

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

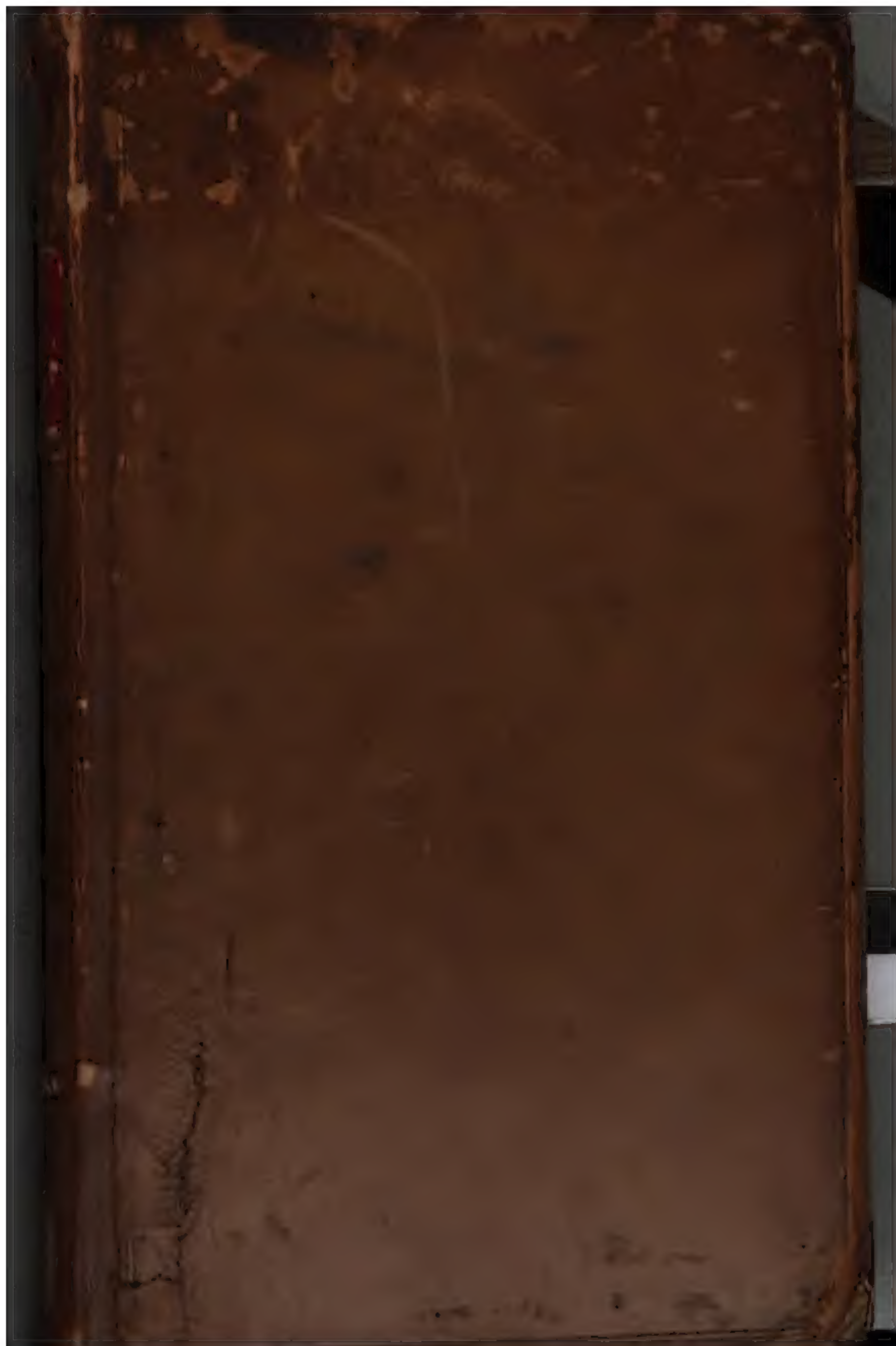
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

4.3
75

CONFINED TO
THE LIBRARY

1 RBC stock

GRENFELL & HUNT LIBRARY

Munificentia

LUCY HUNT

306765029.

APOLLONII RHODII ARGONAUTICA.

AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN PRIUS.

LIPSIÆ

SUMTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCXXVII.

P R A E F A T I O.

Apollonii Rhodii Argonautica ut epicorum carminum seriorum praestantissimis non immerito adnumerari haud facile quisquam negaverit, ita hanc inter omnes constat sortem iis obtigisse, ut omni tempore a paucis lecta, a paucissimis edita sint, neque facile sit dictu, utrum lectorum paucitas ab edendo carmine egregio viros doctos absterruerit, an vero a legendo litterarum graecarum amatores prohibuerit editionum raritas. Quotus enim quisque est scriptorum veterum, cui per trium fere saeculorum spatium, si ab Henrico Stephano ad nostra tempora descendas, unus modo editor contigerit, qui quidem iusti editoris munere fungi et voluerit et potuerit? Nam ut eos taceam, qui proximi fuerunt a Stephano, Hoelzlinum et Shawium, qui neque librorum manuscriptorum opem ad textum emendandum adhibuerunt, neque ingeniorum vi quidquam utilitatis attulerunt, solus exstitit Brunckius, qui codicum auxilio instructus criticam manum Apollonii verbis admoveret. A quo quum mendosa multa relictas, multa illata essent, de qua re mox fusius loquendum erit, nemo tamen post eum id muneris in se recipere voluit, ut poetae verba ex meliorum librorum auctoritate et ex legibus rei grammaticae ab eo inde tempore melius perspectis, quantum fieri posset, restitueret. Quum enim tres post Brunckium exorti sint Apollonii editores, Flanginius, Beckius, Hoerstelius, omnes novis ad textum emendandum copiis instructi, nullus tamen eorum iis uti aut potuit aut voluit. Flanginius praestantissimos codices Vaticanos serius contulit, quam ut ad verba poetae restituenda iis uti potuerit; Beckius, quamquam praeter Brunckii copias etiam Flanginii thesaurus ei in promptu erat, aliaque nova aliunde accesserant, tamen his omnibus adeo non usus est, ut anxie

Brunckii vestigia legerit, et singulis carminis nostri libris vix binis ternisve locis ab eo discedere ausus sit, ac ne lectiones quidem omnes librorum, quibus uti ei licuit, in aliorum usum publici juris fecerit, sed partem tantum eorum, nescio an pro arbitrio an certa quadam ratione delectam, textui subjecerit, partem ad alterum editionis suae volumen rejecerit, quod nunquam lucem vidit. Hoerstelium plane silentio praeterire licet, quem ligna potius scindere quam Apollonium edere oportebat. Non item silentio praetermittendus est Eduardus Gerhardus, qui quamquam justam Apollonii editionem exhibere noluit, tamen Lectionibus suis Apollonianis tantum utilitatis textui emendando praestitit, quantum vix priores editores omnes conjunctis viribus potuerunt.

Habemus igitur etiamnunc Apollonii textum eum quem ante hos quinquaginta fere annos Brunckius exhibuerat; qui quam bene quamque male in scriptoribus antiquis edendis versatus sit, in vulgus notum est. Sagacissimus ceteroquin poetarum emendator saepe tamen emendandi pruritu se ultra quam par erat, abripi passus est, saepe ex legibus metricis et grammaticis, a se ipso perperam scriptis, locos sanissimos corrumpit, saepe codicibus suis propterea, quod a se primum collati erant, nimiam fidem habuit. Quae quum omnia in nostro quoque poeta corrigendo ei acciderint, tum casu infelici factum est, ut initio in codices pessimos et misere interpolatos inciderit, ex quorum auctoritate totum fere textum refinxit, deinde quum meliorum librorum collationes serius ad eum transmitterentur, tam exigui momenti eos habuerit, ut ex iis ne varietates quidem omnes in appendice enotaret. Quae quum ita sint, facile intelligi potest, quantum adhuc absit, ut genuina poetae manus restituta sit, neque operae pretium non esse mihi visum est, textum, qui vocatur, poetae nostri denuo recensere, praesertim cum, etsi codices ab aliis nondum collatos adhibere non licuit, tamen optimis libris primus ad Apollonis verba emendanda uti potuerim.

Itaque in hac nova editione adornanda id mihi ante omnia propositum fuit, ut poetae verba accuratissime ad optimorum codicum fidem examinarem, et praestantissimi cujus-

que lectiones religiosissime exhiberem. Quae res quum tota a librorum manuscriptorum auctoritate ponderanda pendeat, de his jam paullo fusius verba facere tempus est. Codices, quorum lectionibus usus sum, hi sunt:

I. Mediceus, a Bandinio in Heynii gratiam collatus, cuius varietatem quum Brunckius non prius accepisset, quam maxima editionis parte jam absoluta, eo uti non amplius potuit, et exiguum tantum variae lectionis partem Appendici inseruit, minorem etiam inde excerpsit Beckius. Integra libri praestantissimi collatio asservatur in bibliotheca Gottingensi, unde sicut alia complura, intercedente viri doctissimi Caroli Odofredi Mülleri amicitia et benevolentia, transcriptam accepi, et primus publici juris feci, atque ad textum emendandum non sine fructu adhibui.

II — V. Codices Vaticani A. B. C. D., a Flanginio collati, qui varias eorum lectiones secundo volumini editionis suae, in Germania rarissimae, praefixit, unde pauca exhibuit Beckius. Et horum librorum integram varietatem, ex qua ad textum restituendum plurimum utilitatis redundat, notis meis inserui.

VI. Codex Guelpherbytanus, primum a Jo. Aug. Ernestio collatus, qui ejus varietatem cum Piersono communicaverat. Is aliquot ejus lectiones in Verisimilibus p. 197 sqq. publici juris fecerat. Eadem collatio transmissa ad Brunckium in Appendice tantum ab eo excerpta est. Iterum librum contulit Hoerstelius, et integram ejus varietatem editioni suae, ceteroquin haud flocci faciendae, subiecit. Hinc in meam editionem recepi, nonnunquam dubius, cui plurimum fideitribuendum sit, quum Piersonus, Brunckius, Hoerstelius mox diversa narrent, mox alius ab alio omissa commemorent.

VII. Codex Vratislaviensis, in bibliotheca Rehdigera-na asservatus, in Buhlîi praef. ad Arat. XI fusius descriptus. Primus eum contulit Beckius et exiguum varietatis partem in editione sua enotavit, ne in his paucis quidem erroris expers. Ipse enim iterum librum haud contemnendum accuratissime inspexi et integram lectionis varietatem, bonae frugis plenam, annotationi meae inserui.

VIII. Codex Vindobonensis, a Blessigio in Brunckii

usum collatus, qui tamen ne hujus quidem libri omnem varietatem commemoravit. Quum hujus quoque codicis plenam collationem Gottinga transmissam accepissem, adeo eum ad verbum cum Vratislaviensi consentire intellexi, ut aut alterutrum ex altero descriptum esse aut ex eodem fonte ambos fluxisse necesse sit.

IX — XIII. Codices Regii Parisienses A. B. C. D. E., 2727. 2846. 2728. 2729. 1845, a Brunckio collati et in textu emendando maxime in auxilium vocati, quamquam reliquis omnibus deteriores sunt. In horum quoque lectionibus commemorandis non satis accuratum fuisse Brunckium ex eo judicari potest, quod collatio Regii A., a Ruhnkenio confecta, quae Gottingae servatur, permulta a Brunckio omissa exhibet, quae in editione mea accesserunt. Quinque illi libri cum omnes inter se simillimi sint, duo illi, quos litteris A. et E. insignivimus, ita concinunt, ut alter alterius apographum esse videatur.

Editiones ex libris manuscriptis expressae eorumque instar habendae sunt tres, Florentina anni MCCCCXCVI, Aldina MDXXI, Parisina MDXLI. His quae proxime successerunt Brubachiana Francofurtensis MDXLVI et Basileensis MDLXXII, Aldinam ita secuti sunt, ut vix tribus quatuorve locis, nescio qua auctoritate, ab ea discedant. Hae quoque editiones ab editoribus adhuc negligentissime collatae sunt, itaque eas denuo excutiendi laborem non subterfugi, neque ejus laboris me poenituit, quum satis largam variae lectionis messem inde reportaverim, maxime ex Florentina, quam rarissimis libris merito adnumeratam in una bibliothecarum Vratislaviensium me invenisse admodum gaudeo.

Libri hi, quos nominavimus, omnes et scripti et impressi exceptis Parisinis magnopere sibi invicem similes sunt et multa habent omnibus communia; ea tamen est eorum diversitas, ut in tres classes sive familias commode dividi possint. Primae ejusque praestantissimae sunt Mediceus, Vaticani A. C. D., Guelpherbytanus, et Vratislaviensis cum Vindobonensi, qui libri, quum interdum inter se discrepent, plerisque tamen locis veram lectionem unanimi consensu tuentur. Huc pertinet etiam Florentina editio, quae ex Mediceo maxime fluxisse vi-

detur. Quae ab eo diversa habet, incertum est ex alione codice hausta sint an ex editoris conjectura profecta. Non tamen silentio praetermittendum, eam quarto Argonauticorum libro mirum in modum multo magis quam in prioribus ab hujus familiae codicibus discedere et proprias quasdam lectiones habere, quae in alio libro nullo nisi ex parte in Guelph. inveniuntur. Ab his paullo diversa est classis altera, cui solus Vat. B. assignari posse videtur cum editione Aldina. Multae enim lectiones editiones nostras, quas ex Aldina maxime profecisse jam supra monui, occupant, quarum in codicibus nullum est vestigium nisi in uno Vat. B. Hoc igitur libro maxime usus fuisse videtur Franciscus Asulanus, qui editionem Aldinam curavit, isque vulgati textus fons habendus est. Multum denique ab his, quos adhuc nominavi, libris distant codices Parisini cum editione Parisina, quae ex iis fluxisse videtur, eamque tertiam quasi familiam dico. Permultas enim lectiones exhibent a vulgato textu discrepantes, quae, si accuratius eas examinaveris, illo longe deteriores tibi videantur necesse est, et ita comparatae, ut dubitari vix possit, quin a librario profectae sint, qui aut metrum emendare, aut sensui subvenire voluit, cujus rei non est quod hoc loco exempla proferam, quum singulae fere editionis meae paginae documenta exhibeant. Haec interpolatorum commenta magnam partem in textum recepit Brunckius.

Rejicienda est hac occasione Beckii opinio, qui praef. p. X duas esse codicum familias putat, quarum singulae alterutram e duabus carminis recensionibus exhibeant, id quod nemini profecto persuadebit, qui varias librorum lectiones accuratius perpenderit; minime enim adeo inter se sunt diversae, ut diversas possint recensiones repraesentare. Duas carminis recensiones ab ipso poeta profectas esse ex certis veterum testimoniis constat, codices vero nostri omnes posteriorem sequuntur, prioris in scholiis tantum passim lectiones commemorantur, quae ipsae in libro nullo comparent, quamquam non negaverim, in codicem etiam unum et alterum, maxime Vaticanos, hic illic aliquam prioris recensionis lectionem, fortasse ex margine, irrepsisse, de qua re singulis locis monebitur. Sed de toto hoc loco tam docte disseruit Gerhardus in primo et secundo Lectionum capite, ut pauca, quae

addi possint, reliquerit, eaque aptius iis locis, ad quae pertinent, commemorabuntur.

His igitur libris ita usus sum, ut omnes eorum lectiones, altero ferè tanto plures quam quas Brunckius attulit, enotarem, quo fieret, ut tandem aliquando certum aliquod esset fundamentum, quo Apollonii textus niti posset. Ita nunc demum singulis locis certo judicari poterit, quid antiquitus in libris lectum sit, quid a poeta sit profectum, quid ab editoribus, et si de quo loco minus recte sensero, id quod saepius mihi accidisse facile credo, omnibus libera erit optio et judicandi potestas. Nam poetae verba ubique fere ad codicum auctoritatem revocavi, ejectis quae saepe satis inconsiderate novaverant editores, quia tam bene conservatum ad nos pervenisse carmen persuasum habeo, ut ad conjecturas raro confugiendum sit. Itaque conjecturas rarissime in textum recepi, nec nisi ubi et prorsus necessarias habebam et certissimam melam invenisse mihi videbar, id quod novem circiter decemve locis factum est; ex quo genere nonnulla mihi adeo luculenta videntur, ut ab omnibus probatum iri sperem. Paullo saepius aliorum virorum doctorum emendationes, quae quidem certae mihi videbantur, recepi, quas per varios libros dispersas diligenter conquisivi, quamquam multa etiam, quae est harum rerum natura, me fugisse non dubito *). Non neglexi

*) His adnumeranda sunt Anecdota Hemsterhusiana a Geelio edita, quorum parti primae quum Hemsterhusii animadversiones in Apollonium insertas esse certior factus essem, librum comparandum esse statui, sed non prius eo potiri potui, quam quum maxima hujus libri pars jam typis expressa esset. Libro inspecto etsi mox intellexi, non magnam Apollonio meo futuram fuisse jacturam, etiamsi prorsus eo carendum fuisset, tamen quae alicujus momenti esse viderentur, in lectorum usum hic subicere decrevi. Sunt vero haec. P. 294. I, 214 legendum judicat ἀνερέψατο vel ἀνερείψατο, idemque addit restituendum esse IV, 918. P. 296. I, 306 emendat δόμων ἐξ ὧντο νέεσθαι. P. 297. I, 315 sic explicat: sed haec quidem, utpote gravis aetate, eo in loco linqueba-

tur a junioribus, prono corpore, atque adeo citato gressu praetereuntibus. ubi Geelius in nota: Mihi quidem hic locus ita intelligendus videtur, ut παρακλιδόν referatur ad sacerdotem, passiva potestate: illa quidem a festinantium turba dimovebatur, et sic extra tumultum posita, utpote vetula, a junioribus facile relinquebatur. P. 301. II, 224 legendum proponit ὁλσθρον: ex improvviso undecunque perniciem inferentes. P. 304. II, 312 legendum putat: ὅσα δ' ἄρηρε θεοῖς, φίλοι, οὐκ ἐπικινύσω, ubi Geelius conjicit: ὅσα δ' ὄρωρε, θεοῖς φίλον, οὐκ ἐ. quae mihi in mentem veniant, permittente Deo, non celabo. Neutrum probandum esse liquet. P. 314. III, 262 seq. ita distinguit et legit:

δειλὴ ἐγὼν, ὅλον πόθον Ἑλλάδος, ἐκ ποθεν ἄτης

etiam aliorum scriptorum loca, quibus Apollonii verba laudantur, interdum textui, emendando utilia; in quo genere, quamquam satis raro a grammaticis citatur Apollonius, multa tamen a prioribus editoribus praetermissa supplevi, nec dubito, quin alia, quae me quoque latuerunt, ab aliis addi possint. Multum denique utilitatis cepi ex Apollonii Scholiis, tam vulgatis quam Parisinis, quae ad poetae verba emendanda adhuc parum ab editoribus adhibita sunt.

Haec de textu ejusque emendandi subsidiis sufficiant. Hujus loci foret, nonnulla etiam de rebus quibusdam ad orthographicam pertinentibus dicere, in quibus a Brunckio discessi, nisi in his minus recte Brunckium versatum esse nunc jam inter omnes constaret. Itaque de uno $\bar{\nu}$ finali loquar, quod Brunckius semper omisit, nisi si versus sequens a vocali inciperet. Codicum neque magna est in hac re auctoritas, neque ab iis, qui eos contulerunt, ejusmodi minutiae satis accurate ubique enotatae sunt. De solis Mediceo et Vratislaviensi mihi certo constat, in quibus illud $\bar{\nu}$ finale ubique inveniri hic semel moneo, ut in animadversionibus eorum testimonia omittere possim, ne variae lectionis moles nimis accrescat.

Textui subjeci Scholia, quod non ingratum fore hujus libri emtoribus spero, quum praeter antiquas editiones admodum raras in una Schaeferiana legantur, in hac vero haud satis ad usum accommodate ita distributa sint, ut seorsim legantur et Parisina et vulgata Scholia, ita ut eadem pleraque bis legenda sint. Cui incommodo ita subveni ut utraque Scholia in unum corpus conjungerem, quod facile fieri potuit, quum non tanta sit eorum diversitas. Fundamenti loco habui vulgata, non Parisina, quod mirabuntur fortasse, qui haec multo praestantiora putant. Sed haec opinio fuit virorum docto-

λευγαλέης, Φρίξοιο ἐφημοσύ-
νησι νέεσθαι

πατρός; κ. τ. λ.

hoc sensu: Me miseram, quale desiderium Graeciae ex quacunque demum, vel nescio qua, luctuosa mentis noxa (scil. suscepistis, in animum inducere potuistis!) verum est, Parisi monitu patris et impulsu pro-

ficiscebamini etc., in quibus abruptum orationis praecipitatae impetum agnoscit. P. 315. III, 276 τριγῶς emendat probante Geelio. P. 316. III, 278 emendat ὑπὸ φληγῆν. P. 320. III, 288 ita exponit: illique ex pectore omnis prudentia perturbatione animi expiravit. P. 321. III, 294 emendat ἄγχι μάλ' ἐξομένην.

rum, quamdiu magna expectatione desiderabantur; ex quo a Schaefero publici juris facta sunt, facile intelligi potuit, ea vulgatis haud paullo deteriora esse, quum et multo magis quam illa corrupta sint, maxime in scriptorum, qui laudantur, nominibus, et multa omittant, quae in vulgatis leguntur, neque adeo multa nova addant. Itaque non solum ea, quae in vulgatis Scholiis desiderantur, diligenter addidi *), sed etiam diversitates omnes Parisinorum accurate in margine inferiore adnotavi, exceptis iis locis, quibus eundem sensum paullo diversis verbis exprimunt Parisina, quae non ubique adjicere operae pretium duxi. Interdum etiam loca corrupta in notis emendavi; omnia perpolire non mei consilii fuit.

Denique Indices adjeci novos a me ipso confectos, quia minus pleni erant et passim erroribus referti, qui in prioribus editionibus legebantur. Ex quibus si quid utilitatis capi posse iudices aequi existimaverint, summopere gaudebo.

*) Uncinis quadratis inclusi, quae in Scholiis vulgatis desunt, rotundis, quae in Parisinis.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Απολλώνιος, ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆς, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὥς δέ τινες Ἰλλέως, φυλῆς Πτολεμαῖδος· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου μαθητῆς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ, ὅψε δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. Τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ κατεγνώσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον, κακεῖ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἡξιώθη. Καὶ τὰ μὲν τοῦ γένους ταῦτα· ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίου τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Τυρῶ ἡ Σαλμωνέως θυγατὴρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελῖαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδί καὶ τίκει ἐξ αὐτοῦ Αἴδονα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴδονος Ἰάσων, ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμητος, ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν, Αἴδονος τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελλᾷ καταλιπόντος καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. Χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελλᾶς, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον, τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰάσων αὐξηθεὶς ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὕρισκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γράτ' ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἐστῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων ὁ Ἰάσων διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἐν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἴτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὕρισκει πανήγυριν δημοσίαν καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελλίου. Θεασάμενος οὖν τὸν Ἰάσωνα μονοπέδιλον ὁ Πελλᾶς ὑπομιμνήσκειται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν ἄθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρὸς. Τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὥς τοῦ κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἷόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσειν. Τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὧδέ πως ἔχει.

*) Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, πρότερον γυναῖκα ἐσχηκὼς Νεφέλην, δύο παῖδας ἐκ ταύτης, Φρίξον καὶ Ἑλλην, ἐγέννησεν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης δευτέραν ἠγάγετο γυναῖκα Ἰνώ, ἣτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυναῖκας φύγειν τὰ σπέρματα· ἡ γῆ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχο-

*) Haec quae sequuntur ad finem usque aliis verbis expressa edidit Brunckius, nescio unde. Beckius ea exhibuit ut in cod. Vrat. legun-

tur, in plerisque cum Brunckii editione conspirantia. Sensus cum in universum sit idem, ea adscribere vix operae pretium est.

μένη κάρπους ἐτησίους οὐκ ἀπεδίδου. Πέμψας οὖν εἰς Δελφοὺς Ἀθάμας περὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο· δώροις δὲ πείσασα Ἰνώ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν, ὥς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Ἑλλήν καὶ Φρίξον σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. πεισθεὶς οὖν ὁ Ἀθάμας Ἑλλήν καὶ Φρίξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἀλλ' ἐκείνους μὲν κατοικτεῖραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἑναερίους ἀφήρπασαν, ὅθεν Ἑλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη εἰς τὸν ἅπ' ἐκείνης κληθέντα Ἑλλήσποντον καταπίπτει, Φρίξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν. Ἐνθα θύει μὲν τὸν κριὸν Διὶ Φυξίῳ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητροῦς, γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου, τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν. Καὶ οὕτως ἐκείσα τελευτᾷ.

ΑΛΛΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατὴρ δὲ Σιλλέως ἦτοι Ἰλλέως, μητὴρ δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. Σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ κακεῖ ἐπολιτεύσατο καὶ σοφιστεύει δητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. Ἐνταῦθα τὸν διὰ γων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κακεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

Παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ Λουκίλλου Ταρράλου καὶ Σοφοκλέους καὶ Θέωνος. Τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὥς φησι Λογγῖνος ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελλαιο
χρύσειον μετὰ κῶας εὐξυγον ἤλασαν Ἀργῶ.

5 Τοίην γὰρ Πελλίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι,
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τοίην κατὰ βᾶξιν ΙΗΣΩΝ

V. 1. παλαιγένεα Guelph. — κλέα ἀνδρῶν Reg. A., quod quis probare possit propter locos Homericos Il. IX, 189. 524. Od. VIII, 73. unde proficit Theocr. XVI, 2. Sed neque obtrudenda est Apollonio imitatio Homérica, neque ex uno codice recipienda lectio, quae facile potuit vel a librario Homérica lectione tincto inferri, vel ex interpretatione nasci, quemadmodum saepe vocabula φῶς et ἀνὴρ confusa réperiuntur. Sic Eustath. et Thomas M. locis ab Hermano laudatis apud Soph. Aj. 440 ἀνδρὶ pro φωτὶ legunt, apud Tryphiod. v. 113 plurimi codd. male ἀνδρὶ habent, quod Northmor. ex uno recte in φωτὶ mutavit, et apud Maximum περὶ καταρχ. v. 277 vulgo ἐπὶ ἄνδρα legitur, ubi veram esse emendationem Hermanni ad Orph. p. 749 ἐπὶ φωτὶ ex v. 299 et 377 intelligitur. Praeterea κλέα φωτῶν legitur etiam apud auctorem Homerici hymni XXXII, 18 et Christodor. 378, et nostro loco illud ipsum φωτῶν idem ille codex in margine scriptum exhibet.

2. Verba οἳ πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας κυανέας, quae IV, APOLLON. RHOD. I.

1002 recurrunt, in usum suum convertit. Orpheus Argon. v. 711, mutato tantum vocabulo πόντοιο in πορδμοῖο.

5. Πελλίης Guelph.

7. αἰνεσίῃσι Flor. Brub.

8. τεῖν vulg., quod quum sensu careat, quia jam neque Apollinem alloquitur poeta, neque Peliam alloqui potest, in recentioribus editionibus recte repudiatum est. Sed Brunck. (quem sequitur Kraus.) ex emendatione Cuperi Observ. III, 24 δεῖν recepit; contra Ruhnck. epist. crit. p. 280 τοίην conjecit, quod receperunt Beck. et Hoerstel. Quam lectionem quum non solum marg. Vrat. sed etiam marg. Reg. A. ab ipso Ruhnkenio collati (quod oblitus fuisse videtur vir summus, quum conjecturam illam scriberet) exhibeat, ita ut non conjectura sed librorum lectio vocanda sit, et ego in textum recepi, suadente praeterea sensu, quem viri illi non ceperunt. Puncto enim distinxerunt versus praecedentis fine, quo facto nescio quid molesti habet repetitum illud τοίην. Sed perspicuum est alterum τοίην ad praecedens ita

χειμερίοιο ρέεθρα κίων διὰ ποσσὶν Ἀναύρου·

10 ἄλλο μὲν ἔξεσάωσεν ὑπ' ἱλύος, ἄλλο δ' ἔνερθεν
κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.

Ἴκετο δ' ἐς Πελὶην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέξε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.

15 αἶψα δὲ τὸν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο καὶ οἱ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἦε καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.

Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλέουσιν αἰοιοὶ

referri, ut sensus sit: quod oraculum Pelias acceperat, ex eo Iason etc., idque poeta ita expressit, ut non relativo uteretur, sed antiquam rationem Homericam sequeretur eam, quam parataxin nuperrime vocavit Thierschius gr. gr. §. 315 s. ed. nov. Similis est locus Pind. Nem. IV, 4 οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακά τέγγει γυῖα, τόσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος. Neque in particula δὲ offendendum est, quae in parataxi est usitata, ut Hom. Il. VII, 146 οἷον περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν, ut recte emendavit Buttm. ad Soph. Philoct. 87. cf. Thiersch. §. 316, 10 sqq. Haec vero loci nostri explicatio etiam propter prius τοίην necessaria est, quod ex vulgari explicatione molestum est, idque ne Scholiasten quidem fugit. Quapropter post δαμῆναι commate interpunxi. Vulgatum τεήν patronum nuper nactum est virum doctum, qui censuram Apollonii Schaeferiani egit in Ephemer. Jenens. 1814, p. 266, qui tamen causas, quibus illud se tueri posse putet, addidit nullas.

10. Hunc et qui sequitur versum laudat Tzetz. ad Lycophr. 175.

13. Ποσειδάωνι Vrat.

14. Ἥρας Guelph.

15. τὸν δ' edd. antiquae, sed τὸν γ' Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Vrat. et inde a Brunckio omnes, recte. — ἐφράσσατο Flor. Brub.

17. Brunckius soloecum esse ratus conjunctivum ab ὄφρα pendentem praecedente praeterito ἔντυε, ex conjectura reposuit ἦε κεν, quod omnes

deinde receperunt. Sed jam dudum de hac re rectius judicant viri docti, ut non sit, quod pluribus Brunckii sententiam refellamus, cf. Herm. ad Vig. p. 793. ad Orph. p. 736. Wunderl. obss. critt. in Aeschyl. p. 138, qui etiam ad tuendam particulam καὶ, quae Brunckio otiosa videbatur, apte attulit Hom. Od. I, 174. 267 et sexcenta alia afferre poterat. Loca Apollonii, quibus item ὄφρα et similes particulae praecedente praeterito cum conjunctivo junguntur, sunt I, 100 πέμπεν, ἵνα θράσέεσσι μεταπρέπη ἠρώεσσιν. I, 851 Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἡμέρον ὥρσεν, — ὄφρα κεν αὐτὶς Ναίηται μετόπισθεν. II, 1094 ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου, — ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται. III, 1134 ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη, ὄφρα κακὸν Πελὶήϊεσσην ἐς Ἰωλκὸν ἵκηται. III, 1307 εἶλεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση. IV, 59 κίον, — ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ Φαρμάσσης εὐκηλος. IV, 907 κανάχησεν — ὄφρ' ἄμυνδῖς κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαί. Uterque modus pro sensus diversitate sequitur I, 446 πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαλὴν Νηὸς, εὐκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται, de quo genere cf. quae monui ad I, 660. Contra praecedente praesente optativus ponitur IV, 399 Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ — οἰκάδ' ἄγοιτο. IV, 534 εἰσέτι νῦν κείνη ὅδε κεύθεται αἶη — ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεσσι πέλοιτο. His omnibus fere locis Brunckius invitis libris manum emendatricem admovit.

18. οἱ omittit Vrat. — ἔτι κλείουσιν codd. et edd. vett. omnes, inepte.

* Ἀργὸν Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησιν.

20 νῦν δ' ἄν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἄλως ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.

Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ μνήσώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ
Καλλιόπῃ Θρηϊκί φατίζεται εὐνηθεῖσα

25 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κελυγῆς ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἐπι τηλεθόωσαι

30 ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς δ' γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.

Ὅρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.

Veram lectionem reposuit Brunck., quem recte secuti sunt omnes.

19. καμέειν Guelph. Vrat. — ὑποθημοσύναισι Guelph. ὑποθημοσύνησιν Vrat.

20. Wernick. ad Tryphiod. p. 255 particulam τε delendam putat, quae speciosa est sane emendatio, si contuleris et locum Iliadis, ex quo hemistichium hausisse videtur noster, III, 235:

οὐς κεν εὖ γνολὴν καὶ οὔνομα
μυθησαίμην
ut legendum putat ille, et nostri ipsius II, 762:

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεήν καὶ οὔνομα
ἐκάστου

et, qui inde profecit, Quint. Smyrn. VII, 234:

μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεήν καὶ
οὔνομα ἐκάστου

et qui consimilis est locus Dionys. Perieg. 705:

κείνων ἀνθρώπων γενεήν καὶ
ἦθεα γαίης.

Sed tribus postremis locis productio particulae facta est in quarto pede, ubi produci καὶ solebat ad vitandam caesuram trochaicam, v. Herm. ad Orph. p. 728. Gerhard. lectt. Apoll. p. 159 sq. Alio vero loco neque Homerus neque noster id sibi permisisse videntur, quare neque Homericum neque nostrum locum cum Wer-

nickio mutandum duco. Bis praeterea Apollonius καὶ produxit III, 329. IV, 213, bis etiam Dionys. Perieg. v. 705 et 753, sed semper in quarto pede. Emendanda igitur, si quo alio loco comparet, haec productio est, nedum inferenda.

23. νῦν Vrat.

28. ἐπὶ Reg. A.

29. ἀκτῆς Θρηϊκίης Guelph., quod recepit Hoerstel., absurde. — ἐπι τηλεθόωσαι Guelph. ἐπιτηλεθόωσαι Vatt. A. C. D. Hunc versum ita laudat Schol. ad Nicand. Theriac. v. 470 ἀκτῇ Θρηϊκίῃ Ζώνης ἐπιτηλεθάουσαι.

30. Scholia Paris. ἐξείης στιχόωντο praebent, quod cave ne vulgato praeferendum putes; quum enim in explicatione praesente utantur: στιχηδὸν εἶσι, elucet, ipsa quoque vulgatam lectionem explicare voluisse. Ceterum στιχόωσι non est, ut solet h. l. verti, stant ex ordine, quod ne potest quidem significare, sed ut ubique ordine incedunt, quod poetica licentia de stante arborum serie dixit Apollonius. In scholiis quoque στιχηδὸν εἶσι legendum esse certissimum videtur, quid enim esset στιχηδὸν εἶσι? — ἐπήτριμοι Reg. A.

33. πεπονθώς (πεποιθώς?) Reg. A.

34. Βιστωνίῃ Reg. A. Βιστωνίτας var. lect. in Schol. Paris.

- 35 Ἦλυθε δ' ἈΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτης —
 γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
 Πειρεσίας ὄρεος Φυλλήτου ἀγχόθι ναίων,
 ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεύς
 ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντες.
- 40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἔκτανεν
 Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιδάων,
 ὁπότε Κενταύροις Λαπίδαι ἐπεθωρήσσοντο,
 ὁπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἤδη
 γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὥς τὸ πάρος περ.
- 45 Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκῃ ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο
 μήτρως Αἰδονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπνιεν
 Αἰδῶν Ἀλκιμέδην Φυλακηΐδα· τῆς μιν ἀνώγει
 πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
- Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ ἐϋρρήνεσσιν ἀνάσσω
 50 μίμνεν ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
 Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήϊοι Ἑρμείας

37. Πειρεσίας vulg. Τειρεσίας Reg. E. et Vrat., de qua varietate v. Ruhnck. epist. crit. p. 92. Πειρεσίας Regg. A. B. C. D. Vat. B. marg. Vrat. Schol. Paris., quod recepit Beck. Πειρεσίας dedit Brunck. ex v. 584.

38. Ἐνιπεύς Steph. mendo typographico.

39. ἀπόπροθεν Guelph. ἀπόπρο-
 θι Regg. B. C. D. E. (nam Reg. A. teste Ruhnkenio ἀπόπροθεν habet), quod recepit Brunck. et deinde omnes. Sed vel propter hiatum repudianda est haec lectio, qui etsi defendi possit, non tamen paucorum librorum auctoritate inferendus est. Neque sensus praestantiam video, quam jactat Brunck., qui quum vertit: *longo tractu eodem fluentes alveo*, neque quomodo εἰς ἓν illud significare possit video, neque quomodo hoc sensui aptum sit, quum de Apidani et Penei confluentibus hic ne sermo quidem sit. Imo sensus est: *qui ex longinquo venientes in unum alveum conflunt*. Hanc sententiam et lectionis vulgatae veritatem confirmat Hygin. fab. XIV, qui nostrum aperte secutus haec habet: *quo loco duo flumina, Apidanus et Enipeus, separatim projecta, in unum*

conveniunt, ubi *projecta* legendum esse ex nostro loco perspicitur. Praeterea conf. Arat. Phaen. 459 μακρὰ δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντων. — ἰέντες Vat. B.

40. Λάρισσαν Guelph. Flor. Brub.

42. ἐπιθωρήσσοντο Guelph. Vrat.

43. βαρύνθεσκεν Vat. B.

45. ἐλείπετο Vrat. ἐλέλειπτο Schol. Paris.

46. ὅπνεν Vrat. Schol. Paris.

47. Φυλακηΐδαν Reg. A. Φυλακηΐδα Vrat.

48. ἐνικρινθῆναι Guelph. Vat. B. ἐνικροθῆναι Reg. A. (teste Ruhnck.)

49. Φεραῖς Vrat., sed puncto sub e posito. — ἐϋρρήνεσσιν Reg. C., quod recepit Brunck., qui perperam talia semper uno ρ scribit. ἐϋρρήνεσι Schol. Par.

51. πολυλήϊον Guelph. cum gl. πολλὰ λήϊα ἔχοντος. Hinc Pierson. Veris. p. 198 suspicatur, πολυλήϊον legendum esse, quia soleat hoc epitheton plerumque regionibus et urbibus tribui, quod non displiceret, quamquam eodem modo de hominibus dictum legitur infra II, 507 πολυλήϊοι Αἰμονιῆες, nisi eandem Alopen πετρῆσσαν vocaret Orph. Arg. v. 135.

νῆες, εὖ δεδαῶτες δόλους, ΕΡΥΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.
τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κλε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσοῖο ῥοῦδιν
55 Μυρμιδόνος κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·
τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.

Ἦλυθε δ' ἀφνειήν προλιπὼν Γυριῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ
Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζῶν περ ἔτι κλείουσιν αἰοῖδοι
60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
ἦλασ' ἀριστεύων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες
οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
ἀλλ' ἄρρηκτος, ἄκαμptos ἐδύσατο νειόθι γαίης,

52. δεδαῶτες δόλου Schol. Paris.

53. ἐπὶ edd. vett., quod tacite cor-
rexit Brunck.— νισσομένοισιν Vatt. A.
C.D.Flor. νεισομένοισιν Brub. utrum-
que ex errore perpetuo. νισσομέ-
νοισιν Regg. A. B. C. D. E. Vat. B.
Guelph. Vrat. Steph. et recentiores.

54. Αἰολίδης Guelph. Ὀφρύσσοιο
Reg. A. Ἀφρύσσοιο Flor. Ἀμφρίσσοιο
Guelph. Ἀμφρυσοῖο Reg. C. et a pri-
ma manu A. Ἀμφρύσσοιο reliqui
codd. et edd. vett. Ἀμφιρόνσος vel
Ἀμβιρόνσος vocatur in Schol. Paris.
Ἀμφρυσοῖο recte dedit Brunck., se-
cutus Callim. in Apoll. 48 et Virg.
Georg. III, 4.

55. Εὐπολέμεια Guelph.

57. ἦλυθεν ἀφνειήν Reg. A.

58. Καινείδης Brunck., ut in si-
milibus patronymicis omnibus, contra
poetae voluntatem, obsequente Be-
ckio. Idemne in Homero ubique scri-
bi voluerunt Τυδείδης, Ἀτρεΐδης
&c? v. Wolf. praef. ad Hom. p. LXV.

59. ἔτι κλείουσιν codd. et edd.
omnes. ἐπικλείουσιν Schol. Ven. ad Il.
I, 264, qui hunc et quinque sequentes
versus laudat. Inde recepit Brunck.,
Beck. et reliqui, et recipiendum esse
judicaverat jam Pierson. Veris. p. 173.
Sed totus versus ibi sic legitur:

Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπι-
κλείουσιν αἰοῖδοι.

ex qua lectione, quae ad priorem car-
minis recensionem pertinere videtur,
ἐπικλείουσιν necessarium esse quis-
que videt. Sed ad ζῶν περ tam-
parum aptum est, ut Beckio duo illa
vocabula merito suspecta visa sint.

Aptissimum vero sensum praebet
vulg., modo ne verba ζῶν περ ἔτι
cum κλείουσιν jungas sed cum se-
quente ὀλέσθαι, ut sensus sit: *Ca-
neum quamquam etiamtum viven-
tem per Centauros periisse tradunt
poetae*, quod exprimitur id, quod de-
inde pluribus enarratur, Caeneum a
Centauro non interfectum esse, sed
vivum periisse. Ovid. Metam. XII,
508 vivacemque animam missis eli-
dite sylvis. Orph. Argon. v. 171
ζῶν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ
κεύθεα γαίης. Itaque revocavi an-
tiquam lectionem.

60. σφόδρα pro σφέας Guelph.

61. ἀριστηῶν vulg. ἀριστεύων
Regg. A. (teste Ruhnk.) B. C. D.
Vat. B., quod recte praetulit Brunck.,
non obsequente Beckio. Aptē mo-
nuit hoc magis accommodum esse poe-
tae Caeneum laudibus efferentis pro-
posito; neque omnino in eo rei car-
do versatur, quod sine aliis heroibus,
sed quod sine aliorum hominum ope
sua solius virtute Centauros fugavit.

62. ἀγκλῖναι Vrat. et Schol. Hom.
supra laudatus, quod receperunt
Brunck. et Beck. Sed non ita sen-
sus praestantia se commendat, ut tam
exigua auctoritate recipi debeat, imo
propter sequens προτέρω minus a-
ptum est; itaque retinui librorum le-
ctionem.

63. ἄρηκτος Vrat. Flor. Brub. —
ἐδύσατο vulg. ἐδύσατο Guelph. Vat.
A. B. Flor. Brub. ἐδύσατο Schol.
Hom., unde recte ἐδύσατο Brunck.
et Beck. — Hunc et proximum ver-

θεινόμενος στιβαρῇσι καταγδην ἐλάτῃσιν.

65 Ἦλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
 Αἰτωλῆος ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν.

ἦδὲ καὶ ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης
 Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα ναιετάασκεν.

Καὶ μὲν Ἄκτωρ υἱὰ ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ Ὀπόεντος
 70 ὤρσεν, ἀριστῆες σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.

Εἶπετο δ' ΕΥΡΥΤΙΩΝ τε καὶ ἀλκῆεις ΕΡΙΒΩΤΗΣ,
 υἱες ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ἴου Ἀκτορίδαο.

ἦτοι ὁ μὲν Τελέοντος εὐκλείης Ἐριβώτης,

Ἴου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν ΟΛΑΕΤΣ

75 ἔσοχος ἠνορέην καὶ ἐπαῖξαι μετόπισθεν

εὖ δεδαῶς δηλοῖσιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.

Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβόλης ΚΑΝΘΟΣ κίε, τὸν ῥα Κάνηδος
 πέμπεν Ἀβαντιάδης λεληγμένον· οὐ μὲν ἔμελλεν

sum verbis paullisper immutatis lau-
 dat Eustath. ad Il. p. 76 ed. Bas.

65. περί Vrat. et sic de suo dedit
 Brunck., sequente Beckio. Sed nul-
 la est anastrophae causa, quum non
 adverbialiter sit adhibita vox, sed se-
 quente genitivo.

67. παῖς vulgo, quod in παῖς mu-
 tavi secundum ea, quae ad I, 202 dis-
 putabuntur.

68. ναιετάασκεν Reg. A. (teste
 Ruhnck.) ναιετάασκε Reg. E. ναιετά-
 ασκε Brunck. et Beck. sine causa et
 auctoritate.

71. Ἐρυβώτης Guelph. Vrat. Εὐ-
 ρυβώτης Reg. A. et Schol. Paris. Sic
 etiam Eudocia Violar. p. 220 et Hy-
 gin. fab. XIV. cf. Buttm. Lexilog. II
 p. 147 sq. — Post hunc versum in
 Vrat. hic legitur, incuria scribentis
 e sequentibus ortus: υἱες ὁ μὲν Τε-
 λείοντος εὐκλείης Ἐρυβώτης.

73. In Ἐριβώτης eadem varietas,
 quae v. 71.

74. ἦεν vulg., in Guelph. cum gl.
 ὑπῆρχεν. ἦεν Vat. B. a prima manu,
 ἦπεν Reg. A. (teste Ruhnck.) ἦπεν
 Regg. B. C. D. E., quod receperunt
 Brunck. et Beck., sed ἦεν Vrat., quod
 reposui, quia et ad vulgatam lectio-
 nem propius accedit, et eadem vario-
 tas recurrit infra IV, 454.

76. δαῖτοι Guelph. — ὅτε κλίνω-
 σι vulg. ὅτε κλίνωσι Guelph. ὅταν
 κλίνωσι Regg. A. B. C. D. E. Vrat.
 ὅτε κλίνει Brunck., obsequente Be-
 ckio, ex Schol. Ms. nescio quo. Schol.
 Paris., de quo fortasse loquitur Brunck.,
 haec habet: συνυπακούεται δὲ καὶ ὁ
 καὶ, ἢ, ὅτε κλίνει φάλαγγας,
 ἦγουν εἰς φυγὴν τρέψειεν. Sed in
 tanto librorum consensu exigua est
 Scholiastae auctoritas, qui totum lo-
 cum se non satis intellexisse eo pro-
 dit, quod καὶ subaudiendum esse pu-
 tat, ut talem sibi constructionem finxis-
 se videatur: εὖ δεδαῶς καὶ ἐπαῖξαι
 δῆλοισιν, καὶ κλίνειν φάλαγγας, quo
 ducit etiam corrupta lectio κλίνει; ita-
 que omnino ne legisse quidem videtur
 κλίνειν, nam quod non τρέψει sed
 τρέψειεν habet, ex eo perspicuum est
 τρέψειεν legendum esse, ut in scholiis
 vulgatis. Dedi igitur id, ad quod libri
 optimi ducunt, ὅτε κλίνωσι, idque ve-
 rum esse satis erit vel uno loco pro-
 bāsse, qui ad sensum quoque simillimus
 est, Hom. Il. XIV, 521 Οὐ γάρ οἱ
 τις ὁμοῖος ἐπισπείσθαι ποσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς
 ἐν φόβον ὄρσῃ. Quam enim sensus
 difficultatem videt Kraus., propter
 quam satis ridicule φάλαγγας legen-
 dum putat, eam video nullam in his ver-
 bis: peritus erat artis hostes perse-
 quendi, quum se in fugam verterant,

νοστήσειν Κύριον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ ἦεν
80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Διβύης ἐνὶ πείρασι δρωθῆναι,
ὥς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὅπποτε κακείνους Διβύη ἐνὶ ταρχύσαντο,
τόσσον ἐκὰς Κόλχων, ὅσον τέ περ ἡέλλιοιο

85 μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ ΚΑΤΤΙΟΣ τε καὶ ΙΦΙΤΟΣ ἠγερέθοντο,
Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἱες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.

90 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαὶ μετεκλάθον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
οὐδ' ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
ἄφραδίν. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ·
ΠΗΛΕΥΣ δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖε λιασθεῖς.

95 Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἦλυθε ΒΟΤΗΣ,

80. ὁμοίως Reg. A.

81. δηῖωθῆναι vulg. Verum dant Steph. Brunck, et recentiores.

82. ὥς dedit Beck., sine causa; ὥς enim aptum sensum praebet, modo punctum, quo vulgo post δηῖωθῆναι distinguitur, tollatur, quod feci. — κακῶν vulg. κακὸν Regg. A. C. D. E, et legisse videtur Schol., quod post Brunck. et Beck. recepi. Nam possit quidem et vulgata explicari, ita: οὐκ ἀνθρώποισι μήκιστον ἐστὶ, κακῶν ἐπαυρεῖν, non valde remotum ab hominibus est in mala incidere, sed neque μήκιστον hoc sensu accipi posse puto, neque cum reliquis hoc satis apte cohaeret. Sed neque is verus est sensus, quem dant scholia et agnoscit Brunckius: οὐκ ἐστὶ μέγιστον κακὸν, οὐ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, id enim Apollonii verbis inesse omnino non potest. Nam κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν nihil esse potest nisi, ut totidem verbis exprimam: malum acceptum longinquissimum seu remotissimum. Sensus igitur est: nullum est malum hominibus adeo in longinquo situm, quin in illud incidere possint. Vix operae pretium est, monere, loci obscuritate ad emendandum impulsus esse Wakefield., qui ἐπαυρεῖν in ἀπαυ-

δῶν, κακείνους in κακείνοι mutandum putavit.

86. ἐπὶ Hoelzlin. Shaw., quam non debebat vulgatam lectionem vocare Beck.— Ἰφικλος suprascr. in Guelph.

87. ἀπηνέες Guelph.

89. δωρεῖς Vat. D.

90. In ed. Steph. hic versus hypothetae culpa omissus est. — δ' omittit Reg. A.

91. νόσφι Brunck. ex Reg. E. in epte,

93. ἀφραδία Schol. Paris.

94. δ' αὖ Φθίῃ Vind. Vrat. — ἐνὶ vulg. ἐνὶ scribendum et cum verbo jungendum esse, ne praepositio a substantivo male caesura disjungatur, recte monuit Gerhard. lectt. Apoll. p. 132. — διασθεῖς Vat. D. — Schol. ad Pind. Nem. V, 25 hunc versum ita laudat: Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι ναῖε λιασθεῖς. quae varietas aut ad priorem carminis recensionem referenda est, aut Scholiastae debetur, qui versum e memoria citavit, obversantibus locis Homericis, quemadmodum de eodem Peleo Orph. Argon, v. 132 ὅς Δολόπρῳσσιν ἀνασσει ἐνὶ Φθίῃ ἐριβώλῳ.

95. De ἐπὶ idem quod v. 86 monendum est. — τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπίης Schol. Paris.

- παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος ἑὺμελῆς τε ΦΑΛΗΡΟΣ.
 Ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος ὕλας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας.
 ἀλλὰ ἔ τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μοῦνον ἔοντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἡρώεσσιν.
 Θησέα δ', ὃς πέρι πάντας Ἑρεχθίδας ἔκέκαστο,
 Ταιναρίην, ἀτδῆλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκεν,
 Πειρίθω ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἥ τέ κεν ἄμφω
 ῥῆϊτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
 105 ΤΙΦΥΣ δ' Ἀγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπιδέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
 κῦμ' ἁλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 καὶ πλόον ἡελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
 αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστῆων ἐς ὄμιλον
 110 ὥρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
 [αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δὲ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.]

96. ἑὺμελῆς Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Vat. B. Flor. Brub. Eadem corruptela in Homeri quoque libris frequens est, quam non recipere debebant Brunck. et Beck.

98. εἶχε Reg. D., unde perperam ἔχε Brunck. κηδεμονίας Flor.

100. θρασέεσσι Vind. — μεταπρέποι vulg., sed μεταπρέπη Reg. E. et, quod eodem ducit, μεταπρέπει Regg. A. C. Vind. Vrat. Non igitur dubitavi, sensu suadente, conjunctivum restituere, qui jam nemini soloecus videbitur, ut visus est Brunckio. Vid. quae ad v. 17 monita sunt.

101. περὶ vulg. Tacite correxit Brunck., quem male non imitatus est Beck. ut v. 138. — Ἑρεχθίδας Brunck. et Beck. ut v. 58.

103. ἐσπόμενος Reg. A. — κεινὴν vulg. κείνην Flor. Brub. utramque lectionem sensui parum aptam etiam Schol. exhibent. κοινὴν conjecit Spanh. ad Callim. hymn. in Jovem v. 59, quod ex Regg. D. E. receperunt Brunck. et Beck. Idem vulgatae superscriptum est in Guelph., et propter sensus praestantiam praefertendum videtur.

105. Ἀγνιάδης Vatt. C. D. v. Gesner. ad Orph. Arg. 120. Ἀγνιάδης

Guelph. — σιφαῖσα Vat. B. εὐφαέα Guelph.

106. θεσπιδέων Guelph.

108. τεκμήρεσθαι Vat. D. a manu secunda.

110. ἐλδομένοισι Guelph.

111. Mirum in hoc et tribus qui sequuntur versibus neminem praeter Beckium offendisse, quum eos quam ineptissime hoc loco legi quivis intelligere facile possit. Facilius tuleris, si supra ante v. 20 legerentur, quamquam et illi loco, ut nunc legitur, parum apti forent. Vero igitur simillimum est, in priore recensione poetam de navī aedificata paulo fusius locutum esse, et ex illa enarratione hos quatuor versus superesse, qui deinde propter pronomen αὐτῇ, quod ad praecedens Minervae nomen referri debet, huic loco assuti sunt. Hic vero eos abesse debere vel scholia docent, quae eos ne verbo quidem tangunt. Propterea non dubitavi uncis eos includere.

112. Ἀλετορίδης reponi voluit Meziriac. ad Ovid. Epist. VI, 65. cf. Burmann. Catal. Argonaut. p. CI ed. Harles. Heyn. ad Apollod. II, 1, 3. Sturz. ad Pherecyd. p. 174 et Tzetz. ad Lycophr. 883, qui hunc Nostri locum respicit. — ὑπὸ θυμοσύνησιν Flor. ὑπὸ θυμοσύνησιν Brub.

τῷ καὶ πασάων προφερεστάτῃ ἔπλετο νηῶν,
ὄσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]

115 ΦΛΙΑΣ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέῃθεν ἔκτανεν,
ἔνθ' ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκῃτι,
πατρὸς ἐοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.

Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΑΟΣ καὶ ΑΡΗΙΟΣ, υἱε Βίαντος,
ἤλυθον Ἰφθιμός τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρῶ

120 Νηληϊῆς· τῆς δ' ἄμφι δύνῃν ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βλὴν κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΟΣ
πενθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.

ἀλλ' ἐπεὶ αἰεὶ βᾶξιν ἀγειρομένων ἡρώων,

125 νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρκήϊον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδὸν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὃς ῥ' ἐνὶ βήσσης
φέρβετο Λαμπεΐης, Ἐρυμάνθιον ἄμ μέγα τίφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·

114. ὑπειρεσίῃσιν vulg. ὑπ' εἰρε-
σίῃσιν Regg. A. D. E. Vatt. A. B. C.
D. Guelph. Brunck. Beck. recte. Ea-
dem varietas est Orph. Argon. v. 670
et 706.

115. Φλείας vulg. Φλοίας Regg. A.
et B. vel C. et Schol. Paris. Φιλίας
Guelph. Φλίας Vat. B. a manu prima
et Reg. D., quod verum esse docet
Orph. Arg. v. 195 et Pausan. II, 12,
ubi hic versus cum proximis duobus
laudatur. Inde Brunck. et Beck. —
δ' αὖ Schol. Paris. αὐτ' omissio δ'
Pausan. l. c.

116. Διωνύσοιο Guelph.

117. Ἀσωποῖο Reg. A.

119. Πειρῶ Vat. D. Πυρῶ Reg. A.
Guelph. Eadem varietas est in Orph.
Arg. v. 150 et Eudoc. Violar. p. 221.

120. ἀμφὶ Flor. Brub.

121. Praepositionem caesura ab
substantivo disjunctam recte excusat
Gerhard. lectt. p. 133.

124. ἐγειρομένων Reg. A. Vrat.

125. Λυρκήϊον vulg., quod a Lynceo
derivant Scholia, probante Brunckio.
Sed ab eo Argos cognominatum apud
nullum alium scriptorem reperimus;
oppidulum tantum quoddam ab eo Lyn-
ceae nomen accepisse tradit Pausan.
II, 25, quod et ipsum mox in Lyrce-

am transierit; ab eo vero Argos cog-
nominari non potuit. Contra Scholia
aliam lectionem exhibent Λυρκήϊον
(in Paris. male legitur Λυκῆϊον), quod
cognomen acceperit Argos non ab op-
pidulo illo (quod merito ridiculum vi-
detur Brunckio, qui non satis accurate
Scholiastae verba inspexisse videtur)
sed a monte Lyrceo, quem Stephanus
quoque Byz. ex Callimachi Hecale af-
fert. Ab hoc vero monte revera Ar-
gos cognominatum esse, docent et
Lyrceia arva apud Ovid. Metam. I,
598 (nam Lyrceia liquerat arva ex
Vatic. legendum videtur) et Lyrceia
tellus apud Valer. Flacc. IV, 355.
Vid. Interpp. ad hh. II. Praeterea i-
psam hoc adjectivum Λυρκήϊος adfert
Steph. Byz. s. v. Λύρκειον. Quare
non dubitavi lectionem, a Gerhardio
quoque p. 19 probatam, in textum re-
cipere.

127. αὖ μέγα Reg. A. et Vind., sed
vulgatum ἀμμέγα margini adscriptum,
cujus loco αὖ μέγα scripsi, ut αὖ πέ-
λαγος et similia.

128. πρώτοις Reg. A. Vind. Vrat.
Flor. quae confusio est frequentissima.

129. μεγάλων ἀπασείσατο νώτων
praebet Simplicius in Empedoclis et
Parmenidis Fragm. ed. Amad. Peyron.

130 αὐτὸς δ' ἢ λότῃτι, παρὲκ νόον Εὐρουσθῆος,
ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ἴλας κίεν, ἐσθλὸς ὁπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.

Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
ΝΑΥΠΑΙΟΣ. ὃς γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδ.

135 Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόν
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κόυρη
πρίν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναΐς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἐκαίνυτο ναυτλήσιν

ΙΑΜΩΝ δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναι

140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἐόν μόρον οἴωνοῖσιν
ἦϊε, μή οἱ δῆμος εὐκλείης ἀγάζαιτο·
οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὖ
γείνατο κυδαλίμοις ἐναρξίθυιον Αἰολίδῃσιν
Λητοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,

p. 16, quod magnopere arrisit Schaefero praef. ad Apollon. p. XIII sqq., qui hanc lectionem ad posteriorem carminis recensionem pertinere eandemque confirmari arbitratur verbis Schol.: διὰ δὲ τοῦ ἀπεθῆκατο τοῦ βασιάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, ὅτι εὐχερῶς. Sed ex his nihil colligi posse, recte jam monuit Gerhard. lectt. p. 69, aptissima enim est illa explicatio verbo ἀπεθῆκατο, nam id ipsum maximi roboris est, gravissimum onus non raptim abjicere, quo celerius eo libereris, sed sensim deponere. Aliud vero argumentum pro Schaeferi sententia afferri potest probabilius. Quum enim in altera carminis recensione ab Apollonio propter simultatem, quae ipsi cum Callimacho intercedebat, multa immutata esse constet, quae Callimacheis similia videri potuissent (v. Gerhard. p. 7 sqq.), potuit et illud ἀπεθῆκατο mutare propter versum Callimacheum H. in Jov. 15:

ἐνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων
ἀπεθῆκατο κόλπων,

et revera mutasse probaverit aliquis ex Nonno XI, 217:

ἠβητην προκάρηνον ἐὼν ἀπε-
σεῖσατο κόλπων.

Sed supersunt etiamnunc multa in Apollonio Callimacheis similia, v. Gerhard. p. 8 sq., et versus ille Nonni nihil probat, nisi in altera utra reoen-

sione ἀπεσεῖσατο lectum esse certissimum est. Quare in li-
lectione acquievi.

130. δηλότῃτι Vind.

132. πορφεὺς Guelph. (testi sono, nam Hoerstel. nihil ad huc sum habet.)

133. Δαναοῖο κίε Vrat. et manu prima.

134. ἢ γὰρ vulg. sensu non ἢ γὰρ Guelph., quod ad γενέει ferendum ineptissime recepit stel. ὃς γὰρ Regg. A. E. Vrat quod cum Beckio recepi.

136. Ναυπλίδας Vatt. A. E. Vind. Vrat., omisso, ut saepe te Δ. Sic etiam cod. (Med. Dorvill. Vann. crit. p. 377.

138. περὶ Guelph. vid. v.

ἐκαίνετο Vat. B. ἐκένυτο Flor

140. οἴωνοῖσι Guelph. Vind

141. Ne populus ipsi propter riam deficientem indigni cf. Aeschyl. Choeph. v. 198 et c. monuimus.

143. Αἰολίδῃσι scripsit Bruns sentientibus Vrat. et Vind., se parum auctoritatis in hac re libuendum sit, docet eorum le 140. 144. 147.

144. ἐδίδαξε Guelph. — malle se dicit Beck., quod qu in mentem ei venire potuerit intelligo, quum vel praecedens

145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἢδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.

Καὶ μὲν Αἰτωλὶς κρατερόν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Λήδη
ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὤρσεν δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἢ γὰρ δόμοις ἐνὶ Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπλῆσεν

150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.

Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι ΛΥΓΚΕΥΣ καὶ ὑπέρβιος ΙΔΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσέες ἀλκῇ
ἀμφοτέρω· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξύτατοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον

155 ῥηιδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς ἀνγάζεσθαι.

Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΑΤΜΕΝΟΣ Νηληϊὸς ὦρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηληϊὸς θελοῖο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκὴν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἢδ' ὅ τι κεν ἀρήσαιοτο

160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.

Καὶ μὲν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΥΣ τ' ἴσαν Αρ-
καδίηθεν,

οἱ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,

necessario nominativum repetitum fla-
gitet; αὐτὸν vero admodum frigeret.

146. καὶ μὲν Schol. Paris.

147. ὤρσεν Vat. B. Regg. C. D. E.,
quod male receperunt Brunck, Beck.

149. ἀπλῆσεν Brunck. et Beck.
consentientibus Vind. et Vrat. vid. v.
143.

150. νισσομένοις vulg. νισσομέ-
νοις Vind. Vrat. νισσομένοις Vat. B.
Reg. D. Brunck. Beck. vid. v. 53.

151. Οἱ δ' ex conjectura dedit
Beck., quia in hac heroum enumera-
tione semper δὲ transitui inservit,
nunquam τε. Sed in omnium libro-
rum consensu nihil hic mutandum est,
quum poeta hos Apharetiadas arctius
cum praecedentibus Dioscuris jungere
voluisse videatur, par fratrum cum
pari. Simile quid innuere videtur
Schol., cujus haec sunt verba: συνή-
μασαν δὲ οὗτοι τοῖς Τυνδαρίδασι.

152. περιθαρσέες Reg. A. Vat. B.
Vind., sed hic in margine vulg. Me-
morabilis sane lectionis varietas

155. νέρθεν ὑπὸ χθονός praebet
Schol. ad Aristoph. Plut. 210, quae
lectio, ab ipso profecto Scholiasta
profecta, cur adeo melior visa sit

Brunckio, ut in textum eam recepe-
rit, non intelligo, quamquam eadem
reperitur apud Suidam, ubi s. v. Λυγ-
κέως legitur: καὶ ἐνερθεν ὑπὸ
χθονός.

157. ὅσοι ἐν Πύλῳ Brunck. sine
auctoritate, nam quod in plerisque
codd. esse dicit ὅσοι Πύλῳ, id in
solis Regis esse potest (quamquam
et de Reg. A. silet Ruhnck.), nam re-
liqui omnes vulgatam habent. In uno
Reg. A. ἐν a secunda manu inter li-
neas insertum est, qua exigua aucto-
ritate non recipere debebat lectionem
versus quoque causa deteriore.

161. Ἰφιδάμας marg. Vat. D. Ean-
dem lectionem omnes libri habent in
Orph. Argon. v. 151, ubi tamen recte
nunc legitur Ἀμφιδάμας. Constanter
enim hunc heroa Amphidamanta no-
minant Pausan. VIII, 4. Apollod. III,
9. Hygin. Fab. XIV, Schol. Ven. ad
Il. II, 609, confusio vero nominum Am-
phidamas et Iphidamas est frequen-
tissima, v. Hom. Il. XXIII, 87. Strab.
T. II p. 486 ed. Tzsch. Tryphiod.
v. 181.

162. Ἀμφιδάντειον Vind. — Re-
spicit hunc versum Pausan. VIII, 4.

υἱε δ'ὡς Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' ἰοῦσιν
 ΑΓΚΑΙΟΣ, τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἐπέμπευ,
 165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
 παῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὅπασσεν.
 βῆ δ' ὁ γε Μαιναλῆς ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐγκρυσσε καλιῇ,
 αἴ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ ΑΓΓΕΙΗΣ, ὃν δὴ φάτις Ἡελίοιο
 ἔμμεναι· Ἡλείοισι δ' ὁ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
 ὄλβω κυδιόων· μέγα δ' ἔτετο Κολχίδα γαῖαν
 175 αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ δὲ καὶ ΑΜΦΙΩΝ Ἰπερασίου υἱὲς
 Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιῖδος, ἣν ποτε Πέλλης
 πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὄφρ' οἶσιν αἰγιαλοῖο.

Τάλναρον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΕΥΦΗΜΟΣ ἵκανε,
 180 τὸν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκνέστατον ἄλλων

164. Λυκόοργος Vat. C.

165. ἄμφοιν ed. Paris. v. Matthiae gr. gr. T. I. p. 263.

166. Quia Lycurgus ipse ab Orpheo Argon. v. 200 πατὴρ γηραιὸς vocatur, Schneiderus ad illum locum suspicatur, Orpheum hunc Apollonii locum ita scriptum invenisse: ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη γηράσκων κ. τ. λ. Sed videtur potius Orpheus alteram genealogiam secutus esse, quam praebet Schol. Homeri supra laudatus, qui Ancæum Alei filium facit, quemadmodum Apollod. l. c. eum Amphidaman- tis fratrem vocat. — ἄμ πόλιν Vind., sed in marg. vulg. ἀμ πόλιν, cuius loco dedi ἄμ πόλιν. — κομίζοι Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. et B. a manu prima, Guelph. Vrat., quod librorum auctoritate permotus cum Brunck. et Beck. recepi.

167. σφετερήισι Guelph.

168. ἀμφεῖ τότε cum glossa interlin. ἐνεδέδυτο Reg. A. Videtur librarius verbum, a quo δέρος penderet, desiderasse; sed male desideravit. Uberrime hoc dicendi genus illustravit Dorvill. ad Charit. p. 440 sqq. ed. Lips., ubi et nostrum locum tetigit p. 443. Ἀμφίτομον vero πέλεκυν fre-

quentissime dicunt hujus generis poe-
tae, vid. Merrick. ad Tryphiod. p. 241
ed. Wernick.

170. ἐνέκρυσσε vulg. ἐνέκρυσσαι Vind. ἐγκρυσσε Guelph., quod verum videtur propter correptionem vitio-
sam, quam vulgata praebet, cuius u-
num exemplum afferri potest Hom.
Od. V, 488 idque dubium, vid. Herm.
ad Orph. p. 756. Spitzner. de vers.
her. p. 92. Itaque quamquam ex uno
libro recepi. — καλιῇ Med. Vrat. Flor.
Brub. errore ubivis obvio. vid. IV,
1095.

171. γ' ἐρρητύσειε Guelph. ἐρυνύ-
σαι Reg. A. ἐρυντήσαι Brub.

174. ἔτετο Guelph. Brub. Steph.

179. αὐ Vind. Vrat. Schol. Paris. —
Πολύφημος vulg. Εὐφημος Regg. A.
B. C. D. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck.,
quod vel sine libris reponendum erat
ex Orph. Argon. v. 206. Maxim. περὶ
καταρχ. v. 412, qui nostrum locum
respexit. Confusa sunt eadem nomina
apud Tzetz. ad Lycophr. v. 175.

180. ποδωκνέστατον Med. Vatt. B.
C. Flor. Brub. Hoelzlin. ποδωκνέστα-
τον Regg. A. B. C. D. E. Guelph. (er-
rat enim Brunck.) Vatt. A. D. Vind.
Vrat. Steph. Brunck. Beck.

Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κόρυη,
κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἴδατος, οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
ἔχνεσι τεγγόμενος διερχῆ πεφόρητο κελεύθῳ.

185 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο·
ἦτοι ὁ μὲν πολλέθρον ἀγανού Μιλήτοιο
νοσφισθεὶς ΕΡΓΙΝΟΣ, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης,
Παρθενίην, ΑΓΚΑΙΟΣ ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
ἦμὲν ναυτιλίας, ἦδ' ἄρεος εὐχετόωντο.

190 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκῆεις ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε ΛΑΟΚΟΩΝ τε,
Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεός, οὐ μὲν ἰῆς γὰρ
μητέρος· ἀλλὰ ἔθῃσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἦδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἱάλλεν·

195 ὥδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν ὄμιλον
ἡρώων. τοῦ δ' οὐ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον ὅτῳ
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μούνον

182. τῆνος ἀνὴρ Guelph. teste Pier-
sonio Veris. p. 199 (silet enim Hoer-
stel.), qui id. mira errore probum et
antiquum esse judicat. — Obversatus
poetae videtur locus Homericus II.
XX, 228 sq.

183. κάμπτεν Reg. A. κάμπτε Regg.
B. C. D. E. ut videtur.

184. Maxim. v. 414 ὁδῷ πεφορη-
μένον ὑγρῇ.

186. πολλέθρον Guelph.

187. Ἰμβρησίης Vind.

188. Παρθενίης vulg. Παρθενίην
ex emendatione Brunckii cum Beckio
dedi; quamquam enim vulgata eo de-
fendi possit, quod et insula et Juno
Παρθενία vocabatur, ineptum tamen
foret, Junoni h. l. duo cognomina tri-
bui. — Hunc locum respicit Tzetz. ad
Lycophr. v. 890. — ἴστορε Guelph.

190. Οἰνείδης Brunck. Beck. vid.
v. 58. — τ' Reg. A.

191. ἀλκείης vulg. Ἀλθαίης conje-
cit Holstenius, ἀλκῆεις Arnald. lectt.
gr. p. 236, idque praebent Regg. A.
B. D. E., fortasse etiam C., Vatt. A.
C. D. Guelph. (erravit enim Brunck.)
Vind. Vrat. Sic cum Brunck. et Beck.
scripsi.

195. ὥδε adeo non aptum est sen-
sui, ut malim ὅς δέ, quod quum in ὁ

δὲ corruptum esset, facile metri cau-
sa in ὥδε transire potuit.

196. ἄλλων Vind.

197. νόσφι Guelph. — ἐσελθέμεν
Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vind.
Vrat., quod a Brunckio et Beckio re-
ceptum sensu caret. Brunckius qui-
dem quomodo locum intellexerit non
addidit, Beckius vero ita eum latine
reddidit, ut sensum perverterit. Est
autem sensus satis perspicuus hic:
Meleagro neminem fortiozem, ex-
cepto Hercule, ad Argonautas ao-
cessurum fuisse puto, si unum an-
nū plus annum in patria remansisset.
Itaque ἐσελθέμεν tum demum ferri
posset, si in praecedentibus de navī
Argo sermo fuisset, ut subaudiri po-
tuisset εἰς τὴν ναῦν; quod quum non
sit, eam. lectionem revocavi, quam
Med. Guelph. Vatt. A. C. D. et edd.
antiquae praebent. Ceterum ad in-
finitivum ἐπελθέμεν patet ἄν subau-
diendum esse, quod tamen non ex con-
jectura intrudendum est, id quod vo-
luit Schaeferus, qui Melett. critt. p.
61 ἄν ἐλθέμεν legendum putat. Ipse
enim in apodosi, praecedente εἰ
cum indicativo praeteriti, nonnun-
quam ἄν omitti, exemplis adstruxit
Melett. critt. p. 55 sq. cf. Herm. ad
Eur. Hecub. v. 1087. ad Aristoph.

αὐθι μένων λυκάβαντα μετεγράφη Αἰτωλοῖσιν.
καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν δδόν, εὖ μὲν ἄκοντι,
200 εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης ΙΦΙΚΛΟΣ ἐφωμάρτησε κιόντι.

Σὺν δὲ ΠΑΛΛΑΙΜΟΝΙΟΣ Λέρνου παῖς Ὠλενλοιο,
Λέρνου ἐπὶ κλησίῳ, γενεὴν γε μὲν Ἡφαίστοιο
τοῦνεκ' ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὗ κέ τις ἔτλη
205 ἠνορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἰήσωνι κῦδος ἀέξων.

Nub. v. 1344. Wunderl. ad Aesch. in Ctes. c. 106 et Add. p. 222. Idque fit, quum significatur eventus veritati proximus et jam certissimus, nisi ex conditione esset aptus, ut verbis utar Reisigii de vi et usu ἄν part. p. 139. Sic apud Nostrum omissum est I, 253. Apud infinitivum vero ἄν eodem jure, quo apud indicativum, omitti posse nemo negabit, cujus rei exempla praebent ipse Apollonius III, 584 sq. οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον—δέχθαι—, εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν. Xenoph. Anab. V, 2, 31, ubi v. Krüger. Plat. Apol. c. 22 ἀφ' οὗν με οἴεσθε τοσαύτῃ διαγενέσθαι, εἰ ἐπραττον καὶ δημόσια; Tac. Agr. c. 4 Se in prima juventute studium philosophiae acrius hausisse, ni prudentia matris incensum ac flagrantem animum coercuisset. ibid. c. 13 Agitasse Caesarem de intranda Britannia satis constat, ni velox ingenio, mobilis poenitentia, et ingentes adversus Germaniam conatus frustra fuissent. Ita supra pro accessurum fuisse scribere potuissemus accessisse. — εἰ γ' ἔτι reponi olim voluit Schaeffer. probante Herm. ad Viger. p. 813, sed retractavit uterque sententiam suam, hic ad Vig. p. 950, ille Melett. critt. p. 61, et p. 50 sq. particularum εἰ καὶ conjunctarum exempla dedit.

202. παῖς tacite correxit Brunck., invitis libris, neque causa est mutandi. Apollonium enim non magis quam Homerum contracta hujus vocabuli forma abstinuisse docent loci I, 96 παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος. II, 1047 τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλσοῖο. Distrahitur vero in duas syllabas, ubi posterior producitur I,

224. 570. III, 866. IV, 905. Quod ubi non fit, vocabuli distrahendi non video causam, in quo consentientes habeo Wolf. praef. ad Hom. p. LXV s. Herm. ad Orph. Arg. v. 864. Itaque παῖς omnibus libris adsentientibus restituendum est III, 361 Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἔην παῖς Αἰολίδαο. Itemque I, 67 ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης. IV, 460 εἰς κασιγνήτης ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης. 912 ἀλλὰ καὶ ὡς Τελέοντος εὖς παῖς, οἷος ἑταίρων. 1762 Σπάρτην Αὐτεσίωνος εὖς παῖς ἦγαγε Θήρας. Notandum in his versibus omnibus vocabulum παῖς in quarti pedis thesi collocatum esse. Duo sunt loci, in quibus res dubia est, quia contractum παῖς aliquid de numerorum suavitate videtur detrahere II, 703 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς παῖς Οἰάγροιο. III, 241 ἄλλω δ' Ἀψυρτος ναῖσιν παῖς Αἰήταο, ibique hoc retinendum duxi. Secus res se habet in poetis recentioribus, qui contractum παῖς prorsus respuerunt, v. Herm. Add. ad Orph. p. XIV sq. Wernick. ad Tryphiod. p. 135.

204. πόδα vulg. πόδας Med. ποσὶ Reg. D. πόδε Regg. A. B. C. E. Vind. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — De voce σιφλός v. Ruhnke. epist. crit. p. 253. — οὐκέτις Reg. A. οὐκ ἔτις Vind. Flor. οὐ δέ τις Guelph. οὐκέτις σ' Brub. οὐχ' ἔτις sine ulla auctoritate nisi Stephani et Hoelzlini Brunck. Beck. οὐ κέ τις ἔτλη, in quo plurimi libri consentiunt, nihil prorsus offensionis habet (v. Matthiae gr. §. 598), ideoque revocavi.

205. ἦε tacite dedit Brunck.

206. ἀριστήεσσι Vrat.

Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κλέν ΙΦΙΤΟΣ Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξείνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων

210 ναυτιλῆς· τόθι γάρ μιν ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν.

ΖΗΤΗΣ αὖ ΚΑΛΑΙΣ τε Βορήϊοι νῆες ἵκοντο,
οὓς ποτ' Ἐρεχθίδος Βορέη τέκεν Ὠρεΐθυια
ἔσχατιῇ Θρήκης δυσχειμέρου· ἐνθ' ἄρα τήν γε
Θρηϊκίος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπλήθην,

215 Ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐν δινεύουσιν.

καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαλοῖς ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς

220 σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις, φολίδεσσι διανυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἔξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἐνθα καὶ ἐνθα
κύνειαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς μενέαινεν ΑΚΑΣΤΟΣ

225 ἰφθίμου Πελίαο δόμοις ἐν πατρὸς ἐῆος

207. Ὀρνυτίδαο vulg., veram lectionem, quam dedit Brunck., praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind. Vrat. Regg. A. (teste Ruhnck.) B. C. D. E.

211. Ζήτης δ' αὖ ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. Causam non video, pariter enim supra v. 118 αὖ solum absque particula δέ transitum facit. — ἰκέσθην Etym. M. p. 411, 5.

212. Ὠρεΐθυια Reg. A. Vind. Ὠρεΐθυια Flor. Brub. — Respexit hunc versum Maxim. περὶ καταρχ. v. 417 οὓς ὑποκυσσάμενη ῥαδινὴ τέκεν Ὠρεΐθυια.

213. ἐσχατιαῖς Guelph.

214. ἀνερείψατο vulg. ἀνηρείψατο Vatt. A. C. D. ἀναρείψατο Vind. ἀνεθρείψατο Guelph. ἀνερείψατο Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Brunck. Beck.

215. Εἰλίσσοῦ Regg. A. C. E. Κηφισσοῦ var. lect. in marg. Reg. A. — προπάροιθεν Vind. Vrat.

216. πέτρην Vrat.

217. κλείουσι Brunck., ut solet, ex solis Regg. C. E. Obsecutus est Beck. — παρὰ Vatt. A. C. Vind. Vrat., quae

frequens est librariorum ad metrum sublevandum correctio.

218. De productione ultimae in πέρην. Spitzn. de vers. her. p. 46. — καλύψαι Vind.

219. ἐρεμνάς Guelph.

220. θαῦμα Reg. A. et Vind., sed hic in marg. vulg. habet.

221. χρυσεῖοις Vind. Vrat.

222. ὑπάτου Schol. Paris.

225. ἐῆος vulg. ἐοῖο Guelph., quod receperunt Brunck. Beck. Höerstel. Sed quum in illo et libri omnes consentiant et Schol. Paris., non dubitavi rescribere ἐῆος (cf. Heyn. ad II. I, 393. Buttm. Lexilog. I. p. 85 sqq. p. 92), quod sensum aptissimum praebet, recte interpretante Schol. Paris.: ὥς δηλονότι τοῦ πατρὸς παίδοντος μένειν. Vera lectio in ἐῆος mutata est ex sententia Grammaticorum, qui hunc pronominis genitivum putabant, deinde ἐοῖο scriptum est ut in locis Homericis, quos affert Buttmannus, a docto quodam grammatico, qui illam formam improbat. Quare non opus est hic de duplici recensione cogitare cum Gerhard. lectt. p. 93 sq., qui er-

μιμνάζειν, ΑΡΙΟΥΣ τε θεῶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τὸ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλω.

Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγερέθοντο.

τοὺς μὲν ἀριστεῖας ΜΙΝΤΑΣ περιναϊετᾶντες

230 κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήсона γέλνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντα τέτυκτο,

235 ὅσσοι περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἐνδοθι νῆες,
εὐτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἄλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἐνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαινοὶ
240 ἀστέρες ὥς νεφέεσσι μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν αἰσσοντας.

„Ζεῦ ἄνα, τίς Πελλίαι νόος; πόθι τόσσον ὁμίλον

„ἡρώων γαίης Παναχαιίδος ἐκτοθι βάλλει;

„αὐτῇμάρ κε δόμους ὀλοῶ, πυρὶ δῆώσειαν

rat etiam, quum ἐοῖτο hic tui significare putat.

227. τὸ Vind. — ἐνικρινθῆναι Vatt. A. B. D. Guelph. Vind. Vrat. ut v. 48.

229. περιναϊετᾶντας vulg. περιναϊετᾶντες Vind. περιναϊετᾶντες codd. reliqui omnes, quod jam ex conjectura dederat Hoelzlin. Sic recte Brunck. Beck.

230. πάντες Guelph.

232. ὥς vulg., quod tacite correxit Brunck. — Ἰάσονα Vind. Vrat.

233. Μινυηίδος Flor.

234. δμῶεσσι Vrat. — ἐπάρομενα ex conjectura dedit Brunck., ne idem vocabulum duobus continuis versibus recurrat, sed nihil hac repetitione apud quosvis scriptores frequentius. Vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. v. 236, quibus add. Ernesti opusc. philol. p. 132. Weichert. dissert. de versibus aliquot Virgilii injuria suspectis p. 95 sq. Jahn. ad Virg. Aen. I, 815. et Spitzner. Observv. in Quint. Smyrn. p. 242 sq., qui ex Nostro affert I, 375. 6. IV, 1245. 6. add. II, 602. 5. 1107. 8. III, 294 s. IV, 1522 s. — πάντα τέτυκτο pro vulg. πάντ'

ἐτέτυκτο ex conjectura dedi. vid. II, 1072.

235. ἐντύνονται Vind. — ἐπαρτ. Reg. A.

239. πληθὺς ultima brevi adhibitum est contra usum Homericum, quo non nisi recentissimi poetae epi recesserunt, vid. Spitzner. de verher. p. 67 s. Wernick. ad Tryphio v. 322. In Apollonio igitur omniu minime hoc admittendum videtur, na quem alterum locum affert Spitzner I, 515, eum corruptum esse infra v debimus. Itaque non dubitandum est quin locus emendandus sit, quod facile fieri poterit, aut πληθὺς ἐπερχομένων scribendo, aut πληθὺς ἐρχομένων, quod placet Wernickio. Si quum incertum sit, utrum praestare nihil mutare malui. — θέον Reg. A. φαιναὶ ex errore typoth., ut videtur in ed. Hoelzlin., unde migravit in e Shaw.

242. In usu vocabuli πόθι ita offendit Slothouwer. in Act Soc. Tri T. III p. 162, ut τό τε vel τί δὲ legendum putaret, sed. v. IV, 1251. Seidler. ad Eur. Troad. v. 3.

244. αὐτῇμαρ καὶ δόμους Me

- 245 „Αθήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν θέρος ἐγγυαλίξῃ.
 „ἀλλ' οὐ φυνκὰ κέλυσθα, πόνος δ' ἄπρηκτος λούσιν.“
 „Ὡς φάσαν ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
 πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χειρας ἄειρον,
 εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
 250 ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
 „Δειλὴ Ἀλκιμέδῃ, καὶ σοὶ κακὸν ὀψέ περ ἔμπης
 „ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσας ἐπ' ἀγλατῇ βιότοιο.
 „Αἶσων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος. ἦ τέ οἱ ἦεν
 „βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυσθεῖς
 255 „νυιόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
 „ὥς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλη,
 „κῦμα μέλαν κριῶ ἅμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
 „ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
 „Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείῃ.“
 260 Αἱ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κiónτων.
 ἦδη δὲ δμῶές τε πολεῖς δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη. ὅξυ δ' ἐκάστην
 δύνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατήρ ὀλοῶ ὑπὸ γῆρα.

Flor. Ald. ex errore frequentissimo. αὐτῆμαρ δὲ δόμους Brub. αὐτῆμάρ
 κὲ δόμους Steph. et sic codd. omnes,
 unde recte Brunck. Beck. — δηιώσειαν
 Vatt. C. D. Hoelzlin. Shaw.

245. μὴν Vind. — θέρας Vatt. C. D.
 Reg. C. Flor. Brub. Hoelzlin. Shaw.
 θέρος Regg. A. B. D. E. Vatt. A. B.
 Vind. Guelph. Vrat. Steph., quod cum
 Brunck. et Beck. recepi.

246. ἄπρηκτος *difficilis* v. Ruhnk.
 ep. crit. p. 281. Non video igitur,
 quid ominosi hoc vocabulum habere
 videatur Brunckio, quare magis ipsi
 placeat ἀμέγαρος. Ceterum ille lo-
 ci sensum recte ita explicavit: *Aec-
 tem vi cogent, ut sibi vellus tradat,
 si ad eum pervenerint. Sed illuc
 perveniendum est. Quantumlibet
 animi et corporis robore praestent,
 non effugient, quin longissimum iter
 faciendum sit, et iter facientibus
 difficillimi perferendi sint labores.*

250. ὀλοφύρατο Vind. Vrat.

251. δειλός Guelph.

252. ἐτέλεσας Flor.

253. Hic versus in Vat. B. ita legi-
 tur: Αἶσωνα δ' αὖ μέγα μοῖρα δυσ-
 άμμορος ἦχθετο πάντων, quae quin,

sit prioris recensiois lectio, dubitari
 vix potest, a librario enim profectam
 esse quis putet, si vel exquisitum ge-
 nitivi πάντων usum consideraverit.
 In βέλτερον, quod deinde nude po-
 situm est omisso verbo, non offenden-
 dum est, eodem enim modo legitur
 Hom. Od. VI, 282, sed mirus est
 accusativus Αἶσωνα, quum ἄχθεσθαι
 vi intransitiva adhibitum cum dativo
 construi soleat, ut Hom. Od. XIV, 366.
 Callim. H. in Cer. v. 32.

254. τὸ πάροιθεν cum Vrat. Beck.
 scripsi, quum vulgo in unum verbum
 jungatur. — ἐλισθεῖς Vat. B. eadem
 varietate, quae conspicua est etiam
 Hom. Il. XXIII, 393. XXIV, 510.
 Oppian. Cyneg. III, 418. Tryphiod. v.
 262, ubi vid. quae monuit Wernick.

256. ὥς dedit Beck. lectore non
 monito, sine causa.

258. Ad ἀνδρομέην in marg. Reg.
 A. legitur: γρ. Ἀντιόπην, ἣτις ἦν
 μήτηρ τοῦ Αἰήτου. — προέοικε
 Vat. D.

260. ἐπὶ προμολῇσιν κiónτων Regg.
 A. E. ἐπὶ προβρλήσιν κiónτων Vatt. C.
 D. ὑπὸ προμολῇσιν κiónτες Guelph.

262. βεβολομένη Guelph.

- ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοᾷασκεν.
 265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνεν ἀνίας
 θαρσύνων, δμῶεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' αἶρειν
 πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφές ἤειροντο.
 μήτηρ δ' ὥς τὰ πρῶτ' ἐπεχευάτο πήχεα παιδί,
 ὥς ἔχετο κλαίους' ἀδινώτερον, ἥντε κούρη
 270 οἴοθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
 μύρεται; ἢ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητρειῇ βίοντον βαρὺν ἠγυιάζει,
 καὶ ἐ νέον πολέεσσιν ὀνειδέσιν ἐστυφέλιξεν.
 τῇ δέ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη;
 275 οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόνυ, ὅσσον ὀρεχθεῖ.
 ὥς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἔον παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα
 Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνησιν.
 „Ἄλθ' ὄφελον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσι
 „δειλὴ ἐγὼ Πελλίῳ κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
 280 „αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν κηδέων τε λαθέσθαι,

264. ἐντυπὰς Vind. Obversatus est Nostro versus Homericus Il. XXIV, 163 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ πεκαλυμμένος.

265. δ Vrat. Brunck. Beck. male.

267. οἱ δὲ σῖγα codd. et edd. vett. omnes (σίγα Flor.) praeter ed. Paris., ubi ex correctione metrica, ut videtur, αἱ δαὶ σῖγα legitur, quod recepit Steph. Rara profecto productio syllabae brevis in thesi sequente σ, quam tamen ferendam judicarunt editores omnes, nec non Jacobs. Animadv. in Anthol. Gr. III, 3 p. 781 et Ind. in Not. crit. Anth. Palat. p. 1043, eandemque vitiosam quidem sed ab ipso Apollonio profectam arbitratur Gerhard. Lect. Apollon. p. 44 et p. 121. Sed tam turpe vitium rhythmicum in Apollonio non ferendum esse opinatus Wernick. ad Tryphiod. p. 399 versum ita corrigendum esse iudicat: πέφραδεν. αἶψα δὲ σῖγα κατηφές ἤειροντο, duce codice Vat. B., in quo legitur πέφραδεν· οἱ δ' αἶψα κατ. Sed in hac emendatione aegre desideratur pronomēn οἱ, quod non facile abesse potest, neque vitium metricum, quod vulgata lectio exhibet, tantum est, ut non eadem excusatione gaudeat, qua Homericum

πολλὰ λισσομένη Il. V, 358 et similia, vid. Spitzn. de vers. her. p. 82. terum lectio illa codicis Vaticani modum memorabilis est, neque tam inde cum Gerhardio conjecerim, pris recensiois lectionem fuisse φραδεν· τοὶ δ' αἶψα, quod vitium committere Apollonius non potuit, sed αἶψα mero librarii errori debe αἶψα et σῖγα inter se confundi quod facile fieri potuit, aut a quissima lectio ea fuit, quam conjectura invenit Wernickius, quod prope videtur Nonn. Dionys. XXXIV, αἶψα δὲ σίγη Ἐννεπε. — ἡπεῖρα sine causa conjecit Wakefield.

268. ταπρῶτ' vulg. τὰ προ Guelph. Vrat. Flor. Brub. B. recte.

269. ἀδινώτερον Vind.

272. ἠγυιάζει male cum spiritu spero in Brub. Steph. legitur.

273. ὀνειδέσιν Vind. — ἐστυλίξ Guelph.

275. Male vulgo ἐκφλύξαι. — ὀρεχθεῖ Guelph.

278. αἶδ' ed. Steph. ex errore poth., qui in sequentes editiones que ad Brunckium propagatus est ὅτε ἔξει Vind.

280. κηδέων δὲ ind.

- „οφρ' αὐτός με τεῦσι φίλαις ταρχύσας χερσίν,
 „τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 „ἐκ σέθεν, ἅλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσα
 „νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιῖάδεσσιν ἀγητή,
 285 „ὁμῶς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν,
 „σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπι πολλήν
 „ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
 „μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
 „Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγχετο τόκοιο.
 290 „ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὄνειρῳ
 „ὠϊσάμην, εἰ Φοῖβος ἐμοὶ κακὸν ἔσσει' ἀλύνξας.“
 „Ὡς ἦγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι γοάσσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 μελιχλοῖς ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν.
 295 „Μῆ μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μήτερ, ἀνίας
 „ᾧδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 „δάκρυσι, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.

281. ταρχύσας Med. Vatt. A. C. D. marg. Vind. marg. Vrat. ταρχύσης Reg. A. ταρχύσαις Reg. B. Vind. Vrat. ταρχύσαιο Reg. C. τάρχυσα χέρεσσι Guelph., cui in margine adscriptum τὸ σ ἐκβάλλεται τοῦ μέτρον ἔνεκα. Reliqui codd. et edd. omnes recte ταρχύσας praebent, turbas vero illas vere monet Brunckius ex incititia librariorum natas esse, qui non intellectam particulae ὄφρα constructionem emendare conabantur.

283. Brunckius articulum hic male abesse ratus, ita eum restitui posse iudicat: ἐκ σέο, τᾶλλα δὲ πάντα. Sed eodem sensu ἅλλα πάντα recurrit I, 1209. Cf. quae ad I, 910 monentur.

284. τοπάροιθεν Brunck.

285. κεν ἐοῖσι vulg. κενεοῖσι ex Huetii emendatione dedit Brunck., idque praebent Vat. B. et Schol. Paris. — γε λείψομαι Guelph. βίωσομαι in priore recensione lectum fuisse tradunt Scholia vulgata, βείωμαι Schol. Paris., quod quum aperte corruptum iudicat Gerhard. p. 9, non meminit loci Homericum II. XXII, 431 τί νῦ βείωμαι αἰνὰ παθοῦσα. Imo illud βιῶσομαι ex interpretatione natum videtur, quare antiquitus lectum fuisse conjicio κενεοῖσι γε βείω-

μαι, assumto γε ex Guelph. (nam in duplici γε nemo offendet, qui contulerit Valck. ad Eur. Phoen. 557. Reisig. Conjectan. p. 248. Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 319. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 213.) Hinc simul intelligitur id, in quo explicando, quum βιῶσομαι nihil reprehensionis habeat, frustra laboravit Gerhard., quid commoverit Apollonium ad locum mutandum: scilicet rejecit formam βείωμαι improbatam ab Aristarcho apud Schol. II. XXII, 431.

286. In priore recensione ita lectum fuisse tradunt Scholia: οἴζυρῃ ἀχέεσσι δυσάμμορος, cui addunt variam lectionem σεῖο πόθῳ, φίλε κοῦρε, δυσάμμορος. Hom. H. in Cer. v. 201 ἦστο πόθῳ μινύθουσα. — δυσάμμορος Guelph.

288. μήτηρ Vrat. Schol. Paris.

290. ᾧ μοι Guelph.

291. De singulari particulae εἰ usu v. Herm. ad Vig. p. 830.

292. Displicet et articuli usus et ordo verborum ταὶ δὲ γυναῖκες ἀμφίπολοι, quare malim τῇ δὲ, dativo ab ἐπισταδόν pendente, quod recte ἐφειστηκυῖαι explicant scholia.

293. ὁ Brunck. Beck. ut supra v. 265.

295. μήτηρ Flor.

296. ἐρητύσης Reg. A.

- „πήματα γάρ τ' αἰδηλὰ θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν,
 „τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμπης.
 300 „τλήθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 „ἡδὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 „ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτα ἀριστῆων ἐπαρωγῇ.
 „ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκκλητος
 „μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελὴ πέλε νηϊ.
 305 „κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.“

Ἡ καὶ ὁ μὲν προτέρως δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
 οἶος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἰσιν Ἀπόλλων
 Δῆλον ἀν' ἡγαθέην ἢ Κλάρον ἢ ὅ γε Πυθῶ
 ἢ Λυκίην εὐρεῖαν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθύν δῆμον κίεν· ὥρτο δ' αὖτῃ
 κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιῇ
 Ἰφιάς, Ἀρτέμιδος πολιόχου ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν οὐδέ τι φάσθαι
 ἔμπης ἱεμένη δύνατο προθέοντος ὁμίλου·
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιῇ
 ὀπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγνιάς,
 ἀκτὴν δ' ἴκανε Παγασητῖδά, τῇ μιν ἐταῖροι
 δειδέχατ' Ἀργῶν ἄμυδις παρὰ νηϊ μένοντες.
 320 στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.

298. νέμονται Vat. B. ἡ a manu prima.

300. συνημοσύνησιν Vind.

301. θεοπροπίησιν Regg. A. C. E., quod cur ex his tribus codd. receperint Brunck. et Beck. non intelligo.

302. μετέπειτά γ' ἀριστῆων vulg. sed γ' omittit Flor., quare non dubitavi otiosam particulam ejicere, quam librarius metri emendandi studiosus inseruit, sed in tertio pede et post illiusmodi vocabula hiatus frequentissimus est, ut Il. XXIV, 297 ἔπειτα ἐποτρύνουσα. Od. XII, 397. XIV, 249 ἔπειτα ἐμοί. XVI, 48 ἔπειτα Ὀδυσσεύς. XVII, 67 ἔπειτα ἀλεύατο. Il. IV, 96 μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ. Od. III, 175 τάχιστα ὑπὲρ et similia. Assentientem de loco nostro habeo Gerhard. p. 191.

303. νῦν omittunt Vind. Vrat.

304. Hunc versum, ex Hom. Il.

XXIV, 218 haustum, laudat Scho ad Aristoph. Plut. v. 63.

305. Ad ὁμαρτήσουσιν ἔται animum advertant digammatis patroni.

306. ὥρτο Guelph. — In sequentibus Apollonius imitari videtur Hor. H. Apoll. 179 sqq. Nostrum imitatur Dionys. Perieg. 144 et Virg. Aen. IV, 143.

311. γεραιῇ Vrat.

313. οὐδ' ἔτι vulg. οὐδέ τι Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

316. πολλῶν Flor. — ἀποπλαγχθεὶς Vind. ἀποπλαγχθεὶς Guelph.

318. ἴκανε Vrat. et Brunck. Beck. ut solent. — Antecedens δ' inepte Beckius monet in τ' mutari potuisse hoc enim nihil foret, δέ vero in apodosis notissimum est.

320. ἄρ' Vind. Vrat. — προμολῆς codd. nonnulli Brunckii, qui huius genitivum recepit, Beckio recte n

ἔς δ' ἐνόησαν Ἀχαιοὺς ὁμῶς Ἀργον τε πόλῃος
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
πασσὺδ' ἢ Πελίαο παρὲκ νόον ἰθύνοντας.

ἄρμα δ' ὃ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχεται ὦμους

325 Ἀργος Ἀρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὃ καλὴν
δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτῃ Πελόπειᾳ.

ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξέρεσθαι ἕκαστα

ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.

αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν ἤδ' ἐκαστῷ

330 κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.

τοῖσιν δ' Αἰδονος υἱὸς εὐφρονέων μετέειπεν.

„Ἀλλὰ μὲν ὅσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν,

„πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κεῖται ἰούσιν.

„τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἔκῃτι

obsequente, codicum enim in hac re nulla auctoritas, dativum vero unice verum esse docet supra v. 260. III, 215. IV, 1160. Arat. Phaen. 239 (ubi ἐπὶ δὲ προμολῇσι legendum).—Schol. Flor. ad I, 1174 ita hunc versum laudat: στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡερέθοντο, eodem modo Schol. Paris., nisi quod ἐνὶ habet.

322. ἐπιδόντες Guelph.

323. πασσιδίῃ Vind. πανσὺδ' ἢ Guelph. sed recte reliqui libri πασσυδίῃ, qua forma constanter utitur Apollonius, v. Gerhard. p. 94. Iota subscriptum male omiserunt Brunck et Beck. — ἰθύνοντας ex conjectura Brunck. et Beck., quia verbum intransitivum postulare sensus videtur, sed metro illud adversari non animadverterunt, quapropter necessario retinenda est librorum lectio, quam nam fatendum est, nusquam ab Apollonio ἰθύνειν hoc sensu usurpatum esse.

324. ἀμφέχεται ὦμοις Hoelzlin. et Shaw., nescio ex quo fonte, quamquam sic in Vat. C, legi videtur. ἀμφέχεται Vrat.

326. ὄπασσε Vind. Vrat. — κασιγνήτην Vind.

329. ἰλλομένοις Vrat. — λαίφεσι Vrat.

330. ἐπ' ἰσχερῶ Flor.

331. τοῖσι Vind. Vrat.

332. ἐφοπλίσσασθαι vulg., quod correxit Brunck. — Propter hiatum in νηὶ ἐφοπλίσσασθαι Hermann. ad Orph. p. 731 fortasse νηυσὶν scri-

bendum esse judicat, comparans I, 235, cujus versus alia est ratio. Hic singularem sensus postulat, neque mutatione opus est, quum hiatus post ἔ dativi sit frequentissimus. Exempla Homerica ipse conguessit p. 730, apud Nostrum recurrit III, 421. 849. 1283.

333. Quum vulgo in hoc versu non interpungeretur, particulae γὰρ locus non esse videbatur, quare eam in μάλ' mutavit Huetius, quod receperunt Brunck. et Beck. Ut vero γὰρ retineri posset, Gerhard. p. 73 versu praecedente ἄλλα μὲν in ἄρσασμὲν mutavit. Sed in ἄλλα μὲν non offendendum esse, quod videtur Gerhardio, mox ostendemus, neque omnino tanto molimine opus est, quum virgula post κόσμον posita, quod in textu feci, sensus optime hic evadat: reliqua quidem, quae ad navem instruendam necessaria sunt, parata nobis sunt ad profectionem, omnia enim justo sunt ordine, sed duce opus est, priusquam proficiscamur, quem jam eligatis velim. — ἐπαρτέως Guelph.

334. τοῖο γ' ἔκῃτι ex Reg. D. Brunck. et Beck., sed notus est ante ἔκῃτι hiatus. Apud Nostrum I, 116 Διωνύσοιο ἔκῃτι. 902 Πελίαο ἔκῃτι. II, 253. 297. 755. III, 621. 1060 τοῖο ἔκῃτι. IV, 1087. 1199 σεῖο ἔκῃτι, quorum locorum plurimos Brunckius aut nullis aut paucissimis libris assentientibus mutavit.

835 „ναντιλῆς, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἀήται.
 „ἄλλα, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος παύσω,
 „ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἴητας κέλευθοι·
 „τοῦνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφαιδήσαντες ἔλκετε
 „ὄρχαμον ἡμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,

840 „νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.“

“Ὡς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα
 ἤμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δέ εἰ πάντες αὐτῇ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἐνθα περ ἦστο,
 δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο φώνησέν τε.

845 „Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
 „πείσομαι, ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
 „αὐτὸς, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεῦοι δμάδοιο.“

Ἦ δα μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' ἦνσον, ὥς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆς· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὄρνυτ' Ἰήσων

850 γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.

„Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
 „μηκέτ' ἔπειθ', ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
 „νῦν γε μὲν ἤδη Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσιν
 „δαῖτ' ἐντυνώμεσθαι παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσιν

855 „δμῶες ἐμοὶ σταδμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλεν

„δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὖ κρίναντας ἐλάσσαι,

„τόφρα καὶ νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἄλως, ὅπλα τε πάντα

835. ἐπιπνεύσουσιν ex uno Reg. D. Brunck. et Beck., sed nulla est conjunctivi necessitas, quum non tam de conditione, quam de tempore agatur, et de re certa sermo sit. Inepte vero Brunckius putat, ἄν ex priorē membro repetendum esse; quem vero confert locum I, 245, ejus alia est ratio.

837. ἄμμι Vat. D.

838. ἐλέσθαι Vind.

839. ἡμείων vulg. ἡμείων Regg. A. C. E. Vat. B. et sic Brunck., quod male non recepit Beck., ejus enim, quem elegissent, imperio Iason et ipse obsecuturus erat.

841. νέον Guelph. — ἠρακλέα Steph. errore typ.

842. εἰ omittit Vrat.

843. σημαίνειν Vind.

844. τανύσσατο Vind. Vrat.

846. ος τε Regg. A. C. E. δς γε Hoerstel. nescio an ex Guelph. ὧς

δὲ ex conjectura Brunck. et Beck., sed vulgatum ὥστε et sic seu quemadmodum (vid., si tanti est, Thiersch. Gr, gr. p. 601 ed. nov.) unice verum est. — ἀναστήσεσθαι vulg., ἀναστήσεσθαι Regg. A. B. C. D. E. Vat. D. Guelph. Vind. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck.

847. συνάγειρε Vind. Vrat.

849. ὄρνυτ' Reg. A.

850. ἀγόρευσεν Guelph.

852. ἔπειτ' Flor.

854. ἐντυνώμεσθαι Vind. Vrat. — ἴωσιν Med.

856. εὐκρίναντας vulg., quod recte disjunxit Brunck. εὐκρίνοντας Guelph. teste Piers. — ἐλάσαι Reg. A.

857. ἐρύσομεν Reg. A. teste Ruhnck. ἐρύσωμεν Regg. B. C. D. E. Vind. Vrat., qui conjunctivus propter praecedens καὶ ferri nequit, quare vulgatum dedi cum Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Brunck. Beck.

„ἐνθέμενοι πεπάλανθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.

„τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβαλίοιο

360 „θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο

„σημανέειν δείξειν τα πόρους ἄλως, εἴ κε θυηλαῖς

„οὐ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

Ἢ ῥα καὶ εἰς ἔργου πρῶτος τράπεθ' οἱ δ' ἐπανεῖσαν
πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἴματ' ἐπήτριμα νηήσαντο

365 λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα

κύμασι, χειμερίῃ δὲ πάλαι ἀπὸέκλυσεν ἄλμη.

νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν

ἔξωσαν πάμπρωτον ἐϋστρεφεῖ ἐνδοθεν ὄπλῳ

τεινόμενοι ἐκάτερθεν, ἦν' εὖ ἀραροίατο γόμοις

370 δούρατα καὶ ῥοθίοιο βλήν ἔχοι ἀντιόωσαν.

σκάπτων δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρος,

ἥδ' ἐκατὰ πρῶραν εἴσω ἄλως, ὅσάτιόν περ

ἐλκομένη χεῖρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.

αἰεὶ δὲ προτέρῳ χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον

Sed conjunctivus et sensus causa et propter sequens πεπάλανθε atque θείομεν melior videtur, quare malim τόφρα δὲ νῆ' ἐρεθσωμεν, quod mutatum est fortasse a librariis propter δὲ in apodosi, in quo saepe offenderunt.

358. ἀνθέμενοι Vat. C. a manu prima. — κληῖδος vulgo male. κληῖδας Regg. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Med. Vind. Vrat., quod receperunt Brunck. et Beck., sed mutato accentu cum Reg. A. κληῖδας scribendum est.

359. ἐπάκτιον ex conj. Stephani male-Hoelzlin. et Shaw.

362. ἐξάρχωμαι Vind. — De pleonasmō οὐ ἔθεν vid. Schaef. ad Gregor. Cor. p. 86.

363. τράπετ' Flor. — ἐπανεῖσαν Vatt. C. D., in quo a manu secunda ἐπαίνεσαν.

364. πειθόμενοι Guelph. cum glossa interlin. μαθόντες.

368. Cogitarunt h. l. interpretes omnes de navi extrinsecus funibus succingenda et constringenda, quare offenderunt omnes in vocabulo ἐνδοθεν, quod Sanctamand. in ἐκτοθεν, Weston. Hermesian. p. 72 s. in ἐνδοτὸν mutavit, Brunck. corruptum judicavit, Shaw. et Beck. cum ἐϋστρε-

φεῖ jungendum censuerunt. Sed horum nihil opus est, non enim de eo, quod putant, sermo esse potest. Solebant quidem revera naves interdum funibus succingi, sed non nisi in summo periculo, carina jam dissiliēte et disrupta, (cf. Raphel. ad Act. Apost. XXVII, 17. Passerat. ad Propert. III, 5, 23. Interpp. ad Hor. Od. I, 14, 6) id quod in nostrum locum non cadit. Itaque dubitari vix potest, quin de alia quadam colligatione, in ipsa navi facienda, loquatur poeta, quae qualis fuerit non satis perspectum habemus, sed simili fortasse ei, quam describit Orph. Arg. 1158 s.

369. θεινόμενοι Regg. A. B. C. D. E. (hic in margine habet vulgatam) Vind. Vrat., reliqui libri in vulgata consentiunt.

371. περιβάλλεται Flor. — χῶρον ex uno Guelph. receperunt Brunck. et Beck., ut εὖρος dicatur χῶρον περιβάλλεσθαι, quod fieri non potest, recte contra dicitur χῶρος περιβάλλεσθαι τὴν ναῦν.

372. ἔσω vulg. metrica, ut videtur, correctio lectionis corruptae ἔσω, quam habent Vatt. A. D. Guelph. et Reginorum, ut videtur, nonnulli, unde Brunck. recte εἴσω dedit, obsequente Beckio.

- 375 στέρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγγιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
ὑψὶ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέψαντες ἔρετρα
πηχύϊον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδῃσαν.
380 τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στέρνα δ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφους
βήσαθ', ἐν' ὀτρύνεις νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἦϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρ᾽ αἶσσαν
ὧ κράτεϊ βρῖσαντες ἱῆ στυφέλιξαν ἐρωῇ
385 νειόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐφρώσαντο πόδεσσιν
προπροβιαζόμενοι· ἡ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀργῶ
φίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἰτῶντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδνὴ κήκισ λιγνὺς
390 βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἱ δὲ μιν αὖθι
ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἔρετρα κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἱστὸν
λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἄρμαλιν ἐβάλοντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγνυναν,

- 395 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλω διεμοιρήσαντο,

375. στέρης δ' Reg. A.—φάλαγ-
κας Flor.

376. κλῖναν Guelph. Flor. Brub.

378. ὑψὶ δὲ ἐνθα Guelph.—Mat-
thiae obs. critt. p. 26 quum hunc et
qui sequitur versus spurios judicat,
quia nondum locus sit remis ad scal-
mos religandis, de qua re infra de-
mum v. 392 sermo sit, neque hos ne-
que sequentes versus satis attente le-
gisse videtur; inest enim adeo nihil
difficultatis, ut verbum non amplius
addam.

379. σκαλμοῖσιν Brunck. et recen-
tiores male.—Duo prima versus vo-
cabula laudat Etymol. M. p. 671, 8.

382. βήσατ' Flor.

383. παρ' αἶσσαν Vatt. A. B. D. et
C. a manu prima.

384. βρῖσαντες μὴ vulg. βρῖσαντες
μὴ Vrat. βρῖσαντες μὴ Vatt. A. C.
D. Guelph. Regg. A. C. E., unde fectō
Brunck. dedit βρῖσαντες ἱῆ, glossa
μὴ ejecta.

385. ἔδρας Vat. C.—πόδεσσι
Brunck. Beck.

388. ὑποτρόπιδι Flor. Brub.—
στενάχοντο Vrat.—φάλαγγες Flor.—
Ad verbum fere hunc locum expres-
sit Quint. Smyrn. Posthom. XII, 430
στιβαράι δὲ περιστενάχοντο φάλαγ-
γες τριβόμεναι, nec tamen inde cum
Wernick. ad Tryphiod. p. 287 nostro
loco correxerim στιβαράι, hoc enim
mutare debuit Quintus, quia verba
ὑπὸ τρόπιδι omisit, apteque Apollo-
nius τρόπιδα vocavit στιβαρῆν, quip-
pe sub qua gemuere phalanges. Imit-
tatus est etiam Tryphiod. v. 319 sqq.

389. ἐκήκισ ex conjectura dedit
Brunck., quem sequitur Beck., qui
qua causa adducti id fecerint, et quo-
modo aures eorum ferre potuerint,
ignoro. Praeterea caesuram trochai-
cam in pedē quarto nunquam hi poe-
tae admiserunt, v. Herm. ad Orph.
p. 694 s. Restitui igitur librorum le-
ctionem.

392. σκαλμοῖς Vind. Vrat.

393. ἐβάλλοντο Guelph.

395. κληῖδας Brunck. et Beck. ma-

ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιῶ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 ἦρεον Ἡρακλῆϊ καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
 τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 400 αὐτως, οὐ τι πάλω· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τίφυν ἐϋστέρης οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι.

Ἐνθεν δ' αὖ λαίγγας ἀλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
 Ἀκτίου Ἐμβασίλιό τ' ἐπώνυμον· ὧκα δὲ τοὶ γε
 405 φιτροὺς ἀξαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
 τέως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσονίδαο δύο βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντό
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσων
 410 εὐχετο κεκλόμενος πατρῷον Ἀπόλλωνα.

„Κλυθι ἄναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 „ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 „Πυθοῖ χρειομένῳ ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 „σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐπαλτίος ἔπλεν ἀέθλων·
 415 „αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἐταίροις
 „κεῖσέ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἂν θαλάσῳ

le, ut v. 399 κληῖδα. — διμερίσαντο
 Vat. C. διμεριράσαντο Guelph.

396. ἄνδ' Vat. A. — ἐν δ' ἄρα
 Vat. D.

397. ἦρεμον Vat. D. a manu pri-
 ma, ἦνεμον a secunda.

398. ἄνασσε Regg. A. B. C. D. E.

399. μεσσηνέοισιν Vat. D. — ἀπο-
 κληῖδα Flor.

401. ἐρύσασθαι Guelph.

403. ἐπάκτιον codd. et edd. omnes.
 ἐπάκτιον, quod ex conjectura dedit
 Brunck., quin verum sit dubitare non
 auit et sequens Ἀκτίου et βώμου
 ἐπάκτιον mentio I, 359 et II, 689.

406. αὖτ' Vrat. — ἐπεὶ προέηκεν
 Reg. A.

407. τοὺς γ' Reg. A.

408. βωμοῦ Vind.

409. παρέσχεθεν Guelph.

411. ναίων Vind.

413. χρωμένῳ Guelph.

414. σειμανέειν Flor.

415. ἀρτεμέεσσι Vrat.

416. τοὶ δ' ἄρ' vulg. σοὶ δ' ἂν

Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E.
 Med. Guelph. (in hoc οὐ δ' ἂν teste
 Piers. Veris. p. 199. Hoerstel. vero
 silet) Vind. Vrat., unde Brünck. et
 Beck. σοὶ δ' ἄρ' dederunt. Sed ni-
 hil impedit, quominus totam librorum
 lectionem σοὶ δ' ἂν recipiamus, nam
 quod illi ἂν cum futuri indicativo jun-
 gi non posse putarunt, errasse eos do-
 cent loci plurimorum scriptorum, quos
 collegerunt Markl. ad Eur. Iph. T.
 894. Brunck. ad Aristoph. Nub. 465.
 ad Soph. Philoct. 1039. ad Theogn.
 1015. Locell. ad Xenoph. Ephes. p.
 229. Wolf. ad Dem. Lept. p. 259.
 Heind. ad Plat. Phaed. p. 22. Sturz.
 Lex. Xenoph. I, 173. Schaef. ad Greg.
 Cor. p. 66. Corai. ad Heliod. p. 62.
 Dissen. Disquisitt. Philol. I p. 11. Rei-
 sig. Conjectt. p. 141 s. idemque De vi et
 usu ἂν particulae p. 100 s., et quam hic
 vim inesse dicit huic particulae cum
 futuro indicativi junctae, ut aliquid fu-
 turum esse confidentius significetur,
 ea nostro loco aptissima est. Saepius

- „τόσσων, ὅσοι κέν νοστήσωμεν, ἀγλαὰ ταύρων
 „ἰσὰ πάλιν βωμῶ ἐκιδήσωμεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 „ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια θῶρα κομίσσας.
 420 „νῦν δ' ἴδμε καὶ τήνδ' ἡμῖν, Ἐκηβόλε, δέξο θυμὴν,
 „ἦν ποτ' ἐγὼδ' ἐπίβηθρα χάριν κρατεθήμεθα νηὸς
 „πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοῖρῃ
 „πελοπατὰ σὴν διὰ μήτιν· ἐπιπνεύσεις δ' αἴτης
 „μείλιχος, ὃ κ' ἐπὶ πάντων ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.“
 425 Ἴη καὶ ἄμ' εὐχολῇ προχύτας βάλε, τῷ δ' ἐπὶ βουσίῳ
 ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε.
 ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
 πληῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὐτὶ πεσὼν ἐνερείδατο γαβῇ·
 Ἀγκαῖος δ' ἐτέρωιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
 430 χαλκείῳ πελέκει κρατερὸς διέκτερε τένοντας·
 ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιφρόνδης κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς δεῖράν τε βόειας,
 κόπτον δαιτρευόν τε καὶ ἰσὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καδδ' ἄμυνδ' ἅ γα πάντα καλύψαντες πύκα δημῶ
 435 καῖον ἐπὶ στήθεσιν· ὁ δ' ἀκρήτους χεῖς λοιβὰς
 Αἰσονόδης, γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὴν
 πορφυρέαις ἐλίκεσσιν ἐναίσιμον αἵσσουσαν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Αἰτοῖδαο.
 440 „Τμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖά τε περῆσαι
 „ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 „κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι·

hac constructione Apollonius utitur,
 ut I, 663 οὐδέ τι παμπαν θυμήδεις
 κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται. II, 18 ἢ κέν
 τις στυγερώς κρατερὴ ἐπιέσσει· ἀνὰ γ-
 γη. III, 506 ὥρῃ μητιάσθαι ὃ κ'
 ἔρξομεν. III, 1026 ὥς κέν τοι ἐγὼ
 μητίσσομ' ἀρωγὴν. IV, 405 οὐδ' ἂν
 ὁμῶς περιναίεται ἀντιόωσιν. IV,
 408 οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέλξω.
 III, 793 καὶ κέν με διὰ στόματος
 φορέουσαι Κολχίδες—μωμήσονται.

417. τόσσων Vrat.—ὅσοι Vind. Vrat.
 —ns Vrat.—νοστήσομεν γα Reg. A.

418. ἰσὰ Vind.

423. σὺν Vind.

427. μέσον Vind. Vrat.—κάρη
 Vind.—Pro vulg. μετώπῳ ex Regg.

A. B. C. D. E. et Vat. C. μετώπῳ re-
 cte receperunt Brunck. et Beck., nam
 neque accusativus, neque pluralis fer-
 ri potest.

428. ἀθρόως Vind. Vrat. ἀθρόων
 Reg. A.

431. περιφρόνδης male, ut solent,
 Brunck. Beck.

432. σφάξαντες θοῶς Flor.

437. θυέων. ἀπὸ τοῖο Vrat.

438. ἐναίσιμον Vatt. C. D.

440. ἡμῖν Vatt. A. C. D.

441. ἔχοντας vulg. ἄγοντας Regg.

A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.
 Eadem confusio est infra v. 889.

442. ἔασιν Guelph. ut semper.

„αὐτὰρ ἔμοι θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἵσῃ
„τηλόθι πον πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.

445 „ὦδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος εἰωνοῖσιν
„πότμον ἔμὸν πάτρης ἐξήϊον, ὅφρ' ἐπιβαίην
„νηὸς, ἐὺκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίσσεται.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν. Ἰδμονος αἵσῃ.

450 ἦμος δ' ἠέλιος σταδερὸν παραμείβεται ἡμαρ,
αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι
δειελυνδὸν κλίνοντος ὑπὸ ῥόφον ἠελίοιο,
εἴημος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλῶιο
455 κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρὶ ἔκειτο
εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόρῃσιν
οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέου παρὰ δαιτὶ καὶ σῆψ
τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' αἶτος ὕβρις ἀπέλῃ.

460 ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ
πορφύρεσκεν ἕκαστα κατηφιόωντι ἑοικῶς.
τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλη ὀπί νεῖκεσεν Ἰδας.

„Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἔλίσσεις;
„αὐτὰ ἐνὶ μέσσοισι τεθνύον· ἦς σε δάμνα.

443. στυγερῆς Guelph.— ἐπὶ vulg.
ὑπὸ Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C.
D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Bruck.
Beck. Hoc verum esse docet ὑπὸ
δαίμονος αἵσῃ apud Quint. Smyrn.
IX, 502. K, 896.

444. ἀσίδος Reg. A. αἰσίδος
Vrat.

445. κακοῖσι Guelph.

446. ἐπιβαίην Vind.

448. θεοπροπίης Guelph.

450. Respicit hunc versum Etymol.
M. p. 724, 42.

451. Propter frequentissimam prae-
positionum ἐπὶ et ὑπὸ confusionem
in verbis maxime compositis (v. Spitz-
ner, obs. ad Quint. Smyrn. p. 202 s.)
facile aliquis adduci possit, ut usita-
tius ἐπισκιάωνται reponendum putet
ex Quinto et Nonno, quorum ille di-
xit ἐπισκιάωντο δ' αἰῶναι V, 846, hic
ἐπισκιάωντο πολῶναι XXXVIII, 20.
XLVI, 150, sed non tantum horum

imitationi tribuendum est, ut in vitis
libris aliquid mutetur.

453. ψαμάθοιο Vatt. C. B. — βα-
θεῖαν Vind., sed vulg. margini ad-
scripta est.

456. ἀφυσσόμενων Reg. A. ἀφυσ-
σόμενων Vat. B. et nonnulli, ut vi-
detur, ex Regg., unde recepit Bruck.,
propter temporum, ut dicit, rationem,
ex qua nullam video praesentis neces-
sitate. Quare plurimorum librorum
lectionem, a Beckio quoque postha-
bitam, revocavi. — προχόρῃσιν vulg.
προχόρῃσιν Reg. E., quod dedit Steph.,
προχόρῃσιν Regg. A. B., quod recte
reposuit Bruck.

457. Locos similes indicat Ruhn-
k. ep. crit. p. 114.

460. μὲν omittit Flor.

464. μέσσοισι Vrat. Flor. — Pro-
ductio syllabae brevis ante μέσσοισι
exemplo Homérico caret, sed eandem
habet Noster II, 879 ἐνὶ μέσσοις et

465 „τάρβος ἐπιπλόμενον, τότε ἀνάλκιδας ἀνδρας ἀτύζει
 „ἴστω νῦν δόρυ θούρον, ὅτε περιώσιον ἄλλων
 „κῦδος ἐνὶ πολέμοισιν αἰεταί, οὐδέ μ' ὀφέλλει
 „Ζεὺς τόσον, ὅσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆλ
 „λόλγιον ἔσσεσθαι μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον

470 „Ἴδεω ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιώωτο.
 „τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.“

Ἡ καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρωσιν
 πῖνε χαλίκρητον λαρόν μέθυ· δούετο δ' οἶνον
 χεῖλεα κυάναί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδηνσαν

475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσεν.
 „Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.

„ἦέ νοι εἰς ἄτην ζωρόν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 „οἰδᾶναι ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίλιν;
 „ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνῆρ

480 „θαρσύνει ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
 „τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσι

IV, 870 διὰ μέσσην, ut Dionys. Perieg. 918 ἐνὶ μέσσησιν.

465. ἀτίλει Vat. B. Guelph.

466. Imitationes poetarum latino-
 rum indicat Ruhn. ep. crit. p. 282.

467. πολέμοισι Vrat. — Male Beckius verba οὐδ' — δόρυ parenthesi
 inclusit, ignarus constructionis apud
 epicōs frequentissimae, proptereaue
 perperam οὐδ' ἐμ' scripsit. Contra
 peccavit Brunck., qui ex more suo
 οὐδ' ἐμ' dedit. Restitui unico ve-
 ram librorum lectionem.

468. τοι Vrat.

469. ἔσσεσθαι Vrat. Flor. — ἀκράα-
 ρον Guelph.

470. Initio versus inest hiatus, qui
 ferri nequit, nec male sensui consu-
 luit Spitzner. de vers. her. p. 109,
 Ἴδεω γ' ἐσπομένοιο legendum judi-
 cans, quae emendatio confirmatur lo-
 co Iliadis, qui Nostro obversatus est
 X, 246. τοῦτον γ' ἐσπομένοιο. Sed
 in textu nihil mutare ausus sum. —
 ἐσπομένοιο Flor.

471. Apte Brunckius comparat
 Hom. II. XV, 254.

472. ἐπισχόμενον Flor. — ἀμφο-
 τέρωσι Vatt. A. C. D. Flor. Brub. vid.
 ad III, 1020.

473. χαλίκρητον Vrat. χαλίκρατον
 Schol. Paris.

475. ἀμφαδίην Reg. A. Vat. D.

476. αὐτῷ quum non ad Iasone
 referendum sit, sed ad Idam, ut
 αὐτῷ exspectetur, facile aliquis ad-
 duci possit, ut αὐτῷ corrigendu
 putet, quod ita usurpari notum est
 praesertim quum Reg. A. exhibeat i-
 lud ipsum αὐτῷ cum glossa interl.
 neari σοι. Sed in poeta epico ab hi-
 emendatione abstinendum est, et pe-
 tandum, pronomen σοι omissum esse.
 Non dissimile est III, 321, ubi αὐτοῖ
 pro ἡμᾶς αὐτοῖς positum est;
 III, 350, ubi plane ut nostro loco αὐ-
 τῷ pro σοι αὐτῷ.

477. ἦέ τι Reg. A.

478. ἀνέοιχε Reg. A. cum glossa
 interl. οὐ προσήκει. — ἀτύζειν vulg.
 ἀτίλιν Vat. B. Vind. Vrat. marg.
 Reg. B., quod sensus causa praefe-
 rendum esse viderunt Ruhn. epis-
 crit. p. 93, Brunck. et rell. Eadem verb.
 inter se commutata erant supra v. 46.

479. ἔασι Guelph. Steph. — καὶ
 pro περ ex conjectura Brunck. Beck
 de quo ad v. seq.

480. θαρσύνει vulg. θαρσύνει
 Med. Reg. B. Vatt. A. D. Vind. Vrat.
 Flor., quod recte recepit Brunck., se-
 male propterea versu praecedente περ
 in κεν mutandum iudicavit, obsequen-
 te Beckio. De particula ἄν apud opta-

„νῆας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 „ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν οἷστοις
 „ἄμφω Ἀητοῖδαο καὶ Ἰφθιμοί περ ἔοντες.“

485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασεν ἄδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμίβετο κερτομίοισιν.

„Ἄγρει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἔνισπε,
 „εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
 „οἷον Ἀλωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξεν·

490 „φράζεο δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
 „χρεῖα θεσπίζων μεταμώνιον εἴ κεν ἀλφῆς.“

Χώετ' ἐνικτάζων· προτέρω δέ κε γαῖκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἐταῖροι
 αὐτὸς τ' Αἰδονίδης κατερήτυεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

tivum omissa nunc nota sunt omnia. Exempla Homerica sunt II. II, 340. V, 303. VII, 48. XXIII, 151. Od. XIV, 123. Apud Nostrum infra III, 355 εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε Ἰδυμεναι, οἷτινες εἰσὶν, ἑκαστά γε μυθησαίμην et, qui nostro loco simillimus est, IV, 1719 ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέξειν Ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν. — ἐτάρων Vind. sed ἑταρον in marg. Beckius ἑταρον dedit lectore non monito, idemque in versione latina expressit; nescio qua auctoritate vel qua causa commotus.

482. νῆε Vat. C. — Ἀλωϊάδων et mox ὅσον Schol. Paris.

485. ὥς φάτ' Vatt. A. D. Vind. Vrat. Flor., unde Stephanus ὥς φάτο dedit, quod Vat. C. a manu prima habere videtur. ὥς ἄρ' ἔφατ' Vat. B. ὥς ἔφατ' Vat. C. a manu sec. Regg. quinque, Guelph. Brub. Basil. Hoelzlin. Brunck. et rell., idque verum esse dubitari non potest, nam Homerus quoque ὥς φάτο nunquam habet nisi ante vocabulum a consonante incipiens. Eadem varietas est IV, 1096. — ἐγέλασεν Vat. D. a manu prima. ἐκ δ' ἐγέλασεν Vind. Vrat. ἐκ δὲ γέλασεν Schol. vulg.

487. νῦν male Brunck. cf. Hom. II. XIV, 271. — σοῖσι θεοπροπίοισιν Reg. E. σοῖσι θεοπροπίησιν Flor. Brub. Basil. — ἔνισπες inepte Med. Guelph. Ald., unde per edd. Brub. Basil. Hoelzlin. propagatum est, donec Brunckius codicum reliquorum et

Florentinae lectionem recte revocavit, quam dederat jam Steph.

488. μοι Vind. ἐμὸν Reg. A.

491. μελαμώνιον Vind. μεταμώνιον, quod in codice nullo comparet, Schol. Paris. pro varia lectione affert, Schol. vulg. in textu habet, unde solus recepit Stephanus. — ἡ κεν Med. Flor. Ald. Basil. ἡ κεν Brub. ἡ κεν Vind. Vrat. ex confusione frequentissima, De εἴ κε vid. supra ad v. 197.

492. ἐνικτάζων Vat. D. — προτέρω δὲ γαῖκος vulg. προτέρω δὲ γαῖκος Vatt. A. B. Guelph. Vind. Vrat. προτέρω δὲ κε γαῖκος Med. Regg. A. C. D. E. Vat. C., quod inde a Brunckio in textu legitur. Litem dirimit locus Homericus, quem attulit Brunckius, II. XXIII, 490.

καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις
 γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο
 καὶ φάτο μῦθον.

494. κατερήτυθεν Guelph. — ἀνὰ Vat. D. Vind. Vrat. Schol. Vulgatum ἀν cum sensu carere videretur, Pier-son. Verisimil. p. 108 emendavit: κατερήτυς· σὺν δὲ καὶ Ὁ. Brunckius vero ἐν δὲ καὶ, quod recepit Beck. Vulgatam qui tenet Hoerstelius ita tuetur, ut ἀν ad πείραξεν trahendum putet per tmesin disjunctum, sed verbum ἀναπειράζω aliunde non est notum, et si esset, sensum huic loco non aptum praeberet. In scholiis vulgatis ἀν pro ἀναστάς positum dicitur, quod fieri non potest, in Parisiis pro ἀν-

495 λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν αἰοιδῆς.

Ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρρηρότα μορφῇ,
ναίκερς ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν

500 ἄστροα σεληναίη τε καὶ ἡέλιοιο κέλευθοι·

οὐρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῇσιν Νύμφησι καὶ ἔρπειτ' ἀπάντα γέγοντο.

Ἦειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε

Ῥακεανὶς νιφόμεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,

505 ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνον εἰκασθε τιμῆς,

ἠ δὲ Ῥέη, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ῥακεανοῖο·

οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἀνασσαν,

ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς,

Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπω

510 Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραινώ

βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάξει.

Ἡ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σκέδεν αὐδῇ.

τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα

πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἡρεμέοντες

ἔσται, id quod apud Homerum saepissime fieri constat, eaque mihi quoque vera videtur explicatio. Sed ita versus sequens non junctus est cum hoc versu, cui rei levi mutatione succurrendum puto, ΔΑΝ pro ΑΝΑ reponens, ita enim hunc locum constituendum censeo:

ἂν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

λαιῇ δ' ἀνασχόμενος κίθαριν
πείραζεν αἰοιδῆς.

Librorum lectionem ἂν revocavi, conjecturam in textum recipere non ausus sum.

495. ἐπήραζεν Schol. Paris., quod explicatur: ἀντὶ τοῦ ἡρμαζεν, ut in Schol. vulg. πείραζεν ἀντὶ τοῦ ἡρμότηεν.

496. ἦειδε δὲ Vat. D. ἦειδε δ' Vrat. et sic Brunck. Beck., ut solent, male, et hoc versu et v. 503, ubi Vat. D. eandem, quam hic lectionem praebet, Vrat. vero vulgatam. Achilles Tatius, qui Isagoge ad Arat. c. 3. (Pettavii Uranolog. p. 125) hunc et duos, qui proxime sequuntur, versus laudat, ita dedit: ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ

οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε τὸ πρὶν κ.τ. λ. fortasse memoriae lapsu.

499. αἰθέρει Flor. Brub. Basil.

501. οὐρεά τ' Vrat. Flor. Brub. Basil.

502. αὐτῇσι Med. Reg. E. Vrat. Brub. Basil., quod non recipere debant cum Hoelzlingo Brunckius et Beckius. — πάντα γέγοντο Regg. A. E., quod recepi pro vulg. πάντ' ἐγένοντο. vid. ad II, 1072.

508. ἐπὶ φρεσὶ ed. Paris. et inde Steph.

510. καρτύναντο Vrat.

513. Pro τοὶ Brunckius lectore non monito τοῦ dedit, quod neque unde sumserit, neque qua causa commotus vulgato praetulerit scio, nusquam enim comparet nisi in marg. Vind. et Schol. Paris. et sensum adeo pervertit, ut hypothetarum magis errori quam Brunckii ingenio deberi putem. Migravit tamen in editiones sequentes, Beckianam quoque. — πλήξαντος Guelph. teste Piersono, πλήξαντο teste Hoerstelio cum gl. ἐθαύμασαν et suprascr. ἦ λήξαντος.

515 κηληθμῶ· τοῖν σφιν ἐνέλλικε θελκτὸν αἰοδῆς.
οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβάς,

515. τοῖόν σφιν ἐνέλλικε θελκτὸν αἰοδῆς vulg., quae corrupta esse liquet. Libri magnopere variant: τοῖν habent Guelph., marg. Vind. et, ut videtur, Vat. B. cum Regg. quinque, reliqui τοῖον exhibent. τοῖν γάρ σφιν ἐνέλλικε Reg. A. θελκτὸν Vatt. C. D. Vind. (ubi marg. θελκτὸν) Vrat. θελκτὸν Vat. A. Guelph. et suprascr. in Vrat. θελκτὸν Reg. A., reliquorum Regiorum alii θελκτὸν, alii θελκτὸν, denique αἰοδῆ Vrat. αἰοδῆς Regg. quinque et Med. Inde Brunck. ad Epigr. gr. p. 292 et ad Eur. Hippol. 228 hunc locum ita restituere conatus est: τοῖν σφιν ἐνέλλικε θελκτὸν αἰοδῆς, et ita cum eo edidit Beckius. Sensui quidem haec lectio satisfacit, neque librorum auctoritate caret, ideoque a me quoque in textum recepta est, at nihilo minus admodum est dubia. Receptae lectiones neque plurimorum sunt neque optimorum librorum, vocabulum θελκτὸν alibi non reperitur, et, quod maximum est, syllabam postremam longam habere debet, cf. Wernick. ad Tryphiod. p. 288 s. Itaque ampliandum censeo.

516. Hic quoque et qui sequuntur versus corrupti sunt, nam et δὴ sensus aequae ac metri causa ferri nequit, et τῶς absurdum est, et τὴ constructionem turbat, et totus locus cum praecedentibus non satis apte cohaeret. Librorum fere nulla est discrepantia. Pro ἐπὶ δὴν in Vat. D. a secunda manu legitur ἐπὶ δὴν, in Schol. vulg. ἐπὶ δὴν, quod habent etiam Steph. et Hoelzlin. Pro δὴ idem Vat. D. a sec. manu αὖτ' habet, quod conjectura assecutus erat Steph. probante Ruhnck. epist. crit. p. 283, et recepit Beck. Profecto ea emendatione vix ulla potest luculentior esse, eamque et ipse recepissem, si magna lux inde toti loco affulgeret, sed locus ea non corrigitur, praeterea δὴ abest a Vrat., et a Scholiastis alto silentio premitur, qui de Mercurio potius, quam de Jove loquuntur. Totum locum qui emendare conaretur inventus est nemo praeter Gerhardium, qui Lectt. Apoll. p. 74 s. ita eum restituendum iudicat:

οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασ-
σάμενοι δὴ λοιβάς,
ἢ θάμιν ἐστὶ, θάμιν, ἐπὶ τὴ γλώσ-
σῃ χέοντο κ. τ. λ.

Sed etiamsi τὴ post participium illatum non moror, cuius ipse exempla attuli ad Aesch. Ag. 97, tolerari nequit spondeus disjunctus in pede quinto, displicet θάμιν et ipse verborum nexu. Ut dicam quod sentio, locus mihi ita comparatus videtur, ut nulla unquam conjectura sanari possit, deesse enim nonnulla et τῶς et τὴ clarissime indicant. Quomodo vero factum sit, ut locus adeo sit truncatus et corruptus, satis manifestum est, totus enim hic locus a v. 516 ad v. 524 posteriori carminis recensitioni debetur, in priore alia omnia legebantur, quae deinde margini adscripta turbas non poterant non ciere. Versus a Scholiastis servatos adscribam, quantum fieri potuit emendatos:

τῆμος δὲ τριτάτῃ φάνη ἦως τῆδ'
ἐπὶ νυκτὶ
βουθυσίην Ἐκάτοιο καταντόθι
δαινυμένοισι,
τῆμος ἄρ' ἐκ Διόθεν πυριή πέ-
σεν· ὥρτο δὲ Τίφους
κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι·
τοὶ δ' αἶοντες

ἰθὺς ἔβαινον —

Postremi versus initium in solis Scholiis Parisinis legitur, eumque explere conatus est Gerhard. p. 12, additis verbis: ἄφαρ λεληημένοι εἰρεσιάων. Primum quoque illorum versuum corruptum esse perspicuum est, quid enim est: ubi tertia aurora iis, hac nocte coenantibus apparuit? Sanare eum conatus est Gerhard. emendando τῆλ' ἐπὶ νυκτὶ, sed etiamsi id graece sic dici possit, saniorne est hic sensus: ubi eis ad extremam noctem coenantibus tertia aurora apparuit? nisi forte Gerhard. revera putavit, τριτάτῃ ἦως de tertia parte noctis secundum Il. X, 252 dici posse, quod non potest. Itaque aut τριτάτῃ aut ἦως corruptum est, idque confirmat satis mira lectionis varietas in Schol. Paris., ὁδὸς pro ἦως, qua tamen quid faciendum sit nemo facile dixerit. Sed haec sufficient ad

ἢ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπὶ τῇ γλώσσῃσι χέοντο
αἰδομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώνοντο.

Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν Ἡὼς

520 Πηλίου αἰπινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο

εὐδίοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,

δὴ τότε ἀνέγρετο Τίφυς· ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἐταίρο
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.

σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος ἠδὲ καὶ αὐτὴ

525 Πηλιάς ἴαχεν Ἀργῶ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.

ἐν γὰρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό δ' ἀνὰ μέσσην

στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.

οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,

ὥς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ὧ ἐνὶ χώρῳ,

530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.

μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος

ἴξανον· ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον θέτο καὶ οἱ ἔνερθεν

ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ' ἦδη

πείσματα καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσω

535 δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.

οἱ δ', ὥστ' ἦτθεοι Φοίβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ

ἢ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο

στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὀμαρτῇ

ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·

540 ὥς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς

πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·

ἄφρω δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κελαινὴ κήκειν ἄλμη

indicandas loci difficultates, quem reliqui editores silentes et sicco pede transierunt.

517. χέονται Flor. Brub. Basil.

523. ἀρτύνεσθαι ex uno Reg. D. recepit Brunck. ut venustius. Miror quomodo venustum ei visum sit, quod soloecum est.

524. Παγασήϊδος Vrat.

526. τόρρ' vulgo male. τόρ' Vatt. B. D. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. τό omittit Guelph.

528. ἐπὶ σχερῶ Vatt. B. D. ἐπισχερῶ Flor. ἐπισχερῶ Brub. Basil.

530. ἔντεσιν Vrat. Vind.

533. ὑπεκλύσθη Reg. A. Schol. Paris. et suprascr. in Vind., quod non praeferendum.

538. περὶ βωμὸν ἐνισπῇ Vat. a manu prima, mira sane discrepant. Hinc perspicuum est, Apollonium ap. Hom. II. XVIII, 571 ὀμαρτῇ legis ubi nunc ἀμαρτῇ editur.

539. κραιπνοῖσιν Vind. Vrat.

540. ὥς ὑπ' Ὀ. vulg. versu claudicante, cui subvenire voluit Steplius, καὶ aut ἄρ' interjiciendo, Arnallect. gr. p. 236 ὥς ὑπὸ scribensed ὥς οἱ ὑπ' Reg. B. Med. (cod. Dorvill. Obs. Misc. IV p. 194). V. A. C. D. Vind. Vrat. et ut vide Guelph. Male Reg. D. ὥς οἱ γ' ὑπ' male etiam Brunck. et Beck. ὥς ὑπ' Ὀ.

541. δερρῶθια Vat. B.

542. κελαινὴ ἐκήκειν Guelph. M

δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς λούσης
 545 τεύχεα· μακρὰ δ' αἰὲν ἐλκυκαίνοντο κλέυθοι,
 ἀτραπὸς ὥς χλοεροῖο διειδομένη πιδόιο.
 πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἡματι κείνῳ
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄρισται
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
 550 Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἰωνίδος ἥδ' ἐκαὶ αὐτοὺς
 ἥρωας χεῖρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
 αὐτὰρ ὁ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολὺ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ

(apud Dorvill. l. c.) Flor. Ald. Brub. Basil., quod recipiendum iudicavit Piers. Veris. p. 199, receperunt Brunck. et Beck. Nescio quomodo aures eorum ferre potuerint. Nusquam Apollonius caesuram trochaicam in pede quarto admisit, cf. Herm. ad Orph. p. 695.

543. Hermann. ad Orph. p. 731, offensus hiatu, qui est in vocabulis μορμύρουσα ἐρισθενέων, emendandum censuit περισθενέων. Sed est is hiatus eo loco, quo facillime toleratur, et quo Apollonius ipse eum saepius admisit, in caesura pedis tertii, cf. Spitzner. de vers. her. p. 142 s. Gerhard. lectt. p. 188. Ceterum in prior recensione Schol. Florentina hanc lectionem fuisse tradunt: μορμύρουσα τυπῇσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.

546. Imitationes latinas indicat Ruhnk. ep. crit. p. 283.

547. θεοὶ λεῦσσον Reg. A.

548. ἀνδρῶν γένος Regg. A. C. E. Guelph. γένος ἀνδρῶν Vat. B.

549. ἀκροτάτοις vulg. ἀκροτάτῃς Regg. A. C. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vatt. A. B. D. et C. a manu prima, quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam vulgatam tuetur Dorvill. ad Charit. p. 652 ed. Lips. De confusione illarum terminationum sermo fuit supra ad v. 128.

550. σιοπῇσιν pro κορυφῇσιν habet auctor Etymol. M. p. 479, 52, quod memoriae ejus inhaeserat ex locis aliis ut Orph. Arg. 371. Πηλίου κορυφῆς habet Maneth. II, 105.

APOLLON. RHOD. I.

551. Τριτωνίδος Reg. A. et alii fortasse Regiorum, Vrat. Vind. (ubi in marg. vulg.) Guelph. (teste Hörstel., nam Piers. Veris. p. 200 Ἰωνίδος in eo legi dicit) et var. lect. in Schol. utrisque, quod valde dubitavi an recipiendum sit, quia reliquis omnibus locis Apollonius eam Tritonidem vocat, cujus omnino magnae sunt in fabulis ad Minyas pertinentibus partes, cf. C. O. Müller. Orchom. p. 213. 355. Sed Ἰωνίδος non potuit a librariis proficisci, Τριτωνίδος facile reponere potuerunt, quum id reliquis locis reperissent. Praeterea vulgatam eandemque librorum plurimorum lectionem tuetur etiam Etymol. M. l. l. et qui ejus verba exscripserunt Tzetz. ad Lycophr. 355. Eudoc. p. 322 et Phavorin.

552. ἐρετμούς Guelph. teste Piers. ἐρετμά Vind.

553. ὁ γ' ἐξ vulg. ὁ ἐξ ὑπάτοις ὄρους Vat. B., quo auctore ejiciendum est γ', quod hiatus removendi causa intrusum est a librariis, cf. Gerhard. p. 191 et quae ad IV, 873 monebuntur.

554. Φυλιρίδης Reg. A. Φιλυρίδης Regg. C. E. Brunck. Beck. Sed quamquam poterat Apollonius vocis tetrasyllabae primam producere, ante liquidam maxime, tamen propter tot librorum consensum in vulgata acquievi. Etiam Orph. Arg. 454 libri omnes in Φιλλυρίδης consentiunt, itemque poetae latini Phillyrides scribunt, v. Propert. II, 1, 60. Virgil. Georg. III, 550. Ovid. Art. Am. I, 11.

555 τέργῃ πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖν χειρὶ κελεύων
νόστον ἐπενφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν·
σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλῆα φίλῳ δειδίσκετο πατρί.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν

560 φραδοσύνῃ μῆτι τε θαῖφρονος Ἀγνιάδαο
Τέφυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν εὖξοα τεχνηέντως
πηδάλι' ἀμφέπεσεν, ὅφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνοι,
δὴ ῥα τότε μέγαν ἰστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
δῆσαν δὲ προτόνοισι τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,

565 καδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦαν ἐπ' ἡλακάνην ἐρύσαντες.
ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλῳας
ἔεστῇσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
Τισαίην εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ

570 Οἰάγροιο πάϊς νηοσόον εὐπατέρειαν

Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιάς ἀλὸς ἀμφιέπεσκεν
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
ἰχθύες αἵσσοντες ὑπερθ' ἀλὸς, ἄμμιγα πύροις
ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.

575 ὥς δ' ὁπότε ἄγραύλοιο κατ' ἵχνια σημαντήρος
μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
εἰς αὐλιν, ὃ δέ τ' εἰσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὥς ἄρα τοί γε
ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὖρος.

557. ἐπωλένιον Vind.

558. Πηλείδην Brunck. Beck. ex more.

559. ἄκρην scribendum videri pro ἀκτὴν monebitur ad II, 994.

560. μῆτι Flor. Brub. Basil. et codd. aliquot, male, ultima enim ex contractione producitur, v. Spitzner. de vers. her. p. 44.

561. Hic cum trecentis proximis versibus desunt in Guelph.

564. δῆσαν τε Brunck. ex conjectura inepta.—ἐκάτερθε ex Regg. D. E. Brunck. Beck. Reliqui omnes ἐκάτερθεν.

565. χεῦον Flor. Brub. Basil. — Schol. Ven. ad II. XVI, 183 et Etym. M. p. 424, 19 hunc versum, poetae nomine non addito, ita laudant: καδδ' αὐ-

τοῦ λίνα χεῦον ἐπ' ἡλάκατα τανυσσάντες.

567. ἔεστῇσι Regg. D. E. Vatt. A. B. D. Brunck. Beck. ut solent. — ἀμφιβάλλοντες Vind.

569. εὐθήμονι Brunck. ut solet.

570. νηοσόον Schol. Paris.

572. τῇ δὲ βαθείης Regg. A. C. E. quod recepit Brunck. inepte. τοὶ δὲ βαθείης Ald. Paris. ἐκ δὲ βαθείης Vat. A. Brub. Basil. Hölzlin. Shav. In recepta lectione, quam reliqui codices omnes cum ed. Flor. tuentur, nihil est offensionis.

573. ἔμμιγε Schol. Paris. fortasse pro ἔμμιγα.

574. ἄπλετοι Schol. Paris. Uterque scholiastes explicat: ἀπρόσπελαστοι, μεγάλοι.

579. ὠμάρτευν Vind.

580 *Αὐτίκα δ' ἤερ' ἡ πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν*
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρ' ἐξήμειβον ἐρίπνας
αἶεν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
φαίνεται δ' ἐνθάλλῃ Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄποθεν
Πειραεῖαι Μάγνησά δ', ὑπεύδιος ἡπείροιο
585 *ἄκτῃ, καὶ τύμβος Δολοπῆϊος· ἔνθ' ἄρα τοίγε*
ἑσπέριοι ἀνέμοιο καλιμπνοίησιν ἐκείσαν,
καὶ μιν κυθαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
κεῖαν ὀρινομένης ἀλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἄκταις
ἡματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
590 *νῆα τανυσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.*
τὴν δ' ἄκτῃν Ἀφείτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
Ἐνθεν δὲ προτέρως παρ' ἐξέθεν Μελίβοϊαν,
[ἄκτῃν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.]

581. De prima vocabuli δύετο producta v. Wernick. ad Tryph. p. 374.

582. ἐπὶ προθέοντες Vatt. A. C.—
 ἄκτῃ Reg. D. ex confusione frequentissima; ita et Orpheus, qui hunc locum imitatur, Arg. v. 462 s.

Τισαίη δ' ἀπὸ κρυφθῆν ἄκρη καὶ
Σηπιάς ἄκτῃ,
φάνθη δὲ Σκίαθος, Δόλοπός τ'
ἀνεφαίνετο σῆμα.

Sed hunc oportebat ἄκτῃ dicere, quum ἄκρη praecessisset.

583. ἄποθεν Vind.

584. Μάγνησσα Schol. Paris.

585. Δολοπείης Reg. A. Δολοπείης Vrat.

586. πάλιν πνοίῃσιν vulg. καλιμπνοίῃσιν ex conjectura dedit Brunck., quam confirmant codd., nam καλιμπνοίῃσιν habent Vatt. A. D. καλιμπνοίῃσιν Vrat. καλιμπνοίῃσιν Vind. cum gl. ἐναντίαις πνοαῖς.

588. κῆαν Vatt. A. D. Vrat.—αὐταῖς pro ἄκταις Steph. ex errore typ.

589. ἡματα δανύεσκον Vat. B., qui merus error videtur ex frequente litterarum Δ et δ confusione natus, non igitur propterea cum Gerharδο p. 44 putandum, in priorē recensione mendosum δανύεσκον scriptum fuisse.

590. τανυσάμενοι vulg. Veram lectionem praebent Vatt. A. C. D. Med. Vind. Vrat. Regg. A. B. D. E.

592. παρ' ἐξέθενον Vind. παρ' ἐξέθενον Vrat.

593. Quod versus hic et sequens in idem vocabulum εἰσορόωντες exeunt, id omnino ferri nequit, quamquam enim II, 574 s. uterque versus in αὐθις et II, 1108 s. in αὐτως exit, ea et breviora sunt vocabula et minoris momenti, hanc autem ejusmodi repetitionem tolerasse Apollonium nemo putaverit. Quare Brunck. ad Theocr. XX, 26 prius εἰσορόωντες in ἐκνεύσαντες mutandum judicavit, quo in simili re utitur Orph. Arg. 460, idque deinde in textum recepit, et eandem emendationem iterum laudibus extulit ad Aristoph. Eccles. 614. Sed ea est admodum temeraria mutatio neque probabilior Jacobsii conjectura apud Weichert. de versibus Virgilii et Valerii injuria suspectis p. 88 δυσήνεμον ὀρῶδουσιν; praeterea totus versus ita est comparatus, ut sine ullo sensus detrimento abesse possit; denique ἄκτῃν et αἰγιαλὸν, vocabula idem significantia, quis conjuncta ferat? Itaque rectius vidisse videntur Matthiae obs. p. 26 et Beckius, qui versum spurium judicant. Omnino dubitari non potest, quin ex priorē recensione irrepperit, in qua sequens versus ita comparatus erat, ut non in εἰσορόωντες desineret, quae est et Gerhardi p. 29 s. sententia. Fortasse tum ἄκρη τ' αἰγιαλὸν τε lectum est. His causis commotus versum uncis inclusi.

- ἤϊθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 595 πόντω κεκλιμένην παρεμέτρουν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπὲρ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 καῖθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλύστους τε φάλαγγας
 Ὀσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδρακαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίττεα Παλλήναια Καναστραίην ὑπὲρ ἄχρη.
 600 ἦνυσαν ἐννύχιοι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
 ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Λῆμνον ἐρύσσαν,
 ὅσσον ἐς ἐνδιόν κεν εὐστολος ὀλκὰς ἀνύσσει,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρῃ Μυρίνης.
 605 τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὐρως
 πάγχυ μάλ' ἀκραῆς, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
 αὐτὰρ ἄμ' ἠέλλοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηίδα Λῆμνον ἵκοντο.
 Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίησι γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 θῆ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναιῖκας
 ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι
 τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν

594. Propter homoeoteleuton hunc versum omiserunt librarii, qui Vat. B. et Vrat. scripserunt, hic eum in margine adjecit.

595. οὐδέ τι Vatt. A. C. D. Vrat.

596. βάλλειν Vind.

597. εὐρυμένως Vatt. A. C. D. εὐρυμένως vulg., quod pro adjectivo etiam Schol. habent. Sed male se habent epitheta copula juncta, recte igitur Ruhnk. ep. crit. p. 283 Εὐρυμενάς scribendum esse vidit, quam Thessaliae urbem etiam Steph. Byz. commemorat. Certissimo argumento est Valer. Flacc. II, 14 remis insurgitur; inde saluant Eurymenas. Beckius male Εὐρυμένως. — φάλαγγας Vat. C. a m. 1. et Schol. Paris.

599. κλίττεα Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brub. Basil. — Παλλήναια Vind. Vrat.

600. πνοιῇ Vatt. A. B. D. et C. a m. 1. πνοιῆς C. a m. 2.

601. ἀνέτελλε Reg. A. — Ἄθως ἀνέτελλε κολώνη Θρηϊκίη laudat Schol. ad Theocrit. VII, 76.

603. Expressit hunc versum Dio-

nys. Perieg. 155, ubi male editi ἀνύσσει.

604. ἐς ἄχρη Vatt. A. B. C. D.

608. Σιντηίδα Vind. — Hemichium laudat Etymol. M. p. 713,

609. δέδμητο Flor.

611. ἀπηνήναντο Reg. A.

612. ἐχθήραντες Med. Reg. Vat. B. Flor. Brub. Shaw. Reparat jam Stephanus, quod in reliis libris legitur.

613. ἔρων Reg. A., quod a libro profectum est metro prospiciet. Eadem de causa τὰς legitur in V B. Flor. et reliquis editionibus, quae tam aperte correctori metrico debent mirer, quomodo id recipiendū esse judicaverit Spitzner. de vers. I p. 61 post exempla contraria, quae ipse eo loco collegit; ἃς, quod cō omnes, illo uno excepto, praebent, recte recepit Brunch. — ἀγίνεον Reg. A. E. Vat. B. Flor. Brub. Basil. H. lin. Veram lectionem, quam relii libri praebent, jam reposuerat Stephanus. — ἀντιπέρηθεν Vind. ἀντιπέ Schol. Paris.

- Θρηϊκὴν δροῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζεν
 615 Κύπριδος, οὔνεκά μιν γεράων ἐπὶ δροὸν ἄτισσαν.
 ὃ μέλαια ζήλοιο τ' ἐπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
 οὐκ οἶον σὺν τῇσιν εὐδὲς ἔρῳασαν ἀκοίτας
 ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μὴ τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
 Ψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασεν·
 λάρνακι δ' ἐν κόλῃ μιν ὑπερθ' ἄλως ἦκε φέρεσθαι,
 αἷ κεν φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
 πρόσθεν ἅτάρ Σίκινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τὸν ῥα Θόαντι
 Νηϊᾶς Οἰνοίῃ Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
 ταῖσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν χάλκειά τε δύνειν
 τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
 ῥῆϊτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
 630 οἷς αἰεὶ τοπάροιθεν ὀμίλεον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
 ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
 δέλματι λευγαλέω, ὅποτε Θρηϊκὲς ἴασι.
 τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νῆσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶ,
 αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρίνης
 635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
 Θυιάσιν ὠμοβόροις ἱκελαι· φᾶν γάρ που ἰκάνειν

615. ἐπιδροὸν Flor. Brub. Basil., eademque edd. cum Schol. Paris. ἄτισσαν.

616. μέλαια Vind. — ἐπισμυγεῶς Reg. A. — Hunc versum non suo loco legi, et versu sequente οὐδ' scribeudum esse suspicatur Beckius, nescio qua causa.

617. Hic legitur adverbium οἶον, cuius exempla desideravi ad Aesch. Agam. 130. Item infra II, 634. III, 1109. IV, 652. 1077. — ἔρῳασαν Vat. B.

623. φύγοι Brunck. ex uno Reg. C. (ubi tamen vulgata suprascripta est) dedit, tanquam huic loco aptius, allatis locis I, 171. 663. 827. II, 340. III, 535, quorum primus tantum cum nostro comparari potest. Contra αἷ κεν eadem deliberandi vi cum conjunctivo jungitur II. I, 420. IV, 249. VII, 394. VIII, 191. X, 55. XI, 797. 799. XIII, 236. XXIV, 301. Od. I,

379 et passim. Eodem sensu αἷ κεν apud Nostrum legitur cum conjunctivo II, 1128. III, 26. εἷ κεν I, 807. III, 642. cum optativo II, 696. III, 535. 693. IV, 417. 462. Itaque vulgatam revocavi.

624. αὐτὰρ Reg. A. — Σίκινον Reg. A. et Schol. Paris. — αὐδηθεῖσαν Flor. Brub. Basil. — Hunc versum cum parte praecedentis laudat Etymol. M. p. 712, 51.

625. ἐπακτῆρες ἄνδρες Σικίνου Reg. A.

627. τῇσι ex conjectura Brunck. Beck. Mirum sane in forma insolentiore hic libros omnes consentire.

629. ἡδύτερον corrigi vult Matthiae Misc. phil. II, 2 p. 115 sine causa. — πέλον Reg. A.

635. δῦσαν Vind. δύσαντες Vrat.

636. θυιάσιν vulg. contra metrum. θυιάσιν ex Etymol. M. p. 457, 19 recte restituit Brunck. cf. Bentl. ad

Θρήϊκας· ἥδ' ἅμα τῇσι Θεαντιάς Ἰψιπύλεια
δύν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμυχανίη δ' ἐχέοντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἤωρεῖτο.

640 Τείως δ' αὐτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θεῶν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείας,
σφωϊτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνηστὶν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος

645 δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
ἀλλ' ἦ γ' ἔμπεδον αἶεν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἡέλιον ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω, χρειῶ με διηνεκέως ἀγορεύειν;

650 ὅς ῥα τόθ' Ἰψιπύλην μειλίξατο δέχθαι λόντας
ἥματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἦοι
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέας.

Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἴξον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ἰψιπύλεια.

655 καὶ ὃ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλᾶδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.

Hor. Carm. II, 19, 9. Brunck. et Blomf. ad Aesch. Sept. Th. 500 (494).
Θωάσιν Vatt. A. C. D.

637. Malim. ἥ δ' ἅμα τῇσι.—τοῖ-
σι Flor. Brub. Basil. Steph. ut mox
v. 656, inde ταῖσι Hölzl. Shaw.,
sed τῇσι codd. omnes, Brunck. Beck.

638. δύν' Vrat. — ἐν Vat. B. —
ἐγένοντο Vind. ἐλέοντο marg. Vind.
ἐκέχυντο ex uno Reg. D. Brunck.
Beck. male. cf. II. XVI, 267. XIX, 356.

639. ἠώρητο Vind. ἠωρεῖτο marg.

642. ἐπέτρεπον ex uno Reg. D.
Brunck. Beck. Idem exhibent Vatt.
A. C. D., sed nihilominus imperfec-
tum retinui, semper enim legationi-
bus fungi Aethalidem jubebant.

643. σφωϊτέρος suus, ut II, 763.
III, 335. 600. 625. 1227. IV, 273.—
Fugit hic versus Hermannum, quum
ad Oῤph. p. 782 locos colligeret, qui-
bus syllaba brevis in consonantem de-
sinens ante οἱ non producitur, legitur
enim vulgo τοκῆος, ὃς οἱ, neque du-
bitavi ὃς in ὤ mutare, ab imperitis
librariis propter hiatum, qui eis vide-
batur, corruptum. Loci Homericī,

quibus ὃς ante οἱ non producitur
II. VI, 90. XIII, 561. Od. I, 300.
198. 308. XXI, 416, quibus omn-
is reponendum videtur. Unus n-
est praeter hunc Apollonii locus,
ita a regula deflectitur, III, 1204
quo infra sermo erit.

644. οὐδὲ τι Vrat. Schol. P.

651. ἀνυμένοιο vulg. invito me-
ἀνωμένοιο Reg. D. ἀνομένοιο R.
A. B. C. E. Vatt. A. D. et C. a m. 1
Paris. Schol. Paris. et Etymol. M.
111, 17. hinc recte Brunck. B.
Idem restitui jam poterat ex
Nostri II, 494 et III, 1340.

653. ἴξον ἰοῦσαι emendandum j-
cat Gerhard. p. 75 propter loca Ho-
merica II. X, 470 et XXIII, 38, ubi
ἴοντες legitur. Cujus mutationis
necessitatem non video, nam et ser-
probum exhibet vulg. lectio, n-
verba ita jungantur: ἀνὰ πτόλιν
σαι, ἴξον εἰς ἀγορὴν, neque minus
mericum est ἴξον ἰοῦσαι, sic II. IX
ἴξον ἴοντες, XIX, 50 ἴξοντο κίος

656. αὐτίκα ὃ' ἦγ' vulg. αὐ-
τῶρ' ἦγ' Regg. A. E. Vatt. A. C.

„ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοικέα δῶρα πόρῳμεν
 „ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 „ἥϊα καὶ μέθυ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
 660 „μῖμνοιεν, μῆδ' ἄμμε κατὰ χρεῖῳ μεθέποντες
 „ἀτρεκέως γνῶωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἴκηται
 „βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 „θυμηδὲς κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, εἴ κε δαΐεν.
 „ἡμετέρη μὲν νῦν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
 665 „ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
 „ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.“
 „ὦς ἄρ' ἔφη καὶ θῶκον ἐφίζαντο πατρὸς ἑοῖο

Vrat., quod recte praetulit Brunck.
 Ita enim infra II, 1082 ἀντίκ' ἄρ' οἷς et ipsum illud ἀντίκ' ἄρ' ἥγε Hom. Od. XXI, 46. Praeterea ἀντίκ' ἄρα legitur II. XVI, 308. XXI, 378. Od. V, 77. XV, 93, nusquam vero ἀντίκα ῥα.—τοῖσι Flor. Brub. Basil. 658. ἔηκεν Vind.

660. μῖμνωσι ex conj. Brunck. Beck., quibus optativus soloeus visus est, qui nunc nemini amplius videtur. Neque in eo est offendendum quod juncta est utraque syntaxis, ut ab optativo ad conjunctivum transeat. Simillimus est locus Hom. II. XXIV, 584 sq. et apud Nostrum I, 446 πᾶτρός ἐξήϊον, ὅφρ' ἐπιβαίῃν νηὸς, ἐϋκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι ληπται. Cf. quae monui ad Aesch. Prom. 202 et Schaef. ad Oed. R. p. 248. — ἄμμι vulg. ἄμμιν Reg. A. ἄμι Vind. Vrat. Quum dativus ferri nequeat, ἄμμε a Stephano repositum receperunt Brunck. Beck., quos secutus sum, quamquam memorabilis est librorum omnium consensus. Ἄμμε tamen exhibent Schol. Florentina. — μετέποντες Vind.

662. ἐρέξαμεν Vatt. A. C. D.

663. θ. καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται vulg. profecto male, nam καὶ nullo modo ferri potest. θ. καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. θυμηδὲς τοῖσι τόγ' ἔσσεται Reg. E. Haec solae sunt librorum discrepantiae, nam quod Brunckius dicit, καὶ in pluribus codd. abesse, ei non multum tribuendum est, quum nomina eorum non addat; (neque alii possunt quam quidam de Regg. esse, quorum quum ex

solo E. eam lectionem afferat, in qua καὶ desideratur, in hoc solo vel fortasse etiam in Reg. A. καὶ abesse putato.) Nihilominus hac re nititur ejus emendatio admodum temeraria et omni probabilitate carens: θυμηδὲς τοῖσι γὰρ τόδ' ἔσσεται. Beckius vero pejus etiam scripsit: θυμηδὲς τοῖσι τό γὰρ ἔσσεται, quod et ipsum omni auctoritate caret, nam quod in Vrat. et al. ita legi dicit, falsum est; in nullo libro hoc legi vidimus. Iam vulgatum καὶ, quod omni sensu caret, non aliunde potest quam ex κεν ortum esse librorum errore, quem frequentissimum esse jam supra vidimus. (Apud Nostrum καὶ et κέ confusa reperiuntur I, 244. 689. 780. 1208. II, 232. 294. 342. 362. 389. 413. 696. III, 377. 401. 693. 842. IV, 636. 1049. 1418.) Deinde si quis librorum lectiones diligenter inter se contulerit, duplices fuisse deprehendet lectiones in duabus recensionebus, alteram priorem θ. τοῖσι τόγ' ἔσσεται, alteram posteriorem θ. κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, quae deinde in libris confusae sunt. Posteriorem non dubitavi in textum recipere, non offensus particula κεν cum futuro indicativi juncta, de qua vid. quae ad I, 416 monita sunt.

664. νῦν Vrat.

665. ὑμέων Vind. Vrat. Brub. Basil. — ἔτι pro εἰ Basil. — μητίσεται vulg. μητίσεται Regg. A. E. μητίσεται Regg. C. D. Vatt. B. D. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck.

666. δεῦρ' ἐκάλεσσα suspicatur Brunck. sine causa. vid. ad II, 1072.

- λάϊνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρετο Πολυξῶ,
 γῆραι δὴ δίκνοϊσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,
 670 βάκτρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεύσαι.
 τῇ καὶ παρθενικαὶ πύσυχες σχεδὸν ἐδριόωντο
 ἀδμήτες λευκῇσιν ἐπιχνοαούσῃ ἐθείραις.
 στῇ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου ὥδε τ' εἶπεν.
 675 „Δῶρα μὲν, ὥς αὐτῇ περ ἐφανεύαντι· Τυπυλεῖη,
 „πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
 „ὑμῖ γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
 „αἶ κεν ἐπιβρίσῃ Θρηϊξ στρατὸς ἢ τις ἄλλος
 „δυσμενέων; ἄτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 680 „ὥς καὶ νῦν ὃδ' ὄμιλος ἀνωϊστῶς ἀφικάνει.
 „εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 „μυρία δηϊότητος ὑπέριστερα πῆματα μίμνει.
 „εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
 „κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
 685 „πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ βαθελαῖς
 „αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνίξευχθέντες ἀρούραις.

668. αὐτὰρ omittunt Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., et hae quidem editiones pro λάϊνον exhibent λαϊνειον, in qua lectione, a nullo editorum annotata, nescio an alterius recensiois vestigium agnoscendum sit.

670. περὶ vulg. πέρι, quod etiam in codd. nonnullis legitur, recte restituit Brunck. — δὴ Reg. A. et alii quidam, ut videtur, Regg. ex metri ignorantia, v. Herm. ad Orph. p. 704. — μενέαινε Vind. μενέαινεν a m. 2. μεναίεν Vrat.

672. λευκῇσιν ἐπιχνοαούσαι vulg., in quo merito offendit Brunck., quum de puellis juvenculis ex ea lectione sermo sit, ideoque ξανθῇσιν reposuit; sed id quomodo in λευκῇσιν transierit, nemo facile dixerit. Weston. Hermesian. p. 73 s. πλεκτηῇσιν rescribendum iudicat, quod eadem difficultate premitur. Gerhard. Lectt. p. 76 λευκῇσιν emendavit, sed λευκαὶ ἐθείραι an unquam dictae sint, nescio; si dictae sunt, quomodo ad juventutem significandam adhiberi possint non video. Multo facilius et aptius in promptu est emendatio Passovii, quam V. D. humanissime me-

cum communicavit, ἐπιχνοαούσῃ, quae omnis loci difficultas ita tollitur, ut eam in textum recipiendam esse iudicaverim.

675. Τυπυλεῖα Reg. A.

676. πέμπωμεν Vind. Vrat.

677. ἐπαυρέσθαι vulg. ἐπαυροῦσθαι Vatt. C. D. ἐπαυρέσθαι, quod in Flor. Brub. Basil. legitur et Schol. quoque affertur, necessario rescribendum duxi.

678. ἐπιβρίσῃ Vind. Vrat.

679. Brunckius non hic sed πο ἀφικάνει interrogationis notam posuit, minus bene. — πέλωνται Flor. Brub. Basil.

680. ἀποτρέπει vulg. ἀποτρέπ Med. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod recte praetulit Brunck.

683. ἀποφθινύθουσι vulg. ἀποφθινύθουσι Flor. Brub. Basil. ἀποφθινύθωσι Reg. E. Vind. Vrat., recte repositum a Brunckio. Conjectat jam Steph.

684. κουρότεροι Flor.

685. βαθείαις et Brunck. error typ. ut videtur. — Prius hemistichium laudat Etym. M. p. 218, 36.

686. αὐτόματι Vind.

„γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
 „καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήδονται;
 „ἢ μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
 690 „Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὅτομαι εἰς ἔτος ἤδη
 „γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
 „αὐτως ἢ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
 „ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
 „νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἀλεωρῇ,
 695 „εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληϊδα πᾶσαν
 „ὑμετέρεην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεσθαι.“

Ὡς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλήτο θρόου. εὖαδε γὰρ σφιν
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὐτὶς ἀνῶρτο
 Ἵψιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.

700 „Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἦδε μενοινῇ,
 „ἦδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.“
 ἢ ῥα καὶ Ἴφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ἐοῦσαν.
 „Ὅρσο μοι, Ἴφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
 „ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
 705 „ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλωσι,
 „κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“

Ἦ καὶ ἔλυσ' ἀγορῇ· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὥρτο νέεσθαι·
 ὧς δὲ καὶ Ἴφινόη Μινύας ἵκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον

687. γειοτόμον Flor. — διειρύσσουσιν Regg. A. E. διειρύσσουσιν Steph. errore, ut videtur, typ.

688. καὶ προτελλομένου Vatt. A. B. C. D. Vind. var. lect. in Schol. Flor. fortasse ex altera recensione. In marg. Vind. est προκατελλομένου. — ἀμήσσεσθαι suspicatur Beck. inepte; consulto ad boves relatum est, quo magis rem fieri non posse eluceat.

689. εἴ κεν με Flor. Brub. Basil. perperam. — μετὰ νῦν Vind. — πεφρίκασι vulg. πεφρύκασι Flor. Brub. Basil. πεφρίκασι Regg. A. D. E. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

692. κακότητι Regg. A. E. — πελάσσω Vat. C. a m. 1. πελάσαι Vind. Vrat.

693. φράζεσθαι Flor.

695. εἴκας Vind.

696. μέλεσθαι vulg. μέλεσθαι Regg. B. C. D. Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind.

Brunck. recte. μέλεσθαι Flor. Brub. Basil. Beck.

697. ἀγορῇ Med. Flor. Brub. Basil. male. — σφι Regg. D. E. Brunck. Beck.

698. τήνδε vulg. τήν Vind. τήν γε Med. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Brunck. Beck.

706. αἴ κε θέλωσι vulg. ἂν κε θέλωσι Steph. errore typ. αἴ κ' ἐθέλωσι Regg. A. E. D. Vatt. A. C. Vrat., quod ex epicorum usu recte praetulit Brunck., quamquam alteram formam sibi permisit Apollon. II, 960. Persaepe in hoc genere dubia res est. Apud Quint. Smyrn. III, 654 legitur θέλῃσι. IV, 490 θέλῃτε. VIII, 320 θέλον. XIV, 221 θέλωσι, sed plerumque praecedente κέ, ut facilis sit mutatio, quemadmodum Apollon. IV, 1103, ubi libri variant.

709. ὧς et comma post ἵκεθ' Flor. Brub. Basil. male.

710 χρεῖος δ' τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τοὺς γε
πασσυδίη μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.

„Κούρη τοί μ' ἐπέηκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰούσαν
„Ίψικύλη καλέειω νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
„ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·

715 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστρος, αἶ κ' ἐθέλητε,
„κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἦνδανε μῦθος.
Ίψικύλην δ' εἶσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γέρανῦαν ἀνασδέμεν· ὦκα δὲ τὸν γε

720 πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφ' ὤμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην, περυνήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
- Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργούης, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.

725 τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν ἐς ἥλιον ἀνιόντα
ὅσσε βάλοις, ἧ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευνθος.

710. ὥδε pro ὦκα Reg. A.

711. πασσυδίη vulg. πασσυδίη
Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Vrat.
Vind. Med. Brunck. Beck. Vid. supra
ad v. 323. — ἐξερέουσα Reg. D.

712. κάρη Schol. Paris. — ἐπέηκε
Regg. A. B. C. D. E., quam formam e-
piciis inauditam non recipere debe-
bat Brunckius.

713. καλέην Vind. καλέει Reg. A.

714. θυμηδὲς vulg. θυμῆρες Regg.
A. B. C. D. E., quod propter v. 705
necessarium restituit Brunck.

715. αἶ κε θέλητε vulg. αἶ κ' ἐθέ-
λητε Regg. A. D. Brunck. Beck. ut
v. 706.

717. ἐναίσιμος Regg. A. E.

718. εἶσαντο malle se dicit Brunck.
et hic et v. 1024, 'ubi εἶσαντο eadem
putandi significatione adhibitum est,
sed exemplis non caret hic usus vel
prosaicorum scriptorum, cf. Herod.
III, 61 ὥς ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμε-
νοι αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ πε-
ριέοντά μιν εἰδείησαν.

720. αὐτὸν Reg. A.

721. Ἰτωνίδος vulg. Τριτωνίδος
Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. var. lect.
in Reg. A. et al. fortasse Regg. Flor.
Brub. Basil., et hoc quidem loco ita

scripsisse Apollonium dubitare non si-
nit tantus librorum consensus, maxi-
me vero v. 768, ubi quum de eadem
re sermo sit, non potuit alio Deae cog-
nomine uti, quam hoc loco, ibi vero
libri omnes in Τριτωνίδος consenti-
unt, quod propterea hic quoque ex
plurimis recepi.

724. δάεν Schol. Paris.

725. ἧ μὲν ex conjectura Brunck.
Beck., quibus genitivus ferri non
posse videbatur propter sequens ἧ,
sed est haec negligentia quaedam ser-
monis apud quosvis scriptores obvia,
cf. Toup. ad Longin. p. 321. Markl.
ad Lys. p. 370. Heind. ad Plat. Gorg.
p. 183. Wopk. lectt. Tull. p. 123.
Nostro vero loco negligentiae origo
maxime perspicua est, quippe in pri-
ore recensione versus 726 et 727 ab-
fuisse refert Schol. Flor., itaque haec
fere lectio fuisse videtur:

τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν ἐς ἥλιον
ὅσσε βάλοισθα.

ἔκρη δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν·
κ. τ. λ.

cf. Gerhard. p. 13. Iam vero ceteris
mutatis initium orationis non muta-
vit poeta. — ἐπ' ἥλιον vulg. ἐς ἥ-
λιον Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat.,
quod recte praetulit Brunck.

δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευνθήσασα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὼν εὖ ἐπέπαστο.

730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἡμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι, ὃς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μῆς δ' ἔτι δεύετο μῶνον
ἄκτινος, τὴν οἶγε σιδηρεὶς ἐλάασκον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσιν αὐτμήν.

735 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος νῆε δοιῶ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη
κεῖτο πέλας, τῆς οἶγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἴεμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν
οὔρεος ἡλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἐρικῶς·

740 Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσῆν φόρμιγγι λιγαίνων
ῆϊε, δὲς τόσση δὲ μετ' ἔχνη νίσσετο πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθήρεια
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὦμον
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος

745 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκὲς αὐτῶς
χαλκείῳ δείκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσί

727. ἐρευνθείσασα Flor. Brub. Basil.

729. ἐκέκαστο vulg. ἐπέπαστο emendavit Ruhnck. ep. crit. p. 284, quod recepit Beck. Certa est emendatio propter locos Homericos Il. III, 125 ἡ δὲ μέγαν ἰστόν ὕφαινε, Δίπλανα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέκασσεν αἰθλους. XXII, 440 Ἀλλ' ἦγ' ἰστόν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῦ, Δίπλανα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἐκασσεν.

733. σιδηρεῖσι Vatt. C. D.

734. σφύρησι Brunck. Beck. ut solent, et sic Vatt. A. C. D. — αὐτμήν ex Reg. D. Brunck. Beck. sine causa, ζεῖν cum accusativo jungi in vulgus notum est, cf. Ruhnck. ep. crit. p. 224. Blomfield. glossar. ad Aesch. Prom. 378.

735. ἐς ἀντιόπης Vrat. — Laudat hunc versum cum duobus proximis Etymol. M. p. 411, 8. Respexit hunc locum Probus ad Virg. Ecl. II, 23.

738. Ζῆτος Vrat.

739. καρημογέοντι Flor. Brub. Basil. Hölzlin.

741. μετ' ἔχνη Flor. Brub. Basil. Hölzlin. Shaw. Correctum jam est in Paris. et Steph. — νίσσετο vulg. νείσσετο Vind. Vrat. νίσσετο Regg. quatuor, Brunck. Beck.

742. Κυθήρειν ex Regg. A. B. E. Brunck. Beck., quod non est vocabulum graecum.

744. ἐπισκαιὸν Reg. A.

745. νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο quomodo ferri possit non video, ὑπὸ μαζοῖο suspicatur Brunck., sed Vatt. A. B. C. praebent ὑπερμαζοῖο, unde ὑπερμαζοῖο in textum recepissem, si illud vocabulum alibi reperiretur. Sed verum mihi videtur et in lexica ex h. l. inferendum. — ἀνταῖον Vind.

746. δείκηλον vulg. δίκειλον Flor. δείκηλον Vind. Vrat., quod metri causa recte receperunt Brunck., ut IV, 1672.

747. ἔσκε Regg. A. D. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut semper.

Τηλεβόαι μάραντο καὶ υἱέες Ἡλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἷγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
750 ληϊσταὶ Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμῶν
ἐρσῆεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.

Ἐν δὲ δύνω δίφροι πεπονῆατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴδυνε τινάσσων
ἦνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἴπποδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν Ἴππους.
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπῶς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτειν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.

Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος οἷστεύων ἐτέτυκτο,
760 βούπαις οὖπω πολλὸς, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
δι' Ἑλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.

Ἐν καὶ Φοῖβος ἔην Μινυήϊος, ὥς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἑοικῶς.
765 κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις ψεύδοιό τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἑσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρὸν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.

Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθῆνης.
δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντη

748. ἡλεκτρυῶνως Vind.

749. οἷ γε θέλοντες Vind. Vrat.

752. πεπονείατο Med. Flor. Brub.
Basil. — Totum hunc locum usque ad
v. 758 laudat Tzetz. ad Lycophr. 156.

754. ἔσκα, Vind.

757. Corrupte hunc versum laudat
Schol. ad Soph. El. 737 ἀξόμενος
πλήμνῃσι παρακλιδὸν αἰνυμένοιο.

759. ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων Schol.
Paris.

760. βούπαις, οὖπω πολλὸς ἔην,
ἐρύοντα Vatt. A. B. C. D. Vrat. Flor.
Brub. Basil., quod silentio transierunt
editores, sed vix ferendum.

762. ἐλάρω Vind. Ἑλάρη Beck.
nescio quo jure. — θρέψας Vatt. A. B.
D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. —
αὖ Reg. A.

763. ἐν δὲ καὶ Schol. Paris. et Beck.
errore typ. ut videtur. — ὥς ῥ' ἐτεόν
περ vulg. ῥ' omittunt Regg. A. B. C.
D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck.

Beck. recte, cf. Hom. Il. XIV, 125.
ἐὼν Vatt. C. D. sed correctum in
a m. 2.

764. ἑοικε Reg. A. et duo alii Reg
unde Brunck. emendavit ἐφκει, s
causa. ἑοικε ex Med., ut videtur,
cepit Hörstel. v. praef. p. VII.

765. κ' omittit Flor.

766. τιν' deest in Vind. Vrat.
εἰσακοῦσαι Vrat.

767. περ omittunt Vatt. A. C.
Vind. Vrat. ejus loco νῦν habet R
A. ννν Regg. B. C. D. E., quod Brun
et Beck. receperunt, sed non tant
his libris, tribuendum esse sciri
Lacunam, quam invenerat, ex inge
explevit librarius.

768. Ἰτωνίδος invitis omnibus
bris ex conjectura Brunck. Beck. p
pter v. 721, sed ibi potius prop
hunc versum Τριτωνίδος reponend
esse vidimus.

769. ὁρῶ Ἀταλάντη vulg. corri
Brunck. ex Reg. E.

770 Μαινάλω ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινεν ἔπεσθαι
 τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτους κούρη·
 δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότῃτος ἔκητι.

Βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστν φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,
 775 ὃν ῥά τε νηγατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
 νύμφαι δηήσαντο δόμων ὕπερ ἀντέλλοντα,
 καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἡέρος ὄμματα θέλγει
 καλὸν ἐρευνθόμενος, γάννυται δέ τε ἡϊθέοιο
 παρθένος ἰμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
 780 ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
 τῷ ἱκελος πρὸ πόληος ἀνὰ στῖβον ἦϊεν ἥρως.
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
 δημότεραι μὲν ὀπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
 γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείδας
 785 νίσσεται ἀπηλεγέως, ὅφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
 Ὑπιπύλης· ἄνεσαν δὲ πύλας προφανέντι δεράπναι
 δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηγεμένας σανίδεσσιν.

770. Hic et sequens versus inver-
 so ordine leguntur In Reg. A. (et a-
 lius fortasse Regg.) Vatt. A. B. D.
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. — De
 anastrophe praepositionis ἐν v. Ger-
 hard. Lectt. p. 134, ubi addatur I, 121.

773. δεῖσε Vrat. Vind. Flor.

775. ἀεργορέναι Vatt. C. D. — κα-
 λύβησιν Flor. Brub. Basil.

776. ὑπεραντέλλοντα vulg. ὕπερ
 ἀντέλλοντα Vatt. A. ὕπερ ἀντέλλοντα
 Reg. A. Vat. B., quod recipere non du-
 bitavi.

777. καὶ σφι Vatt. C. D.

778. γάννυται Flor. Brub. Basil. —
 Hiatum in vocabulis τε ἡϊθέοιο re-
 cte excusavit Herm. ad Orph. p. 731,
 neque erat quod emendationes cir-
 cumspiceret.

780. κέ pro καὶ dant Regg. D. E.
 κέν Regg. A. B. C. κομέωσι Regg. A.
 B. C. D. E., unde Brunckius obsequen-
 te Beckio dedit: ᾧ κέν μιν μνηστὴν
 κομέωσι τοκῆς. Sed illud κέν hic
 prorsus male se habet, et pro καὶ ex
 frequentissimo errore natum est, quo
 facto conjunctivum deinde reposuit
 librarius ille, cui tot lectiones codi-
 cum Regg. debemus. Revocavi igitur

vulgatam lectionem, quae optimū
 sensum praebet.

781. πόλιος Vatt. A. C. D. — ἀνὰ
 στειβών Vatt. A. C. D. Vind. ἀναστει-
 βών Vrat.

782. ἔβησε suspicatur Beck., quo
 se neque hujus aoristi vim tenere ne-
 que Brunckii notam legisse testatur,
 is enim recte jam animadvertit, Ia-
 sonem et Iphinoen intelligi.

783. ἐπικλονέοντο Schol. Paris.

785. νίσσεται Flor. Brub. Basil.

786. θύρας Regg. quinque, quod
 praetulit Brunck., profecto non alia
 de causa, quam quod in suis libris in-
 venerat, recepit tamen etiam Becki-
 us; πύλας δικλίδας habet etiam Hom.
 II. XII, 454.

787. κικλίδας Vat. D. et C. a m. 1.
 δικλίδας Reg. A. δικλίδας Flor.
 Brub. Basil. — ἀνηραμένας Reg. A.
 ἀρηραμένας Regg. C. E., quod rece-
 pit Brunck., vulg. nihil esse ratus,
 hoc vero participium aoristi medii,
 eique obsecutus est Beckius. Sed et-
 iam si forma ista aoristi exemplis com-
 probata esset, quomodo aoristum me-
 dii hic sensus admittere possit non
 dixerunt. Imo Apollonius perfectum
 passivi recte fecit ἀρηρεμαί, unde

ἐνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
 ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστιάδος εἶσεν ἄγουσα
 790 ἀντία δεσποίνης· ἥ δ' ἐγκλιθὼν ὅσσε βαλοῦσα
 παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηγίδας· ἔμπα δὲ τόνγῃ
 αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.

„Δεῖνε, τίη μέμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύθῃ
 „ἦσθ' αὖτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναιέται ἄ
 795 „ἀλλὰ Θρηϊκῆς ἐπινάστιοι ἠπείροιο
 „πυροφόρους ἀρόωσι γύας. κακότητα δὲ πᾶσαν
 „ἐξερέω νημερτὲς, ἔν' εὖ γνολήτε καὶ αὐτοί.
 „εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 „τηνίκα Θρηϊκῆς, οἳ τ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 „δῆμον ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους

plusquamperfectum ἠρήρειντο III, 1398. IV, 947. Perfecti vero illius participium occurrit praeter hunc locum III, 833. IV, 677, quorum utroque suum aoristum restituit Brunkius.

788. In priore recensione hanc lectionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐνθα μιν Ἰφινόη προδόμον διὰ
 ποιητοῖο

ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος
 εἶσεν ἄγουσα,

ubi ἐπὶ pro διὰ legendum esse perspicuum est; hoc per errorem Schol. ex altera recensione immigravit.

789. δι' ἀναστάδος vulg. male ex frequentissima litterarum Net II confusione; διὰ παστιάδος ex Schol. et Etymol. M. s. v. παστάς emendarunt Rutgers. var. lect. p. 9 et Salmas. Exercitt. Plin. p. 856 probante Piers. ad Moer. p. 88 et receperunt Brunck. Beck.

790. δεσποίνης Vrat. — De postrema versus parte v. Wernick. ad Tryphiod. p. 232.

791. παρθενικῆς Vrat.

794. ἐπὶ Vind.

796. γέας Regg. A. C. Vatt. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil.

798. λαστοῖσι var. lect. in marg. Vind.

799. Θρηϊκῆν vulg., quod sensu caret, quare Θρηϊκίων conjecit Hölzlin., quod recepit Brunck. Sed Θρηϊκῆς praebent Med. (v. Hörstel. praef. p. VII) marg Reg. A. Reg. E. Vind. Vrat., quod receperunt Beck. et Hörstel.,

probatque Spitzner. de vers. h. 101. Profecto recte; pluralis tibi ad nomen terrae relatus non potest offensionem esse.

800. Δῆμον conjecit Piers. p. 200, quod receperunt Brunck. Beck. Speciosa sane emendatio non necessaria, vulgata enim tam absurda est, quam videtur Ickio. Δῆμος enim Homericam nominatione usurpatum est, ut sit *domicilium*. itaque δῆμον ἀπερνούμενοι est *domo profecti*. Eodem δῆμον et λαοὺς sibi oppositos Hom. Od. III, 214 ἡ δὲ γὰρ λαοὶ ἐφρουσ' ἀνὰ δῆμον. Denique, uti scrupulus eximatur, eadem vi dictum est apud Nostrum II, III, 472. 639. — ἐπορνύμενοι S. Paris., sed hunc merum librarii rem esse, docet ejusdem interpretatio ἀπερχόμενοι. — πέρθεσκεν Flor. apud Doryill. — ἐπαύλεις quod verum non esse docet et S. Florentini interpretatio: ΕΙ. ΑΕΙΣ. τὰς ἐπαύλεις τὰς μάνδρας lectionis discrepantia, nam εἶναι praebent Regg. A. B. C. D. E. A. C. D. Vrat. Vind. Schol. Par. cod. Florent. apud Doryill. ad Cl. p. 283 et Lips., noster, ni fallor, diceus. Jam qui hanc lectionem vulgata contulerit, dubitare vix erit, quin verum sit ἐπαύλους, ex emendatione Piersoni Veris. p. reposuerunt Brunck. et Beck., ex litterarum N et II confusione captum, quam supra ad v. 789 ol

- „ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα ληΐδα κούραις
 „δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
 „Κύπριδος, ἦτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
 „δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων
 805 „ἡ ματίη εἴξαντες ἀπεσσεύοντο γυναῖκας
 „αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτήτη παρίανον,
 „σχέτλιοι. ἡ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὐτίς
 „ὄψε μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
 „πῆμα κακὸν προὔβαινε. ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 „γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 „αὐτῶς δ' ἀδμητὲς τε κόραι χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν
 „μητέρες ἄμ' πτολίεθρον ἀτημελέες ἀλάληντο.
 „οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἔης ἀλέγιζε θυγατρὸς,
 „εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὄροφτο
 815 „μητρυνῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
 „λῶβην, ὥς τοπάροιδεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
 „οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
 „ἀλλ' οἶαι κοῦραι ληϊτίδες ἐν τε δόμοισιν
 „ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
 820 „εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
 „ἄψ ἀνερχομένους Θρηκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις

vavimus. Nam quominus ipsum ἐναύ-
 λους in textum recipiatur, obstat vo-
 cis significatio, quae non facile de ho-
 minum habitaculis usurpata reperitur.
 Praeterea Hesychius ἐπαύλους iis-
 dem verbis interpretatur, quibus no-
 stro loco Scholl. Scrupulum tamen
 injicit Maximus, qui v. 421 habet Θρη-
 κης ἐναύλους.

801. In priorē recensione hanc le-
 ctionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ
 μῆλα κόμιζον
 αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα
 ληΐδα δεῦρο.
 καὶ τότε' ἐπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀά-
 τος ἔμπεσε λύσσα,
 οὐκ οἶδ' ἡ θεόθεν, ἡ αὐτῶν
 ἀπορροσύνησιν.

803. σφι Med.

805. ἡματίη Vat. D. ἡματίη Vrat.
 — ἐπεσσεύοντο vulg., ἀπεσσεύοντο
 Reg. D., quod receperunt Brunck.
 Beck. recte.

806. δορικτήταις Regg. quinque,
 quod receperunt Brunck. et Beck.,

ille aurium, ut dicit, iudicio commo-
 tus, quod quid h. l. sibi velit nescio.

807. ἐπέτλαμεν Vatt. C. D. — αὐ-
 θις Reg. A.

812. ἀτημελέως vulg. ἀτημελέες
 Regg. A. C. D., quod recte receperunt
 Brunck. et Beck. Illud debetur librariis
 metro consulentibus, quemadmodum in
 Reg. D. τ' post ἀτημελέες insertum est.

815. μητρυνῆς Vind.

817. κασιγνήτησι vulg. inepte,
 quum fratres sensus flagitet. κασι-
 γνήτοισι Vatt. A. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. A. B. E. Brunck. Beck.
 — κασιγνήτης Vrat. Vind. non male.

821. Initio versus metrum claudica-
 re videtur, quare Hölzlin. ex conjectu-
 ra ἀναερχομένους dedit, Brunck. et
 Beck. ex Regg. quinque ἐπανερχομέ-
 νους. Sed vulgatam plurimorum libro-
 rum consensu firmatam retinui ad ex-
 emplum Homericum Il. IV, 392 ἄψ
 ἀνερχομένῳ, cf. F. A. Wolf. praef.
 ad Hom. p. LV. — Θρηκῶν vulg.
 Correperunt Dorvill. Vann. crit. p.
 386. Brunck. Beck.

- „δέχθαι, ἵν' ἡ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἢ πῃ ἄλλῃ
 „αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοντο.
 „οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
 825 „ἄρσεν ἀνὰ πολλέθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν π
 „Θρηϊκῆς ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 „τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὐθι
 „ναιετάειν ἐθέλοις καὶ τοι ἄδοι, ἦτ' ἂν ἔπειτα
 „πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχους γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
 830 „γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
 „νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἀλλὶ ναιετάουσιν.
 „ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα· κίων ἐτάροισιν ἔνισπε
 „μῦθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτροθι μίμνε πόληος.“
 Ἴσκεν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.
 „Ψιπύλῃ, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
 „χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 „εἴμι δ' ὑπότροπος αὐθις ἀνὰ πτόλιν, εὐτ' ἂν ἔκασ
 „ἔξειπῃ κατὰ κόσμον· ἀνακτορὶν δὲ μελέσθω
 840 „σοὶ τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 „χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.“
 Ἡ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ὃ' ἵμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαί εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὅφρα πυλάων
 845 ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' ἐυτροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἄκτῃν εἰσανέβαν ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ' ἦδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ψιπύλεια·
 καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
 850 ῥηϊδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἕμερον ὥρσεν

823. ἵκοντο Vat. C. et D. a m. 1.
 824. ὅσον Flor.
 826. Θρηϊκῆν Vatt. A. B. D.
 829. ἐμοῖο Med. Vrat. — οὐδ' ἔτι
 vulg. οὐδέ τι Reg. E. Vatt. A. C. D.
 Brunck. Beck. recte. οὐδέ σ' οἶω Reg.
 D. οἶω etiam Vat. D.
 830. ὀνόσσεσθαι Flor. ὀνώσσεσθαι
 Brub. Basil.
 831. Αἰγαίης Regg. A. E. Vat. C.
 Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ὅσαι
 ἄλλ Vat. C. ὅσαι ἄλλ Vatt. A. B. Vind.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. — ναιετά-
 ονσι Hölzlin.

832. ἐνίσπες Med.
 837. ὀπάξεις Regg. A. C. E.
 838. αὐτῆς Brunck. lectore non m
 nito. — ἐκάστῳ Vind. Vrat., sed
 hoc vulg. margini adscripta.
 842. δεξιτερῇ Vatt. C. D.
 843. γενηίδες Reg. A.
 844. μυρία Flor.
 845. ἐξέμολε Brunck. ut solet.
 ἐυτροχάλοισιν Vatt. A. D. et C. a m.
 848. Hic versus deest in Reg.
 sed adscriptus est in margine.
 849. αὐτῆς Reg. A.

Ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὅφρα κεν αὐτὶς
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.

Ἐνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆϊον ἐς δόμον ὤρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,
855 Ἡρακλῆος ἄνευθεν, ὁ γὰρ παρὰ νηϊ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκὼν, παῦροι τε διακριθέντες ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆθει,
καπνῶ κνισσήμεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης νῆα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν
860 Κύπριν ἀοιδῆσιν θυέσσιν τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμαρ αἰεὶ ἐξ ἡματος ἦεν
ναυτιλίας· δηρὸν δ' ἂν ἐλίννον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλῆς τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν.

865 „Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
„ἡμέας; ἥε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„κεῖθεν ὀνοσδάμενοι πολιήτιδας; αὖθι δ' ἔαδεν
„ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Λῆμνοιο ταμῆσθαι;
„οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνεῖῃσι γυναιξίν
870 „ἔσσόμεθ' ὦδ' ἐπὶ δηρὸν ἐλμένοι· οὐδέ τι κῶας
„αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

851. πολυμήτιος Vind.

856. διακριθέντες vulg. διακρι-
νθέντες Reg. D. Vind. Vrat., quod
metri causā recte receperunt Brunck.
Beck.

858. κνισσήμεντι Flor. Brub. Basil.

860. ἀοιδῆσι Reg. C. Vatt. A. C.
D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut so-
lent. λοιβῆσιν emendat sine causa
Piers. Veris. p. 201. — θηέσσι Vrat.
— τ' ἐμειλίσσοντο Med. Regg. A. E.
contra Apollonii morem.

861. αἰεὶ Vrat. Flor.

862. ἀνελίννον vulg., quemadmo-
dum etiam Suid. et Etymol. M. s. v.
ἐλίννον. ἀνελίννον Vind. Vrat. ἀνε-
λίνιον Reg. A. ἂν ἐλίννον Guelph.
ἂν ἐλύνιον Reg. E. ἂν ἐλίνιον Reg.
D. ἂν ἐλίννον Reg. B., quod conje-
cerat Steph. probante Piers. ad Moer.
p. 162 (qui recte monet, ex ipsis Ety-
mol. verbis liquere, ἐλίννον scriben-
dum esse) et receperunt Brunck.
Beck. Dedissem ἀνελίννον, quoniam
ἂν commode hic abesse potest, nisi
ἀνελίννω a nemine usurpatum esset.

863. ἀολλίσσας vulg. contra metrum.
ἀολήσας Reg. A. ἀολλήσας Reg. E.,
quod dederunt Brunck. Beck., dubiae
fidei vocabulum. Scripsi igitur ἀολ-
λίσσας, suadente Schaefero ad Schol.
Apoll. Rhod. p. 68.

864. τοίοισιν Vind., sed vulg. in marg.
— ἐνιπτάζων Vatt. A. C. D. — προσ-
έειπε Regg. A. B. D. E., quod sine
causa praetulit Brunck., nimium, ut
solet, suis libris tribuens; habuit ta-
men obsequentem Beckium. μετέειπε
Guelph. μελέειπεν Vind.

867. ἔασεν Vind., sed ἔαδεν in marg.
ἔαδεν Flor. Brub. Basil.

869. οὐ μὲν Hoelzlin. Shaw.

870. οὐδ' ἔτι vulg. οὐδέ τι Vrat.
et ut videtur Regii, inde Brunck.
Beck. recte. Ita etiam Schol. Paris.
et Flor. ad II, 333 hunc versum lau-
dantes. Haec jam in superioribus
saepissime confusa vidimus.

871. ἐλὼν deest in Reg. C. ἑκὼν
pro eo habent Regg. A. E.

„ἴομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις

„Ίψιπύλης εἰάτε πανήμερον, εἰσόκε Αἴμυον

„παισὶν ἐσανδρώσῃ μεγάλη τέ ἐ βάξις ἴκηται.“

875 Ὡς νείκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·

ἀλλ' αὐτως ἀγορήθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι. ταὶ δὲ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.

ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι

880 πέτρης ἐκχύμεναι συμβλητῆδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν

ἐρσῆεις γάννυται, καὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον

καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα ταὶ γε

ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο.

χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,

885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.

ὥς δὲ καὶ Ίψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα

Αἰσονίδεω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει λόντος.

„Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτίς ἐταίρο

„χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα

890 „αὐτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος

872. αὐτίς Vrat. → ἕκαστος Regg. A. C. Vat. B., quod cur praetulerint Brunck. et Beck. non video.

874. ἐσανδρώσῃ Guelph., quod ex hoc uno libro receperunt Brunck. et Beck., neque hic addita causa.

879. περιβρομέουσι Guelph.

880. συμβλητῆδος Vat. B. Vind.

881. ἄλλοτε τ' ἄλλον vulg., inepta est copula, quam de hiato solliciti inseruerunt librarii, quare ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον conjecit Rutgers. var. lect. p. 10. Sed ἄλλοτε ἄλλον praebent Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Vind., quod receperunt Brunck. Beck. Post eos Herm. ad Orph. p. 732, hiato offensus, vel potius participio πεποτημέναι, quod ei post ἄλλοτε ἄλλον otiosum et languidum videtur, emendavit ἄλλοθεν ἄλλη. Sed ut admodum violentam esse hanc emendationem taceam, neque quid offensionis sit in illo participio video, et formula ἄλλοτε ἄλλος tam frequens est in poetis epicis, ut tolli nec possit nec debeat; cf. Hom. Od. IV, 236. Hesiod. Op. et D. 713. Theogn. v. 113. 1180. 1184 ed. Welck. Phocyl. in Anal. Brunckii T. I p. 78. Oppian. Halieut. II,

268. 566. IV, 186. 193. 290.

882. ἀμέργουσι Regg. A. B., quod ex more receperunt Brunck. Beck. ἀμέλγουσι Vind. Vrat. ἀμέλγουσι Guelph. teste Piers.

883. ἐνδυκῆς vulg. contra n. trum, quare Arnald. lectt. gr. p. 1 emendavit ἐνδυκῆς ἀνέρ' ἀμφί. Et melius Rutgers. ἐνδυκῆς, quod receperunt Brunck. Beck. Similem confusionem vidimus supra v. 812, vidimus infra II, 312. 391. — ἀμφὶ κινυρόμεναι Flor. Brub. Basil.

888. νείσεο vulg. νείσαιο M.

Vind. Vrat. Schol. Paris. νίσσεο Guelph. νίσσεο Regg. quinq. Brunck. Beck. — ἀπήμοσιν Etymol. M. p. 122, 8, quod praetulerunt Brunck. et Beck.), me non asserente, quamquam idem visum est Hesychio ad Hesych. v. ἀπαρές. Et quum libri omnes in ἀπήμοσιν consentiant, vix dubitandum est, quod altera lectio priori recensione debetur, — αὐτίς Vind. Vrat. Etymol.

889. ἔχοντα Regg. A. E. et marg. Vind.

890. ὥς ἐθέλῃς vulg. male. ὥς ἐθέλεις Reg. A. ὥς ἐθέλεις Regg. B.

„σκηπτρά τε πατρός ἐμοῖο παρέσσεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
 „δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄψορόφον ἰκέσθαι.
 „ῥηϊδίως δ' ἂν ἐοὶ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείρῃς,
 „ἄλλων ἐκ πολλῶν· ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινῇν
 895 „σχήσεις, οὗτ' αὐτὴ πρότιόςσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
 „μνώεο μὴν ἀπερὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 „Ψυπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
 „πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.“

Τὴν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
 900 „Ψυπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
 „ἐκ μακάρων· τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 „ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλῃς Πελῖαο ἔκητι
 „ναιετάειν· μούνον με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 „εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 „τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενά παῖδα τέκῃαι,
 „πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
 „πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἦν ἄρα τοὺς γε
 „τέτμη ἔτι ζῶοντας, ἴν' ἀνδρῖα τοῖο ἀνακτος
 „σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.“

910 Ἡ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παρόιτατος· ὧς δὲ καὶ ἄλλοι

D. E. Vat. D. Med. Guelph. Vind.
 Vrat. Brunck. Beck.

891. ἐμοῖο vulg. ἐμοῖο Regg. A. E., quod propter v. 829 cum Brunck. et Beck. recepi.

892. ἐθέλεις Regg. A. C. ἐθέλοις Reg. D. Hinc Brunckius, quum verum praecedente καὶ otiosum et ineptum videretur, ibi ἦν καὶ in εἴ κεν mutavit, hic ἐθέλοις dedit, eumque secutus est Beckius, quod minime probandum est, nam etiamsi illud εἴ κεν necessarium fuisset, non tamen optativus ex uno libro reponi debebat, sed conjunctivus etiam tum unice verus erat. At ne illa quidem mutatione opus est, constat enim, καὶ saepe a Graecis ita usurpari, ut nobis paene otiosum videatur. Hoc vero loco eam fere vim particula habere mihi videtur, quam habet in interrogationibus, cf. Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 101. 296. Itaque librorum lectionem revocaui.

893. ἂν τι Regg. A. C. ἂν τοι Regg. B. D. Vind., quod receperunt Brunck. Beck., sed ἐοὶ etiam de prima et secunda persona usurpari do-

cet Gerhard. lectt. p. 93. Dedi enim ἐοὶ cum Vrat. pro vulg. ἐοῖ. In Guelph. est ἐοῖο.

895. τε ἐκτελέσθαι Guelph.

896. ὁμῶς vulg. ὁμῶς Regg. quatuor. Vatt. A. C. D. Guelph., quod recte praetulit Brunck., cum sequente καὶ νόστιμος jungendum.

898. ἦν δ' ἄρα Vind.

900. οὕτως Vatt. A. C. D. Vrat. Vind.

903. μούνον δὲ Vind.

904. De εἰ οὐ v. Herm. ad Vig. p. 833.

905. ἀναπλώοντι Flor. Shaw. — τέκοιο ex conj. Brunck. Beck., quibus conjunctivus soloecus videtur v. Herm. ad Vig. p. 831. Recurrit hic conjunctivus infra III, 61. III, 1081.

907. ματρὶ Flor. Brub. Basil.

908. ἔτ' οὐ Reg. A.

909. σφῖσιν Flor. Brub. Basil. σφί-σιν Guelph. — ἐφέστιον emendavit Brunck., quod non necessarium judicat Beck. Imo ἐφέστιοι necessarium est, opponitur enim praecedentibus ἀνδρῖα τοῖο ἀνακτος.

910. βαιν' Vind. Vrat. — ὅλλοι

βαῖνον ἀριστῆες· λάξοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
ἐνσχερῶ ἐξόμενοι· πρὸς μνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος
λύσεν ὑπὲκ πέτρης ἀλιμυρέος. ἔνθ' ἄρα τοίγε
κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.

- 915 ἐσπέριοι δ' Ὀρφήος ἐφημοσύνησιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἠλέκτρος Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἄρρήτους ἀγανῆσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
σωότεροι κρυόεσσιν ὑπὲρ ἄλλα ναυτίλλοιντο.
τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
920 νῆσος ὁμῶς κεχάροίτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμυν ἀεῖδειν.

Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
λέμενοι τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περσίνῃ
Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο
925 δυομένου Χερώνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἴκοντο.
ἔνθα σφιν λαιψηρὸς ἄη νότος, ἰστία δ' οὐρῶ
στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο

ex emend. Brunck. Beck., quod in-
vis libris omnibus recipere nolui, quam-
quam probante Gerhard. p. 93. Etsi
enim formam ἄλλοι non aequae ac Ho-
merus plane aspernatus est Apol-
lonius, tamen etiam ἄλλοι Homericā
significatione reliqui interdum adhi-
buisse videtur. Sic in eadem for-
mula ὧς δὲ καὶ ἄλλοι, in qua Home-
ricam formam consulto Noster reti-
nuisse videtur, etiam infra v. 1101
et III, 992 libri ἄλλοι praebent. Cer-
tissimum vero est ex ἄλλα pro τὰ ἄλ-
λα usurpato, ubi non aequae facile
τᾶλλα reponi potest, ut I, 283. 1209.
Item ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι legitur III,
58. IV, 785, ubi inutilem conjecturam
tentavit Brunck. ἄλλων pro τῶν ἄλ-
λων III, 1275. ἄλλους pro τοὺς ἄλλους
IV, 187. 594. ἄλλαις pro ταῖς ἄλλαις
IV, 824. ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι IV, 1521.
cf. Reiz. de accentus inclin. p. 74. 77.

912. ἐν σχερῶ Vat. B. Vrat.—σφιν
Guelph.

913. λύσσει Vrat. Vind. λύσσει
Vatt. C. D.—ὑπ' ἐκ vulg. ὑπὲκ Vrat.
Vind. Brunck. Beck.

914. ἐλάττησι Vrat.

916. ἀταλαντίδος Vrat.

917. ἀρρήκτους vulg. ἀρρήτους
emendavit Bizetius, probantibus Burm.

ad Valer. Flacc. II, 431 et Dörvill. ad
Charit. p. 490. In eandem conjectu-
ram incidit Arnald. Lectt. gr. p. 237,
eamque confirmatam a Reg. E.
Guelph. Vrat. cum Brunck. et Beck.
recepit. In eadem re apud Orph. Arg.
469 ἀρρήτα pro ἀρρήκτα ex codici-
bus repositum est.

918. θαρσύτεροι Guelph., quod re-
cepit Hoerstel.—ὑπὲρ Vatt. A. B. C. D.

920. λάβον Hoelzlin. Shaw. for-
tasse ex errore typ. Videtur tamen
ita legi in Vatt. A. B.

922. μέλανος vulg. littera minu-
scula, quod correxit Brunck. Nomen
proprium esse, non fluvii quidem, ut
dicit Beck., sed maris, jam ex Schol.
discere poterant editores. Eodem
modo emendandus est Hom. II.
XXIV, 79.

923. Θρηκῶν Flor. Brub. Basil.

925. Χερώνησον vulg. Χερώνησον
recte Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
Brunck. Beck.

926. σφί Regg. A. C. E. Brunck.
Beck. καὶ Vat. C. lacuna in Vat. D.—
λαιψηρὸς Vrat.—ἄητο Guelph.

927. Ita Hellespontum saepius vo-
cant poetae, cf. Wernick. ad Tryph.
p. 227.

ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
 930 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδω,
 Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν
 ἡϊόνα ξαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
 καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς λούσης
 935 δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
 Ἔστι δὲ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυλήτου ἡπίροιο
 εἰς ἄλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηγῆς καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
 940 ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσῆποιο.
 Ἀρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
 καὶ τὸ μὲν ὑβρίσται τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι

929. Ροιτιάδος Reg. A. Eadem varietas apud Tryphiod. v. 216.
 930. Ἰδαίαν Vrat. Vind. Reg. A.
 931. ἐπὶ προσέβαλον Vatt. C. D. ἐπιπροσέβαλον Vind. Vrat.
 932. Περκώπην Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D., quod reliquorum librorum lectioni immerito praetulerunt Brunck. et Beck. Cf. Heyn. ad II. II, 835. XI, 229. Wessel. et Schweigh. ad Herod. V, 117., Etiam apud Orph. Arg. 489 libri omnes in Περκώτης consentiunt, et Περκώτην exhibet hanc versum laudans Steph. Byz. s. v. Ἀβαρνος.
 934. τοὶ γ' vulg. τῆς γ' Reg. D. τῇ γ' Regg. A. B. C., quod recte receperunt Brunck. Beck.
 936. De τις producto v. Herm. ad Orph. p. 704.
 938. ἐπιμέρεται Vind., sed vulg. in margine.
 939. ἐπὶ πρηγῆς suprascripto ἐπιπροσθεν Vind. — κατακείμενος Vatt. A. B. C, et D, a m. 2. καταήμενος var. lect. in Schol. Paris.
 941. Ἀρκτων vulg. Ἀρκτων var. lect. in Reg. B., et emendatio Hoelzlini, quam veram esse demonstravit Brunck. ex Strabone et Nostro infra v. 1150. Sed maior difficultas est in pronomine μιν, quod non habet quo referatur. Nam ad totam insulam referri non potest, hanc enim Ἀρκτων νῆσον vocatam esse testatur Steph. Byz. s. v. Ἀρκτων νῆσος et

Κύζικος, quod nomen acceperat ab altera ripa, in qua erat mons Ἀρκτων ὄρος vocatus. Itaque recte vidit Brunckius ante v. 941 unum pluresve versus excidisse, quibus dictum erat, duarum riparum alteram planitiem fuisse, alteram monte obsitam, ad quem deinde μιν refertur. Aliam rationem eamque minime probabilem inquit Gerhard. p. 30 sq., qui in priorerecensione ita lectum fuisse putat:

ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσῆποιο.
 οὗρος μὲν τ' ἐν τῇ, πεδίον δ'
 ἐν τῇ παρακεῖται.
 καὶ τὸ μὲν ὑβρίσται τε καὶ
 ἄγριοι ἀμφινέμονται
 Γηγενέες.

in posteriore vero:

ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσῆποιο.
 Ἀρκτων μὲν καλέουσιν ὄρος
 περιναιετάοντες
 Γηγενέες.

Sed ita prorsus nescis, quidnam vocetur Ἀρκτων ὄρος. Praeterea v. 942 abesse nullo pacto potest, tum quia ineptum foret, si ita quasi fortuito tantum et in transcurso ad Terigenas illos transiret, tum propter oppositum v. 947; denique Γηγενέες non erant περιναιετάοντες, sed in ipso monte habitabant.

942. τὰ μὲν Guelph. — Extremam versus partem corruptam esse docet metrum, quamquam libri omnes con-

- Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ γὰρ ἐκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
 945 αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὄμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε
 τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
 Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε, Δολλῶνες ἀμφενέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἦρως Αἰνῆϊος υἱὸς ἄνασσειν
 Κύζικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
 950 Αἰνῆτη. τοὺς δ' οὐ τι καὶ ἑκπαγλοὶ παρ' ἐόντες
 Γηγενέες σίνοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολλῶνες ἐκγεγαῶτες.
 ἔνθ' Ἀργῶ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 Θρηϊκίῳ, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θεούσαν.
 955 κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφυος ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἔλπιοντο,

sentiunt praeter Reg. B., in quo est περιναϊετᾶουσι. Vulgatam ferre nemo potuit, nisi qui metri imperiti erant Iens. lectt. Lucian. II p. 177 s. et Schrader. ad Mus. p. 239. Metro subvenit emendatio Bentleyi ad Callim. H. in Jovem 87, ἀμφινέμονται pro ναϊετᾶουσι reponentis, quam amplexi sunt Brunck. Beck. et Gerhard. Sed multa sunt, quae vetant, ne veram eam habeamus. Primum intelligi prorsus non potest, quomodo ἀμφινέμονται potuerit a librariis in ναϊετᾶουσι mutari, quum neque litterarum ulla sit similitudo, neque ex interpretatione illud, utpote vocabulum non minus poeticum, nasci potuerit. Praeterea hoc vocabulo non bene uti poeta, quum eodem statim v. 947, qui nostro oppositus est, utatur; ex emendatione certe inferri non debet. Denique, quod supra jam monui, Gigantes illi non circumsederunt montem, sed in ipso habitarunt, quod etiam ex Orph. Arg. 517 elucet. Minus etiam probabilis est emendatio Porsoni Advers. p. 271 ed. Lips. ὑβριστὰ καὶ ἀγροῖοι ναϊετᾶουσι, quam bene confutavit Gerhard. p. 32. Id quidem certum videtur, vitium esse in vocabulo ναϊετᾶουσι, quod ex simili vocabulo corruptum est, scribentis oculis ad versum praecedentem aberrantibus. Itaque genuinum fere puto ἐνναίῳσι, quod tamen in textum recipere non ausus sum.

944. Imitatus est Orph. Arg. Ἐξ γὰρ χεῖρες ἐκάστῳ ἀπ' αἰετῶν, unde fere apud Nonnum quoque malim inverso ordine bula ἐκάστῳ χεῖρες scribere, ita versus rotundior foret, qui nunc tres partes male dilabitur.

946. αἰνοτάτῃσιν Vrat. — πλευρῆς Regg. A. B. C. E. Guelph. Vind. Vrat., quod recte ceperunt Brunck. Beck. cf. Weid. ad Tryph. p. 108 sqq.

947. δ' αὖ πεδίον Regg. I. quae frequens est confusio, indurptum ἀμπεδίον Reg. C. et δ' πεδίον Regg. A. B. neque tamen vocabulum, quod nihil est, recte dubitaverunt Brunck. et Beck.

949. κούρη τέκεν Vat. A. et 1. D.

950. οἶτοι Reg. A.

951. Ποσειδάωνος Vind. — Partem versus partem mutuatum Tryphiod. v. 529.

952. τὰ πρῶτα Guelph. Beck.

954. πάντορμος pro θεούσαν Flor., quam lectionem ex Gallensi nescio quo libro enotavit Hoelz.

955. ἐκλύσαντες vulg., quo metri causa non ferendum, v. l. ad Aristoph. Nub. 536. Ex liaste ἐκλύσαντες bene correxit Veris. p. 202, quod praebent Regg. A. B. E. Vatt. A. C. D. Med. et receperunt Brunck. Beck.

κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κεινόν γε θεοπροπίας Ἐκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύσαντο

960 ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.

Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι Δολιόνες ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἰεν, ἐϋξείνως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσθε κίοντας·

965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.

ἐνθ' οἷ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
στησάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίας τ' ἐμέλοντο.

δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν,
μῆλ' αὖτ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἴκωνται

970 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
μείλιχον ἀντιάαν, μῆδ' ἐπτολέμοιο μέλεσθαι.

Ἰσὸν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον Ἴουλοι,
οὐδὲ νῦ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δῶματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις

975 ὠδίνων, Μέροπος Περκασίου ἐκγεγαυῖα,
Κλείτη ἐϋπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίῳις ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.

958. Θεοπροπίας Reg. A. Flor. Brub. Basil.

959. Νηλεΐδαι Brunck. ut solet, Νηλεΐδα Beck. ex errore typ.

960. Ἀθήναις Reg. A. Flor. Brub. Basil., duae postremae etiam Ἰησονίης. In Guelph. legitur Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης, quod inepte recepit Hoerstel.

963. ἦεν male Regg. C. D. Vatt. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Basil. Correctum est jam in ed. Paris. et Steph., quibuscum reliqui libri consentiunt. — ἀράσαντο Flor.

966. Ἐκβασίῳ Schol. Paris.

967. εἰσάμενοι Etymol. M. p. 306, 32, quod probavit Ruhnck. ep. crit. p. 289, et receperunt Brunck. Beck., sed librorum omnium lectionem recte tueretur Gerhard. p. 65. — ὁ omittit Flor. Brub. Basil. Steph. Hoelzlin. Shaw.

969. ἴκηται legendum suspicatur Brunck., quod mirandum est, quum hujus constructionis exempla sint ubivis obvia. Simillimus est locus

Aesch. Agam. 563. cf. Wyttenb. Bibl. crit. III, 2 p. 35. Dorvill. ad Char. p. 380. 565.

970. τοῖς γε suspicatur Brunck. sine causa, saepe enim ἀντιάω cum casu quarto construitur.

972. Ἰσὸν Vrat. Flor. νεῖον emendavit Ruhnck. ep. crit. p. 285 a Scholiasta in errorem inductus, obsecuti sunt Brunck. et Beck., sed recte obloquitur Gerhard. p. 7 s. In priore recensione Schol. Flor. ita lectum fuisse refert: ἀρμοῖ που κἀκείνῳ ὑποσταχύεσκον Ἴουλοι, et ad illud ἀρμοῖ pertinet explicatio ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, qua ad emendandum permotus est Ruhnkenius. Mutavit poeta in posteriore recensione, quia in Callimachi Hecale legebatur versus ἀρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτός Ἴουλος, cf. Gerhard. l. c. Ἰσὸν vero recte monent Scholiastae ad Iasonem referendum esse: Cyzicus pari atque Iason lanugine gaudebat.

975. Μέροπος Guelph.

ἀλλὰ καὶ ὥς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δέλματα θυμοῦ.

980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδὶς. ἦτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλλῆς ἄνυσιν Πελλιάο τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἡλίδει καταλέξαι ἐλδομένοισι δαῖναι.

985 ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὅφρα καὶ αὐτοὶ
θῆῃσαιντο πόρους κείνης ἀλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρμου·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδός, ἦνπερ ἔβησαν.

Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεος ἀΐξαντες

990 φράξαν ἀπειρεσίῳ Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἔοντα.
ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσας
τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ

995 πέτρας ἀμφιῤῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.

δὴ γὰρ που κᾶκεῖνα θεὰ τρέφεν αἶνὰ πέλωρα

Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.

σὺν δὲ καὶ ὅλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρίν περ ἀνελθέμεναι σκοπιήν, ἤπτοντο φόνοιο

1000 Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἡμὲν οἰστοῖς,
ἦδὲ καὶ ἐγχείησι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχές ὀρινομένους ἐδάϊξαν.

ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῳσιν,

978. ὃς Guelph., quod recipien-
dum iudicavit Hoersteli, sagacitas.

979. βάλε Vrat. Flor. Brub. Basil.
Beck.

985. ὅφρα καὶ αὐτοὶ ex emenda-
tione Brunck. Beck., sed vulg. recte
se habet; ascenderunt Dindymum, ut
et ipsi viderent, quae antea ex aliis
sciscitati erant.

986. θῆῃσαιντο Hoelzlin. ex errore
typ., qui et in ed. Shaw. migravit.
— ἐν δ' ἄρα Vatt. C, D. Vrat. Flor.
Brub. Basil. Similis corruptela apud
Quint. Smyrn. I, 456, quam tollit
Spitzner. obs. in Quint. p. 205.

990. πέτρης vulg. πέτρης Reg. E.

Vrat. et alii fortasse plures, talia
enim non solent enotari. Dativus
sensus causa necessarius est, eumque
dederunt Brunck. Beck.

993. σφιν Guelph. Vind. Flor. —
τανύσας Vind. Vrat.

995. ἀποῤῶγας Regg. quinque et
Schol. Paris., reliqui libri omnes vul-
gatam exhibent; ἀμφιῤῶγας ex more
Brunck. Beck.

996. δὴ γὰρ δὴ που Reg. A.

998. ὅλλοι Vrat. Beck.

1003. πέλεσι Reg. A.

1004. στελεχηδὸν A. B. C. D. Vat.
B. male, v. Gerhard. p. 47. στιχηδὸν
Guelph.

- 1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατεροῦς ἀνεχόιατο γόμφους·
ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρόν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυνῖα δ' ὑπερθεῖν
χέρσῳ τεινόμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν αἰγιαλοῖο
1010 κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
ἄμφω ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
λυσάμενοι προτέρωσε διέξ' ἄλός οἶδμα νέοντο.
1015 ἡ δ' ἔθεεν λαίφρεσσι πανήμερος· οὐ μὲν λούσης
νυκτὸς ἔτι ῥιπῇ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἀρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὐτὶς ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἱερὴ δὲ φατίζεται ἡδ' ἔτι πέτρῃ,
1020 ἡ περὶ πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
οὐ δέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνες ἄψ' ἀνιόντας
ἥρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
Μακρίων εἶσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
1025 τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ' ἔλασαν μελλίης τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ὀξείῃ ἱκελοὶ ῥιπῇ πυρὸς, ἦτ' ἐνὶ θάμνοισι
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινὸς τε ζαμενῆς τε Δολιονίῳ πέσσε δῆμῳ.
1030 οὐδ' ὄγε δηϊοτήτος ὑπὲρ μόρον αὐτὶς ἔμελλεν

1005. ὄφρα κε Regg. A. C. E., unde Brannkian, ὄφρα sine κε nonnisi cum conjunctivo jungi posse inepte ratus, ὥς κε scribendum judicavit, et imponi sibi passus est Beckius.

1006. ἀνέμοιο Vind.

1007. Vocabulum ἄλμυρόν ex Nostro laudat Etymol. M. p. 72, 12.

1008. δύπτοντες Vat. D. et Vind., sed hic vulg. in marg. habet.

1010. ψαμάθης Vind. ψαμάθοις Vrat.

1012. ἔπλετο Vind. Vrat.

1015. ἔθεε Brunck. ex more.

1017. ἀντίαν Guelph.—ἐπέλασσαν Regg. A. B. E., quod sine causa prae tulit Brunck.

1019. αὐτονυχί vulg. αὐτονυχί

Regg. B. C. D. et E. a m. 2. Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. recte. Idem apud Nostrum legitur IV, 1130. — φατίζεται εἴσεται Schol. Paris. ad I, 1109.

1020. ἡερί Vind. περὶ in marg. adscripto. ἡπερ Guelph. Flor.—ἐβάλλοντο Flor.

1021. οὐδέ τις minus bene Brunck. Beck.

1022. ἄν ἀνιόντας Guelph.

1023. ἐπήϊσαν conj. Wakefield. sine causa.

1025. τεύχε' ἄειραν Flor.

1030. Versum aliquem ante hunc excidisse putat Heyn. ad Apollod. I, 9, 18, p. 85, quo Cyzici nomen contineatur; quod non necessarium; ὄγε,

- οἴκαδ' αὖ νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἰκέσθαι
 ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἑοῖο
 πληῖξεν ἐπαῖξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 ὅσπερ ἐρράσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς
 1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντα περὶ γὰρ μέγα πέπταται ἔρκος.
 ὥς τὸν δῖόν ποινὴν ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
 εἶναι ἀριστηῶν, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
 μαρναμένον κέλνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
 ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ἀκαστος
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρητῆρόν τε Γέφυρον.
 αὐτὰρ ἑὺμμελὴς Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκτα.
 Ἰδας δ' αὖ Προμέα, Κλύτιος δ' Ἰάκινθον ἐπεφνί
 1045 Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσάκκα, Φλόγιόν τε.
 Οἰνεΐδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,
 ἠδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὗς ἔτι πάντε
 ἐνναέται τιμαῖς ἠρώϊσι κυδαίνουσιν.

ut saepe αὐτός, ad regem significandum sufficit. — ὑπέρμορον Vat. B.

1032. τετραμμένον Reg. A. — ἑῖο Regg. A. C., quod receperunt Brunck. Beck.; sed ea est forma inaudita, contra ut ἐοῦ usurpat Apollon. IV, 802 (cf. Gerhard. p. 93) ita ἑοῖο praebent libri praeter hunc locum II, 6. III, 1065. 1335. IV, 782, quos omnes intactos relinquere debebat Brunckius.

1034. ἐρράσθη Vrat. Vind., sed hic vulg. in marg. — ψαμάθοισι Vrat.

1035. ἀνέπλησας et vers. seq. θνητοῖσι Brunck. Beck. — γὰρ οὐ Reg. A.

1036. θνητοῖς Guelph. — πάντα γὰρ περὶ vulg. invito metro. πάντα γὰρ τοι Regg. A. E. πάντα περὶ γὰρ Vind. Vrat. πάντα δὲ περὶ μέγα Etymol. M. p. 16, 30, qui v. 1034 — 1037 poetae nomine non addito laudat, idque verum judicaverunt Arnald. lectt. gr. p. 237. Vir D. in Obs. miscell. IV p. 195 s. Brunck. Beck. Herm. ad Orph. p. 704 et Gerhard. p. 65. Sed quum libri omnes in γὰρ consentiant, praestantior mihi videtur codd. Vind. et Vrat. lectio, nam et sensus γὰρ postulat, et lectionis depravatio facillime hinc explicari potest, quoties enim librarii γὰρ,

quum tertio quartove loco per inveniabant, transposuerint, est; cf. quae monui ad Aesch. 710. Etymologi vero lectio frequentissima particularum γὰρ confusione nata est, aut inde, duplex γὰρ offensioni erat, cuius exempla attuli ad Aesch. Agam. 1037. περ pro πον cod. E apud Dorvill. obs. misc. IV p. — ἔκτοθεν Guelph. ἔκτοθεν Etymol.

1038. αὐτῇ δ' ὑπὸ vulg., septiculam ineptam recte omittunt A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Brunck. Beck. Praeterea habent Reg. A. Vind., quod praetulerunt Brunck. Beck., prorsus otiosum foret, contra ὑπὸ νυκτὶ cum vi dictum est: e nocte, qua se ab interitu immunabat.

1042. Ζέλιν Reg. E.

1043. ἑὺμμελὴς Regg. A. B. Vatt. A. D. Brunck. Beck. ut

1046. Οἰνεΐδης Brunck. Beck. semper. — ἔλε Regg. A. B. E. V. B. C. D. Vrat. Vind. Guelph. B. Beck.

1047. πάντες Reg. A.

- οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἥντε κίρκους
 1050 ὠκυπέτας ἀγέληδὸν ὑποτρέσσωσι πάλαιαι.
 ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἄθροοι· αἴψα δ' αὐτῆς
 πλητο πόλις στονόεντος ὑποτροπὴ πολέμοιο.
 ἠῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
 ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερόν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἦρωας Μινύας Αἰνῆϊον νῆα πάροιθεν
 Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 ἦματα δὲ τρία πάντα γόων τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνες. αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἧ θέμις, ἅμ πεδλὸν λειμώνιον· ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο
 1065 ἦνυσεν ἀψαμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηῖδες ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὄσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
 πάντα τάγῃ κρήνην τεῦξαν θεαί, ἣν καλέουσιν
 Κλείτην, δυστήνοιο περικλεῆς οὔνομα νύμφης.
 1070 αἰνότατον δὲ κείνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἔδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μυληφάτου ἐμνάοντο·

1049. ὑπέτρεσαν Reg. A.

1055. Μινύας Flor. Brub. Basil.

—προπάροιθεν Reg. A. Vind.

1056. ἐν κονίῃ τε Etymol. M. p. 662, 49.

1059. δίχα τεύχεσι vulg., sed σὺν τεύχεσι codd. omnes praeter unum Vat. B., quod recte receptum esse a Brunck. Beck., docet locus simillimus IV, 1535. Sed mira tamen illa lectionis discrepantia. Praeterea perspicuum est, Scholiasten Flor., cujus verba aut manca aut corrupta sunt, in libro suo legisse χαλκείοις σὺν ἔντεσι, quod an praeferendum sit haud facile dixeris, utroque enim, et σὺν τεύχεσι et σὺν ἔντεσι saepius utitur Noster; illud confirmare videtur III, 499 (ubi Guelph. etiam ἔντεσι praebebat), hoc IV, 1535. Ceterum

hinc explicari posse mihi videtur vulgatae lectionis diversitas, namque verbis σὺν τεύχεσι suprascripserat vel adscripserat aliquis: γράφεται δίχα, τεύχεσι καὶ ἔντεσι; inde δίχα τεύχεσι in textum migravit.

1062. ἀγκέχυται Vrat.

1065. ἀψαμένη ed. Paris. Steph. errore typ.

1066. ὠλοφύραντα Vind. ὠδύραντο Vrat. marg. Vind.

1067. χεῦεν Regg. A. B. C.

1069. περικλεῆς Reg. A. περικαλεῆς Vrat.

1070. δ' ἐκείνο Vind. Vrat.

1072. πάσασθαι Reg. E. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ἐδυτύος Flor. Brub. Basil. — ἐδητύος, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν Reg. A.

1073. μυληφάτοιο Guelph.

ἀλλ' αὐτως ἄφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.

1075 ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.

Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησαν ἄελλαι
ημαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὐθι
1080 ναυτίλλεσθαι ἔρυνκον. ἐπιπλομένη δ' ἐνὶ νυκτὶ
ἄλλοι μὲν ὅα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
ὑπὸ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἀκαστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
1085 ποτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταλῆς ὀρνιθος ἐναίσιμον ὅσσαν ἀκούσας.
καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἴξε δ' ὑπερθεῖν
νηΐου ἀφλάστοιο μετήωρος ἀΐξασα.

1090 τὸν δ' ὃ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴων
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν ὧδέ τ' ἔειπεν.

„Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα

„Δινδύμον ὀκρυόεντος ἐϋθρονον ἰλάξασθαι

„μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι

1095 „ξαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὅσσαν ἀκούσα

„ἀλκυόνος ἀλῆης, ἥτε κνώσσοντος ὑπερθεῖν

1074. διαζώεσκον Reg. A. διαζώε-
σκον Regg. C. D. E., quod sine causa
receperunt Brunck. Beck. Hi soli
etiam Regg. codd., quorum non ma-
gnam esse auctoritatem scimus, au-
gmentum praebent in ἀνεκρούεσκον
IV, 1650. Sed II, 551 omnes fere
libri in ἀνακλύζεσκον consentiunt,
itemque IV, 944 in ἐπικαχλάζεσκον.
I, 972 in ἐπισταχύεσκον. Contra
plurimi libri praebent ἐπεκλονέεσκον
III, 687 et ἐπεστοβέεσκον IV, 1725.
Ubique librorum auctoritatem secu-
tus sum. cf. Spitzner. obs. in Quint.
p. 211 s.

1075. χύτταλα Vrat.

1077. ἐπαλετρεύουσιν Vrat. — Ver-
sum laudat Etymol. M. p. 659, 18.

1078. τρηχεῖαι Guelph. — ἀνηέρ-
θησαν Vat. C.

1079. καταῦθι Regg. tres, Vatt.
A. C. D. Vrat. Flor. male.

1082. λάχος vulg. λάχος Regg. A.

B. C. D. E. Guelph. et Schol. uterque,
quod suadente Piersono Veris. p. 203
(qui apte confert Mosch. Europam v.
3) receperunt Brunck. et Beck. Ea-
dem varietas est III, 1340.

1084. ἡ δ' ἄρ' ἐπὶ ὑπὲρ Vind.
Vrat.

1085. ποτᾶτ' Flor. — ἀλκυονὶς
Vind. Vrat.

1088. ἀπέτραπεν Reg. A. — ἴξε
Beck. errore typ.

1089. μελήωρος Vind. μετήωρος
Vrat.

1090. τὸν δέ γε Reg. A. — κώεσι
Beck. errore typ.

1092. χοήωσε Vind.

1093. Ὀκρυόεντος Med. Guelph.
Vind. Vrat., quod Brunck. Beck. re-
cte vulgato ὀκρυόεντος sensus causa
praetulerunt. ἰλάξασθαι Vatt. C. D.

1095. ἐγὼν ἔον Vind.

1096. ἀλκυόνης Regg. A. E., quod
correctori metrico debetur.

- „σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφανσκομένη πεπότηται.
 „ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε θάλασσά τε νειόθι τε χθών
 „πᾶσα πεπείρηται νιφόεν θ' ἔδος Οὐλύμποιο.
 1100 „καί οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
 „Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὥς δὲ καὶ ἄλλοι.
 „ἄθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.“
 „Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένητ' εἰσαΐοντι,
 ὠρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὥρσε δ' ἑταίρους
 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγρομένοισιν
 Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 αἴψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταδμῶν ἐλάσαντες
 ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγον βόας οὔρεος ἄκρην,
 οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 1110 ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηῆκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαῖνον, πανροτέρους ἐτάρων ἐν νηϊ λιπόντες.
 τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περσὶν
 Θρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προφαίνεται ἰδέσθαι·
 φαίνεται δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου, ἡδὲ κολῶνα.
 1115 Μυσίαι· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο.
 ἄστν τε καὶ πεδίου Νηπήϊον Ἀδρηστείης.
 ἔσκε δὲ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλην

1097. *πιφανσκομένη* Reg. A. Flor. — *πεπότητο* Regg. D. E., quod receperunt Brunck. Beck., propter servatam, ut ait ille, temporum rationem, quod non intelligo.

1098. *ἄνεμος* Guelph., quod placuit Hoerstelio. — *τε* post *θάλασσα* omittit Vat. D.

1099. *νιφόεντ'* Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1100. *εἰσαναβαίνῃ* Med. Guelph. *εἰσαναβαῖνοι* Regg. B. C. E. Sed indicativus recte se habet, cf. Herm. ad Vig. p. 917. Vid. infra II, 938.

1101. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* Regg. A. B. C. D. E. Vind., cujus in margine adscripta est vulg. Illud reposui, vid. quae supra ad v. 910 monita sunt.

1103. *ἔγεντ'* ἔπος Vind. Vrat.

1105. *σφιν* Vrat. Flor. Brub. Bas. — *ἐγρομένοισιν* Reg. A. *ἀγρομένοισιν* marg. Reg. A. Reg. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod non erat cur reciperent Brunck. Beck. Nec magis necessaria est Brunckii conjectura καὶ

τέ σφιν ἀγρομένοισιν, quam tamen, nisi mero librariorum errori lectionis diversitates tribuendae sunt, prioris recensitionis lectionem fuisse facile quis putaverit.

1106. *ἀγόρευσεν* Guelph.

1108. *ἐπ' αἰπεινὴν* Regg. A. B. D. E., quod sine causa vulgatae praetulerunt Brunck. Beck. — *ἀπεινὴν* Vind.

1113. *προφαίνεται* Flor. — Ad verba ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς Arnald. Lectt. gr. p. 238 recte confert Eurip. Heracl. 430, qui locus nostro illustratur, Brunckius Virgil. Georg. II, 45. — De ἔδος pro σφέτερος, quod reprehendit Schol., cf. Ruhnck. epist. crit. p. 265.

1115. *Μυσίαι* Reg. A. — *ἐτέροις* Flor. Brub. Basil.

1116. *ἄστν* δὲ menda typographica in ed. Beck.

1117. *βριαρὸν* Etym. M. p. 228, 26. — *ὕλην* Vatt. A. B. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. ex frequente confusione litterae *β* et *ι* subscripti.

- πρόχυν γεράνδρον· τὸ μὲν ἔταμον, ὄφρα πέλοι
 δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
 1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρυόεντι κολωνῷ
 ἰδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτῃσιν,
 αἶ ῥά τε πασάων παννύπερταται ἐρρόζωνται.
 βωμόν δ' αὖ γεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 στεψάμενοι δρυῖνοισι θυηπολῆς ἐμέλοντο,
 1125 Μητέρα Δινδυμήν πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες,
 ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα, Κύλληνόν τε,
 οἳ μούνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάριδροι
 Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασιν
 Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, οὓς ποτε Νύμφη
 1130 Ἀγχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρῃσιν
 δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησε.
 πολλὰ δὲ τήνγῃ λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
 Αἰσονίδης γουνάζει· ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν

1118. γεράνδριον Vrat. Vind. — ἔταμον Reg. A.

1120. Hic versus deest Vat. B. — ὀκρυόεντι ex Med. et Reg. B. Brunck. Beck.

1121. ἀκροτάτοισιν Steph.

1122. ἐρρόζωντο ed. Paris. inde ἐρρόζωντο Steph., unde in reliquas editiones fluxit, sed id in solo Reg. E. legitur; reliqui codices omnes et editiones veteres habent ἐρρόζωνται, quod revocavi.

1124. ἐμέλλοντο Vrat. Vind.

1125. ἐγκαλέοντες vulg. male. ἀγκαλέοντες Regg. B. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1126. Τιτίην Reg. A.

1128. μαλερός Vind. ματέρος Vrat.

1129. Κρηταῖες vulg., quod metro adversari observavit Brunck., quapropter recte ex Etymol. M. p. 465, 26 dedit Κρηταῖες, cujus formae testis est etiam Steph. Byz. s. v. Κρήτη. — Fragmentum e versione Varronis, quod ad hunc locum pertinet, servarunt Serv. ad Virg. Eclog. I, 66 et Vib. Sequest. p. 15.

1130. Δικταῖος Vind.

1131. De ἐβλάστησε sensu transi-
 tivo adhibito, v. Northm. ad Tryphiod.
 v. 56.

1132. ἀποστρέψαι Flor. — ἐριώλας
 codd. et edd. vett. omnes praeter

Guelph., in quo monstrum est
 cum gl. ὄργας. Illud corruptum
 et a solis scholiastis fictam expli-
 nem ἢ ἀπώλεια τοῦ ἔργου, ja-
 dum viderunt viri docti, et ἐρι-
 quod IV, 1778 recurrit, reponi
 esse observarunt Henr. Steph.
 Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 4
 Intpp. ad Hesych. s. v. ἐριώλας
 receperunt Brunck. Beck. Sed
 ant in accentu; hic quidem B
 edidit ἐριωλάς, sed ἐριώλη s
 ad Aristoph. Equ. 511 et Vesp.
 utroque modo ad Acharn. 1177
 tem dirimit Arcadius de Acco
 109 ed. Barker., qui diserte tes
 ἐριώλη non ita ut reliqua in ὦλη
 διαύλλαβα ὀξύνησθαι sed βα
 σθαι, quamquam apud hunc q
 vocabulum in ἐριμώλη corruptu
 sed quum explicet ἡ μεγάλη
 et derivet ab ἐρι et ἄω, alter
 codex ἐριμώλη praebeat, dubita
 potest, quin ἐριώλη legendu
 quod vidit jam Bast. ad Gregor
 p. 570. Praeterea libri et Ari
 Vesp. 1187 et nostro loco vocem
 ὀξύτόνως scribunt, quamquam
 eam ὀξύτόνως quoque scribi t
 tur; adjicit tamen et Schol.
 ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις.

1133. γουνάζει Reg. A. — ἐ
 βων libri omnes, quo exsultat

- αἰδομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφήος ἀνωγῇ
 1135 σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
 καὶ σάκεα ξιφτέσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰσὴ
 δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
 κηδεῖν βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐς αἰεὶ
 ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Πείην Φρύγες ἰλάσκοντα.
 1140 ἡ δὲ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
 ἀνταῖη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔγεντο.
 δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
 θῆρες δ' εἰλυοὺς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῇσιν σάλνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
 θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
 Δινδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς
 ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
 κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
 1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὐρέσιν Ἄρκτων,

cius, patrocinari enim videtur ejus scribendi rationi, sed non dubitandum est, quin geminanda sit liquida. Infra IV, 1721 libri omnes, praeter Regg., ἐπιλλείβοντας habent. cf. Spitzner. de vers. her. p. 80. ἐπιλλέγειον Guelph. cum gl. interlin. ἐνόων. — δὲ ἱεροῖσιν Guelph.

1134. ἀνωγῇ Guelph.

1135. Versus deest in Vat. B. — σκαίροντα Etymol. M. 197, 2. — ὠρχήσαντο vulg. ὠρχήσαντο Regg. A. C. D. Vatt. A. C. D. Guelph. Steph. Brunck. Beck., quod recepi, quamquam dubia res est, cf. Spitzner, obs. in Quint. p. 245a. Sed et ipsum ὠρχήσαντο dubium est, nam Etymol. l. c. exhibet αἰλλέσσοντο, quod unice verum judicant Ruhnck. hist. crit. p. 288 et Wernick. ad Tryph. p. 83. Neque negari potest, facilius illud quam hoc ex interpretatione nasci potuisse; praeterea maximi momenti est, quod Scholiastae imperfecto ὠρχοῦντο utuntur. Sed contra librorum consensum nihil movere ausus sum.

1138. ἐσαεῖ Brunck. Beck.

1139. ῥόμβῳ Etymol. M. p. 706, 25, quod ex Eupoli et Didymo notant Scholl., sed vulgatum tuetur etiam Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 1134. — τυμπάνῳ codd. et edd. vett., quod

metro adversatur, τυπάνῳ Vat. C. Etymol. l. c. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι jungit etiam Diogenes apud Athen. XIV p. 636. B., quem emendat Piers. Veris. p. 204. — ἰλάονται Guelph.

1142. δένδρα μὲν Guelph.

1143. Verba τερείνης ἄνθεα ποίης recurrunt infra III, 898; τερείνης ἄνθεα γαίης laudat Etymol. M. p. 752, 31.

1144. ξυλόχους Reg. A. et Scholl. Paris.

1145. οὐρῇσι Regg. A. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut solent. — ἡδὲ καὶ Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck. male rejecta vulg., quae maxime ex more epicorum est. Ridicule Brunckius exemplis affirmat, apud Homerum ἡδὲ καὶ jungi.

1146. νᾶεν vulg. male. νᾶεν Regg. A. B. C. D. E. marg. Vrat, quod et Scholl. probant. νᾶε Brunck. Beck.

1147. ἀνιβράχθη Scholl. Paris., errore ex interpretatione ἀνεδόθη nato.

1148. ἄλληκτον Reg. D., quod recipere debebat Brunck., si sibi constare voluisset. — Ἰησονίαν Hoelzlin. Shaw.

1150. Ἄρκτων Vrat. et marg. Reg. A.

μέλποντες 'Ρεῖην πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἐς ἥν
ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.

"Ενθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυενεν,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ
1155 νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὐνάσε πόντον.
οἱ δὲ γαληναίη πῖσυνοι ἐλάσσκον ἐπιπρὸ
νῆα βίη· τὴν δ' οὐ καὶ διέξ ἄλδς αἰσσουσιν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.

ἔμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὖραις,
1160 αἰ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δαίμον ἡερέθονται,
τειρόμενοι καὶ δὴ μετελώφρον· αὐτὰρ ὁ τούσγα
πασσυνδίη μογέοντας ἐφέλκετο κάρτει χερσῶν
'Ηρακλέης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
ἀλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελημένοι ἡπίροιο,

1165 'Ρυνδακίδας προχοάς, μέγα τ' ἥριον Αἰγαίωνος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότε ἀνοχλίζων τετραχότος ὀδματός ὄλκους,
μεσσόθεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλος μὲν αὐτῷ
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος

1170 κλύζε παλιόροθλοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔξετο σιγῇ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἡρεμέουσάι.

1153. ἔνθεν Reg. A. Vind. Vrat.

1154. ἀπολήξειε Brunck. Beck. ex more.

1155. νήνεμος Vind. — ἐστόρεσε Vat. C. Vrat. ἐστόρησε Vat. D.

1157. βίην Guelph.

1159. ἀγρομένοιο Guelph.

1160. ἡερέθοντο Regg. quinque et ed. Paris., unde in sequentes edd. fluxit, sed praesens, quod reliqui codd. omnes et editiones veteres praebent, revocavi; est enim sermo de eo, quod semper sub vesperam fieri solet.

1161. Vulgata, quam exhibui, sensu caret, quare τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφρον, quod poetae nomine non addito affert Etymol. M. p. 571, 13, probarunt Ruhnck. epist. crit. p. 288. Brunck. et Beck. Sed quis, unquam credat καμάτῳ in καὶ δὴ mutari potuisse? quare alia emendatio circumspectienda videtur. Fuit quum unice verum putarem ΧΑΙΔΗΙ, vel si quis productam priorem syllabam improbaret, quavisquam eam interdum

produci certum est, ΧΑΙΔΕΙ, cum utrumque facillime in ΚΑΙ corrumpi potuit. Sed de significatione dubito, itaque ampliandum esse. Nam Etymologi lectionem ex interpretatione natam aut ex errore memoriter citantis ortam certissimum videtur.

1162. πανσυνδίη Guelph.

1165. 'Ρυνδακίδας Vind. 'Ρυνκίδας Guelph. — τα ῥίον var. l. apud Scholl., quam quis veram habere possit, extrusam a sciolo, cui trum laborare videbatur, sed v. adjectivum μέγα, quod minus h. cum ῥίον jungeretur. Praeterea ote monet Schol., ῥίον illatum ab iis, qui ἡρίον illius historiam ignorabant.

1166. παραμέτρεον Guelph., quod placuit Hoerstelio.

1167. ἀνοχλίζων Schol. Paris. τετραχότος Guelph., quod recte Hoerstel.

1170. παλιόροθλοισι Brunck. B.

1171. ἀήθεσαν Regg. A. B. E.

- Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἰσι φυτοσκάφος, ἧ τις ἀροτρεὺς
 ἀσπασίως εἰς αὐλιν ἐήν, δόρποιο· χατίζων,
 αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
 1175 αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
 εἰσορόων, κατὰ πολλὰ ἐῖ ἡρήσατο γαστρί·
 τῆμος ἄρ' οἷ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἡδεα γαίης,
 ἄμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κλοιο.
 τοὺς μὲν εὐξείνως Μυσοὶ φιλότῃτι κιόντας
 1180 δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἧϊά τε σφι
 μῆλ' αὖ τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
 φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
 στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἄμφι πυρήϊα δινεύεσκον·
 1185 οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
 Ἐκβασίῳ δέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
 Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
 βῆ ὅ' ἔμεν εἰς ὕλην νιὸς Διὸς, ὥς κεν ἐρετμὸν
 οἷ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
 1190 εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτῃν ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄξοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
 ἀλλ' οἶον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
 τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.

Paris., quod receperunt Brunck. Beck. male, quomodo enim a praesente ἀη-θέσσω aoristus esse possit ἀήθεσα haud facile dixerint. Contra in imperfecto facile poterat poeta metri causa alterum σ omittere. Praeterea aoristum sensus non admittit. ἀήθεσσαν Vrat., quae eadem est varia lectio in Hom. II. X, 493.

1172. Brunckius apte confert Hom. II. XI, 86 sqq., qui versus Nostro obversati sunt.

1174. δὲ προμολῇ Guelph. — τετρυμένα vulg. ut solet in codd., quod bene correxit Brunck. τετριμμένα Regg. tres, Guelph. τετρεμένα Reg. C. τετυμμένα Vat. D.

1175. αὐαλέος Reg. A.

1177. Κιανίδος Guelph.

1178. Ἀργανθώνιον Vat. B.

1179. εὐξείνως Vrat.

1180. σφιν Vind. Guelph.

1182. ἔπειτ' Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1183. Hic versus deest in Vat. B.

1184. Postremam versus partem laudat Etymol. M. p. 697, 42.

1187. ἐταίροις Vat. B. ἐτάροισιν Guelph. — ἐτάροις εὖ οἷς vulg. ad-versante metro. εὖ omittunt Regg. A. C. D. E., οἷς omittunt Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod facile a syllaba praecedente absorberi potuit. ἐτάροις οἷς εὖ Reg. B., quod receperunt Brunck. Beck. ἐτάροισιν εἰς emendavit Hoerstel., quod si in codice legeretur, recipere non dubitarem, nam neque a vulgata lectione multum recedit, et εὖ, quod in libris non multis omittitur, admodum otiosum est. Attamen et metrica ratio ob stare videtur.

1191. οὐδὲν μέγα Regg. A. E. οὐδ' αὖ μέγα Reg. D. propter metrum, quod fulcro egere putabant imperiti librarii, v. Herm. ad. Orph. p. 704.

1192. πέλοι Guelph.

1193. τε omittit Guelph. — De

- 1195 ὄλμφα δ' οἷστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδν δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
 τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσὶν,
 ἥνορέῃ πῖσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύρριζόν περ εἴουσιν,
 1200 προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης,
 ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἴστον νεὸς, εὔτε μάλιστα
 χειμερὶν ὀλοοῖο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰϊξ
 αὐτοῖσι σφήνεσθιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσσηται·
 1205 ὥς ὄγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ λούς,
 δέρμα θ' ἐλὼν, ῥοπαλόν τε, παλίσσυτος ὥρτο νέεσθαι.
 Τόφρα δ' Ἰλας χαλκῇ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμῶς
 δίξητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέν οἱ ὕδωρ
 φθαίῃ ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 1210 ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσειεν ἰόντι.
 δὴ γὰρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβεν
 νηπλάχον τὰ πρῶτα; δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν

praepositionis collocatione vid. quae ad Aesch. Eum. 673 monui.

1195. αὐτοῖσι Reg. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut semper.

1197. λάβε Guelph.

1199. βαθύριζον Brunck. Beck.

1201. ὅτ' ἄν vulg. ὅτ' ἄρ' Regg. A. B. E. ὅταν reliqui libri, quod cum Brunck. Beck. recepi. — ναός supra-scr. ἦ Guelph.

1202. χειμερὶν Guelph. Vind. Flor. — πέλει δύσις Brunck. lectore non monito et invitis auribus.

1203. ἐμπλήξασα Guelph.

1204. αὐτοῖσιν Guelph. Flor. αὐ-
τῇσι Regg. A. D. E.

1207. χαλκῇ σὺν κάλπιδι vulg. χαλκείῃ σὺν κ. Vrat. Vind. χαλκείῃ κάλπιδι Vatt. A. C. D. χαλκῇ σὺν κ. recte Flor. Brunck. Beck. χαλκίῃσι κάλπισι Guelph., unde infeliciter Hoerstel. χαλκίῃσιν κάλπισι in textu dedit.

1208. δίξητο κρήνης Med. Vrat. Vind. Flor. Brub. Bas. metro laborante, cui succurritur lectione δίξητό τε κρήνης in Guelph., quam recepit

Hoerstel. δίξητο κρηναίης Regg. B. D. E., quod item correctori datur, receperunt tamen Brunck. Beck. male illata correptione, a qua Apollonius. Facile intelligitur, modo corruptelae illae natae sine vulgata lectione, quam reliqui tuentur δίξητο κρήνης, quam ueram judicant etiam Herm. ad Op. 759 et Spitzn. de vers. her. p. — ὥς καὶ vulg. sine sensu. ὥς Regg. quinque, Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1209. ἀφυσσάμενος Guelph. ἀφυσσάμενος Flor.

1210. ὀτραλέως Flor. Brub. Beck. — ἐπαρτίσειεν Guelph.

1212. νηπιάχοντα πρῶτα νηπιάχοντα πρῶτα Flor. νηπιάχοντα πρῶτα Guelph. Beck. νηπιάχοντα πρῶτα Brunck. — δόμον Flor.

1213. Hunc versum laudat Tzsch. ad Lycophr. 480 sub nomine ποσειδῶνος, de quo v. Weichert. über Leben und Gedicht des Apollonius 47 sqq.

ηλειῶς, βοός ἀμφὶ γεωμόρον ἀντιόωντα.

1215 ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας ἀνὴρ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
βοῦν ἀρότην ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
ἴετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλήν, ἐπεὶ οὗ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.

1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.
αἶψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
Πηγὰς ἀγχίγνοι περιναίεται. οἱ δέ που ἄρτι
Νυμφάων ἴσταντο χοροί· μέλε γὰρ σφίσι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαι ὄλον ἀμφενέμοντο,

1225 Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν αἰεὶ μέλπεσθαι αἰοδαῖς.
αἱ μὲν ὅσαι σκοπιᾶς ὀρέων λάχον, ἥ καὶ ἐναύλους,
αἳ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
ἥ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφρυδατλή· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν

1230 κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
πρὸς γὰρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος ἀνγάζουσα
βάλλε Σεληναίη. τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν.
Κύπρις, ἀμνηχανίη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
αὐτὰρ ὅγ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόφ' ἐνὶ κάλπιν ἔρεισεν

1217. ἦγαγε Vatt. A. C. D. et var.
lect. in marg. Vrat.

1220. ἀποπλάγξειαν Reg. A.

1222. ἀμφίγνοι Guelph. Vind., sed
in hoc vulg. in margine.

1223. μέλεται Guelph.

1224. ὅσαι Vrat. Vind. — ῥόον
vulg. ῥύον Med. ῥίον Regg. A. B. C.
D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Vind.
Vrat. Brunck. Beck. recte.

1226. ὅσσαι Guelph. — Hunc et
sequentem versum spurios et ex priorē
recensione illatos iudicat Ruhnk. ep.
crit. p. 277, neque profecto, quam
diu v. 1224 ῥόον legebatur, ferri pot-
erant, sed veriore lectione recepta,
nihil frigidi inest in sententia, quam
infra explicabo. Offendit vero etiam
Matthiae. obs. critt. p. 27 in eo, quod
Nympharum genera, quum omnes
sint Oreades, ita sibi opponuntur,
ideoque legendum censet:

αἳ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν
ἐστιχόωντο,

ἡμὲν ὅσαι σκοπιᾶς ὀρέων λάχον,
ἥ καὶ ἐναύλους.
ἥ δὲ etc.

Sed mirum mi distingui possint Nym-
phae, quae montes incolunt, a sylve-
stribus. Nihil desideratur nisi copula,
quam facile restituas, γε v. 1227 in τε
mutando, quo facto sensus aptissimus
hic erit: Nymphae omnes, quae pro-
montorium illud accolebant, Dianam
nocturnis cantibus celebrabant; eae
quidem, quae montes antraque inco-
lebant, et sylvestres Nymphae pro-
cul incedebant, una vero fontana etc.

1227. ἀπόπροθεν Guelph.

1228. καλλινάοιο Vrat.

1232. βάλλε Guelph. — τῇν Regg.
quinque, Brunck. Beck., quod potuit
ponere poeta, non debuit.

1233. μόλις vulg. μόλις, quod apud
Nostrum ubique legitur praeter hunc
locum et III, 188, hic ex Vat. B. re-
stitui, ibi ex aliis libris. Repetitur
hemistichium infra III, 634, ubi o-
mnes libri praeter unum Guelph. ha-
bent μόλις.

- 1235 λέχρῃς ἐπιχειρῶνται, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἡγήεντα φορεύμενον, ἀντίκα δ' ἦγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' ἀνέλεος ἄνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χεῖρ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
- 1240 Τοῦ δ' ἦρωος ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελύθου,
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππόθ' ἴκοιτο.
βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἦν τε τις θῆρ
ἄγριος, ὃν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἴκετο μήλων,
- 1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσεν
ποίμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμνησιν
ὥς τότε ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρο-
φοῖτα κεκληγῶς· μελέῃ δὲ οἱ ἔπλετο φωνή.
- 1250 αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὥρτο νέεσθαι,
μή πως ἦ θήρεσσιν ἔλωρ πέλεν, ἥε μιν ἄνδρες
μοῦνον ἔοντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληϊδ' ἐτοίμην.
ἐνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαῖσσων παλάμη ξίφος· εὖ δὲ μιν ἔγνω
- 1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. ἀντίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν.

1235. λαιχρῃς Schol. Paris.

1237. ἐνθετ' Reg. A. ἐνθετο
Regg. tres.

1238. κύσαι vulg. κύσσαι Guelph.
Vrat. Vind. Beck. κύσσαι Reg. B.
Brunck. recte.

1239. ἐνικάββαλε Vind. Vrat. Lau-
dat hunc versum Probus ad Virgil.
Georg. III, 7.

1241. Εἰλατίδης Vind. Εἰλασίδης
var. lect. in Schol.

1244. γῆρυς Vind. — ἀπόπροσθεν
Guelph.

1245. μετανίσσεται Flor. Brub. Ba-
sil. — ἐπίπερσε Guelph., quod recepit
Hoerstel.

1246. ποίμνησι Regg. quinque,
Vrat. Guelph. Brunck. Beck.

1247. κάμνησιν Guelph.

1248. ὅς Vind. — μέγα τ' Flor.

1250. δέεσθαι pro νέεσθαι habet
Suidas s. v. δέεσθαι, hunc versum
laudans poetae nomine non addito,

quod praeferendum iudicavit Ruhn-
epist. crit. p. 291, praetulerunt
Brunck. et Beck. Sed causam non
video: ὥρτο νέεσθαι est solenni
Nostro formula, ut I, 156. 306. 708
1206. III, 1148, Suidas vero memo-
riter citavit.

1251. πέλοι vulg. πέλη Vrat. Vind.
πέλεν Regg. A. C. E., quod cum
Brunck. et Beck. recepi, necessarium
enim videtur propter sequens ἐλόχη-
σαν.

1252. ἄγουσιν Vrat. ἄγουσιν
Guelph.

1253. ἐνθα τῷ Vrat. — καταστει-
βων Vrat. Vind. κατὰ στειβων Vatt.
A. C. D.

1254. ἐπισσεῖων emendavit Ruhn-
epist. crit. p. 118, de activa vi verbi
αἰττεῖν dubitans, de qua v. Lobeck.
ad Soph. Aj. 40. Pors. ad Eur. Orest.
1427.

1256. βεβαρημένος Reg. A.

„Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
 „οὐ γὰρ Ἴλας κρήνηνδε κίων, σόος αὐτίς ἰκάνει.
 „ἀλλὰ ἔ ληϊστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,

1260 „ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.“

Ὡς φάτο· τῷ δ' αἶτοντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 κήκιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ξέεν αἷμα.
 χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 τὴν θέεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἵσσοντα.

1265 ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
 πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἔλεσπίδας, οὐδὲ νομῶν
 οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαστος,
 ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰείρων
 ἴησιν μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἷστρω·

1270 ὥς ὅγε μαιμώνων, ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλεν
 συνεχέως, ὅτε δ' αὐτὲ μεταλήγων καμάτοιο
 τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκεν αὐτῇ.

Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστῆρ
 ἠΰος, πνοιαί δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τίφους
 1275 ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν, ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
 οἱ δ' εἰσβαῖνον ἄφαρ λεληημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλως.
 κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
 γηθόσυνοι φορέοντο παραὶ Ποσιδήϊον ἄκρην.

1280 ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠώς

1257. πάμπρωτον vulg. πάμπρω-
 τος Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C.
 D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.

1259. ἄγουσι Vrat.

1261. τῷ δ' omittant Vatt. A.
 C. D. Vrat. Vind. absorptum et syl-
 laba praecedente et sequente A.

1262. ξέεν Reg. E.

1264. ὑπ' ἐκφερον Vat. B.

1265. μύωπι Guelph.

1266. πείσεά τε Guelph. v. Ruhnck.
 epist. crit. p. 138. — Imitatores hujus
 loci nominat Wernick. ad Tryphiod.
 p. 322. — Versum laudat Etymol. M.
 p. 673, 17.

1267. ἄπαστος cum gl. ἄγευστος
 Guelph., quod recepit Hoerstel.

1269. ἴησι Regg. D. E. Vind. Vrat.
 Brunck. Beck.

1271. συνεχέως Flor. Brub. Basil.

Steph. male, et invitis codicibus, ut
 videtur, omnibus. cf. Spitzn. de vers.
 her. p. 77. — μεταλήγων Regg. A. C.
 E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Brunck. Beck. male. Mi-
 nime eadem est hujus vocabuli ratio,
 quae praecedentis συνεχέως, ut pu-
 tat Brunck., ibi enim liquida est in
 fine vocabuli σύν, ubi duplicari nullo
 modo potest (ut mirer Spitznerum,
 qui l. l. admittere geminationem vi-
 detur, diversissimo exemplo ἄλλοφος
 usus) hic vero in capite vocabuli λή-
 γων, ubi geminatur saepissime.

1273. Versum laudat Etymol. M.
 p. 52, 31.

1276. ἐσβαῖνον Brunck. sine libris
 et sine causa.

1278. κυρτώθη Vind.

1279. γηθόσυνοι Vrat. — φορέοιν-
 το Guelph.

- ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἄταρποι,
καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλη,
τῆμος τοῦσγ' ἐνόησαν αἰδοῦναι λιπόντες.
ἐν δὲ σφιν κρατερὸν νεῖκος πέσει, ἐν δὲ κολῶος
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστόν ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωϊτέρων ἐτάρων. ὃ δ' ἀμυχανίησιν ἀτυχθεὶς
οὐδὲ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδὲ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νειόθεν ἄτη
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὃδὲ τ' ἔειπ
1290 „Ἦσ' αὖτως εὐκηλος, ἐπεὶ νῦ τοι ἄρμενον ἦεν
„Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
„ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ
„αἷ κς θεοὶ δάωσιν ὑπότροπον οἴκαδ' ἐνόστον.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
1295 „εἶμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτύναντο.“
Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δὲ οἱ ὄσο
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὥς ἰνδάλλοντο.
καὶ νῦ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
1300 εἰ μὴ Θρηϊκίῳ δύνω νῆες Βορέας
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
σχέτλιοι· ἢ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἔπλεε' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
ἄθλων γὰρ Πελίαο δεδουπότος ἄψ ἀνιόντας
1305 Τήνω ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνευ, καὶ ἀμήσατο γαῖαν

1281. διαγλαύσσουσιν Vatt. A. B. D.

1282. φαεινῇ λ. αἴγλη vulg. sine sensu. Dativum reponendum esse viderat Arnald. Lectt. gr. p. 239, eumque praebent eodd. omnes praeter Reg. E., in quo φαεινῇ αἴγλη. Itaque φαεινῇ λ. αἴγλη recte Brunck. Beck.

1283. τοῦσδ' vulg. male. τόν γ' Regg. A. E. τοὺς γ' Regg. B. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck. — αἰδοῦναι vulg. invito metro. αἰδοῦναι ex Regg. D. E. recte Brunck. Beck. ut Hom. Od. X, 231. 257. XI, 271.

1284. ἐνθάδε Reg. D. — σφι Reg. D. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1285. ἀπο προλιπόντες Vatt. B. D.

1287. οὐδ' ἔτι vulg. utroque loco οὐδὲ τε, quod praestat, utroque loco

Regg. D. E. Guelph. Vrat. V priore loco Vatt. A. B. C. D., priore A. C. D. et sic Brunck. Beck.

1288. βαρεῖν ν. ἄτην Reg. A.

1289. ἔλεν χόλος Brunck. Beck. solent. ἔλεν ἄχος Vatt. A. C. D. 1333.

1290. εὐκηλος Vind.

1292. κλέος pro κῦδος Guelph.

1295. τόνγε Guelph. — συνετεκτύναντο Vind. συνετεκτύναντο praecripto ν Vrat.

1296. τῷ Flor.

1299. ἄλληκτον Reg. E. Vatt.

1302. οἳ τε Guelph. — σφι Steph. Brunck. Beck.

1304. De usu vocabuli δεδο v. Herm. ad Orph. p. 819.

1305. ἀμφιρύτῃ Guelph. — Brunck.

ἄμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὣν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυται ἡγήεστος ὑπὸ πνοιῇ Βορέας.

καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.

1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ἔψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' αἶρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
νηίου ὀλκίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν.

1315 „Τίπτε παρὲκ μέγαλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
„Αἰήτεω πολλέθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
„Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλας Εὐρυσθέϊ
„ἐκπλῆσαι μογέονται δυνάδεα πάντας ἄεθλους,
„ναλεῖν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους

1320 „ἐξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
„αὕτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
„πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστν καμόντα,
„μοῖραν ἀνάπλησιν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
„αὐτὰρ ἴλαν φιλότῃτι θεὰ ποιήσατο Νύμφη

1325 „ὃν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.“
Ἥ, καὶ κῦμ' ἀλίσστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·

ἄμφι δὲ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον, κόλῃν δὲ διέξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γήθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει

1330 Αἰακίδης Τελαμῶν ἐς Ἰήсона, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.

1307. λεύσειν vulg. λεύσσειν Vind.
Vrat. Guelph. Regg. A. B. D. et su-
prascr. in Reg. E., inde Brunck. Beck.

1309. Hunc versum Callimacho de-
beri adnotant Scholl.

1310. τοῖσι Flor., Brub. Basil.
Scholl.

1313. στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο Reg.
B., unde inutile fulcrum receperunt
Brunck. Beck. Inde corrupta lectio
στιβαρῇ μέγ' ἐπορέξατο in Regg. A.
C. D., nisi forte latet lectio στιβαρῇ
μέγ' ὀρέξατο. — πορέξατο Flor.

1314. ὀλκίοιο Vind. Vrat. Flor.

1315. παρ' ἐκ Vat. B.

1320. ἐξανύσαι Guelph.

1321. αὐτὶς δ' αὖ Reg. A. cum tri-
bus aliis Regg.

1323. ἀτείρεϊ emendat Ruhnk. e-
pist. crit. p. 292, quod poterat scri-
bere poeta, non debebat.

1325. ἀποπλαγχθέντας Guelph.
Vind. — ἔλειφθεν vulg. ἔλειφθεν
Regg. quatuor, Vatt. A. C. D. Med.
(Laurent. apud Dorvill. ad Char. p.
342.) Guelph. Vrat. Vind. Brunck.
Beck.

1326. ἐδύσατο Reg. A.

1329. ὀσσομένως Schol. Paris.

1330. ἡίσονα Vrat. Vind.

1331. προσπτήξατο Vat. B. Flor.
Brub. Basil. Steph. προσπτύσατο
Schol. Paris.

„Αἰσονίδῃ, μὴ μοί τι χολώσῃ, ἀφραδίῃσιν
 „εἴ τί περ ἀσάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος εἶλεν, ἐνί
 „μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοι
 1335 „δῶομεν ἀμπλακίην, ὥς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“

Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέ
 „ὦ πέπον, ἦ μάλα δὴ με κακῶ ἐκυδάσσαι μῦθον
 „φᾶς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 „ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
 1340 „πρίν περ ἀνιηθεῖς· ἐπεὶ οὐ περὶ πῶεσι μῆλων,
 „οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
 „ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ
 „ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσασθαι.“

Ἦ ῥα, καὶ ἀριθμηθέντες, ὅπῃ πάρος, ἐδριόωνι
 1345 τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
 μέλλεν ἐπώνυμον ἄστρ' πολισσάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθέης ἀέθλου
 αὐτίς ἰὼν πονέεσθαι, ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
 Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅππότε μὴ οἱ
 1350 ἦ ζωοῦ εὐροίεν ἴλα μόρον, ἦ δὲ θανόντος.
 τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 νίεας ἐκ δήμοιο, καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
 μὴ ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.

1333. περ omittit Flor. — ἀσάμην Schol. Paris. — ἦκεν Regg. quinque, Med. a manu secunda, Vrat. et marg. Vind., quod non erat cur praeferrerent Brunck. Beck. ἄχος εἶλεν legitur Hom. II. XIII, 581. Od. XXI, 299. — ἐνίσπειν male Brunck. Beck. v. Buttmann. gr. gr. maj. II p. 123.

1334. τε omittit Guelph.

1337. κακῶς Vatt. C. D. — ἐκυδάσσω Reg. A. κυδάσσαι Vrat. κυδάσας Schol. Paris.

1338. τοῖσι Vrat. — ἀλήτην Guelph.

1340. Imitatus est Nonnus Dionys. II, 359 sq., uterque hausit ex Hom. II. XXII, 159.

1342. δ' ἔτι vulg. δέ τι Vat. B. δέ τοι Reg. B. Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ἄλλον Guelph.

1343. μέλει Vatt. C. D. πέλει Flor. Brub. Basil. — ποτιδηρίσασθαι Flor. Brub. Basil. δηρίσασθαι etiam Vatt. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod

vulgato δηρίσεσθαι praetuli hoc facilius a librariis inferri rit, cf. Thiersch. gr. gr. p. 1 nov. et quos laudat Reisig. ad Oed. Col. p. 191. Eodem aor. finitivo sine particula ἄν utilis II, 172. 460.

1344. ἀριθμηθέντες Vatt. Reg. A. Schol. Paris. ἀρμ. Guelph.

1349. Μυσίδ' ἀναστήσειν vulg. σίδα ἀναστήσειν Regg. quatuor σιδ' ἀναστήσειν bene correxi ckius, quod confirmat Schol. I.

1350. ἴλλα Reg. A.

1351. ῥύσι' Guelph. — Guelph. Vind.

1352. ὅρκια πιστώσαντο Piers. Verisim. p. 205 sine sitate.

1353. μαστεύοντες Med. vett. μαστεύοντες reliqui libr. et edd. inde a Steph. — ἀπ. Reg. E. Brunck. Beck.

τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν περ "Γλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,
1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.

Νηῦν δὲ πανήμερὴν ἄνεμος φέρε νυκτὶ τε πάσῃ
λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
1360 ἡοῦς τελλομένης, οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσιν
ἄκτῃν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν ἐσιδέσθαι
φρασσάμενοι, κώπησιν ἅμ' ἡέλιον ἐπέκλεισαν.

1354. ἀρέουσι Reg. A.

1355. μέλονται Vrat. Vind.

1356. καταντόθι Vatt. A. B. D.
Beck. male. Transitivam vim aoristi
ἐνάσσατο aptis exemplis, Nostri IV,
275. 567. Dionys. Perieg. 776, ad-
struxit Brunckius.

1358. νῦν Med. Vat. B. Flor. Ald.
Paris. Brub. Basil. ναῦν Steph.
Hoelzlin. Shaw. νηῦν reliqui codd.
omnes, Brunck. Beck. — φέρει Flor.

1359. λάβρως ἐμπνείων Guelph.,
quod placuit Hoerstelio.

1360. στελλομένης Vat. B. Flor.
Brub. Basil.

1361. ἄκτῃν ἐκ κόλποιο Vat. B. —
εὐρεῖαν γ' ἐσιδέσθαι Steph., unde

inutile fulcrum receperunt Brunck.
Beck. Non magis necessaria emen-
datio Hermanni ad Orph. p. 705 λίην
εὐρεῖαν ιδέσθαι. Vulgatam recte
tuetur Gerhard. Lectt. p. 124. cf.
Spitzner. de vers. her. p. 26.

1362. ἐσέκλεισαν Reg. A. — Post
hunc versum vulgo legitur versus ἡὼς
δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένοις ἐφα-
άνθη, qui est ultimus libri sequen-
tis. Cum hic tollendum esse recte
vidit Brunckius, nam et propter ver-
sum praecedentem et propter initium
libri sequentis ferri non potest, omni-
noque Apollonius talem ejusdem ver-
sus repetitionem non admittit.

30. 11. 1874

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἐνθάδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλὶς τ' Ἀμύκων
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν.
ὅστ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν αἰκέα θεσμόν ἔθηκεν,
μὴ τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο

1. ἔνθ' Reg. A. Schol. Paris. — αὐλὶς Guelph., quod placuit Hoerstelio.

4. Ambigitur a Scholiastis, utrum Nympha illa Bithynica fuerit, nomine Meliae, an vero Nympha ex Meliarum genere (de quo v. Hesiod. Theog. 187. Spanh. ad Callim. hymn. Del. 80) nomine Bithynidis. Tertiam rationem addit Heyn. ad Apollod. I, 9, 20, qui putat significari posse Nympham Meliam Bithynicam, cujus nomen ignoraretur, ita ut et Βιθυνὶς et Μελίη appellativum sit. Primam rationem sequitur Brunckius, ut Βιθυνὶς nomen proprium, Μελίη appellativum sit, uno fretus Apollodoro, qui l. c., nostrum manifeste locum respiciens, haec dicit: Ἀμύκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Sed huic tot repugnant testimonia, ut dubitari non possit, quin apud eum Μελίας exciderit, quod alii jam suspicati sunt. Primum ipse noster locus; si enim de Nympha Melia, cui nomen Bithynis, sermo esset, non ita collocari verba poterant ut legimus, sed debebat jungi Νύμφη Μελίη, ut apud Apollod. II, 5, 4, ubi de ejusmodi Nympha sermo est, deinde nomen Βιθυνὶς sejunctum subsequi poterat. Deinde Amyci matrem uno consensu

Meliam vocant Hygin. fab. Valer. Flacc. IV, 118. Serv. a Aen. V, 573. Schol. ad Stat. III, 353. Postremo rem confici Amor. III, 6, 25, ubi, quum Bithynidem coisse cum Inachidit, dubitari non potest, eadem loquatur, de qua noster sermo est. Illa vero Melia, cho amata, minime Nympha erat, sed nomen habebat Meli Oceani filia erat, quod patet e lod. II, 1, 1, ubi iterum errat nius. Neque enim ex Meliis phis esse poterat, quum Oceanus esset, et Meliae nomen ei fuissent Schol. ad Eur. Orest. 9 Hom. II. I, 30. ad Lycophr. Muncker. ad Hygin. fab. 143. dem Meliae, Oceani filiae, at line amatae, mentionem faciunt san. IX, 10 et Pind. Pyth. XI, Schol. Peperit igitur Melia ex Inacho Phoroneum, ex A Tenerum, ex Neptuno Amycuthynidem eam vocari non mirum in Bithynia regnaret etiam An

5. ὥστ' Vatt. A. C. D. — Guelph. Hoerstel.

6. ἔειτο emendavit Brunck., Beck., vid. quae ad I, 1032 sunt.

πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξεν.
καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κιών, χρεῖά μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίας, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίησιν ἄτισσε·

10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.

„Κέκλυθ' ἀλλήπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὑμῖν ἔοικεν.

„οὐ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι

„ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρουξι πελάσση,

„πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῇσιν ἑὰς ἀνὰ χεῖρας αἰῖραι.

15 „τῷ καὶ μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου

„πυγμαχίῃ στήσασθε καταντόθι δηρινθῆναι.

„εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἑμὰς πατέοιτε θέμιστας,

„ἢ κέν τις στυγερώς κρατερὴ ἐπιέψεται ἀνάγκη.“

Ἢ ὅα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαΐοντας

20 εἶλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.

αἶψα δ' ἐὼν ἐτάρων πρόμος ἴστατο φώνησέν τε·

„Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὖχεαι εἶναι,

„φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπέλχομεν, ὥς ἀγορεύεις.

„αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπὶ σχομαι ἀντιάσθαι.“

25 „Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἐλίξας,

ᾧστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσιν

ἄνδρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ

7. πυγμαχίῃ male se malle dicit Brunckius, inepte conferens v. 16 et 148, ubi alia omnia sunt verba; πειράσθαι cum genitivo et rei et personae construī quodvis lexicon docet. — περικτιόνων Flor. Brub. Basil.

8. καὶ δὲ τότε Regg. A. B. Vind. et suprascr. in Reg. E., unde Brunck. dedit καὶ τότε δὲ, obsequente Beckio. Sed nullam video vulgatae deserendae necessitatem, praesertim quum δὲ et δὲ tam saepe confundantur; καὶ δὲ τότε est et tum quoque ut infra II, 191. — χρεῖά μιν Regg. A. C. Vind. ex correctione grammaticorum, μιν pro αὐτοῖς positum improbantium, quod ex Scholl. liquet.

11. κέκλυτε vulg. Veram lectionem dant Vat. D. Vind. Guelph. Brunck. Beck.

13. κα vulg., quod Brunckium correxisse miror.

16. πυγμαχίης Reg. A. — κατ' αὐτόθι vulg. junctim exhibent Regg. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Brunck. Beck.

17. αὖ Guelph. Hoerstel.

18. κρατερῇ ἀνάγκη vulg. male. Nominativum praebent Regg. quinque, Vatt. A. C. D. Vrat. Guelph. Brunck. Beck. κραταιῇ ἀνάγκη Reg. A.

22. ὅστις Reg. A. Vind. Vrat.

23. οἷς ἀγορεύεις emendavit Arnald. Lectt. gr. p. 239, quod libris omnibus invitis recepit Brunck., male; nam v. 149, quem affert, nihil probat. Conjunctionem vero ὥς saepe ita usurpari, ut pro relativo pronomine posita videatur, notum est. Non multum differt Hesiod. Op. et D. 688 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω. cf. quae ad II, 1051 monebuntur.

24. ὑπόσχομαι Reg. E. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw. ὑπίσχομαι reliqui codd. omnes, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

25. ἐσέδραμεν Guelph., quod placuit Hoerstelio.

26. ὄρεσσι vulg. ὄρεσιν Reg. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brunck. Beck.

- τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἄλέγει, ἐπὶ δ' ὅσσεται οἰόθεν οἶος
 ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσει
 30 ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὖστιπτον θέτο φᾶρος.
 λεπταλέον, τό ῥά οἱ τις ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ὥπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
 αὐτῇσιν περόνησι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
 κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνιοιο.
 35 αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
 ἴξον ἐοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ὀλοοῖο Τυφώος, ἥε καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι ἔικτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθεν.
 40 χωομένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἄστερι Τυνδαρίδης, οὐπερ κάλλισται ἔασιν
 ἐσπερίην διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
 τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς, ἔτι χνοάοντας τούλους
 ἀντέλλων, ἔτι παιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκὴ
 45 καὶ μένος ἦντε θηρὸς ἀέξετο· πῆλς δὲ χεῖρας
 πειράζων εἶδ' ὥς πρὶν ἐντροχάλοι φορέονται,
 μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθοιεν.
 οὐ μὰν αὐτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σῖγα δ' ἄπαθεν
 ἐστηώς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὀμμάτα, καὶ οἱ ὀρέχθει
 50 θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἶμα κεδάσσαι.

29. οὐδὲ δάμασσε Vrat. Vind., quod pro vulg. οὐδ' ἐδάμασσεν recepi. Vid. quae monebuntur ad II, 1072. — ἐδάμασσε Flor.

30. Τυνδαρείδης Steph.—μὲν om. Vrat., suprascriptum a manu sequiore. — φᾶρος Guelph.

31. λεπτάον Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. λεπτόμιτον Regii quinque et Ald., quod non erat cur praeferret Brunck, et Beck., praesertim quum quinque illi libri unius instar habendi sint, ut in praefatione monuimus. ξεινήϊον Flor. Brub. Basil.

33. αὐτῇσι Regg. D. E. Ald. Hoelzlin. Brunck. Beck. — καλαύροπά τε Guelph.

34. κάβαλε Vind.

35. τεκτήναντες. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw.

38. Τυφώος Guelph. Schol. Flor. Hoerstel.

41. ἔασιν Vat. A. Regg. A. C. Steph. Hoelzlin. Shaw. — Compa- tionem illustrat Ruhnck. epist. c p. 108.

42. Θεσπεσίην inepte conjecit V kefield., placuit tamen Beckio, quibus refellendis multus est W nick. ad Tryphiod. p. 169, ubi mul ἐσπερίην νύκτα explicatam venies.

46. ἐντροχάλοι Guelph. — Imita est Quint. Smyrn. IV, 343.

ἄμψω χεῖρας ἑὰς πειρώμει
 εἵπερ ἔασιν
 ὥς ποτ' ἐντροχάλοι μὴδ'
 πολέμου βαρύνθοιεν.

48. οὐ μὴν Regg. A. E. — πει- σατο Vat. C.

49. ὄμματα Vatt. A. C.

- τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀνύκοιο Ἀνκωρεὺς
 θῆκε πάροιθε ποδῶν θοιούς ἐκάτερθεν ἱμάντας
 ὦμους, ἀζαλέους, πέρι δ' οἷ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
 αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.
 53 „Τῶνδ' ἐτοί, ὅν κ' ἐθέλῃσθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
 „αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβῃαι μετόπισθεν.
 „ἀλλὰ βάλεν περὶ χειρὶ· δαεὶς δὲ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
 „ὅσσον ἐγὼ ρινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμι ταρέσθαι
 „ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηγίδας αἵματι φύρσαι.“
 60 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν.
 ἦκα δὲ μειδήσας, οἷ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυθε Κάστωρ
 ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
 ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκὴν.
 65 τῷ δ' αὖτ' Ἀρητὸς τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἦδειν
 νῆπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
 ἀντίκ' ἀνασχόμενοι ρεθέων προπάροιθε βαρείας
 χειρᾶς, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
 70 ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἄτε κύμα θαλάσσης

51. μεσσηγὺς Vind. — Ἀνκωρεὺς Schol. Paris.

53. κατεσκληῶτες Schol. Paris.

55. τῶνδ' ἐτι vulg. τῶν δὲ κεν Guelph. τὸν δὲ τι suprascripto τοί eg. E. τῶνδ' ἐτοι Regg. A. B. C. Vat. D. Med. Vind. Vrat. Brunck. ck. — ἐθέλοισθα Guelph.

58. περὶ τ' vulg. πέρι τ' Regg. A. Vrat. et alii fortasse codd., talia in non solent diligenter enotari, sic Brunck. Beck. — ταρέσθαι ad., sed vulg. in margine.

59. φύρσαι Vatt. C. D.

60. ἐρίδαινεν Guelph. Hoerstel.

61. οἷοι Guelph. Hoerstel. inepte.

62. τοὺς δ' ἔλεν Reg. E. τοὺς γ' v mavult Brunck. sine causa.

63. Βιαντιάδης Vatt. A. B. C. D. eg. A. E. Guelph. Vrat. Vind. — le Spitzner. de vers. her. p. 86 s. recipit de quantitate vocabuli ἱμάς, d primam semper producere dicit pud Homerum et apud recentiores, peram usus Homeri locis II. XVII, ubi ἱμασεν legitur, XXIII, 324, prima brevis est, et hoc nostro

loco, ubi item corripitur. Producitur apud Homerum quater II. VIII, 544. X, 475. XXIII, 363. Od. XXI, 46, reliquis locis brevis est. Apud nostrum prima corripitur II, 52. II, 63, producitur II, 67. IV, 890. Apud Orph. Arg. producitur v. 638, corripitur v. 279. 668. Corripitur apud Tryphiod. 96. 261. Producitur apud Quint. Smyrn. IV, 333. Sed haec sufficient.

65. αὖ vulg. turpi hiatu. αὖτ' Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδ' ἐτι Flor. — Notandum ἦδειν pro tertia pluralis positum, ut ἦσίδειν infra IV, 1700.

67. οὖν ἐν ἱμάσι vulg. ἐν omittunt Vatt. A. B. C. D. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. Insertum est metri fulcrum a librariis ignorantibus, primam in ἱμάς interdum produci. — ἱμάσσι Guelph. — ἠρτύνοντο Vatt. B. C. D.

69. πνέον pro φέρον conjicit Wakef. male.

70. ἐνθάδε Flor. — μὲν deest in Vrat., suprascriptum a m. 2.

τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἥ δ' ὑπὸ τυτθῶ
 ἰδρεὶν πυκινόιο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὥς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἶα
 75 δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' ἀλὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 αἰσσοῦντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἥ κάρτος ἀάατος, ἥ τε χερείων,
 τῇ δ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
 ὥς δ' ὅτε νηῖα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμοις
 80 ἀνέρες ὑληουργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
 θείνωσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὥς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένυες κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντι
 ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἔς τε περ οὐλοὸν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασ
 στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπων

71. *θοῇ ἐπὶ νηῖ* Regg. *quinque*,
 qua auctoritate commotus, ut solet,
 recepit Brunck., obsequens, ut solet,
 Beckio. Sed et auctoritatem illam
 non magnam esse jam saepius vidimus,
 neque dativus aptior est accusativo,
 quamquam Noster infra IV, 448 dixit:
δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο. — *ὑποτυτθὸν* Flor.

73. *ἱεμένου* Guelph. — Recte
 Schol. Paris. animadvertit, *ἱεμένου*
 non ad *κυβερνητῆρος* referendum esse,
 sed *ἱεμένου κλύδωνος* esse genitivos
 absolutos. Sed alius deinde
 rem turbat, *τοίχοιο κλύδωνος* jun-
 gens, quum *τοίχος* sit paries navis.
 Sensus est: *fluctu in navis parietes*
irrumperere cupiente.

74. *ἔσπετ'* Vrat. Vind. Flor.

75. *δηθύνην* Vind.

76. *αἰσσοῦν* vulg. sensu inepto.
αἰσσοῦντ' rectissime emendavit Piers.
 Verisim. p. 125, quemadmodum infra
 v. 92 ὁ δ' αἰξάντος ὑπέστη, κρᾶτα
παρακλίνας. Quint. Smyrn. IV, 366
 ὁ δ' ἄρ' ἐμπαλιν αἰσσοῦντος βαιὸν
ὑποκλίνας σκαιῇ χειρὶ τύψε μέτωπον.
 Receperunt emendationem Brunck.
 Beck. Falsam esse vulgatam vel ex
 eo intelligi potest, quod Hoerstelium
 defensorem nacta est.

77. Pro *κάρτος* Scholiastae *θάρος*
 legisse videntur; quae enim

Schol. Paris. ad v. 84 de *θά*
ράρος disputat, quae unde e
 hunc locum illata sint se i
 testatur Schaeferus, ea male t
 sita ad hunc versum pertiner
 Schol. Flor. — *ἀάατος* vulg
 Vrat. Vind. Guelph. *ἀάατος*
 Regg. plerique, Brunck. Beck
 — *ἦτε* Flor. Ald. Brub. Basil

78. *στῇ* Guelph., quod nece
 videtur Hoerstelio. Idem ce
 Slothouwer. in Act. Societ.
 T. III p. 165, qui praetere
αἶψα in *εἴς* mutavit, sed null
 tandi causam esse facile quis
 telligit.

81. *θείνωσιν* Flor. — ἄλλα
λω Reg. A. Schol. Paris. —
 verbi *ἄηται* v. Ruhnck. ad hyp
 275.

84. *ἔλληξαν* Flor. Brub. Bas

85. *οὐλοὸν* Vat. C. *οὐλιὸν* a
ἐδάμασε Flor. Brub. Basil.

86. *ἄπωθεν* Vind. — *μετώπ*
 sed neque dativus neque sin
 ferri potest. Genitivum nece
 esse docet Hom. II. V, 416:

*ἥ δ' αὖ καὶ ἀμφοτέρωσιν ὁ
 χειρὸς ὁμόρην.*

XVIII, 123:

*ἀμφοτέρωσιν χειρὶ πα
 ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην.*

ἰδρῶ ἄλλης, καματηρὸν αὐτῶνα φυσιόωντε.

ἄψ δ' αὐτὶς συνόρουσαν ἐναντίοι, ἦντε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.

- 90 ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς
βουτύπος οἷα πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' ἀλξαντος ὑπέστη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὦμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
95 κόψε μεταίγδην ὑπὲρ οὐατος, ὅστέα δ' εἴσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνῦξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχησαν
ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.

- Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους
100 ἰδυὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάσκον.
τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ

Od. XI, 528 οὔτε παρειῶν δάκρυ
ὁμορξάμενον. Pluralem habet Quint.
Smyrn. IV, 373 :

— τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευ-
σαν καμάτοιο
μορξάμενοι σπόγγοισι πολυ-
τρήτοισι μετώπα,

qui partim ex nostro loco partim ex
Hom. II. XVIII, 414 profecit. Ita-
que minime dubitans rescripsi μετ-
ώπων, quod neminem improbatum
puto, praesertim quum notum sit,
quam saepe iota subscriptum et v
confundantur, v. Schaef. Melet. crit.
p. 109. Vid. var. lectt. ad II, 112.
132. 148. et alibi.

87. ἰδρῶ Vatt. A. C. D. — φυσιόων-
τες Vat. B. Regg. quinque, quod
praetulerunt Brunck. Beck., ob vita-
tum hiatum, ut inepte dicit Brunckius.

90. μὲν om. Flor.

91. Corrupte Etymol. M. p. 210,
19 βούτυπος οἷα πόδα τανύων.

92. Quinti imitationem jam supra
ad v. 76 indicavimus. — ὑπέκδυ su-
spicatur Matthiae. obs. critt. p. 28,
quia ὑπέστη non sit cessit sed exce-
pit. Sed praecedens genitivus de ver-
bi significatione dubitare non sinit.

94. ἄγχ' αὐτοῖο Guelph. cum gl.
interl. λύπη.

96. ἄμ' ὀδύνῃ libri omnes, et me-
tro et sensu adversante. Verissima

est Stephani emendatio ἀμφ' ὀδύνῃ,
quam receperunt Brunck. Beck. Ex-
cidit Φ ante O, quod quam facile fie-
ri possit propter litterarum similitu-
dinem quisque videt.

97. ἀθρόως Vrat. Vind. Flor. Brub.
Basil. Schol. Paris.

99. ἠδέτι γύνους Vatt. C. D. —
σιγύνους vulg., σιγύνους Regg. B.
D. et Etymol. M. p. 712, 17, quod
cum Brunck. et Beck. praetuli. v.
Brunck. Analect. p. 122. Passov. Lex.
gr. s. v. σιγύνης.

102. ἐρυσσάμενοι vulg. ἐρυσσάμε-
νοι Regg. A. C. ἐρυσσάμενοι Vat. C.
a m. 2. Regg. B. D. E. Guelph. Vrat.
Vind. Brunck. Beck. — Pro μὲν ἀνέ-
ρα Piers. Veris. p. 205 s. et Brun-
ckius, nomen proprium desiderantes,
Μεγάνορα vel Μελάνορα legendum
censent; sed vulgatam sanissimam
puto, haec enim ipsa est Homericā
dicendi ratio, ut II. XI, 91 ἐν δ'
Ἀγαμέμνων Πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ'
ἄνδρα. 737 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων
καὶ Ἐπείων ἔπλετο νεῖκος, Πρῶτος
ἑγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυ-
χας ἱππους. XII, 378 Αἶας δὲ πρῶ-
τός Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα.
XIII, 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τε-
λαμώνιος ἄνδρα κατέκτα. In eo po-
tius offendendum est, quod non dein-
de subjicitur viri interfecti nomen,

- ἦλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὕπερ· ἥ δ' ἑκάτεροι
 ἔνθα καὶ ἔνθ' ὁμοίειν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη
 105 αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον, ἥδ' Ἐμίμαντα,
 τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο θοῶ ποδὶ λὰξ ἐπορούσα
 πληῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δ' ἄσδον ἰόν
 δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὄφρυος ἦλασε χειρὶ,
 δρύψε δὲ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὅπ
 110 Ὠρείδης δ' Ἀμύνκοιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
 ἀλλὰ μιν οὐ κατέπεφνε, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι
 νηδυτῶν ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
 αὐτῶς δ' Ἄρητος μενεδήϊον Εὐρύτου νῆα
 115 Ἴφιτον ἀζαλέην κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἥ τὰχ' ἔμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργιοι θρασὺς υἱὸς
 αἶψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἥδ' ἑκλαι
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσοι
 ἐμμεμαῶς Βέβρουξιν· ὁμοῦ δὲ οἱ ἐσσεύοντο

id quod omnibus illis locis Homericis factum est. Sed ne id quidem h. l. necessarium videtur, quum non de heroe claroque viro sermo sit, digno, cuius nomen addatur.

103. ἐπεσσύμενος vulg. Accusativum praebent Vat. A.C.D. Regg. B.C. D.E. Med. Guelph. Vrat. Vind.; quem recte praetulerunt Brunck. Beck.

104. ἀμφοτέροις ἐκεάσθη ex conjectura Brunck., male. Vid. ad II, 1072.

107. βάλε Regg. A. C. D. E. Brunck. Beck. ut solent.

108. σκαιῇ Vatt. A. C. D. Reg. A. Vrat. Vind.

110. ὦρείτης habet auctor Etym. M. p. 823, 46, quod explicat ὁ πολίτης, sed addit, in nonnullis codicibus legi Ὠρείδης.

111. οὔτα vulg. Accentum correxit Brunck. — Βιαντιάδαο Guelph.

112. νηδυτῶν Vrat. Vind. — ὑπὸ ζώνῃ Regg. B. C. D. E.

115. ἀζαλέην Vind.

117. δηιώσεσθαι Vind. Observa futurum medii passiva vi usurpatum, de quo ad Aesch. Choeph. 303 monuimus. — Κλυτίοιο Reg. A.

118. Λυκοόργιοι Vat. C

119. μέλαν τεταγὼν πέλεκυν vulg. sensu inepto. μέγαν Regg. A. C. μέγαν λαν Reg. E. μάλα τεταγὼν μέγαν Reg. D., quod, metasante, receperunt Brunck. quamquam neque hoc vel Brunck. propter multitudinibiorum τότε, ἄρα, αἶψα, μὴ nullam vim habere monuit jaepist. crit. p. 292) ideoque scripsisse putat: αἶψα μέγαν πέλεκυν χειρὶ, quod ne probabit. Ruhnken. l. c. μάλ' ἀμπεπαλὼν, probat ad Orph. p. 705. Sed si cum lectiones inter se comdubitare vix poterit, quinetiae manum restituat Sanctamandi: μάλ' ἀντεταcalculum adjecerunt etiam Lectt. p. 124 et Buttm. p. 163. Itaque hanc in tebui. — μελαινὸν Schol. Pau

120. μέσσον Guelph., qu Piers. Veris. p. 206.

121. ἐμβεβαῶς Reg. A.

- Αλακίδαι, σὺν δὲ σφω ἀρήτος ὄρνυτ' Ἰήσων.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρωνα μῆλ' ἐφόβησαν
ἡματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες
125 λάτρη ἐϋρύνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομήων,
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτως
στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγα
λευγαλέως· Βέβρουκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
130 ὥς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἢ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιόωσιν,
αἱ δ' ἦτοι τέως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐμπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκάς ἀΐσσουσιν·
135 ὥς οἷγ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν
εἴσω Βεβρουκίης Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίσιν ἐγγύθεν ἄλλο
πῆμ' ἀτδῆλον ἔην· πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἀλωαί,
ἡδ' οἶαι τῆμος δῆτ' ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
140 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
αἶετ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
οἱ δ' ἤδη σταθμούςς τε καὶ αὖλῖα δηϊάσκον·
ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἦρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπεν·
145 „Φράζεσθ' ὅττι κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαν,

124. πέλιοι λύκοι var. lect. ap. Etymol. M. p. 680, 21. cf. Ruhnck. epist. crit. p. 293. — ὀρμηθέντες Vrat.

125. ἐϋρύνων Regg. A. C. D. Guelph. Brunck. Beck.

126. μαίονται Guelph. — ἐπαΐ-
ζοντες Regg. A. E. — Hermannus ad
Orph. p. 759 offendit in vocula τι
ante πρῶτον correpta, ideoque emen-
dat: μαϊόμενοι τί πρῶτον, in quo
neque interrogativum placet, neque
participia duo nulla copula juncta.
In illa vero correptione non offenden-
dum esse docet Spitzner. de vers. her.
p. 102, recte allato ὅτε πρῶτον III,
1230 et ὅτε πρῶτα IV, 1080.

127. Laudat hunc versum Etymol.
M. s. v. παμφαλῶν, nomine poetae
non addito.

128. Similiter Quint. Smyrn. VI,
642 πολὺς δ' ἐστεινέτο χῶρος Ἀρ-
APOLLON. RHOD. I.

γείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόν-
των. cf. Wernick. ad Tryphiod.
p. 428.

132. δ' ἦτοι Regg. quatuor, quod
recepit Brunck. pro vulgato δὴ τοι,
probante Herm. ad hymn. Hom. in
Ven. 226; recte. Eadem varietas
est infra III, 854. — ὦν Vind.

133. ἐπὶ πρὸ Vatt. A. D.

135. ἀλλ' ἐκέδασθεν ex uno Reg.
D. Brunck. Beck. Vid. quae infra
ad v. 1072 monebuntur.

140. Μαριανδυνῶν Guelph.

141. μάρναντο Vind.

145. ἀναλκείησιν Vind. Guelph.,
quod placuit Hoerstelio, cui pessima
quaeque placent. Ruhnck. epist. crit.
p. 293 emendavit ἀτασθαλίησιν,
quod recepit Brunck., qui tamen me-
lius etiam ἀπηνείησιν vel ἀλαζονίη-
σιν repomī posse iudicat. Sed pluralis
ἔρεξαν nihil mutandum esse do-

- „εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
 „ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
 „οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμοί
 „ἦλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 „θεσμοῖσιν ῥοπάλω μιν ἀγνηορίης λελαθέσθαι.
 „ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
 „πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστ
 „εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἔοντος.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυ
 155 καὶ τότε μὲν μένον αὐθι διὰ κνέφας, ἔλκεά τ' ἂν
 οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
 ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπ
 εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν.
 ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καδύπερθε μέτωπα
 160 ἀγχιάλω, τῇ τῇ καὶ τῇ προμνήσι' ἀνῆπτο,
 Ὀρφείῃ φόρμιγγι σονόμιον ὕμνον ᾄειδον
 ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν λαίνατο νήνεμος ἀκτῆ

cet, non enim de Amyco, qui superbus et arrogans, sed de Bebrycum plebe, quae ignava fuerit, sermo est. Sensus est: quantum in hac pugna Bebryces ignavia sui passuri fuissent, si Hercules adfuisset; sed fortasse etiam nihil passi essent, nam ne ad pugilatum quidem venisset.

146. κόμισσε Guelph.

148. πυγμαχίην Guelph. — κρινθήμεναι vulg. κρινθήμεν Vind. Vrat. κρινθήμεναι Reg. D. Med. Guelph. Flor. Brunck. Beck.

150. θεσμοῖσι Reg. E. Vrat. Brunck. Beck. — λελαθέσθαι Vind.

151. ἀκήδεστως Brunck. sine libris et lectore non monito. — τὸν δὲ Reg. A. τόνδε Guelph. Hoerstel.

153. εἴσεται sentiet (ut solent latini de re ancipite et tristi), cf. Fritsch. Quaest. Lucian. p. 71 s.

154. τέτυκτο Vind.

155. τότε δὲ Brunck. sine libris et lectore non monito, etiam cum sensus detrimento.

157. ἐφώπλησαν Vind.

159. μετέωπα Flor.

160. ἀγχιάλω, τῇ καὶ τὰ περὶ προμνήσι' ἀνῆπτο vulg. Mirari non satis possum, editores hunc versum alto silentio praeterire, quamquam ea, quam in textu exhibent lectio, me-

ra Stephani conjectura esse vi-
 etque tam parum probabilis, ut
 illud τὰ, quid περὶ sibi velit,
 facile dicere possit. Constans
 am codicum et edd. veterum
 est ἀγχιάλω τῇ καὶ τῇ περὶ
 μνήσι' ἀνῆπτο, nisi quod in e
 sil. legitur τῇ καὶ τῇ τὴν π
 Schol. Paris. quoque illud τῇ
 agnoscit, explicans ἐκ διαφορὰ
 ρῶν. Hanc quoque librorum l
 nem corruptam esse, facile qu
 videt; prae ceteris vero illud
 ferri nullo modo potest (abesse
 vidimus in ed. Basil.), quod vi
 bium est quin ex initio verbi se
 tis ortam et versus explendi
 illatum sit; excidisse enim a
 metrum docet, idque non diffici
 hi videtur restituere. Puto
 poetam scripsisse ἀγχιάλω, τ
 καὶ τῇ προμνήσι' ἀνῆπτο, lau
 torum, ad quam hic et illic r
 cula alligata erant. Omisso
 τῇ, quod quam facile excider
 tuerit nemo non videt, reliqua
 bae exortae sunt. Neque in d
 τῇ τῇ offendi potest, quum
 et similia saepissime occurrant
 ἀνῆπτον Guelph., quod male
 bant Piers. et Hoerstel.

161. Laudat Etymol. M. p. 79

μελπομένοις· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά.

Ἥμος ἥελιος δροσεράς ἐπέλαμψε κολώνας

165 ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἥγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
ληῖδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσῃν χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.

ἔνθα μὲν ἡλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὖρεϊ κύμα
170 ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαῖσσοντι ἑοικὸς,
αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἡερμένον· οὐδέ κε φαίης
φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσοῖσι νηὸς
λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμψης
στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη.

175 τῷ καὶ Τίφνος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο,
ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἥματι δ' ἄλλῳ
ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.

Ἐνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
ὅς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη,
180 εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Δητοῖδης· οὐδ' ὅσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
χρεῖων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἱάλλεν,

163. Versum laudat Etymol. M. p. 446, 48.

164. δροσεράς Reg. A. δροσεράς tres alii Regg., quod recepit Brunck., non lectionis praestantia sed suorum librorum amore commotus.

166. λυσάμενοι Flor.

167. χρεὼ bisyllabum usurpat Apollonius contra Homeri usum, v. Naek. ad Choeril. p. 161.

170. ἀμφέρεται Regg. quinque, Brunck. Beck., quod minime praestat vulgatae. — αῖσσοντι ἑοικὸς Guelph.

171. νεφέων Guelph.

172. φεύξασθαι vulg. φεύξασθαι Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. E., quod cum Beckio praetuli. cf. I, 1343.

173. ὑπεκρέμαται Vind. — καθάπερ νέφος inde a Stephano in editionibus legitur, quamquam haec lectio non idonea auctoritate nititur, nam in solis Regg. A. B. D. E. eam invenit Brunckius, contra in Vatt. A. B. C. D. Reg. C. marg. Reg. B. Med.

Guelph. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur ὑπὲρ νέφος, quod cum metro repugnaret, correctio illa in textum irrepsit. Sed veram lectionem praebet Vrat. νέφος ὑπὲρ, quam collato v. 171 in textum recipiendam judico. Productionem ultimae in νέφος satis tumentur, quae attulit Herm. ad Orph. p. 703.

174. ἐπαύροι Vatt. A. C. D. ἐπαύρης Reg. A.

177. Βιθυνηίδι Vatt. A. C. D. Regg. A. E., sed altera forma constanter utitur noster.

178. ἐνθάδ' Brunck. Beck. male.

179. ὅσπερ Reg. A. περί Reg. E. Steph. Brunck. Beck. male, vid. I, 65.

180. εἵνεκε Guelph.

181. ὅσαν cum gl. interlin. θείαν φωνήν Guelph. probante Hoerstelio. — ὀπίζεται Guelph. Respicit Etymol. M. p. 627, 51.

183. De productione syllabae brevis ante δηναιὸν v. Herm. ad Orph. p. 705. — δηνεὸν Vind.

- 185 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυς
 εἷα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.
 ἀλλὰ διὰ νεφέων ἄφνω πέλας ἀΐσσουσαι
 Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἥρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 190 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀκάχοιτο.
 καὶ δ' ἐπὶ μυδαλήν ὁδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 ἑστηώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον δμίλου,
 195 τούσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἐῆς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἦντ' ὄνειρον,
 βάκτρον σκηπτόμενος ρικνοῖς ποσὶν ἥε θυράζε,
 τοίχους ἀμφοφύων· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 200 ἀδρανίῃ γήρα τε· πίνω δὲ οἱ αὐσταλέος χρώς
 ἐσκλήκει, ρίνοι δὲ σὺν ὅστέα μούνον ἔργον.
 ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι

186. περιναίεται Vind. — ἄγειραν Reg. A.

187. δι' ἐκνεφέων Vrat. Vind., unde διὰ νεφέων Brunck. Beck., reliquis omnibus libris invitis. Productio syllabae in διὰ νεφέων est usitata illa; ipsum hoc διὰ νεφέων habet Hom. II. XXII, 309. Quint. Smyrn. XII, 203.

189. συνεχέως Steph. Hoelzlin. Shaw. ut I, 1271. Ex codd. solus Vat. C. adsentire videtur. — ἄλλοτε Vrat. et hoc et seq. versu.

190. ἀκάχητο Regg. A. E.

192. καὶ μὴ λ. Reg. E. ὁδμὴν λ. Regg. A. C. D. ὁδμῇ λ. marg. Reg. B., quod sapientiae librariorum deberi videtur, qui, quum καὶ excidisset, μὴ in ὁδμῇ mutando versum supplere conabantur. Non sapientior fuit Brunckius, qui constructione loci offensus μὴ καὶ in μὴ ὅτι, et versu seq. ἑστηώς in μὴδ' ἑστώς mutavit. Sanus videri debet locus cuique, nisi qui emendandi pruritu fertur; sensus hic est: nemo sustinere

potuit, ne dicam, ut vel ad ipsum cibos admoveat, sed ut modo praearet. — λευκανίηνδε in Appen reponi jussit Brunck. et repo Beck., sed in hoc et altero ad λευκανίηνδε illa forma nusquam peritur.

193. ἰστηκώς Vrat. Brunckii editio ad verum praecedentem commemorata est. — ἀπέπνεε Guelp

195. παριόντας emendavit Brunsens causa, ut ait, quod non cessarium esse facile intelligitur. primum multitudinis advenientis spiritum audivit, eos advenire sen etc. — ἐπήϊεν Regg. A. E.

196. ἦν οἱ ἐῆς Regg. quinque

198. ρικνοῖς Vatt. A. D. Vrat

200. πίνω τε vulg. δὲ, quod cessarium videtur, assumi ex Sc Flor. ad II, 302 et Schol. ad I Orest. 219, qui versum ita laus πίνω δὲ οἱ αὐταλέος χρώς Ἐσκή

203. ἐπανλείοιο Guelp. ἐπ' αὐλείοιο Flor. Brub. Basil. ἐπ' αὐλείοιο Regg. quatuor, Vind.

205 νειόθεν, ἀβληχρῶ δ' ἐπὶ κῶματι κέκλιτ' ἄναυδος.
οἱ δέ μιν ὥς εἶδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο
καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνησιν.

„Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἔτεόν δὴ
210 „οἷδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
„Ἀργῶης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
„ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ἧσι θεοπροπλήσι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Αἰητοῦς
„νιῆ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.

215 „Ἰκεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις δίγιστος ἀλιτροῖς
„ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρη,
„λίσσομαι, οἷς περὶ ἀλλὰ θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
„χραίσμετέ μοι, φύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„μηδὲ μ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθητε λιπόντες

220 „αὐτως. οὐ γὰρ μούνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑριννὺς
„λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρουτον ἐς τέλος ἔλκω.
„πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„Ἀρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἐδωδὴν,
„ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.

225 „Ἴσχω δ' οὐ τινα μῆτιν ἐπὶ ῥόθον. ἀλλὰ κε ῥεῖα

205. ἀβληχρῶ Guelph.

206. ἴδοντο Reg. A.

210. κρυεροῖο Guelph., unde κρυε-
ροῦ suspicatur Piers. Veris. p. 206.

211. Hic versus deest in Vatt. A.
B. C. D.

214. καμάτοισιν Guelph.

217. ἧς περὶ, ἀλλὰ θεῶν μέμ-
βλεσθε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat.
Vind. Flor. Brub. Basil. ἧς περὶ ἀλ-
λα θ. μ. Guelph. idque ex conjectu-
ra reposuerunt Hoelzlin. Shaw. Beck.,
hic praeterea etiam dativo opus esse
a Brunckio monitus, eo auctore ἧς
in ἧ mutavit. Longe alia lectio in
aliis libris est: ἧδὲ θεῶν, οἷσι ἐμέμ-
βλεσθε Reg. A. ἧ. θ. οἷσι ἐμέμβλε-
σθε Reg. C. ἧ. θ. οἷσι ἐμβέβλεσθε
Reg. D. ἧδὲ θεῶν οἷσι μέμβλεσθε
Reg. E. marg. Reg. B. ed. Paris.
Steph., quam recepit Brunck. Sed
haec lectio, in solis Parisinis libris
conspicua, dubitari vix potest quin
prioris recensio sit; ad sensum
certe manifesto deterior est. Cete-
rum alicui tamen usui est, docet enim

vulgatum illud ἧς in οἷς mutandum
esse (quae ex itacismo in codd. saepe
confunduntur) et sic in textu scripsi.

219. μὴ δέ κ' Vatt. C. D. μὴδ'
ἐμ' Brunck., ut solet, neque monito
lectore. Versum nulla lectionis di-
versitate laudat Etymol. M. p. 47, 40.

220. μόνον Vrat. Vind. — Ἑριννὺς
Vatt. A. B. Vrat. Vind.

221. ἀμήρουτον var. lect. ap. Schol.
Flor. (ἀμήριον Schol. Paris.), quod
in ἀνήνυτον mutandum censet Val-
ckenar. ad Ammon. p. 119. — ἄθλιος
ἔλκω emendat idem p. 118, quod
non necessarium esse recte judicat
Brunck., quia voces ἐς τέλος non
cum verbo ἔλκω sed cum ἀμήρουτον
jungendae sint. Significant perpetuo,
cf. Dorvill. ad Charit. p. 479.

222. πρὸς δέ τι Vrat. Schol. Paris.

224. ἐκτόθεν Vatt. C. D.

225. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. —
ῥῥον Regg. quinque, Brunck. Beck.,
sed perspicuum est hoc a librariis
profectum esse non intelligentibus
illum positivi usum, quo fere pro com-

- „αὐτὸς ἐὼν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλῶς,
 „ἢ κείνας· ὥδ' αἴψα διήγριαι ποτέονται.
 „τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 „πνεῖ τόδε μυθαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδ,
 230 „οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελά,
 „οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 „ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 „μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 „τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
 235 „νιέας. οὐδ' ὀδυεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἔοντες,
 „εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φι
 „ὄλβω μαντοσύνη τε, πατήρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγῇ
 „τῶν δέ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θορήκεσιν ἄνασσον,
 „Κλειοπάτρῃ ἐδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.
 240 Ἴσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκασ
 ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύω νίης Βορέαο.
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὥδ' εἰ τ' ἔε

parativo positus videtur, v. Taylor. ad Lys. T. V p. 383 Reisk.

226. ἐμὸν vulg. ἐὼν Vat. A. Schol. Flor. et var. lect. apud Schol. Paris., idque ex Schol. recte receperunt Hoelzlin. et Shaw., illud enim facilius quam hoc a librariis proficisci potuisse manifestum est; ita ὧ est pro ἐμῷ IV, 1015, οὗς pro ἐμοῦς IV, 1036. cf. Gerhard. p. 93 s.

227. διήγριαι Guelph.

230. οὐδὲ τις Guelph.

231. ἐληλαμένος Guelph.

232. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἐπίσχει vulg. absurde. πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει Regg. A. B. C. E. in A. δαιτὸς suprascripto. πικρὴ δαίτη καὶ δαιτὸς ἴσχει Reg. D. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Med. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Vatt. A. B. C. D. et sic Guelph., nisi quod ἴσχει in λάει corruptum est. πικρὴ δῆτα καὶ ἴσχει δαιτὸς Vat. C. a m. 2. Vrat. Vind. Hinc Brunckius eam lectionem conjectura assecutus est, quam in textu dedi, quia veram puto; ex hac enim corruptelae illae facillime explicari possunt. Quum enim ΚΑΤΙΣΧΕΙ in ΚΑΙΙΣΧΕΙ corruptum esset, reliquae turbæ ex simili sono vocabulorum δῆτα et δαιτὸς atque

ex frequentissima confusione καί et κα natae sunt. vero verba transponendo et ἐπίσχει mutando metrum re conati sunt.

236. εἰμὶ δ' ἐγὼν ei Piers. Veris. p. 206, quod non necessarium est, ut ait sed ne ferri quidem potest verba praecedentia, quorum nem sequentia reddunt; εἰ siquidem, quoniam.

237. δ' ἐμ' ἐγείνατ' Vind. recepit Brunck. ut v. 219.

238. κασιγνήτην — Κλειοπάτρην ἦγον ἄκοιτιν vulg. κασιγνήτην — ἦκεν ἄκοιτιν quinque, nisi quod A. Κλειοπάτρῃ in B. ultimis syllabis τῶν vocabulorum ὑ suprascriptum in E. κασιγνήτη suprascriptum inde Κλειοπάτρην legitur. I C. D. Medr Vind. Vrat. accus dem illi, ut vulg., leguntur, pro ἦγον. Perspicuum est in as lectiones, alteram vulgatan quam in textu exhibui, conf quarum quum utraque per sit, difficilis est optio; sed bri omnes praeter Guelph. in ἦκεν consentiant, hanc praetuli cum Brunck. et Be

Ζήτησ', ἀσχαλόωντος ἐλὼν χειρὶ χειρὰ γέροντος.

245 „ Ἄ δέλλ', οὗ τινα φημι σέθεν στυγερώτερον ἄλλον
 „ ἢ ὅα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
 „ μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
 „ ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοιισι
 „ χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχυν γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
 250 „ νῶϊν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
 „ ἀθανάτων. οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν λούσας
 „ Ἀρπυίας, μάλα περ λεληημένοι, ἔς τ' ἂν ὁμόσσης,
 „ μὴ μὲν τοῖο ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι.“

255 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γερατὸς ἀνέσχε
 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

„ Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόῳ ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.
 „ ἴστω Λητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν
 „ μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσώνυμος, ἣ μ' ἔλαχεν κῆρ,
 „ καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἷ θ' ὑπένερθε
 260 „ δαίμονες, οἳ μῆδ' ὥδε θανόντι περ εὐμενέοισιν,
 „ ὥς οὗ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.“

Τῷ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον.
 αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονθήατο δαῖτα γέροντι,
 λοίσθιον Ἀρπυίῃσιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
 265 στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσομένας ἐλάσειαν.

244. στυγερώτερον vulg. στυγε-
 ρώτερον ex emendatione Ruhn-
 k. epist. crit. p. 293 dederunt Brunck.
 Beck., quod sensu flagitante et ego
 recepi. Eadem voces infra IV,
 1065 in libris confusae sunt. — ἄλλον
 Vind., sed vulg. margini adscripta,

245. τόσσα Vrat. Vind.

246. ἀτροπιδῆσι Guelph. ἀτρο-
 πῆσι var. lect. in Med. et in utris-
 que scholiis, quae ad priorem recen-
 sionem referenda videtur. Idem vo-
 cabulum delevit poeta etiam IV, 1081,
 ubi ἀμπλακίῃσιν ejus loco posuit,
 sed reliquit IV, 387. 1006.

253. τοῖο γ' ἔκητι vulg. Parti-
 culam otiosam, quam inserere amant
 librarii, ejeci auctoritate Schol. Paris.
 Cf. quae supra ad I, 334 monita
 sunt.

254. γέρων Guelph.

256. ταῦτ' ἐνιβάλλεο θυμῷ Reg. A.
 ἐνιβάλλεο etiam Reg. B., quod recepe-

runt Brunck, Beck. Sensus non est:
 ne haec in animum meum injicias,
 ut illi intellexisse videntur, sed ne
 mihi haec animo tuo volvas.

257. μοι Vrat.

258. ἔλαχε Flor.

259. καὶ τότε δ' ὀφθαλμῶν
 Guelph. — ὀλοὸν var. lect. apud
 Schol. Flor. — οἷδ' Vind. Vrat. —
 ὑπένερθε Regg. D, E. Vind.

260. μῆδ' οἷδε Vatt. A. B. C. D.
 Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. Hoelz-
 lin. μῆδ' ὥδε Regg. quinque, Guelph.
 Vind. Schol. Paris, Steph. et sic re-
 cte Brunck, Beck.

261. ἔπεται vulg. ἔψεται correxit
 Hoelzlin. probante Piers. Verisim.
 p. 208. ἔσσεται Vatt. A. C. D.
 Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck, Beck. — οὐνεκ'
 Reg. D.

262. τῷ Flor. Brub. Basil. — ἀλαλ-
 κέμεν Flor.

- καὶ δὴ τὰ πρῶτισθ' ὁ γέρον ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἥντ' ἄλλαι ἀδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
270 ἦρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἄμ' αὐτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὁδμὴ δὲ δυσάσχετος αὐθι λέλειπτο.
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω νῆες Βορέας
φάσαν' ἐπισχόμενοι ὀπίσω θεόν· ἐν γὰρ ἔηκεν
275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰὲν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἢ αἴλας κεραοὺς, ἢ ἐ πρόκας ἰχνεύοντες,
280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλατς τε μάλα σχεδὸν αἰσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσίν.
καὶ νῦ κα δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
285 πολλὸν ἐκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν,
„Οὐ θέμις, ὦ νῆες Βορέω, ξιφέεσιν ἐλάσσαι

266. *ῥητα πρῶτισθ'* Vatt. A. C. D. Reg. A. Vrat. Guelph.

268. *καὶ πρόφατοι* Guelph., quod placuit Hoerstelio.

269. *κλαγγῇ* Vrat. — *κλαγγῇ μαιμώωσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο* Vatt. A. B. C. D. omissis intermediis. Librarii oculus a *μαιμώωσαι* ad similem terminationem *καταβρώξασαι* aberraverat.

270. *ἄμα δ'* Reg. A.

271. *ποντίοιο* Vind.

274. *φάσανε πισχόμενοι* Vind.

275. *ἀκάμαντον* Flor. — *οὐκ ἂν ἐπέσθην* vulg. *οὐκ ἐν ἐπέσθην* Med. *οὐκ ἐνεπέσθην* Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Guelph. *οὐ κεν ἐπέσθην* Regg. C. D. E., quod jubente librorum auctoritate recte receperunt Brunck. Beck.

276. *ἐπεὶ καὶ Ζεφύροιο* Vrat. Vind. — *παρήσεσκον* Reg. A.

277. *ὅτε σφιν νῆα* Guelph.

278. *κνημοῖσι* Vrat. a m. 1.

280. *θείωσι* Regg. A. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

281. *ἄκροις* Guelph. Vrat. Vind. — *ὀδόντες* Reg. A.

283. *ἀκροτάτοισιν* Flor. *ἀκροτάτῃσι* Vrat.

285. *νήσοισι* Vrat. — *Πλωτοῖσι* Reg. A.

288. *νῆες* Brunck. Beck. sine libris et lectore non monito, tamen fortasse recte, hic enim unicus est Apollonii locus, quo forma *νῆες* legitur, quum semper *νῆς* dicere soleat. — *Βορέου* vulg. *Βορέας* Regg. quinque. *Βορέω* Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Hanc genitivi formam noster habet II, 308. IV, 1484, alteram nusquam.

- „Αρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὄρκια δ' αὐτῇ
 290 „δῶσω ἐγὼν, ὥς οὗ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.“
 Ὡς φασμένη λοιβὴν Στυγὸς ᾤμοσεν, ἦτε θεοῖσιν
 διγίστη πάντεσσιν, ὀπιδυοτάτη τε τέτυκται,
 μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
 εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
 295 οἱ δ' ὄρκῳ εἷξαντες ὑπέστρεφον ἄψ ἐπὶ νῆα
 σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι
 νήδους τοῖο ἔκῃτι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
 Ἀρπυιαὶ τ' Ἴρις τε διέτμαγεν. αἱ μὲν ἔδυσαν
 κενθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν
 300 Οὐλυμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίῃ πτερύγεσσιν.
 Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
 πάντη φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἰρεύσαντο
 μῆλα, τὰ τ' ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,

289. *Jovis canes* hinc sumsisse Hygin. fab. XIX et Servium ad Virg. Aen. III, 209 decet Ruhnck. epist. crit. p. 177, ubi multa de hoc usu vocabuli *κυνῶν* collecta sunt, quibus add. Aesch. Choeph. 1050.

291. ᾤμοσεν Vind.

292. ὀπιδυοτάτη Reg. A. ὀπνιδο-
 τάτη Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

294. ἐπεὶ κεν μόρσιμον εἶη Regg. quatuor, ubi καὶ in κεν corruptum (v. I, 663) etiam verbo labem adspersit.

295. αὖ Reg. A.

296. σέβεσθαι Vatt. A. B. C. D. σέεσθαι Etymol. M. p. 742, 6, quod auctore Ruhnkenio epist. crit. p. 294 recepit Beck., sed quamquam eadem verba etiam infra III, 307 in libris confusa reperiuntur, tamen hic contra librorum consensum nihil novare volui, praesertim quum et sequens verbum in Etymol. corruptum sit in *στροφάδην*.

297. τοῖο γ' ἔκῃτι vulg. Particulam ut v. 253 ejeci.

298. Εἷρις Guelph. — διέτμαγον vulg. contra sensum, hoc enim significaret: *disciderunt* ut Hom. Od. VII, 276. Apoll. Rhod. III, 343, *discedendi* significatione semper aoristus passivi ponitur, ut Hom. Il. I, 531. VII, 302. XII, 461. XVI, 354. Od.

XIII, 439. Apollon. Rh. III, 343. Quare emendavi *διέτμαγεν*, quod saepius a librariis in *διέτμαγον* mutatum est, fortasse quia illud pro singulari habebant, ut Hom. Od. XIII, 439. Apollon. III, 1147. Nonn. Dionys. VII, 8, quibus locis item *διέτμαγεν* legendum est. — *ἔδυσαν* vulg. *ἔδυσαν* Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

300. *μεταχρονίῃ* Regg. quinque, (Reg. A. margini vulgata adscripta) Brunck. Beck. Perpetua est in Apollonii libris confusio vocabulorum *μεταχρόνιος* et *μεταχθόνιος*, posteriorem formam ubique praetulit Brunckius, male. Alteram formam certis veterum testimoniis stabilitam (v. Ruhnck. epist. crit. p. 294) plerisque Apollonii locis plurimi et optimi libri exhibent. Hic quidem ipse Hesiodi locus, Theog. 269, qui Nostro obversatus fuisse videtur, eam formam praebet, quam ex plurimis libris in textum recepi. Infra v. 587 eadem in omnibus libris legitur, itemque III, 1151. IV, 952, 1568.

301. περί Vatt. A. B. C. D.

302. ἰρεύσαντο Vind. et Vrat. a m. 2.

303. τὰ deest in Guelph. — ἐκόμισαν Flor. Brub. Basil.

305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυντο Φινεύς
ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν λαίνων.
ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον νύξας ἐγρήσσοντες.
αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάτῃ ἦστο γεραιὸς,

310 πείρατα ναυτιλίας ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.

„Κλυτέ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμμι δαι
„ἀτρεκές· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσ
„ἀσάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσιν
„χρείων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὦδε γὰρ αὐτὸς

315 „βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
„μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.

„Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμεῖο
„Κυανέας ὄψεσθε δύω ἄλως ἐν ξυνοχῇσιν.
„τάων οὐ τίνα φημὶ διαμπερές ἐξαλέασθαι.

320 „οὐ γὰρ τε ῥίξῃσιν ἐρήρηνται νεάτῃσιν·
„ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντία ἀλλήλῃσιν
„εἰς ἐν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἄλως κορθύνεται ὕδωρ
„βρασσόμενον· στρηνές δὲ περὶ στυφελῇ βρέμει ἄκ
„τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,

325 „εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
„πείρετα· μῆδ' αὖτως αὐτάγρετον οἶτον ὀλησθε
„ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
„οἶωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
„νηὸς ἄπο προμεθέντες ἐφίμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν

308. Βορεάω Vrat. a m. 1.

309. ἐσχάτῃ Guelph.

311. νῦν Vrat.

312. ἀτρεκέως vulg. contra me-
trum; bene correxit Brunck. vid. I,
883.

316. χατέουσι Med. Guelph. (cum
gl. χρήζωσι) Flor. Brub. Basil., quod
placuit Hoerstelio.

317. ἐμοῖο Regg. C. D. Vrat.

320. ῥίξῃσι Vrat. — ἐνήρηνται
Regg. quinque, quod male recepe-
runt Brunck. Beck. — νεάτῃσι Flor.
Brub. Basil.

322. κορθύνεται vulg. contra
metrum. κορτύνεται Vrat. Correxit
Brunck.

323. στρηνές Schol. Paris., ubi vid.
Schaefer. — στυφελῇ β. ἀκτῇ Med.
Flor. Brub. Basil.

324. ἡμετέρῃσι Guelph. — πείθε-

σθε Vrat, πίθεσθαι Med., quem
rum errorem esse docet accentus.

326. αὐτάγρετον Vind. — In V
post ὀλησθε comma positum est,
post ἀφραδέως, ubi etiam in a
quis edd. deest. — ὀλοισθε Reg. I

327. ἰθύνετ' vulg. deficiente c
junctione. ἢ ἰθύνετ' Reg. E. ἢ
νετ' Regg. A. B. C. D. Brunck. B
recte. In Schol. Flor. legitur: τὸ
ἰθύνειν τὸ ὀρμᾶν σημαίνει·
δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρ
νοῦσιν, quod quum manifesto coi
ptum esset, Piers. Veris. p. 16
et hic ἰθύνειν, et in ipso versu ἰθ
scribendum censuit. Sed τὸ δὲ ἰ
νειν scribendum esse jam et
textu nostro et ex Schol. Paris.
tet. — ἐπισπόμενον Vatt. C. D.

328. πειρήσασθαι Med.

329. ἀποπρὸ μεθέντες vulg.

330 „πετράων πόντονδε σόη πτερύγεσσι δίηται,
 „μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
 „ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμᾶ,
 „τέμνεθ' ἄλως στεινωπόν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 „ἔσσετ' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτει χερῶν.

335 „τῷ καὶ τᾶλλα μεθέντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
 „θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 „εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὀληται,
 „ἄψορροὶ στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
 „ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόνον ἐξαλέασθε

340 „πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρεῖη πέλει Ἀργώ.
 „ὦ μέλει, μὴ τλήτε παρὲξ ἑμὰ θέσφατα βῆναι,
 „εἰ καὶ με τρὶς τόσσον ὄτεσθ' Οὐρανίδῃσιν,

προμηθέντες Vatt. A. C. D. ἀπο προ-
 μεθέντες Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck.

331. ἐρητύοισθε Reg. D.

333. τέμνεσθ' Vrat. ex correctio-
 ne, Vind. Guelph. Flor.

335. τ' ἄλλα vulg. τ' ἄλλα Vat.
 A. τᾶλλα Vat. D. Correx. Brunck.
 — πονέεσθαι Med.

338. Hiatus est in vulgata lectio-
 ne, quem quamquam et interpunctio
 liquatenus excusat et terminatio
 ἔσθε, post quam saepius ad-
 mittitur (cf. Herm. ad Orph. p. 734),
 men non prorsus improbaverim le-
 ctionem στέλλεσθαι, quam praebent
 or. Brub. Basil. Infinitivus pen-
 ret a verbo κελεύω vel simili, quod
 caecorum more ex praecedente ἐρύ-
 κω supplendum foret, quemadmodum
 ph. Oed. R. 242 ex ἀπανδῶ, cf.
 Amsterh. ad Lucian. T. I p. 492.
 Nytt. Bibl. crit. III, 3 p. 110.
 Nytt. ad Charit. p. 441. Herm. ad
 ph. Oed. R. 817. Sed tum etiam
 ὀρροὺς legendum foret. Minus et-
 iam probanda videtur sententia Ger-
 d. p. 191, qui, si quid mutandum
 , scribendum iudicat στέλλεσθ'·
 εἴη.

339. ἐξαλέασθαι vulg. ἐξαλέασθε
 Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D. Guelph.
 at. ἐξαλέοισθε Reg. D., quod rece-
 runt Brunck. Beck., male; non enim
 libro recipi debebat forma, quae et
 vulgata lectione tantum recedit et
 per se admodum dubia est, nam

neque ἀλέοισθε neque ἐξαλέοισθε
 apud quemquam poetarum me legere
 memini, quamquam ἐξαλέοιο habet
 Noster I, 490. Optime se haberet
 vulgata ἐξαλέασθαι, si versu praece-
 dente στέλλεσθαι verum esset, pen-
 deret enim infinitivus a verbo φημί,
 ex praecedentibus supplendo, atque
 hoc infinitivo solo utitur Hesiodus,
 et apud Nostrum saepe recurrit, ut
 apud Homerum ἀλέασθαι. Interim
 recepi multorum librorum lectionem
 ἐξαλέασθε, quamquam non diffiteor
 magis me probaturum ἐξαλέαισθε, si
 in quo libro legeretur.

340. Indicativus πέλει, in quo libri
 omnes consentiunt, ferri vix potest,
 quare πέλοι Steph. ex conjectura,
 ut videtur, quod receperunt Brunck.
 Beck., sed malim πέλη, quod facilius
 etiam in πέλει corrumpi poterat, se-
 cundum Hom. II. VIII, 478. XXIII,
 346. XIV, 140. cf. Herm. de praece-
 ptis quibusd. Attic. p. 18. Thiersch.
 gr. gr. p. 629. Nescio an futuri sint
 etiam, qui πέλεν proponant, quod et
 ipsum habebit quo se tueatur. In-
 terim librorum lectionem retinui.

342. εἴ κέν vulg. εἴ κέ Vatt. A. C.
 D. Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph.
 Vind., unde perspicuum est, verum
 esse, quod sensus flagitat, εἴ καὶ.
 Hoc ex conjectura reposuit Brunck.,
 et id ipsum exhibet cod. Vrat. Vid.
 quae ad I, 663 de confusione harum
 vocularum monita sunt. — εἶσεν
 Vind.

- „ὅσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στυγέεσθαι
 „μὴ τλήτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 345 „καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλη, τὼς ἔσσεται. ἦν δὲ φ
 „σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνδοθι Πόντου,
 „ἀντίκα Βιδυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες
 „πλώετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰδόκεν αὐτα
 „Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
 350 „γνάμψαντες, νήσου Θυνηίδος ὄρμον ἵκησθε.
 „κεῖθεν δ' οὐ μάλα πούλῳ διέξ ἄλὸς ἀντιπέραν
 „γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
 „ἔνθα μὲν εἰς Ἀἶδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος,
 „ἄκρη τε προβλής Ἀχερουσιάς ὑπόθι τείνει,
 355 „δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
 „ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἵησι φάραγγος.
 „ἀγχιμόλον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολων
 „Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἑνετήϊος ἐμβασίλευσεν
 „πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ ἄφ' αἵματος εὐχετ

344. τλήτ' suprascr. s Vrat. — ἐπὶ νηὶ legendum iudicat Gerhard. p. 76, quae prorsus inutilis est conjectura. Sensus est: ne audeatis amplius posthac, ut adhuc fecistis, sine columba navigare.

348. ῥηγμῖνας Vind. ῥηγμῖνα Guelph. probante Hoerstelio.

349. ἀκτὴν· vulg. ἄκρην ex conjectura Brunck. Beck., quod necessarium sane videtur propter v. 651 et verbum γνάμψαντες, quod de littore non facile dici poterat, et confirmatur a Strabone, qui XIV p. 954 promontorium Μέλαιναν vocatum fuisse testatur, assentiente Arrhiano in Periplo Ponti Eux. Sed admodum antiquum hoc vitium videtur, nam et apud Orph. Arg. 716 libri omnes habent Μέλαιναν ἀκτὴν, et Valer. Flacc. IV, 697 scripsit nigrantia littora, et Scholiastes uterque ἀκτὴν legit. Eadem vocabula confusa sunt mox 354. 366 et infra 806.

350. βιδυνηίδος Vatt. A. C. D. et Vrat. a m. 1. — ἵκησθε Vrat.

351. διέξ ἄλὸς ἀλλ' ἀντιπέραν Reg. E. διέξ ἄλὸς ἀλλὰ περαίαν Regg. A. C.

352. Μαριανδυνῶν Guelph.

353. Ἀἶδην Vind. et Vrat. ex ratura.

354. Hic quoque libri omnes praebent, aequae ac infra v. utroque loco Scholiastes utique κραν' Ἀχερουσιάδα commemorat quae ipse poeta ita vocat v. et 844, ut non dubitandum sit ritate emendationis, quam Piers, Verisim. p. 16, et re Brunck. Beck.

355. διανειόθι Flor. Bru

356. ἄκρης ἐκ μεγάλης vulg. admodum scribere librariorum fuit, quum supra ἀκτὴν ἢ ἄκρην a m. 1. habet Reg. E recte reposuit Brunck. — q Vat. C.

357. παρανίσθε Guelph.

358. τοῖσιν τ' Ἑνετήϊος Ald. vulg., quod et in Vat videtur. τοῖσιν Μενεδήϊος C. D. Regg. A. C. D. E. Med. Vrat. Vind. var. lect. in Scholia quae correctori metrico aequatur ac vulgata lectio. τοῖσιν I Reg. B. marg. Guelph. et Vir quod recte receperunt Brunck. τοῖσιν δ' Ἑνετήϊος voluit I Orph. p. 705 metri causa, sed recte se habere docet Gerhard. — ἐμβασίλευς Brunck. Beck. sic in Regg. quinque legitur

- 360 „ἔστι δὲ τις ἄκρη Ἑλίκης κατευαντίον ἄρκτου,
 „πάντοθεν ἡλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Καραμβιν,
 „τῆς καὶ ὑπερ Βορέας περισχίζονται ἄλλαι·
 „ὥδε μάλ' ἄμ πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 „τὴνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
 365 „αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 „ἄκρη ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἄλυσος ποταμοῖο
 „δεινὸν ἐρεύνονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχίρῳος Ἴρις
 „μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλλα δίναις.
 „κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 „ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 „κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
 „μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἡπείροιο.
 „ἐνθα δὲ Δολαντος πεδλόν, σχεδόθεν δὲ πόλῃες
 „τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
 375 „τροχέην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν

360. De voce τις producta v. Herm. ad Orph. p. 704. — Ἑλίκης ἄκρη scripsit vocabulis transpositis Brunckius, quia alteram structuram non admittebant teretes ejus aures. Sed nescio an plurimos haec potius verborum collocatio offensura sit; ego certe, si ita in libris legeretur, mutare non dubitarem. — Ἑλίκης Vind. — κατ' ἐναντίον vulgo, quod recte junctim scripserunt Brunckius, Beckius, et sic in Vrat. legitur.

361. κάραβιν Vrat. κόραβιν Vind.

362. τῆς κεν vulg. τῆς καὶ, quod sensus postulat, Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Βορέω Guelph. — σχίζονται Guelph.

363. ἀμπέλαγος vulg., quod correxi. — κυρεῖ Reg. E. κεῖται Vat. B.

364. παραγνάμψαντι Regg. A. E. περιγνάμψαντι Reg. C. Vind.

366. ἀκτῇ vulg., in quo mirum est h. l. neminem offendisse, quum supra bis in ἄκρη mutatum viderimus, quamquam hic non minus necessaria est ea mutatio. Nam ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο in fine littoris non est littus sed promontorium; praeterea supra etiam v. 354 non erat ἀκτῇ sed ἄκρη προβλήτης; postremo conferatur Dionys. Perieg. v. 784, qui ex nostro loco profecit:

Ἴρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον
 εἰς ἄλλα βάλλει.

τῷ δ' ἐπὶ μορμύρουσι ῥοαὶ
 Ἄλυσος ποταμοῖο,
 ἐλκόμεναι βορέηνδε Καραμβί-
 δος ἐγγύθεν ἄκρης.

et Orph. Arg. v. 738:

— Καραμβίην δ' ἔκετ' ἄκρην,
 ἣ ἐπὶ Θερμώδων χέεται Ἄλυσος
 τε ῥέεθρον,
 πολλὸν ἐπ' αἰγιαλὸν δίνας ἀλ-
 μυρέας ἔλκων.

Itaque hic quoque ἄκρη restitui.

367. τόνδ' vulg., quod sensus causa correxi. — ἀγχίρῳος Brunck. Beck.

370. ἐπεὶ Vrat. ex correctione.

371. ἐν deest in ed. Hölzlin. errore typ. et inde in ed. Shaw. — Θεμισ-
 κύριον Reg. A. Vrat. et Schol. Flor.
 ad II, 963. — ἐπ' ἄκρην vulg. ὑπ'
 ἄκρην Schol., unde recepit Hoelzlin.,
 quem assentiente Etymol. M. p. 445,
 27 secutus sum; ἐπὶ ex praecedente
 ἐπὶ natum est, sed propter ipsum
 illud ferri non potest.

372. διακειμένος Vatt. A. D. Vrat.

373. ἐνθάδε Brunck. Beck.

374. μετὰ τε Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

375. Dionys. Perieg. 768:

τοῖς δ' ἐπὶ καὶ Χάλυβες στυφε-
 λὴν καὶ ἀπήνεα γαῖαν

- „ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἄμφι σιδήρεα ἔργα μέλονται
 „ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύρρηνες Τιβαρηνοὶ
 „Ζηνὸς Ἐυξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
 „τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνοιχοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
 380 „ἐξέλῃς ἥπειρον, ὑπάρειας τε νέμονται,
 „δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτύναντες.
 „τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,
 „μήτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
 „οἴωνούς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν
 385 „κῆρσον ἐρημαίην. τῇ μὲν τ' ἐν νηὶ Ἄρηος
 „λατνεον ποίησαν Ἀμαξονίδων βασιλειαί
 „Ὀτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατόωντο.
 „ἔνθα γὰρ ὕμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶα
 „ἄρρητον· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω

ναλουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες
 ἔργα σιδήρεον. —

ἔχοντες Guelph.

376. ναιετάουσιν Vind. — πολύ-
 ρρηνες Brunck. Beck. πολύρρηνες Τι-
 βαρηνοὶ etiam apud Dionys. Perieg.
 767.

379. τοῖς δ' ἐπὶ Regg. A. C. E.,
 quod receperunt Brunck. Beck. Nullam
 video necessitatem, quum τῇ apte pos-
 sit ad praecedentem ἄκρην referri.

380. ὑπάρειάν Regg. A. B. E., quod
 receperunt Brunck. Beck., et hic nul-
 la necessitate cogente, quod vel Hoer-
 stelius intellexit, apte conferens II.
 XX, 218.

381. δουρατέοις Vrat. — ἐνοίκια
 Reg. A. — Post hunc versum in codd.
 et editionibus ante Brunckium omni-
 bus leguntur hi duo versus:

κάλλινα, καὶ πύργους εὐπηγέ-
 ας, οὓς καλέουσι

μόσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυ-
 μοι ἔνθεν ἔασιν.

qui non propter id modo suspecti sunt,
 quod absurde scripsisset poeta δου-
 ρατέοις ἐν πύργοις πύργους εὐπηγέ-
 ας τεκτύναντες (huic enim incommodo
 subveniret Ruhnkenii Ep. crit. p. 295
 emendatio, πύργους in θριγγούς mu-
 tantis), sed etiam quod ineptum foret,
 Phinei vaticinio ejusmodi etymolo-
 giam immiscuisset poeta, et quod
 versus postremus iisdem verbis infra
 post v. 1016 recurrit, cujusmodi repe-
 titionibus prorsus abstinuit Apollo-

nus. His causis commo-
 ckis. hos versus h. l. ejus-
 post v. 1016 transposuit,
 Ruhnkenio et Beckio. Ho-
 fecerit, infra suo loco
 illud profecto recte fecit,
 nim ferri non possunt hi v
 non ex loco inferiore eos i
 puto (ibi enim nunquam
 esse neque hunc legi debet
 debimus), sed cum Gerh-
 mihi persuasum est, hos d
 in priori recensione versu
 cessisse, (qui tum et ipse
 compositus fuerit necesse
 de vero a poeta sublato e
 de causis, quibus Bruncki
 levit, et a librario in margi-
 tos in textum irrepsisse. A
 explicandi via patet, neq
 probabilis. Ad vocabula δ
 πύργοισιν adscripserat al
 καλοῦσι μοσσύνας (quae i
 in Schol. Paris. leguntur)
 monii causa addiderat ver-
 quem infra legerat; mox a
 metrum, cujus exitum p
 verba οὓς καλέουσι, de
 inepte explevit, quae res
 non caret.

387. ὅποτεστρατόωντο
 ὅπότ' ἐστρατόωντο invitae
 sine causa Brunck. Beck.

389. τῷ κέν τε vulg. τ
 Reg. A. τῷ κέν τι Regg.
 καὶ τι Reg. D. τῷ καὶ τε

- 390 „ἰσχέμεν. ἀλλὰ τίη μὲ πάλιν χρειῶ ἀλιτέσθαι,
 „μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντα;
 „νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἡπείροιο περῆς
 „φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
 „Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχέρων.
 395 „ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 „Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
 „αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
 „πείρεθ', ἕως μυχάτη κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσση.
 „ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείροιο Κυταιῖδος, ἥδ' Ἀμαραντῶν
 400 „τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδλιοῖό τε Κιρκαιοιο
 „Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλα βάλλει.
 „κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοᾶς ποταμοῖο
 „πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
 „ἄλσος τε σκιοῖεν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 405 „πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 „ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκῆμένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
 „οὐ κνέφας, ἦδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὅσσε.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθαρ ἔλεν δέος εἰσαΐοντας.
 δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὁψὲ δ' ἔειπεν
 410 ἦρως Αἴσονος υἱὸς ἀμυχανέων κακότητι.
 „ὦ γέρον, ἦδη μὲν τε διῖκεο πείρατ' ἀέθλων

datione Brunck. Beck. recte; v. I, 663.

391. διηνεκέως ἐνέποντα vulg. διηνεκέως ἐξενέποντα Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., unde Brunck. recte dedit διηνεκὲς ἐξενέποντα. De confusione terminationum *es* et *ews* v. ad I, 883.

392. νήσω Flor.

393. δ' ἐξύπερθεν codd. et edd. antiquae omnes, nisi quod δ' ἐξύπερ in Reg. A. δὲ ὕπερθεν in ed. Paris. legitur. δ' ἐφύπερθεν ex emendatione Hoelzlin. Brunck. Beck., quod et ego recepi, quamquam in illo librorum consensu aliud quid latere videtur. — ἔασι Guelph.

394. φῦλλα Guelph.

395. Σάφθεις suprascripto π Guelph.

399. Κυταιῖδος vulg. Κυταιῖδος Reg. D., quod recte receperunt Brunck. Beck., eandem enim formam libri praebent infra 1268 et IV, 511.

401. δεινήεις Med.

403. Hunc versum laudat Steph. Byz. s. v. Κυταία.

404. σκιοῖεν Hoelzlin. Shaw. Beck. in vitis libris omnibus; cf. Herm. ad Orph. p. 705. — Ἄρεως Vrat. Vind. Guelph.

405. δεινὸν Reg. A.

407. νήδυμος Vrat. Vind. ἦδυμος Med. Flor. Brub. Basil. — ἀναιδέε Vat. B. Regg. A. D. E., quod quo jure praetulerint Brunck. et Beck. nescio Imitatus est Orph. Arg. 935

φρουραῖς τ' ἀκμήτοις ἐπιμαίε-
 ται ἄμμορος ὕπνου,
 γλανκοῖς ἀμφ' ὅσοισιν ἀναι-
 δέα κενθὸν ἐλίσσων.

409. ἀφασίῃ Vrat. Vind. Scholl. — βεβλημένοι Schol. Paris. — ἔειπε Vrat.

411. γέρον Vrat. — διῖκεο vulg. διῖκεο Reg. C. διῖκετο Reg. A. διῖκεο Regg. D. E., quod recte receperunt Brunck. Beck. Illo verbo neque Ho-

„ναυτιλίας, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στυγεράς διὰ πέτραις
 „πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ οἱ
 „τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος δ'
 415 „ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαείη
 „πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσῃν ἀλὸς εἶμι κέλευθον
 „νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆϊσιν; Αἶα δὲ Κολχίς
 „Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.“

„Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραίος ἀμειβόμενος προ-
 420 „ῥέ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὁλοὰς διὰ πόντον
 „θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύει
 „ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἄλλης πομπῆς ἔδονται
 „ἀλλὰ, φίλοι, φράξεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἄρωγιν
 „Κύπριδος· ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἄλκιμον
 425 „καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.“

„Ὡς φάτ' Ἀγηνόριδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν νύξος δὴ
 Θρηϊκίου Βορέας κατ' αἰθέρος ἀΐξαντε
 οὐδ' ἐπὶ κραιπνοῦς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνέστησαν
 ἐξ ἐδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.

430 Ζήτης δ' ἰσμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσπον ἄπωθεν
 ἤλασαν, ἥδ' ὥς Ἴρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
 ὄρχιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσα
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.

merus neque noster usquam usi sunt, hoc Homerus II. XIX, 186. IX, 61.

413. εἰ δέ κεν vulg. ubi καὶ, saepissime in κέν corruptum (v. I, 663) recte reposuit Brunck. Vulgata defendi posset locis Homeri Od. XV, 523. XVI, 260. XVIII, 264, nisi et his locis εἰ καὶ probabilior lectio esset.

414. ὑμῖν Guelph.

415. οὐ σπαστῶς Guelph. — κεν Vrat. Flor. Steph. — παρὰ σέο Reg. A. Productionem, qua offensus Herm. ad Orph. p. 706 aut κεν παρὰ σέο aut κε παρὰ σέο legendum putaverat, recte tueretur Gerhard. p. 123. — σέο Vind. Vrat.

417. ἐτέροις Vatt. C. D. — αἶψα Reg. A.

421. ἡγεμονεύει Reg. A.

423. θεοῦ Guelph. Hoerstel. θεᾶ Flor.

424. ἐν γὰρ τῇ Schol. Flor. ad III,

946, quod suadente Ruhnck. crit. p. 296 recepit Beck., constructio ob id ipsum praest, quod rarior.

425. δ' ἐμὲ Brunck. le monitq, ut semper, ex illis Eur. Phoen. 852 disputavit τέρω vulg. περαιτέρω Reg. A. περαιτέρω Regg. D. E. et apud Steph. Thes. L. Gr. I 1612, hinc Brunck Beck.

426. δυὼ vulg. διοὼ cor. praeter Vat. B. et Guelph Brunck. Beck.

427. ἀΐξαντες ex Regg. Brunck. Beck. male.

432. τὰς γε Brunck. sine lectore non monito, secutus est Beck.

434. ἐρίπων Guelph. — ἄντρον ἐρίπνης hinc sumsi Dionys. VIII, 178. XIII, 24 14.

436 γηθόσυννοι δ' ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἑταῖροι
αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὦκα δὲ τὸν γε
Ἀλκονίδης περιπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.

„Ἡ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεός, ὃς σέθεν ἄτης
„κῆδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πέλασθεν
440 „τηλόθεν, ὅφρα τοι νῆες ἀμύνειαν Βορέαο·
„εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φῶς πόροι, ἦτ' ἂν ὅτω
„γηθήσειν, ὅσον εἶπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἰκοίμην.“

“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηγήσας προσέειπεν.
„Ἀλκονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
445 „ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
„ἀντὶ δὲ τοῦ θανάτον μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
„καὶ τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλατήσιν.“

“Ὡς τῷ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφ' ἀνδρῶν
450 Ἡριγενῆς· τὸν δ' ἀμφὶ περικτῖται ἡγερέθοντο
ἄνδρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἡματι κεῖσε θάμιζον
αἶεν, ὁμῶς φορέοντες ἐῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρον πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφανρὸς ἴκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
455 μαντοσύνη· τῷ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσιν δ' ἴκανε Παραίβιος, ὃς ῥά οἱ ἦεν
φίλτατος· ἀσπασίως δὲ δόμοις ἐνὶ τούς γ' ἐνόησεν.
πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν

435. ἤπειτα quamquam falsum est, tamen ita ipse scripsisse Apollonius videtur ex male intellecto usu Homérico, cf. Gerhard. p. 95.

436. τόνδε Reg. A.

437. πέρι πολλὸν Guelph. Hoerstel. — μετέειπεν Guelph.

438. Φινεῦς Reg. A.

440. ἀμύνοιεν Vrat. Vind.

441. πάρει Guelph. Hoerstel.

442. γηθήσεις Guelph. Hoerstel.

445. κεναὶ Med. a m. 1.

446. θεὸς omittunt Vatt. A. D.

447. μετέσσομαι Med. a m. 1.

448. τοί Reg. A.

449. ἐλδομένων Regg. A. E. ἐλδομένοις Reg. C. ex oscitantia librorum, qui ultimum libri primi et secundi versum legerant.

450. Vocem περικτῖται ex loco

nostro commemorat Etymol. M. p. 664, 11.

454. ἔχρα Guelph. — ἐνδυκέως Vatt. C. D.

455. κέν μιν vulg. κί μιν Regg. D. E. καί μιν, quod sensus flagitat, Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

456. τοῖσι Vatt. A. B. Regg. quatuor, Vind. Vrat. Flor. Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri τοῖσιν habent, etiam Med., quod Brunckii causa adjicio.

457. ἀσπασίως Vat. C. ed. Paris. Steph. ἀσπάσιν τε Guelph.

458. δὴν ὑπὸ τ' vulg, quod quomodo ferre potuerint editores nescio, nam neque ὑπὸ potest cum verbo μυθήσατο tam longe distante bene jungi, neque ὑπεμυθήσατο sensui aptum foret, etiamsi usus ejus aliis ex-

- Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 460 πείσματ' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
 οἷτε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν σχήσουσιν λούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσιν
 πέμφ' ὁ γέρων· οἷον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μέμνει
 κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τὸν γε
 465 σφωϊτέρων ὅτων ὅτις ἔξοχος εἰς ἔκομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύνας· τοῦ δ' ἐκ μεγάρου κίοντος,
 μελιχίως ἐρέτησιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα.
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔα
 „οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες. ὥς καὶ ὅδ' ἀνὴρ
 470 „τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαείῃ.
 „εὖτε γὰρ οὖν ὥς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογή
 „δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρῃ βιότοιο
 „χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἡματι δ' ἡμαρ ὀρώρει
 „κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 475 „ἀλλ' ὃ γε πατρὸς ἐοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
 „ἀμπλακίης· ὃ γὰρ οἷος ἐν οὖρεσι δένδρεα τέμνων
 „δὴ ποθ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,

emplis confirmari posset (nam ex hoc uno loco in lexica illatum est, jam-jam exsulaturum), neque postremo illud τε quid sibi velit quisquam dixerit. Nihilo minus solus offendit Gerhard. p. 76, idemque felici conjectura veram lectionem assecutus est. Nam quod, non mutatis sed alio modo junctis litteris, proposuit: δὴ νύ ποτ' αὐτὸς, id his ipsis verbis in cod. Vrat. scriptum inveni, neque igitur in textum recipere dubitavi. Aptè Gerhard. confert Hom. II. XIX, 95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο. In margg. Vrat. et Vind. δὴν οἱ ποτ' legitur.

460. ἄν ἄψασθαι Reg. C., unde dederunt Brunck. Beck., sed vid. quae ad I, 1343, monita sunt. Praeterea semper hoc composito, nunquam simplici ἄπτομαι, de retinaculis utitur et Noster et Homerus et reliqui, credo, omnes.

461. οἱ τότε οἱ Reg. A. — οἰέθεν pro Διόθεν Reg. A. cum gl. μόνως.

464. ἀριστήεσσιν Med.

465. ὅστις Reg. A. — κομίσαι Flor. Brub. Basil.

467. ἔτησιν Vat. B. — ὀμηγερέεσσι Reg. A. — προσηύδα supr. μστ Guelph.

468. ἔασσιν Guelph.

470. ὥδ' ἦλθεν Vatt. codd edd. antiquae. δεῦρ' ἦλθεν re novem codd., quod cum Brunck. B. recepi.

471. κάμοι κ. π. μογήσει V κάμοι κ. π. μογήσει Med. a m. Reg. D. κάμη κ. π. μογήσει V Vind. Sensus utroque loco opvum postulat, quem habent Reg. B. C. E. ed. Paris. Steph. Br. Beck.

473. τρώχεσκεν Guelph.

474. οὐδέ τι vulg. οὐδέτι V οὐδ' ἔτι Reg. A. οὐδέ τις Reg. Steph. et quae secutae sunt ednes. — ἀνάπνευσις Vat. A. ἀνάπνευσις Vatt. C. D.

475. Hunc versum et qui sequitur quinque laudat Tzetz. ad Lyc. v. 480, eundem cum duobus pro: Etymol. M. p. 75, 25, ubi τὰ pro τέμνων legitur.

477. ποτ' Flor. Brub. Basil.

- „η μιν ὀδυρομένη, ἀδινῶ μειλίσσεται μύθῳ,
 „μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἧ ἔπι πουλὺν
 480 „αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 „ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγνηνορίῃ νεότητος.
 „τῷ δ' ἄρα νηκερδῇ Νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
 „αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν· ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
 „ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 485 „Θυνιάδος Νύμφης, λωφήϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 „ἱερά, πατρώην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 „ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὐποτ' ἐμεῖο
 „ἐκλάθεται, οὐδ' ἀθέρισσε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 „πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.“
 490 Ὡς φάτ' Ἀγνηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιῶ
 ἤλυθ' ἄγων πολίμνηθεν ὄϊς. ἀνὰ δ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἄν δὲ Βορήϊοι νῆες, ἐφημοσύνησι γέροντος.
 ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
 ῥέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἡματος ἀνομένοιο.
 495 κουρότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγνυνον.
 ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 ἦρι δ' ἐτήσiai αὖραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀνωγῇ.
 500 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηνειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὖαδε γάρ οἱ
 παρθενίῃ καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 τήν γ' ἀνερεψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσιν,

478. ἀδινῶ Vind.
 479. διὸς pro δρυὸς Reg. A. —
 ἐπὶ Guelph.
 481. ἀγνηνορίην Vind.
 483. ἐγὼ μὲν Guelph.
 484. ἀμπλακίην Med. a m. 1.
 486. εὐτεύμενον Vatt. C. D.
 487. ἐμοῖο Reg. D.
 488. ἀθέριξε Reg. D. Guelph.
 Brunck. Beck. sed in tanto librorum
 consensu alteram formam delere no-
 lui, quamquam ea alibi non utitur
 Apollonius. Duorum illorum libro-
 rum lectio fluxit ex v. 477.
 492. ἄν sine accentu male Hoelz-
 lin. et Shaw.
 494. ἀνυμένοιο Vat. B. Guelph.

495. κουρότερον Med.
 496. πείσματα Regg. A. E., quod
 dici potuisse non erat quod multis
 exemplis adstrueret Brunckius.
 498. ἐτήσιοι vulg. ut v. 525. Ve-
 ram lectionem hic unus Reg. D. cum
 Flor., ibi plures libri dant, unde re-
 stituit utroque loco Brunck.
 499. τ' νοῖδε Reg. A. — Διὸς o-
 missum in Vrat. suprascripsit manus
 sequior. — ἀνωγῇ vulg. sensu casso.
 ἀνωγῇ Vatt. A. B. C. D., quod con-
 jectura assecutus erat Matthiae Obs.,
 critt. p. 28 et recepit Beck. Eadem
 vocabula supra I, 1134, infra v. 556
 confusa sunt.
 503. ἔτι Guelph.

- τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίη παρακάτθετο Νύμφαις,
 505 αἶ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶπος.
 ἔνθα δ' Ἀρισταίου Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
 Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἰμονιῆες,
 τὴν μὲν γὰρ φιλότῃτι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
 αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· νῆα δ' ἐνείκεν
 510 νηπιάχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισιν κομέεσθαι.
 τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
 Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
 καὶ μιν ἑὼν μῆλων θέσαν ἥρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
 ἄμ πεδλίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν
 515 Ὀθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
 ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
 Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτησιν,
 τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσαν, ἐφημοσύνης Ἑκάτοιο,
 λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ' ὅ γε πατὴρ ἐφετμῇ
 520 Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
 Παρράσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
 καὶ βωμὸν πόησε μέγαν Διὸς Ἰκαίλοιο,
 ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διὶ, τοῖο δ' ἔκητι
 525 γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσiai ἐκ Διὸς αὖραι
 ἦματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
 ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέξουσι θυηλάς.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐτῇ
 μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
 530 πᾶν ἥμαρ Φινῆϊ χαριζόμενοι προτάλλον.

504. *χθονίαις* ex uno Reg. D. Brunckius male. — *παρακάτθετο* Med. a m. 1. — *Νύμφης* Reg. E.

505. *Μυρτώσιον* Guelph.

506. *ἐνθ' Ἀρισταίου* Reg. A.

507. *πολυλήϊον* Regg. A. E. Guelph.

509. *μακραίωνα* Guelph.

510. *ἄντροισι* Vatt. A. B. D. Regg. A. D. E. Med. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

511. *ἐξεθέντι* Med. a m. 1.

512. *ἀκεστορίην θεοπροπίαν* Guelph. — *ἐδίδαξαν* Med.

513. *κοίρανον legisse videtur* Schol. Paris. Hunc versum cum sequente laudat Etymol. M. p. 24, 10.

516. *Μινωΐάδας* Reg. A.

519. *ἀλεξιτῆρα* Vrat. Vind.

521. *Παράσιον* Guelph. Schol. Paris.

525. *ἐπιψύχουσι* Vrat. — *ἐτήσiai* vulg. *ἐτήσiai* Vatt. A. B. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck.

528. *καταῦθι* Regg. D. E.

529. *θυνοὶ* Reg. A.

530. *παντῆμαρ* Steph. Hoelzlin. Shaw., quod in Vatt. A. C. legi videtur. *πανδημαρ* Vat. B. Regg. quidam, Vrat. Flor. πᾶν δ' ἥμαρ Vat. D. Med. (ap. Dorvill. Obs. IV p. 19). Regg. quidam, Vind. Brub. Basil.

ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυνάδεα δωμήσαντες
 βωμόν ἄλως ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
 νῆα θοὴν εἰσβαῖνον ἐρεσέμεν, οὐδὲ πελείης
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἄλλ' ἄρα τήνγε
 535 δείματι πεπτηνῖαν ἐῷ φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφημος, γαίης δ' ἄπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρμηθέντες.
 ἀντίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
 κούφης, ἧ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ ἐοῦσαν,
 540 σεύατ' ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 ὥς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
 τηλουρὸς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
 σφωίτερούς δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
 545 ὕγρὴ τε, τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα

(quae lectio sit in Med. et Guelph. nescio) sed παντῆμαρ et πανδῆμαρ sunt voces nihili, πᾶν δ' ἦμαρ sensus non fert, πανῆμαρ nec sensus nec metrum. Itaque ex emendatione Dorvillii in Obs. Misc. IV p. 19 πᾶν ἦμαρ recepi cum Brunck. et Beck.

531. τόθι Regg. A. E.

532. In vocabulo πέρην offendit Brunck., qui illud aut πέλας significare, aut in πέλας vel πάρος mutandum putat. Sed doctissime monuit Buttmannus Lexilog. II p. 31 sqq.; illud adverbium solenni significatione: ex adverso, hic adhibitum esse, aram enim illam duodecim Deorum in littore Asiatico exstructam fuisse, ubi nomine Ἱερὸν a multis scriptoribus commemoratur; praeterea non opus fuisse, ut πέρην πλεύσαντες adjiceret poeta, in quo omissio maxime offenderat Brunckius, quia et per se intelligeretur ex vocabulo πέρην, et in tanta Bospori angustia non magna navigabone opus fuisset.

534. τρήρωνος Flor.

535. δῆματι vulg. δείματι Med. a m. 2., Regg. quinque, Vind. var. lectio in Scholl., quam sensu iubente cum Brunck. et Beck. recepi.

536. ἀπὸ vulg., quod cum Flor. Brub. Basil. correxi. — πείσματ' Med. — ἔλυσαν Med. a m. 1.

539. φέρει Vrat.

541. Comparationem ex Homer. II. XV, 80 haustam esse docent jam Scholl.

542. πλαζόμεθα τετληότες Scholl. positum dicunt pro πλαζόμενοι τέτλαμεν, ad quod schema illustrandum Schaeferus conferri jubet Schol. Ven. ad Hom. II. XVI, 162. Koen. ad Gregor. Cor. p. 87 et Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 124 sq. Sed idem ad Eur. Or. 1165 ita potius interpretari vult, ut sit; πλάζεσθαι τέτλαμεν. Sed quidni proprio sensu verba illa accipiamus? πλαζόμεθα τετληότες est πλαζόμεθα, τετληότες τὸ πλάζεσθαι, quemadmodum ipso illo Euripidis loco ἦρξ' ἀξιώθεις minime positum est pro ἄρχειν ἡξιώθη, ut vult Schaeferus, sed significat, id quod unice potest, ἦρξεν, ἀξιώθεις ἄρχειν.

544. Nisi forte delendum est δ', quod non puto, notanda est orationis quaedam ἀνακολουθία, nam ὥς ὅτε cum participio juncta sunt.

545. ἄλλη Flor.

θῆκεν ἐπ' ἀξέλωιο πόδας Θυνηΐδος ἀκτῆς.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στενωπὸν ἴκοντο
 550 τρηχέλης σπιλάδεσσιν ἐργόμενον ἀμφοτέρωθεν,
 δινήεις δ' ὑπένερχεν ἀνακλύζεσκεν λοῦσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσεν νέοντο,
 ἦδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
 νωλεμές οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἀλιμυρές ἀκταί,
 555 δὴ τότε' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶ
 Εὐφημος πρόωρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
 Τίφυος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
 εἰρεσίην, ἔν' ἔπειτα διέκ πέτρας ἐλάσειαν,
 κάρτει ᾧ πῖσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
 560 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
 σὺν δὲ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' αἰτῆαι περὺγεσσιν
 Εὐφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 ἦειραν κεφαλὰς ἐσορῶμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπτατο· ταί δ' ἄμυδις πάλιν ἀνταί ἀλλήλησιν
 565 ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλή
 ἄλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖτε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰδήρ.
 κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
 κλυζούσης ἀλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑπόθι δ' ὄχθης
 570 λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυνε κύματος ἄχνη.
 νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν

548. εὐξέλωιο Reg. A. Notum est
 α̃ et εὐ interdum in libris confundi,
 v. Montefalcon. Palaeogr. Gr. p. 343.
 Bast. Comment. palaeogr. p. 706 s.
 Wernsd. ad Himer. Eclog. V, 18.
 Vid. infra v. 721. III, 1195. — Θυν-
 νηΐδος Reg. A.

549. ὅτι Vrat. — πόρον Guelph.

550. ἐργόμενον Schol. Paris. ἐρ-
 γόμενοι Vat. B.

551. ἀνεκλύζεσκεν Vrat. Schol.
 Paris., quomodo fortasse etiam in
 textu scribendum putat Schaefer.,
 sed librorum consensus docet augmen-
 tum aequae abesse debere ac I, 1074.

552. πολλῶ var. lect. in marg.
 Vrat.

556. ὑπ' ἀρωγῇ vulg., ὑπαρωγῇ
 Flor. Brub. Basil. ὑπ' ἀνωγῇ Vatt.
 A. C. D. Med. ex correctione, Vind.
 Vrat. Brunck. Beck., quod reponen-

dum esse viderat jam Piers. V
 p. 208. vid. supra v. 499.

559. κάρτι Med.

566. αὐ Med. a m. 1.

570. λευκὴ suprascripto ὦ Reg
 λεπτή Regg. A. et duo alii. —
 χλάζοντος vulg. καχλάζοντος V
 A. C. D. Regg. quinque, Vrat. V
 Guelph. Brunck. Beck. — Voca
 ἀνέπτυνε κύματος absorpsit lacum
 Vatt. A, C, D. — ἄχνην Reg
 Flor. Brub. Basil. Obversabatur
 tasse librariis locus Homeri II.
 426 ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἄχνην,
 Noster ἀνέπτυνε intransitiva vi a
 buit ut infra IV, 925, qui loci
 se invicem tuentur, ut injuria
 suspectos habeat Graef. ad Me.
 p. 142.

571. εἴλει vulg., quod cor
 Brunck. εἴλει Regg. A. C. E.

οὐραϊα πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἥ δ' ἀπόρουσεν
 ἀσκηθῆς. ἐρέται δὲ μέγ' ἱαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
 Τῖφους ἐρεσδέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὐτῆς
 75 ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, ὄφρα μιν αὐτῆς
 πλημμυρὶς παλινόρσος ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
 ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 80 καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδν μέγα κῦμα πάρουθεν
 κυρτὸν, ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. εἶσατο γὰρ ῥα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλὰ μιν ἔφθη Τῖφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύνθουσιν
 85 ἀγγαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν προύμνηθεν ἀνείρυσσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχρονίη πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἐταίρους
 ἐμβαλέειν κώπησιν ὄσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 90 κόπτον ὕδωρ. ὄσθον δ' ἄν ὑπείκαθε νηῦς ἐρέτῃσιν,

574. αὐτῆς Brunck. sine libris.

575. ἔλε φόβος Guelph. ἔχε τρό-
 ς Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 τω Reg. C., unde Brunck. αὐτῶν
 lit, ne αὐτῆς tam brevi spatio re-
 teret. Sed illud αὐτῶν quam non
 imode cum πετράων jungi possit
 sque videt, in ejusmodi repetitio-
 vero non offendendum esse, jam
 ra saepius monitum est. Neque
 uno est ejusdem vocabuli repeti-
 quum versu praecedente ex li-
 rum auctoritate αὐτῆς legendum

77. ἔλε Guelph.

80. σφιν Vat. D. Med. Vrat.
 r. Brub. Basil.

81. ἀποτμήσι Guelph. ἀποτμάγι
 ol. Paris. Ad hoc exemplum
 τμήτας apud Nonn. Dionys. II,
 fere in ἰδυτμήτας mutandum
 est in tam facili litterarum T et
 confusione. Rectius enim haec
 ctiva a poetico τμήγω quam a
 uo ducuntur.

82. λοξῇσι Med. Flor. Brub.
 il.

83. De participio κατεπάλμενος
 Wernick. ad Tryphiod. p. 386 s.

585. ὑπὲρ Guelph. Hoerstel.

587. Hic libri omnes μεταχρονίη
 praebent, Brunckius vero μεταχθο-
 νίη dedit, obsequente Beckio. vid.
 supra v. 300.

588. βάσκειν Vind.

590. ὄσον Vrat. — δ' ἀνυπείκα-
 θε Reg. A. Guelph. δὲ παρείκαθε
 Reg. D., quod assentiente Beckio ex
 hoc uno libro recepit Brunck., quia
 particula ἄν hic locum non habeat.
 Sed omnino sensum loci non cepe-
 runt, quum enim Beckius vertit:
*quantum vero cedebat navis remigi-
 bus, bis tantum aequor resiliit*, id
 quomodo fieri possit prorsus non
 video. Neque melior altera explica-
 tio in Schol. Flor. ὄσον δὲ ἄλλη ναῦς
 τῇ εἰρησίᾳ πειθομένη ὑπείξεν ἄν,
 δὲς τόσον ἢ Ἀργῶ; ita enim neque
 ἄψ ἀπόρουσεν dici poterat, et sub-
 jectum mutatum addito pronomine
 indicari debebat. Unice vera est al-
 tera explicatio, quam uterque Schol.
 exhibet, ex qua hic est sensus;
*quantum quovis remorum impulsu
 provehebatur Argo, bis tantum retro
 vhebatur, fluctuum vi rejecta*. Hoc
 sensu vides etiam particulam ἄν opti-

δις τόσον ἄψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ καὶ
 ἦν τε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφές ἔσσυτο κύμα.
 ἡ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λ
 595 προπροκαταίγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσσα
 Πληγάσι δινήεις εἶχεν ὄοος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σιρόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νῆϊα δοῦρα.
 καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερές ὥς φέρεσθαι.
 600 ἡ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ' οἷστῳ.
 ἔμψης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
 νωλεμές ἐμπλήξασαι ἐναντία. αὐτὰρ Ἀθήνη
 Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαι
 πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 605 νωλεμές ἐρρίζωθεν, ὃ δὲ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εἴτ' ἂν τις ἰδὼν διὰ νηϊ περήσῃ.

me se habere, quae cum indicativo
 imperfecti juncta significat id, quod
 iterata actione fieri solet, de quo usu
 ipse Brunckius disputavit ad Soph.
 Philoct. 290. cf. Matthiae Misc. phil.
 II, 1 p. 47. Schaefer. ad Julian.
 p. XVII. Reisig. Conjectan. p. 145 s.

591. τόσον Vind. — ἐπεγνάμπτον-
 το Vrat., sed μ suprascr.

594. λαύρω vulg. λάβρω Vatt. A.
 C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vocabula
 illa sexcenties in codd. confunduntur.
 Vid. exempli causa Aesch. Pers. 110.
 Prom. 327.

595. πρὸ προκαταίγδην Vat. B. —
 Quid sit κοίλη ἁλός, explicat Wernick.
 ad Tryphiod. p. 222.

596. εἶχε Brunck. Beck. — δὲ
 ἐκάτερθεν Vind.

600. ἔσσυτο ἰστῳ Med. Apte Brun-
 ckius comparat Virg. Aen. V, 241. X,
 246. Ex Graecis etiam Oppian. Hal.
 I, 565 καὶ ἔσσυτο θᾶσσον οἷστου.
 Tryphiod. 333 ἐπέδραμς θᾶσσον
 οἷστου. Orph. Arg. 558 ἴσον οἷστῳ
 — ἐσσυμένη.

601. ἀσφάλτοιο Guelph. — Valer.
 Flacc. IV, 691 Saxa sed extremis
 tamen increpuere corymbis.

602. νωμελές Reg. A. et var. lect.
 in marg. E.

605. νωλεμενές Vind., und
 ἔμμενές reposuit, neque rep
 vocabuli νωλεμές duobus ve
 terjectis ferri posse ratus,
 gnificationem hujus adverb
 cum habere judicans. Sed
 tionibus ejusmodi supra se
 significatio vero huic loco
 est; nam βιαίως, quod puta
 nunquam significat, neque
 supra v. 602, ubi Scholl.
 interpretantur, explicatione
 ex Homero quodam loco n
 lecto ut Od. XI, 413 ducta
 ficat vero petras in perpetu
 ter constitisse, ita ut nunc
 locum relinquerent, quo sta
 vi apud Homerum semper
 notum est. Eodem sensu
 strum legitur III, 147. 346.
 505. 1374. Confirmat hanc
 tionem Orpheus, qui hunc l
 tatus est, Argon. 713

βυσσόθεν ἐρρίζουσιντο
 δὲν αἶν ἐμμεν
 οὔτω γὰρ Μοῖραι τὰδ
 σαντο βαρεῖαι.

Mox μόρσιμον εἶεν ἦεν R

606. ἰών Vat. B., quod
 Wakefield., male; ἰδὼν
 ut saepe. — περάσῃ vulg
 Regg. A. B. D., quod m

οἱ δὲ πονοῦντες ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἥερα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
 τῇλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
 610 σῶσθαι· Τῖφους δὲ παροίτατος ἦρχετο μύθων.

„Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
 „ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
 „ἢ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὐτέ μιν Ἄργος
 „γόμφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
 615 „Ἀλσονίδῃ, τύνῃ δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμήν,
 „εὐτε διὲκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὅπασσεν,
 „μηκέτι δεῖδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
 „εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγνοορίδης φάτο Φινεύς.“

Ἡ δ' ἄμα καὶ προτέρωσεν παρὰ Βιδυνίδα γαῖαν
 620 νῆα διὲκ πέλαγος σεῦεν μέσον. αὐτὰρ ὁ τόνγε
 μελιχλοῖς ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν.
 „Τῖφν, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
 „ἡμβρατον, ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
 „χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καταντικρὺ Πελίαο
 625 „αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
 „νηλειῶς μελεῖσθι κεδαιόμενος θανέεσθαι·

recepit Brunck., humani aliquid passus, quum ᾱ longum esse ignoraret; erravit tamen cum eo Beckius. Imo περήση scribendum est, quod ex constanti et reliquorum poetarum epicorum et Apollonii consuetudine reponere non dubitavi, et reponi iusserat jam Herm. ad Hymn. Homer. in Merc. 133. Librarios interdum Atticas formas male substituisse constat.

607. ὀκρίοντος Guelph., quod minor Brunckium non ex conjectura dedisse.

613. ἐνέπνευσεν Regg. A. D. Vind. Vrat. (sed in hoc v̄ suprascr.) Brunck. Beck.

614. γόμφοισι vulg., quod correxi. — συνάρασσε suprascr. ᾱ Guelph.

616. δι' ἐκ vulg. hic et v. 620, quod correxi.

617. τοῖο Vatt. A. C. D.

619. προτέρωσεν Guelph.

620. σεῦε Regg. A. E. Brunck. Beck.

622. τί μοί τοι ταῦτα vulg., quod

in solo Vat. B. legitur, in reliquis libris omnibus τοι abest; etiam ταῦτα abest in Vat. D. et Med., in hoc tamen suprascr. Sed τί ἢ μοι ταῦτα Guelph. τί μοι δὴ ταῦτα Regg. B. C. τί δὴ μοι δὴ ταῦτα Regg. A. E. τί δὴ μοι ταῦτα Reg. D., quod quin recte receperit Brunck. dubitari non potest.

624. χρῆ Flor. Brub. Basil. — ἐφ' ἱεμένοιο Flor. — De ultima in καταντικρὺ producta v. Herm. ad Orph. p. 706. Ipsum hoc καταντικρὺ bis apud Homerum legitur, Od. X, 559. XI, 64. utroque loco ultima longa. — πελείαο Med. Vrat. τελείαο Vind.

625. δὲ καὶ Guelph. — ἔμελλε Reg. A.

626. μελεῖσθι Vind. — κεδαιόμενος vulg. inepte. καὶ δαιόμενος Vrat. κεδαιόμενος, quod conjectura assecutus erat Arnald. Lect. Gr. p. 144, praebent Vatt. B. D. Regg. A. D. E. Guelph. et Etymol. M. p. 603, 28. Receperunt Brunck. Beck.

- „νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 „ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἄλῃς κρυόεντα κέλευθα
 „νῆϊ διαπλώειν, στυγέων δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 630 „βαίνωμεν. πάντα γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
 „αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
 „ἔξότε τὸ πρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέσθε.
 „φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις.
 „οἶον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
 635 „εἶο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύξομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
 „καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δέιδι' ἐταίρων
 „εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.
 „Ὡς φάτ' ἀριστῆων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν, ὃ δὲ φρένας ἔνδον λάνθη
 640 κεκλομένων, καὶ ὃ' αὖτις ἐπιρρήδην μετέειπεν.
 „ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω.
 „τοῦνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε διέξ' Αἴδαο βερέθρων
 „στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὔτε πέλεσθε
 „ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δέλμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας

628. ἔγκειμαι vulg. ἄγκειμαι Med. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Flor. (eadem est varietas apud Pind. Olymp. X, 8 ed. Boeckh.), quod receperunt Brunck. Beck., sed quid sit illud ἄγκειμαι cum accusativo junctum neuter dixit. Brunckius vertit: *ingentem metum et intolerabiles curas impositas sustineo*, sed ubi ἄγκειμαι ita constructum et hoc sensu usurpatum inveniatur, vel quomodo omnino hoc significare possit, neque ipse dixit neque ego scio. Mihi quidem non dubium videtur, quin hoc verbum, quod omnes tanquam sanissimum silentio transierunt, foede corruptum sit, sed quae vera sit lectio neque ego scio, neque quisquam facile dixerit. Num forte Apollonius perfecto ἄγχημαι ab ἄγχομαι, alibi quod sciam non occurrente, usus est? illud enim et ad sensum aptissimum foret et facillime in ἄγκειμαι abire potuisset. Interim ἄγκειμαι retinui, in quo verae lectionis vestigia latere videntur. — στυγέω et hic et versu sequente Regg. A. E. — κρυόεστα Vind.

630. βαίνωμεν Guelph. Hoerstel.

et Steph. ex errore typ. — ἔας Guelph.

632. τοπρώτιστον vulg., distinctum in duo vocabula habent Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. Beck. ἠγερέσθε Vrat. Vind. ἠγερέσθαι Med. a m. 1.

633. φραζόμενοι Regg. quatuor Med. Vrat. Vind. Ald. male. In rem inductus est librarius a praecedente plurali ἠγερέσθε.

634. ἔης est tuae ut versu seq. mei. v. Gerhard, p. 93.

636. ὁμοῦ Flor. Brub. Basil. N. le ante hoc vocabulum interpungunt Brunck. et Beck. — δέιδ Guelph.

637. ὕμμε ex conjectura de Brunck. sine causa. Sensus est: *solicitus sum, an salvi redituri sim, verum non mea sed vestra causa.* κομίσσω Vrat. Vind.

640. ἐπιρρήδην Brunck. Beck.

442. εἰ κ' ἐξ Vatt. A. C. D. — Αἴδαο Hoelzlin. operarum vitio, qui transiit in ed. Shaw.

643. Thierschium, qui πέλη reponi voluit, satis refutavit He ad Vig. p. 927 s.

645 „Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὅτῳμαι οὐκ ἔτ' ἀλίσσω
 „ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἑτέον γε
 „φραδμοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.“

“Ὡς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφρον ἀντίκα μύθων,
 εἰρεσίῃ δ' ἄλλιαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγῃ
 650 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμόν, σκόπελόν τε Κολώνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετὰ δητὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοᾷς Φυλληίδας, ἔνθα πάροιθεν
 Διψακὸς νῆ' Ἀθάμαντος εὐὶς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
 ὀππόθ' ἅμα κριῶ φεύγεν πόλιν Ὀρχομενοῖο·

655 τίκτε δὲ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
 ἦνδανεν, ἀλλ' ἐθελήμους ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἐοῖο
 μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πάσα φέρβων.

τοῦ μὲν δ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
 ἠϊόνας, πεδλὸν τε, βαθυρρέλοντά τε Κάλπην

660 δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡματι νύκτα
 νήνεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάνθον,
 οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
 ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἰδρῶς
 εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δὲ σφιν

665 λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμῇ

645. οὐκέτ' Brunck. contra libros
 et cum sensus detrimento.

646. ἔσσεσθαι Vrat.

647. νεόμεσθα Vind.

651. πάρεξ ἐνέοντο vulg. junctim
 exhibent Vatt. A. D. Regg. A. D. E.
 Vrat. Brunck. Beck. ut infra v. 941
 et 1243.

652. Male Brunckius ex Plinio et
 Strabone, qui flumen Ψίλλιν com-
 memorant, hic Φυλληίδας scribendum
 suspicatur. Sunt illi fluvii duo probe
 distinguendi, Steph. Byz. s. v. Φυλ-
 λῖς: ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φυλ-
 λῖς, οὗ Φυλλῆς τὸ θηλυκόν, nostrum
 locum manifesto respiciens. Idem s. v.
 Ψίλλιον: ἔστι καὶ ἄλλος Ψίλλῖς ποτα-
 μὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν
 Εὐξείνιον Πόντον.

653. δόμοισι Guelph.

654. ὀππότ' Flor. — φεύγε πόλιν
 Vatt. A. B. C. D. Med. Reg. B. Vrat.
 Vind., quod recepit Beck. et recepisset
 profecto etiam Brunck. ut solet,
 nisi Regg. A. E. praebuissent φεύγε
 πόλιν, quod praetulit. Scilicet

tantum suis codicibus tribuit, ut re-
 cederet a consuetudine, quam in re-
 liquis constanter servavit. Unice
 vera est vulgata.

656. ἐθελήμους Guelph. et versu
 s. συνναίεσκεν.

659. βαθυρρέλοντα Brunck. Beck.
 — Κάλπιν vulg. errore frequentissi-
 mo, nam Κάλπην vocatum fuisse
 docent Plinius, Strabo et Steph.
 Byz. a Brunckio excitati et sic no-
 men scriptum exhibent Vrat. Vind.,
 unde correxerunt Brunck. Beck.

660. Hiatus, qui est in vocabulis
 ἐπὶ ἡματι, offensus Herm. ad Orph.
 p. 732 corrigendum judicat ὁμῶς δὲ
 τ' ἐπ' ἡματι, quod vix cuiquam
 placere potest. Eundem hiatus Apol-
 lōnius infra v. 945 admisit, si lectio
 vera est, et ἐνὶ ἡματι III, 827. IV,
 1479 et 1502, in quo Nostrum imi-
 tatus est Maximus v. 171.

662. Versum laudat Etymol. M.
 p. 674, 24.

664. δέ σφι vulg. δέ σφιν Vatt.
 A. C. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind.

αὐαλήη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαλή
 χηλὰς σκηρίπτουτε πανημέριοι πονέονται·
 τοῖς ἱκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἶλκον ἔρετμά.

- Ἴημος δ' οὐτ' ἄρ' πῶ φάος ἄμβροτον, οὐτ' ἔτι λίην
 670 ὄρφναιή πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν,
 τῆμος ἔρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
 Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραξε.
 τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λυκίηθεν
 675 τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ἰπερβορέων ἀνθρώπων,
 ἐξεφάνη· χρύσειοι δὲ παρειαῶν ἐκάτερθεν
 πλοχμοὶ βοτρυνόεντες ἐπεδρόωντο κίοντι·
 λαιῇ δ' ἀργύρεον νώμα βιόν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
 Ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶν
 680 σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
 τοὺς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμύχανον· οὐδέ τις ἔτλη
 ἀντίον ἀντάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
 στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
 βῆ ὅ' ἵμεναι πόντονδε δι' ἠέρος· ὅψε δὲ τοῖον
 685 Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφάνσων.

667. σκηρίπτοντες Reg. A. et Vrat. a m. 2.

669. οὐτε τι Brunck. contra libros et lectore non monito, obsequente tamen Beckio, male; οὐτ' ἔτι opponitur praecedenti οὐτε πῶ.

672. εἰσελάσαντες Guelph. εἰσελθόντες Reg. A.

673. Θυνιάδος Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. — πομπήμονι vulg. πολυπήμονι Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Brunck. Beck., quemadmodum legendum esse viderat jam Steph. in Thes. L. Gr. T. III col. 198. Quam saepe litterae μ et $\lambda\nu$ in codd. confundantur notum est, v. Pors. Add. ad Eur. Hecub. p. 98. Bast. Comment. palaeogr. p. 724.

674. Λιβύηθεν Regg. quinque, quorum auctoritas ita imposuit Brunckio, ut in textum reciperet, quod mero librariorum errori deberi perspicuum est; Brunckius imposuit Beckio. Quasi non ex Homero scivissent Lyciam praecipuam Apollinis sedem esse. Ut uno loco defungar,

apud Pind. Olymp. VIII, 47 pariter Apollo ex Lycia ad Hyperboreos se confert. v. Schol. ad illum locum.

677. βοτρινόωντες Guelph. — De imitatione HomERICA monet Ruhnck. ad hymn. Bacch. 4. Ex nostro πλοχμούς βοτρυνόοντας hausit Nonn. Dionys. XXXIV, 308. — κίοντι Med.

679. τετάννυστο Vind.

680. κλύζε Guelph.

682. ἀντάσασθαι vulg. ἀγάσασθαι Med. ἀντάσασθαι Regg. B. C. Brunck. Beck.

683. νεύοντες legendum esse suspicatur Brunck., ad quam suspicionem firmandam afferre potuisset Nonn. Dionys. XXXVII, 565 ἀκλινέες νεύοντες ἐπὶ χθονός. Sed nulla mutandi causa; si exempla desideras, unum instar omnium adscribo Hom. II. XVII, 437

ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα
 δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲι ἐνισκίμψαντε κα-
 ρήατα.

685. πιφάνσων Vind.

„Εἰ δ', ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἑωῖου Ἀπόλλωνος
 „τὴνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
 „ἦϋος μετιῶν, τὰ δὲ ρέξομεν οἷα πάρεστι,
 „βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 690 „γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσσω,
 „δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 „νῦν δ' αὖτως κνίσσῃ λοιβῇσί τε μειλίξασθαι·
 „κέκλωμαι. ἀλλ' ἴληθι ἀναξ, ἴληθι φανθαίς.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο
 695 χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
 εἰ καὶ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλη.
 τοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δὲ νῦ πάντων
 εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
 700 καῖον, ἐπικλείοντες Ἑωῖον Ἀπόλλωνα.
 ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον, Ἰηπαιήονα Φοῖβον
 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν ἐὺς πάϊς Οἰάγροιο
 Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν ἀοιδῆς·
 705 ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο
 Δελφίνην τόξοισι πελώριον ξενάριξεν,

686. δὴ omittit Schol. Paris., νῦν
 ejus loco habent Watt. A. C. D. τοὶ
 δὴ Guelph., in quo deinde μὲν omit-
 titur, quod probat Piers. Veris.
 p. 208. Sed vulgata sana videtur. —
 Ἑωῖον vulg., quod quamquam ferri
 potest (v. Gerhard. p. 158) tamen
 malui Ἑωῖον reponere, et propter
 v. 700, et quia versus sic lenius de-
 currit.

690. ὀπάσσαι Regg. C. E.
 691. τὸ τέ Flor. — ἐπιμηρία
 Flor. ἐπὶ μυρία Vat. B. a m. pr. —
 θήσομεν vulg. θήσομεν Vatt. A. B.
 C. D. Reg. D. Med. Vrat. Flor. Brub.
 Basil., quod recte receperunt Brunck.
 Beck.

692. αὖτε Vatt. A. D., qui etiam
 τε omittunt. — κνίσσῃ in fine versus
 habent Vatt. A. D. Guelph. Vind.
 Vrat. Med., et in hoc quidem κνίσσῃ
 ut in Flor.

694. καὶ τοὶ Vind. — μὲν deest
 in Flor.

695. ἐνδίνεον Vind. ἐνδίνεον
 Schol. Paris.

696. εἰ καὶ τιν' Flor., jam corre-
 ctum in Brub.

697. βαθύη Flor.

698. ἐκ δ' ἄρα Regg. quinque,
 quod recepit Brunck. ut solet.

699. ἱεροῦ Reg. A.

700. Posteriores versus partem
 laudat Etymol. M. p. 352, 12.

702. Post Ἰηπαιήον in Med. est
 lacuna, in qua scriptura abrasa.

704. Βιστωνίῃ Schol. Paris. —
 Codices Tzetzae, qui hunc versum
 laudat ad Lycophr. 417, habent κα-
 λῆς ἐξήρχεν vel ἐξῆδεν ἀοιδῆς.

705. πετραίης ὑπὸ δειράσι ex uno
 Reg. D. receperunt Brunck. Beck.
 male. Singularem habet etiam Tze-
 tzes loco mox laudando, et loco si-
 mili Hom. H. Apoll. 281. — Παρνη-
 σοῖο vulg. Παρνασσοῖο Vatt. A. B.
 D. Veram scripturam dedit Brunck.,
 et sic Tzetzes ad Lycophr. 208 et
 Eudoc. p. 107.

706. Δελφίνην vulg. Δελφίνην
 Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D.
 E., unde recepi cum Brunck. Beck.,

- κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς
 ἰλήκοις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτρητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τῶς γὰρ θέμις. οἴοθι δ' αὐτὴν
 710 Αἰτωὶ Κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ Κωρύκiai Νύμφαι, Πλείστοιο θύγατρες
 θαρσύνεσκον ἔπεσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖαι·
 ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβω.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ,
 715 λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἥ μὲν ἀρήξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νόοιο,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
 κεῖσ' Ὀμονοίης ἱερὸν εὐφρονος, ὃ ῥ' ἐκάμοντο
 αὐτοί, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
 720 Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότε ἔπει
 ἄκραεῖ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
 ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο,
 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
 ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην

quamquam per ὕ scribitur et apud Schol. utrumque et apud Dionys. Perieg. 442 et apud Apollodor. I, 3, 6 et vulgo apud Tzetz. Sed eum Δελφίνην legisse liquet, quum Delphini Apollinis nomen inde derivet, et meliores ejus libri Δελφίνα habent, ut et apud Eudociam legitur. — ἐξ-ανέριξεν Med. a m. 1.

707. ὦν Med. Vrat. Vind. *

708. Hinc profecit Tibull. II, 5, 121. *Adnue, sic tibi sint intonsi, Phoebe, capilli.*

709. ἠώθι δ' αὐτὴν Vatt. A. C. D.

710. ἐν χερσὶν ex uno Reg. receperunt Brunck. Beck., probante Gerhardo p. 97, qui apud Apollonium ubique ἐνλ rescribi jubet, nescio quo jure, quum alteram formam tam multis locis librorum auctoritas tueatur. Idem ἐν χερσὶν recurrit III, 1264, ubi iterum unus ille liber ἐνλ praebebat; ἐν νηϊ omnium librorum auctoritate retinui I, 1111. ἐν γαστέρι II, 233. κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι II, 371, ubi ne potest quidem ἐνλ scribi, ἐν ὄμμασιν III, 93. ἐν πᾶσι III, 443. ἐν νηυτι III, 799. ἐν κόχλῳ III, 859.

711. δὲ deest in Guelph. — Κω-

ρύκται Vrat. Vind. — Πλει quibusdam scribi docent Sch

712. ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

713. ἐφοίμνιον Med. a m

714. μέλψαν καὶ ἀοιδῇ R

715. ἀλλήλοισιν ἐσαιέν

jectura dedit Brunck., quod c us sit vulgato. Non video concinnitatem; neque εἰσαιέν cum Beckio scribendum judi

717. καὶ ῥ' εἰσέτι ex Reg que Brunck. Beck., quod cum rendum sit non video.

718. ἱερὸν vulg., quod m bente correxit Brunck. Eade in duobus libris invenitur IV, εὐφρονος Med. εὐφρονος Gu ὃ ῥ' vulg. correxit Brunck.

719. αὐτοῦ marg. Vind. — νοντες Vat. B. πορσύνοντες I E. κικλήσκοντες var. lect. apu Flor., fortasse ex priorē rec

720. ἤλυθεν Vrat.

721. ἀκραῖ Vind. ἀκραῇ Regg. A. E. εὐκραεῖ Guelph fusione frequentissima. V tuetur etiam Etymol. M. p.

723. Μαριανδυνῶν Guel

724. Respicit Steph. By Ἀνθεμοῦς.

- 725 δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλως
ὄπλα τε νῆλα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
ἤωθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὄρμον ἔκοντο.
ἢ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἡλιβάτοισιν,
730 εἰς ἄλα δερκομένη Βιδυνίδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι
λισσάδες ἐρρίζωνται ἀλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσιν
κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἡπειρόνδε
735 κοίλῃ ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀἶδαο
ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἐνθεν αὐτμῇ
πηγυλῆς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
συνεχές, ἀργινόεσσαν αἰεὶ περιτέτροφε πάχυνν,
ἦτε μεσημβριόωντος λαίνεται ἡέλλοιο.
740 σιγῇ δ' οὐ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
ἀλλ' ἄμυδις πόντοιο δ' ὑποστένει ἡχήμεντος,
φύλλων τε πνοιῇσι τινάσσομένων μυχίῃσιν.
ἐνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
ὅστε διέξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἄλα βάλλων
745 ἡώην· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατὰγει μιν ἄνωθεν.
τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σωναύτην ὀνόμηναν,
Νισαῖοι Μεγαρήες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον

725. κάλωαι Guelph. κάλως Med. Loquitur de hoc loco Etymol. M. p. 74, 8.

729. ἡλιβάτοισι Guelph.

730. κεκλιμένη Regg. A. C. marg. B., quod non recipere debebat Brunck., est enim deterior lectio, aut ex glossmate nata aut ex priore recensione. — ὑπὸ Flor. — πέτραι Vatt. A. D.

731. τοῖσι Guelph. τῇσιν Med.

733. πεφύασσι Guelph.

735. κοίλῃν et νάπην Guelph.

737. πυλῆγῃς Guelph. πῆλῃγῃς Etymol. M. p. 670, 39. — ὀκρυόεντος Vatt. A. B. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod et ipsum hoc loco ferri potest.

738. συνεχές vulg. συνεχές Vatt. A. B. D. Regg. D. E. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. Vide ad I, 1271.

739. μεσημβριόεντος Vrat. Vind.

740. τήνδε Vatt. A. C. D. Regg. B. C. E. τήν δὲ Reg. A. — κατὰ βλοσυρὴν Vat. B. Flor. Brub. Basil.

741. δ' omittit Vat. B. propter praecedens O.

742. μυχίῃσιν vulg. μυχίοισιν Regg. A. E. μυχίῃσιν Vatt. A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. πυκινῇσιν conjecit Wakef. sine causa.

743. ἐνθάδε Brunck. Beck. sine libris, male.

745. ἡοίην vulg. ἡώην Vatt. B. C. Regg. quinque et edd. inde a Stephano. — φάραγξ Guelph.

747. Νισαῖοι vulg. Νισσαῖοι Regg. B. D. Vrat. Vind. Νισαῖοι Regg. A. C. E. Guelph. Brunck. Beck. Errores illi frequentissimi. — νάσσεσθαι Med. a m. 1. ὅτ' ἐννάσσεσθαι — γῇ suspicatur Spitzner.

γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῇσιν νήεσσιν, κακῇ χρίμψαντας ἀέλλῃ.

750 τῇ δ' οἷγ' αὐτίκα νηϊ διῆξ' Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.

Οὐδ' ἄρα δηδὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο
καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύκοιο κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον·

755 ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἔκητι.
αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπὶ δηρὸν
ἀντιβίην Βέβρουξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.

καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο

760 κεῖν' ἡμαρ φιλότῃτι, μετὰ πολλέθρον λόντας,
δαίτην ἀμφίλεπον τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσιν.

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἐκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελιάό τ' ἐφετμάς,
ἡδ' ὥς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξίν,

765 ὅσσα τε Κύξικον ἀμφὶ Δολιουίην ἐτέλεσσαν·

Μυσίδα δ' ὥς ἀφίκοντο Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἦ
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρουκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάϊξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνῃν τε,

770 ἡδ' ὥς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν
Λητοῖδῃ κατὰ νῆσον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
θέλγεται ἀκουῇ θυμὸν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλεῖ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.

„ὦ φίλοι, οἷον φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς

de vers. her. p. 39, sed nulla mutatione opus est, quum illa productio usitatissima sit.

749. αὐτῇσι Regg. A. D. E. Med. a m. 1. et ex more Brunck. Beck. — κρίμψαντας Med.

751. λήξαντος Vat. B.

753. Μαριανδύνους Vat. C. Μαριανδινούς Vind. — ὁρμισθέντες conjicit Segaar. in Act. Traject. I p. 75 probante Beckio, sed sine causa; ὁρμηθέντες est adjecti.

755. ἀριθμὸν Reg. A. — τοῖο γ' ἔκητι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. Vide ad I, 334. — Priorem versus partem laudat Etymol. M. p. 141, 30.

757. ἐπεὶ οἱ μάλα τόγ' Reg.

759. πανσυδίῃ Guelph. Hoer

760. πολλέθρον Guelph. Hoer

761. δαίτη Reg. A. — ἐπ Guelph.

762. De particula καὶ in producta vid. quae ad I, 20 m. sunt; cf. Herm. ad Orph. p. Spitzner. de vers. her. p. 108.

763. μυθεῖτ' Vrat. Flor.

766. Μυαίδα τ' ὥς Flor. Μυ δ' ὥς Brunck. Beck. lectore monito.

769. θεοπροπίαν Guelph. H stel.

774. ἀποπλαγχθέντες Vrat.

- 5 „πείρετ' ἐς Αἴήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 „Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταντόθι πατρὸς ἐμοῖο
 „οἶδ' ἐσιδῶν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἠπείροιο
 „πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
 „Ἰππολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χνοάοντα λούλους.
 30 „ἔνθα δ' ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
 „ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, ὄντινα λαὸς
 „οἰκτίστοις ἐλέγαισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
 „ἀθλεύων Τιτῆν ἀπσκαίνυντο πυγμαχέοντα
 „καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν
 785 „εἰδὸς τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἦλασ' ὀδόντας.
 „αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῶ ὑπὸ πατρὶ δάμασεν
 „καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμῶλακας ἡμῖν ἀρούρας,
 „φῦλά τε Βιδυνῶν αὐτῇ κτεατίσδατο γαίῃ,
 „ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοᾶς σκόπελόν τε Κολώνης·
 790 „Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἵκαθον αὖτως,

775. αὐτὰρ ἐγὼ μιν Regg. quator.

776. κατ' αὐτόθι vulg., quod h. l. mi nequit. Junctim exhibent Vatt. B. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. uelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. unck. Beck. — ἐμεῖο vulg. ἐοῖο ed. a m. 1. ἐμοῖο Regg. A. B. C. , Reg. E. et Med. a m. 2. Brunck. ck., quod necessarium est.

779. χνοάοντας λούλους vulg., sed sensus non fert et ex Π, 43 tum puto. χνοάοντα λούλους Vatt. D. Reg. A. et E. ex rasura; sic lit Steph. et receperunt Brunck. ck. Sed ita existit hiatus, quem endum non ratus Herm. ad Orph.

733 correxit χνοάοντος λούλου, obante Spitznero de vers. her. 152. Sed admodum displicent illi utivi, nam quem locum confert itznerus, Epigr. Adesp. DCXCV 1. 2. (Antholog. T. IV p. 260) ωθήβην ἔτι κούρον, ἔτι χνοάον-

; λούλου Δευόμενον, ejus lon- alia est ratio, quum sequatur ticipium δευόμενον. Contra lti loci afferri possunt, quibus αών cum accusativo λούλου vel λους jungitur; sic Oppian. Cyneg. , 347 ἔτι χνοάοντες λούλους. egor. Nazianz. XI p. 83. ἔτι αάοντες λούλου. Recte igitur li-

APOLLON. RHOD. I.

brorum lectionem tuetur Gerhard. Lectt. p. 67, qui etiam p. 189 exempla hiatus ab Apollonio in quinto pede admissi collegit. Quum enim constet Homerum etiam in quinta sede hiatum admisisse (v. Spitzner. p. 146 s.) quidni idem sibi permiserit Apollonius, etiamsi non eadem verba cum hiatu apud Homerum legantur? Earundem certe vocalium α et ι concursus eodem loco reperitur Hom. Od. XXIV, 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα λυέσθαι. Etymol. M. p. 813, 11 hunc versum laudans habet χνοάοντα παρείας, quorum prius nostram lectionem confirmat, alterum ex memoriae lapsu natum videtur.

780. ἐνθάδ' Brunck. Beck. invitis libris male, ut supra v. 743.

782. ἐξ ἔτι vulg. Coniunctim scriptum exhibent recte Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Vrat. Brunck. Beck.

783. Τιτύην Regg. A. C. D. E.

784. πάντεσιν Guelph. εἰθέοισιν Vrat.

787. Μυγδόνας pro καὶ Φρύγας a quibusdam scribi, tradit uterque Scholi, quod priori recensioi tribuendum est.

790. Παφλαγόνες δ' Brunck. Beck. ex uno Reg. D. male.

H

- „ὅσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυνται ὕδωρ.
 „ἀλλά με νῦν Βέβρυκες ὑπερβασίη τ' Ἀμύκοιο
 „τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,
 „δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλιν, ὅφρ' ἐβάλοντι
 795 „οὔρα βαθυρρείοντος ὑφ' εἰαμεναῖς Ὑπλίοιο.
 „ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ ε' φημί
 „ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρῃα
 „Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνεν
 „τῷ νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμί,
 800 „τίσω προφρονέως. ἦ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
 „ἀνδράσιν, εὐτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλει
 „ξυνῇ μὲν πάντεσθαι ὁμόστολον ὕμιν ἔπεσθαι
 „Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν νῆα· τοῖο δ' ἰόντος
 „ἦτ' ἂν ἐϋξείνοισι διέξ' ἀλὸς ἀντιάοιτε
 805 „ἀνδράσιν, ὅφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδον
 „νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄλιν

792. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ut solet, sine libris. — μεν pro με Vind.

794. γαίης et ἐβάλλοντο Guelph.

795. βαρρείοντος Med. βαθυρείοντος Brunck. Beck. — ὑαμεναῖς Schol. Paris. — παρ' εἰαμεναῖς Ὑπλίοιο habet Etymol. M. p. 93, 2.

796. ἔδοσαν Guelph. — Vulgo: οὐδέ σε φημί et v. 798 Τυνδαρίδην, — ἔπεφνες, ut sit apostrophe ad Pol- lucem, sed inepta illa; quae si uti voluisset, multo aptior locus fuisset v. 806, ubi quum non allocutus sit Pol- lucem, et hic eum non potuit allo- qui. Neque illa est librorum lectio, sed solius Vat. B. et editionum veterum. Pro σε reliqui codd. omnes habent ε, in Reg. C. prorsus omis- sum est; pro Τυνδαρίδην item omnes habent Τυνδαρίδην; solum ἔπεφνες legitur in Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Reg. C. (de Guelph. non constat), sed Regg. A. B. D. E. ha- bent ἔπεφνεν. Hinc Brunck. eam lectionem restituit, quam in textu exhibui, nisi quod ε ex conjectura in γε mutavit probante Beckio. Sed ne illa quidem mutatione opus esse videtur; negligentius locutus est Apol- lonius, quum ex abundanti adderet pronomen, deinde vero, ut sententia magis perspicua esset, ipsum nomen subjiceret. Cf. IV. 1086.

797. τῷ Flor. — ἀέκοντι — ἐμπελάσσαι Med. Reg. ἐμπελάσαι Vrat. Guelph.

799. τῷ νῦν Brunck. lec- monito, et legitur sic quae Guelph., si fides habenda H sed neque tam praestans lectio, ut reliquorum omni- rum lectioni, quae et ipsa optissima est, anteponenda si facile ex errore frequentia- tuit nasci, ut non dubitave- Beckio vulgatam lectionem — ἄρκιος Schol. Paris.

800. ἦ vulg. ἦ Vat. C. Br ἦ Vrat. Flor. et alii forta quod Brunckius lectore no- sed sensu flagitante in tex Delevi accentum.

803. νῆα Med. Vrat. Vind.

804. ἐξ ἀλὸς Vind. διαμπε Reg. B., quod male tantilla- tate commoti receperunt Beck., nam quod hic dicit, um eam lectionem ex Ety- cepisse, falsum est.

805. θερμόδοντες Vind.

806. Τυνδαρίδας Vind. vulg. ἄρκης, quod praeben- reponendum esse vidit Pie- p. 16, reposuerunt Brunc- Vid. ad II, 349. 354.

- „εἶσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 „ναυτίλοι ἄμ πέλαγος θηεύμενοι ἱλάσσονται·
 „καὶ κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος οἶα θεοῖσιν
 810 „πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίλοιο ταμολίην.“
 „Ὡς τότε μὲν δαῖτ’ ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο
 ἤρι γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες·
 καὶ δ’ αὐτὸς σὺν τοῖσι Δύκος κίε, μυρὶ’ ὀπάσας
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ’ υἷα δόμων ἔκπερπε νέεσθαι.
 815 „Ἐνθα δ’ Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
 Ἴδμονα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὐ τι
 μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
 κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
 820 κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὃν ῥα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἠεῖδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τῖφος.
 αὐτὰρ ὃ γ’ ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο
 νίσσετ’ Ἀβαντιάδης· ὃ δ’ ἄρ’ ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 825 ὕψι μάλ’ ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
 ἀτγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἰνας ἔκερσεν.
 ὃξὺ δ’ ὃ γε κλάγξας οὐδὲι πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
 ἀθρόοι ἀντιάχησαν. ὀρέξατο δ’ αἰψ’ ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ’ εἰς ἔλος ὀρμήθέντος
 830 καπρίου· ἔσσυτο δ’ αὐτὶς ἐναντιος· ἀλλὰ μιν Ἴδας
 οὔτασε, βεβρυχῶς δὲ θοῶ περικάππεσε δουρί.

807. Hic versus deest in Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind.

808. ναυτίλλοι Flor. Brub. Basil.

809. σφι Vrat. Vind. Brunck. Beck. — θεοῖσιν Med.

810. γύας Vrat. Vind.

811. ἀμφηπανήμεροι et a m. 2 ἀμφήμεροι Med. — ἐπονέοντο pro ἐψιόωντο Vatt. B. — Posterius hemistichium laudat Etymol. M. p. 406, 14.

813. ὀπάσας Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

814. ἐνθάδ’ Brunck. Beck. ut saepius. — ἤρπασε conjecit Wakef., quod refellere non operae pretium est.

819. λαγόνα Vrat. Vind.

820. ὀλεὸν Vatt. A. C.

823. θρωσμοὺς πεδίλοιο scripsit

Steph. Thesaur. L. gr. T, I p. 1576, errore incertum an conjectura; recepit tamen Brunckius. Sed nihil mutandum est; ποταμός latiore sensu de palude etiam dictum est, quam fluvius efficiebat, itaque θρωσμοὶ πεδίλοιο, quos ἀναβολὰς recte interpretantur Scholl., sunt editiora illius paludis loca. Id docent etiam ipsa poetae verba, in palude enim jacebat aper et prope ad eum accessit Idmon.

824. νείσσετ’ vulg. νείσσετ’ Vind. νίσσετ’ Regg. quinque, Vrat. Brunck. Beck.

826. μέσσαι Med. μάσας Etymol. M. p. 41, 29.

827. ἐγκλάγξας Guelph. Hoerstel. — τυπέντες Vatt. A. C. D. Med. Ald.

831. βεβρυχεὸς Guelph. — Try-

- καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα
τὸν δ' ἑταροὶ ἐπὶ νῆα φέρον ψυχοῤαγέοντα,
ἀχνύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
835 Ἐνθα δὲ ναυτιλίας μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυσ μένον ἀσχαλόωντες.
ἦματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρω δέ μιν ἦδη
τάρχυνον μεγαλῶσι· συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
840 ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
καὶ δὴ τοὶ κέχυνται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
νηΐου ἐκ κοτίνιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἐνερθ' Ἀχερουσίδος· εἰ δέ με καὶ τὸ
845 χρεὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηγύσασθαι,
τόνδε πολιissoῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιφώγηδον ἰλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιο
ἄστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ Θεουδέος Αἰολίδαο
850 Ἰδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν,
Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτὶς ἔχευαι

phiod. v. 576 δνοφερῇ περικάππε-
σεν αἰχμῇ.

832. τοὶ μὲν Guelph. Hoerstel.

833. ψυχοραγέοντα Brunck.
Beck.

834. ἐνὶ κἀτθαν' vulg. ἐνικάτ-
θαν' ex Regg. A. B. E. Brunck.
Beck. recte, quamquam causa non
perspecta; praepositio enim substan-
tivo postposita non debet caesura ab
eo disjungi, neque medio in versu
praepositio a verbo divelli. Sic ne-
que supra v. 831 recte scriberetur
θῶ πῆρι κἀππεσε, neque apud Mu-
saeum v. 271 ἐμοῖς ἐνὶ κἀτθεο κόλ-
ποις, ubi vid. Wernick. Cf. idem ad
Tryphiod. v. 424. Gerhard. Lectt.
p. 130 sqq.

835. ἐνθάδε Brunck. Beck. sine
libris ut saepe.

836. κηδείην Regg. A. B. C. E.
facili errore ex iota subscripto.

838. συνεκτερέϊξε ex Vrat. Vind.
dederunt Brunck. Beck., quod cur eis
praestare visum sit praecedente im-
perfecto τάρχυνον, non video. Me-

rus est librariorum error, qui recur-
rit infra v. 857.

839. πάρα Flor. Brub. Basil.

840. λαιοτόμησαν Reg. A. Guelph

841. καὶ δ' ἦτοι legi jubet Herm
ad h. H. in Ven. 226, sed particuli
καὶ δέ hic non est locus, neque κα
δ' ἦτοι usquam juncta legere me
mini, et δὴ τοὶ non recte ab eo ubi
que expelli videbimus ad III, 958.

842. βῆμα Vat. C. — δ' ἐνεπ
Guelph., errore frequentissimo pr
ἐνεστι, sed Hoerstelii sagacitas in-
de δ' ἐπὶ (sic) exsculpsit.

843. φάλαγγι θαλέει Guelph., quod
placuit Hoerstelio.

844. τυτθὸν Med. a m. 1. — δ
ἐμὲ Brunck. ut solet.

847. Νεισαίοισι vulg. Νισαίοισι
Steph. Νισαίοισι Brunck. Beck. u
supra v. 747. — ἐπιφώγηδον Brunck
Beck.

848. τήνδε Schol. Flor.

851. ἐσαῦτις Brunck. ex conjectu-
ra, sine causa; ἔτ' αὐτὶς est etiam
iterum.

- ἦρωες τότε τῶμβον ἀποφθιμένου ἐτάροιο.
 δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
 Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦεν
 855 μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἐκαστέρω. ἀλλά νυ καὶ τὸν
 αὐτὸν μινυνθαδίη πάτρης ἐκὰς εὐνασε νοῦσος,
 εἰσότ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερεῖξεν ὄμιλος.
 ἄτλητον δ' ὅλοῳ ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.
 δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερεῖξαν
 860 αὐτοῦ, ἀμνηχανίησιν ἀλὸς προπάροιθε πεσόντες,
 ἐντυπὰς εὐκῆλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
 μνώοντ' οὔτε ποτρίο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
 θυμόν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
 καὶ νῦν κ' ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
 865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκάτω περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
 θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι νῆας Ἀστυπάλαια
 τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
 ἰδύνειν, Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
 „Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
 870 „γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἔρως
 „ἰδρὶν ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
 „Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιῖστορα νηῶν.
 „τῷ μὴ τοι τυτθὸν γε δέος περὶ νηϊ πελέσθω.
 „ὥς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασιν,
 875 „τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις λάψει

853. ἐκείνων Med. Vrat. Vind.

855. ἐκαστέρω Guelph. — Versus deest in Vat. B.

856. εὐνασε Med. a m. 1.

857. εἰς ὅτ' Vatt. A. B. D. Vrat. εἰσοκ' Regg. A. B. C. D. Guelph. Schol. Paris., sed A. vulgatam in margine habet. — Ἀβαντιάδαο Regg. quatuor et ἐκτερεῖξεν Reg. B., unde hanc lectionem effinxit Brunckius, a Beckio receptam: Ἀβαντιάδαο νέκυν ἐκτερεῖξεν, quae quomodo terebibus auribus, quas aliis locis jactat, magis quam vulgata placere potuerit, nescio. — κτερεῖξεν Guelph. Vrat. Vind.

861. εἰλυμένοι vulg. εἰλημένοι Reg. E. εἰλυμένοι Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. Med. (cod. ap. Dorvill. ad Char. p. 607) Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. Confu-

sio frequens, v. Dorvill. l. c. — οὐτ' ἔτι Vrat.

862. κατὰ τ' ἤμυσαν Flor. κατ' ἤμυσαν Brub. Basil. κατήμυσαν con-jecit Lennep. ad. Coluth. p. 149, de activa verbi vi dubitans, quem refel-lit Wernick. ad Tryph. p. 54 s.

864. κέ τι vulg. κ' ἔτι Vatt. A. C. D. Regg. A. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

867. περὶ πρὸ Vat. A. Schol. Paris.

868. ἐπ' ἐσσύμενος Vind.

869. Αἰακίδη Vind.

871. ὄντα Guelph.

873. μὴ τι Vat. B. Regg. B. C. D. E.

874. ἄλλοι vulg., quod sensus non fert. ἄλλοι Reg. D. Brunck. Beck. — ἔασιν Med. Vrat. ἔασσι Guelph.

875. τῶν τίνα Guelph. τῶν ὄντι-να Vrat. Vind.

„ναυτιλίην. ἀλλ' ὅκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
„θαρσαλέως ὁρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.“

“Ὡς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν·

880 „Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὐτως;
[„οἱ μὲν γὰρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἷτον ὄλονται
„ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
„καὶ πολέες. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
„ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρίψαντες ἀνίας.“

885 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσωνος υἱὸς ἀμνηχανέων προσέειπεν
„Αἰακίδη, πῇ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
„οὓς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεσθ' εἶναι,
„οἱ δὲ κατηγήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσι.

„τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόδομαι ἄτην
890 „εἰ δὴ μὴτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
„ἔσσεται, ἥε καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
„πετράων ἔκτοσθε. κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
„ἀκλειῶς πακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας.“

“Ὡς ἔφατ'· Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο

877. ὁρόθυνον Med. — ἀέθλων Guelph. Hoerstel.

878. τοῖσι δὲ Guelph. Hoerstel.
— ὀρέξατο Vat. D. ὀρέξατο Vat. A.
Med. ἀέξατο Guelph. Hoerstel.

879. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

880. αὐτοῦ Regg. A. C. αὐτως Brunck. Hom. II. VI, 55 τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτως ἀνδρῶν; XXI, 106 τίη ὀλοφύρεαι αὐτως;

881. ἔλλαχον Guelph.

882. ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι ex conjectura dedit Brunck., obsequente Beckio. Sed verius judicavit Gerhard. p. 34, v. 881 ex prioris recensione superesse, in qua v. 882 aut ita ut Brunckius conjecit, aut aliter legebatur, in posteriore vero recensione v. 881 a poeta deletum, et v. 882 ita scriptum esse, ut in libris nunc legitur. Et recte id fecit poeta, nam v. 881 prorsus ab hoc loco alienus est. De morte illorum jam non lugebant Argonautae, sed de eo anxii erant, quod navis gubernator perierat. Itaque de hoc solo eos consolari debebat Peleus, et hoc

quoque solum respicit Iason respiciens v. 886 sqq. His causis comtus v. 881 uncis inclusi, v. 882 litterum lectionem revocavi.

884. ἀπορίψαντες Reg. C. Besk. et Beck.

886. τῇ Vind. ποῖ Reg. D. Reg. B. Perpetua est harum titularum confusio, neque tam ex auctoritate ποῦ scribere debet Brunck. Beck., quum satis constet πῇ de loco usurpari, ut sit ubi Hom. II. XIII, 307, quem locum statim omnium laudo. — οἷς Reg. quae auctoritas sufficit Brunckio Beckio, ut vulgatum οἷς ejiceret quod sensui aptissimum est: ubi hi, quos dixisti, gubernatores Wolf. ad Lept. p. 272.

887. τοπάροιθεν Flor. τὸ παρὲν Vrat.

888. οἷς vulg. οἱ δὲ Vrat., necessario recipiendum duxi, et sine libro dedissem, cf. Hom. II. 508. X, 490. XI, 409. — π Guelph. Hoerstel.

890. εἰ δὲ Guelph.

895 νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρμη.
τὸν δὲ μέτ' Ἑργίνοσ, καὶ Ναύπλιος, Εὐφρημός τε
ᾤονυντ', ἰθύνειν λεληημένοι. ἀλλ' ἄρα τοὺς γε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἦνυσαν ἐταίρων.

Ἡῶι δ' ἦπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον

900 ἡματι· δὴ γὰρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξέπερυσαν ἑρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχσαν πλύνουσι ἀνέμων λίνα, πούλῳ δ' ἐπιπρό
λαιφρέων πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.

ᾧκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο

905 ἦλυθον, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήϊον νῆα,
Ἰνδῶν ἠνίκα φύλα λιπὼν κατενάσσατο. Θήβας,
ὀργιάσαι στήσαι τε χοροὺς ἄντροιό πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδῆτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναϊστάοντες

910 ἦδὲ καὶ Αὐλίον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.

895. ἐτράπετ' Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw. μετετράπετο habet Schol. Paris. et Schol. Flor. quoque explicat μετέπεσε καὶ μετετράπη. Num legerunt: μετὰ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρμη?

897. ὄρουντ' vulg. ᾤονυντ' Reg. D. Guelph. Vrat. Vind., quod recepi, quia ubique cum augmento apud Nostrum legitur, ᾤονυντο I, 349. 1104. II, 122. Tantum III, 439 vulgo ὄρουντο legitur. sed ibi quoque libri ᾤονυντο praebent. Cf. Spitzner. de vers. her. p. 246.

898. ἦνυσαν Vat. A.

900. σφι Regg. A. C. D. E. Brunckius et Beck. — Ζέφυρος ex Regg. A. C. E. dederunt Brunck. Beck. male. Sic IV, 768. Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἄητω.

902. πούλῳ Vrat. Vind. Flor. — ἐπιπρό Vat. A.

903. λαίφρεσι πεπταμένοις ex conjectura dedit Brunck., quia ita Nostrer locutus est IV, 299. 1229. 1623. Oppian. Hal. I, 222, sed inde non sequitur, non potuisse etiam genitivos poni. Recte igitur vulgatam revocavit Beckius.

904. Καλλιχόροιο Guelph.

906. ἰνίκα Vind. — κατενάσσατο Med. Ald.

908. ἀγρίας Reg. A. — εὐνάζετο var. lect. in marg. Vrat. ἠύλιζετο Etymol. M. p. 82, 28, quod recipi jubent vir doctus in Observ. Miscell. Vol. II p. 120 et Ruhnck. ep. crit. p. 297 s., recepit Beckius. Et revera necessarium videtur, huc enim spectat origo nominis Αὐλίον ἄντρον v. 910, quod, nisi αὐλίζεσθαι praecedat, non habere videtur, unde derivetur; quemadmodum idem Etymol. p. 170, 40 laudans v. 910 haec habet: Αὐλίον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον. Sed vulgatae lectioni patrocinari videtur Stephan. Byz. s. v. Αὐλή, qui haec dicit: Αὐλίον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐκεῖ χορεύειν et deinde v. 907 laudat. Hic igitur profecto non legit ἠύλιζετο. Et si antri nomen communem cum fluvio originem habet, derivandum erit παρὰ τοὺς αὐλοὺς, ad quorum modos saltabatur, quique tam necessario cum saltatione conjuncti erant, ut eos diserte commemorare non opus esset. Ita vulgata lectio vindicari poterit, tum altera lectio Grammatici acumini tribuenda erit, qui Αὐλίον a verbo αὐλίζεσθαι derivari oportere putabat.

910. Αὐλίον vulg. Accentum in antepenultima collocant Vrat., Etymol. et Steph. II. cc. Brunck. Beck.

- Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 ὃς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
 ἄψ ἀνιῶν, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ,
 βλήμενος ἰῶ κείθην ἐπ' ἀγκιάλου θάνεν ἀκτῆς.
 915 οὐ μὲν θην προτέρω ἔτ' ἐμέτρουν. ἦκε γὰρ αὐτὴ
 Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυτθὸν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
 τύμβου, δὲ στεφάνης ἐπιβάς σκοπιάζετο νῆα,
 τοῖος ἐὼν, οἷος πόλεμόνδ' ἔεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
 920 τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν αὐτίς ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 θάμβησαν· τοὺς δ' ὥρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
 Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῆσί τε μειλίξασθαι.
 οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τὲ οἱ χεύοντο, καὶ ἦγνισαν ἔντομα μῆλων.
 ἀνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσσόῳ Ἀπόλλωνι
 βωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλεγον· ἄν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.
 930 Αὐτίκα δ' οἷ γ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπι· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἦ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 ἔντενές, ἥντε τίς τε δι' ἡέρος ὑψόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει

914. θάμεν Med.

915. ἀνεμέτρουν Schol. uterque, unde receperunt Steph. Hoelzlinus Shaw., sed codd. et edd. veteres omnes habent ἔτ' ἐμέτρουν, quod cum Brunck. et Beck. revocavi.

921. μέγαν vulg. μέλαν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Nigrum colorem omnibus rebus inferis tribui notissimum. — οἷ τ' Reg. A.

922. θεοπροπέων Reg. A.

925. πείσματ' Med. — ἀμφεπέμοντο Flor.

926. χεύαντο Brunck. sine codd. propter sequens ἦγνισαν, quasi non vidisset, et ἀμφεπένοντο praecedere. ἦγνισαν conjecit Rutgers. var. lect. p. 10, quo non opus est; ἀγνίξαι est sacrificare, comburere, v. Musgr. ad

Soph. Antig. 196, quem neque noster locus fugit, et Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 815.

928. μῆρ' ἔφλεγον conjectura dedit Brunck., quia Diis superis non integrae victimae, sed partes tantum earum comburebantur. Sed quamquam ita etiam in Vat. C. legitur, non tamen cum Beckio recepi, nam quum dicit μῆλ' ἔφλεγον, non hoc dicit poeta, integras oves combustas esse, sed per se intelligitur, de iis partibus sermonem esse, quae comburi solebant; eodem modo loquitur I, 302 a. et II, 1172. Praeterea μῆρα ut rarius apud Homerum, ita apud Apollonium nunquam legitur.

929. ἐκ δὲ τοῦ Steph. operarum errore. — ὄνομα Vrat. Vind.

934. φέρεται πνοιῇ Reg. A. — φέρεται Vind.

- 35 εὐκήλοισιν ἐνευδιόων πτερύγεσσιν.
καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοᾶς ἀλιμυρήεντος,
πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρμετρέον, ᾧ ἐνι κούρη
Λητώϊς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰδαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
- 140 νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπιπροτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον αἰπεινούς τε παρεξένοντ' Ἑρυνθίνους,
Κρωβίαλον, Κρώμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
ἐνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἡέλλιοιο βολῆσιν
γνάμψαντες, παρὰ πούλυν ἔπειτ' ἤλαννον ἐρετμοῖς
- 945 αἰγριαλὸν, πρόπαν ἡμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ' ἡματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἐνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καὶ οἱ ὅπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχέσῃσι δολωθεῖς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότῃτος ἐέλδοτο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
- 950 δωσέμεναι, ὃ κεν ἦσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἣ δέ εἰ παρθενίην ἡτήσατο κερδοσύνησιν.
ὥς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι

935. εὐκήλοισιν Brunckius nescio
ad agens ex uno Reg. D. recepit,
cum eo Beckius, unde in lexicis
migravit error, Apollonium femi-
no εὐκήλη uti. Nihil falsius; Apol-
lius ubique εὐκῆλος communi ge-
re habet III, 769. IV, 61. 1249,
illa unius libri lectio ex frequen-
tissima terminationum οῖσι et ῥοῖσι
confusione nata est, de qua vid. ad
128. Itaque deleatur in lexicis. —
πτερύγεσσιν Med. πτερύγεσσι Vrat.

938. εἰδαναβαίνει Reg. B. Med.
elph. Vrat. Vind. εἰδαναβαίνοι
g. E. et suprascr. in Reg. A. Sed
indicativus recte se habet ut I, 1100,
eadem est varietas.

939. ἀναψύχει ἱμερτοῖσιν Vrat.
id. — ὑδάτοις Guelph.

940. ἄλληκτον Vat. B. Reg. E. Flor.
ib. Basil. — ἐπὶ προτέρωσε Vrat.
inck. Beck.

941. παρεξένοντ' Reg. A.

942. Κρωβίαλον Vat. C. — Hunc
sum laudant Steph. Byz. s. v.
κρωβίαλος, Eustath. ad II. p. 274 ed.
et Etymol. M. p. 541, 36.

943. ἐνθάδε αὖτε male et sine
d. Steph. Hoelzlin. Shaw. ἐνθα

δ' αὖτε Med. a m. 1. et edd. vett.
ἐνθάδ' αὖτε Vatt. A. B. C. D. Regg.
A. B. ἐνθ' αὖτε Reg. E. ἐνθεν
διαῦλε Vind. ἐνθεν δ' αὖτε Med.
a m. 2. Reg. D. Guelph. Vrat., quod
recte receperunt Brunck. Beck. —
Κάραμβιν Vind. et Vrat. a m. 1.

944. πολὺν Vind.

945. ὁμῶς καὶ ἐπ' ἡματι Vat. B.
Guelph. et edd. usque ad Brunck.
ὁμῶς ἐπ' ἡματι Vatt. A. C. D. Med.
Vrat. Vind. ὁμῶς ἐπὶ ἡματι Regg.
quinque, unde Brunckius ex conjectu-
ra dedit ὁμῶς τ' ἐπὶ ἡματι, quod
recepit Beck., sed improbant Herm.
ad Orph. p. 733 et Gerhard. p. 189,
ille propter hiatum, quem ferri posse
vidimus supra ad II, 660, hic quia
nulla librorum auctoritate nititur.
Uterque vulgatam probat, quam et
ego in textu exhibui, ut a conjectura
abstinerem, sed quum illud καὶ a tot
libris absit, ita potius legendum pu-
to: πρόπαν ἡμαρ ὁμῶς, ἐπὶ τ' ἡμα-
τι νύκτα. Facile T post I excidere
potuit, hinc reliquae turbæ ortæ
sunt. — Post ὁμῶς comma non po-
nere debebam, sed posui, ne ὁμῶς
cum sequentibus male jungatur, ut
vulgo fit commate ante ὁμῶς posito.

ἴμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἄλυν· οὐδὲ μὲν ἄν
τὴν γέ τις ἡμερτῆσιν ἐν ἀγκλήνῃσι δάμασθεν.

- 955 ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγανού Δηϊμάχοιο
υῖες, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλόγιός τε,
τῆμόσδ' Ἡρακλῆος ἀποπλάγχθεντες, ἔναιον·
οἳ ῥα τόθ', ὥς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶ
σφαῖς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
960 οὐδ' ἔτι μιμνάξειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνείοντος ἔβησαν.
τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρη
λεῖπον Ἄλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἀγχιρῶσον Ἴριν,
ἡδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἡματι δ' αἰ

954. ἡμερτοῖσιν Vatt. A. D. Regg. A. D. E. — ἐν omittit Guelph. Brub. Basil. — ἀγκλύνῃσι Flor. Brub. Basil.

955. Τρικκαίοιο Vat. B. Τρικμαίοιο Vat. D. Τριηκαίοιο Vrat.

956. Φλογίος vulg. Accentum in antepenultima ponunt Vrat. (et alii fortasse codd.) Brunck. Beck.

957. τῆμος, ὅθ' Ἡρακλῆος ἀποπλάγχθεντες, ἔναιον vulg. sine nexu, quem restituere conatus est Brunck. admodum violenta conjectura ἀπεπλάγχθησαν reponens. Melius Beckius, codicum Regiorum vestigiis insistens, quorum A. et marg. B. habent ἀποπλάγχθεν παρέναιον, D. ἀποπλάγχθεντες παρέναιον, rescripsit: ἀπεπλάγχθεν, παρέναιον. Sed neque hoc verum videtur; primum enim debetur codicibus Regg., quibus in ejusmodi rebus minima fides habenda, quoniam saepe conjecturis ad versus sanandos interpolati inveniuntur (cf. Gerhard. p. 49), deinde παραναίω ab epicorum usu prorsus sejunctum est, et si in usu esset, tamen παρά h. l. plane otiosum foret; postremo displicet constructio ὅτε ἀπεπλάγχθησαν, cujus loco necessario poeta participio uti debebat et aliis locis usus est, ut I, 316. 1325. Itaque in ὅθ' potius, quod supervacaneum est, vitium quaerendum est, et unice vera videtur emendatio Gerhardi, qui p. 49 τῆμος ὅθ' in τῆμόσδ' mutavit, quod sensui ita satisfacit, ut in textum receperim.

958. τότ' Flor.

959. σφαῖς displicet Spitznero de

vers. her. p. 190, quia et Apollonius et reliqui hujus generis poeta per σφαῖς dicunt; sed pers est, σφαῖς dici debuisse, quia versus collocatum est. Est si unus Apollonii versus a σφαῖς piens, neque apud Homerum in hoc vocabulum versus initio p

960. οὐδέ τι Vrat. — θέλοι sit forma non HomERICA, He ad Hymn. Apollon. 48 ἄδεν voluit, sed vulgatam recte Gerhard. p. 90 s.

961. παρ' ἄσσον vulg. et E M. p. 136, 26, ubi hic versus tur. Coniunctim habent Regg E. Brunck. Beck.

963. λίπον δ' Med. Vrat. — ἀγχιρῶσον Reg. C. Brunck. — Etymol. M. 475, 43 auctor mine non addito haec verba ἰ ποταμόν ἀγχιρῶσον Ἴριν, ul qua per errorem excidisse i cum est.

964. Schol. Flor. ad hunc v πρόχυσιν Ἀσσυρίης explicans habet: ὥς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λεῖπον Ἄλυν ποταμόν, δ' ἁλμυρῆα χώρα Ἀσσυρίης ἀνέχουσιν ἀπὶ νός.

Eadem fere Schol. Paris., qui rius hemistichium omittit. In superioribus haec non leguntur nifestum est, haec ad nostrum pertinere et ad priorem, recen referenda esse, Scholiastas ve so de loco superiore cogitasse terum versum, ut nunc legitur

965 γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἑκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.

Ἐνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίπην
ἥρως Ἡρακλῆς ἐλοχῆσατο, καὶ οἱ ἄποινα
Ἰππολύτῃ ζωστήρῃ παναίολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

970 τῆς οἷ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπὶ Θερμώδοντος,
κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνεται νισσομένοισιν.
τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἴησι παρῆξ ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα

975 πεμπάξοι· μία δ' οἷη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγῇ.

ἡ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἠπειρόνδε
ὑψηλῶν, ἃ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.

ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδνυται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρὺ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·

980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλιστα
ἠπείρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμοι ἔασιν,
ὅαπη ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφιδὸν ἄμμιγα παύροις
Πόντον ἐς Ἀξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄχνην.

oculos habuit Dionys. Perieg. 772
τοὺς δὲ μετ' Ἀσσυρίης προχύσεις
χθονὸς ἐκτετάνυσται.

965. λιμενήοχων suprascr. o
Guelph. λιμενίοχον Schol. Paris.
Hunc cum quatuor proximis versibus
laudat Tzetz. ad Lycophr. 1327.

966. προμολοῦσαν Guelph.

969. ἀμφικασιγνήτης Vatt. C. D.
— πέμπευ Reg. A.

971. νισσομένοισιν Med.

972. ἐναλίγκιος Guelph.

973. ἄλαδε pro ἄνδιχα Vat. B.

974. τετράκις Vind.

975. πεμπάξει Reg. A.

976. κατανίσσεται vulg. ut sem-
per. κατανίσσεται Regg. quatuor,
Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

977. Ἀμαζόνεια Reg. A.

978. γαῖαν ἔνδοθι Vrat.

980. ἄλλη Brunck. errore typothe-
tae ut videtur.

981. εἰλίσσεται Flor. Brub. Basil.

982. πέρας Regg. tres. — νώνυμοι
Vat. B. Regg. quinque. — ἔασιν
Guelph.

983. ὅπη Med. a m. 1. — ὑπεξα-
φύονται Regg. A. E. — ἀπαύρας
Guelph. Hoerstel.

984. πόντου Flor. — εὐξεινον
Guelph. — κυρτὴν ἀπερεύγεται ἄ-
κρην vulg. ὑπερεύγεται Vatt. A. C.
D. Regg. quinque, Med. Guelph.
Vrat. Vind., quod confirmatum Schol.
Flor. explicatione recte receperunt
Brunck. Beck. Sed ita nondum sa-
natus est locus, et maxime probō
Ruhnkenii conjecturam, Ep. crit. p.
236 ἄκρην in ἄχνην mutantis, in
quam et Wakefield. incidit. Nam
primum quomodo accusativus ἄκρην
ab ὑπερεύγεσθαι pendere possit non
video, nam IV, 631 est ἐπερεύγεται;
deinde quod sit illud Ponti promonto-
rium, sub quod Thermodon se effun-
dit, nemo facile dixerit; postea qui
ἄκραν vocaverit κυρτὴν, scio nemi-
nem, de fluctibus illud adjectivum et
Homerus saepe usurpavit, et Noster
II, 581. Denique rem conficit colla-
tus a Ruhnkenio Dionysius Perieg.,
diligentissimus Nostri imitator, qui

- 985 καὶ νῦν κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
 ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμωτὶ γ' ἐρίδηναν,
 (οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστα
 τίσσαι πεδὶον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στυγέσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
 990 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἣ τ' Ἀρηϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας
 ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·)
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαί πάλιν Ἀργέσταιο
 ἤλυθον· οἱ δ' ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην
 995 ἔνθα Θεμισκύρεια Ἀμαζόνες ὀπλίζοντο.

cum v. 300 et 981 ἐρεῦγεται et ἀπερεῦγεται ἄκρην dixit, tum v. 693 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεῦγεται ἄκρην, qui versus quin ex nostro fluxerit dubitari vix potest. Praeterea tam similis est litterarum ductus in vocabulis ἄκρη et ἄκρη, ut confundi facillime potuerint. Sed ἀπερεῦγεται, quod voluit Ruhnck., et Wakefieldii ἐπερεῦγεται meliorum librorum lectioni cedere debuit.

987. ἐπήτιες Reg. D.

989. Ἄρεος Vrat. — μεμήλει pro vulg. μέμηλε reposuit Brunck. propter temporum rationem, sequente Beckio, idque sane propter ἀμφενέμοντο et ἔσαν necessarium videtur, et facilis erat corruptio: ἱ transiit, ut saepe, in ῑ finale (μέμηλεν habent Med. Vrat.), quod deinde omissum est.

992. ἄλσεος Flor. — Ἀκμονίοιο Regg. A. E., quod receperunt Brunkius et Beckius, quamquam praeter exiguam hanc unius libri auctoritatem (nam A. et E. unius instar habendi sunt) nihil istam lectionem commendat, nisi quod Scholl. ad v. 373 Doeantis fratrem Alcmona vocant. Sed facilius credas hoc Scholiastarum loco ΑΑ in Α mutandum esse, quam nostro loco errorem in tot libros irrepsisse, quibus accedit praeterea Steph. Byz. s. v. Ἀκμονία, qui ex nostro loco Ἀκμόνιον ἄλσεος laudat.

993. ἄρ' ἐκ omittunt Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. ἄρ' deest in Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. et Beck. Sed εἰ μὴ ἄρα adeo frequentatum

est et Homero et Nostro, u gata persistam. — Ἀργεσταί

994. ἣ δ' Vrat. ἐκ δ' mar — ἀκτὴν ex conjectura dedckius, obsequente Beckio, huic loco non apta est; ἀκτὴν necessarium, quum de pro Themiscyreo sermo sit, in casatos esse Argonautas docet 970, ad quos hic respicitur vero propter adiectivum περιmutatione opus esse dicit Br miror eum, qui supra v. 984 ἄκρην tulerat, hic περιηγέα re nolle. Imo propter hoc vum ἄκρην necessarium est quod Apollonius de rebus rotundis adhibet, ut III, 13 nulis, 1032 de scrobe, 1365 IV, 950 de pila, quo tandem id de littore dici potest? Quo confert I, 559 οἱ δ' ὅτε vos περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν quoque ἄκρην scribendum: quod saepius in ἀκτὴν corrupdimus supra, haud vero contriterea etiam λιμένος ἄκρη a quam ἀκτὴ, ut v. 965 λιμῶν ἄκρην.

995. Θεμισκύρεια vulg. medicante, cui mederi voluerunt in Regg. B. D. E. γέ pro vocem inserendo. Θεμισκύρεια Regg. A. C. Θεμισκύρεια γέ Vrat. Vind. Brunck. Beck formam habet etiam Schol. P v. 999 et Etymol. M. p. 445, versum laudans, et conjecturaverat Taylor. Lectt. Lys. p. 687. — ὀπλίζοντο Flor.

οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἄμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φύλα διάτριχα ναιετάασκου·

νόσφι μὲν αἶδ' αὐταί, τῇσιν τότε κοιρανέεσκεν
Ἰπολύτη, νόσφιν δὲ Ανκάστιαι ἀμφενέμοντο,

000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαθήσiai. ἤματι δ' ἄλλῃ
νυκτί τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.

Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλιὴ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἷ γε
ποίμνας ἐρσέηντι νομῶ ἔνι ποιμαίνουσιν.

005 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χυθόνα γατομέοντες,
ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτὲ σφιν
ἡὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνύϊ καὶ καπνῶ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσιν.

Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
010 γνάμψαντες, σῶοντο παρὲς Τιβαρηνίδα γαῖαν.
ἔνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα θησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
ἀνέρας, ἡδὲ λοετρὰ λεχῶϊα τοῖσι πένονται.

115 Ἰερὸν αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμείβον,

997. διὰ τρίχα Brunck. Beck. ut
κεκριμέναι jungatur, pessime. Vid.
am Ruhnck. ad Hymn. Cer. 86. —
πάεσκον vulg. Rectam formam
habet Vatt. A. D. Regg. C. D.
elph. Vrat. Error ex simili ver-
sequentis exitu videtur.

98. ἡ δ' αὐτε Vatt. A. C. D.
' αὐτε Med. (a prima manu, αὐαί
cunda) Flor. Brub. Basil. — τῇσι
g. C. E. Brunck. Beck.

99. νόσφι Vatt. A. B. D. Regg.
C. E. Vrat. Brunck. Beck.

000. χαλήσiai Ald. Brub. Basil.
elzlin. χαλδήσiai Guelph. χαδῆ-
i, reliqui codd. omnes, Flor., Schol.
que, Brunck. Beck., quod confir-
etiam Plin. Hist. nat. VI, 3 a
nckio allatus. Hinc emendandi
t Scholl. Paris. et Flor. ad II, 373,
rum ille Χαλκοβία, hic Χαλυβία
et, utrumque palaeographicis ra-
ibus explicatu facile, et Steph.
., qui s. v. Χαδισία hunc verum
at mutilatum.

002. μέλλει Vrat.

003. φοιταλιή Med. Flor. Brub.

Basil. In codd. Regg. teste Brun-
ckio vocabulum παροξύνεται, quos
secutus est Beckius, male. v. Arcad.
de Accent. p. 99.

1004. ἀερσέηντι Vrat. Vind. marg.
Reg. A. — ποιμένουςι Vind.

1006. Dionys. Perieg. 1106 τῆς
ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὦνον
ἔχουσιν.

1007. ἀνατέλλει Flor. — ὕπερ pro
ἄτερ Reg. A.

1008. λιγνύϊ Med. λιγνύῃ Flor.

1009. τοῦσδε Brunck. Beck. sine
libris male.

1013. κράα Med. a m. 1. — εὖ-
κομέουσιν vulg. Divisim habent
codd. omnes (praeter Vat. B. et Med.)
ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

1014. πέλονται Reg. A.

1015. Ἰερὸν δ' αὐτ' vulg. con-
tra metrum. Ἰερὸν δ' αὐ Regg. A.
B. δ' omittit Reg. D., quem recte
secuti sunt Brunck. Beck., natum est ex
sequente A, ut saepissime, e. c. I,
211. Supra etiam I, 179 solum αὐτε
sine particula δέ transitui inserviens

- ἢ ἐνι Μοσσύνιοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασαν
 ἀλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 ὅσσα μὲν ἀμφοδίην ῥέξιν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
 1020 ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνι μηχανόωνται·
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραϊ
 ἀψεγέως μέσσησιν ἐνὶ ῥέξουσιν ἀγυιαῖς.
 οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σύεσσι ὥς
 φορβάδες, οὐδ' ἡβαιὸν ἀτυζόμενοι παρθέοντας,
 1025 μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότῃτι γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσω
 ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
 σχέτλιος. ἦν γὰρ πού τι θεμιστεύων ἀλλήτῃται,
 λιμῶ μιν κεῖν' ἡμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
 1030 Τοὺς παρανισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπύ-
 νησος Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίῃσιν
 ἡμάτιοι· λιαρή γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.

vidimus, ut αὐτὸ I, 118. 211. — τοῖσι
 καὶ γὰρ ὁμοίᾳ οἰσσο ὅρος Guelph.

1016. Μοσσύνιοι Flor. — ναιε-
 τάουσιν Vrat. — Post hunc versum
 Brunckius, quem sequitur Beck., in-
 seruit eum, quem supra post v. 381
 eiecerat, quod ferri fortasse posset,
 si aut absque mutatione inseri posset,
 aut sensus eum flagitaret. Sed et
 mutari debuit, ut loco accommodaretur;
 ita enim eum h. l. scripsit Brunck.:

δοῦρατέρους πύργους ἐϋπηγέας,
 οὐδὲ καλέουσι

et sensus causa abesse optime potest;
 nam quod Brunckius dicit, poetam
 peregrino vocabulo μόσσυνας uti
 non potuisse, nisi antea quid signi-
 ficaret explicasset, ineptum est. Eo-
 dem modo eo utitur Dionys. Perieg.
 766 et mox noster v. 1027. Itaque
 exulare jussimus versum Brunckia-
 num.

1017. Hic versus deest in Vrat.,
 sed margini a manu sequiore adscri-
 ptus est. Non aegre ferrem, si ab-
 esset.

1019. ἀμφοδίη Vatt. A. C. D.
 Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind.,
 quod receperunt Brunck. Beck. Sed
 quum error tam pronus esset ex con-
 fusione iota subscripti et litterae ν,

de qua jam saepius sermo
 recipienda erat forma inau-
 apud alium scriptorem nul-
 tur, nisi apud Nostrum I
 conjectura Brunckiana, et a
 mol. M. 88, 36, ubi ex eod
 nata videtur, praesertim q
 tim laudet Nostri IV, 344, u
 δίην legitur. Hac enim fo
 apud Homerum aliosque sen-
 tur, et Noster utitur I, 47;
 982. IV, 344.

1021. μεγάροισι. Guelph

1027. θειείας Guelph.

1028. τι omittunt Vrat. V
 Brub. Basil. τε ejus loc
 Guelph.

1029. μὲν Vind., sed μι-
 gine.

1030. παραμειβόμενοι v
 legitur hoc tantummodo in
 marg. Reg. B. et fortasse in
 et ex ed. Flor. in reliquas e
 iit. παρανισσόμενοι habe
 Vind. παρανισσόμενοι Va
 D. Regg. quinque, Med., q
 recepit Beck. Miror Brunck
 aliquando, ubi debebat, l
 non obsecutum esse.

1031. Ἀρητιάδος Guelph.

1032. διερή Vatt. A. C.

- ἤδη καὶ τιν' ὑπερθεῖν Ἀρήϊον ἀΐσσοντα
 ἐνναέτην νήσοιο δι' ἡέρος ὄρνιν ἴδοντο,
 1035 ὃς ῥα τινάξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσας
 ἦκ' ἐπὶ οἱ πτερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὦμῳ
 δίου Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
 βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόεν βέλος εἰσορόωντες,
 καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,
 1040 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα κατήγορον· ἐκ δὲ φαάνθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἦρως
 Εὐρυτίδης Κλύτιος, (πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
 ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν βέλος,) αὐτὰρ ἔπειτα
 1045 πληξεν· δινηθεῖς δὲ θοῆς πέσεν ἀγχόθι νηός.

Vind. λισρή marg. Vind. hinc perspicua erroris origo.

1039. ἐξείρυσσε vulg. Duplex ὁ, quod flagitat metrum, habent Vatt. A. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Ἐρυβώτης vulg. Ἐριβώτης Reg. A. et fortasse reliqui Regg. codd., tacite enim Brunckius, et cum eo Beckius, eam formam reposuit, quam I, 71. 73 legerat, ubi eadem varietas observata est.

1041. λυσάμενος Vind. — δ' ἐφαάνθη Brunck. sine libris nec munito lectore. Vid. ad II, 1072.

1042. Editores quum verba πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα parenthesi inclusa putarent, offensi sunt pronomine μιν, quod cum sequente constructione non coire videbatur, quare Brunckius ἀλλὰ μὲν ex conjectura reposuit, et v. 1044 ἦκεν ἐπ' οἰωνόν scripsit, quod praebent Regg. quatuor. Secutus est Beckius. Sed quamquam haec emendatio Brunckio indubitata videtur, tamen neque ἀλλὰ μὲν ferri potest, neque illi librorum Regg. lectioni magna auctoritas est, neque omnino mutandi causam esse mox videbimus. Offensus est etiam Gerhardus p. 76 s., maxime vocabulis πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα, quae ei non solum otiosa sed etiam inepta videntur, ideoque locum sic emendandum putat:

ἀλλ' ὁ μὲν ἦρως
 Εὐρυτίδης Κλύτιος πρόπαρ ἀγκύλα
 τείνατο τόξα,

ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν βέλος.

Sed μιν non ad βέλος referendum est, quod putat Gerhardus, sed ad avem, et verba illa desinunt otiosa esse, si cum sequentibus communi parenthesi includuntur, ut feci. Id enim dicere vult poeta, Clytium prius tetendisse arcum sagittamque emisisse, quam pennam demittere posset avis. Ad verum proxime accessit Matthiae obs. critt. p. 28, qui recte vidit jungenda esse verba ἀλλὰ μιν ἦρως ἐπληξε, sed offensus particula αὐτὰρ emendavit αὐτὴν ἔπειτα, quae et ipsa inutilis est mutatio. Est enim hoc usitatissimum anacoluthon, ex quo αὐτὰρ infertur, quamquam praecessit ἀλλὰ, post parenthesin facillime excusandum, quemadmodum apud quosvis scriptores δὲ post parenthesin inferri adeo notum est, ut exemplis afferendis supersedere possim. Parentheseos signa, quamquam melius abessent, posui, quo magis perspicua sit constructio.

1043. καμπύλα Flor.

1044. ἦκεν ἐπ' Regg. quatuor. Brunck. Beck. — ταχυνὸν Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1045. δινηθεῖς Flor. Brub. Basil. — θοῆς deest in Vrat. Vind. — ἐγγύθι Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. Beck. ut solent.

τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, καὶς Ἀλκίοιο.

- „Νῆσος μὲν πέλας ἡμῖν Ἀρητιᾶς, ἴστα καὶ α
 „τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰ
 „τόσσην ἐπαρκέσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλ
 1050 „μῆτιν πορσύνωμεν ἐπὶ ῥόθον, εἴ κ' ἐπικέλσαι
 „μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὥς ἐπέτελλεν.
 „οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὁπότε ἦλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
 „πλωτῆδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθινε λίμνης
 „ᾧσασθαι τόξοισι, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
 1055 „ἀλλ' ὄγε χαλκείην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσω

1046. τοῖσι Flor. Brub. Basil.

1047. ἡμῖν Flor. Brub. Basil.

1048. τοὺς Vrat. Vind.

1049. ἐπαρκέσειν Vrat. Vind. Flor.

1050. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck.—εἴ
 γ' ex emendatione Brunck. Beck. ne
 εἴ κε cum indicativo constructum sit;
 sed μέλλετε versus causa pro μέλλη-
 τε positum est, cf. Thiersch. Gr. gr.
 p. 262.

1051. οἱ' ἐπέτελλεν suspicatur
 Brunck. sine causa. Conjunctionis ὥς
 ita usurpatae exempla suppeditant
 Herm. ad hymn. Hom. Cer. 172. 296.
 416. Mitscherl. ad hymn. Cer. 137.
 Schaef. ad Soph. Oed. Col. 1124.
 Lobeck. ad Phryn. p. 427. Sic apud
 Nostrum I, 848 ἐπὶ δ' ἦνεον, ὥς
 ἐκέλευεν Ἡρακλῆς. II, 23 θεσμοῖς
 γὰρ ὑπείξομεν, ὥς ἀγορεύεις.

1052. Ἀρκαδίην γε Vatt. C. D.
 Vrat. Vind., sed in hujus margine
 vulg.

1053. πλωτῆδας ex Grammatico-
 rum testimoniis restitui jussit Ernest.
 ad Homer. Epigr. IX, cui obtempe-
 rarunt Brunck. et Beck. Sic sane
 legit etiam Etymol. M. p. 731, 40
 versum nostrum laudans, sed ita ad
 unum omnes consentiunt libri, ut non
 tantum Grammaticorum testimonio
 tribuendum putem, cui repugnant
 etiam Scholl., quorum uterque for-
 mam πλωτῆδας tenet, et Seleucum at-
 que Charonem (Χάρης Schol. Paris.)
 testes excitant, a quibus idem no-
 men adhibitum sit, fortasse quia non
 ignorabant, ab aliis eas πλωτῆδας vo-
 catas esse. — Στυμφαλίδας Med.
 a m. 2, (nam a prima Στυμφαλί-

δας habet) Στυμφαλίδος Re
 et Vind., unde Brunck. (et
 Στυμφηλίδος dedit, duplici
 commisso. Quamquam enim
 φαλῖς a quibusdam lacus v
 ut ab Apollod. II, 5, 6. Di
 IV, 13 et Schol. Flor. ad hu
 sum, aliter tamen audit testib
 vioribus, Στυμφηλίη Herod.
 Στυμφαλία Strab. VIII p. 567.
 Byz. s. γ. Στύμφαλος, Στι
 Schol. Paris., et ad aves potiu
 ad lacum h. l. referendum ei
 jectivum docet sensus, docet
 rum librorum lectio, docent
 et Etymol. M. s. v. Quod ver
 cam formam proprio Marte re
 pessime fecit; quamquam enim
 φηλος apud Homerum legitur
 608 et apud Pausan. V, 10.
 Στυμφηλίη apud Herodotum,
 φηλῖς tamen nullo usquam lo
 juscunque scriptoris legitur, i
 omnium minime sine libris scr
 bebat.

1055. πλατάγην vulg. πλα
 Vatt. A. C. D. Regg. quidam,
 Vrat., quod cum Beckio recepi,
 Paris. haec habet: ὁ μὲν οὖν
 διανὸς τὴν πλατάγην δέξυι
 φησὶν ἐν τῇ καθόλου· βέλτε
 ἴσως, τὴν μὲν πλατάγην, τὸν
 ὀξύνηειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ
 λον, παροξύνηειν. Arcad. de A
 p. 105 καὶ τὸ πατάγη δέ τιν
 ρύνουσιν, ubi πλατάγη legendi
 detur. Itaque meliores libros
 tus sum. De Guelph. et Vin
 constat. Cum vulgata consen
 men Etymol. M. p. 674, 87, u
 versus laudatur.

- „δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δὲ φέβοντο
 „τηλοῦ, ἀτυξηλῶ ὑπὸ δέλματι κεκληγνῦναι.
 „τῷ καὶ νῦν τοίην τιν’ ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 „αὐτὸς δ’ ἄν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
 1060 „ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
 „ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ’ ἀμοιβαδὶς, ἡμίσεες δὲ
 „δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
 „αὐτὰρ πασσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ’ αὐτὴν
 „ἀθρόοι, ὄφρα κολῶν ἀηθείῃ φοβέωνται
 1065 „νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπήγορα δούραθ’ ὑπερθεῖν.
 „εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε ἔπειτα
 „σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.“
 „Ὡς ἄρ’ ἔφη· πάντεσσι δ’ ἐπὶ ῥόθοις ἦνδανε μῆτις.
 ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
 1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φσινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσον·
 τοὶ δ’ αὖτ’ ἐγχείρσι καὶ ἀσπίσι νῆ’ ἐκάλυψαν.

1056. δούρει Brub. Basil. — δ’ ἐφύβοντο Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

1059. αὐτὸς δ’ αὐτὸ πάροιθεν Reg. A.

1060. ἐνθέμενοι Regg. A. C. — ἀερσιλόφος Vind.

1061. ἐρέσσετ’ Med. a m. 1.

1062. ἄρσατε Regg. A. C. E., quod tam exigua auctoritate receperunt Brunck. Beck. male, hic etiam pejus, quod mox v. 1067 iisdem libris repugnantibus ὄρσετε dedit. Utroque loco meliores et plures libri futurum praebeant, quod pro imperativo saepe poni notissimum est; neque transitus hic ab imperativo ad futurum admodum rarus est, cf. Soph. Antig. 84, ubi libri etiam variant, Virg. Aen. V, 308 sq. Hor. Od. II, 10, 22 s. cf. Bentl. ad Hor. Sat. I, 3, 74. In libris vero deterioribus imperativum repositum esse quis miretur? — φράξατε Reg. D. Quomodo a glossatoribus profectus sit imperativus perspicui potest ex Guelph., ubi in textu est ἄρσατε cum glossa σκεπάσατε.

1063. πασσυδίῃ vulg. πασσυδίῃ Vatt. A. C. D. Med. Regg. quinque, Vrat. Vind. Vid. ad I, 323.

APOLLON. RHOD. I.

1064. φοβέονται Vrat. Vind.

1066. ἰκώμεθα Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. pessime. Optativum hic, ne ferri quidem posse, quisque videt, et mirandum est, Brunckium conjunctivum hinc expulisse, quum tam saepe εἴ κε cum conjunctivo apud Nostrum legisset ut I, 695 εἴ κε ἐπιτρέψητε, εἰ commiseritis. I, 1319 εἴ κ’ ἔτι παύρους ἐξανύσῃ. II, 174 εἴ κ’ ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ. II, 337 εἴ κε νῆσται. II, 690 εἴ δ’ ἄν ὀπάσῃ. III, 909 εἴ κε ὀπάσῃ. III, 1005 εἴ κε σαώσῃ.

1067. ὄρσατε vulg. ὄρσατε Vatt. A. C. D. Med. (ubi ὄρσατε a m. 1.) Vrat. Vind., quod iisdem de causis recepi ut ἄρσατε v. 1062.

1068. ἐπὶ ῥόθοις Brunck. Beck.

1069. χαλκείας Guelph.

1071. Laudat Etymol. M. p. 85, 43.

1072. νῆ’ ἐκάλυψαν vulg. νῆα κάλυψαν Guelph., quod verum puto. In hac enim versus regione Apollonius augmentum abjicere quam apostrophum admittere maluit, id quod et versus causa recte fieri perspicuum est, et ab eo factum esse ex multitudine locorum colligi potest. Nam omnes libri consentiunt in δεῦρο κάλεσσα I, 666. ἐρευνθήεσσα τέτυκτο

- ὥς δ' ὅτε τις κεράμῳ καταρέψεται ἑρκίον ἀνὴρ,
 δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
 1075 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
 ὥς οἱ γ' ἄσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
 οἷη δὲ κλαγγὴ δηΐου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
 ἀνδρῶν κινυμένων, ὅποτε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοιη ἄρ' ὑπόθι νηὸς ἐς ἥερα κίδνατ' αὐτῇ.
 1080 οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
 χολίψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἱ γε
 μυρίοι ἐνθα καὶ ἐνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
 ὥς δ' ὅποτε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστνυ καὶ οἰκία, ταὶ δ' ὑπὸ τοῖσι
 1085 ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαίοντες
 ἦνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαβε χεῖματος ὥρη!
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
 ὥς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰσέοντες
 ὕψι μάλ' ἄμ πέλαγος περάτης εἰς οὐρεα γαίης.
 1090 Τίς γάρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
 ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον στόλον; ἦ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐλδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Τίῃες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου,

I, 727. ἀμφοτέροισι κεάσθη II, 104. δεῦρο κόμισαεν II, 146. βουλῇσι τέ-
 τυκτο II, 154. ἐκ δὲ φαάνθη II, 1041. δαῖτα πάσαντο II, 1177. πάν-
 τα φαάνθη III, 1361. δαῖτα κάλεσ-
 σα IV, 807. ἦδε κεάσθη IV, 1267.
 Plurimi et optimi libri exhibent ἀλλὰ
 κέδασθεν II, 135. ἐλδομένοισι φαάν-
 θη II, 1285. δὲ τέτυκτο IV, 255. ἔρ-
 γα τελέσας IV, 742. ἔργα κάμεσθε
 IV, 1321. τῆσδε φαάνθη IV, 1597.
 Hoc tanto locorum numero commotus
 non dubitavi etiam ex paucioribus
 libris restituere οὐδὲ δάμασεν II,
 29. αἱ δὲ φέβοντο II, 1056. ἄμμε
 σάωσεν III, 323. οὐδὲ δύναντο III,
 1249. δὲ λάθεσθε IV, 1051. οὐδὲ μά-
 τησαν IV, 1395. οἱ δὲ πέλασαν IV,
 1407. et ex conjectura reponere κῦ-
 μα κέδασεν II, 1189. πάντα τέ-
 τυκτο I, 234. πάντα κέδασσαν II,
 1126. ἔργα τέτυκτο IV, 213.

1073. Comparationem ex Homero
 N. XVI, 212 ductam monet Brunck.

— καταρέψεται Vind. Flor. B.
 Basil.

1075. ἐπαμοιβὸν Reg. A. ἐπα-
 βῆς Guelph. ἐπαμοιβὸς Shaw.

1076. συναρτήσαντες Regg. c.
 tuor.

1077. δίου Vind. — τέλει Gue

1079. κίδνατ' Shaw. — I
 phiod. v. 211 κηρύκων ἐπικίδν
 καὸν αὐτῇ.

1080. οὐδέ τε Guelph.

1082. πεφυζότες Vat. B.

1085. ὑπερεισαίοντες Flor. B.
 Basil.

1086. σφι vulg., quod ferri non
 est, cum accusativus necessarius
 quare σφε ex Regg. A. C. D. E.
 Brunck. et Beck. recepi. — κατέλ
 Vrat. Vind.

1087. μέλαθρον vulg. μέλα
 Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. C.
 E. Brunck. Beck.

1089. οὐατα γαίης Guelph.

1094. ἐνέποντο Vatt. A. B. C.

- 15 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἔν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
 πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
 καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κέλῳ.
 Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
 ὕδατι σημαίνων διερχὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
 10 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὖρεσι φύλλ' ἐτίνασθεν
 τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσδιν·
 νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὥρσε δὲ κύμα
 κεκληγῶς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς
 ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαφυγέα φαίνεται ἰδέσθαι
 05 ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
 οἱ δ' ἄρα μυδαλτοί, στυγερὸν τρομέοντες ὀλεθρον,
 νίῃες Φοῖβοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτῶς.
 Ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶς
 νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
 110 ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν πλάυρες περ ἔόντες
 δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
 ῥαισθείσης κεκέδαστο θόοις συναρηρότα γόμοις.
 καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο
 κύματα καὶ ῥίπαι ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.

ed. Vrat. Vind. Satis mira tot li-
 -rum discrepantia, quae vix pro
 ro errore haberi potest, sed quid
 eat nescio.

1095. ἄρουντο ex emendatione
 unck. Beck., quia conjunctivus,
 ie tunc erat de his rebus opinio,
 soloecus videbatur. Vid. ad I, 17.

1096. θνήσκων Vind. — ἐπετείλατο
 r. Brub. Basil.

1099. ὕδασι Vrat.

1100. ἡμάτις Med. a m. 1.

1101. ἀήσυρος Vat. B. cf. Ruhn-
 crit. p. 171. 299.

1103. οὐρανόθεν Reg. A.

1105. ζόφον Reg. A. — ἠρήρειτο
 tt. A. C. D. Med. Vrat. Vind., quam
 mam alibi me legere non memini.

1107. κύματι Vrat. — αὐτῶς
 unck. sine libris ut supra v. 880.

1108. ὑπεξήρπαξεν Guelph. —
 τῶς Vat. C. αὐτήν ex conjectura
 unck. Beck., quod sensus quidem
 isa non est necessarium; sive enim
 αὐτῶς veritas etiam pari modo,
 e jungas καὶ αὐτῶς τινασσομένην,

quae vel sic jam (i. e. ante vela di-
 repta) quassabatur, utrumque et vo-
 cabulorum illorum usui et loci sensui
 accommodatum est. Neque in eo of-
 fendendum esse, quod αὐτῶς versu
 praecedente jam legitur, ejusmodi
 enim repetitiones jam saepius inve-
 nimus, simillimum vero est II, 574 sq.
 At dixerit fortasse quispiam, illo
 ipso loco fretus, non posse utrumque
 versum in αὐτῶς exire, sed quem-
 admodum ibi altero versu αὐτίς, al-
 tero αὐτίς legatur, ita h. l. priore
 versu αὐτῶς scribendum esse, ne
 prorsus eadem voces in fine ver-
 suum sint; neque is me acriter re-
 pugnantem haberet. Hoc vero for-
 tissimo argumento aliquis uti possit
 contra eos, qui ubique αὐτῶς scri-
 bendum esse putant ut Buttmann.
 Lexilog. I p. 34 sqq. Sed rem in
 ambiguo relinquo.

1110. ὑπαινέσειν vulg. ὑπεννα-
 σίῃσι Med. Regg. B. E. ὑπ' ἐννεσίῃσι
 Vatt. B. C. D. Regg. A. C. D. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

1111. ὠρέξαντο Vrat. Vind.

- 1115 αὐτίκα δ' ἐρράγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὅς δὲ πόντι
καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν ὄσσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνιοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὁ
υἱῆας Φρίξιο, μετ' ἡϊόνας βάλε νήσου
- 1120 νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆξεν ἅμ' ἡελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοισι, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
„Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινες ἐστὶ
„ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
- 1125 „πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
„νηὸς ἀεικελῆς διὰ δούρατα πάντα κέδασσαν,
„ἣ ἔνι τειρόμενοι ἅμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.
„τοῦνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ', αἳ κε πύθησθαι

1115. *vls* Med. Ald.

1116. Post hunc versum vulgo hic legitur: *νῆσόν τ' ἠπειρόν τε περ αἰὲς ἀγχόθι νήσου*. Sed legitur is in solo Vat. B. (de Guelph. non constat) et in Med. a manu recentiori margini additus est, transiit vero ex Flor. in reliquas editiones. Verum a reliquis codd. omnibus abest, etiam a cod. Cardinalis Zeladae, quem hic ut perpaucis aliis locis commemorat Flangini. Recte igitur eum ejecerunt Brunck. Beck. Acute observavit Hemsterhusius, hunc versum in priori editione lectum esse, cui deinde poeta eos, quos nunc legimus v. 1116. 7, suffecerit, assentientibus Ruhnkenio ep. crit. p. 278 et Gerhard. Lectt. p. 34.

1117. *Μοσσύνιοι* Flor. — καὶ ὑπέρβιοι Reg. A. Vind.

1121. *ἀντεβόλησεν* Med. a m. 1.

1125. *πόλι τε γὰρ τρηχεῖαι* Guelph.

1126. *δούρα* Guelph. — *ἐκέδασαν* Flor. Brub. Basil. *πάντ' ἐκέδασσαν* vulg., quod correxi ad v. 1072.

1127. Hic versus, quem et libri omnes habent et Scholl. agnoscunt, sensum turbat, quia verbo finito caret, nam quod Scholl. dicunt, participium *ἐμβεβαῶτες* pro verbo finito positum esse, quo spectat etiam glossa *ἐμβεβήκαμεν* in Reg. A., id linguae graecae consuetudo non ad-

mittit. Triplici modo vitium cari potest, nam aut versus interruptus est, aut excidit alium versus, aut immigravit ex recensione et delendus est. fuit sententia Brunckii, qui ejecit, probantibus Beckio, kenio ep. crit. p. 278, Gerhard. Sed his adsentire non possum enim vocabula praec *νηὸς ἀεικελῆς* flagitare aliquid, quod in sequentibus referatur; deinde etiamsi huius e prior editione servatamus, ne ibi quidem solus ita legi, debebat versus aliqui qui verbum finitum haberet, finxit etiam Gerhardus: *ἐπέπλωμεν παρὸς κρυερῆς τμαῖς*. Quod cum ita sit, non potest, quomodo factum alter tantum horum versuum in nostros immigraverit, alter ex Accedit, quod non in quomodo libris versus ille comparis de quo ad v. 1116 sermo fit in omnibus legitur. Itaque huius jure tenendum iudico, mendam aliquam in ipso lateri versus sequentem librariorū pa omisum puto.

1128. *ἡμέας* Med. — *πίθοι* A., sed *πίθοισθε* in marg. *πί* etiam Regg. C. E., quod rec Brunck. Beck. male. Vid. ad *αἳ κε πύθηαι* Hom. II. I, 20.

- 1130 „δοῦναι ὅσον θ' εἴλυμα περὶ χροὸς ἡδὲ κομίσσαι
 „ἀνέρας οἰκτεῖραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
 „ἀλλ' ἰκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσασθε
 „Ξεινίου, Ἰκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἰκέται τε
 „καὶ ξεῖνοι· ὁ δὲ πον καὶ ἐπόπιος ἄμμι τέτυκται.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἴσωνος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινεν,
 1135 μαντοσύνας Φινῆος οἰσάμενος τελέεσθαι·
 „Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
 „ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὥς ποδι γαίης
 „ναίετε, καὶ χρέος οἶον ὑπεῖρ ἄλλα νεῖσθαι ἀνώγει,
 „αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἡδὲ γενέθλην.“
 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι·
 „Αἰολίδην Φοῖξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἴαν ἰκέσθαι
 „ἀτρεκέως δοκέω πον ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
 „Φοῖξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνῆλυθεν Αἰήταο
 „κριοῦ ἐπεμβεβαῶς, τὸν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
 1145 „Ἑρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε.
 „τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἐῆς ὑποθημοσύνησιν
 „Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ καὶ μιν ἔδεκτο
 „Αἰήτης μέγα ῥα κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 „Χαλκιόπην ἀνάεδνον εὐφροσύνησι νόοιο.
 1150 „τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος· ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη

293. XXIII, 82. Od. I, 279. αἴ κα
 πύθηται II. I, 420. XI, 791.

1130. εἴλυμα Steph.

1131. αἰδέσασθε Vrat. Vind.

1134. ἐπιφραδέως προσέειπεν
 Vat. B.

1135. οἰσάμενος Vrat. Vind.

1137. ὥς πόδι Regg. A. B. E.
 ἐκποθι Reg. D. ἐκπόθι ex emenda-
 tione Brunck., quod contra librorum
 consensum recipere nolui, quamquam
 fateor, me mirum illud ὥς ποθι alibi
 non legisse.

1138. ὑπὲρ Vat. B.

1144. ἐπεμβεβαῶς Vrat.

1145. Ἑρμείης et hic et IV, 121
 Brunck. libris invitis, sed obsequente
 Beckio. Fortasse formam epicam se
 restituere ratus est, ignorans, Ἑρ-
 μείας apud Homerum ubique legi,
 formam vero Ἑρμείης neque Homero
 in usu fuisse, neque alii cuiquam
 epicorum, cf. Schaefer. ad Hesiod.

Op. 68. — ἴδοισθε Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. C. D. Med. Guelph. Vind.
 Flor. Brub. Basil. Optativus, quem
 reliqui codd. et editiones inde a Pa-
 risina exhibent, unice verus est. —
 Post hunc versum vulgo legitur ia,
 qui est infra v. 1270, recte h. l. a
 Brunckio ejectus. Nam neque hujus
 loci sensus postulat, ut locus indice-
 tur, ubi vellus videri possit, quod
 putat Beck., neque Apollonii est,
 versus eosdem Homericis ratione re-
 petere, quod supra jam monitum est.
 Praeterea h. l. Scholl. hunc versum ai-
 lentio transeunt, infra eum commemo-
 rat Schol. Flor. Itaque certissimum
 videtur, eum a librario quodam expli-
 cationis causa margini adscriptum
 deinde in textum irrepsisse, quod
 idem factum vidimus in fine libri pri-
 mi et II, 381, videbimus infra IV,
 348.

1146. ὑποθημοσύνησιν Med.

- „γηραιὸς θάναθ' Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
 „ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφειμάρων ἀλέγοντες
 „νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκρητι.
 „εἰ δὲ καὶ οὖνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
 1155 „τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὖνομα, τῷ δέ τε Φρόντις
 „τῷ δὲ Μέλαι· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργου
 „Ὡς φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο
 καὶ σφέας ἀμφίπικρον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ἴησων
 ἑξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 1160 „Ἡ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώιοι ἄμμιν ἔοντες
 „λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
 „Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνηται γεγάασιν.
 „Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγὼ σὺν τοῖσίδ' ἐταίροις
 „Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.
 1165 „ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἑσαῦτις ἐνίφομεν ἀλλήλοισιν·
 „νῦν δ' ἔσσεσθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίῃσι δ' ὄτω
 „ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.“
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσι εἴματα δύναι.
 πασσυδίῃ δ' ἤπειτα κλον μετὰ νηὸν Ἄρηας,
 1170 μῆλ' ἰερευσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο

1153. κτεάνων ex Regg. quatuor Brunck. Beck., quod non solum non praestat, sed ne ferri quidem potest. Genitivo κτεάνων nemo unquam usus est.

1155. τῷ μὲν Κύτωρος Regg. A. C. E. (sic eum nominant etiam Strabo XII, 544. Apollodor. I, 9, 1. Schol. Paris. ad II, 1123.) τῷ μὲν Κτίσσωρος Reg. D. τῷδε Κτίσσωρος (sic nomen scriptum est in uno cod. Herod. VII, 197). τῷδε Κιτύσσωρος Guelph. Κυτίσσωρος vulg. sed duplex se postulat metrum, et sic nomen scribitur apud Herodotum l. l. (ubi Valkenaer. nostrum locum jam vidit emendandum esse), in Vrat. et Vind., unde receperunt Brunck. Beck. — τῷδε τε vulg., quod ferri non posse recte vidit Brunck. male refragante Beckio, sed non recte scripsit ille τῷδε δέ, quum distractis tantum vocibus scribendum esset τῷ δέ τε, quod in textu dedi.

1156. ἔργον Med.

1157. κεχάρηντο Vatt. A. C. D. Vrat. κεχάροιτο Vind. — Hunc versum auctor Etymol. M. p. 735, 12 memoria

lapsus sub Homeri nomine laquum eundem p. 357, 29 recte Apollonium retulisset.

1159. ἑξαῦτις Vrat.

1160. ἴοντες Vatt. A. C. D. B. D. E. Med. Vrat. Vind. perpera

1162. ῥ' deest in Vrat. Vind. κασίγνητοι Vrat. — γὰρ Guelph.

1163. υἱωνοὶ Vind. — τοῖς Flor. Brub. Basil. — ἑτέροις Med.

1165. ἑσαῦθις Vrat. Vind. — φορῶν Regg. A. E. Vrat. Vind. suprascr. in Reg. B. Formam datam tam exigua auctoritate moti receperunt Brunck. Beck. — ληλοῖν Reg. D.

1166. ἑσαῦθις Vrat. — ἐννεσίῃσι Vatt. A. C. D. Med. Vrat.

1167. χατέοντες Med. χατέ Vatt. A. C. D. et Vrat. Vind., s. his duobus vulgata margini adae-

1168. σφιν Vatt. A. B. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1169. πασσυδίῃ Guelph. παδίῃ Flor.

1170. ἰερευσόμενοι vulg. i

ἔσσυμένους, ἦτ' ἐκτὸς ἀνθρωπείας πάλαι νηοῦ
 στιάων· εἶσα δὲ μέλας λίθος ἠρήρειστο
 ἱερὸς, ὃ ποτε πᾶσαι Ἀμυζόνες εὐχετόωντο.
 οὐδὲ σφεν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,
 1175 μῆλων τ' ἠδὲ βοῶν τῇδ' ἐσχάτῃ ἱερὰ καλεῖν·
 ἀλλ' ἵππους δαίτρευνον, ἐπηετανὸν κομέουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πᾶσαντο,
 δὴ τότε ἄρ' Αἰσουλίδης μετεφώνειν, ἦρχέ τε μύθων.

„Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕνασι' ἐπιδέσκειται· οὐδὲ μιν ἄνδρες
 1180 „λήθομεν ἔμπεδον οἷ τε θεοῦδέες οὐδὲ δίκαιοι.
 „ὥς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμὲν ὑπεξείλυντο φόνονα
 „μητρυνῆς καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
 „ὥς δὲ καὶ ὑμέας αὐτίς ἀπήμονας ἐξεσάωσεν
 „χείματος οὐλομένοιο. πάρεστι δὲ τῇδ' ἐπὶ νηὸς

όμενοι Regg. A. B. C. D. et supra-
 scr. in E. Steph. Brunck. Beck. —
 ἐσχάτῃ Flor.

1171. ἀνθρωπείας Vind.

1172. μέλας ex emendatione
 Heelzlini Brunck. Beck. Potest ita
 scripsisse poeta, sed non debet, nec
 quidquam impedit, quominus revera
 niger fuerit ille lapis; magnum eum
 fuisse non oportet diserte additum
 esse. — εἰρήρειστο Reg. A.

1174. σφι Vrat. — ἔκοντο Vatt.
 C. D. Regg. quinque, Med. et ut
 videtur Guelph., quod receperunt
 Brunck. Beck., sed optativum sen-
 sus flagitat, nam ὅτῃς est quoties.

1175. μῆλων ἠδὲ βοῶν ex conje-
 ctura Brunck., sine causa.

1177. δαίτ' ἐπάσαντο ex conj.
 Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1072.

1179. Ζεὺς αἰεῖ Med. Guelph.
 Vrat. et, quod eodem redit, Ζεὺς εἰεῖ
 Vind. Ζεὺς ἐν Vatt. A. C. D., satia
 mira discrepantia, cujus apud priores
 editores ne mentio quidem. Num
 forte legendum: Ζεὺς αἰεῖ? quod
 sensui satis accommodatum foret;
 sed unde vulg. αὐτός? alterutra le-
 ctio priori recensionis tribuenda vide-
 tur. — ἕναστα Vatt. A. C. D. Med.,
 Vrat. ex corr.

1180. οἷ τε θεοῦδέες οἷ τ' ἀλ-
 γητοῖ emendavit Matthiae in libro:
 Neues Magazin für Schullehrer III,
 2 p. 27 et Miscell. philol. II, 1 p. 9,

et particula οὐδέ offensus, et oppo-
 sitionem aliquam desiderans. Sed
 sensus hic est: probi viri Jovem non
 latent, et si quando in res adversas
 inciderunt, tamen ab eo servantur.
 Itaque improborum hic nulla mentio
 esse debet. Sed in οὐδέ offendit
 etiam Brunck., qui in ἠδὲ mutavit,
 obsequente Beckio. Neque hoc opus;
 constructio haec est: οἷ τε θεοῦδέες
 ἐσμέν, οὐ λήθομεν Δία, οὐδὲ δίκαιοι
 λήθουσι. Particulas vero τε — δέ,
 οὐτε — οὐδέ sibi respondere docue-
 runt Schaefer. ad Dionys. de comp.
 p. 36. 192 a. 299. Stahlb. ad Plat.
 Phileb. p. 56. Reisig. Conjectan.
 p. 213a. et ad Soph. Oed. Col. p. 303.
 Simile est Homericum Od. XXI, 310
 πινέ τε μῆδ' ἐρίδαισα. Noster infra
 IV, 1076 Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ' ναίει
 σχεδόν, οὐδέ τι ἔδμεν Αἰήτην. III, 678
 ὄφελλέ με μήτε κοιήων Δῶμα τὸδ'
 αἰσούαν, μηδὲ πτόλιν. I, 1190 οὐ-
 τε τε πολλοῖς Ἀχθόμενῃν ὄζοις, οὐδὲ
 μέγα τηλεθόωσαν.

1181. Hic versus omissus est in
 Med. et Vrat., sed utrobique a manu
 recentiore in margine adscriptus. —
 ὑμῶν Med. ὑμῖν Reg. A. Ald. ὑμῖν
 Vatt. A. B. C. D. Regg. B. C. D. et
 E. a m. 1, quod vulgato ὑμὸν recte
 praetulit Brunck. Beck.

1182. ἀπειρέσιον Guelph.

1183. ἡμέας Reg. A.

1185. „ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
 „εἴτε μετ' ἄφνειήν θείου πόλιν Ὀρχομένοιο,
 „τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
 „δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 „τεύξεν· ἀτὰρ κελύην γε κακὸν διὰ κῦμα κέδασσεν,
 1190 „πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 „στεινωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλησιν.
 „ἄλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιόμενοισιν
 „κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι ἄρμι πέλεσθε
 „καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξιο θυηλὰς
 1195 „στέλλομαι ἀμπλήσων Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.“
 Ἰσκε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστρυγον εἰσαίοντες.
 οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνὲος Αἰήταο
 κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδε δ' ἔειπεν
 Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
 1200 „ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐποτ' ἀρωγῆς
 „σχήσεται, οὐδ' ἡβαιὸν, ὅτε χρειῶ τις ἴκηται.

1185. *ναίεσθαι* Med.

1186. *μετὰ Φθίην* vulg., quod corruptum esse quisque videt, de Phthia enim hic sermo esse non potest, et mira sunt, quae ad hanc lectionem explicandam comminiscuntur Scholl. *μετὰ Φθειήν* Med., unde facile erat locum corrigere, non minus quam ex III, 1073, maxime vero ex IV, 348, ubi ipse hic versus male repetitur, sed servata verae lectionis parte *μετ' ἄφνειου*. Hinc jam Facius Ep. crit. p. 12 versum emendavit, sed negligenter is loco inspecto *κατ' ἄφνειόν* scribi iussit. Veram lectionem, quam in textu exhibui, invenit Brunck., probavit etiam C. O. Müller. Orchomen. p. 261.

1188. Πηληιάδος Guelph. — *περί* vulg. *πάρα* Vat. B. Regg. quinque, Vind. et Vrat. a m. 1, quod recte praetulit Brunck.

1189. *ἐκέδασεν* Med. a m. 1. *ἐκέδασε* Flor. Brub. Basil. *ἐκέδασσεν* Med. Vrat. *κῦμα κέδασσεν* ex conjectura dedi pro vulg. *κῦμ' ἐκέδασεν*. Vid. ad II, 1072.

1190. *ἐλθέμεν* corrigi vult Brunck. ad III, 767 sine causa.

1191. *πανήμεριοι* Vrat. Vind.

1193. *ἐπίροθοι* Brunck. Beck. — *ἄρμι* Med.

1194. Φρίξου Guelph. Male Brunckius hunc genitivum ab omisso praepositione ὑπέρ pendere dicit sensum ceteroquin recte explicans.

1196. *τεύξασθαι* Regg. A. C. E. et per aoristum *ἐντυχεῖν* explicat Schol. Paris.

1198. *κριοῦ* Reg. A. — *μεμαότας* Med. a m. 1. *μεμαώτας* Vind. *μεμαώτας* Reg. A. Vrat. ὧδέ τ' Reg. D. Vrat., quod non recipere debebant Brunck. Beck.

1200. *ἀρωγῇ* Vatt. A. C. D. Vind. et Vrat., ubi iota subscr. a manu recentiore additum est. *ἀρωγῇ* Regg. A. E. Med. *ἀρωγῇ* Reg. B., quod receperunt Brunck. et Beck. male. Si nominativus verus esset, *σχήσεται* passivam vim habere deberet quam nunquam habet, et si haberet huius loci sensui aptum non foret. Unice verus est genitivus, *ἡμέτερον σθένος οὐποτ' ἀρωγῆς σχήσεται* ut infra III, 1268 *καὶ τότε ἐπειρὸν οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων μέλλον* et, quod plane nostro loco respondet, IV, 1056 *οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς ἐννεπον* et *σχήσεσθαι μάχης*, Ἄργος Hom. II. IX, 655. XII 630. 747. XVII, 503 al.

1201. *σχίσεται* Guelph.

- „ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείησιν ἄρηρεν
 „Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
 „στεύται δ' Ἑλλίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 1205 „ἔθνεα ναιετάουσιν ὑπείρουα· καὶ δὲ κεν Ἄρει
 „σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 „οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἐλεῖν δέρος Αἰήταο
 „ρήϊδιον, τοῖός μιν ὄφρις περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔρυνται
 „ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, δν αὐτὴ Γαῖ' ἀνέφυσεν
 1210 „Κανκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφαιήν ὅθι πέτρῃ,
 „ἐνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
 „βλήμενον, ὅπποτε οἱ στιβαρὰς ἐπορρέξατο χεῖρας,
 „θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὐτως
 „οὔρεα καὶ πεδῖον Νυσῆϊον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 1215 „κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἶλε παρειὰς
 αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
 „Μὴ δ' οὕτως, ἡθρεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
 1220 „οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερσίους
 „ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 „ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἷω ἐπισταμένους πολέμοιο
 „κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 „τῷ, εἰ μὴ φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 1225 „οὔ οἱ χροισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.“
 „Ὡς οἷγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἡγορόωντο,

1203. περί δειδία vulg. Conjun-
 ctim recte scribunt Regg. A. B. E.
 Brunck. Beck.

1206. ἐνιπὴν Reg. C. et A. a m. 1.
 Eorundem vocabulorum confusorum
 exempla habet Wernick. ad Tryph.
 p. 48. — ἰσοφαρίζει Regg. A. C. E.

1207. μὴν Guelph. — δέρας Flor.

1208. τοῖός μιν Reg. E.

1209. ἀνέφυσε Vrat.

1210. Τυφαιήν Reg. D. Τυφω-
 νίη Regg. A. B. C. E., quod rece-
 perunt Brunck. Beck., pessime. Τυ-
 φαιήν vocatur rupes etiam ab utro-
 que Schol. et Etymol. M. s. v.
 Τυφάω.

1212. στιβαρὰς Flor. Brub. Basil.

1214. Νυσῆϊον vulg. Νυσῆϊον
 Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Flor.

Brub. Basil. Brunck. Beck. Νησῆϊον
 Guelph.

1215. Σερβωνίδος Med. Ald.

1219. Μηδ' Brunck. male. No-
 tum est δὲ ita usurpatum. — δειδίσεο
 Med. — μύθῳ Med. a m. 1. Vrat.
 Vind. var. lect. ap. Schol. Flor. ex
 confusione frequentissima natum.

1220. De οὔτε γὰρ, ne forte οὔτε
 γὰρ scribi malis, v. Schaeff. ad Dio-
 nys. de comp. p. 409 s.

1222. ἡμᾶς Guelph. — οἷω vulg.,
 quod epicorum usu exclusum est,
 οἷω Vind. οἷω Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.,
 quod recte revocavit Beck.

1224. μήτι Reg. A. — ὀπάσει Flor.
 Brub. Basil. ὀπάσοι Regg. quinque,
 quod male receperunt Brunck. Beck.

- μέσφ' αὐτίς δόρποιο πορεσάμενοι κατέδαρθεν.
 ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν εὐπράγη ἀντ' οὖρος·
 ἰσπία δ' ἦσαν, τὰ δ' ὑπαι δίπῃς ἀνέμοιο
 1230 τείνεται· ὄμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
 Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλύρηϊδα νῆσον ἄμαιβε
 ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὐτ' ἐν Ὀλί
 Τικήνων ἦνασεν, ὃ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
 Ζεὺς ἐτι Κουρήτεσσι μετετρέφει· Ἰθαίοισιν,
 1235 Ῥεῖν ἑξαπάρων παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροι
 τέτμε θεὰ μέσσηγυς· ὃ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
 ἔσσυτο χατήρεντι φασὶν ἐπαλίγκιος Ἰάπων·
 ἣ δ' αἰδοῖ χάρον πε καὶ ἤθεα κείνα λιποῦσα
 Ὀκεανὸς Φιλύρῃ εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν..
 1240 ἦλθ', ἵνα θῇ Χείρωνα παλάριον ἄλλα μὲν ἴππων,
 ἄλλα θεῶν, ἀτάλαντον ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
 Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνα ἀπειρεσίην τε Βεχέλο
 γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξένεοντο Σάπαιρας
 Βύξηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἶεν ἔτεμνον
 1245 ἑσσυμένως λιανοῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
 καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διαφαίνεται Πόντον.

1227. κατέδαρθεν Guelph.

1229. ὑπὸ δίπῃς ex conjectura Brunck. Beck., quae est dictio Homero frequentissima v. Passov. ad Dionys. Perieg. 674. Sed admodum dubitandum est, an ὑπαι, ἀπαι et similia, ubi ante litteras liquidas apud epicis posteriores leguntur, semper librariis tribuenda sint, quum permultis locis omnium vel multorum librorum consensu legantur. Ita ipsum hoc ὑπαι δίπῃς habet Callim. Hymn. Del. 25. Dionys. Perieg. 674. 962. Quint. Smyrn. III, 225. cf. Heyn. ad Hom. Vol. IV p. 202 s. Spitzner. vers. her. p. 52 sq. Itaque et nostro loco, quamquam certum est Apollonium ὑπὸ δίπῃς dicere potuisse et similia multa dixisse, tamen contra librorum consensum nihil novare volui. Eodem modo ὑπαι λίγα omnium librorum consensu legitur IV, 1159. ὑπαι λαγόνων IV, 1613. ὑπαι λιβάδεσσι IV, 1735.

1230. ἀποπροέλειπον Reg. A. ἀπόπρο ἔλειπον Vatt. A. C. D.

1231. ἐπιπλομένης Med. ἐπιπλο-

μένοι Guelph. Hoerstel., quan accentus errorem arguit,— Φιλ Schol. Flor.

1233. τηρταῖον Vatt. C. D.

1234. ἐπὶ Reg. A.

1235. ἑξαπάρων vulg. Acc correxi,

1237. ἐναλίγκιος Vind.

1240. ἔνθ' pro ἦλθ' Vatt. D. Regg. A. B. C. (in B. ἦλθ' prascr.) Med. Guelph. Flor. Basil. In Reg. D. hic versu duobus praecedentibus omissus Χείρωνα Vatt. A. B. D.

1241. ἄλλα θεῶν δ' Reg. D. δὲ θεῶν Regg. A. C. E. Guelph. librariorum prudentiae debetur omisso δὲ omnia sunt pervulgata

1242. δὲ Μάκρωνα Vrat. V

1243. πάρεξ ἐνέοντο vulg. junctim scriptum est in Vatt. D. Regg. A. D. E. Guelph. Brunck. Beck. ut v. 651 et 941

1244. Βίλυσας Reg. A. — ἐπ Vat. A.

1246. νησαμένοισι Flor. ν νοῖσι Brub. Basil.

- καὶ δὴ Κανκασίων ὄρεων ἀντάλλον ἐρίαναι
 ἤλιβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελόισι πάροισιν
 ἰλλόμενος χαλκήρειν ἀλυκοπέδῃσι Προμηθεὺς
 1250 αἰετὸν ἦκατι φέρβε παλιμπετὲς αἰεσσονα.
 τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἑσπερον ὀξεί· δολίκα
 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 λαίφρα πάντ' ἐτίναξε παραιδύξας πτερύγεσσιν.
 οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο φνὴν ἔχεσσι οἰωνοῖο,
 1255 Ἰσα δ' ἐϋξέστοις ἀκύντερα πάλιν ἐρετμοῖς.
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάλύστονον ἔϊον αὐδῇ
 ἦπαρ ἀνελασμένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αὐτῇ
 οἰωνῷ, μέσφ' αὐτίς ἐπ' οὔρεος αἰεσσονα
 αἰετὸν ὠμωστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
 1260 ἐννύχιοι δ' Ἀργοιο δαημοσύνησιν ἔκοντο.
 Φᾶσιν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
 Αὐτίκα δ' ἰστία μὲν καὶ ἐπὶ κριον ἐνδόθι κολῆς
 ἰστοδόχης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιθόν· ὦκα δ' ἐρετμοῖς
 1265 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντη
 καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Καύκασον αἰπήνεντα Κυταιῖδα τε πτόλιν Αἴης,
 ἐνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἱερά τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφεις εἴρυντο δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λαίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
 οἶνον ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς
 Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε καμόντων

1249. χαλκήρειν vulg. contra me-
 tum; correxit Hoelzlinus. — ἀλ-
 κωπέδῃσι Reg. A. Schol. Paris.

1251. ἀκροτάτοις Reg. A.

1255. ἐϋξέστας Guelph., sed oi su-
 prascr. a manu recentiore. — πάλιν
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. πέλεν
 Reg. A.

1256. δὲ μετέπειτα legisse videtur
 Schol. Paris. — δ' omittit Vrat. — πο-
 λύστονον Vind., sed on suprascr. a m. 2.

1259. ὠμωστὴν Vatt. A. C. D. Reg.
 A. Med.

1260. ἀλκοσύνησιν vulg. sine
 sensu. Certissimam emendationem
 Arnaldi, Lectt. gr. p. 240, δαημοσύ-
 νησιν, quam confirmat Scholl. inter-

pretatio τῇ ἐμπειρίᾳ, cum Brunck.
 Beck. recepi. Error natus est ex
 similitudine litterarum ΔΑ et ΑΔ.

1261. εὐρέοντα Reg. A.

1262. καὶ omittit Guelph.

1263. ἂν δὲ καὶ suspicatur Beck.
 male.

1266. καχλάζων vulg. καχλάζων
 Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat.
 Vind. Brunck. Beck. — ἔχων ἐπ'
 Regg. quatuor, Guelph. — ἀριστερὰ
 Flor. ἀρίστερα Brub. Basil.

1269. ἴδρυντο Guelph.

1270. Versus deest in Reg. E.,
 fortasse quia librarius eum supra jam
 legerat.

1272. ἀκηρασίοιο Vrat. Vind. Flor.

ἡρώων· γουνούτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἄρωγους
 1275 εὐμενέως καὶ νηὸς ἐναίσιμα παίσματα δέχθαι.
 αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπεν.

„Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν ἡδὲ ῥέεθρα
 „Φάσιδος· ἄρῃ δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάσθαι,
 „εἴτ' οὖν μελιχλή πειρησόμεθ' Αἰήταο,
 1280 „εἴτε καὶ ἄλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή.“

Ὡς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑπόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναῖσιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νισσομένων, ἐνθ' οἷγε διὰ κνέφας ἠυλίζοντο.
 1285 ἡὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένοισι φράνθη.

1277. δῆ omittit Guelph.

1278. μητίσασθαι Guelph. μιτιά-
 ασθαι Flor.

1281. Ἄργου δὲ, omisso αὖτε
 Guelph.—παρηγορέησιν vulg., quod
 in solo Vat. B. legitur et ex ed. Flor.
 in edd. irrepsit; codd. reliqui omnes
 et Steph. Brunck. Beck. habent παρ-
 ηγορήσιν.

1282. ἐρύσαι vulg. ἐρύσσαι Vatt.

A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. V
 Vind. Brunck. Beck.

1283. εἰσελάσαντες Med. a m
 Flor.

1284. νεισσομένων Guelph. νι
 μένων Med.

1285. Versus deest in Med.
 ἐλδομένοισι φράνθη Reg. B. V
 Vind., quod non recipere debet
 Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

14475

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἑρατῶ, παρὰ δ' Ἰστασο, καὶ μοι ἐνίσπε
ἐνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμητάς δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
5 παρθενικάς· τῷ καὶ οἱ ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.

Ὡς οἱ μὲν πυκννοῖσιν ἀνωϊστως δονάκεσσιν
μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
10 βούλευον· πείραξε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.

„Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς.
„τί χρέος; ἢ ἐδόλον τίνα μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
„χρύσειον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
„ἦ καὶ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπλῖθοιεν
15 „μειλιχίοις; ἦ γὰρ ὅγ' ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.

1. πάρος Flor. Brub. Basil. — Hoc
verum usus est Athenaeus XIII
p. 555. B.

3. Vocabulis ὑπ' ἔρωτι in Guelph.
superscriptum est ὑπὲρ οὔτι.

4. ἄμμορες Guelph.

5. καὶ σοὶ Vat. B. a m. 2. καὶ τοι
Vat. C. Regg. A. C. D. E. marg.
Vind. Flor. Steph. Brunck. Beck.
In reliquis codd. et edd. est vulgata
lectio καὶ οἱ, quam revocavi, quum
alteram illam ex interpretatione na-
tam esse perspicuum sit. Nam οἱ
significat tibi, ut supra I, 893 ἐοί,
ubi item libri nonnulli τοι praebent.
cf. Gerhard. p. 93. Haec vero lectio
praefenda est, quia non facile po-

tuit a librariis proficisci. Ad sensum
Brunckius apte contulit Ovid. de A.
A. II, 15:

Nunc mihi si quando, puer et
Cytherea favete,
nunc Erato; nam tu nomen
amoris habes.

qui versus ex nostro fluxisse vi-
detur.

6. πυκννοῖσι Med. a m. 1.

9. ἀπὸ νόσφι Vatt. A. D. Flor.
Brub. Basil.

12. ἦ δέλον Med. a m. 1.

15. ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος vulg.,
sed hoc in solo Vat. B. et Flor. legi-
tur. εἰ γὰρ ὁ μὲν Guelph. ἦ γὰρ
ὁ μὲν Vatt. A. C. D. Med. Vrat.

- „ἔμπης δ' οὐ τίνα πείραν ἀποτροπᾶσθαι ἔοικει
 „Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπε
 „Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὀρμαίνουσα
 „Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. ἀλλὰ τοι οὐκ ἔστι
 20 „φράσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
 „θυμὸν ἀριστῶν· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλὰς.
 Ἥ καὶ ἐπ' οὐδὲος αἶγες ποδῶν πάρος ὄμματ'
 ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσι· αὐτίκα δ' Ἥρη
 τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον.
 25 „Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν
 „παιδὶ ἔφ' εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἷ κε πύθεται
 „κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
 „θέλξει ὀϊστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι. τὸν δ' ἂν ὁτῶ
 „κείνης ἐννεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.“
 30 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθή
 καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μελιχίοισιν·
 „Ἥρη, νήϊδα μὲν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,

Vind. ἡ γὰρ ὁδ' Regg. A. C. D. E. ἡ γὰρ ὁγ' Reg. B., quod vix dubitandum est quia verum sit, commendatum Homericis: ἡ γὰρ ὁγ' ὁλοῇσι φρεσὶ θυεῖ II. I, 342. Reliqua ex correctione metro caventium nata sunt. Eadem est sententia Gerhardi p. 124 s.

16. ἀποτροπᾶσθαι Flor.

17. παρ' ἄσσον vulg. Junctim habent Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Guelph. Vind. Vrat. Schol. uterque, Brunck. Beck. ut II, 961. — προσέειπεν Med. Vrat.

18. Hic versus deest in Vatt. A. C. D.

20. φράσασθαι Vrat. Vind. — τοῦτον τὸν δόλον Reg. A.

21. πολλάς Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., quia πολέας de maseulino tantum adhibeatur. Sed unius codicis auctoritatem (nam unius instar illos quinque habendos esse jam saepe monitum est) reliquis omnibus invitis sequi nolui, praesertim cum intelligi nullo modo possit, quid commoverit librariorum, ut πολέας illud, quod soloecismi speciem prae se fert, scriberent, si usitatissimum illud πολλάς invenissent. Itaque putandi sunt hoc sibi indul-

sisse poetae recentiores (nam nullo modo nihil ejusmodi reperit) πολέας feminino genere addidit ut Homerus singularem πολέας ejus usus exempla praebet chus, H. in Dian. 42 et in quae corrigere tentavit Br. Praeterea apud Nostrum IV bri omnes fere habent πολέας femininum νήσους referendu literque in Epigr. adesp. CC πολέων εὐεργεσιάνων.

26. ὀτρύνωμεν Vrat. Vind. διοίτο corrigi jubet Brunck Vid. ad I, 623.

27. κούρη Guelph. — Vatt. A. B. D. Regg. A. B. a m. 1. Flor. Ald. Brub. Baτον Guelph. ed. Paris. Stepτεω Med. a m. 2. Vat. C. Vrat. (de Regg. C. D. non constat) lin. Brunck. Beck. — εἰς A. D.

29. αἰνεσίησιν vulg. ἐννεσίησιν Reg. B. Guelph. ἐννεσίησιν D. Med. Regg. A. C. D. Vind. Brunck. Beck.

31. ἐξ αὐτῆς Vatt. B. D.

32. ἔτεκε Flor. — τοῖο Vat. B. Flor — βουλᾶων Flor. τοῖων βουλᾶων Reg.

„οὐδέ τινα χρειῶ θελκτήριοιον οἶδα πόθοιο.
 „εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφραυδάνει, ἢ τ' ἂν ἔγωγε
 35 „ἐσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.

Ἡ καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ῥά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
 ὁππότε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Διὸς ἦχεν ἄκοιτιν.
 ἔρκεα δ' εἰσελθούσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἔν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστοιο.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
 νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν, ὃ ἔνι πάντα
 δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἢ δ' ἄρα μούνη
 ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.
 45 λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπικειμένη ὄμοις
 κόσμει χρυσεῖη διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
 πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάρουθεν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
 εἰσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
 50 ἔξανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
 τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.

„Ἡθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειῶ τε κομίζει
 „θηναίᾳς αὕτως; τί δ' ἱκάνετον, οὗ τι πάρος γε
 „λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;“

B. τοῖο βουλέων Reg. D. τοίων
 βουλιάν Reg. E.

34. εἰ δ' αὐτῇ σοι corrigi voluit
 vir doctus in Ephemerid. Ienens.
 1808 N. XIV p. 188, ne versus a
 dactylo cum spondeo ordiatur, quod
 vitasse patat poetas epicos. Sed
 ejusmodi versus satis multi non solum
 apud Apollonium (ut paullo ante II,
 1277 *Κολχίδα μὲν δὴ*) sed etiam
 apud Homerum et reliquos epicos
 omnes leguntur; cf. Spitzner. de
 vers. her. p. 9.

36. ἐπὶ παρ μέγα Regg. quatuor
 ex correctione metrica, nam iidem
 habent ἀναΐξασαι.

37. ὄρρα vulg. ὃ ῥα Reg. E.
 Brunck. Beck. — δαῖμα Guelph.

38. ταπρῶτα vulg. τὰ πρῶτα
 Guelph. Beck. — παρὰ Διὸς Hoelz-
 ha. errore typ. et Shaw.

41. εἰς Brunck. Beck., quod le-
 gitur in solis Vrat. Vind.

42. πλαγκτῆν Flor. κλωτῆν Schol.

Flor. — μοιχόν Reg. A. — ἢ ἐν Regg.
 tres.

43. χάλκευε Vatt. C. D. Regg. A.
 D. E. Brunck. Beck. ut solent.

44. ἴστο Guelph.

45. λευκοῖσι Vatt. A. B. C. D.
 Reg. E. Flor. Brub. Basil. Brunck.
 Beck. (qui et hic et v. 43 falso dicit,
 suam lectionem in Vrat. reperiri.)

46. κόσμη Vind. — διαπερῖδι
 Vatt. A. C. D.

47. πάροιθεν Guelph.

48. τ' ἐψ' ἐκάλει Vat. D. τάσδ'
 ἐκάλει Regg. quinque.

49. ἦσέ τ' Flor. εἰσέτ' Steph. errore
 typothetae. — κλισμοῖσιν Med. Flor.

51. αἰμυλλοῖσιν Flor.

53. θηναίᾳς Vrat. — θηναίᾳς
 Schol. Paris. Vid. de accentu Wer-
 nick. ad Tryph. p. 420. — τό δ'
 ἱκάνετον Med. Flor. Brub. Basil. —
 Fluxisse haec ex Hom. II. XVIII,
 886 monent Schell.

54. περί ἐστὲ Vrat.

- 55 Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 „Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτη.
 „ἤδη γὰρ πόταμῳ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 „Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.
 „τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 „δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 „τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς Ἀἶδα ναυτίλληται
 „λυσόμενος χαλκέων Ἴξιονα νειόθι δεσμῶν,
 „φύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 „ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελὶης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 „ὅς μ' ὑπερηγορέῃ θυέων ἀγέραςτον ἔθηκεν.
 „καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσα
 „ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναύρου
 „ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 „θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
 70 „οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 „χείμαρροι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 „γρηῖ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρα
 „αὐτὸς ἐοῖς ὥμοισι διέκ προαλὲς φέρειν ὕδωρ.
 „τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λώβην
 75 „τίσειεν Πελὶης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσεις.“

55. προσέειπε Guelph., quod restituere oblitī sunt Brunck. et Beck.

58. οἶθ' ἄλλοι Guelph. οἶδ' ἄλλοι Reg. D., unde Brunck. ex conjectura dedit οἶτ' ἄλλοι receptum a Beckio. Sed nulla est causa a vulgata discedendi, vid. ad I, 910. — ὅσοι Guelph.

59. μέλας Vat. D. a m. 1. μέγαν a secunda.

61. εἴ κέν περ ex emendatione Brunck. Beck., quia de conjunctivo dubitabant, male. Epicos εἰ cum conjunctivo jungere notissimum est, cf. ad I, 905. Thiersch. Gr. p. 625. Hom. Od. XVI, 98 καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται, qui locus cum nostro eo magis convenit, quod hic εἰ καὶ ita positum est, ut potius καὶ εἰ expectaveris, ut Soph. Oed. R. 306.

64. ἐγγελάσῃ Guelph.

65. ὑπερονορέῃ Vrat.

67. προχόῃσι Med. a m. 1.

68. ἀντεβόλησα Guelph.

69. θήρη Reg. A. — δὲ παλύνετο Vrat. Vind. fortasse recte.

70. ἡ δὲ Guelph. — αὐτὰς Re

72. εἰσαμένη Guelph. — ὀλοφύρατο Reg. A.

73. αὐτοῖς Reg. D. — διακπρο vulg. inepte. δι' ἐκπροαλὲς Reg. δι' ἐκ προαλὲς Reg. D., quod conjectura invenit Arnald. Lectt. p. 241 et receperunt Brunck. F male; quis enim ἐκ ita positus rat? διέκ προαλὲς Guelph. προαλὲς Vrat., quod unice verum

74. νῦν μοι Reg. A. Vind. μ' Vrat. — ἄλληκτον Vatt. A. I Reg. D. Flor. Brub. Basil.

75. τίσεις Flor. — ὀπάσσης v quod ferri vix potest. ὀπά Reg. D., quod non melius est, seceptum a Brunck. et Beck. ὀπά Guelph., quod unice verum est e cile in vulg. corrumpi potuit, enim saepius quam terminatione et εις confunduntur. Eadem structio est Aristoph. Eccles. οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβῶς

- Ὡς ἤυδα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
 ἄξετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσιν·
 „Πότνα θεὰ μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 80 „Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
 „ἥ ἔπος, ἥέ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἴγῃ κάμοιεν
 „ἥπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.“
 Ὡς ἔφαθ'· Ἥρην δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 „Οὐ τι βίης χατέουσai ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
 85 „ἀλλ' αὖτως ἀκέουσα τεῶ ἐπικέκλεο παιδί,
 „παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
 „εἰ γάρ οἱ κέλνῃ συμφράσσεται εὐμενέουσα,
 „ῥηϊδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον ὄτω
 „νοστήσειν ἐς Ἴωλκόν, ἐπεὶ δδλόεσσα τέτυκται.“
 90 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
 „Ἥρην, Ἀθηναίη τε, πλῖθοιτό κεν ὕμμι μάλιστα,
 „ἥ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἔοντι
 „τυτθὴ γ' αἰδῶς ἔσσειτ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
 „οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἶεν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
 95 „καὶ δὴ οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι.
 „αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἄξαι οὔιστους
 „ἀμφαδίην. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεῖς,

ται, ubi Brunckius ipse locum geminum affert Eur. Hippolyt. 474 ἥτ' ἄρ' ἂν ὁψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν, Εἰ μὴ γυναιῖνες μηχανὰς εὐρήσομεν.

76. δὲ νεοστασίη vulg. Correxuit sagacitas Ruhnkenii ep. crit. p. 299, cujus emendationem receperunt etiam Brunck. Beck. Sed quod idem θυμὸν pro μύθων legi vult, id necessarium non esse ipse vidit; habet tamen θυμύθων Reg. E. ex errore frequentissimo.

77. ἐνθεν Guelph. unde Hoerstel. ἐνθ' ineptissime.

79. μήτι τοι Vat. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1 et in Vat. D. ποτε ante τοι a m. 2 additum. μήτ' ἂν τι malle se dicit Brunck. inepte. Male etiam vertit Beck.: nihil profecto pejus aliud fuerit Venere. Sed non μήτοι ut vulgo, sed μή τοι scribendum est; sensus est: ne quid tibi pejus sit Venere, si etc. — κακὸν Vat. D.

81. ἥ ἔργον Reg. A. ἥ ἑτέργον Med. ἥέτ' ἔργον Vind. ἥ ἔτ' ἔργον Vrat. χεῖρες Guelph. Vrat. Flor.

82. ἥδεπαναί Vat. D. et ἥδεπαναί a m. 2. — μήτις Reg. A. — χαρίσασαιτο Reg. A.

83. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

84. χατέουσα Guelph.

87. γὰρ καὶ οἱ Vat. B.

91. μάλιστα ut h. l. usurpatum est Eur. Iph. Aul. 1603 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται, ubi Musgrav. nostro loco usus est; cf. Wessel. ad Herod. p. 517. Schweigh. ad Athen. T. VII p. 12 sq.

94. ἐριδμαίων Vatt. A. D.

95. μενέηνη Guelph.

96. αὐτοῖσι Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

97. ἀμφαδίη libris invitis Brunck. Beck. Vid. ad II, 1020. — ἐπηπείλησα Guelph.

- „εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 „ἔξω ἑμᾶς, μετέπειτά γ' ἀτεμβολίμην ἐοὶ αὐτῇ.“
 100 Ὡς φάτο· μείδησαν δὲ θεαὶ, καὶ ἐσέδρακον-ἄντη
 ἀλλήλαις. ἡ δ' αὐτὶς ἀκηχεμένη προσέειπεν·
 „Ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
 „μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλις εἰδυῖα καὶ αὐτή.
 „νῦν δ' ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι
 105 „πειρήσω, καὶ μιν μειλίζομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.“
 Ὡς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χεῖρας
 ἥκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν·
 „Οὕτω νῦν, Κυθήρεια, τόδε χρέος, ὥς ἀγορεύεις,
 „ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδαινε
 110 „χωομένη σὼ παιδί· μεταλήξει γὰρ ὀπίσσω.“
 Ἡ ῥα καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταί γε παλίσσυτοι. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 βῆ δ' ἔμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι
 εὔρε δὲ τὸν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῇ ἐν ἁλῶν,
 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν ῥα ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς· ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῷ γε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἐψιόωντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ὑπὸ μαζῶ
 120 μάργος Ἔρως λαιῆς ὑποῖσχανε χειρὸς ἀγοστὸν,

98. μῦθον Med. a m. 2.

100. ἐσέδραμον Reg. A. et suprascr. in Reg. E.

101. μετέειπεν Brunck. ex conjectura, mutationis causa non addita, quam non intelligo.

102. πέλει γέλως Vrat. Vind.

103. δ' post ἄλις tacite inseruit Brunck. et recepit Beck. sine causa. Ultimae in ἄλις ante vocalem productae exempla habet Spitzner. de vers. her. p. 51.

105. πειράσω Vat. D.

109. ἐρίδηνε vulg. perperam. ἐρίδηνον Regg. quinque soloece, quod receperunt tamen Brunck. Beck. Perspicuum est, vulgatam propter pronunciandi similitudinem pro ἐρίδαινε scriptam esse, ut infra v. 513 πάπτηνε vulgo pro πάπταινε legitur, idque ex conjectura restituissim, etiamsi non Guelph. ipsum illud ἐρίδαινε perspicue exhiberet.

110. μεταλήξει Vat. B. Reg. Brunck. Beck. ut solent.

112. ἡδὲ καὶ αὐτῇ Vatt. C. Regg. quatuor, Vrat. prorsus in et contra epicorum morem; recurrunt tamen Brunck. et Beck. eadem corruptio est I, 1145.

115. μετὰ δὲ Γανυμήδεα Reg

118. κούροιο Vind.

119. ἐνίπλειον Guelph. Vrat. πλεων Vind. — ᾧ ἐπὶ μαζῶ pess. Brunck. Beck. ex uno Reg. D., li pessimo; causam futilem ad Brunck., quia eadem praepositio verbo ὑποῖσχανε recurat; quasi vulgata potius hoc commendetur.

120. ὑπὸ Ἰσχάνε Vat. B. — στω vulgo sine sensu, quare H. sterh. ad Lucian. T. I p. 211 v. praecedente emendaverat κόλ ἐνίπλεον, sed succurrunt libri, στω Vind. ἀγοστὸν Vat. B. R.

ὀρθὸς ἐφεισθηώς· γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
 χροίῃ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σῖγα κατηφιόων· δοιῶ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὖτως
 ἄλλω ἐπιπροΐεις, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.

125 καὶ μὴν τοὺς γε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
 βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ' ἀντίη ἴστατο παιδὸς
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.

„Τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἢ μιν αὖτως
 130 „ἦπαφες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆϊν ἔοντα;
 „εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ τι κεν εἴπω·
 „καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄδυρμα,
 „κεῖνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
 „ἄνθρω ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,

135 „σφαῖραν ἐντροχάλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
 „χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσση ἄρειον.
 „χρύσεα μὲν οἱ κόκλα τετεύχεται· ἀμφὶ δ' ἐκάστω
 „διπλόαι ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·

„κρυπταὶ δὲ ῥαφαὶ εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
 140 „κυανέῃ. ἀτὰρ εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
 „ἀστὴρ ὥς φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὀλκὸν ἵησιν.
 „τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 „θέλξον οὔστεύσας ἐπ' Ἰήσони· μηδὲ τις ἔστω
 „ἀμβολίῃ. δὴ γάρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.“

145 „Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
 μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νωλεμέσ ἐνθα καὶ ἐνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
 λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν

quinque (in B. suprascr. vulg.), quod recte receperunt Brunck. Beck.

121. ὀρθῶς Med. a m. 1.

122. χροίῃς Regg. tres, Vind. — θάλλεν Reg. A.

123. ἔτ' αὖτως Vat. B. Flor. Brub. Basil. ἔτ' αὖτως Vat. A. Guelph.

124. ἄλλον Med. a m. 1 et Vrat. suprascr. ω. ἄλλων Vind.

126. ἐνόησα Guelph. ἐνόησεν Med. Vrat.

129. ἐπιμειδιάεις Regg. tres. ἐπιμειδειδιάας Guelph. — αὖτως Brunck.

132. περικαλὲς Vind.

136. κατακτεατίση Flor. Brub. Basil.

137. χρυσᾶ Reg. A. — τέτυκται Guelph. — ἑκαστα Reg. A.

141. ὅς pro ὧς Guelph.

142. ὀπάσσω Vrat.

144. ἀμφιβολίῃ Guelph.

147. ἔχετ' ex conjectura Brunck. Beck., quae non est necessaria. Constructio haec est: τῆς θεᾶς ἀμφιμεμαρπώς (cujus cum genitivo constructi exempla habet Jacobs. ad Anth. Pal. p. 168), εἶχεν αὐτὴν τοῦ χιτῶνος.

ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρύνσασα παρειᾶς
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα.
 „Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἡδ' ἐμὸν
 „ἢ μὲν τοι δῶρόν γε παρέξομαι οὐδ' ἀπατήσω,
 „εἴ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο.“
 Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο,
 φαινῶ

155 μητρὸς ἐῆς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσῇ περικάτθετο μίτρῳ
 πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξο
 βῆ δὲ διέκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἄλωήν.
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
 160 αἰθερίας· ἐνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη· δοιῶ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἡλιβάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἥχι τ' ἀερθ
 ἡέλιος πρώτῃσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
 νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἅστεά τ' ἀνδρ
 165 φαίνετο καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὐτ
 ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντ

149. ἐπειρύνσασα vulg., quod metri causa correxit Brunck.

150. κύσσε vulg. κύσσε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

151. σεῖον Med. — ἐμοῦ Regg. A. E.

152. σοι Brunck. ex Regg. quatuor, perperam.

153. ἐνισκίμψεις Guelph. Hoerstel.

156. χρυσῇ vulg. χρυσῆν Reg. D. χρυσῇ Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — μήτρι Vind.

158. δι' ἐκ vulg. male. Praeterea mirandum, poetam διέκ μεγάροιο dicere, quum supra v. 116 Cupidinem non in domo sed in campo versantem fecerit. Quo ita offensus est Gerhard. p. 78, ut μέγαλοιο legi velit, sed et otiosum est hoc epitheton, neque video, quomodo tunc διέκ construendum sit. Poeta sibi non constituisse putandus est; usus est enim Homericæ dictione διέκ μέγαροιο, oblitus ei repugnare ea, quae supra dixerat.

160. αἰθερινᾶς Regg. qui καταιβάτης Med. a m. 1.

163. ἐρεύγεται vulg. sin. ἐρεύθεται Guelph. Reg. D., conjectura reponi jussuerant et Arnald. Lectt. gr. p. 76, perunt Brunck. Beck. — ἀκ Med. Vrat.

164. ἄλλοθι vulg. errore voce praecedente, ἄλλοτε Regg. Brunck. Beck.

165. ἱεροὶ ῥόοι fortasse le esse judicat Spitzner. de v. p. 76, qui recte observat inconstanter ὁ ῥόος et αἱ ῥόοι qua norma Apollonius quoque quam nisi hoc loco recedit. adjicit, formam inusitatam inde aliquid excusationis habere quasi circumloquendo fluvii in exprimuntur.

166. ἐν αἰθέρι vulg. ἀν' Vatt. A. B. D. Regg. B. Guelph. Vrat. Vind. Schol. ἀν' αἰθέρα Regg. A. E., quod verum esse maxime sequens docet, et receperunt Brunck.

- Ἡρώες δ' ἀπάνευθεν ἔης ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἔλος λελοχημένοι ἡγορόωντο.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἡρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὃ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
 „ἐξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηῆναι ἔοικεν.
 „ξυνὴ γὰρ χρεῖα, ξυνοὶ δὲ τις μῦθος ἔασιν
 „πᾶσιν ὁμῶς· ὃ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων
 175 „ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἷος ἀπούρας.
 „ἄλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκηλοι·
 „αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 „νῆας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
 „πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
 180 „εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 „ἢ καὶ οὐ, πῖσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
 „ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
 „φρασσόμεθ', εἴτ' Ἀρηὶ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 „μῆτις ἐπὶ ῥόθοις ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 „μῆδ' αὖτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσι γε πειρηθῆναι,
 „τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας· ἀλλὰ πάροιθεν
 „λωϊτερον μύθῳ μιν ἀρέσασθαι μετιόντας.
 „πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὃ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 „ἡνορέῃ, τόδ' ἔρξε κατὰ χρέος, ἥπερ ἐώκει
 190 „πρηῦνας· ὃ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο

167. ἔοις Reg. D. Guelph. ἔης
 Reg. E.

168. ἔλος Guelph.

170. ἡρέμα vulg. ἡρέμας Med. a
 n. 1. Reg. B. Vrat. Vind. Flor.
 Brunck. Beck.

173. ἔασσι Guelph.

176. ἄλλοι Reg. A.

180. εἴ καὶ θέλει Guelph.

181. πῖσυνος γε Regg. A. E. —
 ἀτίσει Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

184. ἐπὶ ῥόθοις Brunck. Beck. ex
 more. — ἐελομένοισιν Flor.

185. ἔπεσι Vrat. ἔπεος Vind. —
 πειρηθῆναι Flor. Brub. Basil.

186. ἀπαμείρωμεν Vrat. Vind.
 ἀπαμείρωμεν Guelph.

187. ἀρέσασθαι Vrat. Vind. Flor.

188. μόλις vulg. μόλις Guelph.
 Vrat. Vind. et cod. Laur. ap. Dorvill.

ad Char. p. 409, quod recepi, quia
 ubique hac forma utitur Apollonius,
 vid. ad I, 1233.

189. ἥπερ Vrat.

190. ὁδε vulg. male ὁ δὲ Regg.
 A. C. D. Vrat. et alii fortasse libri,
 quod necessarium est. Sed praeterea
 tres illi Regg. et marg. Reg. B. hanc
 lectionem exhibent:

ὁ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα
 Φρίξον ἔπεισε,

μητρυνῆς φεύγοντα δόλον πα-
 τρός τε θυηλάς,

δέχθαι· ἐπαι πάντα —

qua ineptius et languidius vix quid-
 quam fingi potest; nam ὁ δὲ ad μῦ-
 θον referendum, accusativum ab
 ἔπεισε pendentem omisum, Φρίξον
 cum δέχθαι jungendum esse, id vix
 sano cuiquam credibile videri potest,

„μητρυνῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλᾶς·
 „πάντες ἐπεὶ πάντα καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
 „Ψεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἢ δ' ἀλεγίξει.“

- Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
 195 πασσυδίῃ, οὐδ' ἔσκε παρὲς ὅτις ἄλλο κελεύοι.
 καὶ τότε ἄρ' υἷῃας Φρίξου, Τελαμῶνά θ' ἔπεσθαι
 ὤρσε καὶ Ἀνγελὴν· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείαιο
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δύνάκας τε καὶ ὕ
 χέρσουδ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίλοιο.
 200 Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
 τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυνες σειρῇσι κρέμανται
 δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίεμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στείλαντας ὑπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
 ἀλλ' ἐν ἀδελφῆτοισι κατειλύσαντε βοελαῖς
 δενδρέων ἐξάπτειν ἕκας ἄστεος. ἥερι δ' ἴσῃν
 καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύνουσιν
 θηλυτέρας· ἢ γὰρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.

ut mirandum sane sit, eam lectionem a Brunckio et Beckio in textum receptam esse. Ne de duplici quidem recensione cogitandum est, sed mera est illa librorum interpolatio, quibus in sequentibus πάντες cum singulari verbi displicebat, cujusmodi corruptionibus referti sunt. codices Regii. In illo vero nihil est quod displiceat, v. Matthiae Gr. gr. p. 419. Itaque revocavi sanissimam lectionem vulgatam.

192. πάντῃ vulg. πάντῃ Vrat. et alii, ut videtur, libri. — κύντερος Vatt. C. D.

194. ἐπήνεσαν vulg. ἐπήνησαν Vatt. A. D. ἐπήνεσαν Vat. B. ἐπήνησαν Regg. B. D. Vrat. Vind. Guelph. Brunck. Beck. Sic infra v. 555 in omnibus libris legitur, praeter unum, qui ἐπήνεσαν habet.

195. πασσυδίῃ Guelph. πασσυδίην ex conjectura Brunck. Beck. ad vitandum hiatum, qui nullus est. — ὅτις var. lect. in marg. Vrat. non male. ὅπῃς Guelph. cum gl. ἐπιστροφῇ. — κελεύοι Brub.

196. υἷας Reg. A.

198. ἀνὰ νηὸς vulg. male. νηὸς Regg. A. C. D. E. et B. a Brunck. Beck.

199. ἀπεξέβησαν Reg. A.

200. τὸ δέ Flor. Brub. Basil.

201. πρόμαδοι vulg., quod est. πρόμαλοι facili conjectura suit Brunck, quam confirmat Et M. p. 689, 35: προμολή, ἔσι προανλία καὶ προέξοδος ἀπὲ προμολεῖν καὶ προανλίζεσθαι ῥα Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλος δὸς ἀγρίας δρυός. — παφύκας A. ἐμπεφύασιν Reg. D. ἐκπεφ Guelph.

202. ἀκρομόνων pro ἀκρο προponit vir doctus in Ephem. J. 1814 p. 269, quod non improbabile

206. κατειλύσαντες Guelph. Hoerstel.

208. ἐπὶ vulg. male. ἐπεὶ quinque, Guelph. Brunck. Beck. fusio illarum vocum est frequentissima

209. γὰρ καὶ vulg., quod per falsum est, neque illud καὶ expr Scholk. Quod in textu dedi,

- 210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
 ἤερα πούλυν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἴκοντο
 Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπασκέδασεν νέφος Ἥρη.
 215 ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἔρκε' ἄνακτος
 εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
 ἐξέλῃς ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
 λαῖνεος χαλκήρσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν· ἄγχι δὲ τοῖο
 220 ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφές πετάλοισιν
 ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐδήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
 ἄνναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχνηεν
 Ἥφαιστος. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 ἡ δ' οἴνω, τριτάτῃ δὲ θυώδει νᾶεν ἀλοιφῇ·
 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθὶ δυομένησιν
 θέρμετο Πληϊάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις

emendatione Brunckii. — τέτυκτο Guelph.

210. νεισομένοις vulg. νισσομέ-
 νοισι Reg. E. νισσομένοις Regg. A.
 B. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

211. ἤερα Guelph.

213. ὦκα δ' ἐκ τε πεδίοιο Guelph.

214. ἀπασκέδασε Vat. B. Vrat.
 Flor. Ald. Brub. Basil., quod male
 receperunt Brunck. Beck. Hinc
 mississe videtur Tryphiod. v. 37
 ἀπασκέδασεν νέφος ἀνδρῶν.

215. ἔρκε' Vatt. C. D.

217. ἄνεχον Guelph. — θριγγὸς
 vulg. τριγγὸς Med. a m. 2. θριγκὸς
 Vrat. Vind., quod cum Brunck. et
 Beck. recepi.

218. χαλκείαισιν vulg. χαλκείαις
 Vatt. A. B. D. Guelph. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Schol. Flor. χαλκήρσιν
 Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 ἐπὶ γλυφίδεσσιν Vatt. D.

220. χλοεροῖσιν Flor. — κατη-
 στεφές Vat. B. — πετάλοισι Guelph.

222. ἄνναοι Guelph.

224. δὲ omittunt Vatt. A. B. C. D.

225. προρέεσκε Vat. A. Vrat.
 Vind. et ut videtur Guelph. Ald.
 Brub. Basil. et reliquae deinceps edd.
 omnes, recte, sed valde variant li-
 bri: πρόρεσκε Vatt. B. C. D. προ-

έεσκε Med. Regg. A. B. C. Flor.
 προρέεσκε Reg. E. πρόεηκε Reg. D.
 Librarios recte monet Brunckius
 activa verbi vi turbatos esse. — πο-
 τιδυομένησιν Reg. A. ποτὶ δυομέ-
 νησι Regg. C. D. E., quod rece-
 pit Brunck., sed nulla est in vulg.
 ποθὶ offensio, imo ποτὶ minus aptum
 foret. Praeterea Brunckius monet
 metri causa δυνομένησι scribendum
 esse, in textu tamen nihil mutavit,
 sed Beckius eum secutus dedit ποτὶ
 δυνομένησι. Neque hac mutatione
 opus est; primam participii δυόμε-
 νος interdum produci exemplis pro-
 bavit Jacobs. ad Anth. Pal. p. 354;
 apud Nostrum praeter hunc locum
 ita occurrit I, 925. Orph. Lith. 503.
 Etiam δύετο prima longa usurpat
 Apollonius I, 581. III, 1191. IV,
 1524.

226. Πληϊάδεσσιν ἐθέρμετ' legi ma-
 vult Herm. ad Orph. p. 759, ut et sua-
 viiores sint numeri et correptio ante
 πλ vitetur, quamquam eam a nomine
 proprio excusari ipse fatetur. Neque
 omnino in ea offendendum esse do-
 cet exemplorum multitudo apud Spitz-
 ner. de vers. her. p. 101 sqq. maxime
 p. 104, ubi hic etiam locus tangitur.

- κρυστάλλω ἵκελον κοίλης ἀνεκῆκιε πέτρης.
 τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταίος Αἰήταο
 τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
 230 καὶ οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφέων
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον.
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγνου στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτροι
 ἦλασεν, Ἡελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
 δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτῆτι.
 235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἐπὶ πολλαὶ
 δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοι τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
 δαιδαλέῃ δ' αἰθούσα παρὲς ἐκάτερθε τέτυκτο.
 λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν.
 τῶν ἦτοι ἄλλον μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
 240 κρείων Αἰήτης σὺν ἐῷ ναίσκε δάμαρτι·
 ἄλλω δ' Ἀψυρτος ναῖεν πᾶσις Αἰήταο,
 τὸν μὲν Καυκασίῃ Νύμφῃ τέκεν Ἀστερόδεια,
 πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
 Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
 245 καὶ μιν Κόλχων υἱὲς ἐπωνυμίην Φαέδοντα
 ἔκλεον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν.
 τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοι τε καὶ Αἰήταο θυγάτρες
 ἄμφω, Χαλκιόπη Μήδειά τε. τὴν μὲν ἄρ' οἷ γε

227. κρυστάλλω Vrat. Vind.

228. Αἰήτεω Med. a m. 2.

232. ἄρατρον Vrat.

234. κεκμηκότα vulg., qua forma uti epici non solent. κεκμηότα Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. Occurrit illa forma etiam IV, 1459, ubi meliores libri item alteram praebent.

235. ἐνθάδε Brunck. Beck. ut solent, male. — μέσσαυλος Vrat. Vind.

237. δαιδαλαίη Vrat. Vind. — αἰθούσα Med.

238. λαιχρὶς Reg. A.

239. ἄλλων Vatt. A. C. D. Guelph. ἄλλω marg. Reg. A. Reg. E. Vrat., quod receperunt Brunck. Beck. sine causa, nam quod deinde ἄλλω sequitur, id nihil probat. Notum est ναῖειν et cum accusativo et cum dativo jungi.

241. ἄλλον Guelph. — ναῖε Guelph.

243. Ἰδυῖαν vulg., quemadmodum eam vocat Hesiod. Theog. 352. Sed id hoc loco metro repugnat; lius igitur Εἰδυῖαν Guelph. R. B. D. E. et A. a m. 2. Schol. P. Brunck. Beck., ut nomen exhi-
 codices Apollodori I, 9, 23 et T. ad Lycophr. 174. 1025. Poetis i-
 que nominis forma pro metri ne-
 sitate uti licebat.

248. ἡ μὲν ἄρ' ἦει Ἐκ θαλά-
 θάλαμόνδε κασιγνήτην μετω-
 vulg. intolerabili ante ἡ hiatu,
 tamen minime offensi sunt Bru-
 et Beck. Sed haec minime
 omnium librorum lectio, imo pa-
 simorum et pessimorum. Mel-
 libri eam lectionem commendant,
 in textu exhibui, nam τῇ μὲν
 οὔγε habent Med. Guelph. Reg-
 τὴν μὲν ἄρ' οὔγε Vatt. A. C. D.
 Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. et
 μετιούσαν Vatt. A. C. Med.
 Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

- ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσαν
 250 ("Ἡρῇ γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
 νηὸν, ἐπεὶ ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτιρα.)
 καὶ σφέας ὥς ἴδεν ἄσσον, ἀνέλαχεν· ὁξὺ δ' ἄκουσεν
 Χαλκιόπῃ· δμῳαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
 255 νήματα καὶ κλωστῆρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον. ἥ δ' ἄμα τοῖσιν εὐὸς νύκτας ἰδοῦσα
 ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ

potuit haec tanta varietas Brunckium latere; sed ita eam explicavit, ut eam superesse ex prior editione putaret, in qua deinde versus unus additus fuisset, quo verbum ἴδον, ἐνόησαν aut simile contineretur. Hiatum primus animadvertit Herm. ad Orph. p. 733, qui propterea eam, quam in textu dedi, lectionem veram putat, sed ita, ut verba "Ἡρῇ γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ" tanquam sententiarum nexum turbantia e prior recensione servata esse, eoque errore ea verba excidisse putet, quae in posteriore h. l. legi debuerint, quibus verbum contineretur, quod deesse videtur. Sed verba illa "Ἡρῇ etc. non modo nexum non turbare sed prorsus necessaria esse et primo adspectu quisque videt, et Gerhard. Lectt. p. 79 fusius docuit. Itaque hic aliam hiatu removendi viam ingressus locum sic emendavit: βῆ μὲν ἄρ' ἦγε Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσα. Sed sic etiam neglecta est meliorum librorum lectio, quam supra attuli; ea vero non solum hiatu vitato sese commendat, sed etiam pronomine οἷγε, ad Iasonem ejusque comites referendo, quod omnino necessarium est; id enim nisi praecedit, ea quae inde a v. 253 sequuntur, omni nexu carent et σφέας non habet, quo referatur. Premitur vero ea lectio, quam in textu exhibui, hoc uno incommodo, quod verbum εἶδον vel simile aliquod desideratur. Itaque dicere quispiam possit, versum unum ante v. 250 excidisse; sed parenthesis, quae ab hoc versu incipit, arcte cohaerere debet cum v. 249, explicat enim, quomodo factum sit, ut Medea tum in domo circumerraverit,

quod alias facere non soleret; nihil igitur inter hos versus intercedere potest. Ergo non prius quam post longam parenthesin verbum adjici poterat; ibi vero, ut post parenthesin fieri solet, mutata est constructio, nam sequitur quidem verbum videndi ἴδεν, non verò ad οἷγε, ut debebat relatum, sed ad Medeam. Est igitur negligentia quaedam poetae, qua non perspecta librarii locum ita mutarunt, ut vulgo legitur. Sensus hic est: eam vero Iason ejusque comites ex thalamo in thalamum ad sororem euntem (Juno enim tum eam domi detinebat quum prius non multum in aedibus versaretur sed per totum diem in Hecatae, cujus sacerdos erat, templo operaretur) viderunt; quos, ut conspexit etc.

249. θάλαμόν γε Vatt. A. C. Vrat. Vind. — κασιγνήτης Reg. A., quod correctorem sapit. — De μετιούσαν ad vers. praecedentem sermo fuit.

251. πανήμερος Vind. — ἀμφεπονῆτο Flor. Brub. Basil.

252. ἀρήτιρα Vrat.

254. ποδῶν deest in Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

256. ἄμα τῆσιν Med. Guelph. Regg. A. B. C. E. ineptissime et ex mero errore, de quo vid. ad I, 128, receptum tamen est a Brunck. et Beck. Medea quum peregrinos accedentes videret, perterrita exclamavit, Chalciope vero, quum inter eos (duos enim comites Iason praeter Phrixi filios secum duxerat. cf. v. 178) etiam filios suos conspiceret, laetata est.

257. χάρματι Flor. — ἀνέσχεθαι Vrat.

μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυννοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.

260 „Ἐμπης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδεῖν με λιπόντες
„τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
„δειλὴ ἐγὼ, οἶον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
„λευγαλέης Φρίξοιο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
„πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγεράς ἐπετείλατ' ἀνίας

265 „ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
„ὅστις ὅδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι
„μητέρ' ἐὼν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;

“Ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο

270 Χαλκιόπης αἶτουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἔρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοστρά πυρὶ ξέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς καμάτου μεθίσκεν ὑποδρήσων βασιλῆϊ.

275 Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἥερος ἴξεν ἄφαντος,
τετρηχῶς οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἷστρος
τέλλεται, ὅντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
ᾧκα δ' ὑπὸ φλιήν προδόμῳ ἐνὶ τόξα τανύσσας
ιοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.

280 ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν

259. Hic cum versu seq. deest in Guelph.

260. οὐκ ἂν Schol. Paris.

261. πλάγξασθαι Vind. et Vrat. ex rasura.

262. δεινὴ Vatt. A. C. — ἐγὼν Brunck. Beck. ad vitandum hiatum, qui nullus est. — ἐκτόθεν Vatt. C. D. ἔκποθεν conjunctim scripsi, quod vulg. dividitur; cf. de eo Herm. ad Orph. p. 823.

263. ἐφημοσύνησι νέεσθαι vulg. sine sensu. νέεσθε habent Reg. D. et Flor., unde Brunck. una littera addita bene emendavit ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε, quod cum Beckio recepi.

264. ἐπετείνατ' Vat. D.

265. καὶ πόλιν Guelph.

269. Ἰδυῖα vulg. Εἰδυῖα Regg. quinque, Brunck. Beck. ut v. 243.

271. ἀμφιπένοντο Regg. quatuor, quos secutus est Brunck. ut solet.

274. μεθίσκεν Flor. — ὑποδρήσων Vind.

275. ἴξεν vulg. ἴξεν Regg. B. D. Vrat. Vind. Steph. Brunck. Beck. ἴξεν Vatt. C. D. ἥξεν Regg. A. E. Guelph. Flor.

276. τετρηχῶς mavult Brunck., sed vulg. recte tuetur Ruhnck. epist. crit. p. 303, allato Virg. Georg. III, 146, qui locus docet etiam, comma post τετρηχῶς delendum esse. — οἷός τε Reg. D. — ὑπὸ φορβάσιν Guelph.

277. πέλλεται Guelph.

278. ὑπὸ φλοιήν vulg. ὑπεφλοιὼν Flor. ὑπὸ φλιήν Med. Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — προδόμου ἐνὶ Reg. D., quod male receperunt Brunck. Beck. — ἐνὶ omittit Guelph. — τανύσας Flor.

δενδρίλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεῖς
νίδῃ, γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῇ,
δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίῃ λάβε θυμόν.
ς δ' ὑπορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
αλόων ἦϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
εν ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
εν ὑπ' Αἰσονίδῃν ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
έων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
τιν ἔχεν, γλυκερῇ δὲ κατείβετο θυμόν ἀνίῃ.
δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύατο δαλῷ
ἦτις, τῇπερ ταλασῆϊα ἔργα μέμνηεν,
εν ὑπώροφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
ῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεια πάντ' ἀμαθύνει·
ς ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἶθετο λάθρῃ

ς Guelph.

ῥόφοιο Vind.

vulg. φλογὶ Vatt. A. C.
elph. Regg. A. B. C. D.
nd, quod recte praetu-
k. Beck. — εἴκελον codd.
l. Flor. Ald. Brub. Basil.
um; εἴκελον primum in
egitur, unde a recentio-
um est. Homericum est
s II. XIII, 53. 330. 688.
VIII, 154.

ἰσονίδῃν Reg. D., quod
Steph. et Arnald. Lectt.
et receperunt Brunck.
praestat vulgata, quae
designat Medeam et pu-
tam, quominus rectos in
verteret oculos.

Reg. D. Brunck. Beck.

Vrat. — γλυκερῇ —
quod quamquam aliquo
i possit: *dulcis sollicitu-
um defluebat*, tamen si
s III, 1131. τῇ δ' ἐντροσ-
ο θυμὸς ἀκουῇ, dubi-
eris, quin verus sit da-
reponi jussit Steph. et
E. receperunt Brunck.
em confirmat lectio Vatt.
τετήκατο pro κατείβετο,
ssemate natam esse patet;

κατήγετο habet Guelph. κατείχετο
voluit Wakef., quod non necessa-
rium esse ex loco allato intelligitur.

291. πυρὶ vulg. sine sensu. περὶ
Reg. E. et suprasc. in Reg. A., quod
recte receperunt Brunck. Beck.; μα-
λερὸς δαλὸς idem est, quod αἰθόμε-
νος δαλὸς Hom. II. XIII, 320, in
errorem vero scribae facillime inci-
dere potuerunt, quum μαλερῷ πυρὶ
et similia saepissime et apud Home-
rum et apud Apollonium occurrant.
Comparisonem similem esse Home-
ricae Od. V, 488 monuerunt jam
Scholl. — χεύετο Vatt. D. Regg. A.
D. E. Vrat. — δαλῷ Guelph.

292. τῇ πέρ τε Vrat. Med. τῇ πάρ-
γε Vind.

293. ὥς περ Reg. A.

295. ἀνευρόμενον Regg. A. B.
ἀνερθόμενον Reg. D. ἀνερχόμενον
ex conjectura Brunck. Beck., quod
quamquam per se non malum (nam
ἀνελθεῖν de igne dicitur, cf. quae
monui ad Aesch. Choeph. 529), tamen
minime necessarium est, apta enim
imagine ignis *expergisci* dicitur, ne-
que praecedens ἐγρομένη obstare jam
saepius monitum est; vid. ad I, 234.

296. εἰλυμένος Schol. Paris. —
Ἄλλοτε eodem modo ut nostro versu
omittunt Aeschyl. ap. Stob. Eccl.

οὐλος Ἔρως· ἀπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

Ἀμῶες δ' ὁππότε δὴ σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἔδω
300 αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῇτι τε θυμὸν ἄρεσσαν.
ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
υἱῆας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν.

„Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φοῖβοιο τε, τὸν περὶ πε
305 „ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτιθα,
„πῶς Αἰάνδε νέεσθε παλίσυτοι, ἥέ τις ἄτη
„σωομένοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
„πεῖθεσθε προφέροντος ἀπείρουνα μέτρα κελευθου
„ἦδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
310 „δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
„Κίρκην Ἑσπερίης εἴσω χθονὸς, ἐκ δ' ἰκόμεσθα
„ἀκτὴν ἡπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
„ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὕμιν ὄρω
315 „εἶπατ' ἀριφραδέως, ἦδ' οἵτινες οἶδ' ἐφέρονται
„ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.“

Phys. p. 118 ἐξῆς δ' ὁπῃδεῖ δό-
χιον, ἄλλοτ' ὕστερον. Soph.
Trach. 11 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος,
ἄλλοτ' ἀκόλος δράκων ἐλκτός. Soph.
El. 742 φορούμενος πρὸς οὐδας,
ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων.
Eur. Hec. 28 κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς,
ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ.

300. ἐφαιδρύνοντο vulg. ἐφαιδρύν-
ναντο Vat. C. Regg. A. E. Guelph.,
quod cum Brunck. et Beck. recepi.
ἐποτρύναντο Reg. D.

301. ποτῇ Guelph.

303. τοῖσι Guelph.

305. ξείνον Reg. A.

306. νέεσθαι Med. a m. 1. — ἥ
τίς Brunck. Beck. male. Vulgatam
lectionem etiam Scholl. agnoscunt.

307. σωομένους Flor. Steph. et
recentiores omnes, sed σωομένοις
Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. σενο-
μένης suprascr. οἰς Reg. A. σενομέ-
νοις Regg. B. C. D. E. et marg. Vrat.
Dativum respuit Brunck., quia ἐνι-
κλᾶν activum sit, quod recte qui-

dem dicit, sed cum accusativu
sonae conjunctum vix usquam
nerit; apud Homerum, ubi Π.
408 et 422 legitur, constructu
κλᾶν τινί τι, et sic nostro q
loco accipiendum est, ut ac
vus mente supplendus sit. —
Guelph. Reg. D.

310. ἐμοῖο Reg. D. — κασι
Guelph.

311. Is qui ood. Vrat. scripsit
lis in versum sequentem aberr
vocalibus ἐκ δ' ἰκόμεσθα s
ἐνθ' ἔτι νῦν περ, et versum
omisit, qui tamen a manu i
marg. additus est.

314. ἐμποσιν ὕμιν Med.

316. ὁππότε γλαφυρῆς Va
B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
Flor. Brub. Basil. contra m
propterea ὁππότε καὶ γλα
Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed
Regg. A. D. E. ὅππῃ τε Re
C., quod recte receperunt Bru
Beck.

- Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλιχίως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 20 „Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄλλαι
 „ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
 „νῆσου Ἐνυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κύμα
 „λυγαλῇ ὑπὸ νυκτὶ· θεὸς δέ τις ἄμμε σάωσεν.
 „οὐδὲ γὰρ αἶ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
 25 „ἠϋλίζοντ' ὄρνιθες Ἀργεῖαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 „εὕρομεν. ἀλλ' οἷγ' ἄνδρες ἀπήλασαν ἐξαποβάντες
 „νηὸς ἐῆς προτέρῳ ἐνὶ ἡματι· καί σφ' ἀπέρουκέν
 „ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος ἢ τίς αἶσα,
 „αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρωσὶν ἄλις καὶ εἶματ' ἔδωκεν,
 30 „οὔνομά τε Φοῖβοιο περικλεὲς εἰσαΐοντες
 „ἠδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
 „χρεῖ᾽ ὃ' ἦν ἐθέλῃς ἐξιδμεναὶ οὗ σ' ἐπικεύσω.
 „τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσει
 „καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὔνεκεν ἀλκῇ
 335 „σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 „πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 „στεῦται ἀμειλίχτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 „καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος Φοῖβοιό τε ποινὰς
 „Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 „νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοιήν,
 „οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασιν,
 „τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἥλιθα γὰρ μιν

317. τοῖα μὲν Vatt. A. C. D. Med. m. 2. Vrat.

318. ὑποδείσας Vatt. A. C. D. g. E. a m. 1. Ald. Paris. Brunck. ck. male. — Αἰσομίδαο Flor.

320. διέχευσαν Steph. Hunc verum laudat Etymol. M. p. 32, 22 nullam diversitatem.

322. ἔβαλε Vrat. ἔμβαλε Guelph.

323. ἄμμε σάωσεν Vrat., quod recte pro vulg. ἄμμ' ἐσάωσεν. Vid. II, 1072.

325. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι Regg. E. Brunck. et Beck. recte.

327. De hiatu in vocabulis ἐνὶ ἡματι. v. Herm. ad Orph. p. 734 et e ad II, 660 monita sunt.

331. αὐτοῖ Med. a m. 1. — νέονται Reg. A.

332. ἐθέλεις vulg. ἐθέλῃς Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod est necessarium.

333. ἐλάσσει Reg. A.

334. οὔνεκα Vatt. C. D.

337. στεῦτο Schol. Paris.

339. Αἰολίδων vulg. Αἰολίδεω Regg. A. D. E. Guelph. Hoerstel. Αἰολιδέων Vatt. A. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

341. ἔασσι Guelph.

342. αἰνοτάτῃ Guelph. — ἥλιθα Vatt. A. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

- „λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφου
 „ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
 345 „ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 „νωλεμέως χεῖραςιν ἐπισπέρχουσιν ἑρετμοῖς.
 „τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαῖδος εἴ τι φέριστον
 „ἡρώων τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 „ἄσπεα καὶ πελάγη στυγερῆς ἄλός, εἴ οἱ ὑπάσσαις.
 350 „αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τῶς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 „χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 „δωτίνης, ἄτων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 „Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει
 „εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
 355 „ἴδμεναι, οἵτινες εἰσὶν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
 „τόνδε μὲν, οἷό περ οὔνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὦλ
 „ἄγεσθαι,
 „κλείουσ' Αἴσονος υἱὸν Ἰήσωνα Κρηθείδαο.
 „εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 „οὕτω κεν γνωτὸς πατρῷος ἄμμι πέλοιτο.
 360 „ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱες·
 „Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἦν παῖς Αἰολίδαο.
 „τόνδε δ' ἄρ', Ἑλλίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
 „δέρκεαι Αὐγέην· Τελαμῶν δ' ὄγε, κυδίστοιο
 „Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.

346. ἑρετμοὺς Regg. A. C. D. et E. a m. 2 (ἑρετμά a m. 1), quod male receperunt Brunck. Beck., non enim remiges ἐπισπέρχουσιν ἑρετμοῖς, sed ναῦν ἑρετμοῖς, manibus suis impellunt navem remigando, ut Hom. II. XXIII, 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων.

347. ἀνεγειράμενοις Guelph. Hoerstel. — Παναχαῖδος Shaw. — οἷ τῷ φέριστοι Vat. B. Regg. tres. εἴ τι φέριστοι Med. De usu generis neutrius, in quo offenderunt isti librarii, vid. Valck. ad Theocrit. VII, 4. Heindorf. ad Hor. Sat. I, 6, 1.

349. ὑπάσσαις Regg. quatuor, quod sine causa praetulerunt Brunck. Beck.

350. ἄδοι vulg. ἄδει Guelph. ἄδη Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

351. βιησόμενος vulg. βιησόμενος, quod sensus postulat, dedit Stephanus, quem secuti sunt reliqui editores, et sic legitur in Vatt. B. C. Similis varietas est II, 1170. — μέμονε Vat. B. Reg. C. Brunck. Beck. male.

353. δαμάσσαι Guelph.

355. κα pro γε ex conjectura Brunck. Beck., quod non necessarium est. Vid. ad I, 480.

356. οὐπερ Reg. A. — ἄλλοι Reg. D.

359. κα Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

360. υἱε ex Regg. quatuor male receperunt Brunck. Beck.

361. παῖς Brunck. Beck. male, vid. ad I, 202.

363. δέρκεαι Vind.

364. ἐγγεγαώς Med. a m. 1. ἐκγεγαώς Flor.

ὥς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
ἀθανάτων νῆες τε καὶ νῆωνοι γεγάασιν.

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
ἰσάων· ὑψοῦ δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.

ἣ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα
καλκιοπῆς· τῶν γὰρ σφε μετελθέμεν οὕνεκ' ἐώλπει·
καὶ δὲ οἱ ὄμματ' ἐλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο.

„Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
πρὶν τινὰ λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι;
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος οὐκ ἐπὶ κῶας,

ἄλλοι Regg. A. E.

νῆες Vrat. — γεγάασιν

πεχώσατο Vind.

μενέειν Med. a m. 1. ms.
iuelph.

καλκιοπῆς Flor. — σφε vulg.
sg. quinque, Guelph. Vrat.

runck. Beck. recte. — ἐώλ-
h. et reliqui deinceps edito-

codd. et edd. veteres ἐώλ-
od revocavi, quamquam et

10 et apud Hom. Od. XX,
ἐώλπει legitur.

ἐλαμψαν vulg. ἐλαμψεν Regg.
Med. Guelph. Vrat. Brunck.

νεῖσθαι Med. — δόλοισι

5. Multas hic locus turbas
est, quem jam Scholiastae

non intelligerent emendare ten-
quorum verba adscribere

pretium est, quum ex iis li-
lectiones dijudicari possint.

itur illi: Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ'
τῇσαντες προσεκτέον,

ὡς εἴρηται. Ἴσως οὖν
ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ρητέον

(Paris. male), καὶ ἀντὶ τοῦ
Ἑλλάδος, ἐφ' Ἑλλάδα

Ἑλλάδα Flor. male), ἔν' ἣ
ἐποστρέψετε εἰς Ἑλλάδα;

Flor. male) στίξαντας εἰς τὸ
ατελείαν (sc. στιγμήν), τὸ

φέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας
έεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ

βασιλείον τιμῇν. Ὡστε οὐ
ν οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ'

οὐκ ἐπὶ κῶας, οὐδὲ σκῆπτρά
τε ἀλλὰ σκῆπτρα δέ. Οἱ δὲ

σχολιογράφοι εἰκάσιν ἄλλῃ τινὶ
γραφῇ ἐντυχεῖν, φασὶ γὰρ ἀπὸ κοί-

νου νοεῖσθαι τὸ ἐώλπα· οὐδαμοῦ
δὲ εἴρηται τὸ ἐώλπα. Facile intelli-

gitur, quomodo illi locum legi vo-
luerint. Jam videamus editores.

Vulgo ita legitur:

πρὶν τινὰ λευγαλέον τε δέρος
καὶ Φρίξον ἰδέσθαι

αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλά-
δος; οὐδ' ἐπὶ κῶας,

σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληῆ-
δα δεῦρο νέεσθε.

profecto sine sensu idoneo. ὁμαρτή-
σαντας habet Reg. B. ὁμαρτήσαντε

Reg. A. et E. a prima manu, ἐφ'
Ἑλλάδα nonnulli ex Regg., unde

Brunck. et post eum Beck. dederunt:
πρὶν τινὰ λευγαλέον τε δέρος

καὶ Φρίξον ἰδέσθαι
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντε ἐφ' Ἑλ-

λάδα;

in quibus vituperandus est et hiatus
turpissimus, et lectio minima aucto-

ritate fulta (praesertim quum ἐφ'
Ἑλλάδα soli scholiastarum emenda-

tioni debeatur, quod ex verbis supra
adscriptis elucet) et sensus ineptis-

simus, nam ὁμαρτήσαντε Brunckius
ad δέρος καὶ Φρίξον referri vult, ut

sensus sit: priusquam vellus et
Phrixum in Graeciam reportatum

videritis, qui nemini sano placere
potest. Ruhnk. epist. crit. p. 278

et, quem commemorat, Hemsterhu-
sius versum 374 tanquam e priore

recensione superstitem tollendum, et

- „σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληΐδα δεῦρο νέεσθαι
 „εἰ δέ κε μὴ προπάροιθεν ἐμῆς ἡψασθε τραπέζης
 „ἢ τ' ἂν ἀπὸ γλώσσης τε ταμῶν καὶ χεῖρε κείας
 „ἀμφοτέρως, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
 380 „ὥς κεὺ ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι.
 „οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.“

- Φῆ δ' αὖτε χαλεπόμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίῳ
 νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἐνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὀλοὸν φᾶσθαι ἔπος· ἄλλ' ἀπέρυκεν
 385 Αἰσουλίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισι
 „Αἰήτη, σχέο μοι τῶδε στόλῳ. οὐ τι γὰρ αὖτις
 „ἄστυ τεὸν καὶ δῶμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολε
 „οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περὶ
 „τλαίῃ ἐκῶν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλὰ με δαίμ
 390 „καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὥρσεν ἐφετμ
 „δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι
 „θεσπεσίην οἶσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
 „πρόφρονές εἰμεν Ἀρηϊθοὴν ἀποτῖσαι ἀμοιβήν.

deinde ἐφ' Ἑλλάδος legendum judi-
 cant. Huic sententiae accedit Herm.
 ad Orph. p. 734, qui tamen v. 374,
 ut in parenthesi dictum, etiam ser-
 vari posse putat. Gerhard. Lectt.
 p. 189 sq. vulgatam lectionem sine
 mutatione tuetur, et vocabula ὁμαρ-
 τήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος interpreta-
 tur: vos qui modo venistis ex Grae-
 cia, quod et otiosum foret, neque
 ita postponi potuisset. Praeterea ex
 Scholl. verbis supra apposis elucet,
 antiquitus post Ἑλλάδα non inter-
 punctum esse. Hic igitur sublata
 interrogationis nota et post ἰδέσθαι
 posita, sensum ita restitui, ut libro-
 rum optimorum lectiones servatae
 sint: *Non statim discedetis, prius-
 quam vellus et Phrixum videritis, quos
 non sine damno videre vobis contin-
 get? statim quum ex Graecia pro-
 ficisceremini, non velleris auferendi
 gratia, sed imperio potituri huc
 tendebatis.* — οὐδ' vulgo. οὐκ Vatt.
 C. D. Regg. nonnulli, Vrat. Guelph.,
 quod cum Brunck. Beck. recepi.
 Agnoscunt etiam Scholl., qui non
 ut reliqua tanquam suam emendatio-
 nem, sed ita commemorant, ut in
 libris legisse videantur.

376. σκήπτρά τε Vatt. I
 D. Vind. Flor. σκήπτρά Br
 πτρά δὲ Basil. — νέεσθαι
 B. C. D. Med. Vrat. Vin
 Ald. Brub. Basil., ad quai
 nem referuntur postrema Sc
 ba supra allata, nam Sch
 hunc infinitivum omisso ἔοι
 plicat, sed ex errore frequ
 natus videtur.

377. εἰ δὲ καὶ Flor. Ald.
 378. εἴτ' ἂν Flor. Ald. B
 sil. — γλώσσης Vrat. κείας
 Vind.

380. ἐρητύοισθε Vrat. Vir
 381. ἐπεσκήψασθε Vatt.
 ἐπεψεύσασθαι Vind.

383. οἰδένεσκον Vind.

386. χρεός pro σχέο
 Hoerstel.

389. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. e
 ctura ut solet,

392. κληϊδόνα Reg. A. κα
 δόνα Med. καὶ κληδόνα Va
 D. Vrat. Vind.

393. εἰμεν Flor. Ald. Bru
 εἰμὲν edd. reliquae. Accent
 rexi.

„εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίαι, εἴτε τιν' ἄλλον

395 „δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.“

Ἴσκειν ὑποσβαίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,

ἢ σφέας ὀρμηθεῖς αὐτοσχεδὸν ἐξαναρίξοι,

ἢ ὅγε πειρήσαιο βίης. τό οἱ εἶσατ' ἄρειον

400 φραζομένῳ· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν.

„Ἐεῖνε, τί καὶ τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;

„εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἦε καὶ ἄλλως

„οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνελοισιν ἔβητε,

„δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλῃσθα,

405 „πειρηθεῖς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,

„ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα,

„πεῖρα δέ τοι μένός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,

„τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χερσὶν, ὀλοὸν περ ἔοντα.

„δοιῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται

410 „ταύρω χαλκίποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·

„τοὺς ἐλάω ζεύγας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἀρης

„τετράγυον, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλσον ἀρότρω,

„οὐ σπόρον ὀλκοῖσιν Ἀηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,

„ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας

415 „ἀνδράσι τευχηστῇσι θέμας· τοὺς δ' αὖθι δαῖζων

„κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.

394. εἴτ' αὖ Vat. C.

396. ὑπὸ σβαίνων Vind. ὑποσβαίνων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. male.

397. ἐπὶ στήθεσσι vulg., sed ἐνὶ, quod necessarium est, praebent Regg. tres, unde receperunt Brunck. Beck.

398. ἀφορμηθεῖς Reg. A. — ἐξαναρίξοι Vat. C.

399. βίην Regg. quinque, Scholl.

401. τί κεν — ἀγορεύεις vulg. soloece, quare ἀγορεύοις ex Reg. B. receperunt Brunck. Beck. Sed optativo nullus hic locus; κεν potius in καὶ mutandum est, quorum perpetua est confusio, vid. ad I, 663. Idque in textu dedi, frequens enim καὶ in ejusmodi interrogationibus, cf. Wyttenb. ad Julian. p. 159 ed. Schaef.

402. ἢ γὰρ vulg. sine sensu, εἰ γὰρ ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

404. δέρας Vatt. A. C. D. — ἦν

κ' ἐθέλῃσθα vulg. soloece, αἶ κ' ἐθέλῃσθα Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck., quamquam illum prius ἦν γ' dare voluisse elucet ex loco Arati, quam affert.

406. μυθεῖσθαι Med. a m. 1. Flor.

408. ἐπίειμι Shaw. errore typ.

409. πεδῆϊον Reg. A. a m. 1.

410. φυσιόωντες Vatt. A. C. D. Med. Reg. E. Vrat. Vind. Similis est varietas infra v. 496, sed ex ea ipsa elucet, vulgatam tuendam esse.

412. τέτρανον Vind. — ἐπιτέλεσσον Guelph.

413. ὀλκοῖσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. male. — ἀκμῇ Vat. C. ἀκτῇ Vatt. A. D. et C. a m. 2. Med. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. ex errore frequentissimo.

415. δαῖζας Reg. D.

416. ὑπὸ omittit Vat. B.

„ἥριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δάιλον ὦρην
 „πάνομαι ἀμήτιο. σύ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 „αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποῖσαι εἰς βασιλῆος·

420 „πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰκὲς
 „ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πηλὴ
 ἦσθ' αὐτῶς ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.

βουλήν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδὲ πη εἶλ

425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 ὁψὲ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.

„Αλήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔργεις.

„τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφιάλόν περ ἔοντα

„τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλ

430 „ὀλίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσεται ἀνάγκης,

„ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.“

“Ὡς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα.

„Ἔρχσο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·

435 „εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσίη ὑποδδείσας ἐπαεῖραι,

„ἢ καὶ οὐλομένου μεταχάσσει ἀμήτιο,

„αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος

„ἀνὴρ ἐφ' ὀλίγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.“

“Ἴσκειν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὦρνυτ' Ἰήσω·

440 Αὐγείης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος

419. ἐς Regg. B. D. Flor. Steph. Brunck. Beck., sed eis reliqui omnes codd. et edd., quod revocavi.

420. δίην Vind.

421. ἀνδρὶ Regg. A. B. De hiatu v. Herm. ad Orph. p. 734.

423. ἦστ' Flor. — οὕτως Vat. D.

424. πολὺν Med. Vrat. Vind. — πῶς pro πη Guelph.

426. κερδαλέοισι Med.

427. περὶ πολλόν Vatt. A. C. D. Vrat., quod recepit Beck., non recte: περιπολλόν est vocabulum, quo uti amat Apollonius, ut II, 437. 472.

429. ἄλλος Med.

430. ἐπιβήσεται vulg., quod tamen in solis Vat. B. et Reg. E. legitur. ἐπαμοίβεται Reg. D. ἐπαμείβεται Regg. A. B. C., quae lectio adeo placuit Brunckio, ut ejus recipiendae gratia versum ita mutatum dederit:

ὀλίγιον ἀνθρώπος γε κακῆς ἐπαμείβεται ἀνάγκης, sensu vix tolerabili. Neque omnino conjectura opus est nam ἐπικείσεται praebent Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. marg. Reg. A., quod recte recepit Beck. Quod vulgo legitur, mero scribarum errori tribuendum videtur, nam β et κ, η et εἰ quam saepe confundantur notissimum est.

435. ὑποδείσας Brunck. Beck. male.

436. οὐλομένοιο Med. Vrat. Vind. Guelph.

437. τῷ κεν Reg. A. — μέλλοιτο Vrat. Vind.

439. ὦρνυτ' vulg. ὦρνυτ' Vatt. A. C. D. Vrat., quod recte recepit Beck. Vid. ad II, 897.

440. δ' εἶπετο Reg. A.

- οἶος, ἐπεὶ μεσσηγὺς ἐν' αὐτῷ νεῦσαι λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ' ἦσαν ἐκ μεγάρου,
 θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσωνος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσιν· ἐκ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἥντ' ὄνειρος,
 ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἵχνια νισσομένοιο.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
 Χαλκιόπη δὲ χόλου πεφυλαγμένη Αἰήταο
 450 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν νῆσιν οἷσι βεβήκει,
 αἷτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· παλλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν', ὅσσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι,
 προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἐπὶ οἱ ἰκδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς δ' οἶος ἔην, οἷσις τε φάρεσιν ἔστο,
 455 οἷά τ' ἔειπ', ὥς δ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνον, ὥς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἶσσετο παρφυρῶν
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὐασι δ' αἶεν ὀρώρει
 αὐδῇ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσεν.
 τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἦε καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθείσειεν· ὀδύρετο δ' ἥντε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῶτα, τέρεν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτω ἔλεω ῥέε κηδοσύννησιν·
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνευείκατο μῦθον.
 „Τίπτε με δειλαίνην τόδ' ἔχει ἄχος; εἶδ' ὅγε πάντων
 465 „φθείσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
 „ἐφρέτω. ἦ μὲν ὀφείλειν ἀνήριος ἐξαλέασθαι.

441. νεῦσαι Med. Vind.
 442. αὐτοκασιγνήτης Guelph.
 443. ἐνὶ πᾶσι scribi jubet Ger-
 hard. Lectt. p. 97, quod non est ne-
 cessarium, vid. ad II, 710.
 445. παρὰ Reg. D.
 446. σμύχουσαν Guelph. — τοι
 Reg. A.
 447. νισσομένοιο Flor. Brub. Basil.
 450. νῆσιν Regg. A. E. Med.
 Guelph.
 452. ὤρμαιν' vulg. ὠρμαιν' Vatt.
 A. C. D. Regg. quinque, Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ὅσα
 Vrat. Vind. — μέλλεσθαι Flor. Ald.
 453. οἱ omittit Guelph.
 454. οἶος τ' Vind. — ἦστο vulg.

- εἶτο Regg. A. C. E. ἦστο recte emen-
 davit Brunck.
 455. ἔφη δ' ὥς δ' ἔξ' ἐπὶ
 Guelph.
 456. εἶσατο Regg. A. E.
 459. αὐτὸν Regg. quinque.
 460. φθείσειεν Med. φθείσειαν
 Reg. A.
 463. ἐνευείκατο Vatt. A. C. D.
 464. Τίπτ' ἐμὲ Brunck. ex more.
 — ἔλεν ἄχος suspicatur Brunck., cui
 vulgatum durum videtur nescio quo-
 modo.
 465. φθείσεται Vat. B. φθείσε-
 ται Vat. D. Med.
 466. εἰ μὲν Vrat.

- „ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσῇ, πέλοιτο.
 „οἴκαδε νοστήσειε φυγῶν μόνον· εἰ δέ μιν αἶσα
 „δηθήναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάροιθε δαείη;
 470 „οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτη.“
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
 τὴν ὁδόν, ἣν τοπάροιθεν ἀνῆλυθον ἐκ πεδίοιο,
 δὴ τότε Ἰήσωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἐπέειπεν.
 475 „Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσεαι, ἦν τιν' ἐνίψω-
 „πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
 „κούρην δὲ τινὰ πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμείο
 „φαρμάσσειν, Ἑκάτης Περσηίδος ἐννεσίησιν.
 „τὴν εἴ κεν πεπίδοιμεν, ὅτομαι, οὐκέτι τάρβος
 480 „ἔσσετ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 „δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑπεσταίῃ τόγε μήτηρ.
 „ἔμπης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
 „ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμῖν ὀλεθρὸς.“
 Ἴσκεν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 485 „ὦ πέπον, εἰ νύ τοι αὐτῶ ἐφρανδάνει, οὐ τι μεγάλῳ.
 „βάσκει ἴδι, καὶ πνικνοῖσι τετὴν παρὰ μητέρα μύθοις
 „ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
 „ἐλπωρῇ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.“
 Ὡς ἔφατ'· ὦκα δ' ἔλος μετεκίαθον· αὐτὰρ ἑταῖροι

468. αἶψα. Vat. B. Ald. Brub. Basil.

470. οὐχ οἱ Reg. A. ed. Paris. Steph. et ceterae edd. usque ad Brunck., qui restituit, quod in reliquis codd. et edd. antiquis omnibus legitur, et restituendum viderat jam Dorvill. Vann. crit. p. 393. — ἐπαγαίομαι Reg. A.

471. αἰόλητο Vatt. A. C. D. Reg. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. ἐόλητο reliqui codd. et edd. inde a Brub. Sic etiam Etymol. M. p. 352, 2.

473. ἀνελήλυθεν Guelph.

474. ἐπέεσσι Guelph.

475. ὀσσεαι Med. a m. 1. Vatt. A. C. D. Reg. A. In Vat. A. glossa μαθήση.

477. ἐπέκλυες Guelph. Vrat. Vind.

Flor. — ἐμοῖο Reg. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

479. κα Vatt. C. D. — De verb. ὅτομαι orationi non interserto se praemisso vid. Schaef. et Heller. a Soph. Oed. Col. v. 991. — οὐκέτι Flor.

481. τό δε Guelph.

482. ἐξαῦτης Med. a m. 1, quod erroris arguit accentus. Tamei Brunck. inde conjicit legendum esse ἐξαυτῆς, sine causa: ἐξαῦτις est retro ut mox v. 573.

486. βάσκετε Med. a m. 1. βάσκε Guelph. βάσκετε Flor.

487. ὄρνυθι Vat. D.

488. ἀπετραπόμεσθα Med. Flor. ἐπιτραπόμεσθα Vrat. — γυναιξίν Vind.

489. ἔφαθ' Med. a m. 1. Vind. μετεκίαθεν Guelph.

- 490 γηθοσύνην ἔρευνον, ὅπως παρόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσουλίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον.
„ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
„ἀντικρὺ κεχόλωται, ἕκαστα γὰρ οὐ νῦν τι τέκμωρ
„οὔτ' ἐμοὶ, οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
495 „φῆ δὲ δὺς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
„ταύρω χαλκόποδε, στέματι φλόγα φυσιόωντε,
„τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι·
„δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γεγύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησιν
„Γηγενέας χαλκίοις σὺν τεύχεσιν· ἥματι δ' αὐτῷ
500 „χρεῖα τούσδε δαίξαι. ὃ δὴ νῦν οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
„βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.“
„Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἄεθλος,
δὴν δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο
ἄτη ἀμηχανίῃ τε κατηφέες· ὁπὲ δὲ Πηλεὺς
505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
„Ὡρῃ μητιάσθαι ὃ κ' ἐρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
„βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτει χειρῶν.
„εἰ μὲν νυν τύννη ξεῦξαι βόας Αἰήταο,
„ἥρως Αἰσουλίδῃ, φρονέεις μέμονάς τε πόνοιο,
510 „ἢ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
„εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῖ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν

490. γηθοσύνη Reg. A. — ἴδουντο Reg. A.

491. τοῖσι Vat. B. Flor. Ald. Brub. Basil.

493. ἀντικρὺς Regg. quatuor, quod male receperunt Brunck. Beck.; significationis diversitas (cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 443 s.) ad hunc locum non pertinet. — κεχόλωτο Reg. A. et alii quidam ex Regg. — γ' ἄρ' ex conjectura Brunck. Beck. male. Particula γάρ elliptice ut saepe usurpata est: hoc in universum dico, singula enim enarrare longum est. — οὐ νῦν τοι vulg. contra metrum. οὐ νῦν τι, quod conjecit Arnald. lectt. gr. p. 241, habent Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Steph. Brunck. Beck.

496. φυσιόωντες Med. φυσιόωντας Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. vid. v. 410.

498. ὄφιος vulg. ὄφιος Guelph.

ὄφιος Regg. quatuor, Brunck. Beck., qua forma ubique utitur Apollonius.

499. χαλκίοις ἐντεσιν Guelph.

500. τούσδε vulg. τούς γε Vatt. A. C. D. Regg. A. B. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi. Admodum frequens est horum vocabulorum confusio ut I, 15. 698. II, 740. III, 1090. IV, 77. 250. 775. 1023. 1357.

506. ὃ κ' ἐρξομεν vulg. οἷκ' ἐρξομεν Vind. ὃ κ' ἐρξομεν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. Notandum κέ cum futuri indicativo, de quo vid. ad I, 663.

507. ὅσον γ' Vrat. Vind.

510. ἐντύναιο Schol. Paris.

511. οὐδ' οὔτι Regg. A. E. εἰ δ' οὔτι Vrat. Vind. — μάλα πάγχυ θυμὸς ἐῖ ἐπιπέποιθεν Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E. Med. Flor. Ald. metro pessumdato; sic etiam Vrat. Vind. et Guelph., nisi quod illi πέ-

- „ἤνορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπείγῃ, μήτε τιν' ἄλλον
 „τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγα
 „σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσβεται ἄλ
 515 „Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίν
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδι
 ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρέοιο·
 σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας λούλους
 520 ἀντέλλων· τοίῳ οἱ αἶρετο κάρτεϊ θυμός.
 οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἄεθλον.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλὰ τιν'
 „μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὕμιν ἀρωγὴν.
 525 „τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
 „τυτθὸν ἔθ', ὥς τοπάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν
 „λῶϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
 „κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,

ποιθεῖν habent, hic ἐπέποιθεν. Sic
 ut in Guelph. legitur dedit Steph.,
 qui tamen in notis emendandum pro-
 ponit μάλα πάγχν ἐῖθ θυμός γε πέ-
 ποιθεν. In Reg. B. legitur μάλα
 πάγχν γε θυμός ἐῖθ ἐπιπέποιθεν,
 in ed. Paris. μάλα πάγχν ἐῖθ θυμός
 ἐπέποιθεν. In Reg. C. μάλα θυμός
 ἐῖθ ἐπὶ πάγχν πέποιθεν. Ita ut in
 textu dedi primum legitur in ed.
 Brubach., unde ea lectio fluxit in
 Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck.
 — ἐῖθ non est suae ut vertit Beck.,
 sed tuae, cujus usus jam multa ex-
 empla supra vidimus. Fugit hic lo-
 cus etiam Gerhardum p. 93.

513. πάπτηνε vulg. et Vrat. qui-
 dem ex rasura. Correxerit Brunckius.
 Eadem varietas est supra v. 109. —
 παρήμενον Flor.

517. υἱεῖς legendum iudicat Ger-
 hard. p. 153, quia vitaverint epici
 spondeum in pede quarto ex posi-
 tione vocabuli sequentis nascentem.
 Sed sequi eum nolui, quia forma
 υἱεῖς prorsus abstinuisse videtur Apol-
 lonius, vid. ad II, 288. Praeterea
 ipse p. 150 s. satis multa spondei
 illius admissi exempla attulit. Fa-
 tendum tamen, praeter hunc in A-
 pollonio nonnisi duos reperiri locos,

quo hoc sibi indulserit poeta-
 rum prior est III, 1084 ἔξερε
 λα γὰρ με καὶ αὐτὸν θυμόν
 γει, quem tuentur loci simil-
 metrici II. X, 389 νῆας ἐπὶ γ
 ράς; ἢ σαντῶν θυμός ἀνῆκει
 337 ἀκριτον ἐκ πεδίου, ὃ
 αὐτὸν δέλμομεν ὥκα. Alter
 636 Θυιάσιν ὠμοβόροις
 φᾶν γὰρ που ἰκάνειν. Nihil
 offensionis habent illi loci,
 aut praepositio positionem fi-
 I, 1109. 1111. 1112. II, 160
 710. 1163. III, 316. 589. 67
 1264. IV, 22. 415. 597. 61
 1004. 1043. 1079, aut artior
 III, 983. IV, 412, quibus tan-
 ois malui τοπρώτον junctum
 bere.

518. Οἰνείδης Brunck. Ba-
 more. — αἰζηοῖσι Guelph.

519. ἐπ' ἀνθιόωντας Vat.
 λούλους om. Vat. D. — Loco-
 les affert Northm. ad Tr.
 v. 53.

524. ἔσσεσθ' ἐναίσιμον
 ἔσσεσθ' αἰνέσιμον Vatt. A.
 σεσθ' ἐναίσιμον Vrat. Vind
 σθαι ἐναίσιμον, quod conjecer
 phanus, Guelph. Regg. c
 Brunck. Beck. — ὕμιν Vrat

- „τὴν Ἑκάτη περίαλλα θαῖ δάε τεχνήσασθαι
 10 „φάρμαχ', ὅς' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχοντον ὕδωρ,
 „τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσεται ἄντην,
 „καὶ ποταμοὺς ἴσῃσιν ἄφαρ κελαδεῖνὰ ῥέοντας,
 „ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδρησε κελεύθους.
 „τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἴοντες
 15 „μνησάμεθ', εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
 „μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλων.
 „εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφανδάνει, ἥ τ' ἂν ἱκοίμην
 „ἡματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
 „πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθεῖην.“
 20 „Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
 τρηρῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκιοι πελειᾶς
 ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 κίρκος δ' ἀφλάστω περικάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
 τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπίων ἀγόρευεν.
 45 „Τρμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
 „οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
 „παρθενικὴν δ' ἐπέσσει μετελθέμεν ἀμφιέποντας
 „μήτι παντοίῃ. δοκέω δὲ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
 „εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θαῖ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
 50 „πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὄγε μείλιχος ὄρνις
 „πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δὲ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 „τόνδε κατ' οἶωνόν προτιόσσεται, ὥς δὲ πέλοιτο.

29. περί ἄλλα Vatt. A. B. C. D.

30. ὅς' Flor. — φύσει Vatt. D.

31. μειλίσσεται ἄντην Ald. Brub. il. μειλίσσει ἄντην ed. Paris. ph., sed alia est codd. lectio: με-
 ιεται ἄντην Vat. B. μειλίσσει
 μη Vatt. D. Vrat. Guelph. με-
 ιετ' ἄντην reliqui codd. omnes,
 Flor. et recentiores inde ab Hoek-

35. εἰ τι δύναιτο Flor.

36. ἀέθλων Reg. A.

37. αὐτοῖσι vulg. αὐτοῖσιν Vatt. D. Guelph. (et alii fortasse codd.)
 ph., quod revocavi.

542. Αἰσονίδαο Vatt. A. C. Regg. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. —
 πεσε Flor. — κόλποι Vatt. D. κόλ-
 ο Vatt. A. C. Med. a m. B. Guelph.
 rat. Vind. Flor. forsitan recte.

543. αἶψα vulg. ὦκα Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum aucto-
 ritatem cum Brunck. Beck. recepi.

546. ποι pro πη Guelph.

548. ἀθερίζειν vulg. ἀθερίζων Vatt. A. B. C. D. Regg. tres, Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum auctoritatem cum Beckio recepi, praesertim quum futurum facilius quam praesens a librariis proficisci potuerit. Praesens vero pro futuro in praedictionibus frequens, cf. quae monui ad Aesch. Choeph. 543.

551. πόρον pro πότμον Guelph. οἶτον Flor. — ὑπεξήλυξε Reg. A. — δ' ἐμοὶ Brunck. ut solet.

552. ὥς γε ex conjectura Brunck. Beck. male: δὲ in apodosis compa-
 rationum usurpari notum est, v.

- „ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήριαν επικλείοντες ἀμύνειν
 „ἤδη νῦν Ἀργοιο παραιφασίησι πίθεσθε.“
- 555 Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἐφετμάς
 μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἀφαρήϊος ἄνθορεν Ἴδας
 δειν' ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπλὶ φώνησέν τε.
 „ὦ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
 „οἱ Κύπριν καλέουσιν ἐπὶ ῥόθον ἄμμι πέλεσθαι,
 560 „οὐκ ἔτ' Ἐνναλίοιο μέγα σθένος; ἐς δὲ πελείας
 „καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
 „ἔρρετε, μηδ' ὕμιν πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
 „παρθενικάς δὲ λιτῆσιν ἀνάλκιδας ἠπεροπέυειν.“
- Ὡς ηὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
 565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
 χαόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἔον νόον ὦδ' ἀγόρευεν·
 „Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,
 „στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 570 „ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἦ γὰρ ἔοικεν
 „μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.“
- Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προτάλλε νέεσθαι
 καρπαλίμως ἑξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰδονίδαο
 575 τυτθὸν ὑπὲξ ἔλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
 Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων

Schaeef. melet. crit. p. 159. Bast.
 epist. crit. p. 227.

553. ἀρήγειν Reg. D.

555. ἐπήνεσαν Reg. D.

559. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. ex
 more.

561. λεύσαντες vulg. λεύσσοντες
 Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. λεύσ-
 σοντες Med. Reg. D. Vrat. Vind.
 Brunck. Beck. βλέποντες Guelph. —
 ἐρητύοισθε Vat. B. — De hiatu v.
 Herm. ad Orph. p. 734.

562. ὕμιν πολεμήϊα vulg., sed
 πολεμήϊα in solo Vat. B. legitur,
 reliqui codices omnes πολεμήϊα ha-
 bent, unde Beck. dedit ὕμιν πολε-
 μήϊα, male; ὕμιν praebeant Regg.
 quinque, quod cum Brunckio recepi.
 — μέλοιτο Guelph. et Med. a m. 2.

563. δὲ om. Vatt. A. D. — ὑπε-
 ροπέυειν Vatt. A. D.

566. καθέζετο Med. a m. 1.

567. ἀγόρευσεν vulg., sed id in so-
 lis Vat. B. et Guelph. legitur, reli-
 qui codd. omnes et Flor. habent ἀγό-
 ρευεν, quod cum Brunck. Beck. re-
 vocavi.

569. αὐτὰρ Vind.

571. μηκέτι δηθὰ κρύπτεσθαι
 πτήσσοντας vulg., versu. elumbi;
 et sic in solo Vat B. legitur, reliqui
 codd. omnes et Flor. habent δὴν pro
 δηθὰ, ut excidisse aliquid videatur,
 quod restituere conatus est librarius
 δηθὰ scribingo. Sed melius versum
 explevit Piers. Verisim. p. 210,
 ὑποπτήσσοντας emendans, quam e-
 mendationem recepi cum Brunck.
 Beck. — πτήσσοντας Vatt. B. D.

575. ἔλεος Guelph. Vrat. — ἐπέκε-
 σαν Flor.

νόσφιν ἐοῖο δόμον, τόθι περ καὶ πρόσθε κἀδιξον,
 ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
 στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
 ὁ ἄνδρα τὸν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
 δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
 αὐτανδρῶν φλέξειν δόρυ νήϊον, ὅφρ' ἀλεγεινὴν
 ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
 οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
 5 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὅς περὶ πάντων
 ξείνων μιλίχῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
 εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
 Ἑρμείαν, ὥς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.
 μὴ καὶ ληϊστῆρας ἐὼν ἐς γαῖαν ἰόντας
 10 ἔσσεσθαι θηναῖον ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
 ὀθνελοῖς ἐπὶ χεῖρα ἐὼν κτεάτεσσιν αἰερεῖν
 κρυπταδῖλους τε δόλους τεκταινέμεν ἠδὲ βοτῆρων
 αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσιν δαΐξαι.
 νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ' ἑοικότα μείλια τίσειν
 15 νύκτας Φρίξοιο, κακορρέκτησιν ὀπηδούς
 ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδὸν, ὅφρα ἔ τιμῆς
 καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βάξιν
 λευγαλέην οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἡέλιοιο,
 χρεῖώ μιν πυκινὸν τε δόλον βουλὰς τε γενέθλης

577. Hic et sequens versus desunt Guelph.

578. Μινύεσσι Vat. B. Med. Hoelz. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub. Basil. Μινύαισι ed. Paris. Μινύαισι, quod reliquis omnibus libris legitur, Guelph. Brunck. Beck.

579. κα Brunck. Beck. — διαδη-
 σονται Guelph. Vrat. Vind. Flor.
 ub. Basil.

581. ἀναρρήξας Brunck. Beck.

582. αὐτανδρῶν Flor. Brub. Basil.
 νήϊος Guelph.

585. De particula ἄν ad infiniti-
 m δέχθαι omissa vid. ad I, 197.

587. ἄγγελων Vind.

588. Ἑρμείην Regg. A. D. E.
 Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1145.

κα Vat. B. Brunck. Beck. — πρὸς
 ῥέος Vatt. C. D.

591. θηναῖον Vrat. Vind.

593. ἐπιδρομαῖσι Flor. Ald. Brub.
 Basil.

594. νόσφιν δ' οἱ vulg. νόσφι δ'
 οἱ Reg. E. Correxuit Brunckius, ut
 in textu dedi. Fugit hic locus Her-
 mannum ad Orph. p. 782, ut et alii
 nonnulli, quos attulit Spitzner. de
 vers. her. p. 36. Vulgatam servavit
 Beck., qui mutationis causam non
 perspexit.

595. κακορρέκτησιν Reg E. Brunck.
 Beck.

599. χρῆναι μιν vulg. χρεῖώ μιν
 Vatt. A. C. D. Med. a m. 2. Vrat.
 marg. Reg. A. marg. Vind. var. lect.
 apud Schol. Flor., quod quamquam
 e paucioribus libris recipere non dubi-
 tavi, quum χρῆναι ex glossemate na-
 tum esse perspicuum sit. Ex Homero
 si quis illam lectionem velit dijudicare,
 ei improbanda erit; ille enim hac el-
 liptica ratione, qua pro χρῆ pos-
 itum videtur, nunquam χρεῖώ, sed
 semper χρεῖώ usurpat neque, unquam
 ita, ut pro infinitivo χρῆναι positum

600. σφώϊτερης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
 τῷ καὶ ἐλδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιῖδα γαῖαν
 πατρὸς ἐφημοσύνη δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
 εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μή που τινὰ μῆτιν
 φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο·
- 605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
 καὶ ὃ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφάνσκετο δημοτέροισιν
 χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ' ἐρύσθαι
 ἢδ' αὐτοὺς, ἵνα μή τις ὑπὲκ κακότητος ἀλύξῃ.
 Τόφρα δὲ μητέρ' ἔην, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
- 610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσιν
 Μῆδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 πρόσθεν μητιάσκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμόν,
 μή πως ἥε παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίξαιτο
 πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἥε λιτῆσιν
- 615 ἐσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
 Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφρεν ὕπνος
 λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες,
 οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.
 τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφέσσύμεναι τὸν ἄεθλον,
- 620 οὐ τι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
 οὐδέ τι τοῖο ἔκῃτι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
 ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο

videatur. Apollonius vero in hac re ab usu Homericō recedit, nam χρειῶ pro χρῇ dicit I, 649. 1092. II, 390. 845. IV, 348. 411. 814, pro χρῆναι III, 500 ut nostro loco.

601. τῷ καὶ ἐλδομένους Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod ex frequente vocularum καὶ et καὶ confusione natum videtur; quum enim in aliis libris καί, in aliis καὶ legeretur, mox utrumque conjunctum est. — πέμπειν Vat. B. Regg. C. D. E. (et, ni fallor, Med.) Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. πέμπειν, quod reliqui codd. praebent, ex Steph. dederunt Brunck. Beck.

604. φράσσονται Brub. Basil. Hoelzlin. Shaw.

606. πιφάνσκετο Reg. D. Vind. πιφάνκετ' Reg. A. — δημοτέροισι Reg. D.

608. ὑπὲρ vulg. ὑπ' ἐκ Regg. qua-

tuor, quod recte receperunt Brunck. Beck., sed junctim scribendum e. Etiam alibi confunduntur ὑπὲρ ὑπὲκ ut infra v. 1319.

609. δόμων Med. a m. 1.

610. παρηγορέεσκ' ἐπέεσσιν Guelph.

612. πρόσθε Vrat.

613. μειλίξαιτο vulg. μειλίσσαι Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. a m. 2. Vrat. Vind. Flor. et, quod idem est, μειλίσσετο Med. a m. Guelph. Correx. Brunck.

614. ἀτυζομένη Reg. A. — ὀλοὶ Vatt. A. D.

615. ἀνφαδὸν Guelph.

617. ἠμεροπῆες Reg. A.

618. ἀκαχημένην Guelph. — ἐκ θεσκον Reg. A.

620. κομίσαι Ald. Brub. Basil.

621. τοῖό γ' ἔκῃτι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. male; vid. ad 334.

- κουριδίην παράκοιτιν· ὅτετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
- 5 σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὔνεκεν οὐ κούρη ξεῦξαι βόας ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
προὔθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρί τε καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τῶς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
- 10 ἢ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
εἶλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἀμφὶ τε τοίχους
πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν
- 5 ὥς πάρος ἐν στέρνοισ, ἀδινῆν δ' ἀνενείκατο φωνήν.
„Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι,
„δεῖδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρῃ κακὸν ἦδε κέλευθος
„ἡρώων. περὶ μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.
„μνάσθω ἐὼν κατὰ δῆμον Ἀχαιῖδα τηλόθι κούρην·
- 10 „ἄμμι δὲ παρθενίῃ τε μέλοι καὶ δῶμα τοκῆων.
„ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνευθεν
„αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλω
„χραιομεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
„παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῳ βέεσσι ἄλγος.“
- 45 Ἦ ῥά, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ᾧῖξε δόμοιο,
νήλιπος, οἶκτος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο
αἰδοῖ ἐργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτὶς ὀπίσσω
- 650 στρεφθεῖσ· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν ἄψ τ' ἀλέεινεν

626. κούρης Vind. — ξεῦξε Med.

627. ἀμφόριστον Guelph.

628. ἐπέτρεπον Guelph.

634. πάπτηνε Brunck. ut solet. —
γῆς Guelph. Repetitum est he-
stichium ex I, 1233.

635. ἀνενήκατο Flor. Ald. Brub.
sil.

636. ἐγὼ Reg. D. — βαρεῖ Med.
n. 1.

637. μὴ τι πῆμα φ. Guelph. —
φει vulg. φέροι Regg. A. C. D.
it. φέρῃ, ex quo vulgatum φέρει

natum est, Reg. B. Vind. suprascr. in
Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

643. σφετέροισιν Vrat. Vind.

645. θύρην Reg. A. et duo alii
Regg.

646. ἡέαντος Regg. quinque.

647. αὐτοκασιγνήτην τε Med.
αὐτοκασιγνήτην γὰρ Reg. A. — οὐ-
δὲν Vat. D.

648. καὶ αὐτόθι Regg. quinque
ἐνὶ Guelph. Hoerstel.

649. ἐξετράπετ' Reg. A. — αὐτὶς
Guelph.

650. ἐν δὲ Flor. Ald. Brub. Basil.

- εἶσω· τηῦσιοι δέ, πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρυνέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἥμερος ὀτρύνεσκεν.
 τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὖτις
 655· λέκτροισιν πρηγῆς ἐνικάππεσεν εἰλιχθεῖσα.
 ὥς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισι
 μύρεται, ᾧ μιν ὅπασσαν ἀδελφεοὶ ἠδὲ τροκῆες,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίλογεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε· μυχᾷ δ' ἀκέουσα θαάσσει·
 660 τὸν δέ τις ὥλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἥ δ' ἔνδοθι δαιομένη περ
 σῖγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
 μή μιν κερτομέουσai ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δέ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμῶάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκιόπη δ' ἠγγειλε παρασχεδόν· ἥ δ' ἐνὶ παισὶν
 ἦστ' ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθησεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερὲς, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·

651. κηδόμενοι Vat. B. κηδόσυνοι Regg. A. C. D. τηῦσίην cum gl. ματαίαν Guelph. τῆσιοι Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. κηδομένην vel κηδοσύνην in priore recensione fuisse suspicatur Gerhard. p. 50, sed quum accusativum solus Guelph. habeat, videntur illi meri errores esse in vocabulo rariore.

652. ὅτι θύσειεν vulg. et sensu et metro repugnante, quare ὅ, τ' ἰθύσειεν conjecit Stephanus, sed melius ὅτ' ἰθύσειεν Vat. A. Vrat. Regg. quinque, Brunck. Beck.

653. εἰργομένην Regg. quatuor, quam formam, quamquam semel tantum apud Homerum, nunquam apud Nostrum legitur, receperunt tamen Brunck. Beck.

654. αὖτις Brunck. Beck. sine causa. — Imitationes poetarum latinorum indicat Rubnk. epist. crit. p. 304.

655. λέκτροισι vulg. λέκτροισιν ex Med. recepi.

656. θαλάμοισι Vrat.

657. ἥ pro ᾧ Guelph. — ἀδελφῶπασαν vulg. metro parum concinῶπασαν ἀδελφεοὶ Vatt. A. C. Reg. A., ex quo vulgata nata ὀπασσαν ἀδελφεοὶ Med. Regg. qtuor et ut videtur Guelph., quod cte receperunt Brunck. Beck. — conjecit Brunck., quod sine causi textum recepit Beck.

659. ἀκέουσα vulg. ἀκέουσα Re D. E., quod recte praetulit Brun propter v. 662. Confusio est iquentissima.

661. ἔνδοθεν Med. a m. 1. V Vind. et Regii aliquot. — καιομ Flor. Steph.

663. κερτομέουσι Vat. B. — στοβέουσι Reg. D.

670. ἀνώϊστην Vind.

671. θαλαμόν pro θαλαμ Med. Vrat. Vind.

672. ἀκηχεμένη Guelph. — ψεν Flor. δρύψε Regg. C. D. Bru Beck.

ὥς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.

„Ὁμοι ἐγὼ, Μήθεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;

5 „τίπτ' ἐπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἔκετο πένθος;

„ἢ νῦ σε θενμορλή περιδέδρομεν ἄψα νοῦσος;

„ἢέ τιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν

„ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκήων

„δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης

10 „πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδὲ περ οὔνομα Κόλχων.“

Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδῶς
παρθενίῃ κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμανῦϊαν.

μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν

γλώσσης, ἄλλοι' ἐνερθε κατὰ στῆθος πεπόνητο.

55 πολλάκι δ' ἑμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπείν

φθογγή δ' οὐ προὔβαινε παροιτέρω· ὅψε δ' ἔειπεν

τοῖα δόλω· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέσκον Ἑρωτές.

„Χαλκίοπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,

„μή σφε πατήρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν ἀντίκ' ὀλέσση.

90 „τοῖα κατακνώσσουσα μιν νυθαδίῳ νέον ὕπνῳ

„λεύσσω ὄνειρατα λυγρὰ, τὰ τις θεὸς ἀκράαντα

„θείῃ, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἷάσι κῆδος ἔλοιο.“

673. ὅσσε Guelph. — φώνησε
ed.

674. μὴ δὴ Vat. D. — καταλεί-
ς Vat. D. Med. μὴν καταλείβεις
eg. A.

677. παρὰ πατρὸς vulg. ἐκ πα-
τρός Vatt. A. C. D. Med. Guelph.
egg. quinque; Vrat. Vind. Brunck.
ck.

679. δῶμα τότ' Steph. ex errore
p. δῶμαθ' ὄγ' ex conjectura
Brunck., ut ὄγε ad Phrixum refera-
r, ineptissime. δῶματ' ἔτ' su-
icatur Beckius sine causa. Nihil
orsus offensionis in vulgata video.
μηδέ τι πτόλιν Reg. A., τι ex
quente π nato, vid. ad Aesch.
pt. Th. 1058. μήτε πτόλιν dedit
ck., male: vid. ad II, 1180.

683. ἄλλοθεν Guelph. — ἀνέτειλε
g. A.

684. ἄλλοτε δ' Vatt. A. D.
ielph.

686. φθογγῇ ed. Paris. φθογγῇ
ph. — παραιτέρω Guelph., unde
ραιτέρω coniecit Brunck. et dedit
erstel. sine causa.

687. ἐπεκλονέσκον Reg. D. Guelph.
Brunck. ob euphoniā nescio quam.
Retinui vulgatam propter librorum
auctoritatem, vid. ad I, 1074.

690. κατακνώσσουσα vulg. κατα-
κνώσασα Vatt. B. C. D. Vind., quod
receperunt Brunck. Beck., qui ubi
hunc aoristum legerint vellem indi-
cassent. κατακνώσσουσα Med. Regg.
B. C. D. E., unde etiam vulgata er-
rore frequentissimo nata est, qui de-
inde vitiosam illam lectionem pro-
creavit. Praesens, quod in textum
revocavi, postulat etiam sequens
λεύσσω. Itaque minus dubitare de-
bebat Buttmann. Gramm. gr. maj.
I p. 385.

691. λεύσσω vulg. eodem errore,
quem ad verbum praecedentem notavi.
λεύσσω Vatt. A. C. D. Regg. A. D.
Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunckius
propter suum κατακνώσασα ex con-
jectura dedit λεύσσω, quod non
magis probandum est quam illud.
Nam in praesentis usu nemo graece
doctus offendet.

692. φθείῃ Guelph. — υἷέσι vulg.

- Φῆ δα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτῇ
 ἀντιάσεις πάροιθεν ἑοῖς τσέεσσιν ἀμύνειν.
- 695 τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
 δέλματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβατο δ' ὦδ' ἐπέεσσιν·
 „Καὶ δ' αὐτῇ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
 „εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγὴν.
 „ἀλλ' ὅμοσον Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅττι τοι εἴπω
- 700 „σχῆσειν ἐν θυμῷ σὺν τε δρηστειῶν πέλεσθαι.
 „λίεσσομ' ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἡδὲ τοκῆων,
 „μὴ σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαρβασθέντας ἰδέσθαι
 „λαυγαλέως· ἢ σοὶ γε φίλοις σὺν παισὶ θαναοῦσα
 „εἶην ἐξ Ἀΐδεω στυγερὴ μετόπισθεν Ἑριννύς.“
- 705 „Ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ
 νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσίν,
 σὺν δὲ πάρῃ κόλποις περικάββαλεν. ἐνθ' ἔλεινόν
 ἄμφω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόνυ· ὦρτο δ' ἰωὴ
 λεπταλέῃ διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.
- 710 τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα.
 „Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἳ' ἀγορεύεις,
 „ἀράς τε στυγεράς καὶ Ἑριννύας; αἶ γὰρ ὄφελλεν
 „ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοῦς νιῆας ἔρυσθαι.
 „ἴστω, Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὅντιν' ὁμόσσαι
- 715 „αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἢ θ' ὑπένερθεν
 „Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
 „μὴ σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιόωσαν.“

νιάσι Med. Regg. B. D. Vrat. Vind.
 Flor. Aberrant libri etiam supra
 v. 450. — ἔλοιτο Vrat.

693. εἰ καὶ μιν Med. Guelph.
 Flor. Ald. καὶ primum in Brubach,
 legitur.

694. ἀμυνομένη Guelph.

695. αἰνὸς Vrat. Vind.

696. ἐσάκουεν Vat. C. Flor. Steph.

700. σὺν τε δρηστειῶν pro συν-
 δρηστειῶν τε positum dicunt Schol.
 Paris. et Schneider. Lex. s. v. δρη-
 στηρ, haud recte, quod vidit jam
 Schaefer. ad Schol. p. 246. σὺν ad-
 verbialiter positum est ut saepe:
 simulque, praetereaue ut mox v.
 707. vid. Ind. et Graef. ad Meleag.
 p. 108.

702. διαρβασθέντας Vind. δια-
 ραισθέντας Brunck. Beck.

703. ἀργαλέως Vat. B. — σὺν
 παισὶ Med.

704. Ἑριννύς Vat. D. Med. Vrat
 Vind.

706. ἀμφοτέροισι Flor. Ald. Brub
 Basil.

707. περικάββαλον vulg. Singu-
 larem, quem sensus postulat, exhi-
 bent Guelph. Regg. A. B. D. E
 Brunck. Beck. περικάμβαλον Flor.

708. ἐπαλλήλησι Med. ἐπ' ἀλλή-
 λοις Flor. ἐπαλλήλοισι Brub. Basil

712. Ἑριννύας Vatt. A. B. C. D
 Med. Vrat. Vind.

715. ἢ θ' ὑπένερθε vulg. Cor-
 rexit Valken. Diatr. Eurip. p. 50
 quem cum Brunck. Beck. secutu
 sum.

716. ἐμοῖο Regg. D. E. Flor
 Ald. Brub. Basil.

Φῆ ἄρα· Χαλκιδόπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέσσειν·

„Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλάλης χατέοντι καὶ αὐτῷ

720 „ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσασθαι ἀέθλον

„παίδων εἵνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐπ' κείνοιο δ' ἰκάναι

„Ἄρτος ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·

„μεσσηγυῖς μὲν τὸν γε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.“

Ἦς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπτατο χάσματι θυμός·

725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροῶ, καθδὲ μιν ἀχλὺς

εἶλεν ἱαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·

„Χαλκιδόπη, ὥς ὕμμι φίλου τερπνόν τε τέτυκται,

„ὥς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι

„ἦώς, μηδὲ με δηρὸν ἔτι ζῶουσιν ἴδοιο,

730 „εἴ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἢέ τι παίδων

„σῶν θείην, οἳ δὴ μοι ἀδελφαιοὶ γεγάασιν

„κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὥς δὲ καὶ αὐτῇ

„φημί κασιγνήτη τε σέθεν κόρην τε πέλεσθαι,

„ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῶν ἐπαείραο μαζῶν

735 „νηπυτίην, ὥς αἶεν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.

„ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας

„λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν

„εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων

718. ἀμείβετο Guelph.

720. ἐπιφράσασθαι Flor. Ald. Brub. Basil.

721. ἐμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil. — ἐπ' κείνον ὅδ' Regg. quinque, quod recepit Brunck. et sensu et auribus obstrepentibus.

722. ἐποτρύνων Flor. Ald. Brub. Basil. — πειρήσασθαι Reg. A.

723. Versum omittit Vat. B. — τόνδε Guelph. — δόμον vulg. δόμῳ Reg. C. δόμων Reg. B. Brunck. et Beck. recte.

724. τῆς δ' Regg. A. E.

725. φοινίχθη Med. a m. 1. — μὲν vulg. μιν Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod conjecerat jam Stephanus.

729. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.

730. εἴ ἔτι vulg., quod ferri non potest, quum adverbio ἔτι hic locus non sit, nam cum προφερέστατον jungendum esse, quod censet Beck., quis credat? Consentiant tamen libri, nisi quod εἴ ἔτις habet Vind.

ἢέ τι Regg. A. D. E. Brunckius, qui primus vitium sensit, emendavit εἴ τί γε, sed multo facilius fuisset emendatio εἴ γέ τι. Verum puto εἴ κέ τι, quod extincta littera et facile potuit in vulgatam transire.

731. ἀδελφαιοὶ Vat. B. — γεγάασιν Guelph.

732. κηδαιμόνες Vind. Vrat. — αὐτήν — κασιγνήτην — κόρην vulg. contra leges linguae. κασιγνήτη habet Guelph. κόρην Med. κόρην Vat. B. Reg. B. Guelph. Hinc nominativos recte reposuit Brunck.

736. χάριν Vind.

737. Hiatus in vocabulis ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν commovit Herm. ad Orph. p. 734, ut λήσομεν ἐντύνουσαι corrigeret; sed vid. Spitzner. de vers. her. p. 142 sq.

738. οἴσομαι pro εἴσομαι vulg. legitur, versu sequente omissio. Sed Schol. Flor. monet, in quibusdam exemplaribus post hunc versum alium legi: οἴσομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε πῆκος ὄρωσαν. Hunc in textum

„οἰσόμενῃ ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ πόδες νεῖκος ὄρωρεν.“

740 Ὡς ἢ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παῖσι τ' αἰ
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δέ μιν αὖτις
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρὲς οὗ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι.

Νύξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγει κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ
745 ναῦται εἰς Ἑλλήν τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὁδίτης
ἦδη καὶ πυλάωρος ἐέλδετο· καὶ τινὰ παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κνῶν ὕλακῃ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦε
750 ἡχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.

ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνῳ
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν

recipiendum esse primus vidit Ruhnck. ep. crit. p. 305, qui οἰσομαι in οἰχομαι mutandum judicat. Sed οἰσομαι habet Med. a m. 2, quod recte recepit Brunck. — Gerhard. Lectt. p. 15 ita priorem recensionem restitutam esse, vulgatam vero lectionem posterioris esse putat, in quo falli videtur, nam vulgata lectio sensu prorsus caret; οἰσομαι autem scribae oculis in versum sequentem aberrantibus facile in οἰσομαι mutari potuisse, et deinde simile versuum initium sequentis omittendi causam fuisse nemo non videt.

741. διεπέφραδεν vulg. διεπέφραδς, quod Brunck. tacite reposuit, habent Med. Vrat. — τὴν δέ μιν invitis libris dedit Brunck., quum μιν post τὴν δέ abundet, in Appendice vero illud retineri posse dicit, si comma ante μιν ponatur, et retinuit Beck. Sed id fieri non potest; tamen neque μιν placet, quod hujus loci plane non est, neque μιν; nam etsi non ignoro, pronomina interdum negligenter cumulari (v. Pora. praef. ad Hecub. p. 13. Fritzs. Quaest. Lucian. p. 14), tamen ita ne uno quidem verbo intercedente poni non possunt. Propter librorum lectionem διεπέφραδεν alicui in mentem venire possit, τὴν falsum esse ejusque loco olim aliud vocabulum a vocali incipiens lectum esse, sed id

quale fuerit divinare non itaque vitiosam lectionem reliqui. — αὖτις Brunck. invitis.

743. τοῖάπερ ἐξ Vat. D.

744. ἄγε Regg. A. D. E. Beck., quod iis concinnius

745. Hiatus, qui est in p de, latuit Hermannum ad 734, non latuit Porsonum, Eur. Phoen. 849 ναύτιλοι proponit, sed nulla mutatio est, v. Gerhard. p. 158.

748. τεθνεώτων Med. τῶν Vrat. Vind. τεθνεότων Shaw. — περικῶμ' Vatt. ἐκάλυπεν Regg. D. E.

749. Hunc locum imitari Tryphiod. 503 s.

ἡσυχίῃ δὲ πόλιν κατ
νυκτὸς ἐταίρη,
οὐδ' ὕλακῃ σκυλάκων
το —

et Varro Atacinus apud Senec. trov. III, 16

desierant latrare canes
que silebant;
omnia noctis erant plac
posta quiete.

750. ἡχέης Reg. E.

751. περ γλυκερὸς Guel γλυκερὸς Flor.

752. Αἰσονίδεω Med. Reg. Vind.

- δειδυῖαν ταύρων κρατερόν μένος, οἷσιν ἔμελλεν
φθίσθαι ἀεικέλῃ μοίῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.
- 55 πυκνὰ δὲ οἱ κραδίη στήθεων ἔντοσθεν ἔδυεν,
ἡέλιου ὥς τις τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὔδατος ἔξανιούσα, τὸ δὴ νέον ἡὲ λέβητι
ἡὲ πον ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα
ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσουσα·
- 60 ὥς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλεφ ῥέεν· ἐνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνῃ σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφί τ' ἀραιὰς
ἴνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρως,
ἐνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότε' ἀνίας
- 75 ἀκάματοι πρᾶπίδεςσιν ἐνισκίμψωσιν Ἑρωτες.
φῇ δὲ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτῇ·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτῇ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτῶς εὐκηλος ἐὼν ὀτλησέμεν ἄτην.
- 70 ἐξομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο φάνησέν τε.
„Δειλὴ ἐγὼ νῦν ἐνθα κακῶν, ἢ ἐνθα γένωμαι;
„πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
„πήματος· ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἔμπεδον. ὥς ὄφελόν γε
„Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
75 „πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκέσθαι
„Χαλκιόπης νίης· τοὺς μὲν θεὸς ἢ τις Ἑριννὺς
„ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας.
„φθίσθω ἀεθλεύων, εἰ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι

53. κρατερός Vind. — ἔμελλε
it.

54. φθεῖσθαι vulg. φθεῖσαι
alph. φθείσθαι Vrat. Vind.
ισθαι Vat. C. Regg. quinque, ed.
is. Steph. Brunck. Beck. — νηὸν
d.

55. Locos similes Virgilii Aen.
I, 20. Aristaeneti II, 5. Dionis
ysost. Orat. XXI p. 272. D. indi-
t Ruhnck. ep. crit. p. 306.

58. ἡδὲ πον Vat. A.

60. στήθεσι Vrat. Vind.

62. θ' ἀραιὰς Guelph.

64. ἀλεγύνοτατον Reg. A.

65. ἐνισκίμψωσιν vulg. ἐνισχίμ-
σιν Guelph. probante Valck. ad
r. Hippol. 1303. ἐνι σκίμψωσιν

Vrat. Vind. ἐνισκίμψωσιν Vatt. A.
C. D. Regg. quinque, quod recte
receperunt Brunck. Beck.

767. δώσειν Reg. D. — κατα-
φθεῖσθαι vulg. καταφθίσθαι Regg.
quinque, Brunck. Beck. ut supra
v. 754.

770. ἐξομένην Vat. B.

771. μενεῖμαι pro γένωμαι Reg. A.
— In fine versus olim punctum po-
nebatur, Brunck. et Beck. commate
interpunxerunt, ego interrogationis
notam posui, quam sensus postulat.

776. νίης τε Reg. A. — Ἑριννὺς
Vat. A. Med. Vrat. Vind.

777. κακοῦ θ' ἀνίας Guelph.

778. φθείσθω vulg. φθεῖσθω
Guelph. φθίσθω Regg. quinque,

- „μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἔμους λελάθοιμι τοκῆας
 780 „φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
 „τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπὶ κλοπος ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
 „ἢ μιν ἄνευθ' ἐτάρων προσπύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
 „δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμψης
 „λωφήσεν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
 785 „κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρρέτω αἰδῶς,
 „ἐρρέτω ἀγλαΐη· ὃ δ' ἐμῇ ἰότητι σαωθεῖς
 „ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
 „αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
 „τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
 790 „ἢ καὶ πασσαμένη ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
 „ἀλλὰ καὶ ὥς φθιμένη μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
 „κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 „πότμον ἐμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσιν
 „Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
 795 „ἣτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
 „κάτθανεν, ἣτις δῶμα καὶ οὗς ἥσυχνε τοκῆας,
 „μαργοσύνη εἴξασα. τί δ' οὐκ ἐμόν ἔσσειται αἰσχρός
 „ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 „τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
 800 „πότμῳ ἀνωϊστῷ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
 „πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.“
 Ἡ καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἣ ἐνὶ πολλὰ
 φάρμακά οἱ τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ραιστήρι' ἔκειτο.
 ἐνδεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους
 805 ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἐρρέεν ἀσταγὲς αὐτῶς,

Brunck. Beck. ut v. 767. — νηὸν Vind.

779. κεν omittit Guelph.

781. τίς δὲ μῆτις Reg. A.

783. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἰδοῦσα nulla interpunctione posita interrogationis notam post δύσμορος habent, quod deterius est.

785. ἐπαμείρεται Schol. Paris.

789. μελάθρῳ vulg., ὅ ut solet ex iota subscripto nato, nam μελάθρῳ habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. μελάθρου, quod dederunt Brunck. Beck., in solis Vrat. Vind. legitur, in illo ω a manu secunda suprascripto. Revocavi librorum lectionem, quae proba

est; dativus pro ἐν μελάθρῳ positus est ut saepe.

790. πασσαμένη Reg. A.

793. με omittunt Vrat. Vind. — φοβέουσιν Reg. A.

794. ἄλλη vulg. ἄλλαι Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Guelph. Vrat. Vind., quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. Beck. recepi, quamquam et altera lectio per se bona est.

805. ἄλληκτον Vat. A. — δακρύοισιν Flor. Ald. δάκρυσι legendum iudicat Herm. ad Orph. p. 759 ne prima syllaba corripiatur, probante Spitzner. de vers. her. p. 102. Sed eadem correptio est Hom. Od. XVIII,

- αἶν' ὀλοφρομένης τὸν ἑὸν μόρον. ἴστο δ' ἡ γε
 φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
 ἦδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
 ἐξελέειν μεμανῖα δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφνω
 10 δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀἰδαο.
 ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
 μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅς' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
 μνήσαθ' ὀμηλικίης περιγηθείος οἷά τε κούρη·
 15 καὶ τὲ οἱ ἥελιος γλυκίων γένετ' εἰσορᾶσθαι
 ἡ πάρος, εἰ ἔτεόν γε νόφ' ἐπαμαίεθ' ἕκαστα.
 καὶ τὴν μὲν ὅα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
 Ἥρης ἐννεσίῃσι μετὰτροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς
 ἄλλη δοιᾶζεσκεν· ἐέλδοτο δ' αἶψα φανῆναι
 20 ἥῳ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίῃ
 φάρμακα συνθεσίῃσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὤπην.
 πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑὼν λύεσκε θυράων,
 αἶγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
 Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
 25 Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μείναι ἀνώγει
 Ἄργος, ἵνα φράζωντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·

μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφύρ-
 η ἀμφὶ πρόσωπα. XIX, 122
 δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με-
 νας οἶνω. — ἀστεγὲς vulg. ἀστα-
 ex emend. Brunck. Beck., quod
 firmat etiam Schol. πολυστεγὲς,
 i in πολυσταγὲς mutandum, cf.
 rpp. ad Hesych. in v. ἀστεγὲς.

06. οἶστο Reg. A.

07. ἄφρα Vatt. A. C. D. ὄφρα
 . E. marg. Reg. A. Vrat. Vind.,
 d male receperunt Brunck. Beck.
 um inferentes; τόφρα enim ab
 is aetatis poetis pro ὄφρα ad-
 tur, ut infra IV, 1487. cf. Jacoba.
 hol. Pal. p. 507. 790. — γνώσαι-
 Guelph. (teste Piers. Veris. p. 210,
 Hoerstel. silet), in quo γένσαιτο
 re putat Gerhard. p. 59. Ineptē
 ol. Flor. τὸ πάσαιτο οὐχ
 ὅς, οὐ γὰρ εἰς κόρον ἡ τού-
 μετάληψις.

09. ἐξελεῖν Regg. A. C. D.

13. Hunc versum omittunt Vatt.
 . et Vrat., ubi in margine adscri-
 s est. — ὅσος Vind.

816. ἡ ἔτεόν γε vulg. εἰ habent
 Regg. A. C. D., quod recte recepe-
 runt Brunck. Beck.

817. καὶ τὰ μὲν Guelph. — ἀπε-
 κάτθετο vulg. ἀποκάτθετο Regg. A.
 B. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald.
 Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck.

818. αἰνεσίῃσι vulg. ut saepe.
 Veram lectionem habent Vatt. A. C.
 D. Med. Guelph. Regg. quinque,
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδέ τι
 vulg., quod correxit Valck. ad Am-
 mon. p. 68.

819. ἄλλη vulg., quod tacite cor-
 rexerunt Brunck.

821. ἀντιάσειεν ex Regg. A. E.
 perperam dedit Brunck.

822. ἀνακληίδας Vat. A.

824. κίνοντο Flor. Ald. Brub.
 Basil.

825. μίμναι Guelph.

826. δῆνεα vulg. νήδεα Reg. E.
 μῆδεα Vatt. C. D. et B. a m. 2. Med.
 Guelph. Regg. A. B. C. D. Vrat.
 Vind., quod propter librorum aucto-
 ritatem cum Brunck. Beck. recepi.

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάρουθε λιασθεῖς.

Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἴδεν ἡῶ
παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθεύρας,
830 αἱ οἱ ἀτρημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο,

αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
νεκταρέῃ φαιδρύνειτ' ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλου
καλόν, ἐϋγνάμπτοισιν ἀρηρεμένον περόνῃσιν·

ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
835 ἀργυρέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα

στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὑπίσσω.

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἳ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἠϋλίζοντο,

840 ἥλικες, οὓπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορδύνουσαι,
ἔσδυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνην,

οἳ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.

ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·

ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο

845 φάρμακον, ὃ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.
τῷ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσδάμενος θυέεσιν

Κούρην μουνόγενειαν ἐὼν θέμας ἰκμαίνοιτο,

ἦτ' ἂν ὄγ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῆσιν,

οὔτε κεν αἰδομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ

830. ἀτρημελίᾱ Reg. A.

831. αὐγαλέας Reg. A. αὐσταλέως
Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. —
παρηΐδας Med.

833. ἐϋγνάμπτοισιν Vrat. — ἀρηρη-
μενον Regg. A. C. E. ἀρηράμενον ex
conj. Brunck. Beck. vid. ad I, 787.

834. ἀμβροσίην Reg. A.

835. ἀργυρέην vulg. ἀργυρέην
Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg.
A. B. C. D. E. Vrat. Vind. Flor.
Brunck. Beck. Cf. de horum voca-
bulorum confusione Wernick. ad
Tryph. v. 73.

840. πορσαίνουσαι Brunck. ex
conjectura, quia hanc formam pro-
batiorem putat, immemor Homeri,
apud quem saepissime legitur λέχος
πορδύνειν, cf. Heyn. ad II. Tom. IV
p. 539.

841. Similiter, fortasse ex imita-
tione, Tryphiod. v. 241 οἱ δὲ θοῆς
οὐρῆας ὑποζεύξαντες ἀπῆναις.

842. καὶ pro κέ Med.

843. ὀπλίζεσκον Guelph.

845. ὁρῶα vulg. ut semper. Cor-
rexist Brunck. ex Reg. E. — καλέσα-
σθαι Reg. A.

846. ἐννυχίοις τις ex conjectura
dedit Brunck. Vulgatam revocavit
Beck., Iasonem spectari ratus, quod
falsum est. Omissum est τις ut
saepe.

847. Δαῖραν vulg. Δαῖραν Ex-
cerpt. e cod. Paris. Schaeferi Gre-
gorio addita p. 679 et Schol. Paris.
κούρην Vatt. A. C. D. Med. Regg.
tres, Vrat. Vind. Schol. Paris. Du-
plicis recensitionis lectiones esse vi-
dentur, quarum posteriorem propter
librorum praestantiam recepi. — μέ-
νος pro θέμας Regg. duo, Med.
Vrat. Vind.

848. οὐτ' ἐρηκτὸς ἔη Reg. A.
οὔτε κ' ἔοι ῥηκτὸς Guelph. Hoer-
stel.

- 50 λωϊτερος κείν' ἤμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 πρωτοφυνὲς τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καννασίαισιν
 αἵματόεντ' ἰχῶρα Προμηθεῖος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὑπερθεῖν
 55 χροίῃ Κωρυκίῳ Ἰκελὸν κρόκῳ ἐξεφάνθη,
 κανλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἔπλετο ῥίξα.
 τῆς οἶην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
 60 ἐπτά μὲν ἀενάοισι λαεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπτάκι δὲ Βριμῶ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὄρφναλοῖς φαρέεσσιν.
 μυκηθμῷ δ' ὑπένερχεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 65 ῥίξης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ περὶ θυμὸν ἀλύων.
 τό ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει κἀτθετο μήτρῃ,
 ἦτε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερχτο.
 ἐκ δὲ θυράζε κιούσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
 70 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοῖαι ἐκάτερθεν ἔβησαν.

552. κνήμοισιν Guelph.

553. Προμηθεῖος Med.

554. δ' ἦτοι vulg. δὴ τοι, quod le se dicit Beck., praebent Vrat. id., sed vid. Herm. ad hymn. n. in Ven. 226.

556. κανλοῖσι Vatt. A. B. C. D. g. A. D. E. Brunck. Beck.

558. οἶη Reg. A.

559. ἐνὶ Regg. A. E., quod receunt Brunck. Beck., quod sic numerosior est versus; mihi contra locus fieri videtur. Probavit tamen Gerhard. p. 97, qui ἐν Apollonius invidet, de quo alibi dictum est. inui vulgatam, quae ob unius li-auctoritatem non deserenda erat. bitari etiam potest, an Apollonius non permiserit mediam in Κασπῇ producere, simile enim aliud eum apud eum reperitur. — κόχλῳ g. A.

560. ἀενάοις Guelph. ἀενάοις d. Vrat. Vind.

561. ἐγκαλέσασα Regg. quatuor.

562. χθονίοις Regg. A. B. C. E. — Versum laudat Etymol. M. p. 213, 50 nulla lectionis diversitate.

563. ἐν Guelph. — ὄρφναλοῖσι φαρέεσσιν ex uno Reg. B. dederunt Brunck. Beck., quod postponendum foret, etiamsi in plurimis libris legeretur. — φαρέεσσιν Med. Vrat. De prima huius vocabuli syllaba correpta v. Gerhard. p. 43.

566. Ultima in πάϊς producta est ad exemplum Hesiodi Theog. 746 τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρύν. — ἀχεύων Reg. D.

567. In Vrat. errore librarii sic legitur:

τόν ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θοῆς
 ἐπεβήσατ' ἀπήνης
 τό ῥ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει
 κἀτθετο μήτρῃ.

τόν ῥ' ἦγ' vulg. τῷ ῥ' ἦγ' Reg. D. τό ῥ' ἦγ' Regg. A. B. E. Flor. τό ῥ' ἦγ' Med. Brunck. Beck.

568. ἄωρο Regg. quatuor.

570. δοῖοι Guelph.

- αὐτὴ δ' ἦνί' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
 δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν
 τρώων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιδόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
 οἷη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἥε καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χρυσείοις Λητωῖς ἐφ' ἄρμασιν ἐστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσγχι κολώνας,
 880 τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἐκατόμβης·
 τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐκ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἄλσεα καὶ σκοπιάς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυξηθμῶ σάλνουσιν ὑποτρομέοντες ἰούσαν·
 885 ὥς αἶ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν εὐδμήτους λίπ' ἀγνιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διέκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε ἔϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
 890 ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δρωῆσιν ἔειπεν.
 „ὦ φίλαι, ἦ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 „μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἷτ' ἐπὶ γαῖαν
 „ἡμετέραν στρωφῶσιν. ἀμηχανίη βεβόληται
 „πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 895 „τάων, αἳ τοπάρουθεν ἐπημάτια ἀγέρονται.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἐπεισιν
 „εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδίως κορέσωμεν

871. ἦνία δέδεκτο Vrat. Vind.
 fortasse ἦνία δέκτο legendum.

873. πείρινθος Med. a m. 1.—μετ-
 όπισθεν Med. Vrat.

875. ἐπιγουνιάδος Vrat. Vind.

877. Ἀμνησοῖο vulg. errore solito.
 Ἀμνισοῖο Regg. D. E. Ἀμνισοῖο
 Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg.
 A. B. C. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

878. Λητωῖς Med. a m. 1.

879. διεξελάσγχι Vat. B.

880. πολυκνίσσου Vrat. Vind.

881. ἀμορβάδες Schol. Paris.

882. Ἀμνησίδος vulg., in quo hic
 libri etiam plurimi consentiunt, nam

eam formam, quam restituit Brunckius, soli habent Regg. quinque.

883. σκοπιάς Vind.—πολυπήδα-
 κας Med. a m. 1.

884. κνυξηθμῶ Vatt. A. C. D.—
 ὑποτροπέοντες Reg. A. cum aliis
 quibusdam Regg.

886. ἀλευόμενοι Brunck. ex con-
 jectura sine causa.

887. πόληος Reg. E.

890. δρωῖσιν Vrat.

894. τῷ Reg. A.

895. ἀγέροντο ex conj. Brunck.
 Beck. sine causa; τοπάρουθεν est
 alias.

897. ἀφειδίως Ald. Brub. Basil.

- „μειλιχίη, τάδε καλά τερείνης ἄνθεια πόλης
 „λεξάμεναι· τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὄρην.
 10 „καὶ δέ κε σὺν πολέεσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
 „ἡματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
 „Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 „Χαλκιόπη· τὰ δὲ σίγα νόφ' ἔχει' εἰσαίονσαι
 „ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται.
 15 „τὸν ξεινόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσίην ὑπέστη,
 „δῶρ' ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ρύσασθαι ἀέθλων.
 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπὴννεον, ἣδὲ καὶ αὐτὸν
 „κέκλωμαι εἰς ὥπην ἐτάρων ἄπο μῦνον ἱέσθαι,
 „ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσῃ
 20 „δῶρα φέρων, τῷ δ' αὐτὲ κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 „φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὐτ' ἂν ἵκηται.“
 „Ὡς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπὶ κλοπος ἦνδανε μῆτις.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μῦνον ἐρύσας
 „Ἄργος, ὅτ' ἦδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουνσεν
 25 ἥερίην Ἐκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
 ἦγε διέκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἶπετο Μόψος
 Ἄμπυλίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰοῦσιν.
 „Ἐνθ' οὔπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 20 οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἣδὲ προτιμυθήσασθαι.
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι

98. τὰ δὲ Vrat. fortasse recte.
 99. ἀπονείσομεθ' vulg. ἀπονί-
 μεθ' Reg. D. Brunck. Beck.
 100. καὶ δὴ σὺν Regg. A. D. E.
 101. συναράσσετε Vat. D. συνα-
 σεται ἦδὲ μενοινή Guelph.
 106. ὑποδεξαμένην Guelph. —
 ιασθαι Reg. D.
 109. διασώμεθα Reg. A. — κατὰ
 ἰσιν vulg. Correxerunt jam Steph.
 equens est harum praepositionum
 fusio. — ὀπάσειν Guelph. ὀπάσ-
 ι Reg. D., quod receperunt Brunck.
 ck. nescio quam ob causam. cf. ad
 1066.
 911. ἄπο νόσφι Flor. Brub. Basil.

— πέλεσθ' ἐμοὶ Regg. quatuor,
 Brunck. Beck. ut solent.
 912. ἐφήνδανε Vrat. Vind.
 913. ἀπονόσφιν Guelph., errore
 ex v. 911 nato.
 916. πεδίοιο Reg. A. μετὰ δὲ vulg.
 ἅμα δὲ Vatt. A. C. D. Med. Guelph.
 Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.
 918. σὺν εὖ φράσασθαι Vatt. A.
 C. D. Reg. A.
 923. εἰσάντα Med. — ποτιμυθή-
 σασθαι Vat. B. — Hic cum proximis
 triginta novem versibus deest in
 Med., sed in margine adjecti sunt a
 manu antiqua.

925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ.
Ἀμπυκίδης, ἦδη που οἰσδάμενος τὰ ἕκαστα.

Ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
αἰγείροσ φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,

930 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
τάων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
ὕψου ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς.

„Ἀκλειῆς ὁδε μάντις, ὅς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὅθ' οὔνεκεν οὔτε τι λαρόν
οὔτ' ἐρατὸν κούρῃ κεν ἔπας προτιμυθήσαιο

935 „ἡϊθέω, εὗτ' ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.

„ἔρρόις, ὧ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐδέ σε Κύπρις
οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνέουσιν Ἑρωτες.“

Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
ὁμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον ᾧδὲ τ' ἔειπεν·

940 „Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἐνὶ κούρῃν
„θήεις, Αἰδονίδη· μάλα δ' ἠπλή ἀντιβολήσεις

„Κύπριδος ἐννεσίης, ἥ τοι συνέριδος ἀέθλων

„ἔσσεται, ὥς δὴ καὶ πρὶν Ἀγνηνορίδης φάτο Φινεύς.

„νωῖ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὗτ' ἂν ἱκηαι

945 „τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσδόμεθ'· οἴοθι δ' αὐτὸς
„λίσσεό μιν πυκνοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.“

Ἢ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦνσον ἄμφω.
οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπεται ἄλλα νοῆσαι,
μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δὲ οἱ, ἦντιν' ἀθύροι

950 μολπήν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι.

ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε

ἀμφιπόλων μεθ' ὁμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθῳ
τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.

926. οἰσδάμενος Vatt. A. B. D.
Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

929. ἐπαυλίζοντο Vrat.

930. κινήσασθαι Guelph.

935. ὄχλοι Vatt. C. D. Vind., sed
hic in marg. ἄλλοι. — ἔπονται Vat.
B. Med. Regg. C. D. E. Vind. Flor.
Ald. Brub. Basil.

942. ἐννεσίης Guelph. — τις pro
τοι Reg. A. — συνάριθμιος Guelph.

945. ἐπεσδόμεθ' Regg. quatuor,
Guelph.

946. πυκνοῖσι Reg. A.

949. ὁμῶς, vulg. ὅμως Regg. quatuor,
Brunck. Beck. recte.

950. ἐφήνδανον Regg. quatuor,
quod non recipere debebant Brunck.
Beck. Facilem excusationem habet
hic singularis, quum in membro in-
terjecto sit singularis ἦντινα μολπήν.

951. μεταλλήγεσκεν vulg., sed με-
ταλλήγεσκεν Vatt. C. D. Guelph. Vrat.
Vind. Reg. A. et alii, ut videtur Regg.
quod revocavi.

953. παπτήνεσκε Regg. tres. —
παρεγκλίνουσα Reg. E.

- ἡ θαμὰ δὴ στηθέων ἑάγη κέαρ, ὅπποτε δοῦπον
955 ἡ ποδὸς ἡ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δριάσσαι.
 αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένην ἐφ' ἀνδρῶν
 ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὀκεανοῖο,
 ὅς δ' ἡ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν ὀϊζύν.
960 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φανθείς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὖτως
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάρουθεν ἄειραι
965 ἔσθθεν, ἀλλ' ὑπένερχε πάγη πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
 τῷ δ' ἄνεψ' καὶ ἄνακδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἡ δρυσὶν ἡ μακροῖσιν ἐειδόμενοι ἐλάτρησιν,
 αἵτε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὖρεσιν ἐρύλλωνται
970 νηνεμίη· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγγεσθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἑρωτος.
 γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἅτῃ ἐνιπεπτηνίαν
 θευμορίη καὶ τοῖον ὑποσάινων φάτο μῦθον.
975 „Τίπτε με, παρθενικῇ, τόσον ἄξεαι οἶον ἔοντα;
 „οὐ τοι ἐγὼν, οἷοί τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν

958. ὅς δ' ἦτοι legi jubet Herm. ad h. h. in Ven. 226, ubi particulis δ' ἡ τοι sine causa bellum infert. Hic ipse locus ex iis est, qui eas non eliminandas esse doceant. — ἀρίζηλος Reg. A.

959. μήλοισι ἡδ' Reg. A.

960. ἐσῆλυθεν Regg. quinque.

962. πέσα Vrat. — αὐτοῦ Guelph.

963. ἤχλυσεν Guelph. et Med. a m. 2. Sed saepius Apollonius pluralem verbi ponit cum neutro plurali.

966. ἐλίασθε Flor. Ald. Brub. Basil.

968. μάκρησι Vrat. — ἐειδόμενοι Guelph.

969. ἐρύλλονται Vat. B. Vind.

970. ὑπὸ ῥιπῆς vulg. ὑπὸ αἰ ῥιπῆς Vrat. ὑπὸ ῥιπῆς Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Regg. A. E., quod

cum Brunck. Beck. recepi, quamquam alterum omnium librorum consensu legitur II, 1229.

971. κινύμεναι Med. a m. 1. — ἀπείρητον Med. a m. 1 et Guelph.

972. φθέγγεσθαι Vat. A., sed v. Lobeck. ad Phrynich. p. 745 sqq.

973. περιπεπτηνίαν Guelph. ἐνι πεπτηνίαν Flor. Brub. Basil. Steph.

974. ὑπὸ σάινων Vrat. Vind. ὑποσάινων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

975. τίπτε ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet.

976. οὔτι Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck., admissio hiatu, qui quamquam ferri potest, non tamen ex uno libro, eoque deterioris notae, inferri debet. — οἷόν τε Vat. B. — ἔασιν Guelph.

- „άνερες, οὐδ', ὅτε περ πατρὶ ἐνὶ ναιετάασκον,
 „ἦα πάρος. τῷ μὴ με λήην ὑπεραῖδεο, αὐόρη,
 „ἦ τι παρεξερέεσθαι, ὃ τοι φίλον, ἦέ τι φάσθαι
 980 „ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
 „χώρῳ ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσ
 „ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδὲ με τερπνοῖ
 „φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέσθης
 „αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δάσειν.
 985 „πρὸς σ' αὐτῆς Ἑκάτης μελίσσομαι ἠδὲ τοκῆων
 „καὶ Διὸς, ὃς ξείνοισι ἱκέτῃσι τε χεῖρ' ὑπερίσχει
 „ἀμφοτέρου δ', ἱκέτης ξεινός τέ τοι ἐνθάδ' ἐκεί
 „χρειοῖ ἀναγκαίῃ γοννούμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν
 „ὑμείων στονόεντος ὑπέστροφος ἔσομ' ἀέθλου.
 990 „σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγί
 „ἦ θέμις, ὥς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 „οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ἄλ
 „ἦρωες πλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 „ἦρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ ποτ' ἦδη
 995 „ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσιν,
 „τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
 „δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων

977. *πάτρῃ*, ἢ Guelph. — ἐνὶ
ναιετάασκον vulg., quam formam fal-
 sam esse docet Spitzner. obs. in
 Quint. p. 214 s. *ἐνὶ ναιετάασκον*
 Reg. B. *ἐνὶ ναιετάασκον* Reg. A.
 Brunck. *ἐνὶ ναιετάασκον* Regg. C.
 D. Guelph. Vrat. Vind. Beck. recte.

979. *ὃ τι φίλον* Reg. A.

980. *ἀλλήλοισι* vulg. *ἀλλήλοισιν*
 Regg. quatuor, Vrat. Vind. et Paris.
 Steph. Brunck. Beck.

982. *μὴ δέ με* Vrat. Flor. Brub.
 Basil. *μηδ' ἐμὲ* Brunck. Beck.

983. *φηλώσεις* Vat. C.

984. *μενοεικέως* Vind.

985. *πρὸς αὐτῆς* vulg. *πρὸς τ'*
αὐτῆς metri causa Vrat. et Regg.
 quinque. Sed σ' a praecedente lit-
 tera absorptum esse recte vidit
 Dorvill. Vann. crit. p. 352 et sic
 perspicue legitur in Vind., unde re-
 ceperunt Brunck. Beck. Nota est
 haec verborum collocatio in obtesta-
 tionibus, et saepe a libratibus corru-
 pta, cf. Pors. ad Eur. Med. 325.

987. *ξείνός τ'* ἔτι vulg. *ξείνος*

δ' ἔτι Med. Vat. B. Flor. Al.
 Basil. *ξείνός τέ τι* Reg. E.
τέ τοι Vatt. A. D. Regg. A.
 D. Guelph. Vrat. Vind., quod
 Brunck. Beck. recipere non d.

988. *χοροῖ* Reg. D. *χορεῖ*
 A. B. C. D. Regg. A. C. E.
 Vind. ex pronunciandi similitudine

992. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* V.
 D. Regg. A. B. C. D. E. Vind.
 recepi propter librorum auctori-
 et quia non facile hoc a
 proficisci potuit, et quia ὥς
 ἄλλοι dicere solet Apollonius
 ad I, 910.

993. *κλίσουσιν* Reg. D.

994. *αἶ νύ ποτ' ἦδη*
 fortasse recte.

995. *γοάουσιν* vulg., quod non
 γοάουσι Vat. C. Brunck. Beck.
 ουσιν Vatt. A. D. Regg. q.
 Med. a m. 1, Guelph. Vrat.
 quod recepi. *γοάωσιν* Med. a

996. *ἀνείας* Vind.

997. *Θησῆ* Vrat. *Θησεῖ* V.
ὑπέλυσεν Guelph., quod pri-

- „παρθενική Μινωίς εὐφρούνεουσ' Ἀριάδνη,
 „ἦν δ' αὖτε Πασιφάει κόρη τέκεν Ἑλλάιο.
 00 „ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐκεῖ χόλον εὐνάσσε Μίνως,
 „σὺν τῷ ἐφεξομένη πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 „ἀθάνατοι φίλαντο, μέσφ' δέ οἱ αἰθέρι τέκμωρ
 „ἀστερόεις στέφανος, τὸν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 „πάννυχος οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.
 05 „ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σωῆσθης
 „τόσδον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἡ γὰρ ἔοικας
 „ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητήσῃσι κεκάσθαι.“
 „Ὡς φάτο πυθαίων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρειον μείδησ'· ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
 10 αἶψα ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
 οὐδ' ἔχεν ὅτι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιο,
 ἀλλ' ἄμυδις μενέαιεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεύσαι.
 προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μήτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὃ γ' αἶψα χερσὶν ὑπέδεκτο γεγηθώς
 15 καὶ νῦν κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήματος Αἰσονίδαο
 στράπτειν Ἔρως ἠδεῖαν ἄπ' φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαξεν· λαλῆστο δὲ φρένας εἶσω

n judicat sine causa Piers. Veris. 211.

1001. τοῖν δὲ Med. a m. 2. — τὴν Reg. D.

1002. τέκμωρ vulg. τέκμωρ elph. Vrat., quod ex usu Homero recepi. Librarii formam sibi iorem reposuerunt.

1003. κλύουσ' Vat. B.

1004. πάννυχος Vrat. — εἰδώλοισι omittunt Vatt. C. D.

1005. ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις εἶται omittunt Vatt. C. D. — σωῆσθης vulg. perperam. σωῆσαι Reg. non melius, quod receperunt tamen Brunck. Beck. σωῆσθης Guelph., sed unice verum. Vulgata ex frequentissima litterarum ei et η coniunctione corrupta est. cf. ad II, 1066.

1007. ἐπτήσῃ Reg. A. ἐπητήσῃ t. D. Regg. tres, Vrat. Vind. ἐπησιν Med. ἐπητήσῃ Guelph.

1010. ἀνέδραμεν Vatt. C. D. Vind. ἄντην Med. a m. 1.

1011. προτιμυθήσαιο vulg. προτιμυθήσαιο Regg. A. D. E. Brunck. Beck. Vid. supra v. 923.

1012. μενέαιεν Vind.

1013. πρὸ πρὸ Vat. B. — προπρὸ δὲ μειδήσασα var. lect. apud Scholl. prioris, ut videtur, recensio- nis. — ἀφειδήσασα Flor. Ald. Brub. Basil.

1014. αἶψαχεν ὑπέδεκτο Vind.

1015. κέν οἱ Regg. quatuor.

1016. ἐγγυάλιξε Vrat. — ἀγαιόμενη vulg. ἀγαλλομένη Regg. quinque, Brunck. Beck., quod sensus causa necessarium videtur.

1018. πέμπειν pro στράπτειν ex glossemate Regg. A. B. C. D., quorum primus alteram lectionem in margine notatam habet.

1019. Ad verba ἤρπαξεν ἀμαρυγὰς Brunckius comparat Ovid. Am. II, 19. III, 12. Cf. praeterea Dorvill. ad Char. p. 509. Burm. ad Val. Flacc. VII, 513. — λαίνατο Vind. Com-

- 1020 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδάσιν ἔρση
 τήκεται ἡφοῖσιν λαινομένη φάεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔφειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπὰς,
 ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
- 1025 ὅψε δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη.
 „Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν
 „εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 „ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
 „δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
- 1030 „ἀκαμάτοιο ῥοῆσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 „οἷος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
 „βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
 „ἀρνειὸν σφάζειν καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
 „αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
- 1035 „μουνογενῇ δ' Ἑκάτην Περσηίδα μελίσσοιο,
 „λείβων ἐκ δέπας συμβλήϊα ἔργα μελίσσων.
 „ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσηται,
 „ἄψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξω· μηδὲ σε δοῦπος
 „ἥε ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,

parationem Scholl. monent haustam esse ex Hom II. XXIII, 598.

1020. περὶ ῥοδέοισιν vulg. perperam, quum ῥόδεον non sit substantivum. περὶ ῥοδέοισιν Vat. D. Reg. B. περιῥοδέεσσιν Guelph. περὶ ῥοδέεσσιν Regg. A. C. D. E., quod nihil est, receperunt tamen Brunck. Beck. Dubitari vix potest, quin legendum sit περὶ ῥοδέσιν, quod in textu dedi. Terminationes οἷσι et ἡσι quam saepe confundantur notum est. In Apollonii libris permutantur his locis: I, 128. 472. 487. 549. 817. 845. II, 283. 285. 742. 935. 954. III, 90. 256. 593. 706. 708. 1356. IV, 126. 144. 363. 758. 762. 795. 994. 1017. 1170. 1266. 1806. Itaque violenta certe emendatio mea dici non potest.

1021. ἡφοῖσι Med. a m. 1.

1022. τε omittunt Vrat. Vind.

1023. τότε δ' Regg. quatuor. — αὐτίς Vat. D. Vrat. — βάλλον Guelph.

1024. ἐπ' ὀφρύσι Vrat. Vind.

1025. προσπτύξατο Vat. D.

1029. μέσσην Guelph. — διαμοιρηδὰ Reg. E. διαμοιρηδὰ Vatt. D. Regg. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

1031. φάρεσι Med. Vrat. V.

1034. ἐννήσας Regg. quatuor

1035. μελίσσο Vind., quod et in Vrat. fuisse videtur, ubi ex ras μελίσσοιο legitur. μελίσσαιο B. D. μελίσσειο Regg. A. B. E., quae inauditam imperativi formam receperunt Brunck. Beck.

1037. ἔπειτα vulg. male. ἐπεὶ dedit Brunck., non adjiciens, ut ex conjectura an ex libris suis. datur tamen in libris hanc lectionem invenisse, nam comparet etiam marg. Vrat., quare cum Brunck. cepi. — θεῶν Reg. A. et alii n. nulli Regg. — ἰλάσσηται Vat. B.

1038. ἄψ δ' ἀπὸ vulg. pro falsa versus praecedentis lectione. Correxerunt Brunck.

1039. Hic versus deest in V. A. C. D.

- 40 „ἤε κυνῶν ὑλακῇ, μὴ πως τὰ ἕκαστα κολούσας
 „οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον εἰς ἐτάροισι πελάσσης.
 „ἦρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἦντ' ἀλοιφῇ
 „γυμνωθεῖς φαίδρυνε τεὸν θέμας· ἐν δὲ οἱ ἀλκῇ
 „ἔσσετ' ἀπειρεσίῃ μέγα τε σθένος, οὐδὲ κε φαίης
 45 „ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 „πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
 „καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκωναὶ
 „γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος αἰσδουσα
 „φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 50 „ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μὴ ποτ' ἀέθλου
 „χάζεο. καὶ δὲ τοι ἄλλο παρὲς ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
 „αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὧκα δὲ πᾶσαν
 „χερσὶ καὶ ἥνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
 „οἱ δ' ἦδη κατὰ ὠλάας ἀνασταχύουσι Γίγαντες,
 55 „σπειρομένων ὄφις θνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 „αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσης,
 „λάθρη λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
 „καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοισιν
 „ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγῃς δηϊοτῆτος
 60 „ἰδυῖσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖο ἔκητι
 „οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποδί· νίσσεο δ' ἔμπης,
 „ἢ φίλον, ἢ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.“

1043. δέ τοι Reg. A.

1046. πεπλαγμένον Guelph. Vind.

1048. Hic versus deest in Med., additus est a manu antiqua. —
 Regg. A. C. E.

1049. γε omittit Guelph.

1050. ἔσσεαι Vind. — ἀέθλων su-
 scripto ou Vind.

1052. φεύξης Vatt. C. D.

1053. ἀρόσσεις suprascripto η
 elph.

1054. ἀνασταχύουσι vulg. ἀνα-
 χύουσι, quod conjecerat Stephanus,
 habet Reg. B., quod sensu flagitan-
 cum Brunck. Beck. recepi.

1057. λάθρα Guelph. — στιβαρό-
 ν Vind.

1058. καρχαρέοι libris omnibus
 itis dederunt Brunck. Beck., quia
 ymol. M. p. 493, 1 habet καρ-
 χέοι κύνες; sed ille fortasse no-

strum locum ne respicit quidem, no-
 men certe Apollonii non addit. Alte-
 ra autem forma, quam revocavi, con-
 stanter utuntur poetae; cf. Wernick.
 ad Tryphiod. v. 615.

1059. ἀπείγῃς Vatt. C. D.

1060. τοῖο ὃ' ἔκητι vulg. τοῖο
 γ' ἔκητι Vatt. A. C. D. Regg. qua-
 tuor, Med. Guelph. Vrat. Brunck.
 Beck. Sed ipsa illa librorum varie-
 tas docet utramque particulam a
 librariis insertam esse et abesse de-
 bere, ut abest a Reg. E. vid. ad I,
 334.

1061. νίσσεο vulg. νίσσεο Reg. E.
 marg. Vind. Brunck. Beck.

1062. ἢ φίλον Vatt. A. B. C. D. —
 εἰ τοι vulg. ἦτοι Vatt. A. B. C. D. ἦτοι
 Vind. ἦτοι Vrat. ἦτοι Regg. quinque,
 quod propter librorum auctoritatem
 cum Brunck. Beck. recepi, quamquam
 neque altera lectio spernenda est.

- „Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σίγα ποδῶν πάρος ὅσας βαλοῦν
 θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δαῦεν,
 1065 μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐοῖο
 πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῶ δέ μιν ἄντην
 ἑξαῦτις μῦθον προσεφώνεεν, εἰλέ τε χεῖρος
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδώς.
 „Μνώεο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκη
 1070 „οὔνομα Μηδείης· ὥς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 „μνήσομαι· εἰπὲ δέ μοι πρόσφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
 „δῶματα, πῇ νῦν ἐνθεν ὑπεῖρ ἄλλα νηϊ περήσεις·
 „ἦ νῦν που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξαι Ὀρχομενοῖο,
 „ἦε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
 1075 „ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀγινωπτην γεγανῖαν
 „Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιος ἐστὶν ἐμοῖα.“
 „Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κού
 οὔλος Ἔρως, ταῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα·
 „Καὶ λίην οὐ νύκτας ὄτομαι οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 1080 „σεῦ ἐπιλήσεσθαι προφυγῶν μόρον, εἰ ἐτεὸν γε
 „φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
 „Αἰήτης προβάλησι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 „εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὖαδε πάτρην
 „ἔξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνάγει.
 1085 „ἔστι τις αἰπεινοῖα περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
 „πάμπαν εὐρόηνός τε καὶ εὐβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς

1063. λαβοῦσα Med. (cod Laur. ap. Dorvill. ad Char. p. 318.)

1065. ἐοῖο ex conjectura Brunck. Beck. male. vid. ad I, 1032.

1066. ἐπιπλάγξασθαι Vatt. A. C. et D. a m. 2. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vid. supra v. 972.

1067. μῦθον Guelph.

1068. ἦδη γάρ ἀπ' ὁ. vulg., sed id in solo Vat. B. legitur, reliqui codices omnes habent ἦδη γάρ οἱ ἀπ' ὁ., quod recte revocavit Brunckius, ἦδη in δὴ mutato.

1071. δ' ἐμοῖ Brunck. ut solet.— ἔασι Guelph.

1073. Ὀρχομενοῖο Med.

1074. αἴης Med. a m. 1. Vind.

1076. Πασιφάην codd. omnes (exceptis fortasse Regg.) et Flor. Ald. Brub. Basil. Πασιφάης ed. Paris, unde a Stephano receptum in

recentiores editiones omnes migravit et necessarium videtur propter 1099.— ἐμεῖο vulg. Vrat. ex ras. ἐμοῖο Vat. C. Regg. quatuor, Brunckius et Beckius.

1081. μηδέ κεν' ἄλλον ex conjectura reposuit Brunck. propter quentem conjunctivum, sed et huius simplice εἰ pendere posse videtur ad I, 905, neque τινά sensus ca abesse potest.

1083. εἰ δέ τι vulg. male. praebent Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi.— In Vind. lacuna est ab versu ad v. 1128.

1086. εὐρόντος Regg. A. C. εὐρότος Reg. B. εὐρόειτος Reg. D., quod recepit Brunck. hic quoque suorum librorum auctoritati nimium tribuimus nam quod Schol. Thessaliae fluv

- „Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Λευκαλίωνα,
 „ὃς πρῶτος πόλιν καὶ ἐδείματο νηὺς
 „ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
 1090 „Αἰμονίην δὲ τὴν γε περικτίονες καλέουσιν.
 „ἐν δ' αὐτῇ Ἰωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 „πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔναμ' ἀκούσαι
 „Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρυηθέντα,
 „Αἰολίδην Μινύην, ἐνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 1095 „θὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολιῶσαι.
 „ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶντα πάντ' ἀγορεύω,
 „ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην,
 „κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 „παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεΐνεις;
 1100 „αἶδε γάρ, ὥς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσαστο Μίνωος
 „ἄμφ' αὐτῆς, ὥς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.“
 „Ὡς φάτο μελιχίοισι καταψήχων ὀάροισιν·
 τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον αἰνῶι,
 καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπύξατο μύθῳ.
 1105 „Ἑλλάδι που τάδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 „Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
 „Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδην
 „ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευς.
 „ἀλλ' οἷον τῦνη μὲν ἔμευ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,

commemorat, ad fidem huic lectioni faciendam nihil facit, quum saepe doctissimus Schol. multa obiter tangat, quae cum poetae textu nihil commune habent. Vocabulum ἐϋόρητος ne graecum quidem esse monuit iam Ruhnck. ep. crit. p. 207; idem Suidam quoque s. v. εὐρητος et Etymol. M. p. 395, 54, quorum uterque versum nostrum laudat, vulgatam lectionem tueri docuit. ἐϋρητος, quod de suo dedit Beck., habet Guelph.

1089. ἀθανάτων Guelph. — ἐμβασίλευσεν Guelph. ἐβασίλευσεν Med. Vrat.

1090. τήνδε vulg. τὴν γε Vatt. A. Med. Guelph. Vrat. Regg. quinque, quod cum Brunck. Beck. praefert.

1091. Ἰωλκὸς vulg. metro claudiente, quare Ἰαολκὸς ex conjectura ediderunt Hoelzlin. Shaw., quod le-

gitur in Guelph. Vrat. Melius Brunckius Ἰαωλκὸς emendavit, quam formam ex Homero et Pindaro affert, idque praebet Vat. B. — πόλις vulg. πόλις ex Med. (cod. Laur. ap. Dorrill. Vann. Crit. p. 337.) Guelph. Vrat. Regg. A. B. E. cum Brunck. et Beck. recepi.

1097. τε ante δόμους omittit Guelph.

1100. αἶ γάρ Reg. A.

1101. αὐτοῖς Beck. ex errore typoth.

1102. καταψήχων vulg. καταψήχων Vatt. C. D. et A. a m. 2. Med. Guelph. Vrat. Reg. B., quod sensu jubente cum Brunck. et Beck. recepi. Ad hoc referenda etiam videtur Scholl. interpretatio καταμαλάττω. — ἀγανοῖσι Regg. A. B. C. D.

1105. ἀλεγείναι Vatt. A. C. D. Guelph.

- 1110 „μνώεο· σεῖο δ' ἐρῶ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων
 „μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢ τις ὄσδα,
 „ἢ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλαλάθοιο ἐμαῖο·
 „ἢ αὐτὴν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 „ἐνθένδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
 1115 „ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα
 „μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἶθε γὰρ εἶην
 „ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὃ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν·
 1120 „Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 „ὥς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάξεις.
 „εἰ δὲ κεν ἦθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκῇαι,
 „τιμήσεσθα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃ τε
 „ἔσσεαι· οἱ δὲ σε πᾶγχυ θεὸν ὥς πορσανέουσιν,
 1125 „οὖνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότηροποι οἴκαδ' ἵκοντο
 „σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὐτὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 „καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 „ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίλοισιν
 „πορσυνέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
 1130 „ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.“
 „Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθε κατεΐβετο θυμὸς ἀκουῇ.
 ἔμπης δ' ἔργ' αἰδήλα κατερόλγησεν ἰδέσθαι
 σχετλίη· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη,
 1135 ὄφρα κακὸν Πελὶν ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἱκῇται

1110. ἐγῶν Vrat.

1111. ἀπόπροσθεν Guelph.

1112. De hiatu in fine pedis quinti vid. Herm. ad Orph. p. 735.

1113. αὐτὴν γε ex Regg. quinque receperunt Brunck. Beck., quod non recipi debebat, etiamsi in melioribus libris inventum esset; nam quomodo pronomen abesse posse putaverint illi non intelligo.

1114. ἐνθάδ' Reg. A. — Ἰωλκὸν vulg. Ἰαολκὸν Hoelzlin. Shaw, Ἰαωλκὸν Brunck. Beck. ut v. 1091.

1117. τόσσοισιν pro τότε σοῖσιν Guelph.

1118. κατὰ τροχέουσα Vat. B.

1121. ἄλλον pro ἄγγελον Guelph.

1124. ἡδέ σε Reg. D., quam pessimi

mi codicis lectionem vulgata longe deteriorem a Brunck. et Beck. receptam esse miror. — θεὸν ὥς Beck., quod se cum Vrat. scripsisse gloriatur.

1125. ἐνθάδ' ἵκοντο Reg. A.

1129. πορσανέεις vulg. πορσυνέεις Vatt. A. C. D. Med. Vrat., quod prae-tuli, quia de lecto πορσύνειν dici solet, vid. supra v. 840. Mutatum est a librariis, quibus altera forma ex v. 1124 obversabatur.

1131. τῆς δ' Vat. B. Reg. D. — ἐντοσθεν Guelph.

1133. ἐπαρνήσεσθαι Reg. A. ἀπαρνήσεσθαι Vatt. A. C. D. Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vid. supra v. 972 et 1066.

1135. εἰς Vrat. Vind. — ἵκοιτο ex

Αἰαίη Μῆδεia, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.

Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσai ἀπώθεν
 σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδύετο δ' ἥματος ὦρη
 ἄψ οἰκόνδε νέεσθαι ἐὴν μετὰ μητέρα κούρην.

10 ἢ δ' οὔπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
 θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἧῦδα·
 „ὦρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
 „δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 15 „ὀδυρίων· αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.“

Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσιν
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὐτὲ διέτμαγεν. ἦτοι Ἰήδων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·
 ἢ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
 50 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὔ τι περιπλομένας ἐνόησεν.
 ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπότητο.
 αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
 καὶ ῥ' ἐτέρη μὲν χειρὶ λάβ' ἠνία, τῇ δ' ἄρ' ἑμάσθλην
 δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε
 55 θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν
 Χαλκιόπῃ περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
 ἢ δὲ παλιτροπλήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελλήτο.

conjectura Brunck. Beck. sine causa,
 d. ad I, 17. — Aut hunc aut si-
 lem locum IV, 242 expressit Apol-
 dor. I, 9, 16 ἔν' ἔλθῃ κακὸν Μῆ-
 δια Πελλία.

1136. γε omittunt Vatt. A. C. D.
 Regg. tres, Vrat. Vind.

1137. ὀπιπτεύουσai Vatt. A. D.
 ed. ὀπιπτεύουσιν Guelph. — ἀπο-
 ν suprascr. ω Vrat.

1138. ὦρη Steph. sphalmate typ.

1139. εἰς οἶκον Reg. D. εἰς οἰκόνδε
 Regg. A. B. E. ἄψ εἰς οἰκόνδε Guelph.

1141. Hoc uno loco Apollonius vo-
 culo λόγος usus est, raro omnino
 ad epicos poetas (v. Naek. ad Choe-
 p. 118 sq.), et ita, ut Homeri et
 siodi auctoritatem sequeretur, qui
 αἰμυλίοισι λόγοισιν dixerunt Od. I,
 Theog. 889.

1142. πεφυλαγμένος Vind. — αὐδα
 elph.

APOLLON. RHOD. I.

1144. ἀποφθάμενον Regg. A. D.
 ἀποφθίμενον Reg. E. — νοήσῃ Vatt.
 A. D.

1145. αὐτίς Guelph.

1147. διέτμαγον vulg., quod in διέ-
 τμαγεν mutandum esse monui ad II,
 298. Vidit etiam Spitzner. de vers.
 her. p. 64.

1151. μεταχρονίη vulg., sed codi-
 ces omnes, uno Vat. B. excepto, ha-
 bent μεταχρονίη, quod revocavi. Vid.
 ad II, 300.

1152. αὐτομάτῃ δὲ Regg. quinque
 male. αὐτομάτοις x. Guelph.

1155. τὴν δ' ἀνιοῦσαν ex uno Reg.
 D. receperunt Brunck. Beck. Est ea
 correctio librarii, qualibus plenus est
 deterrimus ille codex, eaque minime
 necessaria.

1158. ἀνηρομένη Vind.

N

ἴξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντήρος ἔνερθεν,
 1160 λέχρις ἐρειαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 οἶον ἔῃ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.

Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 1165 ὥρτ' ἵεναι σὺν τοῖσι, πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα,
 ἡρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,

1170 Ἴδας ἦστ' ἀπάνευθε θακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσυνοι τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἐργαθε νυκτός,
 εὐκῆλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἄμ' ἡοῖ
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἵεναι σπόρον αἰτήσοντας

ἄνδρες δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηϊφίλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην υἷα κλυτὸν Ἑρμείαο.
 βὰν δ' ἴμεν οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν ἰοῦσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεπὸς ἐς ἄεθλον ὁδόντας

Ἀονίοιο δράκουτος, ὃν Ὀγυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανεν,
 1180 πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἔοντα,
 ἔνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοῆς, ἦν· οἱ Ἀπόλλων
 ᾤπασε μαντοσύνησι προηγῆτειραν ὁδοῖο,
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπέκ γενύων ἐλάσασα.
 Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῶ τε φονῆϊ.

1185 καὶ ὃ ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίλοισιν

1160. μέχρις Vatt. C. D. — ἐρ-
 σαμένη Guelph.

1164. κατὰ προλιπὼν Vat. A.

1165. πιφασκόμενος Reg. A. Vind.

1166. ἡρώων ἐς ἕκαστα Med. οἱ
 δ' ἔκλυνον ἕκαστα Vat. B. Regg. A.
 C. E., quae si prioris recensio-
 nis sunt, ut putat Gerhard. p. 43, corrupta
 sunt, neque sufficeret Gerhardi emen-
 datio οἱ δ' ἔκλυνον τὰ ἕκαστα. —
 πέλασσαν Reg. D.

1171. ἐπὶ κνέφας Regg. A. E. Vrat.
 Vind. — ἐργαθε Vrat. Vind.

1172. μέλλοντο vulg. male. μελέον-
 το Guelph. ed. Paris. Steph. μέλον-
 το Vat. C. et Regg. nonnulli. ἐμέλον-
 το, quod conjecerat Brunck. Analect.

T. III p. 175, habent Reg. D. et Schol.
 Paris., idque cum Brunck. et Beck.
 recepi.

1175. Ἑρμείο Guelph.

1177. ἐπ' ἄεθλον Regg. tres.

1178. Ἀονίαιο Regg. A. Ἀονίον
 Guelph.

1179. Εὐρώπαν Guelph. — εἰσαφί-
 κανεν Vrat. Vind.

1180. Ἀρητιάδῃ vulg. ex errore
 frequentissimo. Ἀρητιάδι, quod con-
 jecerat Stephanus, ex Regg. A. B. E.
 receperunt Brunck. Beck.

1181. ἐνάσθη Vrat. Vind.

1183. ὑπεγγενύων Vatt., A. D.
 Vrat.

1185. ἐνὶ σπείρας Reg. A.

- Καδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενῇ εἶδατο λαόν,
 Ἄρτος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Αἰήτης ἔπορευε μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν ὀϊσάτο πείρατ' ἀέθλου
 190 ἐξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ξυγὰ βουσί βάλοιντο.
 Ἥλιος μὲν ἄπαθεν ἐρεμνὴν δύνετο γαῖαν
 ἐσπέριος νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν·
 Νυξ δ' ἱπποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ξυγὰ· τοὶ δὲ χαμῦνας
 ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων
 195 αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέας ἀστέρας ἄρκτου
 ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος ἥντε τις φῶρ
 σὺν πᾶσιν χρήεσσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγνυνεν ἑναστα
 ἡμάτιος· θῆλυν μὲν οἶν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
 1200 Ἄργος ἰὼν ἤνεικε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς εἰς νηός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἶδε χώρον, ὅτις κείνου ἔκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἔνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσδατο μὲν ποταμοῖο
 εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
 1205 ἔσδατο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν

1186. γαιηγενῇ Vat. D. γαιγενῇ Med. Hinc corruptum in γηγενῇ, quod habet Guelph.; quod quum metro non satisfaceret, correctores metrici, quorum manus in codd. Regg. saepe agnoscitur, addiderunt ἐπὶ. Ita nata est lectio ἐπὶ γαιγενῇ, quam ex Regg. quinque male receperunt Brunck. Beck. In Schol. Flor. haec verba ita laudantur: Ἰδρυσεν ὄχλον γαιγενῇ Ἄρτος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο, unde colligi potest, prioris recensiois lectionem fuisse γαιγενῇ Ἰδρυσεν ὄχλον, quam deinceps mutaverit poeta propter male correptam mediam in Ἰδρυσεν, quod amen Nonnus et sequiores sibi peruserunt.

1188. ἔπορε Regg. tres, Brunck. eck. male.

1189. ὀϊσάτο vulg. ὀϊσάτο Vatt. C. D. Med. Guelph. Regg. tres, rat. Vind. Brunck. Beck.

1190. βουσί ξυγὰ Reg. A.

1192. νεάτας Reg. A.

1193. ἔβαλεν Med. Guelph. Vrat. Vind.

1194. πείσμασιν Med.

1195. εὐφεγγέες ex conjectura Brunck., nescio quam ab causam. ἀφεγγέος Reg. A.

1196. πανεύκηλος Regg. quatuor.

1197. ἐρημέην Med. a m. 1. — κλωπήϊος Med.

1198. πᾶσιν vulg. πᾶσιν Med., quod recepi. — ἀλέγεινεν Vat. B.

1199. ἔκτοθι Guelph.

1200. ἤνεικε marg. Reg. A. Vrat. ἤνικε Vind.

1204. εὐαγέος Guelph. εὐρηός Regg. A. C. εὐρεῖος Reg. D.

1205. τὸ μὲν οἱ falsum esse docet metrum, quum pro μὲν vocabulum aliquod legi debeat in vocalem exiens; illud debetur librariis hiatui inepte caventibus. Herm. ad Orph. p. 782 legendum proponit τό ῥά οἱ, quod tamen recipere nolui, quia incertum est utrum hoc an aliud vocabulum a

- Αημνιάς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημῆϊον εὐνῆς.
 πηχύϊον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἐνὶ βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἄρνειοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαΐε δὲ φαρφύ
 1210 πῦρ ὑπένερθεν ἰεῖς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λουφάς,
 Βριμῶ κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' αἰθούσῃ
 κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰσονίδαο· πέριξ δὲ μιν ἑστεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πόρθοισι δράκοντες·
 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήν
 ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πίσεια δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξα
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμήτιδες, αἶ περι κέλην
 1220 Φάσιδος εἰαμενὴν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 Αἰσονίδην δ' ἦτοι μὲν ἔλεν θεός, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὅφρ' ἐτάροισι
 μίκτο κιών· ἦδη δὲ φόως νιφόεντος ὑπερθεῖν
 Καυκάσου ἠριγενῆς Ἡὼς βάλεν ἀντέλλουσα.
 1225 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἔεστο
 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρίξας
 σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
 χρυσεῖην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
 λαμπομένην, οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
 1230 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
 ἄν δὲ πολύρδινον νῶμα σάκος, ἄν δὲ καὶ ἔγχος

poeta profectum sit. Itaque vitiosam lectionem intactam reliqui.

1208. νήησεν pro vulg. νήησε ex Med. recepi.

1209. αὐτόν δ' εὖ Regg. D. E. — σαῖνε pro δαΐε Guelph.

1210. ὑπερθεῖν Reg. A.

1211. ἐπαρωγόν' Reg. D.

1214. ἱεροῖς vulg. ἱροῖς Med. ex correctione et Reg. B., unde Brunck. Beck.

1215. σμερδαλέοις Guelph. — Huc fortasse referendus est Varronis Atacini versus apud Non. Marcell. p. 191: *Cujus ut adspexit torta caput angue revinctum.*

1217. ὀξύη Flor.

1218. πίσεια vulg., quod corr Brunck. secundum I, 1266.

1219. ποταμήτιδες vulg. ποτατιδες Vatt. A. C. D. Med. Gue Regg. quatuor, Vrat. Vind., q formam tot librorum auctoritate matam, quamquam insolentiozem, cipere non dubitavi. Addatur Lex

1221. ἔλε Brunck. ut solet.

1224. ἔβαλλεν Vrat. Vind.

1227. σφωϊτέραις Schol. uter

1228. κόρυην Vrat. Vind.

1229. Hunc versum omittit Flor περὶ τρόχου scribendum suspic Hoelzlin., quem refellit Merrick Tryphiod. 518.

1231. πολύρδινον Brunck. Beck more.

δεινόν, ἀραιμάκετον· τὸ μὲν οὖν κέ τις ἄλλος ὑπέστη
ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρῆξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πολέμιξεν.

35 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βῆσατο, ὄντηρας δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόλης
ἤλασεν εὐρεΐαν κατ' ἀμαξιτὸν, ὥς κεν ἀέθλων
παρσταίη· σὺν δὲ σφιν ἀπειριτος ἔσσυτο λαός.

40 οἶος δ' Ἰσθμιον εἴσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἄρμασιν ἐμβεβαῶς ἢ Τάλναρον ἢ ὄγε Λέρνης
ὑδωρ ἢ κατ' ἄλσος Ἰαντίου Ὀγχηστοῖο,
καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἅμα νίσσεται ἵπποις
Πέτρην θ' Αἰμονίην ἢ δεινδρήεντα Γεραιστόν·

45 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ιδέσθαι.

Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποδημοσύνησιν Ἰήσων
φάρμακα μυδήνας ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν
ἡδὲ δόρυ βριαρόν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδὲ δύναντο

150 κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
ἀγὰς κρατερῇσιν ἐνεσκήκει παλάμησιν.

αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας

1234. πῆλε Vat. B. a m. 1. πᾶλε a
2. πῆλε etiam Flor. Ald. Brub.
sil. — πτελέμιξε suprascr. in Reg.
πελέμιξε Reg. D. ineptissime, re-
tum tamen ex malae notae libro a
mckio et Beckio, quod minime
i debebat in notissima locutione
merica ἐναντίβιον πολεμίζειν.
τιβίην πολεμίζειν habet Noster
758. IV, 409.) Matthiae. obs.
t. p. 29, quum nullam nisi Brun-
lectionem cognitam haberet, eam
non vulgatam lectionem esse
varet, emendavit πολέμιξε. Flor.
et πολέμιζε, sed ex mero errore,
sensus acristum poscit, qui apud
aerum quidem non occurrit, sed
et ille πολεμίζομεν II. II, 328.
λεμίζων II. XIII, 644. πολεμίζο-
II. XXIV, 667.

235. εὐπηγέα Brunck. Beck.

237. ἔλεν suspicatur Brunck. sine
m.

238. ἀέθλων Med. Guelph. Vrat.

Vind. Reg. A. Ald. Brub. Basil. ex
errore notissimo.

1239. ἀπείρητος Med. Vrat. Vind.

1242. Hemistichium laudat Steph.
Byz. s. v. Ἀβαντίς.

1243. δὴ θαμὰ ex conjectura de-
dit Brunck., sed θαμὰ frigere, ἅμα
cum ἵπποις jungendum esse vidit
jam Beckius. — νείσεται vulg. νείσ-
σεται Vrat. Vind. νίσσεται Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

1244. Πέτρην littera majuscula
recte scripsit Beck. — πετρηέντα
Vatt. A. C. D. fortasse errore ex pri-
mo versus vocabulo nato.

1249. οὐδὲ δύναντο Vrat. Vind.,
quod recepi pro vulg. οὐδ' ἐδύναντο.
Vid. ad II, 1072.

1250. γνάψαι Med. Vrat. Vind.
γνάμψασθαι Reg. A. — γέπου Regg.
A. B. C. D., quod male praetulerunt
Brunck. Beck. Sic mox v. 1298
οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν.

1251. εὐαγὲς Guelph. — ἐσκήκει
Vat. D.

- κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλην ξίφι· ἄλτο δ' ακωπή
 φαιστήρ ἄκμονος ὥστε παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάθησαν
 1255 γηθόσυννοι ἦρωες ἐπ' ἐλπωρῇσι ἀέθλου.
 καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· θυ δέ μιν ἀλκή
 σμερδαλή, ἄφατός τε καὶ ἄτροπος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένει σφριγύσσαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἱππὸς ἐλδόμενος πολέμοιο
 1260 σκαρδμῶ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθε
 κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν αὐχέν' αἰρεῖ·
 τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαλετο κάρτεϊ γυίων.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μετάρσιον ἵχνοσ ἐπαλλε-
 ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
 1565 φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἴσσουσαν
 χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
 ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
 καὶ τότ' ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σήσεσθαι ἀέθλων
 μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυνθέντες
 1270 ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
 τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστρος ἀντιπέρηθεν,
 ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
 γίγνεται, ὅπποτ' ἄεθλα καταφθιμένοιο ἀνακτος
 κηδεμόνες πεзоῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
 1275 τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων
 τοὺς μὲν Κανκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἐλίσσόμενον ποταμοῖο.
 Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,

1254. Hic et duo qui sequuntur versus desunt in Guelph.

1257. ἄφαιτός Med. a m. 1.

1258. χεῖρες deest in Vatt. A. C. D. — ἐπερρώσαντο Vrat.

1260. παιδὸς pro πέδον Vind.

1264. μελίη Vind. — ἐν χερσὶ ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck. probante Gerhardo p.97, sed ex uno illo deteriore libro recipere nolui, praesertim cum pluribus locis hic unus codex ἐνί pro vulg. ἐν praebe- at; vid. ad II, 710.

1265. κεν Brunck. in vitis libris. — αἴσσουσαν Vat. B.

1266. μεταπαιφάσσεσθαι var. lect. apud Schol. utrumque, quae in qui-

busdam libris ex errore scribarum nata videtur, quorum oculi ad ver- sus praecedentis exitum aberrabant.

1267. ἄγονται vulg. ἄγωνται Vatt. A. C. D. Regg. quinque, Guelph. Vrat. Brunck. Beck., quos propter li- brorum auctoritatem et sensus prae- stantiam secutus sum, quamquam etiam indicativus, sensu quidem paul- lisper mutato, ferri potest.

1268. ἔτι deest in Vatt. A. C. D.

1269. ἐπὶ σχερῶ Vatt. A. D. ἐπὶ σχερῶ Vat. B. — ἰδρυνθέντες Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1270. δηθὰ μάλ' Regg. A. B.

1273. γίγνεται Regg. tres.

- 80 δὴ ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον
 νηὸς ἀποπροθορῶν· ἄμυνδ' ἔλε παμφανόωσαν
 χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὁδόντων
 καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἵκελος, ἄλλα δέ που χρυσαόρῳ Ἀπόλλωνι.
 παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἶδε ζυγὰ χάλκεα τᾶρων,
 85 αὐτόγνόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ Ἀδάμαντος ἄροτρον.
 κρίμψε δ' ἔπειτα κιῶν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
 ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείσας.
 βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
 ἵχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
 90 κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
 καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῶ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνέοντες.
 ἔδδειςαν δ' ἦρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 εὖ διαβὰς ἐπιόντας ἄτε σπιλὰς εἰν ἀλλὶ πέτρῃ
 95 μέμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
 πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
 μυκηθμῶ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
 ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐρύρῃνοι χοάνοισιν
 00 φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,

1279. σὺν Vrat. Vind. Flor. —
 νεν ἐς ἄεθλον Guelph.

1280. ἀπο προθορῶν vulg., quod
 ite correxit Brunck.

1281. ἔμπλειον Reg. A.

1283. ἔκελος Med. Guelph. Vrat.
 d. Flor. Ald. Brub. Basil. ut supra

278. — χρυσαόρῳ vulg. χρυ-
 ρῳ Vatt. A. D. Guelph., quam le-
 nem cum Herm. ad Orph. p. 735
 etuli, non propter hiatum, qui
 le excusari potest, quum et in
 vo tertiae declinationis, et in
 rta sede et ante nomen proprium
 sed quia Apollonius, quum evitare
 set hiatum, certo eum evitavit, et
 nerus quoque hanc vocabuli fór-
 n praetulit Il. V, 256, neque o-
 ino altera forma in Iliade et Odyss-
 us est.

1284. δ' ἀνείδον Med. a m. 1.

1285. τοῖσι Med. Vrat. Vind.
 βαρὸν Vrat. Vind.

1286. ὄβριμον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. tres. — ἔπηξε Guelph.

1287. ἀείρας pro ἐρείσας Reg. E.

1288. νήρια Vat. B.

1291. καρτέρῳ Reg. A. — εἰλυ-
 μένα Guelph.

1293. τοῦγε Vind.

1295. μέμνειν Vat. B. μέμνει
 Vrat. — δονεύμενα Flor.

1297. ἐνέπληξεν Med. a m. 1.

1298. ἀνώχλισαν vulg. ἐνώχλισαν
 Regg. A. C. D. E. ἀνώχλισαν Vatt.
 A. D. Reg. B. Guelph. Vrat. Vind.
 Brunck. Beck.

1299. εὐρύρῃνοις vulg. inepte, non
 enim ad fornaces hoc adjectivum
 pertinet, quae εὐρηται vocantur
 etiam Hesiod. Theog. 862, εὐρύρῃνοι
 autem vocari nunquam possunt, sed
 ad folles. εὐρύρηνοι habet Reg. E.
 εὐρύρῃνοι recte Reg. A. ex correctione.
 εὐρίνοι ex conjectura Brunck. Beck.
 — χοάνοις Guelph.

1300. φῦσαι Hoelzlin. Shaw. for-

πῦρ ὅλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅπποτ' ἀτξί
 νειόθεν· ὥς ἄρα τώγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
 ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δῆϊον αἰ
 1305 βάλλεν ἄτε στεροπή· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρρι
 καί ῥ' ὄγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσα

tasse ex errore typ. — ὅτε Hoelzlin. Shaw. Utramque Beckius falso vulgatum lectionem vocat, quae solius Hoelzlini stupori debetur, et Brunckii correctioni tribuit eam, quae in omnibus prioribus edd. invenitur. — ἀναμορμύρουσι emendavit Ruhnke. epist. crit. p. 149, quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea emendatio mihi, pace summi viri sit dictum, neque necessaria videtur, neque apta. Nam ut taceam, *murmur* vix sane apte de follium sonitu dici, hujus mentio fit v. 1301 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος et his verbis respondent Ovidii Metam. VII, 106, quae affert Ruhnke. *utque solent pleni resonare camini*, neque aptum foret, si Apollonius bis de strepitu follium loqui voluisset. Deinde ex eo, quod opponitur, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς, elucet, supra non de strepentibus, sed de flantibus folliibus sermonem esse, quibus opponuntur cessantes, ut commode comparari possit locus noster cum Homericō Il. XVIII, 470
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι
 πᾶσαι ἐφύσων,
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμῆν
 ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπενδόντι παρέμμεναι,
 ἄλλοτε δ' αὖτε,
 ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτε.

Jam intelligitur Scholiastas recte hunc locum explicare: ἀναμαρμαίρειν κυρίως τὸ καίειν μετενήνοχε δὲ τὴν φωνήν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔξωθεν. Ἀναμαρμαίρειν vero de folliibus eo aptius dicitur, quod, quum follium flatu ignis accenditur, ipsi evomere ignem videntur.

1301. πιμπρᾶσαι Flor.

1302. αὐτοῦ vulg., quod non posset nisi ad ignem referri, ut is ipse erumpere ex folliibus diceretur, neque prorsus inepte, sed quum αὐτῶν

praebeant Regg. quinque, Brunck. et Beck. recepi. — vulg., quod ferri non potest. D. et E. a m. 1. ἀτξί Regg. E. Vrat. Vind., quod cum B Beck. recepi, sed malim ἀτξί

1303. φυσιόωντες vulg. exhibent Vatt. A. C. D. Med Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vind. cum Brunck. et Beck. recepi propter hiatum, ut illi, sed librorum auctoritatem et quod facilius a librariis proficisci

1304. ὁμάδω vulg. (etiam cum gl. θορύβω, de quo fa Brunck.) ὁμάδω Vatt. A. B. ὁμάδω Vind. ὁμάδων Regg. et ed. Paris. ὁμάδων emendatum quod a recentioribus editoribus receptum est, et legitur si ex Itali editoris silentio ligere licet. ὁμάδων legen ponit Herm. ad Orph. Lit nescio quam ob causam. Stephani emendationem, de ejus veritate in tanto consensu dubitans, nam nonnulli ὁμάδων praebent, quum saepissime iota subscritum transeat. Accedit quo ὁμαδεῖν nunquam, ab Homini de hominum confabulatione usurpatur, ὁμάδος sententiam transtulit Il. XIII, quae revocassem ὁμάδω, nisi sequentia, quae fortasse cogent. — τὸν δ' ἄμφι Herm. l. l., in quibus quo et ἔ jungat nescio. Fatendum est, τὴν otiosum videri, nisi interposito vocabulo putes ut Il. IX, 519. Sed hunc locum nondum perperam videri jam monuimus.

1305. Displicet βάλλεν in sensu usurpatum et malum ἄτε στεροπήν.

1306. κέρας βοός Regg.

- εἶλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσῃ
 ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάρβαλεν ὀκλάξ,
 ῥίμῃ ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὥς δὲ καὶ ἄλλον
 1310 σφῆλε γνῦξ ἐπιόντα, μὴ βεβולהμένον ὀρμῇ.
 εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἐνθα καὶ ἐνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶδαρ ἐλυσθείς.
 θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
 1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀγχίμολον ζυγὰ οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' αἰέρας
 χάλκεον ἱστοβοῆα θοῇ συνάρασσε κορώνῃ
 ζεύγληθεν. καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἄψ ἐπὶ νῆα
 1320 χαζέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὐτίς ἐλὼν σάκος ἐνθετο νώτῳ
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων.
 πῆληκα βριαρὴν δόρου τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσας
 ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσσειν ἀκαίνῃ.
 οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
 1325 τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.

quam verborum collocationem cur praetulerint Brunck. et Beck. non intelligo. — ἐρούσας Vrat. Vind.

1307. ὄφρα πέλασσειν Regg. quinque, unde ὄφρ' ἐπέλασσε dedit Brunckius, quia ὄφρα hic non ut sed donec significet. Secutus est Beck. Sed intelligi non potest, cur non ut h. l. significare possit. Veram mutandi causam Brunckio conjunctivum fuisse puto, quem post imperfectum εἶλκεν ferre non poterat, de quo vid. ad I, 17.

1308. κάρβαλλεν Vind.

1309. καὶ ἄλλον Vrat. Vind.

1310. ἔσφηλε Regg. B. D. ἔσφαλε Regg. A. E., quod recepit Brunck. adversante metro.

1312. τῇ καὶ deest in Guelph.

1315. προπεφραδμένον legendum iudicat Herm. ad Orph. p. 759 propter correptionem ante φρ, quam tamen ferendam iudico cum Spitznero de vers. her. p. 103 non minus quam in προπεφραδμένα apud Hesiod. Op. et D. 355.

1317. ὅγ' εὖ ex conjectura Brunck., cui ingratus et insolitus videtur hia-

tus, qui est frequentissimus, v. Gerhard. p. 191. Spitzner. de vers. her. p. 140. Imposuit ille Beckio. — λόφοις Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., pessime; non ζυγὰ λόφοις ἐνέδησε, sed λόφους ζυγοῖς.

1318. De verbi συναράσσω significatione v. Ruhnck. epist. crit. p. 307 sq.

1319. ὑπὲρ πυρὸς vulg. contra sensum. ὑπ' ἐκ πυρὸς Regg. quinque, Brunck. Beck. Vera lectio est ὑπὲκ, quam confirmant etiam Scholl.: οὕς ἀναχωρῆσαι φησιν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ὀύμης. Etiam supra v. 608 confusa vidimus ὑπὲρ et ὑπὲκ.

1320. ἄνθετο vulg. ἐνθετο Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. Paris., quod recipere non dubitavi. Vulgata lectio ex solo Flor. propagata est.

1321. ἐξόπισθεν κε γένοντο Guelph.

1323. Versum laudat Etymol. M. p. 43, 48.

1324. αὖ pro εὖ Guelph.

οἱ δὲ τῶς μὲν δὴ περιώσια θυμάλνεσκον,
 λάβρον ἐπιπνέοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' ἀντή,
 ἦντε βυκτῶν ἀνέμων βρόμος, οὔστε μάλιστα
 δειδιότες μέγα λαῖφος ἀλίπλοοι ἐστείλαντο.

- 1330 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
 ἦσαν· ὀκρυόεσσα δ' ἐφείκετο νειὸς ὀπίσσω,
 σχιζομένη τὰ ὤμων τε βίη κρατερῶ τ' ἀρότῃρι.
 δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὥλκας ἀρότρου
 βῶλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθεές· εἶπετο δ' αὐτὸς
 1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῶ πιάσας ποδί· τῇλε δ' εἶδο
 βάλλον ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
 ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειεν
 Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυσ· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
 χαλκείης χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
 1340 ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἡματος ἀνομένοιο
 λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
 ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἐκέσθαι,

1326. οἱ δὴ τοι εἶως μὲν δὴ π. Vatt. A. B. D. Med. Guelph. Flor. Ald. οἱ δὴτι εἶως μὲν δὴ π. Vrat. Vind. οἱ δὴ τῶς μὲν π. Regg. quinque, ut saepe libri illi correctiones metricas proferunt. οἱ δὴ τῶς μὲν δὴ π. ed. Paris. Steph. Quam in textu dedi lectionem exhibent ed. Brub. et Basil., unde Hoelzlin. et deinceps omnes receperunt. Eadem in Vat. C. inventa videtur.

1328. ἀητάων ἀνέμων Vatt. A. D.

1330. δηναῖον pro δηρὸν Guelph.

1331. ἦσαν ed. Paris. Steph. — ὀκρυόεσσα Guelph. Brunck. Beck. — ἐφύκετο Vatt. A. C. D.

1333. κατὰ ὥλκας est hiatus Homericus, vid. II. XIII, 707.

1335. βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῶ π. π. vulg. Vertunt: *gradum forti pede firmans*, quae neque insunt in verbis graecis et, si inessent, inepta forent. Pro βαθμὸν in Reg. E. et Vind. legitur λάιον, in Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B. Flor. Ald. λαῖον. Ex Vaticanis nihil notatum video, sed mirum nō eadem lectio in iis reperiretur. Brunckius ignorans, quid illo λαῖον faciat, errore aut casu scriptum putat. Sed ea vera est

lectio: scilicet λαῖον est *culter aratri*, cui pedem imponere aratorem oportebat, quo profundius in terram penetraret; hinc recte loco nostro dictum est ἐπιπιάσας λαῖον ποδί. Rarioris hujus vocabuli pauca sunt, quod quidem sciam, vestigia. Phavorin. s. v. λῆιον: Λῆιον, τὸ χωράφιον, τὸ λαίου δεόμενον. λαῖον δὲ τὸ δρέπανον, et iisdem fere verbis Lexicon MS. Darmstad. apud Bast. ad Gregor. Cor. p. 892, et cod. Paris. apud eundem Λαῖον τὸ δρέπανον. Sed unde altera illa lectio βαθμὸν? scilicet neque βαθμός de Iasonis passu accipiendum est, sed et ipsum significat eam aratri partem, cui pes aratoris imponi solebat, unde βαθμός vocata est. Alterutrum igitur horum vocabulorum alterius glossema est, sed praetuli λαῖον propter librorum auctoritatem. — δὲ οἶο Vind. δ' εἶο Brunck. Beck. ut solent; vid. ad I, 1032.

1340. λάχος ἡματος ἀνυμένοιο Guelph.

1341. κεκμηῶτες Guelph.

1342. βουλητὸν Vrat. Flor. Ald. Brub. De vocabulo βουλυτός cf. Piers. ad Moer. p. 97.

τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὕα' ἀκαμάτω ἀροτῆρι,
 τετράγυός περ ἐοῦσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
 45 καὶ τοὺς μὲν πεδλίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὅφρ' ἔτι κεινὰς
 Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὐλάκας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
 αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέη σβέσεν ὕδατι δίψαν·
 50 γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρὰ, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀλκῆς, μαιώων συῖ εἰκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
 θῆγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοις.
 οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
 55 Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσιν
 δούρασί τ' ἀμφιγύοις κορυθήσσι τε λαμπομένησιν
 Ἄρης τέμενος φθισιμβρότου· ἔκετο δ' αἴγλη
 νειόθεν Οὐλύμπόνδε δι' ἥερος ἀστράπτουσα.
 ὥς δ' ὅπότε' ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
 360 ἄψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀέλλαι
 λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φράνθη
 τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὥς ἄρα τοίγῃ
 λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἴήσων
 μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
 365 λάξετο δ' ἐκ πεδλίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
 δεινὸν Ἐνναλλοῦ σόλον Ἄρεος· οὗ κέ μιν ἄνδρες
 αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ἄπο τυτθὸν αἶριαν.

1343. ἄρ ἡροτο Flor. Steph.

1346. ὅγ' ἄψ ex conjectura Brunck.
 ck. ut v. 1317.

1350. ἐνμπλήσατο ex uno Reg. D.
 ceperunt Brunck. Beck. cum ver-
 detrimento.

1351. μαίων Vrat. Vind., sed in
 suprascr. μό. — ἔκελος Med.
 ielph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
 sil. ut semper.

1352. θηρευτῆσιν Guelph.

1354. ἀνασταχύεσκον Guelph.

1355. φρίξαν vulg. perperam.
 φρίξεν Guelph. Regg. B. D. Brunck.
 ck., quod jam conjectura assecutus
 at Hoelzlin. Apte Brunckius con-
 rt Hom. II. XIII, 399. Virg. Aen.
 II, 525. XI, 601.

1356. δόρασι Guelph. — λαμπο-
 ἐνοισιν vulg. Femininum, quod

reponendum esse viderat jam Hoelz-
 lin., praebent Med. Guelph. Vrat.
 Vind. Regg. quatuor. Nota est ha-
 rum terminationum confusio; vid. ad
 III, 1020.

1357. ἔκετο Reg. D.

1360. ἄψ τ' ἀπὸ Reg. A. — ἐκέ-
 δασσαν Flor. Ald. Brub. Basil. —
 ἀῆται Med. ex correctione et marg.
 Reg. B., quod nescio cur praetulerint
 Brunck. et Beck.

1361. πάντ' ἐφράνθη ex conje-
 ctura Brunck. Beck. sine causa. vid.
 ad II, 1072.

1364. Hic versus deest in Vat. B.

1367. ὑπὸ ex uno Reg. D. male
 receperunt Brunck. Beck. Versus
 1396, quem confert Brunck., alia
 est ratio, quum illorum pedes sub
 terra essent. Homerus quoque loco

- τόν δ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσῃ
 αἵξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὼν σάκος ἔξετο λάθρη
 1370 θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἱαχον, ὥς ὅτε πόντος
 ἱαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
 τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη· ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
 Αἰήτην. οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
 ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
 1375 μήτέρα πῖπτον ἐοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἦντε πεῦκαι
 ἢ δρύες, ἄστ' ἀνέμοιο κατάϊκες δογέουσιν.
 οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ,
 ὀλκὸν ὑπανγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδονται
 μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἠέρος αἵξαντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσιν.
 γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὕτα δὲ μίγδην
 ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
 ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρῃς
 ὥμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἐσθηῶτας·
 1385 τοὺς δ', ἥδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.

simillimo Il. XII, 448 ἀπὸ usurpavit. Accentum vulgati ἀπὸ recte jam mutaverat Stephanus, sed in errorem relapsus est Hoelzlin.

1368. μέσσω Flor.

1370. δὲ omittit Vat. B.

1371. σπιλάδεσσιν Med. Vrat. — Ruhnck. epist. crit. p. 308 comparat Dionys. Perieg. v. 475 ἦχι θάλασσα Συρομένη μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν et Nitand. Alexiph. v. 290 οἶος πετρεῖσιν ὑποβρέμεται σπιλάδεσσιν.

1372. Hunc versum et qui sequuntur ab Eumelo sumsisse Nostrum testantur Scholl.

1373. ὥς δ' ὅτε Reg. A.

1376. αἵτ' Vind. — ἀνέμου Guelph.

1377. Pro ἀναπάλλεται var. lect. ap. Scholl. et Etymol. M. 697, 50 ἀπολάμπεται. Illud melius est; πάλ-
 λασθαι saepe de stellis dicitur, v. Schol. Paris. ad Il, 517. — ἀστήρ proprie h. l. non stella est, sed meteorum igneum, qualia saepius ἀστέ-
 ρες vocantur, v. Ruhnck. epist. crit. p. 108. Spanhem. ad Callim. H. in Del. 38. Siebelis. ad Philochor. p. 80.

1378. ἴδονται Regg. quatuor.

1381. φέρεν Vrat. — οὕτα vi quod correxit Brunck.

1382. ἐς τε νηδὺν Reg. A.

1383. ἡμίσεας δ' ἀνέχοντας vu quod tacite correxit Brunck., ta sequente Beckio, sed δ' abesse sus jubet, quod aut ex similitud sequentis A natum est, aut libra-
 rum correctioni debetur, quibus i-
 trum labare videbatur, sed ultima
 ἡμίσεας recte producta est, v. He-
 ad Orph. p. 707.

1384. τελλομένους vulg. τελ-
 μένους, quod conjecit Steph.
 Arnald. Lectt. gr. p. 242, praeb
 Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D.
 Vrat. Vind. et receperunt Brun-
 Beck. — τοὺς δ' αὖ νέον legi-
 bet Herm. l. l., sed αὖ hic pro-
 ferri non posset, et quamquam a
 ipsum hoc νέον productum δέ
 alio loco me legere memini, ta-
 hoc sibi permisisse putandus
 Apollonius, quum δὲ νέφος, δέ Ν-
 φαι, δὲ νότιος (quod et ipsum
 usitatum est) apud Homerum inv-
 antur.

1385. Hic versus deest in Vatt
 D. — ποσσὶν Vrat. Vind.

ὥς δ' ὁπότε ἄμφ' οὐροισιν ἐγειρομένου πόλεμόιο
 δέσας γειομόρος, μή οἱ προτάμυνται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρκῶς,
 ὦμόν ἐπισπεύδων κείρεν στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν.
 Ο μίμνει ἐς ὥραίην τερσήμεναι ἡλίκαιον
 ὥς τότε Γηγενέων κείρεν στάχυν· αἵματι δ' ὅλοι
 ἦντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσιν.
 πίπτον δ' οἱ μὲν ὁδᾶξ τετρηχότα βῶλον ὁδοῦσιν
 λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ' ἔμπαλιν· οἱ δ' ἐπ' ἀγοστῶ
 95 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἵχνος ἀεῖραι,
 ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἥερα, τόσσον ἔραζε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἡρήρειντο.
 ἔρνεά που τοίως Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος
 100 φυτάλιῃ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε
 κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·

1386. τοὺς δ' ὁπότε Vat. D. —
 γ' οὐροισιν Guelph. (ἀγκούροισιν
 te Piers. Veris. p. 212, qui ἀγχού-
 ροισιν conjicit.)

1391. κείρεν Med. Vrat., quod pro
 lg. κείρε recepi.

1392. κρηναῶν Regg. A. E.

1393. ὁδᾶξ et ὁδοῦσι tam inepte
 acta sunt, ut locum corruptum esse
 vitari non possit; quare ὁκλᾶξ
 endavit Abresch. Dilucid. Thucyd.
 47, quod receperunt Brunck. Beck.
 illud et sensus causa non aptum
 , (nam qui in genua cadit, non
 ram ore tangit, et male sibi op-
 untur ὁκλᾶξ et ἔμπαλιν, et abun-
 illud, quum huic jam recte oppo-
 um sit πρηνεῖς) et metro adver-
 ur, v. Spitzner. de vers. her. p.
 1. Praeterea ὁδᾶξ γαῖαν ἐλεῖν et
 ilia inde ab Homero (maxime Il.

418 πρηνεῖς ἐν κονίῃσιν ὁδᾶξ
 γαῖαν, quem locum aperte
 e oculos habuit Noster) tam trita
 et poetis, ὁδοῦσι autem tam inusi-
 um, ut in hoc potius vitium quae-
 dum esse videatur. Quaesivit
 rson. Veris. p. 212, qui ὀπλοισιν
 endum suspicatus est, sed melius
 rm. ad Orph. p. 760, qui ὁδοῦσι,
 rpretamento adverbii ὁδᾶξ, in
 tum recepto, ultimam versus vo-

cem, fortasse ἀρούρης, extrusam
 judicat. Et revera desideratur geni-
 tivus aliquis, sine quo βῶλος vix
 bene ita nude dici poterat. Sed of-
 fendendum est etiam in eo, quod
 βῶλος masculino genere usurpatum
 est; quum enim quinquies praeter
 hunc locum apud Apollonium legatur,
 III, 1055. 1336. IV, 1552. 1736.
 1756, omnibus his locis femininum
 est, neque, etiamsi a sequioribus
 scriptoribus masculino genere dictum
 esse constat (v. Piers. ad Moer. p.
 95. Niclas. ad Geopon. III, 11. Ja-
 cobs. ad Anthol. Pal. p. 254. Lobeck.
 ad Phryn. p. 54 s.), apud hujus aeta-
 tis poetas me id legere memini. Ex
 his omnibus certum est, extremam
 versus partem vitiatam esse, sed
 quum quid scripserit poeta incertum
 sit, vulgatam retinui. — τετρηχότα
 Guelph.

1395. ἀτάλαντον Vrat., sed vulg.
 lectio in marg. adscripta.

1396. ἵχνος deest in Guelph.

1399. τοι ὥς δὲ διὸς Vatt. A. B.
 D. Guelph. Vrat. Vind. τοίως δὲ διὸς
 Flor. — ἀμβρόσιαντος Regg. quatuor.

1401. κλινθέντα Regg. A. B. C.,
 in B. etiam duplicato sequente φ.
 κλινθέντα Reg. D.

τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοῦν ἄλγος ἱκάνει
 κλήρου σημαντήρα φυτοτρόφον· ὥς τότε ἄνακτος
 Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἤλθον ἀνίαι·

1405 ἦϊε δ' ἐξ·πιλλέθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις
 πορφύρων, ἧ καὶ σφι θοώταρον ἀντιόφρο.
 ἦμαρ ἴδον καὶ τῷ τεταλασμένους ἦεν ἄεθλος.

1402. κατηφείη Regg. A. E.

Reg. D., quod et ipsa non aspera

1406. ἦ κα vulg. sine sensu. ἦ κα

dum. — ἀντιόωντο Vatt. C. D.

Reg. A. γ κα Regg. B. E., quod re-
 ceperunt Brunck. Beck. αὖ κα Guelph.

1407. τεταλασμένους Vrat. — V
 qua deest in Med.

1.2.75

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὕτῃ νῦν κάματόν γε, θεᾶ, καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἥ γὰρ ἔμοιγε
ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἐλίσσεται ὀρμαίνοντι,
ἥέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἧ τό γ' ἐμίσπω
5 φύζαν ἀεικελίην, ἧ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.

"Ἦτοι ὁ μὲν δήμοιο μετ' ἀνδράσιν, ἔσσοι ἄριστοι,
παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάασκεν
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις στυγερῶ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλων
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.

Τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
τρέσσειν δ', ἧῦτε τις κούφη κεμᾶς, ἦντε βαθείης
τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὄτσατο, μή μιν ἀρωγὴν

1. *δυσίμερον* Guelph. — Verba
μα *δυσίμερον* *malum ingratum*
le vertit Beckius, quum deberet:
lum ex infelici amore natum. To-
locum non satis recte intellexisse
etur, quem jam Scholl. recte ex-
averant et Hoelzlinus bene inter-
tatus erat. Sensus est: nescio,
im Medeam fugae consilium ce-
e dicam Iasonis amore commotam,
patris metu.

2. *τρέσειν* Flor. — *βαθείης τάρ-*
ιν ἐν ξυλόχοισι codd. et edd. ve-
s omnes, nisi quod *βαθείης* ha-
Vatt. A. B. C. D. Ex illa lectio-
ταρφέσιν scribendum foret, ut
t adjectivum, et revera Schol.
s. interpretatur τοῖς κυνῶσι,
l. Flor. vero *κυννώμασιν*. Sed

duo illa adjectiva jure jam displi-
cuerunt Stephano, qui ex emenda-
tione reponi jussit *βαθείης* — *ξυλό-*
χοιο. Hanc emendationem tacite re-
cepit Hoelzlinus, tacite receperunt
Brunck. et Beck., ut ex eorum edi-
tionibus quisque hanc vulgatam li-
brorum lectionem esse credere debeat.
Sed quamquam mera est Stephani
conjectura, eam recipere non dubi-
tavi collatis locis Homericis II. V,
555 *βαθείης τάρφεσιν ὕλης*. XV,
606 *βαθείης ἐν τάρφεσιν ὕλης*. XI,
415 et XXI, 573 *βαθείης ἐν ξυλό-*
χοιο.

14. *ὄτσατο* vulg. *ὄτσατο* Vatt.
A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
Viad. Regg. quatuor, Brunckius,
Beckius.

- 15 ληθέμεν, αἴψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιῖστορας· ἐν δέ οἱ ὅσσε
 πλῆτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
 πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουριξ
 ἔλκομένη πλοκάμους ροεῇ βρυχήσατ' ἀνίη.
- 20 καὶ νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρομον ὦλετο κούρη
 φάρμακα παῖδαμένη, Ἥρης δ' ἀλίωσε μενοινάς,
 εἰ μὴ μιν Φοῖβοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
 ὥρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς —
 λάνθη· μετὰ δ' ἦγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων
- 25 φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχέυατο φωριαμοῖο.
 κύσσε δ' ἐόν τε λέχος καὶ δικλίδας, ἀμφοτέρωθεν
 σταθμοὺς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο χερσὶ τε μακρὸν
 ὀηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
- 30 „Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἴμι λιπαρὸν
 „μῆτερ ἐμῇ, χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν λούσῃ·
 „χαίροις Χαλκιόπῃ καὶ πᾶς δόμος. αἴθε σε πόντος,
 „ξεῖνε, διέρῳαισεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“
- “Ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦε
- 35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
 ληϊᾶς, ἦντε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
 οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
 εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·

17. πλῆντο vulg. πλῆσε Vrat. Vind.
 πλῆτο Vatt. A. D. Med. Guelph.
 Regg. B. E. marg. Vrat., quod cum
 Beckio recepi, ut Hom. II. XII, 466
 πυρὶ δ' ὅσσε δειδήει. XXIII, 477
 κεφαλῆς ἐκ δέρεται ὅσσε. Od. VI,
 131 ἐν δέ οἱ ὅσσε δαίεται. Apol-
 lon. IV, 1437 ὅσσε δέ οἱ βλοσυρῷ
 ὑπέλαμπε μετώπῳ. 1543 ἐν δέ οἱ
 ὅσσε — Λάμπεται.

18. λαυκανίης Regg. tres. — ἐπε-
 μάσσετο vulg. ἐπεμάσσατο Vrat. Vind.,
 quod recte receperunt Brunck. Beck.

20. ὑπὲρ μόρον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. E. Vrat., quod receperunt
 Brunck. Beck. minus bene, v. Heyn.
 ad II. T. IV p. 224.

22. θεᾶς Med. a manu prima.

23. De πτερόεντι θυμῷ v. Wer-
 nick. ad Tryphiod. v. 373.

24. κόλπον vulg. sine sensu. κόλ-
 πων Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

26. κύσσε vulg, quod correxit Brun-
 ckius.

28. θαλάμων Reg. A. a m. 1.

29. αἰνῇ Regg. A. E.

32. χαῖρε Guelph.

33. διέρῳαισεν Med. a m. 1. δι-
 ῳαίσε Regg. A. D. E. Guelph. Brun-
 ck. Beck. male. — Κολχηίδα Vrat. χα-
 κήϊδα Vind.

36. νέην ed. Basil., unde Hoe-
 lin. et Shaw.

37. οὐδὲν ὑπὸ Vind. οὐδὲν ὑπὸ
 Reg. A.

38. ἔτλ' pro ἔτ' Vatt. A. B. C.
 ex sequente A. — ἀηθέουσα Sch
 Paris.

10 τοίη ἄρ' ἰμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
 τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
 ὠκείαις ἄψοφοι ἀναθρόσκοντες αἰοδαῖς.
 γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους,
 λαιῇ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα.
 15 στείλαμένη καὶ καλὰ παρήϊα, δεξιτερῇ δὲ
 ἄκρην ὑπόδι πέξαν ἀεργάζουσα χιτῶνος.
 καρπαλίμως δ' αἰδῆλον ἀνὰ στίβον ἔκτοδι πύργων
 ἄστρεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
 τήνδε φυλακτῆρων, λάθε δὲ σφέας ὀρμηθεῖσα.
 50 ἔνθεν ἴμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ αἰδοῖς
 ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρούς
 ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίζας χθονός, οἷα γυναῖκες
 φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
 τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περᾶτηθεν
 55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχρήρατο Μῆνη
 ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.
 „Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
 „οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίνομαι Ἐνδυμίωνι·
 „ἢ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίαισιν αἰοδαῖς

10. διεξέσαντο Guelph.
 11. ὑπόειξεν Med. a m. 1. — Imi-
 i videtur Nonn. Dionys. VII, 316
 τόματοι πνλεῶνα, ἀνωλχθησαν
 ἦες. Similes locos complures ha-
 t Wernick. ad Tryphiod. v. 339,
 ibus addi potest Callim. H. in Apoll.
 6 αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνε-
 ε πνλάων.
 42. ὀξείαις emendandum proponit
 itzn. de vers. her. p. 99, sed ut
 vs et ὠκὺς saepe a librariis con-
 ndi constat, ita etiam alterum sae-
 alterius significatione poni certum
 , ita ut a mutatione abstinendum
 leatur, cf. Wernick. ad Tryphiod.
 192. — αἰοιδῆς Med. a m. 1. Vrat.
 nd.
 43. γυμνοῖσι Vatt. A. D. Regg. A.
 E. Brunck. Beck. male.
 44. χερὶ Med. Vrat. Vind.
 50. ἔνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε vulg.
 le distinctis vocibus, quae quomo-
 jungendae sint vidit jam Hartun-
 ; nihilominus falsa lectio occupat
 l. Steph. Hoelzlin. Shaw. Aliter
 rectum est in Regiis codd., ut
 APOLLON. RHOD. I.

sunt isti libri ejusmodi correctionibus
 pleni, nam in Regg. A. C. D. E. et
 marg. B. scriptum est ἔνθ' ἄρα νηόν
 μὲν μάλ' ἐφράσατο e scioh emen-
 datione, ut ipse h. l. vidit Brunekius.
 ἐφράσατο habet etiam Guelph. —
 αἰδοῖς Vind.
 52. δυσπαλέας ῥίζας hinc laudat
 Etymol. M. p. 292, 32. δυσπαλαίας
 Schol. Paris.
 54. ἀπερχομένη Vat. A.
 57. μετὰ Λάτμιον Brunck. lectore
 non monito et citra necessitatem. —
 οὔρον pro ἄντρον Guelph.
 59. σῆς Regg. A. E., unde σῆς si-
 ne causa dedit Brunck. — κύον
 vulg. κύων Regg. A. E. Falsum esse
 κύον perspicuum est, et mirum edi-
 tores in eo non offendisse, quum
 neque causa intelligi possit, cur tam
 inhonesta voce Medeam Luna com-
 pellet, et verbum finitum desideretur,
 quod in nullo alio vocabulo, nisi in
 odioso illo κύον latere potest. In
 exemplo editionis Florentinae, quo
 usus est Ruhnkenius (Ep. crit. p. 310),
 vir aliquis doctus margini adscripsit

- 60 „μνησάμενη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
 „φαρμάσσης εὐκηλος, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
 „νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης.
 „δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσωνα πῆμα γενέσθαι
 „δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
 65 „καὶ πινυτὴ περ ἐοῦσα, πολύστονον ἄλγος αἰεῖσιν.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσιν.
 ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
 ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς θέλας, ὃ ρά τ' ἀέθλου
 παννύχιοι ἦρωες εὐφροσύνησιν ἔδαιον.
 70 ὀξείῃ δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
 ὀπλότατον Φρίξοιο περαιόθεν ἤπνε παίδων,
 Φρόντιν· ὃ δὲ ξὺν ἐοῖσι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 αὐτῷ τ' Αἰσονίδῃ τεκμαίρετο· σίγα δ' ἑταῖροι
 θάμβεον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.
 75 τρεῖς μὲν ἀνήϋσεν, τρεῖς δ' ὀτρύνοντος ὀμίλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἦρωες μετὰ τὴν γε θοοῖς ἐλάσσκον ἑρετμοῖς.
 οὐπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίης
 βάλλον, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἤκεν Ἰήσων
 80 ὑψοῦ ἀπ' ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 υἱε δὴ Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἦ δ' ἄρα τοὺς γε

codicis veteris lectionem κλον, qua nihil potest esse verius, ideoque eam cum Beckio recepi. Ceterum antiquam mendam esse ex Scholl. intelligitur, qui lectionem κλόν agnoscunt. — δολίῃσιν ex Vrat. Vind. receperunt Brunck. Beck. sine causa.

63. ἀνιηρόν quum Scholl. interpretentur τὸν ἀθεράπευτον, videntur adiectivum ad Iasonem retulisse, et fortasse aliud etiam vocabulum legisse ut ἀνίατον, quod saepius per ἀθεράπευτος explicatur. — τι pro τοι Vatt. A. D.

64. ἔργεο Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta. οἷχεο scribi jubet Piers. Veris. p. 55 sine causa.

65. πολύστονον Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta.

68. ἀντιπέρην Guelph. — λεύσσουσα Vrat. λεύσσουσαν Vatt. A. D. Med. — ὀρρά vulg. ut semper. Correxī Brunckius.

69. πανύχιοι Flor. Ald. — εὐφροσύνησιν Med.

70. De usu vocabuli ὄρθια v. Ruhn. ad H. in Cer. v. 20.

72. οὐδὲ pro ὃ δὲ Guelph.

73. τεκμήρατο ex conjectura dedit Brunck. sine causa. Eodem jure reliqua omnia imperfecta h. l. in aoristos mutare poterat.

74. ἦεν Med. Guelph. Vrat.

75. ἀνήϋσεν pro vulg. ἀνήϋσε deī ex Med. Vrat. ἀνύησεν Reg. A.

76. ἦδ' ἄρα Vind.

77. τήνδε Regg. quatuor. — ἐλάσσκον vulg. ἐλάσσκον Vatt. A. C. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

80. ἐπ' ἰκριόφιν vulg. contra sensum. ἀπ' ἰκριόφιν recte Guelph. marg. Reg. B. Brunck. Beck. ἐπὶ κριόφιν Flor. Brub. Basil.

81. Versus deest in Med., sed additus eadem antiqua manu. — δύο Flor. — χαμάδης Guelph.

γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη προσέειπεν.

„Ἐκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὥς δὲ καὶ αὐτοὺς

„ὑμέας Αἰήταο, πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται

35 „πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐπὶ νηϊ

„φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἱππων.

„δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα

„φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,

„ξείνε, τεῶν μύθων ἐπιῖστορας, οὓς μοι ὑπέσθης,

90 „ποίησαι· μηδ' ἐνθεν ἑκαστέρῳ ὀρμηθεῖσαν

„χῆται κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.“

Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο

γῆθεον· αἶψα δὲ μιν περὶ γούνασι πεπτηνῶσαν

ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο θάρσυνέν τε·

95 „Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρκιος ἔστω

„Ἡρῇ τε Ζῆνι, Διὸς εὐνέτις, ἣ μὲν ἐμοῖσιν

„κouriδίην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἄκοιτιν,

„εὐτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.“

Ὡς ἤῤα καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χειρὶ

00 δεξιτερῇν· ἣ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει

νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδόν, ὅφρ' ἔτι νύκτωρ

κῶας ἐλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.

ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσδυμένοισιν.

εἰς γάρ μιν βήσαντες ἀπὸ χθονὸς ἀντίκ' ἔωσαν

05 νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν

82. γούνα Guelph.

84. ἡμέας Vind. — ἀναφαντὰ at.

85. ἐνὶ νηϊ Brunck. sine libris et tore non monito, probante tamen ckio, male. Quasi ἐπὶ νηϊ φεύγειν recte dici possit, ad quod produm ne exemplis quidem opus est.

86. τῶνδε Vrat. Vind. τόν γε Brunck. sine libris et sine causa. — βλήμεναι Vind.

87. εὐνήσασθαι Guelph.

88. ἐπὶ σοῖσιν vulg. contra sensum. σοῖσιν Vatt. A. D. Med. Guelph. Reg. quinque, Vrat. Vind. Ald. is. Brub. Basil. Brunck. Beck.

90. ἑκατέρῳ Guelph. Vrat. Vind.

91. χῆτει Brunck. Beck. male.

92. ἀκαχαμένη Guelph.

94. προσπτήξατο Vrat. — θάρ- ἐ τε Guelph. φώνησέν τε Reg. D.

96. ἐμοῖσι Vrat.

97. δόμοισι Vrat. — ἐνιστήσεσθαι vulg. ἐνιστήσεσθαι, quod con- jecerat jam Stephanus, Vatt. C. D. Regg. quinque, Med. Vrat. Vind., quod sensu jubente recepi. Sed Piers. Veris. p. 213, quoniam uxorem ducere non sit στήσεσθαι sed θέσεσθαι ἄκοιτιν, emendandum judi- cat ἐνὶ θέσεσθαι, quod receperunt Brunck. Beck. Sed id neque metri- cae rationes admittunt, neque sen- sus flagitat, non enim hoc dicit Ia- son, se eam domi in matrimonium ducturum, sed se eam, tanquam uxorem, in domo sua collocaturum esse, ut similiter mox v. 194.

99. παρὰ σχεδὸν Vat. A.

104. ἔβησαν Reg. A.

105. ὀρυμαγδὸς Vrat.

ἦεν ἀριστῆων· ἥ δ' ἔμπαλιν αἰσδουσα
γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἴήσων
θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.

- Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνου ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο
110 ἄγρόται, οἷτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
ἄγχαυρον κνώσδουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἡοῦς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὁδμήν
θηρείην λευκῆσιν ἐνισκίμψασα βολῆσιν·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
115 ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψεν,
νώτοισιν φορέων Μινυήϊον υἱ' Ἀθάμαντος.
ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
ὃν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶσατο Φρίξος,
120 ῥέξων κείνῳ τέρας παγχρύσειον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείας πρόφρων συμβλήμενος. ἔνθ' ἄρα τούς γε
Ἄργου φραδμοσύνησιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
τῷ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένῳ, ᾗ ἐπὶ κῶας
125 βέβλητο νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἀνιόντος
ἡέλιου φλογεῖσιν ἐρεῦθεται ἀκτίνεσσι.
αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνετο δειρὴν
ὄξυς αὖπνοισι προΐδων ὄφρις ὀφθαλμοῖσιν
νισσομένους, ροίζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
130 ἠϊόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.

108. τα ἔπεισαι Med. Reg. A.

109. ἐβάλλοντο Guelph. — Hunc cum duobus proximis versibus, Apollónii nomine non addito laudat Etymol. M. p. 14, 39 nulla lectionis diversitate.

110. ὃν τα Reg. A.

111. ἀλευόμενοι Brunck. sine libris, male.

112. ἀμαλδύνει Med. a m. 1.

113. ἐνισκίμψασα Vatt. A. D. Méd. — βολῆσιν Med. Vrat.

115. καλέονται Guelph.

116. κεκμηότα Regg. tres, Vrat. Vind.

117. νώτοις Med. Reg. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male. — Μινυήϊον vulg. contra metrum. Μινυήϊον, quod ex conjectura reposuerat Hoelzlin., praesent Regg. quinque.

118. περὶ νηοῖο θέμεθλα Flor. mira varietas, quae in nullo codice comparet. — πέλας Brunck.

119. δείματο pro εἶσατο Regg. A. E. ex glossemate.

120. ῥέρας Guelph. Hoerstel.

121. Ἑρμῆες Reg. D. Ἑρμείης Brunck. Beck. vid. ad II, 1145.

126. φλογεοῖσιν vulg. φλογεῖσιν Guelph. Regg. A. B. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

127. γ' post ὁ male inseruerunt Brunck. Beck. v. ad III, 1317. — τείνατο ex uno Reg. D. male Brunck. Beck. Sequuntur imperfecta.

129. νισσομένους vulg. νεισομένους Med. Guelph. Reg. A. νισσομένους Vrat. Vind. Reg. D. Steph. Brunck. Beck.

ἔκλυνον οἳ καὶ πολλὸν ἑκάς Τιτηνίδος Αἴης
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
 ὅστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
 Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἳ δὲ συνάμφω
 5 Κανκασίην ἄλαδ' εἰς ἔν ἐλαυνόμενοι προχέουσιν.
 δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωῖδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
 νηπιάχοις, οἷτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἱανον,
 ῥοίξῳ παλλομένοις χεῖρας βάλλον ἀσχαλόωσαι.
 ὥς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσαι
 10 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
 νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιούσα·
 ὥς τότε κεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
 θυμβόνας ἀζαλέοισιν ἐπηρεφίας φολίδεσσιν.
 15 τοῖο δ' ἐλίσσομένοιο κατόμματος εἶδατο κούρη,
 ὕπνον ἀοοσητῆρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
 ἠδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖτε δ' ἄνασσαν
 νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
 εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος, αὐτὰρ ὃ γ' ἦδη
 20 οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν

34. σὺν ἄμφω vulg. junctim Vrat. mck. Beck.

37. σφισιν Med. a m. 1.

38. ῥοίξῳ Guelph. — βάλλον at. Vind. Flor. Ald.

40. ἐλίσσονται Guelph.

41. δ' deest in ed. Brunck., vi-typos. ut videtur.

42. εἰλίγμοισιν vel εἰλίγγοισιν le- idum judicat Piers. ad Moer. p. 196. lim εἰλίγγοισιν, quod paene in tex- dedissem; ei quam saepe librariū i, praesertim longo, scripserint am est.

43. τότε κεῖνο Vrat. Vind. Reg. quod vulgato τότε ἐκεῖνο praetuli, a et apud Homerum κεῖνος est na frequentior, et apud Apolloni- ἐκεῖνος praeter hunc locum nus- um legitur. — ἐλέλιξε Shaw. for- se vitio typ., quod tamen lectore i monito recepit Brunckius, qui ra imperfecta in aoristos mutavit, secutus est Beck. Codices omnes, aeter Vatt. B. D., habent vulga- n lectionem.

144. ἀζαλέοισιν Reg. D. — βολίδεσ- σιν Etymol. M. p. 706, 21, ubi hic versus laudatur.

145. κατ' ὄμματος Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea lectio quum propter libros suspecta sit, e quibus fluxit, tum aliis de causis ferri nequit. Nam qui dixerit κατ' ὄμματος ἐλθεῖν in conspectum venire, scio neminem, deinde sensus pluralem certe ὀμμά- των postulat, postremo Apollonius non minus quam Homerus singularem vocabuli ὄμμα nusquam usurpat. Quod vero in reliquis libris omni- bus legitur κατόμματος, quamquam hoc adverbium alibi non legitur, non est quod propterea deleamus, quum sit ex analogia linguae factum et idem fere quod ἐναντίον significans loci sensui aptissimum sit. Itaque accedat lexicis. — εἶσετο Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind.

146. θεὸν Reg. A.

150. ἀναλύετ' vulg. ἀνελύετ' Vatt. A. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

- γηγενέος σπείρης μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
 οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον· πελάγεσσι
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπι
 ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινευ αἰέρας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
 ἥ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῶ
 βάπτουσ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδαῖς
 φαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περί τ' ἀμφί τε νήριτος ὁδ
 φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ἐρυσάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμνοιο διέξ ὕλης τετάνυστο.
 ἐνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἴνυτο κῶας
 κούρης κεκλομένης· ἥ δ' ἔμπεδον ἑστηκυῖα
 φαρμάκῳ ἔψηχεν θηρὸς κάρη, εἰσέκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων
 ἦνωγεν, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρης.
 ὥς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην
 ὑπόθεν ἐξανέχουσιν ὑπώροφιον θαλάμοιο
 λεπτάλεω ἐανῶ ὑποῖσχεται· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὥς τότε Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηΐσιν ἠδὲ μετώπῳ

151. ληγενέος Vind.

152. κυλινδόμενος Med. Vrat. Vind.,
sed in Vrat. suprascr. ν.

156. νόον Guelph.

157. ἐς κυκεῶνος inepte conjicit
Hoelzlin. — αἰοιδῇ Regg. A. E.

160. ἐρυσάμενος Vat. A.

163. ἑστηκυῖα vulg. ἑστηκυῖα Vatt.
A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

164. ἔψηχε Guelph. Regg. C. D.
Brunck. Beck. male.

166. ἦνωγε Regg. A. E. Brunck.
Beck. male. — λείπεν Med. Guelph.
Vrat. Vind.

167. σεληνήν Reg. A.

168. ἀνέχουσιν Vat. D. Med. Vrat.
Vind. Flor. — ὑπώροφος Regg.
quinque, quod admodum friget, re-
ceperunt tamen Brunck. Beck.

169. ἐῶα pro ἐανῶ Guelph.

170. δερκομένης Vat. C. a m. 2.
Med. a m. 2. Guelph., quod vulgato

δερκομένη recte praetulerunt Bru
Beck., hoc librariis debetur con-
ctionem correcturis. Apte Bru
confert III, 1010 ἐχύθη δὲ οἱ
δοθι θυμὸς αἴνῳ ἀειρομένης.
Schaefer. ad Lambert. B. p. 51.

171. ἀναείρετο Guelph. (ἀναεί-
teste Brunck.)

172. παρηΐσιν vulg., quod
graecum est. παρειάσιν Regg.
C. E. Brunck., sed haec forma ina-
quum non in melioribus libris leg
sed in Regiis, quos correctoris
num expertos esse scimus, ut
rejicienda est. Praeterea παρ
conjecit Brunck., quod recepit B
et quum παρηΐάσι habeat Vrat.,
ρηΐσιν Vat. D. et Vind., παρ
et ipse dare non dubitavi, praes
cum haec vocabuli forma hujus a
poetis maxime in usu sit ut Apoll
791. II, 59. III, 831. 963. 1064
1066. Quint. Smyrn. IX, 372.
pian. Cyneg. III, 214. Etiam

μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἵκελον ἴξεν ἔρευθος.

ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἦνιος ἢ ἐλάφοιο

75 γίγνεται, ἦντ' ἀγρῶσται ἀχαιῖνέην καλέουσιν,
τόσσον ἔην πάντη χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.

βεβρίθαι λήνεσιν ἐπηραφές· ἥλιθα δὲ χθών
αἶεν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.

ἦϊς δ' ἄλλοτε μὲν λαιῷ ἐπικείμενος ὦμφ

80 αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές. ἄλλοτε δ' αὐτὰ
εἶλαι ἀφασσόμενος· πέρι γὰρ δῖον, ὄφρα ἔ μή τις
ἀνδρῶν ἢ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.

Ἦώς μὲν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὄμιλον
ἴξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες

85 λαμπόμενον στεροπῇ ἵκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
ψαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἐῆσιν.

Αἰσουλῆς δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
κάββαλε νηγάτεον· πρύμνη δ' ἐνεείσατο κούρην
ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.

190 „Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.

III, 831. παρηϊάδας pro παρηϊδας
legitur in Med.

173. μαρμαρυγῇ Guelph. — γλη-
ναίων Guelph. ληναίων Vrat. Vind.
Flor. (qui error est frequens, v.
Toup. Emend. in Suid. III p. 225),
hinc prima syllaba absorpta ναίων
Brub. Basil. ληνέων non placet Be-
ckio, nescio qua de causa. — ἵκελον
Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.
ut semper. — ἴξεν Reg. A.

174. ὅσος Vatt. B. C. Regg. A. E.
Guelph. ed. Paris. Steph. Shaw. —
ἦνιος Vatt. A. C.

175. γίγνεται Med. Vrat. Vind. et
ut videtur Regg. — ἀγρῶται Vat.
C. Med. Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil.

177. ληναισιν Flor. Ald. Brub. Basil.

178. νισσομένοιο vulg. νεισσομέ-
νοιο Guelph. νισσομένοιο Reg. D.
Vrat. Vind. Brunck. Beck.

181. εἰλιά φρασσόμενος Vat. C.

182. ἦδὲ vulg. ἦ Reg. D. Brunck.
Beck., quod sensus postulat. — νο-
σφίσσεται Guelph. νοσφίζεται Schol.
Paris.

183. μὲν deest in Guelph.

184. ἐθάμβησαν Brunck. sine li-
bris et sine causa, nec monito lectore.

187. ἄλλους μὲν difficultatem mo-
vet, quia non statim perspicuum est,
quis reliquis opponatur, nam reli-
quos praeter sese, ut explicat Hoelz-
lin., ineptum est. Quare Rutgers.
var. lect. I p. 11 v. 185 emendavit
δ' Ἀκαστος, ut ad hunc τῷ δὲ refe-
ratur et φᾶρος νηγάτεον de vellere
dictum sit, quod et ipsum ferri ne-
quit. Arnald. Lect. gr. p. 242 s. ἄλ-
λους in αὐτοὺς mutavit, quam emen-
dationem receperunt Brunck. et Beck.,
sensui sane accommodatam sed non
necessariam. Nam quae desideratur
oppositio inest in verbis πρύμνη δ'
ἐνεείσατο κ. ἄ., quae vulgo male in-
telliguntur. Sensus est: reliquos qui-
dem prohibuit, velleri autem pallium
injecit, idque in puppi collocavit et
virginem tanquam custodem appo-
suit, ita ut reliquis opponatur Medea;
nam ἄλλους pro τοὺς ἄλλους positum
est, v. ad I, 910.

188. κάββαλλεν Vind. — ἀνεείσα-
το vulg. ἐν κείσατο Reg. A. ἐγκείσα-
το Reg. E. ἐνεείσατο Vatt. C. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
Brunck. Beck.

190. χάζεσθαι Vind. φράζεσθε var.
lect. ap. Scholl.

- „ἤδη γὰρ χρεῖω, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
 „ναυτιλίην ἐτλήμεν οἷζύϊ μοχθίζοντες,
 „εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
 „τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
 195 „κουριδίην· ἀτὰρ ὑμεῖς Ἀχαιῖδος οἶά τε πάσης·
 „αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν
 „σώετε. δὴ γὰρ που μάλ' ὀτομαι εἰσιν ἐρύξων
 „Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἵμεν ἐκ ποταμοῖο.
 „ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβὰδ' ἀνέρος ἀνὴρ
 200 „ἐξόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
 „ἀσπίδας ἡμίσεες, δηῖων θοὸν ἔχμα βολάων,
 „προσχόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν ἐνὶ χερσὶ
 „παῖδας εὐὸς πάτρην τε φίλην γεραροῦς τε τοκῆας—
 „ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
 205 „ἢ ἐκ ἀτρεφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.“
 „Ὡς φάτο· δύνε δὲ τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχῃσιν
 θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολοῖο
 σπασσάμενος πρυμναῖα νεῶς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
 ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος Ἰδυντῆρι.
 210 Ἀγκαλῶ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς
 σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 Ἦδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσί τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργα τέτυκτο.
 ἔς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
 ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης

193. ὑποδῆνεσι Vat. D.

195. Ἀχαιῖδες Med. a m. 1. Ἀχαιῖ-
 δες Guelph.

196. ἐσθλὴν omittunt Vatt. A. B.
 C. D. Guelph., ex his Vat. C. et
 Guelph. initio versus addunt γαίης,
 ut dubitari non possit, quin versus
 ex priore recensione ita lectus sit:
 γαίης αὐτῶν θ' ὑμείων ἐπαρωγὸν
 ἐοῦσαν. Facile intelligitur meliora
 esse, quae postea dedit poeta.

199. ἄλλοι μὲν vulg. ἄλλη μὲν
 Regg. A. C. ἀλλ' οἱ μὲν Guelph, Reg.
 D., quod recte praetulerunt Brunck.
 Beck. — ἀμοιβηδὶς Reg. A.

200. ἐρέσσετε Med. a m. 1.

201. θοῶν Vind. — αἶχμα Vatt.
 A. D. Med.

202. δ' male omisit Brunck., cui

frigide insertum videtur. — χερσὶν
 Med.

203. φίλοι commatibus inclusum
 Med. Vrat. Vind. Flor., quod dete-
 rius est vulgato.

204. δὲ ἐπερείδεται Vrat. Vind.
 — ἐφορμῇ Guelph.

205. Versus deest in Guelph.

206. δύνε τε ex conj. Brunck.
 Beck. sine causa.

208. σπασσάμενος Vatt. A. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
 Basil. — ναὸς Guelph.

210. ναῦς Regg. A. E.

211. ἐλάσαι Vrat. Vind.

213. ἔργ' ἐτέτυκτο vulg. Vid. ad
 II, 1072.

214. ὅσα Vind.

φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο ;
 ὥς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
 κλαγγῇ μαιμώνωντες· ὁ δ' εὐτύκῳ ἐνὶ δίφρῳ
 Ο Αἰήτης ἱπποῖσι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν
 Ἥελιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
 σκαιῇ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν αἰέων,
 τῇ δ' ἑτέρῃ πεύκην περιμήμεα· παρ δέ οἱ ἔγχος
 ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον· ἦν δ' ἱππων
 5 γέντο χεροῖν Ἀψυρτος· ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
 νηῦς ἥδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐράτρησιν
 καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥέεθρῳ.
 αὐτὰρ ἄναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας αἰέρας
 Ἥελιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
 10 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἦπυε λαῷ·
 „Εἰ μὴ οἱ κούρην ἀντάγρετον ἦ ἀνὰ γαῖαν,
 „ἣ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἀλὸς οἴδματι νῆα
 „ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
 „τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσιν
 35 „πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.“
 „Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἡματι Κόλχοι
 νῆάς τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
 αὐτῷ δ' ἡματι πόντον ἀνήϊον· οὐδὲ κε φαίης
 τόσσον νηῖτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἴωνῶν
 40 ἱλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσιν.
 Οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρὰ θεῆς βουλῇσιν ἀέντος

219. μαιμώνωντες Guelph. μαιμών-
 es Regg. quatuor, quod recepe-
 rit Brunck. et Beck., vix recte, ex
 praesertim libris. Apud Home-
 ra μαιμώνωσα quidem et μαιμώνωσι
 itur, sed non μαιμώνουσα et μαι-
 νουσι, et apud Nostrum II, 269
 i omnes in μαιμώνωσαι consen-
 tit et infra v. 1544 vulgo quidem
 itur μαιμώνοντι, sed libri complu-
 alteram formam praebent. Ita-
 hic quoque vulg. lectionem revo-
 li — εὐποιήτῳ Reg. A. et alii
 g. ex glossema.
 20. ὄπασσεν Med. a m. 1. ὄπασσεν
 r. Brub. Basil.
 21. ἐπειδομένους Guelph.
 22. ῥ' deest in Flor. — δεινῶ-
 Med.

225. πόντων Reg. A.
 228. πολυπήμονας Guelph.
 230. πάντῃ Flor. πάντα Brub. Ba-
 sil.
 231. ἀναγκαῖαν Vind.
 232. ἄξουσι Vrat. Vind. Regg. A.
 C. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelz-
 lin. Brunck. Beck. — ἐνιπλήσει codd.
 et edd. veteres omnes. ἐνιπλήσει ta-
 cite reposuit Brunck., tacite recepit
 Beck., sed recte: praepositionum ἐνὶ
 et ἐπὶ confusio frequentissima est.
 234. Notabilis est constructio me-
 dia inter orationem obliquam et re-
 ctam, debebat enim esse δαήσεσθαι.
 235. ὑποδείγμενοι Med.
 237. εἰρύσαντο vulg., quod correxit
 Brunck. — βάλλοντο Vind.
 240. ἱλαδὸν Med.

Ἦρης, ὅφρ' ὤκιστα κακὸν Πελῖαο δόμοισιν
Αἰατὴ Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἱκνται,
ἧοι ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν

245 Παφλαγόνων ἀκταῖσι πάροιθ' Ἄλυσ ποταμοῖο.
ἦ γάρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσασθαι θυέεσιν
ἠνώγει Ἑκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλὴν
κούρῃ πορδανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεδεῖν.

250 ἄξομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κέλνου,
ὃ ῥα-θεᾶ ἦρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὧλλ
ἦρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν

255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
παῖσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν.

„Νισσόμεθ' Ὀρχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὕμμι περῆς
„νημερτῆς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
„ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς.

260 „πέφραδον, οἳ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
„οὔπω τείρεα πάντα, τάτ' οὐρανῷ εἰλίσσονται,

243. Ἰκοιτο ex inutili conjectura
Brunck. Beck., vid. ad I, 17.

244. ἐν vulg. ἐνί, quod postulat
metrum, ex Reg. D. dederunt Brunck.
Beck.

245. ἀκτῆσι ex uno Reg. D. Brunck.
Beck.

246. ἐξαποβάντες Vatt. A. C. et
Med. a. m. 1.

247. θυηλῇ vulg. ex errore, quem
saepissime jam observavimus. Sensus
accusativum flagitat, quem ex Reg.
D. dederunt Brunck. Beck.

248. πορδαίνουσα Brunck. ex con-
jectura, sine causa.

250. τόδε Vat. A. Vrat. Vind. Flor.
Brub. Basil. — μιν Vrat. Vind.

251. ὃρῥα vulg. ut semper. ὃ ῥα
Reg. E. Brunck. Beck. — ῥηγμῖσιν
Med.

253. ἄλλοι Vrat. Vind.

255. ἔσσεσθαι Vrat. Vind. — δ'
ἐτέτυκτο ex Regg. A. D. E. Brunck.
Beck. male, vid. ad II, 1072.

256. λιλειμένοις Vrat.

257. νεισόμεθ' ἐς Ὀ. Vatt. A. B.
C. D. Med. Vrat. Vind. νισσόμεθ' ἐς

Ὀ. marg. Vrat. νεισόμεθ'
Guelph. Flor. Steph. νεύμεθ' ἐς
Regg. quinque, Ald. Paris. B.
Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. B.
Perspicuum est antiquam lectio-
fuisse νεισόμεθ' vel νισσόμεθ'
χόμενον, sine praepositione, id q
apud hoc genus verborum saepius
factum esse notissimum est. Q
quum aegre ferrent librarii, ad
praepositionem nata est altera le
νεισόμεθ' ἐς Ὀ., sed ea metro
pugnabat, quare corrector metri
cujus manum in Regiis codd. ag
saepē vidiimus, tertiam lectionem
conjectura finxit. Hanc vero ne
sus quidem admittit, nam indicat
praesentis νεύμεθα ferri nequit,
σόμεθα vero, sive id futurum ha
sive praesens futuri vi positum
Büttm. gr. ampl. p. 384 s.), se
accommodatum est. Itaque revo
antiquam lectionem. — τῇ Gue

259. ἔστι vulg. ἔστιν Med. Bru
Beck.

260. ἐγγεγάασιν Med. a. m. 1.
γεγάασιν Guelph.

261. τήρεα Flor. Ald.

οὐδέ τι πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκούσαι
 „πενθομένοις· οἳ δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
 „Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληναίης ὑδέονται
 5 „ζῶειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὖρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 „χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
 „ἦμος ὅτ' ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
 „μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν,
 „καὶ ποταμὸς Τρίτωνος εὐρόοος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 Ο „ἄρδεται ἠερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δεύει
 „ὄμβρος· ἄλις προχοαῖσι δ' ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
 „ἔνθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὁδεῦσαι
 „Εὐρώπην Ἀσίην τε, βλή καὶ κάρτει λαῶν
 „σφωϊτέρων θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄστη
 75 „νάσσαι· ἐποικόμενος, τὰ μὲν ἦ ποθι ναιετάουσιν,

262. Δαναὸν Reg. A.

264. Laudat hunc versum Schol. Aristoph. Nub. 397.

267. ἔτ' ἠερίη vulg. ὅθ' ἠερίη att. A. B. C. D. marg. Vrat. ὅτ' ἠερίη ed., ubi correctum a m. 2 ἠερίη. ἠερίη Vind. ὅτε φῆι Vrat. δ' ὅτ' ἠερίη Reg. A. ὅτ' ἠερίη Guelph. Regg. B. C. D. E. Etymol. M. loco ubi laudando, Brunck. Beck. De hoc ὅτε vid. Schaefer. ad Gregor. p. 367. — ἐκλήϊστο Reg. A. —

Etymol. M. p. 421, 14, ubi hic versus cum sequente laudatur, ἠερίη tera majuscula scribitur, quod verum mihi videri ad v. 270 monebo.

268. προτερηθενέων Ald. Brub. Ba-

269. Τρίτων εὐροος Guelph. Τρίτων εὐρόοος Vatt. A. B. C. D. Med. rat. Vind. Flor., quod quum metro non satisfaceret, Τρίτων καλλιρόοος emendatione, ut videtur, dedit ed., quod transiit in edd. Brub. usil. Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed Regg. quinque praebent Τρίτωνος ῥόοος, quod recepi. Τρίτωνος ῥοος ex more dederunt Brunck. Beck. Attamen cum in solis his subjectae fidei libris reperiatur haec lectio, vehementer vereor, ne et falsa sit metrica librarii correctio, et vera lectio fortasse sit Τρίτων ἠερίη ῥοος, quae neglecta est a librariis, quia alibi haec adjectivi forma, quantum scio, non legitur.

270. ἄρδεται Flor. — ἠερίη Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1. ἠερίη vix sanum visum est Beckio, neque potuit aliter, quum male verterit nigra. Mihi quidem et hic et v. 267 littera majuscula ἠερίη scribendum videtur, quod antiquum Aegypti nomen fuisse testantur Etymol. M. v. ἠερίη. Hesych. et Steph. Byz. s. v. αἰρία, sive ab αἴρη, sive ab Aëria, Aegypti matre, v. Steph. Byz. s. v. Αἴγυπτος. Ejusmodi nomine uti decuit poetam eruditionis speciem prae se ferentem, eoque usum esse eo verisimilius est, quod et Nili antiquissimo nomine Triton utitur.

271. In edd. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἄλις interpungitur, quod propter praecedens οὐποτε falsum est. Interpunctionem post ὄμβρος, quam exhibent codd. et edd. veteres atque commendant Scholl., revocavit Brunckius. Sed idem male ex Regg. quatuor dedit προχοῇσιν ἄν. sequente Beckio. Vulgatum praestant codd. reliqui omnes, nisi quod in Vatt. A. B. C. D. προχοαῖς ἰδ' legitur. Commovit Brunckium, ut videtur, δέ tertio loco positum, quod fortasse etiam Stephanum ad falsam interpunctionem adduxit, in quo jam nemo offendit. — ἀνασταχύουσι Vrat.

274. σφωϊτέρω Guelph.

275. ἐποικόμενος Guelph. cum gl. κρατῶν. — οὐ ποθι Vatt. A. D. Vrat. Vind. Guelph. — De ναιετάουσιν

- „ἤε καὶ οὐ· πούλῳς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
 „Αἰά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον υἱωνοί τε
 „τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίσσατο ναιέμεν Α
 „οἱ δὴ τοι γραπτὺς πατέρων ἔθεν εἰρύνονται
 280 „κύρβιας, οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 „ὑγρῆς τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
 „ἔστι δέ τις ποταμὸς; ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
 „εὐρύς τε προβαθὺς τε καὶ ὀλκάδι νηὶ περῆσαι.
 „Ἴστρον μιν καλέοντες ἑκὰς διετεκμήραντο
 285 „ὅς δὴ τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνεται ἄρουραν
 „εἷς ὁλος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς Βορέας
 „Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν ἀπόπροθι μορμύρονσιν.
 „ἄλλ' ὅποταν Θρηκῶν Σκυθέων τ' ἐπιβήσεται οἱ

σιν ad urbes relato vid. Eustath. ad II. II, 626.

276. πολὺς Vrat. Vind.

278. ὄγε vulg. contra metrum. ὅς γε ex conjectura Brunck. Beck.

279. Et hic et mox v. 285 δ' ἦτοι scribendum putat Herm. ad Hom. H. in Ven. 226, de quo vid. ad III, 958. Nostro quidem loco facilius admitti possit, quum non relativum sit οἱ, ut vulgo scribitur, sed demonstrativum οἱ, quod in textu dedi. — τοι omit- tit Vrat. — γραπτὺς vulg., quod nihil est, quare γραπτῷς dederunt Brunck. Beck. Sed sensum non video. Scholl. explicant νόμους et addunt νόμους οὐν φησὶ καὶ στήλας παρ' αὐτοῖς εἶναι. Sed unde illud καὶ? et quomodo omnino de legibus hic sermo esse potest? Brunckius κύρβιας dicit ἐπεξηγητικῶς ad γραπτῷς additum esse, sed neque sic qui sensus sit video. Itaque dubitari vix posse videtur, quin γραπτῷς, (verbum per se apud poetam epicum suspectum et hac maxime significatione, sive scriptum sive legem interpreteris) corruptum sit, et adjectivum in eo lateat; eoque ducunt codicum lectiones, nam γραπτὰς habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. γραπτῷς Vrat. et alii fortasse plures. Variasse igitur libri antiquitus videntur inter γραπτὰς et γραπτὺς, quum κύρβιας sit utriusque generis, neque dubitavi propter sequens οἷς rescribere γραπτὺς quod una litterula

deleta corruptum est. Et γὰρ κύρβιας scripsit jam Gesner videtur ex conjectura, in Prae de navigationibus extra co Herculis, quae Hermannii Orph. jecta est, p. 620. — ἐνθεν omittit Guelph. — ἀνείρ Guelph. εἰρύνοντο Reg. E.

280. ἔασιν Guelph.

281. ἐπινισσομένοισιν vulg. νεισσομένοισιν Guelph. ἐπινισσομένοισιν Reg. D. ἐπινισσομένοισιν Vind. Brunck. Beck.

282. ὕπατον Vind. — Ὠκεανοῖο habet Hesiod. Theo et apud Apollon. Lex. Hom. Φοῖβος.

283. εὐρῆς Vind. — πρὸς Med.

285. εἷως Guelph.

286. ὑπὲρ πνοιαῖς Guelph. πνοιῇ Reg. D. ὑπὲρ πνοιαῖς ex jectura Brunck. Beck., quos quid ad mutandum impulerit, neque ὑπὲρ cum genitivo ultra ficans, neque singularis πνοιῆς quod offendere possit.

287. Transtulit in suum usus. Perieg. v. 315 Ῥιπαίοις ἐν διάνδιχα μορμύρονσιν.

288. ὅπου ἂν Vrat. — κων vulg., quod correxit I Vann. crit. p. 386, quem secuti Brunck. et Beck. — ἐπιβήσεται quinque, quod non erat cur praeferrent Brunck. et Beck. — ἄρ οὐρους Vatt. C. D.

„ἐνθα διχῇ τὸ μὲν ἐνθα μετ' Ἴονίην ἄλα βάλλει
 O „τῇδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὀπίσθε βαθὺν διὰ κόλπον ἴησιν
 „σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
 „γαίῃ ὅς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν δὴ
 „ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν.“

5 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
 αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπενφήμησαν ἰδόντες
 στέλλεσθαι τήνδ' οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
 οὐρανίης ἀκτίνος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦεν.

89. Magna inest in hoc loco dif-
 fultas, quam nemo editorum prae-
 Flanginium animadvertit. Quum
 in dicendum sit, Istrum in duas
 res divisum alteram in Pontum
 xinum emittere, alteram in mare
 riatum, poeta prius brachium
 it μετ' Ἴονίην ἄλα effluere; his
 his vero eum nihil aliud nisi Pon-
 x Euxinum significare velle, elucet
 adiectis ἐνθα et τῇδε. Quis vero
 nam Pontum Euxinum audivit
 e Ionium vocari? propterea igitur
 Flanginius Ἴονίην in Ἀχελώνην
 andum esse iudicavit. Quod
 m, etsi ad sensum est bonum,
 en ex litterarum dissimilitudine
 um probabile sit, tum obstare ei
 etur alter locus v. 308, qui et
 nginium fugit, ubi iterum πόντοιο
 ioio ita positum est, ut non ali-
 ac de Ponto Euxino accipi possit.
 Scholiastis nihil auxilii; illi enim
 locum priorem Istrum partim in
 iaticum partim in Pontum effluere
 int, quasi hujus nomen in textu
 missent, deinde ad v. 291 nar-
 t, Apollonium novi aliquid dictu-
 finxisse, alterum Istri brachium
 um in duas partes dividi, quarum
 ra in Adriaticum, altera in Tyr-
 nicum mare effluat (hoc perspicue
 explicandum illud Ionium mare
 inet, sed ita ineptum est, et a
 tae verbis ita recedit, ut nihili
 endum sit); ad posteriorem vero
 m Ἴόνων πόντον pro mari Adria-
 positum esse dicunt, quod sen-
 non permittit. Gerhard. p. 81
 um mare nullo pacto pro Ponto
 i posse, ideoque et Ἴονίην et
 ioio corruptum, et altero loco
 ην, altero ἡώοιο legendum esse

iudicat, quemadmodum supra II, 745
 ἄλα ἡώην de Ponto Euxino dixerit
 poeta. Corrupta esse illa vocabula
 neque ego dubito, de emendatione
 ambigo; illud certum videtur, in vo-
 cabulis Ἴονίην et Ἴονίοιο rarius ali-
 quod et doctius Ponti nomen latere.

290. Hermann. ad Hymn. H. in Cer.
 v. 381 τηλοῦ ὕδωρ legendum judi-
 cat, ne ὕδωρ primam in thesi pro-
 ducat contra usum Homericum. Sed
 ejus abusus plura exempla affert
 Spitzner. de vers. her. p. 23, idque
 sibi permisisse Apollonium probabile
 est etiam ex vocabulo Ἀρης, cujus
 primam in thesi Homerus semper
 corripit, Apollonius II, 991. III, 183
 producit. Sed illud τῇδε per se et-
 iam suspectum est, abundat enim prae-
 gresso ἐνθα (quod Beckius male ver-
 tit inde), neque dubito igitur, quin
 τῇλ' ὕδωρ scribendum sit, errore ex
 litterarum Δ et Λ similitudine nato.

291. σχιζόμενον Regg. tres, ad
 quam lectionem fortasse referenda est
 Scholiastarum explicatio supra com-
 memorata. — Τρινακρίου Guelph.

292. ἡμετέρῃ vulg. invito sensu.
 ὑμετέρῃ recte Vrat. Regg. A. B. E.
 var. lect. ap. Schol. Flor. Brunck.
 Beck. — παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν γα.
 Guelph.

293. ἡμετέρης Regg. D. γαίης ὑμε-
 τέρης legunt Regg. quatuor, quem
 ordinem vocabulorum receperunt
 Brunck. Beck., scilicet ut vitetur
 hiatus — ἐξανίησιν Guelph.

294. τοῖσι Vatt. A. C. Vrat. Reg.
 C. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck.
 Beck. Reliqui libri habent τοῖσιν,
 quod revocavi.

296. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

297. ὅποι Reg. A. — καὶ μόραι-

- γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
 λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεῖρ ἄλλα ναυτίλλοντο,
 300 οὔρεα Παφλαγόνων θηεόμενοι. οὐδὲ Κάραμβιν
 γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη
 μεῖνεν, ἕως Ἰστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.
 Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
 Κρανέας Πόντοιο διέκ πέτρας ἐπέρηνσαν.
 305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκλάθον, οἷσιν ἄνασθεν
 Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθεῖς.
 τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
 κόλπον ἔσω πόντοιο πάνεσχατον Ἰονίοιο.
 Ἰστροῦ γάρ τις νῆσος ἐέργεται οὖνομα Πεύκη,
 310 τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
 στεινὸν δ' αὐτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαί
 σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
 τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
 Ἄψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὠρμήθησαν.
 315 οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
 τηλόθεν. εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πώεα λείπον
 ποιμένες ἄγραυλοι νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
 ὁσδόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.
 οὐ γάρ πω ἄλλας γε πάρος ποθὶ νῆας ἴδοντο
 320 οὔτ' οὖν Θρηῖξιν μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι,

μον vulg. sensu non apto. καὶ ἀμεύ-
 σιμον dat Etym. M. p. 82, 11 Apollonii
 nomine addito, quod ad hunc locum
 pertinere et in textum recipiendum
 esse recte vidit Ruhnck. epist. crit. p.
 289. Secuti eum sunt Brunck. et Beck.

298. Λιθόοιο Vrat. Vind. marg.
 Reg. A. — καταντόθι vulg. κατ'
 αὐτόθι codd. ut videtur omnes,
 Steph. Brunck. Beck.

299. λαίφεσι Vind.

302. μέμνεν Guelph. — εἰσαφίκοντο
 Flor.

303. δ' αὖ ἄλλοι Regg. D. E. Flor.
 Ald. Brub. Basil. δὴ τ' ἄλλοι Guelph.

308. παρέσχατον Med. a m. 1.
 Guelph. Regg. nonnulli, ed. Paris.
 παρ' ἑσχατον Vatt. A. B. C. D. Vrat.
 Vind. Reg. A. cf. Dorvill. ad Charit.
 p. 329. — De corrupto vocabulo
 Ἰονίοιο ad v. 289 sermo fuit.

311. περὶ ῥόον Vatt. A. C.

312. καλέουσιν ἄρηκος vulg. κα-
 λέουσιν ἄρης Regg. A. B. C. D.
 Brub. Basil. καλέουσι Νάρηκος con-
 jecit Hoelzlin., quod recepi cum
 Brunck. et Beck., hoc enim nomen
 confirmant Arrhian. Peripl. Plin. hist.
 nat. IV, 24. Ammian. Marcell. XXII, 8.

313. τῇδε Brunck. Beck. male. —
 διὰ πρὸ Vat. A.

315. ὑπ' ἀκροτάτης Regg. tres.

316. εἰαμενῆσι Brunck. ex con-
 jectura, Beck. ex Vat. D. — μῆλα
 pro πώεα Vatt. A. B. C. D.

319. τε pro γε Reg. A. — ποθὶ
 Regg. A. C. E. ποτε Regg. B. D., quod
 sine causa receperunt Brunck. Beck.

320. οὐδὲ Med. Reg. A. Vrat. —
 Σίγυνοι vulg. Σίγυνοι Vat. D. Med
 a m. 1. Reg. A. B., quod cum Brunck
 Beck. recepi.

οὐτ' αὖ Γραυκένιοι, οὐδ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη
 Σίνδοι ἐρημαῖον πεδῖον μέγα ναιετάοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ἄγγουρον ὄρεος, καὶ ἄπωθεν ἐόντα
 Ἄγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Κανυλιακοῖο,
 5 ὃ περὶ δὴ σκίζων Ἴστρος ῥέον ἐνθα καὶ ἐνθα
 βάλλει ἄλως πεδῖον τε τὸ Λαύριον ἠμαίψαντο,
 ὃν ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλαδ' ἐκπρομολόντες
 πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
 οἱ δ' ὅπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρυσαν
 Ο δοιάς Ἀρτέμιδος Βρυγητῖδας ἀγχόθι νήσους.
 τῶν δ' ἦτοι ἑτέρη μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον.
 ἐν δ' ἑτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
 βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἐνδοθι νήσους.
 αὐτως ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 35 στεινόμεναι Κόλχοισι πόρους εἶρυντο θαλάσσης.

321. οὐτ' οὖν Γρ. vulg., quod falsum est, quum nusquam duplex οὐτ' sibi respondeat. οὐτ' αὖ Regg. C. E., quod recepit Beck., item Vatt. C. D., ex quibus οὐτ' αὖ versum praecedentem per errorem videtur refert editor Italus. Itaque hoc recepi, quamquam verisimile est simplex οὐτε legendum esse, sed alii librarii, oculis ad versum praecedentem aberrantes, in οὐτ' mutarunt, alii metro caventes in τ' αὖ.

323. ἐπεὶ τ' Ἄγγουρον vulg., quod nihil sit, ἐπεὶ τ' Ἄγγουρον dedit Bruck., quem sequitur Beck. Sed ete crasin illam improbat Spitzner. vers. her. p. 177, qui ἐπεὶ τ' Ἀ. emendandum censet. Sed haec non emendatio, nam quam vulgatam in lectionem, ea inde a Stephano num in edd. legitur, in Vrat. autem et aliis, opinor, codd.) Flor. Ald. sub. Basil. illud ipsum legitur αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Ἀ. At id ferri non potest, in apodosis, quae a verbis δὴ ῥα τε incipit, postulat, ut antecedat αἱ. Neque Spitznerum intelligo, qui se dicit poetae mentem hanc esse: *utquam autem* etc. ἐπεὶ τ' vero non *postquam* ipse non ignorat. Nihil igitur superest, nisi ut deleatur *iosum* illud τ, quod inseruerunt librarii aut hiatus vitandi causa, aut

quia vocabulis αὐτὰρ ἐπεὶ τ' assueti erant. — Ἄγγουρον et versu seq. Ἄγγούρου var. lect. ap. Scholl.

324. Ἄγγούρου Flor. — Κανυλιακοῖο Vatt. B. C. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Steph. var. lect. ap. Schol. Hunc locum respicere videtur Steph. Byz. s. v. Κανυλικοί.

326. πεδῖον τε Ταλαύριον vulg. π. τε τοιαύριον Reg. A. π. τε τὸ Λαύριον Regg. B. C. D. E., quod propter v. 321 necessarium receperunt Brunckius et Beckius.

327. διεκπρομολόντες Guelph. — Respicit hunc versum Schol. ad Aesch. Prom. 837.

329. δὲ πέρυσαν Vrat.

330. Βρυγητῖδας vulg. Βρυγητῖδας Brunck. Beck. ex emendatione nescio cuius, sed Stephane jam nota, quam necessariam esse docent v. 470, Schol. ad IV, 1002 et Steph. Byz. s. v. Βρύξ.

331. τῶν ἦτοι ex Reg. E. Brunck. Beck. male. — ἐνὶ Vrat.

332. πεφυλαγμένου Vatt. A. B. C. D.

333. πολλόν vulg. sine sensu. πολλῶν ex conjectura Brunck. et Beck. πολέων Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil., quod recipere non dubitavi. Vid. ad III, 21.

335. στεινόμενοι Med. Vrat. Vind.

ὥς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθύν λῖπον ἀγγέθι νήσο
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης

Ἐνθα κε λευγαλή Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
παυρότεροι πλεόνεσιν ὑπέκαθον· ἀλλὰ πάροισι

340 συνθεσίῃ μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο,
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὐτως ἀέκοντος ἀπηύρων·

345 αὐτὰρ Μήδειάν γε, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
παρθέσθαι κούρῃ Λητωϊδί νόσφιν ὁμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστοῦχων βασιλῆων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεῖ᾽ ὁμόν αὐτὶς ἰκάσειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσιν ἐπεσθαι.

350 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο καὶ
δὴ ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνίαι

336. δὲ omittit Guelph. — ἀκτὰς pro ἄλλας Vind. et marg. Vrat. — λίπεν Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind. sc. Absyrtus, quod fere verum puto, λίπον enim admodum simile est correctioni scribarum, qui constructionem mutatam aegre ferebant. — νήσων marg. Vrat.

337. μέσφ' ἀσαλαγκῶνος Reg. A. μέσφ' ἀσαλαγγῶνος Vrat. Vind. μέσφα σαλαγγῶνος Vatt. A. C. μέσφα κεν λαγόνος Guelph. μέσφα σαλαγῶνος Flor.

338. δηϊοτῆτι Med. a m. 1.

340. συνθεσίας ex Regg. quiaque male receperunt Brunck. Beck., συνθεσίῃ cum ἀλευάμενοι jungendum est. — ἀλευόμενοι Brunck. ex ingenio male ut III, 886. IV, 111. — In fine versus male vulgo puncto distinguitur, cujus loco comma posui, nam sequentia ab ἐτάμοντο pendent.

341. ἐπὶ vulg. ἐπεὶ, quod sensu postulante conjecerat jam Stephanus, praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Regg. quatuor. Ex his reposuit Brunck.

343. εὐθυδικίῃ Regg. aliquot. εὐδοκίῃ Guelph. cum gl. θελήσει. — ἐξέμεν non ab ὑπέστη sed ab ἐτάμοντο pendere vidit jam Stephanus, non intellexerunt Brunck. et Beck.

344. ἦε καὶ ἀμφαδίην Etymol. M, p. 88, 37. — ἀπηύρων Vind.

345. Μήδειαν, τὸ γὰρ cod contra metrum. M., τότε γὰρ Ald. et edd. se M., τότε γὰρ ex conjectura Beck. Nihil horum probat Dedi, quod sensui et metro Mήδειάν γε, τὸ γὰρ π.

346. Λητωϊδί Vrat. Vind.

348. Post hunc versum omnibus et ed. Flor. hic versatur: εἴτε μετ' ἀφνειοῖο θεῖο Ὀρχομενοῖο, in quo illud c in ἀφνειον mutatum est in reliquis edd. Ruhnck. epist. 310 aut εἴτε μετὰ Φθίην le aut totum versum ejiciendum dicavit, quorum illud ferri est, hoc unice verum est, etiam a Facio ep. crit. p. 11, et Beck. Legitur enim idem supra II, 1186, unde ineptia retractus est.

349. καὶ τε pro εἴτε Reg. D. E., quod sapientissimus illctor, cui tot pravae lectiones codd. debentur, propter versum cedentem, quem ejiciendum dimis, reposuit.

350. ἔπειτα ἕκαστα Vrat. πεμπάσσατο Vatt. A. B. C. I Vind.

351. ἀνέλιξαν Reg. A. ἀν Reg. E.

νωλεμές· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσωνα μούνον ἑταίρων
ἐκπροκαλασσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὅφρ' ἐλίσσθην
πολλὸν ἑκάς, στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.

- 5 „ Αἰσωνίδη, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινῆν.
„ ἄμφ' ἐμοί; ἥέ σε πάγχυ λαθιφροσύναις ἐνέηκαν
„ ἄγλαται, τῶν δ' οὐ τι μετατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες.
„ χρεῖαῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκεσίοιο
„ ὄρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβάασιν;
Ο „ ἥς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδήτω λότῃτι
„ πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτούς τε τοκῆας
„ νοσφιδάμην, τὰ μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἴη
„ λυγροῖσιν κατὰ πόντον ἄμ' ἀλευρόνεσσι φορεῦμαι
„ σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἄμφι τε βουσὶν
5 „ ἄμφι τε Γηγενέεσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
„ ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὕμιν ἐτύχθη,
„ εἶλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ' οὐλοὸν αἶσχος ἔχευα
„ θηλυτέραις, τῷ φημὶ τεῇ κούρῃ τε δάμαρ τε
„ αὐτοκασιγνήτῃ τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἔπεσθαι.
70 „ πάντῃ νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδὲ με μούνην
„ δεῖο λίπης ἀπάνευθεν, ἐποιχόμενος βασιλῆας.

352. αἶψα δὲ σφιν Flor.

353. ἄλλυδις Vind.

354. ἐνωπὶ Guelph.

355. συναρτύνεσθε Vatt. A. C. elph.

356. λαθιφροσύναις Regg. A. C. Steph. Hoelzlin. Shaw. λαθιφρο-
ες Guelph., unde λαθιφροσύνης
ibendum putat Brunck. — ἀνέηκαν
Regg. quatuor.

357. ὅσσα τόρευες Flor.

358. χροιοῖ Guelph.

359. ὑποσχέςσις Regg. A. B. D. E.,
s male secuti sunt Brunck. Beck.

360. αἶς vulg. ὅς Vat. C. ἥς Vat.
Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B.
E. Ald. Brub. Basil. Paris. Brunck.
k.

363. λυγροῖσι Guelph. Reg. D. λυ-
οῖ Regg. A. E. Vrat. Vind., quod
le receperunt Brunck. Beck.

364. ἔνεκα Med. Vrat. Vind. Inu-
s est emendatio Facii ep. crit. p.
σοῦ ἔνεκεν κάμων.

366. ὕστερον Vatt. A. B. C. D. —
αι τε παιστον ἐτύχθη Vatt. A. B. C.

ἐπιτεπαιστὸς ἐτύχθη Med. ἐπαί

APOLLON. RHOD. I.

τ' ἐπαίσιος ἐτύχθη Guelph. Flor.,
in quibus prioris recensitionis lectionem
latere perspicuum est. ἐφ' ᾧ πλόος
ὕμιν ἐτύχθη Ald. Brub. Basil. ἐφ'
ᾧ πλόος ἡμῖν ἐτύχθη Vind. ἐφ' ᾧ
πλόος ὕμιν ἐτύχθη Regg. quinque,
ed. Paris. Steph. et recentiores. In
Vrat. utraque lectio mixta est, legi-
tur enim ἐπεὶ τε πλόος ἐτύχθη, la-
cunae spatium ante πλόος relicto, cui
deinde insertum est ἡμῖν, in marg.
γρ. ἐφ' ᾧ πλόος ἡμῖν.

367. μαντεῖη Guelph.

369. ἰκέσθαι Flor.

370. νῦν vulg., quod correxit Brun-
ckius. — πρόφρων vulg. sine sensu.
πρόφρων emendandum esse vidit
Hartung., in eandem emendationem
incidit Facius ep. crit. p. 14, eamque
receperunt Brunck. et Beck. auctore
non nominato. — μηδ' ἐμὲ Brunck.
ex more.

371. ἐποιχόμενος βασιλῆος vulg.
sine sensu, quod intelligens Hartung.
emendavit ἀποιχόμενος βασιλῆος.
Sed melior est emendatio Facii ep.
crit. p. 14 ἐποιχόμενος βασιλῆας,

P

- „ἀλλ' αὐτως εἵρυσσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
 „καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἥ σὺ γ' ἔπειτα
 „φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμόν ἀμῆσαι,
 375 „ὄφρ' ἐπὶ ἥρα φέρωμαι βολιότα μαργοσύνησιν.
 „σχετλίη, εἴ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 „ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
 „ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
 „ἢ μάλ' εὐκλειῆς; τίνα δ' οὐ τίσιν ἢ βαρεῖαν
 380 „ἄτην οὐ σμυγεῶς δεινῶν ὕπερ, οἷα ἔοργα,
 „ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο.
 „μὴ τόγε παμβασιλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 „ἢ ἐπικυδιάεις· μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο,
 „στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὀνείροε
 385 „οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ σε πάτρης

quam lectionem ex Regg. quatuor recte receperunt Brunck. Beck. Βασιλῆες sunt illi, de quibus sermo est v. 347.

373. συναρέσσαμεν Guelph.

374. τόντε Vrat., voluit τόν γε. — ἀμῆσαι vulg., sed medio hic non locus est. ἀμῆσε Flor. ἀμῆσαι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

375. ἐπὶ ἥρα Brunck. Beck, pessime, nam etiamsi apud Homerum ita ubique scribendum esset (quod nondum mihi persuasit Buttm. Lexilog. p. 152 s. maxime repugnantibus et hoc Apollonii loco et Soph. Oed. R. 1094), hoc tamen loco nullo pacto ἐπιφέρωμαι ferri potest, quod ipse vidit Buttm. p. 156.

376. σχέτλις vulg., sed et hiatus et sensus, in quorum neutro editores offendisse mirum est, flagitant ut scribatur σχετλίη, quae est emendatio Hermannii ad Orph. p. 735. — δὴ omittunt Vat. A. Med. Vrat. Vind. κεν δὴ deest in Guelph. Flor. — δικάσῃ Vrat. δικάσῃ Vind.

377. ὦ vulg. τῷ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — ὑπόσχετε Reg. E.

378. εἴξομαι Med. ἥξομαι Vind.

379. ἢ huic loco non bene convenire videtur, quare non improbabili est conjectura viri docti, in

Ephem. Jenens. 1814 p. 269 emendantis ἢ μάλ' εὐκλειῆς.

380. οἷα τ' ἔοργα vulg. οἷα τε ἔοργα Brub. Basil. Otiosum illud τ' omittunt Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E., quos sequuntur Brunck. Beck. Insertum est a librariis hiatus vitandi causa, qui apud Homerum est Il. II, 272 ἐσθλὰ ἔοργε. III, 57 ὄσσα ἔοργας. V, 175. VIII, 356 πολλὰ ἔοργε. IX, 320 πολλὰ ἔοργας.

381. Ex vulgata lectione, quam in textu exhibui, et nexum deesse et versum inconcinnum esse, sensit jam Brunck., qui in Appendice ita legi posse putat: ὀτλήσω; σὺ δ' ἂν οὐ θυμηδέα v. ε. quae violentior est mutatio. Sed librorum varietas ad veram lectionem ducit, nam in Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. legitur: οὐδέ κε θ., unde lenissima mutatione scribendum videtur: σὺ δέ κεν θ. v. ἔλοιο; quod tamen in textum recipere non ausus sum.

382. τότε Vrat.

383. ἐπικυδιάεις vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck. ἐπικυδιάεις Guelph. — μνήσομαι Reg. A. — καὶ in κέν mutavit Brunck. sine causa et cum sensus detrimento. — ἐμοῖο Vrat.

384. δέρος Med.

385. οἴχητ' Flor. — In duplici sē offenderunt et librarii et editores, nam ἐκ δέ τε πάτρης est in Brub.

- „αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἐριννῦες· οἶα καὶ αὐτὴ
 „σῇ πάθον ἀτροπίη. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
 „ἐν γαίῃ πεσέειν· μάλα γὰρ μέγαν ἦλιντες ὄρκον,
 „νηλεές· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσω
 5 „δὴν ἔσσεσθ' εὐκῆλοι ἐκῆτί γε συνθεσιάων.“
 „Ὡς φάτ' ἀναξέλουσα βαρὺν χόλον· ἔετο δ' ἦ γε
 νῆα καταφλέξει διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
 ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῶ πυρί. τοῖα δ' Ἰήδων
 μιλixλοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν.
 15 „Ἴσχεο, δαιμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῶ.
 „ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος,
 „ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδῃεν
 „εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
 „Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ
 20 „οἶά τε ληϊσθεῖσαν ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιτο.
 „αὐτοὶ δὲ στυγερῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 „μίξαντες δαῖ χεῖρας· ὃ τοι καὶ δίγιον ἄλγος
 „ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κέλνοισι λίποιμεν.
 „ἦδε δὲ συνθεσίῃ κρανέει δόλον, ὃ μιν ἐς ἄτην
 25 „βήσομεν. οὐδ' ἂν ὅμως περιναίεται ἀντιόωσιν

asil., quod tanquam suam emenda-
 nem dedit Brunck, ἐμαί γ' ἐλάσει-
 habent Regg. A. E., quod recepit
 Beck. Sed neutra mutatione opus
 t, quum pronomina personalia in-
 rdum ita cumulentur, v. Matthiae
 gr. vol. II p. 863. Reisig. ad
 ph. Oed. Col. 1273. Fritzs. ch.
 naest. Lucian. p. 14.

386. ἐμέ Reg. A. — Ἐριννῦες Vat.
 Med. Vrat. Vind.

389. ἐπειθ' ἔχοντες pro ἐπιλλίζον-
 Regg. tres. — ὀπίσω Vrat. Vind.

390. ἔσσεσθε ἐκῆλοι vulg. ἔσσεσθαι
 κῆλοι et ex. corr. ἔσσεσθε Med.

εσθε εὐκῆλοι Vat. A. ἔσσεσθαι εὐ-
 κῆλοι Guelph. ἔσσεσθ' εὐκῆλοι Vatt.
 D. Vrat. Vind., quod recte rece-
 runt Brunck. et Beck.

391. ἀνιάζουσα vulg., quod propter
 causativum χόλον ferri nequit.
 νιάζουσα ineptissime emendavit
 loelzlin. ἀναξέλουσα conjecit Ruhn-
 en. ep. crit. p. 311, quod recte re-
 ceperunt Brunck. Beck.

392. κεάξαι Vatt. A. C.

394. ὑποδείσας Brunck. Beck. ut
 solent.

396. ἀμβολίαν Reg. A.

397. ἀμφιδέδῃαι Guelph.

399. μεμάασιν Guelph.

400. ληϊσθεῖσαν ὑπέτροπον
 Vind. — ἄγοιντο vulg., quod ex
 Reg. D. correxit Brunck., debet enim
 ad Absyrtum referri.

402. ὃ τι καὶ vulg. contra metrum,
 quare Brunck. ex Regg. quinque de-
 dit ὅπου καὶ, male. Ex usu Home-
 rico II. II, 563. Od. XVII, 191 et
 ex frequentissima vocularum τι et τοί
 confusione perspicuum est ὃ τοι καὶ
 scribendum fore, etiamsi non id ipsum
 praeberent Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat., unde reposuit Beck.

403. ἦε θανόντες Vatt. A. D. Med.
 Vrat. Vind. Regg. quatuor. εἴ καὶ
 θανόντες var. lect. in marg. Vrat.
 (voluit εἴ κε). — ἔλωρ κύνεσσι Regg.
 A. C. E. ἔλωρα κύνεσσι Reg. B.

405. ὁμῶς vulg., quod postulante
 sensu in ὁμῶς mutavi, tamen, quam-
 quam Absyrtus interfectus est. In

„Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόσφιν ἄνακτος
 „ὅς τοι ἀοσσητῆρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 „οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξω μὴ πτολεμίζειν
 „ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διέξ εἰῶσι νέεσθαι.“

410 Ἴσκεν ὑποσβαίνων· ἡ δ' οὐλοὺν ἔκφατο μῦθο
 „Φράξό νυν. χρειῶ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργοις
 „καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθην
 „ἀμπλακίῃ, θεόθεν δὲ κακὰς ἥνυσσα μενοινάς.
 „τὴν μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξο δούρατα Κόλχων·

verbis quae sequuntur admodum variant libri: ἀντιόωντες — φέροντες Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. ἀντιόωντες — φέροισιν Regg. A. B. C. ἀντιόωντο — φέροισιν Reg. E. εἰσαίοντες — φέροντες Reg. D. Hinc Brunckius dedit περιναίεται εἰσαίοντες Κόλχοις ἦρα φέροισιν, male, nam illud εἰσαίοντες et minima auctoritate nititur, et prorsus otiosum est propter ea quae sequuntur: νόσφιν ἄνακτος. Beckius vero meliores libros secutus dedit ἀντιόωντες Κόλχοις ἦρα φέροισιν, quod tamen et ipsum sensui non satisfacit. Librorum varietas explicanda est ex duplicis recensiois lectionibus, quarum altera erat ἀντιόωντες φέροισιν, altera ἀντιόωσιν φέροντες, quibus junctis plurimi libri habent ἀντιόωντες φέροντες. Sed unice vera est vulgata lectio: ἀντιόωσιν est futurum verbi ἀντιάξω, ἂν cum indicativo futuri junctum est, de quo vid. ad I, 663, atque accuratissime sibi respondent οὐδ' ἂν ἀντιόωσιν et οὐδ' ἂν ὑπείξω. De sensu ad v. 408 videbimus.

407. ὅς τις Reg. A.

408. οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. unus, Flor. Ald. Steph. οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Vatt. B. D. Hoelzlin. Shaw. οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Vatt. A. C. Brub. Basil. καὶ δ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Regg. quatuor. Deinde versu sequente διεξίωσι Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. E. marg. Reg. A. διεξείργωσι Flor. Ald. Brub. Basil. Steph. et seqq. διατμήξωσι Regg. A. B. C. D. Jam Brunckius, Regios maxime secutus,

et ὑπείξαιμι ex conjectura et ita hos versus dedit:

καὶ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπ
 μι πτολεμίζειν
 ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διατμ
 νέεσθαι.

Secutus est Beckius. In quibus pessimorum librorum auctori praelatam vides et sensum aptu sideras, haec enim significabunt *ego quoque Colchis pugnam concipi me non prohibuerint quo mihi itinere pergam*, quod ineptissimum est. Ad meliorum librorum lect redeundum esse recte vidit Geop. 46, qui lenissima et vere pal emendatione ὑπείξομαι in ὑμῶν, διεξίωσι in διεξείργωσι quibus nihil potest esse verius; quae textum ex ejus emendatione, ad optimorum librorum lect proxime accedit, restitutum Quam apte οὐδ' ἂν ὑπείξω redeat ei, quod praecessit, οὐδ' ἀντιόωσιν, jam supra monitum Sensus est: *neque accolae puto, fecto Absyrto, Colchorum gratis bellum illaturos esse, neque cum Colchis solis pugnare detrecto si iter mihi intercludant.*

410. ὑποσβαίνων Regg. A. C. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

411. νῦν vulg., quod correxit Beckius.

412. καὶ τότε Vatt. A. B. C. 1 μητίσασθαι Vatt. A. B. C. D. μητιάσθαι Guelph. Regg. A quod sine causa praetulerunt Br et Beck. Eadem varietas est Od. IX, 262 et al. — τὸ πρ divisim Guelph. Beck.

413. ἥνυσσα Vrat. Vind.

15 „αὐτὰρ ἐγὼ κεῖνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 „μειλίξω· σὺ δέ μιν παιδροῖς ἀγαπάξῃς δώροισι·
 „εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπιδόμηνι
 „ολόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
 „ἔνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφάνδανει, οὗ τι μεγάλῳ,
 20 „κτεῖνέ τε καὶ Κόλχοισιν αἰερεο δηϊοτῆτα.“

“Ὡς τῷ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
 Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
 οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ἑπιπυλείης
 πορφύρεον. τὸν μὲν ῥα Διονύσῳ κάμον αὐταὶ
 25 Διὶ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδί
 δῶκε Θόαντι μεταῦτις· ὁ δ' αὖ λίπεν Ἑπιπυλείῃ·
 ἥ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσι μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὗ μιν ἀφάσδων,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὴν ἴμερον ἐμπλήσειας.
 30 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὁδμῇ πέλεν ἐξέτι κείνου,
 ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσηῖος ἐγκατέλεκτο
 ἀκροχάλιξ οἶνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεὺς
 Κνωσόθεν ἐσπομένην Διὶ ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ·
 35 ἥ δ' ὅτε κηρύκεσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
 θελγέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται

15. ἐγώγε Guelph.

16. παιδρῶς Regg. B. D. et A. a 1.

18. συναρθμῆσαι Reg. A.

19. ἐνθ' οὔτι Reg. A. — τόδε ἔργον Regg. A. B. E., unde Brunck. it τόδε γ' ἔργον, quod recepit m Beck. Male: hiatus ante ἔργον d Homerum frequentissimus est, pud Nostrum IV, 794 τάδε ἔργα ctum reliquerunt. — ἀφάνδανει A.

20. κτεῖρς Reg. A. — δηιοτῆτα d.

21. τῷδε Vind. τότε Vrat., sed τῷ- n marg. — ἠρτύνοντο vulg. ἠρ- αντο Vat. C, a m. 2. Guelph. Reg.

23. οἷσι Guelph. — καὶ et ἱερὸν tit Guelph. — Ἑπιπυλείης Flor.

24. Διονύσῳ Vrat.

25. ἀμφιρύντῳ Brunck. ex ingenio, videtur, ne verbo quidem monito.

426. μετ' αὐτίς Vat. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

427. δέ πόρ' Reg. A. — Αἰσονίδι Vind. — πολέσι Regg. A. C. E. Brunck. Beck.

428. ξεινήϊον Flor. Ald. Brub. Basil.

431. Νυσηῖος Vind. Reg. A.

432. ἀκροχάλιξ Reg. A. ἀκροχάλιξ δ' οἶνω hinc sumpsit Dionys. Perieg. 948.

434. Κνωσόθεν vulg. Κνωσόθεν Vatt. A. B. C. D., quod jam reposuerat Brunck. — ἐπομένην Vrat. — ἐνι- κάλλιπε Brunck. lectore non monito.

435. ἥ δέ γε Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck. ἥ δέ γε scribit Gerhard. p. 35. Sed nulla mutatione opus est; apodosis sequitur in-

de a v. 442. — ἐπεξυνώσατο Guelph. ἐπεξενώσατο Vind.

436. Hic locus vulgo male intelligitur, vertunt enim sic: haec vero nuntios jussit persuadere Absyrto, ut ad se veniret, simulatque ad

- συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὅφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἐλοῦσα
 χρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτίς ὀπίσσω
 440 βαίῃ ἐς Αἰήταο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκη
 υἷῃς Φοίβοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔοντα
 ἄγριον ἡλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἦγαγέ θῆρα.
 445 Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώπων
 ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαί τε γόοι τε
 ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τέτρηχασιν·
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσο, δαῖμον, ἀερθεῖς,
 οἶος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄρην.
 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
 Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἐπισχερὸν ἦεν ἀοιδῆς.
 Ἦμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τήν γ' ἐλίποντο
 συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
 σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
 455 δέγμενος Ἄψυρτόν τε καὶ οὖς ἐξαῦτις ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὃ γ' αἰνοτάτησιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς
 καρπαλίμως ἢ νηῖ διέξ ἁλὸς οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
 οἴοδι δ' ἀντικρὺ μετιῶν πειρήσατο μύθοις

Deae templum venisset. In quibus et
 θελγέμεν male dictum foret de. nun-
 tiis, quorum non est θέλγειν, atque
 de re, ad quam non artificiosis ille-
 cebris incitandus erat Absyrtus,
 quum ipsi gratissima futura esset, et
 ineptum foret ἐλθέμεν, εὐτ' ἂν ἔκη-
 ται. Quod quum ab editoribus non
 animadversum esset, ita commovit
 Gerhardum p. 35 seqq., ut v. 436 et
 437 plane ejiciendos censeret, tan-
 quam intrusos ex recensione priore,
 in qua totus locus aliter lectus ἔσset.
 Sed interpretatione tantum meliore
 eget, sensus enim hic est: *Medea*
collocuta est cum nuntiis, iis per-
suasura, ut, simulatque Absyrtus in
insulam venisset, ipsi abirent, ut so-
la cum solo posset dolum communi-
care. Hoc igitur illud est, quod se
 facturam esse dixerat v. 417. — τὰ
 πρῶτα Reg. A.

437. θεσπεσίῃ pro συνθεσίῃ Vat C. D.

438. συμφράσσεται Flor. Ald. Bru Basil.

440. βαῖνε Vat. C. — περὶ vul quod correxit Brunck.

446. στοναχοὶ Flor.

447. τέτρηχασιν Vind.

448. δυσμενέων τοὶ παῖδες ha Dionys. Perieg. 600. — κορύσσο Med. a m. 1.

451. Ἄψυρτος Guelph. — ἢ Brunck. Beck. male. — εἶεν Vind

452. γε λίποντο Vind.

454. κρινθέντες Vat. A. Reg. Med. Flor. Ald. Brub. Basil. βρω-
 τες Vatt. C. D. — ἦεν vulg., q
 correxit Brunck.

458. ἐπεβήσατο vulg. ἐπεβή-
 Vatt. C. D. Vrat., quod ex ing
 dedit Brunck.

459. οἶος Brunck. lectore non

- 50 εἶο κασιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης
χειμερῆς, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν,
εἶκε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιο.
καὶ τῷ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
55 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη ὀδόνῃσιν,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
τὸν δ' ὃ γε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
πληῆξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
70 Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναίεται ἀντιπέρηθεν.
τοῦ ὃ γ' ἐνὶ προδόμῳ γυνὴ ἤριπε· λοίσθια δ' ἤρως
θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρῃσιν
αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποῖσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυρέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηνεν.
75 ὁξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἶον ἔρεξαν
ὄμματι νηλειῆς ὀλοφώϊον ἔργον Ἑριννύς.
ἤρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
ἣ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάεσθαι.

et sine causa. — πειρήσαιο d. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. n. πειρήσαιο Guelph.

61. οὐδέ κε Regg. quatuor.

64. πυκινόιο ἐπᾶλτο vulg., quod um esse et hiatus et sensus docet. πυκινῷ ἐπᾶλτο Vatt. A. D. Med. elph. Vrat. Vind. Regg. D. contra rum et sensum. πυκινῷ ἐξᾶλτο conjectura dedit Brunck. recte. ruptionis origo manifesta est, in enim πυκινῷ in πυκινόιο isisset, etiam ἐξᾶλτο mutari me- n jubebat.

67. πεσόντος pro τυπέντος D.

68. τὸν δέ γε Reg. A. — κεραλ- Guelph. Reg. A.

69. ὀπιπτεύσας Vatt. A. D. Med. Hunc locum respicit Schol. ad Med. 1334.

70. Φρυγοὶ Reg. E. Βρυσοὶ ol. Paris. — περιναίεται Reg. A. — πέρηθε vulg. ἀντιπέρηθεν Vat. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. nque, Brunck. Beck. Est hic ex

iis locis, qui docent, quam pro arbitrio versati sint librarii in ὦ finali vel addendo vel demendo.

472. χερσὶ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. D. E. Brunck. Beck.

474. ἀργυρέην Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. ut III, 835.

476. Ἑριννύς Vat. A. Med. Vrat. Vind.

477. ἐξάργματα τέμνε θανόντος laudat Schol. ad Soph. El. 439 et corrupte Suid. s. v. μασχαλισθῆναι totum versum cum duobus proximis Etymol. M. p. 118, 32.

478. ἀπέληξε Vatt. A. D. ἀπέλει- ψε var. lect. in marg. Vrat. — φόνον Regg. A. C. D. E.

479. ἣ θέμις Brunck. lectore non monito, male. Id quod in textu est, ἣ θέμις ἐστὶ, habet Noster I, 517. 692. 960. 1061. II, 840. III, 991. IV, 1129, et tuetur Etymol. l. c. — ἰλάεσθαι Regg. C. E. ἀλέεσθαι Reg. D.

480 ὑγρόν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κείται ὅστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.

Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρεν,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἐὼν παρὰ νῆα βάλλοντο
485 ἥρωες· Κόλχον δ' ὄλεκον στόλον, ἦν τε κίρκοι
φῦλα πελειᾶων, ἧς μέγα πῶϋ λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὁμιλοῦ
πῦρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὁψὲ δ' Ἰήσων
490 ἦντησεν μεμαῶς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἦδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
ἔνθα δὲ ναυτιλίας πυκινὴν πέρι μητιάσκειν
ἐξόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἦλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον—
495 „Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
„εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ᾧ ἐπέχουσιν
„δήϊοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
„ἔλπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὃ τις προτέρωσσε δέεσθαι
„ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος

480. κρύψε Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — νεκρόν Regg. A. B. D. E. — περ omittit Guelph.

481. κείατ' Guelph. — Versum laudat Etymol. M. p. 184, 17.

483. σφιν Vrat. — τέκμαρ Flor.

485. Κόλχων vulg. Κόλχον Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E., quod ut exquisitius cum Beckio praetuli. — ὄλεκοντο Vrat. Vind. — κύρκοι Flor. Ald. Brub. Basil.

488. φύγεν ἄντα Reg. A.

490. ἦντησε Vrat. Vind. Brunck. Beck.

491. αὐτοῖσι Reg. E.

492. πυκινῆς vulg. πυκνῆς Reg. A. et alii Regg. πυκινὴν Guelph. Vrat. Flor., quod recte receperunt Brunck. Beck. Causa corruptionis perspicua est.

493. σφιν Flor. Ald. Brub. Basil.

494. μῦθων Vrat. Vind.

495. ἐπὶ pro ἔτι Flor.

496. ᾧ γ' ἐπέχουσι Regg. A. B. C. E. ᾧ δ' ἐπέχουσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Male: in-

utilem particulam hiatus vitandi causa intrusit sciulus iste, cujus manus in illis libris agnoscitur.

457. ἐπαθρήσαντες Vatt. A. D. Med. a m. 1. Guelph. Vrat. ἐσαθρήσαντας Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Nescio quid commoverit viros doctos, ut conjurarent contra verbum ἐπαθρεῖν, in quo nihil prorsus vitiosi video. Ut enim h. l. unius ejusque pessimi libri auctoritate textu ejectum est, ita contra librorum auctoritatem apud Quint. Smyrn. l. 111 expulit Tychsen., apud Tryphiod. v. 107 Wernickius, aliis locis alii, quo factum est ut in lexicis aut omittatur, aut dubiae fidei esse dicatur. Hic certe libris obsecutus illud revocavi.

498. οὐδένα vulg. οὐχ ἓνα Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil., quod revocarunt Brunck. et Beck. — ὅστις Vatt. A. B. C. D. — δέεσθαι Vind.

499. ὀτρυνέειν Vatt. A. C. Med. a m. 2. — τὸν pro τοὺς Med. a.

Ο „εὐνίδες ἀργαλέησι διχοστασίης κεδόωνται.
 „ῥηϊδίη δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίχα λαῶν
 „ἦδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.“

“Ὡς ἔφατ'· ἤνυσαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
 ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν
 5 νωλεμές, ὅφρ' ἱερὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο
 ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἡριδανοῖο.

Κόλχοι δ' ὀππότε ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἀνακτος,
 ἦτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινύας Κρονίης ἀλός. ἀλλ' ἀπέρυκεν

Ο Ἥρη σμερδαλέησι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
 ὕστατον αὐτοὶ δ' αὐτε Κυταιῖδος ἦθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυξόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
 ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν·
 οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέσχον

5 ἦρωες, ναλούςι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύρτοιο·
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἴν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 ἐνναλούςιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται

20 ἔκτοθεν ἐξότε τοὺς γε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέραϊαν ἀπέτραπον ὀρμηθῆναι.

Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰείσατο νόστος ἀπήμων,
 δὴ ῥα τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
 Ἑλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπροῦχοντο θαμειαί,
 25 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγυῖς ἔχουσαι.
 οὐδέ σφιν, ὥς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάσκον

1. Vind. — οἰά τ' Regg. ali-
 lot.

500. εὐνίδες Reg. A. — σκεδόων-
 i Vat. C. a m. 2. Guelph.

502. ἦδεῖη τέ κ' ἐπειτα Regg.
 E.

503. ἦνεσσαν Reg. E.

504. ἐπερρώοντ' vulg. ἐπιρρώ-
 τ' Regg. A. E. ἐπερρώοντ' Vatt.
 B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
 nd. Regg. B. C. D. Brückius
 Beckius.

511. Vulgo post ὕστατον punctum
 utur, quod ad versus praecedentem
 rectissime transtulit Brun-
 is, frustra refragante Beckio,
 δέ tertio loco collocatum dis-

plicet, de quo jam saepius sermo
 fuit. — δεῖ γάρ τε Κυταιῖδος ἦθεα
 γαίης corrupte citat Etymol. M. p.
 548, 37.

512. τύξαν Med. Vrat. τηξαν Reg. A.

513. ἔμπεδον ἄλλυδις Vatt. C. D.
 Vrat. Vind. Med. Flor. Ald. Brub.
 Basil., quod sensus non admittit. —
 ἀφορμηθέντες Vatt. C. D. Med. a
 m. 2. Vrat. Vind. Guelph. ἀφορμη-
 θέντες Reg. D.

517. Imitatur Dionys. Perieg. 391
 τύμβον, ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιό τε
 φῆμις ἐνίσπει.

523. πείσματ' Med. a m. 1.

524. Ἑλλείων Med. a m. 1. Vrat.
 Vind.

- Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμνηχανόωντο κέλευθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγασε
 530 Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρέος, ὅππότε Πυθῶ
 ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
 ναυτιλίας· πέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἰδρυνθεῖεν,
 μὴ ποτε τὴν δηλοῖσιν ἀναστήσεσθαι λοῦσιν.
 τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὁδε κεύθεται αἶψα
 535 ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ἰλληίδα, πολλὸν ἔνερθεν
 οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μερόπεσσι πέλοιτο.
 οὐ μὲν ἔτι ζώοντα καταντόθι τέτμον ἄνακτα
 Ἰλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἶκλα Ναυσιθόοιο
 540 Μάκριν τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
 νιφόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἔνθ' ὃ γε κού
 Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο

528. ἀειράμενοι ex Regg. quatuor receperunt Brunck. Beck. sine causa.

530. περόωντι Reg. A. — Πυθοῖ Vat. A. Med. Vrat. Vind. πευθῶ legisse videtur Schol., qui interpretatur: πεῦσιν, χρησμὸν αἰτησόμενος.

531. αὐτῆς in αὐδὴν mutari vult Matthiae obs. crit. p. 30 sine causa.

532. ἰδρυνθεῖεν vulg. eadem varietate, quam III, 1269 observavimus. Correxerunt Brunck.

534. ὄγε Guelph.

536. πέληται ex conjectura Brunck. Beck., quam inutilem esse nunc sciunt omnes.

537. κατ' αὐτόθι vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

539. Hic et qui sequuntur versus vulgo ita leguntur, ut v. 544 prorsus absit, v. 545 autem post v. 539 legatur, in qua re codd. et edd. veteres omnes consentiunt, nisi quod v. 545 in Reg. E. Flor. Ald. Brub. Basil. post v. 540 legitur, in Regg. A. B. C. D. et cod. Zeladae omissus, in Reg. B. vero margini adscriptus est, adjecto signo, quod eum post v. 539, et ex litura altero signo, quod eum post v. 547 remittit. Ex his librorum varietatibus non minus quam e loci sensu elucet, v. 545 male posi-

tum esse eo loco, quo vulgo. Itaque Brunckius totum l. dedit, ut eum allatum videretur in Primordiis Corcyra ubi versus 544 primum ad versui 545 is locus est datus nunc in textu obtinet. Haec enim ex codice aliquo dedisset jura suspicatur Brunckius, cum his receptis sanatum e recte putat. Repugnat enim petitio versus ejusdem et c. v. 546, in quo libri omnes sentiunt, quod Brunckius in mutare coactus fuit. Itaque Beck. secutus quidem est Brunck. in versuum ordine constitutus v. 544. 545 uncis inclusit. Perest enim, duplicem hujus censionem nobis servatam esse lectio haec fuit:

Ἰλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη
 τέκεν Ἡρακλῆϊ
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ μὲν
 Ναυσιθόοιο
 τιτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναϊ
 λίπε νῆσον ἔπειτα
 οὐ γὰρ ὄγ' ἠβήσας κ.

In altera recensione adjectae nunc leguntur, poeta versus 544. 545 et οὐδ' ἀπο-

Νηϊάδα Μελίτην· ἥ δὲ σθεναρόν τέκεν Ἴλλον·
 [δῆμῳ Φαιήκων. ὁ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο
 15 τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
 οὐδ' ἄρ' ὄγ' ἠβήσας αὐτῇ ἐν ἐέλδετο νήσῳ
 ναίειν, ποιρανέοντος ἐπ' ὄφρυσι Ναυσιθόοιο·
 βῆ δ' ἄλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
 50 ἦρως Ναυσίθοος· τόθι δ' εἶσατο, καὶ μιν ἔπεφνον
 Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
 Ἄλλὰ, θεαί, πῶς τῆσδε παρὲς ἄλός, ἀμφὶ τε γαῖαν
 Αὐσονίην νήσους τε Λιγυστίδας, αἱ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργῶς περιώσια σήματα νηὸς
 55 νημερτὲς πέφαται· τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρειῶ σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἦγαγον αὖραι;
 Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδουπότος Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξαν.
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 60 αἶμ' ἀπονιψαμένους πρό τε μυρία πημανθέντας
 νοστήσειν. τὸ μὲν οὖν τις ἀριστήων ἐνόησεν·
 ἀλλ' ἔθεον γαίης Ἰλληίδος ἐξανιόντες
 τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
 ἐξείης πλήθοντο Λιβυρνίδες εἰν ἄλλῃ νῆσοι,
 65 Ἴσσα τε Δυσκέλαδός τε καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παραλ Κέρκυραν ἵκοντο,
 ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κόρυην,
 ἠΰκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,

543. Νηϊάδα Guelph. Reg. A.

545. αὐτὰρ Med. Vrat. Vind.

546. οὐ γὰρ Brunckium ex con-
tura dedisse supra monitum est.

547. ὅδ' ἀκμάσας cod. Zeladae et
gg. quinque, unde fortasse ἀκμάσ-
s priori recensioi vindicandum
— ἐνεέλδετο vulg., quod nihil
ἐνέλδετο Reg. B. ἐνὶ ἔλδετο
conjectura Fácii epist. crit. p.
Brunck. Beck., quod quam-
am probatur etiam ab Hermanno
Orph. p. 736, praestare tamen
detur ἐν ἐέλδετο, quod ab Hoelz-
io conjectura inventum recepi ex
rat. Vind. Regg. A. D.

551. ἀεξόμενον Med. a m. 1.

556. σφέ κόμιζε Vatt. A. C. σφε
κόμιζε Vrat. σφε κόμιζε Vind.

559. Αἰίτης Guelph. — δὴν ἐπὶ
Κίρκης Vatt. A. C.

563. ἀπέλειπον ὅσοι Vrat. Vind.
Flor. Ald. Brub. Basil.

564. Λιγυστίδες Med. a m. 1.
Vind. Λιγυρνίδες Vrat. ex rasura,
Reg. A. Schol. Paris.

565. δυσκέλαδος vulgo pro ad-
jectivo habitum est, etiam a Schol.
Flor., sed verum docet Schol. Paris.,
recte igitur a Brunckio littera ma-
juscule scriptum est.

566. παρα Regg. A. D. E. Flor.

567. νύμφην pro κόρυην Reg. D.

568. φλιουντίδος Reg. A. φλοιουν-
τίδος Flor. Ald. Brub. Basil.

- ἀρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαιομένην δέ μιν ἄνδρες
 570 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλη
 δαρκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
 τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην, λιαρῶ περιγηθέες οὖρον,
 αἰπεινὴν τε Κερωσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
 Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
 575 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἡεροειδέα λεύσσειν
 οὔρεα δοιάζοντο Κεραυνία. καὶ τότε βουλάς
 ἄμφ' αὐτοῖς Ζηνὸς τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου ὥρσεν ἀέλλας
 ἀντικρὺ, ταῖς αὐτὶς ἀναρπάγδην φορέοντο
 580 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἥλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
 ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
 στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.
 τοὺς δ' ὅλοον μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαίοντας
 585 φθογγὴν τε Ζηνὸς τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἔννεπεν οὔτε πόνους δολιχῆς ἀλὸς οὔτε θυέλλας
 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλέα νίψειεν· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἦνωγε κελεύθους
 590 Αὔσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἀλὸς, ἣ ἔνι Κίρκην
 δήουσιν, Πέρσης τε καὶ Ἑλλίοιο θυγάτρα.
 Ὡς Ἀργὼ λάχνησεν ὑπὸ κνέφας· οἳ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν

573. Κερωσὸν vulg. Κερωσόν Vatt. A. B. C. D. Regg. A. D. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

575. λεύσειν Med. a m. 1.

576. δοιάζοντο Med. a m. 1.

577. αὐτοὺς Vrat. Vind. Regg. quinque. — βαρὺν χόλον ἐφράσσατο Guelph.

578. τοῖον Med. a m. 2.

579. τοὶ δ' αὐτὶς vulg. ταῖς δ' αὐτὶς Reg. C. ταῖς αὐτὶς Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

580. Ἥλεκτριάδος Guelph. — ἄφνω Brunck. ex conjectura ad vitandum hiatum, qui nullus est.

582. αὐδῆ ἐν γλαφυρῇ vulg. Veram lectionem, quam cum Brunck. et Beck. dedi, praebent Vatt. A. B.

C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. D. E. — τό ῥ' vulg. ut semper τό ῥ' Med. a m. 1. Brunck. Beck.

583. δωλωνίδος ἤρμωσε Ald. Brub. Basil.

586. πόρους vulg., quod ad ἀλύξειν non aptum est. πόνους Vatt. A. B. C. D. Vind. Regg. quatuor, quod propter sensus praestantiam recipere non dubitavi. Obvium erat librariis πόρους ἀλὸς scribere.

588. νίψει vulg. νίψειεν Vrat. Vind. Regg. quinque, quod revocavi.

590. ἔμπροσθεν Med. ἔντοσθε Guelph.

591. δήουσι Vrat. Brunck. Beck. — Πέρσης Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. A. B. Πέρση τε Reg. E.

εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 95 ἥρωας Μινύας. ἥ δ' ἔσονται πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίφεσιν, ἐς δ' ἔβαλον μύχαιον ῥόον Ἡριδανοῖο·
 ἔνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεῖς πρὸς στέρνα κεραυνῶ
 ἡμιδαῆς Φαέδων πέσεν ἄρματος Ἡελίοιο
 λίμνης ἐς προχοᾶς πολυβενθέος· ἥ δ' ἔτι νῦν περ
 100 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακηλεῖ ἀτμὸν,
 οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
 οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσσηγὺς
 φλογμῶ ἐπιθρόσκει πεποτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
 Ἡλιάδες, ταναῶσιν ἐελμέναι αἰγέλροισιν,
 105 μύρονται κινυρὸν μέλαι γόον· ἐκ δὲ φαινὰς
 ἡλέκτρον λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.

95. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

96. ἐς τ' ἔβαλον ex conjectura
 lit Brunck., quod significet: do-
 cingressi sunt, sed quomodo sim-
 x βάλλειν hoc significare possit,
 n adjecit.

597. πληγεῖς pro τυπεῖς Regg.
 tuor. — Servata est apud Quin-
 ian. I, 5 Varronis Atacini versio:
 in te flagranti dejectum fulmine
 laethon.

598. Ἡριδάνοιο pro Ἡελίοιο
 g. A.

599. πολυανθέος codd. et edd.
 teres omnes, praeter unam Flor.,
 qua πολυβενθέος legitur, quod
 cepērunt Steph. et editores recen-
 res. Librorum lectio ferri sane
 n potest, et quamquam altera le-
 o primi editoris correctioni tri-
 enda videtur, profecto aptissima
 et Homericis dictionibus ἀλὸς
 βενθέος, λιμένος πολυβενθέος
 firmata, melior certe, quam quod
 Nonno XXXIV, 257 proponit
 rhard. p. 82 πολυχανθέος, cujus
 ilia plura inveniri possunt, si
 libet hariolari.

100. ἀνεκήκειν vulg. ἀνακηλεῖ
 elph., quod adeo necessarium est,
 a nemine repositum esse mirer,
 ue recipere dubitaverim. Corru-
 m videtur a librariis, quibus
 iles Homeri versus obversabantur
 II. VII, 262 μέλαν δ' ἀνεκήκειν
 α. XXIII. 507 πολὺς δ' ἀνε-
 κεν ἰδρῶς, quamquam et Home-
 praesenti utitur II. XIII, 705

πολὺς ἀνακηλεῖ ἰδρῶς. Verbum
 ἀνακηλεῖ h. l. transitivam vim ha-
 bet, quam non habet apud Home-
 rum, quo factum est ut de ea si-
 leant lexicæ, sed apud seriores poe-
 tas is usus frequens est, cf. Wernick.
 ad Tryphiod. v. 322.

601. τανύσσας vulg. τανύσσαι
 Regg. A. C. τανύσσας Vatt. A. B.
 C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind.
 Regg. B. D. E. Brunck. Beck.

602. μεσσηγὺς Med. Vrat. Vind.
 μεσσηγὺ Reg. D., unde μεσσηγὺ de-
 derunt Brunck. Beck. sine causa.

604. ταναοῖσιν Regg. A. D. E.
 — ἐφήμεναι vulg., quod tamen soli
 Guelph. et marg. Vrat. praebent,
 et ex Flor. receperunt Steph. et re-
 centiores. ἀειμέναι Vatt. A. B. C.
 D. Med. Vind. Regg. A. B. C. E.
 Ald. Paris. Brub. Basil., quod nihil
 est. εἰμέναι Vrat. ἐλιγμέναι Reg.
 D. Pessimi codicis lectionem rece-
 perunt Brunck. et Beck., quae si vera
 esset, intelligi non posset, unde isti
 librariorum errores nati sint. Wa-
 kef. conjecit ἐνημμέναι. Vera vide-
 tur conjectura Gerhardi p. 52, quae
 proxime ad lectionem Vrat. accedit,
 ἐελμέναι, quam recipere non dubi-
 tavi. Idem ἐελμένος in ἐλιγμένος
 corruptum est Hymn. Hom. in Mer-
 cur. v. 306. — Locum nostrum ante
 oculos habuisse videntur Dionys.
 Perieg. v. 292 s. Nonn. Dionys. II,
 153 s. XXXVIII, 92 sqq.

606. βλιβάδας Guelph. — λεχέων
 pro βλεφάρων Reg. D.

αἱ μὲν τ' ἡέλιω ψαμάθοις ἐπι τερσαίνονται·
εὖτ' ἂν δὲ κλύξῃσι κελαινῆς ὕδατα λίμνης
ἡϊόνας πνοιῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,

610 δὴ τότε ἔς Ἡριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι φόω. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,

ὥς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Λητοῖδαο
ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία χεῦε πάροιθεν,
ἦμος Ἵπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,

615 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπῶν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
χωόμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερεΐῃ
διὰ Κορωνίς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῆς Ἀμύροιο.

καὶ τὰ μὲν ὥς κέλνοισι μετ' ἀνδράσι κεκληῖσται.
τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἦρει πόθος, οὔτε πατοῖο,

620 οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοίγε
ἦματα μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρύνοντες
ὁδμῇ λευγαλέῃ, τήν ῥ' ἄσχετον ἐξανίεσκον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιρρόαι Ἡριδανοῖο·
νυκτὸς δ' αὖ γόον ὄξυν ὀδυρομένων ἐσάκουον

625 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν

607. ἐπιτερσαίνονται vulg. recte
divisit Brunck.

608. κλύξωσι vulg. κλύξῃσι Vatt.
A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
Regg. A. B. C. E., quod cum Brunck.
et Beck. recepi. κλύξουσιν Reg. D.
Non raro tamen Noster cum substan-
tivo plurali neutrius generis verbi
pluralem jungit, v. I, 369. 576. 679.
809. 1142. II, 127. 665. III, 137.
813. 963. 1400. IV, 261. 447. 481.
626. 1426. — οἷδατα corrupte
Guelph. inde natum οἷδματα, quod
habent Regg. C. D. οἷδματι Regg.
A. E., quod receperunt Brunck. et
Beck., qui propterea versu sequente
dederunt πνοιῇ, quod legitur in
Vat. D. et Reg. A. Sed ne grae-
cum quidem est: πνοιῇ κλύξει ἡϊό-
νας οἷδματι, contra recte dicitur:
ὕδατα κλύξει ἡϊόνας πνοιῇ. Ita-
que revocavi eam lectionem, quam
plurimorum et optimorum librorum
auctoritas commendat.

609. ἡϊόνος Guelph.

610. ἐπ' Ἡριδανὸν Regg. quatuor.

613. συμφέρεται ex Regg. quin-
que receperunt Brunck. et Beck.
sine causa.

615. οὐρανὸν αἰγλήεντα habet
etiam Tryphiod. v. 515.

616. τὸ μὲν λιπαρῇ Reg. A.

617. Κορωνίς Med. a m. 1. Vrat.
a m. 1. Vind. — Ἀμύροιο Vatt. A.
B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
Regg. tres.

618. μὲν ἀνδράσι Vind.

619. πόρος Guelph. — οὐδὲ πα-
τοῖο vulg. οὔτε Guelph., quod ne-
cessarium est, et probante in Ap-
pendice Brunckio recepit Beck.

620. οὐδ', quod in Appendice
proponit Brunck., recepit Beck. sine
causa. — τέρπεν νόος Guelph. νόος
ἐτράπετ' corrigendum putavit Herm.
ad Orph. p. 708, sine causa; v.
Gerhard. p. 123. — ἄγε pro ἄρα
Vatt. C. D.

621. περὶ βληχρὸν, ut scriben-
dum proposuit Steph., habent Vrat.
et aliquot Regg., unde receperunt
Brunck. Beck., male. Simplex περὶ
hoc loco nihil est.

623. ἐπιρρόας Reg. A. ἐπιρροι
Brunck. Beck. ut solent.

624. νυκτῶρ Flor.

ἐλαιηραὶ στάγες ὕδασι νηφορέοντο.
 Ἐκ δὲ τότεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
 εἰς Ἑριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
 νηοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
 νηχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτός,
 ν ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἄκτας
 ανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἄλα βάλλει,
 ἵ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
 διὰ στομάτων ἴει ῥόον. ἔκ δ' ἄρα τοῖο
 ας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἷτ' ἀνὰ Κελτῶν
 ρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἔνθα κεν οἱ γε
 ἀεικελίῃ πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορῳῆς
 τον ἐς Ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἔμελλον
 κλέειν, τότεν οὐ κεν ὑπάρροποι ἐξεσάωθεν.
 Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἑρκυνίου ἰάχησεν,
 ἐνόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 τες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καὶ ῥ' ἐνόησαν
 οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσιν.
 οἱ δ' ἄκτας ἀλιμυρέας εἰσαφίκοντο
 ς ἐννεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 Λιγύων περόωντες ἀδῆϊοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
 χεῦε θεὰ πάντ' ἥματα νισσομένοισιν.

αὶ Vrat. Vind.
 ν Guelph. — εἰσεπέρη-
 ἐπέρησαν Reg. D. εἰσαπ-
 A. B. C. D. Vrat. Vind.
 C. E., quod recte rece-
 σανέβησαν dedit Brun-
 njectura, quae nec ne-
 nec sensui apta.
 εἰσεται vulg. μετανείσσε-
 id. Reg. E. μετανίσσε-
 Reg. D. Brunck. Beck.
 ὑγεται Regg. tres. ἐπι-
 r.

ν pro κόλπον Guelph.

vulg. ἴει, quod sensus
 tt. A. B. C. D. Med.
 .. Vind. Regg. quinque,
 ub. Basil. Brunck. Beck.
 r ex sola Flor. fluxit.
 φαται ex Regg. A. D.
 perunt Brunck. Beck.

ἀθέσφατον est adverbium ut Hymn.
 Hom. in Herc. v. 4 ἀθέσφατον
 πλαζόμενος. Male hinc in lexicis
 irrepsit inauditum femininum ἀθε-
 σφάτη. — καὶ pro κεν Vat. A.

637. ἐπέλασαν Guelph. — ἀπο-
 ρῳῆς Med. a m. 1. Brunck. Beck.

639. εἰσβάλλειν Regg. quinque.

640. κατ' Ἑρκυνίου Regg. qua-
 tuor. — ἰσχυσε pro ἰάχησεν ex cor-
 ruptela Etym. M. p. 375, 34.

641. αὐτῇ Vat. A. αὐτῇ Vat. D.
 Med. Vrat. Vind.

643. παλιντροπῶντο Guelph.

644. τήνδ' vulg. τήν Med. a m.
 1. Regg. quinque, Brunck. Beck.
 recte.

646. ἀννεσίῃσι vulg. ut semper.
 Veram lectionem habent codd. omnes.

648. πάνθ' Med. a m. 1. — νει-
 σομένοισι vulg. νεισσομένοισι Reg.
 E. νισσομένοισι Reg. D. Brunck.

μεσσότετον δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηϊ βαλόντες
 650 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι εἵνεκα κούρων
 Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπεδον· οὐδ' οἶον κείνης ἐπίκουροι ἔποντο
 ναυτιλίας· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
 655 νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαιτο καμόντες
 ἰδρῶ ἄλις· χοιρῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 εἴκειλαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐκωνυμίην πεφάτισται.

Καρπαλίμως δ' ἐνθέυδε δι᾽ ἄλός οἶδμα νέοντο,
 660 Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
 ἴξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρ' αὖ νηὸς
 πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἐνθα δὲ Κίρκη
 εὖρον ἄλός νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχλοισιν ὀναίρασιν ἐποίητο.
 665 αἵματι οἱ θάλαμοί τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο·
 τὴν δ' αὖτ' ἑφονίῳ σβέσει αἵματι πορφύρουσαν,
 χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 670 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἔγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκεν.
 θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν εἰκότες ὠμηστῆσιν,

Beck. νεισομένοισιν Med. νισσομέ-
 νοισιν Vrat. Vind.

649. μεσσότετον Med.

650. Στυχάδας Med. a m. 1.

652. ἐπίκουροι Guelph. Flor., quod
 magis poeticum habet Ruhnck. ep.
 crit. p. 312 et recepit Beck., neque
 ego rejicerem, si maiore auctoritate
 niteretur, aut vulgata lectio sensu
 careret.

654. Οἰθαλίην Reg. D.

656. ἄλιν Guelph. — κέχυνται
 Med. a m. 1.

657. εἴκελοι vulg. ἴκελοι Guelph.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. εἴκελαι cor-
 rexit Brunck. Matthiae obs. critt.
 p. 30 aegre ferens, quod non ad-
 ditum sit, cui similes fuerint, ποι-
 κίλαι emendandum censet; quod mi-
 nime necessarium est: subintelligen-
 dum est εἴκελαι ἰδρῶτι, nam colo-

rem acceperant ἀπὸ τῶν σκληρι-
 σμάτων, ut dicunt, qui hanc rem
 fusius narrant, Strab. V, 9 et Ari-
 stot. de Mirabil. p. 107 ed. Sylb.

658. Ἀργαῖος Regg. A. B. C. E.
 — ἐνθα pro ἐν δὲ scribendum su-
 spicatur Beck., quo nihil proficitur,
 quamquam negari non potest, illud
 ἐν δὲ aliquatenus suspectum esse.
 Omnino duo postremi versus non sa-
 tis cum praecedentibus cohaerent, et
 si quis mendum aliquod latere vel
 excidisse aliquid dixerit, non admo-
 dum repugnabo.

660. Τυρσυνήδας Med.

662. πείσματα ἠϊόνων Guelph. —
 ἐνθάδε Brunck. sine libris male.

668. πορφύρουσα Guelph.

669. λῆξ Flor.

671. ἥματα Vrat.

672. ὠμηστῆσιν Vatt. C. D.

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρεῖσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελῶν, κλον ἀδρόοι, ἦν τε μῆλα
 5 ἐκ σταθμῶν ἄλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλῦος ἐβλάστησεν
 χθὼν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηγεμένους μελέεσσιν,
 οὐπὼ διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἥερι πληθεῖσα,
 οὐδέ πω ἀξαλίοιο βολαῖς τόσον ἡελλίοιο
 30 ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στήλας ἦγαγεν αἰὼν
 συγκρίνας· τῶς οἱ γε φυὴν αἰδοῦντο ἔποντο.
 ἦρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
 Κίρκης εἰς τε φυὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 ρεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
 35 Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δαίματα πέμψεν ὀνείρων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψορόν ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἅμ' ἔπασθαι
 χεῖρὶ καταρρέξασα δολοφροσύνησιν ἄνωγεν
 ἐνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσουλῶα
 μίμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
 40 ἅμφω δ' ἐπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔς τ' ἀφίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἦ γε θρόνοις ἔξεσθαι, ἀμνησκέουσα κίωντων.
 τὼ δ' ἄνεω καὶ ἄνευδοι ἐφ' ἐστὶν ἀΐξαντες
 ἶξانون, ἦτε δίκη λυγροῖς ἰκέτησι τέτυκται,
 45 ἦ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεσσι μέτωπα,

673. *μιν* pro *μὲν* Reg. E. — ὅλον
 elph. ὁμοῖ scripsisse poetam su-
 catur Brunck., quod non est ne-
 sarium. — ἐπ' ἄλλων Vatt. A. B.
 D. Med. a m. 1. Guelph. Regg.
 B. C. ἐπ' ἄλλω Reg. D., sed
 restat vulgata.

675. Extremam versus partem lau-
 Etymol. M. p. 627, 23.

676. προτέρους vulg., sed προτέρ-
 Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1.
 it. Vind. Regg. quinque, quod
 restare recte viderunt Brunck. et
 ck.

677. ἀρηγεμένη Vat. C. ἀρηγε-
 η Vat. A. Med. Vrat. Vind., sed
 at. vulgatam in margine dedit.
 ηγεμένους ex conjectura Brunck.
 ck., quod nihil est, vid. ad I, 787.

678. δαψιλέω Guelph.

679. βολῆς Guelph.

680. ἦγαν Guelph.

681. φρυγὴν Vat. D.

685. νυχίων Vrat. Vind. — πέμ-
 πειν Guelph.

687. καταρρέξασα Reg. E. Brunck.
 Beck. — ἄνωγε Guelph.

689. μίμνον Reg. A.

690. ἐπέσθην Med. Vrat.

691. κέλευσεν ex uno Reg. D.
 Brunck. Beck.

693. ἐφέστιοι marg. Vrat. — ἀΐ-
 ξαντες Vatt. C. D. Guelph. Vrat.
 Vind. Regg. quinque, quod non pro-
 pter hiatum improbandum est, ut
 fecerunt Brunck. Beck., sed quia et
 auctoritate non satis idonea nititur,
 et facilius a librariis proficisci po-
 tuit.

694. ἦ τε vulg. restitui dativum
 ut supra v. 479, quem legisse etiam
 videtur Schol. Flor., qui interpre-
 tatur ὡς νόμος ἐστὶ. — λίτροις
 Reg. A.

695. ἀμφοτέρων Guelph. ἀμφοτέ-
 ραις Regg. A. E. ἀμφοτέρων Reg. D.

αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,
ὥπέρ τ' Αἰήταο πᾶιν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὅσσε
ἰδυὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.

700 τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἰκεσίλοιο,
ὃς μέγα μὲν κοτῆει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
ῥέξε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
νηλοτεῖς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.

705 τεταμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
τέγγεν, ἐπιτιμήγουσα δέρην· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις
μείλισσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον ἰκεσιάων.

710 καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
Νηϊάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.

ἦ δ' εἴσω πελάνους μείλικτρά τε νηφαλίησιν
καῖεν ἐπ' εὐχολῆσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
σμερδαλέας παύσειεν Ἑριννύας, ἧδὲ καὶ αὐτὸς

715 εὐμειδῆς τε πέλοιτο καὶ ἥπιος ἀμφοτέροισιν,
εἴτ' οὖν ὀδυρίῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα

697. κτάνον Regg. A. E. κτάνεν
Ald. Brub. Basil. — ποτ' Med. a
m. 1.

700. τοῦ Reg. A. — χόλον pro
θέμιν Guelph.

703. νηληεῖς vulg., quod nihil est.
νηλειεῖς Regg. A. C. E., quod rece-
perunt Brunck. Beck. sensu repu-
gnante. νηλιταῖς emendavit Hoelz-
lin., quae emendatio, a. Ruhnkenio
ep. crit. p. 176 probata, et facillima
est, simillima enim sunt H et IT, et
sensui aptissima, usurpavit enim
Apollonius vocabulum ea significa-
tione, quam apud Homerum agnovit
Aristarchus, v. Schol. ad Od. XVI,
817. XIX, 498. Nam quod metrum
huic lectioni repugnare putavit Brun-
ckius, erravit; quamquam dubitat
etiam Herm. ad Soph. Oed. Col.
372.

704. ἦγε Vat. A. Reg. A.

706. πλήμμυρον Med.

708. μείλισσε Regg. D. E. Brunck.
Beck. — ἀγκαλέουσα Reg. A.

709. ἰκεσίησι Guelph. De prima
hujus vocabuli syllaba producta v.
Spitzn. de vers. her. p. 76.

710. δαίματ' ἔνεικαν Guelph.

712. μείλικτα Guelph., quod pro-
bat Piers. Veris. p. 214 et ad Moer.
p. 255, unice verum putat Gerhard.
p. 36, sed neque comburi μείλικτα
possunt, neque poeta epicus secun-
dam syllabam corripere poterat, et
μείλικρητα dicere debebat. Est igitur
merus librarii error.

713. δαῖεν vulg., quod ex sola
Flor. fluxit. καῖεν codd. omnes, quod
recte restituit Beck. — ἐπευχολῆσι
Vrat.

714. παύσειεν Flor. Ald. Brub.
Basil. Hoelzlin. — Ἑριννύας Med.
Vrat.

717. ἐμφύλῳ vulg. contra me-
trum. Correxit Brunck.

- εἶσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 20 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἔξεν ἐνωπαδὶς. αἶψα δὲ μύθο·
 χρειῶ ναυτιλίην τε διακριδὸν ἔξερξενεν,
 ἥδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δώματ' ἰόντες
 αὐτως ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ οὐνείρων
 μνηστis ἀεικέλῃ δύνεν φρένας ὀρμαίνουσας·
 25 ἴετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἰδμεναι ὁμφὴν,
 αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὅσσε βαλοῦσαν·
 πᾶσα γὰρ Ἑλλίου γενεὴ ἀρίσθηλος ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
 οἶόν τε χρυσὴν ἀντώπιον ἴεσαν αἴγλην.
 30 ἦ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένη κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρυν ἰεῖσα, βαρύφρονος Αἰήταο
 κούρη μελιχίως, ἡμὲν στόλον, ἥδ' ἐκλεῦθους
 ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις·
 ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιντε βουλαῖς,
 35 ὥς τ' ἀπονόσφιν ἔλπεξεν ὑπέρβια δαίματα πατρός,
 σὺν παῖσιν Φρίξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνσπεῖν·
 Ἀψύρτου. τὴν δ' οὗ τι νόῳ λάθην· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 μυρομένην ἐλέαιρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
 „Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μῆσαο νόστον.
 40 „ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 „ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἥδεα γαίης
 „τισόμενος φόνον υἱός, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλεν ἐμεῖο,
 „ἄλλο μὲν οὗ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·

720. μύθοις vulg. μύθο Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. neque, Brunck. Beck.

723. ἰδρύνθησαν codices omnes ut pe.

724. δύνει ex Reg. D. dederunt Brunck. Beck. — ὀρμαίνουσα vulg. usativum, cujus elegantior usus arios latebat, ex Guelph. et Reg. recte restituit Brunck.

727. Ἑλλίοιο Guelph.

728. ἀπὸ τηλόθι Regg. A. E., id recipiendum esse iudicavit Brunck. in Appendice et recepit Beas sine causa. ἀπὸ τηλόθι Vrat., id ne quis verum putet vetant, e ad I, 94 monita sunt.

729. ἦσαν Vatt. A. D. — ἀνγὴν Vatt. A. C. D.

734. ἦλιντε Vrat.

736. παῖσι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. D. E. Brunck. Beck.

738. ἐλέησεν ex conjectura minime necessaria Brunck. Beck. — τοῖον Guelph.

739. μῆσατο Guelph. — νόστον non reditum, sed iter, v. Gerhard. p. 53.

741. ἔσχατα γαίης Guelph.

742. ἔργ' ἐτέλεσσας ex Regg. A. B. E. male receperunt Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

743. ἱκέτης Flor. Ald. Brub. Basil. — ἐμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzhin.

745 „ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
 „ὄντινα τοῦτον αἶστον αἰεῖραο πατρὸς ἀνευθεν.
 „μηδὲ με γυνάσσειαι ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
 „αἰνήσω βουλὰς τε σέθεν καὶ αἰκέα φύξιν.“

Ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλο
 750 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέεν, ὅφρα μιν ἥρως
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 δέματι παλλομένην· λείπον δ' ἀπο δώματα Κίρκης.

Οὐδ' ἄλοχόν Κρονίδαο Διὸς λάβον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάρου κίοντας.

755 αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγα δοκευέμεν, ὅπποτα νῆα
 στείχοιεν, τὸ καὶ αὐτὶς ἐποτρύνουσα· ἀγόρευεν.

„Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμὰς,
 „εἰ δ' ἄγε, λαιψηρῇσι μετοιχομένη πτερύγεσσιν
 „δεῦρο θέτιν μοι ἄνωχθε μολεῖν ἄλως ἐξανιούσαν.

760 „κείνης γὰρ χρεῖά με κηχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
 „ἔλθεῖν εἰς ἅκτας, ὅθι τ' ἀκμόνες Ἠφαίστικοι
 „χάλκαιοι στιβαρῇσι ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
 „εἰπέ δὲ κοιμήσαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἀργῶ
 „τάς γε παρῆελάσχοιν. ἅτάρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθεῖν,

765 „Αἰόλον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 „καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν αἴητας

745. συνοπαδὸς Guelph.

746. ἀνείραα vulg. αἰεῖραο Med. a m. 1. marg. Vrat. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. Beck.

747. μηδ' ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet. μὴ δέ με Beck., quod in Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur, minus apte. — γυνάσσειαι vulg. cum hiatus, quem tolerari posse iudicat Spitzner. de vers. her. p. 152 et silentio praetermisit Hermannus. Sed ea minime omnium librorum lectio est, quamquam silent Brunck. et Beck. Nam γυνάσση habent Vat A. Med.

Vrat. Vind. Reg. A. γυνάσση Guelph. γυνάσσειε Flor. Ald. Brub. Basil., ex quibus certissimum mihi videtur, veram lectionem esse γυνάσσειαι, quae etiam in corrupto illo γυνάσσειε latet, quid enim frequentius est confusione litterarum η et ει, αι et ε? Hanc igitur lectio-

nem, qua hiatus etiam vitatur, — stitui.

752. λείπον Med. Vrat. Vind.

758. λαιψηροῖσι vulg. λαιηροῖσι Med. a m. 1. λαιψηρῇσι Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, quod recte receperunt Brunck. Beck. Est ille error frequentissimus, vid. ad III, 1020.

759. μολεῖν ἐξ ἄλως Vrat. Vind.

762. στιβαροῖσιν Vatt. A. B. C. D.

763. εἰπέ δέ μοι Reg. A. — κοιμήσαι Guelph. marg. Vrat.

764. εἰς Med. Vrat. Vind. — Αἰόλον scripsi παροξυτόνως ex praeepto Arcadii p. 56 ed. Bark. cf. Müller. ad Tzetz. in Lycophr. p. 524. — De transitu ab imperativo ad infinitivum v. Merrick. ad Tryph. v. 410.

765. ἀνέμοισιν Vrat. Vind. — αἰθρηγενεῖς vocat praeeunte Homero Od. V, 296 Βορέης αἰθρηγενέτης.

766. αἴηται πάντες ἀπολλήξια Flor.

„πάντας ἀπολήξειεν ὑπ' ἡέρι, μηδὲ τις αὖρη
 „τροχύνει πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὐρος ἀήτω,
 „ὄφρ' οἷ γ' Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆσον ἴκωνται.“

70 „Ὡς ἔφατ'· ἀντίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο δοροῦσα
 τέμνε τανυσσαμένη κοῦφα πτερά. δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασιν.
 πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης ἐννεσίης ὥρσεν τέ μιν εἰς ἔ νέεσθαι.

75 δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δέ τόν γε
 ῥίμφα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμῆς
 αἰθαλέοι προηστῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
 Αἰόλον Ἰππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
 ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
 80 τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
 ἐξ ἁλὸς Οὐλυμπόνδε θεὰν μετεκίαθεν Ἥρην·
 ἥ δέ μιν ἄσσον ἑοῖο παρεῖσέ τε φαῖνέ τε μῦθον.

„Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐμσπεῖν.

„οἴσθα μὲν, ὅσσον ἐμῇσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως

5 „Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἀέθλου,
 „οἷη τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
 „πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
 „κύματά τε σκληρῇσι περιβλύει σπιλάδεσσιν.
 „νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν ἡδὲ Χάρυβδιν
 90 „δεινὸν ἐρευγομένην δέχεται ὁδός. ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
 „ἔξετι νηπυτίης, αὐτὴ τρέφον ἡδ' ἀγάπησα

767. ἀπολήξειεν Brunck. Beck. solent. — ἐν ἡέρι Guelph.

768. τροχύνει Guelph.

769. Φαιήκων Regii aliquot.

773. ἀπέφραδε Vat. C.

774. αἰνεσίης vulg. ut semper. αἰνῆς Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. Beck. Beck. — καὶ ἐπέφραδε — desunt in Reg. A. — ὥρσε ex Reg. D. Brunck. Beck. — δέ μιν

775. ἐδύσατο Regg. A. D., quod ante recepit Brunck. ἐδύσσατο Reg. E. ἔασατο Reg. C. — τόνδε C.

778. κλυτόν Guelph. — ὄφρα αὐτῷ Regg. A. B. C. ὄφρα δὲ αὐτῷ Guelph. Reg. E. ὄφρα αὐτῷ Reg. D.

781. θεὰ Regg. tres.

782. ἐεῖο ex conjectura non necessaria Brunck. Beck. vid. ad I, 1032. — φαῖνε δὲ Med. a m. 1.

785. οἷδ' ἄλλοι Med. Vind., qui est merus error ex simili pronunciatione ortus ut III, 58, sed inde οἷ τ' ἄλλοι dedit Brunck., quem sequitur Beck. At ἄλλοι pro οἷ ἄλλοι positum est, vid. ad I, 910. — τ' ἀοσσητῆρες Vatt. A. B. C. D.

786. οἷως Guelph. Flor. Steph. Brunck. probante Porsono Advers. p. 175, sed οἷη, quod reliqui libri omnes habent, pari elegantia dictum est ac Soph. Philoct. 995 οἷος μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω.

788. περιβρύει Med. a m. 1. περικλύει Guelph.

789. μέγαν omittit Guelph.

- „ἔσχατον ἀλλάων, αἶψ’ εἰν ἄλλ’ ναιετάουσιν,
 „οὔνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
 „λέξασθαι. κείνῳ γὰρ αἶψ’ τάδε ἔργα μέμνηεν,
 795 „ἥδ’ σὺν ἀθανάταις, ἥδ’ ὀνητῆσιν λαύειν.
 „ἀλλ’ ἐμέ τ’ αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα
 „ἤλεύω· ὁ δ’ ἔπειτα πελώριον ὄρκον ὁμοσθεν,
 „μήποτε σ’ ἀθανάτοιο θεοῦ καλέσθαι ἄκοιτιν.
 „ἔμπης δ’ οὐ μεθίσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
 800 „εἰσότε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 „ὥς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο
 „παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεθέηκεν
 „δείματι, μή τις ἐοῦ ἀντάξιός ἄλλος ἀνάσσοι
 „ἀθανάτων, ἀλλ’ αἰὲν ἐὼν κράτος εἰρύοιτο.
 805 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 „δῶκά τοι, ὄφρα γάμον θυμηδέος ἀντιάσειας
 „τέκνα τε φυτεύσαιο· θεοὺς δ’ εἰς δαῖτα κάλεσσα
 „πάντας ὁμῶς· αὐτῇ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχον
 „νυμφίδιον κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
 810 „ἀλλ’ ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω·
 „εὐτ’ ἂν ἐς Ἡλύσιον πεδλίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
 „ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἡθεσὶ Κενταύροιο
 „Νηϊάδες κομέουσι τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
 „χρεῖά μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
 815 „Μηδείης· σὺ δ’ ἄρηγες νυῶ ἐκυρὴ περ ἐοῦσα
 „ἡδ’ αὐτῷ Πηληϊῆ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 „ἀάσθη. καὶ γὰρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.

795. ἀθανάτης Vat. D. Reg. D. Brunck. Beck. ἀθανάτοις Guelph. — ὀνητοῖσιν Guelph. Regg. tres.

796. ἐμέ αἰδομένη Regg. quatuor, quos secuti sunt Brunck. et Beck., non curantes hiatus turpissimum. Particulae τὲ is est usus, cujus exempla attuli ad Aesch. Prom. 42. Add. Schaeef. ad poet. gnom. p. 73. 366 et Apparatus ad Demosth. T. I p. 191. 690.

799. ὀπιπτεύων Vat. A.

800. κατέλεξεν ἕκαστα Guelph. Flor.

801. πέπρωτο vulg. πέπρωται Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Paris. Brub. Basil., quod et sensu et metro postulante cum Brunck. et Beck. recepi. — ἀμείονα Vatt. A. B. C. D.

806. ἀντιάσθαι Reg. A.

807. τέκνα δὲ Ald. Brub. B. Hoelzlin. Shaw. — φυτῆσαι ν φυτεύσαιο Guelph. φυτῖσαι Reg φυτῦσαι Vatt. A. B. C. D. N Vrat. Vind. Reg. C. Brunck. B. recte, quod jam conjectura assecerat Lennep. ad Coluth. p. 89. ἐς ex uno Reg. D. Brunck. Beck δαῖτ’ ἐκάλεσσα ex conjectura B. ckius et Beck. sine causa, vid. ad 1072 δῶμα κάλεσσα Reg. D.

810. θυμηδέα μῦθον Guelph.

812. νῦν deest in Vrat. Vind. ἡθεσὶ Flor.

817. ἐπινίσσεται vulg. ἐπινέσσει Vrat. Vind. ἐπινίσσεται Reg. Brunck. Beck.

- „ναί μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἡφαίστον ὅτω
 „λωφήσῃεν πρήσσοντα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 20 „Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων αἶκας ἐρύξειν
 „νόσφιν ἐϋσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἴκωνται
 „Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον.
 „δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 „μοῦνον, ᾧ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 25 „μηδὲ σὺ γ' ἥδ' Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσῃς
 „ἐδβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόχασα φέρῃσιν,
 „ἥδ' παρὰ Σκύλλης στυγερόν κευθμῶνα νέεσθαι,
 „Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ
 „νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιϊν,
 30 „μήπως σμερδαλέῃσιν ἐπαῖξασα γένυσσιν
 „λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 „κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραίβασις ἔσσει' ὀλέθρου.“
 „Ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
 „Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἦδ' ἐθύελλαι
 35 „ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐπήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
 „θαρσαλέῃ φαίην καὶ κύματος ἀντιόωντος
 „νῆα σωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.

18. μὴν Flor.

19. πρήσσοντα vulg. πρήσσοντα
 elph. Regg. A. D. E., quod recte
 eperunt Brunck. et Beck. Sed
 inckio jure displicet participium
 tri, qui propterea πρήσσοντα se
 re malle dicit. At praesente non
 ntur epici, malim igitur πρήσαν-
 aoristus enim semper hac signi-
 tione usurpatur, et facile corrup-
 potuit propter vicinum futurum
 ρήσειν.

20. Hunc versum respicit Ety-
 . M. p. 42, 51, ubi pro τὰς αὐ-
 ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων legen-
 i est τὰς αἶκας ἐπιπνοίας τ. α.

23. ἔασσι Steph.

24. κεν in κε tacite et sine libris
 avit Brunck.

25. ἐάσῃς Guelph. (et alii, ut
 atur, codd.) Flor. Steph. Hoelz-
 Shaw.

26. ἀναβρόχασα codd. et edd.
 res omnes. Bene correxit Hoelz-
 ex Hom. Od. XII, 240, quem
 ti sunt Brunck. et Beck.

27. Σκύλλης Ald. Brub. Basil.

828. Φόρκυν νυκτιπόλος δ' Ἑκά-
 τη vulg. Φόρκυς Vatt. A. D. Φόρκῳ
 νυκτιπόλος Ἑκάτη Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Regg. quinque, quod
 recte receperunt Brunck. et Beckius,
 nam et Φόρκυν et Φόρκυς et Φόρ-
 κος vocatur ille Deus, et quum δ'
 librariis metri causa necessarium vi-
 debatur, facilis erat corruptio.
 Sed propter plurimorum librorum le-
 ctionem Φόρκυν, malim fere Φόρκυι,
 quod facillime in illud transire po-
 tuit. Ipse hic dativus bisyllabe le-
 gitur Hesiod. Theog. 333 et ea for-
 ma, quae tertiam declinationem se-
 quitur, utitur noster etiam infra v.
 1598.

829. Κράταιϊν Vrat. Vind.

830. γενύεσσι Guelph.

834. ἥδ' ἐθύελλαι vulg. ἥδ' ex
 Regg. quatuor sensu postulante re-
 ceperunt Brunck. et Beck. Saepius
 jam illas voculas confusas vidimus,
 ut supra v. 182 et mox v. 1207 in
 Guelph. confunduntur.

836. ἐναντιόωντος Reg. A.

- „ἀλλ' ὄρη δολιχὴν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὁδεύειν,
 „ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἶ μοι ἄρωγοὶ
 840 „ἔσονται, καὶ νηὸς ὄδι προμνήσι' ἀνῆπται,
 „ὥς κεν ὑπηῶοι μνησαίατο νόστον ἐλέσθαι.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 εὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἱ δ' αἶουσαι
 845 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
 Ἥρης· αἶψα δ' ἱάλλε μετ' Αὐσονίην ἅλα πάσας.
 αὐτὴ δ' ὠκυτέρα ἀμαρύγματος ἢ βολάων
 ἡελίου, ὅτ' ἄνεισι περαίνης ὑπόδι γαίης,
 σφαίαν ἔμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
 850 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηῖ σόλῳ ῥιπῆσί τ' οἰστῶν
 τερπόμενους· ἡ δ' ἄσπον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἦεν ἀκόιτης,
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
 855 οἴῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν εἴσατο, φώνησέν τε.
 „Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἦσθε μένοντες·
 „ἡῶθεν δὲ θεῆς προμνήσια λύετε νηὸς,
 „Ἥρη πειθόμενοι ἐπαρηγόνοι· τῆς γὰρ ἐφετμῆς
 „πασσυδίῃ κοῦραι Νηρηίδες ἀντιόωσιν,
 860 „νῆα διὲκ πέτρας, αἵτε Πλαγκταὶ καλέονται,
 „ῥυσόμεναι· κείνη γὰρ ἐναΐσιμος ὕμμι κέλευθος.
 „ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δείξης δέμας, εὖτ' ἂν ἴδῃαι

838. δολιχόν Guelph.

844. Νηρηϊάδας Vrat. Vind.

845. ἡγόρευεν Vrat. Vind.

846. Αὐσονίαν Reg. A.

847. ἡδὲ Reg. D.

850. ἀκτὴν αὐσονίην Reg. A. —
 Τυρσηνίδος Vrat.

851. εὗρε Vatt. A. B. C. D. Med.
 Vrat. Vind. Regg. D. E. Flor. Ald.
 Brub. Basil., quod revocarunt Brun-
 ckius et Beck.

852. ὀρεξαμένης Reg. A. — χερὸς
 Med. Vrat. Vind.

854. In ἔμπεδον offenderunt Fa-
 cius epist. crit. p. 15 et Matthiae
 obss. critt. p. 30, quorum uterque
 ἀμφοδὸν conjicit. In errorem in-
 ducti sunt eo, quod ἔμπεδον cum
 εἰσιδέειν junxerunt, quum jungen-

dam sit cum δύνατο: neque omnino
 quisquam eam cernere potuit.

858. ἐφετμαῖς vulg. ἐφετμῆς Vat.
 D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
 quinque, quod propter librorum au-
 ctoritatem cum Brunck. et Beck. re-
 cepi.

859. πασσυδίῃ vulg. πασσυδίῃ
 Regg. quinque, quod cum Brunck.
 et Beck. ex Regg. quinque recepi,
 vid. ad I, 323.

861. ῥυσόμεναι vulg., quod pla-
 cebit Buttmano secundum ea, quae
 monuit Lexilog. I p. 66. ῥυσέμεναι
 Vatt. A. B. C. D. Med. a. m. 1. Regg.
 A. B. C. E. Schol. Paris., quod ferri
 nequit. ῥυσόμεναι Med. a. m. 2. Vrat.
 Vind., quod cum Brunck. et Beck. re-
 cepi. ῥυσάμεναι Reg. D.

„ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσης
„πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάρουθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.“

55 Ἡ καὶ ἔπειτ' αἰθελος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰοῦσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγανού νηπιάχοντος.

ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
70 νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἥματα δ' αὐτὲ
ἀμβροσίῃ χοίσκε τέρειν δέμας, ὅφρα πέλοιτο
ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερόν χροῖ γῆρας ἀλάλκοι.
αὐτὰρ ὁ ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησεν
παῖδα φίλον σπαιρόντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὐτὴν

75 σμερδαλέην ἔσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ' αἴουσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγώτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ λῆλη δέμας ἦντ' ὄνειρος
βῆ δ' ἔμειν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' οὐ τι παλίσφυτος ἵκετ' ὀπίσσω.

80 τῷ μιν ἀμνηχανίῃ δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λήξαν καὶ ἔκλυσαν ἀέθλους
ἔσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῆς ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἔεσαν ὥς τοπάρουθεν.

35 Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φασφόρος οὐρανὸν Ἡῶς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο
βαῖνον ἐπὶ κληῖδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο

65. ἐδύσατο vulg. ἐδύσατο Vatt. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. B. E. Brunck. Beck. ἐβήσατο elph. Reg. D.

67. λίπε Vatt. A. B. C. D., quod prius Marte recepit Beck.

69. In iis, quae sequuntur, Apollus imitando expressit Hom. mn. in Cer. v. 236 sqq. — Rexit hunc locum Schol. ad Aristoph. b 1058. — σάρκος ex errore. Hoelzlin. Shaw.

70. μέσιν Vrat. μέσσην Vind.

71. χοίσκεν Guelph.

73. ὁ γ' ἐξ vulg. ὅτ' ἐξ Vat. C. l. Vrat. Vind. Ejeci particulam iolo quodam intrusam ut I, 558 ἄρ' ὁ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν. III,

1317 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους. 1346 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν. IV, 127 αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνατο δειρήν.— ἀναπάλμενος vulg. ἀνεπάλμενος ex Guelph. et Reg. D. recte receperunt Brunck. Beck. Legitur idem II, 825 et confirmatur a Quinto Smyrn. I, 140 ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλτο.

875. ἔσιδὼν deest in Vrat.

879. ὀπίσω Vrat. Vind.

880. μὲν pro μιν ex quatuor Regg. receperunt Brunck. Beck pessime.— δῆσε ex Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor Brunck. Beck.

884. τὸ πάρος περ Vind., sed vulg. in margine.

885. ἔβαλε Guelph.

- εὐναίας εἶλκον περιγηθέες, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
 890 εἵρουσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεφαλῆς.
 νῆα δ' εὐκραῆς ἄνεμος φέρειν. αἶψα δὲ νῆσον
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λῆγλαι
 Σειρῆνες δίνοντ' Ἀχελωῖδες, ἠδείησιν
 θέλγουσai μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.
 895 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδῆς Ἀχελωῖω εὐνηθεῖσα
 γέλνατο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μία· καὶ ποτὲ Διού
 θυγατέρ' Ἰφθίμην ἀδμῆτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἴωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλγικαὶ ἔσκον ἰδέσθαι.
 900 αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
 ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἔλοντο,
 τηκεδόνι φθινύθουσai· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἔσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
 ἤδη πείσματ' ἔμελλεν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
 905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θρηϊκίος Ὀρφεὺς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσας
 κραιπνὸν εὐτροχάλοιο μέλος κανάχησεν αἰοιδῆς,
 ὅφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
 κρεγμῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβιήσατο φόρμιγξ.
 910 νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
 πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἔσαν αὐδὴν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Τελέοντος εὖς παῖς οἶος ἐταίρων

888. πόντω pro πάντα Regg. quinque.

890. εἵρουσαν vulg. εἵρουσαν Guelph. Brunck. Beck. — ἐνὶ μάντεσσι Vrat.

892. Ἀνθεμόεσσαν littera majuscula scribendam videtur, ita enim acceperunt Scholiastae, Hesiodum testem afferentes, et insulam Ἀνθεμούσαν agnoscit Schol. ad Hom. Od. XII, 39.

895. Ἀχελωῖω ex Regg. quinque receperunt Brunck. et Beck, quod quamquam ferri potest (vid. ad II, 686) non tamen est quod vulgato praeferatur.

897. θυγατρὶ φθίμην Vat. C. — πορσύνεσκον vulg. πορσένεσκον Guelph. πορσαίνεσκον Med. Vrat.

Vind., quod ex Etymol. M. p. 56 (ubi ἀδμῆτα πορσαίνεσκον tur) reposuit Brunck.

900. περιωπῆς Guelph. Tryphiod. v. 143 εὐόρμου σμένον ἐκ περιωπῆς.

907. κραιπνῶν Vind.

908. ἐπιβρομέονται Vatt. D. Guelph. Regg. quatuor. μέοιντο propter praecedens ritum ex conjectura Brunck. quod falsum esse vel hiatus qui sic infertur. Non ne esse mutationem vidimus.

909. κρεγμῶ παρθενικῇ B. C. D. κρεσμῶ Vind. κρεγμῶ ex loco nostro l. mol. M. p. 536, 34.

- προφθάμενος ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἐνθορε πόντω
 Βούτης, Σιρηνῶν λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν λανθεῖς·
 915 νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδατος, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 σχέτλιος. ἣ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
 ἀλλὰ μιν οἰκτεῖρας θεὰ Ἑρως μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερέψατο, καὶ ῥ' ἐδάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρην.
 920 οἱ δ' ἄχει σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
 κύντερα μιξοδίησιν ἄλως ῥαιστήρια νηῶν.
 τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσῇ προὔφαινετο πέτρῃ·
 τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλα ὑπὸ κύματι πέτραι
 925 ῥόχθον, ἦχι πάροιθεν ἀπέπτυνεν αἰθομένη φλόξ
 ἄκρων ἐκ σκοπέλων πυριθαπέος ὑπόθι πέτρης.
 καπνῷ δ' ἀχλύοις αἰθήρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
 ἔδρακες ἡέλιοιο. τότε αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἑφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος αὐτμήν.
 930 ἐνθα σφιν κοῦραι Νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντεον· ἣ δ' ὀπιθεν πτέρυγος θίγῃ πηδαλίοιο
 δῖα Θέτις πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 ὥς δ' ὁπότεν δελφῖνες ὑπὲξ ἄλως εὐδιόωντες
 σπερχομένην ἀγέληδὸν ἐλίσσονται περὶ νῆα,
 935 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,

913. et 914 in Vatt. A. C. in-
 verso ordine leguntur.

914. Pro Βούτης in Regg. A. B.
 C. E. legitur μούσης, in Reg. D.
 μούση.

916. ἣ καὶ οἱ corrigendum censet
 Schaefer. Melet. crit. p. 127, sed
 ἔν in ejusmodi dictionibus recte ab-
 esse posse vidimus ad I, 197. Si-
 mile est quod modo legimus v. 905
 μέλλον βαλέσθαι pro ἐβάλλοντο ἄν.
 — κατ' αὐτόθι Vatt. A. Vind.

918. αἶτ' pro ἔτ' Guelph. — ἀνε-
 ρέψατο Med. Guelph. Vrat. Vind.
 hinc corruptum ἀνετρέψατο Vatt. A.
 B. C. D. et edd. veteres. ἀνερύσατο
 Regg. quinque a manu emendatrice,
 quae ubique in his libris conspicua
 est. Ex meliorum librorum lectione
 ἀνερέψατο emendavit Pierson. Ve-
 risim. p. 215, quod certissimum est
 et suum fecit Brunckius. Eadem
 chorda oberratum vidimus I, 214.

920. ἄλλο δ' ὄπαζον Vind.

922. σχύλλης Ald. Brub. Basil.

930. σφι Regg. quatuor; Vrat.
 Vind., quod recepit Beck.

931. ὀπισθε Vatt. C. D. Reg. D.
 ὀπιθε sine libris Brunck. Beck.

932. πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσ-
 σιν Regg. A. B. C. D. — ἐρύσσαν
 Reg. B. ἐρύσαν Regg. A. C. D. E.
 Ex malis libris malam lectionem
 πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσ-
 σαν receperunt Brunck. et Beck.

933. εὐδιόωντος Reg. B., quod ex
 conjectura reponendum putaverat
 Arnald. Lect. gr. p. 243, recte jam
 refutatus a Dorvillio ad Charit. p.
 240 s.

934. ἐλίσσονται vulg. ἐλίσσωνται,
 quod necessarium est, praebent Vatt,
 A. B. C. D. Vrat. Vind. et dederunt
 Brunck. Beck.

935. ὁρμώμενοι Regg. quatuor

- ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάριμα τέτυκται·
ὥς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
Ἀργώη περὶ νηϊ, Θέτις δ' ἰδυνε κέλευθον.
καὶ ὅ' ὅτε δὴ Πλάγκτῃσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλον,
940 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέξας,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥῶοντ' ἐνθα καὶ ἐνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
τὴν δὲ παρηγορίην κόπτειν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κύμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
945 αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἤερι κύρον,
ἄλλοτε δὲ βρύχαι νσάτω ὑπὸ πνυθμένι πόντου
ἠρήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
αἱ δ' ὣστ' ἡμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίσσασαι,
950 σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγέϊ· αἱ μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπὲξ ἄλλης δέχεται καὶ ἐς ἤερα πέμπει
ὑψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὔποτε πύλναται οὔδει·
ὥς αἱ νῆα θέουσιν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἶεν ἄπωθεν
955 πετράων· περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὤμον ἐρείσας

male. Non melius est ὀρούμενοι, quod conjecit Wakefield.

937. ἐπίτριμοι Reg. A. — εἰλίσσοντο Med. Vrat. Vind.

938. κελεύθους Regg. quinque, quod male praetulerunt Brunckius et Beckius.

939. ἐνιχρίμψεσθαι Regg. quinque, quibus obsecutus est Brunck. ut solet. ἐνιχρίμψασθαι Guelph.

943. κόπτει Guelph. Brunck. Beck. — ῥόον Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind.

944. ἐπικαχλάζεσκεν vulg. ἐπικαχλάζεσκεν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

945. κύρον Vind.

946. πνυθμένι πόντου Guelph.

947. ἠρήρειν τὸ δὲ πολλὸν Vatt. C. D. ἠρήρειντο δὲ π. Vat. A. Med. Vrat. Vind. Guelph. ἠρειντο τὸ δὲ π. Flor. — ἄγριον κύμα Guelph.

950. ἀθύρουσι Vrat. Beck., quod

de suo dederat Brunck. — τὴν μὲν vulg., sed ἡ μὲν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. corrupte pro αἱ μὲν, quod ipsum exhibet Flor., neque recipere dubitavi propter v. 953, ubi eodem modo: ὥς αἱ ἄλλοθεν ἄλλη πέμπε. Vulgatam peperit fuga hiatus, in quo tamen nulla h. l. offensio est, quum et in pede quarto sit et post interpunctionem.

951. ὑπὲξ Vrat.

952. μεταχρονίην ex solis Regg. A. E. receperunt Brunck. et Beck. male. Vid. ad II, 300.

953. ὥς καὶ Steph. ex conjectura, an ex errore typ. nescio, transiit autem in ed. Hoelzlin. et Shaw.

954. δι' ἠερίην Vind.

955. θέεν vulg., quod sensui non aptum est. ζέεν ex certissima emendatione Facii epist. crit. p. 16 recipi cum Brunck. et Beck.

956. κορυφῆς ἐπελίσσάδιος Vat. C.

957. ἐρύσας Guelph. Reg. A.

Ἡφαιστος θηεῖτο, καὶ ἀνγλήεντες ὑπερθεῖν
οὐρανοῦ ἐστηνῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
60 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
ὅσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἥματος αἶσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
νῆα διὰ πέτρας πολυηχέας· οἱ δ' αἰέμοιο
αὖτις ἐπαυρόμενοι προτέρῳ θεῶν· ὦκα δ' ἄμειβον
55 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἥηλοιο.
ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰδυλῆσιν
δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς·
τοὺς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δι' ἥερος ἔκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλον.
70 καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατὰ θρία ποιμαίνεσκεν
ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἥηλοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηγύνουσα·
Λαμπετὴ δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φασανοῦ
πάλλεν ὀπηδύνουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
75 βοσκομένους ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
ἅμ' πεδίου καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐδέ τις ἦεν
κυανὴ μετὰ τῆσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράεσι κυδιάσκον.
καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἥματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
30 πεῖρον ἄλδς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτίς
Ἡὼς ἠριγενῆς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.
Ἔστι δὲ τις πορθημοῖο παροιτέρῃ Ἰονίοιο

60. ἔχε Vrat., quod miror a Beck. non receptum esse.

66. βάνθος Med. a. m. 1. βάνθος t. a. m. 1. Vind.

69. ἔβαλεν Vind.

72. Laudat Etymol. M. p. 807,

74. καλαύροπα vulg., quemadmodum Schell. legant etiam in loco aenico, quem laudant, II. XXIII, . Sed καλαύροπα Med. (cod. r. ab Dorvill. ad Char. p. 226.) t. A. B. C. D. Guelph. Vrat. d. Reg. D., unde cum Brunck. Beck. recepi. Vid. Interpp. ad ych. s. v. Lennep. ad Coluth. 19 et quos laudat Dorvill. l. c.

78. κεράεσι vulg. secunda syllaba contra usum producta, quare nckius emendavit χρυσέοις κε-

ράεσσιν, quod recepit etiam Beck., sed libris non adsentientibus, in quibus hae modo sunt varietates: χρυσέοισι κεράεσι Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. χρυσέοις κεράεσι Reg. E. χρυσέοις κεράεσσιν Reg. D. Praeterea miror, quomodo aures eorum illam lectionem ferre potuerint, qua metrum pessumdatur, rarissime enim meliores poetae in quarti pedis thesi productionem ex positione natam admittunt, vid. ad III, 517. Itaque recte Gerhard. p. 157 κεράεσσιν scribendum iudicat, quae forma, ita ficta ut κεράετος Arat. Phaen. 174. κεράετα Oppian. Cyneg. II, 494, quum insolentior esset, facile adduci potuerunt librarii, ut notio-rem reponerent.

981. νεισομένοισιν vulg. ut semper. Correxerunt Brunck.

- ἀμφιλαφῆς πλῆρα Κερυνίῃ ἐν ἄλλῃ νῆσος,
 ἢ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,
 985 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ὃ ἀπο πατρὸς
 μήδεα νηλειῶς ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἐ Διούς
 κλείουσιν χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἄρπην.
 Διὶ γὰρ κελύη ἐνὶ δῇ ποτε νάσσατο γαίῃ,
 Τιτῆτας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
 990 Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται
 οὔνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ
 αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασιν.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισιν
 Θρινακίης αὐρῆς ἵκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
 995 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολίησιν ἰόντας
 δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάσκειν
 πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθύν κεχάροντο,
 τῷ ἔκελοι, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες
 1000 Αἰμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἐνὶ θωρήξεσθαι·
 ὧδε μάλ' ἀγχίμολου στρατὸς ἄσπετος ἐξεφάνθη
 Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
 Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μήδειαν δ' ἔξαπτον ἐαυτὸς ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
 1005 ἵεντ' ἀπροφάτως, ἥς στονόεσσαν αὐτὴν
 νωμήσειν χαλεπῆσιν ὁμόκλεον ἀτροπλήσιν,
 αὐτὴν τε καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελεύειν.
 ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος. λελλίητο γὰρ ἀμφοτέροισιν
 1010 δηϊότητος ἀνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.

983. Κερυνίῃ Steph. Hoelzlin, Shaw., quare Palmer. Graec. ant. p. 350 Κερυνίῃ emendandum putavit, sed ita jam in codd. antiquis legitur, a quibus Stephanus, nescio utrum consulto an ex errore, discessit.

984. δὴ deest in Vind.

985. λόγος pro ἔπος Guelph., quod ne quis verum putet propter Arat. Phaen. 637 Ἀρτεμις ἰλήκοι· προτέρων λόγος, οἳ μιν ἔφαντο, veritat constructio.

986. χρόνος Vind. — οὐδέ ἐ Vatt. A. D.

990. φιλαμένους Guelph.

994. ἀγανοῖσιν vulg. ex errore frequentissimo. ἀγανῆσι Vatt. A. B. C. D. ἀγανῆσιν Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. et A. ex correctione, nam in Regg. A. a m. 1. et Regg. C. E. legitur ἐξ ἁλός, ἢ δαμνησιν.

999. ἔκελον Guelph. — ἔμμεαῶτες Vatt. A. C. ἔμμεμαῶτες Vrat. Vind.

1000. μέλλον τε Beck. ex sphalmate typ. — ἐνιθωρήξεσθαι Vrat., quod voluit Hoelzlin. sine causa. θωρήξασθαι Med. a m. 2.

κούρη δ' οὐλομένην ὑπὸ δαίματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 Αἰσονίδεω ἐτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
 Ἀρήτης γούνων ἀλόχου δίγυν Ἀλκινόοιο.

„Γουνούμαι, βασίλεια· σὺ δ' Ἰλαθι, μηδὲ με Κόλχοις

15 „ἐκδώης ὧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴ
 „ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρεται, οἷσιν ἐς αἶτην ..
 „ὠκύτατος κούφησι θέει νόος ἀμπλακίησιν.
 „ὥς ἐμοὶ ἐκ πυκιναῖ ἐπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
 „μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἡέλλιοι,

20 „ἴστω νυκτιπόλου Περσηίδος ὄργια κούρης,
 „μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
 „κεῖθεν ἀφορμήθην· στυγερόν δέ με τάρβος ἐπεισεν
 „τῆς γε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐδέ τις ἄλλη
 „μῆτις ἔην. ἔτι μοι μήτηρ μένει, ὥς ἐνὶ πατρὸς ..

25 „δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε,
 „πότνα, τέον τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
 „ἄθάνατοι βλοτόν τε τελεσφόρον ἀγλαίην τε
 „καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.“

Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·

30 τοῖα δ' ἀριστηῶν ἐπαμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον.

„Υμέων, ὧ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοις

012. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

014. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.
 με omittit Guelph. — Κόλχοισιν
 elph.

015. ἡ νυ Reg. A. Schol. Paris.

017. κούφαισι vulg. κούφοισι
 it. Vind. κούφησι Regg. quinque,
 id cum Brunck. et Beck. propter
 tionem Vrat. recepi, nam οἷσι et
 saepissime confundi vidimus.

018. ἐμοῦ Regg. quinque. — πέ-
 Vrat. Vind.

019. μαργοσύνης Reg. D.

021. ἐγὼ Vrat. Vind. Reg. D.

022. ἐφορμήθην Regg. A. D. E.
 ρορμήθην Reg. B., quod male re-
 erunt Brunck. et Beck. — δ' ἐμὲ
 nck.

023. τῆσδε vulg. τῆς γε Vatt. A. B.
). Vrat. Vind. Regg. A. E., quorum
 toritati obsecutus sum. Saepius
 c confunduntur ut III, 500, al.

025. ἐλάειρε Vrat. Vind.

026. τέον δὲ vulg. τε ex Vatt.
 B. C. D. Vrat. Regg. quinque
 Brunck. Beck. sensus causa rece-

pi. — σὺ δ' Med. Vind. τοὶ δ' Reg. E.

1029. δακρυχέουσιν Guelph.

1030. ἐτ' ἀμοιβαδὶς Vatt. A. B.
 C. D. var. lect. in marg. Vrat. ἐν'
 ἀμοιβαδὶς Vrat. ἐν' ἀμοιβαδὶς Vind.
 ἐν ἀμοιβαδὶς Med. a m. 2, quum
 antea simplex ἀμοιβαδὶς fuisset,
 ἐναμοιβαδὶς Guelph., quod recepe-
 runt Brunck. et Beck. Sed majori
 auctoritate nititur vulgata, ad quam
 ducit etiam illud ἐτ' ἀμοιβαδὶς.
 Eam igitur revocavi.

1031. Haec vulgo ita scribuntur:
 ὑμέων, ὧ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι,
 ἀμφὶ τ' ἀέθλοις οὐνεκεν ὑμετέροι-
 σιν ἀτύξομαι, ad quae explicanda
 miram constructionem commentus
 est Brunckius (vel potius non com-
 mentus est, sed a Stephano sumsit,
 cui jam dura et intolerabilis visa
 est) hanc: ὧ πέρι δὴ μέγα φέρτα-
 τοι, οὐνεκεν ὑμῶν καὶ ἀμφ' ἀέ-
 θλοις ὑμετέροις ἀτύξομαι, quam e-
 tiam Beckius in versione latina ex-
 pressit. Sed quomodo οὐνεκεν, si
 praepositio est, a genitivo suo ita

- „οὐνεκεν ὑμῶν ἐστὶν ἀτύξομαι, ἧς λόγῳ
 „ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρους οὐλοὺν ἀνδρῶν
 „κείρατε γηγενέων, ἧς εἵνεκεν Αἰμονίηνδε
 1035 „χρύσειον ἀντίκα κῶας ἀνάξτε νοστήσαντες,
 „ἧδ' ἐγὼ, ἧ πάτρην τε καὶ οὗς ὤλεσσα τοκῆας,
 „ἧ δόμον, ἧ σύμπασαν εὐφροσύνην βιώτοιο,
 „ὑμῖν δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὐτίς
 „ἦνυσσά· καὶ γλυκαροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
 1040 „ὄμμασι· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δῆ βαρὺς εἴλετο δαίμων
 „ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀδυνεῖσι ἀλάλημαι·
 „δεῖσθε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια, δεῖσατ' Ἑριννὺν
 „Ἰκεσίην νέμεσιν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰούσαν
 „Αἰήτῃσιν λῶβῃ πολυπήμονι ὀρωσθῆναι.
 1045 „οὐ νησὺς, οὐ πύργον ἐπὶ ῥόθον, οὐκ ἄλεσθην
 „ἄλλην, οἴομαι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
 „σχέτλιοι ἀτροπῆς καὶ ἀνηλές· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
 „αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 „δερχόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλὰ καὶ πᾶσιν
 1050 „κῶας ἐλαῖν μεμαῶτες ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις
 „αὐτῶν τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε

se jungi possit, ut vel praepositioni
 ἀμφὶ postponatur, silentio praeter-
 miserunt. Possit sane etiam illud
 πέρ, molestum videri, quum sequa-
 tur μέγα φέρτατοι, et haec difficul-
 tas ita removeri, ut interpungatur:
 ὑμῶν ὧ περὶ δῆ, μέγα φέρτατοι,
 quo facto περὶ ὑμῶν jungendum
 foret, quod voluisse etiam videtur
 Schol., qui dicit: ἢ περὶ καὶ ἢ
 ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου. Sed ne ita
 jungamus vetat locus simillimus IV,
 1383 ὑμέας, ὧ περὶ δῆ μέγα φέρ-
 τατοι νῆες ἀνάκτων. Itaque geniti-
 vus ὑμῶν a verbo ἀτύξομαι pen-
 dere putandus est, οὐνεκα vero est
 conjunctio: quoniam, cujus apodo-
 sis sequitur inde a v. 1042 δεῖσατε
 συνθεσίας καὶ ὅρκια

1033. τε ζεύξασθε Vrat. Vind. τ'
 ἐξεύξασθαι Med.

1034. κείρατε vulg. κείρατε Guelph.,
 quod necessarium videtur propter
 praecedentem aoristum, et Schol.
 legisse videtur, qui interpretatur:
 τοὺς τε ταύρους ἐξεύξατε, καὶ τοὺς
 γηγενεῖς ἐξεθερίσατε. Recepi igitur.

1036. ὤλεσα Vrat. Vind.

1038. αὐτίς vulg. αὐτίς Vatt.
 B. C. D. Vrat. Vind. Regg. B. C
 E., unde cum Brunck. et Beck.
 cepi.

1039. εἰσόψεσθε Med. Vrat. V.
 ἐπόψεσθε Reg. A.

1042. Ἑριννὺν Vat. A. Med. V
 Vind.

1043. εἰς Med. Vrat. Vind.

1044. δηλώσθηναι Med. Vind.

1045. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck
 more.

1048. αἰδεῖσθαι Med. —
 Guelph. — γούνασι vulg. γού-
 νασι Med. a m. 1. Vrat. Vind. R
 quinquē, quod cum Brunck. et
 ekio propter librorum auctoritate
 recepi, quum utrumque dici po-
 1049. καὶ pro κα Med. Vrat. V
 Flor. Ald. Brub. Basil.

1051. δ' ἐλάθεσθε vulg. δὲ
 θεσθε Vat. D. Guelph. Vrat. Vi
 quod recepi. δὲ μίθεσθε Regg. q
 que, quod receperunt Brunck. Be
 nimium ut solent libris illis
 buentes, qui glossematibus rel

„ηνορέης, ὅτε μούνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.“

„Ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γονάξοιτο,

ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσιν.

55 σεῖον δ' ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσιν

φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ στήσεσθαι ἀρωγῆς

ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειεν.

στρευγομένοις δ' ἀν' ὄμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα

Νύξ ἔργων ἀνδρεςσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν

10 γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὐ τι μίνυνθά περ εὐνάσεν ὕπνος.

ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισι ἀχέων εἰλίσσετο θυμός.

οἶον ὅτε κλωστήρα γυνή ταλαεργὸς ἐλίσσει

ἐννυχίῃ· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα

κηροσύνη πόσιος· σταλάει δ' ὑπο δάκρυ παρειᾶς

55 μυρομένης, οἷη μιν ἐπισμυγερὴ λάβεν αἶσα·

ὥς τῆς ἱκμαίνοντο παρητῖδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ

ὀξεῖης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσιν.

Τῷ δ' ἐντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὥς τοπάρριθεν,

κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνιά τ' Ἀλκινόοιο.

170 Ἀρήτη ἄλοχος κόρης πέρι μητιάσκειν

οἶσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἶα δ' ἀκοίτην

κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.

„Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ρύεο Κόλχων

„παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ' Ἀργος

175 „ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμονιῆες·

„Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ' ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν

nt. Notissimum est Homericum
λαθεῖσθαι, quod in reli-
orum omnium poetarum usum
ansiit.

1053. τὸν pro τῶν Reg. A. —
ονάξοιο Guelph.

1055. εὐήκεας Vind. εὐήκεας Brun-
ius ut solet.

1057. εἴ γε Guelph. — ἀντιάσειαν
lg. ἀντιάσειεν Med. a m. 2. et
uelph., quod postulat sensus. ἀν-
άσειε Brunckius et Beckius.

1061. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

1062. οἶόν τε Flor.

1063. τῆς Flor. τὴν Reg. D., quod
ar praetulerint Brunck. et Beck.
nius libri auctoritate, prorsus in-
elligere non possum.

1064. σταλάσει Guelph.

APOLLON. RHOD. I.

1065. μυρομένη Guelph. μυρομέ-
νης marg. Reg. B. et Reg. D., quod
receperunt Brunck. Beck. Sed vul-
gata lectio et multo maiore auctori-
tate nititur, et magis poetica est
atque significantior, nam recordandi
significatio in participio μυρομένης
jam inest. Altera lectio, quum e-
tiam in Guelph. compareat, fortasse
priori recensione tribuenda est. —
ἐπὶ στυγερῇ vulg. ἐπὶ σμυγερῇ
Regg. quinque, Vind. Brunck. Beck.
ἐπισμυγερῇ Med. Vrat., quos secu-
tus sum.

1072. κουρίδι Guelph.

1073. πολυμηδέα ρύεω Vind.

1074. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub.
Basil.

1076. οὐτε τι Guelph. Reg. D.

R

- „Αλήτην, ἀλλ' οἷον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη
 „αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.
 „μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἄγεσθαι.
 1080 „ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτῆρια δῶκεν
 „φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῶ κακόν, οἷά τε πολλὰ
 „ῥέξομεν ἀμπλακίησιν, ἀκειομένη ὑπάλυξεν
 „πατρός ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήδων,
 „ὥς αἶτω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄρκοις,
 1085 „κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
 „τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 „θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἔκητι
 „παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιτο.
 „λίην γὰρ δύσζηλοι ἐαῖς ἐπὶ παισὶ τοκῆες·
 1090 „οἷα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεῦς·
 „οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη
 „πατρός ἀτασθαλίῃσι· νέον γὰρ μὲν οὐδ' ἀποτηλοῦ
 „ὑβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνὶ χάλκεα κέντρα
 „πῆξε θυγατρὸς ἧς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἷτῳ
 1095 „ὄρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.“
 „Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες λαίνοντο

1077. ἡ δὲ νῦν κούρη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck., cuius rei Beck. hanc adjicit causam, quod virgo non possit hic δεικτικῶς dici. Sed Aeetae procul absenti et nunquam viso recte opponitur ἦδε ἡ κούρη i. e. quae hic apud nos adest.

1081. σχεδόν Reg. A.

1082. Pro ἀμπλακίησιν apud Scholl. commemoratur varia lectio ἀτροπίησιν, quae ad priorem recensionem referenda videtur ut eadem II, 246.

1083. δεινὸν χόλον Reg. A.

1084. ἐνίσχεται Med.

1086. αὐτός ex conjectura Brunckius et Beck. pessime, nominativus enim male abundat, αὐτὸν opponitur sequenti παῖδα, et quod deinde adjicitur nomen Αἰσονίδην, est ex usu Homérico, de quo vid. Matthiae gr. gr. T. II p. 869, 10. Simile est, quod supra legimus II, 796. Nominativus ὁ μὲν praecedit nomini I, 324 et passim.

1089. αἶεν pro λίην Guelph. —

ἐοῖς Reg. D. ἧς sine libris Brunck. Beck. — περὶ παισὶ Guelph.

1090. εὐώπιδα Brunck. male. — δαμήσατο Reg. A.

1091. ἰδὲ καὶ Δανάη Schol. Paris.

1092. οὐκ pro οὐδ' Schol. Paris. — ἀπὸ τηλοῦ Vrat. Brunck. Beck. male.

1095. χαλόν habent Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Deinde ἀλειτουργία Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Flor. Schol. uterque, apud quem etiam varia lectio ἀλειτουργία commemoratur. In Vrat. legitur quidem χαλὸν ἀλετρεύουσα, sed utrumque ex rasura. Denique καλεῖν Vat. D. Med. Vrat. Vind. Reg. A. Schol. Paris. ut I, 170. Χαλόν vocat Apollonius τὰς σιδηρὰς κριθὰς τὰ ποιηθείσας κελεύσει αὐτοῦ, ut dicit Eustath. ad Od. p. 658 ed. Bas. qui Echeti historiam narrat. Ad Schol. min. ad Od. XVIII, 84.

1096. ὥς φάτ' Vat. A. ὥς φάτ' Vrat. Vind. Med. Regg. B. E. Fl. ὥς φάτο Reg. A. Steph.

- ἥς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν.
 „ Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
 „ Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
 10 „ ἀλλὰ Διὸς δαίδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
 „ οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὥς ἀγορεύεις,
 „ λῶϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήτα
 „ καὶ κ' ἐθέλων ἑκαθὲν περ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
 „ τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 15 „ ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 „ παρθενικὴν μὲν εὐῶσαν, ἐῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 „ ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορδαίνουσιν
 „ οὐ μιν εὐὸ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδέ, γενέθλην
 „ εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δητοῖσιν ὀπάσσω.“
 10 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὐνασεν ὕπνος.
 ἥ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὤρτο
 ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι δέσποιναν ἔην μέτα ποιπνύουσιν.
 σῖγα δ' ἔον κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
 15 ἦσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι

1099. λόχους pro Κόλχους Guelph.

1100. ἀτίσσαι vulg. ut plerumque. ἴσσαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. nd. Regg. quatuor, Brunck. Beck. τιάσαι Guelph.

1102. Αἰήτεω Med. Vrat. Vind.

1103. καὶ θέλων Vat. A. Vrat. nd. — ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροι.

Regg. A. B. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. male, nam a iolo hanc lectionem profectam esse intelligitur ex Reg. D., ubi mas etiam depravata est sic: ἐς Ἑλλάδα νόστον ἄρατο, et sensui multo minus apta est, quam vulgata; mala enim Aeetae potestas non tam significatur, quod bellum Graeciae minitari, quam eo quod bellum ipsos Graeciae fines inferre possit, id quod vulgata exprimitur.

1104. ἐπέηκε Reg. A.

1105. κεύσω Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. E.

1107. λέκτρα Guelph. λέκτρον Reg. A. — πορδύνουσιν Vat. A.

1108. νοσφίσσομαι Guelph. Vrat. ras. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1109. εἴτ' εἰν ὑπὸ Flor. Ald.

1110. ἐπὶ σχεδὸν Vatt. A. D, \

1111. βάλεν Guelph.

1113. μεταποιπνύουσιν vulg., unde verbum inauditum μεταποιπνύειν in lexicis irrepsit, quod jam dudum merito disparuisset, si animadvertissent editores, jam a Stephano recte monitum esse, μέτα ποιπνύουσιν scribendum esse, quod sensu postulante recepi.

1115. ἐφημοσύνησιν Guelph. marg. Reg. B., quod sensus causa multo deterius, tam exigua auctoritate fultum recepit Brunckius, suadente Piers. Verisim. p. 215. Mox idem ἐποτρυνέοντα ex conjectura dedit, quo sensus plane pervertitur: quod quum ipse intelligeret, versu praecedente προσέειπεν in προέπειπεν mutandum proposuit. Sed inutiles sunt hae turbae, quum vulg. se optime habeat: praecone allocuta est, sua prudentia instigatura Iasonem, ut cum puella rem haberet, neque Alcinoi precibus adiret. Deinde transitur ut saepe in orationem rectam. Male igitur Beckius signa, quibus Aretes oratio indica-

Αἰσονίδην κούρη, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθενικὴν μὲν εἰσὶν εἰσὶ ποτὶ δῶματα πατρὸς
 ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσιν

1120 οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότητος.

Ὡς ἔρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάρου,
 ὥς κεν Ἰήσωνι μῦθον ἐναΐσιμον ἀγγείλειεν
 Ἀρήτης βουλὰς τε θεουδέος Ἀλκινόου.

1125 τὸν δ' εὗρεν παρὰ νηϊ σὺν ἔντεσιν ἐργήσοντας
 Ἰλλικῶ ἐν λιμένι σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.

Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
 ἧ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες,
 1130 αὐτονυχὶ κούρη θαλαμήϊον ἔντυον εὐνήν
 ἄνθρωπον ἐν ἡγαθέῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρις ἔναιεν,
 κούρη Ἀρισταίῳ μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
 ἔργα πολυκμήτοιο τ' ἀνεύρατο πῖα ἑλαίης.

1135 κείνη δὲ πᾶμπρωτα Διὸς Νυσήϊον νῆα
 Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δέξατο καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
 εὐτέ μιν Ἑρμείας φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἑ χολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.

1140 ἧ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἄνθρωπον
 νάσσαστο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθίσφατον ἐνναέτησιν.
 ἔνθα τότε ἑστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπερθεν
 χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλλον, ὅφρα πέλοιτο
 τιμήεις τε γάμος καὶ αἰόδιμος· ἄνθεα δὲ σφιν

retur, jam v. 1115 praeposuit, quae
 si omnino poni volebat, post λίσσε-
 σθαι demum locum habere poterant.

1117. ἰὼν Brub. Basil. errore typ.
 ut videtur.

1119. δώσειν Vatt. A. D.

1120. ἀποτμήξαι Guelph. Regg.
 quatuor.

1122. ἀγγείλοισιν Guelph.

1124. εὖρε Vatt. A. B. C. D.
 Regg. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil.
 Brunck. Beck.

1130. αὐτονυχὲς Regg. A. E. —
 ἔντυον vulg. contra metrum. ἔν-

τυον Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck.
 Beck.

1134. Νυσήϊον vulg. Νυσήϊον
 Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.
 Brunck. Beck.

1143. τιμήεις ὁ γάμος ex Regg.
 quatuor receperunt Brunckius et
 Beckius, sine causa. Vulgatam pro-
 pter auctoritatem multo maiorem re-
 vocavi, nam similitudo loci Dionys.
 Perieg. 1153 χῶρος τιμήεις τε καὶ
 ἱερός fortuita videtur.

Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλῃ κόλποις
 45 ἐσφόρεον· πάσας δὲ πυρὸς ὥς ἄμφεπεν αἴγλη·
 τοῖόν ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.
 δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἐκάστην
 αἰδῶς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 αἱ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
 50 αἱ δ' ὄρεος κορυφᾶς Μελιτηῶν ἀμφενέμοντο·
 αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσητῖδες. ὥρσε γὰρ αὐτὴ
 Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληῖται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τοὺς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
 55 τεινόμεναι ἑανοὺς εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
 δυσμενέων ἀτδῆλος ἐπιβρίσειεν ὄμιλος,
 κράτα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν,
 ἔμμελέως Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος
 60 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῇσιν ᾄειδον.
 οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
 ἦρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἐοῖο
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 Μῆδεια φρονέεσκε· τότε αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.

144. ἀμαργόμεναι Guelph. ἀμελ-
 ιεναί Regg. quinque, quae fre-
 ns est confusio, vid. supra I, 882.
 Northm. et Wernick. ad Try-
 od. 343. Naek. ad Choeril. p. 154.
 147. γλυκερὸς πόθος ex quinque
 gg. receperunt Brunck. Beck.,
 id si vel in optimis libris legere-
 , corrigendum foret, non potest
 in δαῖε passiva vi usurpatum es-
 quod putavit Brunckius, sed ex
 illis adstruere non potuit. Con-
 quam eleganter ex vulgata le-
 ne dicitur velleris jubar in ocu-
 desiderium accendere! cui ele-
 tiae quomodo frigidam illam et
 uae legibus repugnantem lectio-
 praefere potuerint illi, non in-
 go.

148. χεῖρα Med.

150. Μελιτηῶν Brub. Basil.,
 e in ed. Hoelzlin. et Shaw. mi-
 it.

154. ὅτι Vrat. — τοὺς τε
 lph.

1155. εὐώδεας Brunck.

1157. ἀτδῆλος vulg., quod sensui
 repugnare videtur. ἀτδῆλος Guelph.
 Reg. D et Reg. A. ex litura, quod
 cum Brunck. et Beck. recepi. Si-
 milis varietas est apud Hom. II. II,
 318. cf. Buttm. Lexil. I p. 252. —
 ὄμιλον Ald. Brub. Basil.

1158. κράτα δ' εὐφύλλοις Regg.
 quinque.

1159. ὑπὸ ex conjectura dedit
 Brunck. male Vid. ad II, 1229.
 ὑπαὶ λιγέος habet etiam Quint.
 Smyrn. VII, 230 ὑπαὶ λιγυρῶν
 Hesiod. Scut. Herc. 278.

1161. μενέηνε ex Regg. A. E. re-
 ceperunt Brunck. et Beck., duobus
 iisque malis libris obsecuti, quod
 improbandum foret, etiamsi non an-
 tecederent et sequerentur imperfe-
 cta. — μιγῆναι pro τελέσσαι ex
 gloss. Guelph. — Versus tres, qui
 proxime sequuntur, desunt in
 Guelph.

- 1165 ἄλλὰ γὰρ οὐ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
 τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δὲ τις αἰεὶ
 πικρὴ παρμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη.
 τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἱαινομένους φιλότῃτι
 δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
- 1170 Ἡὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσιν
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἱ δ' ἐγέλασαν
 ἡιόνες νήσοιο καὶ ἐρσήεσσαι ἅπῳθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυιαῖς·
 κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀποτηλοῦ
- 1175 Κόλχοι Μακρινίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίησιν
 ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὄγε χειρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνὰ ἄστνυ διεκρίνοντο θέμιστας.
- 1180 τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
 ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
 βαῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροιώται
 ἦντεον εἰσαῖοντες, ἐπεὶ νημερτέα βᾶξιν
- 1185 Ἥρη ἐπιπροέηκεν. ἄγευ δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων

1169. ἢ τελέοιτο Reg. E. et marg. A., quod receperunt Brunck. Beck. male, non enim de eo solliciti erant, quale Alcinoi iudicium futurum esset, id enim narraverat praeco, sed an ratum futurum esset, quod Alcinoi promississe praeco dixerat, quae sollicitudo v. 1203 tollitur.

1170. ἀμβροσίησιν vulg. consueto errore. ἀμβροσίοισιν Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. Brunck. Beck. — ἀνερχομένην Ald. Brub. Basil. — φαέεσσιν var. lect. ap. Schol. Flor., quod eadem quantitate vidimus III, 863.

1173. πεδίων Regg. A. E.

1174. ἀποτηλοῦ scripsi pro vulg. ἀπὸ τηλοῦ.

1175. Μακρινίδης Regg. A. E. — ἐνὶ Brunck. fortasse ex errore typ.

1176. μετεβήσατο vulg., qui error jam saepius observatus est. μετεβήσατο, quod ex ingenio dedit Brunc-
 ckius, praebent Vatt. C. D.

1177. ἐνθ' ὄγε ex Ald. reliquae edd. usque ad Brunckium, qui li-

brorum omnium et Flor. lectione revocavit.

1178. ἔξε Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ᾧ ὕπο πολ-
 vulg. ᾧ ὑπὸ λαοὶ Flor., quae lec-
 a nullo editore animadversa
 quamquam unice vera esse videt
 Nam vulg. πολλοὶ ita ineptum
 ut neminem in eo offendisse maxi-
 mirer; contra λαοὶ aptissimum,
 simillime de hac ipsa Phaeacum
 dictum Hom. Od. VI, 194 ἄστν-
 τοι δείξω, ἐρέω δὲ τοι οὖν
 λαῶν. Jam videat mihi aliq-
 quam facile ΤΠΟΛΛΟΙ syllaba
 male iterata in ΤΠΟΠΟΛΛΟΙ
 rumpi potuerit, et vix dubita-
 quin hanc lectionem, in quam
 conjectura incideram, recte reci-
 rim. Confirmare eam videtur
 similis, quem legimus supra II, 1
 de rege Mossynoecorum: ἰθείας
 λέσσει δικας ΛΑΟΙΣΙ δικάζει.

1180. δὲ omittunt tres Regg.

1182. ἐντοθι Vrat.

1185. ἄλλον Flor.

ἀρνειὸν μῆλων, ὃ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἴστασαν οἴνου
 κίρνασθαι· θυέων δ' ἀποτηλόθι κήκιε λιγνύς.
 αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανούς φέρον, οἷα γυναῖκες,
 90 μέλινά τε χρυσοῖο καὶ ἄλλοιήν ἐπὶ τοῖσιν
 ἀγλατήν, οἷήν τε νεόξυγες ἐντύνονται·
 θάμβευν δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
 υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἐϋκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
 95 ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
 Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυν· ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἴοθεν οἷαι ἄειδον ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 Ἥρη, σεῖο ἔκητι· σὺ γάρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
 100 Ἀρήτη, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 Ἰθαίης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
 ἔμπεδον ὥς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἔ τάρβος
 οὐλοὸν οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο·
 105 μῆνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιξεύξας ἔχεν ὄρκοις.

1186. ἀεργίλην Regg. quatuor, et
 trario vitio πόρτην Guelph.

1188. θυέων τ' vulg. θυέων Reg.
 θυέων δ' Guelph. Vrat., quod ut
 restantius recepi: Δ propter se-
 ns A excidit ut in Reg. B., et
 nde τ' male insertum est. — ἀπο-
 ῶθι Vrat. eodem vitio, quo su-
 v. 728 ἀπὸ τηλόθι, Vatt. A. B.
 D. et Regg. aliquot, quod réce-
 unt Brunck. et Beck. male, ἀπο-
 ῶ nihil est.

192. θάμβεον ex Regg. A. D. E.
 e receperunt Brunck. et Beck.,
 rum ille contractionem pronun-
 do fieri sed non scriptura expri-
 contendit, ineptissime comparans
 σέη et μελίσσέων, quorum longe
 est ratio, quum sequatur longa
 ilis. Rectius comparare poterat
 e attulit Naek. ad Choeril. p.
 qui tamen de loco nostro for-
 e non assensisset Brunckio, si
 lectionem tam levi auctoritate
 scivisset.

94. ἐϋκρέκτου Guelph. ἐϋκρεά-
 Vat. C.

1195. πέδῳ Vatt. A. B. C. D. Med.
 Vrat. Vind. Corruptionis ansam de-
 disse videtur praecedens dativus.

1196. μνήσαιντο vulg. sine sensu.
 μνήσαιοτο, quod ad Orpheum re-
 ferendum est, ex ingenio bene re-
 posuit Brunck. et recepit Beck. Cor-
 rumpi a librariis facile potuit propter
 praegressum Νύμφαι.

1197. ἀνύπνον Vind.
 1198. ἐλίσσομέναι περὶ κύκλον
 hinc sumpsit Dionys. Perieg. 841.
 ἐλίσσομένη κατὰ κύκλον habet Or-
 pian. Halieut. I, 257.

1199. σεῖο γ' ἔκητι ex uno Reg.
 D. receperunt Brunck. et Beck., qui
 supra v. 1087 σεῖο ἔκητι intactum
 reliquerant. Cf. quae ad I, 334 mo-
 nita sunt.

1200. Ἀρήτης vulg. Ἀρήτη Guelph.,
 quod recte ex usu Homérico commen-
 dat in Appendice Brunckius, colla-
 tis Il. I, 55. VIII, 218, quo commo-
 tus recepit Beck., de fonte, unde
 hauserit, silens.

1201. ἀναπείρατ' Vrat.
 1205. ἀρρήκτοισι Guelph. ut scri-

- τῷ καὶ ὅτ' ἡλεμάτως. Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
 καὶ σφέας ἢ δέμιστας εἰς εἶρυσθαι ἄνωγεν,
 ἢ λιμένων γαίης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἐέργειν,
 δὴ τότε μιν βασιλῆος ἐοῦ τρομέοντας ἐνιπὰς
 1210 ~~δεχθαι~~ μειλίξαντο συνήμονας· αὐθι δὲ νῆσφ
 δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
 εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἰόντες,
 ἄνδρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περὰ νῆσφ
 νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραῦνια μέλλον Ἀβάντων
 1215 οὔρεα Νεσταίους τε καὶ Ὠρικὸν εἰσαφικέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
 Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θυῆ ἐπέτεια δέχονται
 καὶ Νυμφέων Νομίοιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
 βωμοί, τοὺς Μῆδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν
 1220 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὄπασσεν
 Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτε θυώδεκα δῶκεν ἔπεσθαι
 Μηδείῃ δμῶας Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
 ἥματι δ' ἐβδομάτῃ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὔρο
 ἀκραῆς ἡῶθεν ὑπὲκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
 1225 πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρῳ θεόν. ἀλλὰ γὰρ οὔπω
 αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιῖδος ἡρώεσσιν,
 ὅφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
 Ἦδη μὲν ποτε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακιῶν,

bere debebat Brunck., si sibi constare voluisset. — ἐνὶ ξενίᾳ vulg. junctim Vatt. C. D. Regg. aliquot, Brunck. Beck.

1207. ἢ δὲ Guelph.

1208. ἀπὸ τηλόθι Vatt. A. B. C. D. et aliquot Regg., unde receperunt Brunck. et Beck. sine causa. De Vrat. fallitur Beck.

1209. δὴ τότε δὴ vulg., in quo iteratum δὴ quomodo ferre potuerint editores nescio. Alterum δὴ deest in Flor., μιν ejus loco legitur in Guelph., quod unice verum est. Hoc enim quum pro plurali positum displiceret librariis, ab iis omisum est, cujus rei testimonium praebet Flor., deinde versus explendi gratia δὴ repetitum. Recepi igitur μιν, cui favet etiam sequens εἶναι, item pro σφετέρου positum, quamquam μιν etiam pro singulari accipi et ad Alcinoium referri potest pendens a

μειλίξαντο. — τρομέοντας vulg. τρομέοντας Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod ut aptius recepi: rogaverunt, ut se quoniam regis sui minas timerent reciperet. — ἐνιπὰς Vat. C.

1210. ἐμειλίξαντο ex uno Reg. D. male recepit Beck. — συνημόσυνα Vrat. Vind.

1212. ἰόντες Flor.

1213. ἐννάσσαντο Vrat. Vind.

1217. δὲ τ' ἐκείσε Guelph.

1219. καθίσσατο Vrat. Vind.

1224. ὑπεκδιός Vatt. A. B. C. D. ὑπεύδιος Flor., quod ex conjectura editoris natum videtur, qui corruptum ὑπεκδιός, quod in codice invenerat, non intellexeret.

1228. ποτὶ κόλπον vulg. inep. quod tamen nemo editorum animadvertit ante Flanginium, qui recte τὴν reponendum vidit. Animadvertit etiam Hoerstel., qui minus bene τότε

ἤδη Κουρήτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισιν
 30 λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
 ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὅλοη Βορέαο θύελλα
 μεσσηγὺς πέλαγόςδε Διβυστικὸν ἐννέα πάσας
 νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἵκοντο
 35 πρόπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
 νηυσὶ πέλει, ὅτε τὸν γε βιώατο κόλπον ἰκέσθαι.
 πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μνιόεντα βυθοῖο
 τάρφρα· κωφή δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
 ἡερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κεῖσε
 40 ἔρπετόν οὐδὲ ποτητόν αἶρεται. ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
 πλυμμυρὶς (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἡπείροιο
 ἡ θαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, καὶ ἄψ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 λάβρον ἐποιχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
 ἡϊόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
 45 οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόωντας

ndavit. Illud cum Beckio recepi.—
 πρακτιήων sine codd. dedit Brun-
 us tanquam antiquiorem formam;
 Popponis Thucyd. I, 2 p. 140.
 d non est quod propterea Apol-
 io invitis libris omnibus obtruda-
 . Apud Dionys. quidem Perieg.
 493 libri multi habent Ἀμπρα-
 ων.

1229. Κουρήτιν Vatt. A. B. C. D.
 d. Vind. Vrat. a m. 1. Regg. B.
 Ald. Brub. Basil. solenni errore.
 κωφῆτων Guelph. Flor., quae cor-
 tio metrica videtur; certe Her-
 nnus quoque ad Orph. p. 708 in-
 ducta syllaba postrema offendit,
 propterea λείπον legendum judi-
 cit, sed nihil mutandum est, quum
 ductio illa et in caesura et in no-
 re proprio sit.

1230. στενὰς Guelph.

1232. τότε ἄρ' ἀρπάγδην Reg. D.

1233. πέλαγός τε vulg. πέλαγος
 Med. Reg. A. et alii fortasse
 gg., unde Brunck. lectore non
 nito sed sensu postulante dedit
 λαγόςδε, quod ipsum exhibet
 at. — λιβυστικὸν Reg. A.

1235. Ἴν' οὐκέτι vulg., quod ex
 abuli praecedentis syllaba finali
 um videtur, nam ὅτ' οὐκέτι ha-
 at Med. Vrat. Vind. ὅθ' οὐκέτι

Regg. B. D. E., quod cum Brunck.
 et Beck. recepi.

1236. βιαίατο Regg. quinque,
 quibus falso Med. adjicit Brunckius.

1237. μνιόεντα Guelph.

1238. κωφή ex emendatione Valck.
 ad Ammon. p. 134 dedit Brunck.,
 quae emendatio non solum necessa-
 ria est sed etiam loci elegantiam
 minuit, eamque a Valckenario pro-
 latam miror, qui ipse κωφὸν κῦμα
 quid sit et eadem pagina et p. 137
 sq. optime explicat. — ἐπιβλύει
 Vrat. Vind.

1239. ἡερίη γ' ἄμαθος Basil. for-
 tasse errore typ., sed inde Hoelzlin.
 Shaw. ἡερί ἡδ' ἄμαθος Reg. A.

1242. δὴ omittit Guelph. — τότε
 Vatt. A. B. C. D. — ἀπερεύγεται
 Regg. A. B. E.

1243. λάβρω Reg. A. — ἐνέωσεν
 ἄγεσθαι Guelph. et var. lect. ap.
 Schol. Flor., fortasse ex prior re-
 censione.

1244. τρόπις Med. a m. 1. —
 παῦρον ἔλειπτο Flor. Ald. Brub. Ba-
 sil. παῦρ' ἐλέλειπτο ex uno Reg. D.
 receperunt Brunck. et Beck. ut mul-
 to elegantius, quam elegantiam non
 capio. Beckius praeterea falso di-
 cit, olim lectum esse παῦρα ἐλέλει-
 πτο, ita enim nusquam legitur.

ἥερα καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς ἥερι Ἰσα
 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἄρδμον,
 οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρων
 αὔλιον, εὐκῆλῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνῃ.

1250 ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινεν.

„Τίς χθων' εὐχεται ἦδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
 „ἡμέας; αἴθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 „δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερές ὀρμηθῆναι
 „πετράων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσιν
 1255 „βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.
 „νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυνόμενοι ἀνέμοισιν
 „αὐθι μένειν τυτθόν περ ἐπὶ χρόνον, οἷον ἐρήμη
 „πέξα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπείροιο;“

„Ὡς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμυχανίῃ κακότητος
 1260 ἰθυντῆρ Ἀγκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσεν·
 „Ὡλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξις
 „ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
 „τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῆται
 „χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω

1246. ἥερι δ' Ἰσα vulg. Recte vidit Buttm. Lexilog. I p. 122 δ' delendum esse; officit enim sensui et insertum est a librariis ad hiatum vitandum, quem ante Ἰσος frequentat Homerus.

1248. καταυγάσσαντο vulg. καταυγάσαντο Vat. A. καταυγάσσαντο Vat. C. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi. — βοτῆρα quinque Regg., quod Brunckius pro adjectivo eleganter positum ratus, ut βοτῆρα αὔλιον sit pro αὔλιον βοτῆρικόν, recepit obsequente Beckio. Jure mireris, Brunckium suorum codicum amore ita obcoecatum fuisse, ut ad tales ineptias descenderit, et vel masculinum βοτῆρα cum neutro αὔλιον jungi posse crediderit. Sed corrector, cui emendationes codicum Regg. debentur, cautior fuit Brunckio, non enim βοτῆρα αὔλιον dedit sed βοτῆρα αὐλλίου; sic in Reg. A. certe legi scio, quod celavit Brunckius.

1250. ἄλλος τετιημένον Reg. A.

1255. μενοινώοντας Vatt. A. C.

Vrat. Regg. B. E. contra metrum. Vulgatum μενοινώοντας ut forma inusitatam respuens Brunckius formam non minus inusitatam μενοινώοντας recepit ex Regg. A. D., cui obstant eadem, quae supra v. 219 contra eorundem librorum lectionem μοιμῶντες monita sunt. Contra μενοινώοντες ipso illo μοιμῶντες, quod illic verum esse vidimus, et tuetur.

1256. κα Brunck. sine libris et lectore non monito. — ἀνέμοισι Guelph.

1260. ἀκηχέμενοις vulg. ἀκηχέμενος Reg. E., quod sensui aptius cum Brunck. et Beck. recepi. Vulgatum recte monet Brunckius ex librorum praepostera circa metrum sollicitudine natam esse. — ἀγόρευσι Guelph.

1261. ὀλόμεθ' Guelph.

1263. πεπτηῶτας Vrat. Vind. De hoc accusativo, quem praegreditur dativus ἄμμι, vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. 405. — ἦ κεν Vind.

1264. λεύσσω Med. a m. 1. et Vrat. a m. 1.

- 55 „τῆλε περισκοπέων ἄλλα πάντοθεν· ἤλυθα δ' ὕδωρ
 „ξαινόμενον πολιῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
 „καί κεν ἐπισμυγεῶς διὰ δὴ πάλαι ἦδε κεάσθη
 „νηῦς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτὴ
 „πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσεν.
 70 „νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόςδε μετέσσεται, οἴοθι δ' ἄλμη
 „ἄπλοος εἰλεῖται γαίης ὕπερ ὅσσον ἔχουσα.
 „τοῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἅπ' ἐλπίδα φημι κεκόφθαι
 „ναυτιλίας νόστου τε. δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 „φαίνοιεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἴηκεσαι θαάσσειν
 75 „μαιομένῳ κομιδῆς· ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 „Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.“
 „Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι,
 ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνώδη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
 80 οἶον δ' ἀψύχοισιν ἑοικότες εἰδώλοισιν
 ἄνδρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἣ πολέμοιο

1265. ἤλυθα Flor. Ald. Brub. sil.

1266. πολιῆσιν vulg., quod ex r. fluxit, nam in codd. omnibus itur πολιῆσιν, unde revocavit unck. — ἐπιτροχάει Flor. Hinc tulos suos irrigavit Dionys. P. g. 203 ἄμπωτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.

1267. ἦδ' ἐκεάσθη Brunck. sine r. et lectore non monito.

1268. χέρσων Flor.

1269. πλημμυρὶς Med. a m. 1. is vocabuli mediam quum aliis lo- producat Noster (II, 576 et IV, 41), hic corripit ad exemplum meri Od. IX, 486 Τὴν δ' αἰψ' εἰρόνδε παλιρρόδιον φέρε κῦμα, πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, qui duo lo- ita se invicem tuentur, ut nemi- assensum laturus sit Blomfield., ii in Glossar. ad Aesch. Choeph.

1280 utroque loco ἐκ delendum stat. — μεταχθονίην Vatt. A. D. ed. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. C. D. Ald. Brub. Basil., quod hoc eo non praeferendum est ut aliis, e quibus ad II, 300 monitum est, on enim hic μεταχθονίην idem si- nificat quod μεταχρονίην, sed id rprimit, quod loco Homérico supra

laudato ἡπειρόνδε, i. e. μετὰ χθόνα, quae significatio in lexicis desidera- tur. Propterea etiam non is est li- brorum omnium consensus in μετα- χρονίην, quem aliis locis observa- vimus.

1273. νόστου δαημοσύνην δέ τις Vatt. A. B. C. D. νόστου δὲ δαημο- σύνην δέ τις Med. νόστου δὲ δαη- μοσύνην γέ τις Regg. quinque, in quibus omnibus ante νόστου inter- pungitur, perperam. Illud γέ tamen ex Regg. receperunt Brunck. Beck., quamquam id ipsum perspicue cor- rectori debetur, qui duplex δὲ ferre non poterat, sed interpunctionem mutandam esse non intelligebat.

1274. φήνεις vulg. φαίνοιεν Vatt. A. C. Med. Guelph. Vrat Vind. Flor. Ald. Brub. Basil., quod pro- pter librorum auctoritatem recepi.

1275. μαιομένων Med. a m. 1.

1277. ἔννεπον Vrat. Vind. — ἀ- σχαλόωντες Flor.

1279. χύτο καὶ χλόος Guelph.

1281. πολέμοιο vulg. πολέμοιο Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, cod. apud Dorvill. Vann. crit. p. 337, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. et Beck. recepi.

- ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢ τιν' ὄμβρον
 ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέη ἰδρώοντα
 1285 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνι φαντάζονται,
 ἢ καὶ ἡέλιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
 οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστρα φαείνη·
 ὥς τότ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλνον ἐρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
 βὰν δ' Ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἑκαστέρῳ αὐλιν ἐλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
 1295 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἐπι. νόσφι δὲ κοῦραι
 ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενέχοντο θυγατρί.
 ὥς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
 1300 ἢ ὅτε καλὰ νόοντος ἐπ' ὄφρυσι Πακτωλοῖο

1282. λιμοῖο Regg. quatuor.

1283. μυρία ἔκλυσεν hiatum efficit, qui etsi fortasse ferri possit ut in pede quarto, tamen quia simplex ἔκλυσεν sensui etiam non satisfacere videtur, malim levissima mutatione scribi *μυρί' ἀνέκλυσεν*.

1284. ἰδρώοντα Guelph.

1285. *μύκας* Schol. Paris. *παροξύνωνος* scribit, probante Schaefero, qui hanc *τόνωσιν* analogia commendari recte animadvertit, eoque auctore sic *βαρυτόνωος* in Schneideri et Passovii lexicis scribitur. Sed et codices omnes vulgatam *τόνωσιν* tuerentur, et Arcadius de accent. 106 ed. Bark. diserte testatur, *μυκή* contra similitum substantivorum analogiam ὀξύνεσθαι. — *φαντάζονται* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. C. D., qui merus error est, qualem mox in *φαείνη* observabimus, nam ῥέη et ἐπάγῃσιν, in quibus omnes libri consentiunt, conjunctivum unice verum esse docent.

1287. *φαείνοι* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. *φαείναι* Guelph. Regg. C. D. E.

1289. ἦλυθον vulg. inapte. ἦλνον egregia emendatione reposuit Brunckius. — ἐρεμνὴ Med. a m. 1. Vrat. Vind.

1291. ἑκαστοι Flor.

1292. ἀποφθίσσειαν vulg. ἀποφθείσειαν Med. a m. 1. ἀποφθίσσειαν Med. a m. 2. Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C., quod recte receperunt Brunck. et Beck. ἀποφθίσσειεν Regg. A. D. E. perperam.

1293. ἄλλω ἑκατέρῳ Guelph.

1295. νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν vulg., quod ex sola Flor. fluxit, nam νύχθ' ἐπὶ πᾶσαν habent Med. Ald. Brub. Basil. νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν Vatt. A. B. C. D. Guelph. (tēsta Hoerstellio) Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E. Hoc igitur revocavi.

1299. *λιγέως* vulg. *λιγέας* Guelph. *λιγέα* Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata aut ex glössemate aut ex metri corrigendi studio nata est. Similia notata sunt ad I, 883.

κύκναι κινήσουσιν ἔδον μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἐρσήεις βρέμεται ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
ὥς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθείρας
παννύχαι ἐλκεῖν ἰήλεμον ὠδύροντο.

15 καὶ νύ' κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίαςθεν
νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀννύστω ἐπ' ἀέθλω·

ἀλλὰ σφέας ἐλέησαν ἀμηχανίῃ μινύθοντας
ἡρώσσαι, Λιβύης τιμήοροι, αἷ ποτ' Ἀθήνην,
10 ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
ἀντῶμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.

ἔνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
ἡελίου Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἔσταν, ἔλον δ' ἀπὸ χερσὶ καρήατος ἡρέμα πέπλον.

15 αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἐτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικεν
δαίμονας αἰδεσθεῖς· αὐτὸν δὲ μιν ἀμφιδὸν οἶον
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀνυζόμενον προσέειπον.

„Κάμμορε, τίπτ' ἐπὶ τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;

„Ἴδμεν ἐποικομένους χρύσειον δέρας· Ἴδμεν ἕκαστα

20 „ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπὶ χθονὸς, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
„πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.

301. κινήσουσιν vulg. conjunctivo
e posito. κινήσουσιν Vatt. A. B.
D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B.
unde restituerunt Brunckius et
Beck.

303. ὥς οἷ — θέμενοι — παν-
νύχιοι Flor.

304. παννυχίας Vat. A. D. —
ἰκνῶν Guelph. Schol. Paris., quod
e probat Piers. ad Moer. p. 190.

306. νώνυμοι Vatt. A. B. C. D.
et a m. 1. Regg. quatuor. —
ἐπιχθονίησι Reg. A.

307. ἡρώων ὅχ' ἄριστοι legen-
da suspicatur Piers. ad Moer. p.
190, cujus suspicionis causam non
est. — ἀννύστω Vrat. a m. 1.
et d. — ἐπ' ἀέθλω vulg., quod ex
c. fluxit, nam in codd. omnibus
est ἐπ' ἀέθλω, quod revocarunt
Brunck. et Beck.

308. ἐλέαιρον Guelph.

311. ἀντῶμεναι Vrat.

312. ὀξύτατοι Med. Guelph.
et d.

315. παλιμπετὲς Guelph.

1316. αὐταὶ ex conjectura Brun-
ckius et Beck. male. Nulla est enim
causa, quare subjectum tanta vi per
αὐταὶ exprimi debeat, contra αὐτόν
recte dictum est: ipsum eum, quam-
quam oculos averterat, allocutae
sunt.

1317. προσέειπεν Med. a m. 1.

1318. ἐτι vulg., cui hic prorsus
non est locus, quare non dubito,
quin scripserit poeta ἐπὶ τόσσον,
quo usus est III, 1146, idque in tex-
tum recipere eo minus dubitavi, quod
in eandem conjecturam incidisse vi-
deo Spitznerum Obs. in Quint.
Smyrn. p. 252. Confusione vocula-
rum ἐτι et ἐπὶ nihil frequentius.

1319. δέρος Med. a m. 1. Vrat.
Regg. A. C.

1320. ὅσσ' Vrat. Vind. — χθόνα
Regg. A. E.

1321. ἔργα ἐκάμεσθε Reg. A. ἔργ'
ἐκάμνεσθε Reg. E. Hinc ἔργ' ἐκά-
μεσθε dederunt Brunck. et Beck.
reliquis omnibus libris obstrepenti-
bus. Vid. ad II, 1072.

- „ολοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ ἀνδῆσσαι,
 „ἡρώσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
 „ἀλλ' ἄνα· μηδέ τι τοῖον οἷζύων ἀκάρησο·
 1325 „ἀνστησον δ' ἐτάρους. εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
 „ἄρμα Ποσειδάωνος ἐντροχον αὐτίκα λύσῃ,
 „δὴ ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβὴν
 „ὣν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ὕμμε φέρουσα·
 „καὶ κεν ἔτ' ἡγαθέην ἐς Ἀχαιίδα νοστήσαιτε.“
 1330 „Ὡς ἄρ' ἔφαν, καὶ ἄφαντοὶ ἴν' ἔσταθεν ἐνθ' ἄρα
 φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
 παπτήνας ἄν' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ χθονὸς ὧδέ, τ' εἰπεῖν
 „Ἰλατ' ἐρημονόμοι κύνδαι θεαί· ἀμφὶ δὲ νόσ
 „οὔτι μάλ' ἀντικρὺς νοέω φάτιν. ἦ μὲν ἐταίρους
 1335 „εἰς ἐν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
 „δήοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὖτει,
 αὐσταλέος κονίησι, λέων ὥς, ὃς ῥά τ' ἄν' ὕλην
 σύννομον ἦν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαρεῖη

1322. χθόνιοι vulg., cuius corruptionis ansam praeuisse videtur praecedens οἰοπόλοι. χθόνιαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck. — Comma ante ἀνδῆσσαι posuit Beck.

1323. ἡρώσαι Vrat. Flor. Ald. — Etymol. M. 759, 1 τιμήοροι, ἡρώες καὶ ἔφοροι.

1324. μηδὲ τοὶ τοίων Reg. A. μηδ' ἔτι τοῖον Regg. C. E., quod receperunt Brunck. et Beck., neque ego spernerem, si in melioribus libris reperiretur, sed sic non praefendum est vulgatae, quae et ipsa non mala est.

1327. τείνεται Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. E. ex frequente errore.

1328. ὣν ἐνεκά με Reg. A. ὣν ἔκαμε Regg. duo, quod receperunt Brunck. et Beck. ex more.

1329. καὶ μὲν Flor. — ἔτ' ἐπ' Vind.

1331. γαίνοντο suprascr. γίνοντο Guelph.

1332. ἀνά ῥ' ἔξετ' vulg. ἀνάρῳ ἔξετ' Ald. ἄν' ἄρ' ἔξετ' Vatt. A. B. C. D. et Regg. aliquot. ἄν' ἄρ'

ἔξετ' Vrat., quod recepi, ut sime apud Homerum legitur.

1333. κύνδαι Vatt. A. B. quorum auctoritate formam rati a librariis saepe oblitteratam vulg. κύνδραι recepi. cf. Rubi crit. p. 167.

1334. ἀντικρὺς ex con Brunck. Beck. male. Vid. 493.

1336. δήοιμεν vulg. περ δήοιμεν a m. 1. δηλώοιμεν a Med. δηλώοιμεν Vatt. A. B. C. I μεν Reg. D. δηλώοιμεν Regg. I In quibus δήοιμεν latere pers est, quod restituit Brunck. — μῆτις ἀρίστη Guelph.

1338. κονίη Reg. A.

1339. βαρεῖα vulg. βαρεῖαι quatuor, unde Brunck. ex ctura dedit βαθεῖαι. Duab de causis vulgatam damnat, quod βαρύς non aptum sit rugitui epithetum, deinde scribere debuisset poeta. P hili est, alterum recte mone βαθεῖαι ferri nequit, primu contra epicorum morem est

- 10 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἄν' οὔρεα τηλόθι βῆσαι·
 δείματι δ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασιν,
 βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρας ἐτύχθη
 φινεδανὴ ἐτάροιο φίλους ἐπικεκλομένοιο.
 ἄγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφές· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 45 ἄχυνμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρησιν
 ἰδρύσας, μυθεῖτο πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα.
 „Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
 „στέρφεσιν αἰγείοις ἐξωσμένοι ἐξ ὑπάτοιο
 „αὐχένος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἦν τε κοῦραι,
 50 „ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἂν δ' ἐκάλυψαν
 „πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χειρὶ, καὶ μ' ἐκέλοντο
 „αὐτόν τ' ἔγρεσθαι ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
 „μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τισαι ἀμοιβήν,
 „ὧν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
 55 „ὅππότε κεν λύσῃσιν εὐτροχὸν Ἀμφιτρίτῃ
 „ἄρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
 „τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι· φάν γε μὲν εἶναι
 „ἠρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες,
 „καὶ δ' ὁπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὑγρὴν

xi vi collocatio, deinde βῆσαι ad-
 tivo non eget, sed φθογγῇ aegre
 itheto caret. Itaque correxi βα-
 ῖν, quod propter praecedens αἰ-
 mum in βαρεῖαι corruptum est
 in Regg., deinde in βαρεία. —
 νομον de avibus hoc sensu dixit
 istoph. Av. 209, de hominibus
 ph. Oed. Col. 333.

1340. οὔσαι pro βῆσαι Guelph.

1341. γε pro τε Reg. A. — πεφρί-
 σαι Guelph.

1342. τις γῆρας Guelph.

1343. φίλοις vulg. φίλους Med.
 n. 2. Guelph. Vrat. Reg. B. Flor.,
 ad suadente Brunckio in Appen-
 e recte recepit Beck.

1346. πιφανσκόμενος Regg. qua-
 r ut saepius.

1349. ἰξύος vulg. ἰξύας, quod
 jectura assecutus erat Arnald.
 t. gr. p. 243, praebent Vatt. A.
 C. D. Med. Vrat. Vind., unde
 eperunt Brunck. et Beck. ἰξίας
 s. B.

1350. ἐπὶ κεφαλῆς Vatt. A. B. C.
 de quo nescio quid judicandum

sit. — μάλα σχεδόν Reg. A. — ἐκ
 δ' ἐκάλυψαν ex uno Reg. D. rece-
 perunt Brunck. et Beck., nescio quo
 jure.

1352. ἠμέας ὄρσαι Reg. A. —
 ἰόντας Vind.

1353. μενοεικέα Brub. Basil., quod
 transiit in ed. Hoelzlin. Shaw.,
 quamquam jam correctum est in ed.
 Steph. — τισεν Guelph.

1354. ἔκαμε Vrat. Vind. Regg.
 duo, Brunck. Beck. ut v. 1328.

1355. δὴ pro κεν Guelph. Flor.
 Ald. Brub. Basil.

1357. τῆς γε vulg. τῆσδε Vatt. A.
 B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quin-
 que, quod cum Brunck. et Beck.
 recepi. — ἴσχω omittunt Flor. Ald.
 Brub. Basil.

1359. καὶ ὁ' ὁπόσ' Guelph. —
 ἐφ' ὑγρῆς Guelph. Reg. A. Flor.
 Steph., sed quamquam ἐπὶ χθονὸς
 praecedit, et sensus hic quoque ge-
 nitivum postulare videtur, accusati-
 vus tamen non minus quam v. 1320
 retinendus est ex usu Homeri, qui
 nunquam alio casu quam accusativo

- 1360 „ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διδόμεναι εὐχετόωντο.
 „οὐδ' ἔτι τάσδ' ἄνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀχλὺς
 „ἦε νέφος μεσσηγὺ φαεινομένας ἐκάλυψε.“
 „Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
 ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
 1365 ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
 ἀμφιλαφῆς, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις·
 ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἄλμην
 ὤρτο θέειν, πνοιῇ ἵκελος πόδας. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 γηθήσας ἐτάροισιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα.
 1370 „Ἄρματα μὲν δὴ φημι Ποσειδάωνος ἔγωγε
 „ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
 „μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἢ περ αὐτὴν
 „νῆα πέλειν· ἢ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
 „νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.
 1375 „ἀλλὰ μιν ἄστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
 „ὑψόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἔνδοδι γαίης
 „οἴσομεν, ἢ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
 „οὐ γὰρ ὃ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἵχνια δ' ἡμῖν
 „σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν κατ' ὑπερθε θαλάσσης.“

ἐφ' ὑγρὴν utitur, etiam ubi genitivum exspectaveris ut H. X, 27 τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα πούλυν ἐφ' ὑγρὴν Ἡλυθον ἐς Τροίην. Od. XX, 98 εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν Ἦγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν.

1361. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι ex Vind. recte restituerunt Brunck. et Beck. — πη ἀχλὺς Reg. D.

1364. τεράων Vind. — Μινύεσσιν vulg. Μινύησιν Vatt. A. C. Med. a m. 2. Guelph. Μινύαισιν Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1365. ἀνθορεν vulg. ἐνθορεν Reg. A. ἔκθορεν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind., quod quamquam improbante Dorvill. ad Charit. p. 329 recte propter librorum auctoritatem recepit Beck.

1366. ἀμφιλαφῆς quid sit explicat Wernick. ad Tryph. p. 116. — Posteriorem versus partem imitati sunt Nonn. Dionys. I, 318 ἀμφιλαφῆς δεδόνητο παρήορος αὐχένι χαίτη. V, 189 παρήορον αὐχένι κόρυς. X, 205 ἐπήορον αὐχένι χαί-

την. et Tryphiod. v. 67 μετήορος αὐχένι κυρτῶ.

1369. ὀμηγερέεσσι Vatt. C. D.

1371. φίλοις Flor.

1372. προτιόσσομ' Flor. Ald. Steph.

1373. ἢ γὰρ ex Regg. A. D. E. receperunt Brunck. et Beck., sed multo aptius est vulgatum ἢ γὰρ, quo aptam esse suam interpretationem Peleus affirmat. — αἶψα ἔχουσα ἡμέας ἀργαλέοισιν Guelph. ἄμμε φέρουσα ἡμέας ἀργαλέοισιν Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Perspicuum est in Guelph. prioris recensio- nis lectionem nobis servatam esse, in ceteris libris partem ejus male mixtam cum posteriore.

1375. ἀτειρέσιν Flor. Ald.

1378. ὑποδύσεται vulg. ὑποδύσεται Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck, Beck.

1379. σημενέειν Guelph. — τις Reg. A. — μυχὸν Vat. C. μυχῶν suspicatur Steph., quod non aptum foret. — κατ' ὑπερθε Vat. C.

- 80 Ὡς ἤνθα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἦνδανε μῆτις.
Μουσαίων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς αἰδῶ
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεαὲς ἔκλυον ὁμφὴν
ὑμέας, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι νῆες ἀνάκτων,
ἣ βίη, ἣ ἀρετὴ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
85 νῆα μεταχρονίην, ὅσα τ' ἐνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ὥμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἡμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἦ καὶ οἷζυν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κείνοι ἀνέπλησαν μόγροντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἶον ὑπέσταν
90 ἔργον ἀναγκαίῃ βεβημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ὥς φέρον, ὥς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὥμων.
Λυσσαλέοις δ' ἥπειτ' ἱκελοὶ κυσὶν αἰσسونτες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

1380. ἐπίκλωπος legendum conjici-
Matthiae obs. critt. p. 30 in-
e et contra Apollonii usum.

1381. ὑπάκουον Vatt. C. D.

1382. αὐδὴν pro ὁμφὴν Reg. D.
glossemate.

1384. ἦ τ' ἀρετῇ Brunck. Beck.
artacula ex Brunckii conjectura in-
ta, ob molliorem sonum ut di-
, sed ita, ut infringatur oratio-
vis. — δῖνας Regg. A. E.

1385. μεταχρονίην vulg. μετα-
νίην Vatt. A. D. Med. Guelph.
at. Vind. Regg. quatuor, Ald.
ub. Basil., quod revocavi. — ὅσα
ielph. — ἄγεσθαι Vatt. A. B. C.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. qua-
r, ex solenni errore.

1386. ἐνθεμένοις Guelph.

1388. ἀνέτλησαν vulg. ἀνέπλησαν
tt. A. B. C. D. Med. Guelph.
gg. quatuor, Ald. Brub. Basil.,
od et exquisitius et majore au-
ritate nixum recepi cum Brunck.
Beck. Eandem varietatem Brun-
ius laudat ex Oppian. Halieut. I,
8. cf. Wessel. ad Herod. p. 731.

1389. αἶσαν Reg. A.

1390. βεβολημένοι ex Regg. qua-
r receperunt Brunck. et Beck.
le. Ob id ipsum, quod saepe hoc
ticipio utitur noster, hic rejici-
lam est, eo facilius enim libra-
in mentem venire poterat, ut
APOLLON. RHOD. I.

usitatus participium sufficerent in
locum ejus, quod semel tantum III,
1249 legitur.

1391. οἷσμασι ex Regg. A. C. E.
recepit Brunck. obsequente Beckio.
ἐνδοθι Reg. D. Vulgatam Brun-
ckius ex glossemate natam putat,
nos contra scimus Regios illos codi-
ces glossematis et correctionibus
refertos esse. In iisdem libris sae-
pius οἷσματα pro ὕδατα etc. scri-
ptum est ut supra v. 608, infra v.
1601.

1392. φέρων Reg. A. — Posterius
ὥς omittunt Vatt. A. D. Med. a m.
1. Regg. A. D.

1394. ξηρῇ vulg., propterea ἔκειν-
το Flor. et δίψῃ Flor. Ald. Brub.
Basil. Sed ξηρῇ recte scriptum est
in marg. Reg. A., unde receperunt
Brunck. et Beck. Brunckius prae-
terea in ἔκειτο offendit, cujus loco
ἔτρεπε aut simile quid malle se di-
cit, non intellectus a Wernickio ad
Tryph. p. 843. Id enim minime
ignoravit Brunckius, recte dici: ἡ
δίψα ἐπὶ κείνῳ τινι sitis urget ali-
quem; nostro vero loco dictum est:
ἡ δίψα ἐπέκειτο δυηπαδίῃ accede-
bat ad aerumnam, sed et hoc ἐπί-
κεισθαι recte significare nemo du-
bitare potest. Brunckius ἐπὶ non
cum ἔκειτο junxisse videtur. Ve-
ram et lectionem et constructionem
invenerat jam Stephanus.

- 1395 δίψα δυηπαθίη τε καὶ ἄλγεσιν, οὐδὲ μάτησαν
 πλαζόμενοι· ἴξον δ' ἱερὸν πέδον, ὃ ἐνὶ Λάδων
 εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεια φύετο μῆλα
 χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄφρις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 Ἑσπερίδες ποίπνυον, ἐφίμερον αἰδουσαι.
- 1400 δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαίχθεις
 μήλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἴοθι δ' ἄκρη
 οὐρὴ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
 ἄχρῳ ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
 ὕδρης Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἷστων,
- 1405 μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἔλκεσι τερσαίνοντο.
 ἄγχου δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
 ἀργυφέας ξανθῆσι λίγ' ἔστενον· οἱ δὲ πέλασσαν
 ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἰψα κόνις καὶ γαῖα κιόντων
 ἐσσυμένως ἐγένοντο καταυτόθι. νώσατο δ' Ὀρφεὺς
- 1410 θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν.
 „Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἔλατ' ἀνασσαι,
 „εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρλίδμιοι ἐσσε θεῆσιν,
 „εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
 „Νύμφαι· ἴτ' ὦ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,

1395. οὐδὲ μάτησαν Vrat. Vind., quod recepi pro vulg. οὐδ' ἔματησαν. Vid. ad II, 1072.

1400. δὴ τότε γ' ἤδη καῖνος vulg. δὴ τότε δὴ τῆμος Vatt. A. C. Med. Vrat. Reg. A., quod a librariis profectum esse non potest; horum igitur vestigia secutus dedi δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος, nam δέ pro vulg. γε necessarium est, τῆμος autem est hodie ut IV, 252 et refertur ad χθιζὸν v. 1307, quod quum non intelligerent librarii et abundare τῆμος post τότε putarent, in καῖνος mutarunt, ut I, 182 τῆνος pro καῖνος in Guelph. vidimus.

1401. μέλιον Med. Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil. μήλινον Reg. A.

1402. ἄκρη οὐρῇ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck. sine causa. — ἐπὶ Guelph. — σκαίρεσκεν ex conjectura Brunck. Beck. sine causa; σκαίρεσκεν, ejusdem originis vocabulum, de caudae motu non minus apte dicitur. Eodem Quintus Smyrnaeus utitur loco si-

mili VIII, 321 ὅς δ' ἔτι ποσσὶ Ὀρθος ἀνεσκαίρεσκε.

1403. ἄπνω pro ἄπνοος Reg. A.

1404. πικρῶν Vrat.

1406. κεφαλῆς sine libris et le ctore non monito Brunck. Beck.

1407. λίγα στένον Guelph. — οἱ δ' ἐπέλασσαν Vatt. A. B. C. I Vrat. Regg. tres, Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

1410. στὰς ex Regg. quatuor mox σφε ex conjectura dedit Brunckius, quem sequitur Beck. mak illud στὰς prorsus otiosum est, v gata autem optime se habet, si ad heroes referendum est, quoru utilitati consulens. Deas illas p picias reddere conabatur.

1411. εὐφρονες vulg. εὐφροει Vrat. Regg. quatuor (et alii fortas libri, talia enim enotari non solen Brunck. Beck.

1412. οὐρανίης et v. seq. κατ χθονίης sine libris et lectore i monito Brunck. Beck.

15 „δείξατ' ἐλδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι
 „ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
 „ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ἢ ἀπὸ δίψαν
 „αἰδομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὐτίς
 „δὴ ποτ' Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυτιλίῃσιν,
 20 „δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων
 „λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.“

“Ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· ται δ' ἐλέαιρον
 ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
 ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
 25 βλάστεον ὄρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
 πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἤέχοντο.

Ἐσπέρη αἴγειρος πτελέη δ' Ἐρυθρῆς ἔγεντο,
 Αἴγλη δ' ἱεῖλης ἱερὸν στύπος. ἐς δέ νυ κείνων
 δενδρέων, οἶαι ἔσαν, τρῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτως
 30 ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον, ἔκφατο δ' Αἴγλη
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.

„Ἡ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
 „δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
 „φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεάων
 435 „οἴχετ' ἀειράμενος· στυγερόν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
 „ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν

1415. δείξατα ἐλδομένοισιν
 Guelph.

1417. ὥς pro ὧ male Regg. A. C.
 — ἄπο Flor. Ald. Paris. Brub.
 Basil. male.

1418. καὶ pro κεν Vatt. A. D.
 led. Vrat. Vind. Regg. quatuor ex
 plenni errore; vid. ad I, 663. —
 ὑτίς vulg. αὐτίς Vrat. Reg. A. et
 lures fortasse Regg., nam Brunck.
 cite hoc reposuit.

1421. λοιβάς τε Med. Vrat.

1422. λισσόμενός τ' Regg. A. E.
 praepostera metri correctione ut
 let in his libris. — ἐλέησαν ex
 conjectura Brunck. Beck. propter
 improprium rationem, sed iidem mox
 imperfecta βλάστεον et ἤέχοντο in-
 cta reliquerunt. Omnino saepius
 m apud Nostrum observavimus
 inc liberiolem ab aoristo ad imper-
 ctum et ab hoc ad illum transitum,
 quo mox offendit Brunckius, mox
 n offendit; cf. I, 642. II, 838. 926.
 , 73. 127. 738. 1161. 1739.

1425. Observanda est forma im-
 perfecti ἐβλάστεον, qua tueri licebit
 praesens βλάστοῦσι apud Aesch.
 Choeph. 582, quod in βλάστουσι mu-
 tari voluit Buttm. Gr. maj. II p. 91. —
 τηλεθάοντα Flor. Ald. Brub. Basil.
 τηλεθέοντα Reg. A. τηλεθόοντα
 Reg. E., quod receperunt Brunck. et
 Beck. Sed apud Homerum quoque, et-
 si τηλεθόοντα est Od. VII, 114. XIII,
 196, τηλεθάοντας legitur Il. XXII,
 423. Itaque non est quod unius libri
 auctoritate a vulg. recedamus.

1427. Ἐρυθρῆς Regg. A. E.

1428. ἱτύης Reg. A. et alii Regg.

1429. ῥοίαι Guelph.

1433. ἔμολε ex Regg. tribus
 Brunck. Beck.

1435. ὥχετ' Vatt. A. B. C. D. —
 ἀειρόμενος vulg. ἀειράμενος Vatt.
 A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
 Regg. aliquot, Ald. Brub. Basil.
 Brunck. Beck.

1436. ὀλοώτατος Vrat. Vind.

- „καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπ
 „νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέρμα πέλωρλου ἔστο λέοντος
 „ῶμόν, ἀδέψητον· στιβαρόν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης.
 1440 „τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
 „ἦλυθε δ' οὖν κᾶκεῖνος, ἄτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων
 „δίψη καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
 „ὔδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὐ ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
 „ἦδε δὲ τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
 1445 „τὴν ὅγ' ἐπιφρασθεῖς ἦ καὶ θεοῦ ἐννεσίησιν
 „λάξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ἰ
 „αὐτὰρ ὅγ' ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρονον ἐρείσας
 „ῥωγάδος ἐκ πέτρης πλεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 „νηδὺν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπεσὼν, ἐκορέσθη.
 1450 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἄσπαστόν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Ἀ
 πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυρσαι
 ὥς δ' ὅποτε στεινὴν περὶ κηραμὸν εἰλίσσονται
 γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἦ ὅτε μυῖαι
 ἄμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηνῖαι
 1455 ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὥς τότε ὁλλεῖς

1437. βροσυρῷ Vrat. βλοσυρῷ Vind.

1438. νηλῆς emendat Matthiae obs. crit. p. 31, quod ad ὅσσε referatur, perperam. — πελώριον Vrat. Regg. tres.

1441. ἦλυθέν οὖν Vatt. A. B. C. D. fortasse recte.

1442. καρφαλέος Vrat. Vind. Flor. Hom. II. XXI, 541 δίψη καρχαλέοι. Nonni Dionys. XXIX, 299 δίψη καρχαλέη κεκαφηότας, ubi Graef. minus bene καρφαλέη dedit, quamquam XIV, 426 scripserat λαίλαπα καρχαλέης ἀποσείεται ἀντίκα δίψης et XLII, 91 χεῖλεσι καρχαλέοισι.

1444. ἦδη δὲ τις Vatt. A. B. C. D. ἦν δ' ἄρα τις Regg. quinque, ed. Paris., unde receperunt Steph. et Brunck., male, debebat enim esse ἔστι δ' ἄρα τις. Pejus etiam Hoelzlin. et Shaw. dederunt ἦδε δὲ τις, quod putant pro τῇδε poni potuisse. Optime se habet vulgata, nam in ἦδε inest loci significatio ut Theocrit. XXV, 18 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπιδέξια

χειρός. cf. Schaef. Melett. p.

1445. ἀννεσίησι edd. vetere

1447. πόδας pro πέδῳ Regg

1450. τοῖς Vind. — ἐνθ

ἵνα Reg. A.

1451. ὄφρ' ἐπίκηρος Vatt.

1452. κηραμὸν Reg. A.

1453. γειοτόροι Guelph.

Brunck. γειοτόμοι teste Hoei quod verum est, sic enim et u legitur. Itaque in Brunckii e fortasse merum est sphalma ty quod in errorem induxit et Ge p. 58 et Schaeferum ad G Cor. p. 518. Similiter βωλ μύρμηκες vocantur a Philippo sal. LXXIII. — μύρμακες Gue ἦντε μυῖαι Vrat. Vind. Flor. Basil.

1455. ἄπληκτον vulg. al quare Rutgersius ἄλληκτον, dus Lect. gr. p. 244 ἄπλησ mendandum judicarunt, sed τον Reg. E. ἄπληκτον Vatt. A D. Med. Vrat. Vind. Regg. quod recte receperunt Brun Beck. — μεμάασιν Guelph.

πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.

καὶ πού τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν Ιανθεῖς.

„ὦ πόποι, ἥ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἐταίρους

„Ἡρακλῆος δίψῃ κεκμηότας. ἀλλὰ μιν εἴ πως

60 „δήοιμεν στείχοντα δι’ ἡπείροιο κιόντες.

Ἡ, καὶ ἀμειβομένων οὔτ’ ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἐρεῖνειν.

Ἰχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδητ’ ἀνέμοισιν

κινυμένης ἀμάθου. Βορέας μὲν ὠρμήθησαν

65 νῆε δὺω πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις

Εὐφημος πύρρος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ

ὅσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος.

τὸν μὲν ἄρ’ αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠγορέη τε

ὤρσεν, ἵν’ Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,

70 Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γὰρ οἱ

οὗ ἔθεν ἀμφ’ ἐτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.

ἀλλ’ ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστυ πολίσσας

νόστου κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἀργῶ

τῆλε δι’ ἡπείροιο· τέως δ’ ἐξίκετο γαῖαν

75 ἀγχιάλων Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῖρ’ ἐδάμασσαν.

1456. πίδακος ὕδωρ πετραίης ha-
Quint. Smyrn. III, 576.

1459. κεκμηότας vulg. κεκμηό-
Med. κεκμηότας Vatt. A. B. C. D.
elph. Regg. quatuor, Brunck. Beck.
III, 234.

1460. δῆωμεν Guelph. Flor. —
ιχόντες Reg. A. στείχωμεν in
g. — κινόντες Flor. Ald.

1461. οὔ γ’ ἄρμενοι vulg. οὔ θ’
μενοι Med. Guelph. Flor. Ald.
ib. Basil. οὔτ’ ἄρμενοι Vatt. A.
Vrat. Vind. Regg. quinque,
Brunck. Beck.

1462. Vulgo commate post ἐκρι-
posito jungitur: οὔ τ’ ἄρμενοι
ἔθεν, et deinde ἐρέεινεν legitur
Med. Ald. Brub. Basil., ἐρέεινον
Vatt. B. C. Guelph. Flor. Steph.
Hoelzlin. Shaw., quod ignorasse vi-
r Wolf. praef. ad Hom. II. p.
III. Sed ἐρεῖνειν praebent Vatt.
D. Vrat. Vind. Regg. quinque,
et recte receperunt Brunck. et
Beck., sic enim sensus praestantior
nam primum ex vulg. ἐκριθεν
se habet, quum delectos quos-

dam esse poeta dicere noluerit, de-
inde in ἐρέεινεν vel ἐρέεινον pro-
lepsis foret, quum postea sequatur
ὠρμήθησαν.

1463. ἐπηκυλινδεῖτ’ Brub. Basil.
Hoelzlin. ἐπηλίνδετ’ Med. Ald. Flor.
Steph., qui ἐπηλίνδοντ’ suspicatur.
ἐπηλίνδητ’, quod a Camerario cor-
rectum commemorat Hoelzlin., prae-
bent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat.
Vind. Regg. A. B. C. E. Schol. Pa-
ris., unde recte receperunt Brunck.
et Beck. ἐπηλινδοῖτ’ Reg. D. —
ἀνέμοισιν Med. Vrat.

1465. πεποιθότες Guelph. Vrat.
Vind. Flor. — ποσσὶ γε vulg. male.
ποσσὶ δὲ Vatt. A. B. C. D. Med.
Vrat. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1470. μέμπετο Reg. A.

1473. ἐμήσατο διζήμενος Regg.
A. C. E., unde Brunckius conjecit
antiquiorem lectionem fuisse ἐμήσα-
το διζέμεν, sed nata videtur ex
frequentissima litterarum μ et β con-
fusione, ἐβήσατο vero librariorum
sapientiae debetur.

1475. ὅθι scribi jubet Hermannus

- καὶ οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωῖδα σῆμα τέτυκται
 τυτθὸν ἄλὸς προπάροιθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
 μούνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Λυγκεὺς
 τῶς ἰδέειν, ὥς τις τε νέω ἐνὶ ἡματι μήνην
 1480 ἦ ἴδεν, ἦ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
 ἔς δ' ἐτάρους ἀνιῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἤλυθον Εὐφημός τε πόδας ταχὺς νῆε τε δοιῶ
 Θρηϊκίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντες.
 1485 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 πῶεσι φερβομένοισι συνήντεες· εἶπετο δ' ἀνὴρ
 αὐλείτης, ὃ σ' ἐῶν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισιν
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνεν
 λαῖ βαλὼν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφανρότερός γε τέτυκτο
 1490 νῆωνος Φοίβοιο Λυκωρείοιο Κάφαυρος
 κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως
 ἔς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἣ δ' ἀγλαὸν νῆα Φοῖβω
 τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.
 1495 Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγῃ Τριτωνίδι Νύμφῃ·
 ἣ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκεν κρατερόν τε Κάφαυρον,

ad Hymn. Hom. in Ven. 158, quia τόθι a poetis Alexandrinis poni non soleat nisi aut ad hiatum vitandum et syllabam producendam, aut, quod ad Orph. Arg. 631 dixerat, post vocalem longam. Sed ut concedam semper τόθι dici, ubi illarum causarum una adsit, non sequitur, non posse etiam adhiberi sine illis causis. Nostro certe loco librorum omnium consensus hoc probare videtur. Itaque nihil mutavi. Nam cum τόθι posuerint post longam vocalem vel diphthongum, ubi Homerus semper ὅθι posuit, quidni etiam post syllabam longam consonante terminatam?

1477. αὐτὰρ Vrat. Vind.

1478. τῆλε Flor.

1479. Virgil. Aen. VI, 453 *qualem primo qui surgere mense Aut videt aut vidisse putat per nubila Lunam.*

1482. ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck.

cum sensus detrimento; non enim reliqui ita redierunt ut Lynceus, conspecto Hercule.

1484. Βορέον Vatt. A. D. — μοχθίζοντες vulg. μοχθίσαντες Reg. D. μοχθήσοντες Reg. B. μοχθήσαντες Guelph. Vrat. Vind. μοχθήσαντες Vatt. A. D. Med. Regg. A. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

1485. οὐλόμενε Vrat.

1487. αὐλήτης Regg. quatuor. — ὃς ἐῶν vulg., quod bene correxit Brunck., quum pronomēn σέ aegre desideretur. — ὕφρ' Guelph. Flor. vid. ad III, 807.

1488. μετέπεφνε Vat. D.

1489. οὐ μιν vulg. sine sensu. οὐ μὲν ex Regg. A. C. E. reposuit Brunck. Jam saepius μὲν et μιν permutata observavimus ut II, 8. III, 725. IV, 673. 880. 1508. 1716.

1491. Ἀκακαλλίδος Guelph.

1495. ἔπειτ' ἐμίγῃ Brunck. sine libris ne monito quidem lectore.

ὅς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἐοῖσιν.
 οὐδ' ὄγ' ἀριστῆων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
 ὥς μάθον οἶον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
 00 πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνι ταρχύσαντο
 μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἱ γ' ἐκόμισσαν.
 "Ενθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἡματι Μόψον
 νηλειῆς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
 μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπὴ θανάτοιο.
 05 κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμαρ ἀλύσκων
 δεινὸς ὄφης, νωθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
 οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντες ἐνωπαδὶς ἀτξείεν.
 ἀλλὰ μὲν ᾧ ταπρῶτα μελάγχμιον ἰὼν ἐνείη
 ζώντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
 10 οὐδ' ὅποσον πήχυιον ἐς "Αἶδα γίγνεται οἶμος,
 οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφιδὸν εἰπεῖν,
 φαρμάσσοι, ὅτε μούνον ἐνιχρίμψῃσιν ὁδοῦσιν.
 εὔτε γὰρ ἰσόθεος Διβύην ὑπερέπτατο Περσεύς
 Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὖνομα μήτηρ)

1497. ἐπιρῥήνεσσιν vulg. ut sem-
 . Correxerit jam Stephanus, ut
 Regg. A. C. E. scriptum invenit
 inck.

1498. οὐδ' ἄρ' Reg. A.

500. πευθόμενοι vulg. contra-
 rum, πευθόμενοι Regg. quinque,
 Paris. Steph. Brunck. Beck. —
 η τ' ἐν Brunck. sine libris, ne-
 monito lectore, secutus tamen
 Beck.

501. Vulgo versus praecedentis
 interpungitur, et deinde legitur
 ὀμένοι δὲ τὰ μῆλα, inepte. Ve-
 lectio Hoelzlini emendationi de-
 ir, quam cum Brunck. et Beck.
 p. Corruptionis causa fuit pra-
 interpunctio, quum enim μυρό-
 οι τὰ δὲ μῆλα scriptum inveni-
 librarii, δὲ ut saepissime trans-
 ierunt, ne tertio loco colloca-
 esset. — κατὰ σφέας Guelph.

505. κεῖθι Guelph. — ἀλύσκων
 l.

507. οὐδὲν pro οὐδ' ἂν Reg. A.

508. ἀλλὰ κεν vulg., sed particu-
 κεν hic locus non est, quod ne-
 m editorum animadvertisse mi-
 ἀλλὰ μιν praebeant. Vatt. C. D.,
 ἀλλὰ μὲν reposui, haec enim

modo v. 1489 permutata vidimus. —
 μελάγχμιον ed. Paris. Steph. Shaw.
 1509. βόσκειν Vatt. C. D.

1510. οὐδ' ὅσον ex uno Reg. D.
 receperunt Brunck. et Beck. nescio
 qua causa, nam alteram formam et
 apud Homerum legerant et apud
 Nostrum supra v. 1359. — γίνεσθαι
 Med. Vrat. Regg. aliquot. γίνεθ'
 Guelph.

1511. οὐδ' ἦν vulg. οὐδ' ἦ Regg.
 A. E. οὐδ' εἰ Vatt. A. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
 Flor. Ald. Brub. Basil., quod recte
 revocarunt Brunck. et Beck., quo-
 rum ille recte monet, εἰ a sciolo pro-
 pter sequens εἰ mutatum esse.

1512. φαρμάσση vulg. propter
 vulgatum ἦν versu praecedente, sed
 φαρμάσσοι Vat. C. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.
 et inde Brunck. Beck. — ἐνιχρήμ-
 ψῃσιν Flor. Ald. Brub. Basil.

1514. καλέεσκε Vrat. Vind. Regg.
 quatuor, unde Brunckius melius le-
 gi posse dicit: τόδε γὰρ καλέεσκε
 μιν, sed alteram formam post Clark.
 ad Il. XV, 338 recte tuetur Schaeef.
 ad Schol. Apollon. p. 175.

1515. Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
ὄσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὐδας ἵκοντο,
αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόψος
λαϊὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
1520 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνῃσιν ἐλιχθεῖς,
σάρκα δακῶν ἐχάραξεν. αὐτὰρ Μῆδεια καὶ ἄλλαι
ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοίνιον ἔλκος ἄφασσεν
θαρσαλέως, ἔνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
σχέτλιος· ἦ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῖ δύετο κῶμα
1525 λυσιμελές, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλὺς.
αὐτίκα δὲ κλῖνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα
ψύχετ' ἀμνηχανίῃ· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο
ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτῃ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλεν
1530 κεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἔνδοθι σάρκας
λὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη.
αἴψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον

1516. κυανέαι Regg. quatuor.

1521. αὐταὶ ex conjectura reposuit Brunck. pro ἄλλαι, quod ipsi absurdum videtur, et secutus est Beckius. Sed ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι positum est (vid. ad I, 910) et Μῆδεια καὶ αἱ ἄλλαι ἀμφίπολοι est nota illa loquendi ratio, qua jam Homerus utitur, ut locis simillimis Od. VI, 84 ἄμα τῆγες καὶ ἀμφίπολοι κλον ἄλλαι. II, 411 μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται· Οὐδ' ἄλλαι δμωαί. cf. Heind. ad Plat. Gorg. 64. Boeckh. ad Plat. Min. p. 146. Creuzer. Meletem. I p. 87. Erf. et Elmsl. ad Soph. Oed. R. v. 7. Fritzsche. Quaest. Lucian. p. 54 sqq.

1523. ἐπεὶ οὐ μιν Vrat. (ubi in marg. γρ. ἔνεκα) marg. Vind. marg. Reg. B. et var. lect. apud Schol. Paris., quod receperunt Brunck. et Beck. Sed cum haec lectio tam exigua auctoritate firmetur, ἐπεὶ ex glossemate natum videtur, Apollonius verò credendus est ἔνεκα pro conjunctione usurpasse ad exemplum Callimachi, quem id fecisse testatur Ammonius s. v. οὐνεκα. Alios locos, quibus ἔνεκα quia significat, habet Gerhard. p. 55. — ἄλγος pro

ἔλκος ex conjectura dedit Brunck., quem sequitur Beck., sine causa. Nam in negligentiore ejusdem verbi, quod modo praecessit, repetitione non offendendum esse supra vidimus ad I, 234, ὑπέρβιον vero adverbialiter accipiendum est, quod vidit etiam Schol. Paris., quo facto sensus idem exit, quem emendatione sua efficere voluit Brunckius: quis non magnopere ei vulnus dolebat.

1525. κέχυτ' ἀχλὺς Regg. quatuor. — Varro Atacinus ap. Serv. ad Virg. Aen. X, 396 ita reddidit: Semianimesque micant oculi lucemque requirunt.

1527. ἀμνηχανίης Flor. — δὲ οἱ Reg. A.

1528. ἀδινὸι Reg. A.

1531. ἔρρεεν ἄχνη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. male. Ἀχνη quomodo de putrida uligine dici possit, prorsus non intelligo, neque illa ἀπὸ χροὸς sed ἐκ χροὸς fluere dici debebat. Pilorum vero defluvium saepe tanquam summae putredinis signum commemoratur. Praeterea vulgatam tuetur etiam Etymol. M. p. 533, 26.

1532. ἐλάχαινον Vrat. Vind.

ἔσθυμένως μακέλῃσιν· ἔμοιρῆσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
35 μυρόμενοι· τρεῖς δ' ἄμφι σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν πρήσοντος· ἀήτεω
ἄμ πέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὗτινα μῆτιν
40 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φόρεοντο.
ὥς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένους ἔρχεται οἶμον,
εὐτέ μιν ὀξύτατον θάλλει σέλας ἡέλλοιο·
φοῖζω δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὅσσε
σπινθαρυγέσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμῶντι
45 λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
ὥς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναιὸν ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἐπὶ μέλῃα θέσθαι.
50 καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κτέρας ἴδρυν ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰζηῶ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
Τρίτων εὐρυβλῆς, γαῖης δ' ἀνὰ βῶλον αἰέρας
ξείνι' ἀριστήεσσι προΐσχετο φώνησέν τε.

1537. ἔβησαν Reg. A. — πρή-
ντος vulg. πρήσοντος Regg. qua-
r. πρόσοντος Guelph., quod et
hol. Paris. legisse videtur, qui in-
pretatur πρόσεν τὸ φυσᾶν. Brun-
ius et Beckius ex conjectura de-
runt πρήθοντος, quod probari ne-
it. Dedi πρήσοντος ut supra IV,
9, quod tamen hic minus etiam
am illic pro futuro haberi potest.
ique aut hic quoque πρήσαντος
rigendum est aut Apollonius cre-
ndus erit praesente πρήσω vel
ῆσω de venti flatu usus esse,
od hic codicum consensus duobus
is observatus fere suadere possit.
1538. πόρον vulg. πόρω Flor.
ρους Vatt. A. D. Guelph. Vrat.
nd. Reg. B., quod cum Brunck. et
ck. recepi, quamquam utraque
ctio pari fere auctoritate nititur.—
τεκμαίροντο vulg. ἀποτεκμή-
ντο Guelph. (teste Hoerstel., nam
unck. ἀπετεκμήροντο enotavit)

ἀπετεκμήραντο Vat. C. Med. Vrat.
Vind. Reg. B. Flor., quod cum
Brunck. et Beck. recepi, quamquam
et hic res dubia est; vid. supra ad
v. 1422.

1540. φέροντο Guelph.

1541. δράσων Vind. — Imitari
videtur Hesiodum ap. Strab. IX
p. 424 καὶ τε δι' Ὀρχομένον εἰλι-
γμένους εἰσι δράκων ὥς, quemadmo-
dum aut Hesiodum aut Nostrum
Dionys. Perieg. 123 ὥς δὲ δράκων
βλοσυρωπὸς ἐλλίσσεται κ. τ. λ.

1542. Homerus Il. XIV, 345 de
sole loquens: ὀξύτατον φάος.

1544. σπινθάρυγες Flor. σπινθα-
ρίγες Ald. — μαιμῶντι vulg. μαι-
μῶντι Reg. D. μαιμῶντι Guelph.,
quod recepi. Vid. ad IV, 219.

1549. γηγενέταις Regg. A. C. E.
— ἐπιμέλῃα Regg. aliquot, Flor.
Ald. Brub. Basil.

1552. γαῖαν Flor. Ald. Brub.
Basil.

- „Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
 1555 „ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντομένοισιν.
 „εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἄλος, οἷά τε πολλὰ
 „ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ' ἄλλοδαπῇ περόωντες,
 „ἐξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιῖστορα πόντου
 „θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
 1560 „παραλῆς, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἔόντες
 „Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.“
 „Ὡς ηὔδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βώλακι χεῖρας
 Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
 „Ἀπίδα καὶ πέλαγος Μινωῖον εἰ νύ που, Ἴηρος,
 1565 „ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἐνίσπε.
 „δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρελαῖς
 „χρίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις
 „νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης

1554. δέχθαι Vrat.

1557. ἐν ἄλλοδαπῇ sine libris nec monito lectore Brunck.; quem non minus tacite sequitur Beck.

1560. παρῳαλῆς vulg. παραλῆς Guelph. Reg. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Hujus vocabuli prorsus eadem est ratio, quae adverbii συνεχέως, quod I, 1271. II, 189 invenimus. Παραλῆν habet etiam Dionys. Perieg. v. 253, ubi male et contra meliorum librorum auctoritatem adhuc παρῳαλίην scribitur.

1561. θηροτρόφον Guelph. μηλοτρόφον var. lect. ap. Schol. Paris. Similiter Λιβύην μηλοτρόφον vocat Pythia apud Herodot. IV, 155. 157, sed vulgatam lectionem confirmat versio Varronis Atacini apud Philargyr. ad Virg. Georg. III, 176 feta feris Libye.

1564. Ἀτθίδα vulg. Ἀπίδα var. lect. ap. Schol. Flor., contra Schol. Paris. inepte dicit τὸ δὲ Ἀτθίδα σημαίνει τὴν Ἀπίδα; male uterque de insula prope Cretam sita accipit. Vulgatum Ἀτθίδα ex mero errore natum videtur, prorsus enim intelligi non potest, quam ob rem de Attica interroget Euphemus, quam ne petebant quidem heroes. Contra plerique Peloponnesii erant, et in Peloponnesum ut proxime re-

deuntibus sitam Graeciae terram tendebant; de ea ipsos sciscitari docet v. 1570. 1577, eamque designat Ἀπῆς, forma rarior pro usitatiorē Ἀπία, quam quum non intelligerent librarii, Ἀτθίδα scripserunt. De ipsa vero vocabuli forma minime dubitandum est, quum a Steph. Byz. s. v. Ἀπία diserte commemoretur, et sic ab Eratosthene eam regionem nominatam esse narretur. Itaque recepi lectionem praestantiorē.

1566. βορελαῖς Guelph., quod placet Hoerstelio.

1567. ἐνὶ Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod Brunck. et Beck. receperunt, sed vulgatam, quae pari fere auctoritate nititur, commendat et sensus praestantia, non enim in finibus terrae procellas passi erant, et Apollonii usum, qui ἐπὶ πείρασι dixit II, 365. III, 679. IV, 1175. 1227. 1597. ἐνὶ πείρασι semel tantum I, 81, ubi de iis sermo est, quae in media regione facta sunt. — ταῖς δὲ Vrat.

1568. μεταχρονίην vulg., sed μεταχρονίην Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. et E. a m. 2. Ald. Brub. Basil., quod revocare non dubitavi; vid. ad II, 800. — ἐκομίσσαμεν Vrat. Vind. — εἰς Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunck.

„χεῦμα δι' ἡπείρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
70 „πῇ πλόος ἐξανέχει Πελοπηίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δείξε δ' ἄπωθεν
φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·

„Κέλνῃ μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
„βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκότερθε δὲ λευκαὶ

75 „ὀηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
„ὀηγμίνων στενὴν τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.

„κεῖνο δ' ὑπὲριον θείην Πελοπηίδα γαῖαν
„εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
„δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλὸς οἶδμα βάλητε,

80 „τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσων ἐργαμένοι ἰθύνεσθε,
„ἔστ' ἂν ἄνω τείνῃσι· περιρῶρήδην δ' ἐτέρωσε

„κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
„ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος ἰούσιν.

„ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
85 „γινέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.“

“Ἴσκεν εὐφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
λίμνης ἐκπρομολεῖν λελημένοι εἰρεσίησιν.

καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως

Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἶσατο λίμνην

1570. ἐξανάγει Reg. D. ἐξενάγει
g. A. ἐξενέγει Reg. C.

1571. ἀποθεν Vind. Schol. Paris.
ωθεν Med. Vrat.

1575. ἡδὲ pro ἡ δὲ Ald. Brub.
sil. Hoelzlin. — μεσσηγὺ Med.
ielph. Vrat. Vind.

1577. ὑπ' ἡέριον Vatt. A. C. Vrat.

1581. περιρῶδην Brunck. Beck.
solent.

1583. τετάνυσται ἰθύς ἀπὸ προὔ-

χοντος Vatt. C. D. Med. Guelph.
at. Vind. Regg. quinque. Ex qua

tionem quum syllabae duae redun-

rent, ἀπὸ omissum est in Vatt.

B. Flor. Ald. Brub. Basil. Steph.

Hoelzlin. Shaw. Sed Brunckius re-

vidit ἰθύς potius ejiciendum es-

se, quia propter primae syllabae

antitatem metro repugnat. At

probat, quomodo illud ἰθύς, quod

non nullo modo potest, in libros

fuisse videatur: τετάνυσται ἰούσιν
ἀπὸ προὔχοντος.

1584. μήτις Flor.

1585. γινέσθω vulg., quod ex
Regg. C. E. correxit Brunck.

1587. λελημένη Vind.

1588. ἐπιπρονέοντο Vrat. Vind. —

αὐτὰρ ὅγ' ὥμοις ex conjectura de-

dit Brunck., quae neque probabilis

est, nemo enim dixerit, quomodo

ὥμοις in τείως mutari potuerit, ne-

que necessaria; nam neque τείως

otiosum et ineptum est ut putat

Brunck., sed significat: interea dum

illi navem conscendebant et prove-

hebantur, neque dativus ὥμοις tan-

topere desideratur; quum enim

Brunckius dicit, ἀναθέσθαι ab A-

pollonio nunquam nisi adjecto da-

1590 εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὗ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν.
καὶ ῥά οἱ Αἰσονίδην μῆλων ὃ τι φέρτατον ἄλλων
ἦνωγον ῥέξαι καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.

1595 αἶψα δ' ὅγ' ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἰείρας
σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχολῆσιν.

„Δαῖμον, ὃ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαάνθης,
„εἴτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν,
„ἢ Νηρῆα θύγατρες ἐπικλείουσ' ἄλοσύδναι,

1600 „ἴλασθι καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπαζε.“

Ἥ ῥ', ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
ἤκε κατὰ πρύμνης· ὃ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος

1605 στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶδαρ ἐπιτροχάων. ὃ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερόθεις
ἔσπεται, ἀργινόεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ

ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·

ὥς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκῆϊον Ἀργούς

1593. Αἰσωνίδην Vrat. Αἰσονίδη
Reg. D.

1594. ἐπευφημήσαν Vatt. A. B. C.
D. Med. Vrat. Vind. male.

1595. ἐὺ κρίνατο ex conjectura
Brunck. ἐπεκρίνατο ex Reg. D.
Beck., uterque sine causa et contra
metrum.

1596. σφάξαι Med. et Vrat. ex
ras.

1597. τῆσδ' ἐφαάνθης ex Regg.
A. E. receperunt Brunck. et Beck.

1598. εἴτε σε Τρίτων Vatt. C. D.
Med. Vrat. Vind. Regg., quatuor,
quod sensus causa praestat, sed con-
tra metrum peccat, nisi quis libri
primi v. 267 in auxilium vocare,
eumque vicissim ex hoc loco firma-
mentum accipere dicere velit. εἴτε
σε γε Reg. A. male. — Φόρκυν ex
uno Reg. B. receperunt Brunck. et
Beck. sine causa, immo ex hoc, qui
nostro loco est, librorum consensu,
probabilius fit, quod ad v. 828 hu-
jus libri legendum proposui Φόρκυν
pro Φόρκω.

1601. ἢ ἅμα καὶ εὐχολῆσιν in

Guelph. legi narrat Brunck., unde
meliolem lectionem ἢ καὶ ἅμ' εὐχο-
λῆσιν erui posse putat. Sed Hoer-
steliu in illo libro ἢ ῥά καὶ εὐχολῆσιν
legi testatur, eique fere majorem fi-
dem tribuo. — οἷδματα ex Regg. A.
C. D. E. receperunt Brunck. Beck.,
sed in his libris hanc vocem saepius
a sciolo, qui poetam corrigere vo-
lebat, repositam esse ad γ. 1391
monitum est.

1602. βένθος Guelph.

1603. ἐτήτυμον Flor.

1604. ἐπ' εὐρέα Vrat. Vind. Regg.
quinque, quod neque optimorum libro-
rum auctoritate commendatur, ne-
que sensui aptum est, receptum ta-
men a Brunck. et Beck.

1605. στέλλει vulg. στέλλῃ Vatt.
A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck. — ἐὐπει-
θέα Brunck. Beck.

1606. ἐπὶ τροχάων Vatt. A. D. — ἐπ'
omittunt Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil.

1607. ἐπὶ στομάτεσσι Vatt. C. D.
Med. Vrat. Vind. Ald. Regg. qua-
tuor, vix recte.

- 10 ἤγ' ἄλλαδε προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράατος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπὶ νηδύν,
ἀντικρὺ μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον εἶκτο·
αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κῆτεος ὀλκαίη μηχανέτο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
15 ἄκρον ὕδωρ, αἵτε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
μήνης ὥς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
τόφρα δ' ἄγεν, τείως μιν ἐπιπροέθηκε θαλάσση
νισσομένην· δῦ δ' αἴψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὁμάδησαν
ἦρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
20 ἔνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
ἠδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασιν
βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἤμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἔς ἡῶ
λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξι' ἔχοντες

612. ἀντικρὺς Brunck. ex con-
tura, non magis necessaria quam
1334.

613. ὑπὲκ ex uno Reg. D. rece-
unt Brunck. et Beck. male: ὑπό-
te hoc sensu cum genitivo strui-
, v. Herm. ad Eur. Hec. 53, et
tim v. 1646 ita recurrit. De ὑπαί
ad II, 1229. — δίκραιρά οἱ
g. male et contra metrum, sed
ραι ῥά οἱ Vatt. A. D. Reg. E.
ραιρά οἱ Vrat. Vind. Regg. C.
quod recepi, debet enim voca-
um propter sequens οἱ postremam
labam brevem habere, neque, nisi
esset, in α desinere posset, cf.
itzner. de vers. her. p. 26 sqq. p.

Sed dum de accentu silent vi-
docti, in vocabuli significatione
cio quomodo offenderunt; et pri-
m quidem Heringa Observ. c. XIII,
a cauda δίκραιρα ei *durius di-*
m videretur, δίκραιρα emendavit,
, ut de metrico vitio taceam,
cio quid profecerit, hoc enim
m significat quod δίκραιρα, et
minus etiam apte exprimit,
um non tota cauda bifida fuerit,
extrema tantum ejus pars. Brun-
us autem, quum et in Regg. codd.
lectiones invenisset, quibus su-
ad accentum corrigendum usus
, et in ed. Paris. δίκρα ῥά οἱ,
d merum est vitium typographi-
, δίκρη ῥά οἱ emendavit et in
um recepit, sequente Beckio,

quod, ut vocabuli formam non mo-
rer, postquam Schaef. praef. ad A-
pollon. p. XV ejus patrocinium sus-
cepit, in eandem reprehensionem in-
currit, in quam Heringae conjectu-
ra, nam eundem sensum, quem vulg.,
eumque minus apte exprimit. Non
praetermittendum est, hac Brunckii
emendatione versum etiam hiulcum
reddi, quod teretes ejus aures non
sensisse miror.

1614. ἀλκαίη Vatt. A. B. Flor.
Steph. Hoelzlin. Ox. In reliquis li-
bris omnibus ὀλκαίη legitur, quod
recte praetulerunt Brunck. et Beck.
Fortasse et hoc ex iis est, quae in
priori recensione ad exemplum Cal-
limachi scripta postea mutavit poe-
ta, nam Callimachus teste Schol.
ἀλκαίην a leone ad alia animalia
transtulerat, cf. Ruhnk. ad Callim.
fragm. p. 547 sq. — ἀκάνθας Med.
a m. 1. Vind. et ut videtur Vrat.
a m. 1.

1617. ἄγς ex Flor. Brunck. Beck.
ut solent. — ἐπιπροέθηκε Vatt. C. D.

1618. νισσομένην vulg. νισσομέ-
νην Guelph. Vrat. Vind. Reg. D.
Brunck. Beck. — μέσον βυθόν
Guelph.

1619. ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν vulg. er-
rore frequentissimo. ἐν ὀφθαλμοῖ-
σιν Guelph. Brunck. Beck. ex no-
tissimo usu Homérico.

1623. λαίφεσι Flor. Ald. — αὐ-
τὴν omittit Guelph.

γαῖαν ἐρημαίην πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.

1625 ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προὔχοντος ἴδοντο.

αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἦλυθε δ' αὔρη
ἀργέσταιο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.

ἦμος δ' ἥελιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ' ἦλυθεν ἀστήρ.

1630 αὖλιος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν οἷζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος.

ἰστία λυσάμενοι περιμήκεά τε κλίναντες

ἰστὸν ἐϋξέστησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν

παννύχιοι καὶ ἐπ' ἡμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὖτις ἰοῦσαν

1635 νύχθ' ἐτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα

Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἷ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον

Κρήτην, ἦτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἀλλὶ νήσων.

Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιω

δηγνύμενος πέτρας εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,

1640 Δικταίην ὄρμοιο κατερχομένους ἐπ' ἰωγὴν.

τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων

δίξῃς λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν

Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον

τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.

1645 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυνὴ τέτυκτο

χάλκεος ἦδ' ἄρδρηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος

σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τήν γε

1628. *πρυμνήταιο* Νότου Guelph. Flor. fortasse ex priore recensione, quamquam hoc venti epitheton, per se sane aptum, alibi me legere non memini. — *χάροντο* Med. a m. 1. *κεχάροντο* Vatt. C. D. *κεχάραντο* Reg. B. *χήραντο* Regg. A. C. D. E., quod perperam receperunt Brunck. et Beck. — In ridiculum errorem inciderunt Hoelzlin. et Beck., qui in versionibus latinis *ἰωῇ* acceperunt de clamore, quo gaudium suum testati sint heroes, quum vertere deberent: *lactati sunt venti flatu*, hoc enim significat *ἰωή* ut Il. 276. XI, 308.

1634. *ἰοῦσι* vulg. sine sensu. *ἰοῦσιν* Med. Vrat. *ἰοῦσαν* Regg. A. D. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck.

1635. *δ'* omittunt Vatt. A. D.

1637. *νήσον* Vind.

1638. *Τάλλως* Med. a m. 1.

1639. *πίσματ'* Med.

1640. *ἐπιωγὴν* Schol., unde receperunt Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. Sed quamquam ita etiam in Vatt. A. B. legitur, non video causam a reliquorum omnium librorum lectione recedendi, praesertim quum praepositio hic non bene abesse posse videatur, Homerus autem uno loco, quo hoc vocabulo utitur, Od. V, 404, pluralem *ἐπιωγαί* posuerit. in quo eum secutus est Oppian. Halieut. II, 550, et simplex *ἰωγὴ* eodem sensu legatur Od. XIV, 533.

1644. *ποσσί* Vrat. Vind. *ποσίν* Med.

1647. Vulgatum *αὐτὰρ ὁ τήν γε λεπτός ὑμὴν κ. τ. λ.*, quod in textu exhibui, sensu caret, quare Brun-

λεπτὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
οἱ δὲ δύνῃ μάλα περ δεδμημένοι αἰψ' ἀπὸ χέρσου
10 νῆα περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον ἑρετμοῖς.
καὶ νύ κ' ἐπισμυγεῶς Κρήτης ἑκὰς ἤερθησαν
ἀμφοτέρων δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσεν.
„Κέκλυτέ μεν. μούνη γὰρ ὄτομαι ὑμῖ δαμάσσειν
15 „ἄνδρα τὸν, ὅστις ὃδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
„ὄν δέμας', ὁππότε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών,
„ἀλλ' ἔχειτ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἑρωῆς
„πετράων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.“
„Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο
20 νῆ' ἐπ' ἑρετμοῖσιν, δεδοκημένοι ἦντινα ῥέξοι
μῆτιν ἀνωϊστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἐκάτερθεν
βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπῶς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῖδας ἰοῦσαν.
65 ἔνθα δ' αἰοιδῆσιν μελίσσεται, μέλπε δὲ Κῆρας

us ex conjectura dedit τῆς γε, id recepit etiam Beck., sed verum ὁ τῆς γε λεπτὸς ὑμὴν, maximi articuli ὁ collocatio epicum poeta prorsus dedecet, neque ὑμὴν te dici potest πείρατα ἔχειν, sed id Talum referri debet. Itaque etae manum levissima mutatione tituere posse mihi videor scribendum: αὐτὰρ ὁ τὴν γε, λεπτοσύνην, ῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο, hic venam illam, tenuissimam adjectivo λεπτόσυνος), mortis neque terminum habuit, ut Meg. Carm. XXI ἐν σοὶ μοι ζωῆς ρατα καὶ θανάτου. Vitium jam iniquum est, nam Schol. illud ὑμὴν noscere videtur. In textu autem il mutare ausus sum.

649. δεδηγμένοι Guelph.

650. περιδδείσαντες ex more Brunus et Beck. Legitur sic in Vat. — ἀνακρούεσκον ex Regg. quare Brunck. Beck. vid. ad I, 1074.

651. καὶ νύκτ' Flor. Ald. Brub. sil. — ἐπὶ σμυγεῶς Reg. A.

652. ἀμφοτέροις Guelph.

653. σφι ex Regg. D. E. Brunus et Beck. — λιλαιομένοις Flor.

1654. δαμάσσαι Reg. D.

1656. ὑπ' ἀκάματος Steph. fortasse errore typoth. — πέλει vulg. πέλοι ex Med. et Regg. C. D. recte receperunt Brunck. et Beck., nescit enim Medea, utrum immortalis sit nec ne.

1659. ἐρύοντο Guelph. Flor.

1660. ἑρετμοῖσι Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — ῥέξει Guelph. ῥέξει Vat. D. Med. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Sed vulgata ut librorum auctoritate ita sensus praestantia commendatur.

1668. βήσεται Regg. A. D. ut saepe.

1664. ἐκόμιζεν Med. Vrat. — κληῖδος vulg. ut I, 358. Correxerunt Brunck.

1665. ἐνθ' αἰοιδῆσιν Guelph. — αἰοιδῆσι Vatt. A. B. C. D. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — θέλγῃ vulg. μέλπε Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil., quod et aptius et majore auctoritate firmatum recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata, quae ex Guelph. et Flor. fluxit, fortasse prioris recensitionis est. — τε pro δέ malim, quod sensus postulare videtur

θυμοβόρους, Ἄτδ' αὖ θοῶς κύν' ας, αἶ περὶ πᾶσαν
ἡέρα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.

τὰς γουναζομένην τρὶς μὲν παρεκέκλετ' αἰοδαῖς,
τρὶς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθοδοποῖσιν

1670 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλῳ ἐμέγηρεν ὀπωπᾶς·

λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῖεν χόλον, ἐκ δ' αἰδῆλα
δείκηλα προτάλλεν ἐπιζαφελὸν κοτέουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἧ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῆσιν τε μούνον ὄλεθρος

1675 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.

ὥς ὄγε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι

Μηδείης βρίμῃ πολυφαρμάκου. ἂν δὲ βαρείας

ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυκέμεν ὄρκον ἰκέσθαι,

πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχῶρ

1680 τηκομένῳ ἱκελος μολίβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν

εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.

ἀλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίῃ ὑψόθι πεύκη,

τήντε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλήγῃ λιπόντες

ὑλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἧ δ' ὑπὸ νυκτὶ

1668. παρεκέκλετ' Med.

1669. ἐχθοδοποῖσιν Vatt. A. B. C.
D. Med. Guelph. Ald. Brub. Basil.
forsitan recte, si cum ἀλλοδαπός et
similibus contuleris.

1670. ὄμμασι deest in Guelph.

1671. λευγαλέος δὲ οἱ πρῖεν χό-
λος corrupte Etymol. M. p. 688, 8.
— πρῖε Brunck. Beck. ex more. De
vocabuli significatione, in qua hae-
sitavit Brunckius, v. Lobeckius ad
Soph. Aj. 1019. Buttm. Lexilog.
II p. 256. — ἐν δ' αἰδῆλα Flor.

1672. δίκηλα Regg. quinque, Vrat.
ἔκκηλα Vind. — ἐπὶ ζαφελὸν Vatt.
C. D. ἐπιζᾶφελον male Brunck.

1673. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vatt.
A. B. C. D. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vrat.
Vind. θάμβος ἐνὶ φρεσὶ Med. Reg.
A., quam varietatem nescio unde na-
tam dicam.

1674. λυγρός pro μούνον ex uno
Reg. D. Brunck. et Beck., quem li-
brum optimum dicit Beck., quum
pessimum dicere deberet. Illud μού-
νον ad sensum necessarium esse in-
tellexit Brunck. et in versione ex-
pressit Beck., sed elegantius sup-
primi et huc e glossemate invecum

putant. Nescio qualis sit elegantia,
ex qua illud vocabulum omittitur, in
quo rei cardo versatur et quo dem-
to sensus mancus evadit.

1676. χάλκεος Vind.

1677. βρίμῃ Vrat. — ἐν δὲ Regg.
A. E. ed. Paris. Steph. — Prius he-
mistichium corrupte laudat Etymol.
M. p. 214, 10 Μηδείης ποτὲ βρί-
μῃ φαρμάκου.

1678. ὀχλίζων Vat. D. — ὄρκον
Med.

1679. Corrupte laudat Apollonii
nomine non addito Etymol. M. p. 728,
32 πτερέῳ στόνυχι τρίψε σφυρόν.
— πετραίῃ Guelph. — σχεδὸν pro
σφυρόν Guelph. Flor.

1680. μολύβδῳ Regg. A. C. E. μο-
λύβῳ ed. Paris. Steph., quod male
receperunt Brunck. et Beck. v. Hom.
Il. XI, 234. — οὐδέ τι vulg., quod
tacite correxit Brunck.

1681. Similiter Quint. Smyrn. V,
51 εἰστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαῖα
κατ' ἄκρης.

1682. Comparatio ducta est ex
Hom. Il. XIII, 389 sqq.

1683. ἦν τε Flor. — θοῆς
Vat. C.

15 διπῆσιν μὲν πρῶτα τινάσονται, ὕστερον αὖτε
 προμυνόθεν ἐξαγείσα κατήριπεν· ὥς ὅγε πόσσιν
 ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἤωρεῖτο,
 ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
 κεῖνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δῇ κνέφας ἠϋλίζοντο
 90 ἥρωες· μετὰ δ' οἳ γε νέον φαέθουσας ἐς ἡῶ
 ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἔρετμοῖς
 παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
 95 νύξ ἐφόβει, τήν περ τε Κατουλάδα κικλήσκουσιν·
 νύκτ' ὅλοήν οὐκ ἄστρα διττοχάνεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
 μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος ἢ τις ἄλλη
 ὠρώρει σκοτίνην μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.
 αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀΐδην, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,
 00 ἠείδειν οὐδ' ὅσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπη φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλην ὀπί Φοῖβον αὖτει,
 ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρρεεν ἀσχαλόωντι
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,
 05 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
 Αἰητοῖδην, τύννη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἔκεο πέτρας

685. διπαῖσι Regg. tres. διπῆσι
 D., quod dederunt Brunck. et
 k. ex more. — πρῶτιστα Guelph.

686. ἐξαγείσα Guelph.

689. ἐνὶ pro vulg. ἐνὶ scripsi,
 cum ἠϋλίζοντο jungatur ut I,

691. ἱερὸν Med. Guelph.

695. Versum laudat Suidas s. v.
 οὐλάς.

696. Vulgo versus praecedentis
 commate, post ὅλοήν puncto
 inguitur, ut νύκτ' ὅλοήν epexe-
 sis sit ad κατουλάδα, quod scho-
 lae foret, non poetae. Delevi-
 ctum, ut accusativus a διττοχάνεν
 deat, quod flagitat sensus. — δὲ
 ενεν Vatt. A. B. C. D. δῇ ἱσχα-
 Vrat. — οὐδ' ἀμαρυγαὶ vulg. sed,
 d majorem vim habet, οὐκ ἀμα-
 ραὶ Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat.
 d. Regg. quinque, Brunck. Beck.
 697. μελάγχροος vulg. μέγα χάος

Vatt. A. B. C. D. Reg. D. μελάγχ-
 λος Guelph. μέλαν χάος Vrat. Vind.
 Regg. A. B. C. E. Flor., quod e cod.
 restituerat jam Dorvill. Obsa. Misc.
 vol. IV p. 5 s. et recte receperunt
 Brunck. et Beck. — ἢ τις Ἀΐδου
 correxit Hemsterhus. ap. Piers. Ve-
 risim. p. 216. ἢ τις αἰδὸν ἡ emenda-
 vit et in textu scripsit Brunck., u-
 terque sine causa, modo ne quis
 vulgatam inepte cum Hoelzlino et
 Beckio ita interpretetur, ut ἄλλη
 oppositum sit praecedenti οὐρανό-
 θεν, alia, quae non coelitus demis-
 sa est caligo. Immo ἄλλη σκοτίνην
 est alter Tartarus, altera infero-
 rum caligo, ut ἄλλη Κύπρις ἄνασσα
 altera Venus ap. Musaeum de Her.
 et Leandr. v. 33.

1699. φορέοντο Guelph.

1701. ὅποι Reg. A.

1706. οὐρανὸν Flor. — ἔκετο
 Vind.

POLLON. RHOD. I.

T

δῖμφο Μελαντίους ἀριήκοος, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
ῆνται· δοιάων δὲ μῆς ἐφύπαρθεν ὀρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑπόθι τόξον·

1710 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιώς περὶ πάντοθεν αἶγλην.
τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ' ἐφράνθη
νῆσος ἰδεῖν ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσου,
ἐνθ' εὐνάς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἡώς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι

1715 ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκίοεντά τε βωμὸν
ποίεον· Αἰγλήτην μὲν εὐσκόπου εἵνεκεν αἶγλης
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε λισσάδα νήσον
Ἰσκιον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνεν.
ῥέξον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐν ῥέξειν

1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὀππότε δαλοῖς
ὔδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο

Μηδείης δμῳαὶ Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμνιάς

1707. Μελαντείους habet Etymol.
M. p. 142, 54.

1708. ῆντ' αἰδιάζων Vind.

1709. ἐνέσχεθεν Guelph.

1710. μαρμαρέην — αἶγλη Regg.
quatuor (μαρμαρέην — αἶγλη Reg.
A.), quod recepit Brunckius, βιώς
hujus lectionis gratia in βιοῦ mu-
tans; sed et deteriorum librorum
haec est lectio, et minus poetica,
et ad βιώς, in quo libri omnes con-
sentiunt, mutandum cogit, et ἀπο-
λάμπειν cum accusativo jungunt hu-
jus aetatis poetae.

1712. ὑπνουρίδος Guelph. — ἐγκό-
θι νήσου Guelph. non pro ἐγγύθι,
ut putat Brunck., sed pro ἀγχόθι,
quemadmodum legitur in Flor. Non
erat tamen, quod ἀγχόθι in textum
reciperet Beck. probante, ut ait,
Ruhnkenio ep. crit. p. 315, qui id
ne voluisse quidem videtur. Pluri-
bus jam hujus quarti libri locis ob-
servavimus, in Guelph. et Flor. pro-
prias quasdam lectiones reperiri,
quae non aliunde sunt notae, sed
non idcirco in textum continuo re-
cipiendas, fortasse ex priorē recen-
sione oriundas.

1714. φεύγεν vulg. inepte φέγγεν
Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind.
Regg. quinque, Brunck. Beck.

1715. σκίοεντα cum et per se cum
βῶμον non bene coeat et propter
praecedens σκισρῷ displiceat, pro-
babilis est conjectura viri docti in
Ephem. Jenens. 1814 p. 269 emen-
dantis θυόεντα, coll. Hom. Il. θ, 48.
ψ, 148. Od. θ, 363.

1718. μὲν vulg. inepte μιν Vat.
C., quod ex conjectura reponendum
esse viderat Steph., quo auctore re-
posuit Brunck. Jam saepius μὲν et
μιν confusa vidimus. vid. supra ad
v. 1489.

1719. οἷά κεν Guelph. (silente Hoer-
stelio), unde ὅσσα κεν emendandum
judicavit Brunck., et in textu de-
dit Beck. sine causa. De ἄν omisso
jam supra sermo fuit ad I, 480.

1720. ἐφοπλίσσειαν Guelph.

1721. αἰθομένοισι Med. αἰθομέ-
νοισι Guelph. — ἐπὶ λείβοντας Reg.
B. ἐπιλείβοντας Regg. A. C. D. E.,
quod receperunt Brunck. et Beck.
ex more; vid. ad I, 1133.

1722. οὐκέτ' vulg. οὐκ ἔτ' Vrat.
Vind., quod tacite dedit Brunckius,
quemadmodum apud Homerum scri-
bitur οὐκ ἔτ' ἔπειτα Il. II, 379,
quamquam οὐκέτ' ἔπειτα XII, 73.

1723. ἐνὶ Med. Vrat. Vind. — γέ-
λων Vatt. A. B. C. D. et Regg. A.
C. E., ex quibus recepit Brunck. et

αἶεν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὀρόωσαι.

25 τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσιν
χλεύῃ γηθόσυνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
κερτομὴ καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δέ νυ κείνης
μολπῆς ἥρώων νήσῳ ἐνι τοῖα γυναῖκες
ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς

30 Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἱλάσκονται.

Ἄλλ' ὅτε δὴ καῖεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσας' ἔπειτ' Εὐφημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
ἄξόμενος Μαιῆς νῖα κλυτόν. εἶσατο γάρ οἱ
δαιμονίῃ βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ

35 ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δέ γυνὴ βώλοιο πέλειν ὀλίγης περ εἰούσης,
παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δέ οἱ ἐν φιλότῃτι
ἄσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἥντε κούρην
ζευξάμενος, τὴν αὐτὸς ἑῷ ἀτίταλλε γάλακτι·

40 ἥ δέ εἰ μελιχλίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσιν·

a Brunckio Beck., sed hac attica
ma abstinuit et Homerus et ceteri
tae epici, et ut γέλω, in melio-
as certe libris habet Hom. Od.
III, 349. XX, 8. 346, ita Noster
t ἰδρῶ II, 87. IV, 656. ἥρω II,
i Μίνω III, 1107. — θαμιάς
d.

724. βοοκτασίας Vind.

725. ἐπεστομέεσκον Vatt. A. D.
zg. A. C. Schol. Paris. ex fre-
ntissima litterarum β et μ con-
one, ἐπιστομέεσκον Reg. B. a m.
ἐπιστοβέεσκον Reg. D., quod ex
uno libro recepit Brunck. vid.
I, 1074. — ἐπέεσιν Vrat. Vind.

726. ἀνεδαίετο μέσσω Guelph.
c. vid. quae ad v. 1712 monita
b.

729. δηριόωντες Vind.

730. ἱλάσκονται Vatt. A. B. C. D.
t. Vind. Reg. B. perperam.

731. πείσματ' Med. a m. 1.

735. ὑπὸ Regg. A. C. E., unde
perunt Brunck. et Beck. Secu-
sum optimorum librorum aucto-
rem, vid. ad II, 1229.

738. κούρη suprascr. v Vrat. κού-
leg. A. κούρη Regg. C. D. E.,

unde Brunckius dedit ὀλοφύρετο δ'
ἥντε κούρη, ζευξάμενος. Sed ut
taceam, heroe non satis dignam es-
se hanc comparisonem, ipsa compa-
ratio non recte potest ita nude in-
stitui, quasi puellae omnes et sem-
per flerent. Comparat quidem Hom.
II. XVI, 7. τίπτει δεδακρύσαι, Πα-
τρόκλεις, ἥντε κούρη, sed ibi sub-
jiciuntur ἥθ' ἅμα μητρὶ κ. τ. λ. quae
flendi causam continent. Addere pot-
erat ex Nostro I, 269. κλαίοντες'
ἀδινώτερον, ἥντε κούρη, sed ibi
quoque sequuntur, quae causam in-
dicent. Teneo igitur vulgatam hoc
sensu: lamentabatur ut qui puel-
lam secum junxisset, quam etc., qui
sensus confirmatur v. 1742 οὐ κού-
ρη, quamquam fateor me aliorum
locorum non meminisse, quibus ἥντε
cum participio ut qui, quippe qui si-
gnificet.

1739. τὴν δ' αὐτὸς vulg. puncto
praecedente, male; δ' omittunt
Guelph. Flor. Regg. quatuor, quos
recte secutus est Brunck. — ἀτίτη-
λε ex conjectura Brunck. Beck. Jam
saepius vidimus Brunckium imperfe-
cta sine causa in aoristos mutare.

1740. ἐπέεσιν Vrat. Vind.

- „Τρίτωνος γένος, εἰμὶ, τεῶν τροφός, ὃ φίλε, παίδων—
 „οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆες.
 „ἀλλὰ με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
 „ἄμ πέλαγος ναλεῖν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμὶ δ' ἐς αὐγὰ
 1745 „ἦέλιον μετόπισθε τεοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη.“
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνηστὶν κραδίη βάλεν ἔκ τ' ὀνόμην=
 Αἰσονίδην· ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἑκάτοιο,
 θυμῷ πεμπάξων, ἀνενείκατο φώνησέν τε.
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδ
 1750 „βῶλακα γὰρ τεύξουσιν θεοὶ πόντονδε βαλόντι
 „νῆσον, ἵν' ὀπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσσονται
 „παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 „τήνδε τοι ἠπείροιο Λιβυστίδος. οὐ νύ τις ἄλλος
 „ἀθανάτων, ἢ κείνος, ὃ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.
 1755 „Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄλλωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφημος· βῶλον δὲ θεοπροπλήσιν ἱανθεῖς
 ἦκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέροθι
 Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφός Εὐφήμοιο,
 οἳ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντηίδα Λῆμνον ἔναιον,
 1760 Λήμνου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Αὐτεσίωνος εὔς παῖς ἦγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἄμειψατο δ' οὖνομα Θήρης

1741. θεῶν Guelph. — φίλαι Vind.

1743. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ex more, sine libris nec monito lectore. — παρακάτθετο vulg. sine sensu. παρακάτθεο ex emendatione Piersoni Verisim. p. 217. dederunt Brunck. et Beck., sed id ipsum perspicue exhibent Guelph. et ed. Flor., quam si accuratius inspexissent editores, conjectura non opus fuisset.

1744. αὐτὰς Ald. Brub. Basil.

1745. μετόπισθεν Med. Vrat. — τεοῖσι Med. a m. 1. Flor.

1746. ἐπιμνηστὶν Vrat. — κραδίη vulg. inepte. κραδίη Vatt. C. D. ut correxit Brunck.

1747. Αἰσονίδη Vrat. Vind. Αἰσονίδη Vatt. A. D. Med. Guelph. — θεοπροπίης Guelph.

1749. ὃ πέπον Guelph., de qua lectione v. Gerhard. p. 58 sq.

1751. ἐννάσσονται vulg. ἀνάσσονται Guelph. ἐννάσσονται Vrat. Vind. ἐννάσσονται Vatt. A. B. C. D. Med. Regg. quinque, Brunck. Beck., quod jam conjectura assecutus erat Piers. Verisim. p. 217.

1753. οὐδέ τις vulg. οὐ νύ τις Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte praetulerunt Brunck. et Beck.

1759. Σιντιάδα vulg. Correxerunt Brunck. ex I. 608, ubi Σιντιήδα in Vind. invenimus simili errore scriptum.

1760. Λήμνου δ' ἐξελαθέντες sine libris dedit Brunck. et lectore non monito. Secutus est Beck., sine causa. — Τυρσηνοῖσι Reg. A.

1761. εἰσαφίκανον Vrat. Vind.

1762. Θήρης Regg. A. D. E.

1763. Hunc versum omittit Guelph. propter homoeoteleuton, quo minus

ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφύμοιο.

- 65 Κεῖθεν δ' ἄπτερέως διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες
 Αἰγλήνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
 ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆάδ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖώ τε καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.
 70 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφοροῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσι
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.

- Ἦλατ' ἀριστῆων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοιδαὶ
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτος γλυκερώτεραι εἶεν αἰεῖν
 75 ἀνθρώποις. ἦδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος
 αὐτίς ἀπ' Αἰγλήνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεκροπλὴν παρὰ τ' Αὐλῖδα μετρήσαντες
 80 Εὐβοίης ἐντοσθεν, Ὀπούντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασσηίδας εἰσαπέβητε.

5. 2. 1675

sum omisum probare debebat
 rson. Verisim. p. 217.

765. De adverbio ἄπτερέως lon-
 est disputatio Wernickii ad Try-
 od. v. 85, qui nostro loco vertit:
 de. Contra Scholl. interpretantur
 ιστα, recte, est enim i. q. ἴσο-
 ρως, ὁμοπτερώς, ut explicat Schol.
 Lycophr. 623. Illud tarde sen-
 loci non fert. Ἀπτερέως ex
 iodo laudat Etymol. M. p. 133,
 p. 183, 24, ubi Apollonii nomen
 ituendum judicat Ruhnck. epist.
 . p. 189.

766. ἀκταῖσιν Med. a m. 1. Vrat.
 d. ἀκτῖσιν Guelph.

767. δηριόωντο Guelph. Flor.

771. ἐνθέμενοι vulg. Ex inge-
 restituit Brunckius, quod sen-
 postulat. Saepissime εν et αν

in compositis permutata supra ob-
 servavimus ut I, 62. 358. 1125. II,
 628. III, 1298. 1320. IV, 188. 708.
 1365. 1778.

1775. ἀνθρώποισι δὴ Vatt. A. D.
 Med. ἀνθρώποισιν δὴ Vrat. Vind.

1777. αὐτίς Brunck. ex Vind. ut
 videtur (nam sic in Vrat. legitur),
 sed lectore non monito et sine cau-
 sa. — ἀνερχομένων Reg. A.

1778. ἐνέσταθεν vulg. ἐνέσταθεν
 Vatt. C. D. Med. Vrat. Reg. B., quod
 cum Brunck. et Beck. recepi, quam-
 quam utraque lectio sensui apta est,
 ut in tanta permutationis facilitate
 (v. ad v. 1771) optio difficilis sit.

1779. γαίην vulg. γαῖαν Med.
 Vrat. ut jam dudum scribere edi-
 tores debebant.

1781. Versum omittit Med. — ἀ-
 σπασίας Guelph.

APOLLONII RHODII ARGONAUTICA.

AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN SECUNDUM.

L I P S I A E
EDITIS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXVIII.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΤΤΙΚΩΝ.

1. Ἀρχόμενος. Ἀπὸ περιεκτικοῦ ῥήματος ἡ μετοχή ἐσχη-
άτιται. Περιεκτικά δὲ εἰσιν^{a)} ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνου-
ιν^{b)}. οἷον Βιάζομαι, Δωροῦμαι, Σφαγιάζομαι. Οὕτω καὶ τὸ Ἀρ-
ομαι. Τὸ μὲν τι σημαίνει^{c)}, ἀπὸ σοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι. Ἰδὸς
ἂρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι [ὡς Ἀρατος].

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθαι
ὃ δὲ τι σημαίνει^{d)}, ἐξουσιαζόμενος^{e)} ὑπὸ σοῦ, οἷον ἐνθουσιῶν.
Παραπλησίως γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ ποιηταὶ ἐνθουσιῶσιν^{f)}.
Ἐνιοὶ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχάμενος κεῖσθαι φασὶ τὸ ἀρχόμενος. Ὁ
ὕν λόγος, ἀρχαιρεσίασθεις ὑπὸ σοῦ^{g)}, εἰς μνήμην ἄξω τὰ ἐνδοξα
ῶν Ἀργοναυτῶν^{h)} ἔργα.

[Παλαιγενέων. Διαφέρει τὸ παλαιὸν τοῦ ἀρχαίου. Τὸ
ἐν παλαιὸν πᾶν καὶ ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἀρχαῖον οὐ πᾶν παλαιόν. Τὸ
ἂρⁱ⁾ ἀρχαῖον σημαίνει καὶ τὸ ἀρχῆς ἔχεσθαι.]

V. 4. Ἀργῶ. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργῶ ἀπὸ Ἀργου
οὔ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀργου τοῦ Φρίξου υἱοῦ.
Γαύτην δὲ φασὶ πρώτην ναῦν γενέσθαι (μακράν). Ἄλλοι δὲ λέγουσι,
Ἰαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι. ὁδὲν καὶ
Ἰαναῖς ἐκλήθη.

Ἐὐζυγον, ἤγουν εὐκάθεδρον.

V. 5. Τοίην γὰρ Πελίας. Τὸ τοίην τίθεται καὶ ἀντα-
ποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς.

Οἷη γὰρ^{k)} φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν^{l)}.
καὶ αναφορικῶς.

Ἄλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἰούσα^{m)}.

Νῦνⁿ⁾ δὲ δύναται μὲν ἐπὶ θαυμασμοῦ κεῖσθαι τοῦ κατὰ ἀνεί-
εσιν^{o)} λόγου. δύναται δὲ καὶ κατὰ ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἐπιφε-
όμενα^{p)}.

a) Sic Paris. Vulg. ἔστιν. b) ση-
αίνουσιν P. c) τὸ μέντοι σημαινόμε-
ον P. d) κατ' ἄλλο δὲ σημαινόμενον
e) ἀρχαιρεσίαζόμενος P. f) ἐν-
ουσιᾶζουσι P. g) Sic recte P. Vulg.
φξάμενος ἀπὸ σοῦ. h) Sic P. Vulg.

Ἀργοναυτικῶν. i) μὲν teste Ruhnck.
k) γε P. περ edd. Homeri. l) Hom.
Π. VI, 146. m) Hom. Π. III, 159.
n) Τοῦτο P. o) τὴν αἴρεσιν P.
p) ἀναφορὰν τὴν ἔπειτα φερομέ-
νην.

[Φάτις δὲ καὶ φήμη ἐπειδὴν ἐπὶ μέλλοντος λέγονται, προῤῥησὶν τινα δημαίνουσιν^q).]

V. 9. (Ἄναυρον λέγει τὸν χέλμαρρον. Οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται.) [Ἄναυρος λέγεται ὁ χέλμαρρος ποταμός.]

V. 11. Προχοῆσι. Τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσῃ^r), προχοαὶ λέγονται. Ὡς Ὅμηρος·
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι [διῖπετέος^s]).

V. 14. Ἦρης δὲ Πελασγίδος. Ὅμηρικῶς τὴν Ἦραν Πελασγίδα εἶπεν, ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο οἱ τὴν Φθιωτικὴν κατῴκουν, ὥς φησιν Ὅμηρος.

Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ^t) Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον^u). ἀφορίζων αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου, ἣν Ἀχαικὸν Ἄργος καλεῖ.

V. 23. Πρωτά νυν Ὀρφῆος. Ἡρόδωρος δύο εἶναι Ὀρφεῖς φησὶν· ὦν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Φερεκύδης ἐν τῇ ε', Φιλάμμωνα φησὶ καὶ οὐκ Ὀρφέα σύμπεπλευκέναι· εἶναι δὲ Ὀρφέα, κατὰ μὲν Ἀσκληπιάδην, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης· κατὰ δὲ ἐνίους, Οἰάργου καὶ Πολυμνίας. Ζητεῖται δὲ, διὰ τί Ὀρφεὺς ἀσθενὴς ὦν συνέπλει τοῖς ἥρωσιν. Ἦ ὅτι^v) μάντις ὦν ὁ Χείρων ἔχρησε, μὴ [ἄλλως] δύνασθαι τὰς Σειρήνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως μὴ συμπλέοντος^w). Οὕτως^x) Ἡρόδωρος.

V. 25. Πιμπληΐδος. Πιμπληΐς^y) χωρίον κατὰ Πιερίαν. Οἱ δὲ, ὄρος Θράκης. Οἱ δὲ, κρήνην καὶ κώμην τῆς Πιερίας.

V. 27. Θέλξαι. Ἀπατῆσαι καὶ τέρψαι. Τάσσεται^z) δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης. Νῦν δὲ ὑπερβολικῶς κεῖται.

Ἀοιδάων δὲ ἐνοπῇ, [ἀντὶ τοῦ] τῇ τῶν ᾠδῶν εὐρυθμία. (Οὐκ εὖ δέ· ἡ γὰρ ἐνοπὴ καὶ ἐπὶ θορύβου τίθεται.) [Λέγεται δὲ ἐνοπὴ καὶ ὁ θόρυβος.]

V. 29. Θρηϊκίης ζώνης. Ζώνη ἐστὶν^a) ὄρεινός τόπος^b) οὕτω καλούμενος [ἐν Θράκῃ]. καὶ πόλις δμώνυμος, ὥς φησι Νικάνδρος.

V. 30. Ἐξείης στιχόωσιν^c). Στοιχηδόν^d) εἰσὶ καὶ ἐξῆς πυκναί.

V. 31. Πιερίηθεν. Πιερία ὄρος Θράκης, ἐν ᾧ διέτριβεν Ὀρφεύς. (Φησὶ δὲ Ἡρόδωρος, ὅτι παρήνευσεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσονι, ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ.)

[V. 34. Τὸ δὲ Βιστωνίδι κοιρανέοντα γράφεται καὶ Βιστωνίτας κοιρανέοντα^e).]

q) Haec in codice male post sequens scholion leguntur. r) Οἱ τόποι, καθ' οὓς οἱ ποταμοὶ συμβάλλονται τῇ θαλάσῃ P. s) II. XVII, 263. t) Οἱ δ' αὐτοὶ ὅσσοι τε P. u) II. II, 681. v) Sic P. Vulg. ἢ deest; liquet ante haec verba ἢ cum alia aliqua causa, quae Orpheum commoverit, excidisse. w)

είμῃ Ὀρφεὺς αὐτοῖς συμπλεύσει. P. x) Ταῦτα δὲ φησιν P. y) Sic recte P. Vulg. Πιμπλιάς. z) τίθεται P. a) ἐνταῦθα P. b) ὄρος καὶ τόπος male P. c) στιχόωντο P. d) στοιχηδόν P. e) In cod. hoc scholion male ad v. 29 refertur.

V. 36. Ἀπιδανοῖο. Ἀπιδανὸς καὶ Ἐνίπευς, ἀμφότεροι Θεσσαλίας ποταμοί. Τὸ δὲ Φυλλεῖον, ὄρος Μακεδονίας. Ἡ δὲ Πειρεσία^{f)}, χώρα, ἡ πόλις· ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλεῖον.

V. 40. Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι. Λάρισσαν τὴν Θεσσαλικὴν λέγει, ἣν ἔκτισεν Ἀκρίσιος· ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ Λαρίσσης τῆς^{g)} Πελασγοῦ, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. Εἰσὶ δὲ Λάρισσαι τρεῖς· ἀρχαιότατη μὲν ἡ Ἀργειῶτις, ἥτις^{h)} ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις· δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ Πελασγικῷ τῆς Θεσσαλίας, ἣν Ὅμηρος Ἀργισσαν φησὶⁱ⁾, πλησίον οὖσα^{k)} τῆς Γυρτώνης, ἧς νῦν ὁ Ἀπολλώνιος μέμνηται. Ἔστι δὲ καὶ [ἐτέρα Λάρισσα] περὶ Τροίαν^{l)}, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει [ἐν Καταλόγῳ λέγων] Φῦλα Πελασγῶν, [οἱ Λάρισσαν ἔναιον^{m)}]

Τὸν δὲ Πολύφημον, Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος· Ἰσοκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων, Ποσειδῶνος.

V. 41. Οἱ δὲ Λαπίθαι ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν.

V. 45. Οὐδὲ μὲν Ἰφικλος. Ἰφικλὸς υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. Τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησὶ, Δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς οὔτε Ἡσίοδος οὔτε Φερεκύδης φησὶ συμπεπλευκέναι τοῖς Ἀργοναύταις Ἰφικλον.

Τὸ δὲ Οὐδὲν^δ δηρὸν [ἐλλείπειτο], ἀντὶ τοῦ τάχιστα [ἀφίκετο], ὁ τρόπος ἀντίφρασις.

V. 46 sq. Ἰστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ, λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα· Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, θεογνήτην τὴν Λαοδίκου μητέρα Ἰάσονος γεγονέναι φησὶν.

(Κασιγνήτην γὰρ ὀπυιεῖν. Διὰ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον δηλοῖ, τὸ ἐγεγαμήκει. ἥτοι ἀπὸ τῶν ὠπῶν ἐσχηματισμένης τῆς λέξεως, ὃ ἐστὶν ὀφθαλμῶν· ὁ ὅπτων καὶ ἐπιτηρῶν· ἡ ἀπὸ τῆς ὀπὸς τῆς φωνῆς, διὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας· ἀφ' οὗ καὶ ὄαροι αἱ γυναῖκες.) [Τὸ δὲ ὀπύειν ἐσχημάτιζεται ἡ ἀπὸ τῶν ὠπῶν, τῶν ὀφθαλμῶν, κατὰ συστολήν, ἡ ἀπὸ τοῦ ὀπῶ, τὸ ἐπιτηρῶ, ἡ ἀπὸ τῆς ὀπὸς, τῆς φωνῆς, ἡ χρῶνται πρὸς τὰς συνουσίας τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες.]

V. 49. Οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμητος. Αἱ Φεραὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Ἀδμήτου πατρός.

Ἐὐρῶ^δ ἤνεσσι δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις.

V. 50. Τὸ δὲ Χαλκωδόνιον, ὄρος ὑπεράνω Φερῶν.

V. 51. (Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον. Θεσσαλίας πόλις, ἡ Μαγνησίας.)

f) Πειρεσία P. g) θυγατρὸς addit P. h) ἥτις addidi e P. Vulg. male abest. i) Π. Π., 738. k) οὖσα addidi ex

P. l) περὶ ποῦ τὴν Τρωάδα P. m) Π. Π., 840.

Πολυλήϊοι (δὲ, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ληϊοῦ, τοῦ σιτοφόρου πεδίου· ἢ ἀπὸ τῆς λείας· ὅπερ βέλτιον.) [Τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑρμοῦ πολυληϊοὺς φησὶν, ἢ διὰ τὸ πολυφόρον εἶναι τὴν χώραν, ἐν ᾗ κατῴκουν, ἢ διὰ τὴν πολλὴν λείαν, ὃ καὶ βέλτιον.] Ἐπιφέρει γὰρ"), Δεδαῶτα δόλους"). Ἰστοροῦνται δὲ αὔπνοι καὶ δεινοὶ καὶ φερέπονοι.

V. 54. Αἰθαλίδης. Κύριον, πατρωνυμικοῦ τύπον ἔχον.

Ἀμφύροιο. [Ὁ δὲ Ἀμφιρόντος ποταμὸς Θεσσαλίας.] Γράφεται καὶ [Ἀμβιρόντος] διὰ τοῦ β, (ὡς Διονύσιος. Ἔστι δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας. Προπαροξύνεται δὲ, ὡς^{p)} ἐν τῇ ἡ τῆς καθόλου.)

V. 57. Γυρτῶνα Κόρωνος. "Ἦν Ὀμηρος φησὶ Γυρτῶνην. Ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ἢ Περαιβίας^{q)}. [Οὕτως Ἰδας^{r)} φησὶν.] Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ Γυρτῶνης τῆς Φλεγύου. Ὁ δὲ Κόρωνος, υἱὸς ἐστὶ Καινέως. Μυθολογοῦσι δὲ τὸν Καινέα πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἶτα Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα. Τοῦτο γὰρ ἤτησε καὶ ἄτρωσίαν. ἤρισε δὲ καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐνίκηθη. Οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας^{s)} ὁμνῆσαι εἰς^{t)} τὸ δόρυ αὐτοῦ. Ἐνθεν ἡ παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. Τινὲς δὲ φασὶ, Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, (οὐ Κόρωνον.) Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε, λέγοντος, Ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτρησι τυπεῖς ᾤχετο^{u)} Καινεὺς, σχίσας ὀρθῶ ποδὶ γᾶν. Τοῦτο δὲ αὐτῷ συνέβη διὰ τὸ μήτε θύειν, μήτε εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς^{v)}, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. Διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους, οἵτινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὠθοῦσιν.

V. 65. Μόψος Τιταρήσιος. Ἀμπύκου υἱὸς ὁ Μόψος, τοῦ Τιτάρωνος, μητρὸς δὲ Χλωρίδος.

V. 67 sq. Ἀγχι δὲ λίμνης Ξυνιάδος. Ξυνιάς λίμνη τῆς Θεσσαλίας. Τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ Βοιβητῖδι λίμνῃ. Ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἴρηκε Ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν ἡ πόλις. Οἱ δὲ φασὶ Ξυνιάδα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν· ταύτην δὲ, κοινήν εἶναι Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας.

Κτιμένην Δολοπητῖδα. Κτιμένη πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπητῖδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. Δολόπες γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. Ὀμηρος.

Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης^{w)}, Δολόπεσσιν ἀνάσσαν^{x)}.

V. 69. Ἐξ Ὀπόεντος. Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος, ἀπὸ Ὀπόεντος τοῦ Ἥλίου. Ὀμηρος [ἐν νεῶν^{y)} Καταλόγῳ].

Οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ'^{z)} Ὀπόεντά τε Καλλίαρὸν τε^{a)}.

Μενοιτίου δὲ καὶ Σθενέλης Πάτροκλος.

n) ἐπάγει δὲ P. minus bene. o) εὐ δεδαῶτες δόλον P. p) Excidit Herodiani nomen. q) κατὰ δὲ ἑτέρους Περαιβοίας P. r) Οὕτω Σουλῖδας egregie emendat vir doctus in Ephemer. Jen. 1814 p. 270. s) τοὺς ὑπ' αὐτὸν P. t) εἰς addidi ex P. u) ᾤχετ' εἰς (εἰς

Ruhnck.) χθόνα. P. reliquis omisiss. v) Hunc ordinem verborum ex P. restitui. Vulgo τοῖς θεοῖς post θύειν legitur. w) ναῖον δ' ἐσχατιὴν γαίης P. x) II. IX, 484. y) νηῶν teste Ruhnck. z) οἱ Κύνον ἐνέμοντο P. a) II. II, 531.

V. 71. Καὶ ἀλκήμεναι Ἐριβώτης. (Ἰσχυρός. Παραγωγὸς δὲ ἐσχημάτισται παρὰ τὴν ἀλκὴν, ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν.) Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς τοῦτον Εὐρυβάτην καλεῖ, (καὶ φησιν αὐτὸν Τελέοντος υἱόν.) Ἄκτορος δὲ υἱοὶ, Μενoitios καὶ Ἴρος. Τούτων δὲ υἱοὶ, Μενoitίου μὲν, Πάτροκλος, Ἴρου δὲ, Εὐρυτίων.

V. 75. Καὶ ἐπαῖξαι. Ἀντὶ τοῦ ἐπιδιδῶναι. Περιττὸν μὲν τὸ μετόπισθεν. Λεῖπει δὲ ὁ καὶ ἔν' ἧ, καὶ ὅτε κλίνωσι φάλαγγας, εἰς φυγὴν τρέψειαν^{b)}).

V. 77. Κάνθος κίε. Τὸν Κάνθον καὶ ὁ Κλέων καταλέγει. Ἔστι δὲ Κανήθου υἱός, ἀφ' οὗ ὄρος [Κάνηθον] ἐν Βοιωτίᾳ. Ὁ δὲ ἦν Ἀβαντος παῖς, ἀφ' οὗ οἱ Εὐβοεῖς Ἀβαντες.

V. 81. Δηωθήναι. Κοινότερον νῦν δηωθῆναι τὸ φθαρῆναι. Ἐξῆς δὲ ὁ ποιητής, ὡς δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἀπώλει τῶν ἡρώων, ἐπιφωνεῖ, Ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακ.^{c)}

(V. 82. Ὡς οὐκ ἀνθρώποισιν. Ὁ δὲ νοῦς, Οὐδὲν ἐστὶ μέγιστον κακὸν οὐδ' ἄνθρωπος ἀποτυγχάνει. Ἔδει οὖν διὰ τοῦ α, ἀπαυρεῖν. Ἡ ὅτι οὐδὲν κακὸν μέγιστον ὃ μὴ ἀνθρώποις εὐχερὲς ἐπαυρεῖν, ὃ ἐστὶν ἐπιτυχεῖν.)

V. 85. Δύσιές τε καὶ ἀντολαί. Τοσοῦτον φησὶ κεχωρισμένους τῆς τῶν Κόλχων χώρας, ὅσον τῶν ἀνατολῶν αἱ δύοσις ἀφ'esτήκασιν. Ἐπεὶ ἡ μὲν Λιβύη πρὸς δύειν, ἡ δὲ Κολχίς πρὸς ἀνατολήν.

V. 87. Οἰχαλίνης ἐπίουροι. Οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες. Οἰχαλίαν δὲ οἱ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι, Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ καταλέγει^{d)}).

Οἱ τ' ἔχον^{e)} Οἰχαλίνην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλίνης^{f)}. Οἱ δὲ ὁμώνυμον φασὶν^{g)}).

(V. 90. Τὸ δὲ, Οὐ μὲν, ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν.)

V. 91. Οὐδ' ὁμόθεν. Οὐδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Διωκίσθησαν γὰρ διὰ τὸν Φώκου φόνον· καὶ ὁ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατῴκησεν, ἦν ἔφη νῆσον Ἀτθίδα^{h)}. ὁ δὲ ἐν Φθίᾳ, ὁ Πηλεὺς.

[Ἀφραδίᾳ δὲ, τῇ ἀνοίᾳ ἢ κακομηχανίᾳ.]

V. 95. Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίῃθενⁱ⁾. Ἀντὶ τοῦ, σὺν τούτοις ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς^{k)}. Κεκροπία^{l)} γὰρ λέγεται ἡ Ἀττικὴ, ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 96. Ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Τελέων οὗτος, ὁ Βούτου πατήρ, παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον τοῦ Ἐριβώτου^{m)} πατέρα.

Εὐμελίνης δὲ, ὁ πολεμικός, (ἀπὸ τῆς μελίας.)

b) ὥστε παρέλκει τὸ μετόπισθεν. ὅμοιον ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἀργεὶ αὐτὴν συνυπακούεται δὲ καὶ ὁ καὶ, ἔν' ἧ, κατὰ λέγειν, λέγων· P. c) οὐδ' ἔχον P. f) II. II, 730. g) δοκεῖ δὲ ὁμώνυμος εἶναι. P. h) ἠκῆσε πλησίον τῆς Ἀττικῆς. P. i) Τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπείῃ P. k) Κεκροπίας P. l) Κεκροπὶς P. m) Εὐρυβάτου P.

V. 97. "Αλκων. "Αλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Πρόξενος φησὶν υἱὸν Ἐρεχθέως^{α)}. Φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιοῦπης^{ο)} εἰς Εὐβοίαν· ἐξαιτοῦντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοὺς Χαλκιδέας.

V. 99. Τὸ δὲ Τηλύγετον, ἐνταῦθα οὐ τὸν μονογενῆ (πρόσκειται γὰρ, καὶ μόνον ἔοντα) ἀλλὰ καταγεράσαντι αὐτῷ γενόμενον. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παίδων εἰσὶ προσφιλεῖς.

V. 101. Θησέα δ' ὃς περὶ πάντας. Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν, ἐκ Διὸς, ὁ δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος ὦν^{ρ)} ἐφαμίλλους ἐποιοῦντο τὰς πράξεις. Καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους [μετὰ ταῦτα] τὴν Περσεφόνην ἀρπάσαι βουληθεὶς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἐπόμενον. Καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ἄδου κατελθόντες, καὶ ἐπὶ τινος πέτρας^{α)} καθεσθέντες, αὐθις ἀναστῆναι οὐ δεδύννηται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν, ὥς μὴ ἔκοντ' ἐκατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἴασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατήλθεν. Ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζήνης οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησέως ὄντος ἐν ἄδου· καὶ πορθήσαντες, ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἴθραν τὴν Θησέως μητέρα.

V. 102. Ταίναρίην. Φερεκύδης ἐν τῇ θ^{ρ)} φησὶν, ὅτι Ἐλατος ὁ Ἰκάρου γαμεῖ Ἐριμήδαν τὴν Δαμασίκλου. Τούτου δὲ γίνεται Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμὴν.

V. 103. Κεινήν ὁδόν. Γράφεται καὶ κείνην. Κεινήν μὲν, ἡγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ, ἀναφορικῶς.

Τὴν δὲ ἀνδρίαν ἐκατέρου τῶν ἡρώων διασαφῶν ὁ Ἀπολλώνιος, φησὶν, ὅτι εἴπερ συνέπλευσαν ἀμφοτέρω τοῖς Ἀργοναύταις, ἔπασσαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων. (Τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλεῦσαι αὐτούς.)

V. 105. [Τῖφους δ' Ἀγνιάδης. Σίφας, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σιφαεῖς τῶν Θεσπιέων φησὶν. Ὁ δὲ Φερεκύδης Ποντέα^{α)} ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν εἶναι. Δίσχυλος δὲ τὸν Τῖφυν ἐν τῇ Ἀργοὶ Ἰφυν καλεῖ^{α)}.]

V. 106. Προδαῆναι. Προμαθεῖν. Ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. Ὁ δὲ λόγος, Ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ πρὸς τινὰ τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμήρασθαι^{α)}.

V. 109. Τριτωνίς. Τρίτωνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

η) Εὐρυοθέτους P. ο) Χαλκίπης P. ρ) ὦν recte P. Vulgo οἷς. q) τόπου P. ρ) ἐν τῷ ἡ P. s) Ποτυέα corrigit Müller. Orchom. p. 264. t) Non dubito quin legendum sit Δίσχυλος — ἐν Ἀργείοις. u)

Ἐπαινος δὲ μέγας κυβερνήτου προμαθεῖν τοὺς μέλλοντας πνεύσειν ἀνέμους, καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ὑπὸ τῶν ἀστέρων τὰ περὶ τοὺς ἀνέμους τεκμήρασθαι P.

V. 115. Ἀραιθυρέηθεν Ἰκανεν^{v)}. Πόλις Πελοποννήσου ἢ Ἀραιθυρέα, ἐν ὁρίοις τῆς Σικυῶνος κειμένη· ἢ νῦν ὀνομαζομένη Φλιούσα^{w)}, ἀπὸ Φλιούντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Καὶ αὐτὸς δὲ Διόνυσος Φλυοῦς ὠνομάζετο, ἀπὸ τοῦ φλύειν τὸν οἶνον, ὃ ἐστὶν εὐθηνεῖν.

V. 117. Ἀσωποῖο. Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν^{x)}, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέᾳ. Ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτόν, διὰ τὸ ἥρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς καὶ Καλλίμαχος φησὶν.

V. 118. Ἀργόθεν αὖ Ταλαός. Ἀμυθάανος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλλήνος, τοῦ Διὸς καὶ Δορίππης^{y)}, γίνεταί Μελάμπους, ὡς φησι Δηριχίδας^{z)}. Κληθῆναι δὲ αὐτόν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτόν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ, ἀσκίους ὄντας. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις Ἱολαῖς λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους [φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι] ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου [βοῦν] δράκων ἀνερπύσας^{a)} κατέφαγε τὸν [τοῦ Πολυφάτου] θεράποντα. [Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα.] Ἀναιρεθεῖς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ^{b)} τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ [τοῦ Ἰφίκλου]. Ὁ δὲ Ἰφικλος, μαθὼν τὸ πρόρρημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι.

V. 122. Οὐδὲ βίην. Ὁ ἐξῆς λόγος οὕτως· ἐπειδὴ ἤκουσε πλεῖν τοὺς Ἀργοναύτας ὃ Ἡρακλῆς, νεωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος^{c)}, καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κάπρον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου ὄρους, ὅπου κατὰ τὰς βήσσας^{d)} ἐνέμετο Λαμπείας τε καὶ Ἐρυμάνθου, ἦ·θεν ὡς Ἰάσονα, [ἐπειδὴ ἀπεθῆκατο τὸν κάπρον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μυκηναίων]. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἐρύμανθος.

V. 125. Νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας. Προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ νεωστὶ· ὀξύτόνως δὲ σημαίνει^{e)} γῆν [ἡροτριασμένην].

Λυγκήϊον, [εἰ μὲν οὕτω γράφεται,] ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος Ἄργους. Ἐὰν δὲ Λυρκήϊον^{f)}, ἀπὸ ὄρους Ἀργείου ἀκουστέον, ἀφ' οὗ ὁ Ἰναχος καταφέρεται ποταμός.

v) Φλοίας δ' αὖ ἐπὶ τοῖσιν P.
w) Φλυοῦσα. et mox Φλυούντος P.
x) Βοιωτίας. y) Δωρίππης P.
z) Διουχίας P. Videtur legendum Διευχίδας. a) Sic recte P. Vulgo ἀνερπίσας. b) Praeunte P. delevi

γὰρ, quod vulgo hic legitur, et sustuli punctum ante ἐπειδὴ. c) ἤδη ἀμείψας καὶ κατελθὼν εἰς τὸ Ἄργος P. d) ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς κοιλάμασι P. e) Addidi ex P. f) Λυρκήϊον male P.

V. 127. [Λάμπεια ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, ὥσπερ καὶ ὁ Ἐρύμανθος, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἐρυμάνθιος.] Τῖφος. Τίφος ὁ κάθυγρος τόπος.

V. 128 sq. (Περὶ δὲ τοῦ κάπρου καὶ Ἡρόδοτος φησὶν, ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνηῶν κομίσας αὐτὸν ἀπέθειτο.)

Ἰλλόμενον δὲ, δεδεμένον.

Διὰ δὲ τοῦ ἀπεθῆκατο τοῦ βασιάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, (ὅτι εὐχερῶς.)

V. 131. Τλας. Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος ὁ τοῦ Δρύοπος. Οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένητα Θειοδάμαντος καλεῖ.

V. 132. Φύλακος. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος ἀντὶ ^{h)} τοῦ φύλαξ. [Τὰς γὰρ γενικὰς οὗτοι εὐθείας ποιοῦσιν], ὥσπερ καὶ τοῦ μάρτυρος [ὁ μάρτυρος, τοῦ φύλακος ὁ φύλακος]. Ὀξύτονητέον τὴν πρώτην, [ἀλλ' οὐ τὴν τελευταίαν,] Ἡρωδιανὸς δὲ τὴν τελευταίαν ὀξύνει.

Φορεὺς δὲ, ὁ φέρων.

V. 134. Ναύπλιος. Ἀπόγονος τοῦ ἀρχαίου ⁱ⁾, τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ.

V. 136. Προῖτον δὲ λέγει, τὸν Βελλεροφόντου ἐχθρὸν [γεγονότα δι' Ἀντιαν τὴν γυναῖκα, ὥς φησιν Ὀμηρος ^{k)}].

V. 139. Ἰδμων δ' ὑστάτιος. Χαμαιλέων φησὶ, τὸν Θέστορα Ἰδμονα (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) καλεῖσθαι διὰ ἐμπειρίαν. Ἄλλοι φασὶ καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Δηιοχὸς δὲ καὶ Ἀμφιάραον. Ὁ δὲ Ἰδμων, ὥς ἱστορεῖ Φέρεκύδης, παῖς ἦν Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος· οὗ, καὶ Λαοδόης ^{l)}, Θέστωρ· τοῦ δὲ Κάλχας. (Ἀναιρεῖται δὲ Ἰδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου.) Οὗτος δὲ Ἀβαντὸς φησὶ νομισθῆναι τὸν Ἰδμονα. Συμματυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος ^{m)}. [Τὸ δὲ, μὴ οἱ ὁ δῆμος καὶ τὰ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ μέμψαιτο αὐτοῦ τὸ κλέος.]

V. 143. Αἰολίδησιν. Αἰόλου γὰρ τοῦ Ἑλληνος Κρηθέως καὶ Ἀθάμας. Κρηθέως δὲ [Ἀμυθάων καὶ] Αἴσων. (Αἴσωνος δὲ ὁ Ἰάσων.) Ἀβας δὲ Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάωνος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου.

V. 146. Αἰτωλὶς ⁿ⁾. Εἰκότως Αἰτωλὶς ἢ Λήδα, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέσπιος. Καὶ εἴρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας ^{o)}, ὥς εἴ τις τὸν Συρακούσιον, Σικελὸν [εἴποι, ἢ τὸν Ῥωμαῖον Ἰταλόν]. Ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν φησὶν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν. Ἦν δὲ Θεσπίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, Ἀρεως υἱοῦ καὶ Ἀνδροδίκης. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου, (ἐκ πατρὸς,) ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὐμήλος καὶ Παντειδύας μητρὸς, ἱστορῶν ὅτι τῶν ἑπὶ αὐτὸν ἀπολομένων, ἦλθεν εἰς Λακεδαιμόνα ὁ Γλαῦκος [κατὰ ζήτη-

g) Θεοδάμαντος vulgo male. h) Vulgo male ἀπό. i) Vulgo Ἀρχαίου. Correxi ex P., ubi sic legitur: ὁ Ναύπλιος οὗτος ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ

Ναυπλίου κατάγεται. k) Π. VI, 160. l) Λαοθείας P. m) Ἡρόδοτος male P. n) Καὶ μὲν Αἰτωλὶς P. o) ἀπὸ μέρους P.

ν αὐτῶν], καὶ ἐκαὶ ἐμίγη Παντειδυία, ἣν ὕστερον γήμασθαι θέτιον^{p)}. Τὴν δὲ Λήδαν, οὖσαν Γλαύκου, κληθῆναι Θεσπίου. Αἰτωλὶς δὲ, ἥτοι διὰ τὴν χώραν, ἢ ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ ἥρωος.) Περικύδης δ' ἐν τῇ β, ἐκ Λαοφόντης τῆς Πλευρώνος Λήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεσπίῳ γενέσθαι φησὶν. (Ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ Ἀλθαίας, αἰνίττεται, λέγων, Τοὺς τέκε θυγάτηρ Γλαύκῳ μάαιρα.) Φασὶ τὸν μὲν Πολυδεύκη, ἐκ Διός· τὸν δὲ Κάστορα, ἐκ Ὑνδάρειο [συλλαβεῖν τὴν Λήδαν].

V. 149. Τηλυγέτους δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀγαπητούς. Ὅμηρος δὲ τοὺς ἐν γῆρα γενομένους [τινί].

V. 151 sq. (Ἀρήνηθεν ἔβαν) οἱ Ἀφαρητιάδαι^{q)}. Περικύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἰδαν^{r)}, Ἀρήνην φησὶν, ἀφ' ἧς πόλις Πείσανδρος, Πολυδώραν^{s)} Θεόκριτος, Λαοκόωσαν^{t)}. ὅτοι δὲ συνήκμαζον τοῖς Διοσκούροις.

Ἀρήνη δὲ, πόλις Πελοποννήσου, (πλησίον Πύλου.) [ἧς ἐμνηται] καὶ Ὅμηρος [λέγων].

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν^{u)}. Πύλος δὲ αὕτη ἡ Νέστορος, ἢ καὶ ἀμμώδης.)

V. 156. Σὺν δὲ Περικλύμενος. Νηλεὺς ἔσχε παῖδας, μὲν Κλωρίδος, Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον· ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν^{v)}, Ταῦρον^{w)}, Ἀστέριον, Λυκάονα, Δητμαχον^{x)}, Ὑρύβιον, Ἐπιλέοντα^{y)}, Φράσιν, Ἀντιμένη, [Εὐαγόραν]. Ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, (καὶ Ἀλάστορα.) Καὶ ὁ ποιητής.

Δώδεκα γὰρ^{z)} Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν^{a)}.

ὅτι Νηλέως παῖς Περικλύμενος, δῆλον. Φησὶ γὰρ ὁ ποιητής.

Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον^{b)}.

τοῦτον δὲ ὥς ἔγγονον αὐτοῦ ὁ Ποσειδῶν (Νηλεὺς γὰρ Ποσειδῶνος) ἄλλοις τε ἐκόσμησε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι. Ὡς καὶ ὁ Εὐφορίων.

Ὅς ῥά τε^{c)} πᾶσιν ἔικτο, θαλάσσιος^{d)} ἦν τε Πρωτεύς.

Ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίου πολέμῳ, κατὰ συμβουλήν Ἀθηναῖς τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμαγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ. Ἡσιόδος δὲ μεταβληθέντα ἢς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ^{e)} τῶν Ἡρακλέους ἱππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ. Τὸν δὲ Ἡρακλῆα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξάσης. Φησὶ δὲ οὕτως.

— Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,

ὄλβιον^{f)}, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

p) Sic recte P. Vulgo Θεσπίῳ. Ex illo Rahnk. enotavit Θεσίον et nox Θεσίον et Θεσίῳ. q) Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι P. r) Ἀνγέως καὶ Ἰδον P. s) Λαοκοῶσαν P. t) Il. II, 591. u) ἐκ δὲ Φάρης P. consentiente Eudocia p. 333, quae scholiastam exscripsit. v) Σκῆρος P. et

Eudocia. Cum nostro consentit Apollod. I, 9, 9. w) Λόμαχος male P. x) Ἐπιμένης P. qui Apollodoro est Ἐπίδαος. y) μὲν P. z) Il. XI, 692. a) Od. XI, 285. b) ὅς δὲ P. c) θαλάσση τ' P. d) ἐπικαθεσθῆναι τῷ ζυγῷ P. e) ὄλβια P.

παντοῖ'. ἄλλοτε μὲν γὰρ ^{f)} ἐν ὄρνιθεςσι φάνεσκεν αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο ^{g)}, θαῦμα ἰδέσθαι, μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελίσσέων ^{h)} ἀγλαὰ φύλα, ἄλλοτε ⁱ⁾ δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα ^{k)} παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν ^{l)} καὶ ἔπειτα δόλωσεν ^{m)} βουλῇ ⁿ⁾ Ἀθηναίης.

V. 162. Οὔ Τεγέην. Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας.

Κληῖρον δὲ, τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. Ὁ δὲ ^{o)} Ἀλεὺς ἱστορεῖται Ἀφείδαντος υἱὸς εἶναι τοῦ Ἀρκάδος. (Ἀφείδας δὲ ὁ Ἀρκάδος ἀρχαῖος ἦρως ἐβασίλευσε Τεγέας· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀρκαδία.)

Δύο δὲ εἰσι Κηφεῖς· ὁ μὲν, Ἀλεοῦ, οὗ μνημονεύει Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας.

V. 164. Ἀγκαιῖος. Λυκούργου καὶ Ἀντινόης Ἀγκαιῖος καὶ Ἐπίοχος. Τιμᾶται δὲ [ὁ Λυκούργος] παρ' Ἀρκάσιν, (ὥς φησιν Ἀριστομένης.) Μνημονεύει καὶ Ὀμηρος τούτου τοῦ Λυκούργου·
— τὸν Λυκούργος ^{p)} ὑποφθὰς

δουρὶ μέσον περόνησε ^{q)}).

Καὶ ἄγεται μωλεία ἑορτὴ παρ' Ἀρκάσιν, ἐπεὶ δὲ Λυκούργος λοχῆσας κατὰ τὴν μάχην εἶλεν Ἐρευνθαλίωνα ^{r)}. Μῶλος δὲ ἡ μάχη.

V. 168. Βῆ δ' ὄγε Μαιναλίας. Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων.

V. 170. Καλιῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ οἴκλου. Κυρῶς δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη [οἴκλου], κάλα δὲ τὰ ξύλα. Ἐυλῖναις γὰρ ἐχρῶντο τὸ παλαιὸν οἰκίαις, λίθων μηδέπω ἐπινοηθέντων.

V. 172. Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης. Οὗτος λόγῳ μὲν ἦν Ἥλιου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Φόρβαντος, ἐκ τῆς Νηλέως Τρμίνης. Οἱ δὲ αὐτὴν Νυκτέως, οἱ δὲ Ἐπόχου θυγατέρα φασίν. Ἐδόκουν δὲ ἀκτῖνες ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν. Τούτου τῶν βοσκημάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν.

V. 176. Ἀστέριος δέ. Ἀστέριον τὸν Ἀστερίωνα λέγει, ἀπὸ Ὑπερησίου βασιλέως τῆς Ἀχαΐας. Καὶ πόλις Ὑπερησία. Ὀμηρος.

Οἱ θ' Ὑπερησίην ^{s)}).

V. 177. Πελλήνης. Ἡ Ἀχαϊκὴ Πελλήνη διὰ τοῦ ε' ἢ δὲ ἑτέρα, ἢ τῆς Ἀρκαδίας, διὰ τοῦ α' γράφεται Παλλήνη. Ἀχαῖς δὲ, μέρος τῆς Θεσσαλίας, (ἥς ἢ Πελλήνη.)

V. 179. Ταίναρον ^{t)}. Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Ποσειδῶνος.

V. 181. Εὐρώπη Τιτυοῖο. Τοῦ Ἑλάρης παιδός ^{u)}. Οὗτος δὲ ἐν ᾧδου τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι στελλομένην κα-

f) τε P. g) πολέσκετο P. h) μελίσσέων P. i) δὲ addit P. k) Vocem δῶρα lacuna absorpsit in P., quae in margine expletur voce αὐτός. l) μὲν P. m) δόλωσαν P. n) ἐν βουλῇσιν P. Omnia in P. deteriora.

o) Ex P. Vulgo γὰρ. p) Λυκούργος P. q) II. VII, 144. r) Ἐρεθ. s) II. II, 573. Correxī ex P. Vulgo Ὑπερασίου, Ὑπερασία et Ὑπερασίην. t) Ταίναρον αὐτὸ ἐπὶ τοῖσιν. P. u) Τιτυὸς Γῆς ἦν υἱός. P.

σχεῖν τὴν Λητώ. (Ὡς καὶ Ὅμηρος· Τιτυὸν Γαίης υἱόν^v).) Ὁ Εὐφορίων^w) Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἤφθαι, καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι.

V. 184. Διερχῇ. Διερχῇ κυρίως ἢ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυ-
ος γῇ. Ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. Εἴληπται παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

Αἰ. δ' ὅτε δὴ σκυρτῶεν (ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν^x),
καὶ τὰ ἐξῆς.

V. 185. Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε. Ὁ μὲν Ἀγκαῖος,
ὅς, Ἀστυπαλαίας γὰρ ἦν τῆς Φοίνικος καὶ Ποσειδῶνος· Ἐργῖνος
, ἀπόγονος. Κλυμένου^y) γὰρ ἦν τοῦ Πρέσβωνος, καὶ Βουζύ-
ρις^z) τῆς Λύκου.

V. 186. Ὁ δὲ Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος,
ὑξανθίου^a) τοῦ Μίνως^b) ἦν. Οἱ δὲ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος
καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Ἐκλήθη δὲ Μίλητος, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ
ῖς μητρὸς ἐν μίλακι. Καὶ Ἀριστόκριτος φησὶν, ὅτι Ἀρεία θυγά-
τηρ ἐγένετο Κλεόχου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος, καὶ τοῦ-
το ἐκτεθῆναι^c) εἰς μίλακα. Τὸν δὲ Κλεόχον ἀνελέσθαι, καὶ ὀνο-
μάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον. Τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ
θονοούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνως, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον· ἀφ'
ἧς καὶ τόπος ἐστὶν [ἐκεῖ] Μίλητος· καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβὰς
εἰς τὴν Καρίαν, ἐκτίσε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. [Μαρ-
τυρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδωρος^d]. Οἱ δὲ φασιν ὑπὸ Σαρπηδόνης τοῦ
Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, (ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς
ἐν Κρήτῃ.) Ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρῶτον λέγουσι Πιτυοῦσαν,
εἰ δὲ Ἀστερίαν, εἶτα Ἀνακτόριον, εἶτα Μίλητον.

V. 187. Ὁ δ' Ἰμβρασίης. Τὴν Σάμον φησὶν. Ἰμβρα-
σίης γὰρ ποταμὸς Σάμου, ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ
Παρθένον οὔσαν τετράφθαι, τὴν Ἥραν^e). Καὶ Καλλίμαχος μέ-
νηται. Ὁ δὲ Ταρρῆαιος οὕτως, Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἀπὸ Παρ-
θενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη.

V. 188. Παρθενίης Ἀγκαῖος. Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ
Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς
πέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι
τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθά-
ναι, χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κερᾶσαι αὐτῷ. Μέλ-
λων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ
λόγου. Ὁ δὲ ἔφη, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου.
Τούτων ἔτι λεγομένων, ἤκέ τις ἀγγέλλων, ὥς ὑπερμεγέθης σὺς λυ-
αίνεται τὸν ὄρχατον. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ

v) Τιτυὸν Γαίηϊον υἱόν. Od. VII,

24. w) Οἱ δὲ P. x) Π. XX, 226.

y) Περικλυμένου male P. z) Sic

P. Vulgo Βουζύγης. a) Vulgo Εὐ-

ξανθίου. P. ἐξ Ἀκτίου. Correxī ex

Apollod. III, 1, 2. b) Sic recte P.

Vulgo Μίκωνος. c) ἐκτραφῆναι P.

ἐκτριφῆναι suspicatur Schaefer. d)

Sic correxi codicis lectionem Ἡρόδο-
τος, quae nomina iam supra confusa
vidimus. e) Ἰμβρασία δὲ καὶ ἡ
Σάμος, καὶ ἡ Ἥρα ἀπὸ Ἰμβράσου
ποταμοῦ ῥέοντος ἐν Σάμῳ. Καὶ ἀπ'
ἐκείνου καὶ ἡ Σάμος καὶ ἡ Ἥρα
Παρθενία. P.

τὸν σὺν ὥρμησε· καὶ πληγείς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. Ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προδοκίαν τὲ πραττόντων [, Πολλὰ μεταξὺ κύλικός τε καὶ χειλέων ἄκρων]. Καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ἡ φησὶ τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου σὺς (πληγέντα τὸν μηρόν) ἀποθανεῖν¹).

V. 193. Ἀλλὰ ἔθῃσσα. Θῃσσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θῃσσας λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ ὥσπερ τῷ Κρής παράκειται τὸ Κρηῖσσα, οὕτω καὶ τῷ θῆς, θῃσσα.

[V. 195. Τὸ δὲ κουρίζων ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κούρος ἄν. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους τρέφειν.]

V. 201. Ἰφικλος. [Μήτρως τοῦ Μελεάγρου ὁ Ἰφικλος, ὅτι] Ἀλθαία [, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ,] καὶ Ἰφικλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Περιήρους.

V. 202. Ὠλενίοιο. Ὠλένιον τὸν Λέρνον λέγει ἀπὸ Ὠλένου τῆς Αἰτωλίας²). Ὅμηρος·

Οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον³).

[Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ὠλενος⁴), πόλις Ἀχαΐας.]

V. 204. Σίφλός. ἀντὶ τοῦ κεκακωμένος. Οἱ δὲ τὸν κακόποδα καὶ ἐπιμωμητὸν ἀπέδωσαν. Σίφλος δὲ ὁ μῶμος.

V. 207. Ἐκ δ' ἄρα Φωκίων. Οἱ Φωκεῖς ἐκλήθησαν ἀπὸ Φώκου τοῦ Αἰακοῦ⁵).

Τὸν δὲ Ἰφίτον γενεαλογοῦσι Ναυβόλου⁶) καὶ Περινεΐκης⁷) τῆς Ἰππομάχου.

V. 209. Ἡ δὲ Πυθώ, πόλις Φωκίδος, ἐνθα τὸ μαντεῖον ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων οὕτω κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκσεσθῆναι τὸν δράκοντα.

V. 211. Ζήτης αὖ Κάλαις τε. Τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος· Ἡρόδοτος δὲ, ἐκ Δαυλίδος· Δοῦρις δὲ, ἐξ Ἰπερβορέων. Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος· Φανόδικος δὲ ἐν αἰ Δηλιακῶν ἐξ Ἰπερβορέων [φησὶν] αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν πλοῦν.

V. 212. Τὴν δὲ Ὠρεΐθυιαν⁸) Σιμωνίδης (ἀπὸ Βριησοῦ⁹)) φησὶν ἀρπαγεῖσαν, (ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης) ἐνεχθῆναι. Ἔστι γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος [ταύτη πέτρα], ὡς Καλλισθένης. Σησίχορος δὲ ἐν τῇ Γυριονίδι¹⁰), καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ παλάγῃ Σαρπηδονίαν φησὶ. Περὶ

f) Eadem res sed verbis omnibus fere diversis narratur in P. Varietatem non operae pretium est enotare, quum sensus sit idem. g) Sic recte P. Vulgo Ὠλενοὶ τῆς Ἀχαΐας δύο. h) II. II, 689. i) Cod. Ὠλένη, quod correxi. cf. Steph. Byz. s. v. k) Αἰόλου male P. l) Ναυλόχου male P. m) Περινεΐκης male

P. n) Sic recte P. Vulgo Ὠρεΐθυιαν. o) Ἰλισσοῦ legendum esse putaverat Heyn. ad Apollod. III, 15, 2, sed perspicuum est Βριησοῦ veram esse lectionem, in quam incidit etiam Naek. ad Choeril. p. 153. p) Γυριονίδι P. vel teste Ruhnk. Γυριονίδι.

τῆς Θρακίας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἰμῷ ὄρει ἐστὶ, ἐρεκνύδης φησὶ, περὶ τῆς ἀρπαγῆς ἱστορῶν τῆς Ὀρειθυίας. Χοι-
λος δὲ ἀρπασθῆναι φησὶν αὐτὴν ἄνθη ἀμέλγουσαν ^{q)} ὑπὸ τὰς
νῦ Κηφισσοῦ πηγὰς. Ἑσαγόρας ^{r)} δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν
ἐν Ὀρειθυίαν ἀρπάσαντα Βορέαν, υἱὸν Στυμόνος φησὶν, οὐχὶ
τὸν ἄνεμον. Ἡ δὲ Ὀρειθυία, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἦν ἐξ Ἀτ-
τικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θράκην, καὶ αἶσε συνελθὼν ἔτε-
ρην Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Φινεὺς δὲ
Κλεοπάτραν τὴν Ὀρειθυίας πρώτην ἔγημεν. Μετὰ ταῦτα δὲ
δαίαν ^{s)} τὴν Δαρδάνου· ἥτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγό-
νους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱούς, ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι
αὐτούς. Οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτούς, διαβαλλούσης τῆς
στρυγῆς πρὸς αὐτόν. Κέκροπος δὲ, Κρέουσα, Ὀρειθυία, Πρό-
κλῆς. Ὀρειθυίας δὲ καὶ Βορέου, Χιόνῃ, Χθονία, Κλεοπάτρα, Ζή-
τις καὶ Κάλαϊς. (Ὁ δὲ Βορέας ἰδὼν Ὀρειθυίαν παίζουσαν ἐν τῷ
ἱερῷ, ἠράσθη αὐτῆς· ἐξ ἧς οὗτοι.)

V. 214. Κεκροπίηθεν. Ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀττικῆς Κε-
κροπία ἑκαλεῖτο τοπρότερον.

V. 216. Σαρπηδονίην ὄθι. Πόλις τῆς Θράκης ^{t)} ἀπὸ
σαρπηδόνοιο τοῦ τῆς Θράκης βασιλέως, ἀδελφοῦ Πόλτυος. Τὰ δὲ
ἑξῆς προσέθηκεν, ἐπεὶ καὶ ἑτέρα ἐστὶ Σαρπηδονία πέτρα τῆς Κι-
κλίας.

V. 218. Λυγαίοις. Σκοτεινοῖς, κατὰ μετωνυμίαν. Λύ-
γος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν
καὶ δασύ.

V. 219. Ἐπ' ἀκροτάτοις (ποδῶν). Τοῖς σφυροῖς, ἢ
τοῖς ἀστραγάλοις.

Ἐρεμνὰς δὲ, ἥτοι κατὰ συγκοπὴν ἑρεβνὰς. τοῦτ' ἐστὶ κα-
ταπληκτικὰς. Σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μελαίνας.

V. 221. Φολίδεσσιν. Ταῖς στίξεσι, τοῖς ποικίλμασι τῶν
τερεῶν.

V. 222. Κράατος ἐξ ὑπάτοιο. Ἄκρας κεφαλῆς. Ὁ
λόγος, Ἐσειὸν ἑρεμνὰς πτέρυγας κινούμενοι, καταπληκτικὰς
νῦ ἰδέσθαι.

V. 224. Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς. Ἄκαστος Πε-
λοῦ υἱὸς ἔγημεν Κρηθηίδα, ἥ, (ὡς τινες,) Ἰππολύτην. Ἡ δὲ,
Ἰηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτὴν, ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα
ἐν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειραθέντα αὐτῆς. Ὁ δὲ, ἑξα-
γὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν αὐτὸν
ὅπλῳ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ. Ἐπιστάς δὲ ὁ
ἄρμης, ἥ, ὡς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μά-

q) ἐμέλγουσαν P. cf. Naeke p.
54. Versum Choerili ita restituit
Germannus in censura libri Naekia-
ni: ἄνθη ἀμέλγουσαν πηγὰς ὑπὸ
Κηφισσοῖο. r) Ἑσαγόρας P. Ἑγη-

σαγόρας ex loco nostro laudat Voss.
de histor. gr. p. 370. Fort. Ἑσαγόρας.
s) Εἰδυῖαν male P. vid. Heyn. ad
Apollod. III, 15, 3. t) sic recte P.
Vulgo Ἀττικῆς.

χαιρῶν, ἢ τὰ τε ἐπιόντα τυγχάνων ^{u)}) τῶν θηρίων ἀνῆρει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τὴν τε Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὡς φασι τινές, ἀνείλε τὸν Ἀκαστον.

(Εἰ δὲ ἐπὶ κίνδυνον αὐτοὺς ἔπεμπεν ὁ Πελλίας, διὰ τί ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξήρχετο; Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ἄκοντος τοῦ πατρὸς· Δημάγητος δὲ, ὅτι ἐκέλευσεν ὁ Πελλίας τὴν Ἀργὴν ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ αὐτούς· ὁ δὲ Ἄργος τὸν ἀντίον πεποίηκεν. Τὸ δὲ πιστὸν ἔχων παρὰ τοῦ τέκτονος ὁ Ἀκαστος ἐπέβη. Διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς φησὶν Ἀθηναῖς ὑποθημοσύνησι γενέσθαι αὐτήν.) [Διαπορεῖται δὲ, διὰ τί εἰς κίνδυνον πέμπων ὁ Πελλίας Ἰάσωνα, εἰσεσε τὸν υἱὸν ἀπελθεῖν. Δημάγητος οὖν φησὶν, ὅτι ὁ Πελλίας ἐπέταξεν ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι τὴν Ἀργὴν, ἵνα τάχιον διαφθαρή· Ἄργος δὲ τὸν ἀντίον ἰσχυροτάτοις γόμοις Ἀθηναῖς ὑποθημοσύναις συνέπηξεν. Τὸ πιστὸν οὖν ὁ Ἀκαστος ἔχων παρὰ τοῦ Ἄργου αὐτός τε ἔπλει ἄκοντος τοῦ πατρὸς καὶ ὁ Ἄργος σὺν αὐτῷ. Ταῦτα δὲ δοκεῖ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ἀνιπτόμενος λέγειν, ὅτι οὐκ ἤθελε μιμνᾶσθαι ἐν δώμασι πατρὸς ἑῷος, ὡς δηλονότι τοῦ πατρὸς πείθοντος μένειν. Καὶ τὸ εὐθύς δὲ προσθεῖναι τὸν Ἄργον δῆλωμα τούτου ἐστίν.]

(V. 226. Ἄργος τε θεῶς. Διὰ τὸ τὴν Ἀργὴν κατασκευάσαι Ἀθηναῖς προνοία.)

V. 230. Ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν. Ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. Καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης ^{v)}), τῆς Μινύου θυγατρὸς. Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησὶν. Φερεκύδης δὲ, Ἀλκιμέδης (τῆς Φυλάκου). Ἡσιόνης δὲ τῆς Δαναιοῦ καὶ Διὸς γίνεται Ὀρχομενός· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Ὀρχομενός καλεῖται. Ὀρχομενοῦ δὲ καὶ Ἐρμίππης τῆς Βοιωτοῦ γίνεται Μινύας ἐπὶ κλησιν, φύσει δὲ Ποσειδῶνος, ὃς οἰκεῖ ἐν Ὀρχομενῷ· ἀφ' οὗ ὁ λαὸς Μινύαι ἐκλήθησαν. Ἐκ δὲ Μινύου καὶ Κλυτοδώρας γίνεται Πρέσβων καὶ Περικλυμένη καὶ Ἐτεοκλυμένη. Ἐκ δὲ Φανοσύρας τῆς Παίονος καὶ Μινύου πάλιν Ὀρχομενός καὶ Διοχθῶνδης ^{w)}) καὶ Ἀθάμας. Ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος φησὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰωλκὸν οἰκοῦντας Μινύας προσαγορεύεσθαι.

V. 238. Παγασαί. Ἀκρωτήριον Μαγνησίας ^{x)}). Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπηγῆθαι τὴν Ἀργὴν. Ὁ δὲ Σκήψιος, ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιρρέεσθαι τοὺς τόπους. Ἔστι δὲ [ἐν αὐτῷ] καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.

V. 240. Ἀστέρες ὡς νεφέεσσι. Πρὸς τὸ γένος καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνδρίαν ἀπιδὼν, ἀστέρας μὲν τοὺς ἥρωας φησὶ, νεφέλας δὲ, τὸν δημοτικὸν ὄχλον.

V. 242. Πόθι τόσον ὄμιλον. Οὐχ ὑγιῶς τὸ πόθι. Ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν. [ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὴν εἰς τόπον σχέσιν δηλοῖ.]

V. 243. Τὸ δὲ, ἔκ τοθι βάλλει, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει.

u) τυγχάνων recte abest a P., fortasse ex varia lectione τυγχάνοντα ortum. v) Ἀλκιμένης τῆς Περικλυ-

μένης male P. w) Διοχθῶνας P. x) Θεσσαλίας P.

Παναχαιίδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν φησὶν, ὅτι αὕτη πρώτη λήθη Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Εὐρύτου.

V. 244. Πυρὶ δηώσειαν. Συμφλέξειαν. Ἡ πολεμήσειαν, καταστρέψειαν.

Δόμους δὲ, τὴν χώραν, τὴν γῆν, συνεκδοχικῶς.

V. 246. Ἄλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα. Ἄλλ' οὐκ ἐκφρεύξις αὐτοῖς ἡ ὁδός· κατ' ἀνάγκην γὰρ ἐστίν· οὐδὲ ἄπρακτος ὁ ἄθλος· νύσουσι γὰρ ῥαδίως. Οἶον εὐκατορθώτως. Ἡ, οὐ φυκτὰ καὶ οὐκ ἵπλοα, διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους.

Πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν. Ἡγουν ἐν τῷ πλῶ ὁ κίνωνος. Ἡ κατὰ κοινοῦ τὸ, οὐ· ἵνα ἦ, ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, ἰδὲ ὁ πόνος ἄπρακτος· πρὸς τὸ, Αὐτῆμαρ δὲ δόμους ὅλοῳ πυρὶ δηώσειαν Αἰήτεω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ. Οἱ δὲ οὗτος, ἄπρηκτος, δύσπρακτος, δυσεργής, δυσκατόρθωτος.

[Ἄλλ' οὐ φυκτὰ. Τοῦτο διχῶς. Εἰ γὰρ ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα μαφέρειν δεῖ, οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἦν τῷ Ἰάσωνι φυγεῖν τὸν πλοῦν, ἰδὲ ἄπρακτον εἶσαι τὸ κελευσθέν. Εἰ ἐπὶ τὸν Αἰήτην, οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἔστι τῷ Αἰήτῃ φυγεῖν τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δέματος, οὐδὲν πόνον ἄπρακτον ποιῆσαι τῶν Ἀργοναυτῶν.]

V. 249. Νόστοιο τέλος θυμηδές. Θυμῆρες. Καὶ τοῦτο πρὸς γυναικίαν φύσιν. Ἄγαν θαυμαστῶς πρὸς τὰς φύσεις αἱ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀνέπλασεν. Τοῖς μὲν γὰρ ἀνδράσιν, καὶ θρασυτέρα ἢ φύσις, ἄνυσιν καὶ τέλος τῶν μελλόντων εἰσάγει· αἱ δὲ γυναῖξιν, ἐπεὶ ἀσθενέστεραι, εὐχὰς καὶ ἐκείας ποιεῖ. Τοιαῦτα γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων αἱ γυναῖκες.

V. 251. Δεῖλῃ Ἀλκιμέδῃ. Ἐπίπονε. Ὁ δὲ νοῦς, εἰ καὶ ὀψέ, ὅμως δ' οὖν ἤλθε καὶ σοὶ κακόν, Ἀλκιμέδῃ (λείπει δὲ ἡ ἀπρόθεσις) καὶ οὐ διετέλεσας λαμπρῶς τὸν βίον ἀνχοῦσα ἐπὶ μούτῳ νύφ.

V. 253. Ἦτέ οἱ ἦεν. Πρὸ τοῦ τὸν ἄθλον ἐπιστῆναι. Πρὸς τὸν Αἴσωνα ὁ λόγος. Ὄντως, φησὶ, βέλτιον ἦν σοὶ πρὸ τοῦ πλοῦ τοῦ Ἰάσονος ἐλυσθέντα καὶ ἐντυλιχθέντα ἐν τοῖς κτέρεσι καὶ ἐνταφιασμοῖς κεῖσθαι νειόθι τῆς γῆς, ἢ γοῦν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τῆς γῆς τόπῳ, νηΐδα καὶ ἄπειρον ὄντα τῶν κακῶν ἄθλων τῶν ἐσομένων τῷ Ἰάσονι.]

(V. 255. Κακῶν δὲ, ἦτοι, τῶν ἰδίων, ἢ τῶν μελλόντων τελεῖσθαι τοῖς Ἀργοναύταις.)

V. 256. Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον. Λέγεται γὰρ, ὅτι τῆς ἄλλης καταπεσούσης ἀγωνιῶντι τῷ Φρίξῳ κατὰ Διὸς βούλησιν ἐρθέγξατο θαρσύνων αὐτὸν ὁ κριὸς, διασώσειν αὐτὸν εἰς τὴν Σκυλίαν. Τοῦτο δὲ αὐτὸ ¹⁾ τῇ Ἀλκιμέδῃ ἔμελλε κακόν γενέσθαι, τοῦτο ἰοῦ ἐκεῖσε στελλομένου. Ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἐκαταῖος φησὶν. Ἐνιοὶ δὲ φασιν, αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου ²⁾ σκάφους πλεῖν. Διονύσιος δὲ ἐν β Κριὸν φησὶ Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ

y) αὐτὸ pro vulg. αὐτῇ ex P. dedi. z) κριομόρφου P.

συμπλευνκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους. (Διὸ καὶ μεμύθουται τὰ περὶ τῆς τοῦ κριοῦ θυσίας αὐτόθι.)

V. 260. Ἐπὶ προμολῇσι. Τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀριστείων. Ἀπὸ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν μολεῖν. Ἐντεῦθεν καὶ τὰς πρώτας προβάσεις τῶν ὁρῶν προμολὰς λέγουσι.

V. 262. (Βεβολημένη. Λύπη βλαβεῖσα, ἢ δυσθυμοῦσα.)

Ὁξὺ δ' ἐκάστην. Μετενήνεκται ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀφῆν. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ.

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσιν ἔχη ^{a)} βέλος ὀξύ ^{b)}).

V. 263. Ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιταταμένη. Σαφεὲς δὲ ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ποιητὴν.

Ἡ δ' ἄχει οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο ^{c)}).

V. 264. Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν. Ἄγαν περιεσφιγμένος, ὥς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγγεως. Ὀμηρος [ἐν ᾧ Ἰλιάδος].

Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος ^{d)}).

Ἐντυπὰς δὲ λέγεται καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως, οὕτως ὥς καὶ τὸν τύπον [τοῦ προσώπου] διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι.

V. 267: Κατηφέες. Κατάστρυνοι διὰ τὴν λύπην.

Τὸ δὲ ἡείροντο, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἡείρον.

V. 268. Ἐπεχεύατο. Ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν, ἐπέβαλεν.

V. 269. Ἀδινώτερον ἤνυτε κούρη. Ὁμοιον τὸ σῆμα τῷ,

— μελάντερον ἤνυτε πίσσα ^{e)}).

Τὸ γὰρ συγκριτικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου.

Ἡνυτε κούρη. Ἀκαταλλήλως τὴν παραβολὴν τέθεικεν. Ὑποτίθεται γὰρ γραῦν μὲν τὸν Ἰάσωνα, κόρην δὲ τὴν μητέρα. Ἔδει δὲ, φησὶ, κατὰ τὸ ἐναντίον ταῦτα τάξαι. Ἀλλ' ἐροῦμεν, ὅτι προσφόρως ὑποκειται ὁ Ἰάσων, οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γηροκομίαν τῇ μητρὶ. Καὶ γὰρ ἡ γραῦς τὴν κόρην ἀνατρέφει, ὥς ἡ μήτηρ, πρὸς τε τὸ ἀφαιρέπονον, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ γὰρ τὸ γῆρας καὶ ἡ βραχεῖα ἡλικία παρεοίκασι· καὶ πρὸς τὸ χρῆζειν τῆς τρεφούσης. Μητρυνὰ δὲ ὥσπερ ἀπηνηὲς ἐπικειμένη ἐστὶν ὁ Πηλεΐας. [Τὸ δὲ παράδειγμα καταλλήλως ἔχει. Οὐ γὰρ τοῦτο μόνον ὁρᾶν δεῖ, ὅτι τὰς ἡλικίας ἐναντίως ἔλαβε, τὴν μὲν Ἀλκιμέδην, γραῦν οὖσαν, ἀπεικασας κόρην, τὸν δὲ Ἰάσωνα νέον γρηῖ. Οὐ γὰρ πρὸς τὰς ἡλικίας ἀφορᾶν δεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὰ συμβεβηκότα τοῖς προσώποις· ταῦτα γὰρ παραβάλλομεν. Ἄλλως τε καὶ τρόπον τινὰ ὁ Ἰάσων γρηῖ ἔοικεν πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην· ὥς γὰρ τῇ γραῖ προσήκει τρέφειν τὴν ἑαυτῆς παῖδα, κούρην οὖσαν, οὕτως καὶ τῷ Ἰάσωνι προσήκει γηροκομεῖν τὴν μητέρα.]

a) ἔχει P. b) Π. XI, 269. d) Π. XXIV, 163. e) Π. IV, c) Od. XV, 857. ἰφθιτο P. 277.

V. 271. Τὸ δὲ κηδεμονῆες κατὰ πλεονασμὸν, ἀπὸ τοῦ κηδεμόνες. Οὕτω δὲ λέγονται οἱ κατὰ γάμον οἰκεῖοι, οἱ κηδεσται καὶ κηδόμενοι.

(Ἡ οὐκ εἰσὶν. Τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην, ἥ οὐκ εἰσὶν ἄλλοι παῖδες.)

V. 272. (Βίοντον βαρύν. Δείπει τὸ οὔσα. Ὑπὸ μη-
τριαν οὔσα, κακὴν ζωὴν διάγει. Τίθεται γὰρ τὸ βίοντος καὶ ἐπὶ
τῆς ζωῆς, ὥς νῦν, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου.)

Τὸ δὲ ἡγηλάζει, καὶ ἡγηλάσκει, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγμα-
τος κεῖται. Δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρίβειν καὶ ἐνέχεσθαι,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. [Παραπλήσια δὲ τούτοις τὸ ἡλά-
σκειν καὶ ἡλασκάζειν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἡλάσκειν ἀμετάβατον.] (Ἐπὶ
γὰρ τῶν μυιῶν φησὶν Ὅμηρος.)

Αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσι ^f).

(καί·) [τὸ δὲ ἡλασκάζειν μεταβατικόν·]

— — ὅπη κεῖνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει ^g).

V. 275. Ἐκφλύξαι. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Φλύζειν δὲ κυ-
ρίως τοὺς λέβητας φάμεν καιομένους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ
ὔδωρ.

Περισπᾶται δὲ τὸ ὀρέχθεῖν, ὥς ποιεῖν. Ἔστι δὲ μύκημα ^h)
φωνῆς ἀνάρθρου. Ὅμηρος·

— πολλοὶ ⁱ) μὲν βόες ὀρέχθεον ^k).

Δεῖ δὲ μᾶλλον ἀκούεσθαι ἐπὶ τοῦ στένειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχύ-
νεσθαι. Ὅμηρος·

— — (ἐν) ἄλγεσι θυμὸν ὀρέχθων ^l).

Ἔοικε δὲ τὸ μὲν περισπώμενον εἶναι διὰ τοῦ ο· τὸ δὲ βαρύτονον,
διὰ τοῦ ε, ἐρέχθω.

[V. 283. Τὸ δὲ πέσσειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν.]

(V. 284. Ἀχαιϊάδεσσιν. Ταῖς Θεσσαλαῖς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ
τοῦ Φθίου. Ὅμηρος·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί ^m).

V. 285. Δμῶις ὅπως. Ἐν τῇ προεκδόσει οὕτως ἔχει·

Δμῶις ὅπως κεν ἐοῖσι βιώσομαι ⁿ) ἐν μεγάροισιν.

Καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως, οἷζυρὴ ἀχέεσσι δυσάμμορος. Εὗρηται δὲ καὶ
οὕτως·

Σεῖο πόθῳ φίλε κοῦρε δυσάμμορος·

V. 287. [Τὸ δὲ] ὧ ἐπι μούνῳ ^o). Ἐπὶ ἄρρενος δεῖ
νοεῖν. Εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰππολύτην, (ὥς φησὶν Ἰβυ-
κος.)

V. 288. Μίτρηην πρῶτον ἔλυσα. [Λέγεται μὲν καὶ φυ-
σικῶς· λύσις γὰρ ἐστὶν ἡ κύησις· λέγεται δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν.]

f) Π. Η, 470. g) Od. IX, 457. Π, 684. n) κενεοῖσι βίωμαι P.
ἡλασκάζειν ἐμὸν μένος P. h) μί- o) Sic recte P. Vulgo verba ὧ ἐπὶ
μημα P. i) πολλὸν P. k) Π. μούνῳ cum versu praecedente jun-
XXIII, 30. l) Od. V, 83. m) Π. guntur.

Λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουςαι, καὶ ἀνατιθέασιν Ἀρτέμιδι. Ὅθεν καὶ Λυσιζώνου ^{p)} Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις.

V. 292. Κινύρετο. Ἐθρήνει. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐστὶν ἐπὶ βροός. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μνῆσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

(V. 293. Ἐπισταδόν. Ἐφεστηκυῖαι.)

V. 296. Ὡδε λίην. Πάνυ τετηρημένως. Ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. [Ἀλγεῖν μὲν οὐ κωλύει μητέρα οὕσαν· τὸ δὲ λίαν ἀλγεῖν ἀποτρέπει.]

Ἐπεὶ οὐ μὲν. Πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ,

Οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο ^{q)}).

V. 297. Ἀλλ' ἔτι κε ν. Πρὸς τὸ Ὀμηρικὸν καὶ τοῦτο, — — πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα ^{r)}).

Ἄροιο. Λάβοις ^{s)}). Ὅθεν καὶ τὸν Ἄρη τινὲς ἐτυμολογοῦσιν, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, καὶ ὠφελεῖσθαι ἐν πολέμῳ. (Ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀποίση ^{t)}).

V. 299. Ἀνιάξουσά περ. Ὁ περ σύνδεσμος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γε, καὶ δὴ. Οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπέδωκεν. Ἐν γὰρ τῷ, — Μηδ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἔων, τὸν περ μεταλαμβάνει εἰς τὸν δὴ· ἀγαθὸς δὴ ὢν. καὶ τὸ, — φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον, [ἀντὶ τοῦ] φυγόντι δὴ. [Ἡ οὖν καὶ ἐνταῦθα τὸν περ μεταλαμβάνειν δεῖ εἰς τὸν δὴ,] ἢ τὸ ἐξῆς οὕτως, τῶν μοῖραν [καίπερ] κατὰ θυμὸν ἀνιάξουσα, ὅμως τλήθι φέρειν.

V. 302. Ἐχρη. Ἀντὶ τοῦ ἐχρησμάδησε ^{u)} (περὶ τῆς ναυτιλίας.) [Ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ χράω, χρῶ.]

(Ἀτὰρ μετέπειτά γ'. Ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, τῇ τε Ἀθηνᾷ καὶ ταῖς θεοπροπίαις ἔτι θάρσει, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀριστέων ἀρωγῇ, τοῦτ' ἔστι βοηθεία.)

V. 303. Ἀλλὰ σὺ μὲν. Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν, Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα ^{v)}).

V. 304. Μηδ' ὄρνις. Πάλιν [παρὰ] τὸ Ὀμηρικὸν, — μηδέ μοι αὐτὴ ὄρνις [ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν ^{w)}]).

V. 305. Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν. Τὸ κεῖσε, εἰς τὴν Κολχίδα, ἢ εἰς τὸν λιμένα. Τὸ δὲ ὁμαρτεῖν, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀκολουθεῖν, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν.

Ἔται δὲ ἀντὶ τοῦ ἑταῖροι. Οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμος ἡ λέξις, κατὰ ἀποκοπὴν δὲ ἐξενήνεται. (Πρῶτος δὲ Ὀμηρὸς κέχρηται, λέγων,

— κασίγνητοί τε, ἔται τε ^{x)}).

p) Sic P. Vulgo λυσιζώνης. q) Il. XXIV, 524. προῆξις κρυεροῖο γόοιο P. r) Il. XXIV, 551. s) Sic recte P. Vulgo λάβης. t) Ita e-

mendavi vulg. ἀποίσης. u) ἐχρησμάδοι P. v) Il. VI, 490. w) Il. XXIV, 219. x) Il. XVI, 456.

Διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πλήρους ἐκφέρεται·

Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι γ).)

V. 306. Προτέρωσε. Ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν. Ὅμηρος·
Οὐδ' ἄρα ^{z)} μοι προτέρω νῆες κλον ^{a)}).

V. 307. (Οἶος δ' ἐκ νηοῖο. Οἰκεία ἢ παραβολή. Ὅ,τε γὰρ Ἰάσων νέος, καὶ ὁ Ἀπόλλων νέος.)

V. 308. Δῆλον ἄν' ἡγαθέην. Δῆλος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος· ἢ πρὶν μὲν Δῆλος ^{b)}), ὕστερον δὲ Ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα· πάλιν δὲ Ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς.

Ἡ ἐκ Κλάρου. Κλάρος πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος. Καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ὑπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον, ἢ ὑπὸ ^{c)} Κλάρου τινὸς ἥρωος ^{d)}), ὡς Θεόπομπος. Νέαρχος ^{e)} δὲ φησιν, ὅτι κατὰ κλῆρον ὁ Ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι. Οἱ δὲ τὴν Θηβαίδα γεγραφότες φασίν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνέτεθῃ Μαντῶ ἢ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ ^{f)} τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ, τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ὧ ἂν συναντήσκειν, συναπῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα. Καὶ κεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν. Διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος, ἀπὸ τῶν δακρύων. Συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὕδρηλοι, ἀντὶ τοῦ ὕδρηροί. Λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρου, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστήσαι. Ὁ δὲ Ῥάκιος οὕτως ὠνομάζετο διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοειμονίαν. Οἱ δὲ Κλάρου φασὶ κληθῆναι διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ Ποσειδῶνα καὶ Ἄρην.

V. 311. (Κεκλομένων ἄμυδις. Πάντων ὁμοῦ κελευμένων καὶ ἐπενυφημούντων.)

Τῷ δὲ ξύμβλητο. Τοῦτο ξύμβολον ἀγαθόν, ὅτι τε γεραιὰ καὶ ὅτι ἱέρεια ἢ Ἰφιάς.

V. 312. [Ἀρήτεῖρα δὲ καὶ ἱέρεια, ἀπὸ τοῦ ἀρητῆρ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σωτῆρ σώτειρα. Ἐν δὲ τῷ πολιήοχος ἐπεντέθη τὸ ἦ.]

(V. 313. Οὐδ' ἔτι φάσθαι. Προσληπτέον τὸν καὶ. Ὅμως δὲ καὶ λαλῆσαι προθυμουμένη, οὐκ ἔφθασε. Τὸ γὰρ ἔμπεης νῦν ἀντὶ τοῦ ὅμως.)

V. 319. Δειδέχατ'. Ἐδεξιούντο, ἢ προσεδέχοντο.)

V. 322. Καταβλώσκοντας. Κατερχομένους, καταμολίσκοντας [καὶ κατὰ συγκοπὴν καταμόλσκοντας]. Τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. Συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. Ὅθεν καὶ ὁ ψωμὸς, βλωμὸς, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὅ ἐστι κατέρχεσθαι. Καὶ πῖτυν βλωθρὴν (Ὅμηρος ^{g)}), τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκουσαν.

γ) Od. V, 141. z) Οὐ γάρ P. d) Κλάρου τοῦ Ἄλως P. e) Κλέαρχος P. vix rectius. f) Sic P. Vulg. a) Od. IX, 64. b) ἄθλος P. c) ὑπὸ P. Vulgo utroque loco ἀπὸ. Μηκυναίῳ. g) Il. XII, 390.

V. 324. Δέρμα δ' ὁ μὲν. Σύνηθες τοῖς ἥρωσι τὸ δερμα-
τοφορεῖν.

V. 401. Ἐϋστείρης. Εὐτρόπιδος.

Οἰήϊα δέ, τὰ πηδάλια, οἶον οἰήσια, ἐπειδὴ οἰήσεως χρεῖα
τῷ κυβερνήτῃ. Οἱ δὲ γλωσσογράφοι τοὺς οἶακας. [Λέγεται δὲ οὕ-
τως ἀπὸ τοῦ οἶειν, τοῦ κομίζειν· κομιστικὰ γὰρ τὰ πηδάλια.]

V. 403. Νῆεον αὐτόθι. Ὠικοδόμουν, κατεσκεύαζον.
Ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως, ἣ ἐστὶ νήησις. Ἦ ἐσώρευον. Ἐν-
θεν καὶ νηδύς· καὶ ναῦς, ἐν ἣ σωρεύεται ὁ φόρτος.

Ἐπακτίου, Ἐπάκτιος, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος.

V. 406. Τείως δ' αὐτ' ἀγέληθεν. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ
ταῦτα ἐποιοῦν.

Ἡ δὲ πρὸ πρόθεσις νῦν ἐστὶ τόπου ^{h)} δηλωτικὴ· ἀντὶ τοῦ,
εἰς τοῦμπροσθεν. Ὡς τὸ,

(Ἐκ δ') ἄγαγε πρὸ φόωσδε ⁱ⁾).

V. 407. Δύω βόε. Εἰκότως ἐπὶ δυοῖ προσηγορίαις, Ἀκτίου
Ἐμβασίου τε, δύο βοῦς ἄγουσιν.

(V. 408. Κουρότεροι. Ἐπεὶ ἴσως αἰ νέος ὁ θεός, καὶ
οἱ τῶν ἐταίρων νεώτεροι τὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. Καὶ Ὅμηρος,
ἐπὶ τῆς τῶν νέων θυσίας,

Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ^{k)}).

Ἦτοι οὖν συγκριτικῶς ἐστὶν, ἢ πρωτοτύπως.)

V. 409. Χέρνιβα. Χέρνιβας μὲν οἷς τὰς χεῖρας νί-
πτουσιν· οὐλοχύτας δὲ οἱ μὲν τὰ κανὰ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται
τὰ πρὸς θυσίαν· οἱ δὲ τὰς κριθὰς, ἐπειδὴ οὐλὰς ἐνέβαλλον τοῖς
βωμοῖς.

V. 411. Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς ^{l)} πόλις τῆς Μαγνησίας,
ἀπὸ [Αἰσωνος] τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησὶ (καὶ
Φερεκύδης).

V. 413. Ἀνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο. Ἀνυσιν, τὴν
ἐνέργειαν, ἢ τὴν ταχυτῆτα. (Ὅμηρος·

Οὐκ ἀνύω φθονέουσα ^{m)}).

Πείραθ' ὁδοῦ, αὐτὸν τὸν πλοῦν καὶ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ.

V. 414. Ἐπαίτιος. [Ἡ πρὸς τὸ δοθὲν μάντευμα τῷ Ἰά-
σανι ἀναφέρειν δεῖ, ἢ πρὸς τὸ δοθὲν τῷ Περίῳ.] (Διὰ τὸ χρησμο-
δῆσαι τῷ Περίῳ. Ῥητορικῶς δὲ, ὥσπερ αἰτίῳ γενομένῳ τοῦ πλοῦ
τῷ θεῷ, καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀνατίθῃσιν, ὥσπερ οἴκειον.)

V. 416. Ἑλλάδα. Ἑλλάδα οἱ μὲν τὴν Φθίαν φασὶ συνα-
νύμως· ἡμεῖς δὲ χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι Ἑλλάδα, οὐ μέντοι
γε τὴν αὐτὴν τῇ Φθίῳ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

V. 419. Ὀρτυγίην. Περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν
τοῖς Δηλιακοῖς ἱστόρηκεν· καὶ Νίκανδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, ἐκ
τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων
τάδε·

h) κινήσεως P. i) Π. XIX, 118. go Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς. m) Π. IV,
k) Π. I, 470. l) Sic P. Vul- 56.

Οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης Τιτηνίδος ὁρμηθέντες.

Οἱ μὲν, τὴν Ἐφεσον· οἱ δὲ, τὴν πρότερον Ἀήλον καλουμένην· ἄλλοι δὲ, τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίας νῆσον. ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι βοῶνταιⁿ⁾. Καὶ ἡ Ἀήλος οὖν οὐχ, ὥς μεμύθεται, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Λητοῦς ἀδελφῆς [Ὀρτυγία ὠνομάσθη, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι ὠνομάσθησαν.] (ἀλλὰ καθὼς πᾶσαι αἱ Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας.)

V. 421. Ἐπίβαθρα. Ἐπιβατήρια.

Χάριν δὲ, μισθὸν τυνὶ, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νῦν πρῶτον τῆς νεώς.

Προτεθείμεθα, Ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.

V. 424. [Τὸ δὲ εὐδιᾶν, τὸ μετ' εὐδίας πλεῖν.]

V. 425. Προχύτας. Οἱ μὲν τὰς κριθάς, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ, ὃ εἰσάθαι ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου, (ἐπὶ τοῦ ἐπινεύειν τὸ ἐρεῖον. Λείπει δὲ ἡ σὺν.)

V. 426. Τὸ ζώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι, ἢ ἐτοιμασθῆναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀπλίσασθαι.

V. 430. Χαλκείῳ πελέκει. Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι· ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὐρεθέντος σιδήρου, χαλκῷ ἐχρῶντο. Ὡς καὶ Ἡρόδοτος φησὶ·

Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος^{a)}.

V. 431. Περιρῶρηδῆς κεράεσσιν. Ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθεῖς. ἐπιρῶραγεις εἰς τοῦ ἔμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθεῖς. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,

περιρῶρηδῆς δὲ τραπέζῃ

κάππεσεν^{p)}.

(ὁ Εὐρύμαχος.) ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. Τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν, οὕτω λέγεται^{q)}. (Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθεῖς εἰς τὸ ἔμπροσθεν.)

V. 434. Ἀημῶ. Τῷ ἐπίπλῳ, ᾧ^{r)} ἐνειλοῦσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαέστατα ᾧσι.

V. 436. Θεεύμενος. Τὸ θεῖσθαι Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν τίθησιν, θηήσαντες ἔλαφον. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τοῦ βλέπειν.

V. 438. Πορφυρέαις. Πορφυριζούσαις. Ταῖς τοῦ πυρὸς καμπαῖς καὶ εἰλήσεσιν οἷον πορφυριζούσαις. Ἐναργῆς δὲ ἡ φράσις.

Ἐλίκεσσιν. Ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς.

(V. 441. Κῶας ἄγοντας. Ἔδει ἄγουσιν εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὑμῖν. Καὶ ὁ ποιητὴς δὲ,

n) Σικελίην et βοῶνται P. hoc recte, est enim fragmentum poetae, ita restituendum:

ὁμοτέρμονα νῆσον
Σικελίῃ, ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι
βοῶνται.

a) Op. et D. 151. p) Od. XXII,

84. q) Ἀντίμαχος δὲ τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω φησὶ λέγεσθαι. P. Antimachi nomen ex omisso Eurymachi natum videtur. r) Addidi ᾧ, a syllaba praecedente absorptum.

Αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἔοντα *).

V. 444. Ἀσίδορ. Ἡ Ἀσία ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀσίας τῆς Προμηθέως μητρὸς καὶ Ἀτλαντος. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν.

V. 445. Ὡδε κακοῖς δεδαώς. Οὐκ ἐν τοῖς καθόλου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἑμοῖς βλαβεροῖς. Ὑπερβατόν δέ ἐστι, καὶ πλεονάζει ὁ καὶ σύνδεσμος. Λεῖπει δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις. Καὶ ἐνήλλακται γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥῆμα συντελικόν, ἀντὶ τοῦ ἐξηλθόν. Ὁ δὲ λόγος οὗτος, ἔμπροσθεν ἐκ κακῶν οἰωνῶν ἔγνωκώς τὸν ἐμεῦ τοῦ μόρου, ἐξηλθόν ἐκ τῆς πατρίδος, ἵνα ὑμῖν συμπλεύσας κλέος ἀπενέγκωμαι.

V. 446. Ὅφρ' ἐπιβαίην. Ὑπερβατόν ἐστι. Τὸ δὲ ἐξῆς, ὅφρ' ἐπιβαίην νηὸς, ἐπιβάντι δὲ τῆς νηὸς ἡ εὐδοξία τοῖς οἴκοις ἔποιτο.)

V. 450. Σταθερόν. Ἀντὶ τοῦ καυματηρόν καὶ θερμόν. Λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, (ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανῆσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέρχει τῶν ὑποκειμένων.) Ἡ διὰ τὸ ἐστηκέναι. (Ἦττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος.)

V. 454. (Πολιοῦ. Διὰ τὸ λευκαίνεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων κλυζόμενον.)

Φυλλάδα δὲ, τὴν στιβάδα τῶν φύλλων.

V. 456. Λαρόν. Παρὰ τὸ λίαν ἀρηρός. Ἡ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποιήται. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσὶ *), τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν.

V. 459. Ἐψιόωνται. Παρὰ τὴν ἐψίαν, ἥ ἐστι διὰ λόγων παιδιὰ, οἷον ἐπεσία **) τὶς οὔσα, παρὰ τὸ ἔπος. Διὸ καὶ ψιλοῦται. (Ὅτε δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολοῦθουσιν.)

(Ἄατος. Ἡ ἄγαν βλαπτική. Τὸ γὰρ αὐτὸ πρῶτον, ἐπίτασις ἐστίν. Ὡς ἀχανὲς καὶ ἀτενές.)

V. 461. Πορφύρεσκεν. Ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθους ἐνεθυμεῖτο. Πορφύρα γὰρ, εἶδος ἰχθύος ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὐρεσκόμενον. Ἐμερίμνα γοῦν καὶ τὸν τῆς γῆς καὶ τὸν θαλάσσης κίνδυνον.

V. 468. Ζεὺς τόσον *). Περὶ τοῦ Κύκλωπος Ὅμηρος· Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδολήην **). Διὰ τούτων αὐτοῦ ἡ ὑπερηφανία δηλοῦται. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἀσεβῆ αὐτόν λέγει·

— καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο **) τόξον *).

V. 471. Τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν. Ἀρήνη πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἱερὰνα λέγεται, ὥς φησι Πείσανδρος.

[Τὸ ἀοσσητῆρ, ἀντὶ τοῦ βοηθός.] Φησὶ δὲ ὑπερηφάνως, ὥς οὐ φέρεις με σύμπλουν, ἀλλὰ βοηθόν.

V. 473. Χαλίκρητον *). Τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς

*) II. I, 541. t) λαροῦς πόδας w) Od. IX, 277. x) εἴλετο P. P. u) ἐποεσία P. v) τόσσον P. y) II. IX, 559. z) χαλίκρατον P.

ρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάνχας χαλιμίας ^{a)} φησὶ λέγεσθαι.

V. 475. Ἰδμων δέ. Οἰκείως τὸν Ἰδμονα, ὡς μάντιν ὄντα, ποιεῖ ἐναντιούμενον τῷ Ἰδῳ ἐχθρῷ ὄντι Ἀπόλλωνι.

V. 478. Οἶδάνει. Ἐπαίρει, μετεωρίζει, θρασύνει, ἀνεργτικῶς. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἄρξηται μετεωρίζεσθαι. [Ἐξ οὗ καὶ οἶδμα τὸ κύμα. Σημαίνει οὖν τὸ μετεωρίζειν καὶ αὐξάνειν καὶ θρασύνειν.]

V. 481. Ἐπιφλύειν μακάρεσσιν. Τὸ ἐπιφλύειν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν.

V. 482. Ἀλωϊάδας. Τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὀμηρος οἶδεν. Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτοὺς φησὶ· διὰ δὲ τὸ ἀνατελεῖσθαι ὑπὸ [Ἰφιμεδείας] τῆς Ἀλωέως γυναικὸς, μυθευθῆναι, ὡς Ἀλωέως εἶσιν υἱοί. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπιλήσιν· ταῖς δὲ ἀληθείαις, Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτούς. Καὶ Ἰλιν πόλιν Αἰτωλίας ^{b)} ὑπὸ τοῦ πατρὸς ^{c)} αὐτῶν ἐκτίσθαι· ἧς Ὀμηρος μνημονεύει,

— οἳ τ' Ἄλιν εἶχον ^{d)}.

[Τὸ δὲ οὐδ' ὅσσον, ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὀλίγον.]

V. 485. Ἐκ δὲ γέλασσαν ^{e)}. Καὶ τοῦτο κουφότητος σημεῖον· εἶγε καὶ Ἰσοκράτης φησὶ, Μῆτε γέλωτα προπετῇ στέργε.

V. 486. Κερτομίοισιν. Εἰρωνευτικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις.

Ἐπιλλίζων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπιμακώμενος. Ἐπιλλοὶ ἔρ οἱ στραβοί.

V. 487. Ἀργεῖ νῦν. Δι' ἀμφοτέρων ἐπισκώπτει τὸν Ἰωνά· πρῶτον μὲν, ὡς ἀτεχνῇ μάντιν· δεύτερον δὲ, ὡς μέγα φρονῶντα ἐπὶ Ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ, ὡς μέγα δυναμένῳ τοὺς αὐθάδεις κταίρειν. Τοῦτο δὲ μετὰ ἀπειλῆς δρᾶ λοιδορῶν.

V. 491. Χρεῖω. Δηλαῖ καὶ τὸ κατὰ χρεῖαν καὶ μοῖραν λεγόμενον, καὶ τὸ μέλλον.

Μεταμώλιον δὲ, μεταμελείας ἄξιον. Γράφεται δὲ καὶ μεαμώλιον· ὃ ἐστὶ μάταιον, μετὰ ἀνέμων φερόμενον. Ἀπὸ γενιῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ος, τῷ ἰ παραληγόμενος· οἶον Ἀμμων, [Ἀμμωνος,] Ἀμμώνιος· Ἀνέμων, Ἀνεμώνιος. •

V. 492. Χώετ' ἐνιπτάξων. Ἐχολαῦτο καὶ ὠργίζεται καλολογῶν καὶ μεμφόμενος.

V. 495. Δαιῆ. Κατ' εὐφημισμὸν, τῇ ἀριστερᾷ.

Πείραξεν ^{f)} δὲ, ἀντὶ τοῦ ἥρμοττεν.

Περιττὴ δὲ ἡ ἀνά. Τὸ γὰρ ἐξῆς, καὶ Ὀρφεὺς δέ. Εἰ μὴ ὅτι τῆς ἀνὰ τὸ ἀναστὰς λέγει· ἀναστὰς δὲ καὶ ὁ Ὀρφεύς. [Ἡ ἀνὰ ἡ ἰρισὴ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνέστη.]

a) χαλίδας P. Hinc Χαλιμάδας legendum esse recte suspicatur Naek. Choeril. p. 217, qui etiam λέγεται in γενέσθαι mutandum putat.

b) ἐν Θεσσαλίᾳ P. c) ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς P. d) II. II, 682. e) ἐκ δ' ἐγέλασσε P. f) ἐπήραξεν P.

Ὅρα δὲ τὸ τῆς μουσικῆς χρήσιμον, εἴη τὰς στασεις καὶ τὰς φιλονεικίας καταπαύει.

V. 496. Ἡεῖδεν δ' ὡς γαῖα. [Ἡ τοῦ Ὀρφέως ὠδή φυσιολογίαν περιέχει.] Τὴν πρώτην σύγχυσιν τῶν στοιχείων ἄδειν βούλεται, ὡς ἐκ τινος φιλονεικίας τὸ ἴδιον ἕκαστον μετέσχεν, καὶ τάξιν ἔλαβεν. Οἰκεία δὲ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἡ ὠδή ὅ). (ὅτι πρέπον ἐστὶ τῆς μάχης καύσασθαι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν διάθεσιν ἐπανιέναι.) [δικαιοσύνην γὰρ παιδεύει, καὶ μὴ συγκεχυμένως, εἴτουν ἀπόσμως ζῆν, ἀλλ' εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως.]

V. 498. Νείκεος ἐξ ὀλοοῖο. Ἐμπεδοκλῆς φησὶν, ὅτι συγκεχυμένων ἀπάντων τοπρότερον, νεῖκος καὶ φίλια παραπεμφθέντα τὴν διάκρισιν ἐποίησαντο· χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι. Ὡς ἐπεται, ὡς εἰκός, μὴδὲ ἀπολωλέναι. Ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ, λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος, Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν (πάντες) ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε ἡ).

Καὶ Ζήνων δὲ [ὁ Στωϊκός] τὸ παρ' Ἡσιόδου ἰ) χάος, ὕδωρ εἶναι φησὶν· οὐ συνιζάνοντος, ἰλὺν γίνεσθαι· ἥς πηγνυμένης, ἡ γῆ στερεμνιοῦται. Τρίτον δὲ ἔρωτα γεγονέναι (καθ' Ἡσιόδον), ἵνα τὸ πῦρ παραστήσῃ· πυρῶδέστερον γὰρ πάθος ἔρως. Ἀναξαγόρας δὲ μύθρον εἰπὼν τὸν ἥλιον, φησὶν, ἐξ οὗ τὰ πάντα γίνεται κ). Διὸ καὶ Εὐριπίδης γνώριμος αὐτῷ γεγονώς χρυσέαν βῶλον τὸν ἥλιον εἶπε· Τὴν δὲ σελήνην ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραν πλατεῖαν ἀποφαίνεται, ἐν ἣ δοκεῖ ὁ Νεμαῖος λέων πεπτωκέναι.

V. 501. Οὕρεα. Δοῦρις φησὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη.

V. 509. Δικταῖον. Τὸ Κρητικόν, ἐνθα ἀνέτράφη ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ.

V. 513. Τοὶ δ' ἄμοτον ἰ). Ἀντὶ τοῦ ἀμότως καὶ ἀκορέστως. Ὁ δὲ νοῦς, Λήξαντος δὲ τῆς ὠδῆς ἢ), ἀπλήρωτοι αὐτῆς ὄντες ἔτι, προετείπεισαν τὰς κεφαλὰς, ἀνατετακότες τὰ ὦτα, καὶ ἡρεμοῦντες ἐν ἡσυχίᾳ· τοιαύτη ἡδονὴ συνείχοντο.

V. 515. Κήληθ μῶ. Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μετὰ τοῦτο γέγραπται·

Ἡμος δὲ τριτάτῃ φάνη ἡώς ἡ), τῇ δ' ἐπὶ νύκτα ὁ)
βουθύσιον ῖ) Ἐκάτοιο κατ' αὐτόθι δαινυμένοισι,
τῆμος ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιὴ πέσεν. ὦρτο δὲ Τίφυς
κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι. τοὶ ὁ) δ' αἶοντες
[ἰδυῖς ἔβαινον].

(Ἐξῆς δὲ τῶν ἐκκειμένων),
σμερδαλέον δὲ λιμήν.

V. 516. Οὐδ' ἐπιδήν μετέπειτα. Οὕτως ἀναστρεπτέ

g) ἡ φυσιολογία P. h) II. VII, 99: i) Sic P. Vulg. Ἡσιόδου. k) ἐξ αὐτοῦ πάντα γεγονέναι. P. l) Τοῦ δ' ἄμοτον. P. m) τοῦ Ὀρφέως n) ὁδός. P. o) νυκτὶ P. p) βαθυσίην P. q) σέλμασιν. οἱ P.

ν φράσιν, "Ἐπειτα οὐκ ἐπιδὴν οὐδὲ μετὰ χρόνον κεράσαντες, ἀντὶ
ἱ, εὐθέως καὶ μετ' ὀλίγον [ὑπέχεον ταῖς γλώσσαις].

V. 517. "Ἡ θέμις. "Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κιν-
ν, ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύ-
τῳ Ἑρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. Καὶ ἴσως φυσικῶς. Ἐπεὶ
ο Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα,
ἱς ὕπνου ἐπιπεσόντος ἠρεμεῖ, εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν θύουσιν.
αὐ"Ομηρος").

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον").

ευχίδας") δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι Ἀλκάνθους") ὁ Πέ-
πος διὰ τὸν Χρυσίππου φόνον φυγαδευθεὶς ἐκ Μεγάρων, ἀπ-
χετο κατοικήσων εἰς ἑτέραν πόλιν. Καὶ δὴ περιπεσὼν λέοντι λυ-
ινομένῳ τὰ Μέγαρα, ἐφ' ὃν καὶ ἕτεροι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ
ῦ βασιλέως τῶν Μεγάρων, καταγωνίζεται τοῦτον· καὶ τὴν γλῶτ-
ν αὐτοῦ [ἀποτεμῶν καὶ] εἰς πῆραν θέμενας, ἐπανῆλθεν αὐθις
; τὰ Μέγαρα. Καὶ ἀπαγγελλόντων τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὴν
ῖραν, ὅτι αὐτοὶ εἰσιν οἱ κατηγωνισμένοι") τὸ θηρίον, προσκομί-
ς τὴν πῆραν, ἤλεγξεν αὐτούς. Διόπερ θύσας τοῖς θεοῖς ὁ βασι-
ὺς, τὸ τελευταῖον τὴν γλῶσσαν ἐπέδηκεν τοῖς βωμοῖς· καὶ ἀπὸ
τε ἔθος τοῦτο διέμενεν Μεγαρεῦσι. Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ
υσιῶν φησὶν, ὅτι [ἡ γλῶττα] τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρω-
ῦόν ἐστι. (Καὶ"Ομηρος").

Ἄλλ' ἄγε τάμνετε γλώσσας.

ντὶ τοῦ παύετε τοὺς λόγους.)

V. 526. Ἐν γὰρ οἱ δόρυ. Πιθανῶς ἐκ τῆς Δωδωνίδος
ησι δρυὸς τὸ ξύλον εἶναι ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸ φωνῆεν, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ
ρθέγγετο, ὥς φησιν"Ομηρος").

— — ὄφρα θεοῖο

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο βουλὴν ἐπακούσοι").

V. 528. Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα. Τὰς τῶν ἑρετῶν καθέ-
ρας, τὰ σελιδῶματα. Καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται
καὶ σελιδῶμα. "Ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν δραψωδιῶν διὰ τὸ πλά-
ς φαμέν.

V. 533. Ποσσὶν ὑπεκλύσθη"). Καὶ αὐτῷ ἐπικαθε-
θέντι κάτωθεν παρὰ τοῖς ποσὶ μάλλον ἐπεκλύσθη") ἡ τρόπις τῆς
ῖως, καὶ ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἐγένετο, τῷ βάρει τοῦ ἥρωος.

V. 537. ("Ἡ που ἐν Ὀρτυγίῃ. Ἐν τῇ Δήλῳ. Τὸ δὲ ἐξῆς
ῖτως, Καθάπερ ἡῖθεοι ἐν Δελφοῖς, ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ ἐν Ἰσμηναῷ πε-
τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος χορὸν στήσαντες, πρὸς τὸ τῆς κιθά-
ς μέλος ἡρμωσμένως κροτοῦσιν τοῖς ποσίν· οὕτω καὶ οὗτοι, τῇ
ῖν Ὀρφέως κιθάρα κηλούμενοι, σφοδρότερον πρὸς τὴν κωπηλα-
ῖαν ἤεσαν.) Τὸ δὲ ἐξῆς, [τὸ ρήσσωσιν, ἀντὶ τοῦ κτυποῦσι. Σύν-

r) Od. III, 341. s) βάλλομεν P. w) Od. III, 332. x) Od. XIV, 327.
y) βοὴν ἐπακούση P. z) ὑπεκλά-
d I, 118. u) Ἀλκάνθους P. v) σθη P.
αταγωνισάμενοι P. fortasse rectius.

απτε δὲ αὐτὸ τῷ ὁμαρτῇ,] ὁμαρτῇ ἐήσσωσιν. Ἡ δὲ ὑπὸ πρό-
θεσις παρῆνται ὡς παρ' Ὀμήρῳ^{a)}),

— — — ὑπαὶ πόδα νελάτον Ἰδης.

Ἰσμηνοῖο. Ἰσμηνὸς, ποταμὸς Βοιωτίας· ἀφ' οὗ, Ἰσμηνίου
Ἀπολλωνος ἱερὸν.

(V. 542. Κήκισεν ἄλμη. Ἀνεδίδοτο καὶ ἀνεπήδα ἐκατέρω-
θεν τῆς νεῶς ἢ θάλασσα.)

V. 543. Μορμύρουσα. Δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινου-
μένη φοβερῶς. (Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει,

Μορμύρουσα τυπῆσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.)

V. 545. Τεύχεα. Εἰς κόσμον τῆς νεῶς εἰώθασιν ὅπλα πε-
ριτιθέσθαι.

Μακρὰ δ' αἰέν. Ὀνοῦς, ἐλευκαίνετο δὲ τὸ ὕδωρ, καθ-
άπερ ἀτραπὸς διὰ χλοηφοροῦντος πεδίου. Ἡ ἄλλως, ὡς δήλη
ἐστὶν ἡ ὁδὸς πεδίου μεταξὺ χλοηφόρου, οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς νεῶς
ἐφαίνετο.

V. 547. Πάντες δ' οὐρανόθεν. Διὰ τούτου ἐβεβαιώ-
σατο καὶ τοὺς θεοὺς σκοπεῖν καὶ θαυμάζειν τὸν πλεῦν. Οὐ γὰρ ἀ-
πλῶς τινὲς ναῦται ἦσαν, ἀλλ' ἡμίθεοι.

V. 551. Τὸ δὲ νῆα ὑπὸ Ἀθηνᾶς εἰργασμένην, πρὸς πᾶν θαῦ-
μα κεῖται.

Ἰτωνίδος. Γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας^{b)} δὲ
Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνεῖα τῆς Βοιωτίας. Ὁ μέντοι Ἀπολλώ-
νιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργούς ἀπὸ τῆς
ἐν Ἰωνίᾳ κλήσεως^{c)}, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς
Ἐκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδας δὲ ἐν
τοῖς Θηβαϊκοῖς^{d)}, Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνὸν^{e)} ἐν Θεσσαλίᾳ γεννη-
θῆναι, ἀφ' οὗ Ἰτων πόλις, καὶ Ἰτωνίς Ἀθηνᾶ. Μέμνηται καὶ
Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων^{f)}.

V. 554. Πολιτὴ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῆ. Τῷ αἰγταλῷ, ἐν-
θα τὰ κύματα περιάγνυται.

Σουίδας ἐν Θεσσαλικοῖς φησὶν Ἰξίονος υἱὸν εἶναι Χείρωνα,
ὥσπερ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Κενταύρων. Ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν
ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον ἐμίγη Φι-
λῦρα τῇ Ὠκεανού· διόπερ ἱπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων. Τού-
του δὲ γυνὴ Χαρικλώ. Εἰκότως δὲ παρεισῆνεγκεν εἰκόνα τοῦ Χεί-
ρωνος, καὶ ὅτι φιλάνθρωπος^{g)}, καὶ ὅτι δικαιοτάτος Κενταύρων·
καὶ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν εἰς τὸν Ἰάσονα. Παρ' αὐτοῦ γὰρ ἔμαθε
τὴν ἰατρικὴν. Ὄθεν καὶ Ἰάσων ἐκλήθη, παρὰ τὴν Ἰασιν.

V. 558. Πηλείδην Ἀχιλλῆα. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώ-
νιος τοῖς μεθ' Ὀμηρον ποιηταῖς, ὑπὸ Χείρωνος λέγων τὸν Ἀχιλλέα
τραφῆναι. Ὀμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. Διαπεφωνήκασι δὲ

a) Π. Π., 824. b) Ἰτωνίδος P.
c) ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνεῖα Ἰτωνίδος
P. d) Ἀρμενίδης ἐν τοῖς Μεγαρι-
κοῖς P. Ἀντιμενίδης legendum pu-

tat Voss. de hist. gr. p. 334. e) Ἰτω-
να P. Vulgatam tuetur Steph. Byz.
e. Ἰτων. f) ἀπομνημονευμάτων P.
g) φιλαλήθη P.

καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρός. Ἐκεῖνος γὰρ πανταχοῦ Θέτιδος αὐτὸν ἀποφαίνεται. [οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται ^h).] (Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων κατὰ λέξιν λέγων. * Σουῖδας γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένοι, καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας, καὶ Δαῖμαχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς, οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφῆκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν· ἀλλὰ τὸναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος, Δηῖμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλης τῆς Ἀκτορος. Ἄλλοι δ' ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται.)

[V. 559. Οἱ δ' ὅτε δὴ. Περσηγῇ μὲν λιμένα φησὶ τὸν κυκλωτερῇ καὶ καμπὰς ἔχοντα.]

V. 563. Μεσόδμη. Ἡ ἱστοδόκη, ὅπου τίθεται ὁ ἱστός, καὶ κλίνεται.

V. 564. Προτόνους δὲ, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοινία.

V. 565. Ἡλακάτη δὲ λέγεται τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον ¹⁾ μέρος τοῦ ἱστοῦ, κατὰ Ἐρατοσθένην, ὑπὲρ ὃ ἐστὶ τὸ καρχήσιον.

V. 566. Ἰκρίον δὲ, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι· βέλτιον δὲ νοεῖν ἰκρίον τὴν καλουμένην κεραίαν, ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα ^k) λέγονται. Λέγεται δὲ ἰκρία καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πᾶσσαλοι πρόσκεινται.

V. 567. Περόνας δὲ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐπὶ τῶν σανιδωμάτων, ἢ τοὺς καλουμένους τροχοὺς, οἷς τὰ σχοινία δεσμεύουσι.

Κάλως δὲ τὰ σχοινία, νῦν μὲν οἷς ὁ ἱστός ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ πλευροῦ τῆς νεώς· καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον κάλως λέγεται. Διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτοὺς, οἷς μὲν κατὰ γεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέγουσιν· οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστός ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν ¹⁾ πρῶραν, προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας· ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόποδας· μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέρθριοι· εἴτα οὓς λέγουσι μέσους. [Ὁ δὲ κάλως κλίνεται διχῶς· ὁ κάλως τοῦ κάλω, καὶ ὁ κάλως τοῦ κάλωος, ὡς ἐνταῦθα.]

Διακριδὲν δὲ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως καὶ ἐκτεταγμένως ^m).

Ὅταν οὖν λέγῃ ἐπὶ τὴν ἡλακάτην ἐρύσαι τὰ λῖνα, τοῦτο φησὶν, ὅτι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἀνείλκυσαν τὰ ἱστία.

Ἰστέον ὅτι Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτα φησὶν ἱστοῦ, Πτέρνη, Θωράκιον, Ἡλακάτη, Καρχήσιον, Κεραία, Ἰκρίον.

V. 568. Τίσαιον δὲ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας. Οἱ δὲ, Θεσπρωτίας.

h) Haec vocabula in cod. sequitur lacuna, quae incipit a voce λάθος.

i) ἀνώτατον var. lect. in P. k) ἀ-

κρόκερα P. l) πρύμναν καὶ τὴν excidisse videtur Schaefero. m) ἐκτεταμένως P.

V. 569. (Εὐθύμονι. Εὐ διατεθειμένη, εὐρύθμω, εὐποιήτω. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.) [Εὐθύμονα δὲ φησιν τὴν ὥδην διὰ τὸ εὐ διατιθέναι τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχάς.]

[V. 570. Νηοσόον δὲ φησι τὴν Ἀρτεμιν, ἥ δια τὸ σώζειν τὰς ναῦς, ἥ δια τὸ σεύειν καὶ κινεῖν αὐτάς.]

V. 571. Τὴν Ἀρτεμιν ὕμνεϊ διὰ τὸ τὸν τόπον ἱερὸν αὐτῆς εἶναι.

V. 574. (Ἀπλετοὶ. Ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι.)

Διασκαίροντες καὶ διανηχόμενοι.

Διὰ δὲ τοῦ ἄμμιγα ⁿ⁾ τὸ τοῦ μέλους θελκτικὸν σημαίνει. Οἶον οἱ μηκέτι ἑαυτοὺς βλάπτοντες, ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας ἐπόμενοι.

V. 578. Νόμιον μέλος. Παιμενικόν, παρὰ τοὺς νομάς. Ἡ νόμιον μέλος, ὕμνος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος.

V. 580. Ἡερίη πολυλήϊος. Ἡ Θεσσαλία, παρὰ τὸ μέλαιναν εἶναι τὴν γῆν ^{o)}. Οὕτω γὰρ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἡερίαν φασίν. Ἡ ἡερία ἀντὶ τοῦ πρωῖα ^{p)}, ἀπὸ τοῦ ἥρι. [Πρωῖνῃ δὲ ἀντὶ τοῦ ^{q)} ὀνόματος ἀντὶ ἐπιρρόηματος.]

Πελασγῶν. Τῶν Θεσσαλῶν, ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ Ἰνάχου. Ἡ ἀπὸ Πελασγῶν, ἔθνους βαρβαρικοῦ, οἰκήσαντος τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος, [καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας χώρας]. Ἡ ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησὶν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι. Ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοὶ, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί. Καὶ οἱ Τυρσηνοὶ δὲ, Πελασγοί.

V. 581. Ἐρίπνας. Ἀπορρώγας κολώνης, σπήλαια κρημνώδη. Λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. Ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πνέεσθαι.

V. 582. Σηπιᾶς. Ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ, οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι, διωκομένην ὑπὸ Πηλέως.

V. 583. Εἰναλίη Σκίαθος. Ἡ παραθαλασσία. Νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας, ἐγγὺς Εὐβοίας (ἥς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.)

V. 584. Πειρεσιαὶ δὲ, πόλις Μαγνησίας. Μάγνησα δὲ, πόλις τῇ χώρᾳ ὁμώνυμος, ἄγαν εὖδιος καὶ παραθαλάσσιος.

Μάγνησα ^{r)}. Τὴν Μαγνησίαν λέγει τὴν κατὰ Θεσσαλίαν. Ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Μαγνησία περὶ Ἐφεσον, ἐκτισμένη ὑπὸ Λευκίπου ^{s)} τοῦ Καρὸς, μετοικήσαντος ἐκεῖ σὺν Μάγνησι τοῖς ἐκ Κρήτης.

Μάγνησά θ' ὑπεύδιος. Ὁ νοῦς, οὐ τραχεῖά τις οὐδὲ πετρώδης, ἀλλ' ὁμαλή τις καὶ εὖδιος.

V. 587. Καί μιν κυδαίνοντες. Τὸν Δόλοπα. Ὁ δὲ Δόλοψ, Ἐρμοῦ υἱός, ὃς ἐν Μαγνήσῃ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ αὐ-

n) ἔμμιγα P. o) Sic ed. princeps. τὸν excidisse videtur Schaefero. r) τὴν εἶναι γῆν ed. Steph. errore typ. Μάγνησσα P. et sic deinceps per ss. p) πρωῖνῃ P. q) πρωῖ, τεθέντος s) Μαγνητος P.

τόθι τάφον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἔσχεν, ὡς Κλέων ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. Τοῖς μὲν οὖν κατοικομένοις ὡς περὶ ἡλίου δυσμὰς ἐναγίζουσι, τοῖς δὲ Οὐρανίδαίς ὑπὸ τὴν ἑω, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου.

[Τὸ μὲν ἔκλεισαν ἀντὶ τοῦ ὥρμησαν.] Ἔντομα δὲ τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλὰς. Οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. Ὅμηρος^{t)}.

Αὐτοὶ ἔρυσαν μὲν πρώτα.

Ἄλλοι δὲ ἔντομα, φασὶν, [ἤγουν εὐνοῦχα· εὐνοῦχα δὲ] τοῖς τε θνεῶσιν ἐνάγιζον, ὡς ἄγονα τοῖς ἀγόνοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθνον.

V. 588. [Τὸ δὲ ἔκειαν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν.] Δείπει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις· ἴν' ἧ, ἔθνον τῷ Δόλοπι παρὰ τῷ οἴδματι τῆς θαλάσσης.

V. 589. Ἐλινύεσκον. Περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον. Ἡ ἐστρέφοντο, ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ.

V. 592. Μελίβοιαν. Πόλιν Θεσσαλίας.

V. 594. Ὀμόλην. Ὀμόλη ὄρος Θεσσαλίας οὕτω καλούμετον, ἢ πάλιν Θράκης.

(V. 595. Οὐδ' ἔτι δηρόν. Ὁ λόγος, οὐκ ἔμελλον μετὰ πολὺν παρέρχεσθαι τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ.)

V. 596. Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμείψαι τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἀμύρου ποταμοῦ σημαίνει.

Ἀμύροιο ρεῖθρα. Ἀμυρος Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρέων, μετὰ τὴν Μελίβοιαν κείμενος· προσαγορευόμενος ἀπὸ Ἀμύρου τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος. Ἔστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι [οὕτω καλουμένη].

V. 597. Εὐρυμένας δὲ φάραγγας^{u)}, τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνεωγμένας.

V. 598. Ὀσσης. Ὀσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία.

V. 599. Κλίτεια δὲ, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὄρων καὶ βάσεις. Παλλήνη δὲ, ὄρος^{v)} Θράκης καὶ πόλις, ὅθεν ἦν Πρωτεύς^{w)}. Κανάστρα^{x)} δὲ ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας^{y)}, ἐν αἷ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλιδος, Ἀρκαδίας.

V. 601. Ἀθῶ. Ἀθῶς ὄρος Θράκης ὑψηλότετον. Ἡ δὲ διάνοια, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὃ Ἀθῶς αὐτοῖς ἀνεφάνη, ἀπέχων τῆς Αἴμνου τοσοῦτον, ὅσον ἂν ναῦς πλέουσα ἀπὸ ἡοῦς μέχρι μεσημβρίας πλοῦν διανύσῃ. Καὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἀπέχουσιν τὴν Αἴμνον ὅμως σκιάζει διὰ τὸ ὕψος παρακλίναντος τοῦ ἡλίου. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ μέχρι Μυρίνης. Πόλις δὲ ἐστὶν ἡ Μυρίνη πρὸς

t) Il. I, 459. u) φάλαγγας P. ctius, cf. Steph. Byz. s. v. y) Θ.
v) χάρα P. w) Ὀρφεύς P. recte, M. P.
it videtur. x) Κανάστρον P. re-

τῷ τέλει τῆς Δήμνου. Δίπολις γάρ ἐστιν ἡ Δήμνος· ἔχει γὰρ Ἑφαιστίαν καὶ Μυρίνην. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δὲ θυγατρὸς.

(V. 604. Καὶ ἐσάχρη. Περιττὸς δὲ καὶ σύνδεσμος.)

V. 608. Σιντηῖδα. Ἐπιδεικτικῶς Σιντηῖς ἡ Δήμνος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ᾤκησαν, βλαπτικώτατοι ὄντες. Ἡ τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκισθεῖσαν. Καὶ Ὅμηρος^{z)}.

Ῥιχέτο δ' ἐς Δήμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.

Ἑλλάνικος δὲ φησι Σίντιας ὀνομασθῆναι τοὺς Δημνίους, διὰ τὸ πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν.

V. 609. Ἐνθ' ἄμυδις. Αἱ Δήμνιαι γυναῖκες ἐπιπολὺ τῶν τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν κατολιγορήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. Πάσαις γὰρ δυσσομίαν ἐνέβαλεν, ὥς μηκέτι αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν ἀρέσκειν. Τῶν δὲ πρὸς Θράκας ἐχόντων πόλεμον, καὶ πολλάκις^{a)} ἐκεῖθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφόμενων τὰς γνησίας γαμετὰς, κατὰ τὴν τῆς θεοῦ ὀργὴν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἀνδρας ἀνελεῖν. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. Δείσασαι δὲ, μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσωνται αὐτὰς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον.

V. 613. Ἀντιπέρηθεν^{b)}. Ἐξεναντίας. (Οὕτω γὰρ κεῖται ἡ Θράκη τῆς Δήμνου.)

Δηῖδας, τὰς αἰχμαλώτους.

V. 615. Ἀτίσσαν^{c)}. Οὐκ ἐτίμησαν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Δημνιαῖδες δύσοσμοι ἐγένοντο, Μυρτίλος^{d)} (ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν) διαφέρεται, καὶ φησι τὴν Μήδειαν παραπλέουσαν, διὰ ζήλοτυπίαν ρῖψαι εἰς τὴν Δήμνον φάρμακον, καὶ [ἐξ ἐκείνου] δυσσομίαν γενέσθαι ταῖς γυναῖξιν· εἶναι τε μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐνιαυτὸν ἡμέραν τινα, ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναῖκας ἄνδρες τε καὶ υἱεῖς.

V. 620. Οἷη δ' ἐκ πασέων. Εἰκότως ἡ Τυσιπύλη οὐκ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα· πρῶτον μὲν, διότι πατὴρ ἦν, ἔδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ Θόαντι σωτηρίαν· δεύτερον δὲ, διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ [τρίτον] ὅτι οὐκ αἷτιος ἦν αὐτὸς οὐδὲ συνεργὸς (τῆς τῶν ἄλλων Δημνιαδων ἀσελγείας.) [τοῦ πρὸς τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν μίσους.]

V. 623. Ἐς Οἰνολίην ἐρύσαντο. [Οἰνολίην λέγει τὴν Οἰνόην.] (Ἐῤῥηψε τὴν ἱστορίαν παρὰ Θεολύτου.)

V. 624. Σίκινος^{e)} δὲ ἐστὶ νῆσός τις πρὸ τῆς Εὐβοίας, (τὸ πρότερον Οἰνολίη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον.) Μνημονεύει δὲ τῆς μετονομασίας Ξεναγόρας, λέγων ὅτι μετωνομασθῆ ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηΐδος νύμφης. [Ἐκεῖσε γὰρ

z) Od. VIII, 294. a) πολλάς P. c) ἄτισαν P. d) Μυρτίλος P. fortasse rectius. - b) ἀντιπέρρη P. e) Σύνικος P.

εἶφῃ ἢ λάρναξ ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἢ περιτυχόντες ἀλιεῖς, οὓς ἰν ἐπακτῆρας καλεῖ, σημαίνει δὲ ἢ λέξις καὶ τοὺς κυνηγούς, ἔσω-
εν τὸν Θόαντα.] "Οτι δὲ ἐνθάδε Θόας ἐσώθη, καὶ Κλέων δ Κου-
εὺς^{f)} ἱστορεῖ, καὶ Ἀσκληπιάδης δ Μυρλεανὸς, δεικνὺς ὅτι παρὰ
λέωνος τὰ πάντα μετήνεγκεν Ἀπολλώνιος.

(V. 625. Ἐπακτῆρες. Ἀντὶ τοῦ ἀλιεῖς. Ἐπὶ νήσου
κυνηγούς οὐ δεῖ λέγειν.)

V. 627. Ταῖσι δὲ βουκολίαι τε. Λοιπὸν γὰρ διὰ τὸ
ἄνδρῶν πολὺν χρόνον στερίσκεσθαι τὴν νῆσον, ἢ πείρα αὐτὰς καὶ
ἄνδρεῖον μετέβαλεν βίον καὶ ἐπιτήδευμα.

V. 631. Ἡ θαμὰ δὴ πάπταινον. Ὁ ἢ σύνδεσμος ἰσο-
ναμεῖ τῷ δῆ. "Ωστε κεῖσθαι τὸν δὴ σύνδεσμον, ὡς παρ' Ὀμή-
ρ^{g)}),

Ἡ δὴ λοβία [ἔσεται ἔργα].

παράλληλου.

(V. 633. Τῷ καὶ ὅτ'. Ἐλεγον γὰρ αὐτοὺς ὡς εἰς πόλεμον
ἤλυθον.

V. 634. Μυρίνης. Μυρίνη πόλις τῆς Δήμου, ἥς καὶ
νωτέρω μένεται.)

V. 636. Θυάσιν ὠμοβόροις. Μαινάσιν. Ἐνθεν καὶ
ἦν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρ-
ισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην^{h)}. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτο-
ένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Ἄλλως. Μαινάσι, βάκ-
αις. καὶ ὡς Σεμέλη, Θυώνη, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμᾶν. μαινο-
έταις.

Τὸ δὲ ὠμοβόροις, ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι
αἱ ὠμοσπάρακτα ἐσθίουσιν, (ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησὶν.)

V. 637. Θοαντιάς. Δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρῶ-
υμικῶν. Ὁ μὲν εἰς $\alpha\varsigma$, οἷον Πελιάς· ὁ δὲ εἰς $\iota\varsigma$, οἷον Πελοπίς.
καὶ ταῦτα δὲ εἰς $\alpha\varsigma$ μεταβάλλει τὴν τελευταίαν, παρεντιθεμένου
 $\eta\tilde{\iota}$, ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. [Ἐπένθεσις ἐστὶ τοῦ α . Τὸ γὰρ κύ-
ιον Θοαντίας.]

V. 640. Τεῖως δ' αὖτ'. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ αὐταὶ αἰπλί-
ντο. (Ἐπεκτέταται δὲ τὸ πῆχος, κείμενον ἀντὶ τοῦ ἔως. ἔως δῆ.)

V. 643. Σφωῖτέροιο. Ἀκαίρως τῷ θυῖκῳ ἐχρήσατο ἀντὶ
κυοῦ.

V. 645. Ἀπροφάτους. Ἀπροσφωνήτους. Ἀπροφασί-
ους.

Ἐπιδέδρομε λήθη. "Οτι λέγονται οἱ τεθνηκότες λήθην
ἰν γεγονότων αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνειν. Οὗτος οὖν (φησὶ)
εἰ τεθνηκὼς εἰς λήθην οὐκ ἔπεσεν· ἀλλὰ καὶ μετεμψυχωθεὶς, κατὰ
ἰν Φιλοχόρουⁱ⁾ λόγον, ἤδει τίς ἦν [πρὸ τοῦ τεθνηκέναι] (διὰ

f) Κλέων οἰκουριεύς P. g) Il.

573. h) ἐνθουσιᾶν P. et sic

inde. i) τῶν φιλοσόφων vulg.

λοχάρου P., unde illud ex conie-

ctura dedi. Nominum Φιλόχορος et

φιλόσοφος confus. exemplum praebet

Siebelis fragm. Philoch. p. 106.

τὰς τοῦ Ἑρμοῦ βουλὰς.) Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης, τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ποτὲ μὲν εἰς ἄδου [κατιοῦσαν διατρίβειν ἐκεῖ], ποτὲ δὲ [ἐπανιοῦσαν εἰς τὸ σῶμα] ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι. [Διὸ καὶ ἑτερήμερος κήρυξ λέγεται, διὰ τὸ μίαν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δ' αὖ ὑπὲρ τὴν γῆν διάγειν.] Φασὶ δὲ τοῦτον τὸν Αἰθαλίδην (οἱ Πυθαγορικοὶ, τῆς ψυχῆς οὕσης ἀφθάρτου, κατὰ μὲν τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἀναβιώσαντα,) Εὐφορβον ^k) εἶναι τὸν Πάνθου· ἔπειτα ἐκ τούτου Πύρρον ^l) τὸν Κρήτα· εἴτα Ἡλεῖον τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται μετὰ ταῦτα αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν. (Πυθαγόρας δὲ, ἐν τῷ ^m) μεταλλοιοῦσθαι τὰς ψυχὰς καὶ παρεισδύνειν εἰς ἕτερα σῶματα, φησὶν ὅτι γένοιτο μὲν πρῶτον Αἰθαλίδης, εἴτα Εὐφορβος Τρώς, εἴτα Ἑρμοῦ υἱὸς καὶ Σαμίας ἐταῖρας, καὶ Πυθαγόρας. τὴν δὲ μνήμην αὐτῷ παρέπεσθαι τῷ κεχαρίσθαι Ἑρμῆν τῷ Αἰθαλίδῃ υἱῷ ὄντι.)

V. 646. Μεμόρηται. Κατὰ ἐκθλιψιν τοῦ ι. "Ἔστι γὰρ μεμοίρηται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται.

V. 647. Αἰθαλίδης δὲ, κήρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἑτερήμερος, ὥς φησιν· ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγειν ⁿ).

V. 650. Μειλίξατο. Παρεκάλεσεν ^o). "Ἐπεισε τῷ λόγῳ, συνετὸς ὢν. Καὶ γέγονε παρὰ τὸ Ὀμηρικόν ^p),
Ἔσθλόν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.

V. 651. Ἡματὸς ἀννυμένοιο ^q). Τῆς ἡμέρας ἐπὶ δύσιν ἀννυμένης.

V. 652. Πείσματα. Τὰ τῆς πρῶρας σχοινία. Ὁ δὲ λόγος, καίτοι τῇ πνοῇ οὕσῃ τῇ Βορέου ἐπιτηδεῖα ^r) τοῖς Ἀργοναυταῖς πρὸς τὸν πλοῦν, ὅμως οὐκ ἔλυσαν τὰ σχοινία.

V. 659. Λαρόν. Ἡδὺν, ἀπολαυστικόν. (Παρὰ τὸ λῶ πεποιήται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω.)

"Ἡῖα δὲ νῦν, ἐφόδια, βρώματα.

(V. 660. Μηδ' ἄμμε. Δῶμεν αὐτοῖς χρεῖας, ἵνα ἐκτὸς τῶν πύργων μένωσιν ἀπρόσοδοι πρὸς ἡμᾶς· μήπως διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδεύων ἀνάγκην καὶ χρεῖαν, εἰσιόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀκριβῶς τὰ καθ' ἡμᾶς μάθωσιν.)

V. 664. Ἡμετέρη μὲν νυν. Κατ' ἐγκλισιν τὸ νυν ἀνγνωστέον. Οὐ γὰρ δηλοῖ χρόνον, ἀλλ' ἴσον ἐστὶ τῷ δή. (Ἐκαστέον δὲ διὰ τὸ μέτρον.)

(V. 665. Τμέων δ' εἴτις. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν ^s),
Νῦν δ' εἴη ὅς τῃσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσπη.)

V. 669. Ρικνοῖσι. Ρυσοῖς. Ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχου·
Ναὶ μὰ τὸ δεικνὸν σῦφαρ ἐμόν.

k) Ἐφορβον P. l) Πύρον P.
m) περὶ τοῦ excidisse videtur. n)
Haec quomodo corrigenda sint ex iis,
quae supra ex P. leguntur, facile in-
telligitur. o) ἐκήλησε P., unde for-

tasse supra legendum παρεκήλησε,
quo verbo lexica carent. p) II. XV,
207. q) ἀνομένοιο P. r) Lega-
dum καίπερ τῆς πνοῆς οὕσης τῆς
Βορέου ἐπιτηδεύας. s) II. XIV, 101.

Διασκευάζει δὲ Ὀμηρικῶς τὴν γραῦν οὕτως,

"Ὅς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην^{τ)}.)

V. 672. Ἐπιχνοάουσαι^{υ)}). Ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκάς φρυμένας τρίχας.

V. 674. Μόλις. Κακῶς διὰ τοῦ λ. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ γ, μόγις, παρὰ τὸν μόγον.

V. 677. Ἐπαυρέσθαι. Ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἀόριστος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαῦσαι· ἔὰν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικός, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν.

(V. 681. Ἀλλὰ δ' ὀπίσσω. Πολλὰ δὲ κακὰ χεῖρονα μάχης καὶ πολέμου ἔσται.

V. 684. Ἀγανοί. Ἀσπερμοί, διὰ τὸ ἀνδρὶ μὴ συνεῖναι.)

Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ γῆρως τὸν λόγον ἐπιπλεῖον ἐκάκωσε, στυγερόν γῆρας εἰπών.

V. 685. Βώσεσθε. Ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. (Ὁ δὲ νοῦς, Αἱ δὲ νεώτεραι πῶς βιώσεσθε καὶ ζήσεσθε, ὅταν γηράσητε; τῶν μὲν παλαιότερων παρελθουσῶν, ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμένων ἐργάζεσθαι; ἢ αὐτόματοι οἱ βόες ἀροτριάσουσι καὶ θερίσουσι τοῦ ἔτους περιερχομένου, μηδενὸς ἀνθρώπου ἐπικειμένου τῷ ἔργῳ;)

V. 688. Καὶ πρόκα. Εὐθέως. (Γράφεται καὶ περιτελλομένου ἔτερος.

V. 689. (Ἡ μὲν ἐγών. Ἐν ᾗθει λέγει ταῦτα.)

Εἰ καὶ πεφρίκασσιν^{ν)}). Οἷον φοβοῦνται ἐπ' ἐμὲ αἱ Κῆρες ἐλθεῖν, νῦν ὅμως ἀποθανοῦμαι. Λέγει δὲ τῷ ὑπεργεγηρακέναι.

V. 692. Αὕτως ἢ θέμις. Οὕτως ὥς προσῆκον ἐστίν.

V. 694. Ἐπήβολος. Ἐπιτυχῆς καὶ κυρία ἐπὶ τύχῃ τῶν κακῶν. Ἡ ἀντὶ τοῦ δεσπόζουσα καὶ συμφέρουσα.

V. 695. Αἰτῖδα. Καταχρηστικῶς τὰ χρήματα· κυρίως δὲ τὰ ἐκ λαφυραγωγίας.

V. 696. Ἀστν. Ἐτυμολογεῖ Εὐμολπος τὴν λέξιν, ἅστν λέγων παρὰ τὸ ἴστασθαι. Ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις.

[V. 699. Ὑποβλήδην κυρίως σημαίνει, ἐπειδὴν λέγοντός τινος ἕτερος περικόψας τὸν ἐκείνου λόγον λέγῃ. Καὶ ὑποβάλλειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἔστι δ' ὅτε τὸ ὑποβάλλειν σημαίνει τὸ ἐνίστασθαι καὶ ἐναντιοῦσθαι. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑποβλήδην ἀντὶ τοῦ λάθρα συναινεῖν κεῖται.]

V. 700. Ἡδε μενοινή. Ἀντὶ τοῦ βουλή. (Ἀστείως δὲ, ἐπεὶ αὐτῇ ἤρесе τὰ λεχθέντα, ἵνα μὴ ὥσπερ ἀκολασίαν κατηγορηται, τὴν κοινὴν πασῶν ἐπικαλεῖται μαρτυρίαν.)

V. 701. Μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ναῦν. Περισσότερος δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος.

V. 703. Ὅρσο μοι Ἰφινόη. Τὸ ἐξῆς, Ὅρσο μοι Ἰφινόη τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα, ὅστις στέλου ἡγεμονεύει, ἡμέτερόνδε μολεῖν.

τ) Od. II, 16. υ) ἐπιχνοάζουσαι. Ρ. ν) πεφρίκασσι Ρ.

Τὸ δὲ ἀντιόωσα, ἀντὶ τοῦ ἀντιάσουσα, οἷον ἀξιώσουσα, τουτέστι δεησομένη. [Οὕτως γὰρ καταλλήλως λέγομεν· "Ὀρσο ποιήσουσα, ἀλλ' οὐχὶ ποιούσα.]

V. 704. Στόλος δέ ἐστιν ἐπὶ πρᾶξιν τινὰ πορευόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. Καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. Ἐνταῦθα δὲ στόλον τὸ τῆς μιᾶς νηὸς πλῆθος εἶπε. (Προστίθῃσι, Παλαμήδης,) οὕτω δὲ λέγεται καὶ ἡ εἰς ὅξυν ἀπόληξις.

(V. 707. Εὐμενέοντας. Τοῦτο ὡς πρὸς ὃ ἐδεδοίκεισαν, μὴ ἄρα πολέμιοι ἦσαν.)

V. 712. Κούρη τοί μ' ἐφέηκε. Διὰ τοῦ κόρη τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν φόβον ἀποκρούεται, (καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐδεδοίκεισαν, ἑωρακότες αὐτὰς καθωπλισμένας, καὶ ἀποτρέπεται. Παρθένος γὰρ ἡ καλέσασα.)

(Τὸ δὲ Θοαντιάς ἀντὶ τοῦ Θόαντος.)

V. 718. Εἷσαντο. Ἀντὶ τοῦ διανοήθησαν, ὑπέλαβον.

V. 719. Τηλυγέτην δὲ νῦν ἀκουστέον μόνην. (Ὁ γὰρ νοῦς, διανοήθησαν δὲ μονογενῇ Θόαντι τὴν Τυπύλην γεγεννημένην, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς εἰληφέναι.)

V. 721. Ἴτωνίδος. Ἐν Θεσσαλίᾳ θεὰ Ἴτωνις τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνεῖᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰώνου τοῦ ἱερέως.

Ἀστείως δὲ, οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενον ἐξάγει, ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον. Πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει· ἔπειτα, ὅτι καὶ γυναικῶν μόνον ἡ πόλις, αἱ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. Καὶ ὁ Μέγανδρος· Εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ εἴσειμι, καὶ ταῦτα εἰς γυναῖκας. Ἦδη δὲ καὶ διὰ τῆς δωρησαμένης θεοῦ τὸ τῆς χλανίδος κάλλος ἐσήμαινεν.

V. 723. Δρυόχους. Ἐν οἷς καταπήγνυται ἡ τρόπις ξύλοις, ταῦτα οὕτως καλοῦσιν. "Ὀμηρος").

"Ἰστασχ' x) ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας. Δρυόχοι οὖν τὰ ἐγκοίλια τῆς νεῶς.

V. 724. Κανόνας δὲ τὰς στάθμας, αἷς τὰ ξύλα καὶ τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσι.

Δάε δὲ, ἐδίδαξεν ἡ θεός.

(V. 725. Τῆς μὲν ῥηϊτερον. Ἐν τῇ προεκδόσει, τῇ Τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν, ἐξῆς ἐστίν, "Ἀκρα δὲ πορφυρέη. οἱ δὲ μεταξὺ δύο οὐκ εἰσίν.)

V. 726. Ἐρευθος [τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου] ἐρύθημα [κυρίως σημαίνει· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐρυθρόν χρῶμα τοῦ ἱματίου]. Ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος (ἐρυθρόν,) ἣ τὰ ἔρια βάπτουσιν.

V. 727. Ἐρευθήεσσα δὲ, ἀντὶ τοῦ πυρρός, ὑπέρυθρος. Καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν·

Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

V. 730. *Κύκλωπες*. Οἱ τοὶ οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνόν. [Ὀνόματα δὲ αὐτῶν Βρόντης καὶ Στερόπης.] Καὶ Ἡσίοδος.

Οἱ Ζηνὶ βροντὴν ἔδωσαν^{γ)}, τευξάν τε κεραυνόν.

(Ἐπ' ἀφ' ὅτῳ. Ἐπὶ θείῳ καὶ θαυμαστῷ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ.)

V. 731. Ὅς τόσον. Ἦτοι ἐπὶ ποσότητος τόσον, ἢ ἐπὶ [ποιότητος καὶ] θαύματος, (τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.)

V. 732. *Μιῆς δ' ἔτι δεύετο*. (Ὅτι ἦν ἡμιτελὴς παρὰ μίαν ἀκτῖνα κεραυνός. Αἰνίττεται δὲ, ὅτι τὸ κατασκευάσμα ἀληθῶς εἶχε τὸν κεραυνόν, καὶ ὀλίγῳ ἐλαττούμενον τῆς ἀληθοῦς λαμπηδό- νος. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν τεχνίτην ἐν ποικίλματι ὁμοίαν τὴν λαμπη- δόνα ποιῆσαι τῆς ἀληθοῦς.) [Τὸ ἔτι δείκνυσι μὲν καὶ ποικίλιαν γραφῆς, δείκνυσι δὲ καὶ, ὅτι οὐχ οἷόν τε ἐπὶ τῆς γραφῆς τέλεια θεωρεῖσθαι πάντα τὰ γραφόμενα.]

V. 734. *Μαλεροῖο*. (Οἱ νεώτεροι, τοῦ λαμπροῦ· οἱ δὲ, τοῦ μαραντικοῦ.) [Παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς τὸ λαμπρόν ἐσήμαινε, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τὸ μαραντικόν.]

V. 735. *Ἀντιόπης*. Δύο Ἀντιόπαι ἐγένοντο· ἡ μὲν Νυ- κτέως, ἡ δὲ Ἀσωποῦ, περὶ ἧς νῦν Ἀπολλώνιος, ἧς καὶ Διός, Ἀμ- φίων καὶ Ζῆθος, οἱ καὶ τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὥς καὶ Ὅμηρος φη- σὶν^{α)}.

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο.

Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς, διότι Φλε- γύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ.

V. 737. *Κεῖτο πέλας*. Ἀστείως, ὥς πρὸς τὴν ἔδραν τῆς πόλεως τῶν τειχῶν καὶ τὴν στάσιν, τὸ κεῖτο ἔταξεν.

V. 738. *Ἐπωμαδὸν ἠέρταξεν*. Κατὰ τοὺς ὤμους ἐβά- σταξεν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἤρεν.

V. 739. Διὰ δὲ τοῦ ἰοικῶς ἐκόλασε τὸν λόγον, διὰ τὸ ἐν γραφῇ εἶναι. Οὐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακοπάθει ἐν τῇ γραφῇ.

V. 740. Ἐπὶ οἱ. Ἐπ' αὐτῷ τῷ Ζήθῳ ἐπόμενος.

V. 741. Τὸ δὲ δις τόσση, ἀντὶ τοῦ διπλασίων τοῦ Ἀμφί- ονος ἐπηκολούθει πέτρα.

Ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρα οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. Τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφί- ονι ὑπὸ Μουσῶν φησί· Διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος· καὶ Φε- ρεκύδης δὲ (ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ,) ὑπὸ Μουσῶν.

Δὶς τόσση δὲ, διπλῇ ὥς πρὸς ἣν ἐβάσταξεν ὁ Ζῆθος. [Καὶ ὅρα, ὅσον μέγεθος εἶχεν ὁ τῷ Ἀμφίονι ἐπόμενος λίθος, ὅστις δι- πλασίων ἦν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ζήθου φερομένου. Τὸν δὲ τοῦ Ζήθου κάρη ὄρους ἠλιβάτου φθάσας εἶπεν.] Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ τὴν τῆς μουσικῆς καὶ τὴν τῆς εὐπαιδευσίας ἀρετὴν, ὥς πρὸς τὴν ἄλογον ἀνδρίαν· παραινῶν ὅτι ὁ μὲν, ὥς σφόδρα ἰσχυ-

γ) οἱ βροντὴν τε Ζηνὶ δόσαν P. z) Od. XI, 262.

ρὸς, ὀλίγον, καίτοι κακοπαθῶν, ἔφεραν, ὃ δὲ μέγιστον τῇ εὐπαι-
δευσίᾳ φέρειν ἡδύνατο.

V. 743. Θοὸν δὲ, τὸ εὐκίνητον καὶ εὐμετάφορον· ἀπὸ τοῦ
θοάζειν, ὃ ἐστὶ ταχύνειν.

Ὀχμάζουσα. Κατέχουσα, βαστάζουσα. Καίτοι μὴ οὐσα
πολεμική, ἀλλ' ὥς ἔραστῇ χαριζομένη τῷ Ἄρει. Κυρίως δὲ ἐστὶν
ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. Σημαίνει
καὶ τὸ [προσηλοῦν ἐπὶ ὄχθου τινός. Τὸ δὲ αἰχμάζειν σημαίνει τὸ]
ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

V. 746. Δίκηλον. Κυρίως τὸ τῷ Διὶ ἑοικὸς ἄγαλμα· κατα-
χρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα, ὥς καὶ νῦν. Καὶ δικηλίτας δὲ
[ἔλεγον] τοὺς σκωπτικούς, τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμου-
μένους. (Ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι, φησὶ, χαλκῇ οὕσῃ ἐφαίνετο αὐτῇ μορ-
φῇ ὁμοία.) Βουλόμενος δὲ δεῖξαι, ὅτι ἀντανακλάσεις ἐγίνοντο τινές
ἐν τῇ ἀσπίδι, φησὶν, ὅτι γυμνωθέντος τοῦ ἄμου τῆς Ἀφροδίτης μέ-
χρι τοῦ μαζοῦ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τῆς Ἀφροδί-
της ἐφαίνετο, διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα.

V. 747. Ἐν δὲ βοῶν. Ἡ Τάφος νῆσος ἐστὶ μία τῶν Ἐχι-
νάδων, ἣν ὥκησαν Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦν-
τες, ἄνδρες ληστρικώτατοι τὸν τρόπον. Καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες
τὰς τοῦ Ἡλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. Γε-
νομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ Ἡλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνηρέθη-
σαν. Διὸ Ἀλκμήνη μετέστη, καὶ ἀνεκήρουξεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ
τιμωρησομένῳ τὸν πατρῶον φόνον. Τιμωρησάμενος δὲ Ἀμφιτρύων
ἔγημεν. (Ἡ ἱστορία σαφῶς παρ' Ἡσιόδῳ.) Περὶ δὲ τῆς μάχης
Ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδης τέσσαρες παῖδες
ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστωρ, Ἡλεκτρύων, καὶ κοινὴν
ἔσχον τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν Περσέως θάνατον. Μήστορος δὲ θυ-
γάτηρ Ἴπποδόη, ἥς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλας. Τοῦ δὲ, Τηλεβόας
καὶ Τάφος. (Ὡς δὲ τινες, Πτερέλα τοῦ Τηλεβόου ἐγένοντο παῖδες
οἱ καλούμενοι Τηλεβόαι.) Ἐλθόντες δὲ ἀπῆλθον Ἡλεκτρύωνα τὰ
τῆς μάμμης ἑαυτῶν (τῆς μητρὸς) Ἴπποδόης [χρήματα]. Ἀντι-
στάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἡλεκτρυωνίδαι ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν. (Πτε-
ρέλα παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφος· ἀφ' ὧν ἡ νῆσος.) Τηλεβόαι οὖν
οἱ Τάφιοι, ἥτοι ὅτι τῇλε οἰκοῦντες ἀπὸ Ἄργους τὰς βοῦς ἀπήλασαν,
ἢ ἀπὸ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα (τοῦ βασιλέως υἱοῦ, οὗ ἀδελφὸς Τά-
φιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος).

V. 749. Ἀμέρσαι δὲ, τὸ στερῆσαι.

V. 752. Δηριόωντες. Ἀγωνιζόμενοι. Ὁ γὰρ Οἰνόμαος,
Ἄρεως ὦν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἥτοι Εὐρυδόης τῆς Δα-
ναοῦ, θυγατέρα ἔχων Ἴπποδάμειαν, καὶ χρησμὸν λαβὼν, ἀναιρε-
θήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ
μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. Προέκειτο δὲ αὐτοῖς Κλάδεως
ποταμὸς ἄφρητρία, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Καὶ ἀνεῖλεν τρεῖς καὶ δέκα
μνηστῆρας, ὥς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ
τὸν ἄθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖ-
σα ἡ Ἴπποδάμεια Πέλοπος, ἐπεισε Μυρτίλον, τὸν Ἑρμοῦ μὲν παῖ-

δα, ἄρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, [ὥστε κατατροχίσαι Οἰνόμαον,] ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον (ἐπὶ τοῦ ἀκραξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον), ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. Οὐ γενομένου, Οἰνόμαός τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε, καὶ Ἴπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν. Αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι, Ψύλλα καὶ Ἄρπιννα^{α)}. Ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης, [ἢ Κλυμένης,] οἱ δὲ, ἐκ Μυρτοῦς, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

V. 754. Παραιβάτις. Οὐχ ὅτι αὐτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα συμπαρῆν, ἀλλ' ὅτι ὁ τεχνίτης, ἀμφοτέρωθεν δεῖξαι θέλων, καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν νίκην, τοῦτο πεποίηκεν.

V. 756. Προτενές. Προτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ.

V. 757. Παρακλιδόν. Παρακεκλιμένως ἔπιπτεν.

Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον·

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησε διῖπετέος ποταμοῖο.
καὶ οὐχ, ὥς τινες,

ἐν πλήμνῃσι.

εἰ μὴ ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν σὺν πρόθεσιν, [ἵνα ἦ] σὺν πλήμνῃσι.

V. 760. Βούπαις. Μέγας παῖς, οὐπω τέλειος ἀνὴρ.

V. 761. Τιτυὸν μέγαν. Ἐλάρῃ μήτηρ Τιτυοῦ. Μετὰ τὴν τελευταίαν δὲ τῆς μητρὸς λέγεται παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ^{β)}).

Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱόν.

Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι Ἐλάρῃ τῇ Ὀρχομενοῦ μιγείς ὁ Ζεὺς ὤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἥδη κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν, καὶ ἀνεδόθη τῆς γῆς Τιτυός. Διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρῃ μήτηρ Τιτυοῦ, ὃν τεκοῦσα ἐκ Διὸς, καὶ ἀδυνατοῦσα γεννηῖσαι, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπώλετο. [Ἡ δὲ γῆ ἄψ καὶ ἐκ δευτέρου ἐλοχεύσατο καὶ ἀνέθρεψεν. Ἔστιν οὖν πρωθύστερον· προηγείται γὰρ τὸ λοχεύειν τοῦ τρέφειν.] Δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. Ἄλλ' ἐροῦμεν, ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναι φασίν. Οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη. Ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτυός, καὶ Ὅμηρος φησίν·

— — — ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα^{γ)}).

Φαμέν οὖν, ὅτι ὅτε πρὸς Ἐλάρης ἐτέχθη, ἐδόκει αὐτῆς εἶναι, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηθεὶς, τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς.

Τιτυὸν μέγαν. Τὸ μέγαν θαυμαστικῶς εἴρηται, ὅτι βούπαις ὦν μέγαν ἐτόξευσεν. Καὶ ἦται πρὸς τὴν θείαν φύσιν ἀκουστέον, [ὅτι ὡς δὲ καὶ τὰ μεγάλα καταγωνίζεται,] ἢ πρὸς τὸ ὑπ'

α) Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα P. β) Od. XI, 575 a. γ) πλέθρα ἔκειτο P.

ὄψιν εἶναι τὴν ὕβριν τῆς μητρός· ὅτι πολλάκις τὰ δεινὰ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν οἶδε βιάζεσθαι. Πρὸς δὲ ποιητῆς οὐ τῷ κυρίῳ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν, μητέρα εἰπὼν, [ἵνα τὸ μέγεθος δείξῃ τῆς λύπης].

V. 763. Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήτορ. Ὁ Ἰώλκιος. Τὴν γὰρ Ἰωλκὸν Μινύαι ὥκουν, ὥς φησι Σιμωνίδης ἐν Συμμίκτοις. Δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Ὀρχομένιος. Πολλοὶ γάρ φασιν ἐν Ὀρχομενῷ οἰκῆσαι τὸν Ἀθάμαντα.

(Ζητητέον δὲ, τί βούλεται αὐτῷ ταῦτα τὰ ποικίλματα.) Καὶ ἐροῦμεν, ὅτι ὁ ποιητῆς διὰ τῆς χλαμύδος οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κοσμικὴν τάξιν καὶ τὰς [ἐν κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων] πράξεις φησί. Καὶ πρῶτον μὲν διὰ τοῦ κεραυνοῦ καὶ τῶν Κυκλώπων θεὸν τινα καὶ θείαν φύσιν [καὶ κοσμοποιτῆαν] ἀλληγορεῖ· διὸ καὶ φησὶν, ἐπ' ἀφθίτῳ ἤμενοι ἔργῳ. Μεθ' ὃ πόλεις κτιζόμενας διὰ τῆς τοῦ Ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ· ἔπειτα τὰ ἐν πόλεσι πάντα γενόμενα, ἔρωτάς τε καὶ πολέμους. Τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ Ἀφροδίτη ὀπλοφοροῦσα. Ἡ δὲ βία καὶ αἱ μάχαι, διὰ τῆς τῶν Ταφίων ἱστορίας· ἀγῶνάς τε καὶ γάμους διὰ τῶν τοῦ Πέλοπος ἁθλῶν· ἀσεβείας τε καὶ τιμωρίας πρὸς τῶν κρειττόνων, διὰ τοῦ Τιτυοῦ· ἐπιβουλάς τε καὶ δόλους, καὶ συμβουλήν ἀγαθὴν, καὶ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον δείκνυσι διὰ τῆς τοῦ Φρίξου ἱστορίας. (Καὶ σχεδὸν πάντα τὰ ἐν ταῖς πόλεσι γινόμενα διὰ τῆς χλαμύδος ποιητικῶς ἔφρασε.) Δῶρον δὲ φησὶν εἶναι τὴν χλαμύδα τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπειδὴ ὅ,τε κόσμος ὑπὸ τῆς θείας φρονήσεως γέγονε, τῶν τε ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πρατομένων οὐδὲν ἄνευ φρονήσεως ὀρθῶς γένοιτ' ἄν.

V. 764. Εἰσαΐων. Ἐφθέγγετο γὰρ ὁ κριὸς πιστούμενος τῷ Φρίξῳ τὴν σωτηρίαν, κατὰ βούλησιν Διός. [Ἐν δὲ τῷ ἔξενέποντι περισσὴ ἡ ἔξ.]

V. 769 sq. Ὁδὲ Ἀταλάντη. (Ἰάσονος θυγάτηρ,) ἣν ἔγχευε Μειλανίων. Ἑτέρα γάρ ἐστίν ἡ Ἀργεία (ἡ Σχοινέως,) ἣν ἔγχευεν Ἴππομέδων.

Μαίναλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, (ἐν ᾧ ἡ Ἀταλάντη διῆγεν,) ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι δι' ἑτέρου ρ ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφάς, ὥς Ἡρακλέων φησὶν ἐν τῇ π τῆς Ἰλιάδος·

Τόρφα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβών.

Πρὸς δὲ παρθένον στελλόμενος, παρθένου δῶρα μεταχειρίζεται.

V. 773. Τὸ δὲ, Δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας, τὰς τῶν μνηστήρων, λέγει, τῆς Ἀταλάντης ἔριδας ἔδεισεν, μὴ εἰς στάσιν αὐτοὺς ἐξάψῃ, καὶ διαφορὰ τις γένηται μεταξὺ, τῶν μὲν μιγῆναι αὐτῇ θελόντων, τῆς δὲ, τὴν παρθενίαν τηρῆσαι.

Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Ἀημιναῖς, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὀψιπύλῃ^d) ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτοὺς ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργοναῦταις, [μὴ ἔαν

d) ἐν τοῖς ὑψίστοις P.

προσχεῖν τῇ νήσῳ,] μέχρις οὗ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβᾶσι °) μιγήσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησὶν.

V. 775. Καλύβησιν. Ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατασκευασμέναις, ἃς καλοῦσι παστούς.

Ἦτοι δὲ δι' ἔρωτα, ἢ δι' ἀμνηστίαν εἰργεσθαί φησι [τὰς παρθένους].

Νηγατέαις δὲ, ταῖς νεοκατασκευάστοις f).

V. 777. Κυανέοιο. Νῦν λαμπροῦ.

Διόλου δὲ ἀρμόζουσα καὶ οἰκεία ἢ εἰκὼν. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν ἐρῶσα ἐξεδέχετο παρθένος, (καταλαμπόμενον τῷ κάλλει.)

V. 781. Ἀνὰ στήβον. Ἀνὰ τὴν ὁδόν. Παρὰ τὸ στείβω τὸ περιπατῶ.

V. 783. Ἐπεκλονέοντο g). Οὐ καλῶς τὸ ἐπεκλονέοντο εἴρηκεν ἅμα τῇ χαρᾷ. Κλόνος γὰρ ἢ ταραχή. Ὅμηρος h).

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες.

V. 785. Ἀπηλεγέως. Ἀντὶ τοῦ συντόμως i), [ἀποφατικῶς]. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου ἀνηλεγέως φησί.

V. 786. Προφανέντι. Περιττὴ ἢ πρὸ πρόθεσις.

Θεράπναι δὲ κατὰ συγκοπὴν τοῦ θεράπαιναι.

V. 787. Σανίδεσσιν. Οὕτω λέγονται τὰ ὑπερμήκη ξύλα καὶ πλατέα, οἷον τανίδες, παρὰ τὴν τάσιν.

(V. 787. Ἐνθα μιν. Ἐν τῇ προεκδόσει·

Ἐνθα μιν Ἰφινόῃ πρὸ δόμου διὰ ποιητοῖο ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος εἶσεν ἄγουσα.)

V. 789. Καλῆς δι' ἀναστάδους. Ἦν ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν. Εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτεῖσθαι ἡμᾶς, αἰσινεῖ πάσασθαι. Καλῆς δὲ, ἦτοι ὅτι βασιλεία τὰ οἰκήματα, ἢ ὅτι ἐρωτικά. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρωμένων. Ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησὶν.

V. 794. Ἦσθ' αὖτως, Εἰκὴ ἐκαθέζεσθε. Ἦδη δὲ καὶ διὰ τούτου ἐφ' ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἠνίξατο, καὶ τὰ τῆς εὐμενείας οὕτω πορίζεται.

Ἦπ' ἀνδράσιν. Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν, Ὅμηρος k).

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε,

Τοῦτο δὲ Ἰώνων ἴδιον.

(Ταῦτα δὲ πλάττεται ἢ Ἦψιπύλῃ, ἀποδημεῖν ἐπὶ Θράκης τοὺς ἄνδρας.)

V. 796. Ἀρόωσι δὲ, ἀροτριῶσιν. Ἀφ' οὗ τὸ διάγουσιν ἀκουστέον.

(Πλάττεται δὲ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῶς γεγονὸς, καὶ τὸν φόνον τῶν ἀνδρῶν.)

e) ἀποβᾶσι corruptum est. In P. sic legitur: ἅμα τε ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεῶς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς· καὶ οὕτως ἀποβῆναι εἶσαι.

f) νεωστὶ κατασκευασμέναις P.

g) ἐπικλονέοντο P. h) Π. V, 93.

i) συντόμως P. k) Π. II, 816.

V. 800. Ἐπαύλεις ¹⁾). Τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. Ἡ καταχρηστικῶς, τὰς οἰκίας τῶν Θρακῶν ἐπόρθουν οἱ Λήμνιοι. [Ἐπορνωμένους δὲ, ἦτοι ἀπερχομένους τοὺς Λημνίους φησίν.]

V. 801. (Αὐτῇσι δ' ἀπείρονα. Θαυμαστικῶς. Οἶον, ληΐδας αὐτὰς καὶ δεσποίνας ἡμῶν ἔφερον ἄγοντες. Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει·

Ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ μῆλα κόμιζον
αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα ληΐδα δεῦρο.
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀάατος ἔμπεσε λύσσα,
οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν ἀφροσύνησιν.)

[Ἐκ νηῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν νηῶν.]

V. 802. Οὐλομένης. Ἀντὶ τοῦ τῆς δεινῆς, ἢ κατὰ συμβαίνοντος, ὀλέθρου ποιητικῆς. Ὡς τὸ, πολὺδακρυν Ἄρηα, τὸν δακρύων ποιητικόν. [Πορσύνετο δὲ, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάζετο.]

[V. 803. Θυμοφθόρον δὲ ἄτην τὸν ἔρωτά φησι.]

V. 805. Ἡ ματίη. Τῇ ἑαυτῶν ματαιότητι καὶ μωρίᾳ καὶ φρενοβλαβείᾳ νικηθέντες. [Τὸ δὲ ἐπεσσεύοντο ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον.]

(V. 807. Εἴ κέ ποτ' αὐτίς. Περισσότερος ὁ κε σύνδεσμος. Ὁ γὰρ λόγος, πολὺν χρόνον ὑπεμείναμεν, εἴποτε μεταμεληθῶσιν. Ἴνα δὲ μὴ ὥσπερ ζηλοτυπίαν καὶ ἀκрасίαν κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐπιπολὺ αὐτὰς φησὶν ἐνηνοχέναι τὸ πάθος.)

[V. 810. Σκοτίαν δὲ γενέθλην τὴν ἀπὸ τῶν παλλακῶν.]

(V. 811 sq. Χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν. Ἴνα μὴ τῶν παρθένων ἀσέλγειαν κατηγορῇ, εἶπεν, ἐπὶ τούτων, φησὶν, ἐδυσφόρουν, διὰ τὰς χηρενούσας μητέρας, καὶ ἐφρόντιζον. Κατὰ κοινού δὲ τὸ ἀλάληντο. Καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οὐδεμίᾳ ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρχετο· εἴχομεν γὰρ τὴν τῶν μητέρων χηρείαν καὶ ὕβριν διδάσκαλον τῶν ἡμῖν ἐσομένων.)

V. 813. Οὐδὲ πατήρ. Πρὸς πλείονα οἶκτον καὶ ἔμφασιν διόλου τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

[V. 816. Λάβην δὲ τὴν κακὴν ὕβριν.]

V. 820. Τπέρβιον. Μέγα καὶ θαυμαστόν. (Οἶδε γὰρ αὐτὸ δεινὸν καὶ ἄπιστον, εἰ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐκράτησαν. Διὸ καὶ τὴν τοῦ δαιμονίου σύνταξιν εἴληφεν.)

(V. 823. Αὐταῖς ληϊάδεσσιν. Δεῖπει ἢ σὺν πρόθεσις, ἢ ἢ, σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί.)

V. 824. Θεσάμενοι. Ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. Θεσθαι ^{m)} γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος

Θεσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

Καὶ Ἀρχίλοχος ⁿ⁾·

Πολλὰ δ' ἐϋπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
θεσάμενοι γλυκερὸν νόστον.

1) ἐπαύλους P. m) Θεσασθαι legendum putat Schaefer. n) Ἀντίλοχος P.

Δαιμονίως δὲ καὶ τοῦτο πλάττεται. Ἦν γὰρ εὐθέως ζητῆσαι, εἰ οἱ ἄνδρες ἀπέβησαν, καὶν ἢ βραχυτέρα τῶν ἀρσένων ποῦ ἡλικία.)

V. 826. Χιονώδεα. Οἱ μὲν, ὅτι λευκόγεως ἡ Θράκη· οἱ δὲ, τὴν συνεχῶς χιονιζομένην, παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι. - Ὁ καὶ βέλτιον. Ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα. Διὸ κακεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης^{ο)} δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θράκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθευθῆναι οὕτω Θράκην ἀνέμων οἰκητήριον.

[V. 829. Γέρας δὲ τὴν βασιλείαν φησὶν.]

V. 831. Αἰγαίη. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος φησὶν. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. Ὅμηρος^{ρ)}.

Οἱ δὲ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς [δῶρ' ἀνάγουσι]. Αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἐν ἣ μὴδένα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ, (ὥς φησι Νικοκράτης.) Οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναι φασὶ τὸ πέλαγος. Αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται, ὥς φησι Φερεκύδης. Νικοκράτης δὲ φησιν, ὅτι ἀπὸ Αἰγέως κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐκ εὖ. Πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης (παραπλέοντι).

V. 834. Ἀμαλδύνουσα. Ἀφανίζουσα, καὶ τῷ πλάσματι κρύπτουσα.

(Ἀντεγκληματικῶς πανταχόθεν μετὰγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας). Οὐ γὰρ λέγει, ὅτι ἐφόνευσαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἄρρενας παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ὅτι σὺν ταῖς γυναῖξιν ταῖς Θράσσαις καὶ τοῖς ἄρρεσι παισὶν ἀπῆλθον εἰς Θράκην, κακεῖ διάγουσιν. Οὕτω γὰρ ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπέλυσεν αὐτὰς μέμψεως. Καὶ ὅλος δὲ ὁ λόγος τῆς Ἰψιπύλης πολλὴν περιέχει δεινότητα. Ἀντεγκληματικὴν ποιοῦσα τὴν στάσιν, αὖξει τὸ ἐκείνων ἔγκλημα διὰ πολλῶν, δεικνύσα πολλῷ μείζον ἁμάρτημα τοῦ τῶν γυναικῶν. Πολὺν τε γὰρ φησι χρόνον ὑπομεμενηκέναι τὰς γυναῖκας τὴν ὕβριν. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὰς μὲν κουριδίας μισεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας ἐκβαλεῖν, ταῖς δὲ δορυκτήτοις συγγενέσθαι, πᾶν τὸ ἔγκλημα τῶν ἀνδρῶν αὖξάνει. Αὖξησις δὲ μεγάλη καὶ τὸ τοὺς μὲν γνησίους παῖδας ἀτιμάζεσθαι, τοὺς δὲ νόθους θάλλειν. Ὀνειδος δὲ μέγα, καὶ τὸ τὰς κόρας τὰς γνησίας καὶ τὰς χηρευούσας γυναῖκας· ἴσως δὲ καὶ πάσας νῦν χήρας καλεῖ, διὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν οἰκείων ἀνδρῶν· ταύτας οὖν πάσας πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως^{q)}, καθάπερ προσηλύτους. Παροξυντικὸν δὲ τὸ τὸν πατέρα μὴ φροντίζειν τῆς οἰκίας θυγατρὸς, εἰ καὶ τυπτομένην ἴδοι ὑπὸ τῆς μητροιᾶς, μὴδὲ τοὺς παῖδας ἀμύνειν τῇ μητρὶ, μὴδὲ τοὺς ἀδελφούς ἀλλήλων φροντίζειν. Μάλιστα δὲ διεγείρει εἰς ὀργὴν καὶ τὸ τὰς μὲν γυναῖκας τὰς ἀστυκάς, καὶ κόρας καὶ παῖδας ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις καθάπερ μετοίκους διατρέβειν καὶ προσηλύτους· τὰς δὲ δορυκτῆτους τούτων ἀπάντων ἀφθόνως μετέχειν. Ἰκανὴ δὲ ἀπολογία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ εὐθὺς ἐκδιῶξαι ἐκ τῆς νήσου τοὺς ἄνδρας, ἀλλ'

ο) Νικοφάνης P. ρ) II. VIII, 203. q) ἀτημελήτους corrigi Schaefer.

αἵρεσιν δοῦναι, ἢ τὰ καθήκοντα σώζειν πρὸς τὰς γυναῖκας, ἢ ἄλλο-
σέ ποι ἀπελθόντας μετὰ τῶν δορυκτῆτων διάγειν. "Ολως γὰρ τὸ ἐν-
διάσκεινον καὶ διατυπωτικὸν ὁ λόγος ἔχει, δι' οὗ περιπαθῇ τὸν ἀκρο-
ατὴν ἐργάζεται, συμπάσχοντα ταῖς γυναιξὶ δυστυχούσαις. Οὕτω δὲ
ἀντεγκληματικὴν ποιήσασα τὴν στάσιν, καὶ εἰς μεταστατικὴν περὶ
ποῦ τὰ μέσα ἀνήνεγκεν, εἰποῦσα παρὰ τοῦ τῶν θεῶν θάρσος λα-
βούσας σφᾶς ἀποπέμψαι τοὺς ἄνδρας. Οὕτω γὰρ οὐ μόνον δικαία,
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία γίνεται ἡ ἐκβολή. Τὰ ὑπὸ θεοῦ κριθέντα ἀναγ-
καῖα. Καὶ τὸ προοίμιον δὲ οὐ μόνον θαρρόλεωτέρους τοὺς Ἀργο-
ναύτας ποιεῖ, λέγον ὅτι ἀποδημοῦσι τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ
μέμψεως τὰς γυναῖκας ἀπολύει. Μονονουχὶ γὰρ λέγει, ὅτι οὐκ
ἀπεκτείνουμεν ἐκείνους, ὥς ἡ φήμη κρατεῖ, ἀλλ' ἀποδημοῦσιν εἰς
Θράκην. Ὁ δὲ ἐπίλογος πάντῃ ἐπισπᾶται τὸν Ἰάσονα. Οὐ γὰρ
μόνον τὸ ἡδὺ προβάλλεται, ὅπερ ἦν τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ
τὸ εὐπρεπὲς καὶ χρήσιμον. Τὴν γὰρ βασιλείαν τοῦ Θόαντος ἐπαγ-
γέλλεται.

Τὸ δὲ ἴσκειν, ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε παρὰ δὲ Ὀμήρῳ,
ἀντὶ τοῦ ὁμοίου.

V. 836 sq. Μάλα κεν. (Ὁ νοῦς, λίαν ἡμῖν ἐστὶν ἀρεστὸν
τυχεῖν ὧν ἔχομεν χρεῖαν· σὺ δὲ ὁμοίως δίδως.) Νῦν γὰρ τὸ ὁπά-
ξεις κεῖται ἀντὶ τοῦ δίδως. [Θυμῆδης χρησιμοσύνη, ἢ τὸν
θυμὸν εὐφραίνουσα χρεῖα.]

V. 838. Ὑπότροπος. Ἀπελθὼν πρὸς τὰς ναῦς, πάλιν
ἦξω πρὸς τὴν πόλιν.

[V. 841. Τὸ δὲ χάξομαι τὸ παραχωρῶ σημαίνει. Ἰν' ἢ,
ἔγωγε μὲν οὐ παραχωρῶ ἢ σοὶ ἢ ἄλλῳ ὁτιοῦν τῆς ἀρχῆς, ἀθερίζων
καὶ καταφρονῶν τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπικειμένους
μοι ἄθλους.]

V. 842. Χειρὸς θίγει. Ἦδη σύμβολον αὐτῇ τῆς ἐταιρείας
διὰ τῆς ἐφάψεως δίδωσιν.

V. 847. Μῦθον ὅτ' ἦδη. Μετέπειτα δὲ αἱ θεραπευαίνιδες
ἦλθον βαστάζουσαι ξένια, (ὅτε ἦδη ὁ Ἰάσων πάντα τὰ παρὰ τῆς
Ὑψιπύλης ρηθέντα τοῖς ἑαυτοῦ ἐταίροις συνετέλεσε λέγων.)

[V. 849. Τὸ δὲ σφέα ἔοικεν ἀπὸ τοῦ σφᾶ γεγονέναι κατὰ
ἐπένθεσιν τοῦ ε. Καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ σφέτερα. Ὁ γὰρ ὁ σφός, ἡ
σφή, τὸ σφόν ἀντὶ τοῦ ὁ σφέτερος, ἡ σφετέρα, τὸ σφέτερον λαμβά-
νεται. Τοῦ δὲ σφόν εὐδετέρου εὐθεία πληθυντικὴ τὰ σφᾶ καὶ
σφέα.]

[V. 850. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη συγγνώμων γίνεται ταῖς Ἀημιναῖς
διὰ τὸν Ἥφαιστον, ὅτι ἡ μὲν Ἀἴμιος Ἥφαιστου ἱερὰ, ἡ δὲ Ἀφρο-
δίτη ὁμευνέτις τῷ Ἥφαιστῳ.]

V. 851. Ἥφαιστοιο χάριν. Τερὰ γὰρ Ἥφαιστου ἡ Ἀἴ-
μιος.

Τὸ δὲ πολυμήτιος, παρὰ τὸ [Ὀμηρικόν]
εἰδυῖναι πραπίδεσσι.

[V. 854. Ἐν δὲ τῷ ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν περισσὸς ὁ καὶ. Τὸ
δὲ ἔκυρσαν ἀντὶ τοῦ ἔτυχον.]

(V. 855. Ἡρακλῆος ἄνευθεν. Τοῦτο ἕνεκα τῆς οἰκίας φησὶν ὁ ποιητής. Πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς νικωμένων, νος οὗτος πρὸς τὸν ἄθλον αὐτοὺς προτρέπεται, καὶ πρὸς τὴν κρατὶν καὶ σῶφρονα φύσιν τοῦ ἥρωος.)

V. 859. Ἡρης υἱά. Ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν, ἐξ Ἡρας μό-
ς τὸν Ἡφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι.

Ἡρη δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
γείνατο.

Ἡρος δὲ Διὸς καὶ Ἡρας φησὶν αὐτόν.

(V. 859 sq. Καὶ αὐτὴν Κύπριν. Διότι τὰ παρόντα, οὔτινα, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ γαμετὴ αὕτη, οὐ ἱερὰ ἢ Ἀἴμνος.)

[V. 861. Ἀμβολίη δὲ ἡ ὑπέρθεσις.]

V. 862. Ἀνελίνυον¹⁾. Ἀντὶ τοῦ ἥρουν. (Καὶ τὰ αἰλι-
τὰ θρηνητικά ἐντεῦθεν γεγένηται, παρὰ τὸ ἀνήνυκτα τινὰ εἶναι.
αἰρὰ τὸ Ὀμηρικόν²⁾.)

Οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλεται κρουροῖο γόοιο.)

V. 865. (Δαιμόνιοι. Οἰκείοι τῷ ἀξιώματι τοῦ ἥρωος οἱ
γοι. Τεχνικῶς δὲ καὶ συνετῶς οὐχ ἕνα τινὰ λαιδορεῖ, ἀλλὰ πάν-
ς. Καὶ οὐ πρῶτον τὴν ἀκрасίαν αὐτοῖς ὀνειδίζει, πρὶν τὰ συμ-
έροντα δηλώσῃ. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ
κῆ λαμβάνεται. Ὡστε δηλοῦν τὸν λόγον, ἐνδόντας ἡδονῇ τοὺς
ρως, τῷ λόγῳ ἀναλαβεῖν ἑαυτούς. Ὁ δὲ νοῦς, ὧ μακάριοι, ἐξειρ-
όμεθα τοῦ ἡμῶν αἵματος τῆς πατρίδος; ἢ γάμων ἐνδεεῖς ὄντες ἐν-
εῦθα ἦκομεν, μεμψάμενοι τὰς ἑαυτῶν πολιτίδας; καὶ Ἀἴμνον κατ-
κήσοντες, τοῖς κλήροις διελόμενοι; ἢ οὕτως, ὧ μακάριοι, ἐμφύ-
ον φόνον δράσαντες ἐξειργόμεθα τῆς πατρίδος; ἐπειδὴ οἱ τοιοῦ-
ι ἐκ τῆς πατρίδος φυγῇ ἐνιαυσιαία ἐζημιοῦντο.)

V. 867. (Ὀνοσάμενοι πολιήτιδας. Κυρίως τὸ πο-
τιδας γυναῖκας ἔταξεν, οἷον, τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας ἀπαρνη-
άμενοι, συμβιοῦν βαρβάροις ἦλθομεν; Καὶ οὐ φησὶ, τὸ κάλλος
υἱῶν ἀποφυγόντες. Τάχα γὰρ ἀληθῶς ἐν τῇ Ἀἴμνῳ εὐπρεπεστε-
ας εἶναι γυναῖκας συνέβαινε.)

[V. 868. Τὸ δὲ ἄροσιν Ἀἴμνοιο ταμέσθαι ἀπὸ τοῦ
ληρούχους τῆς Ἀἴμνου γενέσθαι κεῖται.]

(V. 869. Εὐκλειεῖς. Ἐνδοξοί. Καὶ διὰ τούτου δὲ ἐνυβρί-
ει. Οἶδε γὰρ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐλθόντα εἰς εὐδο-
ίαν. Ταύτην δὲ ἂν ἀπώλεσαν, εἰ ἐπιπολὺ διέτριψαν.)

(V. 870. Ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι. Καὶ τοῦτο συνετῶς καὶ
εχνικῶς τὸν χρόνον αἰτιᾶται. Τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἀμελῆσαι τοῦ πό-
ου, συγγνώμης ἂν εἴη· τὸ δὲ ἐπιπολὺ, ἀνυπόστατον ἦν παντὶ ἀν-
ρί. Καὶ ἔσπασεν αὐτὸ παρὰ τὸ³⁾),

Πάντων μὲν κόρος ἐστίν.)

(V. 872. Ἰομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα. Οὐχ ὕγιως
ὁ σφέα κεῖται. Ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ σφά ἐπὶ τρίτου προσώπου
εασόμενον. Ἐδεῖ οὖν εἰπεῖν, Ἰομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐφ' ἡμέτερα.

1) ἑλίνυον P. 2) Π. XXIV, 524. 3) Π. XIII, 636.

Ἔστι γὰρ συζυγία τῶν προσώπων αὕτη, ἡμέτερα, ὑμέτερα, σφέτερα. τοῦ δὲ σφὰ, ἀμὰ, ὑμά.)

V. 874. Ἑσανδρώση. Ἀνδρῶν πληρώση, εἰρωνικῶς. [Ὁ δὲ τοῦ Ἡρακλέους λόγος ἐπιτιμητικός ἐστι μάλιστα, καὶ τῷ Ἡρακλέους προσώπῳ οἰκειότατος. Ἐχει γὰρ καὶ οὗτος κατὰ τὸν ἐν Θουκυδίδῃ Περικλέα ἐπ' ἀξιῶματι καὶ πρὸς ὀργήν τι εἰπεῖν. Ἀμέλει πρῶτον ἅπαντας συννημένως ἐπιτιμᾷ, εἶτα ἰδίᾳ τὸν Ἰάσονα· οὕτω γὰρ φορητοτέρα γίνεται ἡ ἐπιτίμησις.]

V. 879. Λείρια. Καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. Ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον· ὃ φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸν νάρκισσον εἶναι. Οἱ δὲ, τὸ κρίνον.

V. 880. Σιμβληῖδος. Σίμβλους καλοῦσι τὰ ἄγγεῖα, ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. Σιμβληῖδος οὖν πέτρας, ἐν ἣ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν, οἷονεὶ σίμβλων τάξιν ἐχούσης.

V. 881. Ἀλλοτέ τ' ἄλλον). Παρὰ τὸ Ἰσοκράτους. Ὡς περ γὰρ τὴν μέλισσαν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσαν, οὕτω δὴ καὶ τῆς παιδείας.

V. 882. Ὡς ἄρα ταί γε. Αἱ Λημνιάδες γυναῖκες.

(Ἡ δὲ παραβολὴ οὐχ ὑγιῶς, οὐδὲ εἰς πάντα ἀρμόζεται. Ἔστι γὰρ μέλισσαις εἰκάσθαι τὰς γυναῖκας, ἄνθεσι δὲ τοὺς ἥρωας, σίμβλῳ δὲ κοίλῳ τὴν πόλιν· τὰ δὲ ἐπίλοιπα πῶς ἂν οὐκ εἴη ἀνάρμοστα; δι' ὧν φησὶ, χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ λειμῶν· καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις, δι' ὧν φησὶ κινυρόμεναι. Καὶ πάλιν ἀνάρμοστον τὸ, γλυκὺν ἄλλοτε τ' ἄλλον καρπὸν ἀμέργουσιν. Οὐ γὰρ δὴ τὸν ἀρειότερον τῶν ἡρώων ἑκάστη ἔσπευδεν ἀπολαμβάνειν. Ταῦτα δὲ παρὰ τὴν πρώτην μίξιν καὶ σύνοδον ἡρμόζετο. Ἄλλως.) Πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους τῆς παραβολῆς, ὅτι οὐ πάντα τὰ λεγόμενα ἀρμόττει τοῖς προκειμένοις, ῥητέον, ὅτι τὰ μὲν τῆς παραβολῆς πρὸς σαφήνειαν τοῦ γενομένου λαμβάνεται, τὰ δὲ πρὸς κάλλος μόνον καὶ ἔκφρασιν συντελεῖ.

V. 883. Ἐνδυκέως. Ἐπιμελῶς, σπουδαίως.

Τῇ δὲ κινυρόμεναι, οὐκ εὖ. Σημαίνει γὰρ τὸ θρηνηδοῦσαι, κλαίουσιν, καὶ ἔδει δακρυόεσσαι.

V. 885. Εὐχόμεναι. Ὅτι διὰ τὸ ἀσθενὲς ἡ γυναικεία φύσις πάντοτε ἐπὶ τὸ εὐχεσθαι τρέπεται, δῆλον ἐκ τῶν πρώτων, δι' ὧν φησὶν.

— — αἱ δὲ γυναῖκες

πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον.

V. 888. Νείσεο). [Νείσομαι τὸ πορεύομαι σημαίνει.] (Ἄγαν ἐρωτικὴ προσφώνησις καὶ ἡ εὐχή. Πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατεύχεται, ἔπειτα, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν πᾶσαν σπουδὴν καὶ τὸ φίλτρον τῷ Ἰάσονι οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τῶν ἐταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ κατεύχεται· οὐ τοσοῦταν ἐκείνοις χαρίζομένη, ὅσον Ἰάσονι.)

u) ἄλλοτε ἄλλον P. v) Νείσαιο P.

V. 893. (Ῥηϊδίως δ' ἄν' ἐοῖ. Βούλεται λέγειν, ῥαδίως δ' ἔστιν αὐτῷ καὶ πολὺν ἀθροίσαι λαόν. Οὐκ εὖ δὲ ἔθηκεν τὸ ἐοῖ. ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου δηλωτικόν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ·
 Ὀτρηροὺς θεράποντας ἐπισπένσθαι ἐοῖ αὐτῷ.)

[Τὸ δὲ τοῖ ἀντὶ τοῦ αὐτῷ, πρωτότυπος ἀντὶ συνθέτου μετ-
 νυμίας.]

V. 894. Μενοινήν. Ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν, ἣ ἐριμναν.

V. 895. Προτιόσσομαι. Προορῶμαι.

V. 897. Ἐξανύσαιμι. Τελέσαιμι.

(Λίπε δ' ἡμὶν ἔπος. Ὁ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος, εἰπέ δὴ μοι συμβουλήν τινα, ἐὰν γένηται με τεκεῖν, ὥστε τῷ γεννωμένῳ ἵπο-
 ἔσθαι τινά. Ἐλλείπει γὰρ εἰς τὸν πλήρη λόγον.) [Ἡ δὲ εὐχὴ
 ἔννυ περιπαθῆς καὶ ἐρωτική.]

V. 899. Ἀγαιόμενος. Θαυμάζων τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ
 ὠτος.

(V. 901. Ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω. Ὁ νοῦς, σὺ δὲ
 μείττονα περὶ ἐμοῦ ψυχὴν καὶ ὑπόνοιαν ἔχε, τὰ περὶ τῆς πατρίδος
 ἰσῶν σκεπτομένη. Οὐ γὰρ εὐτελεῖς ἐσμέν, ὡς τὴν ἰδίαν καταλεί-
 ναντες, εἰς ἑτέραν μετοικεῖν.)

V. 902. Πελλίαο ἔκητι. Τοῦτ' ἔστιν, ἔνεκα Πελλίου ἔστι
 με οἰκεῖν. [Οἰκεῖος δὲ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης φράσεως καὶ λογο-
 ῥαφίης. Σοῦ γὰρ, φημὲν, ἔνεκεν ζῶ, ἀντὶ τοῦ, ὅσον τὸ ἐπὶ σοί.]

V. 904. Ἑλλάδα γαῖαν. Νῦν τὴν Θεσσαλίαν. Ὅμηρος
 μίαν Θεσσαλίας πόλιν οἶδε τὴν Ἑλλάδα.

V. 905. Σὺ δ' ἄρσενα. Τοῦτο ὡς ἐν θαυμασμῷ, εἰ ἄρα ἐν
 νηαικῶν πόλει κἄν ἐξ ἐπιγονῆς ἔσται ποτὲ ἄρσῃ τις.

V. 906. Πελασγίδος δὲ, τῆς Θετταλικῆς, ἀπὸ τῶν ἐνοι-
 ρσάντων Πελασγῶν.

V. 907. Δύης ἄκος. Τῆς ταλαιπωρίας οἶον παραμύθιον
 εἰ ἴαμα. Ὅθεν καὶ ἐνδυκῆς, περιττεύοντος τοῦ κ, ὡς φησι Τρύ-
 ῶν. Ἔστι γὰρ ἐνδυκῆς τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γινόμενον
 ροσηνῆς καὶ ἡδύ. Καὶ ἐνδυκῆως ἐξ αὐτοῦ.

V. 909. (Ἐφέστιοι. Ἐποικοι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰ-
 ἄν ἐστίαν φασίν.) [Τοῦ δὲ Ἴν' ἄνδιχα καὶ τῶν ἐξῆς οὕτως
 ἰούειν δεῖ· Ἴν' ἄνδιχα καὶ χωρὶς ἐμοῦ τοῦ βασιλέως οἱ οἰκειακοί,
 οὗτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐφέστιοι, πορσύνωνται ἐν τοῖς σφοῖς δώ-
 κισιν, ἡγουν ἐν ταῖς σφετέραις οἰκίαις. Τὸ δὲ ὅλον, ἵνα χωρὶς
 τοῦ ἔχουσιν εἰδέναι πράττειν τὰ κατὰ αὐτούς.]

V. 910. Παροίτατος ^W). Ἀντὶ τοῦ πρότερος. Ἐσχημά-
 σται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. Καὶ Ὅμηρος ^X).

Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι.

Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι. Διὰ τούτου τῶν ἡρώων ὑπεραπολογεί-
 μαι, ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὰς Ἀημνιάδας συνόδου προαρξάμενον τοῦ

W) παροίτερος P. X) II. XXIII, 459.

ἀρχηγού, καὶ οὗτοι συνετίθεντο· καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐκείνου τοῦ πλοῦ ἀρχομένου, καὶ οὗτοι εἶποντο.

[V. 912. Τὸ δὲ ἐν σχερῷ ἐφεξῆς σημαίνει καὶ κατὰ τάξιν.]

V. 913. Ἀλιμυρέος. Τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιρρέομένης. Ἀλιμυρήεντες δὲ ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες γ).

V. 916. Νῆσον ἐς Ἡλέκτρης. Τὴν Σαμοθράκην λέγει. Ἐκεῖ γὰρ ὤκει Ἡλέκτρα ἢ Ἀτλαντος, καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Στρατηγίς· ἣν φησιν Ἑλλάνικος Ἡλεκτρυνώην καλεῖσθαι. Ἐγέννησε δὲ [ἐκ Διὸς] τρεῖς παῖδας, Δάρδανον, τὸν ἐς Τροίαν κατοικήσαντα, ὃν καὶ Πολυάρχη φασὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ Ἡετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι z). καὶ φασὶ κεραννωθῆναι αὐτὸν ὑβρίζοντα ἄγαλμα τῆς Δήμητρος. Τρίτην δὲ ἔσχεν Ἀρμονίαν, ἣν ἠγάγετο Κάδμος. Καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἡλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὀνομάσαι ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν, καὶ Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν.

V. 917. Ἀρρήκτους ἀγανῆσι. Τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ὥς εἴ τις μνηθεῖη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. Καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ φασὶ μεμνημένον ἐν Σαμοθράκῃ, χρήσασθαι τῷ κρηδέμνῳ ἀντὶ ταινίας, [καὶ σωθῆναι ἐκ τοῦ θαλασσίου κλύδωνος, θέμενον ὑπὸ τὴν κοιλίαν τὸ κρηδέμνον]. Περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμνημένοι ταινίας ἄπτουσι πορφυράς. [Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν κινδύνοις οἱ μνηθέντες διασώζονται, ἀλλὰ καὶ τύχοι ἂν παντός, οὗ ἂν τυχεῖν εὖξαιτο ὁ μνηθεῖς.] Καὶ Ἀγαμέμνενα δὲ φασὶ μεμνημένον, ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν, δι' ἀκαταστασίαν τῶν Ἑλλήνων, παῦσαι τὴν στάσιν, πορφυρίδα ἔχοντα. Μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν· Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δήμητρος· Ἀξιόκερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ἄδης. Ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ Ἑρμῆς ἐστίν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηνίων δὲ φησιν a), ὅτι Διὸς καὶ Ἡλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Κάβειροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρων, ἵπαι ἐντεῦθεν [εἰς Σαμοθράκην] μετημέχθησαν. Οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον. Ἡ δὲ Σαμοθράκῃ ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκοσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ. Ὑστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ῥήνης παιδὸς Σάμος προσωνομάσθη, κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ. Θράκων δὲ οἰκησάντων αὐτήν, ἐκλήθη Σαμοθράκη.

[Ἀγανὰς δὲ φησιν αὐτὰς τὰς τελεσφορίας, δηλονότι θείας καὶ ὁσίας μυσταγωγίας. Τὸ γὰρ ἀγανὸν τὸ ὅσιον ἐνταῦθα σημαίνει. Θέμιστας δὲ φησὶ τὰ μυστήρια.]

V. 918. Σωότεροι. Ἀκινδυνότεροι. Λέγονται γὰρ οἱ αὐτό-

γ) ἐκβάλλοντες P. z) ὃν καὶ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντος, Ἡετίωνα ἐκάλουν P. a) δύο εἶναι Δάρδανον καὶ Ἰάσονα. P. τοὺς Καβείρους, γεγονότας υἱούς.

ὅτι μνηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὕξωνται, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν·

Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνῃ ^{b)}
μεμνημένος, νῦν (ἐστίν) εὕξασθαι καλόν.

Δοκοῦσαι γὰρ μᾶλλον σῶζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες.

V. 919. Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω. Τὸ μὲν προτέρω ἐστὶ σημαντικὸν τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν (ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ ^{c)}),

Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον)

κεῖται δὲ νῦν καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ λόγου. Ὁ γὰρ νοῦς, Τοιούτων δὲ οὐκ ἂν ἔτι πλέον τι εἴποιμι· ἀλλὰ χαίροι μὲν ἡ νῆσος, χαίροιεν δὲ καὶ οἱ δαίμονες, ὧν ἐστὶ τὰ μυστήρια· οὐ γὰρ καθήκον ἡμῖν ἐστὶν αὐτὰ λέγειν.

V. 920. Ὅργια. Τὰ μυστήρια. Παρὰ τὸ εἶργειν τοὺς ἀμνηστους αὐτῶν. Ἡ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα. Ὅργαδες δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι καὶ ὑγροί.

V. 922. Μέλανος. Μέλας πόντος [, κόλπος τις τῆς θαλάσσης] οὕτω λεγόμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὐδοξος ἐν δ' τῆς Περιόδου ^{d)}. Ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν φασὶν. Ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ Ὀμηρος ^{e)}.

— — ἐνθορε Μέλανι ^{f)} πόντῳ.

Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ Μέλανος τοῦ Φρίξου υἱοῦ ἐμπεσόντος, ἢ ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος καλουμένου, καὶ κεῖ ῥέοντος.

V. 923. (Τῇ μὲν Θρηκῶν. Ταύτῃ μὲν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ.)

Περαιήν δὲ, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον [τῆς Θράκης] κειμένην. Ἡ γὰρ Ἰμβρος ἀντικρὺ ἐστὶ τῆς Θράκης. (Ὀμηρος,) ἔς τ' Ἰμβρον καὶ ἔς Σάμον καὶ Λῆμνον ^{g)}. Σάμον γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὴν Σαμοθράκην.

V. 925. Χερσνησον. Τὴν μετὰ Θράκην κειμένην Χερσόνησον. Ἦν δὲ πρότερον νῆσος. Κεῖται δὲ ἀντικρὺ τῆς Τροίας. Ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσώνησος Καρίας, ἐνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράψας.

V. 927. Ἀθαμαντίδος. Τοῦτ' ἐστὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπὸ Ἑλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα.

V. 929. Ροιτειάδος. Ἀπὸ Ροιτείας τῆς Πρωτέως θυγατρὸς. (Ροίτειον δὲ καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον τῆς Ἰλίου.)

V. 932. Ἀβαρνίδος. Ἡ Ἀβαρνίς, πόλις [Ἑλλησπόντου πλησίον] τῆς Λαμψάκου. Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτῃ ἐμίγη αὐτῷ· καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἐμίγη τῷ Ἀδωνίδι. Ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα ὑπήντησεν αὐτῷ· καὶ στέψασα αὐτὸν, ἀκολουθεῖν μὲν ᾗ ᾔδειτο, διὰ τὸ ἤδη γεγαμησθαι· εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸ ἐξ αὐτῆς κνοφορούμενον ἐβούλετο τεκεῖν. Ἦρα δὲ ζηλοτυπούσα, μεμαγευμένη τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς,

b) τυγχάνει P. c) Od. IX, 64. πεσε μέλανι P. g) II. XXIV, 753.
d) ἐν γῆς περιόδῳ P. cf. Bast. epist. ἔς τ' Ἰμβρον τε Σάμον P.
ait. p. 77. e) II. XXIV, 79. f) ἐμ-

καὶ ἐποίησε τεκεῖν παῖδα τὰ τε ἄλλα δύσμορφον, καὶ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπέρμεγα· ὃν Πρίαπον προσαγορευθῆναι. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, οὐκ ἠξίωσεν ἀναλαβέσθαι, τὰ τε ἄλλα μισήσασα τὸν παῖδα, καὶ διὰ τὸ ἀπρεπὲς τοῦ αἰδοίου. Διὰ οὖν τὸ τὴν Ἀφροδίτην ἀπαρνηθῆναι τὸν παῖδα ἐκεῖ, Ἀπαρνὶς ἡ πόλις ἐκλήθη· ὕστερον δὲ κατὰ μετὰ-θεσιν τοῦ στοιχείου ἐκλήθη Ἀβαρνὶς.

Περὶ κώτη ^h) δὲ, πόλις (Τροίας), ἥς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. V. 933. Πιτύεια. Ἡ Λάμψακος τοπρότερον Πιτύεια προσαγορεύετο, ἣν τινὲς Πιτύαν ἐνομάζουσιν. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Φρίξος γενόμενος ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πόλις ὠνομάσθη. Θράκες γάρ τὸν θησαυρὸν πιτύην ¹) λέγουσιν. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Ὅμηρος ^k).

Καὶ Πιτύειαν [εἶχον].

V. 935. Πορφύροντα. Τὸν τοῖς ῥοθίοις μελαινόμενον καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα.

V. 936. Ἔστι δὲ τις αἰπεῖα. Προποντίς ἐστι τὸ μετὰ τὸν Ἑλλήσποντον πέλαγος· οὐ ἑξῆς ὁ Θρακικὸς Βόσπορος. Ἐν οὖν ταύτῃ τῇ Προποντίδι ἐστὶ νῆσος, ἡ ὕστερον χερσόνησος γεγένηται, ἣ ἰσθμὸν τινα ἔσχεν. Πᾶσα γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἰσθμὸς καλεῖται. (Ταύτῃ οὖν τῇ χερσόνησῳ παράκειται Ἄρκτον ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον· ἐπειδὴ φασὶ τὰς τροφούς τοῦ Διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὅτι ὁ τόπος ἐνθῆρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστράφοις. Τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ᾧκουν. Αὐτὴν δὲ τὴν χερσόνησον καὶ τὸν ἰσθμὸν ᾧκουν Δολιόνες, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος.)

(Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, Ἔστι δὲ τις ἐν τῇ Προποντίδι νῆσος ὑψηλή, ἀπέχουσα βραχὺ τῆς Φρυγίας κατὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ἰσθμοῦ, ἐπικειμένη τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν Αἰσηπον ποταμὸν, ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀκτὰς. Καλοῦσιν Ἄρκτον τὸ ὄρος.)

(Ἔστι δὲ χερσόνησος, ἐφ' ἥς κεῖται ἡ Κυζικηνῶν πόλις. Νῆσον δὲ αὐτὴν ἔφη, διὰ τὸ πρότερον αὐτὴν οὔσαν νῆσον, ὕστερον συνῆφθαι τῇ ἡπείρῳ.)

V. 937. (Ἀπὸ Φρυγίας. Ἡ Φρυγία παράκειται τῇ Τροίᾳ. Ἔστι δὲ τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας. Τοῖς οὖν εἰς Κόλχους πορευομένοις ἐκ μὲν δεξιῶν ἐστὶν ἡ Ἀσία, ἐκ δὲ ἀριστερῶν ἡ Εὐρώπη.)

Πολυλήϊον δὲ τὴν Φρυγίαν εἶπε, τὴν πολύπυρον, ἢ πολυθρέμμονα.

V. 938. Ὅσσόν τ' ἐπιμύρεται. Ὅσον, φησὶ, διάστημα ἰσθμοῦ ἐστίν. Οἱ δὲ τὸ ὅσον θαυμαστικῶς ἠκούσαν, ὃ κρεῖττον· ἵνα ἢ, ἡ χερσόνησος, καὶ εἰς θάλασσαν κειμένη, καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἰτα θαυμαστικῶς, ὅσον γὰρ ἐκεῖνος ὁ ἰσθμὸς βοᾷ τοῖς κύμασι ῥησδόμενος.

Ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θάλασσαν ἔχων τόπος, οἷον εἰσαισμός ¹) τις ὧν, [καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπέν-

h) Περικώπη P. i) πιτύην P. k) Π. Π, 829. l) Sic recte P. Vulgo Ἰσμοσ.

θεσιν τοῦ θ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἰσθμός.] Εἴρηται δὲ ἰσθμός παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι. [Ἰσθμός δὲ καὶ ὁ τράχηλος, καὶ διὰ τὸ εἰσιέναι εἰς αὐτὸν τὴν τροφήν, καὶ διὰ τὸ στενὸς εἶναι. Ὅλως γὰρ τὰ ὑπόστενα ἰσθμοὺς εἰώθασι λέγειν.] Ὅθεν καὶ τραχήλου τὰ παρ-ἰσθμια. [Ἰσθμια δὲ ἐορτὴ διὰ τὸ γίνεσθαι ἐν Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου.] Πορθμός δὲ, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα.

V. 939. Καταείμενος. Καταρρέόμενος, ἢ καταπνεόμενος, ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς. [Κατάρμενος δὲ, ὁ περιπνεόμενος, ἢ. Ἐπιπρηνῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.]

V. 940. Ἀμφίδυμοι δὲ, ὅτι ὁ τῆς Κυζίκου λιμὴν δισσὰς εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχει, [Ἀισηπος δὲ ποταμὸς Κυζίκου.

V. 941. Τὸ δὲ Ἄρκτον δέ μιν πρὸς τὸ αἰπεῖα ἀναφέρεται. Τὴν γὰρ τοιαύτην αἰπεῖαν νῆσον Ἄρκτον ὄρος καλοῦσιν οἱ περίοικοι. Καλεῖται δὲ οὕτως ἢ διὰ τὴν τὰς τροφῶν τοῦ Διὸς ἐκεῖ εἰς ἄρκτους μεταμόρφωθῆναι, ἢ διὰ τὸ εὐθὲρον εἶναι τὸν τόπον. Ἀπὸ γοῦν τῆς ἄρκτου τοῦ θηρὸς οὕτω κληθῆναι. Οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι τὸ ὄρος. καὶ οἷον εἰ προσεγγίξει ταῖς ἀστράσις ἄρ-κτοις.]

V. 943. Γηγενέες. Τούτων καὶ Ἡρόδωρος μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς καὶ ὅτι ἐπολέμησαν Ἡρακλεῖ. (Οἱ μὲν οὖν γη-γενεῖς παρὰ Κύζικον ὄκουν, οἱ δὲ Δολιόνες παρὰ τὸν ἰσθμόν.)

V. 948. Ἐν δ' ἦρως Αἰνῆϊος. Ὅτι Αἰνεὺς Θετταλὸς ὢν τὸ γένος ὄκησεν ἐν Ἑλλησπόντῳ. Γῆμας δὲ Εὐσώρου βασιλέως τῶν Θρακῶν Αἰνῆτην, γεννᾷ Κύζικον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις. (Εὐσώ-ρου δὲ υἱὸς Ἀκάμας ὃν Ὅμηρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἡγεῖσθαι Θρακῶν ἅμα τῷ Πείρῳ φησίν.) Ἄλλως. Κυζίκου πατὴρ Αἰνεὺς, Ἀπόλλω-νος παῖς καὶ Στίλβης, ὅθεν καὶ πόλις ὠνόμασται, θυγατὶς δὲ Εὐ-ανθείας. Μετέστη δὲ ἐκ Θεσσαλίας, καὶ ὄκησεν περὶ τὸν Ἑλλήσ-ποντον.

V. 949. Δίου Εὐσώροιο. Τοῦ ἐνδόξου Εὐσώρου ἡ θυ-γάτηρ. Εὐσώρος δὲ Θράκης βασιλεὺς. Ὅμηρος ^{m)}).

Τῖον Εὐσώρου Ἀκαμαντ' ἦν τε μέγαν τε.

[V. 953. Τὸ δὲ προὔτυψεν ἀντὶ τοῦ ὥρμησε καὶ ἀπέλα-σεν ⁿ⁾].

V. 954. Λιμὴν ὑπέδεκτο πάνορμος. Λιμὴν τῆς Κυ-ζίκου, οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ.

V. 955. (Κεῖσε καὶ εὐναίης. Λεῖπει ἢ ἀντὶ πρόθεσις, ἢ ἡ, τὸν ἀντὶ εὐναίας καὶ ἀγκύρας λίθον, διὰ τὸ βεβρωῆσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀπολύσαντες, ἕτερον ἔλαβον· ἐκεῖνον δὲ κατέλιπον ἐν τῇ Ἀρτακίᾳ κρήνῃ. Μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος, ἄραντες τὴν ἀγκυρὰν, ἀνιέρωσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰασο-νίας Ἀθηνᾶς.) Ὀλίγον λίθον τὸν μικρὸν ἔφη, ὡς καὶ Ὅμηρος ὀλί-γην τράπεζαν καὶ Θεόκριτος ὀλίγον κοῦρον.

V. 957. Κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ. Ἀρτακία κρήνη περὶ Κύ-

m) II. VI, 8. n) ἐπήλασεν suspicatur Schaefer.

ζικον· ἥς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.

V. 959. Νηλεῖδαι. Οἱ μετὰ Νηλέως τοῦ Κόδρου ἀποικησάντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς Ἴωνες, καὶ τὴν Καρίαν καὶ Φρυγίαν κατασχόντες, χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνον τὸν λίθον τῇ [Ἰασονίᾳ] Ἀθηνᾶ ἀφιέρωσαν.

V. 961. Τοὺς δ' ἄμυδις. (Δηῖλος τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικον φησὶ πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστέων γενεὰν ξενίσαι.)

V. 962. Στόλον δὲ τὸν πλοῦν φησὶν, ὃν ἐστέλλοντο.

Τὸ δὲ ἐξῆς, τούτους δὲ οἱ Δολίονες καὶ ὁ Κύζικος, ἐπειδὴ ἔμαθον τίνες εἰσὶ, φιλοφρόνως ἐξένισαν. καὶ γὰρ καὶ οἱ Δολίονες ἀποικοὶ Θετταλῶν εἰσὶ. διὸ καὶ αὐτοὺς ὡς ὁμοφύλους ἐδέξαντο.

V. 964. Πέπιθον. Ἐπεισαν αὐτοὺς ἐνδότερον ὁρμίσαι τὴν ναῦν. Τὸ γὰρ πλοῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως ἦσαν ὁρμίσαντες.

V. 966. Ἐνθ' οἷγ' Ἐκβασίῳ^ο). Ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεῶς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. Δηῖλος^ρ) δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνος φησὶν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου Ἀπόλλωνος. Σωκράτης δὲ ἐν ταῖς Ἐπικλήσεσι Κυζικηνοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ καλεῖσθαι.

V. 970. Ὁ δὲ στόλος, ὡς περιληπτικὸν ὄνομα, συντάσσεται ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἴκοντο^α).

V. 972. Ἰσόν που κᾶκείνω. (Ἀντὶ τοῦ νεωστί.) Τοῦτο δὲ φησιν, ὡς καὶ τοῦ Κυζίκου τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἄγοντος τῷ Ἰάσονι. (Γράφεται δὲ, Ἀρμοῖ που κᾶκείνω ὑποσταχύεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἀρτίως, νεωστὶ ὑπηύξανον, ὑπὴνθουν.)

Ἰούλος δὲ καλεῖται ἡ πρώτη ἐξάνθησις καὶ ἔκφυσις τῶν ἐν τῷ γενεῖῳ τριχῶν. Ὁ μέντοι Ἐρατοσθένης ὄνομα ᾧδῆς ἐρίθων^ι) ἀπέδωκεν ἐν τῷ Ἑρμῇ, λέγων οὕτω:

Ἡ χερνῆτις ἔριθος, ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλὰς ἤειδεν ἰούλους^β).

Οὐκ ἔστι δὲ (φησὶ Δίδυμος), ἀλλ' ὕμνος εἰς Δήμητρα, ὡς ὁ οὔπιγος^γ) παρὰ Τροίησιν εἰς Ἀρτεμιν. Ἔστι γὰρ οὔλος καὶ ἰούλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη. Καὶ Οὐλὼ ἡ Δημήτηρ λέγεται δὲ ἰούλος καὶ ζῶόν τι, θηρίδιον πολύπουν. Ἐκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἡ σκολόπενδρα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι. Ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις· Κυλισθεῖς ὡς τις^δ) ὄνος ἰσοπριος.

[Τὸ δὲ σταχύεσκον ἀντὶ τοῦ ἠϋξανον καὶ ἦνθουν.]

V. 973. Μεμόρητο. Ἐκεκλήρωτο, ὑπὸ τῆς τύχης μεμοράμένως εἶχεν. Τὸ δὲ κατάλληλον, οὐδέ νύ πω παίδεσιν ἀγάλλεσθαι (μετοχὴ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου) μεμόρητο.

ο) Ἐκβασίῳ P. ρ) Δηῖλος ἐφ' ὑψηλοῦ πετεῶνος Δενδαλίδας male P. q) ἔκωνται P. r) ἐρί- τεύχουσα, καλοὺς δ' ἤειδεν ἰούλους. θου P. s) Ἦν δ' ἄρα χερνῆτις τις P. t) ὡς ὄριππος P. u) ὥσπερ P.

V. 974 sq. Ἀκήρατος ὠδίνων. Ἀντὶ τοῦ ἁπλῆς καὶ κα-
ρὰ ὠδίνων.

V. 976. Κλείτη δὲ, θυγάτηρ Μέροπος, Περκασίου τὸ γέ-
ος, μάντεως, ἦν Κυζίκος ἔγνημεν, ὡς ἱστορεῖ Δηῖλος *) καὶ
ἔφορος.

V. 977. Ἀντιπέρηθεν. Ἡ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης δηλοῖ,
ντίκειται γὰρ ἡ Εὐρώπη τῇ Ἀσίᾳ, ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς
Ἰοποντίδος πρὸς τὴν Κυζίκον. Τῆς γὰρ Πιτυείας βασιλεὺς ἦν
Ἰέροψ ὁ Περκασίος, ὡς δηλοῖ Ὁμηρος ἐν Καταλόγῳ.

V. 979. Βάλεν δ' ἀπὸ δέλματα θυμοῦ. Τοῦτο ἐμ-
αίνει, ὅτι χρησμόν τινα ἔοικε φοβεῖσθαι, ὡς μέλλων τεθνήξεσθαι
τὸ τῶν Ἀργοναυτῶν.

V. 981. Ἀνυσιν. Τόν τε πλοῦν καὶ ἐφ' ἣν πρᾶξιν ἔπλεον.

(V. 982. Ἀστείως δὲ ταύτην αὐτοῖς τὴν ἐρώτησιν δίδωσι τὴν
τεπεύγουσαν καὶ χρησίμην.

Περικτιόνων δὲ, περιοίκων.)

V. 983. Οὐ μὲν ἐπιπρό. Εἰς τοῦμπροσθεν τῆς Δολιο-
ας. Ἡ ἀντὶ τοῦ διόλου. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀπρα-
ιοσύνην τοῦ Κυζίκου ἐμφαίνει.

V. 985. Ἡοῖ δ' εἰσανέβαν. Ἡ εἰς πρόθεσις περιττή.

Δίνδυμον δὲ, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Πέας· διὰ τὸ διδύ-
μους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν, ὡς φησὶ Φιλοστέφανος, οὕτω προσ-
γορευθέν. (Σύμπασα δὲ ἡ Φρυγία ἱερὰ τῇ θεῷ.) Ἡ διὰ τὸ δύο
ἑσχατὰς] ἔχειν, οὕτω καλεῖται.

V. 987. Χυτοῦ λιμένος. Χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω
καλούμενος. Ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ Πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν, ὡς φησὶ
ἡτλος **), κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ὑφ' ὧν ἐξεβέ-
ληντο. Οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φησὶ κεχῶσθαι αὐτόν, ποιη-
κῶς. [Πρότερον δὲ ὄρμον φησὶν, ἐν ᾧ πρότερον ἦσαν ὄρ-
σθέντες.]

V. 989. Γηγενέες. Δηῖλος **) Θετταλοὺς εἶναι φησὶν
χειρογαστορας *). Τοὺς δὲ γηγενεῖς φησὶ τοῖς Ἀργοναύταις ἐπι-
κυλεῦσαι, δοκοῦντας ληστὰς εἶναι.

V. 995. Ἀμφιφόωγας. Ἦτοι διεφόωγυας καὶ διεσχισμέ-
ις· ἢ διαβεβρωμένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

V. 996. Θεὰ τρέφεν. (Μυθικῶς φησὶν ὑπὸ Ἡρας ἐφ'
ρακλεῖ τεθράφθαι τοὺς γηγενεῖς. Ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ Νεμεαίου
οντος αὐτοὺς γεννᾷ.) Πολύγνωστος γ) δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου
ιστὰς αὐτοὺς λέγει. Μέννηται δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἐν οἷς φησὶ·

Τὴν δὲ μίαν κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν
Ἡρῆς ἐννεσίησιν, ἀέθλιον Ἡρακλεῖ
ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος κεραύνιος ἔδεκτο *).

V. 998. Ὡλλοι. Τῆς νεωτέρας Ἰάδος τὸ ὧλλοι.

*) Δηῖλος P. ut supra. w) Διτο- γ) Πολύγνωστος P. z) πάγος που
s P. x) ἐγγαστροχέρας P. δέκτο κεραυνού. P.

Τὸ δὲ δῆθεν, ποτὲ μὲν παραπληρωματικόν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδή. Ἡ ὥς δῆ.

(Ἵπερβίβασται δὲ ἡ φράσις. Ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς, ὥς δὲ καὶ ὄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες ἤπτοντο φόνοιο.)

V. 1002. Ἀσπερχὲς ὀρινομένους. Ἀδιαλείπτως, ἢ ἀνεκπλήκτως ταρασσομένους ἐδάϊξαν. Ἡ οὕτως, ἐναντιούμενοι ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταπαύστως αὐτοὺς ἀνείλον.

V. 1003. Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρά. Ἡ παραβολὴ εἰς πάντα ἀρμόδιος καὶ ὑγιής. Ξύλοις γὰρ εἰκάζει αὐτοὺς, πρὸς τὸ εὐτράπελον τῶν σωμάτων, καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν διατριβήν. Καὶ ξυλοτόμους δὲ τοὺς ἥρωας. Τὸ δὲ, Ὀφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίετο γόμφους, πρὸς τε τὴν τῶν αἰγιαλῶν ἐγγύτητα, καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οἱ τέκτονες τοῦτο ποιούσιν, ἵνα πλείονος καμάτου ἀπαλλαγῶσιν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς σφῆνας ἐπιβάλλοντες. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἥρωες αὐτοὺς ἀνείλον, ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνος γένηται ἢ εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασις.

V. 1005. Ὀφρα νοτισθέντα. Ὅπως βραχύντα, εὐεπίδεκτα γένηται τῶν σφηνῶν.

V. 1006. Ἐνὶ ξυνοχῇ. Ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ πρώτῳ τοῦ λιμένος.

V. 1008. Δύπτοντες κεφαλὰς. Ἀντὶ τοῦ δύνοντες τὰς κεφαλὰς. Παρατατικόν δὲ εἶρηκεν ἀντὶ συντελικοῦ δύψαντες. Ἐπὶ τῷ δύπτειν ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέντες. Δύπτειν δὲ ἐστὶ τὸ δύνειν, ὥς παρὰ Καλλιμάχῳ.

δύπται δ' ἐξ ἄλως ἐρχόμενοι.

Πρότερος δὲ Ἀντίμαχος.

Ἡῦτε (τις) καύηξ δύνῃ ^{a)} εἰς ἄλμυρόν πέλαγος ^{b)}.

(V. 1012. Ἀταρβής. Ἀκίνδυνος καὶ ἄφοβος, ὥς τῶν ἐχθρῶν ἀπολωλότων.)

V. 1016. Ριπὴ μένεν. Οὐκ ἔτι ἀσφαλὲς καὶ ὁμοία ἔμενεν ἢ τοῦ ἀνέμου πνοή, ἀλλ' ἐναντία ἐγένετο. Προσληπτέον γὰρ τὸ ἢ ἄρθρον. Ἐξῆς ὁ λόγος, ἐπιούσης δὲ νυκτὸς, οὐκ ἔτι ἔμεινεν ὁμοίως ἢ πνοὴ τοῦ ἀνέμου.

Ἀλλὰ θύελλαι. Αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες καὶ πνοαί. Ὅθεν Ὅμηρος ἐν συνανυμῖα τίθησι θυέλλας τε καὶ ἄρπυϊας, ἀντὶ τοῦ καταιγιδῶδεις πνοάς· ἀπὸ τοῦ οἶον ἄρπάζειν παραγώγως· [φησὶν γοῦν ἐν Ὀδυσσεΐα ^{c)}].

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο ^{d)} θυέλλαι. εἶτα.

Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπυιαι ἀνηρεῖψαντο. ὥς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. Τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἄρπάζειν· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶ μετὰ βίας ἄγειν.

V. 1017. Ἀρπάγδην δὲ εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἄρπάζειν· ὥς φοράδην, ἀπὸ τοῦ φέρειν· καὶ αἶγδην, ἀπὸ τοῦ αἵσσειν.

a) δύπτει P. b) εἰς ἄλμυρόν ὕδωρ P. c) Od. XX, 66. d) ἀνέθεντο P.

V. 1018. ('Εκ δ' ἄρ' ἔβησαν. Ἐξέβησαν καὶ προσεπλάσθησαν πάλιν τοῖς Δολίοσι.)

Τὸ δὲ ἐϋξείνοισιν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τοῦτο φησὶν.

V. 1019. Ἰερὴ δὲ φατίζεται. Κατ' εὐφημισμὸν. Τὰ γὰρ μεγάλα τῶν παθῶν εὐφήμως ἱερὰ καὶ καλὰ φασὶν· ὥς καὶ τὰς Ἐριννύας, Εὐμενίδας· καὶ τὴν λοιμικὴν, λέπραν. Οἱ δὲ καὶ νόσον ἱερὰν ἐκάλεσαν^{e)}, ὥς καὶ Καλλίμαχος·

Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν^{f)} φημίζομεν.

V. 1023. Ἐπήϊσαν. Οὐκ ἐπήρχοντο, φησὶν, ἀληθῶς, ὥς ἐπὶ τοὺς ἥρωας· ἠγνόησαν γὰρ, διότι νῦξ ἦν.

V. 1024. Μακριέων. Τῶν καλουμένων Μακρώνων, οἳ εἰσιν ἄποικοι Εὐβοέων. Ἀφ' οὗ καὶ Μάκρωνες ἐκλήθησαν. Καὶ Μάκρις γὰρ ἡ Εὐβοία ἐκαλεῖτο.

Πελασγικὸν δὲ εἶπεν, διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν Εὐβοίαν τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ πρότερον ἐκαλεῖτο Πελασγία.

Ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν Δολιόνων οἱ Μάκρωνες. Οἱ δὲ ἔθνος Βεχείρων φασὶ τοὺς Μάκριας, αἵτινες αἰὲν πολεμοῦσι τοῖς Κυζικηνοῖς. Ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἡσκηκότες, ὥς ἱστοροῦσι Φιλοστέφανός τε καὶ Ἡρόδοτος, οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς εἰρησθαι φησὶν αὐτοὺς Μάκρωνας, ἐπειδὴ Εὐβοέων εἰσὶ Μάκρωνες ἄποικοι. Ἄλλοι δὲ Μάκρωνας αὐτοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλεῖστους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους, ὥσπερ παρὰ τοῖς Πέρσαις γρυπούς. Μέννηται δὲ τούτων Ἡρόδοτος, ἐν δευτέρῳ^{g)}.

Πελασγικὸν δὲ Ἄρεα εἶπεν τὸν τῶν Μακριέων, ἐπεὶ Εὐβοέων εἰσὶν ἄποικοι· ἡ δὲ Εὐβοία πλησίον Πελοποννήσου κεῖται, ἥτις τὸ παλαιὸν Πελασγίς ἐκαλεῖτο.

V. 1026. Σὺν δ' ἔλασαν. Τὸ Ὀμηρικὸν παραγράφῃ^{h)},

Σὺν δ' ἔβαλον ρινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέγεⁱ⁾ ἀνδρῶν.

V. 1027. Ἦτ' ἐνὶ θάμνοισι. Τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων, (ἀπὸ τῆς θέσεως.)

— — θάμνος (ἔφυ) τανύφυλλος ἐλαίης.

Καὶ ταῦτα δὲ ἐξ Ὀμήρου παρῆκται^{k)}.

Μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπαλός, ἡ ὅλαν πῦρ οὖρεσι μαίνεται βαθέης ἐκ^{l)} τάρφειν ὕλης.

[Ῥιπὴν κ. δὲ ἐνταῦθα τῇ ὁρμῇ τοῦ πυρός λέγει.]

V. 1029. Ζαμενής. Ἄγαν ἰσχυρός· τοῦ ζα κατ' ἐπίτασιν ὄντος, ὥς ζάπλοτος, ζάκοτος, ζάθεος.

V. 1030. Ἐπερ μόρον. Συννπακούεται τὸ σχῶν, ἢ ἄλλο τι παραπλήσιον, ἢν' ἡ, οὐδ' ὅγε ὁ Κύζικος ὑπερσχὼν τὸν μόρον τῆς δηϊοτήτος, [ἤγουν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον, ἐμελλεν ἐπανήξειν οἴκαδε].

e) τὴν δὲ λέπραν ἱερὰν νόσον. δόμενος δ' ἱερὴν P. g) ἐν τῇ θ' P.
Ἡδὴ δὲ τὰς καὶ τὴν λοιμικὴν οὐ- h) II. IV, 447. i) Sic P. Vulgo
τως ἐκάλεσαν P. rectius. f) ψευ- μένη. k) II. XV, 605. l) ἐν P.

[V. 1032. Τὸ δὲ ἔειτο ἐνταῦθα ἰσοδυναμεῖ τῷ ἑαυτοῦ, προσληπτικὸν λεγόμενον τοῖς παλαιοῖς.] (Τὸ δὲ εἶτο καὶ νῦν κακῶς κεῖται κ. τ. λ.)

V. 1034. Ἐρραίσθη. Ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη.

V. 1035. Τὸ δὲ μοῖραν ἀνέπλησεν, τὸ πρόσταγμα τῆς εἰμαρμένης ἐτέλεσε.

Τῇ γὰρ θεμῖς. Τοῦτο ὥσπερ ἀποδεικτικόν ἐστὶν τοῦ ἄφικτον εἶναι τὴν μοῖραν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐν πολλοῖς δείκνυσιν.

V. 1037. Ἀδευκὲς ἔκτοθεν ἄτης. Οὐ προσηνοῦς, ἀπεικνύας, πικρῶς. Δευκὸς γὰρ τὸ γλυκύ. Ὅθεν. Πολυδευκής. Καὶ γὰρ ζῶν, εὐεργετικώτατος· καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς. Ἡ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτου, παρὰ τὸ δείκω.

Τὸ δὲ ἔκτοθεν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐκτός.

Περὶ τῆς μάχης καὶ Δηῖλος^{m)} ἱστορεῖ. (Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναίρεσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἐφορος μὲν γὰρ) τοὺς Δολίονας, Πελασγοὺς ὄντας, καὶ ἐχθρῶδῶς διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας, διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ, (γράφει ἐν τῇ ἐννάτῃ.) Ἐπολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Δηῖλόχῳ. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Περίπλου, κατ' ἐχθρὰν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργοναύταις.

V. 1040 sq. Τηλεκλῆα ἢ δὲ Μεγαβρόντην. Πέπλακε τὰ ὀνόματα ταῦτα Ἀπολλώνιος, οὐκ ἀπὸ ἰσότητος ἔλαβεν. Οὕτω Τάρραϊος.

Τὸν δὲ Κύζικον οἱ μὲν ὑπὸ Διοσκούρων φησὶν ἀναιρεθῆναι, ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἰάσονος.

V. 1047. Ἀρτακία. Ἡρωδιανὸς βαρύνοντι τὸ ὄνομα ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. Ἀρτάκηςⁿ⁾ γάρ.

V. 1049. Ἡὔτε κίρκους. Εἶδος ἱέρακος [ταχύτατον]. Ἔστι δὲ ἱεράκων γένη ἕξ, ὡς Καλλίμαχος ἐν ταῖς^{o)} περὶ ὀρνέων. Καὶ Ὅμηρος δὲ εἶκει τοῦτο γινώσκειν^{p)}.

— — οὐδέ κεν ἱρῆς

κίρκος ὁμαρτήδειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν^{q)}. καὶ^{r)}.

Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.

Ὁ δὲ ἱεραξ ἱερός ἐστὶν Ἀπόλλωνος.

V. 1050. Πέλεια δὲ περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάτιγ, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης.

V. 1052. Τροτροπῆ. Τροστροφῇ, τρυφέστι φυγῇ.

(V. 1053. Ἡὼθεν δ' ὀλοήν. Ἀμα ἡοῖ κακὴν ἐμπλακίην καὶ ἀπροσμήχανον εἶδον, οἷον ἀβροθήτην.)

V. 1059. Τρεῖς περὶ χαλκείοις δόχα. Χαλκείοις σὺν ἔντεσιν. Τπερβατόν δὲ ἐστὶ. Τὸ γὰρ ἐξῆς, χαλκείοις σὺν ἔντεσι περιδινηθέντες, ὃ ἐστὶ περιδραμόντες.

m) Δηῖλος P. n) Ἀτάκης P. q) πετεηνῶν P. r) Od. XV, 525.
o) ἐν τῷ P. p) Od. XII, 86.

V. 1060. Τύμβω ἐνεκτερέϊξαν. Τύμβον ἔστησαν. Καὶ Ταρχῦσαι, τὸ θάψαι· Κτερεῖξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. ("Ἐθαψαν γὰρ, τάφον αὐτῷ ποιήσαντες.)

V. 1061. Ταῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου μέμνηται Δηῖλοχος^{a)}, περὶ τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός.

V. 1062. Τὸ δὲ ἐγκέχυται, Ὀμηρικῶς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγωγὴν,

— — χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν^{t)}.

V. 1063. Οὐδ' ἄλλος Κλείτη. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ μελλόγαμον. Τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Θρηῖσαν δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρός θανάτῳ, ἀπαχθῆναι δὲ οἴκαδε ὑπὸ τοῦ πατρός. Εὐάνθης δὲ (ἐν τοῖς Μυθικοῖς) συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ Δηῖλοχος^{a)}, ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. Ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος, ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀνηρῆσθαι. Εὐάνθης δὲ, ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον ἑαυτῷ.

V. 1065. Τὴν δὲ καὶ αὐτήν. Τοῦτο ἦτοι ὅτι πρὸς θαυμασμόν τοῦ πάθους, (τοσοῦτον γὰρ ἦν, ὥς καὶ τὴν θεῖαν φύσιν ἀνεγείραι) ἦ ὅτι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες θρηνοῦσαι, ἵνα ἦ, μετὰ τῶν Δολιόνων καὶ αὐταὶ αἱ Νύμφαι ὠδύροντο τὴν Κλείτην.

Εὐάνθης δὲ καὶ Δηῖλοχος^{a)} ἱστοροῦσιν, ὅτι ἀπήγξατο ἡ Κλείτη, καὶ ὅτι [ἐκ τῶν δακρύων] αὐτῆς κρήνη ἐν Κυζίκῳ [ἐγένετο κληθεῖσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτη].

V. 1068 sq. Ἦν καλέουσι Κλείτην. Ἀντὶ τοῦ, ὁμώνυμῳς τῇ παιδί· πρὸς πλείονα χρόνον τοῦ πάθους τὴν μνήμην σώζεσθαι βουλόμενοι.

Περὶ κλεῖς δὲ, ἡ τὸ ἐπίδοξον καὶ διαβόητον, ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὑπερβολῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέσεως γεγόμενον.

V. 1073. Ἔργοιο μυληφάτου. Τοῦ πυρᾶς, ταυτέστι τοῦ σίτου. Τοῦ ἀλεύρου τοῦ ὑπὸ μύλης τεθλαμένου ἐν τῷ ἀλήθεσθαι. Φησὶ δὲ τοὺς ἄρτους.

V. 1075. Χύτλα. Κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δὲ, ὥς ἐνταῦθα, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί.

V. 1076. Τὸ δὲ Κύζικον ἐνναλόντες, ἀντὶ τοῦ Κυζικηνοί. Ἰάονες δὲ, τῷ ἀποίκους εἶναι Μιλησίων. Καὶ γὰρ εἰς Μίλητον ὁ Νηλεὺς ἀποικίαν ἐστείλατο, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ Κύζικον μετὰ πολὺν χρόνον. Ὅθεν καὶ τοὺς Μιλησίους Ἰωνας ἐκάλεσεν.

V. 1077. Πέλανοι δὲ, πέμματα ποιά. Ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ παπηγὸς οὕτω λέγουσι.

Πελάνους ἐπαλετρεύουσι. Πᾶς δῆμος ἐπὶ τῆς μύλης ἐπαλετρεύουσι καὶ ἀλήθουσι πελάνους. Πέλανος δὲ, ὁ διαπεπηγμένος καὶ ῥυπαρὸς κατὰ Ἀττικούς. Ὡς καὶ Εὐριπίδης [ἐν Ὀρέστη]^{v)}.

Στόματος ἀφρώδη πέλανον.

a) Δηῖλοχος P. t) II. XXIII, 256. u) Δηῖλοχος P. v) v. 214 ed. Pora.

Φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ εὐτελεῖς ἄρτους, (οὓς δὲ Θεόκριτος Δωρικούς φησιν.)

V. 1079. Ἦμαθ' ὁμοῦ. Τὸ ὁμοῦ παρ' Ὀμήρῳ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σημαίνει,

— — ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους^{ω)}).

παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὀμηρον καὶ ἄλλα σημαίνει. Ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ (χρόνου τέθεικεν αὐτό^{z)}).

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γάμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

Νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κεῖται. Ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ·

Ὀμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.

V. 1080. Ἐπιπλομένη. Τὴν ἐπερχομένην φησίν.

V. 1081. Ὡς ἄλλοι μὲν δ.α. Ἡ τοιαύτη συναλοιφή τῆς νεωτέρας Ἰάδος ἐστὶ. Διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ, εἰπόντι,

Ὡς ἄλλοι μὲν δ.α^{γ)} θεοὶ τε καὶ ἀνέρες.

Οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὀμηρος.

V. 1082. Πύματον λέχος. Ὑστατον^{δ)} κληῖρον καὶ μερίδα τοῦ ἐν τῇ Δολονίᾳ ὕπνου λαμβάνοντες, καὶ ἐκεῖσε ὑπνοῦντες· τῇ γὰρ ἐξῆς ἀναπλεῖν ἔμελλον.

V. 1083. Ἀδινὰ κνώσσοντας. Ἐφύλαττον μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας. Ὁ δὲ Ταρδαῖος, λεπτὰ κοιμωμένους, καὶ οὐ κατὰ βάθος.

V. 1086. Αἰῆξιν ὀρινομένων. Τὴν κατάπαυσιν καὶ λῶφῃσιν τῆς τῶν ἀνέμων βίας. Τὰ γὰρ ὄρνεον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἥ (ὥς τινες) δεκατέσσαρας εὐδιεινὰς ποιεῖν, ἵνα ἀποκυήσῃ [ἢ ἀλκυῶν] (παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς). Καὶ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. Εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.

V. 1087. Εὐλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνοσ φωνήν. Ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, (ὥς φησι Πίνδαρος.)

Ἀκταίης ὄρυιθος. Τῆς παρὰ ταῖς ἀκταῖς καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατριβούσης καθήκουσαν φωνὴν ἀκούσας.

V. 1089. Ἀφλάστοιο. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς Λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον· οὐκ εὖ· ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιον ἐστὶ [τὸ ἄκρον] τοῦ στόλου. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διήκον ἄχρι τῆς πρῶρας ξύλον. Πτύχη δὲ λέγεται, ὅπου τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ὄνομα. Ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον κατὰ τὴν πρῶραν. Ἀλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης, λέγων^{ε)}·

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὔτι μεθίει^{β)},

ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ θ, ἄθλαστον,

ω) II. XI, 127. x) Oed. R. 4. ρον. a) II. XV, 716. b) Sic P. y) γὰρ P. z) Sic P. Vulg. ὅστε- Vulgo μεθήει.

κατὰ ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὐθλαστόν ἐστιν. Ἔστιν οὖν ἀφλαστόν, σα-
λίδιον κατὰ τὴν πρύμναν.

V. 1098. Ἐκ γὰρ τῆς ἀνεμοί τε. Ἐκ ταύτης τῆς Πέας
καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς συνέχεται. Οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν
τὴν φυσιολογουῖσιν τὴν πάντων ἀρμογὴν καὶ δεσμόν. Καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ρεῖν αἰεὶ καὶ ποιεῖν τέρεα. Καὶ φυσι-
κῶς ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασί, οἶονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ
τοῦ ἀντιστοίχου. Σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ
χρόνος. Καὶ εἴτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τούτους τῶν θαλασσίων καὶ
οὐρανίων καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. Μετὰ γὰρ τὴν
τῶν στοιχείων θέσιν καὶ σύνδεσμον συνέβη καὶ θεοὺς καὶ θεῶν δυ-
νάμεις καὶ διαφορὰς μαθεῖν τοὺς ἄνδρας, καὶ τιμῆσαι.

V. 1099. Τὸ πεπεῖρηται, ἀντὶ τοῦ συνέχεται καὶ συνέ-
ζευκται.

V. 1109. Τερῆς ἐκ πείσματα πέτρης. Ἦς καὶ ἐν τοῖς
πρώτοις ^ο) μέμνηται, εἰπὼν ^α)·

— — ἱερὴ δὲ φετίζεται ἢ δ' ἔτι ^ο) πέτρη.

V. 1110. Ἦρεσαν. Ἐκωπηλάτησαν. Τῷ δὲ συντελικῷ
ἐχρήσατο ἀντὶ παρατατικῷ τοῦ ἤρεσσον.

Λιμένα δὲ Θρηϊκίον λέγει, ἐπειδὴ κεῖται μὲν ἡ Κύζικος
ἐπ' ἐσχάτοις τῆς Φρυγίας, συνάπτει δὲ ἡ Βιθυνία τῇ Φρυγίᾳ. Βι-
θυνοὶ δὲ Θράκες κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. Ἡ ἐπειδὴ Θράκες [τὸ πα-
λαιόν] Κύζικον ὥκησαν.

V. 1112 sq. Καὶ πᾶσα περ αἶη Θρηϊκίης. Καὶ πᾶσα
ἡ ἐναντία χώρα τῆς Θράκης. Ποντικὸν δὲ ἔθνος οἱ Μάκρωνες.

Τὸ δὲ, χερσὶν ἑαῖς, οὐκ εὖ εἴρηκεν. Ὄφειλε γὰρ σφε-
τέραις.

V. 1114. Στόμα Βόσπορου ἡρόεν. Οἶον ἀερῶδες,
ἥτοι ὀμιχλῶδες. Βόσπορος δὲ τὸ τῆς Προποντίδος στενόν· οὕτω
κληθὲν ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοῦς, τῆς Ἰούς.

V. 1115. Ἐκ δ' ἐτέρης. Οὐ λέγει ἡπείρου, τῆς Εὐρώ-
πης, καὶ γὰρ ἡ Μυσία καὶ ὁ Αἰσηπος τῆς Ἀσίας, ἐπὶ ἐτέρας δὲ
χώρας λέγει, τῆς Τρωάδος, καθ' ἣν ὁ Αἰσηπος ρεῖ, χωρίζων αὐ-
τὴν τῆς Μυσίας. Καὶ Ὅμηρος ¹)·

Γρήνικός τε καὶ Αἰσηπος.

Ἡ δὲ Τρωὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης ἐπὶ Αἰσηποῦ λήγει.
Ἡ δὲ Δολιχονία καὶ Φρυγία ἀρχεται μὲν ἀπὸ Αἰσηποῦ, λήγει δὲ ἐπὶ
Ρύνδακον. Μυσίαι δὲ δύο, ἥ τε Εὐρωπαϊα καὶ ἡ Ἀσιανή. Τῆς
οὖν ἐν Ἀσίᾳ Μυσίας αἱ κολῶναι τοῖς Ἀργοναύταις ἐφαίναντο.

V. 1116. Καὶ πεδίον Νηπήϊον. Πεδίον Νηπείας ἐστὶ
περὶ Κύζικον. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ ^β)·

Νηπείης ἦτ' ἄργος ^h) αἰόδιμος ἀδρήστεια.

Τὴν δὲ Νήπειαν Διονύσιος ὁ Μιλήσιος πεδίον τῆς Μυσίας φησὶν
εἶναι. (Ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσου ἔγημεν Ὀλυμ-

c) προτέροις corrigit Schaefer. XII, 21. g) Αἰνάλη P. h) ἡδ'

d) I, 1019. e) εἰσέτι P. f) II. Ἀργον P.

προς Νήπειαν ὄνομα·) καὶ κατώκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ, ὃ νῦν [ἀπὸ ταύτης] καλεῖται Νηπείας πεδίον. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ. Ὁ δὲ Κακλίμαχος φησὶν ἐν Ὑπομνήμασι ¹⁾, Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] καλουμένη Ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἰδρυσάμενου. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἑκατέρων μέμνηται, τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου. Φησὶ γάρ·

Ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.

Τῆς δὲ πόλεως καὶ Ὅμηρος μνημονεύει ^{κ)}.

Οἱ δ' Ἀδρηστεϊάν τ' εἶχον ¹⁾.

V. 1117. Στιβαρόν στύπος. Στύπος τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ καὶ ἀπαστύπαζον.

V. 1118. Πρόχυνυ δὲ, παντελῶς. Γεράνδρουον, τὸ παλαιὸν ξύλον.

V. 1119. Βρέτας δὲ, τὰ βροτῶ ἐοικός.

Καὶ Εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησὶν ἀμπέλινον εἶναι, διὰ τὸ τὴν ἄμπελον ἴσως ἱερὰν εἶναι τῆς Πέας.

V. 1120. Κολωνῶ. Τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρεῖα.

V. 1123. Χεράδος. Χεράς, ἡ τῶν βραχέων λίθων συλλογή, τῶν καθ' ἓνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων· οὗς Ὅμηρος χερμάδια φησὶ. Τὸ δὲ βωμόν, ἀντὶ τοῦ εἰς βωμοῦ κατασκευὴν. Ἡ χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων. Φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι τῶν ἐν Πόντῳ. Μνημονεύει καὶ Σαπφώ·

Μὴ κενὴ χεράδος.

Καὶ Ὅμηρος ^{μ)}.

— ἄλις χεράδος περιχεύας.

Χεράδος δὲ, ὁ τῶν λίθων σωρός. Εἰς δὲ τὴν τοῦ βωμοῦ κατασκευὴν λίθους ἐσώρευον.

V. 1124. Δρυῖνοισιν, Εἰκότως. Ἡ γὰρ δρυς ἱερὰ τῆς Πέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. Δρυῖνοισι δὲ αὐτοὺς φησὶ στέφεσθαι, διὰ τὸ μεμερίσθαι τῇ θεῷ τὸ δένδρον τοῦτο· διὰ τὸ καὶ πρὸς στέγας καὶ πρὸς τροφήν πρῶτον χρησιμεῦσαι.

V. 1125. Δινδυμήν. Τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην ἐπικαλούμενοι καὶ ἱκετεύοντες.

V. 1126. Ἐνναέτιν Φρυγίης Τιτίην θ' ἄμα. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρῶτους φησὶν εἶναι καὶ παρὲδρους τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀκολουθῶν Μενάνδρῳ, λέγοντι Μιλησίους, ὅταν θύωσι τῇ Πέᾳ, προσθύειν ^{ν)} Τιτίᾳ καὶ Κυκλήνῳ. Εἰδὼ δὲ οὗτοι τῶν Ἰδαίων Δακτύλων μοιρηγέται καὶ μητρὸς θεῶν παρὲδροι. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ ^{ο)} καθ' Ἡράκλειαν περὶ Τιτίου φησὶ· Τιτίας, ἥρως ἐγχώριος, ὃν οἱ μὲν μυθεύονται παῖδα

i) ὑπομνήματι P. k) Π. II, 828. προσθύειν. V. Bast. epist. crit. p. 1) οἱ δ' ἄρ' Ἀδρηστεϊαν ἔχον P. 175. ο) τῶν P. m) Π. XXI, 319. n) Vulg. et P.

Διὸς [εἶναι], οἱ δὲ, [τὸν] πρεσβύτερον τῶν Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παίδων· (δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ἠϋξῆται, καὶ προάγεται ἔτι εἰς εὐδαιμονίαν.) Καὶ Προμαχίδας δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας λέγει περὶ Τιτύου, ὅστις ἦν, καὶ Θεοφάνης. Ἀπεθεώθη δὲ ἀπὸ Μαριανδυνῶν.

V. 1129. Ὅτι δὲ) νύμφη [Ἀγχιάλῃ] τις Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη· τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε, παρὰ Στήσιμβροτου εἴληψε· καὶ ὅτι διὰ τὸ ῥυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι κληθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύραις.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι. Ἐξ καὶ πέντε φασὶ τούτους εἶναι· δεξιούς μὲν, τοὺς ἄρσενας· ἀριστεροὺς δὲ, τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιούς, εἴκοσι λέγει· τοὺς δὲ εὐωνύμους, τριακονταδύο. Γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς. Καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται (εἶναι) πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδῆς, ἀριστεροὶ μὲν, ὥς φησι Φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοί, ὥς Ἑλλάνικος. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἰδῆς ἐκτυχόντες τῇ Πέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν, καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο. Ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἰδῆς. Ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεῖς, γράφει^{p)} οὕτως·

— — — ἔνθα γόητες

Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες (ὁρέστεροι) οἰκί' ἔναιον,
Κέλμις, Δαμναμενεύς^{q)} τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἀκμων,
εὐπάλαμοι^{r)} θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης·
οἱ πρῶτοι τέχνην^{s)} πολυμήτιος Ἡφαίστοιο
εὖρον ἐν οὐρείῃσι καπαῖς, ἰόντα^{t)} σίδηρον
ἔς πυρ τ' ἠνεγκαν, καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν.

V. 1130. Δικταῖον. Τὸ Κρητικὸν σπήλαιον, Δίκη γὰρ ὄρος Κρήτης.

V. 1131. Δραξαμένη. Ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. Ὡς καὶ Αἰτωλὸς ἐλάβετο τοῦ φοίνικος.

Ἔδει δὲ εἰπεῖν Ὀαξίδος· προσετέθη δὲ τὸ ἰ.

Ἐβλάστησεν. Ἀγτὶ τοῦ ἐγέννησε.

V. 1132. Ἐργώλας. (Διαφύρως ἀνεγνώσθη· ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις.) [Γράφεται καὶ ὀξύτόνως ἐργωλή· καὶ σημαίνει ἑκατέρως τὴν τοῦ ἔργου ἀπώλειαν.]

V. 1134. Ὀρφῆος ἀνώγῃ. Τῇ τοῦ Ὀρφέως παρακελεύσει, ὥς αὐτοῦ τῆς ὀρχήσεως πρῶταταρχομένου.

V. 1135. Βηταρμένον δὲ, τὴν ὀρχησιν, παρὰ τὴν ἀρμόδιον βάσιν αὐτῶν. Λέγει δὲ νῦν τὴν πυρόβιχην ὀρχησιν.

Τὸ δὲ ἐξῆς, ὠρχοῦντο τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κομποῦντες^{u)},

p) Sic P. Vulgo γράφων. q) Δαμναμενεύς P. r) ἀπάλαμνοι P. s) τέ-
χνη P. t) ἰόντα P. u) κτυποῦν-
τες P.

διὰ τὸ τὸν Κύζικον θρηνεῖσθαι ὑπὸ τῶν Δολιόνων, ἵνα μὴ, τῆς
 δυσίας οὔσης, δύσφημος φωνὴ ἀναφέρηται. Ὅθεν καὶ Φρύγες
 κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις τὴν Ῥέαν ἱλάσκονται.

V. 1139. Ῥόμβω. Ῥόμβος, τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἑμαῖσι
 τύπτοντες, καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. Τινὲς δὲ ῥόμβον γ) ἀν-
 τὸ καλοῦσιν. ὧν καὶ Εὐπολὶς ἐν Βάσταις, καὶ Δίδυμος.

V. 1141. Ἀνταίη. Ἡ Ῥέα οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία τοῖς
 Τελχῖσιν ἐγένετο. Ὡς δὲ τινες, ἀνταίη, ἡ εὐλιτάνευτος καὶ εὐάν-
 τητος γ).

Σήματ' ἔγεντο. Διὰ τούτου οὐδὲν ἕτερον ὁ ποιητὴς φη-
 σιν, ἢ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. Καὶ τοῖς φυσικοῖς, φασί, δοκεῖ τὴν
 αὐτὴν εἶναι τῇ γῇ. Τῆς δὲ εὐμενείας σημεῖον, τὸ ἔγκαρπα εἶναι τὰ
 δένδρα καὶ πῶας αὐτομάτους φύειν.

V. 1143. Τερείνης. Τῆς ἀπαλῆς καὶ χλωρᾶς.

V. 1144. Εἰλυοὺς δὲ, τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν.

Ἐυλόχοις δὲ, τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑλώδεις τόπους.

Ἔστι δὲ ὑπερβατόν, εἰλυοὺς τε ξυλόχους τε καταλιπόντες.

Διὰ πολλῶν δὲ τὸ θαυμαστὸν παρέστησε, διὰ τε τῆς διψάδος,
 καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγον τὸ ἀναδοθὲν ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἄληκτον.

V. 1146. Τὸ δὲ ναῖεν, οὐκ εὖ. Ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ἡ
 νᾶεν· ἴν' ἧ, ἔρρει. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ x).

— — — νᾶεν δ' ὄρω ἄγγεα πάντα.

Ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν· ὥς τὸ,

— — — ῥέε δ' αἷματι γαῖα γ).

ἀντὶ τοῦ, αἷμα ἔρρειεν ἐν τῇ γῇ. Ἡ μεταληπτέον τὸ νᾶεν εἰς τὸ κα-
 τάρρυντον· ἴν' ἧ, κατάρρυντον τὸ Δίνδουρον ὕδασι.

V. 1147. Ἀνέβραχε x). ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη.

Διψάδος. Διψὰς τὴν ξηρὰν γῆν σημαίνει.

V. 1152. Νῆσον δὲ ἔοικε τὴν Κύζικον λέγειν ἐνταῦθα.

V. 1158. Ἀελλόποδας δὲ, τοὺς ταχεῖς.

Τὸ δὲ κίχον, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον.

V. 1159. Ζαχρηέσιν αὔραις. Μεγάλως ἐπιβαροῦσαις y)
 καὶ πνεούσαις. Κυρῶς δὲ ζαχρηῆς b), τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πρᾶτ-
 τόμενον. (Παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις καὶ τὸ ζα ἐπι-
 τατικόν.)

V. 1161. Τὸ μετελώφεον, ἀντὶ τοῦ ἐπεύσαντο.

V. 1162. Ἐφέλκετο. Πρὸς τὴν πάντων αὐτῶν ἀργίαν καὶ
 τὴν τοῦ κύματος ὑπερβολὴν, τὸ ἐφέλκετο, πρὸς πλείονα εἶπεν
 ἔμφρασιν. Ὅπερ καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τοῦ ἠττηθέντος ταύρου φησὶν,
 [ὁ μὲν εἶλκεν,] ὁ δ' εἶπετο νωθρὸς ὀδίτης.

[V. 1164. Τὸ δὲ λελιημένοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι καὶ
 ἐπιθυμοῦντες.]

v) Sic P. Vulgo ῥόμβον. w) ἀλι-
 τάνευτος καὶ ἀαντάνευτος P. x) Od.
 IX, 222. y) Il. IV, 451. z) ἀνεβρά-

χθη P. a) ἐπιβαλλούσαις P. b) ζα-
 χρηῆς P.

V. 1165. *Ῥυνδακίδας*. *Ῥυνδακὸς ποταμός* ^{c)} ἴσται Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης. (Ταῖς δὲ ἀληθείαις τάφος ἐστὶ τοῦ Βριάρεω, κατὰ τὴν εἴσοδον.) Καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν τῷ (αὐτῷ) διακόσμῳ ^{d)}. Ἄλλως. *Ῥυνδακὸς*, ποταμός Φρυγίας, ὁ νῦν *Μέγιστος* ^{e)}, πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἔξοδον καὶ Αἰγαίωνος τινὸς ἥρωος Μυσοῦ τάφος. *Ῥυνδακὸς* δὲ, ὡς *Αἰακός*.

Μέγα τ' ἥριον. Γράφεται καὶ, *μέγα τε δίον*. Καὶ τὸ μὲν *δίον* ἐστὶν ὄρος, ἦτοι ἀκρωτήριον· τὸ δὲ *ἥριον*, μνημεῖον. Οἶμαι δέ τινα ἀγνοοῦντα τὸν μῦθον, τὸ *ἥριον* μεταπεποιηκέναι· ἢ γραφῆως ἀμαρτήματι περιλελειφθαι τὸ *η*.

Ὁ δὲ πρὸς τὸν Αἰγαίωνα μῦθος ὑπὸ Δημητρίου φέρεται τοῦ Κνιδίου. Κόνων δὲ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησὶν, ὅτι Αἰγαίων καταγωνισθεὶς ὑπὸ Ποσειδῶνος, κατεποντίσθη εἰς τὸ νυνὶ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου ἥριον Αἰγαίωνος, (τὸν αὐτὸν καὶ Βριάρεων καλῶν.) Περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς Νησιᾶδος φησὶν ἐν τούτοις· Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Περκανίας Αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασὶν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Καρυστίας, τῆς Αἰγαίης ὀνομαζομένης. Αἱ μὲν γὰρ Αἰγαί, ἐνθεν τὸν Ποσειδῶνα παραγίνεσθαι φασὶ, κατὰ Πελοπόννησον εἰσὶν, ἐν τοῖς περὶ Κρίσαν τόποις ^{f)}. (Εἰσὶ δὲ τινες οἱ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν.) [Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίωνος αὐτὸ παρωνομάσθαι λέγουσι.] Τὸν δὲ Αἰγαίωνα Ἡσίοδος φησὶν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Βριάρεως δὲ, καὶ Αἰγαίων, καὶ Γύγης, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. Εὐμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίωνα Γῆς καὶ Πόντου φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν. Καὶ Ἰων φησὶν ἐν διθυράμβῳ, ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα (ὑπὸ Θέτιδος) ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία, Θαλάσσης δὲ παῖδα. Ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον. Ταρβᾶσιος δὲ φησιν, ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγῶν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἀφίκετο εἰς Φρυγίαν, καὶ κεῖ ἐτελεύτησε.

V. 1166. *Τυτθὸν ὑπ' ἐκ Φρυγίης*. Τὴν οὖσαν ὀλίγον ἄνω τῆς Φρυγίας. (Οὕτω γὰρ καὶ Ὅμηρος κεῖσθαι φησὶ τὴν Φρυγίαν ἐγγὸς πάνυ τῆς Μυσίας.) Διὸ καὶ τινες μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρως, διὰ τὸ πάνυ πλησιάζειν.

Παρεμέτρεον. Παρέπλεον.

V. 1167. *Ἀνοχλίζων* ^{g)}. Ἀνακινῶν ἐν τῷ κωπηλατεῖν καὶ ἀνακόπτων τὰ κύματα κατὰ τὰς δίνας.

Τέτρηχότος δὲ, τραχυνομένου καὶ σφοδροῦ ὄντος.

Ὀλκοὺς δὲ, τὰς φουσῆσεις καὶ οἶον ἐπάρσεις καὶ μετεωρισμοὺς τῶν κυμάτων.

V. 1168. Τὸ δὲ μεσσόθεν ἔμφασιν καὶ τῆς τοῦ πελάγους δεινότητος καὶ τῆς τοῦ ἥρωος βώμης ἔχει.

c) Sic P. Vulgo τόπος. d) ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ corrigit Voss. de histor. gr. Malim P. sequi. e) Μέ-

γητος P. f) τῷ κατὰ Κρίσαν κόλ-
πῳ P. g) ἐνοχλίζων P.

Τρύφους δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κώπης.

Μεσσόθεν ἄξεν. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φασὶ καταλελεῖφθαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κίῳ· οἱ δὲ ἐν Ἀφείταις, ἐπειδὴ ἑτεροκλινῇ τὴν Ἀργὴν ἐποιεῖ. Ἐφορος δὲ (ἐν πρώτῳ) παραδέδωκεν αὐτὸν δι' Ὀμφαλὴν καταλελεῖφθαι.

V. 1171. Ἀήθεσον ^{h)} ἡρεμέουσαι. Ἀήθεις ἦσαν τοῦ ἡρεμεῖν, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν.

V. 1174. Ἐν προμολῇ. Τῇ προστάδι ⁱ⁾ καὶ τοῖς προθύροις. Λέγονται δὲ προμολαὶ καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις ^{k)} φησί.

Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ ^{l)} προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡερέθοντο ^{m)}.

Τετρυμμένα ⁿ⁾ δὲ, ἀντὶ τοῦ καταπεπονημένα ὑπὸ τοῦ καμάτου.

V. 1175. Αὐσταλέος. Ὁ κατάξηρος καὶ ἀνεπιμέλητος.

Περιτριβέας. Τὰς πολὺ πονησάσας χεῖρας ὑπὸ τοῦ κόπου.

V. 1176. Τὸ δὲ ἡρήσατο, ἀντὶ τοῦ κατηράσατο, ἢ προσεῖπεν.

V. 1177. Κιανίδος ἡθεα γαίης. Περιφραστικῶς τὴν Κίον. Ἔστι δὲ πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοὶ, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλήσιοι. Καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν Μυσίαν περιόρρει· οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καριανδεύς ^{o)}. Περιόρρει δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

V. 1178. Ἀμφ' Ἀργανθώνειον. Ὄρος τῆς Κίου.

V. 1180. Ἡϊά τέ σφι. Ἐφόδια. Βρώματα. Σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. Ὅμηρος ^{p)}.

— — ἦτων θημῶνα (τινάξῃ.)

V. 1182. Κάγκανα. Κατάξηρα ξύλα.

V. 1182 sq. Λεχαίην φυλλάδα. Τὴν πρὸς λέχη καὶ σιβάδας ἐπιτηδεῖαν, ἀπὸ τοῦ λέχους.

V. 1184. Στόρνυσθαι. Λείπει τὸ ὥς, ἵν' ἦ, ὥστε στόρνυσθαι.

Τὸ δὲ δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἑστρεφον, παρέτριβον. Τὰ γὰρ ξύλα παρέτριβον, καὶ ἐπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. Πῦρ ἡϊα γὰρ ταῦτα φησὶ τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγεννᾶν· ὧν τὸ μὲν ἐστὶν ὕπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς· θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ, ὅπερ ἐπιτρέβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν.

V. 1188. Διὸς δὲ υἱὸν τὸν Ἡρακλέα φησί.

V. 1189. Τὸ δὲ φθαίη, ἀντὶ τοῦ προλάβοι τοῦ πλοῦ.

Καταχείριον. Τὸ τῇ χειρὶ ἀρμόδιον.

V. 1190. Ἀλαλήμενος. Ἡ διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τῶν τόπων· ἢ ἀντὶ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἀρμόδιον εὔρη.

h) ἀήθεσαν P. i) προπαστάδι m) I, 320. n) τετρυμμένα P. o) ἐν P. k) πρόσθεν P. l) ἄρ' ἐπὶ P. Καριανδεῦσι P. p) Od. V, 368.

V. 1192. Αἴγειρος δὲ, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἕρας ^{α)} αἰσσεῖν καὶ κινεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸ κατὰ γινυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. [Ταναῆν δὲ φησι τὴν τεταμένην καὶ ἐπιμήκη.]

V. 1195. Ἔδυ δ' ἀπὸ δέρμα. Τὸ ἐξῆς, ἀπέδυ δέρμα λέοντος.

V. 1196. Χαλκοβαρεῖ δὲ, τῷ ἰσχυρῷ, ἢ τῷ πρὸς τῷ τέλει χαλκῷ βεβαρημένῳ. Πείσανδρος δὲ φησιν ὀλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. Ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸ παρὰ τὴν ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν.

Δαπέδοιο δὲ, ἐκ τῆς γῆς, ἢ τῆς ῥίξης.

V. 1197. Στύπος. Στέλεχος.

V. 1200. Ἐχμα. Κώλυμα.

V. 1201. Ἀπροφάτως. Ἀθρόως.

V. 1203. Κατάϊξ. Ἡ σφοδρὰ ὁρμή.

V. 1204. Αὐτοῖσι σφήνεσσιν. Τοῖς περὶ τὴν ἰστοδόκην σφῆσι, τοῖς περιέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἰστόν. Διόλου δὲ ἢ παραβολῇ ὑγιῆς καὶ ἐρῶμένη. Ἰστῷ γὰρ τὴν ἐλάτην εἰκάζει, διὰ τὸ ἰθυτενὲς καὶ εὐανξές, καὶ γὰρ κάκεινη ἰστοῦ δίκην ^{β)} ἴσταται, χειμέρινῳ δὲ καιρῷ τὴν ἀθρόαν τοῦ ἥρωος ἐπιφάνειαν, σφοδρῷ δὲ ἀνέμῳ τὴν ῥώμην. Τὸ δὲ, αὐτοῖσι σφήνεσσι, διὰ τὰ περιέχοντα τῆς ἐλάτης ῥίζαν χώματα· καὶ γὰρ κάκεινα σφηνῶν δίκην τὴν ῥίζαν περιεῖχεν. Τοὺς δὲ προτόνους, εἰς τὸν τόνον καὶ τὴν τάσιν τῶν ῥιζῶν.

V. 1207. Τόφρα. Ἀντὶ τοῦ ἐν ὄσῳ.

Ἔλας. Τὸν Ἔλαν ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντος φησὶν υἱὸν εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ Θειομένους. Ἀντικλείδης ^{γ)} δὲ ἐν Δηλιακοῖς ἰστορήσεν, οὐ τὸν Ἔλαν εἰς τὴν ὑδρεῖαν ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν Ἔλον ^{δ)}, καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι. Ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι Ἡρακλέους, Ἔλας, Φιλοκτήτης, καὶ Δίολμος, καὶ Περιθύας ^{ε)}, καὶ Φριξ ^{ς)}, ἀφ' οὗ πόλις Λιβύης. Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εὐδόθεον φησὶ τὸν Ἔλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι. Ὀνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονίδων ^{ς)} ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἠρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Ἀπρεπὲς δὲ νεανίαν ὑδρεῖαν βαστάζειν. Ὀμηρος δὲ πρεπόντως παρθένον. Πιθανώτερον δὲ ἦν ἀμφοτέρω εἰπεῖν, ὡς Καλλίμαχος.

V. 1212. Νηπιᾶχοντα. [Ὁ τοῦ Θειοδάμαντος ὕφ' Ἡρακλέους φόνος τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον.] Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι [παρὰ τῷ Οἰνεῖ], ἐν συμποσίῳ Κύαθον, ἥτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας κονδύλῳ ἀνείλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνηπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. Φεύγων οὖν τὸν φόνον, καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνείλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον

α) γῆς P. β) ἐπὶ τῆς ἰστοδόκης Ἔλλαν. γ) Πειριθύας P. δ) Φριξ perperam P. ε) Διοκλείδης P. ma- P. ς) Fort. Ἀμαζονικῶν ut mox le. ζ) Ἔλον P. ut et Ἔλας et ad v. 1236.

Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. Ἐπειτα προΐων, ἔφερεν καὶ Ἰλὸν τὸν υἱόν. Καὶ ἔλθων εἰς τὴν Δρυοπίαν, ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος, ὁμοροῦν τοῖς Μηλιεῦσιν, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, τοῦ παιδὸς πεινῶντος, καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ Λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχὼν τῷ Θειοδάμαντι, ἤτεῖτο ὀλίγην τροφήν· ὃ δὲ οὐκ ἐδίδω. Ὁργισθεῖς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπασας αὐτοῦ ἓνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο. Ὁ δὲ Θειοδάμας ἔλθων εἰς τὴν τῶν Δρυόπων πόλιν, ἐξῆγεν αὐτοὺς καθ' Ἡρακλέους. Καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι· ὅτε δὴ καὶ τρωθῆναι φασὶν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. Περιγενόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν Ἰλάν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν ληστείαν μετώκησεν περὶ Τραχῖνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος, πρὸς τοῖς ὄροις τῆς Φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ ληστρικοῦ ἥθους ἀπόσχωνται. Τούτων δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος μέμνηται. Φερεκύδης δὲ (ἐν τῷ δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι Πολυδώρᾳ τῇ Δαναοῦ μίσγεται Πηνειὸς ὁ ποταμός· τῶν δὲ γίνεται Δρύοψ· ἀφ' οὗ Δρύοπις καλοῦνται· οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ Σπερχεῖῳ ποταμῷ.

V. 1218. Ἰετο γὰρ πρόφασιν. Οὐκ ἄδικος ὢν ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο ἤθελεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἐκείνων ληστρικὸν ἄγαν παύσῃ. Ἀλεξίκακος γὰρ ὁ θεός. Ταύτῃ τοι καὶ Θειοδάμαντα ἠρέθισεν, ἵν' ἀφορμῆς λαβόμενος τιμωρήσῃται τὸ ἔθνος.

Δρυόπεσσι βαλέσθαι. Δρύοπις, ἔθνος περὶ τὸν Πανασσὸν ἄδικον, ὃ κατεπολέμησεν Ἡρακλῆς, καὶ μετέστησεν εἰς Πελοπόννησον. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Δρύοπος τοῦ Λυκάονος καὶ Δίας τῆς Λυκαονείας.

V. 1220. Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς. Φησὶν, ὅτι τὴν ἡμῶν πόλιν καὶ τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν πλοῦν καὶ τὰ σπουδαζόμενα ἀποπλανήσειεν, εἰ βουλοίμην εἰπεῖν τὰ συμβάντα τοῖς Δρύοψιν. Ἄλλως. Λεῖπει τὸ λεγόμενα, ἵν' ἢ, ἀλλὰ ταῦτα λεγόμενα ἀποστήσει με τῆς ἐν χερσὶν οὔσης φῶδης.

V. 1221 sq. Ἦν καλέουσι Πηγᾶς. Ὀνομα κρήνης Πηγαι, οὕτω κυρίως.

Ἀγχιγυοί^{κ)} δὲ, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες.

V. 1226. Ἐναύλους. Τὰ σπήλαια νῦν.

V. 1227. Τλήωρος. Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι.

V. 1228. Καλλινάοιο. Καλλιρόου.

V. 1229. Ἐφυδατίη. Ὀνομα νύμφης.

V. 1230. Ἐρευνόμενον. Τὸν λάμποντα.

V. 1231. Διχόμηνης. Πανσέληνος.

V. 1233. Κύπρις. Τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

V. 1235. Λέχρις^{γ)} ἐπιχρημφοθεῖς. Πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλιθεῖς. Ὁ δὲ νοῦς, ὡς καθῆκε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὴν κρήνην, ἐμπορουμένου τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ἀγγεῖον μετὰ σφοδροῦ ἤχου,

κ) Ἀγχιγύιοι P. γ) λαιχρὶς P.

ἢ νύμφη τῇ μὲν εὐωνύμῳ χειρὶ τοῦ ἀνχένος αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, ἐφίλει, φησὶν, τῇ δεξιᾷ δὲ καθείλκυσεν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ.

V. 1236. *Αὐτίκα δ' ἦγε.* Θεόκριτος ἐν τοῖς Βουκολικοῖς, ἐν τῷ "Τλα ἐπιγραφομένῳ, ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν νυμφῶν ἡρπάσθαι. ("Οναςος δὲ ἐν τῷ α τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν "Τλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι.) Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἑταιροειδῶν^{z)} ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι τῶν νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὑπὸ μιᾶς.

(V. 1238. *Τέρεν.* Τὸ ἀπαλόν· ἐκ δὲ τούτου τὸ νέον.)

V. 1241. *Εἰλατίδης.* Γράφεται καὶ Εἰλασίδης. Κατὰ γὰρ τινὰς Ἐλάσου υἱὸς ἐστὶν ὁ Πολύφημος, κατὰ δὲ τινὰς, Ποσειδῶνος. Γυναῖκα δὲ ἔσχεν ὁ Πολύφημος Λαονόμην^{a)}, Ἡρακλέους ἀδελφὴν, Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης θυγατέρα.

Προτέρωσεν. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν τῆς κελεύθου.

V. 1243. *Ἦν τε τις θήρ.* Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα. Ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Θηρὸς ἀερτάζων [ἦν] δέρμα κατωμάδιον.

V. 1245. *Αἰθόμενος.* Καιόμενος τῷ λιμῷ. Τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐχ ὡς ὁ λιμὸς θερμασίας ἐστὶ ποιητικὸς, ἀλλὰ τὸ αἰθόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ σπενδεῖν ἐστίν.

V. 1246. *Ἐνὶ σταθμοῖσιν.* Ἐνῆλλακται ἢ ἐν πρόθεσις ἀντὶ τῆς εἰς. Ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς προήλασαν.

V. 1248. *Ὡς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης.* Διόλου ὑγιῆς καὶ ἐρδωμένη ἢ εἰκῶν. Προβάτοις γὰρ βοήσασιν εἰκάζει τὸν "Τλαν, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας νέον, καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀπαλόν· θηρὶ δὲ κατακούσαντι καὶ σπενδεῖν, τὸν Πολύφημον, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. Τὸ δὲ, λιμῷ αἰθόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς τῇ διαθέσει πρὸς τὸν παῖδα ὤρμα. Τὸ δὲ, οὐκ ἀπέκνυρσε πολυμήσι, πρὸς τὸ συμβεβηκός. Καὶ γὰρ ἡ νύμφη συνεῖρεν τὸν παῖδα πρὸ τῆς τοῦ Πολυφήμου παρουσίας καὶ βοηθείας.

V. 1252. *Ληϊδ' ἐτοίμην.* Κτήμα καὶ λάφυρον ἔτοιμον· καὶ διὰ τὸ ἀκμητὶ καὶ χωρὶς μάχης λαβεῖν.

V. 1254. *Εὖ δέ μιν ἔγνω.* Διὰ τὸ λάμπειν τὴν σελήνην. Εἶπεν γὰρ, ὅτι διχόμενος ἔλαμπεν.

V. 1256. *Ἀσθματι.* Τῷ ἐκ τοῦ δρόμου γενομένῳ φουσῆματι.

V. 1265. *Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι.* Μύωψ, εἶδος μυίας (κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον), ἣτις ταῖς λογάσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτάς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει· ἀφ' οὗ καὶ οἴστρος λέγεται. Σώστρατος^{b)} δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἴστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

z) Ἑτεροειδῶν legendum esse liquet. a) Λαονόην P. b) Σώκρατος P. male.

V. 1266. Πίσσα. Τοὺς συμφύτους ἢ ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους.

Ἐλεσπίδας. Τινὲς τοὺς ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. Ἀμεινον δὲ τοὺς πετρώδεις, παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπὸ τε τοῦ ἡλίου καὶ ἀνέμου καὶ ὑετοῦ. Ὅθεν καὶ λέπη, τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὄρων. Εὐριπίδης *).

— — καὶ Κιθαιρῶνος λέπας.

V. 1270. Ὡς ὄγε μαιμώνων. Διόλου ὑγίης ἢ παραβολή. Ταύρω γὰρ βεβλημένῳ εἰκάζει τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ τοῦ ἥρωος κατερόν. Ἐπικείμενον δὲ μύωπα φησὶ τὴν τοῦ Ὑλα ζήτησιν. Καὶ γὰρ αὕτη δίκη μύωπος αὐτὸν ἤλγυνεν. Τὸ δὲ, πίσσα τε πρὸς λιπῶν, πρὸς τὴν ναῦν καὶ τὴν τῶν ἐταίρων σύνοδον. Τὸ δὲ, οὐδὲ νομήων οὐδ' ἀγέλης ὅθεται, ὅτι οὐδὲ τοῦ ἐξάρχον τοῦ πλοῦ Ἰάσονος ἐπεστράφη, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐταίρων. Τὸ δὲ, ἄλλοτ' ἄπαυστος, ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, ὅτι ποτὲ μὲν ἔτρεχεν, ἕως κάμη, ποτὲ δὲ ἔστηκεν. Τὸ δὲ, ἴησι μύκημα, ὅτι καὶ οὗτος ποτὲ ἐβόα καλῶν τὸν Ὑλαν.

V. 1273. Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας. Ἡῶν ἀστέρα τὸν ἑωσφόρον. (Ὁ δὲ ἐξῆς λόγος, ὥς δὲ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ ἑωσφόρος ἐφάνη, παραχρῆμα πνοαὶ παρήλθον. Ταχέως δὲ ὁ Τίφυς παρεκελεύσατο ἐμβάντας ἀπολύσαι.) [Ἀκριας δὲ ἀκροτάτας, τὰ ὕψη τῶν ὄρων.]

[V. 1275. Τὸ δὲ ἐπαύρεσθαι τοῦ ἀνέμου συνεκδοχικῶς τὸ ἐπόμενον ἀντὶ τῆς πράξεως. Ἡ μὲν γὰρ πρᾶξις ἦν χαλάσαι τὰ ἰστία· ἔπεται δὲ τῷ χαλάσαι τὰ ἰστία τὸ ἀπολαύειν τοῦ ἀνέμου.]

V. 1277. Ἀνεκρούσαντο κάλωας. Διὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπακολουθοῦν ἐδήλωσεν. Ἀντὶ τοῦ, τὸ ἰστίον ἐχάλασαν. [Τὸ ἐπιτεῖναι τὰ καλώδια σημαίνει τὰς ἀγκύρας, ἢ καὶ τὸ ἀποτινάξαι διὰ τὸ βεβρέχθαι.]

Ἦψι δὲ νηός. Ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ τοῦ ὄρμου ἀνακινήσαντες τὴν ναῦν. Γελοῖος δὲ Ἐφορος, νομίζων πρῶτον Ἀνάχαρσιν τὴν διπλὴν ἀγκυραν εὗρηκέναι· πρεσβύτεροι γὰρ Ἀναχάρσιδος οἱ Ἀργοναῦται. [Ἰσως δὲ συνεκδοχικῶς τὸ πληθυντικὸν ἔλαβεν ἀντὶ ἐνικοῦ.]

V. 1280. Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπή. Χαροπήν τὴν ἡῶ, διὰ τὸ λαμπρύνειν τὸν ἀέρα καὶ φωτίζειν. Τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται· ἀμφότερα γὰρ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. Διὸ καὶ ἐπήνεγκεν διαγλαύσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσι, ἢ διαλάμπουσι. Ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις, καὶ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. (Παρὰ τὸ γλαύσειν, ὃ ἐστὶ λάμπειν.) Καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο.

Γλαυκῶπις τε στρέφεται μῆνη.

V. 1281. Περάτης. Σημαίνει μὲν, κατὰ τινας, καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή. Πέρας γὰρ αὕτη τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως. Ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεται, καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ.

*) Phoeniss. v. 24.

[V. 1288. Τὸ δὲ σφωττερον ἀντὶ τοῦ σφέτερον κεῖται· οὐ γὰρ δύο, ἀλλὰ πολλοὶ ἦσαν οἱ Ἀργοναῦται.]

V. 1289. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος. Οὗτος γὰρ πάνυ Ἡρακλέους γέγονεν ἑταῖρος, ὃς καὶ εἰς πολλοὺς ἄθλους αὐτῷ συνεμάχησεν, καὶ εἰς Ἴλιον συνέπλευσεν, καὶ συνεπολέμησεν [αὐτῷ πρὸς] Ἀμαζόνas· καὶ τὸν Ἀλκυνόεα ἀνείλεν, ὥς καὶ ὁ Πίνδαρος ἱστορεῖ. Θεόκριτος ἐνέδειξε τὴν φιλίαν αὐτῶν, εἰπὼν *).

Οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν.

V. 1290. Ὁ δὲ λόγος, καθέξῃ ὥς ἔτυχεν ἥσυχος. [Τὸ δὲ ἄρμενον ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον καὶ ἀρεστόν.]

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ἀπολελειφθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα περὶ Κίον, ἐκβάντα ἐπὶ τὴν Ἰλα ζήτησιν· Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν ἥρωα τοῖς ἀριστεύουσιν (ἕως Κόλχων) καὶ τοῖς ^{d)}) περὶ Μήδειαν συμπεπραχέναι τῷ Ἰάσονι. Ὁμοίως καὶ Δημάρατος *). Ἡρόδωρος δὲ φησὶ μὴ συμπεπλευκέναι αὐτόν τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσιόδος ἐν τῷ Κήρυκος ^{f)}) γάμῳ, ἐκβάντα φησὶν αὐτόν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῆς Ἀργοῦς ^{g)}) Ἀφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος. Τούτῳ καὶ Ποσειδίππος ^{h)}) ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. Ἐφορος δὲ ἐν τῇ ε' φησὶν αὐτόν ἐκουσίως ἀπολελειφθαι πρὸς Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεύουσαν. Ἰδίως δὲ Ἀντικλείδης ἐν τῇ β' τῶν Δηλιακῶν, Ἰλλον φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδαρ; μὴ ὑποστρέψαι.

V. 1292. Ὁ φρα τὸ κείνου κῦδος. Ἀστειῶς καὶ τεχνικῶς οὐ τοῦ κατεπείγοντος καιροῦ μέμνηται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν νόστον ἀνάγει τὸν λόγον, ἵνα πλέον καπίσῃ τὴν πρᾶξιν. Οὐδὲν γὰρ σοι διεφέρετο ἐν Σκυθίᾳ ὑπὸ Ἡρακλέους ἡττηθῆναι, ἀλλ' ὅμως τοῦτό σοι αἰσχύνῃν ἔφερεν ὕστατον, ἡμῶν εἰς Ἑλλάδα ἐπανελθόντων. Διὸ καὶ τὴν κοινὴν πάντων σωτηρίαν ὑπὲρ τῆς σῆς εὐδοξίας παρήκας.

V. 1294. Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ φησὶν, ὅτι τὰ εἰς ὃς λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσεως μακρᾶς ψιλοῦται, αἰσχος, ἡθος, εὖρος, εἶδος. Οὕτως οὖν καὶ ἦδος. Τὸ δὲ ἡθμός δασύνεται, καίτοι τὸ ἦ ἔχον πρὸ τοῦ θ, τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἥσω μέλλοντος δασυνομένου.

Ἐλλείπει δὲ τὸ σοί. (Ὁ γὰρ νοῦς, ἀλλὰ τί τοσούτων ἡδός μοι λόγων; πορεύσομαι γὰρ χωρὶς τῶν συντεθειμένων σοι τοῦτον τὸν δόλον.)

V. 1297. Ὁ στυλῖγες. Αἱ λαμπηδόνες. Ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἢ λέξις τοὺς βόστρυχας·

— ἀπ' ὀστίλλγων δ' αἰὲν ἄλειφα ρέει ⁱ⁾).

c) Theocrit. Id. XIII, 38. d) τὸν αὐτοῦ. h) Ποσειδίππος P. i) ὁ P. Leg. τὰ. e) Δημάρετος P. στίλλγων δ' αἰέναι εἴφαρ ρέειας P. f) Κήρυκος P. g) Sic P. Vulgo corrupte.

Τοῦτο δέ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου. Παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ καὶ Φιλητᾷ [εὗρηται] διὰ τοῦ α̃.

V. 1298. Τὸ α̃ψ καὶ ὁπίσσω ἐκ παραλλήλου.

V. 1299. Λαῖτμα βιησάμενοι. Ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ, καὶ βιασάμενοι. Λαῖτμα δὲ τὸ κύτος τῆς θαλάσσης καὶ διάστημα, οἷονεὶ λάτμημα^k). Ἡ παρὰ τὸ λατύπεσθαι^l) ὑπὸ τῶν κυμάτων, (ὅ ἐστι^m) τύπτεσθαι). Σιληνὸςⁿ) δὲ ἐν Γλώσσαις πέλαγος εἶναι, καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ Ἀπολλωνίου, ἀποδεδώκασιν.

V. 1300. Εἰ μὴ Θρηϊκίῳ. Τούτους Ἡρακλῆς ἀνεῖλεν ὕστερον, εὐρὼν περὶ Τήνον τὴν νῆσον, ἣ παράκειται Δῆλῳ, (ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐμνησικᾷκε τῷ Βορέᾳ.) Ὅμηρος^o).

Τὸν σὺ^p) ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θύελλα^q). Αἰνησίδημος δὲ ἐν Τηνιακοῖς^r), ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντες ἐνήδρευσαν αὐτὸν, φονεῦσαι βουλόμενοι.

V. 1304—1306. Ἀθλῶν γὰρ Πελλίαο, ἕως τοῦ, ἀμφ' αὐτοῖς. Ὅτι Ἡρακλῆς ἀνεῖλε τοὺς Βορεάδας, διὰ τὸ κωλύσαι τὴν ναῦν ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν, φησὶν Ἀπολλώνιος. Σῆμος δέ φησι, διὰ τὸ ληφθῆναι δρόμῳ τοῦ Ἡρακλέα τῶν Βορεαδῶν. Στησίμβροτος δέ φησιν, ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν Ἡρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσι. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Οἰταϊκῶν φησὶ Βορέαν αἴτιον γεγονέναι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων, διὰ τὸ χεῖμάσαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κῷ ὑποστρέφοντα.

Δεδουπότος. Μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Πελλίου ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα τοὺς Βορεάδας ἐκ τοῦ ἐπιταφίου αὐτοῦ ἀγῶνος συντυχῶν Ἡρακλῆς, καὶ ὑπομνησθεὶς αὐτοῦ τούτου, ὅτι αὐτὸν ἀναζητηθῆναι ἐκώλυσαν, ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ.

Στήλας τε δύο. Τῶν δύο τάφοι εἰσὶν^s) ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στήλαι· ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

V. 1309. Καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε. Καλλιμάχου ὁ στίχος. Κοινὸν δὲ ἀμάρτημα πάντων τῶν μεθ' Ὅμηρον ποιητῶν, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, διὰ τοῦ ἢ ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ, [ἤμελλον, ἤβουλόμην, καὶ τὰ ἑξῆς].

V. 1310. Τοῖσι δὲ Γλαῦκος. Γλαῦκος, Πολύβου παῖς, Ἀνθηδόνιος τὸ γένος. ἢ δὲ Ἀνθηδῶν Βοιωτικὴ πόλις, ὡς καὶ Ὅμηρος^t).

Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόεσσαν^u). ἄλιεύς τὴν τέχνην. Ὅς πολλῶν ποτὲ ληθῶν εὐτυχήσας ἄγραν, με-

k) λάτμημα P. Fort. λατύπημα. r) Sic recte P. Vulgo Αἰνησίδαμος δὲ ἐν Ταινιακοῖς. s) Sic recte P. Vulgo δύο τάφος ἐστίν. t) II. II, 508. u) ἐσχατόεσσαν P.
l) λίαν τύπτεσθαι P. fort. λατυπεῖσθαι. m) fort. addendum λίαν.
n) Σιληνὸς P. o) II. XV, 26.
p) τὸν μὲν P. q) θύελλας P.

ταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκαμὼν ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων. Ὁ δὲ εἰς τούτων, ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην, ἀνέζησε. Λαβὼν δὲ καὶ ὁ Γλαῦκος, φαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη. Εἶτα ὡς εἰς ἄκρον γήρως ἤρχετο, μηκέτι φέρων, ἐδίσκευσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν· καὶ ἔτι μῆθη ὡς θαλάσσιος δαίμων. Καὶ τὸν ἰχθὺν τὸν γλαῦκον ἀπ' αὐτοῦ κεκληῖσθαι λέγουσι.

Βρυχίης. Βρυχώδους.

V. 1314. Νηϊου. Μέρος λέγει τῆς νεῶς, ὅπερ σύρεται [ὀπίσω] κατὰ τὸ ὕδωρ.

V. 1315. Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο. Τὸ ἐξῆς, τίπτε μενεαίνετε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς βουλήν. Τουτέστι, τί προθυμεῖσθε παρὰ τὴν τοῦ Διὸς βουλήν.

V. 1317. Ἀργεῖ οἱ μοῖρ' ἐστίν. Ὅτι ἄθλους ἐπιτελῶν Ἡρακλῆς, παραλιπὼν τούτους, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἀριστεῖς, αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἡρώων φησίν.

[V. 1318. Τὸ δὲ ἐκπληῖσαι ἀντὶ τοῦ ἐκπληρῶσαι. Μετὰ οὖν τὸ ἐκπληρῶσαι τοὺς δώδεκα ἄθλους καὶ προσέτι ἑτέρους ὀλίγους, συνέστιος ἔσται τοῖς θεοῖς καὶ ὁμότιμος.]

V. 1319. Εἴ κ' ἔτι παύρους. Ἐὰν ἔτι ὀλίγους, πρὸς οὓς ἤνυσεν, ἀνύσῃ ἄθλους.

Συνέστιον δὲ, συνδιαιτητὴν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον· ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν.

V. 1321. Προχοῆσι Κίλοιο. (Ποταμὸς Μυσίας, ἀφ' οὗ ἡ Κίλος, ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ.) Ἐτελεύτα γὰρ Πολύφημος τοῖς Χάλυψι μαχόμενος. Ἔστι δὲ ἔθνος Σκυθικόν.

V. 1323. Χαλύβων. Χάλυβες, ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. Καλλίμαχος.

— — Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος.

V. 1325. Ὅν πόσιν. Κακῶς τέθεικεν τὸ Ὅν πόσιν. Ἔστι γὰρ προσληπτικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτῆς. Δεῖ δὲ εἰπεῖν, ἥς πόσιν. Τοῦτο γὰρ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῆς, ἵν' ἡ ὁ λόγος, ἐπαιήσατο νύμφη ἑαυτῆς πόσιν.

V. 1326. Ἀλίαστον. Πολύ.

Δύψας. Καταδύς.

V. 1329. Γήθησαν. Ἐχάρησαν τῷ μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολείψεως.

Ἐσσυμένως v). Ταχέως.

V. 1331. Προσπτύξατο w). Ἐδεξιώσατο. Ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις.

V. 1332. Αἰσονίδη, μή μοι τὴν χολώσεται. Διὰ μὲν τοῦ μή μοι χολώσεται, τὸ ἀποφατικὸν τέταχεν ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μή μοι χόλου, προστακτικῶς.

Ἀφραδίησιν. Ἀγνοίαις. Κατὰ μεσότητα ἀκουστέον, ἀφραδέως, ἀδιανοήτως.

V. 1333. *Εἴτι περ ἁσάμην. Κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀρματοδρόμων.*

V. 1334. *Ἵπερφίαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένον. Οἶον ὑπερφίαλον^{z)} κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ ἁ. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ οὐ καθήκον οὐδὲ νόμιμον.*

Ἄλλ' ἀνέμοισιν δώομεν. Ἡ διάνοια παρὰ τῷ ποιητῇ^{y)}.

— — ἔπος δ' εἰπέρ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι θύελλαι.

V. 1336. *Ἐπιφραδέως. Διανενοημένως καὶ συνετῶς.*

V. 1337. *Ἐκυδάσσαο^{z)}. Ἐλοιδόρησας. Κῦδος γὰρ ἀρσενικῶς ἢ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. (Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ^{a)}.*

Κυδάζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.)

V. 1338. *Ἐνηέος ἀνδρός. Ἐνηλλαγμένοι εἰσὶν αἱ πτώσεις. Ὁ γὰρ νοῦς, εἰς προσηνῇ ἄνδρα ἀμαρτεῖν.*

V. 1344. *Ἀρθμηθέντες^{b)}. Φιλιωθέντες.*

V. 1345. *Βάλλεσθαι^{c)} ἐνταῦθα τὸ πόλλισαι καὶ οἰκίσαι.*

V. 1346. *Ἐπώνυμον. Ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ ποταμοῦ. Καὶ γὰρ Κίος ὁ ποταμὸς καὶ πόλις. (Ὠνόμασται δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου Μιλησίων.)*

V. 1348 sq. *Γαῖαν Μυσίδ' ἀνστήσειν αὐτοσχεδόν. Ἀνάστατον καὶ ἔρημον ποιήσειν παραντίκα, εὐθέως, τὴν Μυσίδα, ἥτοι Μυσῶν χώραν, ἠπέιλησε. Τὸ Μυσίδα, ἔχει μὲν τύπον^{d)} ὑποκοριστικοῦ, οὐ μὲν ἐστὶν ὑποκοριστικόν. Ὡσπερ καὶ τὸ Ἀσίδα, ἀντὶ τοῦ Ἀσίαν.*

Ὅππότε. Εὐκτικόν^{e)} ἐστὶ παρωχημένου χρόνου, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε. [παρ' Ὀμήρῳ δὲ καὶ πρὸς ἀποφαντικόν.]

Ὅππότε μιν ξυνδῆσαι (ὀλύμπιοι ἤθελον^{f)}).

Τίθεται δὲ κατὰ τὸν ἐπιόντα χρόνον, συνεκφερομένου αὐτῷ τοῦ ἐπιξευκτικοῦ συνδέσμου τοῦ ἄν.

Ὅππότε ἂν ἠβήσῃ τε^{g)}.

Ἔδει οὖν ἐπιξευκτικῷ αὐτὸν χρῆσασθαι τῷ εἰ, [Ὀμηρικῶς.]

Εἰ μή μοι τλαίης γε θεά^{h)}.

V. 1350. *Ἡ ζωοῦ εὖροιεν ἧλὰ μόρον. Ἀντὶ τοῦ μοῖραν ἀκουστέον. Παρεσχημάτισται γὰρ ἀπὸ τοῦ μοῖρα, ὡς ὁ πύλος ἀπὸ τῆς πύληςⁱ⁾ παρ' Ὀμήρῳ^{k)}.*

(Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλῶν.)

Μόρον οὖν, μοῖραν, ἢ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Ἡς ἐστὶ ποτὲ μοῖρας, εἴτε ζῶν, εἴτε νεκρός.

x) ἔκφυλον P. y) Od. VIII, 409. z) κυδάσσας P. a) Soph. Aj. 709. ed. Herm. b) ἀριθμηθέντες P. c) βαλέσθαι recte P. d) Sic recte P. Vulgo τόπον.

e) Sic recte P. Vulgo Ἀττικόν. f) Hom. II. I, 399. g) Od. I, 41. h) Od. V, 178. i) Sic recte P. Vulgo τῷ πύλῳ. k) II. V, 397.

V. 1351. Τοῖο δὲ δύσι' ὄπασσαν. Ἀντὶ τοῦ, "Τλα ἐνέχυρα οἱ Μυσοὶ παρέσχον τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὲρ τοῦ πάντοτε αὐτὸν ἐπιζητεῖν.

Πλεονάζει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις.

V. 1353. Μαστεύοντες. Ζητοῦντες. Ἐξ οὗ καὶ μαστὺς, ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος.

Μαστύος ἄλλοτ' ἔκαμνον ἀλητύϊ.

Ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων.

V. 1354. Ἐρέουσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι, ζητοῦσιν. Ὅμηρος ¹⁾.

Τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆϊ συνήντετο.
καί ^{m)}.

Κνημοὺς ἐξερέουσιν ⁿ⁾.

V. 1355 sq. (Ἐὐκτιμένης τε μέλονται Τρηχῖνος. Τραχὶν πόλις Θεσσαλίας, ἐνθα τοὺς παῖδας τῶν Μυσῶν ἐνώκισεν Ἡρακλῆς, ὅτε ἀντενέχυρα τοῦ Ἰλα ἐδέξατο αὐτούς.)

Οὐχ ὄγιως δὲ τέθεικεν τὸ αὐτόθι ^{o)}. Δηλωτικὸν γὰρ ἔστι τοῦ παρόντος τόπου, ἴσον τῷ ^{p)},

Αὐθι μένειν ^{q)}, μήπως ἀβροτάζομεν. ^{r)} ἀλλήλοιιν.

Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν ἀφροσώτα τόπον, ὥς τὸ,

— — ὅθι ποιμένα ποιμὴν

ἀπύει.

[Τὸ δὲ νάσσατο ἀντὶ τοῦ κατάρκισε.]

V. 1357. Πύσια. Τὰ ἀντὶ τινὸς ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἄξεως.

Ὅτι δὲ Κιανοὶ ὄμηρα ἔδοσαν Ἡρακλεῖ, καὶ ὤμοσαν μὴ λήξειν ζητοῦντες Ἰλαν, καὶ φροντίδα ἔχουσι Τραχινίων διὰ τὸ ἐκεῖσε κατοικισθῆναι ὑφ' Ἡρακλεῖ τοὺς ὀμηρεύσαντας, Κιναίων ^{s)} ἱστορεῖ ἐν Ἡρακλείᾳ.

V. 1358. Ναῦν δὲ πανημερίην. Ὁ νοῦς οὕτως, τὴν δὲ ναῦν δι' ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ ἄνεμος ἔφερεν σφοδρῶς ἐπιπνέων· τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιφανείσης οὐδὲ ὀλίγον ἔπνει, ἀλλ' εὐθέως ἐπαύετο.

V. 1360. Εἰσανέχουσαν. Ἐξέχουσαν καὶ ἐπηρμένην, ἣ ἀνέχουσαν ἀκτὴν, ἀνατεταμένην πλαγίαν ἰδόντες, ἐπίκωποι γενόμενοι, καθώρμισαν τὴν ναῦν.

1) Od. XXI, 31. m) Od. IV, q) μένων P. r) ἀβροτάζομεν P. 337. n) ἐξερέεισιν P. o) κατ- s) Κιαναίων P. cf. Voss. mythol. αὐτόθι P. p) Hom. Il. X, 65. Biefe I p. 97, sqq.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ δευτέρου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ τὰδε· Ἄμυκος ὁ τῶν Βεβρύκων ἡγούμενος διαπυκτεύει Πολυδεύκει, καὶ ἀναιρεῖται. Δι' ὃν μάχη γίνεται τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Βεβρύκων· καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσιν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ φεύγουσιν. Ἐπειτα παραγίνονται οἱ Ἀργοναῦται πρὸς Φινέα, πεπηρωμένον τὰς ὄψεις ὄντα· ὁ δὲ ἱκετεύει βοηθῆσαι αὐτῷ. Ἀρπυιαὶ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς τινὸς πορευόμεναι, τούτου τὴν τροφήν ἀρπάζουσαι, ἄγευστον αὐτὸν ἐποιοῦν. Ἐγίνωσκε δὲ, ἔτε δὴ μάντις, ὑπὸ τίνων ἦν μεμοιραμένον αὐτὰς διωχθῆναι. Ἰκετεύσαντος δὲ, Βορεάδαι οὐκ ἠπείθησαν, ἀλλ' ἐδίωξαν αὐτάς. Ἐν τοσούτῳ δὲ Φινεὺς αὐτοῖς ἐξηγεῖται τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν. Ἐπανελθόντες δὲ οἱ Βορεάδαι διηγοῦνται, ὡς κατηγωνίσαντο τὰς Ἀρπυίας. Ἐξῆς δὲ ἐστὶ τὰ περὶ Κυρήνην τὴν Ὑψέως καὶ Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τῆς Κυρήνης υἱόν· καὶ ὅσα μεμύθευται περὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων· καὶ ὡς τὰς Συμπληγάδας διέπλευσαν, καὶ ἐν τῇ παρακειμένῃ νήσῳ ἐγένοντο τῇ Θυννίδι χώρα, καὶ ἐπεφάνη αὐτοῖς ὁ Ἀπόλλων, ἔνθα τέμενος κατασκευάσαντες, Ἐῶν τὸν θεὸν ἐπωνόμασαν· τὰ τε περὶ τὴν Μαριανδυνίαν καὶ ἐνταῦθα Ἀχερουσίαν ἄκραν· καὶ ὡς Λύκος ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης φιλοφρονέστατα αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ὅτι ἐχθρὸν αὐτῷ Ἄμυκον ὄντα ἐκόλασαν· καὶ ὡς Ἰδμων ὁ μάντις καὶ Τίφυς ὁ κυβερνήτης τελευτῶσιν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ. Τὰ δὲ ἐξῆς, περὶ τῶν παρὰ Χάλυψι καὶ Τιβαρηνοῖς καὶ Μοσυνοίοις νομίμων λέγεται, καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἀρεως μυθευομένων^{a)} ὀρνέων, καὶ ὡς ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν· καὶ ὡς οἱ Χαλκιόπης τῆς Μηδείας ἀδελφῆς καὶ Φρίξου υἱοὶ στελλόμενοι εἰς Ὀρχομενὸν, ἐναυάγησαν, καταχθέντες δ' εἰς τὴν Ἀρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ ἀλλήλους γνωρίσαντες, κοινῇ ἐπλευσαν εἰς τὸν ἐν Κόλχοις ποταμὸν Φάσιν.

a) Sic recte P. Vulgo μυθευομένη.

V. 1. (Ἐνθάδε. Ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ὃ προσωρμίσθησαν.)

Αὐλὶς δέ, ἡ διατριβὴ καὶ ἡ διαγωγή.

V. 2. Βεβρύκων βασιλῆος. Τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἄμυκος, τῆς Βιθυνίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. Κατώκησαν δέ τινες τῶν Βεβρύκων καὶ περὶ τὴν Λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότερον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων, Τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφάνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθάπερ καὶ ἄλλων ἔθνων.

Ἀγήνορος. Ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος.

V. 4. Βιθυνίς μελίη. Ἄδηλον, ποῖόν ἐστι τὸ κύριον. Μελίαν δέ φησιν αὐτὴν διὰ τὸ τινὰς τῶν νυμφῶν Μελίας καλεῖσθαι ἀπὸ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ὥς φησι Καλλίμαχος. Ἡ δὲ διὰ τὸ περὶ μελίας ^{b)} δένδρα διατρίβειν, καθάπερ Ἀμαδρυάδες [ἀπὸ τῶν δρυῶν].

Βιθυνίδα δέ, διὰ τὸ Βιθυνὴν τὸ γένος τυγχάνειν.

Γενέθλιον δέ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ δεσπόζειν τοῦ ὕγρου καὶ πάσης τροφῆς, καὶ γενέσεως αἴτιον εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων ἐννητικόν.

[Ἐπεροπληέστατον δέ φησι τὸν ὑπερηφανέστατον.]

[V. 6. Ἀποστείχειν τὸ ἀποχωρεῖν.]

V. 8. (Καὶ δὲ τότε. Ὁ νοῦς, καὶ τότε δὲ πρὸς τὴν ναῦν ἔλθων, τοῦ μὲν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πυθέσθαι τοῦ πλοῦ, τοῦτ' ἐστὶ, τίνας χρεῖαν ἔχουσι, καὶ τίνες εἰσὶν, ἠφροντίστησεν· τοιαῦτα δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν.)

Χρειώ μεν ἐρέσθαι. [Ἀντὶ τοῦ χρειώ μὲν πολλὰ τῶν ἀντιγράφων χρειώ μιν ἔχει ἡμαρτημένα.] Τὸ μιν ἐνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ, αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. (Δύναται δὲ καὶ ἐνικὸν εἶναι, ἵνα περὶ τοῦ Ἀμύκου λάβωμεν. Ἔδει γὰρ αὐτὸν τὸν Ἄμυκον ἐρωτῆσαι τοὺς ἥρωας. Ὁ δὲ Θεόκριτος ἄλλως ἱστορήσεν.)

[V. 9. Τὸ δὲ ἄτισεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐφρόντισεν· ὃ γὰρ οὐ τιμᾷ τις, ἐκείνου οὐδὲ φροντίζει.]

V. 10. Παρασχεδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

(V. 12. Θέσμιον. Νόμιμον. Ὁ δὲ λόγος, νόμος ἐστὶ τὸν προσπλεύσαντα τῇ Βεβρυκίᾳ τῶν ξένων, μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ ἐμοὶ πυκτεῦσαι.)

V. 15. Τῷ καί μοι. Διό μοι τὸν ἄριστον ὑμῶν κεκριμένως στήσατε πυγμῇ μοι διαγωνίσασθαι. [Τὸ δὲ ἀποκριδὸν ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκλογὴν.]

V. 16. Δηρινθῆναι. Μαχέσασθαι. Ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι. Τὸ δὲ δηρίσασθαι, ἀπὸ τοῦ δηρίομαι.

V. 17. Ἀπηλεγέοντες. Ἀφροντιστοῦντες, παρ' οὐδὲν ἡγησάμενοι. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνηλεγέοντες διὰ τοῦ ν, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου· καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀνηλεγέως. (Ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ

b) Sic P. Vulgo μηλέας.

ἀφροντιστήσαντες τοὺς νόμους παρ' οὐδὲν ἡγήσασθε, πείσεσθε ἂν οἶμαι οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἀνάγκην.)

V. 21. Αἶψα δ' ἑῶν ἐτάρων. Δασύνεται τὸ ἑῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ὦν. Τὸ γὰρ προτιθέμενον τοῖς δασυνομένοις ἔ, καὶ αὐτὸ δασύνεται· οἶον, ἔρση, ἔέρση, ἔδνα, ἔεδνα.

V. 22. (Ἴσχεο. Ἐπίσχες, ὅς τις ποτὲ ὑπάρχεις· πειθαρχήσομεν γὰρ οἷς λέγεις νόμοις. Διὰ δὲ μὴδὲ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, σφόδρα αὐτοῦ τὴν ἀξενίαν ὠνειδισεν.)

Τὸ δὲ, ὅ τις εὖ χεαι εἶναι, ἐπὶ καταφρονήσει εἴρηται.

V. 25. Ἐλίξας. Περιστρέψας τὰ ὄμματα ἐς τὸν Πολυδεύκην.

V. 27. Ἰλλόμενος. Ἀντὶ τοῦ συνειλούμενος, συστρεφόμενος.

V. 28. Ἐπὶ δ' ὅσσεται οἰόθεν οἶος. Φασὶ τὸν λέοντα τρωθέντα, μόνον τηρεῖν τὸν τρώσαντα. Μόνος οὖν ὑπάρχων, μόνον ἐκείνον προσβλέπει τὸν τρώσαντα.

(Οἰόθεν. Μόνον. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ φησι τοῦτο ποιεῖν τὸν λέοντα.)

V. 30. Εὐστειπτον. Εὐστρεπτον, εὐπίλητον. Παρὰ τὸ στεῖβα. Ὅθεν καὶ στιβάς· καλ. στιβεῖς, οἱ κναφεῖς.

V. 32. Λώπην. Χλανίδα^{c)} ἢ τὴν διφθέραν^{d)}. (Ὁ δὲ λόγος, ὃ δὲ τὴν μέλαιναν καὶ διπλὴν χλανίδα σὺν αὐταῖς ταῖς περόναις ἀπέβαλεν.

V. 33. Καλαύροπα δέ. Ποιμενικὴν ῥάβδον. Καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄγριον τοῦ ἀνδρός.

V. 34. Τὴν φορέεσκεν. Ἦντινα ἐβάσταξεν ἐκ κοτίνου οὔσαν, τουτέστιν ἀγριελαίου.

Ὅριτρεφός δέ, τοῦ ἐν ὄρει τεθραμμένου κοτίνου.

[V. 35. Ἐαδότα δέ φησι τὸν ἀρέσαντα τόπον.]

V. 38. Ὀλοοῖο Τυφωέως. Διὰ τὸ τερατῶδες καὶ ἐκτράπελον τοῦ σώματος τοῦτο φησὶν. Ἐνομίζετο, φησὶν, ἢ Τυφῶνος ἢ Γῆς υἱός, ἀντὶ τοῦ μέγας. Ἔστι δὲ ἀπὸ ὀρθῆς τῆς Τυφωεύς. [Πέλωρ δὲ λέγεται τὸ θηρίον καὶ τὸ ὑπερμέγεθες.]

V. 40. Χωομένη Διῖ. Ἐπεὶ λέγεται ἢ Γῇ κατὰ ὀργὴν, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατεταρτάρωσεν ὁ Ζεὺς, γεννήσαι τοὺς Γίγαντας.

V. 42. Ἐσπερίην διὰ νύκτα. Ἀντὶ τοῦ κατὰ νύκτα, τουτέστι περὶ τὸν ἔσπερον. (Ὅμηρος^{e)}·

Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ [ἴσταται ἀστὴρ].

Ἀμαρυγαὶ δέ, αἱ ἀκτῖνες, αἱ λαμπηδόνες.

V. 43. Ἐτι χνοάοντας λούλους. Τοὺς λούλους ὡς χνοῦν ἀναφύοντας ἔχων. Τὰς ἐξανθήσεις τῶν γενείων. Λέγεται δὲ καὶ θηρίον λούλος πολὺπουν· καὶ εἶδος ῥόδης, ὡς φησιν Ἐρατοσθένης.

c) χλαμύδα P. d) Haec tria guntur, cum P. huc retraxi. e) Il. verba, quae vulgo in fine scholii le- XXII, 318.

V. 44. Ἀντέλλων. Ἀνατέλλειν τὸ φύειν ἐνταῦθα ἐνεργητικῶς σημαίνει.

V. 45. Πῆλε δὲ χεῖρας. Οἶον προσεπάλλετο, διάπειραν τῶν χειρῶν ἑαυτοῦ ποιούμενος, εἰ ὥς πρὶν εὐκίνητοι εἰσὶ, μηδ' ἀπὸ τοῦ τῆς εἰρεσίας καμάτου δυσκινήτως ἔχοιεν.

V. 48. Οὐ μὰν αὐτ' Ἀμυκος. Οὐ μὴν ὁ Ἀμυκος διεπείρασεν ἑαυτοῦ. Καὶ διὰ τούτων δὲ δηλοῖ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ.

V. 49. Καὶ οἱ ὀρέχθαι. Ἐν ὀρέξει ἦν. Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφῶρμα καὶ ἐπεθύμει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἔσθενεν.

— — ὀρέχθαιον ^{f)} ἀμφὶ σιδήρῳ ^{g)}.

V. 51. Λυκωρεὺς ^{h)}. Οὗτος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πεποιήται, οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται.

V. 52. Ἰμάντας. Τοὺς καλουμένους μύρμηκας.

V. 53. Ἀζαλέους δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηρούς. Ὅθεν τινὲς οὐκ ἀπὸ Ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, Ἀξανίαν φασὶ κληθῆναι (τὴν Ἀρκαδίαν. Τραχεῖα γὰρ ἔστι καὶ ξηρά).

Πέρι δ' οἷγ' ἔσαν ἐσκληῶτες. Περισσῶς κατεσκληρότερες ἦσαν, [ἀντὶ τοῦ κατάξηροι]. Ὅθεν καὶ σκέλος, τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος.

V. 54. Ὑπερφιάλοισιν. Ὑπερηφάνοις. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φιάλης. Τὸ γὰρ πληθύνον αὐτῆς, ὑπερφίαλον, ἀντὶ τοῦ ὑπέρμετρον. Φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου.

V. 55. Πάλου ἄτερ. Χωρὶς κλήρου. Καὶ διὰ τούτου δὲ πάλιν ὑπερήφανον δείκνυσι.

V. 56. (Τὸ δὲ, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν, ὥσπερ ἤδη σεαυτῷ πεπιστευκῶς τὴν νίκη. Καὶ τοῦτο βάρβαρον. Εἰ γὰρ ὁ κληρὸς τὴν στάσιν λύειν ἐπίσταται, καὶ ἐκάστῳ τὰ ἴσα διδόναι, πῶς ἂν ὕστερον ἔμελλεν αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι; Μᾶλλον γὰρ νῦν ἐστασίασεν ἂν, μὴ κληρωθεῖς.

Ἀτέμβηαι. Ἰνα μὴ μοι μέμψῃ ὕστερον, ὡς χεῖρονας εἴληφας.) Τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι.

[V. 60. Παραβλήδην δὲ τὸ παραβλητικῶς καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου φιλονεικεῖν.]

V. 62. Ἀπροφάτως. Ἀδιστάκτως, ἀδιακρίτως, μηδὲν πρὸς τὴν ἀναίρεσιν προφασισάμενος.

[V. 64. Παρηγορεῖν δὲ τὸ προτρέπεσθαι ἐνταῦθα σημαίνει.]

V. 65. Ἦδειν. Τὸ ἦδειν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τὸ ἦδεσαν. Ὡς καὶ τὸ,

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί ⁱ⁾.

V. 67. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἱμᾶσι διασταδὸν ἤρτυναντο. Διασταδὸν μὲν φησιν, ἀντὶ τοῦ [κεχωρισμένως], ἐν τῇ παρ' ἀλλήλων διαστάσει παρεσκευάσαντο.

f) ὀρέχθαιον P. g) II. XXIII, 30. h) Λυκορεὺς P. i) Hesiod. Theog. 321.

V. 68. Πέθος δέ, ἅπαν μέλος. Ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα.

V. 70. Ἄτε κύμα θαλάσσης. Καθάπερ (φησί) μετεωριζόμενον νηϊ προσπίπτει, τῇ δὲ ἐμπειρίᾳ τοῦ κυβερνήτου παρακλίναντος ἢ ναῦς διαφεύγει· οὕτω καὶ ὁ Ἄμυκος ἐπέκειτο μὲν ἐκφοβῶν αὐτὸν, διεκκλινόμενος δὲ ἐκεῖνος, ἄτρωτος ἦν.

V. 72. Ἀλύσκει. Ἐκφεύγει. Διὰ δὲ τὴν τραχύτητα καὶ τὴν σφοδρὰν αὐτοῦ ὁρμὴν κύματι εἰκάζει τὸν Ἄμυκον, κυβερνήτη δὲ τεχνίτη τὸν Πολυδεύκην. [Τῷ δὲ ἀλύσκει συναπτεόν τὴν ὑπό, ἵν' ἢ ὑπαλύσκει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει. Τὸ δὲ ἰεμένου πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρειν οὐ δοκεῖ κατάλληλον. οὐ γὰρ ἐφίεται ὁ κυβερνήτης εἰσέρχεσθαι τὴν ναῦν εἰς τοὺς κλύδωνας. Ἦν δὲ πρὸς τὸ κλύδωνος ἀναχθῇ, καταλληλότερον ποιήσῃ τὸν λόγον· ὁ γὰρ κλύδων ἐγειρόμενος ἔρικεν ἐφίεσθαι βαπτίσει τὴν ναῦν, καὶ ταύτην εἶσω ἑαυτοῦ ποιῆσαι. Τοῖχον δὲ κλύδωνος τὴν περιοχὴν τοῦ κλύδωνος εἶρηκεν. Εἰ δὲ πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρουσι τὸ ἰεμένου, τὸ ὑγιὲς ἔξει καὶ οὕτως ὁ λόγος, ἦν τοῖχον νοήσωμεν τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κλύδωνος. ἐφίεται γὰρ ὁ κυβερνήτης εἶσω τοῦ τοίχου καὶ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ κλύδωνος φέρεσθαι.]

V. 74. Φοβέων. Ταράσσων τῇ ἀθρόᾳ κατ' αὐτοῦ ὁρμῇ, ἐμβραδύνειν οὐ συνεχώρει αὐτόν.

V. 76. Ἀἵσσων. Λείπει ἢ ὑπό· ἵνα ἢ, ὑπαῖσσων καὶ ὑποφεύγων τὸν Ἄμυκον τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ἄπληκτος καὶ ἀβλαβὴς διέμεινεν.

Ἀπηνέα δ' αἶψα. Συνιδὼν (φησὶν) ὁ Πολυδεύκης, ὅπου ἄπρακτος καὶ εὐεπιχείρητος ἦν, συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας ὑποστάς.

V. 77. Ἡ κάρτος. Ὁ Πολυδεύκης (φησὶν) ἐτήρει τὸν Ἄμυκον, ὅπου ἄτρωτος τυγχάνει καὶ οὐκ ἀνεπιχείρητος ἐστίν, ἢ οὐ. Συνιδὼν, ἐν ᾧ ὑπερεῖχεν αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ καταδεέστερος ἦν, ὑποστάς συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας.

Θάρσος δὲ θράσους διαφέρει. Θάρσος γὰρ, τὸ εὖλογον· θράσος δὲ, τὸ μετὰ ἰταμότητος. Οὕτω καὶ Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος.

V. 79. Ὡς δ' ὅτε νήϊα. Οὕτως ἀντεξεσμένα ἀλλήλοις, ὥστε, ἡνίκα συμβάλλονται ἐναντία, συναρμόζειν ἀλλήλοις. Ἡ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησὶν. Εἰς γὰρ τὰ πλάγια τῶν σανίδων τιθέασιν τοὺς σφήνας πρὸς ἀσφάλειαν.

[Θοὸν δὲ τὸ ὄξυ κατὰ μετάληψιν. Ὅμηρος^k].

ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρὰ στάς.]

V. 80. Τληποργοὶ δὲ, ὑλοτόμοι, καὶ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι.

[Τὸ δὲ ἐπιβλήδην τὸ ἐπιβλητικῶς σημαίνει. Ἐπιβάλλουσι γὰρ ἀλλήλα τὰ ξύλα οἱ ναυπηγοί.] Ὡσπερ δὲ ναυπηγήσιμα ξύλα συναρμόζοντες ξυλουργοὶ γόμποις συνεχῶς ταῖς σφύραις τύπτουσιν, ἐγείρεται δὲ ἄλλος ἐξ ἄλλου ψόφος· οὕτως ὁ Ἄμυκος καὶ ὁ Πολυδεύκης ἀλλήλων ἔτυπτον τὰς σιαγόνας.

k) Od. IX, 327.

V. 81. "Αηται. Ἐξηγεῖται καὶ ἑξακούεται.

V. 82. "Αδην. Συνεχῶς, ἢ ἀκορέστως.

[V. 83. Βρυχή δέ ἐστιν ὁ τῶν ὀδόντων ἦχος.]

V. 84. Ἐπισταδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινήτως.

V. 89. Φορβάδος ἀμφὶ βοός. Ὑπὲρ [ἀγελάδος καὶ] νομάδος καὶ εὐτραφοῦς βοός. Ἵνα τὸ τῆς κατανομῆς ὄνομα πλέον καὶ μεῖζον τῇ βοῖ δοίη τὸ σῶμα καὶ τὸ κάλλος. [Περὶ γὰρ εὐπρεπεστέρας βοός, τοιαύτη δὲ ἢ εὐτροφος, εἰκὸς αὐτοῦς μᾶλλον μάχεσθαι.]

Ἀντίπατρος ἐν τῷ Περὶ ζώων φησὶ τὸν ἀλκιμώτατον ἐν τῇ ἀγέλῃ ταῦρον μίγνυσθαι πάσαις ταῖς βουσί, μὴ ἐπιτρέπειν δὲ ἑτέρῳ. Ἐὰν δὲ τις πεπορθῶς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει ἀντίσταται αὐτῷ, καταγωνισάμενος, τοῦ λοιποῦ πλησιάζει ἐκεῖνος.

V. 90 sq. Ἀερθεῖς βουτύπος οἶα. Ἐπαρθεῖς. Ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν (φησὶ) σταθεῖς, καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν ὡς βουτύπος, τὴν χεῖρα ἑαυτοῦ κατέφερεν. Ἐπιόντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Πολυδεύκης ὑπέστη, καὶ παρακλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἐδέξατο τὸν πῆχυν, [ἦγουν τὴν πυγμὴν τοῦ Ἀμύκου.] Βουτύπος δὲ ἐστιν ὁ τοὺς θυομένους βοῦς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος. Οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὀνυξίν ἴσταται μέλλων κρούειν.

V. 94. Ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο. Ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ προβαίνων καὶ μεταφέρων τὰ σκέλη ἔτυψεν αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς.

V. 95. Μεταῖγδην. Ὀρμητικῶς.

V. 96. Ὁ δ' ἄμ' ὀδύνη. Ὁ δὲ Ἀμυκος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπώλετο.

[V. 97. Τὸ δὲ ἀθρόως ἔκχυτο θυμὸς ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐξέπνευσε.]

V. 98. Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες. Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἀμυκον· Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν, ὅτι ἔδησεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Δηῖλοχος¹⁾ δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου καταπυκτευθῆναι φησὶν αὐτὸν Πολυδεύκους.

Οὐκ ἠμέλησαν δὲ (φησὶν) οὐδὲ κατεφρόνησαν τοῦ Ἀμύκου πεπτωκότος· διὰ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτῶν καὶ πόλεμον ἤγειραν.

V. 99. Ἀζηχέας δὲ, τὰς ξηράς. Τὰς ἠχούσας ξηρὸν ἦχον.

Σιγύννους δὲ καλοῦσιν οἱ Κύπριοι τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὀλοσίδηρα ἀκόντια.

[V. 100. Τὰ δὲ ἀντιάσσκον τὸ ἀπήντων καὶ ὥρων δηλοῖ.]

V. 105. Αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα. Ὁ δὲ Πολυδεύκης λάξ ἐπορούσας ἐπληξεν.

V. 106. Λέγεται δὲ λάξ ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ψόφος. Ἡ οὕτω κυρίως [κατὰ Ποσειδώνιον] τὰ ὑποκάτω τῶν τοῦ

1) Διδοχος P.

ποδὸς δακτύλων λαξ καλεῖται. Οὕτως ἀποδέδωκεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ Ποσειδώνιος,

Λάξ ποδὶ ^{m)} κινήσας ⁿ⁾).

V. 107. Τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος. (Ἐναλλαγή γέγρονε τῶν πτώσεων. "Εδει γὰρ εἰπεῖν, τὸν δ' ἄσσον ἰόντα.) Οὕτω γὰρ καταλλήλως ἂν ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἀνώτερα, εἰπὼν Ἴτυμονῆα καὶ Μίμαντα. Πρὸς μὲν τὸν πρῶτον, αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν, ἐπενεγκῶν, τὸν μὲν ὑπὸ στέρυοιο· πρὸς δὲ τὸν δεύτερον, οὐκ ἐφύλαξε τὸ κατάλληλον. Συγχωρεῖται δ' ὅμως, διὰ τὸ συγγενὲς τῶν πλαγίων. Τοῦ Μίμαντος τῇ δεξιᾷ ὀρμήσαντος ἐγγὺς τοῦ Πολυδεύκους, αὐτὸς τὸ εὐώνυμον ἀπέδρουσε βλέφαρον τοῦ Μίμαντος, ἀποκόψας αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. Τοῦτο γὰρ νοεῖται διὰ τοῦ ἐπιφερομένου, τοῦ, γυμνὴ δ' ὑπελείπειτ' ὀπωπή. ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ χώρα δηλονότι.

V. 110. Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο. Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἢ παραλήγουσα. Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρῶτῳ τῆς καθόλου.

V. 112. Ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι. Μέχρις. Ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγου. Δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπ' αὐτὸν τὸν κατὰ τὴν ζώνην τόπον· ὥστε τῶν ἐντοσθιδίων μὴ ψαῦσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δέρματι μόνον.

V. 114. Μενεδήϊον ἔφη τὸν Ἴφιτον, ὡς ἐμμενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ. Διὸς γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη. [Τὸ δὲ αὕτως ἀντὶ τοῦ ὁμοίως.]

V. 115. Ἀζαλέη. Τῇ ξηρᾷ, ἐπεὶ ἐστὶ ξυλίνη. Ὅμηρος δὲ καὶ σιδηρᾶν οἶδεν ^{o)}).

Ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη.

Τινὲς δὲ ἀποδεδώκασιν σιδηρεῖη, τῇ εὐτόνῳ, ὥσπερ καὶ ^{p)}, σιδηρεῖος δ' ὀρυμαγδὸς ^{q)} ὀρώρει.

V. 116. Ὀὔπω κηρὶ κακῇ. Οὐπω πεπρωμένον ἀποθανεῖν.

V. 117. Ὁ δὲ Κλυτίος υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἴφιτου. Διὸς σεσθαι δὲ, φονευθήσεσθαι.

V. 118. Ὁ δὲ Ἀγκάϊος, Ἀρκὰς τὸ γένος ἐστὶ. Φησὶ δὲ αὐτὸν ὠπλίσθαι πελέκει καὶ ἄρκτου δορᾷ.

Ὁ δὲ θρασὺς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος κεῖται.

V. 119. Τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ δέρος ἀναφέρειν δεῖ, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινόν ^{r)}, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ πέλεκυν. Οὐ γὰρ καταλλήλως τὸ οὐδέτερον ἐπιτεθήσεται τῷ ἄρσενικῳ. Καὶ ἤτοι ἐκ παραλλήλου ληπτέον τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαινόν ^{s)}. ἢ τὸ μὲν μέλαν ἐπὶ τὸ χροῶμα ἀναφέρειν δεῖ, τὸ δὲ κελαινόν ^{s)} ἐπὶ τὸ ἐκ πληκτικόν.

Τεταγών. Ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας, ἀκοντίσας.

m) ποδοῖν P. n) Π. X, 158. q) ὀρύγμαδος P. r) μελαίνειν P.
o) Π. VII, 141. p) Π. XVII, 424. s) μελαινόν P.

V. 120. Καὶ τὸ προσχόμενος, προβαλόμενος ἀντὶ ἀσπίδος.

V. 121. Ὅμοῦ δὲ οἱ ἐσσεύοντο. Τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος.

Ὅμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.
ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

V. 123. Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν. (Ὡσπερ δὲ ἀφυλάκτῳ ποιμνίῳ ἐπελθόντες λύκοι ἀποροῦσι, ποῖον πρῶτον ἀρπάξωσιν, οὕτω καὶ οἱ ἀριστεῖς τοὺς Βέβρυκας ἐτρέψαντο.) Ὅμοια δὲ ταύτη καὶ παρ' Ὀμήρῳ παραβολή^{t)}.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
(σίνται.)

[Ἀπείρουνα μὲν οὖν φησὶ τὰ πολλά.]

V. 124. Πολιοὶ δὲ, ἦτοι ὑπότεφροι, ἢ ἔντιμοι. Τίμιον γὰρ τὸ ξῶον παρ' Ἀθηναίοις. Ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον ἀγέλει αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ταφήν. Καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ Λητώ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα^{u)} ἡμερῶν εἰς Δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. Διόπερ κατὰ τινὰ ὠρισμένον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει πάσα κύκαινα ἐν δώδεκα^{u)} ἡμέραις, ὡς Φιλοστέφανος φησὶν ἐν τοῖς Ἑπομνήμασιν.

V. 125. (Λάθρη ἐϋῤῥόλινων. Τοῦτο φησὶν, ὅτι διὰ τὸ ψύχος καταδύνουσιν εἰς τὰς ἐπαύλεις οἷ τε ποιμένες καὶ οἱ κύνες, εἴτα οὕτως ἀφύλακτα γίνονται τὰ πρόβατα.)

Ἐϋῤῥόλινων δὲ, ἦτοι εὐδερμάτων. Ἡ κυρίως διὰ τὸ ταῖς ρίσιν ἰχνεύειν τὰ θηρία. Διὸ καὶ παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν, ἵνα, πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι, εὐκαίρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ρίσιν. [Σοφοκλῆς^{v)}].

Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὐρινος βάσις.]

V. 126. Μαίονται. Ἐπιζητοῦσι.

V. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες. Πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Παμφαλῶν γὰρ τὸ μετὰ πτοίησεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππώναξ καὶ Ἀνακρέων. Λέγει δὲ καὶ Ἐρύκιος. Πάντοσε παμφαλόωντες δινῆσαντο^{w)} πόδεσσι. Παραιτητέον δὲ Ἐλρηναῖον ἀμφανόωντες γράφοντα, καὶ ἐξηγούμενον κτείνοντες. Οὗ^{x)} γὰρ κέχρηται τις οὕτως τῇ λέξει, οὔτε ἐστὶν ἀπαξιαπλῶς ἡ γραφὴ τοῦ ποιητοῦ.

V. 128. Περὶ σφίσιν. Ἐδει εἰπεῖν περὶ ἀλλήλοις πίπτοντα. Οὐ γὰρ περὶ ἑαυτά. Τὸ δὲ ἀμάρτημα τῶν μεθ' Ὀμηρον.

V. 130. Ὡς δὲ μελισσάων. Ὅτι τὸν καπνὸν φεύγουσιν αἱ μέλισσαι, διὰ τὸ στενόπορον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄφεων συμβαίνει, θυμωμένου τοῦ ἐλαφείου κέρως, ὡς φησι Νίκανδρος.

Σμῆνος δὲ ἐστὶ τὸ τῶν μελισσῶν πλήθος.

t) II. XVI, 352. u) ἰθ P. v) Soph. Aj. 8. w) Leg. ἐδινῆσαντο.

[V. 131. Μελισσοκόμοι δέ εἰσιν οἱ μελισσουργοί. Τὸ δὲ καπνιᾶν τὸ καπνίζειν σημαίνει.]

V. 133. Βομβηδόν. Ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. Βόμβος δέ ἐστιν ὁ τῶν μελισσῶν ἤχος. Ἐνιοὶ δὲ, τῆς βοξύνου μελίτης λεγομένης.

Λιγνυόεντι. Τῷ αἰθαλώδει.

Ὁ δὲ λόγος, ἐπιπλέον δὲ τῷ λιγνυώδει καὶ σποδῶδει καπνῷ καπνιζόμεναι ὑποχωροῦσι τῶν σίμβλων.

Σίμβλος δέ ἐστιν, εἰς ὃ τὰ κηρία συνάγεται ἀγγεῖον, ἢ κυψέλη.

V. 134. Καπνῷ τυφόμεναι. Ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. Εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. Δριμύς γὰρ μάλιστα ὁ ταύτης καπνός.

V. 138. Ἡμὲν ἄλωαί. Αἱ ἀμπελόφυτοι χῶραι.

V. 139. Οἶαι δὲ, αἱ κῶμαι, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα βοτὰ νέμεσθαι.

[Λύκον δὲ φησι τὸν βασιλέα τῶν Μαριανδυνῶν.]

V. 140. Καὶ Μαριανδυνῶν. Φινέως παῖδες, ἐκ μὲν Κλεοπάτρας, Παρθένιος καὶ Κράμβις^{x)}. ἐκ δὲ Ἰδαίας τῆς Δαρδάνου, ἡ Σκυδικῆς τινὸς παλλακίδος, Θύνος καὶ Μαριανδυνός. Ἐξ ὧν τὰ ἔθνη κέκληνται. Οἱ δὲ φασὶ κεκληῖσθαι τοὺς Μαριανδυνούς ἀπὸ Μαριανδυνοῦ υἱοῦ Κιμμερίου.

Ἀπεόντος ἄνακτος Ἦγουν τεθνηκότος. Ὡς περ καὶ τὸ περιέοντος τοῦ ζῶντος.

Οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ, ἔθνος ὁμοροῦν αὐτοῖς.

V. 141. Σιδηροφόρου περὶ γαίης. Τῆς τῶν Χαλύβων. [Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι.]

V. 142. Οἱ δ' ἦδη. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται, τῶν Βεβρύκων πεφευγότων, τὰς παρὰ θάλασσαν ἐπαύλεις ἐπόρθουν. Ἦδη δὲ καὶ τῶν θρεμμάτων πολλὰ περιεληλακότες ἀπετέμοντο.

V. 143. Πέριτροπάδην. Περιτρέποντες, ἐπὶ τὴν ναῦν ἐλαύνοντες. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νικᾶν.

(V. 145. Φράζεσθ' ὅ, τι κεν ᾗσιν. Ὁ νοῦς, καὶ τί ἂν ἐποίησαν οἱ Βέβρυκες, εἰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς μεθ' ἡμῶν ἐληλύθει; οἶον, πῶς ἔφυγον καὶ ἠττήθησαν. Οἶμαι γὰρ, ὅτι οὐδὲ ἀγὼν ἂν τῆς πυγμαχίας ἐγένετο, ἀλλὰ προκαλούμενον τὸν Ἀμύνκον τότε οἷς συνετίθει νόμοις ἡμῖν, τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἀνῆρηκεν.)

V. 148. Διακριθήμεναι. Χωρισθῆναι^{y)}.

V. 151. Ναὶ μὲν ἀκήδεστον. Ὁ νοῦς, ἐκεῖνον μέντοι ἀφροντίστως καταλιπόντες (τουτέστι τὸν Ἡρακλέα) ἐπ' ἀλλοτρίας ἐπλεύσαμεν. Ἐκείνου δὲ ἀπόντος, ἕκαστος ἡμῶν αἰσθήσεται, ὅσον βεβλάμμεθα.

[V. 156. Οὐταμένους δὲ λέγει τὸν Ἴφιτον καὶ τὸν Ταλαόν.]

x) Κρώμενος P. y) κριθήμεναι, διαχωρισθῆναι P. rectius.

V. 159. Ἐρεψάμενοι δάφνη. Δάφνη ἐστέψαντο δι' Ἀπόλλωνα. Ἐχρῶντο δὲ τῇ στέψει τριχῶς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμεροῦς ψυχῆς. Ἄλλως. Στεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνη τὰς κεφαλὰς· ἐξ ἧς δάφνης [τῇ καὶ τῇ, δηλονότι ἐκ διαφόρων μέρων] ἀνημμένα ἦν τὰ σχοινία τῆς νεώς. Οὐ ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες, ὥς φησιν Ἀνδρότα^z) ὁ Τενέδιος ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Προποντίδος, παριστορῶν, ὅτι Ἀμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποίκια καὶ νῦν, διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου Νυμφαίου σταδίους πέντε. Ἀπολλόδαμος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρώων (αὐτόθι) φησὶν εἶναι Ἀμύκου ἐκεῖ· καὶ εἴ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λοιδορίαν ἀνίστησι.

V. 161. Συνοίμιον. Συνώδιον. Οἴμη γὰρ ἡ ῥοή. [Νῦν δὲ τὸν ἐπινίκιον λέγει.]

V. 162. Περὶ δέ σφιν ἰαλίνετο. Διεχέετο ἡ ἀκτὴ. Καθ' ὑπερβολήν· καθ' ὃ μυθεύεται ὁ Ὀρφεὺς κηλεῖν καὶ τὰ ἄψυχα. (Ἦιδον δὲ ἐπινίκιον τῷ Ἀπόλλωνι.)

V. 163. Θεραπναῖον δὲ ἀπὸ μέρους, τὸν Λάκωνα. Θεράπναι γὰρ τόπος τῆς Σπάρτης. Οἱ δὲ, πόλιν. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, τόπον ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

V. 165. Ἐκ περάτων. Ἐκ τοῦ ὑπερορίζοντος^{a)} ἡμισφαιρίου.

V. 168. Ἀνὰ Βόσπορον. [Βόσπορον φησι τὸ μεταξὺ Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου διάστημα.] Βόσπορος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν Ἰὼ βοῦν οὖσαν διαπορεύεσθαι τὸ ὑπὸ Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνος διάστημα (σταδίων ἐστὶ τοῦτον τὸν τόπον, *) ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσας. Ἡ δὲ διὰ τὸ πάντας τοὺς σπενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους καλεῖσθαι. Ἐνιοὶ δὲ φασί, τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τοπαλαιὸν, εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιουῖσθαι· ὅθεν καὶ ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Βόσπορος τῆς Σκυθικῆς, Κιμμερικὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ Κιμμερίους, ἔθνος Σκυθικόν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. Οἱ δὲ φασὶ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης στενὸν καὶ ἐπίμηκες, ἐμφορὲς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον Βοσπόρῳ. Ἄλλως. Περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις^{b)} μὲν γὰρ φησὶν ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα^{c)}, ὥς ἄρα Φρύγες διαπλευσάμενοι τὸν πορθμὸν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου [καὶ, ὥς εἰπεῖν, ταυροπρόσωπον]· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ φησὶν ἡρπάσθαι τὴν Ἰὼ ὑπὸ Φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα

z) Ἀνδρότας P. a) ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα P. b) Νύμφαιος P. c) Ἐδ-φορίωνα legit Reines. ad Daum. epist. LXXXV. p. 215.

τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον· τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου, περιιέναι αὐτοὺς παραδεικνύοντας [τὸν ταῦρον πᾶσι], καθὼ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον· τὸν δὲ τόπον προσηγορευθεῖν, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, Βόσπορον. Οἱ δὲ, καθὼ ὁ Φρίξος ἐπὶ κριοπρώρου^d) σκάφους ἔπλευσεν. Δύο δὲ εἰσι Βόσποροι, Κιμμέριος καὶ Θράκιος, ὁ πάλαι Μύσιος καλούμενος.

V. 169. Ἡλιβάτω. Ἡλίβατον ὄρος φησὶν, ἀφ' οὗ ἄλιτεῖν ἐστὶ τῆς βάσεως, διὰ τὸ ὕψος· τοῦτ' ἐστίν, ὑψηλὸν καὶ ἀπρόσβατον.

V. 170. Ἐπαῖσσοντι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθησομένου, ἡ ἐφορμήσονται.

V. 173. Ἀλλὰ τόγ' ἔμπης. Ἀλλὰ, καίπερ οὕτω μέγα καὶ λάβρον ὑπάρχον τὸ κῦμα, ὁμαλίζεται [ἢ πραῦνεται], εἰ ἀγαθοῦ κυβερνήτου τύχοι.

V. 177. Ἀντιπέρην γαίην Βιθυνίδι. Λιτταί εἰσι Βιθυνίαι· ἡ μὲν, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης· ἡ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας. Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης περὶ Σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς Θράκης· ἡ δὲ ἑτέρα καθήκει ἐπὶ τὸν Βόσπορον καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. Ἔστι δὲ καὶ τρίτη Βιθυνία νῆσος περὶ τὸν Πόντον^e), ἐν ᾗ ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερόν^f). Ἔστι δὲ ἀμφίβολον, εἰς ποίαν Βιθυνίαν φησὶν, ἀμφοτέρων οὐσῶν ἐπὶ τὸ πέραν. Ἀμεινον οὖν τὴν περὶ τὴν Εὐρώπην Βιθυνίαν λέγειν. Τῇ γὰρ ἐπιούσῃ (φησὶν) ἡμέρᾳ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδησαν, ὥς δῆλον, ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ γὰρ ὁ Φινεύς (ὥς οἱ πλείστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησσὸς λέγεται ὤκηκέναι, ὅς ἐστι τῆς Θράκης, κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Ἄλλως. Οὐκ ἐν τῇ πέραν Βιθυνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Θράκης· ἥτις ἐστὶ τῆς Εὐρώπης, ὥς ἀποδέδεικται, ἔνθα Φινεύς ὤκει.

V. 178. Ἀγηνορίδης. Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστίν, ὥς Ἑλλάνικος. Ὡς δὲ Ἡσίοδος φησὶν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ Ἀντίμαχος, καὶ Φερικύδης φησὶν. Ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ, καὶ Φινεύς, καὶ Δόρυκλος^g). Ὁ δὲ Ἀτύμνος^h) κατὰ μὲν ἐπὶ κλησιν, καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος· ταῖς δὲ ἀληθείαις, τοῦ Διός. Ἐνιοὶ δὲ (αὐτὸν) ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἱστοροῦσιν [τὸν Φινέα], ἥτις ἐστὶ τῆς Ἀσίας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Ἀγηνορίδην δὲ εἶπε τὸν Φινέα, καθὼ Ἀγήνορος ἐστὶ παῖς. Ὁ δὲ Ἡσίοδος τοῦ Φοίνικος αὐτὸν φησι τοῦ Ἀγήνορος.

Πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἑλλίου, ὅτι πολυχρόνιος εἴλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν.

Ἐνιοὶ δὲ ἀπίθανον οἴονται, τοσαύτας γενεὰς ἐξηκέναι Φινέα, ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα υἱὸν μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκέσαι, καὶ ἕτερον τοῦτον φασὶ τὸν Φινέα, ἑβδομον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπῆντησαν οἱ ἥρωες. Πηρωθῆναι δὲ αὐτὸν,

d) κριοπρωώπου P. e) τόπον g) Δόρυκλος P. h) Ἀτυμνος P.
P. f) Haec vulgo infra post εἰσπλέοντι, male repetita, ibi delevi. Ἀτύμνιος Apollodoro III, 1, 2. cf. Salmas. ad Solin. p. 121, A.

τι ἐπεβούλευσε Περσεΐ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας
 ἰοὺς ἐτύφλωσεν, "Ωρυιθὸν καὶ Κράμβιν ¹⁾, πεισθεὶς διαβολαῖς
 ἱίας τῆς αὐτῶν μητριᾶς. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος φησὶ πηρωθῆναι αὐ-
 ὄν, καὶ πρὸς τῶν Ἀρπυιῶν κακῶς πᾶσχειν, ὅτι ἀνέδην πᾶσι καὶ
 ἰαρόδῃδην ἐμαντεύετο. Φησὶ γάρ·

— — — οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ.

V. 181. Οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο. Οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ Διὸς
 αὐτοῦ ἐπεστρέφετο, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων. Λέγων
 ἂρ πάντα τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις, οὐδεμίαν χρεῖαν αὐτοῖς τῶν
 ἑῶν κατελίμπανεν.

Ὅτι δὲ ἦρχεν ὁ Φινεὺς μέχρι τοῦ Βοσπόρου Θρακῶν πάντων
 ὦν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰσὶ δὲ οὗτοι Βιθυνοὶ τε καὶ Παφλαγόνες, Φερε-
 ῦδης ἐν τῇ ξ φησί.

Πεπηρωσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλας Ἡοίαις, ὅτι
 ῥίξῃ τὴν [εἰς Σκυθίαν] ὁδὸν ἐμήνυσεν· ἐν δὲ τῷ γ καταλόγῳ ^{k)},
 πειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὥσεως προέκρινεν.

Παῖδας δὲ αὐτοῦ φασὶ γενέσθαι ¹⁾ Μαριανδυνὸν καὶ Θύνον·
 αἱ ἀπὸ μὲν Θύνου Θυνηΐδα, ἀπὸ δὲ Μαριανδυνοῦ Μαριανδυνίαν
 ροσαγορευθῆναι λέγουσιν.

V. 185. Ὀνείατα δὲ φησι τὰ σιτία καὶ βρώματα.

V. 191. Μυδαλέην δὲ, τὴν μυσαράν.

V. 192. Μῆ καὶ λευκανίην. Οἱ μὲν τὸ ἀπηρητημένον
 κῦ γαργαρεῶνος ἀπέδωκαν· Ἀμερίας δὲ, τὸν λαιμὸν καὶ τὸν
 ρόγχον.

V. 195. Ἐπήϊσεν. Ἀντὶ τοῦ ἥσθετο.

V. 196. Θέσφατον δὲ, τὸ εἴμαρμένον.

Ὡν οἱ ἰόντων. Ὡν ἐλθόντων, εἴμαρτο αὐτῷ ἐκ Διὸς ὄνα-
 θαι τῶν ἐδεσμάτων, ὧν προσφέροίτο.

V. 197. Ἀκήριον. Ὡς ἄψυχον ὄνειράτιον. Διὰ τὸ κα-
 κλελεπτύνθαι ὑπὸ τῆς νόσου.

V. 198. Ρικνοῖς. Ἀντὶ τοῦ ῥυττοῖς.

V. 200. Πίνῳ τέ οἱ. Τῷ δὲ ῥύπῳ ὁ αὐσταλέος καὶ κατε-
 κληκῶς αὐτοῦ χρῶς ἐρρύπαίνετο.

V. 201. Τὴν δὲ σὺν συναπτεόν τῷ ἔεργον, ἔν' ἣ, οἱ ῥι-
 οὶ δὲ μόνοι ξυνεῖχον τὰ ὅστα αὐτοῦ.

Ρινὸς δὲ ἐστὶ τὸ δέρμα.

V. 203. Κάρος. Κάρος δὲ αὐτὸν κατέσχευ, τούτεστι σκό-
 ρσις.

V. 204. Τὴν δὲ γῆν διὰ τὴν σκοτοδινίαν ᾧήθη φέρεσθαι.
 Ἰσεὶ εἶπεν, ὅτι ᾧήθη τὴν γῆν ἐπικεῖσθαι ἑαυτῷ.

V. 205. Ἀβληχρῶ. Ἀσθενοποιῶ. Ἡ ἀσθενεῖ, κατὰ στέ-
 ρισιν τοῦ βληχροῦ. (Ὁ δὲ νοῦς, ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης διὰ τὴν
 ἰώωσιν κατάφορᾶς ἔκειτο ἄφωνος.)

i) Ὁαρθὸν καὶ Κράμβην P. Vid. γων P. 1) φησὶν αὐτῷ γενέσθαι
 v. 140 et 238. k) τῶν Καταλό- Ἡσίοδος P.

Κώματι δὲ, ὕπνω, ἐκλύσει. Καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπο τοῦ κοίμημα, ὡς οἶμημα, οἶμα, καὶ δώμημα, δῶμα, καὶ τροπὴ τῆς οἰ διφθόγγου εἰς ὦ, πῶμα.

V. 206. Περισταδόν. Ἀντὶ τοῦ, περιέστησαν συναθροισθέντες ἐπ' αὐτόν.

V. 207. Καὶ ἔταφον, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγησαν.

V. 207 sq. Ἐξ ὑπάτοις στήθεος. Οἶον ἐξ ἄκρου καὶ [οὐκ] ἐκ βάθους, διὰ τὴν ἀσθένειαν ἀναπνεῖν τε καὶ λαλεῖν οὐ δύναμενος.

Τὸ δὲ μόλις οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ τῆς νόσου σφοδρὸν καὶ μέγα αἰνίττεται.

Διονύσιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς [Φινέως] παῖδας ἐν ἐρημίᾳ, καὶ μαθόντος, ὅτι ὑπὸ Φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι κατὰ διαβολὴν Σκυδικῆς γυναικὸς, ἣν γεγαμήκει ὁ Φινεύς, παραιτησάμενος Κλεοπάτραν. Γεγόνει δὲ τοῦ Φινέως καὶ πρεσβύτης κατήγορος παρὰ τῷ Ἡρακλεῖ. Διόπερ Ἡρακλῆς ἀναιτίους εὐρῶν τοὺς παῖδας, κατήγαγεν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. Φινέα δὲ ἀνθιστάμενον^{m)}, καὶ θελήσαντα καταποντίσαι τὸν ἕτερον τῶν παίδων, λακτίσας ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

Ἰστρος δὲ φησι, τὸν Αἰήτην γνόντα, ὅτι τοὺς Φοίξου υἱοὺς εἶη σεσωκῶς ταῖς μαντείαις, καταράσασθαι αὐτῷ, τὸν δὲ Ἥλιον ἐπακούσαντα πηρῶσαι.

V. 212. Ὑμεῖς ἀτρεκέως. Λέπει τὸ ἐστί.

Ὁ δὲ ὁ λόγος, Ἔτι μοι νόος διὰ τῆς ἐμῆς μαντείας ἕκαστα οἶδεν. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τέχνην ἐπαγγελλόμενος, λέληθεν ὡς αὐτοὺς εἰς σύμμαχίαν παρακαλεῖ.

V. 213. Χάριν νῦν τοι ὦ ἄνα. Ἀναφέρω σοι χάριν, καίπερ ὦν ἐν κακοῖς.

V. 214. Ὁ καὶ ἐναντιωματικός, ἀντὶ τοῦ καίπερ.

V. 215. Ὅστις εἰργιστός. Ὅστις φοβερός ἐστι τοῖς ἁμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας.

Κυρίως δὲ πρὸς τὰ ὑποκείμενα, οὐ ξενίου Διὸς, ἀλλ' ἱεσίου μέμνηται, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἱκέτης ἐστὶ τῶν ἡρώων διὰ τὴν κατεπείγουσαν χρεῖαν.

V. 216. Φοίβου τ' ἀμφί. Τοῦτο ἢ ὡς μάντις, ἢ ὡς αἴτιον τοῦ πλοῦ τὸν θεὸν γεγονότα φασίν.

V. 218. Χραίσμετέ μοι. Βοηθεῖτέ μοι. Τὸ γὰρ χραίσμεῖν Κλιτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν. Ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκλικε τοῦ χραίσμω, ὡς βαίνω, βαίνετε. Τὸ γὰρ περισπώμενον, χραισμεῖτε. Ἄλλως. Τὸ χραισμεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ παραινεῖν λαμβάνουσι Κλιτόριοι· κοινῶς δὲ τὸ βοηθεῖν.

V. 221. Ἀμήρυτον. Γράφεται καὶ Ἀμήρυονⁿ⁾. τοῦτ' ἔστιν, ἀτέλεστον καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. Ἡ τὸ τέλος

m) Sic P. Vulgo ἀνιστάμενον. n) Ἀμήριον P.

μή ἔχον. Λέγει δὲ τὸ θάνατον μή ἔχον. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων.

V. 222. Πρὸς δ' ἔτι^ο) πικρότατον. Πλέον τὸ πάθος ποιῆσαι βουλόμενος, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πάθους ἤρξατο. Ὁ δὲ νοῦς, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις κακοῖς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἐπικρέμαται.

V. 224. Ἀφράστοιο δὲ, ἀνεπιγνώστου, ἀπροοράτου, ἀδήλου.

(V. 225. Ἀλλά κε ρεῖα. Οὕτω ταχέως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρχονται.)

V. 226. Κακῶς δὲ τὸ ἐὶν τέθεικεν, ἀντὶ τοῦ ἐμὸν εἰπῶν^p).

Μεμηλώς. Φροντίζων. Τοῦτο δὲ δαιμονίως εἶπεν· οὐ γὰρ ἔφη εὐωχούμενος, ἢ ἐσθίων, ἀλλὰ μόνον, φροντίδα τροφῆς ἔχων, ἵνα τὸ πάθος ἐπάρῃ.

V. 231. Ἐληλάμενον. Ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον.

Ὁ ἀδάμας δὲ καὶ [λίθος καὶ] στερεοῦ σιδήρου εἶδος.

V. 232. Ἀλλά με πικρὴ^q). Ἡ πολυβλαβής. Τοῦτο δὲ πρὸς πλείονα ἔμφασιν· οἶονεῖ, οὐ μόνον φέρειν τὴν ὁδμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐδραίως μένειν, διὰ τὸ τυφλώττειν καὶ διὰ τὸ δεῖσθαι πάντων τροφῆς.

V. 234. Τὰς μὲν θέσφατον. Τὰς Ἀρπυίας. Τῷ δὲ θέσφατον σφόδρα ἀναγκαίως ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰ καὶ κατὰ ἀνάγκην ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν ἀναιρεθῆναι.

V. 235. Οὐδ' ὁ θνητοί. Οὐκ ἄλλότριοι δὲ ὄντες μοι βοηθήσουσιν. Ὅτι δὲ ἡ συγγένεια προδυμνότερους πάντας πρὸς τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ἑλληνικὸν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἶε.

V. 238. Τῶν δὲ κασιγνήτην. Κλεοπάτρα Βορέου καὶ Ὠριθυίας θυγάτηρ, ἀδελφὴ τῶν περὶ Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ἣν ἔγνημεν ὁ Φινεύς. (Γεγόνασι δὲ αὐτῶν παῖδες Ὠριθός καὶ Κράμβις.)

V. 241. Περὶ δ' αὖτε δύω. Ἴσως διὰ τὴν συγγένειαν τοὺς Βορεάδας πλέον οἰκτεῖρειν φησὶν.

V. 243. Ἀσχαλόωντος. Δυσφοροῦντος.

V. 244. Στυγερόν σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητόν καὶ τὸ ἐπιφοβόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὸ ἐπίπονον.

V. 246. Ἡ ῥα θεοὺς ὀλοῇσιν. Ἄρα εἰς τοὺς θεοὺς ἡσέβησας καὶ ἡμαρτες, ἀφραδία ἢ κακοτροπία τινί. Γράφεται γὰρ καὶ ἀτροπίησι· τοῦτ' ἔστιν, ἐκτραπείς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ· παρὰ τὴν ἀτραπὸν, ἣ ἔστιν ὁδός.

V. 247. Τὸ δεδαῶς, τὸ μαθεῖν μᾶλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει. Διὰ γοῦν τὸ μαθεῖν σε (φησὶ) τὴν μαντικὴν καὶ μαντεύεσθαι παρὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην, ἡμαρτες εἰς τοὺς θεοὺς.

V. 248. Ἀτύζεται. Ἀντὶ τοῦ φοβεῖται [καὶ ταραττεται].

ο) δέ τι P. p) Τὸ δὲ ἐμὸν φεται δὲ καὶ ἐὶν. q) δαίτη
ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ νοῦν. Γρά- add. P.

V. 249. Εἰ δ' ἤ. Εἴπερ παρέθετο ἡμῖν ταύτην τὴν τιμὴν ἀπαραιτήτως τὸ δαιμόνιον, ὥστε σοὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λόγος καθ' ὑπερβατόν, ἢ ὣς, ἅρμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύξε-ται. ἱεμένοισι χραισμεῖν· ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοι-σιν ἀθανάτων ἐνιπαῖ, εἰ δ' ἡ πρόχυν γέρας τόδε πάρ-θετο δαίμων. (Ἄλλως. Ἡμεῖς δέ, εἰ ὄντως ἔχομεν παρὰ τοῦ δαιμονίου τὸ γέρας, δεδοίκαμεν, μὴ ἄρα χαλεπήνῃ τὸ θεῖον.)

V. 253. Θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι. Ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσεβέσι βοηθεῖν εἰς τοὺς θεοὺς, ἔχει ἀσέβειαν, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ὡς οὖν ἂν ἴδῃς ^τ), Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
μὴ πράσσ' ἐναντία ^σ), ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.

Ἀσεβὴς γὰρ τις εἶναι δοκεῖ [τῷ Τυνδαρέῳ] (παρ' αὐτῷ) ὁ Ὀρέστης.

V. 254 sq. Κενὰς ^τ) γλήνας ἔφη τοὺς κενοὺς καὶ τυ-φλοὺς ὀφθαλμοὺς.

V. 257. Ἴστω Λητοῦς υἱός. Τὸν ὄρκον εἴληψε παρὰ τοῦ ποιητοῦ ^α).

Οὐ ^ν) μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον.

Ἐπέβαλλε γὰρ μάντει εἰς πίστιν ἄγοντι, τὸν προστάτην αὐτοῦ τῆς τέχνης ὁμνύειν θεόν.

V. 259. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαόν. (Γράφεται καὶ ὀλοόν.) Κατηγοροῦσι τινὲς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὥς οὐκ εὖ τὸν ὄρκον τοῦτον εἰσαγχοχότος. Ὀμνύει γὰρ καθ' ὧν κινδυνεῦσαι οὐ δύναται. Ῥητέον δέ, ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὁμνύῃ συμφορᾶς· [Ὅμηρος ^ω)]·

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλας, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο.

Καὶ Δημοσθένης· Μὰ ^τ) τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας ^γ) καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. Ἔθος οὖν ἀρχαῖον, πρῶ-τον θεοὺς ὁμνύειν, εἴτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφορὰς. [Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιλαμβάνονται λέγοντες, ὅτι ὁμνυσι καθ' ὧν οὐδεὶς ἐστὶ κίνδυνος. Οὐ γὰρ, ὥσπερ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὁμνυμεν, οὕτω καὶ κατὰ συμφορᾶς. Ἐκείνους γὰρ ἦν μὴ εὐορκῶμεν, τὴν ἀπά-λειαν ὁ ὄρκος ἐμφαίνει τῶν ὀφθαλμῶν. Οὗτος δὲ τὴν συμφορὰν ὁ ὄρκος προστίθεται, δι' ἧς αὐτός τε ὁ ὄρκος περιπαθέστατος γίνεται, καὶ ὁ ἀκροατὴς εἰς οἶκτον ἐφέλκεται.]

Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος. Φησὶ τὸ τυ-φλὸν νέφος, καὶ ἡ ἐπικειμένη μοι ἀχλύς. Ὡστε τὸ ἀλαὸν οὐ πα-θητικῶς, ἀλλ' ἐνεργητικῶς μόνον κεῖται. Οὐ γὰρ τὸ τυφλὸν, ἀλλὰ τὸ τύφλωσιν ἐμποιοῦν σημαίνει.

V. 260. (Οἷ μὴ δ' οἷδε. Οἷ μὴδὲ οὗτοι ὡς ἐπιόρκω εὐμε-νεῖς εἶησαν.) [Τπένερχε δὲ δαίμονας τοὺς καταχθονίους φησὶ θεοὺς. Οὗτοι οὖν, φησὶν, μὴ εἰεν ἐμοὶ εὐμενεῖς θανόντι ὧδε, ἢ γουν ἐπιόρκως.] Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν ^ζ)·

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν.

τ) εἰδῆς P. σ) ἐναντί' P. t) κε- XX, 339. π) Ναὶ μὰ P. γ) κιν-
νέας P. u) II. I, 86. ν) ναὶ P. w) Od. δυνεύσαντας P. z) II. XIX, 264.

V. 263. Κουρότεροι. Τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι. Καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροι εἰσίν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ^{a)}).

Δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα,
ἀντὶ τοῦ δεξιάν.

Πεπονῆατο. Πρὸς τὴν τῶν νέων σπουδὴν καὶ ταχυτῆτα τὸ πεπονῆατο· οἷον ἐνεργῶς ἐποιοῦν, ἡτοίμαζον.

V. 264. Ἐλώριον δέ, ἀναίρεμα, ἄρπαγμα. Ἦ βρωμα.
Λοίσθιον δέ, ἔσχατον.

V. 265. Τὸ δὲ ἐπεσσυμένας [ἀντὶ τοῦ σπευδούσας] πρὸς τὴν ἀθρόαν πτῆσιν τῶν Ἀρπυιῶν εἴρηται.

V. 267. Ἀδευκέες. Ἀπροσδόκητοι. Ἦ πικραί. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

V. 268. Ἀπρόφατοι. Ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιστοι. Οἷον, ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς καὶ ὑπερθέσεως· παρόσον τοῖς προφασιζομένοις παρέπεται ὑπέρθεσις.

V. 269. Κλαγγῇ μαιμώωσαι ^{b)}). Ὡρμων μετὰ κλαγγῆς ἐπιθυμοῦσαι τῆς τροφῆς. Τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων ἄρπακτικῶν· καὶ γὰρ ἐκεῖνα πρὸ τῆς ἄρπαγῆς κλάζειν φιλεῖ.

V. 270. Καὶ τὸ μεσσηγὺς κατὰ ἀθρόαν ἐπίπτησιν κατὰ τάχος ἀναφέρεται.

V. 271. Καταβρώξασαι. Καταφαγοῦσαι. Ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατενεχθέν.

Ἔπερ πόντοιο. Ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σκελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, Φερεχύδης ἐν ἔκτῃ φησί.

(V. 274. Φάσγαν' ἐπισχόμενοι. Τὰ ξίφη ἐν χεροῖν ἔχοντες, παραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν.)

V. 275. Ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην. [Ὁ ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ γὰρ κεῖται.] Οὐ γὰρ ἂν (φησί) χωρὶς τοῦ Διὸς ταῖς Ἀρπυίαις ἠκολούθησαν.

V. 276. Ἐπεὶ Ζεφύροιο. Ἦτοι ταχύτες τῶν πνοῶν τοῦ Αἰβός. Ἦ, εἰς τὰς πνοὰς ἔτρεχον, ὡς Ἡσίοδος φησίν. Ἐπεὶ πάντοτε αἱ Ἀρπυιαὶ καὶ τὰς τοῦ Ζεφύρου ἀέλλας παρεπέτοντο, εἵποτε εἰς τὰ τοῦ Φινέως ἔρχοιντο, ἢ ἐκεῖθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως. Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαι, πνοῶν εἰσὶ ταχύτεραι. Συμβαίνει μὲν γὰρ τὴν πνοὴν παρατετάσθαι καὶ βραδύνειν· ἢ δὲ ἄλλα ταχύτερα καὶ κουφοτέρα ἐστὶ τῆς πνοῆς. Εὐλόγως δὲ τοῦ Ζεφύρου ἐμνήσθη. Ταχύτατος γὰρ ἐστὶν ὁ Ζέφυρος τῶν λοιπῶν ἀνέμων, ὡς καὶ Ὀμηρος ^{c)}).

Νῶϊ δὲ ^{d)} καὶ πέν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
τόν περ ἐλαφρότατον φάσ' ἔμμεναι ^{e)}).

V. 279. Ἦ ἐπρόκας. Ζῶόν τι ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δὲ φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κνήσεσι ^{f)} τὰς

a) II. XIV, 137. b) μαιμώωσαι Etymol. M. p. 689, 17, ubi hic totus
P. c) II. XIX, 415. d) δὲ om. P. locus exscriptus est.
e) φασὶν ἔμμεν P. f) κτήσεσι

ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι, πρόκας. Ὅθεν καὶ Προκόννησος, ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύνουσιν ἑλάφοι. Οἱ δὲ Προκόννησον λέγουσιν ἐρησθαι ἀπὸ τῆς προχόου, ἣν ἔχουσα τοῖς Μιλησίοις ἀπήντησεν ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστέλλοντο. Οἱ δὲ Προκόννησον ἐτυμολογοῦσι, καθὸ πρότερον ^ε) οὕσα νῆσος προσεχώσθη. Ὑπὸ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφόννησος ^h) ἐκλήθη. Φιλητᾶς δὲ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τικτούσας, οἷον πρωτοτόκους ¹).

V. 280. Τυτθὸν δέ. Μικρὸν δὲ ἀποθεν μετὰ διαστάσεως ἔτρεχον.

V. 281. Μάτην ἀράβησαν. Προσδοκῶντες αἰεὶ διὰ τὸ σφόδρα ἐγγὺς εἶναι, καὶ δάκνειν καὶ ἐπιψεύειν δοκεῖν.

V. 283. Ἐπέχραον ἡλιθα. Πολλάκις, φησὶν, ἐθελήσαντες αὐτὰς πληῆσαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας.

V. 284. Ἀέκητι θεῶν. Τὸ παρὰ γρῶμην τῶν θεῶν σημαίνει. Οὐ γὰρ ἦν μόρσιμον αὐτὰς ἀποθανεῖν.

V. 285. Πλωτῆσι. Πλωτᾶς φησι νήσους, ἥτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν, διὰ τὸ περικεχύσθαι καὶ κλείεσθαι ^k) ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἢ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτᾶς, ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Βορεάδων [αἱ Ἀρπυῖαι] κατελήφθησαν, κατὰ τὸ ¹) μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. Σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει. Ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς Καλυδνᾶς νήσους καλεῖ· εἰ καὶ Δυκόφρων ἄλλας νήσους καλεῖ Καλυδνᾶς.

(V. 286. Εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις. Ἄλλοι τὸν Ἑρμῆν φασίν. Ἀστείως δὲ ταύτῃ τῇ θεῷ τὸ κωλύσαι τοὺς Βορεάδας δίδωσιν, ἥτοι ὅτι ἄγγελος, ἢ ὅτι τῶν Ἀρπυιῶν ἀδελφή.)

V. 292. Ὀπιδνοτάτη. Τιμῖα, καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία. Παρὰ τὴν ὀπίδα καὶ ἐπιστροφὴν.

Ῥιγίστη δέ, φορμῆ. Διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους.

V. 296. Στροφάδας φησὶ κεκληῖσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοῦπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. [Οὕτω γὰρ ἐκείνος ἐν τῇ Λυδῇ περὶ αὐτῶν μέμνηται.] Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκληῖσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ἠὔξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυῖας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.

V. 297. Πάρος Πλωτᾶς καλέοντες. Αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ.

Ὅτι δὲ ἠὔξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ (στραφέντες) [καταλαβεῖν αὐτὰς,] λέγει καὶ Ἡσίοδος·

Ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην ^m) Αἰνητῶ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίῳ ⁿ) Διὶ

g) οὐκ add. P. - h) Ἐλαφρόνησος P. Ἀδελφόννησος Etymol.

i) πρωτοτόκας Etymol. k) πε-

ρικλύεσθαι P. l) τι P. melius.

m) οἱ εὐχέσθων P. n) Αἰνητίου

P.

ἱερὸν ἔστιν· οὐ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν Περίπλῳ, καὶ Δημοσθένης^{ο)} ἐν τοῖς λιμέσιν.

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, [καὶ οἰκείως αὐτῇ τὸ κωλύσαι ἀποδίδωσιν, ἢ διὰ τὸ ἄγγελον εἶναι, ἢ διὰ τὸ ἀδελφὴν τῶν Ἀρπυιῶν·] Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

Αἱ δὲ Πλωταὶ νῆσοι κεῖνται ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει.

V. 299. Κεϋθμῶνα. Κοιλάδα τῆς Κρήτης κατέδυσαν. Τοῦτο δὲ φησί καὶ Νεοπτόλεμος ὃ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας. Καὶ Φερεκύδης ἐν 5^{p)} φησὶν, εἰς τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς Κρήτης, τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Ἀργινοῦντι.

[V. 300. Τὸ δὲ μεταχθονίη γράφεται καὶ μεταχρονίη. Καὶ σημαίνει ἑκατέρως τὴν μετέωρον.]

V. 302. Φοιβήσαντες. Τὸ ῥυπαρὸν σῶμα καθάραντες. Φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρόν. Ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Εἶπε γὰρ,

πίνω δέ οἱ αὐσταλέος χρώς.

Ἀπεσκληκῶς τῷ ῥύπῳ ἐτύγχανε. Φοιβήσαντες οὖν, λαμπρύναντες, καθάραντες.

Ἐπικριδόν. Ἀντὶ τοῦ, ἐπικρίναντες ἱερεῖον ἔθυσαν.

V. 306. Ἀρπαλέως. Ἀδηφάγων^{q)} ἥσθιεν, ἴσον ὀνείρου ἡδονὴν ἔχων· μὴ πιστεύων μηδὲ νῦν, εἰ εὐωχεῖται, δι' ἃ πέπονθεν, ἀλλ' ὥσπερ ὀνείρατα εἶναι δοκῶν.

V. 308. Ἐγρήσσοντες. Ἐγρήσσειν, τὸ ἐγρηγορεῖν.

Μένον. Προσεδέχοντο.

V. 310. Πείρατα. Ἄ δεῖ αὐτοὺς διαπεράσαι. Ἦ τὰ τέλη.

Ἀνυσίν τε. Ἀστείως καὶ καιρίως ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο. Ἀνύσαι γὰρ κυρίως τὸ μετὰ καμάτου τι ποιῆσαι.

V. 311. Κλυτέ νυν. Τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ οὖν. Διὰ δὲ τοῦ οὖν ὥσπερ ὀφειλομένην τὴν μαντείαν αὐτοῖς ὀποδίδωσι, λέγων, ἐπακούσατε οὖν ὥσπερ τὸ χρέος ἀπολαμβάνοντες.

Οὐ μὲν πάντα. Τοῦτο δὲ φησιν, ἵνα μὴ ὕστερον ὀχλήσασιν αὐτὸν τὸ ἀκριβὲς ζητοῦντες. Καὶ δαιμονίως τούτου τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς περιάπτει, καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ, λέγων, ὅσσα δ' ὄρωρθε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.

V. 313. Τὸ ἀσάμην ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην κεῖται.

Ἀφραδίαν δὲ φησι τὴν ἀβουλίαν. Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἐπάγει, δι' ἣν ἐλύπησε τὸν Δία.

V. 314. Χρεῖων ἐξείλης. Μαντευόμενος πᾶσιν ἐφεξῆς καὶ τελείως. Παρατίθησι δὲ αὐτοῦ τὰς συμφορὰς, ἥδη δηλῶν, ὥς οὐκ ἀκριβῶς αὐτοῖς οὐδὲ ἄκρως μαντεύεται, εἶγε διὰ τοῦτο ἐβλάβη.

V. 315. Ἐπιδευέα. Μὴ τέλεια, ἀλλ' ἔτι ἐνδέοντα λόγια τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνειν, ἵνα καὶ τοῦ θείου χρεῖαν ἔχωσι.

Θέσφατα δὲ μαντοσύνης τὰ θεοπίσματα τῆς μαντικῆς λέγει.

ο) Leg. Τιμοσθένης ex Strab. IX p. 241. Eadem nomina confun-

duntur infra ad v. 532. p) ἐν τῇ γ P. q) ἀδηφάγως P.

V. 318. *Εὐνοχὴν δὲ ἄλως, ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. Λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου.*

(*Πέτρας μὲν. Περὶ τῶν Συμπληγάδων, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ποντικοῦ στόματος ἦσαν, καὶ ὅτι Κυάνεαι ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα, ἐν τῷ πρώτῳ εἴρηται.*)

Ὁ δὲ διὰ πάντων καὶ ἐκ πρώτης ἀκοῆς δεδίσσεται τοὺς ἥρωας, διὰ τε τῆς ποιᾶς χροιάς τῶν πετρῶν, καὶ διὰ τοῦ ἐν θαλάσῃ στενοῦ, ὅπερ καὶ ἐπὶ γῆς ἄγαν κινδυνῶδες καὶ φοβερόν ἐστιν.

V. 319. *Διαμπερὲς ἐξαλέασθαι. Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀβλαβῆς τελέως ἐξέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ Ἀργώ, καίτοι Ἥρας προνοουμένης.*

V. 321. *Ἀλλὰ θαμὰ. Διὰ πάντων τὸ δεινὸν τοῦ λόγου ἐπαίρει, διὰ τε ταῦ μὴ ἀπλῶς συνιέναι, ἀλλὰ συνεχῶς, καὶ διὰ τοῦ ἐναντίαι. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πλαγίων αὐταῖς συνήρχοντο, τάχα ἂν πως δυνατόν ἦν ὑποτηρήσαντα τὴν σύνοδον ἐκφυγεῖν· εἰ δὲ ἐξ ἐναντίας συνέρχονται, ἄντικρυς καὶ ὠμολογημένος ὁ κίνδυνος. Δεινοποιεῖ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ ἐκπλήττει τοὺς ἥρωας, ἐπεὶ μεγάλας ἔσχε παρ' αὐτῶν τὰς εὐεργεσίας, ἵνα καὶ αὐτὸς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δεινὰ προμηνύων, ὥσπερ ἴσος ἀντευεργέτης ὀφθῇ.*

V. 322 sq. *Κορθύεται βρασσόμενον. Μετὰ ἤχου καὶ ταραχῆς αἰρόμενον ὑπ' αὐτῶν τὸ ὕδωρ διῖκνεῖται. [Κορθύειν δὲ τὸ ὑψοῦν, ἀπὸ τοῦ κόρου κατ' ἐπένθεσιν τοῦ θ.]*

Στρηγὴς δὲ ἐστὶ τὸ ἀνατεταμένον καὶ μέγα καὶ ὄξυ καὶ διάτορον. Ὄνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρόηματος κεῖται.

V. 324. *Τῷ νῦν. Διὸ νῦν, ἐπεὶ μέγας καὶ πολὺς ὁ κίνδυνος.*

Παραίφασίησι. Παραινέσεις, ὑποθήκαις.

Στυφελὴ δὲ ἡ ταραχώδης ἀκτὴ.

[V. 325. *Τὸ δὲ ἀλέγειν ἀντὶ τοῦ φροντίζειν.*]

V. 326. *Πείρειν δὲ ἐνταῦθα μὲν, τὸ διαπλέειν, καὶ διαπερᾶν, ὡς τὸ,*

— — ἀλεγινά^γ) τε κύματα πείρων^δ).

ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ διατρυνᾶν,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες^ε).

Αὐτάγρετον. Τὸ αὐθαίρετον δηλοῖ.

V. 327. *Τὸ δὲ ἰθύνειν^ς) τὸ ὁρμᾶν σημαίνει. Οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.*

V. 328. *Οἶωνῳ δ' ἡ πρόσθε. Τὰ ἐξῆς, οἶωνῳ δ' ἡ πρόσθε πελειάδι πειρήσεσθε ἐφιέμενοι.*

Πελειᾶς δὲ, εἶδος περιστερᾶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν. Ὅτι δὲ ἐχρήσαντο περιστερᾶ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγῳδαυμένοις φησὶν.

Πρόσθε. Τὸ πρότερον δηλοῖ.

V. 329. *Τὸ δὲ ἐφιέναι, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἐνδιδόναι σημαίνει· ἔστι δ' ὅτε τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. Παρὰ δὲ τοῖς ῥή-*

γ) ἀλεγινά P. δ) II. XXIV, 8. ε) II. II, 426. ς) θύνειν P. recte.

τορσιν ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. Καὶ ἔφεσις, ἢ μετάβασις. Λουκιανός· Ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία ἔσται. Ἐφίεμαι δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ. [Τὸ δὲ ἀπότρο τὸ μακρὰν. Ὁ δὲ νοῦς· πρότερον δὲ πειράσασθαι ἐφίεναι ὀλῶνῳ πελειάδι, ὥστε πέτεσθαι, δηλαδή μεθέντες αὐτὴν ἀπότρο καὶ μακρὰν τῆς νεώς.]

V. 330. Σόη. Ἀβλαβής.

Δίηται. Διωχθεῖη καὶ πετασθεῖη ἢ ὄρνις.

V. 332. Ἀλλ' εὖ καρτύναντες. Ασφαλισάμενοι, καρτύναντες. Δωρικὸν δὲ ἔστι τὸ κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείων διαλέγεσθαι· ὡς καὶ κραδίαν καὶ κάρτος λέγουσιν.

V. 333. Ἐπεὶ φάος οὐ νύ τε τόσσον. Ἡ διάνοια αὐτῇ γέγονε παρὰ τὴν ἐν ἄλλοις λεχθεῖσαν v),

— — οὐδέ τι κῶας

αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

V. 335. Ὅν ἡἴστον. Ὡφελιμώτερον ποιεῖτε καὶ πράττετε. Λέγει δὲ τὸ κωπηλατεῖν.

V. 336. Πρὶν δ' οὔτι θεοῦς. Πρὸ δὲ τοῦ εἰς τὸν πορθμὸν ἐλθεῖν, οὐ κωλύω ὑμᾶς τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι βοηθούς.

V. 341. Ὡ μέλεσι. Τοῦτο φησὶν ὡς τῶν ἡρώων μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀργούς· διὰ δὲ τὸ τῶν ξύλων μέγεθος, καὶ τὴν κατασκευάσασαν Ἀθηναῖς τέχνην.

Τὸ δὲ πᾶρεξ βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Συντάσσεται δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

(V. 342. Εἴ· κέ με τρεῖς τόσσον. Διὰ τοῦτο μάλιστα ὥσπερ ἐκ θεῶν τὸ κώλυμα τῆς ὁδοῦ λέγων εἶναι, πείθει αὐτοὺς ἐπαναχωρεῖν, ἐάν τι φαῦλον συμβῇ τῇ ὄρνιθι. Τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ τοὺς παρὰ τῶν ἀδίκων λόγους ὡς ἀπίστους καὶ ἀπληρώτους λαμβάνομεν, διὰ τὸ ἀσεβεῖς αὐτῶν. Φησὶν οὖν, εἰ καὶ τρεῖς τοσοῦτον ἢ καὶ πλεον ὑπονδεῖτέ με μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅσον ἀληθῶς μισοῦμαι, μὴ τολμήσητε χωρίς ὀλῶνοῦ παρελθεῖν.)

V. 343. Ἀνάρσιος. Σημαίνει [μὲν τὸν ἀνάρμοστον, σημαίνει δὲ] καὶ τὸν ἐχθρόν. Οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσι.

(V. 345. Καὶ τὰ μὲν ὥς κε. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἂν γένηται, καθὼς καὶ ἔστι καὶ εἴμαρται.)

V. 346. Σύνδρομα. Τὴν σύνοδον. (Διὰ δὲ τούτου πάλιν αἰνίττεται μᾶλλον, ὥς οὐ ῥαδία αὐτοῖς οὐδὲ ἀκίνδυνος ἡ ἔξοδος.)

V. 347. Αὐτίκα Βιθυνῶν. Μετὰ γὰρ τὴν Φινέως νῆσον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἔστι Βιθυνία παρὰ τὸν Βόσπορον. Ταχέως γὰρ ἐκπλεύσαντι τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἢ ἑτέρα πλευρὰ τῆς Βιθυνίας. Ἡ γὰρ Βιθυνία, ὡς προείρηται, περὶ τὸν Βόσπορον ἔστιν ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σαλμυδησῶς Θρακῶν ἀγρίων. Ῥήβας δὲ ποταμὸς Βιθυνίας. (Ὀνομάσθη δὲ Σαλμυδησῶς ἀπὸ τοῦ συρρέοντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ.) [Τὸ δὲ Μέλαινα τῆς ἀκτῆς ἔστιν ὄνομα.]

V. 348. Πλώετε. Ἐχόμενοι τῆς Βιδυνίας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιὰ, φυλαττόμενοι τὰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ῥηγμῖνας. Λέγοι δ' ἂν τοῦ Σαλμυδησοῦ, ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Σαλμυδησοῦν κατοικοῦντες Θρᾷκες, ἐπιτιθέμενοι διήρπαζον τοὺς παραπλέοντας.

V. 351. Κεῖθεν δ' οὐ μάλα. Ἐκ τῆς Θυνιάδος νήσου πλεύσαντες, οὐ πολὺ ἐκ τοῦ πέραν εἰς τὴν Μαριανδυνῶν ἤξετε γῆν. Τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχῳ τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ. Παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχρα εἴρηται.

V. 353. Ἐνθα μὲν εἰς Αἶδαο. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ ὡς ἐπὶ τὸν τοῦ ἄδου ποταμὸν Ἀχέροντα καταβατὴ τις ἐστὶν ὁδός. Ὁ δὲ, ρεῖθρα σφοδρὰ ἔχων, διατέμνει αὐτὴν τὴν Μαριανδυνίαν, κάτωθεν ῥέων, καὶ εἰς ἄκραν αὐτὴν ἐκ τινος φάραγγος ῥέων τὰ ρεύματα εἰσβάλλει.

V. 354. Ἀκτὴ τε προβλής. Ἀκρὰ κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἣν Ἀχερούσιον ^{w)} καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι.

Ἡρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ ξενίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐμέσαι χολήν· ἐξ ἧς φηναὶ τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἄνδρων δὲ ὁ Τήϊος ^{x)} ἐν τῷ Περίπλῳ φησὶν Ἀχέροντα τινὰ βασιλεῦσαι τῶν τόπων, οὗ θυγατέρα γενέσθαι Δαρδανίδα. Ταύτῃ δὲ Ἡρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι νῆον Ποιμένα λεγόμενον. Ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῇ Ποιμένος, τοὺς τόπους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Δαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα.

V. 355. Δινηεῖς τ' Ἀχέρων. Καὶ ὁ Ἀχέρων ποταμός εἰς θάλασσαν ρεῖ, διὰ μεγάλης φάραγγος τέμνων τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν. Παρὰ δὲ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Μαριανδυνοῖς Ἀχεροντίς ἐστι καὶ στομῖον σπηλαῶδες ^{y)}, [δι' οὗ κατιέναι φασὶν εἰς τὸν ἄδην.]

V. 356. Φάραγγος δὲ, τῆς τοῦ ὄρους τραχύτητος, καὶ ὀρεινῆς κοιλάδος. Φάραγξ γὰρ ἡ ὀρεινὴ κοιλάς.

V. 357. Ἀγχιμόλον δ' ἐπὶ τῇ. Ἐπὶ τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπὶ δὲ τῇ Μαριανδυνῶν γῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παραπλέετε τὰ τῶν Παφλαγόνων ὄρη.

V. 358. Τοῖσιν τ' Ἐνετήϊος. Ἀπὸ Ἐνέτης, πόλεως Παφλαγόνων. Ὅμηρος ^{z)}.

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

(Τούτους δὲ Καύκωνας ἐκάλουν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν.) [Ἡ μενεδήϊος, ὁ ἐμμενετικὸς ἐν τῷ πολέμῳ.]

V. 359. Τὸν δὲ Πέλοπα Παφλαγόνα τὸ γένος εἶπεν. Ἄλλοι δὲ Ἀνδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν. Ὁ δὲ Εὐφορίων ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις συντίθεται.

Τὸ καίπερ περισσὸν ἔχει τὸν περ. Ἀπὸ τοῦ Πέλοπος γὰρ ἐλέγοντο κατάγεσθαι οἱ Παφλαγόνες.

w) Ἀχερουσιάδα P. x) Ἄντρων Schaeferi. Vulgo πηλαῶδες. P. σπιδὲ ὁ Τήϊος P. y) Ex emend. λῶδες. z) Il. II, 852.

V. 360. "Εστι δέ τις ἄκρα. "Οτι ἡ Κάραμβις ^{a)} ἄκρα ὑψηλή (τε καὶ καταντικρὺ) τῆς Παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον, μνημονεύει καὶ "Εφορος ^{b)} (ἐν δ). Ὁ δὲ νοῦς, ἔστι δέ τις ἐξοχή καὶ ἄκρα ὑψηλή εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα, κατεναντίον τῆς Ἑλίκης ἄρκτου κειμένη· ὑφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Βορέου ἀελλαι σχίζονται, τοῦτ' ἔστιν αἱ πνοαί. "Εστι δὲ ὑπερβατὸν, καὶ ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ὑπὸ. Ἴσως δὲ βέλτιον συνάπτειν οἰκείως· καὶ αἱ πνοαὶ τοῦ Βορέου σχίζονται, ἥτοι διαλύονται, ὑπὲρ τῆς Καραμβίδος, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων νηνεμία ἐστίν, ὥς οἱ φυσιολόγοι ἀξιούσι, πολλῶ μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνας. Δι' ὃ καὶ ἐπάγει, οὕτως ἀνὰ τὸ πέλαγος τετραμμένη τῷ αἰθέρι κύρει ^{c)} καὶ προσπελάζει.

V. 366. "Αλυος ποταμοῖο. ("Αλυσ ποταμὸς Παφλαγονίας, ὃν φυλάττεσθαι ὁ Πύθιος τῷ Λυδῶν βασιλεῖ Κρόίσῳ εἶπεν.) "Εστι δὲ μεταξὺ Σύρων ^{d)} τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Παφλαγόνων, εἰς τὸν Πόντον ἐκδιδούς, περὶ Σινώπην πόλιν.

V. 367. Τὸ δὲ ἐρεῦγασθαι τὸ μετὰ ἤχου ῥεῖν σημαίνει.

[V. 368. Λευκὰς δὲ δίνας τὰς καθαρὰς φησιν.]

V. 369. Ὑπείροχος. Ὑψηλὸς καὶ μέγας κόλπος.

V. 370. Ἐξανέχει δὲ τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἔκκειται εἰς τὴν θάλασσαν.

"Εοικε δὲ ὑπὸ ὀρέων περιέχεσθαι τὸν κόλπον· καὶ διὰ τοῦτο ὑπείροχον ἔξανέχειν ἔφη τὸν ἀγκῶνα.

Μετὰ τὸν δ' ἀγχιῤῥοος. Μετὰ τὸν "Αλυν πλησίον δεῖ ὁ Ἴρις, ἐλάττω ὢν τοῦ "Αλυος κατὰ τὸ μέγεθος.

Κεῖθεν δέ. Ἐκεῖθεν προελθοῦσιν, ἀκτὴν τίνα εἶναι φησὶν ἔκκειμένην εἰς θάλασσαν. Κάμψαντι δὲ αὐτὴν, κόλπον εἶναι· εἰς ὃν καταφέρεσθαι φησὶ τὸν Θερμώδοντα ὑπὸ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν, ἔνθα ὤκησαν αἱ Ἀμαζόνες.

V. 372. Ἀπὸ τοῦ ἱημι δέ, τὸ πορεύομαι, εἴμαι παρακείμενος.

Ἐπισημήνασθαι δ' ἄξιον, ὅτι εἰπὼν στόμα Θερμώδοντος, ἐπήνεγκε μετοχὴν ἀρσενικὴν τὴν διαειμένος· δεκνὺς, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ στόμα Θερμώδοντος καὶ Θερμώδων.

Μύρεται. Ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ. Συναπτέον δέ, αὐτῷ τὸ στόμα Θερμώδοντος κόλπῳ μύρεται.

Διαειμένος δέ, κατὰ ἀντιστροφὴν διαφερόμενος. μεθ' ὀρμῆς ῥέων. Οἷον, διὰ πολλῆς γῆς ῥέων ὁ ποταμὸς ὁ Θερμώδων κατὰ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν εἰς κόλπον εὐδιεινὸν ἐκρέει.

V. 373. Ἐνθα δὲ Δολιαντος. Δολίας καὶ Ἀλκμων, ἀδελφοί. Τίνος δὲ πατρὸς, οὐ φέρεται, ὥς φησι Φερεκύδης.

Πλησίον δὲ (φησὶ) τοῦ Δολιαντος πεδίου εἰσὶ τρεῖς πόλεις, ἔνθα κατῴκουν αἱ Ἀμαζόνες, Λυκαστία, Θεμισκύρα, καὶ Χαλυβία ^{e)}).

a) Κράμβις P. b) Sic P. re P. d) δύρων P. e) Χαλκοβία cte. Vulgo Εὔφορος. c) κινεῖ P.

V. 375. Οἱ δὲ Χάλυβες, ἔθνος Σκυθικόν, μετὰ τὸν Θερμώδοντα· οἱ μέταλλα σιδήρου εὐρόντες, μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἀρεως υἱοῦ. Μέννηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος·

— — Χαλύβων ὡς ἀπόλοιο γένος,
γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἷ μιν ἔφηναν.
Σμυγερώτατοι. Ἦγουν ἐπιπονέστατοι.

V. 376. Μέλονται. Ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται.

V. 378. Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην. Γενηταία ἄκρα κυρίως οὕτω λεγομένη ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἐνθα Διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι·

Καὶ Τιβαρηνοὶ ἔθνος Σκυθικόν, πλησιόχωροι Χαλύβων. [Οἰκοῦσι δὲ τὴν καλουμένην Γενηταίαν ἄκρην ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἐν ᾗ Διὸς ἐστὶν Εὐξείνου ἱερόν.]

V. 379. Μοσσύνοικοι δὲ, ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἔσχηκός. Μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο. Ὅπερ καὶ αὐτὸς ἀνιττόμενος, ὑλήεσσαν γῆν αὐτοῦς οἰκεῖν ἔφη. Ἀπὸ γοῦν τοῦ μόσσυνός (ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος) ἐκλήθησαν Μοσσύνοικοι.

V. 382. Λισσῇ ἐπικέλσετε νήσω. Τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. Ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ αἱ Στυμφαλίδες ἦσαν ὄρνιθες, ἀπὸ Στυμφάλου τῆς Ἀρκαδίας πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους διωχθεῖσαι. Ἐν ταύτῃ οὖν τῇ νήσῳ (φησὶ) παντοία σπουδῇ κατὰχθητε. Ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεται τις ὠφέλεια.

Λισσῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν Γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν.

Ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν, ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ.

V. 384. Ἐφέπουσι δ' ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διατρέβουσι.

V. 387. Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη. Ἀμαζόνων αὐταὶ βασίλειαι.

Ποίαν δὲ στρατείαν, οὐδεὶς ἐδήλωσεν.

V. 388. Ἐνθα γὰρ ὑμῖν. Ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν ὄφελος ἐν τῇ Ἀρητιάδι νήσῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἥξει ἄρρητον· δηλονότι διὰ τὸ ναυάγιον. Λέγει δὲ τοὺς Φρίξου καὶ Χαλκιοπῆς τῆς Αἰήτου θυγατρὸς παῖδας, οἵτινες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στελλόμενοι διὰ τὸν Ἀδάμαντος κληρὸν, ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ναυαγήσαντες, ἔτυχον ἐπιμελείας παρὰ τῶν ἡρώων, καὶ ὁδηγοὶ αὐτοῖς εἰς τὴν Σκυθίαν ἐγένοντο. Εἰσὶ δὲ αὐτοὶ, Ἀργος, Μέλας, Κυτίσωρος, Φρόντις.

Ἀρρήτον. Τὸ ἀπροσδόκητον. Ἀντὶ τοῦ, τὸ παρ' ἐλπίδας ὑμῖν φανέν^f).

Ἀδευκῇ δὲ φησι τὴν θάλασσαν, ἥγουν πικράν. Λεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

f) His verbis vulgo praefixum est lemma Ἀδευκέος, ad quod falso relata sunt.

V. 389. Τῷ κέν τε φίλα φρονέων. Διὸ ἐπεὶ ὠφελή-
σει ὑμᾶς, εὐνοῶν ὑμῖν κελεύω προσχεῖν τῇ νήσῳ. Ἡ κατέχειν,
ἤγουν μνημονεύειν αὐτῶν.

V. 390. Τὰ δὲ ἐξῆς προστίθουσιν, ἐπεὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν τὰ πάν-
τα μέλλων λέγειν, τίνες τε εἴησαν οἱ συντευζόμενοι, καὶ ὅπερ αὐτοῖς
ποιήσουσιν· καὶ παρεκβαίνων τὰ προαγγελθέντα αὐτῷ. Ἐφη γὰρ
τὰ πάντα ἀκριβῶς μὴ εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ προσκροῦσαι τοῖς θεοῖς πάλιν.
Ἐαυτοῦ δ' ἐπιλαμβάνεται ^{g)}· καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος συμβη-
σόμενα οὐ λέγει, τὰ δὲ ἐξῆς τῶν Μοσυνοίκων ἔθνη καταλέγει.

V. 392. Νήσου δὲ προτέρωσε. Μετὰ δὲ τὴν νήσον καὶ
τὴν περαίαν γῆν οἰκοῦσιν οἱ Φίλυρες. Ὑπεράνω δὲ τῶν Φιλύ-
ρων καὶ ἔμπροσθεν εἰσὶν οἱ Μάκρωνες, ἔθνος Σκυθικόν, ἀποι-
κὸν τῶν Εὐβοέων. Ἡ γὰρ Εὐβοία καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο (διὰ τὴν
θέσιν).

Νήσου δὲ προτέρωσε. Τῆς δὲ νήσου τῆς Ἀρητιάδος
ἔμπροσθεν καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐναντιὸν γῆς οἰκοῦσι Φίλυρες· οἱ ἐκλή-
θησαν ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, γαμετῆς δὲ Κρόνου,
μητρὸς δὲ Χείρωνος, ἐνταῦθα διατριψασης. Ἡ οὕτως, μετὰ δὲ τὴν
νήσον τὴν περαίαν γῆν νέμονται Φίλυρες.

V. 394. Περιώσια. Φησὶ δὲ τοῦτο διὰ τὸ εἰς πολλὴν χώ-
ραν διεσπάρθαι αὐτούς.

V. 395. Ἐξείης δὲ Σάπειρες. Ἐπὶ τοῖς Βεχείροις. Σά-
πειρες δὲ ἔθνος Σκυθικόν, οὕτω κληθὲν διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐ-
τοῖς γίνεσθαι τὴν Σαπειρίτην ^{h)} λίθον.

V. 396. Ὀμώλακες. Ὀμουροι. Ὠλακα γὰρ τὴν αὐλακα,
Δωρικῶς. Καὶ Ὀμηρος ⁱ⁾.

Τεμένων ^{k)} κατὰ ὦλακα ^{l)}.

V. 397. Ἄλλα ἐνὶ νηϊ. Ἄλλα πείρετε καὶ πλεῖτε (φη-
σὶν), ἕως ἂν εἰς τὸ μυχώτατον τῆς θαλάσσης ἀφίκησθε. Ἐνταῦθα
γὰρ καὶ ἡ Σκυθία τελευτᾷ. Καὶ τὴν μὲν Σκυθίαν διαδέχεται ἡ
Σαρματία, τὸν δὲ Εὐξείνον ἡ Μαιῶτις. Περιοικοῦσι δὲ τὴν Μαιῶ-
τιν οἱ Σαρμάται. Ὑπὲρ δὲ τοὺς Σαρμάτας ὁ Σαρματικός ἐστὶ καὶ
ἀρκτικός Ὠκεανός.

V. 399. Κυταῖδος. Κολχικῆς. Κύταια γὰρ, πόλις Κολ-
χίδος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Εὐρώπης [κατὰ τὸν εἰσπλουν
τοῦ Εὐξείνου] Κύταια, ὁμώνυμος τῇ Σκυθικῇ· ἀφ' ἧς φασὶ καὶ
τὴν Κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Ἀπολλώνιος δὲ Κυταῖδα τὴν
πόλιν ἐνταῦθα φησὶν.

Ἀμαραντῶν δὲ περισπωμένως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
καθόλου [προσῳδίᾳ]. Ἔστι δὲ Ἀμαραντὸς πόλις ἐν Πόντῳ. Ὡς
δὲ αὐτὸς φησιν, ὅρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν ὁ Φᾶσις ποταμὸς κατα-
φέρεται.

g) ἐπαναλαμβάνει ἑαυτὸν P. Schaefer. i) II. XIII, 707. k) ἰε-
h) Σαπειρικὴν P. Σαπφειρίτιν μέν P. l) ὦλακα P.
vel Σαπφειρίτην scribendum putat

(Ἔστιν οὖν καὶ ἑτέρα Κύτεια πόλις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν εἰσπλουν τοῦ Εὐξείνου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσι. Λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. Κυταῖδα γὰρ τὴν Μήδειαν προσαγορεύουσιν. Ἀμαραντὸς δὲ, πόλις ἐν Πόντῳ. Ἡ ὄρη τῆς Κολχίδος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός· ὅθεν καταφέρεται ὁ Φᾶσις.) Ὅπερ ἀγνοήσας Ἠγησίστρατος ὁ Ἐφέσιος, Ἀμαραντίους ἀπέδωκε λιμένας ^{m)} τοῦ Φάσιδος, διὰ τὸ εὐθαλεῖς εἶναι, καὶ ἀμαράντους. Ὅτι δὲ Ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ Κόλχων, ἱστορεῖ Κτησίας ἐν β. Ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὄρων, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν.

V. 400. Κίρκαιον δὲ τόπος ἐστὶ τῆς Κολχίδος, ἀπὸ Κίρκης τῆς Αἰήτου ἀδελφῆς, ἢ πεδίου. Οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας Κίρκης ὀνομάσθαι ⁿ⁾. Ἐγένοντο γὰρ Κίρκαι δύο, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς ἐροῦμεν. Τίμαιος δὲ φησι, πεδίου ἐν Κόλχοις εἶναι Κίρκαιον.

V. 404. Ἄλσος τε σκιόειν. Ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς φησὶ κεῖσθαι τὸ δέρας.

Τοῦ δὲ ἐν Κόλχοις λεγομένου Ἀρείου ^{o)} πεδίου καὶ τοῦ αὐτόθι Ἀρεος τεμένους μέμνηνται πολλοί. Φασὶ δὲ, ὅτι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀνάκειται ἐν τῷ τοῦ Ἀρεος ἄλσει ἐπὶ τίνος φηγοῦ, φυλασσόμενον ὑπὸ δράκοντος τεραστίου τὸ μέγεθος.

Τὸ δὲ σκιόειν αὐτὶ τοῦ σκίου, κατὰ Ἰωνικὴν πρόσθεσιν τοῦ ι.

V. 409. Ἀφασίᾳ βέβωλημένοι ^{p)}. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀφασίας ἐκπεπληγμένοι.

V. 415. Ἀσπαστῶς κεν. Ἡδέως ἂν παρὰ σοῦ μάθοιμι, εἰ καὶ ὑποστρέψαντες ἐκ Κόλχων ἐκφευξόμεθα. Δύο δὲ μάλιστα ἐφίεται ὁ Ἰάσων μαθεῖν παρὰ τοῦ Φινέως· ἐν μὲν, πῶς ἂν αὐτίς κατὰ τὴν ὑποστροφὴν διαπλεύσει ^{q)} τὰς Συμπληγάδας· δεύτερον, πῶς ἂν μέχρι τῆς Κολχίδος ἀφίκοιτο, διαπλεύσας τοσαύτην θάλασσαν. Τὸ δὲ δυσχερὲς τοῦ πλοῦ ἐνέφηνε διὰ τὸ τὴν Κολχίδα κεῖσθαι ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς καὶ τοῦ Πόντου.

V. 417. Αἶα δέ. Ἡ Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος. Αὕτη ἐπ' ἐσχατοῖς κεῖται τῆς οἰκουμένης. Ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος ἰδίως αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν.

V. 421. Ἐπεὶ δαίμων. Ἐκ δὲ τῆς Αἶας (φησὶν), τοῦτο ἐστὶν ἐκ τῶν Κόλχων, θεὸς ὑμῖν καθηγῆσεται, καὶ εἰς τὴν Αἶαν πλέουσι πολλοὶ ἔσονται καθάλου πομποί. Ἄλλος ὑμῖν, φησὶ, γενήσεται πλοῦς ἐκ τῆς Αἶας. Τοῦτο δὲ λέγει, παρόσον οὐ διὰ τῶν Συμπληγάδων ὑποστρέφουσιν.

V. 422. Μετὰ δ' Αἶαν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρός.

V. 423. Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε. Διὰ φροντίδος ἔχει (φησὶ) τὴν ἐκ τῆς Ἀφροδίτης δολίαν βοήθειαν. Αἰνίττεται δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Μηδείας.

m) λειμῶνας suspicatur Schaefer. o) Ἀργείου vulg. et P. p) ἀφασίᾳ βεβλημένοι P. q) διαπλεύσοι P. n) Πότερον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κίρκης ἢ ἀφ' ἑτέρας, ἀδελφῶν. P. διαπλεύσαι legi vult Schaefer.

V. 431. sq. Τὸ δὲ, ὅσον ἄπωθεν ἤλασαν, ἀντὶ τοῦ, ὅσον μακρὸν ἐπορεύθησαν.

V. 434. Δικταίης. Δικταῖον ὄρος ἐν Κρήτῃ.

Ἐρίπναι δὲ, κατὰ μέν τινας, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὄρων· κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, πάντα τὰ ὄρη ἐρίπναι καλοῦνται.

V. 438. Ἡ ἄρα δὴ τις. Τὸ ἢ ἄρα, ἡθικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔοικε. Καὶ [Ὅμηρος] ἐν Ὀδυσσεΐα^{r)}.

— — οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

Καὶ Ἡσίοδος^{s)}.

Οὐκ ἄρα μούνον ξὺν ἐρίδων γένος.

(οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, μία ἔρις.)

(V. 441. Εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσιν. Εἰ δὲ καὶ ἀναβλέψαι θεῶν τις σὲ ποιήσειεν, χαρεῖν ἂν τόσον, ὡς εἰ σωθείην εἰς τὴν πατρίδα.)

V. 445. Ὑποσμύχονται, [ἀντὶ τοῦ ὑποτύφονται,] ὅπερ ἔστιν, ὑπὸ βάθους ἡμαύρωνται. Ἔστι δὲ ὑποσμύχειν καὶ τὸ ἡρέμα ὑποκαίειν. Οἶονεῖ ὑποκέκωνται.

V. 451. Οὔ καὶ πρόσθεν. Οἵτινες συνεχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. (Τὸ ἐξῆς, φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς.)

V. 456. Σὺν τοῖσιν δ' ἔκανε Παραίβιος. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τὸν Παραίβιον φίλον Φινέως εἶναι φησὶν· οἱ δὲ ἄλλοι δοῦλον εἶναι πιστόν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Παραίβιον (φησὶν) ἐχάρησαν, ἰδόντες τοὺς ἥρωας. Αὐτὸς γὰρ ὁ Φινεύς ὑπεμυθήσατο καὶ προεῖπε τῷ Παραίβιῳ τὴν τῶν ἡρώων ἔλευσιν. Συνάπτειν γὰρ δεῖ τὴν ὑπὸ τῷ ἐμυθήσατο, λαμβάνειν δὲ ἀντὶ τῆς πρό· ὥσπερ καὶ τὸ ὑπειπὼν ἀντὶ τοῦ προειπῶν:

V. 460. Θυνίδι γαίῃ. Τὴν περὶ τὸν Βόσπορον χώραν πάλιν Θυνίδα εἶπεν, ἣν κατῴκει Φινεύς· ὡς εἶναι μέρος τι Θράκης, ὃ καλεῖται Θυνίς.

V. 470. Μόρον δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἢ τὴν δυστυχίαν ἔφη, ἢ τὴν ποιὰν τῆς τύχης διάθεσιν.

V. 471. Εὐτε γὰρ οὖν. Ὁ Παραίβιος (φησὶ) πατρικὴν ἁμαρτίαν ἀποτιννύς, αἰὲν ἐν ἀπορίᾳ ἦν βίου, καὶ εἰ πλεῖστα μοχθήσειεν.

V. 473. Χρησμοσύνη. Ἀπορία, πενία, ἐνδεία. [Ὅσῳ οὖν, φησὶ, πλέον ἐμόχθει ὁ Παραίβιος, τοσούτῳ μᾶλλον ὑπὸ πενίας ἐτρύχετο.]

V. 477. Ἀμαδρυάδος νύμφης. Ἀμαδρυάδας νύμφας Μνησίμαχος φησὶ, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι. Ἡ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες λέγονται.

Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς ἄρα Ροῖκος θεασάμενος δρυὶν ὅσον οὐπὼ μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεισθαι, προστάξαι^{t)} τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. Ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφῃ, ἐπιστάσα τῷ Ροίκῳ, χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ

r) Od. XVII, 454. s) Op. et D. v. 11. t) προσέταξε P.

τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὃ, τι βούλοιτο. Ὡς δὲ ἐκεῖνος ἡξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοιγε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. Καί ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ, παρίστατο ἡ μέλισσα. Πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος, εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν.

Καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα.

Ὁ οὖν τοῦ Παραιβίου πατήρ ἐκκόπτων δῶν, παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τέμειν αὐτήν· συγγεγεννημένη οὔση γάρ, ἐὰν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου. Ἀπιθήσαντος δὲ αὐτοῦ, νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ κακῶν γενέσθαι παραίτιον.

[Ἀθερίξαι μὲν οὖν τὸ καταφρονῆσαι.

V. 482. Οἶτον δὲ τὸν θάνατον λέγει. Νηκερδὲς δὲ τὸ ἀνωφελές.]

V. 483. Ἐγωγε μὲν, εὖ τ' ἀφίκανεν. Πρὸς ἐμὲ ὅτε ἦλθε (φησὶν) ὁ Παραιβίος μαντευσόμενος, καὶ τὴν ἀτυχίαν ἀνεκοινώσατο, ἔγνω αὐτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ἁμαρτίας δίκην ἀποτινύντα.

V. 485. Λωφῆϊα ῥέξαι. Ἐφ' οἷς λωφῆσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὄργη· τουτέστι καταπαυστικὰ τῆς ὄργης.

Λωφῆϊα, ἐξιλαστήρια [καὶ καταπαυστήρια], ἐφ' οἷς λωφῆσει καὶ παύσεται κακούμενος. Λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. Καὶ λωφῆσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων. ἢ ἀναπαυσάμενός τὸν λῶφον; τουτέστι τὸν τράχηλον.

V. 493. Μαντήϊον. Μαντικόν.

V. 494. Ἐπ' ἐσχαρόφιν. Ἐν τῇ ἐστίᾳ.

Νέον ἡμάτος ἀνομένοιο. Ὑπὸ τὴν πρωΐαν. αὐξήσει τῆς ἡμέρας λαμβανούσης. [Τὸ δὲ νέον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἡδῆ.]

(V. 495. Ἀλέγυνον. Εὐτρέπιζον.)

V. 498. Ἡρι δ' ἐτήσιοι αὖραι. Ἐπιφέρει καὶ Ἀπολλώνιος, δι' ἣν αἰτίαν πνέουσι τῷ θέρει. Τοῦ γὰρ κατηστερισμένου κυνὸς [ἐν τῷ λέοντι, ἐπειδὴν ὁ ἥλιος εἰσέλθῃ τὸν λέοντα,] φλέγοντος τὰς Κυκλάδας νήσους, καὶ πολὺν χρόνον αὐχμοῦ τε καὶ ἀπορίας οὔσης, οἱ τὴν Κέω κατοικοῦντες ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης [τῆς Ὑψέως] ἐκ Φθίας. Ὁ δὲ, παραλαβὼν τινὰς ἐξ Ἀρκαδίας, ἦλθεν εἰς τὴν Κέω, καὶ Διὸς ἱερὸν ἰδρύσατο Ἰκμαίου, ἕνεκα τοῦ τοὺς ὄμβρους γίνεσθαι [καὶ τοὺς ἐτησίας πνεῖν]· καὶ τὸν κύνα ἐξιλάσατο. Καὶ ἐνομοθέτησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Κείοις μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολήν τοῦ κυνὸς, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησῖαι πνέουσιν, καταψύχοντες τῷ θέρει τὴν γῆν. καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.

Ὅτι ἐτησῖαι ἔπνευσαν Ἀρισταίου αἰτησαμένον, ὃς ἦν Κυρήνης τῆς Ὑψέως καὶ Ἀπόλλωνος, ἀδελφὸς δὲ Αὐτούχου. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Λιβύῃ, Ἀρισταῖος δὲ ἐν τῇ Κέῳ εὖρων τὰ μετεωρολογικὰ πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ ἐλαίου κατεργασίαν. Καὶ κατακαλεσάμενος τοὺς

έτησίᾳς, Ζεὺς Ἀρισταῖος ἐκλήθη, καὶ Ἀπόλλων Ἀγρεύς^{u)} καὶ Νόμιος.

Περὶ δὲ τῆς Κυρήνης Πίνδαρος ἱστορεῖ ἐν Πυθιονίκαϊς, ὡς παρθένος οὖσα, μέχρι πολλοῦ συνεκυνήγει τῷ Ἀπόλλωνι· διαπαλαίουσα δὲ ποτε λέοντι, ἠγαπήθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἄρπασας αὐτὴν, διεκόμισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ' αὐτῆς [καλουμένην] Κυρήνην (τῆς Λιβύης)· καὶ μίγεις Ἀρισταῖον ἔτεκε. Φερεκύδης δὲ φησι καὶ Ἄραιθος^{v)} ἐπὶ κόκνων αὐτὴν ὀχηθεῖσαν κατὰ Ἀπόλλωνος προαίρεσιν εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι. Ἀγροίτας δὲ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν κομισθῆναι· ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβύην. Ἀδελφὴ δὲ Κυρήνης Λάρισσα· ἥς ὁμώνυμος πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. Τινὲς δὲ φασὶ τὴν Κυρήνην Πηνειοῦ θυγατέρα γενέσθαι, κακῶς. Ἐνεμεν γάρ παρ' αὐτῷ θρόνματα, οὐκ ἔτι δὲ καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν. Μνασέας δὲ φησι, κατ' ἰδίαν αὐτὴν προαίρεσιν ἐς Λιβύαν ἐληλυθέναι, οὐχ ὑπ' Ἀπόλλωνος διαχθεῖσαν. Ἀέστωρ δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης ἱστορεῖ, ὡς ἐπ' Εὐρύπυλου βασιλεύοντος Λιβύης, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διακομισθεῖν ἐς Λιβύην ἢ Κυρήνη· λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαινομένου, προθείη τὴν βασιλείαν ὁ Εὐρύπυλος ἄθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα. Τὴν δὲ διαχρήσασθαι αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. Παῖδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. Φησὶ δὲ αὐτὴν Φύλαρχος ἐλθεῖν μετὰ πλειόνων εἰς Λιβύην. Τούτων δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγεσίαν, τούτοις καὶ αὐτὴν συνέξελεθεῖν, καὶ ἀνελεῖν τὸν λέοντα, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ἐγέννησε δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος παῖδας δύο, Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. [Αὐτοῦχος μὲν ἐν Λιβύῃ ἔμεινεν, Ἀρισταῖος δὲ ἀφίκετο εἰς Κέω.]

Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν, Καρύστου· ἄλλον δὲ, Χέρωνος^{w)}· ἄλλον δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· καὶ τὸν Κυρήνης.

Οἱ ἐτησῖαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐκ καρκίνου, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ. Ὡς καὶ Ἄρατος^{x)}.

Ἡελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι,
τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησῖαι εὐρέϊ πόντῳ
(ἄθροοι) ἐμπίπτουσι.

V. 500. Κυρήνη πέφασται. Ἦγουν λέγεται, ὅτι Κυρήνην τὴν Ὑψέως ὁ Ἀπόλλων θεασάμενος παρὰ Πηνεῖδον, εἰς Λιβύην ἐκόμισεν· ἔνθα μίγεις αὐτῇ (ὅπου καὶ Κυρήνη πόλις ἐκτίσται) τὸν Ἀρισταῖον ἐγέννησε. Λέγουσι δὲ Κυρήνην, οἱ μὲν Πηνειοῦ, οἱ δὲ Ὑψέως τοῦ Πηνειοῦ.

V. 504. Αἰμονίης. Τῆς Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἰμονος, υἱοῦ Ἄρεως.

Χθονίαις. Ταῖς ἐγχωρίαις.

V. 505. Μυρτώσιον. Τόπος ἢ ἄκρα περὶ Κυρήνην.

u) Ἄγνιεύς P. v) Ἄρατος P. w) Χέρωνος P. x) Arat. Phaen. v. 151.

V. 507. Ἀγρεία καὶ Νόμιον. Τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόλλων· νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη. Οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο.

V. 509. Μακράϊωνα. Πολυχρόνιον.

Ἀγρότιν. Τὴν Κυρήνην, ὅτι φιλοκύνητος ἦν.

V. 512. Ἀκαστορίην τε. Ὑπὸ Μουσῶν γὰρ αὐτὸν τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν δεδιδάχθαι φησί. Καὶ πρὸς γάμον Ἀντονόην λαβεῖν δηλαδὴ, τὴν Κάδμου θυγατέρα.

V. 513. Θέσαν ἤρανον. Καὶ τῶν ἰδίων ποιμνίων προστάτην αὐτὸν ἐποίησαν αἱ Μοῦσαι.

V. 514. Ἀθαμάντιον δὲ πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἄλωνα. Κατῴκησε γὰρ Ἀθάμας ἐν Ἄλῳ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών.)

V. 515. Ὀθρυν. Ὀθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν.

Καὶ ὁ Ἀπιδανὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας.

V. 516. Μινωῖδας. Τὰς Κυκλάδας φησὶν, ἐπεὶ Μίνως, Κρής ὢν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων θαλασσοκρατῶν, τοὺς Κάρας ἐξελάσας.

V. 517. Σείριος. Ἦτοι παρὰ τὴν ζέσιν, ζείριος καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἰδρῶσι φεομένους· σείρουν γὰρ τὸ κενοῦν. Ἦ τοῦ σεσηρέναι αἴτιος. Τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρέναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. Ἦ παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ πάλλεσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγοντο, οἷον εἰ τινα ὄντα ἢ διὰ τὸ τείρειν, τὸ δαμάζειν· ἢ ὅτι τέρατά εἰσιν, καὶ σημεῖα τῶν πλοῖζομένων. Οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν. Εἶναι δὲ τὸ ἄστρον, οἱ μὲν, τοῦ Ὠρίωνος κυνός· οἱ δὲ, τῆς Ἡριγόνης· [οἱ δὲ, τοῦ Ἀλκυονέως]· οἱ δὲ, τῆς Ἰσιδος· οἱ δὲ, Κεφάλου. Ὁ δὲ Τιμοσθένης κύριον ὄνομα εἶναι φησί.

V. 520. sq. Παρῳάσιον λαόν. Τὸν Ἀρκαδικόν. Ἀπὸ μιᾶς Ἀρκαδικῆς πόλεως, καλουμένης Παρῳασίας.

V. 522. Διὸς Ἰκμαίοιο. Ἐνεκα τῆς Ἰκμάδος. Ἐν τῇ Κῳ δὲ ἐστὶν ἱερὸν Διὸς Ἰκμαίου, τουτέστι διῦργου. Ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων.

V. 524. Τοῖο δ' ἔκητι. Ἦχουν τοῦ Διὸς χάριν.

V. 526. Ἦματα τεσσαράκοντα. Τὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν, τεσσαράκοντα, ἄλλοι δὲ, πεντήκοντά φασιν, ὥς Τιμοσθένης. Ἀρχονται δὲ πνεῖν ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ τοῦ καρκίνου τέλει. Πνέουσι δὲ δι' ὅλου τοῦ λέοντος, καὶ λήγουσιν ἐν τῷ διμοίρῳ τῆς παρθένου.

(Κέῳ δ' ἔτι νῦν. Ἐνομοθέτησε γὰρ τοῖς Κώοις κατ' ἐνι αὐτὸν μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησίοι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ ἀέρι τὴν γῆν· καὶ ἀνῆχον ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.)

V. 528. Ὑδρόνται. Ἀντὶ τοῦ ἄδονται καὶ λέγονται.

V. 529. Ἐρυκομένους. Κωλυομένους τοὺς Ἀργοναύτας, διὰ τοὺς ἑτησίας. Ὑπάρχουσι γὰρ ἐναντίοι οἱ ἑτησίαι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Πόντον, ὄντες Βορρᾶϊ κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐναντίοι εἰσὶν οἱ Ζέφυροι.

V. 531. Ἐκ δὲ τόθεν. Ἦγουν μετὰ ταῦτα.

V. 532. Βωμόν ἀλὸς δηγμῖνι πέρην. Ἐν δὲ τῷ πέραν (φησὶν) αἰγιαλῷ τῆς Ἀσίας διαπλεύσαντες, ἐπ' αὐτὸν βωμόν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἐδομήσαντο, καὶ ἔθηκαν ἐπ' αὐτῷ ἱερὰ, τοῦτ' ἔστι καλλιέρησαν. Φανερόν οὖν ἔστιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ πέραν τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀσιάδος. Τιμοσθένης²⁾ δὲ φησι, τοὺς μὲν Φρίξου παῖδας βωμοὺς δώδεκα ἰδρύσασθαι τῶν θεῶν· τοὺς δὲ Ἀργοναύτας, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡρόδοτος δὲ ἐπὶ τοῦ [αὐτοῦ] βωμοῦ φησὶ τεθεῖναι τοὺς Ἀργοναύτας, ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φρίξου ἐπανιῶν ἐτεθύκει. Εἰσὶ δὲ οἱ δώδεκα θεοὶ οὗτοι, Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν, Δημήτηρ, Ἑρμῆς, Ἥφαιστος, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Ἑστία, Ἄρης, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ.

(V. 533. Οὐδὲ πελείης. Οὐκ ἐπελάθοντο δὲ τῆς περιστερᾶς. Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν Εὐφημος.)

V. 535. Δήματι. Γράφεται καὶ δείματι. Τὸ μὲν διὰ τοῦ ἦ, τὸν δεσμὸν σημαίνει· τὸ δὲ διὰ διφθόγγου, τὸν φόβον.

V. 542. Ὡς δ' ὅτε τις. Εἴρηται ἢ παραβολὴ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν³⁾.

Ὡς δ' ὅταν αἰτῇ νόος ἀνέρος.

Ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρίδος πλανώμενος (οἷα πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις) τοὺς ἰδίους τῇ διανοίᾳ ἐθεάσατο οἴκους, οὐδὲ τὸ μεταξὺ διάστημα πολὺ αὐτῷ φαντασίουται εἶναι, ἀλλὰ καὶ πάσας καταφανεῖς πόλεις· ἅμα τε τοῖς εἰρημένοισι ἢ εἰς τὰ οἰκεῖα ὁδὸς ἢ τε διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὑποφαίνεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοθεν ἄλλην ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἔστιν, ἐπέρχεται, καὶ ταχέως ἐν κινήσει ὀξεῖα τὴν διάνοιαν ἔχων· οὕτω ταχέως διήλθεν ἡ Ἀθηνᾶ τὴν μετὰξὺ χώραν, καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὰς Κυανέας πέτρας.

Τὸ ἀλώμενος εἰς τὸ ἐνόησεν ἀναφέρειν δεῖ.

V. 542. Ἐν δὲ τῷ, πλαζόμεθα τετληότες, μετάφρεσιν ποιητέον, οἶον, πλαζόμενοι τέτλαμεν.

Ἐν δὲ τῷ, οὐδέ τις αἶα, τὸ διάστημα δηλοῖ.

Οὐδέ τις αἶα. Οὐδὲν αὐτῷ πολὺ πάσης διάστημα γῆς φαίνεται.

V. 544. Σφωϊτέρους. Κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωϊτέ-
ρους. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν σφετέρους.

Τὸ δὲ, ἐνόησε δόμους, ἀντὶ τοῦ, διανοία τοὺς ἰδίους οἴκους ἐθεάσατο.

V. 545. Τγρή τε τραφερή τ' ἰνδάλλεται. Τγρήν

2) Sic P. Vulgo Δημοσθένης. Vid. ad v. 297. 3) Il. XV, 80.

κέλευθον Ὀμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης νοεῖ, τραφερὴν δὲ τὴν διὰ ξηρᾶς.

V. 546. Ὀξέα πορφύρων. Πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τι μεριμνᾶν. Ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὐρισκομένης.

V. 548. Ἀξείνοιο. Τὸν εὖξεινον πόντον φησὶν, οἶονεὶ κακόξεινον, τοῦ ᾧ σημαίνοντος τὸ κακόν. Πρώτερον μὲν γὰρ ὑπὸ ληστῶν περιιοκούμενος, ἄξεινος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ, εὖξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη.

V. 550. Τὸ δὲ ἐεργμένον παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἴργω, τὸ κωλύω· σημαίνει δ' ὅμως καὶ τὸ περικυκλούμενον, ὡς ἐνταῦθα.

V. 551. Δινῆεις δ' ὑπένερθεν. Ὁ ῥοῦς (φησὶ) δίνας καὶ συστροφὰς ἔχων· ρευμάτων ἀνέκοπτε^{b)} τὴν ναῦν· καὶ πολὺ εἰς τοῦμπροσθεν προήεσαν μετὰ φόβου.

V. 553. Ἀρασσομένων. Ἀντὶ τοῦ, συγκρουομένων ἀλλήλαις. Οὕτω δὲ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ, θυρῶν ἀρασσομένων.

V. 554. Νωλεμές. Συνεχές.

Ἀλιμυρές ἀκταί. Αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιῶδεόμεναι, ἡ περιῶδαινομεναι.

V. 557. Θελήμονα. Πρόθυμον καὶ ἐπιτεταμένην. Οὐ γὰρ τὴν ἡσύχιον ἐνταῦθα σημαίνει.

V. 559. Τὰς δ' αὐτίκα. Τοῦτο ἔφη, ἐπεὶ πεπρωμένον ἦν στηριχθῆναι αὐτάς, ἂν διέλθῃ αὐτῶν ἡ ναῦς.

V. 562. Προέηκε πελειάδα. Ὅτι διὰ πελειάδας ἐπείρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Τραγωδουμένων.

V. 568. Σπήλυγγες. Αἱ κοιλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας.

V. 569. Ἐβόμβεον. Ἦχουν. Ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης. Καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος, ὡς Ἀντισθένης παραδίδωσιν. Ἔστι δὲ τοῦτο στενοτράχηλον.

V. 570. Καγχλάζοντος. Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. Περιέκλυζε τὰς ἐφ' ὕψους ἀκτὰς ὁ τοῦ κύματος ἀφρός.

V. 571. Νῆα δ' ἔπειτα. Περιῆγε δὲ τὴν ναῦν καὶ περιέστρεφεν ὁ ῥοῦς.

Εἴλει. Περιέστρεφε.

V. 572. Οὐραῖα πτερὰ ταίγε. Αὗται ἔκοψαν τὰ ἄκρα τῆς οὐραῖας πτερὰ.

[V. 573. Τὸ δὲ ἔβραχε τὸ ἐβόησε σημαίνει.]

V. 576. Πλήμμυρις καὶ πλημμυρίς, διχῶς. Ἀμεινον δὲ πλημμυρίς. Τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ἰς ὀξύνεται· βασιλεύω, βασιλὶς· πλημμύρω, πλημμυρίς.

Κατένεικε. Κατήνεγκε τὴν ναῦν εἰςω τῶν πετρῶν.

V. 579. Ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα. Γενομένων δὲ αὐτῶν μεταξὺ τοῦ στενοῦ, ἡ πρόσω καὶ ἡ κατόπιν θάλασσα ἐπεφαίνετο.

b) ἀνίκαμπτε P.

[Ὁπισθεν μὲν φαίνεται ἡ Προποντὶς, ἔμπροσθεν δ' ὁ Εὐξείνους.]
Ἡ τὸ ἐνθα καὶ ἐνθα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου
ἀνενεκτέον.

V. 580. Ἀπροφάτως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπροοράτως.

V. 581. Κυρτόν ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον. Ἀνεφάνη
δὲ καὶ ἐπήρχετο αὐτοῖς ἀπροόπτως προπάρειθεν ὑψηλὸν καὶ μέγα
κῦμα, παραπλήσιον ἀπεβόηγμένη σκοπιῇ, ἥτοι ὄρει.

V. 582. Ἦμυσαν. Ἐκλιναν λοξὰς τὰς κεφαλὰς, ὡς κα-
λυφθησόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος.

V. 583. Κατεπάλμενον. Ὑπερναβάν. Ἀναφέρεται δὲ
πρὸς τὸ μέγα κῦμα.

V. 584. Ἀλλά μιν ἔφθη. Προέλαβε δὲ ὁ Τῖφος βαρου-
μένην τὴν ναῦν τῇ εἰρεσίᾳ, ὑποχαλάσας καὶ ἐνδούς αὐτῇ, ἢ κατα-
παύσας τὴν εἰρεσίαν. Ἡ βαρυνομένην αὐτὴν αἰσθανόμενος τῇ
εἰρεσίᾳ ἀνεχάλασεν.

V. 586. Ἐκ δ' αὐτῆν. Οὕτω (φησὶν) ἐπῆρεν τὸ κῦμα
τὴν ναῦν, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰς πέτρας αὐτὴν γενέσθαι.

V. 587. Τὸ δὲ μεταχρονίη, ὅτι μεταχθονίη γράφεται,
εἴρηται. Σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον.

V. 590. Ὅσον δ' ἄν ὑπέικαθε. Ὁ νοῦς, ὅσον δὲ
ἄλλη ναῦς τῇ εἰρεσίᾳ πειθομένη ὑπεῖξεν ἄν, δις τόσον ἢ Ἀργώ-
ϊνα διὰ τούτων τὸ τάχος δηλώσῃ τῆς Ἀργοῦς. Ἡ οὕτως, ὅσον ἄν
εἴξε καὶ ὑπεχώρησε τοῖς ἐρέταις ἢ Ἀργῶ, δις τοσοῦτον τῇ παλιρ-
ροίᾳ ὑπέστρεφε. Διὸ καὶ ἐπιφέρει, ἐπεγνάμπτοντο δὲ ἢ ὕτε
καμπύλα τόξα, τὸ βίαιον τῆς εἰρεσίας δηλῶν.

V. 594. Κύλινδρος. Κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἐκα-
τέραν βάσιν ἔχων ἐπίπεδον.

V. 595. Προπροκαταῖγδην. Εἰς τοῦμπροσθεν ἄνω-
θεν καταφερομένη.

Ἐν δ' ἄρ' αὖ μέσσαις. Ἐν δὲ μέσῳ τῶν Συμπληγάδων
κατέσχευ αὐτὴν ὁ ῥοῦς.

V. 598. Καὶ τότε Ἀθηναίη. Καὶ τότε ἡ Ἀθηναῖα τῆς
πέτρας ἀντελάβετο καὶ κατέσχε τῇ λαιᾷ, τῇ δὲ δεξιᾷ αὐτὴν ἐξέωσεν
ἐκ τοῦ Πόντου.

V. 601. sq. Ὅμως δὲ τὰ ἀκροστόλια ἐπέκλασαν συνδραμοῦσαι
αἱ πέτραι.

Ἀφλάστοιο κόρυμβα τὰ ἀκροστόλια λέγει.

Παρέθρισαν. Ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν, κατὰ συγκοπὴν.
Σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν.

Νωλεμές ἐμπλήξασαι. Βιᾶως συμπεσοῦσαι τὰ ἀκρο-
στόλια ἀπέκοψαν.

V. 611. Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ. Ἦγουν δι' αὐτὴν τὴν
ναῦν. Ἡ διὰ τῆς νεῶς αὐτῆς. Ἡ λείπει ἢ σὺν. Ὁ δὲ νοῦς,
ἐλπίζω ἤδη σεσῶσθαι ἡμᾶς σὺν αὐτῇ τῇ νηϊ. Ἡ δὲ Ἀθηναῖα τῆς
σωτηρίας αἰτία. Ταῦτα δὲ φησι περιθαρσύνων αὐτούς.

(V. 615. Αἰσονίδη, τύνη δέ. Ἐπειδὴ (φησὶν) ἄπαξ
ἐφύγομεν τὰς πέτρας, μηκέτι εὐλάβου τὸν θάνατον.)

V. 620. Σεῦεν. Ἀντὶ τοῦ, ἴθουνεν ἐπὶ τὴν Βιδυνίαν τὴν ναῦν.

V. 622. Παρηγορέεις. Ἀντὶ τοῦ, παραμυθητικῶς λέγεις.

V. 624. Χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιοι. Ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττοντος. Τὸ δὲ χρῆν ῥῆμά ἐστι. Παρ' αὐτὸ γὰρ καὶ ὄνομα πίπτει τὸ χρεῖα· ὡς παρὰ τὸ δρῶ, δρᾶμα. Ἐπιρῥήμα γὰρ οὐ δύναται εἶναι· ὅτι ἀπὸ ἐπιρῥήματος οὐ σχηματίζεται ὄνομα.

V. 626. Δ'αιόμενος. Διακοπτόμενος, μεριζόμενος.

V. 627. Ἀτλήτους μελεδῶνας. Ἀνυποστάτους μερίμνας ἔχω, ἀνυπομονήτους καὶ μεγάλας.

V. 628. Στυγέων δὲ, ἀντὶ τοῦ δεδοικῶς. Καὶ Ὅμηρος^{c)}.
— — — — — τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.

Καὶ αὐθις^{d)}.

— — — — — τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

V. 631. Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν. Αἰεὶ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ νυκτὸς τὰς τύχας ὁδύρομαι. [Φυλάσσω ἀντὶ τοῦ διάγω.] Ὅμηρος^{e)}.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα^{f)} φυλάξεις.

V. 633. Εὐμαρέως. Εὐχερῶς. Ἐνθεν καὶ εὐμαρές^{g)}, εἶδος ὑποδήματος, ᾧ εὐχερῶς ἐχρῶντο.

V. 634. Ἐῆς δὲ ψυχῆς ἀντὶ^{h)} τῆς σεαυτοῦⁱ⁾ ζωῆς.

V. 635. Τὸ δὲ εἶο, ἀντὶ τοῦ ἐμεῖο· τρίτον πρόσωπον ἀντὶ πρώτου. Βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι ἐμαντοῦ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ποιοῦμαι φροντίδα, περὶ δὲ σοῦ, καὶ τοῦδε, καὶ τῶν ἄλλων, δέδια.

Ἰδίως δὲ ἡβαιοὺν, τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον, ἄβαιόν τι ὄν.

V. 638. Οἱ δ' ὁμάδησαν. Ὁμοῦ ἀνεφώνησαν θαρσύνοντες αὐτόν. Ὁμαδος δὲ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἄδειν, ὁμοαδός τις ὢν.

V. 640. Ἐπιρῥήδην. Φανερώτερον, παρῥησιαστικώτερον, οἶονεὶ ἀναφανδόν.

V. 643. Τάρβος ἀνάψομαι. Τὸ φόβον περιθήσομαι σημαίνει.

(V. 649. Αἶψα δὲ τοίγε. Ταχέως δὲ κατέλαβον τὸν τε Ῥήβαν καὶ τὸν πρὸ τοῦ Ῥήβα σκόπελον, κολωνοειδῆ ὄντα.)

V. 650. Κολώνη δὲ, οὕτω ἄκρα καλουμένη περὶ τὸν Λύκον ποταμόν. Μέννηται αὐτῆς Νύμφης ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας. [Σκοπελὸν οὖν Κολώνης ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν τῆς Κολώνης τόπον.]

V. 652. Προχοὰς Φυλλητῖδας. Φύλλις, ποταμὸς Βεθυνίας.

V. 653. Λιψακὸς δὲ, υἱὸς τοῦ Φύλλιδος καὶ νύμφης τινὸς

c) II. XX, 65. d) II. XV, 167. g) ἀμάρα P. εὐμάρα corrigit Schaefer. VII, 112. e) Od. XXII, 195, fer. h) τοῦ addi jubet Schaefer. f) διὰ νύκτα Μελάνθις πάγχυ P. i) Sic P. Vulgo ἐαυτοῦ.

ἐγχωρίου· ὃς Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος ἐξένισεν ἐπὶ τοῦ κριοῦ, ὅτε ἐξέφυγε τὸν θάνατον, μέλλων σφαγιάζεσθαι.

ΤΙ' Ἀθάμαντος. Τὸν Φρίξον ὑπεδέξατο ὁ Διψακὸς εἰς Κόλχους πορευόμενον. Φασὶ δὲ ἐκεῖ σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διῖ. Καὶ μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἓνα τῶν Φρίξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διῖ.

V. 658. Καὶ εὐρείας ποταμοῖο. Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἡϊόνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον^{k)}.

V. 660. Ὅμως δ' ἐπὶ ἡματι. Ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα ὁμῶς ἐν νηνεμίᾳ διῆγον κοπηλατοῦντες.

V. 662. Πλαδόωσαν. Ἐννυχρον ἔτι οὔσαν.

V. 667. Χηλὰς σκηρίπτοντε. Τῶς ὄνυχας ἐπερείδοντες, ἐμπείροντες. Ὅθεν καὶ τὸ σκηπάνιον.

(V. 668. Ἵπ' ἐξ ἀλῶς εἶλκον ἐρετμὰ. Ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνέφερον καὶ ἀνῆγον τὰς κώπας.)

V. 671. Ἀμφιλύκην μιν. Σκοτεινήν. Δύγη γὰρ ἡ σκοτία. Καὶ λυγρόφως ἐξ αὐτοῦ καὶ λυκόφως.

V. 672. Τῆμος ἔρημαίης. Περὶ τῆς Θυνιάδος νήσου προείρηται, ἥς μέμνηται Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης. Φησὶ δὲ αὐτὴν ἑπτὰ σταδίους ἔχειν τὴν περίμετρον^{l)}. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ Περίπλῳ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν τε χώραν, καὶ τὴν νῆσον Θυνιάδα, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Θυνίαν.

V. 675. Ὑπερβορέων ἀνθρώπων. Ὑπερβορείους μὴ^{m)} εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτοςⁿ⁾. ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοί τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι. Ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησὶ τοὺς ὑπερβορείους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας. Μινασέας δὲ φησι νῦν τοὺς ὑπερβορείους Δελφούς λέγεσθαι. Ἐκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησὶ τὸ τῶν ὑπερβορείων ἔθνος. Ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ τῶν ὑπερβορείων. Τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων. Διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὤφθη.

V. 684. sq. (Ὁψὲ δὲ τοῖον Ὀρφεύς. Τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ μάντιν εἶναι.)

Ἐν δὲ τῇ Θυνίδι νήσῳ ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. Ἡρόδωρος οὖν φησιν ἔῃον τὸν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, οὐ καθὸ ὄρθρω ἐπεφάνη αὐτοῖς, ἀλλὰ καθὸ οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρον εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν.

V. 686. Εἰ δ' ἄγε. Τὴν νῆσον (φησὶν) οὕτω καλέσωμεν ἔῃον Ἀπόλλωνος.

V. 695. Χερμάσιν. Λίθοις μικροῖς.

Ἐδίνεον^{o)}. Ἀντὶ τοῦ ἐστρέφοντο.

(Ἐξερέοντες. Ἐξερευνῶντες.)

V. 696. Κεμάς δὲ, ἡ νέα ἔλαφος.

V. 699. Ἀνὰ διπλόα μηρία. Τῶν ἱερῶν. Διπλόα

k) δρόμους P. l) διάμετρον P. Locus est Herodot. IV, 36. o) m) μὲν P. n) Ἡρόδωρος P., quae Ἐδίνεον P. confusio jam saepius observata est.

δὲ, ἢ ὅτι [δύο εἶσιν, ἢ ὅτι] διπλοῦς αὐτοῖς ὑπετίθετο καὶ ἐπετίθετο ἐπιπλος.

V. 702. Καλὸν ἰηπαιήον'. Ἰηπατήων ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ἥτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἷτιος.

V. 704. Βιστονίη. Θρακικῇ. Βίστονες γὰρ ἔθνος Θρακῶν. Ὡνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος, τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονίς, λίμνη Θρακικῇ.

V. 705. Ὡνομάσθη δὲ Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνησσοῦ τοῦ ἐγχωρίου ἥρωος, ὡς Ἑλλάνικος: "Ἀνδρῶν δὲ^{p)}", ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ τοπρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο. Ὑστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ στοιχείου Παρνασσός.

V. 706. Δελφύνην. Τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὁ καὶ βέλτιον. "Ἄλλως δὲ καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς.

"Ὅτι Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπεν. Δράκαιναν δὲ αὐτὴν φησιν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος.

V. 709. Οἶόθι δ' αὐτὴ. Μόνῃ ἐφάπτεται τῶν τριχῶν σου ἡ Δητώ.

V. 710. (Κοιογένεια δὲ, ἡ ἀπὸ Κόλου τὸ γένος ἔχουσα. Κόλου γὰρ θυγάτηρ ἡ Δητώ.) "Ἔστι δὲ τὸ Κοιογένεια παθητικόν, ἡ ὑπὸ τοῦ Κόλου γεννηθεῖσα.

V. 711. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ. Κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος παῖς Λυκωρεὺς, ἀφ' οὗ Λυκωρεῖς οἱ Δελφοί.

Πλειστός δὲ, ποταμὸς Δελφίδος. Τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι Πλειστοῖο περισπώμένω. Ἐπεὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστός, ὡς καλός. "Ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς.

V. 712. Θαρσύνεσκον ἔπessιν. "Ὅτε (φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἐπεφώνουν αἱ νύμφαι τοῦ βάλλειν αὐτὸν, ἦ ἦ βέλος" ἐξ οὗ τὸ ἐφύμνιον ἐγένετο ἰηπαιήων.

V. 714. Χορείη μέλψαν ἀοιδῇ Τῇ μετὰ χοροῦ λεγόμενη ᾠδῇ.

V. 715. Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν. Ὡμοσαν (φησὶν) ὁμογήσειν ἀλλήλοις· ὅθεν καὶ Ὀμονοίας θεᾶς ἱδρυταὶ ἱερὸν.

V. 719. Κυδίστην. Ἀντὶ τοῦ κρατίστην θεῶν ὁμόνοιαν τιμῶντες. Πορσαίνοντες γὰρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν. (Γράφεται καὶ κικλήσκοντες.)

V. 722. Ποταμοῦ στόμα. Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας. Ὁ δὲ Μυρλεανὸς Σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαι φησιν. Ἐρμιογένης δὲ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας φησὶν, Σάγγαν τινὰ ἀσβήσαντα περὶ τὴν Πέαν, μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. Πλησίον δὲ αὐτοῦ (ὀρείας) Δήμητρος ἱερὸν ἔστιν, ὡς φησι Ξάνθος.

V. 723. Καὶ Μαριανδυνῶν. Οἱ Μαριανδυνοὶ ὄμοροι

p) Ἀντρῶν P.

τοῖς Παφλαγόσι. Προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παιδός.

V. 724. Λύκοιο θέεθρα. Λύκος ποταμός δμώνυμος τῷ βασιλεῖ. Ρεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν Μαριανδυνῶν χώρας.

Ἀνθεμοεισίδα δὲ, ἀπὸ Ἀνθεμοεισίας, τῆς Λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Δασκύλου τοῦ Ταντάλου υἱοῦ.

(V. 727. Ἡῶθεν δ' ἀνέμοιο. Νυκτὸς δὲ (φησί) τοῦ ἀνέμου λήξαντος περὶ τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν, εἰς ὄρμον κατήχθησαν.)

V. 729. Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν. Ὅτι ἡ περὶ Ἡράκλειαν Ἀχερουσίας καλουμένη πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλὴ τε καὶ ἀπόκρημνος, καὶ ἀπονένευκεν εἰς δυσμὰς εἰς τὸ πρὸ τῆς Βιδυνίας πέλαγος· καὶ ὅτι προσπίπτον αὐτῇ τὸ κύμα σφοδρούς ἀποτελεῖ ἤχους· καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκυῶν πλατάνων, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ἄδου ὑπάρχειν, Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας α⁴) φησί· παρ' οὗ Ἀπολλώνιος ἔοικε ταῦτα μεταφέρειν.

V. 731. Λισσάδες ἐρρίζωνται. Ὑψηλαὶ καὶ ἀνάντεις ἐν βάρει τεθεμελίωνται.

V. 733. Ἀμφιλαφεῖς. Ἀνθηραὶ, μεγάλαι καὶ περίοπτοι.

V. 734. Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω. Κατὰ τὸ πρὸς ἡπειρόν τε καὶ μεσημβρίαν μέρος τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας τὸ Ἀχερόντειον^{γ)} σπήλαιόν ἐστι, καὶ τὸ χάσμα τὸ κατὰ γῆς.

V. 735. Ὑπαιθα. Τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει.

■ V. 736. Ἐπηρεφές. Ἀντὶ τοῦ σύσκιον.

Φησί δὲ, ὅτι πνεῦμα καὶ ψυχρά τις αὔρα^{δ)} ἀναφέρεται ἐκ τοῦ στομίου, καὶ διὰ τοῦτο κύκλῳ περιπεπάρχωνται.

V. 737. Πηγυλὶς δὲ ἐστὶν ἡ παγετώδης καὶ ψυχρά.

■ V. 739. Ἰαίνεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λύεται καὶ τήκεται.

V. 740. (Σιγὴ δ' οὐποτε. Φησὶν, ὅτι καὶ διὰ τῶν δένδρων καὶ διὰ τῶν κυμάτων ἤχον καὶ ψόφον ἀποτελεῖ, καὶ ἡσυχίαν οὐκ ἔχει.)

Βλοσυρὰν ἐνταῦθα τὴν λαμπρὰν ἰσως σημαίνει.

V. 743. Ἐνθα δὲ καὶ προχοαί. Φησὶν, ὅτι καὶ δ' Ἀχέρων Σωναύτης λέγεται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας φέρεται διὰ τινος φάραγγος εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν.

V. 744. Ἀνερύγεται. Οἶον καταρρέει καὶ ἔξεισι.

V. 746. Σωναύτην^{ι)}. Οἱ (εἰς) τὴν Ἡράκλειαν κατοικήσαντες Μεγαρεῖς, ὅτε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον, χειμασθέντες εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν κατέφυγον. Ὅθεν καὶ διασωθέντες οἱ καὶ αὐταὶ Σωναύτην ἐκάλεσαν αὐτόν. Οὗτοι δὲ οἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων εἰσὶν ἀποικοὶ καὶ Βοιωτῶν, κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.

Σωναύτης, ποταμός περὶ Ἡράκλειαν, οὕτως ὀνομασμέ-

η) πρῶτον P. ς) Ἀχερούσιον P. δ) αὔρα emend. Schaefer. ι) Σωναύτην P. et sic deinde.

νος, ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθείς ἔχων καὶ ἡρεμαίους λιμένας.

V. 749. Ἐγχρίψαι τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει.

V. 751. Εἰσωποὶ, ἐναντίοι^{u)} ἐσώτεροι γενόμενοι.

V. 752. Οὐδ' ἄρα δηθά. Λύκον φησὶ τότε Μαριανδυνῶν βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέβρυκας καὶ Ἀμυκον ἔχθος φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Δασκύλου τοῦ Ταντάλου, καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ· (ὡς μαρτυρεῖ καὶ Νύμφης ἐν τῷ α̃ τῆς Ἡρακλείας, καὶ Ἡρόδωρος παριστορῶν.) Ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας, ὥς τινες, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα, τὸν θεῖον αὐτοῦ, τιμηθῆναι παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν Ἀμύκου καὶ τῶν Βεβρύκων φόνον. Ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Μαριανδυνοῖς οἱ Βέβρυκες.

V. 754. Αὐθένται Ἀμύκοιο. Συλληπτικῶς εἶπεν φονέας Ἀμύκου τοὺς ἥρωας, καίτοι Πολυδεύκους μόνου τοῦτο δεδρακότος. Αὐθέντης δὲ λέγεται ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπὶ τινος φόνον ἱέμενος, οἷον αὐτοέντης τις ὢν.

Κλέος. Ἡ διαδεδομένη φήμη.

V. 755. Ἀρθμός^{v)}. Ἡ φίλια.

V. 758. Ἀντιβίην Βέβρυξιν. Ἐχθροὶ αἰεὶ οἱ Μαριανδυνοὶ τῶν Βεβρύκων. Ἡττήθησαν δὲ πολλάκις ὑπ' αὐτῶν· καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Λύκου Πριόλας συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου ἀνηρέθη. Ὑστερον δὲ προσλαβόμενος Ἡρακλέα σύμμαχον, πρὸς Ἀμαζόνας στρατευόμενον, ἐξ εὐχεροῦς περιεγένετο τῶν Βεβρύκων. Τινὲς δὲ τὸν Πριόλαον υἱὸν αὐτοῦ^{w)} καὶ οὐκ ἀδελφὸν ἱστοροῦσιν.

(V. 765. Ὅσσα τε Κύζικον. Οὐ Κύζικον τὸν βασιλέα τῶν Δολιόνων φησὶν, ἀλλὰ τὴν πόλιν.)

V. 767. Γλαύκοιό τε βᾶξιν. Ὁ Γλαῦκος παρὰ τοῖς Ἰβυρσι τιμᾶται, γέρον καλούμενος. Ἔστι δὲ ἄκρα Γλαύκου καὶ καλουμένη.

V. 777. Ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος. Τῆς Λυδίας λέγει. Ἀσία γὰρ τοπρότερον ἑκαλεῖτο ἢ Λυδία. Καὶ Ὅμηρος^{x)}.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.

Καὶ ἡ κιθάρα Ἀσία λέγεται, ἐπεὶ ἐν Λυδίᾳ πρῶτον εὐρέθη.

V. 778. Τὸ δὲ, πεζὸς ἔβη, ἀκολούθως τῷ μύθῳ, πεζὸν τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐπὶ τὸν ζῶσθῆρα τῆς Ἰππολύτης [ἀπελθεῖν]· (δηλαδή διὰ τὸ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τότε συντρέχειν.) Ἀθλος δὲ ἦν οὗτος ἑνατος. Πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ [τῆς Ἰππολύτης] ζῶσθῆρος εἰσὶν. Τινὲς μὲν γὰρ Ἰππολύτης, ἄλλοι δὲ Διῦλκῆς· Ἰβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν [Οἰολύκῆς τῆς] Βοιάρεω θυγατρὸς φησιν.

V. 780. Ἐνθα δ' ἐπὶ Πριόλαο. (Φησὶν, ὅτι ἥνικα Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Ἰππολύτης ἐπορεύετο ζῶσθῆρα, κατέλαβε Μαριανδυνοὺς ὑπὸ Βεβρύκων καταπονουμένους· ἐπιστρατεύσας δὲ μετὰ Μαριανδυνῶν ἐχειρώσατο τοὺς πολεμίους. Πεσόντος δὲ ἐν τῇ μάχῃ Πριολάου τοῦ Μαριανδυνῶν προηγουμένου, ἀγὼν ἐπιτάφιος

u) ἀντὶ τοῦ P. v) ἀριθμὸς P. w) τοῦ Λύκου P. x) Π. Π, 461.

ἐτέθη ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς ἐνέκησε Τιτίαν, ἓνα τῶν Μαριανδυνῶν. Πριόλας δὲ, ἀδελφὸς Λύκου, καὶ Πριόλα πόλις πλησίον Ἡρακλείας.) Τὸν δὲ Τιτίαν οἱ μὲν φασὶ Διὸς παῖδα, [οἱ δὲ] ἓνα τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, οἱ δὲ τὸν πρεσβύτατον τῶν Μαριανδυνῶν παίδων. Ὁ δὲ Μαριανδυνὸς Φινέως ἢ Φρίξου ἢ Κιμμερίου λέγεται παῖς εἶναι. Ἀπὸ δὲ Τιτίου φασὶ Τίτιον τὴν πόλιν κληθῆναι.

Ἐνθα δ' ἐπὶ. Ἰδίως τὸν θρυλλούμενον Πριόλαόν φησι τῶν ἄλλων Βάρυνον γ) λεγόντων τὸν Τιτίου υἱὸν, ὡς Νύμφης καὶ Καλλίστρατος.

V. 782. Ἐλέγοισιν. Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί.

V. 786. sq. Αὐτὰρ ὁμοῦ. Τὸ ἐξῆς, ὃ Ἡρακλῆς τῷ ἐμῷ πατρὶ Δασκύλῳ ὑπέταξεν ὁμοῦ Μυσοῦς καὶ Φρύγας.

Τινὲς γράφουσι Μυγδόνας [ἀντὶ τοῦ καὶ Φρύγας], ἵνα ἢ, ὁμοῦ Μυσοῦς καὶ Μυγδόνας ὑπέταξε τῷ πατρὶ μου. Ὅτι δὲ Φρύγας ἐχειρώσατο τοῖς Μαριανδυνοῖς, καὶ Νύμφης ἱστορεῖ. Διὸ καὶ οὕτω γράφει. Εἰ δὲ γράφοιτο Μυγδόνας, ἦτοι τοὺς Βέβρυκας ἀπὸ Μυγδόνοιο βασιλέως αὐτῶν οὕτω κέκληκεν ἢ ῥητέον, ὅτι Μοίριδι κατηκολούθησεν. Οὗτος γὰρ Μυγδόνας ἔφησε καταπολεμῆσαι τὸν Ἡρακλέα.

V. 789. Ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου. (Τῆς μὲν Παφλαγονίας μέχρι τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ κατεστρέψατο πᾶσαν) οὗτος δὲ διὰ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥέων, ἐξίησι παρ' αὐτὴν τὴν Τιτάνων πόλιν· ἐκ δὲ τούτου, πρὸς δυσμὰς, ἕως τοῦ Ῥήβα καὶ τοῦ ἐπικειμένου σκοπέλου κατὰ τὴν ἐκβολὴν τούτου.

Ὅτι δὲ τοὺς Παφλαγῶνας ὑπέταξεν Ἡρακλῆς τοῖς περὶ Λύκον, ἱστορεῖ Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν.

V. 791. Βιλλαῖος προπερισπωμένως. Οὕτω φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς καθόλου. Ἔστι δὲ ποταμὸς Παφλαγονίας· οἱ δὲ, Φρυγίας.

V. 794. sq. Ὅφρ' ἐβάλλοντο. Φησὶν, ὅτι οἱ Βέβρυκες πόλιν ἀπετάμοντο τῆς Μαριανδυνῶν χώρας, καὶ μέχρι τοῦ Ἰπίου ποταμοῦ προσηγάγοντο τοὺς ὄρους. Ὡκισται δὲ παρὰ τῷ ποταμῷ ἐν τῇ Θυνίᾳ καὶ πόλις Ἰπαὶ λεγόμενη. Ὁ δὲ Ἰπίος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ καταφέρεσθαι ἀπὸ τῶν Ἰπίων ὄρων.

Εἰαμξνάς^{z)} δὲ λέγει τοὺς καθύπευρους τόπους.

V. 797. (Ἐπελάσσαι ἄρηα. Ἐπαγαγεῖν. Οὐ χωρὶς θεῶν (φησὶ) προνοίας, ὧς Πολύδευκες, ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἀπέκτεινας τὸν Ἀμυκόν.)

V. 799. Ἀρκιός^{a)} ἐστὶν ὁ ἱκανὸς (καὶ ὁ ἕτοιμος).

V. 800. Τίειν, τὸ ἀποδιδόναι.

V. 801. Ὁφέλλειν, τὸ εὐεργετεῖν.

V. 804. Ἀντιᾶν, τὸ περιτυχεῖν ἐνταῦθα.

V. 806. Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις. Χωρὶς δὲ τούτων

τοῖς Τυνδαρίδαις, τοῦτ' ἔστι, τοῖς Διοσκούροις, ἱερὸν ἰδρύσομεν ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας.

(V. 810. Πίονας εὐαρότοιο. Ἀντὶ τοῦ, . τέμενος πρὸ τῆς πόλεως ἀπομερίσω αὐτοῖς.)

V. 811. Ὡς τότε μέν. Οὕτως τότε δι' ὅλης ἡμέρας περὶ τὴν εὐωχίαν ἐτέρποντο καὶ ἔπαιζον.

V. 812. Ἐγκονέοντες. Ἐνεργοῦντες. Ὅθεν καὶ γόνυ, οἶον κόνυ τι ὄν· παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ.

V. 815. Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην. Περὶ τοῦ ἐν Μαριανθυνοῖς γενομένου θανάτου τοῦ Ἰδμονος καὶ Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Προμηθίδας εἶπε,) καὶ Νύμφης ἐν τῇ περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Ἰδμων ὑπὸ σὺς ἐπλήγη.)

V. 817. Ἐπεὶ χρεώ. Ἡ χρεία, ἡ εἰμαρμένη.

[V. 818. Δονακώδης, ὑλώδης P.]

V. 819. Ψυχόμενος. Τῷ ψυχρῷ βρεχόμενος.

V. 821. Ἐλειονόμοι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλεσι διατρίβουσαι.

V. 822. Τῖφος. Ὁ ἐλώδης τόπος.

V. 823. Ἀνὰ θρωσμούςς. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰς ἀναβολὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ καθόδους.

V. 824. Ἀφράστοιο. Ἀφραστος, ἀπροσδόκητος.

V. 828. Ὁρέξατο τὸ ἔτεινε^{b)} σημαίνει.

V. 829. Αἶγανέην. Ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἔεσθαι· ἡ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγεννημένην· ἡ διὰ τὰς αἶγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς νεῖσθαι.

[V. 830. Ἐν δὲ τῷ καπρίῳ νοεῖται ἡ κατά.]

V. 831. Θεῶ. Θεὸν τὸ ὄξύ.

V. 833. Ψυχοῦ φαγέοντα. Ἀποψυχοῦντα.

V. 836. Κηδείαν δὲ λέγει τὸ ἐπὶ τῶν νεκρῶν πένθος.

V. 838. Μεγαλωσί. Μεγαλοπρεπῶς.

V. 843. Νηίου ἐκ κοτίνιοι. Κότινος οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος^{c)}, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία.

Φάλαγξ δὲ, τὸ ἐπίμηκες καὶ στρογγύλον ξύλον. Πολλὰς δὲ τοιαύτας εἶχον φάλαγγας οἱ ἀριστεῖς πρὸς τὰς νεολκίας^{d)}, ἀφ' ὧν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰδμονος τάφῳ κατὰ παραίνεσιν τοῦ Ὁρφέως μίαν λαβόντες προσέπηξαν· ἥτις βλαστήσασα, ἔτι καὶ νῦν δείκνυται. Περὶ ταύτην δὲ τὴν Ἡράκλειαν ἔκτισαν [οἱ Μεγάρεις].

V. 845. Χρεῖω ἀπηλεγέως. Εἰ δέ μᾶ (φησὶ) καὶ τοῦτο δεῖ ἀπλῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐξεῖπεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ Ἰδμων, ὃν ἐχρησμάδησεν ὁ θεὸς ἐξιλάσκεσθαι Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς [ὡς πολιοῦχον], ὅτε τὴν Ἡράκλειαν ἔμελλον κτίζειν. Τοῦτο δὲ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς μὴ εἰδότων τῶν Ἡρακλεωτῶν, τίς εἶη ὁ τεθαμμένος παρ' αὐτοῖς, καὶ χρησμάδηθαι εἶναι πολιοῦχος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Λέγει δὲ καὶ Προμηθίδας, ὅτι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, ὅστις εἶη [ὁ δηλωθεὶς πολιοῦχος ὑπὸ Ἀπόλλωνος διὰ χρησμοῦ, διὰ τοῦτο ἀντ' ἐκείνου Ἀγαπήστορά τινα] ἐπιχώριον ἥρωα καλοῦσιν^{e)} οἱ Ἡρακλεῶ-

b) ἔτυψε P. c) ἡ ἀγριελαία P. d) τὴν νεουλκίαν P. e) ἐτίμων P.

ται. "Οτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν, καὶ Ἐφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν.

V. 847. Ἐπιρρήδην. "Οτι διαρρήδην καὶ φανερώς ἐπικαλεῖν αὐτὸν πολιοῦχον ὁ θεὸς προσέταξεν.

V. 848. Ἀμφὶ δὲ τήνδε. Περὶ δὲ τὸν ἀγριέλαιον τὸν ἐπιπεφυκόμενον τῷ Ἰδμόνῳ τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. Λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν. Ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡρακλεωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος (ὥς φησιν Ἡρόδωρος), ἐφ' οὗ ἐστὶν ὁ ἀγριέλαιος.

(V. 849. Οἱ δ' ἀντὶ θεοῦδέος. "Οτι τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμήστορος λέγουσιν τινος ἥρωος ἐπιχωρίου.)

V. 854. Ἀγνιάδην Τῖφυν. "Οτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τῖφυς, εἶπε Νύμφης. Ἡρόδωρος δὲ φησιν, ὅτι οὐκ ἀπιόντων εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τῖφυς, ἀλλ' ὑποστρεφόντων.

V. 857. Εἰσότ' ^{f)} Ἀβαντιάδαο. Ἐν ὅσῳ ἔθαψαν τὸν Ἰδμόνα, ἐν τασούτῳ καὶ ὁ Τῖφυς νοσήσας ἐτελεύτησεν.

V. 858. Κῆδος. Ἡλύπη.

V. 859. Παρασχεδὸν αὐτῶν. Ἐγγύς. Ἡ ἐν τῷ μεταξύ.

V. 862. Κατήμυσαν. Ἐστύγνασαν, ταῖς λύκαις κατεκλίνθησαν ὅτι ἀπηλπικίσαν τὴν σωτηρίαν παντάπασιν.

V. 866. Ἰμβρασίῳσι. Ἰμβρασος, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Καλλίμαχος

Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθησ' Ἰμβρασε Παρθενίου.

Ἀστυπάλαια. "Οτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν μετὰ τὴν Τίφυνος τελευτήν, καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. ^{g)}

V. 867. Περιπρὸ γὰρ εὔ. Ἀντὶ τοῦ διαφερόντως.

V. 872. Παρθενία δὲ ἡ Σάμος. Ἐκέχρητο γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. Καὶ γὰρ Μελάνθεμος καὶ Παρθενία καὶ Ἀνθεμούσα ἑκαλεῖτο.

V. 875. "Οτινα. Ἀντὶ τοῦ ὄντινα. Ὡς γὰρ ὅτου καὶ ὅτῳ λέγομεν, οὕτω καὶ ὅτινα ποιητικῶς.

Τὸ δὲ ἰάψει, ἀντὶ τοῦ βλάψει καὶ διαφθερεῖ τὸν πλοῦν.

V. 878. Ὁρέξατο. Ὁρεξίν ἔλαβε, καὶ οἶον πρόθυμος ἐγένετο.

V. 888. Τὸ κατηφῆσαι ἀντὶ τοῦ δυσανασχετῆσαι.

V. 889. Τῷ καὶ ὁμοῦ. Διὸ καὶ σὺν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ αὐτὸς προσορῶμαι τὴν ἀπώλειαν.

V. 895. Ἐτράπεθ' ὁρμῇ. Μετέπεσε καὶ μετετράπη εἰς εὐελπισίαν ^{h)} ὁ Ἀγκαῖος.

Ἡρόδωρος Ἐργῖνον φησὶ κυβερνῆσαι τὴν Ἀργὴν μετὰ τὸν θάνατον Τίφυνος.

V. 901. Καρταλίμως. Ταχέως διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξή-

f) Εἰσόκε P. g) λέγει P. h) εὐελπιστίαν corrigat Schaefer.

λασαν ποταμοῦ. Ἐτυχον γὰρ μέχρι ἑ σταδίων ἀναπλεύσαντες, διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμίσάμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις.¹⁾

V. 904. Ὡκα δὲ Καλλιχόριοι. Ποταμὸς Παφλαγονίας, (ιερός Διονύσου,) περὶ Ἡράκλειαν· οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος. Ἐξείσι δὲ διὰ στομάτων δισσῶν. Οὕτω δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στησαι χορὸν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε. (Τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξύνοντα ἐκάλουν.)

Ὅτι δὲ κατεπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιός φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαις, προσιστοροῦν, ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ, καὶ κισσῶ προσόμοιον φυτόν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός. Ὡσαύτως δὲ καὶ Χαμαιλέων ἱστόρησεν ἐν πέμπτῳ^{k)} περὶ Ἰλιάδος.

V. 908. Ἀμειδήτους. Ἦτοι φοβεράς διὰ τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι φαβεραί εἰσιν αἱ νύκτες. Εὐριπίδης·

Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος.

V. 911. Σθενέλου τάφον. Ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ Σθενέλου τάφος ἐστὶ τοῦ Ἀκτορος· ὃς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπ' Ἀμαξόνας, τρωθεὶς ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδὸν περὶ τὴν Παφλαγονίαν. Τὴν δὲ περὶ [τοῦ] Σθενέλου [τάφου] ἱστορίαν ἔλαβε παρὰ Προμαθίδας, τὰ δὲ περὶ τοῦ εἰδώλου αὐτὸς ἐπλασεν.

V. 915. Ἀνεμέτρειον, ἀντὶ τοῦ παρέπλεον.

V. 918. Στεφάνην, τὴν ἄκραν.

V. 926. Ἦγνισαν, ἀντὶ τοῦ ἐκάρπωσαν καὶ ἔκανυσαν.

V. 929. Ἐκ τοῦδε Λύρη. Οὗτος μὲν φησιν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμῷ τὴν λύραν ἀνατεθειῖσθαι ὑπὸ Ὀρφέως· (διὸ καὶ τὴν χώραν προσηγορεύσθαι) ὁ δὲ Προμαθίδας, ἐπὶ στηλῆς τινός.

V. 933. Ἐντενές. Συντόνως.

V. 934. Ταρσὸν δὲ τὸ σῶμα φησὶν. Δηλοῖ δὲ τὰς πτέρυγας.

[V. 935. Ῥιπήν δὲ φησι τὴν ὁρμήν.]

V. 936. Καὶ δὲ Παρθενίοιο ῥοάς. Ποταμὸς Παφλαγονίας. Ἐκβάλλει δὲ τὰ ρεύματα περὶ πόλιν Σήσαμον. Τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν πᾶσι παρέρχεται. Παρθένιον δὲ φησιν αὐτὸν ὠνομάσθαι Καλλισθένης διὰ τὸ (τὴν Ἀρτεμιν ἐν αὐτῷ λούεσθαι Ἐνιοὶ δὲ διὰ τὸ) στάσιμον τοῦ ρεύματος καὶ ἤρεμον (φασὶν οὕτω προσαγορεύεσθαι).

V. 941. Σήσαμον. Πόλιν Παφλαγονίας. (Ὁμηρος¹⁾·

— — — καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο.)

Τὸ δὲ Σήσαμον μετωνομάσθη Ἀμαστρίς^{m)} ἀπὸ Δαρείου ἀδελφοῦ θυγατρὸς. Ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σήσαμον λαβεῖν παρὰ Καρῶν (ἀντὶ τῆς χώρας) [τὸν] βουλόμενον κτίσαι τὴν πόλιν.

i) Ἀργοναυτικοῖς legendum putat Schaefer. k) τῷ P. l) Il. II, 853. m) Sic P. Vulgo Δάματρις.

Ἐρυθρίνοι δὲ, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. Οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. Εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι. Καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται·

— — — — καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθρίνους^{η)}.

V. 942. Τλήεντα δὲ εἶπεν, διὰ τὸν πύξον ἐκεῖ πολὺν γίνεσθαι.

Κρωβιάλος πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἥς μέμνηται Στράβων ἐν Γεωγραφουμένοις. Παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφει ἀντὶ τοῦ, Κρώμναν τ' Αἰγιαλὸν τε, Κρώμναν Κρωβιάλόν τε.

V. 945. Αἰγιαλόν. Ἔστι γὰρ αἰγιαλὸς σταδίων μυρίων κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μέχρι Σινώπης.

V. 946. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης. Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν^{ο)} Καππαδοκίαν. Ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία, διὰ τὸ τὸν Ἄλυν ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα, (φησὶν) εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδιδόναι πόντον. Τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων Λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν.

Ἐνθα Σινώπην. Πόλις τοῦ Πόντου ἡ Σινώπη, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης· ἦν ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον, καὶ μιγείς αὐτῇ, ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. Τὴν δὲ τῶν Ἀσσυρίων χώραν Λευκόσυρόν φησι καλεῖσθαι Ἀνδρων^{ρ)} ἐν τῷ περὶ Πόντου, κατὰ ἀντίφρασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. Ὁ δὲ Τήϊος Ἀνδρων^{ρ)} φησὶ μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσάν τε (πλεῖστον) οἶνον, ὠνομασθῆναι Σανάπην, ἐπειδὴ μεταφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. (Ὅτι δὲ τινες τοὺς Ἀσσυρίους Λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος.) Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἀρεὸς καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται ἡ Σινώπη· κατὰ δὲ τινας, Ἀρεὸς καὶ Παρνάσσης· κατ' Εὐμήλον καὶ Ἀριστοτέλην, Ἀσώπου. Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ὅτι Ἄλυν τε τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία, (αἰτήσαμένη παρ' αὐτῶν πρότερον, ἵν' ἐπιτύχη οὗ ἂν ἐθέλοι· ἔπειτα εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐπέτυχεν, ὥς ἂν ὄρκῳ δεδεμένων αὐτῶν.) Φιλοστέφανος δὲ φησι τούναντίον, Ἀπόλλωνι αὐτὴν μιγεῖσαν, ἀποκνῆσαι τὸν προσαγορευθέντα Σύρον· ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θραξίν (ἢ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη. Ἡ δὲ μέθυσος Ἀμαζῶν ἐκ τῆς πόλεως^{q)} παρεγένετο πρὸς Λυτίδαν, ὥς φησιν Ἐκαταῖος.

V. 955. Τρικκαίολο. Ἠνίκα ὁ Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀμαζόνας, σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸν Αὐτόλυκον ἐπλανήθησαν, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ὤκησαν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ἐκουσίως καταλειφθῆναι αὐτούς, ἵνα τοὺς περὶ Σινώπην καταπολεμήσωσι τόπους.

η) II. II, 855. ο) καὶ P. ρ) Ἀντρων P. q) Post hoc vocabulum in P. lacuna fere dimidii versus,

(V. 956. *Δηϊλέων τε. Οὔτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν τῆς Ἀμαζόνος ζωστήρα κεχωρηκός, φήμης δοθείσης, ὥς ἀπόλωλεν Ἡρακλῆς, τῶν Σινωπαίων λεγόντων, παραπλεόντων τῶν Ἀργοναυτῶν, παρεκάλεσαν ἀναλαβεῖν αὐτοὺς τῇ νηϊ. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ Ἡρακλέους, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ὤκησαν.)*

V. 961. *Ἀργέσταο. Τοῦ Ζεφύρου οὕτω λεγομένου. Ἀρχεται δὲ πνεῖν ἀπὸ θερινῆς δύσεως.*

Παρεπιπνέειν τὸ ἐπ' ὀλίγον πνεῖν σημαίνει.

Τὸ δὲ ἄσσον σημαίνει τὸ τῆς νεὸς ἐγγὺς ἤδη πνέειν.

V. 963. *Ἄλυσ καὶ Ἴρις ποταμοὶ τῆς Λευκοσυρίας.*

(Τῆς δὲ περὶ Θεμισκύραν ἄκρας καὶ ἐπάνω μέμνηται, εἰπὼν περὶ τοῦ Θερμώδοντος^{γ)}·

Θεμισκύριον ἐπ' ἄκρην

μύρεται.)

Κατὰ δὲ τὴν Θεμισκύριον ἄκραν καὶ ἡ καλουμένη Ἡράκλειος ἄκρα ἐστίν, ἧς ἄλλοι τε καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηνται· (ἐφ' ἧς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν ἴδρυσται.)

V. 964. *Ἡδὲ καὶ Ἀσσυρίης. Πρόχυσιν ἔφη τῆς Ἀσσυρίας, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λευκοσυρίας, τὴν ἐγκειμένην χώραν αὐτῆς εἰς θάλασσαν· ὥς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω·*

Λεῖπον Ἄλυν ποταμὸν, λεῖπον δ' ἄλιμνρέα χώραν,

(Ἀσσυρίης ἀνέχουσιν ἀπὸ χθονός.)

Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ποταμοχώστου τῆς γῆς οὕσης, διὰ τὸ μεγάλους εἰς αὐτὴν καταφέρεσθαι ποταμοὺς Ἄλυν καὶ Ἴριν. Καὶ οὕτως ἔχει ταῖς ἀληθείαις, καὶ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἡ χώρα ἔγκειται. Διὸ ποταμόχωστον λέγει εἶναι Ἀπολλωνίδης. Τοὺς γὰρ προειρημένους ποταμοὺς (ἀμφοτέρους), μάλιστα τὸν Ἴριν, κατὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας ρέοντα, ἄλλοτε κατ' ἄλλους τόπους ἐκδιδόναι, καὶ ταύτη μακροῖς αὐτὴν προσχώμασιν εἰς μέσον ἐπεκτείνειν τὸ πέλαγος. (Διὸ δὴ σύμπασαν εἶναι ποταμόχωστον τὴν γῆν.) Βίαιον γὰρ καὶ πολὺν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διὰ χειμερίδου καὶ μακρᾶς φερόμενον παρασύρειν τὴν γῆν. Τοῦ δὲ κύματος καλίσσυντον ἐλαύνοντος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἰλὺν, συμβαίνει τὴν χώραν ἐπιπολὺ παραύξεσθαι^{δ)}, καὶ τὴν θάλασσαν γίνεσθαι τεναγώδη.

V. 965. *Γνάμψαν Ἀμαζόνιδων. Εἰκότως εἶπεν, ἐπειδὴ^{ε)} ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς ἀπὸ τριῶν σταδίων λιμὴν ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν τούτου, κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον^{ς)}. Τῆς δὲ Θεμισκύρας ἄκρας καὶ ἄνω μέμνηται.*

Ἐφορος δὲ ἐν ἐννάτῳ φησὶ, τὰς Ἀμαζόνας ὑβριζομένας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐπὶ τινα πόλεμον, τοὺς μὲν καταλειφθέντας ἀναιρεῖν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόντας μὴ δέχε-

γ) Π, 371. δ) προσχοῦσθαι P. ε) τοῖς πλέουσιν inserit Etymol. M. ρ. 566, 30. ς) πλὴν τοῦ κατὰ τὸ Ἡράκλειον, εἴτε καὶ Θεμισκύριον

ἄκρον P. πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Ἡράκλειον. Etymol. M., ad quem locum Sylburg. Nostri τόπον in κόλπον mutandum judicat.

σθαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ κατὰ Λιβύην αὐτὰς ὥκηκέναι φησί· ὥμῃ δὲ διενεγκούσας καὶ τρεψαμένας τοὺς ὁμόρους, ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ πολλὰς αὐτόθι πόλεις κτίσαι· ὑποτάξαι τε αὐταῖς τὸ Ἀτλαντικὸν ἔθνος, ὃ ἦν δυνατώτατον τῶν τῆς Λιβύης. Ζηνόθεμις δὲ αὐτὰς φησιν ὥκηκέναι ἐν Αἰθιοπία, καὶ διερχομένας ἐπὶ τὸ ἀντιπέραν, συγγίνεσθαι τοῖς αὐτόθι ἀνδράσιν· καὶ εἰ μὲν θῆλυ ἀποκνήσειαν, προσεδίξιν τῇ [αὐτῇ] ἀγωγῇ· εἰ δὲ ἄρρεν, τοῖς ἀνδράσι διδόναι.

Λιμενίοχον *) ἄκρην. Ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην, προπαροξυτόνως· ἔὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξυτόνως.

V. 970. Τῆς οὗ γ' ἐν κόλπῳ. Τῆς προειρημένης ἄκρας ἐν τῷ κόλπῳ ὥρμησαν **).

V. 972. Τῷ δ' οὐτις ποταμῶν. Ὅτι ὁ Θερμῶδων ἐν τῇ Λευκοσυρίᾳ ἐστίν, ἣν πρότερον Ἀμαζόνες ὥκουν, οὐκ ἀγνοεῖται. Φησί δὲ αὐτὸν Ἀπολλώνιος ἑκατὸν τεσσάρων δεούσας καταχεῖν ἀπορρύσεις εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη, ρεούσας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς. Ἄλλοι δὲ φασί, πόρους ἑτέρους δέχεσθαι εἰς αὐτόν. Ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος Ἀράξης ἐκαλεῖτο τοπρότερον, ὁμωνύμως τῷ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ρέοντι.

V. 973. Παρὲξ ἔθεν. Περισσὴ ἐστὶν ἡ παρὰ. Ἔστι γὰρ, ἐξ αὐτοῦ χωρὶς βάλλων τοσαῦτα ρεύματα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἄλλος οὐκ ἔστι ποταμός.

V. 975. Περμπάξει τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει.

V. 978. Ἐνθεν δ' αἰπυτέραν *). Ἐκ τῆς ἀνωτάτω (φησί) πηγῆς καταντικρὺ φερόμενον τὸν Θερμῶδοντα ὑψηλὴ ὑποδέχεται γῇ. Ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπορρύσεις καὶ ἐπιστροφὰς, διὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἐκτρέπεσθαι.

V. 980. Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη. Αἰεὶ δὲ ταπεινῆς οὕσης τῆς χώρας, τοὺς μὲν τῶν πόρων εἰς μακρὰν ἔχει πεμπομένους, τοὺς δὲ ἐγγύς.

V. 981. Χθαμαλῆς, ἀντὶ τοῦ ταπεινῆς.

V. 983. Ὁ δ' ἀμφαδόν *) [ἀντὶ τοῦ φανερώς]. Ὁ δ' ὑπὸ τὴν κυρτὴν ἄκραν συμμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον ρεῖ.

V. 984. Κυρτὴν δὲ τὴν ἄκραν φησὶν εἶναι, διὰ τὸ ἐπικαμπῇ εἶναι.

V. 987. Ἐπητέες. Λόγιοι. Παρὰ τὸ ἔπος. Ἦ, οὐ συγνώμονες καὶ προμηθεῖς, ἀλλὰ θρασεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι.

V. 988. Δοιάντιον. Πεδίον Θερμῶδοντος, ἀπὸ Δοιάντος οὕτω κληθέν.

V. 990. Γενεὴν ἔσαν Ἀρεός. Ἀρμονία, νύμφη ναῖς· ἧς καὶ Ἀρεως Ἀμαζόνας εἶναι φησὶ Φερεκύδης, ᾧ ἔπεται Ἀπολλώνιος.

v) λιμενίοχον P. w) Leg. ὥρμισαν. x) αἰπυτέρην P. y) ἐμφαδόν P.

V. 992. ("Αλσεος Ἀκμονίοιο.) Οὐδέποτε ἄλσεος Ἀκμόνιον") ἐδήλωσεν Εἰρηναῖος. "Ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα. Μέννηται αὐτοῦ Φερεκύδης (ἐν β)."

(V. 995. "Ἐνθα Θεμισκύρῃαι. Αἱ ἐκ τῆς Θεμισκύρας (φησὶν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἔνθα κατέπλευσαν, ὠπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀνενεχθέντες οἱ ἥρωες.)

V. 999. Λυκάστῃαι. [Λυκάστιον] χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαθησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἐκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι"). Χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φησὶ, καὶ χωρὶς τὰς (ἐκ) Λυκαστίας ὠπλίζεσθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. "Ἐφθασαν δ' ὅμως προαναχθέντες" οἱ ἥρωες.

V. 1005. Στυφελήν. Τραχεῖαν καὶ σκληράν. Οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνοδότος ἐν Γλώσσαις· Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. Τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ, ὥς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.

V. 1006. Ὠνός δέ ἐστι τὸ τῆς τροφῆς τίμημα.

(Οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι, καὶ οὕτω τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν. Προεῖρηται δὲ ἤδη περὶ αὐτῶν.)

V. 1008. Ὀτλεύουσιν. Ἵπομένουσι. Διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον, περὶ τῷ καπνῷ τάλαιπωρεῖν φησὶ.

Κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησὶ.

V. 1010. Τιβαρηνίδα γαῖαν. Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθίας. Οὗτοι δικαιοτάτοι λέγονται. Καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγέλλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς· (ὥς ἱστορεῖ Νυμφόδωρος ἐν τισὶ νόμοις").

V. 1015. Τερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος. Ὅρος οὕτω καλούμενον τὸ καθῆκον εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἄλλως. Τοῦτο καθῆκόν ἐστιν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Μέννηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ α Περίοδων, καὶ Σουίδας ἐν β, περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας· ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλῳ· ὃς καὶ ῥ' ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. Ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν α περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. Ὁ γὰρ Μνησίμαχος [ὥς] ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέννηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. Ἔστι καὶ ἄλλο Τερὸν ὄρος Θράκης.

V. 1026. Ἐυνῇ φιλότῃτι. Οὐχ ὥς αὐτῶν συνεργομένων ταῖς ἀλλήλων γυναῖξιν τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανεραῖς.

V. 1030. Λιμῷ μιν κεῖν ἡμαρ. Ἰστορεῖ Ἐφορος καὶ

z) Ἀλκμῶνιον P. a) Χαθησίον c) ἐν τοῖς Νόμοις corrigit Rutgers.
P. b) Sic emendavi. Vulgo προσ- Var. lect. IV, 20.
ανεχθέντες. P. προανεχθέντες.

Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχονοῦσι.

V. 1032. Τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρῆρας τῆς Ἀρεας κατοικισθῆναι. Περὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὄρνέων μέμνηται Τιμάγητος ^{d)}. Εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἱ λέγονται Στυμφαλίδες.

(V. 1053. Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης. Τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας (φησὶν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν.)

V. 1054. Πλωτῖδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ἃς Ἡρακλῆς ἀπεδίωξεν.

Στύμφηλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δὲ, λίμνη. Καὶ Ὅμηρος ^{e)}

[Οἱ] Στύμφηλόν τ' εἶχον.

Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ἃς πλωτῖδας εἶπεν Ἀπολλώνιος. Οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σέλευκος ἐν Συμμίτοις, καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, (ἐν τῷ Περὶ ἱστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.) Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου ^{f)} τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνιθὸς γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολιόνας. Φερεκύδης δὲ φησιν, οὐ γυναῖκας, ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. Ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικός φησιν. Τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι.

V. 1056. Πλαταγὴν. Ὀξύτόνως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. Σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. [Βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κρόταλον, παροξύνειν.] Φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὔσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηναῆς δοθῆναι. Ὁ δὲ Ἑλλάνικός φησιν αὐτὸν [τὸν Ἡρακλέα ἑαυτῷ] κατασκευάσαι.

V. 1058. Ἀτυζηλῶ. Ἐκπληκτικῶ. Περισπαστέον δὲ τῷ ἀτυζηλῶ. Ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξύτόνου τοῦ ἀτυζηλός, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου..

V. 1061. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας. Ὡς οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι.

V. 1062. Ἀμοιβαδίς. Ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως.

[V. 1066. Ἐπήορα λέγεται τὰ ἐπηρμένα.]

V. 1069. Ἐπὶ ῥόθοις βουλή, ἢ ὠφέλιμος.

V. 1074. Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ. Ταῖς κεραμίσι καταστεγάζει.

V. 1076. Ἄλλῳ δ' ἔμπεδον. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ (φησὶ) κέραμος ἀνθίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμостαι. Ἐπαμοιβοὶ γὰρ, οὐχ οἱ ἀμείβοντες, ἀλλ' οἱ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν.

(V. 1078. Οἷη δὲ κλαγγή. Ὅποια δὲ βοή γίνεται ἐν πολέμῳ, ὅποταν ἀλαλάξαντες ξυνέρχονται.)

d) Sic P. Vulgo Τιμάγητος. e) II. II, 608. f) Στυμφίλου P.

V. 992. ("Αλσεος 'Ακμονίοιο.) Οὐδέποτε ἄλσεος 'Ακμόνιον^z) ἐδήλωσεν Εἰρηναῖος. "Ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα. Μέννηται αὐτοῦ Φερεκύδης (ἐν β̄).

(V. 995. "Ἐνθα Θεμισκύριαι. Αἱ ἐκ τῆς Θεμισκύρας (φησὶν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἔνθα κατέπλευσαν, ὠπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀνενεχθέντες οἱ ἥρωες.)

V. 999. Λυκάστιαι. [Λυκάστιον] χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαθησίας δὲ αὐτὰς εἶπιν Ἐκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι^a). Χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φησὶ, καὶ χωρὶς τὰς (ἐκ) Λυκαστίας ὠπλίζεσθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. "Ἐφθασαν δ' ὅμως προαναχθέντες^b) οἱ ἥρωες.

V. 1005. Στυφελήν. Τραχεῖαν καὶ σκληράν. Οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνοδότος ἐν Γλώσσαις· Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. Τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ, ὥς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.

V. 1006. Ὠνος δὲ ἐστὶ τὸ τῆς τροφῆς τίμημα.

(Οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι, καὶ οὕτω τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν. Προσίρηται δὲ ἡδη περὶ αὐτῶν.)

V. 1008. Ὅτλεύουσιν. Ὑπομένουσι. Διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον, περὶ τῷ καπνῷ ταλαιπωρεῖν φησὶ.

Κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησὶ.

V. 1010. Τιβαρηνίδα γαῖαν. Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθίας. Οὗτοι δικαιοτάτοι λέγονται. Καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγείλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς· (ὥς ἱστορεῖ Νυμφόδορος ἐν τισὶ νόμοις^c).)

V. 1015. Ἰερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος. Ὅρος οὕτω καλούμενον τὸ καθῆκον εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἄλλως. Τοῦτο καθῆκόν ἐστὶν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Μέννηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ ᾱ Περίοδων, καὶ Σουῖδας ἐν β̄, περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας· ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλῳ· ὃς καὶ ῥ' ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. Ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν ᾱ περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. Ὁ γὰρ Μνησίμαχος [ὥς] ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέννηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. Ἔστι καὶ ἄλλο Ἰερὸν ὄρος Θράκης.

V. 1026. Ξυνῇ φιλότῃτι. Οὐχ ὥς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναιξὶ τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανερώς.

V. 1030. Λιμῶ μιν κεῖν' ἡμαρ. Ἰστορεῖ Ἐφορος καὶ

z) Ἀλκμῶνιον P. a) Χαθησίον c) ἐν τοῖς Νόμοις corrigit Rutgers. P. b) Sic emendavi. Vulgo προσαναχθέντες. P. προαναχθέντες.

Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχονοῦσι.

V. 1032. Τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρήρας τῆς Ἀρεας κατοικισθῆναι. Περὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὄρνέων μέμνηται Τιμάγητος^{d)}. Εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἱ λέγονται Στυμφαλίδες.

(V. 1053. Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης. Τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας (φησὶν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν.)

V. 1054. Πλωτῖδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ἃς Ἡρακλῆς ἀπεδίωξεν.

Στύμφηλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δὲ, λίμνη. Καὶ Ὀμηρος·^{e)}

[Οἱ] Στύμφηλόν τ' εἶχον.

Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ἃς πλωτῖδας εἶπεν Ἀπολλώνιος. Οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σέλευκος ἐν Συμμίκτοις, καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, (ἐν τῷ Περὶ ἱστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.) Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου^{f)} τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνιθὸς γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Φερεκύδης δὲ φησιν, οὐ γυναῖκας, ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. Ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικός φησιν. Τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι.

V. 1056. Πλαταγὴν. Ὀξύτόνως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. Σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. [Βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κρόταλον, παροξύνειν.] Φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὔσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηναῆς δοθῆναι. Ὁ δὲ Ἑλλάνικός φησιν αὐτὸν [τὸν Ἡρακλέα ἑαυτῷ] κατασκευάσαι.

V. 1058. Ἀτυξηλῶ. Ἐκπληκτικῶ. Περισπαστέον δὲ τῷ ἀτυξηλῶ. Ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξύτόνου τοῦ ἀτυξηλός, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου.

V. 1061. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας. Ὡς οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι.

V. 1062. Ἀμοιβαδὶς. Ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως.

[V. 1066. Ἐπήορα λέγεται τὰ ἐπηρμένα.]

V. 1069. Ἐπίρροθος βουλή, ἡ ὠφέλιμος.

V. 1074. Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ. Ταῖς κεραμίσι καταστεγάζει.

V. 1076. Ἄλλῳ δ' ἔμπεδον. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ (φησὶ) κέραμος ἀνθίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμостαι. Ἐπαμοιβοὶ γὰρ, οὐχ οἱ ἀμείβοντες, ἀλλ' οἱ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν.

(V. 1078. Οἷη δὲ κλαγγή. Ὅποια δὲ βοή γίνεται ἐν πολέμῳ, ὅπότεν ἀλαλάξαντες ξυνέρχονται.)

d) Sic P. Vulgo Τιμάγητος. e) II. II, 608. f) Στυμφίλου P.

V. 1086. Ἐνναέται. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἰ, ἔν' ἢ ἐν-
ναιέται. Κλεινίας δέ φησι καὶ τὸν ναὸν ποτα αὐτως εἰρησθαι ἐν-
ναιον, διὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τοὺς θεούς.

[Τέγος δὲ ἡ ὄροφῇ, οὗ γενικὴ πληθυντικὴ τεγέων.]

V. 1087. Ἦνται ἀκήν. Κάθηνται ἐν οἴκῳ [σιωπῶντες,
μηδὲν] ἐπιστρεφόμενοι τοῦ χειμῶνος, ἢ τῆς χαλάξης, διὰ τὸ
ἐξηρημένους ^{g)} αὐτοὺς εἶναι.

V. 1088. Μέλαθρον. Τὴν ὄροφῇ. Κράτης δὲ τὴν
δοκὸν ἐδέξατο, ὥς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ^{h)}.

— Αἰθαλόεντος ἀνὰ μέγαροιο μέλαθρον.

V. 1089. Ὡς πυκινὰ πτερά. Χαλάξης πυκνότερα
ἐφίεσαν αὐτοῖς πτερά, φεύγοντες διὰ τῆς θαλάσσης. Πιθανῶς δὲ
ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησὶν εἰς Σκυθίαν ἀποπιτῆναι, ὅθεν
καὶ ἐληλύθεσαν.

V. 1091. Τίς γὰρ δὴ Φινῆος. Τοῦτο ἐρώτησις ὥς
ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς Μούσας. (Τί φρονῶν (φησὶν) ὁ Φι-
νεὺς ἐκέλευσεν αὐτοῖς προσορμισθῆναι τῇ τοῦ Ἄρεος νήσῳ; καὶ
τίνα ὠφέλειαν αὐτοῖς προσορώμενος, τοῦτο προσέταξεν;) Εἴτα,
ὥσπερ ἐμπνευσθεῖς, ἐπιφέρει.

Τίῃες Φρίξοιο —

(Κατὰ δὲ τὴν Ἀρητιάδα νῆσον οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἐναυτίγησαν,
ἐνθα ἦν καὶ τὰ σιδηρόπτερα ὄρνετα.)

(V. 1094. Τίῃες Φρίξοιο. Οἱ παῖδες Φρίξου ἔπλεον εἰς
Ὀρχομενὸν ἐκ Κόλχων, ἵνα τὰ πατρῶα κληρονομήσωσιν· ναυαγή-
σαντες δὲ ἐξεβράσθησαν πρὸς τὴν Ἀρητιάδα νῆσον. Ὅθεν ἀναλα-
βόντες αὐτοὺς οἱ Ἀργοναῦται ἔσχον καθηγεμόνας, καὶ πάλιν αὐ-
τοὺς ἀπήγαγον εἰς Ὀρχομενόν.)

V. 1099. Ζεὺς δ' ἀνέμου. Δεικνὺς τὴν ἐῶαν ἐπιτολὴν
τοῦ ἀρκτούρου, (βορέαν ἐποίησε πνεῖν, ὅπως ῥαδίως ὄμβρος καὶ
ταραχὴ γένηται.) Τοῦτο δὲ ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρ-
κτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ
Περὶ ἀστρονομίας. Καὶ Ἄρατος ⁱ⁾).

Φράζεσθαι δ' αἰνοῦ μεμνημένος ἀρκτούρου.

Ἔστι δὲ ὁ ἀρκτούρος ἀστὴρ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρκτοφύλακος.
Εἶωθε δὲ καὶ ὁ βορέας ὄμβρους καταρρόήσσειν.

V. 1101. Ἡμάτιος. Ὁ ἡμερινός. Κατὰ τὴν ἡμέραν οὖν,
φησὶν, ὁ βορέας ἐτίνασσε τὰ φύλλα.

V. 1102. Ἀήσυρος δὲ, ὁ ἐλαφρὸς πνέων. Ἀπὸ τοῦ αἶ
τὸ πνέω.

V. 1107. Μυδαλέοι. Οἱ κάθυγροι.

V. 1110. Πρόθιον. Τὸ κῦμα.

V. 1112. Ὡρέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο.

Οἷά τε πολλά, Οἷα πολλὰ ἦν πρότερον μὲν συνηρμοσμένα
τοῖς γόμφοις, τότε δὲ διαφθαρείσης τῆς νεῶς διεσκορπίσθη τὰ ξύλα.

g) ἐξηρημένους legi jubet Schaefer. h) Hom. Od. XXII, 239. i) Arat.
Phaen. 745.

V. 1113. *Ῥαισθεῖσα Διαφθαρεῖσα.*

Κεκέδαστο, ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο.

V. 1114. *Παρὲξ ὀλίγον. Παρ' ὀλίγον ἐκ τοῦ θανάτου.*

V. 1121. *Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῃν. Τὴν σκοτεινὴν. Ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ. Καὶ γὰρ ἐκεῖνο μέλαν. Καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα, οἶονεὶ λυγάβαντα, ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει. Σοφοκλῆς Πολυξέρῃ.*

Ἀπ' αἰθέρος δὲ καὶ ἀπὸ λυγαίου νέφους^k).

V. 1123. *Ἄργος δὲ παροίτατος. Εἰς τῶν Φοῖβου παίδων οὗτος. Τούτους δὲ Ἡρόδωρος φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡαίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. Καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίωρον^l). Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθῃσι Πρέσβωνα.*

V. 1124. *Ἐποψίου. Ἐπόψιος, ἔποπτος.*

V. 1129. *Ὅσον θ' εἴλημα^m). Εὐταλὲς καὶ βραχύτατον περίβλημα.*

Ἐμβεβαῶτες. Μετοχὴ ἀντὶ δῆματος πεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν.

V. 1144. *Κριοῦ ἐπεμβεβαώς. Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ Κριὸν γεγονέναι τροφέα Φοῖβου· ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνου, ὑποθέσθαι τῷ Φοῖβῳ τὴν φυγὴν (ποιήσασθαι). Ὅθεν καὶ μερυθεῦσθαι, ὡς ὑπὸ κριοῦ διασασθῆναι. Ἡρόδωρος δὲ φησιν, ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, (Ποῖον)· νεωτάτους δὲ Φοῖβον καὶ Ἕλληνα· οὓς διὰ τὴν Ἰνου ἐπιβουλήν ἐκχώρησαι. Τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἕλληνα κατὰ Πανκτύην φασὶν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ. Ἰνου δὲ καὶ Ἀθάμαντος Λέαρχος καὶ Μελικέρτης.*

Τὸν δὲ χρύσειον. Λέγεται γὰρ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπαφῇ τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν.

V. 1146. *Ἐῆς ὑποθημοσύνησι. Τὸν κριὸν (φησὶν) ἔθυσεν ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις, τοῦτ' ἔστι, κατὰ συμβουλήν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. Αὐτὸς γὰρ ὁ κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, τοῦτο ποιεῖν προσέταξε.*

V. 1147. *Φυξίῳ ἐκ πάντων. Φύξιος Ζεὺς παρὰ Θεσσαλοῖς, ἥτοι ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατέφυγον κατακλυσμόν, ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν τὸν Φοῖβον εἰς αὐτόν.*

V. 1149. *Χαλκιόπην. Φερεκύδης (ἐν ἑκτῷ) Εὐηνίανⁿ) αὐτὴν φησι καλεῖσθαι. Ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφιοῦσα.*

V. 1157. *Συνηβολίῃ. Συνηβολίῃ, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβουλή^o).*

V. 1159. *Κατὰ μοῖραν. Κατὰ τὸ πρέπον.*

V. 1160. *Γνωτοί. Οἱ συγγενεῖς. Κρηθεὺς γὰρ καὶ Ἀθά-*

k) σκότους P. l) Κύτωρον P. m) ὅσον θ' εἴλημα P. n) Νηνίαν P. o) συμβολή corrigi Schaefer.

μας, ἀδελφοί. Κρηθέως, Αἴων. Αἴσωνος, Ἰάσων. Ἀθάμαντος δὲ, Φρίξος. Φρίξου, Ἄργος.

V. 1172. Στιάων. Στῖται αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυωνίοις καλοῦνται. Ἡ ἐσχάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς ἐκ ψήφων κατεσκευάστο. Καλλίμαχος·

— — Πολύστιόν τε μέτωπόν.

V. 1176. Ἐπηετανόν κομέουσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ ἐκ πολλοῦ τρέφουσαι.

V. 1177. Ἐπαρτέα. Ἐτοίμην.

V. 1179. Ζεὺς αὐτός. Τὸν Δία φησὶν ἐπιδέρεσθαι ἕκαστα ὁ Ἰάσων, καὶ τὰ ἐξῆς· ἅμα μὲν παραμυθούμενος τὸν Ἄργον, (πρὸς αὐτὸν γὰρ ὁ λόγος) ἅμα δὲ καὶ λεληθότως βοήθειαν αἰτῶν παρ' αὐτοῦ, ὥς ἂν συνεργήσῃ αὐτοῖς ἀνακομίσαι τὸ δέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

[V. 1186. Μετὰ Φθίην. Οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι, Φθίην πόλιν Ὀρχομενοῖο, παρόσον οἱ Ὀρχομένιοι ἀποικοί εἰσι Θεσσαλῶν. Δύναται δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. Ἔστι γὰρ Ὀρχομενὸς καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πόντου.]

[V. 1189. Τὸ δὲ κελύνην γε κακὸν καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ναυπηγησάσης νεῶς λέγει, ἐν ἣ οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἔπλεον.]

V. 1193. Ἐπίρροθοι. Ἐπιρροθεῖν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν, καὶ ἐρεθίζειν· [σημαίνει δὲ] καὶ τὸ τῇ νηϊ συνεργεῖν, παρὰ τὸ ῥόθιον, ὃ ἐστὶ τὸ κύμα. Ἐνταῦθα δὲ ἐπίρροθον ἀπλῶς τὸν βοηθὸν λέγει.

V. 1195. Ζηνὸς χόλον. Διὰ τὸ μνηῖσαι^{p)} τὸ δαιμόνιον τοῖς ἀπὸ τοῦ Αἰόλου, Φρίξου κινδυνεύσαντος. Νοεῖται δὲ ἐν τῷ χόλον ἢ διὰ, ἥγουν διὰ τὸν χόλον τοῦ Διός· ὥς τὸ, σὴν χάριν, ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν χάριν. Τοιαύτη γὰρ προφάσει ὑπὸ Πελίου ἐξεπέμφθη.

V. 1196. Ἔστυγον. Ἐστύγνασαν. Ἡὐλαβήθησαν.

V. 1197. (Τεύξεσθαι ἐνηέος. Οὐ γὰρ ὑπελάμβανον ἡδέως καὶ προσηνῶς προσδεχθησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, διότι συνῆσαν τῷ Ἰάσωνι.) [Τὸ δὲ ἐν τεύξεσθαι τὸ ἐντυχεῖν σημαίνει.]

Ἐνηέος. Προσηνέος, ἀγαθοῦ.

V. 1199. Ἀτεμβόμενος. Οὐχ Ὀμηρικῶς, ἀντὶ τοῦ στερισκόμενος. Κεῖται γὰρ νῦν ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνων καὶ μεμφόμενος ἐπὶ τοιοῦτον αὐτοὺς στόλον στέλλεσθαι.

V. 1204. Στεῦται. Διαβεβαιοῦται.

V. 1210. Καυκάσου ἐν κνημοῖσι. Περὶ τὸν Καύκασον (φασὶν) ἐν τῇ Τυφονία πέτρᾳ κεραυνωθεὶς ὁ Τυφῶς, ἰχῶρας τινὰς ἀφῆκεν, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ τὸ δέρος φυλάσσω ὄφις. Ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν Καύκασον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διακόμενος, καὶ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκείθεν εἰς Ἰταλίαν, ὅπου τὴν Πιθη-

p) κακῆσαι P. μνησικακῆσαι suspicatur Schaefer.

κοῦσαν αὐτῷ περιόριφῆναι νῆσον, Φερεκύδης ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἱστορεῖ. (Οὐ μέντοι ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους ἡλάθη, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος.)

V. 1211. Τυφάονα. Οὗτος (φησὶ) πληγείς ὑπὸ Διός, ὥς εἶχεν, εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους καὶ τὸ Πηλούσιον παρεγένετο, διωκόμενος ὑπὸ Διός· ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ. Διήκει δὲ αὕτη ἀπὸ Συρίας μέχρι Πηλουσίου. Τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρος φησὶν· ἐνθα καὶ περὶ τῆς Νύσης ἱστορεῖ, λέγων·

Ἔστι δέ τις Νύση ^{α)}, ὕπατον κέρας ἀνθέων ὕλη ^{γ)},
τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων.

Ὁ δὲ Καύκασος διήκει ἀπὸ τῆς Ἀρμενίων χώρας ^{β)} ἕως Κόλχων. Ἡ δὲ Σερβωνὶς λίμνη διάκειται περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου.

V. 1219. (Μηδ' οὕτως ἡθεῖε. Πρὸς τὸ, τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι, ἀπήντησεν ὁ Πηλεὺς, κελεύων μὴ δεδιέναι. Διὸ θυμῷ γραπτέον. Γράφεται δὲ καὶ μύθῳ, ἵνα ἡ, μὴ ἐκφόβει ἡμᾶς τῷ περὶ Αἰήτου λόγῳ. Οὐ φέρεται δὲ οὕτως, ἀλλ' ἐν πᾶσι, δειδίσσεο θυμῷ. Κατ' οὐδὲν γὰρ (φησὶ) τοῦ Αἰήτου ἐσμέν χεῖρους.)

Τὸ δὲ, ἡθεῖε, αἶμαι [ἀπὸ τοῦ θείου] κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ἡγεγονέναι, ὥσπερ καὶ τὸ βαιός, ἡβαιός· μύω, ἡμύω. Σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον τὸ θεῖε, συγγενές. Ἡ τὸ θαυμάσιε· μηδαμῶς ὦ θαυμάσιε. Ἡ τὸ καλέ.

V. 1231. Φιλυρίδα ^{δ)} νῆσον. Τὴν τῶν Φιλύρων φησὶν, ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ, κατοικούσης περὶ τοὺς τόπους τούτους. Κρόνου δὲ μιννυμένου αὐτῇ, ὅτε ἐβασίλευσε Τιτάνων, τὴν Ῥέαν αὐτοὺς ἐπαντοφώρῳ καταλαβεῖν. Ὅθεν τὸν μὲν Κρόνον αἰδεσθέντα εἰς ἵππον μεταβληθῆναι, τὴν δὲ φυγεῖν εἰς Θεσσαλίαν [, καὶ ἐκεῖ τὸν Χείρωνα τεκεῖν]. (Φερεκύδης φησὶν, ὅτι Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ·) καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ὁ Χείρων. Σουῖδας δὲ ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν τὸν Χείρωνα Ἰξίονος εἶναι παῖδα φησὶν, ἀδελφὸν δὲ Πειρίθου ^{ε)}).

V. 1233. Κρηταῖον ὄρος, τὸ Κρητικόν. Γέγονε δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ Σιναΐον.

V. 1237. Τὸ δὲ χαιτήεις, χαιτην ἔχων. Ἀπὸ τῆς χαιτης, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔρση, ἐρσήεις· καὶ τιμή, τιμήεις.

(V. 1242. sq. Περὶ Μακρώνων καὶ Βεχείρων καὶ Σαπείρων προείρηται.)

V. 1246. Εἰπὼν δὲ, μυχὸς διεφαίνετο πόντου, ἔδειξεν, ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τοῦ πόντου ἡ Κολχική.

V. 1247. Καὶ δὴ Καυκασίων. Τὰ προσαγορευόμενα Καυκάσια Ἐρατοσθένους πλησίον εἶναι φησὶ τῆς (προσαγορευομένης) Κασπιανῆς θαλάσσης.

Ἐρίπναι. Τῶν Καυκασίων ὄρων αἱ ἀπορρώγες καὶ ἔξοχαί.

α) Νύση P. γ) ἀνθέων ὕλη P. β) τῶν Ἀρμενίων ὁρων P. δ) Φιλυρίδα P. ε) Πειρίθου P.

Τινες δὲ ἐρίπνας, τὰς τραχέας καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασί.

V. 1248. Τόθι γυνῖα. (Ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Καυκάσῳ, καὶ ὁ αἰτὸς τὸ ἥπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν.) Ἀγροίτας δὲ ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκυθικῶν δαπανᾶσθαι φησὶ τὸ ἥπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ αἰτοῦ, διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθείρειν. ἥπαρ δὲ παρα πολλοῖς), ὥσπερ καὶ οὖθαρ, τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διόρυξι τὸν ποταμὸν, τὸν τε αἰτὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ πεχωρίσθαι, καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. (Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ, σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας. Ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. Καὶ Ἡρόδοτος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα. Εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησὶ· καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια, διὰ τὸν καλούμενον Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν· ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ διὰ τοῦτο μεμνηθεῖσθαι ἀνηρηκέναι τὸν αἰτὸν Ἡρακλέα) τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν.) Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυνός φησι τὸν Ἀετὸν τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ· καὶ ὅτι δὲ ὁ Ἀετὸς ἦσθιεν τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος, τὸ δὲ λειπόμενον ἠῦξετο τῆς νυκτός, καὶ ἐγένετο ἴσον.

V. 1249. Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν. Δεθῆναι τὸν Προμηθέα φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸν αἰτὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπὴν. Δοῦρις δὲ φησι, διὰ τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἐρασθῆναι. Ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Καυκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ) Διὶ καὶ Ἀθηναῖ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ γενέσθαι· καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ αἰτοῦ τοξείας χάριν. Εἰκότως οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, περὶ Καυκασοῦ γενόμενος, καὶ τούτων ἐμνήσθη.

V. 1251. Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης. Παρὰ τὴν ἐσπέραν (φησὶν) εἶδον οἱ ἀριστεῖς τὸν αἰτὸν ἐπὶ τὸν Προμηθέα.

V. 1253. Παιθεύξας δὲ, παραπνεύσας, τοῦτ' ἐστὶ, πνοὴν ποιήσας, τῇ βίᾳ τῶν πτερυγῶν ἐτίναξε τὰ ἰστία.

V. 1255. Ἴσα δ' ἐϋξέστοις. Τὰ ἐν ταῖς πτέρυξι περὰ Ἴσα εἶχεν ἐρετμοῖς, ὅ ἐστι κώπαις. Τοῦτο δὲ φησι δεικνύς τὸ μέγεθος τοῦ ὀρνέου.

(Αἰθερίοιο. Ἀντὶ τοῦ αἰεροπόρου.)

V. 1256. Ἐν τῷ, δηρὸν οὐ ματέπειτα, ἀναστρεπτόν, ἔπειτα δὲ οὐ μεταδηρόν.

V. 1260. (Ἀργείο. Τοῦ Φρίξου υἱοῦ.)

Ἀλημοσύνη. Τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν τόπων.

(V. 1270. Πέπταμενον Ἡρωδιανὸς παροξύνει.)

V. 1272. Μελισταγέας. Γλυκείας.

V. 1273. Ἐνναέταις τε θεοῖς. Τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς. Τους γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔθους ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι. Τοῦτο φασὶ καὶ Ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν Μακεδόνα (ἐν Ἰλίῳ).

V. 1275. Καὶ νηὸς ἐναίσιμα. Τὰ καθήκοντα. (Οἶον ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ εὐπροσδέκτοις.)

V. 1279. Εἴτ' οὖν μελιχλίη. ἢ Εἴτε πρῶως φροσφερόμενοι τῷ Αἰήτῃ ἀποπειραθείημεν αὐτοῦ, εἴτε ἄλλως πως.)

V. 1280. Ἐπήβολος δέ, ἀσφαλής. Οὕτω καὶ Ἀμερίας ἀπέδωκεν ἐν ταῖς Γλώσσαις.

V. 1281. Παρηγορήσιν. Παρηγορία, ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή.

V. 1282. Ὑψόθι νῆ' ἐπέλευσεν. Ἐν τῷ βάθει τοῦ ποταμοῦ. μὴ προσορμισθέντες τῇ γῇ. (Ὅμηρος^x).

Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσμεν.)

Ἐπ' εὐναίησιν ἐρύσαι. Ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ἐλκύσαι, ταῖς ἀγκύραις ὀρμίσσαι.

V. 1283. Δάσκιον. Τὸ δασύσκιον, κατὰ συγκοπὴν.

x) II. XIV, 77.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΤΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τρίτου λόγου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια, ἔστι τάδε. Ἦρα καὶ Ἀθηναῖα βουλευσάμεναι πείθουσι τὴν Ἀφροδίτην τῇ Μηδείᾳ ἐπιπέμψαι τὸν Ἔρωτα. Ἰάσων δὲ μετὰ τῶν Φρίξου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν Αἰήτην, ἀξιοῖ λαβεῖν τὸ δέρος. Ἀγανακτήσας δὲ ὁ Αἰήτης, ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους· ὥστε τοὺς πυρίπνους ταύρους ζεῦξαι, καὶ σπεῖραι τοὺς τοῦ δράκοντος ὀδόντας, ὑφ' ὧν ἀνεδίδοντο γίγαντες· οὐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τὸν γηγενῶν στάχυν θερίσαι. Μήδεια δὲ, διὰ τὸν ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα ἔρωτα, ὑπάγεται ὑπὸ τῆς Χαλκιόπης τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι. Καὶ δὴ συνθεμένη καὶ συντυχοῦσα τῷ Ἰάσωνι κατὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν, δίδωσί τε τὰ φάρμακα, καὶ ὑποτίθεται, ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ θέρος τῶν γιγάντων ἀρμόσασθαι. Τοῖς δὲ φαρμάκοις χρησάμενος ὁ Ἰάσων, ἤνυσε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Αἰήτου τοὺς προβληθέντας ἄθλους.

V. 1. Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατῶ. (Τὴν Ἐρατῶ φασὶν ὄρχησιν εὐρηκέναι. Εὐλόγως δὲ ὁ Ἀπολλώνιος μεμοιρᾶσθαι τὴν Ἐρατῶ φησὶ τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργῶν, λέγων δὴ τῶν γαμικῶν. Γάμοις δὲ ἄρα καὶ ὄρχησις ἔπεται.)

Ἐν δὲ τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένοις δύο ἱστοροῦνται γενέσεις Μουσῶν· πρεσβυτέρων μὲν, μετὰ τοῦ Κρόνου γενομένων· νεωτέρων δὲ, τῶν ἐκ Διὸς καὶ Μνημοσύνης.

Λέγεται τῶν Μουσῶν ἡ μὲν Κλειῶ, εὐρηκέναι τὴν ἱστορίαν· Θάλεια δὲ, γεωργίαν καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν· Εὐτέρπη δὲ, μαθήματα· Τερψιχόρη, παιδείαν· Ἐρατῶ, ὄρχησιν· Πολύμνια, λύραν· Μελπομένη, ᾠδὴν· Οὐρανία, ἀστρολογίαν· Καλλιόπη, ποίησιν.

Ἀπορεῖται δὲ, πρῶτον μὲν, διὰ τί οὐκ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως [ὁ Ἀπολλώνιος] ἐπεκαλέσατο τὰς Μούσας, νῦν δ' αὐτὸ ποιεῖ· δεύτερον δὲ, διὰ τί τὴν Ἐρατῶ καὶ οὐ τὰς ἄλλας ἐπικαλεῖται. Πητέον οὖν πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρχόμενος μὲν εἰκότως Ἀπόλ-

λωνα τὸν τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτην ἐπεκαλέσατο· ἐνταῦθα δὲ, ἐπει-
δήπερ περὶ γάμων καὶ θαλίας διαλέγεσθαι μέλλει, θαλιῶν δὲ προ-
στάτιδες αἱ Μοῦσαι, διὰ τοῦτο νῦν τὰς Μούσας ἐπικαλεῖται. Ὅτι
δὲ θαλιῶν εἰσὶ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδή-
λωται·

Οὐδέ τι λήγονται Μουσάων ^{a)} βροτοί. αἱ γὰρ ἔασι
κοίραννοι, αἷσι μέμηλε χορὸς θαλίαι τ' ἐρατειναί.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὐρέτις ὀρχήσεως
ἡ Ἐρατὴ παραδίδοται, μέλλει δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τὸν τῆς Μηδείας
καὶ Ἰάσονος γάμον διηγείσθαι, διὰ τοῦτο τὴν εὐρέτιν τῆς ἐπιβαλ-
λούσης τῶν γάμων ὀρχήσεως ἐπικαλεῖται Μοῦσαν. Διὸ καὶ μετ'
ὀλίγα ἐπήνεγκε μεμοιρᾶσθαι [τὴν Ἐρατὴν] τῶν τῆς Ἀφροδίτης
ὀργῶν. Τῷ γὰρ γάμῳ καὶ ὀρχησις ἔπεται. Ῥιανὸς δὲ φησι μηδὲν
διαφέρειν [ἢ μίαν] ἢ πάσας ἐπικαλεῖσθαι τὰς Μούσας, λέγων
οὕτως·

Πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοῦνομα λέξεις.

Ἴσως δὲ καὶ ἐπειδὴ περὶ ἔρωτος μὲν διαλέγεται, ἡ Ἐρατὴ δὲ παρὰ
τὸ ἐρᾶν παράγεται, διὰ τοῦτο ταύτης μνημονεύει, τὸ κοινὸν εὐεργέ-
τημα αὐτῇ ἀνατιθεὶς διὰ τὸ ὄνομα.

Ἐρατῶ. Ἀντὶ τοῦ Ἐρατοῖ, Ἀττικῶς.

Τὸ ἐξῆς, παρίστασο καὶ εἰπέ.

V. 6. Ἀνωῖστος. Ἀνυπονοήτως.

V. 13. Μεθ' Ἑλλάδα. Ἀντὶ τοῦ εἰς Ἑλλάδα.

V. 16. Ἀποτροπᾶσθαι. Ἀποτρέπεσθαι. (Ὁ δὲ νοῦς,
ὅμως οὐδεμίαν πείραν παρίεναι δεῖ.)

V. 17. Τὴν δὲ παρ' ἄσσον. Παραχρῆμα, εὐθέως. Ἡ
λείπει τὸ καθημένην.

V. 19. Ἀπηλεγέως. Σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ
ἀπλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὸ σοφῶς· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως. Ἐπιφέρει
γὰρ· ἀλλὰ τοι ὅπως φράσσασθαι νοέω.

V. 23. Ἀνδιχα πορφύρουσαι. Διηρημένως μερι-
μνῶσαι.

V. 25. Μετὰ Κύπριν. Πρὸς τὴν Κύπριν.

Ἐπιπλόμεναι. Παραγενόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι.

V. 26. Παιδὶ ἑῷ. Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἐρω-
τα γενεάλογεῖ· Σαπφῶ δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· Σιμωνίδης δὲ,
Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος,

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες ^{b)} Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρει δολο-
μηχάνῳ τέκεν.

Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ χάους λέγει [γενέσθαι] τὸν Ἐρωτα.
Ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα Κρόνου γενεαλογεῖται·

Αὐτὰρ Ἐρώτα Κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε.

V. 28. Θέλξαι ὀϊστευσας. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆσαι, τὸ
μὴ κρατῆσαι ἑαυτῆς διὰ τὸν ἔρωτα.

a) Μουσῶν P. recte. b) δολόμητες P. perperam.

V. 30. Πυκινὴ δὲ, ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καλῶς. Ἀντὶ τοῦ, πυκνὴ καὶ συνετὴ ἤρεσεν αὐτῇ εἶναι ἡ βουλή.

V. 37. Ὅρρα τέ οἱ δεῖμεν. Ὅρρα τε. Οἱ Ἀρισταρχειοὶ δι' ἐνὸς ῥ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν. Ἡρακλέων δ' ἐν δυσίν. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ °).

Τόρρα τὸτ' ἐκ χηλοῦ λαβών.

V. 39. Αἰθούση. Αἰθουσάν, τὴν παστάδα^{d)}).

V. 41—43. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα. Τῶν ἐν Αἰόλου νήσων Ἱέρα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἡφαιστον χαλκεύειν. Πλωτὴν °) δὲ αὐτὴν εἶρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν Ὀδυσσεύος πλάνην. Ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πᾶσαι ἐπλανῶντο, καὶ βάσεις οὐκ εἶχον. Καλλίας^{f)} δὲ οὐ τὴν Ἱέραν φησὶν ἀνακεῖσθαι Ἡφαίστῳ, ἀλλὰ τὴν Αἰπάραν.

Νῆσος ἐνὶ Αἰπάρῃ.

Εἰσὶ δὲ αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αὗται, Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Αἰπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν.

Ἀλλ' ὁ μὲν. Τῶν Αἰόλου νήσων ἐστὶν ἡ Ἱέρα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἡφαιστον χαλκεύειν. Ἰστορεῖ Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα· λέγων εἶναι καὶ ὄροφον ὑψηλὸν, ἐφ' οὗ κρατῆρες εἰσὶ δύο· ὧν ὁ ἕτερος ἐστὶ τὴν περίμετρον τριστάδιος, ἐξ οὗ πολὺ φέρεται φέγγος, ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν φωτισμόν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομεγέθεις. Καὶ τηλικούτος βρόμος γίνεται, καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν Ἡφαιστον, ὥστε ἐπὶ πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἥχον. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκφυσήματος ἀναρρίπτούμενοι μύδροι, διὰ τὴν ἐκπύρωσιν πάντοτε ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὄψιν, καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἥλιον ἔχουσιν. Νύκτωρ μὲν οὖν πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα καλῶς δηλοῦνται· μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς, ὅθεν ἡ φλόξ ἀνίησιν, ὥσπερ νέφος ὑπερκείμενον ὁράται.

Διὰ δὲ τοῦ λέγειν, δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρὸς, ἐμφαίνει^{g)} περὶ τῆς λεγομένης ὑπὸ τοῦ Καλλίου ἀναφυσήσεως τοῦ πυρὸς ἐκ τοῦ χάσματος.

Ἡρι. Ἐωθεν.

V. 48. Ἐσχεθεν. Ἐπαύσατο κτενίζεσθαι.

V. 50. Ἀψήκτους. Ἀκτενίστους.

V. 52. Ἡθεῖαι. Προσφώνησις παρ' Ὀμήρῳ νεωτέρων πρεσβυτέρους. Ἀπολλώνιος δὲ συλληπτικῇ τῇ φράσει κέχρηται· τὸ γὰρ τῇ Ἡρᾷ προσὸν καὶ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἔταξεν. Ταῦτα δὲ ἀρμόσει λέγεσθαι κατὰ τὴν Ὀμήρου ποίησιν. Κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους, οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρᾶς, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστὶ πρεσβυτέρα ἢ Ἀφροδίτη. Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδολῶν τοῦ Οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι.

V. 53. Ἀθηναίᾳς δὲ, πολλοῦ χρόνου ὀφθείσας.

c) Π. XVI, 228. d) παραστάδα λίμαχος, est enim locus Hymn. Dian. P. e) πλαγκτὴν P. f) Leg. Καλ- v. 47. g) συμφωνεῖ P.

Οὐτι πάρος γε. Παραγράφει τὸ Ὀμηρικόν ^{h)}).

— — πάρος γε μὲν οὐτι θαμίζεις.

V. 56. Κερτομέεις. Εἰρωνεύη.

Συνορίνεται. Ταράσσεται, θορυβεῖται.

V. 62. Λυσόμενος χαλκέων. Τὸν Ἴξιονα παρείληφεν, ὅτι δοκεῖ ἐπιχειρηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης.

Φλεγύου ⁱ⁾ υἱὲ δέσποτ' Ἰξίων.

Φερεκύδης δὲ, Αἴτωνος. Φησὶ δὲ, ὡς γαμήσας Δῖαν τὴν Ἥιονέως θυγατέρα, πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα ^{k)}). Ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἥιονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὰ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ· ἐμπροσθεν δὲ ὁ Ἥιονεύς ἀπόλλυται. Λύσσα δὲ τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἀγνίσαι οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων· πρῶτος γὰρ ἐμψύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. Ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιωσας Ἥρᾳ, παρακομίζει αὐτῷ. Καὶ ὕστερον ποιήσας τετρακνημον τροχόν, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν, τιμωρεῖται.

V. 68. Εὐνομίας. Εὐνομία, δικαιοσύνη· καὶ ἡ καλοπραγία.

V. 69. Νιφετῷ παλύνετο. Τῇ χιόνι ἐσκέπαστο.

V. 72. Ὀλοφύρατο. Ὅτι τὸ ὀλοφύρατο εἴληπται ἐπὶ τοῦ ἡλέησεν. Ὀλοφυρόμενος· συμπαθῶν, πάσχων.

V. 73. Διεκπροαλές. Κατώφορον, κατωφερές· καὶ ἐπὶ τὴν ἄλλα προῖον, ῥοῶδες.

V. 76. (Κύπριν. Δεῖπει τὸ ἀκούσασαν.)

Νεοστασίη. Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἐπιστάσει ἐγένετο νέων μύθων. Ἡ μύθων ἐπίστασις εἶλεν αὐτήν, καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου σύννοια.

V. 77. Ὁ δὲ νοῦς, ἐσέβετο δὲ, τιμωμένην ὑπὸ τῆς Ἥρας ἑαυτὴν βλέπουσα.

Ἀντομένην. Ἰκετεύουσαν, λισσομένην.

V. 86. Παρθένον Αἰήτεω. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρα ἀπλῶς. Δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι, τῶν Αἰήτου θυγατρῶν τὴν οὔσαν παρθένον.

V. 89. Δολόεσσα. Ἀντὶ τοῦ φρονίμη. Ἔστι γὰρ ποτε ὁ δόλος καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως.

V. 95. Μενέηνα. Ὠργίσθην. [Περισχομένη κακότητι.] Ἰπεράλγησα.

V. 97. Χαλεφθεῖς. Ὁ νοῦς, χαλεπῶς γὰρ μοι χαλεπαίνων, ἠπειλήσεν, εἰ μὴ ἀποσχοίμην τὰς χεῖρας, ἕως ἔτι τοῦ θυμοῦ κρατεῖ, ὡς μεμφοίμην ἑμαυτῇ.

V. 99. Τὸ δὲ εἰ οἱ οὐκ εὖ κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ γὰρ λαμβάνεται.

V. 106. Ῥαδινῆς. Τρυφερῆς. Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ραδινόν.

Ῥαδινούς πῶλους.

h) II. XVIII, 386. i) Φλεγύαντος P. k) ἔδνα P.

Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κίωνων ραδινούς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου.

— — ραδινούς δ' ἐπέπεμπον¹⁾ ἄκοντας.

V. 107. Παραβλήδην. Ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις. Οὐ γὰρ ἀκουστέον ἐπὶ τοῦ ἀπατᾶν. (Παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ, ἐξ ἀποκρίσεως.)

V. 112. Παλίσσυτοι. Ὅπισθόρμητοι.

V. 114. Ἀπάνευθε Διός. Ἀμφίβολος ἡ φράσις. Τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀπάνευθε Διός, χωρὶς τοῦ Διός· ὃ καὶ μᾶλλον. Ἡ λείπει τὸ ἄλλων, ἢ, χωρὶς τῶν ἄλλων ἐν τῇ Διὸς ἁλώῃ.

(V. 115. Τὸν δὲ Γανυμήδην Ὀμηρος οὐχ ὑπὸ Διὸς ἡρπάσθαι, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν, φησὶν· οὐδὲ δι' ἔρωτα καὶ πόθον, ἀλλ' ὥστε Διὶ οἴνοχοεῦειν^{m)}.)

Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῦειν.)

V. 118. Ἐψιόωντο. Ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. Φίλων δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμίλουν, παρὰ τὸ ἔπος.

V. 120. Μάργος Ἔρωτος. Κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν. Ὡς καὶ, μαινομένου Διονύσου. Καὶ Ἀνακρέων· Τακερὸς δ' ἔρωτος.

Καὶ Ὀμηρος, χλωρὸν δέος.

Ἡ δὲ λαίᾳ ἐσχημάτισται ἀπὸ τοῦ λῶου, ὃ ἐστὶ βελτίονος. Ὄθεν καὶ εὐώνυμος.

V. 122. Ὀκλαδόν. Ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας.

V. 123. Δοιῶ. Λείπει τὸ ἀστραγάλους.

V. 125. Ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας. Καὶ τούτους ἐπαπολέσας τοῖς προτέροις, κεναῖς χερσὶν ἀμηχανῶν, ητοι ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος, μὴ δυνηθεὶς νικῆσαι τὸν Ἔρωτα, ἀπῆλθε. Συμπαίξει γὰρ ὁ Γανυμήδης τῷ Ἔρωτι.

V. 127. Ἐπιπλομένην. Ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν. (Ἡ ταρασσομένην ἐνταῦθα.)

V. 129. Τίπτ' ἐπιμειδιάας. Τί γελᾷς κακὸν μέγα καὶ ἄρδῆτον; ἢ αὐτὸν ματαίως ἐξηπάτησας καὶ παρελογίσω, οὐδὲ δικαίως αὐτοῦ περιεγένου, ἀλλὰ παρελογίσω ἄπειρον αὐτὸν ὄντα;

V. 133. Ἀδρήστεια. Αὕτη τροφὸς Διὸς [, ἀδελφὴ δὲ Κουρήτων]. Καλλίμαχος· Σὲ δὲ κοίμησεν Ἀδρήστεια ἀδελφὴ Κουρήτωνⁿ⁾).

V. 134. Ἀντρω ἐν Ἰδαίῳ. Ἡ τῷ τῆς Κρήτης, ἢ τῷ τῆς Τροίας. Ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ Τρῶες τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, καθά φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος.

V. 137. Κύκλα. Κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους, κυκλώματα. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα.

V. 138. Ἀψίδες δὲ, αἱ συναφαί.

Περιηγέες δὲ, περιφερεῖς, περίδρομοι.

V. 140. Ἐαῖς. Ἔδει τεαῖς εἰπεῖν.

V. 141. Ὀλκόν. Νῦν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος λέγει.

1) ἔπεμπον P. male. m) Π. XX, 234. n) Callim. Hymn. in Iov. v. 47.

V. 143. Θέλξον. Ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχὴν.

V. 144. Ἀμβολίαν, τὴν βραδυτῆτα.

Ἀφαιροτέρη. Ἐλάσσων.

V. 146. Μείλια. Τὰ παίγνια, (δι' ὧν οἱ παῖδες μειλίσσονται.) Ὅμηρος ἐπὶ τῶν ξενίων^{ο)}.

— — ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω

πολλὰ μάλα.

V. 148. Ἀγανοῖσιν. Οὕτω τὸ ἐξῆς, ἡ δὲ ἐπειρύσασα^{ρ)} παρειὰς κῦσε, ποτισχομένη, περιλαβοῦσα καὶ ἀπτομένη^{σ)}, ἀγανοῖς μύθοις ἀμείβετο μειδιόωσα.

V. 153. Ἐνισπίρψης^{τ)}. Ἐνεργήσης, ἐπιβάλης.

V. 158. Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρου. Διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς εἶπεν, ἐπὶ^{υ)} τῇ εἰς Γοργίαν ὥδῃ. καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἡοῦς, ὡς ἤρπασε Τιθωνόν.

V. 166. Ἐν αἰθέρι. Ἀντὶ τοῦ ἀν' αἰθέρα.

V. 167. Ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηός. Ἐῆς ἔδει εἰπεῖν, ἡ σφῆς· ἴν' ἡ, τῆς ἑαυτῶν. Τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τῆς ἑαυτῶν· τὸ δὲ ἔῆς, τῆς ἑαυτοῦ.

(V. 173. Ξυνὴ γὰρ χρειώ. Κοινὴ γὰρ ἡ χρεία καὶ οἱ λόγοι.

V. 174. Ὁ δὲ σῖγα νόον. Ὁ δὲ κατὰ σιγὴν πράττων καὶ ἐν ἑαυτῷ κρύπτων τὸ συμφέρον, οὗτος τὴν σωτηρίαν ἡμῶν παραιρεῖται.)

V. 186. Σφέτερον κτέρας. Οὐκ ὀρθῶς τὸ σφέτερον. Ἔστι γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. καὶ ἀμαρτάνει. Ἔδει γὰρ ἐνικόν, καὶ οὐ πληθυντικόν· ἀποχωρίσαι ἐὼν κτέρας.

V. 187. Λωῖτερον. Ἀντὶ τοῦ λῶρον, συγκριτικόν. Τὸ δὲ λωῖτερον παρῆκται διὰ τὸ μέτρον.

V. 190. Ὅδε καὶ ποτε. Ἀπὸ ὀξείας τὴν πρώτην συλλαβήν. Κατὰ ἀναφορὰν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ Αἰήτου. (Τὸ δὲ ἐξῆς, ὅδε καὶ ποτε Φρίξον ἔδεκτο πατρὸς φεύγοντα θυηλάς.)

V. 199. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο. Τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ ποταμοῦ τόπου, ὅπου ἐστὶ θορεῖν^{υ)} καὶ πηδῆσαι ἀπὸ τῆς νεώς.

V. 200. Κίρκαιον πεδίον. Ἀπὸ Κίρκης. Τὴν δὲ Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφὴν, τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι. Ταύτην Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν θυγατέρα Αἰήτου καὶ Ἐκάτης τῆς Περσέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας λέγει. Ἡλίω γὰρ φησὶν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· οἷς ὀνόματα ἦν Περσεὺς καὶ Αἰήτης. Τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν· καὶ Αἰήτην μὲν Κόλχους καὶ Μαιῶτας, Περσέα δὲ τῆς Ταυρικῆς βασιλεῦσαι· καὶ [τὸν Περσέα πρεσβύτερον ὄντα] γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινά, καὶ γενέσθαι αὐτῷ [ἐξ αὐτῆς] θυγατέρα, ἡ ὄνομα Ἐκάτη. (Οἱ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν Ἐκάτην

ο) Π. IX, 147. ρ) ἐπερίσασα P. ς) ἀπτομένη P. τ) ἐνισκίμψη. P. σ) ἐν P. rectius. υ) θροεῖν P.

φασίν αὐτῷ γενέσθαι,) ἀνδρικὴν περὶ τὰ κνηχαιτικά, καὶ [περὶ τὰς καλουμένας Ἑκάς διατρίβουσιν] πρώτην θανασίμους δίξας εὐρεῖν· καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. Ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς Κόλχους Αἰήτη τῷ πατραδέλφῳ· ἀφ' ἧς γενέσθαι Κίρκην καὶ Μήδειαν. Τὴν δὲ Κίρκην, πρεσβυτέραν οὔσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα, τὰ μὲν διακούσασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφευρηκυῖαν, πολλὰ καὶ δεινὰ [φάρμακα]. Μήδειαν δὲ, νεωτέραν μὲν Κίρκης, οὐχ ἡττωμένην δὲ αὐτῆς. Ταῦτα μὲν (οὗτοι) [Διονύσιος]. Ἡσίοδος δὲ φησι [ἐν τῇ Θεογονίᾳ] τὴν Κίρκην τοῦ Ἥλιου θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

Κίρκη δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ἰπεριονίδαο,

τίκτεν Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονι ἐν φιλότῃτι

"Αγριον ἢ δὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε" u).

V. 202. Τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων. Τὰ τῶν ἀρσένων σώματα οὐ θέμις Κόλχοις οὔτε καλεῖν οὔτε θάπτειν· βύρσαις δὲ νεαραῖς εἰλοῦντες v) ἐκρέμων τῶν ἀρσένων τὰ σώματα, τὰ δὲ θήλια τῇ γῇ ἐδίδοσαν, ὥς φησι Νυμφάδωρος, ᾧ ἠκολούθησε. Σέβονται δὲ μάλιστα οὐρανὸν καὶ γῆν.

V. 209. Ἡ γὰρ κε δίκη θεσμοῖο. Ἀντὶ τοῦ, οὗτος γὰρ ὁ τρόπος τοῦ νόμου.

(V. 215. Τεθιπότες ἔρκε' ἄνακτος. Τὴν ὀχύρῳσιν τῆς οἰκῆσεως. Τῶν οἰκημάτων τὴν ἀσφάλειαν.)

V. 218. Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν. Ἐπὶ χαλκοῖς πορεύμασιν, ἢ χαλκοῖς κιονοκράνοις.

V. 222. Ἐλάχηνεν. Ὄρουξεν, ἔσκαψεν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κατεσκεύασεν.

V. 224. Θυώδεις νᾶεν ἀλοιφῇ. Ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρρει, ἢ εὐώδες ἔλαιον.

V. 225. Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκεν. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ τὴν Πλειάδων δύσιν λέγων τὴν κρήνην θερμὸν ρεῖν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτολὴν ψυχρὸν, οὐ παρέστησεν εἰλικρινῶς τὸν καιρὸν. Δύο γὰρ εἰσιν ἐπιτολαὶ τῶν ἀπλανῶν ἄστρον, καὶ δύο δύσεις. Ἐφ' αὐτῇ ἐστὶν ἐπιτολή, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἰσθῇται τι ἄστρον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὁφθῇ. Ἐφ' αὐτῇ δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις ὕστατον δύνον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύνει. Ἐσπερία δὲ ἐπιτολή, ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. Ἐσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύνοντος ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταδύνον αὐτὸ, ὥς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. Ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς κρύψις ὀνομάζεται.

V. 226. Αἱ δὲ Πληϊάδες, Πληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἀτλαντος· ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν· ἢ μᾶλλον παρὰ τὸν πλειῶνα, ὃ ἐστὶν ἐνιαυτός. Σημαντικαὶ γὰρ

u) Hesiod. Theog. 1011. v) ἐνελοῦντες P. rectius.

αὐται καὶ χειμῶνος καὶ θέρους. Αὐται δὲ τὴν ἐναντίαν αἰὲ πορεῖαν ποιοῦνται τῷ Ὠρίωνι. Συναντῆσαι γάρ ποτε λέγεται τῇ Πληϊόνῃ μετὰ τῶν θυγατέρων (κατὰ τὴν Βοιωτίαν) καὶ εἰς ἔρωτα ταύτης ἐκπεσὼν ^{ω)} ἐδίωκεν, ἥ δὲ ἔφευγεν. Γενέσθαι δὲ τὸν δρόμον αὐτῶν φασὶν ἀδιάλειπτον· καὶ οὕτω καταστερισθῆναι τὰς Πληϊάδας τὸν Ὠρίωνα φεύγουσας.

V. 230. sq. Ὅτι δὲ χαλκόποδες οἱ ταῦροι, καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ Φερεκύδης φησί.

V. 232. Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον. Δύο ἄρότρων εἰσὶν εἶδη. Τὸ μὲν, πηκτόν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. Πηκτόν μὲν, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχον τὸ ἔλυμα. Ἔστι δὲ τὸ ἔλυμα, ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. Τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας γύης καλεῖται. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεὺς. Τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσσαβα λέγουσι. Τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. Αὐτόγυον δὲ ἐστίν, οὗτινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. Τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ἄρότρων Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει.

V. 233. Ἐῤῥηλασεν ἡελίῳ τίνων χάριν. Πέπλασται ὁ μῦθος διὰ τὴν τῶν ποδῶν χωλότητα. Οὐ μέντοι πιθανῶς. Μείζονα γὰρ εἶχεν δύναμιν τῶν γιγάντων, δι' ἧς αὐτοῦς ἐτρέψατο ^{α)} ἄν. Ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος αἰτίαν ἀποδέδωκε, δι' ἧς ὁ Ἥφαιστος κατεσκεύασε τῷ Αἰήτῃ τοὺς τε χαλκῶνυχας ταύρους καὶ τὸ ἄροτρον. Ὅτι δὲ δυνατὸς ἦν Ἥφαιστος, Ὅμηρος ἐδειξεν ἐπὶ Ἐάνθου τοῦ ποταμοῦ.

V. 234. Φλεγραίη. Φλέγρα πεδῖον ^{γ)} Θράκης, περὶ Παλλήνην, ἐνθα οἱ θεοὶ τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν.

V. 235. Μέσσαυλος. Τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὅπου τῶν βοῶν αἱ στήσεις. Μέσσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν εἰς τε τὴν ἀνδρωνῖτιν καὶ γυναικωνῖτιν.

V. 237. Δαιδαλέη δ' αἰθούσα. Στοὰ δὲ ποικίλη ἦν ἐκατέρωθεν τῆς οἰκίας.

V. 238. Λέχρις. Ἐκ πλαγίου δὲ τῆς αἰθούσης ὑψηλότεραι ἦσαν οἰκοδομαί· ὅ ἐστι πύργοι.

V. 242. Τὸν μὲν Καυκασίη. Ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς Εὐρυλύτην ^{α)} αὐτὴν λέγει. Διονύσιος δὲ (ὁ Μιλήσιος) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προείρηται. Σοφοκλῆς Νεαίραν, μίαν τῶν Νηρηίδων. Ἡσίοδος δὲ Ἰδυίαν.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίου,

γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν ^{α)} καλλιπάρηον ^{β)}).

Ἐπιμενίδης δὲ φησὶ Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην· μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διοφάνης δὲ ἐν τῇ α τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

ω) ἐκπεσὼν P. rectius. x) καταστρέψατο P. γ) πόλις P. z) Ἐρι-
αύγην P. simillimum nostro, si ma-

iusculis scribas. α) Εἰδυίαν P. et
sic antea. β) Hesiod. Theog. 957.

Προγενέστερον δέ φασι τὸν Ἀψυρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτην ἐξ Ἀστεροδείης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρὸς.

V. 255. Ἐκ τοῦ παῖσαι. Ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ^ο), ἵνα τὸ εἰς τόπον σημαίνῃ.

V. 257. Ὑψοῦ χάσματι. Ἐδει ὑπόσει. Τὸ γὰρ ὑψοῦ τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑπόσει τοῦ εἰς τόπον. Ὅμηρος ^α) Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο.

V. 260. Οὐκ ἄρ' ἐμέλλετον. Ἀφροντίστως με καταλιπόντες, ὅμως οὐκ ἐμέλλετε μακρὰν πορεύεσθαι. Ὑποστρέψαι οὖν ὑμᾶς ἢ μοῖρα πεποίηκε.

V. 261. Τηλόθι. Κάνταῦθα ἀντὶ τοῦ τηλόσε.

V. 262. Ἐκ ποθεν ἄτης. Ἀντὶ τοῦ, ἔκ τινος βλάβης. (V. 265. Ὀρχομενοῖο. Καὶ Ἑλλάνικὸς φησι τὸν Ἀθάμαντα Ὀρχομενὸν ὠκηκέναι.)

V. 267. Ἐὴν μητέρα. Ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν.

V. 275. Πολιοῖο. Πολιὸν τὸ διαφανές.

V. 276. Τετρηχῶς. Ὁ δεδαμασμένος ^ο).

Οἶστρος. Διαφέρει οἶστρος μύωπος. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἀπογεννᾶται τῶν ξύλων, ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεοντων ζωαρίων.

V. 277. Τὸ δὲ τέλλεται, κατὰ ἀφαίρεσιν ἐστι τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ στέλλεται.

V. 281. Ὁξέα δένδρων ^α). Ἀντὶ τοῦ, συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας ^β), ὁξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ Ἀπολλόδωρος. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

V. 288. Ἀμαρύγματα. Τὰς λαμπάδας ^η) τῶν ὀφθαλμῶν λέγει.

Καὶ οἱ ἄηντο. Πνοὴν ἔπεμπον, ἣ ἐμετεωρίζοντο.

V. 291. Ὡς δὲ γυνή. Καὶ Ὅμηρος ^ι).

Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ.

V. 294. Ἀγχι μάλ' ἐγρομένη. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος.

Ἐγήμεν ἔναγχος.

ἀντὶ τοῦ νῦν, ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

V. 296. Εἰλυμένος. Κεκαλυμμένος. Οἶον κεκρυμμένος· εἰς γὰρ τοῦτο καταστρέφει.

V. 298. Ἀκηδεῖησι. Ταῖς πολυκηδείαις. τοῦτ' ἐστι ταῖς λύπαις.

V. 302. Σφετέρης. Ἀντὶ τοῦ ἰδίας.

V. 306. sq. Ἡέ τις ἄτη. Οἶον, κακὸν τι ὑμᾶς ἐνεπόδισε κατὰ τὸν πλοῦν. Τὸ γὰρ ἐνέκλασε, κατὰ μεταφοράν, ἐνεπόδισε.

ς) ἔκτοσε P. rectius. d) Il. I, 486. suspicatur Schaefer. h) λαμπηδόνας
e) Τετρυχῶς, ὁ τετραχυμμένος. P. rectius. i) Od. V, 488.
P. f) δένδρων P. g) ἐπικάμψας

V. 311. Κίρκην Ἑσπερίης. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην· ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος, κατακηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προσηρημένῳ πελάγει.

Ἑσπερίης εἶσω χθονός. Περὶ τὴν Ἰταλίαν ὤκησεν ἡ Κίρκη· ὅθεν ὄρος Κίρκαϊον ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρσηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν. Ἑσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται.

V. 322. Ποτὶ ξερὸν. Ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ τῆς θαλάσσης. Ἡ δὲ ποτὶ πρόθεσις παρὰ μὲν Δωριεῦσι [ἀντὶ τῆς] πρὸς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ Ἰωσιν ἐληπται ἀντὶ τῆς παρὰ. "Ομηρος^{k)}.

— — — ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ.

Καὶ ἡ Δωρικὴ παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον^{l)} ἄγοντας.

V. 327. Νηὸς ἑῆς. Κακῶς τὸ ἑῆς, ἐπὶ πλήθους. "Ἐστι γὰρ ἐνικόν. "Ἐδει δὲ εἰπεῖν σφετέρης.

V. 335. Σφωῖτέρη. Κακῶς εἶπεν ἐπὶ ἐνικοῦ. "Ἐστι γὰρ δυϊκόν.

(Ὁ δὲ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατάγει, ὡς Ἑλλάνικος.)

V. 337. Στεῦται ἀμειλίκτοιο. Ὁ νοῦς, Ὁρίζεται δὲ τοὺς ἀπ' Αἰόλου οὐκ ἐκφεύξεσθαι τὸν ἀνεξίλαστον χόλον τοῦ Διὸς, οὐδὲ τὸ μίasma καὶ τὴν Φρίξου ποινὴν, πρὶν τὸ κῶας εἰς τὴν Ἑλλάδα κομισθῆναι. Τὸ δὲ ἐξῆς, Στεῦται δὲ Αἰολιδῶν γενεὴν οὐχ ὑπαλύξεν ἀμειλίκτοιο Διὸς μῆνιν καὶ χόλον, πρὶν ἐς Ἑλλάδα ἐκείσθαι.

V. 342. Τάων. Τῶν Κολχικῶν κακίστης ἐτύχομεν νηός.

Ἐπεκύρσαμεν. Ἐνετύχομεν.

Ἡλιθα. Ἀθρόως.

(V. 350. Αὐτῷ. Ἀντὶ τοῦ σοί.

V. 354. Δῆθεν. Παρέλκεται τὸ δῆθεν. Εἰ δὲ προαιρῇ, φησὶν, ἐκάστου γινῶναι τὴν γενεὰν καὶ τοῦνομα, πάντα ἐξείποιμι.

V. 356. Οἰόπερ. Οὐτινος χάριν.

V. 359. Οὕτω κεν γνωτός. Ἀντὶ τοῦ συγγενῆς· ἢ ἀνεψιδοῦς, δισεξάδελφος. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοί, Αἰόλου παῖδες. Κρηθέως Αἴσων, Αἴσονος Ἰάσων· Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος, οὗ Ἄργος.)

V. 368. Ἡερέθοντο. Ἐμετεωρίζοντο τῷ νῷ χολουμένῳ. Ἀντὶ τοῦ οἰδαίνοντο, ἐφυσῶντο.

(V. 375. Αὐτίκα. Ἀντὶ τοῦ νῦν.

V. 376. Ἐν δὲ τῷ κέεσθαι, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔολπα.)

"Ἄλλως. Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες, προσεκτέον, ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. Ἰσως οὖν αὐθις ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ρητέον^{m)} καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' Ἑλλάδος, εἰςⁿ⁾ Ἑλλάδα· ἢ, οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψετε εἰς Ἑλλάδα. Ἡ^{o)} στίξαντας εἰς τὸ Ἑλλάδα τελείαν,

k). Π, I, 245. l) τὰν σπάρταν P. recte. m) ληπτέον P. male. n) ἐφ' P. recte. o) εἰτα P.

τὸ ξηρὸς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ καὶ τὴν βασιλείον τιμὴν. Ὡστε οὐ γραπτέον, οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ', οὐκ ἐπὶ κῶας· οὐδὲ, σκῆπτρά τε, ἀλλὰ, σκῆπτρα δέ. Οἱ δὲ σχολιογράφοι εἰκόασιν ἄλλη τινὶ γραφῇ ἐντυχεῖν· φασὶ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ νοεῖσθαι τὸ ἔολπα. Οὐδαμοῦ δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα.

V. 386. Αἰήτη, σχέο μοι. Ὡ Αἰήτη, ἐπίσχες ἢ ἀνάσχου μοι περὶ τούτου τοῦ στόλου.

V. 388. Οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. Οὐδὲ ἐφιέμενοι τῆς σῆς βασιλείας.

V. 395. Σφωῖτέροισι. Κακῶς τῷ σφωῖτέροισιν ἐχρήσατο. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεοῖσι P).

(V. 396. Τὸ δὲ ἔσκεν Ὀμηρικῶς.)

V. 399. Πειρήσαιτο βίην. Πείραν λάβοι τῆς ἰσχύος τῶν ἡρώων.

V. 400. Ὑποβλήδην. Κακῶς τὸ ὑποβλήδην. Κεῖται γὰρ πρὶν ἢ καταλῆξαι τὸν ἕτερον λέγοντα.

(V. 401. Τὸ δὲ, διηνεκέως ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγορεῖς.)

V. 406. Ἑλλάδι κοιρανέοντα. Τὸν Πελλῖαν λέγει.

(Τὸ δὲ ἄνω ῥηθὲν μεγαίρω, ἀντὶ τοῦ οὐ φθονῶ ὑμῖν, ὡς ὁ Πελλῖας. Πείραν δὲ λαβὼν τῆς σῆς ἀνδρείας παρέξω τὸ δέρας· οὐ γὰρ φίλον μοι τὸ φθονεῖν.)

V. 408. Ὀλοόν. (Τὸν ἄθλον.) [Τὸ μέγα καὶ ἀνύποιστον.]

V. 409. Δοιῶ μοι πεδίον. Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Δυδῇ (ἡφαιστοτεύκτους) [χαλκόποδας] τοὺς ταύρους ἀπεφώνησε.

(V. 411. Στυφελήν. Τράχειαν.)

V. 412. Πεντηκοντόγυον φησι Φερεκύδης (ἐν τῇ ἕκτῃ).

V. 413. (Σπόρον. Πυρόν.)

Ὀλκοῖσι. Ταῖς ἐγχαράξεσιν. Ἐλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου, ἡ γῆ διαρδῆγνυται.

(Δηοῦς. Δήμητρος.)

V. 416. Κείρω. Κτείνω.)

Περισταδόν. Περιεστῶτας καὶ ἐναντιουμένους. (Ἡ ἐξισοῦντας.)

V. 422. Πάρος. Νῦν ἐπὶ τόπου τὸ πάρος. Κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνον.

V. 427. sqq. Περιπολλὸν ἐέργεις. Ὁ νοῦς, λίαν με τῷ δικαίῳ ἐγκλείεις. (Διόπερ ἐγὼ καίπερ ὑπερφέροντα τῇ βίᾳ τὸν ἄθλον ἐποίησα μέχρι θανάτου.)

Ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὴν μοῖραν μόρον.

(Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις χειρόν ἀνάγκης, καὶ ἦν ἀφίγμεθα πρὸς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως.)

V. 438. Μετελθεῖν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς. πρὸς ἀμείνονα φῶτα ἐλθεῖν.

(V. 439. Ἀπηλεγέως. Ἀποτόμως.)

V. 441. sq. Τὸ μεσσηγὺς αἰτίας ἀποδοτικόν, διὰ τί κατόπιν ἐκείνων ἐπορεύετο ὁ Ἄργος. Διότι, φησὶν, ἔνευσε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔτι λιπέσθαι καὶ μεῖναι ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οἱ δ' ἦσαν καὶ ἐξῆλθον, οἱ περὶ Ἰάσονα δηλαδὴ.

V. 444. Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα. Ἐχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, παραθεμένη τὴν λιπαρὰν καλύπτραν, ἐθαύμαζε.

(V. 446. Κῆρ' ἄχει. Τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἀλίσκουσα.

Νόος δέ οἱ. Ὁ νοῦς, τῷ δὲ νῷ ἀνεθεώρει τὸν Ἰάσονα. Οἶον, καθάπερ ὄνειρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ Ἰάσονος.)

V. 453. Προπρὸ δ' ἄρ'. Ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς ἀνειδωλοποιούσαν τῷ νῷ ἐμφαίνουσι. Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, προπροκυλινδόμενος.

[V. 455. Ἐν δὲ τῷ οἶά τε ἔειπ' τὸ οἶα θαυμαστικῶς πεῖται.]

(V. 460. Ὀδύρετο δ' ἡὔτε. Ἐθρήνευ δ' αὐτὸν ὡς ἡδὴ τεθνηκότα.

V. 461. sq. Ἐλέω δὲ συνεχομένη, ἐκκαίεν ἐπ' αὐτῷ λυπούμενη.)

V. 464. Εἴθ' ὅγε. Τὸ εἴτε οὐ πρὸς τὸ φθίσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προφερέστατος ἀναφέρειν δεῖ, ἢ ἢ, εἴτε ὅγε προφερέστατος τῶν ἡρώων φθίσεται, εἴτε χείρων, ἢ γουν χείριστος. Κεῖται γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ὑπερθετικοῦ.

V. 466. Ἐρρέτω. Φθειρέσθω. Ἡ ὥφελε χωρισθῆναι ἀπαθῆς, μηδὲν παθών. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήριος.

V. 467. Πότνα θεὰ Περσητ. Περσητῖδα τὴν Ἐκάτην λέγει, ὡς τοῦ Περσέως θυγατέρα. Τινὲς δὲ αὐτὴν φασὶ Διὸς εἶναι παῖδα. Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δήμητρος γενεαλογεῖται.

Καὶ τότε δὴ Ἐκάτην Διὶ τέκεν εὐπατέρειαν.
Βακχυλίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν θυγατέρα.

Ἐκάτα, δαδοφόρου ^{q)} Νυκτὸς μεγαλοκόλπου ^{r)} θυγατερ. Μουσαῖος δὲ, Ἀστερίας καὶ Διὸς. Φερεκύδης δὲ, Ἀρισταίου τοῦ Παίονος.

V. 470. Οὐνεκεν. Ὅτι οὐκ ἐπιχαίρω ἐγὼ κακοῖς. Ὁ δὲ λόγος ἐρωτικός.

V. 471. Ἐόλητο. Ἐτετάρακτο καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν.

(V. 474. Ὑπερβατόν ἐστι. Τὸν γὰρ Ἰάσονα ὁ Ἄργος προσέειπεν.

V. 478. Ἐκάτης. Εἰς ἣν αἱ φαρμακίδες ἀναφέρονται.)

V. 482. Ἀντιβολήσων. Συναντήσων, Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κοινολογῆσθαι, συντάξομαι.

V. 485. Ὡ πέπον. Ὡ γλυκύτατε, προσφιλέστατε. Ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μελίχρους.

q) δαιφόρου P. δαδοφόρος emendant Ruhnke ad Hymn. in Cer. v. 24. Ugen. ad Homer. Hymn. p. 517. et

Jacobs. Animadv. ad Anthol. I, 1 p. 390. r) μελανοκόλπου corrigunt Ugen. l. c. et Jacobs. p. 391.

- (V. 490. Παρεάντας. Τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.
 V. 493. Ἀντικρύ. Φανερώτατα, ἐναντιώτατα.)
 V. 494. Διειρομένοισι. Διερευνῶσιν, ἢ λέγουσιν. (Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἐστὶ τελεσθησόμενον οὔτε ἔμοι λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασρόμενα.)
 V. 497. Ἐφίετο. Ἐνετείλατο *).
 (V. 500. Ὁ δὴ νύ οἱ. Τὸ ἐξῆς, ὅπερ αὐτῷ συντόμως ὑπεσχόμην. Οὐκ ἦν γὰρ ἄλλο τι σκέψασθαι βέλτιον.
 V. 502. Ἀνήνυτος. Δυσκατόρθωτος.)
 V. 510. Περφυλαγμένος ἐντύναιο †). Φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. Ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω.
 V. 511. Ἐῆ. Κακῶς τὸ ἐῆ ‡) τρίτου γὰρ ἐστὶ προσώπου. Ἔδει δὲ σῆ.
 V. 513. (Οὐ γὰρ ἔγωγε. Ἀντὶ τοῦ; ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. Τί γὰρ πλεον ἢ θάνατός με περιμένει;) Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς.
 (V. 523. Ἀλλὰ τιν' οἶω. Δύναται, φησὶν, ἢ μήτηρ ἢ ἑμὴ πείσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον.) [Ἐτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Ἀργον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα.] Ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικοῖς Ἰδμων ἀναστὰς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.
 V. 529. Δάε. Ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε.
 V. 530. Νήχυτον ὕδωρ. Τὸ πολύχυτον. Τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. Καὶ ἀχύνετον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἰωνας καὶ Σικελιώτας. (Διονύσιος Πλαζομέναις ἵνα λύσσαν ἀχύνετον ἦκα βαλοῦσα.)
 V. 533. Ἀστρα τε καὶ μήνης. Τὸν παραδεδαμένον μῦθον λέγει, ὥς αἱ φαρμακίδες κατάγουσι τὴν σελήνην. Τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν.) Τὸ παλαιὸν ᾤοντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. Διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκράτους §) χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ·
 Μάγοις ¶) ἐπωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κορη,
 ψευδὴς ¶) σελήνης αἰθέρος καταιβάτις.
 (V. 539. Τάχα. Τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.)
 V. 541. Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περὶ στερεὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον x). [Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ.] παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται.
 (V. 551. Κέαρ δέ μοι. Ὡς δὲ ἡ ψυχὴ μου προορᾶται, οὕτως γένοιτο.
 V. 564. Μεμαώς. Ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν. Οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τίς πρόθυμός ἐστι.

*) ἐνετείλλετο P. †) ἐντύνεο P. Theocrit. p. 318. v) Μάγοιο P.
 ¶) Δημοκρίτου P. cf. Heins. Lect. w) δευδὴς P. x) λάγνη P.

V. 579. Στεῦτο. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο.)

V. 583. Ἀποφλύξωσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐκφυσθήσωσιν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. Ἐνθεν καὶ ὁ φλύαρος.

(V. 584. sq. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι. Λείπει τὸ ὑπέμεινεν.)

V. 587. Εἰ μὴ οἱ Ζεύς. Ἀγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

V. 588. Ὡς κεν προσκηδέος. Ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φρίξας τοῦ Αἰήτου. [Ἀντιᾶν τὸ ἀπολαύειν.]

V. 594. Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ μέλλια τίσειν. Τιμωρίαν ἀποτίσειν. Χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φρίξου παῖδας. (Τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται, ὥς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἥλιου ἠκηκόει.) Ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. Τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζεύξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

V. 597. Ἀκηδέες. Ἀκηδῆς, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἐτέρων γ).

(V. 599. Χρῆναι. Γράφεται χρεῖω.)

V. 600. Σφωϊτέρης. Κακῶς τὸ σφωϊτέρης θυϊκὸν ἐπὶ ἐνικοῦ ἐχρήσατο. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἑῆς, ἢ ἧ, τῆς ἑαυτοῦ εἶναι δέος. Λείπει τὸ ὑπελάμβανεν.

V. 601. Τῷ κε καὶ ἐλδομένους. Παρατατικὸν εἴληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. Καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἢ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὥς. Τὸ γὰρ ἑξῆς οὕτως ἐστὶ, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδεκτέον καὶ τοῦτο, ὥς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς.

V. 610. Παρηγορέεσκεν. Παρεκάλει. Ἐφιλοφρονεῖτο.

V. 615. Ἀμφαδά^{z)}. Ἀκουστά, φανερά.

V. 616. Κατελώφεεν. Ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπαυεν ὁ ὕπνος.

(V. 622. Σφέτερον. Καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. Πληθυντικὸν γὰρ ἐστὶν ἐνικοῦ προσληπτικόν. Ἔδει δὲ ἓν δόμον εἰπεῖν.

V. 625. Σφωϊτέρους. Οὐχ ὑγιῶς οὐδὲ νῦν τὸ σφωϊτέρους. Θυϊκὸν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ ἐνικοῦ. Ἔδει οὖν εἰπεῖν ἑούς.

V. 628. Ἀμφω. Ἀμφότεροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ.)

V. 629. (Ὡς κεν ἰθύσειεν. Ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλοι.) [Ἰθύνειν ἐνταῦθα τὸ δικάζειν.]

V. 641. Ἐμπα. Ἀντὶ τοῦ ἔμψης.

(V. 796. Καὶ οὕς. Κακῶς τὸ οὕς. Βέλτιον δὲ τὸ εὖς, ἵνα ἐκ τῶν γυναικῶν ἢ ὁ λόγος.)

V. 802. Φωριαμόν. Νῦν τὴν κοιτίδα λέγει. Σαφές δ' ἐκ τοῦ, ἐνθεμένη ἐπὶ γούνασιν. Ἐτυμολογεῖ δὲ τὴν φωριαμόν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ.

Φωριαμόν δ' ὀνόμηναν, ὃ μιν κύθε φώριον ἄγρην ἐκ τοῦ φωριαμός κικλήσκεται ἀνθρώποισιν.

[Ραισθηρία δὲ τὰ φθαρτικά.]

V. 805. Ἀστεγές. Ἀντὶ τοῦ πολυστεγές. Τὸ γὰρ α νῦν ἐπιτατικόν· ὥς ἄξυλος ὕλη.

V. 807. Τόφρα πάσαιτο. Τὸ τόφρα ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται. Τὸ δὲ ὄφρα, ποτὲ μὲν τὸ ἵνα δηλοῖ, "Ομηρος^{e)}·

"Οφρα μὴ ἄσπερμος γενεή — ποτὲ δὲ προηγούμενόν ἐστιν, ἀνταποδοτικὸν ἔχον τὸ τόφρα. "Ομηρος^{f)}·

"Οφρα μὲν ἦως ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ.

(Τὸ πάσαιτο οὐχ ὑγιῶς. Οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ τούτου μετάληψις.

V. 813. Ἐνὶ ζωοῖσι. Τὰ ἐν τῷ ζῆν ἀρεστὰ ἐλογίζετο.)

V. 836. Λήθη ἀχέων. Λήθην ποιούμενη τῶν τε παρουσῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπανξηθησομένων.

V. 847. Δαίραν μουνογένειαν. [Τὸ κούρην μουνογένειαν γράφεται καὶ Δαῖραν μουνογένειαν.] Τὸ Δαίραν κατ' ἔλλειψιν ἐστὶ τοῦ ε, διὰ τὸ μέτρον. Δάειρα γὰρ ἐστὶ. (Λέγει δὲ τὴν Περσεφόνην, ὥς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν.) Νυχίαν δὲ εἶπεν, ἥτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν, νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν, ἥ ἦν νυκτὸς οὔσης ἐξιλάσκονται. Εὐλογον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τόπων κρατοῦσαν κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκεσθαι. Ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ^{g)} συγκατατίθεται. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίραν.

[Ἀρεσάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ φιλοφρονησάμενος. Τὸ δὲ ἱκμαίνοιτο ἀντὶ τοῦ ὑγράνειν ἢ εὐφράνειν.

V. 851. Ἀνέσχε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη τὸ φάρμακον.]

V. 858. Τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσι. Τὸ ἀποφερόμενον ὑγρὸν, ὅπὸν εἶπε τῆς φηγοῦ.

V. 859. Κασπίη ἐν κόχλῳ. Κάσπιον πέλαγος παρὰ τῷ ὠκεανῷ· παρ' ᾧ καὶ ἔθνος Κάσπιον, ὁμορον Πέρσαις. Ἐχει δὲ ὁ ὠκεανὸς μεγίστους κόχλους^{h)}, ἐφ' ὧν, φησὶ, τὸ φάρμακον εἴλετο. Ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς τερατεύεται τὰ περὶ τὴν ῥίζαν. Παρ' οὐδενὶ γὰρ τῶν ῥιζοτόμων εἴρηται. Τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ φησὶ παραπλήσιον Κωρυκίῳ κρόκῳ. Τὸ δὲ Κωρύκιον, καὶ χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος.

Περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ Ἐπι-

e) II. XX, 303. f) II. VIII, 66. g) Ἑξηγηματικῷ P. h) κόλχους P.

τομῇ τῶν Γεωγραφουμένων. Ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ· ἢ παράκειται ἔθνος ὠνομασμένον Κάσπιον, ὅμορον δὲ Πέρσαις.

V. 860. Ἐπτά μὲν. Ἐφ' ἑπτὰ ποταμῶν λουσαμένη ὕδασι. Τεράτεται δέ.

V. 861. Ἐπτάκι δὲ Βριμῶ. Ἐπτάκις δὲ φησι καὶ τὴν Ἑκάτην ἐπικαλέσασθαι. Δοκοῦσι γὰρ αἱ φαρμακίδες τὴν Ἑκάτην ἐπάγεσθαι. Βριμῶ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ φόβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκαταῖα¹⁾· καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν πρὸ εἶδος, διὰ τὸ Ἐμπουσάν καλεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον· (Τόσσοι γὰρ πέλεται βρόμος²⁾).

Ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. Τὸ δὲ βρι ἐπικάσεώς ἐστιν, ὡς τὸ, — — βριήπυος ὄβριμος³⁾ Ἀρης⁴⁾.

Ἰσως οὖν Βριμῶ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν, βριμήνις τις οὖσα.

V. 865. Τιτηνίδος. Ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ὁ Προμηθεύς, δι' ὃ τὴν ρίζαν ἔφη Τιτηνίδα, διὰ τὸ ἐκ Προμηθέως βεβλαστηκέναι, ὃς εἷς ἦν τῶν Τιτάνων [, διὰ τοῦτο τὴν ρίζαν ἔφη Τιτανίδα τοῦ φαρμάκου]. Διὰ τούτων δὲ τερατεύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ρίζης, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν Προμηθεά ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ.

V. 876. Λιαροῖσιν. Λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. Ὀμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ θερμοῖς.

Παρθένιος δὲ, ποταμὸς Παφλαγονίας.

Παραγράφει δὲ τὰ ἐν Ὀδυσσεΐα^{m)}.

Οἷη δ' Ἀρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος λοχέαιρα.

V. 881. Ἀμορβάδαςⁿ⁾ τὰς ἀκολούθους φησί.

V. 890. Ἰεμένη. Ἀντὶ τοῦ ἱεμένως, προθύμως.

Ἡ δὲ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς· ἴν' ἢ, πρὸς τὰς δμῶας.

V. 891. Οὐδ' ἐνόησα. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

V. 899. Λεξάμεναι. Ἀντὶ τοῦ συλλεξάμεναι. Ἡ ἀνακλιθεῖσαι. Ὡς καὶ Ὀμηρος^{o)}.

Λέξεται ἐν μέσσησι νομεύς^{p)}.

V. 902. Παρατρέπει. Προτρέπει.

(V. 903. Σῖγα ἔχετε. Σιωπῇ κατέχετε, μαθοῦσαι ἐξ ἐμοῦ.)

V. 905. Ὑπέστη. Κατεδέξατο ἐπὶ τοῖς βουσὶν ἀγωνίσασθαι.

Ἡ περὶ, ἀντὶ τῆς ὑπό.

V. 908. Εἰς ὠπὴν. Εἰς ὄψιν μου, ἐναντίον ἐμοῦ.

V. 914. Κασιγνήτων. Λείπει ἢ παρὰ· ἴν' ἢ, παρὰ τῶν κασιγνήτων εἰσήκουσε τὴν Μήδειαν κατὰ τὸν ὄρθρον ἀφίξεσθαι εἰς τὸν τῆς Ἑκάτης ναόν.

V. 917. Ἐσθλὸς μὲν. Ὁ νοῦς, ἀγαθὸς μὲν καὶ ἐπιφανεύς καὶ ἀπιόντας εὖ σημειώσασθαι.

V. 929. Αἰκέρυζαι. Αἱ φλύαροι διέτριβον καὶ ἔμενον.

V. 932. Ἀκλειής. Ἀδοξος.

V. 935. Ἐπήλυδες. Οἱ ξένοι, καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

i) Ἑκάτεια P. k) II. XIV, 396. VI, 102. n) Ἀμορβάδας P. o) Od. 1) Hom. II. XIII, 521. m) Od. IV, 413. p) μέσοισι νομεῦσι P.

V. 938. Ἴσκειν ἀτεμβομένη. Ἐλεγε μεμφομένη τῇ Μόψω.

V. 939. Ὀμφήν. Φήμην.

Θεήλατον. Τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας ἐλασθεῖσαν καὶ λιχθεῖσαν.

[V. 941. Δῆεις ἀντὶ τοῦ εὐρήσεις.]

V. 942. Ἦ τοι συνέριθος. Ἦτις Κύπρις συνεργὸς καὶ συμπράκτρια τῶν σῶν κινδύνων γενήσεται.

V. 946. (Λέσσεό μιν. Εἶπε γὰρ Φινεύς·
— — ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλου.)

Παρατροπέων. Παρατρέπων, παραπείθων.

(V. 949. Ἀθύροι. Παῖζοι.)

V. 955. Δοᾶσσαι. Ἐβόξεν ἀκούειν παραδραμόντα. Τοῦ δὲ δοᾶσσαι τὸ θέμα δοάζω. Σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι.

V. 963. Θερμὸν δέ. Καὶ τὸ ἐρύθημα δὲ τὸ θερμὸν τὰς παρειὰς κατέλαβεν. Οἶον, ἐρυθρὰ ἐγένετο.

V. 971. Ὀμάδησαν. Κατεχρήσατο· ὁμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁμάουδός τις ὢν.

V. 974. Θευμορίη. Τῇ ἐκ θεῶν μεμοιραμένη αὐτῇ ἄτη.

V. 976. Οἱοί τε δυσανχέες. Οἱ καυχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἐτέρων διαβολαῖς.

V. 982. Τερπνοῖς. Παραλογιστικοῖς.

V. 983. Φηλώσης. Ἀπατήσης. Ἀπὸ τοῦ φήληκος, τοῦ ἁώρου σύκου.

(V. 993. Ἐς Ἑλλάδα. Ἑλλάδα νῦν τὴν Φθιωτικὴν ὅλην χώραν, ὁμωνύμως τῇ πόλει· ὃν τρόπον Ἀργος, καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα.)

V. 997. Δὴ ποτε καὶ Θησῆα. Διὰ τούτων ἠθικῶς προκαλεῖται τὴν Μήδειαν εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι σὺν αὐτῷ· παραδειγμα φέρων τὴν Ἀριάδνην τὴν Θησέως σῶτειραν· στέφανον αὐτῆς καταστερίσθαι λέγων· οὐ πάντα ἀληθεύων. Καταλέλειπται γὰρ ὑπὸ Θησέως ἐν Νάξῳ, πεπαρθένευται^{q)} δὲ ὑπὸ Διονύσου^{r)} κατὰ τινας. ἐξ ἧς παιδοποιεῖ Οἰνωπίονα, Θόαντα^{u)}, Στάφυλον, Λάτραμυν, Εὐάνθη, Ταυρόπολιν. Ὅτι δὲ [οὐ συνεγένετο Θησεὺς Ἀριάδνῃ,] οὐδὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς Ἀθήνας, (τελευτῆσαί τε καταλειφθεῖσαν ὑπὸ Θησέως,) Ὅμηρος μαρτυρεῖ, δι' ὧν ὁ Ὀδυσσεὺς φησὶ [παρὰ τοῖς Φαίαξι]^{t)}.

Φαίδρην τε Πρόκριν^{u)} τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην, κούρην Μίνως ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς γήμας οὐδ' ἀπόνητο^{v)}.

Ὅτι δὲ ὁ στέφανος ὑπὸ Διονύσου κατηστέριστα, Ἄρατός φησιν^{w)}. Αὐτοῦ κακείνος στέφανος^{x)}, τὸν ἀγανὸν ἔθηκεν σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποικομένης Ἀριάδνης.

q) διαπεπαρθένευται suspicatur Schaefer. r) Διοσκούρου P. s) Θάλητα P. t) Od. XI, 320. u) Πρόκνην

P. v) ἣν ποτε γήμεν Θησεὺς οὐδ' ἀπόνητο. P. w) Arat. Phaen. 71. x) στέφανον P.

(V. 1000. Ἄλλ' ἢ μέν. Διὰ τούτων προτρέπεται τῇ Μήδειαν πλεῖν σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὸν Ἀριάδνης ἔρωτα, ὅτι συναπῆρε τῷ Θησεῖ εἰς Ἀθήνας.)

V. 1007. Ἐπητέλῃσιν. Ἐπιστήμας, φρονήσεσιν. Καὶ Ὅμηρος γ).

— — ἐπήτη δ' ^z) ἀνδρὶ ἔοικας.

V. 1009. Νεκτάρεον. Ἀντὶ τοῦ προσηνές. Ἐγὼ δὲ φημι λαρόν, παρὰ τὸ νέκταρ.

V. 1013. Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα. Γράφεται, προπρὸ δὲ μειδήσασα. Ἐμφαντικὴ ἢ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γεγενησθαι τὴν δόσιν.

Ἀφειδήσασα. Ἀφροντιστήσασα πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. Ἀντὶ τοῦ, μηκέτι ἀκριβωσαμένη, ἢ πολυπραγμονήσασα, ἀφείλεν ἐκ τῆς στηθοδεσμίδος τὸ φάρμακον. Διὰ δὲ τούτου φαίνεται ἡ ἐπιτάσις τοῦ ἔρωτος.

V. 1015. Ἀρύσασα. Ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη, ἀπαντλήσασα. Ἡ ἐκκενώσασα.

V. 1018. Ἀμαρυγὰς. Τὰς οἷον συνεχεῖς κινήσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς αἵσσειν. Ὅμηρος ^a).

Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν —
τὴν κατεπάλληλον ^b) δηλῶν κίνησιν.

V. 1020. Τηκομένη. Τὸ Ὅμηρικόν παρέφρασεν ^c).

Ἰάνθη δ' ὥσει τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
ληΐου ἀλδήσκοντος.

Τὸ μὲν οὖν τηκόμενον πάντως καταχεῖται. Ὅμηρος ^d).

Αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέκλετο μεγάλη ἱς
ἡέλιοιο.

Οὐ πάντως δὲ, εἴ τι ἰαίνεται, τοῦτο καὶ τήκεται. Ὅθεν Ὅμηρος, εἰπὼν ἰάνθη, ἐπήνεγκεν ὥσει τε, μεταφορικῶς λέγων, ὅτε ὄρθον ἔχουσι τὸν στάχυν, οἷον μετεωριζόμενον. ὥστε εἶναι τὸ νοούμενον ἐμφατικὸν τῆς τῶν σταχύων ἡδονῆς, καθάπερ ἐμψύχων, τῆς δρόσου ἀντεχομένης τῶν καρπῶν. οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Μενελάου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τοῦ Ἀντιλόχου. Τὸ δὲ τήξει παραβάλλειν τὴν τερπομένην ψυχὴν οὐ πιθανόν. Δύναται μὲν οὖν ἀναγινώσκεσθαι καὶ τὸ τήκεται ἐπὶ τέρψεως· τὸ γὰρ τηκόμενον πάντως λύεται καὶ μαλάσσεται. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα διελύθη, ἐφηπλώθη ἡ Μήδεια.

V. 1029. Διαμμοιρηδὰ φυλάξας. (Τινὰ λέγει τῶν ζωδίων μεσουρανοῦντα παραφυλάττεσθαι κατὰ τὸ μεσονύκτιον, τῶν πρὸς τῷ ὀρίζοντι, ἃ μὲν δύνοντα, ἃ δὲ ἀνατέλλοντα, ἢ τοῦ τῆς ἄρκτου ὑψώματος. Ἄλλως.) Τὸ διαμμοιρηδὰ, ἀντὶ τοῦ, κατὰ

γ) Od. XVIII, 127. z) δ' om. Schaefer. c) Il. XXIII, 598. d) Od. P. a) Od. VIII, 265. b) ἀκατάλητον P. ἀλλεπάλληλον suspicatur XII, 175.

Ἰσας μοίρας εἰς ζώδια διαιρεῖσθαι τὸν οὐρανὸν, ὥς εἶναι μεσουρανοῦντα τῶν ζωδίων τὰ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀνατέλλοντα.

V. 1032. Περιηγέα. Τὸν περιφερῆ καὶ στρογγύλον.

V. 1033. Ἀρνειὸν σφάξειν. Ἀντὶ τοῦ σφάξον καὶ ἀδιαμέριστον θές ἐπὶ τὸ πῦρ.

Ὡμοθετεῖν δέ ἐστι, τὸ τοῦ ἱερέου ὥμοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν.

V. 1035. Μουνογενῆ. Ἡσίοδος

Οὐδέ τι^{ο)} μουνογενῆς ἦσσαν^{φ)} θεὰ ἔμμορε τιμῆς.

Μουσαῖος ἱστορεῖ Δία ἐρασθέντα Ἀστερίας, μιγῆναι καὶ μιγέντα δοῦναι [αὐτήν] τῷ Περσεῖ, ἐξ ἧς τεχθῆναι αὐτῷ τὴν Ἑκάτην.

V. 1040. Κολούσας. Ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας ἕκαστα τῶν ἐνεργουμένων. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολχίσιν εἰσάγει τὴν Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσονι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων.

V. 1057. Τὸ δὲ στιβαρώτερον ἀντὶ τοῦ στιβαροῦ· τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ.

V. 1065. Ἐοῖο. Τῇ κτητιᾷ ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου· ἔμοιο γάρ, σοῖο. ἧς τὸ ἀκόλουθον οῖο, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς.

V. 1074. Ἡ καὶ Αἰαλῆς. Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδί ἐστιν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο. Αὕτη δὲ ἐστὶ Κόλχων μητρόπολις.)

V. 1085. Ἔστι τις αἰπεινοῖσιν. Ὅτι ἡ Θεσσαλία περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ὅτι δὲ Προμηθεὺς υἱὸς Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικός φησι καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμὸν ἰδρύσατο. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ Ἀπιδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ Ἐνιπέως, τούτων συμμιγνυμένων, ὁ Πηνειὸς τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, [μόνος τε εἰς τὴν θάλατταν ἐκβάλλει, καὶ] ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ.

V. 1086. Καὶ εὐβοτος. Πρὸς τὸ βόσκειν ἐπιτηδεῖα· ἢ καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

Ἐνθα Προμηθεύς. Ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ Καταλόγῳ φησί· καὶ ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πύρρας Ἕλλην. Ὅτι δὲ καὶ ὁ Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας φησὶν. Καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ Δευκαλίων ἰδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησὶ συγγράμματι.

V. 1087. Ἰαπετιονίδης. Ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκαλίων ἐγένετο Προμηθεῖ, σεσιώπηται. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκαλίων, περὶ οὗ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ καὶ ἄλλος, ὁ Μίνωος, περὶ οὗ Φερεκύδης καὶ τέταρτος, ὁ Ἀβαντος, οὗ μνημονεύει Ἀρίστιππος ἐν Ἀρκαδικοῖς.

V. 1090. Αἰμονίην δῆ. Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἔκαλεῖτο· ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόδια ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλιωνος. (Ἡ Θεσσαλία ἔκαλεῖτο τοπαλαίων Πύρρα,) ὥς Ριανός.

ο) οὐδ' ὅτι P. f) ἴσον P.

Πύρρον δὴ ποτε τήνγε παλαιότεροι καλέεσκον,
Πύρρος Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο.
Αἰμονίην δ' ἑξαῦτις ἀφ' Αἰμονος, ὃν δα Πελασγὸς
γείνετο φέρτατον υἱόν. ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἰμῶν.
τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο.

Οἱ δὲ ἐκ Θεσσαλοῦ (τοῦ Φειδιππίου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου^g),
μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα,
Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθε-
ται Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ.

[V. 1093. Ἰστέον δὲ ἔτι Αἶα μὲν ἐστὶ μητρόπολις Κόλχων.
Αἰαίη δὲ νῆσος ἐν Φάσιδι, ἐν ἣ τὸ δέρας ἑκαλεῖτο, ὡς φησι Φερε-
κύδης, ἥς νῦν Ἀπολλωνίως μέμνηται. Αἰαίη δὲ λέγεται κτηρικῶς
ἀπὸ νῆς Αἶας, κατὰ πλεονασμὸν τῆς αἰ διφθόγγου.]

V. 1094. Αἰολίδην. Οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
Αἰόλου. Σίσυφου γάρ [τοῦ Αἰόλου] παῖδες ἐγένοντο Ἀλμος καὶ
Πορφυρίων. Χρυσόγονος δὲ τῆς Ἀλμου καὶ Ποσειδῶνος Μινύας,
(ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. Καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης, ὅτι
Σίσυφος Αἰόλου ἐγένετο.) Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης, πα-
τρὸς δὲ Ποσειδῶνος. Τοῦτου οὖν Ἀπολλωνίως φησιν εἰς τὴν Βοιω-
τίαν εἰσβαλόντα, ὁμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι.

V. 1100. Αἶθε γὰρ ὡς Θησῆϊ. Πιθανῶς ἄγαν προ-
τρέπεται αὐτὴν εἰς τὸ ὁμολογήσασθαι τῷ Ἰάσωνι τὴν προαίρεσιν
αὐτῆς, κατεστοχασμένος τὸν ἔρωτα.

V. 1102. Καταψύχων. Καταμαλάττων.

V. 1104. Ἀδινῶ. Ἀδινὸν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ
λυπηρὸν.

V. 1124. Πορσανέουσι. Νῦν ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι, καὶ
ὡς θεὸν νομίσουσι σεπτὴν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἰάσων,
Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοις
πορσανέεις,

δηλοῖ ὅτι προσκτήσῃ κ. τ. ἔ.

V. 1129. Πορσανέεις. Δηλοῖ ὅτι προσκτήσῃ καὶ αὐξή-
σεις· δι' οὗ τὴν συμβίωσιν σημαίνει.

V. 1131. Κατέβητο. Κατετήκετο, τῶν Ἰάσονος ἀκού-
ουσα δημάτων.

V. 1138. Ἐδυνέτο. Ἐδέετο. Ἐχρηζεν. Ἀπῆτει. Ἡ
ὅτι ἐνελείπετο ὁ τῆς ἡμέρας καιρὸς.

V. 1145. Ἀβολήσομεν. Συντενέξομεθα.

V. 1150. Περιπλομένας. Περιούσας^h). Ἐπεὶ καὶ
πλόος λέγεται ἡ ὁδός. Καλλίμαχος.

Ἐγρεὶ καὶ τιν' ἔχοντα περίπλοονⁱ).

V. 1151. Μεπαχθούτης. Οὐχ ἡνιοχούντος τοῦ νοῦ.

[V. 1156. Τὸ δὲ περὶ παισὶν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν παίδων,
ὁμοιον τῷ, περὶ ξανθῷ Μενελάῳ^k).]

g) Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλείδου τοῦ Φειδιππίου πατρὸς P. i) Ἐγρεὶ ἔχον τὸν περίπλοον P. h) περιού- P. k) Hom. II. X, 240.

V. 1157. Παλιντροπήσιν. "Ἦναι ταῖς παρεπιστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχὴν. ἢ δὲ τῇ ἑποστροφῇ ἐν ἀπόρῳ καταστᾶσαι.

[V. 1159. Σφέλας δὲ λέγει τὸ ὑποπόδιον τοῦ θρόνου.]

V. 1169. Οἰόθεν οἶος ἑταίρων. Οὐχ ἁρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν οἶος. (Μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν.) [Κυρίως τὸ μόνος ἀπὸ μόνου σημαίνει·

νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσε καὶ οἰόθεν οἶος¹).]

Ἦν δὲ εἰπεῖν, οἶος ἀπ' ἄλλων.

[V. 1171. Κνέφας δὲ νυκτὸς ἀντὶ τοῦ νύξ περιφραστικῶς.]

V. 1172. (Εὐκῆλοι μέλλουτο. Σολοικισμός. Ὁ γὰρ λόγος, ἥσυχοι ἐμέλλοντο αὐτοῖς, ὡς ἀλλήλων τινῶν μελλόντων αὐτοῖς. Ἐδεῖ δὲ εἰπεῖν, ἐμέλλοντο σφέων, ὃ ἐστὶν ἑαυτῶν.) [Ἐμέλουτο ἀντὶ τοῦ ἐφρόντιζον.]

V. 1178. Ἀονίοιο δράκοντος. Ἀντὶ τοῦ, Βοιωτικοῦ. (Ἀονία γὰρ τοπρότερον ἢ Βοιωτία.)

Ὠγυγίας δὲ τὰς Θήβας ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν. Κορίννα δὲ τὸν Ὠγύγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν^m). Ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

V. 1179. (Περὶ δὲ Εὐρώπης καὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θηβαϊκῶν παραδέξας συνείλεχε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν.)

Κάδμος ὅτ' Εὐρώπην. Περὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξως ἱστορεῖ· καὶ Ἑλλάνικος ἐν αἱ Φορωνίδος ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὁδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ Ἀρεος βούλησιν, καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἑνοπλοὶ, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, Ἐχίων. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς αἶται καὶ ἄλλους πολλοῖς πεπολεμηκέναι. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳⁿ) τῆς Μουσαίου Τιτάνογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ [χρηστηρίου] ἐπορεύετο, προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοῆς. Ἰππίας δὲ ὁ Δήλιος ἐν Ἐθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς· καὶ ὁμοίως Ἀτρέμης. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ^o) οὕτω φησὶν· Ἐπειδὴ Κάδμος κατὰκρίσθη ἐν Θήβῃσιν, Ἀρης δίδοι αὐτῷ καὶ Ἀθηναίη τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὁδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτη· καὶ ὁ Κάδμος (αὐτίκα) σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἀρεος κελεύσαντος. καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες [παλλοὶ] ὥπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δέσας βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν. οἱ δὲ, δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους, καὶ θνήσκουσι· πλὴν πέντε ἀνδρῶν, Οὐδαίου, Χθονίου, Ἐχίονος, Πέλωρος καὶ Ὑπερήνορος. καὶ αὐτοὺς ὁ Κάδμος παιεῖται πολίτας, κατοικίτας αὐτοὺς ἐν Θήβαις.

V. 1186. Κάδμος Ἀγηνορίδης. Τοὺς περιλειφθέντας ἐν τῇ μάχῃ σὺν Κάδμῳ κατοικῆσαι ἐν Θήβαις φησί. Λέγει δὲ

1) Hom. II. VII, 225. m) Τινὲς δὲ Ὠγύγου Κορίνναν λέγουσι γενέσθαι. P. n) τῷ αἱ P. o) ἐν 5 P.

καὶ Ἑλλάνιος, ὅτι Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφeos τοὺς ὀδόντας ἱσπει-
 ρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλας,
 Ἑλίων, Ὑπερήνωρ. Καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνιος μόνους φησὶ τούτους
 βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους, (Ἰδρυσεν
 ὄχλον γηγενῇ Ἄρεος ἀμῶντες ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο) καὶ ἄλλῃ-
 λους πεφονευκέναι. Ἄλλως. Οἱ μὲν Ἀγήνωρ λέγουσι τοῦ Κά-
 δμον, οἱ δὲ Φοίνικος. Φερεκύδης δὲ ἐν δ' οὕτω φησὶν. Ἀγήνωρ
 δὲ ὁ Ποσειδῶνας γαμεῖ Λαμνῶ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοίνιξ
 καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος· καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Αἰναός. Ἐπειτα
 ἐνίσχει^{p)} Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ, τοῦ δὲ
 γίνεται Κάδμος.

V. 1191. sq. Ἡέλιος μὲν ἀπαθεῖν. Ἐρεμνὴν γὰρ ἰαν
 λέγει τὴν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Δύσειν γὰρ εἶρηκε τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων
 παραδεδομένον ὀρίζοντα. Αἰθίοπας δὲ λέγει τοὺς πρὸς τῇ δύσει
 Ἐρεμνὴν δὲ γῆν, τὸ ἀφανὲς ἡμισφαίριον τὸ πρὸς τὸ ἕβεος.
 Τοιοῦτον δὲ ἀκουστέον τὸν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα τόπον παρ' Ἀπολλωνίου,
 Ἐσπέριον δὲ τὸν ἥλιον εἶρηκε, τὴν ὥραν σημαίνων, καθ'
 ἣν ὥραν παρέπεται αὐτῷ τὸ δύνειν. Νεάτας δὲ ἄκριας τῶν
 Αἰθιοπῶν, τὰς ἰσχατίας, ὡς ὑπερκειμένας τὴν οἰκουμένην. Οὐκ
 ὀρθῶς δὲ εἶρηκεν, ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν τὸν ἥλιον δύνειν. Ὁ
 γὰρ ὀρίζων κύκλος, οὐκ ὦν τῇ φύσει, τῇ ὕψει ἐπισημαίνεται.

(V. 1193. Νῦν δ' ἱπποισιν. Νεώτερος τῶν Ὀμήρου
 χρόνων ἢ τοῦ ἄρματος ὑπόζευξος.)

V. 1195. Αὐτίκ' ἐπεὶ. Πρὸς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος φησὶν
 ἀναβλέψαντα τὸν Ἰάσονα σημειώσασθαι τὸν καιρὸν τὸν εἰρημένον
 ὑπὸ τῆς Μηδείας αὐτῷ.

V. 1202. Ὑπεύδιος. Ὑπ' ἀνθρώπων εὐδίας. Ἀντὶ τοῦ,
 ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ τυγχάνων ἀνθρώπων ὑγρὸς τόπος.

V. 1206. Ἀδινῆς εὐνῆς. Νῦν οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς, διὰ
 τὴν ἀπόλειψιν.

V. 1210. Ἐπὶ δὲ μιγάδας. Τὰς μεμιγμένας· ἢ τὰς συμ-
 μιγεῖς ἐκ τινων.

V. 1213. Κενθμός δὲ, ὁ κρυφίος τόπος.

Ὑπατος, ὁ ὑψηλός· ἢ ὁ ἐνδοτάτος.

V. 1214. Πέριξ δὲ μιν ἐστεφάνωντο. Ὅτι δράκουσι
 καὶ δρυῖν κλάδω στέφεται ἡ Ἑκάτη, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις
 τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα· Ἦλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς
 εἰνοδίας Ἑκάτης, ἔγχος τὸ δι' Ὀλύμπου πολλὸν^{q)} φέρει καὶ γῆς
 ναίους^{r)} ἱερὰς τριόδους στεφανωσαμένη δρυεῖ^{s)} καὶ πλείστοις
 ὤμων σπειρήμασι δρακόντων.

V. 1219. Ἐλειονόμοι νύμφαι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλκεσιν ἀνα-
 στρεφόμεναι.

V. 1220. Εἶα μενῆ. Ὁ κάθυγρος τόπος.

p) ἔπειτα ἴσχει corrigit Schaefer. q) πολλοῦ P. r) καίουσα P.
 s) δρυῖ P.

Ἀμαραντίον. Ἀμαράντιοι, ἔθνος βάρβαρον ὑπὲρ Κόλχων ἐν τῇ ἡπείρῳ. ὅθεν αἱ τοῦ Φάσιδος πηγαὶ ἐξερεῦνται. Ἡ ὄρος Κολχικὸν καλούμενον Ἀμαράντιον, ὅθεν ὁ Φᾶσις καταφέρεται.

V. 1226. Θώρακα στάδιον. "Ὅτι οὐκ ἦν ἀλυσιδωτὸς, ἀλλὰ σταδιαῖος. Ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχημάτισται. Τινὲς δὲ στάδιον τὸν εὐπαγῆ· ὃν καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει:

— — στάδιον δ' ὕφιεστο ^{t)} χιτῶνα.

V. 1227. Σφωϊτέραις χερσὶ. Ταῖς ἐαυτοῦ, ἰδίαις.

Φλεγραῖον. Τὸ ἀπὸ Φλέγρας. Φλέγρα δὲ πεδῖον Θράκης περὶ Ἡαλήνην.

Μίμας δὲ, τὸ κύριον τοῦ Γίγαντος.

V. 1231. Πόλυρρινον σάκος, τὸ πολύβυσσον.

V. 1236. Φαέθων. "Ὅτι δ' Ἀψυρτος καὶ Φαέθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Τιμῶναξ ἐν δευτέρῳ Σκυθικῶν.

V. 1240. Οἶος δ' Ἴσθμιον. Ἴσθμια τὰ ἐν Ἴσθμῳ τελούμενα τῆς Κορίνθου, πρότερον μὲν τῷ Ποσειδῶνι, ὕστερον δὲ Μελικέρτῃ, κατὰ κέλευσιν τοῦ τότε τῆς Κορίνθου βασιλεύοντος Σισύφου τοῦ Αἰόλου· ὅτε προσβρασθὲν τὸ τοῦ Μελικέρτου σῶμα (ἰδὼν τῇ Κορίνθῳ, ἐπὲγνώ ἀδελφιδοῦν ὄντα, Ἀθάμαντος τοῦ Αἰόλου υἱὸν ἐτίμησεν,) ὥς ἔδει, τῷ ἀγῶνι τῷ Ἴσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες πίτυϊ ἐστέφοντο πάλαι, ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίῳ. Μουσαιοῖς δὲ ἐν τῷ περὶ Ἴσθμίων δύο φησὶ γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ Ἴσθμῳ· καὶ τὸν μὲν Ποσειδῶνος εἶναι, τὸν δὲ Μελικέρτου.

V. 1241. (Ἡ Τάλναρον. Τάλναρον ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.)

Δέρνη δὲ, κρήνη τοῦ Ἀργους, ἱερὴ Ποσειδῶνος·

(Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης.)

V. 1242. (Ταντίον Ὀγχηστοῖο. Τοῦ Εὐβοϊκοῦ. Ὅτι γὰρ τὸ πρὶν ὠκοῦν τὴν Βοιωτίαν. Ὀγχηστός δὲ, πόλις τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος.) "Ὀμηρος".

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσειδῶνιον ἀγλᾶν ἄλσος.

(Τάντιον δὲ, ἀντὶ τοῦ Βοιωτίου. Ὅτι γὰρ Βοιωτίας ἔθνος βάρβαρον. Ὅθεν καὶ παροιμία, Βοιωτία ὄς.)

V. 1243. Καὶ ἡ Καλαύρια δὲ [νῆσος οὖσα πρὸς τῇ Τροίῃ] ἱερὰ ἐστὶ Ποσειδῶνος, ὥς φησι Φιλοστέφανος. Ἦν δὲ πρότερον μὲν Ἀπόλλωνος, ἣ δὲ Πυθῶ Ποσειδῶνος· καὶ ἀντήμειψαν, ἥγουν κατήλλαξαν.

V. 1244. Πέτρη θ' Αἰμονίην. Τὴν Θεσσαλίαν πέτραν. Χωρίον δὲ ἐστίν, ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγών· ὥς ἀπὸ τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι. Πίνδαρος·

Παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου.

Γεραιστός, ἀκρωτήριον Εὐβοίας.

V. 1251. Ἀαγές. Τὸ ἀκαμπές.

V. 1258. Περὶ σθένει σφριγόωσαι. Ἀκμάζουσαι. Ῥωμαλέωτεραι τῇ δυνάμει ἐγένοντο. Εὐτονοῦσαι ἐρρωμένως ἐκ-

t) στάδιον ἐμφίησται P. u) Π. Π, 506.

νοῦντο. Τεταμέναι τῇ δυνάμει, σφριγῶσαι. Σφριγανὸν γάρ ἐστι τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν.

V. 1260. Σκαρθμῶ. Τῷ ποδὶ.

V. 1262. Ἐπυγαίετο. Ἐχαιρε, ἐγασρία.

V. 1266. Μεταπαιφάσσεσθαι. Γράφεται μεταπαιφάσσεσσαν. Ἐκαστέρως τὸ διαλάμπον σημαίνει.

V. 1268. (Καὶ τότε. Οὐκ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀφέξεσθαι ἔμελλον, τῶν ἄθλων.)

Σηήσεσθαι. Ἀφέξεσθαι.

V. 1269. Κληῖδες. Τὰ ζυγὰ, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται κἀθήνται.

V. 1270. Ἀρρήϊον. Τὸ πλάσιον τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρεος, ὅπου καὶ τὸ κῶας.

V. 1272. Ἐκ βαλβίδος. Βαλβίς ἐστίν ἡ ἐπιβάλλουσιν οἱ δρόμοις γραμμή. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ φρέατος. Ὁ δὲ νοῦς, τοσοῦτον δὲ τῆς πόλεως ἀφέστηκεν, ὅσον ἡ νύσσα ἀπὸ τῆς βαλβίδος, ἦτοι τῆς ἀφειτηρίας.

V. 1286. Κρίμψαι. Τὸ πλησίον γενέσθαι.

V. 1288. Νήριτον. Τὸ παλὺ καὶ ἀνάριθμον.

V. 1290. Κενθμῶν. Τὸ κοίλωμα.

Βόαυλα. Ἡ βούστασις.

V. 1291. Καπνῶ. Κεκαπνίσθαι φησὶ τὴν βούστασιν ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποφορᾶς τοῦ στόματος τῶν ταύρων.

V. 1299. Ἐϋρόρινοις. Τοῖς εὐβύροσις καὶ καλῶς ἐρρενιμένοις. Ἡ εὐπνόσις. Διὰ γὰρ τῆς ρινόος τὸ πνεῦμα πέμπεται.

V. 1300. Μαρμαίρουσι. Κυρίως καίονσι· μετενένοχε δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἐσφαιθεν).

V. 1304. Αἶθος λέγεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ.

V. 1308. Ὀκλάξ. Ἐπὶ τὰ γόνατα. Καὶ ὀκλάζειν δῆμα.

V. 1310. Σφῆλε") γνύξ. Σφαλῆναι ἐποίησε, καὶ ἤνεγκεν ἐπὶ τὰ γόνατα.

Βεβολημένον. Πληγέντα.

V. 1313. Ἐλυσθεῖς. Ἐκτάθεις.

V. 1318. Θοῆ. Τῇ εἰς ὅξυ ληγούσῃ κορώνῃ.

Ἀρασσε. Συρῆροσε.

Λόφους. Τοῦς ἱμάντας.

Κορώνῃ. Τῷ τοῦ ζυγοῦ κρίκῳ συνήρμοσεν.

V. 1319. sq. (Οἱ Τυνδαρίδαι (φησὶν) ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐχωρίσθησαν εἰς τὴν ναῦν.)

Χαζέσθην. Εἰς τοὺς Τυνδαρίδας ἀνενεγκτέον· αὐτοὺς ἀναχωρῆσαι φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ὀνύμης.

V. 1321. Θοοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀξεῖς.

V. 1323. Ἐργατίνης. Ὁ ἐργάτης, ἡ ὁ γεωργός.

Ἀκαίνῃ. Ἀντὶ τοῦ κέντρος. Ἀκαίνα δὲ ἐστὶ μέτρον δεκά-

παῖν, Θεσσαλῶν εὔρεμα· ἡ δάβδος ποιμενική, παρὰ Πιλαργοῖς εὔρημένη. περὶ ἧς Καλλίμαχος φησιν·

Ἀμφότερον, κέντρον τε βοῶν καὶ μέτρον ^{*)} ἀρούρης.

V. 1331. Ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο. Νῦν ἀντὶ τοῦ, τραχεῖα δισχέζετο γῆ.

V. 1345. Διεπτοίησα φέβεσθαι. Ἐθορύβησεν, ὥστε φεύγειν.

V. 1355. Φρίξαν. Ἐξωρθοῦντο. Φοβεροὶ ἐφαίνοντο.

V. 1358. Οὐλυμπόνδε. Τὸν οὐρανὸν λέγει, κατὰ τοὺς παωτέρους.

V. 1363. Ἀναλδήσκοντες. Ἀναδιφόμενοι, αὐξανόμενοι.

V. 1365. Περιηγέα. Περιφερῆ.

V. 1366. Σόλος. Ὀδίσκος.

V. 1372. Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη. Οὗτος καὶ οἱ ἐξῆς στίχοι ἀληθεύοντες εἰσὶ παρ' Εὐμήλου, παρ' ᾧ Μήδεια πρὸς Ἴδμονα ^{*)} διαλέγεται. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίῳ πεποίηκε τοῦ ἄγγελου τοῦ Αἰήτου πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων, οὕτως·

Ἡ βλαστὴς οὐκ ἔβλαστεν οὐπιχώριος,
καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφῳ σφηνώματι,
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μὴ προσεξέδον.

Ἰάσων δὲ Ἀπολλώνιος παρέγραψε.

V. 1377. Οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλε-
ται. Ἰθάφεται καὶ ἀπσπάμπεται.

Περὶ τῶν διατρεχόντων ἀστέρων καὶ θαλάσσης ἀφανιζομένων τὸν λόγον ποιεῖται, οἱ τῇ τῆς δευτέρας φορᾶς ^{*)} παραπλήσιόν τι ἔχουσιν [τῷ Ἰάσωνι] ὑποβούλημα.

V. 1378. sq. Ὀλκὸν δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τὴν δευτέραν παρα-
συρόμενον αὐτῶν φέγγος.

Τὰς δὲ τοιαύτας φαντασίας ὁ Μουσαῖος ἀναφερομένης φησὶν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι. Τοὺς δὲ ὑπὸ Μουσαίου ἀστέρας εἰρημένους Ἀπολλώνιος πιθανῶς μαρμαρυγὰς εἶρηκε. Τὰς γὰρ γνωσμένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν δευτέραν ἀποστίλψεις μαρμαρυγὰς καλοῦσιν. Ἀπίθανον δὲ τῷ τοιούτῳ ἀστὲρι παραβαλεῖν τὸν Ἰάσωνα πρὸς ἐπικίνδυνον ἄθλον πορευόμενον, τῷ ἅμα τῷ φανῆναι εὐθέως σβεννυμένῳ. Εἰ δὲ τις λέγει τῷ πυρόεντι αὐτὸν ὠμοιωκέναι, περὶ οὗ Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν ^{a)}, προειπὼν περὶ τῶν πλανήτων, λέγων ὑφ' ἐν εἶναι τὸν πυρόεντα· προσαγρορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἄρεος, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων ^{b)}, Ἡρακλέους· ἐπισυρομένου γὰρ αὐτοῦ, μαρμαρυγὰς καὶ σπινθήρας γίνεσθαι. (ὁ δὲ πυρόεις δυσκίνητός ἐστιν.)

[V. 1384. Παλλομένους δὲ ἀντὶ τοῦ φαινομένους.]

*) κέντρον P. γ) Ἰάσωνα P.
z) Leg. τῇ τῆς φορᾶς δευτέρῃ. a)
ἐν τοῖς Χαλκιδικοῖς περὶ τῶν μα-
θημάτων P. b) Χαλδαίων corri-

gendum vidit Schaefer. et id ipsum
praebebat Etymol. M. p. 697, 52.
Hinc liquet et supra Χαλδαϊκῆς vel
Χαλδαϊκῶς legendum esse.

V. 1390. Ὁραίνην. Παραγωγῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς ὄραν
καὶ τὸν δέοντα καιρὸν [,ὥς καὶ τὴν ἀνάγκην ἀναγκαίην]. Ὅμη-
ρος ὁ).

— — ἀναγκαίη γὰρ ἐπέλγει.

Τὸ δὲ ἐξῆς, οὐδὲ μίμνει, ὥστε εἰς ὥραν τερσήμενα βολαῖς
ἡέλλοιο.

V. 1391. Ὅλκον λέγει τὴν αὐλάδα.

V. 1395. *Δομήν.* Τὴν τοῦ σώματος σύστασιν καὶ χροιάν.

V. 1397. Προὔψαν. Προῆλθον. Ὅσον οὖν προῆλ-
θον ἢ πρόεσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν.

Ψ. 1398. *Πλατάρου Τὸ δίνυρον.*

V. 1403. Σημαδντηδδ. Τὸν δεσπότην.

72-9337-2140-101

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τετάρτου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαιά ἐστι ταῦτα. Οἱ Ἀργοναῦται διαπεράσαντες τὸν Πόντον ἀφίκντο εἰς τὸν Ἰστρον, καὶ δι' αὐτοῦ κατηνέχθησαν εἰς τὸν Ἀδρίαν, καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὸ πάλαι καλούμενον Κρόνιον· ἔνθα καὶ ἀναιροῦσι τὸν Ἀψυρτον δόλω. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ Διὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ δυσπνοιᾷ θέλοντος παρατρέψαι τοὺς Ἀργοναύτας, Ἦρα ἐπιπέμπει ἀνέμους· καὶ διὰ τοῦ Ἡριδανοῦ εἰς τὴν περὶ Σαρδῶ καταφέρονται θάλασσαν. Καθαίρονται δὲ ὑπὸ Κίρκης, καὶ διαπλέουσι τὰς πλαγκτὰς πέτρας, Θέτιδος μετὰ τῶν ἄλλων Νηρείδων προπεμπούσης αὐτούς· τὰς δὲ Σειρήνας ἀποπλέουσι. Διασωθέντες δὲ εἰς τὴν πάλαι μὲν Δρεπάνην, αὐθις δὲ κληθεῖσαν Κέρκυραν, τοὺς διὰ τῶν Συμπληγάδων διώκοντας αὐτοὺς Κόλχους καταλαμβάνουσιν, οἵτινες τὸν Ἀλκίνοον ἐξητοῦντο τὴν Μήδειαν. Ὁ δὲ ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὔριον, ἔφη παρθένον μὲν οὖσαν τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν· εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδίδοσθαι τῷ ἀνδρὶ. Γίγνεται οὖν ὁ γάμος ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Καὶ οὕτως ἄπρακτοι, γενομένοι οἱ Κόλχοι, μένουσι μὲν ἐν τῇ Σχερίᾳ, δεδοικότες ἐπανέλθειν πρὸς Αἰήτην· ἀποπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται, κατασύρονται τῆς Λιβύης εἰς Σόρτιν· καὶ τελευτῶσιν ἐκεῖ Κάνθος καὶ Μόψος. Ἀποροῦσι δὲ περὶ σωτηρίας τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιφαίνεται Τρίτων, καὶ ὥς διασωθήσονται δηλοῖ. Βαστάσαντες οὖν τὴν ναῦν, ἐκόμισαν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην. Εἰτα γίνονται ἐν Κρήτῃ, ἣ ἐῖργοντο προσχεῖν ὑπὸ Τάλῳ· ὃν ἐπαυδαῖς ἠφάνισε Μήδεια. Μετὰ δὲ ταῦτα παραγίνονται εἰς Αἴγιναν, καὶ κεῖθεν διασώζονται εἰς Θεσσαλίαν.

V. 1. Αὕτῃ νῦν κάματον γε. Ἐλλείπει τὸ ὦ μόριον, ἵνα ἦ, ὦ θεά. Ὁ δὲ νοῦς, αὕτῃ νῦν ἐμοὶ εἶπεν, ὦ Μοῦσα, τὸν γε μόχθον καὶ τὰς βουλάς Μηδείας, ἀποροῦντός μου, πότερον ἐρωτικῶ πάθει, ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη, κατέλιπε τὴν πατρίδα.

V. 2. sq. Ἦ γὰρ ἔμοιγε ἀμφασίη. Ἀντὶ τοῦ ἀπορίας, ἀμφασίᾳ. ὥστε μὴ δύνασθαι εἰπεῖν, πότερον ἐρωτικῶ πάθει, ἢ

κακώσεως φύγην παιδόμενῃ (ἤγουν, φοβηθεῖσα μήπως κακωθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς) ἀπέλειπε τὴν πατρίδα. Ἐν μὲν οὖν τῷ ἀμφὶ σίῃ τοῦ ἀστερησιν σημαίνοντος, ἐπειτέθη^{a)} τὸ μ.

V. 5. Τὸ δὲ ἀεικέλιον, ἐπιθετικῶς μὲν λέγεται κατὰ φύζαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιωτικῶς μεταλαμβάνειν γε μὴν εἰς προσήγορον χιτωνὴν αὐτὸ δαί, ἢ, φύζαν ἀεικέλιος. Οὕτω γὰρ ὁ νοῦς σώζεται.

V. 8. Στυγερόν ἐπὶ θυρόν (ἀέθλιον). Στυγερόν εἶπε τὸν ἀθλον, ἐφ' ᾧ αὐτὸς κατασπύγναζε δυσφύδον.

V. 11. Ἀλεγεινότατον. Ἦτοι κατὰ πρόσθεσιν τοῦ εἶναι γὰρ ἀλγεινότατον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον) ἢ εἴρηται τὸ τὰς φροντίδας ἔχον, ὥστε τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν.

V. 12. Κεμάς. Κεμάς ἐστὶν ἡ νέα ἑλαφύς. Διαφορὰν δὲ φασὶν εἶναι κεμάδας καὶ νεβροῦ. Κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἷον κοιμάδα τινα εὐδαί. νεβρόν δὲ τὸν ἤδη μέλλοντα, καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξίοντα, καὶ νεμόμενον.

V. 13. Τάρφει. Πυκνώμασιν^{b)}.

V. 14. Ὀΐσατο. Ἀπὸ τοῦ οἶα γεγονός ὁμήγεος κατὰ διαβεβαιωθῶ. Ὀΐσας καὶ τὸ δοῦσας, ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ διχρόνου, καὶ περισσῶς λέγεται τῷ δ. Ὡς καὶ τὸ δυοφρόν ὕδαρ παρὰ τὸ νέφος πεπαιρηται καὶ παρὰ τὸ ἵψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δαριὸν φησὶ τὸ βεβλαμμένον. Καὶ Ὀμηρος^{c)}

πολυδίφλου Ἄργος ἱοίμην, πολέαις βεβλαμμένον.

V. 16. Ἐπίεστορας. Σύνεστορας, συνειδίας.

V. 17. Περιβρομέσκον ἀκουαί. Ἐνήχουν αἰ ἀκουαί, ὥσπερ ἐρχομένων πινῶν ἀκούτων αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα.

V. 18. Ἰνκνὰ δὲ λαυκανύης^{d)}. Λαυκανίας, τῆς ἀρτηρίας, δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἐλκόμενον φέρεται.

Κουρίξ δὲ κατὰ κάρφης, [κατὰ κεφαλῆς. Πολλάκις δὲ προσχωρῶνται ἐπὶ τοῦ πῖλλειν τὰς τρίχας.]

V. 23. Ἠτέρους δέ οἱ. Οἷον κοῦφος. ἐκουφίσθη. τοῦ πρότερον λογαμοῦταχέως μετέπεσεν αὐτῆς ἡ ψυχὴ. εἰς ἱλαρότητα μετετρέπη.

V. 35. Αἰεὶλυσθεῖσα. Δάθρα διεξιλουῦσα τοῦ δόμου ἀπεδράσα, φυγοῦσα.

V. 36. Αἰγιάς. Αἰχμάλωτος· δοριάλωτος.

V. 38. Ἀηθέσουσα^{e)}. Ἀήθης οὔσα. Δύης δὲ, κακοπαθείας.

V. 42. Αοιδαῖς. Ταῖς διὰ φαρμάκων ἐπωδαῖς.

V. 46. Πέζαν. Τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὥαν λέγομεν. Τὸ γὰρ πρότερον, ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα [κατὰ τὸ ἄκρον] προσέδραπτο.

V. 52. Ἀμφί τε δυσπαλῆας^{f)}. Χαλεπὰς καὶ πακὰς.

a) Sic etiam Schol. Paris. ad I. II. IV, 171. d) λευκανίης P. e) V. 312. b) τοῖς πυκνοῖς P. c) ἀηθέουσα P. f) δυσκαλαίας P.

ἢ τὰς ἐπὶ κακῇ ἀναδεδόμενας ἐν τῇς γῆς. Πλάτωνα γὰρ τῶν σωτη-
ρίων τὰ φθοροποιὰ φάρμακα. Ἡ πὰς δυσχερῶς ἀνέσπωμένας.

V. 54. Τισὲν γὰρ ἦλκός καὶ Σελήνην ὑπερίονος τοῦ Τισῶ-
ρος καὶ Θέας εἰσὶ παῖδες, τὰς Ἡσίοδος φησὶ g).

Θεὸς δὲ Ἡέλιον τέκε δὲ Ζαλμακράν τε Σελήνην.

V. 55. Φοιταλέην γὰρ Ἐμμανῆς μακιστὸς πρηνόμενον.
Φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται. Καὶ Εὐφορίων.

Φοιταλέος δὲ α) πᾶσαν ἄδην ἐπάτησε ποδάρκων. V

Μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἐπαιδας φοιτάδας λέγουσιν.

V. 57. Οὐκ ἔστι γὰρ μούνη τρεῖς Ἀάτμιον. Ἀάτμιον,
ἄρος Καρίας, ἐνθα ἔστιν ἄκρον, ἐν ᾧ δεῖριβεν Ἐνδυμίων. Ἐστὶ
δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] ἡ λεγόμενα Ἡράκλεια. Τὸν δὲ Ἐνδυμίων
Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλίκης παῖδα λέγει, ὑπὸ
Διὸς εἰληφότος δαδραν, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὑλὴ
σθαι. Καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτῷ φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ
Φερεκύδης, καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν καὶ Θεόπομ-
πος ἐν Ἐποποιοῖς. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἡσίοδος λέγεται. Ἐν Ἐνδυ-
μίων ἄνθρωπος ἐκτεθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ Ἡρας, πα-
ραλαβέντῃ καὶ διὰ τὸν ἔρωτα πιδάκτω ἐκτέλλῃ, καὶ ἐβλήθηέντα k)
κατέλθεῖν εἰς ἄδην. Περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔωτος ἱστορεῖ
Σπαρτῶ καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης l). Λέγεται δὲ κατέ-
χεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπι-
μενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρέβοντα ἐρασθῆναι φησὶ τῆς
Ἡρας· διόπερ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντός καθεύδειν.
Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ Ἡλιδος αὐτὸν βασιλεύσαι φησὶ. Τινὲς δὲ διὰ
πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναι φασὶν αὐτὸν, καὶ [ἐπειτα πλημ-
μελήσαντά τι] αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς αἰεὶ καθεύδειν. Φασὶ δὲ
αὐτὸν οἱ μὲν Σπαρτιάτην, οἱ δὲ Ἡεῖον. Ἐνιοὶ δὲ ἀναιροῦσι τὸν
ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθον. Φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμε-
νον, νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν, διὰ τὸ ἐξελθεῖν τὰ θηρία
κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς· τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ
αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς τινα οἶεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. Οἱ
δὲ [ἄλλως] ἐλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες, τῶν ἄρα Ἐνδυμίων
πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ· παρασχεῖν δὲ
αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἐν τε φωτισμοῖς καὶ κινήσει· δι'
ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τοῖς, ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι
δὲ μεθ' ἡμέραν. Τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν
Ἐνδυμίωνα. Ἀφ' οὗ καὶ παρδιμία, Ἐνδυμίωνος ὕπνος, ἐπὶ τῶν
πολύ κοιμωμένων, ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὥς δοκεῖν κοιμᾶσθαι.
Καὶ Θεόκριτος μέμνηται m).

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὲν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον λαύων
Ἐνδυμίων.

V. 59. Ἡ θαμά. Μεμύθευται, ὥς ἄρα αἱ φαρμακίδες
τὴν σελήνην ταῖς ἐπφοδαῖς κατασπῶσι. Τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν

g) Theog. 371. h) τε καὶ P. i) δ' ἀνὰ P. k) ἐβλήθηέντα P. l)
ἀρώπης P. m) Theocr. III, 49.

αἱ Θεσσαλαί, σφαλεῖσαι τῆς ὑπολήψεως· καθὼς Ἀχιλλεύῃ Ἡγεμό-
νος θυγάτηρ, ἡμπερὸς οὐσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλεί-
ψεις τῆς σελήνης, ὅποτε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θάλα-
σσαν κατασπᾶν· καὶ παραχρῆμα περιέπιπτε συμφοραῖς, τῶν οἰκείων τινὰ
ἀποβάλλουσα, καὶ δίκην δίδουσα τοῦ ἁμαρτήματος. [Ὅθεν κατὰ
τὸν βίον λέγεται παροιμία ἐπὶ τῶν συμφοραῖς περχομένων, ὅτι τὴν
σελήνην κατασπᾶ. [Οὕτω δ' ἐπιατεμετο τὴν σελήνην ἐν ταῖς ἐκλεί-
ψεσι καθαιγεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς παλαιοὺς τὰς ἐκλείψεις καθαι-
ρέσεις καλεῖν.]

(Παρά δὲ τῷ τῷ Ναυπακτικῷ πεποιηκότι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν
ἰδίαν προαίρεσιν ἐξιοῦσα ἡ Μήδεια, ἀλλ' ἐστὶν ἑστία καλουμένη.
Οἱ γὰρ Ἀργοναῖται, κατ' ἐπιβουλήν ἐνστάντος τοῦ τῆς ἀκαιρέσεως
αὐτῶν καιροῦ, προτραπομένου δὲ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὴν Εὐρυλῦτης
τῆς γυναικὸς συνουσίαν, Ἰδμόνος ὑποθεμένου αὐτοῖς, ἀποδιδρά-
σκουσιν, καὶ Μήδεια συνεκπλεῖ.)

V. 60. (Μνησαμένη φιλότητος. Τῆς τοῦ Εὐδυ-
μῖωνος, διὰ τῶν σῶν ἐπωδῶν.

Σκοτλή δὲ, ἐν Ἀσελήνῳ, διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν ἐρωμένον
ἀσχολίαν. Διαλαμβάνουσι δὲ ἔνιοι, τὴν τῆς σελήνης ἐκλείψιν ὑπὸ
φαρμακίδων γίνεσθαι καθαιρουμένης. Διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαι-
ρέσεις ἐκάλουν τὰς ἐκλείψεις.)

Ἄλλως. Ἡ θαμὰ δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς, οὕτω συντακτέον,
ὄντως θαμὰ ἐγὼ φοικῶ εἰς τὸ ἄντρον, μνησαμένη τῆς τοῦ Εὐδυμῖω-
νος φιλότητος, καὶ σεῖο, ὦ κύον, μνησαμένη, ἵνα εὐκῆλος φαρμά-
κου ἐν σκοτλή νυκτὶ δολλῶμαι αἰδοῦς, ἅ ται φίλα ἔργα τέτυκται.

V. 63. Ἀνιηρόν δὲ λέγει τὸν ἀθεράπευτον.

V. 69. Ἐδαιον. Ἀντὶ τοῦ ἑκατον, καὶ ἀνῆπτον.

V. 70. Ὀρθία. Ἐπιτεταμένως, μεγάλως.

V. 71. Περαιόθεν. Γέγονε μὲν ἀπὸ τοῦ περαία καὶ πέρας
καὶ τὸ περαιόθεν. Ὅθεν καὶ ἡπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστι-
κῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερόν. Εὐριπίδης
πεποίηκεν·

"Ἡπειρον ὥς") ἄπειρον ἐκβάλλων) χθόνα.

V. 86. Φεύγωμεν, πρὶν τὸν δευῶν. Ὁ μὲν Ἀπολ-
λώνιος νυκτὸς φησὶ πεφευγῆναι τὴν Μήδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου
συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ
Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοι-
μηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ [Εὐρυλῦτῃ] συγγενέσθαι,
δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν Κόλχων καὶ κοιμωμένων· διὰ τὰ
βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπερῆσαι.

Δὴ τότε ὁ Αἰήτην πόθου ἔμβαλε δι' Ἀφροδίτην.

Εὐρυλῦτης φιλότητι μιγήμεναι, ἥς ἀλόχοιο,

κηδομένη φρεσὶν ἦσιν, ὅπως μετ' ἄεθλον Ἰήσων

νοστήσῃ οἰκόνδε σὺν ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὁ δὲ Ἰδμῶν συνεῆκε τὸ γεγονός, καὶ φησὶ·

Φευγόμεναι μεγάροις θοήν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοσοφίαν ἀκούσασαν, ἀναστᾶσαν ἐξορμή-
σαι. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος ταῦτα.

V. 87. Δώσω δὲ χρῦσειον. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ
τὸ φυγεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποίηκε ὑπισχνον-
μένην τὸ κῶας πρὸ Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράψας συνεκφέ-
ρουςαν αὐτὴν ποιεῖ τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγὴν, ἐν τῷ οἴκῳ κείμενον
τοῦ Αἰήτου. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, μετὰ τὴν ἀνάξουξιν τῶν Ἀργοναυ-
τῶν ἀποσταλῆναι τὸν Ἰάσονα ὑπὸ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας· τὸν δὲ
πορευθέντα φονεῦσθαι τε τὸν δράκοντα, καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς
Αἰήτην· τὸν δὲ δόλῳ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον.

V. 89. Ἐπιστορας. Μάρτυρας.

V. 91. Ὀνοτήν. Μεμπτήν.

V. 94. Προσπύξατο. Περιέλαβε.

V. 102. Παρέκ νόον. Παρὰ τὴν βουλήν.

V. 106. Ἐμπάλιν αἰσσοῦσα. Εἰς τοῦπίσω δρῶσα.

V. 111. Ἀχχαυρον. Τὸν καιρὸν τοῦ πλησίον καὶ ἐγγύς
τῆς ἡμέρας, ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. Περὶ γὰρ τὸν τοι-
οῦτον καιρὸν αἱ αὔραι πνέουσιν. Καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ποιητοῦ^{p)}
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πέλει ἡῶδι πρό.

Κνώσσειν, τὸ ὑπνώττειν.

V. 115. sq. Εὐνάς δὲ φησι κριού, ἔπειτα πρῶτον τὸν
Φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

(Ἰνὰ κριού. Ἐν Κόλχαις, ὅπου πρῶτον τὸν Φρίξον κομίσας
ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

V. 119. Ὀν δ' ἄ ποτ' Αἰολίδης. Διονύσιος ἐν τοῖς
Ἀργοναυτικοῖς λέγει, Κριὸν γεγονέναι Φρίξῳ παιδαγωγόν· ὃν πρῶ-
τον αἰσθόμενον τὴν ἐκ τῆς μητροῦς ἐπιβουλήν, ὑποθέσθαι φυγεῖν.
Ἐφ' οὗ καὶ σπαθέντος τοῦ νεανίου, διαδεδῶσθαι, ὥς ἄρα ἐπὶ κριὸς
μέχρι Κόλχων διασωθείη ὁ Φρίξος.)

[V. 125. Ἀνιάντος ἡλίου ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλοντος.]

V. 131. Ἐκλυον οὐ καὶ πολλόν. Τπερβολῇ κέχρηται
περὶ ποσότητα, εἶγε φησὶ τὴν τοῦ δράκοντος φωνήν [ἐπὶ τοσοῦτον
ἀκούεσθαι· θαυμαστόν δέ,] τοῖς μὲν μακρὰν οὔσι τῶν Κόλχων
ἀκούεσθαι, αὐτοῖς δὲ μή.

Τιτηνίδος αἴης. Τῷ Τιτήνῳ^{q)} ποταμοῦ, ἀφ' οὗ καὶ
ἡ χώρα Τιτηνίς κέκληται, μαηροπενύει Ἐρατοσθένους ἐν Γεωγραφία.

V. 132. Ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγμι-
νᾶται Φάσιδι· καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα, ἐκδίδωσιν εἰς
θάλασσαν. Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπὶ τε Ὀνοχώνου τοῦ κατὰ
Θεσσαλίαν καὶ Παρμεσοῦ καὶ Σπερχειοῦ· ὅταν γὰρ εἰς ταῦτο συρ-
φένωσι πάντες, Σπερχεῖος καλοῦνται.

V. 133. Ὁ δὲ Ἀράξης, ποταμὸς Σκυθίας. Μητρόδοτος

p) Od. V, 469. q) Τιτήνου P.

δὲ ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνην τὸν Θερμαῖοντα Ἀράξην φησὶ λέγεσθαι.

V. 135. Καυκασίαν δὲ θάλασσαν τὴν Κασπίαν φησὶ, διὰ τὸ συνάπτειν τῷ Καυκάσῳ. Ἄλλως. Βέλτιον Καυκασίαν θάλασσαν νῦν τὸν Εὐξείνιον νοεῖν, τὸν πλησιάζοντα τῷ Καυκάσῳ. Οὐ γὰρ εἰς τὴν Καυκασίαν ^{γ)}, ἀλλ' εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδίδωσιν ὁ Φᾶσις.

V. 140. Καπνοῖο στροφάλιγγες. Αἱ τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ εἰλήσεις ^{δ)}, κατὰ ἀναφοράν.

V. 141. Διὰ δὲ τοῦ, ἄλλη δ' αἰψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται, δηλοῖ τὸ συνεχὲς τῆς ἐπαναφορᾶς.

V. 142. Εἰλίγγοις. Ταῖς εἰλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.

Ἐπήορος. Μετέωρος.

V. 143. Ἀπειρεσίας ἐλέλιξε. Πολλάς. Ὑπερβολικῶς καὶ τοῦτο εἶρηκε, διαγράφων τὸ τερατῶδες μέγεθος τοῦ δράκοντος.

V. 144. Ῥυμβόνας δὲ, τὰς εἰλήσεις τῆς σπείρας, τὰς περιδινήσεις. Καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ ^{ε)}.

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ πάντων θεῶν αἰθέρα ῥύμβῳ. τοῦτ' ἔστι κινήσει. Ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥυμβίαν ^{ς)} καλεῖται. Οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. Καὶ παρ' Εὐπόλιδι.

Ὡ ῥύμβοις μαστίξας ἐμέ.

Ἀξαλέαις. Ξηραῖς.

Ἐρηρεφέας. Ἐσκεπασμένας.

V. 145. Εἶσατο ^{ς)}. Ὄρμησε.

V. 147. Θέλξαι. Κοιμῆσαι.

V. 148. Νυκτιπόλον [λέγει τὴν Ἑκάτην, ὅτι ἐν τῇ νυκτὶ πολεῖται. Χθονίην δὲ] ὥς καὶ ὑπὸ γῆν διατρέβουσάν.

Εὐάντεια δὲ, τὴν εὐάντητον καὶ εὐεξίλαστον, ἢ εὐαπάντητον.

V. 150. Οἴμη θελγόμενος. Τῇ ἐπωδῇ ταπεινούμενος.

Ἀκανθαν. Τὰ τῶν ὄφρων ὅστ' ἄκανθα λέγεται.

(V. 151. Κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ γηγενέος, ὥς καὶ ἄλλων ἑρπετῶν.)

V. 155. Περιπτύξαι. Περιλαβεῖν.

V. 156. Ἡ δέ μιν. Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιβραίνουσάν ἀρκεύθω τὸ φάρμακον κοιμῆσαι τὸν δράκοντα, ἐπάδουσάν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμώμενου τοῦ θηρίου· συμφῶνως Ἀντιμάχῳ. Φερεκύδης δὲ φησιν ἐν ἐβδόμῳ, φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος.

Ἡ δὲ ἄρκευθος, δένδρον τι ἀκανθῶδες, Ἀπόλλωνος ἴδιον, ὥς ἱστορεῖται ἐν τρίτῳ τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένων.

γ) Leg. Κασπίαν. δ) εἰλύσεις P. ε) Πειρίνθῳ P. ς) ῥόμβον P. ς) εἶσατο P.

V. 168. Νήριτος. Ἡ πολλή.

V. 161. Πολύπρεμος. Ὁ πολυατέλεχος.

V. 176. Ἀγρῶσται. Οἱ κυνηγοί. Ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω φήματος πέπτωκεν. (Ὅμηρος ^W).

Ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ.

Ἀχαιῖνέην. Ἀχαία ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιῖνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἱ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται. Οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κεράσται.

V. 177. Βεβρίθει λήνεσσιν. Τοῖς ἐρίοις. Ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενισταί. Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν (οἷς Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν), ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν. (Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου ὀνόματι Κριόν.)

V. 181. Ἀφασσόμενος. Ψηλαφῶν.

V. 182. Νοσφίσσεται ^x). Ἀφαιρήσεται.

V. 190. Μηκέτι νῦν χάζεσθε. Ἀναχωρεῖτε καὶ μεριμνᾶτε περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀνακομιδῆς. Τινὲς δὲ γράφουσι φράζεσθε.

V. 191. Ἦδη γὰρ χρειώ. Ἡ γὰρ χρειά (φησὶν), ἥς χάριν τοῦτον τὸν πλοῦν ὑπέστημεν τὸν χαλεπὸν, εὐκόλως ταῖς βουλαῖς τῆς κόρης τετέλεσται.

V. 200. sq. Πηδοῖσι. Τοῖς πλάτεσι τῶν κωπῶν. Δι' οὗ δηλοῖ τὰς κώπας ἀπὸ μέρους. Πηδὸν γὰρ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Θεόφραστος δὲ, εἶδος ξύλου, τὸ πηδόν.

Τοὶ δὲ βοείας ἀσπίδας ἠμίσεες. Οἱ δὲ ἠμίσεις ὀπλισθέντες, ἀμύνεσθε τοὺς ἐπιόντας.

Θοόν. Ἀντὶ τοῦ θοῶς. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιβρόήματος.

Ἐχμα δὲ βολάων εἴρηκε τὰς ἀσπίδας. Ἐχμα γὰρ τὸ κώλυμα.

V. 213. Περίπυστος. Περιβόητος.

(V. 214. Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο. Συνηθροίζοντο πρὸς μάχην. καὶ ^y) φησιν, οὐκ ἔστι χειμῶνος τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τεκμήρασθαι, οὔτε οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ὀπλισθέντων Κόλχων.

V. 218. Παραμέτρον. Παρέπλεον.)

V. 223. Πεύκην περιμήκεα. Τὴν λαμπάδα. ὡς ἐμπρήσων τὴν ναῦν.

Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἀπρακτὸν ἀναχωρῆσαι φησὶ τὸν Αἰήτην σὺν ὀχήματι, ἠνιοχοῦντος Ἀψύρτου. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν, ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ Αἰήτης, παραταξαμένων τῶν ἀριστέων, Ἴφιν ἀνεῖλεν [Σθενέλου υἱόν] Εὐρυσθέως ἀδελφόν, καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ ^z) τὴν Μήδειαν φησιν ἄραι τὸν Ἀψύρτον ἐκ τῆς κοίτης [μικρὸν ὄντα], Ἰάσονος

w) Od. V, 53. x) νοσφίζεται P. y) ὡς pro καὶ legi jubet Schaefer. z) ἐν τῷ δ P.

εὐκρόντος αὐτῇ, καὶ ἐνεγκεῖν πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας· ἐπεὶ δὲ ἐδιώ-
χθησαν, σφαῖραι, καὶ μελίσσαντας ἐμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν. [Σο-
φοκλῆς ἐν μὲν Κόλχοισιν ἐν τῷ Αἰήτου οἴκῳ σφαγῆναι φησὶ τὸν
Ἄψυρτον.] Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις (ὁ Σοφοκλῆς) ἐνερομήτορα τῆς
Μηδείας τὸν Ἄψυρτον λέγει· Οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον·
ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε, τὴν δ' Ἐιδυῖα πρὶν
ποτ' ^{a)} Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν.

V. 226. Νηῦς ἤδη κρατεροῖσιν. Ἡ ναῦς (φησὶν)
βιαία ὁρμῇ τὸν πλοῦν ἤνυσεν, τῇ τε τῶν ἑρετῶν δυνάμει βιαζομένη
καὶ τῷ τοῦ ποταμοῦ καθέλκοντι καὶ καταφόρῳ ρεύματι.

[V. 227. Καταβλώσκοντι δὲ ἀντὶ τοῦ καθέλκοντι ἢ
καταφόρῳ.]

(228. Αὐτὰρ ἄναξ. Ὁ δὲ Αἰήτης (φησὶν) ἔκ πολλοῖς
κακοῖς γεγεννημένος τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία μάρτυρας τῶν πεπραγμέ-
νων ἐπεκαλεῖτο.

Φησὶ δὲ ὁ Ἀπολλώνιος διὰ τούτων, τὸν Αἰήτην ἀπράκτον
ὑποστρέψαι. Διὰ δὲ τῶν ἐξῆς φησὶ τὸν Ἄψυρτον νέον ὄντα ἡνιο-
χεύειν, παραβεβηκότα τῷ πατρί. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν,
ὅτι Αἰήτης ἐδίωξεν αὐτούς· οἱ δὲ ἀριστεῖς ἡγωνίζοντο ἀκοντίζον-
τες, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰήτην ἵππευον. Ἐνθα καὶ Ἰφιν τελευτῆσαι,
τὸν Σθενέλου μὲν υἱόν, Εὐρυσθέως δὲ ἀδελφόν· καταβαλόμενα γὰρ
δύο τῶν περὶ Αἰήτην ἱππέων, περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ
Αἰήτου, περιστάντος αὐτὸν βρόχῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς φησιν, ὡς
οἱ Κόλχοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ, διω-
κομένους ἀναβιβᾶσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν Ἄψυρτον, καὶ μελίσσαντας
ρίψαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίᾳ φησὶ κατὰ τὸν
οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα σφαγῆναι.

Ἐξῆς δὲ Ἀπολλώνιος τὴν ἀπειλήν τάσσει τὴν πρὸς τοὺς
Κόλχους.)

V. 247. εφ. Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσσα θυηλῇ. Ἐκ πούτου
βούλεται δηλῶσαι, ὅτι τοιαύτην θυσίαν ἐβούλετο τελέσαι, ὅποιαν αἱ
φαρμακίδες εἰώθασιν. Νύμφης δὲ ἐν τῷ ἔκτῳ περὶ Ἡρακλείας Ἐκά-
της φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ, Μηδείας ἰδρυσσάμενης.
(Κατὰ δὲ τὴν ἀποσιώπησιν ἐμφάσει κέχρηται, τὴν ταῖς φαρμακίαις
τελουμένην θυσίαν μὴ ἐπεξεργάζεσθαι.)

V. 257. Νεισόμεθ' Ὀρχομενόν. Διὰ τούτων φησὶν
ὁ Ἄργος ἀληθῆ· αὐτοῖς εἰρησθαι ὑπὸ Φινέως· εἶναι γὰρ πλοῦν
ἕτερον ἔξω φέροντα, ὃν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐσημῆναντο. Ἐγίνωσκε
γὰρ τὰ μέγ' ἐκεῖνα ὁ Ἄργος. Διό φησιν, ὥντως δὴ τῇ ἐσωτάτῃ
ὁδῷ κεχηρημένοι, ἢ καὶ ἡμεῖς εἰς Ὀρχομενὸν ἐπαρευόμεθα, πο-
ρεύεσθε.

V. 259. Ἔστι γὰρ πλὺς ἄλλος. Ἡρόδοτος (ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις) φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐπαυελθεῖν, δι' ἧς
καὶ ἐπαρεύθησαν εἰς Κόλχους. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ
Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανόν, εἰτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον.

ἔθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. Ταῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος ψευδὲς φησὶν εἶναι· τὸν γὰρ Φᾶσιν μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ, ἀλλ' ἐξ ὁρέων καταφέρεσθαι. Τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφικῶν φησί. Τιμάγητος δὲ ἐν α' ^{b)} περὶ λιμένων τὸν Ἰστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὁρέων, εἴτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν· διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ ἔλθεῖν εἰς Τυρρηνίαν ^{c)}. Κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡρόδοτος δὲ, καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐκ Ἀνδρῶν διὰ τοῦ ὠκεανῷ φησὶν ἔλθεῖν αὐτοὺς εἰς Λιβύην, καὶ βαστασάντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

V. 262. Οὐδὲ τι πᾶσι Δαναῶν. Τοὺς Αἰγυπτίους παλαιολότους εἶναι φησὶν, Ἡρόδοτος δὲ Φρύγας. Κόσμη δὲ ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν, καὶ Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα, καὶ Κνωσσὸς ἐν α' Γεωγραφικῶν τῆς Ἀσίας, πάντων ἀρχαιοτάτους Αἰγυπτίους φασί· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πρώτην κτισθῆναι πόλιν Θήβας. Καὶ Νικάνωρ δὲ σούτοις συμφωνεῖ, καὶ Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς Μετωνυμίαις, καὶ Ξενοφάνης ἐν πρώτῳ Χρόνων. Καὶ Ἰππύς ^{d)} δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγενῆσθαι λέγει, καὶ πρώτους στοχάσασθαι πῆς τοῦ αἵματος κρᾶσεως· καὶ γονιμώτατον εἶναι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ. Γεγονέναι δὲ αὐτοὺς φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι· καθὼς τὴν τε φύσιν κατανοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. Καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια θεοὺς βουλάους προσηγόρευσαν· τοὺς δὲ πλανήτας ῥαβδοφόρους. Ἡρόδοτος δὲ φησὶ Φρύγας πρώτους γεγενῆσθαι. Ψαμμίτιχον γὰρ τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα, βουλόμενον διαγνῶναι, τίνες τῶν ἀνθρώπων προγεγένητοί, παραδοῦναι ποιμένι θύο βρέφη· κελεύσαντα μηδὲνα μηδὲν αὐτοῖς φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι. Οἱ δὲ, δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτην φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βέκι. Οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Φρυγῶν ὁ ἄρτος. Ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φρύγες γηγενεῖς. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι εὐηθὲς ἐστὶν ὑπολαμβάνειν τοῦτο· ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχόμενων τῶν προβάτων, ὥς ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμενοι, πρὸς τὸ ἑναρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν.

V. 263. Οἱοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες. Μόνοι δὲ ἦσαν Ἀρκάδες (φησὶν) τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιότεροι.

Ἀπιδανήων δὲ, τῶν Πελοποννησίων, ἀπὸ Ἀπιδας τοῦ Φορωνέως.

V. 264. Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε. Οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγενῆσθαι, ὥς καὶ Εὐδόξος ἐν τῇ Περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἐννάτῳ ^{e)}, ὀλίγω πρότερόν φησι τοῦ πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. Καὶ Ἀρίστων ὁ Χῖος ἐν ταῖς Θέσεσι ^{f)}, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεων τὰ αὐτὰ φασί· καὶ ἔθνος δὲ Ἀρκαδίας Σεληνίτας.

b) ἐν τῷ P. c) Πυρήνην P. d) Ἰππων P. e) ἐν κβ P. f) Κτίσαι corrigit Rutgers. Var. Lect. I, 18.

εἶναι. Μινασέας δὲ φησι πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεῦσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν, οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἐπιθεμένων αὐτοῖς, πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι. Δοῦρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρκαδία καλεῖται, Ὁρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ πόλιν τῆς Ἀρκαδίας Ὁρχομενόν. Τινὲς δὲ φασιν, Ἐνδυμίωνα εὐρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων. Ἐνιοὶ δὲ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. Ἐπὶ δὲ Ἀτλαντος Ξεναγόρας εἶρηκεν.

V. 266. Ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίοδος. Ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 269. Καὶ ποταμὸς Τρίτων. Περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναδόσεως^{g)} διάφοροι αἰτίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγοντο. Ἀναξαγόρας μὲν γὰρ φησι διὰ τὴν τῆξιν τῆς χιόνος πληθύνειν αὐτόν. Ὡς ἔπεται καὶ Εὐριπίδης, λέγων^{h)}.

Εἰλουμένη δὲ καλλιπάρθενος ῥοή
λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γῆν.

Καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους, καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Νικαγόρας δὲ φησιν, ἀπὸ τῶν ἀντοίκων αὐτὸν ρεῖν. Δημόκριτος δὲ ὁ φυσικὸς, ἀπὸ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν ὑπερκειμένου πελάγους λαμβάνειν τὸν Νεῖλον τὴν ἐπίχυσιν. ἀπογλυκαίνεσθαι δὲ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ διάστημα καὶ τὸ μῆκος τοῦ πόρου, καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος ἀφεψόμενον. δι' ὃ καὶ ἐναντίαν (φησὶν) ἔχει τὴν γεῦσιν. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος, ὅτι χειμῶνος ὢν ὑπὸ γῆν ὁ ἥλιος εἰσπέμπει τὸ ὕδωρ· τοῦ δὲ θέρους γινόμενος ὑπὲρ γῆν, οὐκ ἔτι, διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι αὐτήν. διὸ καὶ χαλωμένη ἡ γῆ πλέον ὕδωρ ἀναδίδωσιν. Ἐφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησὶ τὴν Αἴγυπτον· ῥηγνυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾷ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπαύξεσθαι τὸ ρεῦμα. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιός φησιν ὑπὸ τῶν ἐτησιῶν συνελαννόμενα τὰ νέφη κατὰ τὰ ὄρη τῆς Αἰθιοπίας, αὐτόθι ῥηγνυσθαι. ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεναντίας συστῶσιν αἱ πνοαὶ προσπίπτουσai τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ἀποπεμπομένης πλημμυςⁱ⁾, τὰς ὑπερχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν Νεῖλον. Διογένης δὲ ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὑπὸ ἡλίου ἀρπάζεσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ὃ τότε εἰς τὸν Νεῖλον καταφέρεσθαι. Οἴεται γὰρ πληροῦσθαι τὸν Νεῖλον ἐν τῷ θέρει διὰ τὸ τὸν ἥλιον εἰς τοῦτον τὰς ὑπὸ γῆς ἱκμάδας τρέπειν. (Ὁ δὲ Νεῖλος οὕτω τοπρότερον ἐκαλεῖτο, Τρίτων· μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ Νεῖλου τοῦ Κύνκλωπος, τοῦ Ταντάλου, βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ὡς Ἐρμιππὸς φησιν.)

g) ἀναβάσεως P. h) Eurip. Helen. v. 1. i) πλήσσης P.
APOLLON. RHOD. II. L

V. 271. Ὁμβρός ἄλις. Ἀμφιβολία περὶ τὴν σύνταξιν. Σημαίνει γὰρ ἦτοι, ἄλις ἀνασταχύουσιν, ἢ ὅτι οὐ δεύει ὁμβρός ἄλις. ἐπεὶ οὐ βρέχει συνεχῶς κατ' Αἴγυπτον.

V. 272. Ἐνθεν δὴ τινα. Σεσόγχωσις, Αἰγύπτου πάσης βασιλεὺς, μετὰ Ὄρον τὸν Ἰσιδος καὶ Ὀσίριδος παῖδα, τὴν μὲν Ἀσίαν ὁρμήσας πᾶσαν κατεστρέψατο, ὁμοίως καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Εὐρώπης. Ἀκριβέστερον δὲ ἐστὶ τὰ περὶ αὐτοῦ παρὰ Ἡροδότῳ. Θεόπομπος δὲ ἐν τρίτῳ Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν, ὅτι, εἰ μὲν τινας πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεχώρουν, γυναικεῖον ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει, σύμβολον τῆς μαλακίας. Περὶ δὲ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐγένετο Σεσόγχωσις, ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τοῦτο μόνον φησὶ, πολὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών· φησὶ δὲ Δικαίαρχος ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικοῦ βίου καὶ τοῦτο Σεσογχώσιδι μεμεληκέναι καὶ νόμους αὐτὸν θέσθαι λέγει, ὥστε μηδένα καταλιπεῖν τὴν πατρῴαν τέχνην. Τοῦτο γὰρ ὥετο ἀρχὴν εἶναι πλεονεξίας. Καὶ πρῶτον φασὶν αὐτὸν εὐρηκέναι ἵππων ἄνθρωπον ἐπιβαίνειν. Οἱ δὲ ταῦτα εἰς Ὄρον ἀναφέρουσιν.

V. 276. Ἡὲ καὶ οὕ. Ἡ γὰρ ἐκλελοίπασί τινες τῶν πόλεων, ἢ μετονομασθεῖσαι ἀγνοοῦνται, ὑφ' οὗ τυγχάνουσιν ἐκτισμέναι. Τούτου δὲ τὸν χρόνον αἴτιον γεγενῆσθαι. Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ μετὰ τὸν Ἰσιδος καὶ Ὀσίριδος Ὄρον βασιλέα γεγονέναι Σεσόγχωσιν λέγει. ὥστε γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Σεσογχώσιδος βασιλείας μέχρι τῆς Νείλου ἔτη δισχίλια φ, ἀπὸ δὲ τῆς Νείλου βασιλείας μέχρι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἔτη ὕλς. ὥς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη δισχίλια ἐννακόσια, λς.

V. 277. Αἶα γε μὴν. Τὴν Αἶαν φησὶν ἀπὸ τῶν Σεσογχώσιδος χρόνων μέχρις αὐτοῦ μένειν ἄθραυστον, καὶ τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους τοὺς ἀπὸ Σεσογχώσιδος κατοικισθέντας. Τούτους γὰρ υἱωνοὺς εἶρηκε καταχρηστικῶς· ὥς Ἡρακλεῖδαι λέγονται οὐ μόνον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι. Ὅτι δὲ Κόλχοι Αἰγυπτίων ἀποικοι, ὥς φησὶν Ἀπολλώνιος, καὶ Σκύμνος ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας^{k)} λέγει· καὶ Ἡρόδοτος βεβαιοῖ, ὅς γε καὶ αὐτῶν τῶν αἰδοίων τῆς περιτομῆς μέμνηται, καὶ τῆς τῶν λίνων ὑφῆς, καὶ νόμοις αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Αἰγυπτίων λέγει.

V. 279. Οὗ δὴ τοι γράπτυσ. Γράπτυσ τοὺς νόμους λέγει. Εἰσὶ δὲ (φησὶ) καὶ νόμοι παρ' αὐτοῖς τῶν προγόνων, καὶ στήλαι, ἐν αἷς γῆς καὶ θαλάσσης ἀναγραφαί εἰσι.

V. 280. Κύρβιας. Στήλας. Λέγει δὲ τοὺς ἄξονας, ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται, ὥς Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός. Ἀπολλόδορος δὲ φησὶ, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἰστάντες εἰώθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. Κύρβεις, οἷον ἐκ κορύφης, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. Ἵστερον δὲ ξύλα λελευκα-

k) οὐσίας P.

μένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως¹ ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. Κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχουσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς. Κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἄξονας μὲν, τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ, τριγώνους. Ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. [Ἐνταῦθα δὲ κύρβιās φησι πίνακας τινὰς γῆς περίοδον περιέχοντας.]

V. 282. Κέρας. Κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὠκεανοῦ πάντα τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ καταφερομένους. Ὁ δὲ Ἴστρος ποταμὸς Σκυθίας. Ὁ δὲ λόγος, μακρόθεν ὄντα διστεκμήραντο τὸν ποταμὸν, καὶ ἔγνωσαν.

V. 284. Ἴστρον μιν καλέοντες. Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὄρων, οὕτω δὲ εἶπεν, ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν (λυομένῳ Προμηθεΐ λέγοντι τοῦτο, γενόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν, σχίζεσθαι· καὶ τὸ μὲν (εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ρεῖθρον· τὸ δὲ) εἰς τὴν Ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν· τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ¹) [τῶν] περὶ Εὐρώπης αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος·

Ῥιπαίαν (πέμπουσιν) ἀπ' οὐρεος, ἧχι μάλιστα.

Ἐρατοσθένης δὲ (ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν,) ἐξ ἐρήμων τόπων ρεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. Οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ, διὰ τούτου τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, ἔξω Τιμαγῆτου, ὃ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος. Ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος, αὐτοὺς διὰ Τανάϊδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκόμισαν τὴν Ἀργῶ, μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγέγοντο. (Ἡσίودος δὲ φησὶ, διὰ Φάσιδος αὐτοὺς πεπλευκέναι. Ἐκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ, μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον· ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ, καὶ Καλλίμαχος.) ὁθεν καὶ τῶν Σκυθῶν τοὺς μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν πεπλευκότας μὴ εὐρεῖν τοὺς Ἀργοναύτας· τοὺς δὲ διὰ τῶν Κυανέων εὐρεῖν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν καταπεπλευκότας. (Ὁ δὲ Ἴστρος, καταφερόμενος ἐξ ὑπερβορέων, ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν μεταξὺ Σκυθίας καὶ Θράκης τόπον, σχίζεται εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐξείνιον πάντον βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν.)

V. 291. Τρινακρίου. Τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος παράκει-
ται τῇ Σικελίᾳ. Ἐκαλεῖτο δὲ Τρινακρία τοπρότερον, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, Πάχυνον, Λιλύβαιον, Πέλωρον. Βουλόμενος δὲ ὁ Ἀπολλώνιος καινότερόν τι περὶ τοῦ Ἴστρον εἰπεῖν, τὸ εἰς τὸν Ἀδρίαν καταφερόμενον ρεῦμα αὐτοῦ ὑποδιαίρει αὐτὸς εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν

1) ἐν τοῖς κ. E. emendat Holstenius. cf. Dodwell. dissert. de Scymno Chio §. 8.

εἰς τὸν Ἀδρίαν φέρεσθαι, τὸ δὲ εἰς Τυρρηνικὸν πέλαγος λέγει· ὅπερ, καταχρώμενος, Τρινάκριον εἶπε.

V. 292. Γαίη ὅς ἡμετέρη. Ἐὰν μὲν οὕτω γράφηται, γαίη ὅς ὑμετέρη, ἔσται τῆς Ἑλλάδος· ἔὰν δὲ ἡμετέρη, ἔσται τοῦ Ἰστροῦ. Παράκειται γὰρ τοῖς Κόλχοις οὗτος.

V. 293. Ὑμετέρης γαίης. Ὁ Ἀχελῷος τῶν τῆς Ἑλλάδος ποταμῶν τῶν ἄλλων διαπρεπέστατος. Τὸ δὲ Τρινάκριον πέλαγος παράκειται τῇ τῶν Ἑλλήνων γῇ. Εἰ οὖν ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος, παρ' ὑμῶν ἐστίν· τὸ γὰρ ὄνομα ἀκούομεν. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ Ἀργος, ὥς αὐτῆς ἐκ τῆς χώρας ἀναπηδύει. φησὶν οὖν, τὸν Ἰστρον εἰς τὸν Ἀχελῷον εἰσβάλλειν, διὰ τὸ τὰς πηγὰς αὐτῷ παρέχασθαι.

V. 295. Αἶσιον. Τὸ καθήκον.

V. 296. Ὀλκὸν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος.

(V. 301. Ἐπεὶ πνοιαί τε. Ἐπέμενον γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἀνέμων πνοαί. καὶ ἡ φανεῖσα αὐτοῖς οὐρανία λαμπηδὼν ἢ τὸν ἐπὶ Ἰστρον διάπλουν σημαίνουσα. Διαφωνοῦσι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Κόλχων γεγραφότες.

V. 303. Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι. Τῶν Κόλχων οἱ μὲν διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἔπλευσαν, ὥς καὶ Καλλιμάχος, (φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος ὑποστρέψαι αὐτοὺς, ἐναντίως Καλλιμάχῳ,) οἱ δὲ εἰς τὸν Ἰστρον μετὰ Ἀψύρτου ἦλθον.)

V. 306. Καλὸν δὲ διὰ στόμα. Τρία στόματα ἔχει ὁ Ἰστρος· ὧν ἓν λέγεται Καλὸν στόμα, (ὥς φησι Τιμάγητος ἐν τῷ περὶ λιμένων·) εἰς ὃ φησι πλεῦσαι τὸν Ἀψυρτον, [τὸ δὲ Ἀργος ἢ Ἀρηκος.]

V. 308. Πανέσχατον Ἰονίοιο. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος τῆς Ἰταλίας, εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Ἀδρίας. Διὸ καὶ τινες αὐτὸ Ἀδρίαν ὀνομάζουσι, κατὰ μετάδοσιν τοῦ ὀνόματος. Ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον, Ἀδρίαν καλοῦσιν. Ὡνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἰονίου τὸ γένος Ἰλλυριοῦ, (ὥς φησι Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πρώτῳ. Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ.) τινὲς δὲ, ἀπὸ τῆς γενομένης πλάνης τῇ Ἰοῖ.

V. 310. Τριγλῶχιν. Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ Ἰστρῷ φησὶ τρίγωνον, ἴσην τῇ Ρόδῳ· ἣν Πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. Καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς πρὸς τὸ ρεῦμα οὔσαν τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλεσε· τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, εὖρος.

(V. 311. Ἀμφὶ δὲ δοιαί. Περὶ τὸν περὶ τὴν Πεύκην ἀγκῶνα δύο εἶναι φησὶ στόματα τοῦ Ἰστροῦ· ὧν τὸ μὲν καλεῖται Ἀρηκος, τὸ δὲ, Καλὸν στόμα· ἐν ᾧ τάχιον οἱ Κόλχοι σὺν Ἀψύρτῳ ἔπλευσαν.

V. 315. Οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο. Οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα ἀναθῆναι τῆς νήσου διὰ τοῦ Ἀρηκος στόματος ἔπλευσαν· οἱ δὲ νομεῖς (πάντας ἀκουστέον) δόξαντες τὰς ναῦς θαλάσσια θηρία εἶναι, δέσαντες εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν.

V. 316. Εἰαμεναί, οἱ κάθυγροι τόποι καὶ στεγανώδεις.

Δεῖ δὲ ἀπούειν ἑκατέρωθεν τοὺς νομεῖς πεφευγότες.)

V. 320. Θρήϊξι μιγ. Ταῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Θραξίν ὁμοροί εἰσιν οἱ Σκύθαι.

V. 320. [Σίγυνοι ἔθνος Σκυθικόν.] Ἔστι δὲ καὶ σίγυννος εἶδος δόρατος, πάρωνυμον τῷ ἔθνει.

V. 321. sq. Οὐθ' οὐδὲ περὶ Λαύριον. Λαύριον πεδῖον τῆς Σκυθίας. Τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη πεντήκοντα Τιμώναξ^{m)} ἀναγράφει ἐν πρώτῳ περὶ Σκυθῶν. Κατὰ δὲ τὸ τῶν Σίνδων πεδῖον σχίζεται ὁ ποταμὸς Ἰστρος· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ρεῦμα εἰς τὸν Ἀδρίαν, τὸ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλει.

Τὸ δὲ Σίνδοι Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου βαρυνεῖν φησὶ δεῖν· τινὲς δὲ ὀξύνουσιν, οὐκ εὖ.

Καὶ Ἰππώναξ δὲ μνημονεύει· πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τῷ περὶ ἔθνων φησὶ· Βόσπορον διαλεύσαντι Σινδοί· ἄνω δὲ τούτων Μαλιῶταιⁿ⁾ Σκύθαι.

V. 324. Ἀγγοῦρου ὄρεος. Πλησίον Ἰστροῦ ποταμοῦ. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Τιμάγητος ἐν λιμέσιν.

Ὁ δὲ Καυλιακὸς σκόπελος τῆς Σκυθίας, πλησίον τοῦ Ἰστροῦ, οὗ μνημονεύει Πολέμων ἐν κτίσει^{o)} Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν.

Πολλοὶ γράφουσιν Ἀγγουρον ὄρος, καὶ Ἀγγυρον ὄρος καὶ Ἀγγύρου ὄρεος· ἀντὶ δὲ τοῦ Καυκασίου, Καυλιακοῖο.

Φησὶ δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ὄρος τὸν Ἰστρον διασχιζόμενον, τῇ μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν, τῇ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον εἰσβάλλειν.

V. 327. Κρονίην ἄλα. Τὸν Ἀδρίαν φησὶν. ἔνταῦθα γὰρ τὸν Κρόνον κατωκηκέναι.

(V. 338. Ἐνθα κε. Κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον φησὶ τοὺς Ἀργοναύτας τὸ πλῆθος τῶν Κόλχων φοβηθέντας, εἶκειν αὐτοῖς· καὶ βούλεσθαι μὲν τὸ κῶας ἔχειν καὶ μὴ παρασχεῖν· τὴν δὲ Μήδειαν, ἣν γὰρ τὸ κατ' αὐτὴν δίκαιον ἀμφήριστον, παραθέσθαι τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τις δικάσῃ, πότερον αὐτὴν ἀποδοτέον τῷ πατρὶ ἢ τοῖς Ἀργοναύταις.

V. 374. Φασγάνῳ αὐτίκα. Ὀνειδίζουσα τῷ Ἰάσονι φησὶ ξίφει αὐτὸν αὐτὴν διαχειρίσασθαι, ἵνα ἀξίαν ἀπολάβῃ χάριν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔρωτος. Ἐν ἧθει δὲ τοῦτο εἶπεν.)

V. 384. Στρευγόμενος. Ἀντὶ τοῦ καταπονούμενος καὶ στρεβλούμενος.

V. 387. Ἀτροπίη. Τῇ σῇ κακοτροπίᾳ καὶ ἀβουλίᾳ, ὅτι ἐπιώρκησας.

(V. 411. Ἀεικελίοισιν. Ἐπὶ γὰρ τοῖς κακοῖς, φησὶ, κακὰ δεῖ βουλευέσθαι. Προείρηται οὖν καὶ τὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ἀμαρτήμασιν ὑπ' αὐτῆς.

m) Τίμων P. n) Μαιῶται P. o) κτίσειν P.

V. 417. Εἴ κέν πως. Εἴπως, φησὶ, πείσαιμι τὸν Ἄψυρτον μόνον πρὸς μόνην ἦκειν, φιλίαν πρὸς αὐτὸν συνθεμένη.)

V. 425. Δίη. Ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλίμαχος·

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαιότερον ^p) οὖνομα Νάξω.

V. 428. Γλήνεσιν. Ποικίλμασιν.

Οὐ μιν ἀφάσσων. Οὐδαμῶς ἂν τὸν πέπλον ἐκεῖνον ψηλαφῶν, ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας.

V. 432. Ἀκροχάλιξ. Ἀκρως μεθύων ἀκράτῳ ἢ νέκταρι.

V. 433. Μινωῖδος. Τῆς Ἀριάδνης.

(V. 445. Μέγα στύγος. Τὸν ἔρωτα εἶναι μέγα στύγημα τοῖς ἀνθρώποις λέγει.)

V. 459. Οἰόθι δ' ἀντικρύ. Μόνος δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν μετιῶν ὁ Ἄψυρτος, πείραν ἐλάμβανεν, ὥς ἔτι ὦν ἀταλὸς καὶ δόλων ἄπειρος, εἰ βουληθείη προδοῦναι τοὺς Ἀργοναύτας, τὸν καθ' αὐτοῦ δόλον οὐκ ἐπιστάμενος.

V. 466. Ἐμπαλιν ὄμματ' ἔνεικεν. Ἡ Μήδεια ἀπεστράφη τοῦ Ἀψύρτου ἀναιρουμένου, ἵνα μὴ τὸν φόνον αὐτοῦ ἴδῃ.

V. 468. Τὸν δ' ὄγε, βουτύπος. Τὸν δὲ Ἄψυρτον ὁ Ἰάσων ἐπληξεν, ὥς τις βοῦς καταβάλλων.)

[V. 470. Βρυσοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας.]

V. 471. Καταχρηστικῶς πρόδομον εἶπε τὸν πρόναον.

(V. 473. Τῆς δὲ καλύπτρην. Τῆς δὲ Μηδείας ὁ Ἄψυρτος ἀποθνήσκων τὴν καλύπτραν καὶ τὸν πέπλον ἐρύθηνε τῷ ἑαυτοῦ αἵματι.)

[V. 474. Τὸ δὲ ἐρυθαίνειν τὸ ἐρυθρὸν ποιεῖν σημαίνει.]

V. 477. Ἐξάργματα τάμνε. (Τῶν ἀποθανόντων) οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριάσματά τινα ἐποιοῦν τοῦ ἀναιρουμένου· καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Τῶν δὲ καλουμένων ἀκρωτηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάργματα. Ἐπειτα τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρεῖς εἰς τὸ στόμα ἔπτυσον. Τοῦτο δὲ ἐποιοῦν πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν.

V. 481. Ἀψυρτεῦσιν. Ἐθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον.

(V. 495. Ἦδη νῦν. Ὁ Πηλεὺς συμβουλεύει μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον ἀποπλεῖν. Οὐδεὶς γὰρ λόγος, φησὶ, πείσει τοὺς Κόλχους διῶξαι ἡμᾶς, ἰδόντας τὸ πεπραγμένον.)

V. 505. Ἠλεκτρίδα. Αὕτη ἢ Ἠλεκτρὶς ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ.

(V. 507. Οἱ Κόλχοι ἀφορμηθέντες τῆς Ἀργοῦς οὐκ ἐπανήλθον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ὥκησαν ὅπου ὁ Ἀψύρτος ἐδόλοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτέων· οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ Ἐγγέλυες, περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη.)

[V. 518. Ἐγγελεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν.]

V. 524. Ἰλλήων. Ἐθνος περὶ τὴν Ἰλλυρίαν, ἀπὸ Ἰλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης, ὀνομασμένον.

V. 531. Πενσόμενος. Πεύσιν, χρησμόν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

V. 532. Ὅπῃ χθονός. Οἱ Ἑλληεῖς λαβόντες μισθὸν παρὰ Ἰάσονος τρίποδα τῆς μηνύσεως τῆς ὁδοῦ, ἔκρυψαν ὑπὸ γῆν, ἐπεὶ ὁ χρησμός ἐκέλευσεν, ἔνθα ἂν ὁ τρίπους ᾗ, ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν.

V. 534. Τὸ οὖν, ὃ δὲ κεύθεται, πρὸς τὸν τρίποδα.

V. 540. Μάκριν τ' εἰσαφίκανε. Μάκρις τοπαλαιὸν ἐλέγετο ἡ Σχερία, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Διονύσου τροφοῦ. Ἐνθα φησὶ τὸν Ἡρακλέα παραγενόμενον τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθυσόμενον, Μελίτην τὴν Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν Ἴλλον, ὃς ἀκμάσας οὐκ ἠθέλησε τῷ Ναυσιθόῳ ὑποταγῆναι, ἀλλὰ τινὰς τῶν Φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν Κρονίαν θάλασσαν κατώκησεν.

(V. 552. Ἀλλὰ θεὰ πῶς. Πυνθάνεται τῆς Μούσης ὁ ποιητής, πῶς τὸν πλοῦν ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῦται μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον, καὶ πῶς εἰς θάλασσαν ἦλθον.)

V. 553. Μέμφονται δὲ τινες τὸν Ἀπολλώνιον, ὥς περὶ τούτους τοὺς χρόνους εἰρηκότα τὴν Ἰταλίαν Αὔσονίαν. Ὑστέροις γὰρ χρόνοις τῶν Ἀργοναυτῶν οὕτω κέκληται, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς. Ἐροῦμεν δὲ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους Αὔσωνες ὠνομάζοντο, ἀλλὰ τοῖς τοῦ ποιητοῦ χρόνοις ἐκαλοῦντο οὕτως.

Νήσους τε Λιγυστίδας. Περὶ τὴν Ἰταλίαν εἰσὶ τρεῖς Λιγυστίδες, καλούμεναι Στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τετάχθαι· αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν Λιγύων.

V. 557. Αὐτόν ποῦ. Μετὰ τὴν πεῦσιν ἐμπνευσθεῖς, ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ διηγήματος.

V. 564. sqq. Ἐξεΐης πλήθοντο. Λίβυρνοι ^{q)}, ἔθνος, οἰκοῦντες ταύτας τὰς νήσους, Ἰσσαν τε δυσκέλαδον καὶ Πιτύειαν. Μεθ' ἧς εἰς Κέρκυραν ἦλθον,

Τὴν δὲ Πιτυοῦσαν καλουμένην Πιτύειαν εἶπεν, Ὀμήρῳ ἐπόμενος.

V. 576. Δοιᾶζοντο ^{r)}. Ἐστοχάζοντο.

V. 577. Χόλον ἐφράσαθ' Ἡρῇ. Ἡ Ἡρα, φησὶ, τὴν Διὸς ὀργὴν ἐπισταμένη πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας, σφοδροὺς ἀνέμους ἐποίησε κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους, ὅπως ἀποσταῖεν μὲν αὐτῶν, φέροιντο δὲ εἰς τὴν Ἡλεκτρίδα νῆσον.

V. 585. Οὐ γὰρ ἀλύξειν. Ἡ στεῖρα τῆς Ἀργοῦς, φησὶ, φωνῆεν ἔχουσα ξύλον, μεταδέδωκεν αὐτοῖς τὸν Διὸς χόλον φεύγειν, καὶ πρὸς Κίρκην ἀφικέσθαι, τὸν Ἀψύρτου θάνατον καθαρθυσόμενους.

V. 591. Δήουσιν. Εὐρήσουσιν. Αἶε γὰρ ἐπὶ μέλλοντος κεῖται.

q) Λιγύρνοι P. et Λιγυρνίδας νήσους. r) δοᾶζον P.

(V. 596. Εἰς δὲ τὸν Ἑριδανὸν εἰσέβαλλον, ὅς ἐστι τῆς Κελτικῆς ποταμός· εἰς δὲ λέγουσι πεπτωκέναι τὸν Φαέθοντα.)

V. 604. sq. Λέγεται, τῶν Ἡλιάδων θρηνουσῶν τὸν Φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον.

V. 611. Κελτοὶ δ' ἐπὶ. Οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν Ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἥνίκα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνίαθεις εἰς τοὺς Ἱπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμῃσιν· ἢ ὅτε ἐκελεύσθη θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων.

[V. 618. Τὸ δὲ κεκλήϊσται ἀντὶ τοῦ πεφήμισται καὶ ᾄδεται.]

V. 625. Τὰ δὲ δάκρυα. Θρηνουσῶν δὲ τῶν Ἡλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασιν, ὥσει σταγόνες ἐλαίου.

V. 626. Στάγεις. Ὡς ἀπὸ τῆς στάξ σταγός.

V. 627. Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον. Ῥοδανός, ποταμός τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἑριδανῷ συμμιγνύμενος, καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς Ὠκεανὸν φέρεται· τῇ δὲ, εἰς τὸν Ἴονιον κόλπον· τῇ δὲ, εἰς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.

V. 640. Ἐρκυνίου. Ἐρκύνιον ὄρος Κελτῶν, ἢ δρυμός.

V. 647. Ἀδήϊοι. Ἄγνωστοι. Ἀζήτητοι. Ἀνενόχλητοι.

V. 650. sq. Εἵνεκα κούρων Ζηνός. Τῶν Διοσκούρων, οἵτινες ἠΰξαντο ὑπὲρ αὐτῶν.

V. 653. Πόρε νῆας. Σώζειν δηλονότι. Ὁ τρόπος ἔλλειψις.

V. 661. Αἰαίης λιμένα. Ἐοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσεῶς πλάνην περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν· ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν.

V. 662. Ἐνθα δὲ Κίρκην, Ἡ Κίρκη, φησὶ, κατελήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας γενομένης, ἀποτρεπομένη φοβερόν ὄναρ, ὃ νυκτὸς εἶδεν, αἵματι τὸν οἶκον αὐτῆς μεμολυσμένον.

V. 694. Ἦτε δίκη λυγροῖς. Ὡς νόμος ἐστὶ τοῖς ἰκέταις, ὥστε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἐστίας καθημένους μὴ φθέγγεσθαι.

V. 699. Φύξιον οἶτον. Φύξις μὲν Ζεὺς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, καὶ πρὸς ὃν καταφεύγουσι· φύξις δὲ οἶτος ἐνταῦθα ὁ θάνατος, δι' ὃν καταφεύγουσιν. (Ἐγὼ δὲ, φησὶν, ἡ Κίρκη τὸν Ἰάσονα φόνον δεδρακότα.

V. 704. Ἀτρέπτοιο λυτήριον ἦγε φόνοιο. Λυτήριον τὸ καθάρσιον λέγει, ὃ ἐστὶ χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἀγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἀγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν.

V. 708. Ἀγκαλέουσα. Ἐπικαλουμένη.

V. 709. Παλαμναίων τιμήορον ἰκεσιάων. Παλαμναῖος λέγεται ὁ φόνον εἰργασμένος· ἐνταῦθα δὲ παλαμναίας ἰκεσίας λέγει τὰς ὑπὲρ φόνου γιγνομένας· ὧν τὸν Δία τιμήορον, ἡγουν τιμητὴν, φησὶν.

V. 712. Ἡ δ' εἶσω. Ἡ δὲ Κίρκη πέμματα τινα ἐπέκαιεν, ὥς ἐπιχέουσα κατὰ τὸν νόμον.

V. 720. Ἐνωπαδὶς. Κατ' ὄψιν, ἐξ ἐναντίας. Ὅτι γνίσασα αὐτοὺς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνων, καὶ αὐτὴ ἐναντίον αὐτῶν καθέσθη.

V. 725. Ἰετο δ' αὖ κούρης. Προεθυμεῖτο φωνὴν κοῦσαι, συμβάλλουσα, ὅτι ἀπὸ Ἥλιου ἐστὶν, ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν διαυγείας.

V. 728. Ἐπεὶ βλεφάρων. Ἐπεὶ πάνυ πόρρω ἀπὸ τῶν ὤματων ἔλαμπον ταῖς λαμπηδόσιν.

V. 734. sq. Ἐπλάσατο ἡ Μήδεια, λέγουσα διὰ τοῦτο πενυγένοι, διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν πατέρα· ὅτι ἐβοήθησε τῷ Ἰάσονι εἰς τὸ ἔλεον τῆς ἀδελφῆς Χαλκιόπης.

V. 746. Ἀἶστον. Ἀφανῆ. Ἀγνωστον.

V. 747. Ἐφέστιον. Ἐπὶ τῇ ἐστία ὄντα.

V. 761. Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς. [Αἱ δὲ τοῦ Αἰόλου νῆσοι εἰσὶν αἰδε· Αἰπάρρα, Στρογγύλη, Τέρα, Διδύμη, Εὐώνυμος, ρυκώδης, Φοινίκη^{a)}]. Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν ἐλκεῖων τοῦ Ἡφαίστου ἱστορῶν, φησὶ κατὰ Σικελίαν δύο εἶναι ἴσους· ὧν ἡ μὲν καλεῖται Τέρα· ἡ δὲ, Στρογγύλη· αἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιαῖσιν. (Ὁ δὲ αὐτὸς φησιν ἐν ἐβδόμῳ· Ἐν ἰκελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. Τούτων δύο πῦρ ἀφιαῖσι.) Καλεῖται δὲ μὲν, Αἰόλου· ἡ δὲ, Ἡφαίστου, ἐν ἣ πυρὸς ποταμούς φασιν νιέναι.

Ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο. Ἐν τῇ Αἰπάρρᾳ καὶ Στρογγύλῃ, τῶν Αἰόλου δὲ νήσων αὗται, δοκεῖ ὁ Ἡφαιστος διαμῖβειν. Αἱ δὲ καὶ πυρὸς βρόμον ἀκούεσθαι καὶ ἤχον σφοδρόν. ὃ δὲ παλαιὸν ἐλέγετο, τὸν βουλούμενον ἀργὸν σίδηρον ἀποφέρειν^{b)}, καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ εἴ τι ἄλλο ἤθελε κτασκευάσαι, καταβαλόντα μισθόν. Ταῦτα φησὶ Πυθέας ἐν γῆς ἐριόδῳ, λέγων καὶ τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ζεῖν.

V. 765. Αἰθρηγενέσσιν ἀνάσσει. Τοῖς αἰθραν καὶ ὕχος ποιοῦσι.

Ὅτι δὲ Αἰόλος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ Ὅμηρος φησὶν^{c)}.

Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων πόησε Κρονίων.

Ὅτι δὲ αἰθραν τὸ ψύχος λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησὶ ποιητής^{d)}.

Αἰθρη καὶ καμάτῳ δεδμημένον.

καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν ὑπαιθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου κατανεόμενα.

V. 786. Διὰ πλαγκτὰς περόωντας. Πλαγκταὶ ἔτραι ἐν τῷ πορθμῷ εἰσὶν, ὥς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ ἱπαραῖος [φασὶν]. νῦν δὲ τὰς Κυανέας λέγει. Ἐν ὑπερβατῷ δὲ ναγνωστέον· ἔστι γὰρ διαπερῶντας.

V. 788. Περιβλύει. Περικλύζει, κατὰ μίμησιν ἤχου.

a) Ἐρικώδης, Φοινικώδης corrigit Schaefer. b) ἐπιφέρειν corrigit Schaefer. c) Od. X, 21. d) Od. XIV, 318.

Ἐπιλάδες δὲ αἱ πέτραι, ἀπὸ τοῦ συμπεπληῆχθαι.

V. 807. Φυτῆσαι. Φυτῆσαι, φυτεῦσαι, βλαστῆσαι.

V. 808. Αὕτῃ δὲ σέλας. Ὅτι τοπαλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις δαδουχεῖν ἔθος ἦν, καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις ^{w)} φησὶν· Ἐγὼ δ' οὐτέ σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον (ἐν γάμοις,) ὥς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ. Ἦρα οὖν φησὶ δαδουχῆσαι τῇ Θέτιδι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν εὖνσιαν μητρὸς ἔργον ἐπιτελοῦσα.

V. 813. Νηϊάδες κομέουσι. Τὴν Χαρικλῶ λέγει καὶ τὴν Φιλύραν, ὅφ' ὧν ἐτράφη ὁ Ἀχιλλεύς· ὧν ἡ μὲν Χαρικλῶ, γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δὲ, μήτηρ.

Αἰπτοντα. Ἐπιθυμοῦντα.

V. 815. Ἀρηγε. Ἀρήγειν, βοηθεῖν.

Χρειώ μιν. Ἀναξαγόρας φησὶν, ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλέα τιμῶσι τοῖς περὶ Λακωνικὴν ^{x)} ταῦτα πέπλασται. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι συμπαθήσαντες οἱ θεοὶ τῇ Θέτιδι ἀπεθανάτισαν αὐτόν. Ὅτι δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίου παραγενόμενος ἔγηρε Μῆδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε· μεθ' ὃν Σιμωνίδης.

V. 816. Ἦδ' αὐτῷ Πηληϊ. Ὁ τὸν Αἰγύμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὥς Ἀπολλώνιος φησί. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν]. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησὶν, ὑπὸ Πηλέως λαιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ^{y)} ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἐνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἀκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς δίδοντας αὐτῷ· οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. Ταῦτα φημίσας, παρετῆρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατων ἔμελλεν ἐσθαι ἐπομβρία καὶ πνεύματα ἐξαίσια· καὶ [τότε] δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. Καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημεν.

V. 820. Αἶκας. Αἶκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὄρμαί. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἴρηκεν.

V. 825. Μηδὲ σύγ' ἦε Χάρυβδιν. Ἡ Σικελία ἀντικρὺ κεῖται τῆς Ἰταλίας· ἔστι δὲ τούτων μέσον πορθμὸς, διέχων σταδίους ἑπτὰ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν. Τῶν δὲ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορεῖ πρὸς Ἰταλίαν ἡ Πελωρίς ^{z)}, ὑπόκειται δὲ αὐτῇ Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. Ἀκρωτήριον δὲ ἐστὶν ἡ Σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. Κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλα, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μέ-

w) Eur. Phoen. 354 ed. Pors. aliquid excidisse videtur. y) ἀστρο-
x) Leg. οἱ περὶ Λακωνικὴν. Deinde λογίας P. z) Πέλωρος P.

νουσιν. "Οσα μὲν οὖν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπασθῶσιν, ἀναβροφουῦνται ὑπ' αὐτῆς, συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσῃ· ὅσα δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χαρύβδει θαλάσσης εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὕσας ἀπασθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται· εἴτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. Δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὀρῶνται, ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. Καὶ τὴν ἐν τῷ Μινωταύρῳ δὲ κατάβασιν Χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνομάκασιν.

V. 828. (Σκύλλης Ἀύσονίης. Τὸ σπήλαιον τῆς Σκύλλης ἐλέγετο εἶναι περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ πορθμῷ.)

Ἦν τέκε Φόρκυν. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἐκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. Ὀμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιϊν καλεῖ. Ἀμφοτέροις οὖν Ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. Ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.

V. 834. Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο. Περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται· ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμαίνεσθαι, ὡς φησὶ καὶ Μητρόδωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας. Καὶ Θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια. περὶ Ταυρομένιον οὖν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον.

(V. 838. Ἄλλ' ὦρ'η δολιχὴν. Ἀπέρχομαι, ὅπου τὰ ἀπόγεια σχοινία τῆς Ἀργοῦς δέδεται, ὅπως ἔωθινοὶ τῆς ἐπανόδου μνήμην ποιήσονται· ὅπως αὐτοὺς ἔωθεν ποιήσω ἀποπλεῦσαι ἐκ τῆς γῆς τῶν Τυρσηνῶν.)

V. 841. Ὑπηῶοι δὲ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡοῦς. Ἦγουν ἔωθεν. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιβόρῃματος.

V. 847. Αὐτὴ δ' ὠκυτέρη. Ὑπερβολικῶς. Οὐδεὶς γὰρ ἀκτίνων βολὴν ὑπερβάλλεσθαι δύναται· οὔτε τὴν λεγομένην μαρμαρυγὴν^{a)}, ἣτις ἐστὶ λαμπηδόνος συνεχοῦς ὀρμησις, καὶ ἀμαρυγμα λεγομένη.

(V. 850. Τυρσηλίαν δ' εἶρηκε τὴν τῆς Κίρκης νῆσον διὰ τὸ πρόσχωρον αὐτῇ εἶναι.)

V. 852. Ὁρεξάμενη χερὸς. Ἐπιβαλομένη.

V. 855. Ἐείσατο. Ἐφάνη.

(V. 856. Μηκέτι νῦν ἀκταῖς. Μηκέτι καθεύδεσθε ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Αἰαίης νήσου ταῖς οὕσαις πλησίον τῶν Τυρσηνῶν, περιμένοντες καὶ ὑπερτιθέμενοι τὸν πλοῦν ὑμῶν.)

a) ἀμαρυγὴν P.

V. 859. Πανσυδίη κοῦραι. Πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαντῶσι τὴν ναῦν φυλάξουσιν ἐκ τῶν πετρῶν, αἵτινες καλοῦνται πλαγκταί. [Ἀντιόωσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔρχονται.]

V. 861. Κείνη γὰρ ἐναίσιμος. Ἐκεῖνος γὰρ ὑμῖν ὁ πλοῦς αἷσιμος καὶ καθήκων ἐστὶν ὁ διὰ τῶν πλαγκτῶν πετρῶν.

(V. 862. Ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ. Μήτινι τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποδείξης με, ἥνίκα με ἴδῃς σὺν ταῖς Νηρείσιν ὑπαντήσασάν σοι.)

V. 864. Ἀπηλεγέως. Ἀναμφιλέκτως.

V. 865. Ἀτθῆλος. Ἀφανῆς γενομένη κατέδυν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

(V. 866. Τὸν δὲ Πηλέα δεινῶς ἡ λύπη ἔπληξεν.)

V. 868. Νηπιάρχοντος. Νηπιάρχειν, τὸ νηπιάζειν.

V. 871. Ἀμβροσίη χρίσκειν. Θειοτάτῳ ἐλαίῳ περιέχρει τὸ ἀπαλὸν αὐτοῦ σῶμα.

V. 872. (Καὶ οἱ στυγερόν. Καὶ αὐτοῦ τὸ μισητὸν γῆρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποσοβῆσει.)

Ἀλάλκειν, ἐκβάλλειν.

V. 874. Σπαίροντα διὰ φλογός. Ἀλλόμενον καὶ σαλεύοντα ἐπὶ τοῦ πυρός.

V. 876. Τὸν μὲν ἄρ ἄρπάγδην. Ἀπὸ τοῦ πυρός ἀναρπάξας ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κρᾶζοντα.

V. 880. Ἀμηχανία. Ἀπορία, λύπη.

(Παλίσσυτος. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι ἐξ ὑποστροφῆς παρεγένετο πρὸς τὸν Πηλέα. ὅθεν τὰς φρένας αὐτοῦ κατέδησεν ἡ ὀλιγωρία.)

V. 884. Ἄεσαν. Ἐκοιμήθησαν.

(Τῆς ἐνὶ δαισάμενοι. Ἐν ταύταις δὲ εὐωχηθέντες καὶ δειπνήσαντες, ἐκοιμήθησαν τὴν νύκτα, ὥς καὶ πρότερον· οἷον ὥς τὴν ἑτέραν νύκτα.)

V. 886. Κατηλυσίη. Καθόδω.

V. 887. Βαῖνον ἐπὶ κληῖδας. Ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ σαναιδώματα τῆς νηὸς καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας.

Ἐκ δὲ βυθοῖο εὐναίας. Ἐκ δὲ τοῦ βυθοῦ ἀνέφερον ἡ ἀνεῖλκον τὰ σίδηρα, χαίροντες τῇ ἐλεύσει τοῦ ζεφύρου· καὶ τὰ ἄρμενα δὲ, ὥς ἔδει, ἐσώρευον καὶ εὐτρέπιζον.

V. 890. Τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι. Ἀπλώσαντες τοῖς ἱμαῖσι τὸ κέρας καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸ σὺν τῷ ἄρμένῳ.

V. 892. Καλήν, ἀνθεμόεσσαν. Ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ, οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων.

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

Ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Θελξιόπη, ἡ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος.

V. 897. Πορσύνεσκον. Ἐτερπον. Ἐπιμελείας ἡξίουν καὶ ἡὔξανον, παρθένον ἔτι οὔσαν καὶ ἄζευκτον.

V. 900. Αἰεὶ δ' εὐόρμου. Αἰεὶ δὲ περιβλεπόμεναι καὶ

παρουῖσαι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐορμήτου^{b)} τόπου πολλῶν
χριόντων τὴν ἡδεῖαν ἐπάνοδον ἤσπαζον, τῇ τηκεδόνι φθίνειν
μοῦσαι.

V. 907. Ἐὐτροχάλοιο. Τῆς τροχαλῆς ὥδῃς τὸ μέλος
ἴνησεν.

Κανάχησε. Ἦισεν. Ἐκίνησε.

V. 909. Κρεγμῶ. Τῇ κρούσει. Ἐπὶ τοῦ κρούματος.
ρέκειν γὰρ τὸ κρούειν.

V. 917. Ἐρυκος μεδέουσα. Ἐρυξ ὄνομα πόλεως,
θα τιμᾶται ἢ Ἀφροδίτῃ. Οἱ δὲ τὴν Σικελίαν [Ἐρυκά φασι].

V. 921. Μιξοδίησιν ἁλός. Μιξοδίαν καλεῖ τὸν
πον, καθ' ὃν ἦν ἡ Σκύλλα καὶ ἡ Χάρυβδις, διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι
λήλων.

V. 923. Ἀμοτον. Ἀκατάπαυστον.

V. 926. Πυριθαλπῇ πέτρῃ λέγει τὴν ὑπὸ πυρός
ιομένην.

V. 936. Παρβολάδην. Παραβεβλημένως. Οἶονεὶ παρα-
έοντες.

V. 937. Ἐπήτριμοι. Ἐκ πλαγίων, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλας
πανηγρόμεναι ἐκατέρωθεν.

V. 940. Αὐτίκ' ἀνασχόμεναι. Εὐθέως ἀνελκύσασαι
τῶν λευκῶν γονάτων τὰ ἱμάτια ἄνωθεν τοῦ ζωναρίου, καὶ ἀνα-
ίρασαι αὐτὰ ἐρρόμένως, ἄνωθεν τῶν πετρῶν καὶ τῆς τοῦ κύματος
κακλᾶσεως ἐκινουῦντο.

V. 943. Τὴν δὲ παρηορίην. Μετέωρον. Ἐβάσταζον
ἐν αὐτῇ αἱ Νηρηίδες ἄνωθεν τῶν πετρῶν, ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν
ιοντίζουσαι.

V. 947. Ἡρήρειντο. Ἐπλησίαζον καὶ ἐδράζοντο.

V. 957. Στελεῇ. Τῇ λαβῇ. Τυπίδος δὲ, τῆς σφύρας.
ἐπὶ τῆς τοῦ ξύλου ἐπεραιοθεὶς σφύρας.

V. 961. Ὅσση δ' εἰαρινοῦ. Ὅσον ἐστὶ διάστημα ἡμέρας
εἰρινῆς, ἥγουν δώδεκα ὥρῶν διαστήματος μοῖρα. Ἐαρινὴν δὲ
ρηκεν ἡμέραν τὴν τῆς ἰσημερίας.

V. 965. Θρινακίας λειμῶνα. Τίμαιος Θρινακίαν^{c)}
ῆσι καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν, ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει. Οἱ δὲ ἱστορικοὶ
ρίνακόν^{d)} φασιν ἄρξαι τῆς Σικελίας. Μύλας δὲ, χερρόνησον
ικελίας, ἐν ᾗ αἱ τοῦ Ἥλιου βόες ἐνέμοντο.

V. 972. Ἀργύρεον χαῖον. Χαῖον ἐστὶ καμπύλη βα-
τηρία, ἣ οἱ ποιμένες χρῶνται. Ἀμερίας δὲ ψιλὴν ἀπέδωκε ῥάβδον.
ἀλλίμαχος.

Ἐπρεπέ τοι προέχουσα κάρης εὐρεῖα καλύπτρη,
ποιμενικὸν πῖλημα, καὶ ἐν χερὶ χαῖον ἔχουσα.

αἱ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον τοιοῦτόν ἐστι. Ση-
αίνει γὰρ τῷ χαίῳ ἐρύοντας, ἥγουν ποιμαίνοντας.

b) εὐόρμον P. εὐορμίστον corrigendum putat Schaefer. c) Τρινακίαν

d) ἀπὸ Τρίνακος τοῦ τῆς Σ. ἄρξαντος P.

Πηχύνουσα δὲ, ἀντὶ τοῦ τῷ πήχει τῆς χειρὸς προσηρηκνῦα.
 V. 973. Ὀρειχάλκοιο. Ὀρείχαλκος, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ Ὀρείου^{ε)} τινὸς γενομένου εὐρετοῦ ὠνομασμένος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Τελευταῖς φησὶ μηδὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μηδὲ τὸ τούτου εἶδος. Τὸν γὰρ Ὀρείχαλκον, [φησὶ], ἔνιοι ὑπολαμβάνουσι λέγεσθαι μὲν, μὴ εἶναι δέ. Τῶν δὲ εἰκῇ διαδεδομένων καὶ τοῦτο. (Οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροί φασιν αὐτὸν ὑπάρχειν.) Μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς σεσημειῶται τοῦτο. Ἄλλοι δὲ ἀνδριαντοποιοῦ λέγουσιν ὄνομα, ὡς Σωκράτης, καὶ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πέμπτῳ. Οὕτως ἦν ἐν^{ι)} τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμίκτῳ.

V. 974. Καλάβροπα δὲ, οἶονεὶ καλὴν ῥάβδον^{δ)}. Ἔστι γὰρ καλάβροψ ἡ βουκολικὴ ῥάβδος. Ὀμηρος^{η)}·
 καλάβροπα βουκόλος [ἀνὴρ].

V. 982. (Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο. Τούτων ὁ νοῦς οὗτος ἐστίν· Εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον εἰσπλέουσι νῆσος εὐλίμενος καὶ λιπαρά, ὑφ' ἣν κεῖσθαι τὸ δρέπανον τοῦ Κρόνου φασίν, ὃ τὰ τοῦ πατρὸς αἰδοῖα ἀπέτεμεν. Οἱ δὲ φασί, Δήμητρος εἶναι τοῦτο, ὃ τοὺς Τιτᾶνας ἐδίδαξε σταχυοτομεῖν. Κατῴκησε γὰρ ἡ θεὸς ποτὶ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἀγαπήσασα Μάκριν τὴν τοῦ Διονύσου τροφόν. Ταύτην Φαίανες κατῴκουν, ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γένος.) [Παροτέφη δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.]

V. 983. Ἀμφιλαφῆς. Ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὄρμον ἔχουσα. Καλλίμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῇ λιμένα. (Ἱστορικῶς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῇ τὸν λιμένα φησίν.) Ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ λιμένος τῶν Φαίακων Ἀπολλωνίδης^{ι)} ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης. Τινὲς δὲ τὸ ἀμφιλαφῆς ἀντὶ τοῦ ξυλῶδης ἀπέδωκαν. Ὡς οἰκείως ἐπισυνάπτει τὸ πείριον, δηλονότι λιπαρὰ καὶ εὐδὺς^{κ)}).

Ἡ δὲ Κερκύρα πρότερον μὲν Δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἶτα Σχερία. Ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. Φησὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἡπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἡπείρου αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ρεύματα. Ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὠνομασθῆναι. Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δήμητρα, (αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἑφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν· εἶτα αὐτὸ κρύψαι) εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου· προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἑξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνη. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου, ὃ ἐξέτεμεν τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησὶ. Μάκρης δὲ ὠνομασθῆ ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου τροφου· Κερκύρα, ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσσωποῦ θυγατρὸς.

V. 989. Στάχυν ὀμπνιον. Πολὺν, δαψιλῇ. Φιλητᾶς

ε) Ὀρείου P. f) οὕτως οὖν P. g) καλόραβδον P. h) Π. XXIII, 845. i) Ἀπολλώνιος P. k) εὐγυῖος P.

ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀπέδωκε ὄμπνιον στάχυν τὸν εὐχυλὸν καὶ τρόφιμον. Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. "Αμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἶπειν, οἶονεὶ ἔμπονόν¹⁾ τινὰ ὄντα καὶ ὄμπνιον.

V. 990. Ἐκλήϊσται. Πεφήμισται, νενόμισται.

V. 992. Αἶματος Οὐρανίοιο. Ἀκουσίλαος (ἐν τῇ τρίτῃ) φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς· ἐξ ὧν γεννηθῆναι^{m)} τοὺς Φαίακας. Οἱ δὲ, τοὺς γίγαντας. (Καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσίλαῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.) Ὅμηρος δὲ οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησὶ διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν.

V. 993. Τοὺς Ἀργὼ πολέεσσιν. Ἡ Ἀργὼ, φησὶ, πολλὰ κακοπαθήσασα κατηνέχθη ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους.

V. 1002. Κόλχων, οἱ πόντιοι. Τῶν Κόλχων, οἱ μετὰ Ἀψύρτου ὄντες κατώκησαν ἐν ταῖς Βρυγητίσιν, αἵτινές εἰσι τῆς Ἰλλυρίδος. Οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐξελθόντες ὤκησαν Κερκύραν. Τῶν γὰρ διωκόντων τοὺς ἀριστεῖς Κόλχων, οὐ κατὰ ταῦτόν τὸν πλοῦν στείλαμένων, οἱ μὲν διὰ τοῦ Ἰστροῦ, καθάπερ προείρηται, τὸν πλοῦν ἐποίησαντο, ὧν ἦρχεν Ἀψυρτος, διὰ τῶν κάτωθεν ἐμβалόντες εἰς τὸν δεδηλωμένον καταμάν· καὶ κατέλαβον τοὺς ἥρωας περὶ τὰς καλουμένας Βρυγητίδας νήσους· οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων νήσων τὸν ἔκπλουν ποιησάμενοι Κόλχοι κατηνέχθησαν εἰς τὴν Κερκύραν νῆσον, ἐν ᾗ καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἔτυχον ὄντες.

V. 1003. Μαστῆρες. Ζητηταί.

V. 1004. Ἐξαιτον. Ἐξαίρετον, κατὰ συγκοπὴν.

V. 1005. Ἀπροφάτως. Χωρὶς προφάσεως, ἀντιρρόθήσεως.

V. 1015. Εἴ νυⁿ⁾ καὶ αὐτῇ. (Περὶ Ἀρήτης ἢ Μήδειας· καὶ σὺ ἄνθρωπος εἴ, οἷς τὸ ἁμαρτάνειν γίνεται ῥαδίως.) Τούτοις δὲ σφόδρα πρὸς συμπάθειαν ἔλκει τὴν Ἀρήτην ἢ Μήδειαν. Καὶ γὰρ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς εἶναι φύσεως ἀλλήλους ἐλεεῖν χρή, καὶ διὰ τοῦτο ὀξύρροποι εἶναι πρὸς τὰ πάθη.

V. 1020. Ἴστω νυκτ. Ὅρκος παρὰ Κόλχοις ἢ Ἐκάτῃ ταῖς φαρμακίσι^{o)}. Εὐρέτις γὰρ τῶν φαρμακείων ἢ θεός.

[V. 1027. Τελεσφόρον δὲ λέγει τὸ τελοποιόν.]

V. 1031. Ὑμέων. Ἐνεκα τῶν ὑμῶν ἄθλων ἐγὼ, ὃ φέρτατοι, ἐν μεγάλῃ ταραχῇ εἰμί. (Τῇ γὰρ ἐμῇ γυνάμῃ τοῦ τε ταύρους ἐξεύξατε καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε· καὶ νῦν τὸ δέρος εἰς Θετταλίαν ἀποίσετε.)

Ἡ δὲ περὶ καὶ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου.

V. 1043. Νέμεσίν τε θεῶν. Τὴν ἰοῦσαν ἐς χεῖρας τῶν θεῶν νέμεσιν. Τοῦτ' ἔστι τὸ νεμεσητόν. Τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ

1) ἔμπνεον P. m) γεννηθῆναι ἥλιου, ὅτι πρόγονος αὐτῆς, κατὰ rectius scribi docet Schaefer. n) δὲ τῆς Ἐκάτης, ὅτι τε προσήκει ἦνν P. o) Haec mutila sunt; ple- Κόλχοις καὶ ὅτι ταῖς φαρμακίαις nius P. Ὀμνυαὶ μὲν κατὰ τοῦ οἰκεία.

ἐνώπιον τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν· διὸ καὶ αἰδοῦμεθα τοὺς ἱκετεύοντας.

V. 1045. Οὐ νηούς. Οὐ γὰρ ναός μοί ἐστι βοηθός, οὔτε πύργος, οὔτε ἄλλη τις βοήθεια, ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πᾶσα.

(V. 1046. Οἴοθι προτιβάλλομαι. Μόνη οὔσα προβάλλομαι ὑμᾶς βοηθούς.)

V. 1047. Σχέτλιοι. Χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς οὐ μετατρέψετε ὁρῶντές με γονυπετοῦσαν τῇ βασιλείᾳ.

(V. 1049. Ἀλλά καὶ πᾶσι. Ὁ λόγος, "Ὅτε τὸ κώδιον λαβεῖν ἠθέλετε, καὶ πᾶσι τοῖς Κόλχοις ἑτοιμοὶ ἦτε μάχεσθαι· νῦν δὲ ὀλίγους παραγενομένους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τὴν ἐμὴν φοβεῖσθε.)

V. 1058. Στρευγομένοις. Φθειρομένοις καὶ καταπονυμένοις. Ἡ καὶ προσδιατρίβουσι. Ὅθεν καὶ στραγγὴς ἢ κατὰ βραχὺ πρόσθεσις^{p)} τοῦ ὕδατος. Οὕτω Δίδυμος. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στραγγα οὐρεῖν.

V. 1059. Κατευκήλησε. Κατέπαυσε, εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε.

V. 1062. Κλωστήρα. Τὸν ἄτρακτον.

V. 1064. Σταλάει. Σταζει. Ὅθεν καὶ σταλαγμός.

V. 1066. Ἰκμαίνοντο. Ἰγραινόντο. Ἐμφαίνει δὲ τὸ πολὺ θάκρυον καταλείβειν.

V. 1072. Προσπτύσσετο. Ἐλιπάρει, παρεκάλει.

V. 1082. Πέζομεν ἀμπλακίησιν. Ἀντὶ τοῦ ἁμαρτίας. Ἐὰν δὲ γράφεται ἀτροπίησιν, ἀμετατροπίαις. ἢ κακοβουλλαῖς. Ὁ δὲ νοῦς, ἁμαρτάνουσα δὲ τοπρῶτον ἢ Μήδεια, προέδωκε τοὺς ἰδίους, καὶ ἐξημάρτησε φυγοῦσα· ἃ πολλάκις ποιοῦμεν δι' ἄνοιαν.

Ἀκειομένη. Ῥωννυμένη, ἢ θεραπεύουσα καὶ ἰωμένη.

V. 1090. Οἶα μὲν Ἀντιόπην. Ἀντιόπη Νυκτέως ἦν θυγάτηρ, ἣν ὁ Ζεὺς Σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. Καὶ φεύγουσα τοῦ Νυκτέως τὰς ἀπειλάς, καταφεύγει εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐποπέα^{q)}. Τεκοῦσα δὲ Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον, ἐξέβηκεν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. Ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ, τοῦ ἀδελφοῦ Λύκου δεηθεὶς, μὴ περιιδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ἐλεῖν ἀπελθόντα εἰς Σικυῶνα. Στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν Λύκος, καὶ κτείνει τὸν Ἐποπέα· καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. Ἡ δὲ φεύγει, καὶ ληφθεῖσα πάλιν, τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἐκδίδοται, Ἀμφίονι καὶ Ζήθῳ. Ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. Οἱ δὲ τὴν μὲν Ἀντιόπην σῴζουσιν, τὴν δὲ Δίρκην ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες διαφθείρουσι. Μεταπεμψάμενοι δὲ τὸν Λύκον, ὥς ἐκδώσοντας τὴν Ἀντιόπην, σφάττειν ἔμελλον· Ἑρμῆς δὲ ἐκάλυψε, τῷ Λύκῳ δὲ προσέταξεν παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς.

V. 1091. Οἶα δὲ καὶ^{r)} Δανάη. Φερεκύδης ἐν δαδὲ κάτω ἱστορεῖ, ὥς Ἀκρίσιος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαιμόνος·

p) πρόσθις P. q) Ἐποπέα P. et sic deinde. r) Ἰδὲ καὶ P.

τῶν δὲ γίνεται Δανάη. Χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσεως παίδος, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοί, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην· ἐν δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ, ἐπανελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἐνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφῆς· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσειν, ὥπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. Ἐρασθεὶς δὲ Ζεὺς τῆς παίδος, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. Καὶ ἐκφῆνας αὐτὸν ὁ Ζεὺς τῇ παιδί μίγνυται. Τῶν δὲ γίνεται Περσεύς· καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσαι Ἀκρισίον. Ὅτε δὲ Περσεύς τριέτης ἢ τετραέτης ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῇ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ κατὰγει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐρκίου Διὸς βωμόν. Μόγος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γέγονώς ὁ παῖς. Ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. Ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς, καὶ κλείσας καταποντοῖ. Καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς ὁ Περισθένους^{*)}, δικτύῳ ἀλιεύων. Εἴτα ἡ Δανάη ἀνοίξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα. Ὁ δὲ, ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οὔτινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. Ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροδόης τῆς Κάστορος^{†)} καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθῃσι Φερεκύδης τοῦ Ἀκρισίου, ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίθωσιν Πολυδέκτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνης ἐν Σερίφῳ, Δίκτυν μὲν Περσεύς ἀπολείπει ἐν τῇ Σερίφῳ βασιλεύειν τῶν λελειμμένων Σεριφίων· αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωσι, καὶ τῇ Δανάῃ, καὶ τῇ Ἀνδρομέδᾳ. Καὶ ἔλθων, Ἀκρισίον οὐχ εὗρίσκει ἐν Ἄργει, ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς Πελασγοὺς εἰς Λάρισσαν, μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκη, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ τοὺς Κύκλωπας· αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λάρισσαν. Καὶ ἀφικόμενος, Ἀκρισίον ἀναγνωρίζει, καὶ σὺν αὐτῷ ἔπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει. Καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσει. Καὶ ὁ Περσεύς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. Τὸ δὲ πένταθλον οὕτω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἓνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἠθλοῦν. Ὁ δὲ δίσκος, τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν. Καμῶν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρισίος, ἀποδνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσει. Καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεύς καὶ οἱ Ἀκρισσαῖοι πρὸςθεν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρώων οἱ ἐπιχώριοι. Περσεύς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους^{‡)}).

V. 1093. Ὑβριστης Ἐχέτος. Ταῦ Ἐχέτου Ὀμηρος ὡς ὁμοτάτου μέμνηται. Ἡ δὲ Ἀρήτη ὡς κατ' αὐτὴν τοῦ πραγματος γεγενημένου λέγει. Εὗρομεν δὲ τὸν μῦθον ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Λυσίππου Ἡπειρώτου ἀσεβῶν καταλόγῳ.

*) Περισθένους P. †) Περικάστορος P. ‡) εἰς Ἄργος P. recte.
 APOLLON. HEROD. II. M

V. 1095. Ὀρφναίη ἐνι χαλκόν. Τὸ ἐξῆς, ἐν Ὀρφναίη καλιῇ γ).

Χαλκὸν ἀλιτρεύοντα γ). Γράφεται καὶ χαλκὸν ἀλιτρεύοντα.

V. 1100. Ἀτίσαι. Ἀτιμάσαι, παραβῆναι.

V. 1125. Ἐλλικῶ. Ἐλλικὸς λιμὴν, ἀπὸ Ἐλλου τοῦ Με-
λίτης καὶ Ἡρακλέους.

V. 1131. Ἄνθρω ἐν ἡγάθει. Ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ θεῷ, ἐν ᾧ Μάκρις κατῴκει, ἐν τούτῳ τῷ ἄνθρωπῳ τὸν Διόνυσον ἔθρεψεν· ὁ καλεῖται Διθυρίτης, διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν. Διὰ τοῦτο Διθύ-
ραμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη, [βῆναι γὰρ αὐτὸν φασὶ ἀμφοτέρων τῶν θυρῶν.]

V. 1138. Καὶ ἐχολωσαμένη. Ἡ Ἡρα τὴν Μάκριν τῆς Εὐβοίας ἐξέβαλε, διὰ τὸ δέξασθαι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν Διόνυσον καὶ θρέψαι. Ἡ δὲ Εὐβοία ἱερά ἐστι τῇ Ἡρᾷ.

V. 1141. Ἐνθα τότε ἐστόρεσαν. Ἐν τῷ ἄνθρωπῳ Μά-
κριδος φησὶ τὸν γάμον γεγενῆσθαι Μηδείας καὶ Ἰάσονος. Φιλητᾶς δὲ ἐν Τηλέφῳ γ), ἐν τῇ Ἀλκινόου οἰκίᾳ.

V. 1147. sq. Ἰσχε δ' ἐκάστην αἰδώς. Διὰ τούτων τὰς νύμφας φησὶν ἐπιθυμούσας ἄψασθαι τοῦ μαλλοῦ, διὰ τὸ κάλ-
λος, ὅμως αἰδουμένας ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέλλειν γίνε-
σθαι τὴν μίξιν.

Περὶ δὲ τοῦ δέρου, ὅτι ἦν χρυσοῦν, οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναι φησὶν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης.

V. 1149. Αἱ μὲν τ' Αἰγαίου. Αἰγαῖος, ποταμὸς
περὶ Κερκύραν. Τούτου θυγάτηρ Μελίτη· ἥς καὶ Ἡρακλέους
Ἐλλος. Ἀφ' οὗ ἔθνος Ἐλλεῖς καὶ Ἐλλικὸς λιμὴν, παρὰ Φαλαξί-
Πανύσας γ) δὲ φησιν, ἐν Λυδία νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως
ὑπὸ Ἐλλου τοῦ ποταμοῦ. ὅς ἐστι τῆς Λυδίας. διὸ καὶ τοὺς δύο
υἱοὺς αὐτοῦ Ἐλλοὺς ὀνομασθῆναι.

V. 1150. Μελιτηῖου. Ὄρος Κερκύρας τὸ Μελίτειον.

V. 1153. Κεῖνο καὶ εἰσέτι. Τὸ Μάκριδος, ὃ νῦν
ἱερὸν Μηδείας καλεῖται.

Ἰστέον ὅτι Τιμαίου λέγοντος ἐν Κερκύρα τοὺς γάμους ἀχθῆναι
Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, ἐν Βυζαν-
τίῳ φησὶν· Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λυδίῃ [ἐν Κόλχοις], πλησίον τοῦ πο-
ταμοῦ μνησθῆναι αὐτῇ φησὶ τὸν Ἰάσονα.

V. 1160. Προμοῶνσι. Προμοῶς εἶρακε τοὺς ἐκπὸς
τοῦ ἄνθρωπου τόπους.

V. 1167. Παρμέμβλωκε. Πάρεστι.

(V. 1170. Φάεσσιν. Ἀντὶ τοῦ φωτισμοῦ. Φύσει γὰρ
ὄντα σκοτεινὸν τὸν ἄερα τοῖς φωτισμοῖς ἐλάμπρυνε. Γράφεται
φαρέεσσιν.)

γ) καλεῖται P. w) ἀλιτρεύοντα P. x) τῇ λέφῳ P. y) Πάντας P.

(V. 1174. Ἀναπόλις. Ἡ τῶν Κερκύρας ἐπὶ τῆς χερσονήσου κεῖται. Φησὶν οὖν ὁ ἱστορικὸς, ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς χερσονήσου ἦσαν· ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ πόλις, ὡς Ἀπολλωνίου ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης.)

V. 1175. Χερνήσιοι. Τὴν χερσόνησον χερνήσον εἶρηκε, (ὡς ἐν τῷ πρώτῳ.)

Τὴν δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας χώραν εἶρηκε Μακρίδιαν· ἴσως διὰ τὸ ὠκηκέναι ἐκεῖ τοὺς Εὐβοεῖς. ἡ δὲ Εὐβοία Μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ταύτην οὖν οἱ κατοικήσαντες μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν Ἀβαντες Μάκριν ὠνόμασαν.

V. 1187. Ἄλλοι δ' ἀμφοφορέας. Θεόπομπος ἀμφοφορεῖς λέγεσθαι φησὶ τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς. Πανσανίας^{z)} δὲ φησὶ τὸν ἀμφοφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι.

V. 1188. Λιγνύς. Ἡ καπνώδης ἀναφορά· ἡ τὸ τοῦ φωτὸς ἄκρον. Ἀμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

V. 1191. Ἀγλαΐην. Κόσμια.

V. 1193. Εἶδεα καὶ μορφάς. Τὸ μὲν εἶδος κυρίως ἐπὶ προσώπου τέταχεν ὁ Ἀπολλώνιος· μορφὴ δὲ τὸ σχῆμα.

[Μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν.]

V. 1194. Ἐὐκρέκτου. Εὐκρεκτος, εὐῆχος κιθάρα.

V. 1210. Συνήμονας. Τοὺς συνήθεις καὶ ἐταίρους. Ἀπὸ τοῦ συνεῖναι.

V. 1212. Εἰσότα^{a)} Βακχιάδαι. Βάκχιος^{b)} ἐγένετο υἱὸς Διονύσου, ἐν Κορίνθῳ δὲ διέτριβεν. Ἦσαν δὲ εὐγενέστατοι οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γένος ἔχοντες· οἵτινες ἐξεβλήθησαν ἐκ Κορίνθου διὰ τὸν Ἀκταίωνος θάνατον. Ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν ἡδε. Μελισσος εὐεργετήσας τοὺς Κορινθίους, μέλλοντας γὰρ ὑπὸ Φείδωνος τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως διαφθαρεῖναι ἐβόρυστο, τιμῆς ἡξιώθη παρ' αὐτοῖς. Καὶ ποτε οἱ Βακχιάδαι νυκτὸς ἐπελθόντες τῇ οἰκίᾳ τούτου, ἐβόρυντο ἀποσπᾶν τὸν παῖδα Ἀκταίωνα. Τῶν δὲ γονέων ἀντεχόντων, συνέβη διασπασθῆναι αὐτόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἰσθμίων ἄγεσθαι, στάς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὁ Μέλισσος πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατηρασάτο, ἣν μὴ τὸν τοῦ παιδὸς ἐκδικήσῃ θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ὑποκείμενον κρημνὸν ἑαυτὸν ἔβαλεν. Οἱ δὲ Κορίνθιοι, εὐλαβούμενοι ἀνεκδίκητον ἡπείν τὸν τοῦ Ἀκταίωνος θάνατον, ἅμα μὲν^{c)} καὶ τοῦ θείου κελεύοντος, ἐξέβαλον τοὺς Βακχιάδας. Χερσικράτης^{d)} δὲ, εἰς τῶν Βακχιάδων, ἔκτισε Κερκύραν, ἐκβαλὼν τοὺς ἐνοικοῦντας Κόλχους. Οἱ δὲ, ἐκβληθέντες, εἰς τὴν ἡπειρον παρεγένοντο.

Ἐφύρηθεν. Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρὸς. Εὐμηλος^{e)} δὲ [φησὶν], ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

V. 1215. Νεσταίους τε. Τοὺς Νεσταίους Σκύλας

z) Νυσανίας P. a) εἰσότα P. Vulgo Χερσικράτης. vid. Schol. ad
h) Βακχίας P. c) μὲν ὁμ. P. In v. 1216. e) Ἐπιμηθέως P. mita
δὲ mutari vult Schaefer. d) Sic R. varietate.

φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. (Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον.) Καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' Γεωγραφουμένων φησί· Μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσταῖοι, καθ' οὓς νῆσος Φάρος, Φαρίων ἀποικος¹).

V. 1216. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος. Ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Τίμαιος δέ φησι, μετὰ ἔτη ἑξακόσια τῶν Τρωϊκῶν Χερσικράτη²), ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, εἴτε ἐκτεσόντα τῆς Κορίνθου, εἴτε καὶ ἐκόντα, ἀπελθεῖν διὰ ἀτιμίαν, καὶ κατακηκέναι τὴν νῆσον. Κόλχοι δέ, διαβάντες εἰς τὴν πλησίον³) νῆσον, μετὰ ταῦτα εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη ὁρμήσαντες, εἰς τε τοὺς Ἀβαντας καὶ Νεσταίους καὶ Ὠρικὸν ἀπωκίσθησαν.

V. 1217. Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε. Τιμῶναξ ἐν πρώτῳ τῶν Σικελικῶν ἐν Κόλχοις φησὶν Ἰάσονα Μῆδειαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. Ὁ δὲ αὐτός φησι· Δείκνυνται παρὰ τὸν παράπλου ἐνδὸν τοῦ Πόντου κῆποι τινὲς Ἰασόνιοι⁴) καλούμενοι, καθ' ὧν τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο· καὶ κατὰ τὴν Αἶαν γυμνάσια καὶ δίσκοι, καὶ τῆς Μηδείας θάλαμος, καθ' ὃν τότε ἐννυμφεύθη· καὶ πρὸς τῇ πόλει ἱερὸν ἰδρυμένον Ἰάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερὰ πολλά. Τίμαιος δέ, ἐν Κερκύρα λέγων γενέσθαι τοὺς γάμους, καὶ περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ, ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγεσθαι αὐτὴν κατ' ἐνιαυτὸν, Μηδείας πρῶτον θυσάσης ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ. Καὶ βωμοὺς δέ φησι μνημεῖα τῶν γάμων ἰδρύσασθαι, σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως. Ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν, Νυμφῶν· τὸν δέ, Νηρηϊδων. Ὁ γὰρ μὲν, Ἀπολλώνιος τὸν μὲν φησι Νυμφῶν εἶναι, τὸν βωμόν⁵)· τὸν δέ, τῶν Μοιρῶν.

Θύη δὲ ἐπέτεια λέγει τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας.

V. 1218. Νομίοιο καθ' ἱεράν. Διὰ τὸ κατὰ νόμον γενέσθαι τὴν κρίσιν τοῦ Ἀλκινόου, διὰ τοῦτο νομίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρύσασθαι τὴν Μῆδειαν.

V. 1235. Σύρτιν. Δύο εἰσὶν ἐν τῇ Λιβύῃ Σύρτις. Εἰς δὲ πηλώδεις. Γίνονται δὲ ἀμπώτεις εἰς αὐτάς. Καὶ ἐν τῷ Ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι, ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται.

V. 1237. Τέναγος. Ὁ πηλώδης τόπος.

Μυιόεντα. Συμφυτά.

[V. 1238. Κωφὴ δὲ ἡ ἀοίκητος διὰ τὸ πηλώδης εἶναι.]

V. 1239. Ἡερίη¹). Πᾶν τὸ πολὺ καὶ θαψιλὲς ἡερόειν λέγεται.

(V. 1243. Ἐνέωσι. Ὠθησε.

Τάχιστα. Γράφεται ἄγεσθαι.)

V. 1247. Ἀρδμόν. Ποτισμόν.

V. 1248. Πάτον. Περίπατον.

V. 1258. Διωλυγίης. Ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διηκούσης.

V. 1260. Ἰθυνητήρ. Κυβερνήτης.

1) ἀποκία P. 2) Χερσικράτης P. 3) τῶν βωμῶν P. melius. 4) P. 5) ἀντιπέραν P. 6) Ἰασόνιος Ἡερίη δὲ ἤτοι ἀρασίη, ἤτοι πηλὴ.

V. 1264. Τεναγώδεα. Πηλώδη. Τέναγος δέ ἐστι κυ-
ρίως γῆ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πηλῶδες ὕδωρ.

V. 1279. Παχνώθη. Ἀντὶ τοῦ ἐπάγη. Ἐλυπήθη. Ὁ
τρόπος εἰληπται ἀπὸ τῆς πάχνης.

V. 1284. Ἦ ὅταν αὐτόματα ξόανα. Ὅταν μέλλῃ τι
τυμβαίνειν χαλεπὸν, εἶθε τὰ ἀγάλματα ἰδροῦν· ὥσπερ καὶ ἐν
Θήβαις συνέβη, ὅτε συνίστατο ὁ περὶ Χαιρώνειαν πόλεμος Φιλίππῳ
ἐκὸς Ἀθηναίους.

V. 1285. Καὶ μυκαὶ σηκοῖς. Καὶ ἦχοι ἐν τοῖς ναοῖς
παντασίαν ποιήσωσιν. Ἦ ὅταν μυκήσεις δοκῶσι γίνεσθαι περὶ τὰ
ἔγαλματα, [τότε κακὸν σημαίνεται.]

V. 1297. Θυγατρί. Τῷ θυγατρὶ τὰ Αἰήταο σύν-
επτε, [ἵν' ἦ, ἐπὶ νόσφι δὲ καὶ χωρὶς αἱ κοῦραι ἄθρόαι παρεστενά-
γοιτο τῇ θυγατρὶ τοῦ Αἰήτου.]

V. 1299. Χηραμοῦ. Χηραμός, κατάδυσις.

Ἀπτῆνες. Οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι.

V. 1300. Πακτωλοῖο. Πακτωλός, ποταμός Λυδίας,
νῦν Χρυσορρόας λεγόμενος.

V. 1304. Ἰήλεμον. Ἀντὶ τοῦ θρήνον. Εἴρηται ἀπὸ
καλέμου, τοῦ Μούσης παιδός.

V. 1305. Ἐλίεσθεν. Ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον ἐνταῦθα.

V. 1309. Ἡρώσσαι. Προπερισπομένως Ἡρωδιανός ἐν δε-
ξιᾷ^{m)} φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἠρωέσσαι. Τοῦ ἠρώς δὲ τὸ
ἐηλυκὸν γίνεται ἠρώσσαι. Ἦ ἀντὶ τοῦ πρωϊνάςⁿ⁾.

Τιμήοροι δέ, ἔδικοι καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης. Ἦ ἐν Λιβύῃ
ἠμῶμεναι ἠρωῖναι.

V. 1310. Ἦμος ὅτ' ἐκ πατρός. Πρῶτος Στησίχορος
φηρὲς σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδήσαι τὴν Ἀθηνᾶν.

V. 1311. Τρίτωνος. Τρίτων, πόλις^{o)} Λιβύης. Ἔστι
καὶ Βοιωτίας. Δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ θατέρᾳ αὐτῶν γεγε-
νησθαι. Ἀφ' οὗ καὶ Τριτογένεια λέγεται. Οὕτω τινές. Οἱ δέ,
τὸ τρεῖν, ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα.

V. 1312. Θέρον. Ἐθερον, ἐθέρμαινον, καὶ ἔκαιον.

V. 1314. Πέπλον. Πέπλος κυρίως ἐπὶ γυναικῶν.

V. 1315. Παλιμπετές. Παλιγκινές. Εἰς τοῦπίσω παλι-
αμπές.

V. 1317. Ἀτυζόμενον. Ἀτύζω. Παρὰ τὴν ἄτην γίνε-
ται δῆμα ἄτῳ, οὗ παράγωγον ἀτύω, ὥς ὀλῶ, ὀλύω καὶ ἄλλῳ· πε-
ισσεύσαντος δὲ τοῦ ζ, ἀτύζω, ὥς καὶ παρὰ τὸ ἀτίω ἀτίζω.

V. 1318. Ἀμηχανία. Ἀπορία.

V. 1322. Οἰοπόλοι. Περὶ τὰς οἷς πολοῦσαι.

Χθονίας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὸ θυγατέρας εἶναι τῆς Λιβύης.
Ἰσὶ δὲ αἱ ἐπιμηλίδες^{p)}. Ἦ χθονίαι, γηγενεῖς.

m) ἐν τῷ ια P. itaque fort. ἐν- dum esse vidit Schaefer. p) ἐπι-
κάτω legendum. n) ἠρωῖνας cor- μελίδες P.
git Schaefer. o) ποταμός legen-

Αὐδ' ἡ εἶσαί δέ, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι.

Περὶ δὲ τῶν νυμφῶν μέμνηται Καλλίμαχος, οὕτω λέγων·

Δέσποιναί Διβύης ἠρωίδες, αἱ Νασαμώνων

αὐλὴν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,

μητέρα μοι ζώουσιν ὀφέλλετε.

V. 1327. Σφετέρη ἀπὸ μητέρι. Ἔδει εἰπεῖν ὑμέτερα.

Λέγει δὲ τῇ νηϊ. Φέρει γὰρ αὐταὺς ἐν τῷ κύτει, ὡς ἐν γαστρὶ μητρί.

(V. 1329. Ἀχαιῖδα. Ἀχαιῖδα λέγει ἢ τὴν Θεσσαλίαν, ἢ τὴν Ἑλλάδα. Βέλτιον δὲ, τὴν Θεσσαλίαν. Οἱ δὲ οἰκοῦντες Ἀχαιοὶ λέγονται. Ὅμηρος^{q)}.)

Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.

Εἶτα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.)

V. 1333. Ἴλατ' ἐρημονόμοι. Ἰλάσθητε αἱ νεμόμεναι ἐν τῇ ἐρήμῳ.

V. 1339. Ὠρύεται. Ἀντὶ τοῦ βοᾷ. Ἔστι δὲ τῆς τῶν λεόντων φωνῆς.

V. 1342. Βουπελάται. Οἱ βουκόλοι. Εἴρηται ἦτοι τοῦ π περισσεύοντος, βουελάται γὰρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, ὃ καὶ βέλτιον.

V. 1348. Στέρφουσιν αἰγέλοισι. Τοῖς δέρμασιν. Ἐνθα καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. Ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιούσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ, ὥς τινες, μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ὅθεν καὶ τὸ κεράμην στέρφος λέγεται.

V. 1366. Ἀμφιλαφής. Ἀντὶ τοῦ ποιήλας, ἢ μέλας^{r)}· ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος.

V. 1367. Νήχυτον. Πολύχυτον.

V. 1380. Ἐπήβολος. Ἐπιβάλλουσα, ἐπιτυχής.

V. 1381. Μουσάων ὁδε μῦθος. Καθὰ πέπλασται, φησὶν, Μουσάων ὁδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπηρέτης τῶν Μουσῶν· ἐμπέπνευμαι γὰρ πρὸς αὐτῶν, ὥστε διηγῆσασθαι.

V. 1384. Θῖνας. Τοὺς τῆς ψαμμου σωρούς.

V. 1396. Ὡι ἐνὶ Λάδων. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλεον. Τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. Ἡσιόδος δὲ ἐκ Τυφῶνος φησὶν. Ἀγροίτας δὲ ἐν γ' Αἰβυκῶν φησὶ μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾷ ὀνομάσθη· ἔχον δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὀνομάσθαι. Φερεκύδης ἐν δεκάτῃ τῆς Ἡρας γαμουμένης [τῷ Διὶ] φησὶ τὴν γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾷ, ἢ μηλέας χρυσοῦν καὶ πόν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας. Καὶ οἱ αἱ νύμφαι αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἡρι-

q) II. II, 681. 684. r) μέλας P.

θανόν ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως, ποῦ ἂν εἴη τὰ χρύσεια μῆλα. Λαβεῖν δὲ αὐτὸν βία, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ· εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλῶσαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς Λιβύην, ἐνθα ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὑβριστὴν ὄντα. Εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς Μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· ὃν κτείνει, καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάοντας, πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἐνθα ἐξενοκτόνουν. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ διὰ τῶν ὁρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, ἧς ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ, καθήρας δὲ τὴν Λιβύην, κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρὰ Ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Πέργην διὰ τε τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πλέων. Ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθεά, καὶ ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ, οἰκτελεῖ αὐτὸν ἰκετεύοντα· καὶ κτείνει τὸν αἰτὸν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προσπετώμενον. Ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς (μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται· ἐλθόντα δὲ) πρὸς Ἀτλαντα, κελεύειν ἐνέγκαι αὐτῷ· καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἀτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνέγκειν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, διηγησάμενος τὸν ἄθλον. Δοὺς δὲ Ἀτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθὼν τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποίσειν Εὐρουσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνῳ εἶναι αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι. Ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος, κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανόν, (ἕως οὗ πήραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται·) ὁ δὲ, καταθείς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἀτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκῆνας παρ' Εὐρουσθέα, καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα.

V. 1399. Ἑσπερίδες ποίπνυον. Ἀπὸ τοῦ ἑσπέρας ἐπιφαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑπερίᾳ^{*)} κατοικεῖν. Ἦσαν δὲ Φόρκου καὶ Κητοῦς αἱ Ἑσπερίδες. Ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἰρηται ἡ νῆσος, ἣν κατῴκει Γηρυονεὺς, ἔχων κύνα Ὀρθον^{†)}, ἀδελφὸν Κερβέρου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ Ἀτλαντὸς λέγουσιν εἶναι τὸν κύνα.

V. 1401. Στύπος. Τὸ στέλεχος.

V. 1404. Χόλον. Ἀντὶ τοῦ τὴν χολήν. Ὅμηρος^{‡)}· χόλω^{§)} ἄρα σ' ἔτρεφε [μήτηρ].

V. 1405. Πυθόμενοις. Ἀντὶ τοῦ σηπομένοις. Καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν φησὶ λέγεσθαι Μύκλος (ὁ Νεαπολίτης). Ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα. Καὶ ἡ Πυθὼ δὲ, κατὰ τινας. Ἡ ἀπὸ τοῦ

*) ἑσπέρας P. †) Ὀρθρον P. ‡) II. XVI, 203. §) Sic P. Vulgo χόλον P.

πνευστικῶς ^{w)}) ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι. Ἡ καὶ ἀπὸ παιδός τινος Πυθικῆς, ἥ ὄνομα Πυθίς, θυγάτηρ Δελφοῦ.

V. 1409. Ἐσσυμένως ἐγένοντο. Διὰ τύπου σημαίνει, ὅπως ἀφανεῖς ἐγένοντο.

V. 1412. Εἴτ' οὖν οὐρανίαις. Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ τῶν νυμφῶν αἱ μὲν εἰσιν οὐράνιαι· αἱ δὲ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ, ποτάμιοι ^{x)}). αἱ δὲ, λιμναῖαι ^{y)}). αἱ δὲ θαλάσσιαι. Καὶ καθόλου δὲ τῶν νυμφῶν γένος ^{z)}) εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασιλήτης ^{a)}) ἐν διακόσμοις ^{b)}).

V. 1415. Ἐνωπαδὶς. Κατ' ὄψιν, φανερώς.

V. 1418. Λωφήσομεν. Ἀντὶ τοῦ παύσομεν. Κυρίως δὲ λέγεται λωφήσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

V. 1421. Εἰλαπίνας, Τὰς θυσίας λέγει.

V. 1422. Ἀδινῇ ὀπί. Ἀδινῇν ὅπα τὴν ἀσθενῇ, διὰ τὴν δίψαν.

V. 1433. Κύντατος. Ὁ χειρίστος καὶ ἔσχατος ^{o)}).

V. 1442. Πάλασσε. Ἐψηλάφα. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο.

V. 1452. Χηραμόν. Χηραμός, ἡ τῶν μυρμήκων κατάδυσις.

V. 1453. Γειομόροι. Οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες.

V. 1454. Λίβα. Λέγει τὴν σταγόνα. Ἡ εὐθεία λίψ, ἀρσενικῶς ^{d)}), [Ὁ δὲ λίψ τὸν ἀπὸ Ἀφρικῆς πνέοντα ἄνεμον σημαίνει.]

V. 1460. Δήοιμεν. Εὐροῖμεν.

V. 1463. Ἐπηλίνδετο ^{e)}). Ἐκεκάλυπτο.

V. 1470. Εἰλατίδην Πολύφημον. Πολύφημος ἐν Μυσίᾳ καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Μαχόμενος πρὸς Χάλυβας οὗτος ἐτελεύτησεν, ὥς φησι Νυμφόδωρος. Ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν, εἶρηκεν αὐτὸ Χάρις ^{f)}) ἐν πρώτῳ χρόνῳ ^{g)}).

V. 1471. Οὐ ἔθεν ἑαυτοῦ.

V. 1487. Αὐλείτης. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. Ὁ ἄγροικος. Ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα.

V. 1490. Λυκωρεῖοιο. Ἀντὶ τοῦ Δελφικοῦ. Οἱ γὰρ Δελφοὶ τοπρῶτον Λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο ἀπὸ τινος κώμης Λυκωρείας.

V. 149. Κύμα. Ἀντὶ τοῦ κύημα, κατὰ συγκοπήν.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι ^{h)}) συνειθεῖν φησὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. Τὸν δὲ Ἀκακαλλίδος υἱὸν Ἀμφίθεμν καὶ Γαράμαντα κληθῆναι φησὶν. Ἀδελφον δὲ, πρῶτον ἀπὸ τοῦ Γαρά-

w) Sic P. Vulgo πνευστικῶς. x) rigit Schaefer. d) Leg. θηλυκῶς. ἐπιποτάμιοι. P. y) λημνιάδες P. e) ἐπηλίνδετο P. recte. f) Χάρις z) ὄνομα P. a) Leg. Φασηλίτης. P. Fortasse Χάραξ. g) Χρονικῶν b) Διακόσμοι P. c) αἰσχιστος cor- P. h) Κακαλλίδι P. et sic deinde.

μάντος τούτου οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. "Ἔστι δὲ καὶ ναὸς παρ' αὐτοῖς, καὶ Γαράμας. μνημονεύει τοῦ ἔθνους¹).

V. 1515. Γοργόνοσ ἀρτίτομον. Περσέως (ἐν Σερλίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς) διαγοντος παρὰ Δίκτυϊ, καὶ ἠβήσαντος, Πολυδέκτης ὁ Δίκτυος ὁμομήτριος ἀδελφός, βασιλεὺς Σερλίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην, ἠράσθη αὐτῆς, ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι· καὶ παρὰσκευάσας ἄριστον, ἐκάλει ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πνυθομένου, ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος εὐωχεῖται, τοῦ δὲ φήσαντος, ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνοσ κεφαλῇ. Μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανίσταί τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεὺς. Ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο, ἀπῆται δὲ τὴν τῆς Γοργόνοσ κεφαλὴν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν· ἐὰν δὲ μὴ κομίσῃ, τὴν μητέρα αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. Ὁ δὲ ἀνιαιθεὶς ἀπέρχεται, ὀλοφυρόμενος τὴν συμφορὰν, εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ ὄφθεις, καὶ πεῦσιν αὐτῷ προσαγαγὼν, μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θρήνου. Ὁ δὲ ἡγεῖται, θαρσύνει εἰπὼν. Καὶ πρῶτον μὲν ἡγεῖται αὐτῷ πρὸς τὰς τοῦ Φόρκου γράϊας, Περμφορῆδ^κ) καὶ Ἐντῷ καὶ Ἰαινῷ, Ἀθηναῖς φρασάσης. Καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρεῖται τὸν ὄφθαλμόν καὶ τὸν ὀδόντα, ὀρεγουσῶν ἀλλήλαις· αἱ δὲ, αἰσθανόμεναι, βοῶσι, καὶ ἱκετεύουσι τὸν ὄφθαλμόν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι. Ἐνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς ἐκέχρηντο. Ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσειν, ἐὰν αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας, αἱ ἔχουσι τὴν αἶδος κυνῆν, καὶ τὰ πέδιλα τὰ ὑπόπτερα, καὶ τὴν κίβησιν. Αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι. Καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδίδωσι. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα, καὶ τὴν κίβησιν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων, καὶ τὴν αἶδος κυνῆν τῇ κεφαλῇ περιτίθησιν. Εἶτα ἔρχεται πετώμενος κατὰ τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συνεπομένων αὐτῷ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀθηναῖς. Ταύτας δὲ κοιμωμένας εὕρισκει. Ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ, ὅπως χρηὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μέδουσαν, ἥ μόνη ἦν θνητῇ τῶν Γοργόνων. Ὁ δὲ, πλησίον γενόμενος, [ἀπεστραμμένος, ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇ ἰδὼν αὐτάς, καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ὁρῶν τὴν Μέδουσαν κατ' ἀνάκλασιν,] ἀποτέμνει τῇ ἄρπῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐνθεὶς εἰς τὴν κίβησιν φεύγει. Αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσιν· οὐχ ὁρῶσι μέντοι αὐτὸν διὰ τὴν αἶδος κυνῆν. Περσεὺς δὲ εἰς Σέριφον γενόμενος, ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην, καὶ κελεύει συναθροῖσθαι τὸν λαόν, ὅπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνοσ κεφαλὴν, εἰδὼς, ὅτι ἰδόντες ἀπολιθωθήσονται. Ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἀδλλίσας τὸν ὄχλον, κελεύει αὐτὸν δεικνύειν. Ὁ δὲ ἀποστρεφόμενος ἐξαίρει ἐκ τῆς κιβήσεως καὶ δείκνυσιν. Οἱ δὲ ἰδόντες, λίθοι ἐγένοντο. Ἡ δὲ Ἀθηναῖα παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφα-

1) Ἐυσεβεῖς δὲ οἱ Γαράμαντες καὶ ναοὶ ἐν αὐτοῖς ἰδρύνται, ὡς ἄλλοι τε καὶ Γαράμας ἱστορεῖ P.

quae et ipsa corrupta sunt. κ) Περμφορῆδ P.

λήν, ἐντίθῃσιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. Τὴν δὲ κίβησιν Ἑρμῇ ἀποδίδωσι, καὶ τὰ πέδιλα, καὶ τὴν κυγὴν ταῖς νύμφαις. Ἰστορεῖ Φερικύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. "Ἄλλοι δὲ φασί, τὸν Περσέα, παρατομήσαντα τὴν Γοργόνα, ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι· ἐκ δὲ τῶν κατενεχθέντων¹⁾ σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία [πολλὰ καὶ δεινὰ]. Διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶπε. Τὸ αὐτὸ φησι καὶ Ἀλέξανδρος.

[V. 1523. Τὸ δὲ ὑπέρβιον ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως καὶ χαλεπῶς κεῖται, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρόηματος. Γράφεται δὲ καὶ, ἐπεὶ οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν.]

V. 1532. sq. Χαλκείησι μακέλησιν. Τοῖς χαλκείοις σκαφίοις ἐλάχαινον, ὃ ἐστὶν ἑσκαπτον. Μάκελλα, δίκελλα.

V. 1536. Εὐκτερέων ἰσχυρὰ. Ἀντὶ τοῦ λαβόντα [Κτέρεα].

Χυτὴν δὲ Ὀμηρικῶς τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένην γῆν.

V. 1537. Πρήσσοντος. Φυσῶντος^{m)}.

V. 1543. Ροίξω. Ἀντὶ τοῦ μετὰ συριγμοῦ.

V. 1544. Σπινθάριγγεςⁿ⁾. Αἱ [σπινθήρες καὶ] λαμπρόνες.

V. 1545. Ρωχμοῖο. Ρωχμοὶ εἰσιν αἱ κατὰ τὴν γῆν ρήξεις.

V. 1549. Μείλια. Τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα, τὰ ἐλαστήρια.

V. 1551. Τρίτων δ' αἰξήῳ. Καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαῖς, ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαν ᾠδῇ, τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει. Ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραφόσι τὰ περὶ Κύπρου καὶ Λιβύης.

V. 1558. Ἐπιῖστροφα. Ἀντὶ τοῦ κριτὴν, ἐπιμελητὴν, ἐπίσκοπον. "Ὅταν δὲ Ὀμηρος (περὶ Ἀγαμέμνονος) λέγῃ^{o)}:

"Ἰστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα —
τὸν καὶ μάρτυρα συνθηκοφύλακα σημαίνει.

V. 1561. Εὐρύπυλον Λιβύης. Εὐρύπυλος, Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρῆνης. Φύλαρχος δὲ ἐν ἑβδόμῳ Εὐρύπυλον αὐτὸν καλεῖ, καὶ ῥαδελφὸν αὐτοῦ ἀναγράφει Λυκάονα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυρῆνης τῆς Τυφῆως^{p)} μετ' αὐτὸν βασιλεῦσαι φησὶ Λιβύης Κυρῆνην τὴν Τυφῆως. Μνημονεύει τοῦ Εὐρύπυλου καὶ Καλλίμαχος, λέγων·

— — βοῶν σίνιν Εὐρύπυλοιο,
περὶ Κυρῆνης ποιούμενος τὸν λόγον.

[Τὸ δὲ θηροτρόφῳ γράφεται καὶ μηλοτρόφῳ.]

V. 1562. Προφρων δ' ὑπερέσχεθε [ἀντὶ τοῦ προφρόνως ἐδέξατο.] Τὸν Εὐφρημον ἐποίησε δεχόμενον τὴν βῶλον δι' οἰκειότητα, ἐπεὶ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ. Καὶ Εὐρύπυλος δὲ οὗτος, οὐ εἰς τὴν χώραν παρεγένοντο, Ποσειδῶνος

1) κατενεχθεισῶν P. recte. m)

Πρόσειν δὲ ἐστὶ τὸ φυσᾶν. P.

n) σπινθάριγγες P. o) II. XXIII,

486. p) Vocabula τῆς Τυφῆως de lenda videntur.

ἔστιν υἱός. Λέγεται δὲ καὶ παρὰ Πινδάρου, ὅτι ἰδέξατο τὴν βῶλον
δ' Εὐφημος.

V. 1563. Παραβλήδην. (Παλαμήδης,) ἐξ ἀντιβολῆς.
Ἡ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ ἐξ ἀποκρίσεως.

V. 1564. Ἀτθίδα. (Γράφεται Ἀπίδα, καὶ πέλαγος
Μινώϊον.) Ἀπὸ τῆς νήσου καμένη πρὸ τῆς Κρήτης. Μινώ-
ϊον δὲ πέλαγος, πρὸ τῆς Κρήτης. Αὕτη γὰρ Μίνωρος ἦν βα-
σιλεία. Ἡ ἐπὶ θαλασποκρατῶν ὑφ' αὐτὸν τὰς νήσους ἐποίησε.
Μετὰ δὲ τὸ Κρητικόν, τὸ Αἰγύπτιον ^{q)}).

V. 1569. Χεῦμα δὲ ἡπείρου βεβαρημένοι. Ἀδελόν,
πότερον κατὰ τὸ κοινὸν ἡπείρου εἴρηκε τὴν γῆν· ἢ ὅτι πᾶσα ἡ
αἰκουμένη εἰς ἡπείρουσ τετρεῖς διήρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Λιβύην.
Ἡ δὲ Αἴγυπτος κατὰ μὲν τινὰς τῆς Ἀσίας ἐστὶ, κατὰ δὲ τινὰς τῆς
Λιβύης.

V. 1571. Ἀπώθεν. Ἀπὸ διαστήματος.

V. 1573. Διήλυσιν. Ἡ διεξέλευσις καὶ ἔξοδος.

V. 1575. Φρίσσουσι. Ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕψος αἵρονται.

V. 1581. Περιρρόηδην. Τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ.

V. 1589. Εἷσατο. Ὁρμήσεν.

V. 1599. Ἀλοσύδναι. Θαλάσσιαι. Ἀπὸ τοῦ ἐν ἀλί
δύνειν, ὃ ἐστίν, ἐν τῇ θαλάσῃ ὀρμαῖν.

V. 1608. Ὀθακτάζοντι. Δάκνουντι.

V. 1609. Ὀλκήϊον. Τὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον, τὸ πρὸς
τῇ πρόπιδι, οὗ ἡ ναὺς ἔλκεται· ὃ σήγνυται πρῶτον ἐπὶ γῆς, κατα-
σκευαζομένου πλοίου.

V. 1613. Δικραίρα οἱ. Ἀπλῇ. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ
Τρίτωνος οὐρά, διηρημένη εἰς δύο. Ἐταμνε δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὕδα-
τος ταῖς ἀνάκθαις, αἵτινες κάτωθεν ἐπὶ ταῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς
ἐδιχάζοντο, ὅμοιαι οὖσαι τοῖς τῆς σελήνης κέρασιν, ἅτινα ἡμικύκλια
ἐστί. Τοιούτῳ δὲ σχήματι καὶ τὰ ἄκρα τῆς οὐράς τῶν ἰχθύων ἐστὶν
ἡμικυκλίω.

V. 1614. Κήτεος ἀλκαίη. Ἀλκαίη ^{r)} λέγεται κυρίως
ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Καὶ
ὁ ποιητής ^{s)}).

Οὐρῇ μὲν πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται.

Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυθῶν ^{t)} τέθεικεν· ἀλκαίης ἀφύσ-
σα ^{u)}). Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὃ ἐστὶ βοηθεῖν, ἢ εἰς ἀλκὴν παρορμα-
σα. Ὡσπερ καὶ οὐρά παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν. Ἡ διὰ
τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῶα τῇ οὐρᾷ, ὥς ὁ λέων, καὶ ὁ παῦρος, καὶ ὁ
κύων, καὶ τὰ λοιπά. Κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά ἀλκαία
λέγεται. Ἐν δὲ τῷ κωμικῷ Λεξικῷ οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρά
ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοῦς καὶ τῶν ἐμφερῶν, ὅσα ὥσπερ
ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται.

q) θαλάσσιαν P. r) ὀλκαία P. s) H. XX, 170. t) μηρῶν P.
u) ὀλκαίας ἀφάσσων P.

V. 1619. Τέρας. Τὸν Τρίτωνα λέγει τέρας, ἐπεὶ τὰ μὲν ἀνδρὸς ἔχει, τὰ δὲ κήτους.

V. 1620. Ἀργῶός τε λίμην. Παρὰ τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ ἐστίν, Ἀργῶος καλούμενος.

V. 1629. sq. Ἀστὴρ αὐλῖος. Αὐλῖον ἀστέρα τὸν Ἑσπερον λέγει, ἢ παρὰ τὸ ἀνλίζεσθαι, ὃ ἐστὶ κοιμάσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥραν ὁ Ἑσπερος ἀνατέλλει.

V. 1633. Ἐπεφύοντο. Ἐφύοντο ἡλαυνον.

V. 1636. Κάρπαθος. Κάρπαθος νῆσός ἐστι τῶν Σποράδων, πλησίον τῆς Κῆ, περὶ ἧς Ὅμηρος [ἐν νεῶν καταλόγῳ] εἶρηκε^{γ)}.

[Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον] Κάρπαθόν τε Κάσον^{ν)} τε καὶ Κῶν [Εὐρυπύλοιο πόλιν.]

Ἄλλοι πλησίον Κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσιν.

V. 1638. Τάλως. Ὁ Τάλως ἦν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. Ὅλος δὲ ὤν-καλκοῦς, ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὑμένι περιεχομένην. Σύριγξ δὲ λέγεται ἡ περόνη. Ὅτι δὲ εἴμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι, θαγείσης τῆς σύριγγος, λέγει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ.

V. 1640. Ἐπιωγήν. Ἐκέπην, ἐφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται.

V. 1659. Ἵπ' ἐκ βελέων. Ἦγουν τῶν πετρῶν. Καὶ γὰρ Ὅμηρος βέλος εἶρηκε τὴν πέτραν τὴν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος βληθεῖσαν. καὶ πᾶν τὸ πεμπόμενον [βέλος] φησὶν.

V. 1661. Ἀνωίστως. Ἀγνώστως, ἢ ἑξαίφνης.

V. 1667. Ἐπὶ ζωοῖσιν. Διὰ τῶν φαρμάκων τοῖς ζωοῖσιν ἐπάγονται.

V. 1672. Δείκηλα^{κ)}. Εἰδωλα, φαντάσματα.

V. 1673. Ἄηται. Φέρεται. Κεκίνηται.

V. 1677. Βρίμη. Τῇ ἰσχύϊ. Παρὰ δὲ τὸ βρι πέπτωκε δῆμα τὸ βρίθω· οὗ δ' μέλλων βρίθω^{γ)}· καὶ ρηματικὸν ὄνομα βρίμη. Τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα, ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἷον κρήνη^{κ)}, φήμη, κνήμη· πλήν τοῦ τιμῆ. Τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον ὀξύνεται, οἷον γραμμή.

V. 1679. Πετραία στόνυχι. Στόνυξ ἐστὶ κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ εἰς ὄξυ λήγον.

V. 1693. Σαλμωνίδος ἄκρης. Σαλμωνίς καὶ Σαλμώνιον, ἀκρωτήριον Κρήτης.

V. 1695. Κατουλάδα. Σκοτεινὴ νύξ κατουλάς καλεῖται, παρὰ τὸ ὀλοόν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάρκτῳ^{κ)}· νυκτὶ κατουλάδι.

V. 1698. Μυχάτων. Ἐσχάτων.

V. 1700. Ἡεῖδειν. Ἀντὶ τοῦ εἶδεσαν.

V. 1707. Ἀριήκοος. Ἄβαν ἱπῆκοος.

Μελάντιοι δὲ εἰσι δύο σκόπελοι πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ Μέλαντος, τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν, (τὴν προσηγορίαν ἔχοντες.)

ν) II. II, 676. π) Θάσον P. σων P. ζ) κρήμη P. α) Leg. κ) Δείκηλα P. γ) καὶ ὄνομα Βρί- Ναυκλίφ.

V. 1711. Σποράδων βαιή. Νῆσος βαιή, ἡ Ἀνάφη πληθεῖσα, πλησίον Θήρας.

V. 1712. Νῆσος ἰδεῖν. Νῆσος ἡ Ἰππουρίς, πλησίον Θήρας. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Τιμοσθένης, καὶ Πυθαίветος ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης.

V. 1725. Ἐπεστοβέεσκον^{b)} ἔπεσσιν. Ἐλοιδοροῦντο, ὕβριζον.

V. 1733. Ἀζόμενος Μάλης νῖα κλυτόν. Τὸν Ἑρμῆν φησὶν ἐξιλάσασθαι τὸν Εὐφημον διὰ τὸ θεάσασθαι ὄνειρον. Οὗτος γὰρ ἐπὶ τῶν ὀνείρων ὁ θεός. Τοὺς γὰρ ὄνειρους Ἑρμῆς ἀνατιθέασιν.

V. 1734. Βῶλαξ ἐπιμάστιος. Ἡ τοῦ Τρέκωνος βῶλος ἐπὶ τῶν μαστῶν. Δαίμονα γὰρ τοῦτον εἶπεν.

[V. 1748. Περμπάξειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀναλογίζεσθαι.]

V. 1750. Βῶλακα γὰρ τεύξουσι. Εὐφημος ὥκει τὴν Δακωνικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Εἰς δὲ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σήσαμος ἀπώκισε Θήραν. Οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, ὃς τῆς περὶ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο. Ἰστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ^{c)} ἐν Πυθιονίκαις· ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, καὶ παρὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῳ [περὶ] Κυρήνης. Λέγει δὲ τὴν Θήραν, ὡς ἐκ τῆς τότε ριφείσης βῶλου, γεγεννημένης ἐν αὐξήσει καὶ ἀναπεφυκυίας ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ Πίνδαρος μὲν τακῆναι φησὶ τὴν βῶλον, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Θήραν νῆσον διαρρύηναι, ἐπιλαθομένων τῶν θεραπόντων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐκουσίως φησὶ τὸν Εὐφημόν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν βῶλον βαλεῖν, συμβουλία Ἰάσονος.

V. 1760. Ἐξελαθέντες. Ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπῆλθον εἰς Σπάρτην ἔποικοι.

V. 1763. Καλλίστην ἐπὶ νῆσον. Ἠλλαξε δὲ τὸ ὄνομα ἡ Καλλίστη νῆσος, καὶ ὠνομάσθη Θήρα, ἀπὸ Θήρα, υἱοῦ Αὐτεσίωνος, ἐκεῖ ἀπὸ Σπάρτης ἀποικίαν ποιήσαντος καὶ μέναντος.

V. 1764. Ἐξ ἔθεν. Ἀπὸ Εὐφήμου γενόμενος καὶ αὐτὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς Λιβύην τὴν ἀποικίαν ἡγάγοντό. Ἦν δὲ ὁ Θήρας ἀπὸ Οἰδίποδος ἔχων τὸ γένος. Αὐτεσίωνος γὰρ ἦν, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θερσάνδρου, τοῦ Πολυνεῖκους, τοῦ Οἰδίποδος. Συνηκολούθησαν δὲ εἰς τὴν ἀποικίαν τῷ Θήρα καὶ Λήμνιοι, ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἐκ τῆς Λήμνου.

V. 1765. Ἀπτερέως. Τάχιστα.

V. 1767. Ὑδρείης πέρι. Ὑδρείαν, τὴν ὕδρευσιν.

V. 1768. Φθαίη. Προφθάσοι. Δηλονότι πρῶτος λάβοι, ἡ ὕδρεύσοι.

(V. 1776. Ἐπεὶ οὐ νύ τις ὕμιν ἄεθλος. Ἐπεὶ οὐδεὶς ὑμῖν ἕτερος ἄθλος καὶ ἀγὼν ἀναχωρήσασιν ἀπὸ τῆς Αἰγίνης γέγονεν, ἕως οὗ ἐπανήλθετε. Ἀλλ' οὔτε σφοδροὶ ἄνεμοι ἐκινήθησαν καὶ ἐπνευσαν· ἀλλ' ἤσυχοι παραπλεύσαντες τὴν τε Ἀττικὴν καὶ

b) ἐπεστομέεσκον P. c) Τιμάνδρῳ P.

τὴν Αὐλίδαν, τὴν Εὐβοίαν καὶ τὰς πόλεις τῶν Λοκρῶν, χαρίζοντας καὶ εὐγαλήνως εἰς τοὺς λιμένας τῶν Παγασῶν εἰσέλθετε, ὅθεν καὶ ἀπεπλεύσατε ἀπιόντες ἐπὶ Σκυθίαν διὰ τὸ χρυσοῦν δέρας.)

V. 1778. Ἐριωλαί. Αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταιγίδες καὶ συστροφαί.

V. 1779. Παρά τ' Αὐλίδαν. Ἡ Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας καταντικρὺ τῆς Εὐβοίας κειμένη.

V. 1780. Ὀποῦντιά τ' ἄστυα [τὰ τῶν Λοκρῶν λέγει,] εἰς ὑπὸ τοῦ Ὀποῦντος ποτὲ ἐχόμενα, τοῦ Διὸς υἱοῦ καὶ Πρωτογενείας· οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος [Λοκρικὴ, ἡ τοῦ Πατρόκλου πατρίς.] Ὀποῦς δὲ, καὶ ποταμὸς Λοκρίδος.

V. 1781. Ἀπὸ τῶν Παγασητῶν. Εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν Παγασῶν (εἰσέλθετε, ὅθεν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεπλεύσατε.) [Παγασαὶ πόλις Μαγνησίας.

Ὅθεν οὖν ἀνήχθησαν τὴν ἀρχὴν οἱ ἥρωες εἰς Σκυθίαν ἐπὶ τὸ δέρος ἀποπλεύσαντες, ἐκεῖσε ὥσπερ διὰ τινος κύκλου κατήχθησαν ἐπανελθόντες.]

INDEX VERBORUM.

Π, 244.
 τος II, 77.
 ἥς. ἀαγὲς III, 1251.
 υαί. Ἀασάμην I, 1383. II, 313.
 8. ἀάσθην IV, 413. ἀάσθη IV,
 7. 1080.
 ρς I, 459.
 ντες. Ἀβάντων IV, 1214.
 ντιάδης I, 78. II, 824. Ἀβαν-
 άδαο II, 855. Ἀβαντιάδην II,
 5.
 ντίς. Ἀβαντίδος IV, 1135.
 ρνίς. Ἀβαρνίδος I, 932.
 ς. Ἀβαντος I, 142.
 ἥς. ἀβλήτα III, 279.
 ηχρός. ἀβληχρῶ II, 205.
 λέω. ἀβόλησαν II, 770. ἀβολή-
 μεν III, 1145.
 ομος. ἄβρομον IV, 153.
 dos. Ἀβύδω I, 931.
 θός. ἀγαθοῦ I, 96. ἀγαθὸν III,
 1. 1086.
 ιομαι. ἀγαιόμενος I, 899.
 λλομαι. ἀγαλλόμενος I, 973.
 γαλλομένη III, 1016.
 μαι. ἀγάσαιτο I, 141.
 μήστωρ. Ἀγαμήστορα II, 850.
 νός. ἀγανῇ III, 396. ἀγανῆν
 I, 536. ἀγανόι III, 936. ἀγα-
 νίσι III, 78. 148. 1145. ἀγα-
 ῆσι I, 917. III, 1007. IV, 994.
 πόφρων. ἀγανόφρονος IV, 809.
 πάζω. ἀγάπαζον IV, 1291.
 γαπάζω IV, 417.
 πάω. ἀγάπησα IV, 791.
 νός. ἀγανού I, 186. II, 955.
 V., 868.
 ἔλλω. ἀγγελέοντες II, 136. ἡγ-
 ειλε III, 668. ἀγγελλειν IV,
 122.
 ελία. ἀγγελῆ II, 438. ἀγγελίη
 V, 779. 1126. ἀγγελίας I, 642.
 ελος III, 1112. ἀγγελον I, 701.
 II, 587, 1121.
 ουρον IV, 323. Ἀγγούρον IV,
 24.

Ἀγείρω. ἄγειρον II, 186. ἄγειρας
 II, 522. IV, 548. ἀγείραις I, 893.
 ἀγέρονται III, 895. ἀγέροντο I,
 261. IV, 214. ἄγεσθην III, 356.
 ἀγειρομένων I, 124. ἀγειράμενος
 IV, 1335. ἀγρόμενοι II, 757. ἀγρό-
 μεναι III, 882.
 Ἀγέλη. ἀγέλης I, 1267.
 Ἀγεληδὸν I, 1050. IV, 934.
 Ἀγέληθεν I, 356. 406.
 Ἀγέραςτος. ἀγέραςτον III, 65.
 Ἀγερέθω. ἡγερέθεσθε II, 632. ἡγε-
 ρέθοντο I, 86. 228. 320. 655. II,
 206. 450. IV, 1344.
 Ἀγῆ. ἀγῆς IV, 941. ἀγῆ I, 554.
 Ἀγηνορίδης II, 178. 240. 426. 490.
 618. III, 943. 1186. Ἀγηνορίδαο
 II, 293.
 Ἀγηνορίη. ἀγηνορίης II, 150. ἀγην-
 νορίη II, 481.
 Ἀγῆνωρ II, 237. ἀγῆνωρος II, 2.
 Ἀγητός. ἀγητή I, 284.
 Ἀγινέω. ἀγίνεον I, 613.
 Ἅγιος. ἁγίας II, 908.
 Ἀγκαῖος I, 164. 188. 426. 429. 531.
 II, 118. 894. 1276. IV, 1260.
 Ἀγκαῖω I, 398. II, 865. 898.
 IV, 210.
 Ἀγκαλῖς. ἀγκαλίδεσσι IV, 137.
 Ἀγκᾶς I, 276.
 Ἀγκοῖνη. ἀγκοῖνησι II, 954.
 Ἀγκύλος, ἀγκύλον III, 157. ἀγκύλα
 II, 1044.
 Ἀγκών II, 369. ἀγκῶνος IV, 1583.
 1626. ἀγκῶνα I, 1239. II, 560.
 IV, 311. 1623.
 Ἀγλαῖη III, 786. ἀγλαῖη I, 252.
 ἀγλαῖην I, 287. II, 1074. IV,
 1027. 1191. ἀγλαῖται IV, 358.
 ἀγλαῖτησιν II, 447. ἀγλαῖτας IV,
 1041.
 Ἀγλαός. ἀγλαόν I, 696. III, 1098.
 IV, 1493. 1714. 1749. ἀγλαά I,
 417. 785.
 Ἀγνιάδης I, 105. Ἀγνιάδαο I, 560.
 II, 557. Ἀγνιάδην I, 1296. II, 854.

- Ἀγνίζω. ἡγνισαν II, 924.
 Ἀγνυμι. ἄξεν I, 1168. ἄξαι III, 96. ἔαξε II, 1110. ἔαγη III, 954. ἀγνυμένοιο I, 757. ἀγνύμεναι III, 1334.
 Ἀγονος. ἄγονοι I, 684.
 Ἀγοράομαι. ἡγορόωντο II, 1226. III, 168.
 Ἀγορεύω II, 389. III, 1097. ἀγορεύεις II, 23. 633. III, 168. 401. 711. IV, 1101. ἀγόρευον I, 260. II, 448. ἀγόρευες IV, 358. ἀγόρευεν I, 350. 656. 1106. II, 149. III, 544. 567. IV, 756. 845. ἀγόρευσε I, 475. 847. II, 879. III, 83. 458. IV, 256. 1260. 1653. ἀγόρευσε (imper.) III, 982. 1108. ἀγορεύειν I, 649. ἀγορεύσαι I, 670. III, 1012.
 Ἀγορῇ I, 697. ἀγορῇ I, 678. 819. II, 1021. ἀγορήν I, 654. 708. III, 576. IV, 214. ἀγορήνδε I, 328. ἀγορήσι I, 128.
 Ἀγορῆθεν I, 877.
 Ἀγός III, 203. 338. 1244.
 Ἀγοστός, ἀγοστῶ III, 1394. IV, 1734. ἀγοστόν III, 120.
 Ἀγρα. ἄγρης II, 278. ἄγρην II, 696.
 Ἀγραυλος. ἀγραύλοιο I, 575. ἀγραυλοί IV, 317. 1341. ἀγραύλοισιν IV, 551.
 Ἀγρει I, 487.
 Ἀγρεύς. Ἀγρέα II, 507.
 Ἀγρηθεν II, 938.
 Ἀγριός. ἀγριάδος I, 28.
 Ἀγριος. I, 1244. II, 19. ἄγριον IV, 444. 513. 947. ἄγριοι I, 942.
 Ἀγρόθεν I, 1172.
 Ἀγροιώτης. ἀγροιώται IV, 1183.
 Ἀγρότεροι IV, 488. ἀγροτέρων II, 694.
 Ἀγρότης. ἀγρόται IV, 110.
 Ἀγρότις. ἀγρότιν II, 509.
 Ἀγρώστης. ἀγρώσται IV, 175.
 Ἀγυιά. ἀγυιαῖς II, 1023. IV, 1173. ἀγυιάς I, 317. III, 887.
 Ἀγχανρος. ἀγχανρον IV, 111.
 Ἀγχι I, 25. 67. 532. 553. II, 94. 377. III, 219. 294. IV, 209. passim.
 Ἀγχιᾶλη I, 1130.
 Ἀγχιᾶλος. ἀγχιᾶλον II, 914. ἀγχιᾶλω II, 160. ἀγχιᾶλων IV, 1475.
 Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθές IV, 1572.
 Ἀγχιγνος. ἀγχιγνοί I, 1222.
 Ἀγχιμολεν II, 357. III, 1316. IV, 1001.
 Ἀγχιόροος II, 367. ἀγχιόροον II, 961.
 Ἀγχοθι I, 87. II, 1045. IV, 330. 336. 485.
 Ἀγχοῦ IV, 1344. 1406.
 Ἀγω. ἄγει II, 211. 873. ἄγουσι I, 1252. 1259. ἄγον I, 802. ἄγεν III, 744. IV, 353. 1685. 1687. ἡγε II, 817. III, 38. 916. IV, 1164. 1600. ἄγεσκον I, 849. ἄξουσι IV, 233. ἡγαγε III, 797. IV, 444. 680. 1762. ἄγη I, 236. ἄγοιεν III, 841. ἄγειν I, 658. 1316. II, 1193. 1198. III, 404. ἄξειν II, 897. ἄγων I, 215. ἄγοντα I, 889. ἄγοντες I, 406. ἄγοντας I, 441. ἄγουσα I, 789. ἄγε I, 415. 657. 832. II, 686. 1136. III, 1. 131. 897. IV, 758. 810. 1073. ἄγετε II, 1194. ἄγονται IV, 1667. ἄγωνται III, 1267. ἄγεσθε IV, 1385. ἄγοιτο IV, 400. 1103. ἄγοιντο III, 13. IV, 102. ἄγεσθαι I, 1357. II, 167. IV, 441. 530. 1004. 1079.
 Ἀγών II, 493. ἀγῶνος IV, 1604. ἀγῶνα III, 1240. IV, 1771.
 Ἀδάμας. ἀδάμαντος II, 231. III, 232. 1285. 1325.
 Ἀδελφεός I, 192. ἀδελφεόν I, 92. ἀδελφείοι III, 657. ἀδελφείοι III, 731.
 Ἀδευκής. ἀδευκέος I, 1037. II, 388. ἀδευκέα I, 1339. IV, 1503. ἀδευκέες II, 257.
 Ἀδελφήτος. ἀδελφήτοις III, 206.
 Ἀδήιος. ἀδήιοι IV, 647.
 Ἀδήλητος. ἀδήλητοι II, 711.
 Ἀδην I, 485. 576. II, 82. III, 1127. IV, 276. 1216.
 Ἀδινός III, 616. ἀδινῶ II, 478. III, 1104. ἀδινόν I, 276. II, 240. III, 747. ἀδινῆς III, 1206. ἀδινῇ IV, 29. 1422. 1528. ἀδινῆν III, 635. ἀδινά I, 1033. ἀδινώτερος I, 269.
 Ἀδμής. ἀδμήτες I, 672. 811. ἀδμήτας III, 4.
 Ἀδμητος I, 49.
 Ἀδρανίη. ἀδρανίη II, 200.
 Ἀδρηστεία III, 133. Ἀδρηστείης I, 1116.
 Ἀεθλεύω (ἀθλεύω). ἀεθλεύων I, 1362. III, 778. ἀθλεύων II, 783.

ἀθλεύοντι III, 480, ἀθλεύουσα III, 624.
 Ἀέθλιον I, 997.
 Ἀέθλον. Ἀέθλα III, 1274.
 Ἀέθλος (ἄθλος) I, 1012. III, 407. 502. 1407. IV, 1776. Ἀέθλου II, 877. III, 522. 720. 989. 1050. 1189. 1255. IV, 68. 785. Ἀέθλω III, 536. 642. 1238. IV, 8. 1307. Ἀέθλον I, 15. 469. II, 1217. III, 428. 530. 619. 788. 1082. 1177. 1280. Ἀέθλοι I, 442. Ἀέθλων I, 32. 255. 414. 903. 1060. II, 411. 424. 869. III, 561. 906. 942. 997. 1210. 1267. Ἀέθλων I, 1304. Ἀέθλοις IV, 733. 1031. Ἀέθλους I, 1318. 1347. II, 617. IV, 342. 365. 882.
 Ἀεὶ (αἰεὶ, αἰέν). αἰεὶ I, 861. 1225. II, 738. IV, 537, 794. αἰεὶ I, 374. 630. 808. 1076. 1138. II, 141. 185. 632. 708. 982. III, 287. 761. 1336. IV, 869. 900. 1166. αἰέν I, 499. 545. 579. 582. 646. II, 75. 171. 277. 454. 709. 716. 1244. III, 94. 451. 735. IV, 141. 178. 804. 954. 1724.
 Ἀεῖδω (ᾄδω) IV, 1381. Ἀεῖδον I, 921. IV, 249. 1774. ἤειδεν I, 496. 503. αἰεῖδεν II, 161. IV, 1160. 1198. αἰεῖδουσα IV, 1339.
 Ἀεικῆς. αἰκεῖα I, 816. II, 5. III, 794. IV, 91. 739. 748. αἰκεῖς III, 420.
 Ἀεικέλιος. αἰκελῆ I, 304. III, 753. IV, 637. 724. αἰκελῆς II, 1129. αἰκελῆν IV, 5. αἰκελίοισιν IV, 412.
 Ἀείρω (αἶρω). αἶρει III, 1260. αἶρον I, 248. III, 875. αἶρεν IV, 483. ἤειρεν I, 1205. ἤειραν II, 563. 1231. αἶραν I, 1025. III, 1367. αἶρειν IV, 484. αἶραι II, 14. III, 964. 1396. αἶρων I, 1268. IV, 222. αἶρας I, 1312. III, 1317. IV, 154. 228. 1552. 1595. αἶρομαι I, 467. αἶρεται IV, 1240. αἶρετο III, 520. ἤειροντο I, 267. αἶραο IV, 746. αἶρθη IV, 1757. ἤρθησαν IV, 1651. αἶρεο IV, 420. αἶρομένης III, 1009. αἶρόμενον IV, 944. αἶρομένω I, 220. αἶρόμενοι IV, 528. αἶρόμεναι III, 221. ἤερμένον II, 171. αἶράμενος IV, 1435. αἶρθεῖς II, 90. III, 162. IV, 449. 1606.

APOLLON. RHOD. II.

Ἀέκητι II, 284. 799. III, 1109.
 Ἀέκων. ἀέκοντος IV, 344. ἀέκοντι II, 767. ἀέκοντα II, 488. IV, 1506. ἀέκουσαν IV, 799.
 Ἀέλλη. ἀέλλη II, 751. ἀέλλαι I, 1078. 1094. II, 267. 362. 1128. III, 320. 344. 1114. 1360. IV, 1251. ἀέλλαις III, 1294. ἀέλλας II, 276. III, 1120. IV, 578.
 Ἀελλόπους. ἀελλόποδες I, 1158.
 Ἀένναος. ἀένναιοι III, 222. ἀενάοισι III, 860.
 Ἀέξω I, 1339. II, 641. ἀέξων I, 206. ἀέξετο II, 45. ἤέξοντο IV, 1426. ἀέξηθέντι II, 511. ἀέξησασθαι III, 837.
 Ἀεργηλός. ἀεργηλὴν IV, 1186.
 Ἀερσίλοφος. ἀερσιλόφους II, 1061.
 Ἀερτάζω. ἤερταζεν I, 738. ἀερτάζοντες I, 995.
 Ἀζάλεος. ἀζαλέοιο IV, 679. ἀζαλέης I, 405. ἀζαλέη II, 115. ἀζαλέησιν IV, 144. ἀζαλέους II, 53. ἀζαλέας II, 59.
 Ἀζηχῆς. ἀζηχέας II, 99.
 Ἀζομαι IV, 250. ἄζεαι III, 975. ἄζετο III, 77. ἄζόμενος IV, 1733. ἄζόμενοι IV, 334.
 Ἀηθείη. ἀηθείη II, 1063.
 Ἀηθέσσω. ἀηθεσον I, 1171. ἀηθέσουσα IV, 38.
 Ἀημι. ἄη I, 926. ἄεσαν IV, 884. ἀήτω IV, 768. ἀῆναι II, 1099. ἀέντος IV, 241. ἄητο I, 1359. II, 900. ἄηντο III, 288.
 Ἀήσυρος II, 1100.
 Ἀήτης I, 423. ἀήτεω IV, 1537. ἀῆται I, 335. II, 81. III, 688. IV, 1263. 1673. ἀήτας IV, 766.
 Ἀθαμαντις, Ἀθαμαντίδος I, 927.
 Ἀθαμάντιον II, 514.
 Ἀθάμας II, 1162. III, 360. Ἀθάμαντος II, 653. 1153. III, 266. 361. IV, 117.
 Ἀθάνατος II, 1209. IV, 872. ἀθανάτοιο IV, 798. ἀθανάτοι I, 1102. III, 1002. IV, 1027. ἀθανάτων I, 859. II, 251. 1167. III, 9. 366. 920. IV, 259. 804. 1389. 1754. ἀθανάτοις I, 248. 1319. II, 156. 339. III, 116. 1046. 1089. IV, 589. 593. ἀθανάταις IV, 795.
 Ἀθερίζω III, 80. ἀθερίζει III, 94. ἀθερίξε II, 477. ἀθερίσας II, 488. ἀθερίζειν III, 548. 625.

N

- ἀθεριζέμεν IV, 1101. ἀθερίζαι I, 138. ἀθερίζων I, 840.
 Ἀθέσφατος II, 1116. ἀθέσφατον III, 294. IV, 636. 1140.
 Ἀθηναίη I, 110. 527. II, 600. 1189. III, 8. 17. 91. 340. IV, 583. Ἀθηναίης I, 19. 551. 629. IV, 1691. Ἀθηναίην II, 537. III, 10.
 Ἀθήνη II, 602. 612. III, 111. Ἀθήνης I, 226. 300. 768. 960. Ἀθήνη III, 30. IV, 959. Ἀθήνην IV, 1309.
 Ἀθρέω. ἀθρέσειε IV, 468.
 Ἀθρόος I, 428. II, 97. ἀθρόον IV, 1446. ἀθρόοι I, 1007. 1051. II, 828. 1064. IV, 674. ἀθρόοι IV, 1297. ἀθρόα III, 1361. IV, 24. 34. 610. 666. 710.
 Ἀθυρμα III, 132.
 Ἀθύρω. ἀθύρουσι IV, 950. ἀθύροι III, 949.
 Ἀθως. Ἀθω I, 601.
 Αἰ. αἰ γὰρ ὄφελλεν III, 712. αἰ κα cum conj. I, 623. 678. 706. 1293. II, 1128. III, 26. 404. 1056. αἰ κε cum opt. I, 171.
 Αἶα I, 580. II, 417. 542. IV, 277. Αἶης II, 420. 1093. 1269. III, 313. 1061. IV, 131. 235. 337. 568. Αἶη IV, 535. Αἶαν II, 420. 1140. 1184. III, 306. IV, 278.
 Αἰαίη III, 1136. IV, 243. Αἰαίης III, 1074. 1093. IV, 559. 661. Αἰαίην IV, 850.
 Αἰακίδης I, 1330. III, 515. Αἰακίδαο III, 382. IV, 504. Αἰακιδεω III, 854. Αἰακίδη II, 869. 886. Αἰακίδην I, 1301. Αἰακιδαι I, 90. II, 122.
 Αἰακός. Αἰακόν III, 364. Αἰακοῦ ibid.
 Αἰγαῖος. Αἰγαίου IV, 542. 1149. Αἰγαίω IV, 772. Αἰγαίη I, 831.
 Αἰγαίων. Αἰγαίωνος I, 1165.
 Αἰγανέη. αἰγανέην II, 829.
 Αἰγδην II, 826.
 Αἰγείος. αἰγείοις IV, 1348.
 Αἰγείρος III, 928. IV, 1427. αἰγείροιο I, 1192. αἰγείροισιν IV, 604.
 Αἰγιαλός II, 365. αἰγιαλοῖο I, 178. 454. 1009. II, 365. IV, 656. 948. 1288. αἰγιαλῶ II, 925. αἰγιαλὸν I, 593. 635. II, 947. αἰγιαλοῦς IV, 810.
 Αἰγίση. Αἰγίνης I, 92. IV, 1766. Αἰγίνηθεν IV, 1777.
 Αἰγλή I, 1282. III, 756. 1357. IV, 301. 1145. 1428. 1430. 1450. αἰγλῆς IV, 1716. αἰγλήν III, 823. IV, 167. 729. 1710.
 Αἰγλήεις. αἰγλήεντος IV, 958. αἰγλήεντα IV, 615. αἰγλήεσσα I, 519. αἰγλήεν IV, 1142.
 Αἰγλήτης. Αἰγλήτην IV, 1716. 1730. Αἰγυπτos IV, 268.
 Αἰδέομαι. αἰδεῖται III, 193. αἰδεῖσθε IV, 1048. αἰδέσασαο II, 1132. αἰδεσθεῖς IV, 1316.
 Αἰδηλος I, 102. IV, 865. αἰδηλον II, 138. IV, 47. αἰδηλοῖ IV, 681. αἰδηλα I, 298. III, 1132. IV, 1671.
 Αἰδης. Αἰδαο II, 353. 609. 642. 737. III, 810. IV, 1666. Αἰδεω III, 704. Αἰδη IV, 1699.
 Αἰδνός. αἰδνῇ I, 389.
 Αἰδοῖος. αἰδοῖη III, 1123. αἰδοῖης IV, 1491.
 Αἰδομαι. αἰδομένη I, 792. IV, 796. αἰδόμενοι III, 1022.
 Αἰδρίη. αἰδρίησι I, 1283.
 Αἰδρις IV, 50.
 Αἰδώς II, 1023. III, 93. 652. 681. 742. 785. 1068. IV, 1148. αἰδαῖ III, 649. 653. 659.
 Αἰετός. αἰετοῦ III, 852. αἰετόν II, 1250. 1259.
 Αἰζηός. αἰζηῶ IV, 1551. αἰζηοῖ III, 1364. IV, 461. αἰζηῶν IV, 268. αἰζηαῖσιν III, 518.
 Αἰήτης II, 1148. 1203. III, 240. 268. 302. 460. 576. 1082. 1106. 1177. 1188. 1225. 1245. 1314. IV, 9. 198. 220. 236. 342. 1076.
 Αἰήταο I, 337. II, 403. 459. 890. 1094. 1143. 1151. 1164. 1197. 1207. 1221. 1279. III, 13. 142. 153. 177. 212. 228. 241. 247. 269. 449. 492. 508. 528. 538. 609. 621. 1404. IV, 84. 102. 440. 512. 684. 697. 731. 740. 1007. 1102. 1204. 1297. Αἰήτεω I, 245. 1316. III, 27. 86. 214. IV, 1044. Αἰήτη III, 1181. IV, 212. 1051. Αἰήτην I, 175. II, 775. III, 1173. 1275. 1373. IV, 1077. 1101. Αἰήτη III, 320. 386. 427.
 Αἰθαλέος. αἰθαλέοι IV, 777.
 Αἰθαλίδης I, 54. Αἰθαλίδεω I, 649. Αἰθαλίδην I, 641. III, 1174.
 Αἰθαλίη. Αἰθαλίην IV, 654.
 Αἰθαλόεις. αἰθαλόεντα IV, 597.

αἰθαλόεντα IV, 118. αἰθαλόεσσαί IV, 139.
 Αἶθε I, 278. III, 1100. 1116. IV, 32. 1252.
 Αἰθέριος, αἰθερίοιο II, 1254. αἰθερίας III, 160.
 Αἰθήρ I, 1154. II, 567. 1257. III, 1196. IV, 642. 927. αἰθέρος I, 1281. II, 286. 427. III, 1265. IV, 510. 842. αἰθέρι I, 449. II, 363. 1002. IV, 443. αἰθέρα I, 248. III, 166.
 Αἰθιοπῆες. Αἰθιοπήων III, 1189.
 Αἰδομαι. αἰδετο III, 296. αἰδόμενος I, 1245. αἰδομένοιο IV, 600. αἰδομένῳ III, 846. αἰδομένοις I, 1134. II, 158. IV, 1721. αἰδομένη IV, 925. αἰδομένην IV, 1418.
 Αἶδος III, 1301.
 Αἰδουσα III, 237. αἰδούση III, 39.
 Αἰδορηγενής. αἰδορηγενέσσειν IV, 766.
 Αἰθυία. αἰθυίησι IV, 966.
 Αἶμα I, 865. 1262. II, 50. IV, 473. 560. αἵματος I, 231. II, 359. 1223. III, 921. IV, 992. 1389. 1516. αἵματι I, 750. 1656. II, 59. III, 1391. IV, 665. 668. 706. 716. 1285. 1404.
 Αἱματόεις. αἱματόεντα III, 853. αἱματόεσσα IV, 1647.
 Αἱμονίη. Αἱμονίης II, 506. Αἱμονίη IV, 1000. Αἱμονίην II, 690. III, 1090. 1244. IV, 1034.
 Αἱμονιῆες II, 507. IV, 1075.
 Αἱμύλιος. αἱμυλίῳσι I, 792. III, 51. 1141.
 Αἰνέω. αἰνήσω IV, 748. ἤνεον I, 348. III, 947. ἤνησαν II, 888. IV, 503. αἰνήσαντες I, 400.
 Αἰνήσιος I, 948. Αἰνήσιον I, 1055.
 Αἰνήτη I, 950.
 Αἰνοπαθής IV, 1078.
 Αἰνός I, 614. αἰνόν II, 405. III, 675. 1169. IV, 866. 1619. αἰνήν IV, 647. αἰνά I, 996. III, 806. αἰνότατον I, 1070. II, 577. IV, 1261. αἰνοτάτης III, 342. αἰνοτάτῳ III, 462. αἰνοτάτησιν I, 946. IV, 456.
 Αἶνος. αἶνω III, 1010.
 Αἰνυμαι. αἰνυτο IV, 162. αἰνυμένη IV, 680.
 Αἰνώς II, 1202. III, 15. 480. 695.
 Αἶξ (capra). αἰγῶν II, 691. 697. αἰγας II, 279.

Αἶξ (turbo). αἶξας IV, 820.
 Αἰολίδης IV, 119. Αἰολίδαο II, 849. III, 361. Αἰολίδην II, 1141. III, 584. 1094. Αἰολιδέων III, 339. Αἰολίδῃ I, 143. II, 1195. III, 335.
 Αἰόλος. Αἰόλον III, 360. Αἰόλον IV, 764. 765. 778. 820.
 Αἰπεινός. αἰπεινήν I, 1108. IV, 573. αἰπεινούς II, 941. αἰπεινοῖσι III, 1085. αἰπεινάς I, 520.
 Αἰπήεις. αἰπήεντα II, 1267. αἰπήεσσαν II, 721.
 Αἶπος II, 505.
 Αἰπός. αἰπὰ I, 927.
 Αἰπύς. αἰπεῖα I, 936. αἰπὺ II, 807. αἰπὺν IV, 7. αἰπυτέρῃ II, 978. αἰπύτεροι III, 238.
 Αἰρέω. ἤρει IV, 619. ἤρεον I, 397. ἔλεν I, 449. 769. 1046. 1289. II, 62. 240. 408. 681. 772. III, 197. 1200. 1221. 1280. 1372. IV, 682. 1245. 1502. ἔλον I, 957. IV, 1314. ἔλωσι II, 186. ἔλετο II, 184. ἔλεσθε I, 338. ἔλοντο II, 858. IV, 901. 1485. ἔλοιο III, 692. IV, 382. ἔλῳν I, 871. 1206. II, 243. III, 178. 1320. ἐλοῦσα I, 886. IV, 439. ἐλόντα III, 88. IV, 1594. ἐλοῦσαν I, 691. ἐλεῖν II, 1209. IV, 1050. ἐλέσθαι III, 527. IV, 841. 1293.
 Αἶρω. ἄροιο I, 297. ἄρωνται II, 1095. ἄρέσθαι IV, 205.
 Αἶς. Αἶδα III, 61. IV, 1510.
 Αἶσα III, 261. 828. 469. IV, 36. 961. 1065. 1468. αἶση I, 443. 449. II, 66. αἶσαν II, 486. III, 3. 208. 613. IV, 1254. 1503.
 Αἶσηπος. Αἶσηποιο I, 940. 1115.
 Αἶσιμον IV, 1226.
 Αἶσιον IV, 295.
 Αἰδονίδης I, 38. 436. 460. 494. 854. 1032. 1133. 1288. II, 487. 762. 1178. 1271. III, 58. 169. 385. 491. 961. 973. 1142. 1163. 1262. 1278. IV, 114. 149. 187. 253. 464. 477. 785. 1162. 1528. 1644. Αἰσονίδαο I, 46. 123. 407. 1084. III, 60. 86. 194. 318. 574. 752. 1017. 1214. IV, 92. 688. 1313. 1755. Αἰσονίδεω I, 887. III, 342. IV, 1012. Αἰσονίδῃ I, 228. III, 282. IV, 73. 428. 531. Αἰσονίδην III, 288. 913. 1221. IV, 1087. 1593. 1747. Αἰσονίδῃ

- I, 463. 1092. 1332. II, 444. 615.
 III, 475. 509. 941. IV, 355.
 Ἀίσω. αἰσούνειν II, 134. ἤϊξε III,
 286. αἰξίειν IV, 1507. αἰξή III,
 1302. αἰσσοντα I, 1264. II, 76.
 1032. 1250. 1248. αἰσσουσα III,
 759. IV, 106. αἰσσούνσαν I, 438.
 1157. III. 1265. αἰσσοντες I, 387.
 573. II, 232. 1086. IV, 1393.
 αἰσσοντας I, 241. αἰσσουσαι II,
 187. III, 1048. αἰξας III, 1369.
 αἰξασα I, 1089. II, 547. αἰ-
 ξαντος II, 92. αἰξαντα III, 1379.
 αἰξαντε II, 427. IV, 693. αἰ-
 ξαντες I, 989. αἰξαι II, 565.
 Ἀίστος. αἰστον IV, 746.
 Αἰσχος III, 794. IV, 368.
 Αἰσχροός. αἰσχροός IV, 1725.
 Αἰσχύνω. ἡσχυνε III, 796.
 Αἰσων I, 47. 253. Αἰσωνος I, 331.
 899. 1336. II, 412. 885. 1133.
 III, 357. 443. 1380.
 Αἰσωνίς. Αἰσωνίδα I, 411.
 Αἰτέω. αἰτήσοντας III, 1173. ἡτή-
 σατο II, 951. αἰτεῦμενον II,
 486.
 Αἰτωλῆς I, 146.
 Αἰτωλός. Αἰτωλοῖσι I, 198.
 Αἶψα I, 15. 371. 439. 842. 993.
 1051. 1107. 1221. 1250. II, 21.
 76. 119. 227. 263. 464. 649.
 658. 828. 1217. III, 148. 412.
 819. 1014. IV, 15. 66. 93. 141.
 352. 465. 682. 720. 846. 891. 916.
 1121. 1368. 1408. 1451. 1532.
 1586. 1595. 1618. 1649. 1766.
 Ἀἶω IV, 1084. αἶον II, 1256. αἶε
 I, 124. αἶων III, 352. IV, 276.
 680. 1656. αἶοντι I, 1261. αἶον-
 τες I, 448. αἶονσα III, 270. 1212.
 IV, 875. αἶονσαι IV, 844.
 Αἰών. αἰώνος IV, 1216. αἰῶνα II,
 480.
 Αἰωρέω. ἡωρεῖτο I, 639. IV, 1687.
 Ἀκαίνα. ἀκαίνη III, 1323.
 Ἀκακλίς. Ἀκακλίδος IV, 1491.
 Ἀκάματος IV, 1656. ἀκαμάτσιο III,
 519. 1028. ἀκαμάτω III, 1343.
 ἀκάματον II, 275. ἀκάματοι III,
 765. ἀκαμάτοις IV, 1687. ἀκα-
 μάτησιν II, 661.
 Ἀκαμπτος I, 63.
 Ἀκανθα. ἀκανθαν IV, 150. 1318.
 ἀκάνθαις IV, 1614.
 Ἀκαστος I, 224. 1041. 1082. Ἀκα-
 στον I, 321.
 Ἀκάχω. ἀκάχοιτο II, 190. ἀκά-
 χησο IV, 1324. ἀκηχέμενος IV,
 1260. ἀκηχεμένη III, 101. 672.
 ἀκηχεμένην III, 618.
 Ἀκέομαι. ἀκέοντο II, 156. ἀκειο-
 μένη IV, 1082.
 Ἀκεστορίη. ἀκεστορίην II, 512.
 Ἀκέω. ἀκέοις I, 765. ἀκέουσα III,
 85. 659.
 Ἀκηδείη. ἀκηδείη III, 260. ἀκηδεί-
 ησιν II, 219. III, 298.
 Ἀκήδεστος. ἀκήδεστον II, 151.
 Ἀκηδής. ἀκηδέα I, 556. IV, 822.
 ἀκηδέες III, 597.
 Ἀκήν III, 521.
 Ἀκηράσιος. ἀκηρασίσιο II, 1272.
 Ἀκήρατος I, 852. 974. IV, 1025.
 ἀκήρατον II, 504. ἀκήρατα IV,
 157.
 Ἀκήριος III, 466. ἀκήριον II, 197.
 IV, 92. 1103. 1155.
 Ἀκίνητος. ἀκίνητον IV, 1574.
 Ἀκλειής III, 932.
 Ἀκλειῶς II, 893.
 Ἀκμηνος. ἀκμηνοί IV, 1295.
 Ἀκμων. ἀκμονος III, 1254. ἀκμονες
 IV, 761. ἀκμονας III, 41.
 Ἀκνηστis. ἀκνηστιν IV, 1403.
 Ἀκοίτης IV, 853. ἀκοίτην IV, 1071.
 ἀκοῖται III, 1127. ἀκοίτας I, 617.
 Ἀκοιτις I, 974. 997. II, 239. IV,
 382. 1152. ἀκοιτιν III, 33. 243.
 IV, 97. 194. 798. 1085.
 Ἀκοντοβόλος. ἀκοντοβόλοι II, 1000.
 Ἀκόρητος. ἀκόρητοι I, 616.
 Ἀκος I, 907. II, 517. III, 711.
 Ἀκουή. ἀκουῇ II, 772. III, 1131.
 ἀκουαῖ IV, 17. 908.
 Ἀκούω. ἀκούεις III, 362. ἀκούομεν
 IV, 1077. ἀκούετε II, 1142.
 IV, 1560. ἀκουον II, 754. III,
 736. ἀκουσα I, 278. 1095. 1260.
 ἀκουσε III, 253. ἀκούσαι III,
 1092. IV, 262. ἀκούσας I,
 1087. III, 938.
 Ἀκράαντος. ἀκράαντον I, 469.
 ἀκράαντά III, 691. IV, 388.
 Ἀκραῆς I, 606. IV, 1224. ἀκραῖ
 II, 723.
 Ἀκρέμων. ἀκρεμόνων III, 931.
 ἀκρεμόνεσιν II, 1101. 1145.
 1270. IV, 1158.
 Ἀκρη I, 582. II, 354. 360. 366.
 IV, 1401. ἀκρης II, 404. 728.
 742. 750. 806. 844. IV, 852. 956.
 1693. ἀκρην II, 349. 356. 994.
 ἀκραι I, 521.
 Ἀκρητος ἀκρήτους I, 435.

ἄκρις. ἄκριες III, 166. ἄκριας I, 520. 1273. III, 1192.
 ἄκριτος. ἄκριτον IV, 911.
 ἄκρος. ἄκρον III, 1306. IV, 885. 1615. ἄκρα I, 728. II, 571. 601. ἄκρων IV, 926. ἄκροις I, 183. ἄκρης II, 281. ἀκροτάτης II, 1251. III, 683. IV, 315. ἀκροτάτη I, 604. II, 733. ἀκροτάτων III, 202. ἀκροτάτοις I, 219. II, 90. 1100. ἀκροτάτησιν I, 549. 1121. II, 283. ἀκροτάτας I, 1273.
 Ἀκροχάλιξ IV, 433.
 Ἀκταῖος. ἀκταῖης I, 1087.
 Ἀκτὴ I, 585. II, 162. 323. ἀκτῆς I, 29. 929. 1278. II, 548. 914. ἀκτὴν I, 318. 559. 591. 593. 846. 1361. III, 312. 413. IV, 850. ἀκταὶ I, 237. 939. II, 554. ἀκταῖς I, 588. IV, 856. ἀκταῖσι IV, 245. 1766. ἀκτὰς IV, 631. 645. 660. 761. 1242. 1781.
 Ἀκτίν. ἀκτίνος I, 733. IV, 297. ἀκτίνεσσιν III, 163. IV, 126.
 Ἀκτιος. Ἀκτίου I, 404.
 Ἀκτορίδης. Ἀκτορίδας I, 72. II, 911. 916.
 Ἀκτωρ I, 69.
 Ἀκωκὴ III, 1253. ἀκωκαὶ III, 1047.
 Ἀκων. ἄκοντι I, 199. II, 26.
 Ἀλάλημαι IV, 1041. ἀλαλήμενος I, 1190. ἀλάληντο I, 812.
 Ἀλαλητός. ἀλαλητῶ II, 589.
 Ἀλάλκω. ἀλαλήσουσιν II, 235. ἀλάλκοι IV, 872. ἀλαλέμεναι II, 262.
 Ἀλάομαι. ἀλώμενος II, 541. ἀλωμένη IV, 51.
 Ἀλαός. ἀλαὸν II, 259.
 Ἀλγινόεις IV, 64.
 Ἀλγος I, 297. III, 514. 644. 1402. IV, 65. 402. ἄλγεα I, 259. III, 102. IV, 447. ἄλγεσιν I, 297. IV, 1395. 1652.
 Ἀλεγεινός. ἀλεγεινὸν III, 692. ἀλεγεινήν III, 582. IV, 191. ἀλεγεινάς IV, 378. ἀλεγεινότατον III, 764. IV, 11. ἀλεγεινόταται III, 1103.
 Ἀλεγίζω. ἀλεγίζει III, 193. ἀλέγιζεν I, 14. 813.
 Ἀλεγύνω. ἀλέγυνον II, 495. ἀλέγυνε I, 979. III, 1198. IV, 1204. ἀλέγυναν I, 394. ἀλεγύνειν III, 1105.
 Ἀλίγω. ἀλέγει II, 28. ἀλίγων II,

634. ἀλέγοντες I, 1219. II, 825. 1152. ἀλέγειν I, 145.
 Ἀλεείνω. ἀλέεινεν II, 76. III, 650. IV, 736.
 Ἀλείτης. ἀλείτην I, 1338.
 Ἀλεξητήρ. ἀλεξητήρα II, 519.
 Ἀλέξομαι. ἀλέξω IV, 415. ἀλεξάμενος IV, 1488. ἀλεξόμενον IV, 551.
 Ἀλεός I, 170. Ἀλεός II, 163.
 Ἀλετρεύω. ἀλετρεύουσα IV, 1095.
 Ἀλεύομαι. ἡλεύω IV, 797. ἡλεύατο IV, 1498. ἀλευομένης IV, 474. ἀλευόμενοι I, 91. III, 886. IV, 111. 340.
 Ἀλεωρή. ἀλεωρήν IV, 1045.
 Ἀλίσστος. ἀλίσστον I, 1326. II, 649.
 Ἀλίβροχος. ἀλίβροχοι II, 731.
 Ἀλίγκιος. ἀλίγκιαι IV, 966.
 Ἀλιμυρής. ἀλιμυρέος I, 913. ἀλιμυρές II, 554. ἀλιμυρέας IV, 645.
 Ἀλιμυρήεις. ἀλιμυρήεντος II, 936.
 Ἄλιος. ἀλῆς I, 1096. ἄλιον IV, 1598. ἄλιας IV, 319.
 Ἀλίπλαγκτος. ἀλίπλαγκτοι II, 11.
 Ἀλίπλοος. ἀλίπλοοι III, 1329.
 Ἄλις I, 902. 1261. II, 87. 422. 794. III, 67. 103. 272. 329. 972. IV, 271. 656. 675.
 Ἀλίσκω. ἀλώης I, 491. ἀλῶναι II, 614.
 Ἀλιταίνω. ἡλιτον IV, 1023. ἡλιτες IV, 389. ἡλιτε IV, 734. ἀλίτηται II, 1029. ἀλιτέσθαι II, 390. III, 981.
 Ἀλιτήμων, ἀλιτήμονος IV, 1051.
 Ἀλιτρός. ἀλιτροῖς II, 215.
 Ἀλιτροσύνη. ἀλιτροσύνας IV, 699.
 Ἀλίω. ἀλίωος IV, 21. 1755. ἀλίωσαν III, 1176.
 Ἀλκαρ II, 1074.
 Ἀλκῆ II, 44. III, 772. 1043. 1256. ἀλκῆς III, 407. 1351. ἀλκῇ I, 152. III, 185. 334. 849. ἀλκὴν I, 158. II, 64. 1220. IV, 1156.
 Ἀλκήεις I, 71. 191.
 Ἀλκιμέδη I, 233. 251. 277. Ἀλκιμέδη I, 259. Ἀλκιμέδην I, 47.
 Ἀλκίνοος IV, 995. 1009. 1069. 1176. 1220. Ἀλκινόου IV, 769. Ἀλκινόοιο IV, 1013. 1069. 1123. 1161. 1200. 1724.
 Ἀλκμόνιος. Ἀλκμονίοιο II, 992.
 Ἀλκυσίς I, 1085.
 Ἀλκύνω. ἀλκύνονος I, 1096. ἀλκυνόνεσι IV, 364.

- *ἄλκων I, 97.
 *ἄλλὰ I, 99. 124. 142. 165. 246. 257.
 et passim. *ἄλλὰ γὰρ* I, 680. 772.
 992. al.
 *Ἀλληκτον I, 1148. 1299. II, 940. III,
 74. 805.
 *Ἀλλήλων III, 661. 1146. *ἀλλήλοισι*
 I, 457. 497. 528. 1026. II, 69.
 448. 716. 1122. 1165. 1226. III,
 967. 980. IV, 464. 1154. *ἀλλή-*
λους I, 980. III, 503. 1059. 1374.
ἀλλήλαις III, 101. *ἀλλήλησιν* II,
 321. 564. 604. 1191. III, 708.
 IV, 845. 942.
 *Ἀλλοδαπός. *ἄλλοδαποῖο* III, 795.
ἄλλοδαπῇ II, 870. IV, 1557.
ἄλλοδαποῖσι I, 17. 779. III,
 892. IV, 1021.
 *Ἀλλοθεν I, 843. IV, 930. 953.
 *Ἀλλοθι III, 164. IV, 924.
 *Ἀλλοῖος. *ἄλλοιή* II, 1018. 1280.
ἄλλοιήν IV, 1190.
 *Ἀλλομαι. *ἄλτο* II, 286. III, 1253.
 *ἄλλος I, 678. II, 81. 612. 851.
 1042. 1075. III, 437. 896. 1232.
 IV, 259. 1250. 1273. 1293. 1462.
 1753. *ἄλλω* I, 1342. II, 57.
 81. 176. 1000. 1095. III, 124.
 241. *ἄλλον* I, 196. 246. 881.
 II, 244. III, 123. 239. 394. 456.
 542. 1081. 1309. IV, 254. 1250.
 1481. *ἄλλη* I, 250. 665. II, 980.
 1002. III, 173. 819. IV, 141.
 951. 953. 1023. 1697. *ἄλλης* IV,
 951. *ἄλλη* I, 822. II, 545. *ἄλλην*
 II, 1049. III, 289. IV, 1046.
 1372. *ἄλλο* I, 10. 1064. 1145.
 1168. 1169. II, 137. 222. III,
 79. 135. 195. 429. 500. 910.
 1051. 1180. IV, 673. 744. 898.
 899. 1645. *ἄλλω* I, 185. *ἄλλοι*
 I, 271. 479. 854. 910. 1007. 1039.
 1049. II, 801. 874. III, 58. 521.
 935. 976. 1170. IV, 303. 305.
 518. 785. 1187. *ἄλλαι* I, 843. III,
 794. 872. 882. 1091. IV, 334.
 930. 1521. *ἄλλα* I, 283. 332. 418.
 419. 681. 1209. II, 1240. 1241.
 III, 948. IV, 447. 888. 920.
ἄλλων I, 60. 180. 397. 466. 830.
 858. 894. II, 559. 636. III, 8.
 920. 1081. 1275. IV, 673. 1185.
 1593. 1637. *ἄλλάων* IV, 506.
 792. *ἄλλαις* I, 13. III, 102. IV,
 707. *ἄλλαις* IV, 824. *ἄλλους* I,
 97. IV, 187. 594. *ἄλλας* IV,
 336. 843. *ἄλλος* pro *ἕτερος* I,
 250. II, 176. III, 1309. *ἄλλοι*
 pro *οἱ ἄλλοι* etc. I, 13. 180. 283.
 332. 910. 1101. 1209. III, 58.
 992. 1275. IV, 187. 594. 785.
 824. 1521. *ἄλλο μὲν* — *ἄλλο δέ*
 I, 10. 1168. III, 239.
 *ἄλλοτε I, 647. 881. 1267. 1268.
 II, 189. 190. 545. III, 164. 165.
 298. 683. 684. 766. 767. 1022.
 IV, 179. 180. 935. 936. 946. 1197.
ἄλλοτε ἄλλον I, 881. *ἄλλοτε se-*
mel positum III, 298. *ἄλλοτε μὲν*
 — *ἄλλοτε* III, 683. IV, 935.
ἄλλοτε μὲν — *ἄλλοτε δέ* IV, 179.
ἄλλοτε μὲν — *ὅτε δέ* III, 1022.
 *ἄλλυδις II, 980. III, 794. IV,
 354. 513. 1293. 1462.
 *ἄλλως III, 66. 402. 546.
 *ἄλμῃ I, 366. 542. II, 566. IV,
 1270. *ἄλμην* IV, 1367.
 *ἄλμυρόν I, 1007.
 *ἄλοιφῇ. *ἄλοιφῇ* III, 224. 831.
 1042.
 *ἄλόπη. *ἄλόπη* I, 51.
 *ἄλόσυνδνος. *ἄλόσυνδναι* IV, 1599.
 *ἄλοχος I, 1063. IV, 1070. *ἄλόχου*
 IV, 967. 1371. *ἄλόχον* IV, 1013.
 1097. *ἄλοχον* IV, 758. *ἄλοχοι*
 III, 991.
 *ἄλς. *ἄλος* I, 21. 107. 357. 361. 372.
 390. 402. 521. 534. 571. 573. 588.
 622. 986. 1014. 1157. 1310. 1328.
 II, 318. 322. 333. 351. 388. 416.
 532. 569. 595. 623. 668. 804. 860.
 III, 349. IV, 232. 326. 457. 509.
 552. 586. 590. 659. 663. 759. 781.
 921. 933. 980. 994. 1365. 1477.
 1556. 1579. *ἄλλ* I, 831. III, 1294.
 IV, 564. 792. 983. 1637. *ἄλα* I,
 236. 918. II, 368. 401. 730. 744.
 1138. III, 1072. IV, 135. 289.
 299. 327. 632. 846. 1265. *ἄλαδε*
 IV, 548. 1610.
 *ἄλσηῖς. *ἄλσηῖδες* I, 1066. IV, 1151.
 *ἄλσος II, 404. III, 1242. IV, 100.
 123. 130. 166. *ἄλσεος* II, 992.
ἄλσει IV, 1715. *ἄλση* II, 1268.
ἄλσεια III, 883.
 *ἄλυκτοπέδη. *ἄλυκτοπέδησι* II, 1251.
 *ἄλυσ. *ἄλυσ* II, 366. IV, 245.
 *ἄλυν II, 953. 963.
 *ἄλύσκω IV, 57. *ἄλύσκει* II, 72.
ἄλυσεν IV, 735. *ἄλύξη* III, 603.
ἄλύξειν IV, 585. *ἄλύξαι* I, 1035.
 II, 486. *ἄλύσκων* IV, 1505. *ἄλν-*
ξας I, 291. III, 64.

Ἀλύω. ἄλυνον IV, 1289. ἄλυνον III, 866.
 Ἀλώη. ἄλωη III, 114. ἄλωην III, 158. ἄλωαι II, 138.
 Ἀλωεύς. ἄλωήων III, 1401.
 Ἀλωϊάδης. Ἀλωϊάδας I, 482. Ἀλωϊάδῃσι I, 489.
 Ἀμα I, 90. 257. 425. 607. 637. 1362. II, 417. 562. 619. 654. 814. 943. III, 256. 632. 916. 1172. 1243. IV, 363. 1601.
 Ἀμαδονάς. Ἀμαδονάδος II, 477.
 Ἀμαζόνες II, 995. 1173.
 Ἀμαζόνια II, 977.
 Ἀμαζονίδες II, 987. Ἀμαζονίδων II, 874. 388. 912. 965. Ἀμαζονίδεσσιν II, 985.
 Ἀμαθος IV, 1289. Ἀμάθου IV, 1464.
 Ἀμαθύνω. Ἀμαθύνει III, 295.
 Ἀμαιμάκετον III, 1232.
 Ἀμαλδύνω. Ἀμαλδύνῃ IV, 112. Ἀμαλδύνουσα I, 834.
 Ἀμαξα. Ἀμάξαις I, 845.
 Ἀμαξιτός. Ἀμαξιτόν III, 874. 1238.
 Ἀμάραι III, 1392.
 Ἀμαράντιος. Ἀμαραντίου III, 1220.
 Ἀράραντοι. Ἀμαραντῶν II, 399.
 Ἀμαρτάνω. ἡμβροτον II, 623. ἄμβροτον II, 669.
 Ἀμαρυγή. Ἀμαρυγαί II, 42. IV, 1696. Ἀμαρυγὰς III, 1018.
 Ἀμάρυγμα. Ἀμαρύγματος IV, 847. Ἀμαρύγματα III, 288.
 Ἀμαρύσσομαι. Ἀμαρύσσετο IV, 178. 1146.
 Ἀμάω. Ἀμήσαι IV, 374. Ἀμῶων III, 1382. Ἀμῶοντος III, 1187. Ἀμήσαντες I, 1183. Ἀμήσατο I, 1305. III, 859. Ἀμήσονται I, 688. Ἀμήσασθαι IV, 989.
 Ἀμβολίη I, 861. III, 144. Ἀμβολίην IV, 396.
 Ἀμβρακιῆς. Ἀμβρακιῶν IV, 1228.
 Ἀμβροσίος. Ἀμβροσίω III, 834. Ἀμβροσίη IV, 430. Ἀμβροσίη I, 512. IV, 871. Ἀμβροσίοις III, 868. IV, 1170.
 Ἀμέγαρτον III, 629. IV, 749.
 Ἀμείβω. Ἀμειβον II, 1069. 1231. IV, 964. Ἀμειψεν III, 280. 645. Ἀμείψας I, 125. Ἀμείβονται II, 1005. Ἀμείβετο III, 31. 150. 484. 696. ἡμείβετο I, 486. III, 718. ἡμείψαντο IV, 326. Ἀμείψατο II, 255. 1159. 1218. III, 385. IV, 1763. Ἀμείψασθαι III, 682. Ἀμειβόμενος II, 419. Ἀμειβομένη I,

646. III, 55. IV, 1430. Ἀμειβόμενοι I, 749. Ἀμειβομένων II, 539. IV, 1461.
 Ἀμειδῆτος. Ἀμειδήτους II, 908.
 Ἀμειλικτος. Ἀμειλικτοιο III, 337.
 Ἀμείνων I, 58. Ἀμείνονα IV, 801.
 Ἀμείρω. Ἀμέρσαι I, 749.
 Ἀμεμφής. Ἀμεμφέα IV, 1767.
 Ἀμενηνός IV, 1688.
 Ἀμέργω. Ἀμέργουσαι I, 882. Ἀμεργόμεναι IV, 1144.
 Ἀμεύσιμος. Ἀμεύσιμον IV, 297.
 Ἀμήρυτον II, 221.
 Ἀμητος. Ἀμήτοιο III, 418. 436.
 Ἀμηχανέω. Ἀμηχανέων II, 410. 885. 1140. III, 423. Ἀμηχανέουσα IV, 692. Ἀμηχανέοντες IV, 1701. Ἀμηχανέοντας IV, 825.
 Ἀμηχανίη IV, 880. 1259. Ἀμηχανίη I, 638. 1233. III, 432. 504. 893. IV, 1308. 1318. 1527. Ἀμηχανίῃσιν I, 1286. II, 860.
 Ἀμήχανος I, 460. II, 578. III, 126. 951. 1157. IV, 107. Ἀμήχανον I, 1053. II, 623. 681. III, 336. IV, 1048. Ἀμήχανοι III, 772.
 Ἀμμε II, 687. 892. III, 323. 1129. IV, 1354. 1373. 1675. ἄμμι I, 337. 660. 820. 837. 921. II, 22. 228. 248. 1133. 1160. 1193. III, 359. 492. 559. 640. 713. 777. et al. loc.
 Ἀμμιγα I, 573. II, 983. III, 1405. IV, 628. 1196.
 Ἀμνήμων. Ἀμνήμονες II, 471.
 Ἀμνισίς. Ἀμνισίδος III, 882.
 Ἀμνισός. Ἀμνισοῖο III, 877.
 Ἀμοιβαδῖς I, 457. 980. II, 1061. IV, 199. 953.
 Ἀμοιβαδὸν II, 1226.
 Ἀμοιβαῖος. Ἀμοιβαίη III, 82. Ἀμοιβαίη II, 1241.
 Ἀμοιβή. Ἀμοιβήν I, 619. II, 475. III, 393. IV, 1327. 1353.
 Ἀμοιβήδην II, 1070. IV, 76.
 Ἀμοιβηδῖς III, 226.
 Ἀμορβάδες III, 881.
 Ἀμοτον I, 513. II, 78. 666. III, 1252. IV, 9. 211. 923. 1418.
 Ἀμπελος. Ἀμπέλου I, 1117.
 Ἀμπέχω. Ἀμπεχεν II, 1104. Ἀμφέχετο I, 324.
 Ἀμπλακίη. Ἀμπλακίης II, 476. Ἀμπλακίη IV, 413. Ἀμπλακίην I, 1054. 1335. II, 485. Ἀμπλακίῃσιν IV, 1017. 1082.

- Ἀμπυκίδης I, 1083. II, 923. III, 917. 926. Ἀμπυκίδεω I, 1106.
 Ἀμπυκίδην IV, 1502.
 Ἀμυδῖς I, 239. 311. 319. 434. 609. 961. 1134. II, 47. 99. 544. 564. 741. 1118. III, 725. 1012. 1280. 1333. IV, 25. 482. 908. 968.
 Ἀμυκλαί. Ἀμύκλαις IV, 1704.
 Ἀμυκός II, 48. 90. Ἀμύκον II, 136. Ἀμύκοιο II, 1. 51. 110. 803. 754. 792. Ἀμυκον II, 768.
 Ἀμύμων. Ἀμύμονα III, 190.
 Ἀμυμώνη I, 137.
 Ἀμύνω. Ἀμυνον I, 816. Ἀμύνειαν II, 440. Ἀμύνειν III, 553. 694. Ἀμυνέμεν III, 611. IV, 400.
 Ἀμυρός. Ἀμύροιο I, 596. IV, 617.
 Ἀμφαγαπάζω. Ἀμφαγάπαζον III, 258. 1164.
 Ἀμφαγέρομαι. Ἀμφαγέροντο IV, 1527.
 Ἀμφαδά III, 615.
 Ἀμφαδίην I, 475. II, 1019. III, 97. 982. IV, 344.
 Ἀμφαδόν II, 983. III, 570. IV, 1316. 1511.
 Ἀμφασίη III, 284. 1312. Ἀμφασίη II, 409. III, 811. IV, 3.
 Ἀμφαφάω. Ἀμφαφάων II, 199.
 Ἀμφήριστος. Ἀμφήριστον III, 627. IV, 345.
 Ἀμφι c. gen. I, 120. 1150. 1214. 1343. II, 89. 216. 635. 969. 1204. III, 1101. IV, 491. 1471. c. dat. I, 221. 427. 721. 747. 1033. 1142. 1306. II, 96. 678. 701. 731. 836. III, 117. 318. 459. 623. 678. 1232. 1386. IV, 136. 356. 364. 577. 733. 959. 1031. 1063. 1067. 1333. c. acc. I, 262. 843. 1178. 1184. 1248. II, 376. 514. 765. 811. 848. III, 121. 461. 762. 1216. IV, 44. 51. 535. 552. 1279. 1349. 1454. 1611. sine casu I, 238. 880. 1123. 1154. II, 919. III, 811. 883. 885. 1248. 1347. 1352. IV, 129. 311. 603. 943. 1301. 1398. 1535.
 Ἀμφιάλος Ἀμφιάλω IV, 425.
 Ἀμφιβάλλω. Ἀμφιβάλλῃσιν IV, 437. Ἀμφιβαλὼν I, 1331. Ἀμφιβαλόντες I, 567. IV, 1290. Ἀμφιβαλέσθαι III, 1315. Ἀμφι — βαλοῦσα IV, 749.
 Ἀμφιγυήεις III, 37.
 Ἀμφίγυος. Ἀμφιγύοις III, 1356.
 Ἀμφιδάτω. Ἀμφιδέδθεν IV, 397.
 Ἀμφιδάμας I, 161. II, 1047.
 Ἀμφιδέω Ἀμφέδεον II, 64.
 Ἀμφίδνυμοι I, 940.
 Ἀμφιέννυμι. Ἀμφι — ἔσσάτο III, 1204. Ἀμφι — ἔστο IV, 1438.
 Ἀμφιέπω. Ἀμφιέπουσιν I, 1102. Ἀμφιέπον II, 761. 1158. Ἀμφιέπεσκε I, 562. 571. Ἀμφιέποντας III, 547. Ἀμφεπεν III, 1146.
 Ἀμφίδεμις IV, 1495. Ἀμφίδεμιν IV, 1494.
 Ἀμφιθρόσκω. Ἀμφιθροόντες III, 1373.
 Ἀμφικαλύπτω. Ἀμφεκάλυψε II, 203. Ἀμφικαλύψαι III, 1130. Ἀμφικαλύψειν II, 583.
 Ἀμφιλαφής IV, 983. 1366. Ἀμφιλαφεῖς II, 733.
 Ἀμφιλύκη. Ἀμφιλύκην II, 671.
 Ἀμφιμάρπτω. Ἀμφιμεμαρπῶς III, 147.
 Ἀμφινέμω. Ἀμφινέμονται III, 409. Ἀμφενέμοντο I, 947. 1224. II, 988. 999. 1117. IV, 1150. Ἀμφινέμεσθαι III, 495.
 Ἀμφιπαλύνω. Ἀμφεπάλυνεν III, 1247.
 Ἀμφιπένομαι. Ἀμφιπένονται II, 27. Ἀμφεπένοντο II, 925. III, 271. IV, 883. Ἀμφιπένεσθαι II, 1199.
 Ἀμφιπίπτω. Ἀμφιπεσοῦσα I, 270.
 Ἀμφιπολέω. Ἀμφεπόλει IV, 1547.
 Ἀμφίπολος. Ἀμφιπόλοιο III, 669. Ἀμφίπολοι I, 293. III, 247. 843. 870. 873. 966. 1137. IV, 1113. 1522. Ἀμφιπόλων III, 952. Ἀμφιπόλοισιν I, 303. III, 658. Ἀμφιπόλους III, 1149. IV, 16.
 Ἀμφιπονέω. Ἀμφεπονεῖτο III, 251.
 Ἀμφιρῥῶγες. Ἀμφιρῥῶγας I, 995.
 Ἀμφίρυτος. Ἀμφιρυτῇ I, 1305.
 Ἀμφίς I, 392. 498. II, 406. III, 1070. IV, 1608.
 Ἀμφίτομον I, 168.
 Ἀμφιτρίτη IV, 1325. 1355.
 Ἀμφιφορεύς. Ἀμφιφορῆας IV, 1187. 1770.
 Ἀμφιχέω. Ἀμφι — χεῦε IV, 647.
 Ἀμφίων I, 176. 736. 740.
 Ἀμφοτέρως. Ἀμφοτέρον III, 987. IV, 1652. Ἀμφοτέροι I, 153. Ἀμφοτέρων II, 1150. Ἀμφοτέροισι I, 431. II, 104. IV, 715. 1019. Ἀμφοτέρους II, 83. 932. IV, 155. Ἀμφοτέραις IV, 695. Ἀμφοτέρῃ I, 472. 1130. 1197. III, 90. 104.

146. 283. 706. IV, 82. 472. ἀμφοτέρως III, 379.
- Ἀμφοτέρωθεν I, 380. II, 82. 552. III, 238. IV, 26.
- Ἀμφυσος. Ἀμφύσοιο I, 54.
- Ἀμφω I, 39. 90. 103. 165. 188. 484. 1011. 1045. 1169. II, 264. 565. 1102. III, 25. 112. 248. 360. 628. 660. 708. 947. 1022. 1292. 1296. 1312. IV, 134. 373. 378. 690. 1447. 1796.
- Ἀν c. opt. I, 20. 334. 828. 893. II, 251. 804. 1059. III, 338. 539. 719. 784. 990. 1047. 1057. IV, 217. 1507. c. ind. praeter. I, 862. II, 590. III, 378. c. ind. fut. I, 416. IV, 405. 408. c. inf. fut. II, 441. III, 28. c. inf. aor. II, 148.
- Ἀν pro ἀνέστη I, 494. II, 492.
- Ἀνά I, 308. 310. 526. 528. 653. 781. 825. 838. 1130. 1292. II, 168. 498. 588. 695. 996. 1016. 1084. III, 44. 166. 573. 685. 749. 824. 1284. 1368. IV, 43. 47. 115. 231. 582. 635. 998. 1058. 1112. 1174. 1179. 1281. 1338. 1340. 1361. 1385. 1442.
- Ἀναβαίνω. ἀν — βῆσατο III, 1236.
- Ἀναβλύζω. ἀναβλύζουσα IV, 923.
- Ἀναβλύω. ἀναβλύεσκε III, 223.
- Ἀναβράζω. ἀνέβραχε I, 1147. ἀναβρασεῖσα II, 566.
- Ἀναβρόχω. ἀναβρόξασα IV, 826.
- Ἀναγκαίη. ἀναγκαίη III, 987. IV, 1390.
- Ἀνάγκη II, 18. 1230. IV, 440. 534. ἀνάγκης III, 430.
- Ἀνάγω I, 1108. ἀνήγαγεν I, 977. III, 2. ἀνάγετε IV, 1035. ἀνάγων III, 29. ἀνάξομαι IV, 194.
- Ἀναδαίω. ἀναδαίετο IV, 1726.
- Ἀναδέκω. ἀνέδρακεν III, 1010.
- Ἀναδέχομαι. ἀνεδέξατο II, 93.
- Ἀναδέω. ἀνεδῆσατο III, 50.
- Ἀναδύω. ἀνέδυν II, 580. ἀνεδύετο I, 1128.
- Ἀνάεδνος. ἀνάεδνον II, 1149.
- Ἀναείρω. ἀνάειραν IV, 1499. ἀναείρας III, 72. ἀνηέρθησαν I, 1078. ἀναειρόμενος IV, 94. ἀνά — αἵρων I, 1268. ἀν — αἵρον III, 874. ἀνά — αἵραι. II, 14. ἀνά — αἵρας IV, 1552.
- Ἀναξέω. ἀναξείουσα IV, 391.
- Ἀναθρώσκω. ἀναθρώσκων III, 957. ἀναθρώσκοντες IV, 42. ἀνθορεν III, 554.
- Ἀναιδής. ἀναιδέα II, 407. ἀναιδέας II, 383.
- Ἀναιδήςτος. ἀναιδήτω III, 92. IV, 361.
- Ἀναιματὶ II, 986.
- Ἀναίνομαι. ἀνήνωσθαι II, 625.
- Ἀναιρέω. ἀνά — ἔλων I, 1205. ἀνά εἴλετο III, 157.
- Ἀναίτσω. ἀναίτας IV, 1337. ἀναίτασσα IV, 842. ἀναίτασαι III, 86.
- Ἀνακαίω. ἀνά — καῖον II, 699.
- Ἀνακαλέω. ἀγκαλέοντες I, 1125. ἀγκαλέουσα IV, 708. ἀγκαλέσας III, 1212. ἀγκαλέσασα III, 861.
- Ἀνακαλύπτω. ἀν δ' ἐκάλυψαν IV, 1350.
- Ἀνάκειμαι. ἄγκειμαι II, 626.
- Ἀνακηκίω. ἀνεκῆκας III, 227. ἀνακηκίει IV, 600.
- Ἀνακινέω. ἀνά — κινήσασα III, 980.
- Ἀνακλίνω. ἀνακλινθεῖσαν III, 617.
- Ἀνακλύζω. ἀνακλύζεσκεν II, 561.
- Ἀνακρούω. ἀνακρούεσκον IV, 1650. ἀνεκρούσαντο I, 1277.
- Ἀνακτορίη I, 839.
- Ἀναλδήσκω. ἀναλδήσκοντες III, 1363.
- Ἀναλκείη. ἀναλκείησιν II, 145.
- Ἀναλκίς. ἀναλκίδας I, 465. III, 563.
- Ἀναλύω. ἀνελύετ' IV, 150. ἀνά — λύεσκε III, 822.
- Ἀναμαρμαίρω. ἀναμαρμαίρουσι III, 1300.
- Ἀνανωμάω. ἀν — νόμα III, 1231.
- Ἀναξ I, 411. 422. 968. II, 70. 693. 708. III, 367. IV, 228. 377. 431. 549. 956. ἄνακτος I, 908. II, 140. III, 215. 1273. 1403. IV, 406. 499. 507. ἄνακτι I, 731. ἄνακτα IV, 537. ἄνα I, 242. II, 213. IV, 1324.
- Ἀναπάλλω. ἀναπάλλεται III, 1377.
- Ἀναπαύω. ἀνέπασεν IV, 1630.
- Ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται IV, 1258. ἀναπεπτάμενον II, 609. ἀμπετάσας II, 225.
- Ἀναπίμπλημι. ἀνέπλησαν IV, 1388. ἀναπλήσειας IV, 366. ἀναπλήσειαν IV, 347. ἀναπλήσειν I, 1323. IV, 15. ἀνέπλησεν I, 1035. ἀμπλήσων II, 1195.
- Ἀναπλώω. ἀναπλώοντι I, 905.
- Ἀναπνέω. ἀνέπνεον II, 607. ἀναπνείων IV, 473. ἀναπνείουσα II, 739. ἀμπνείεσκον III, 231. ἀμ-

- πνεύσειαν IV, 1264. ἀμπνείοντες III, 1289. ἀμπνεύσας II, 208.
 Ἀνάπνευσις II, 474.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀνάπτω. ἀνῆψαν II, 177. ἀνάψο-
 μὲν III, 570. ἀνάψαι I, 965. IV;
 1639. ἀνάπτομαι II, 214. ἀνῆ-
 ψατο III, 829. ἀνῆπται II, 245.
 III, 5. IV, 840. ἀνῆπτο II, 160.
 ἀνάψομαι II, 643. ἀνάψασθαι
 II, 462.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀναρπάγδην IV, 579. 1232.
 Ἀναρπάζω. ἀναρπάξασαι III, 1114.
 Ἀναρρήσσω. ἀναρρήξας III, 581.
 Ἀνάρσιος II, 343. ἀνάρσιοι II, 630.
 ἀνάρσια IV, 526.
 Ἀναρτάω. ἀναρτήσασα III, 789.
 Ἀνασειράζω. ἀνασειράζοντες I, 391.
 Ἀναστᾶω. ἀνὰ — σπάσαν II, 924.
 Ἀνασσα. ἀνάσσης IV, 39. 1043.
 ἄνασσαν III, 862. IV, 147. ἄνασ-
 σαι IV, 1411.
 Ἀνάσσω IV, 1559. ἀνάσσει IV, 765.
 ἄνασσον I, 507. II, 238. ἤνασ-
 σεν II, 1233. ἄνασσε I, 621. 948.
 IV, 305. ἀνάσσοι IV, 803. ἀνασ-
 σέμεν I, 719. ἀνάσσων I, 49.
 ἀνάσσετο IV, 266.
 Ἀνασταχύω. ἀνασταχύωσι III, 1054.
 IV, 271. ἀνασταχύνεσκον III, 1354.
 Ἀναστένω. ἀνέστενον I, 1138.
 Ἀνατανύω. ἀνὰ — τανύσσατο I,
 344.
 Ἀνατέλλω. ἀνέτειλε I, 501. ἀνέ-
 τέλλε I, 601. 810. III, 683. ἀνέ-
 τέλλον II, 1249. ἀντέλλει II, 1007.
 III, 959. ἀντέλλων II, 44. III,
 520. ἀντέλλουσα III, 1224. ἀν-
 τέλλοντα I, 776.
 Ἀνατίθῃμι. ἂν δὲ — θῇκε II, 928.
 ἄνθετο I, 1237. III, 1300. ἀν-
 θέμενος IV, 189. 1589. ἀνθέμε-
 νοι II, 1061. IV, 1376. ἀνθέμε-
 νους IV, 1386.
 Ἀνατλάω. ἀνέτλη II, 179. IV,
 1091.
 Ἀνανδος II, 205. ἄνανδοι III, 503.
 967. IV, 693.
 Ἀναυρος. Ἀναύρου I, 9. III, 67.
 Ἀναύω. ἀνήυσσε IV, 75.
 Ἀναφαίνω. ἀνέφηνε IV, 1718.
 Ἀναφανδᾶ IV, 84.
 Αναφέρω. ἀνενείκατο III, 463. 635.
 IV, 1743. ἀμφέρεται II, 170.
 Ἀνάφη. Ἀνάφης IV, 1730. 1744.
 Ἀνάφην IV, 1717.
 Ἀναφυσιόων II, 431.
 Αναφύω. ἀνέφυνε II, 1209.
 Ἀναχαλάω. ἀγγαλάσας II, 583.
 Ἀναχάζομαι. ἀναγάζεται IV, 1241.
 ἀναχάξω III, 1038.
 Αναψύχω. ἀναψύχει II, 939.
 Ἀνδάνω. ἀνδάνει IV, 395. ἦνδαν
 I, 717. II, 656. 1069. III, 912.
 1381. ἔαδεν I, 867. εὔαδε I,
 697. II, 501. III, 1083. IV,
 568. 1062. ἄδη III, 350. ἄδοι I,
 828. ἔαδότα II, 35. IV, 1127.
 Ἀνδιχα I, 908. II, 575. 927. 973.
 III, 23. IV, 31. 1291.
 Ἀνδραχθῆς. ἀνδραχθέες III, 1334.
 Ἀνδρομέες. ἀνδρομέη IV, 581. ἀν-
 δρομέην I, 258.
 Ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνοισιν IV, 701.
 Ἀνεγείρω. ἀνέγειρε I, 1091. ἀνέ-
 γρατο I, 522. ἀνεγρόμενον III,
 295. ἀνεγρόμενοι II, 677. ἀνε-
 γρομένοισιν II, 1129.
 Ἀνέζομαι. ἀνὰ δ' ἔζετο I, 1170.
 ἀν' ἄρ' ἔζετο IV, 1332.
 Ἀνειμι. ἀνείσι IV, 848. ἀνήϊον IV,
 238. ἀνιῶν II, 165. 913. IV,
 1481. ἀνιόντος IV, 125. ἀνιόν-
 τα I, 725. ἀνιόντας I, 1022.
 1304. ἀνιούσα I, 1281. IV,
 1698. ἀνιούσαις III, 226.
 Ἀνειπεῖν. ἀνὰ — ἔειπε IV, 1201.
 Ἀνειρομαι. ἀνειρομένη III, 1158.
 ἀνειρομένοισιν IV, 1565.
 Ἀνειρύω. ἀνείρυσσε II, 586.
 Ἀνελινύω. ἀνελίννον I, 862.
 Ἀνέλλω. ἀνελκομένοιο II, 1257.
 Ἄνεμος I, 1358. IV, 891. ἀνέμον
 I, 1299. II, 1108. 1114. ἀνέ-
 μοιο I, 107. 520. 586. 600. 607.
 1013. 1203. 1275. II, 727. 751.
 930. 1229. 1245. III, 345. 955.
 970. 1876. IV, 215. 221. 241.
 609. 963. 1224. 1631. ἀνέμων I,
 1278. II, 902. 994. ἄνεμοι I,
 1097. ἀνέμων I, 1086. 1152. III,
 1328. IV, 820. 1778. ἀνέμοισι I,
 923. 1334. IV, 765. 1256. 1463.
 Ἀνερείπομαι. ἀνερείψατο I, 214.
 IV, 918. ἀνερειψάμενος II, 503.
 Ἀνερεύγομαι. ἀνερεύγεται II, 744.
 Ἀνέρχομαι. ἀνέρχεται III, 1229.
 ἀνήλυθε I, 191. II, 1143. III,
 894. ἀνήλυθον III, 473. ἀνὰ δ'
 ἤλυθε IV, 1629. ἀνελθέμεναι I,
 999. ἀνερχόμενος II, 674. ἀνε-
 ρομένη II, 574. IV, 54. 1170.

1714. ἀνερχομένοισιν I, 442. IV, 1777. ἀνερχομένους I, 821.
 *Ανευθεν I, 855. III, 641. 782. 988. 1031. IV, 746. 1010.
 *Ανευρίσκω. ἀνεύρατο IV, 1133.
 *Ανεφάλλομαι. ἀνεπάλμενος II, 825.
 *Ανέχω. ἀνέχουσι II, 161. ἀνεχον III, 217. ἀνέσχε II, 254. III, 851. ἀνέσχον IV, 808. ἀνέσχε-
 θες IV, 1709. ἀνέσχεθεν III, 257. ἀνὰ δ' ἔσχεθε I, 673. ἀνέ-
 σχεθον IV, 593. 698. ἀνέχουσα IV, 310. ἀνέχοντας III, 1383.
 ἀνασχεθέειν I, 876. ἀνεχοίατο I, 1005. ἀνσχοιτο II, 230. ἀνασχό-
 μενος I, 495. IV, 465. 1702. ἀνασχόμενοι II, 68. 100. ἀνα-
 σχόμεναι IV, 940.
 *Ανεω III, 503. 967. IV, 693.
 *Ανηλέες IV, 1047.
 *Ανήνυστος. ἀνηνύστω IV, 1307.
 *Ανήνυτος III, 502.
 *Ανήρ I, 182. II, 469. 1073. III, 438. IV, 199. 1436. 1486. 1604.
 ἀνέρος I, 6. 703. II, 841. III, 795. 1314. IV, 199. ἀνδρός I, 1338. ἀνέρι III, 421. 743. IV, 1107. 1119. ἀνέρα I, 154. II, 102. 218. 798. III, 457. ἀνδρα I, 1153. II, 29. III, 421. 580. IV, 1030. 1655. ἀνδρε III, 1173. ἀνέρες I, 612. 948. II, 27. 80. 451. III, 316. 345. 977. IV, 109. 1075. 1183. 1213. 1281. ἀνδρες I, 1149. 1251. II, 98. 468. 630. 874. 1179. III, 326. 1366. IV, 569. 1719. ἀνδρῶν I, 543. 548. 970. 1023. 1047. II, 4. 13. 59. 140. 155. 374. 458. 723. 821. 853. 953. 958. 1078. 1091. 1124. III, 68. 164. 192. 513. 919. 1006. 1048. 1233. 1338. 1347. 1401. IV, 182. 278. 397. 1033. ἀνδρεσιν IV, 673. 1059. ἀνδράσι I, 17. 70. 173. 648. 658. 780. 794. 835. 852. 992. 1071. 1307. II, 216. 236. 464. 501. 781. 801. 805. 1011. III, 341. 405. 415. 519. 596. 689. 840. 892. 1045. 1106. 1123. 1352. 1378. IV, 6. 252. 462. 481. 518. 618. 1021. 1211. 1642. 1729. 1760. ἀνδρας I, 236. 465. II, 917. ἀνέρας I, 883. II, 753. 1014. 1130. III, 204. IV, 667.
 *Ανηρεφής. ἀνηρεφές II, 1173.
 *Ανθεμόεις. ἀνθεμόεσσαν IV, 892.

*Ανθεμοειδής. Ἀνθεμοειδίδα II, 724.
 *Ανθος III, 854. ἄνθεα I, 1143. III, 898. IV, 1143.
 *Ανθρωπος. ἄνθρωποι II, 296. 542. IV, 1557. ἀνθρώπων II, 245. 675. III, 1089. 1202. IV, 1016. 1165. 1641. ἀνθρώποισι I, 82. 679. II, 182. 314. III, 430. IV, 445. 1105. 1775.
 *Ανία. ἀνίη III, 290. 695. IV, 1167. 1584. ἀνίη III, 290. 695. IV, 1167. 1584. ἀνίαι III, 1103. 1404. IV, 352. ἀνίας I, 253. 265. 295. II, 884. III, 264. 764. 777. 996.
 *Ανιάζω. ἀνιάζεσκον III, 1138. ἀνιάζοντι IV, 1347. ἀνιάζουσα I, 299.
 *Ανιάχω. ἀνιάχεν III, 253. ἀνιά-
 χου II, 270.
 *Ανιάω. ἀνιηθεῖς I, 1340.
 *Ανίημι. ἀνίησι III, 498. ἀνέηκεν I, 478. ἀνέσαν I, 786.
 *Ανιηρός. ἀνιηρόν IV, 68. ἀνιηρῶ III, 1066.
 *Ανίπταμαι. ἀνέπτατο III, 724.
 *Ανίστημι. ἀναστήσαντες II, 689. ἀναστήσασα IV, 719. ἀνστήσων IV, 1325. ἀναστήσειν I, 1349. ἀνὰ δ' ἵστατο II, 491. ἀνέσταθεν IV, 1778. ἀναστήσεσθαι I, 346.
 *Ανίσχω. ἀνίσχεται II, 729.
 *Ανόρουμι. ἀνὰ — ὄρσαι IV, 1352. ἀνὰ — ὄρυντο I, 349. ἀνώροτο I, 698.
 *Ανορούω. ἀνόρουσεν II, 299. 603. III, 516. 633. ἀνόρουσαν II, 428. IV, 592. ἀνορούσας II, 1238.
 *Ανούτατος II, 75.
 *Ανοχλίζω. ἀνώχλισαν III, 1298. ἀνοχλίζων I, 1167. ἀν — ὀχλίζων IV, 1677.
 *Αντα III, 44.
 *Ανταῖος. ἀνταίη I, 1141.
 *Αντάω. ἦντεον IV, 845. 931. 1184. ἦντησε IV, 490. ἀντή-
 σειν III, 820. ἀντήσαντες I, 962.
 *Αντεταγών II, 119.
 *Αντην III, 100. 1010. 1066.
 *Αντι II, 446. 849. IV, 30.
 *Αντιάνειρα. Ἀντιανείρης I, 56.
 *Αντιάχω. ἀντιάχεν IV, 76. ἀντιά-
 χησαν II, 828.
 *Αντιάω. ἀντιάει IV, 1675. ἀντιά-
 σκον II, 100. ἀντιάοιτε II, 804. ἀντιάσεις IV, 806. ἀντιάσεις III, 588. 694. 1237. IV, 1057. ἀντιά-

- σῆσιν III, 643. ἀντιάσαιμεν I, 836. ἀντιόωσιν IV, 405. 703. 717. 859. ἀντιόωτο I, 470. III, 1405. ἀντιόωντος IV, 836. ἀντιόωντα I, 1214. ἀντιόωσα I, 703. III, 35. 880. IV, 1078. ἀντιόωσαν I, 370. III, 718. ἀντιόωντες I, 998. II, 69. III, 1298. IV, 1206. ἀντιόωντας III, 416. ἀντιάαν I, 971. ἀντιάσαντες II, 959. ἀντιάσθαι II, 24.
- *Αντιβίην I, 1002. II, 758. III, 384. IV, 410.
- *Αντιβολέω. ἀντεβόλησεν III, 68. 1213. IV, 1551. 1592. ἀντεβόλησαν II, 1120. III, 1149. ἀντιβολήσεις III, 941. ἀντιβολήσας III, 179. IV, 182. 1754. ἀντιβολήσων I, 12. III, 482.
- *Αντικρὺ II, 337. 979. III, 493. IV, 127. 224. 469. 570. 1334. 1612.
- *Αντίξοος. ἀντίξοα II, 79.
- *Αντιόπη II, 387. *Αντιόπης I, 735. *Αντιόπην IV, 1090.
- *Αντίος II, 62. ἀντίη III, 227. ἀντίον I, 745. II, 682. IV, 497. ἀντίοι I, 320. ἀντίαι I, 1017. II, 564. ἀντία I, 790. 799. III, 287. IV, 1712.
- *Αντιπέραιος. ἀντιπεραίαν II, 351. IV, 522.
- *Αντιπέρηθεν I, 613. 977. II, 1030. 1174. III, 1271. IV, 470.
- *Αντιπέρην II, 177. 722. IV, 68.
- *Αντισπάω. ἀντέσπασε II, 598.
- *Αντιφέρεσθαι I, 200.
- *Αντολή. ἀντολαί I, 85. ἀντολέων II, 1123.
- *Αντομαι. ἀντόμεθα II, 1123. ἀντομένη I, 771. III, 149. IV, 919. 1096. ἀντομένην III, 77. IV, 863. ἀντόμεναι IV, 1311. ἀντομένοισι III, 391. IV, 1555.
- *Αντρον II, 434. 910. 1233. IV, 57. 1153. ἀντροιο II, 907. ἀντροιοι II, 510. ἀντροφ III, 134. IV, 1131. 1139.
- *Αντώπιον IV, 728.
- *Ανυσις. ἄνυσιν I, 413. 981. II, 310. IV, 578.
- *Ανυστός. ἄνυστά III, 717.
- *Ανύω. ἤνυσα IV, 1039. ἤνυσσα IV, 414. ἤνυσεν I, 1065. ἤνυσαν I, 600. ἀνύσσαι I, 603.
- *Ανω (adv.) IV, 1581.
- *Ανω (verb.). ἀνομένοιο I, 651. II, 494. III, 1340.
- *Ανώγα. ἀνώγει I, 47. II, 1138. III, 825. 1084. IV, 100. ἀνώγα I, 693. ἄνωγεν I, 328. IV, 687. 755. 1207. ἤνωγον IV, 1594. ἤνώγει IV, 247. ἤνωγε I, 1217. IV, 166. 589. ἀνώχθαι IV, 760.
- *Ανωγή. ἀνωγῇ I, 1134. II, 499. 556.
- *Ανωθεν II, 745.
- *Ανώϊστος IV, 255. ἀνώϊστον III, 800. IV, 1661. ἀνώϊστον III, 670. ἀνώϊστος I, 680. III, 6.
- *Αξινοος. *Αξινοιο II, 548. *Αξινον II, 984.
- *Αξιος. ἄξια III, 351.
- *Αξων. ἄξονος I, 757.
- *Αοιδῆ. αοιδῆς I, 22. 495. 515. 1220. II, 704. IV, 451. 907. 1194. αοιδῇ I, 569. II, 714. αοιδαί IV, 1773. αοιδάων I, 27. αοιδαῖς I, 1225. IV, 42. 59. 157. 1668. αοιδῆσι I, 860. IV, 1665.
- *Αοιδιμος IV, 1143.
- *Αοιδός. αοιδοί I, 18. 59.
- *Αολλῆς. αολλέα III, 1012. αολλέες II, 132. 497. III, 255. IV, 1182. αολλεῖς IV, 1455.
- *Αολλίζω. αολλίσσας I, 863.
- *Αόνιος. *Αονίδιο III, 1178. *Αονίοισιν III, 1185.
- *Αοσητηρ IV, 408. αοσητηρ I, 471. IV, 146. αοσητηρες IV, 786.
- *Απαλός. ἀπαλῶς III, 297.
- *Απαμείρω. ἀπαμείρωμεν III, 186. ἀπαμείρεται III, 784.
- *Απαναίνομαι. ἀπηνήναντο I, 611.
- *Απάνευθε I, 863. II, 153. 872. 1207. III, 114. 167. 333. 1170. IV, 372. 1248.
- *Απαρνέομαι. ἀπαρνήσασθαι III, 1133.
- *Απας. ἅπαντα I, 982. IV, 800. ἅπασιν I, 1338.
- *Απαστος. ἅπαστοι IV, 1295.
- *Απατάω. ἀπατήσω III, 152.
- *Απανράω. ἀπηύρων IV, 344. 916.
- *Απανστος I, 1267.
- *Απαφίσκω. ἤπαφες III, 130.
- *Απειλέω. ἀπείλεε III, 607.
- *Απειμι. ἀπείη I, 459. ἀπεῶν I, 896. ἀπεόντος II, 140. ἀπεσώμεθα III, 945.
- *Απειρέσιος. ἀπειρεσίοιο I, 990.

- ἄπειρεσιον II, 1182. III, 1216.
ἄπειρεσίης IV, 1478. ἄπειρεσίη
III, 1044. ἄπειρεσίην I, 159. II,
1242. IV, 124. ἄπειρέσιοι I,
441. II, 384. IV, 218. ἄπει-
ρεσίους III, 928. ἄπειρεσίουσιν
II, 185. ἄπειρεσίησι III, 1295.
ἄπειρεσίας IV, 143.
Ἀπείριτος III, 1239. ἀπείριτον III,
971. IV, 682. ἀπείριτοι IV,
140.
Ἀπείρων. ἀπείρωνι I, 1323. IV,
1688. ἀπείρονα I, 801. 893. II,
123. 675. 1205. III, 308. IV,
160. 285. 447. 633.
Ἀπελάνυνω. ἀπήλασαν III, 326.
Ἀπερείσιος. ἀπερείσια I, 419. IV,
1705.
Ἀπερηγνύω. ἀπερήνυε I, 772.
Ἀπερύκω. ἀπέρυνκεν III, 327. 384.
IV, 509. ἀπερύκων III, 174.
Ἀπερχομαι. ἀπερχομένους IV, 417.
Ἀπηλεγέω. ἀπηλεγέοντες II, 17.
Ἀπηλεγέως I, 439. 785. II, 25.
845. III, 19. 439. 501. IV, 689.
864. 902. 1469.
Ἀπήμων IV, 522. 1582. ἀπήμονι
I, 422. ἀπήμονα I, 885. II,
969. ἀπήμοσιν I, 888. ἀπήμονας
II, 637. 1185. 1276. III, 590.
Ἀπηνεΐη. ἀπηνεΐησιν II, 1202.
Ἀπήνη. ἀπήνης III, 869. 889.
1152. ἀπήνη III, 841. ἀπήνην
III, 843.
Ἀπηνής. ἀπηνέος I, 87. III, 492.
ἀπηνέα II, 76.
Ἀπιδανῆες IV, 263.
Ἀπιδανός I, 38. Ἀπιδανοῖο I, 36.
II, 515.
Ἀπιδέω. ἀπιδέησε I, 149. III, 669.
ἀπιδέησει III, 105.
Ἀπίς. Ἀπίδα IV, 1564.
Ἀπλητος. ἀπλητον IV, 1455. ἀπλη-
τοι I, 574.
Ἀπλοος IV, 1271.
Ἀπνοος IV, 1403.
Ἀπὸ I, 60. 77. 125. 231. 437. 535.
625. 766. 815. 821. 937. 945. 989.
1067. 1107. II, 188. 253. 1040.
1141. 1213. III, 48. 375. 439.
534. 587. 761. 908. 913. 921. 966.
1015. 1017. 1353. 1367. IV, 104.
109. 114. 162. 726. 754. 770. 887.
913. 928. 1146. 1245. 1305. 1367.
1402. 1531. 1583. 1638. 1649.
1777.
Ἀποβλάσκω III, 1143.
Ἀποβρομέω. ἀποβρομέωνται IV,
908.
Ἀποδέχομαι. ἀποδεξαμένην III,
906.
Ἀποέρω. ἀποέργει I, 865.
Ἀποινα II, 967.
Ἀποίχομαι. ἀποιχομένον I, 644.
Ἀποκαίνυμαι. ἀπεκαίνυτο II, 783.
Ἀποκατατίθεμαι. ἀποκάτθετο III,
817. 1287.
Ἀποκεδάω. ἀπὸ — ἐκέδασαν III,
1360.
Ἀποκίδναμαι. ἀποκιδνάμενος IV,
133.
Ἀποκλύω. ἀποέκλυσεν I, 366.
Ἀποκομίζω. ἀπὸ — κομίσσαι IV,
1106.
Ἀποκόπτω. ἀπὸ — ἐκοψεν IV, 208.
ἀπὸ — κενόφθαι IV, 1272.
Ἀποκριδὼν II, 15.
Ἀποκρίνω. ἀποκρίναντες I, 1351.
Ἀπολάμπω. ἀπέλαμψε IV, 1710.
Ἀπολείπω. ἀπέλειπον IV, 563. λεί-
πον δ' ἄπο IV, 752. ἀπὸ — λίπεν
III, 1068. ἀπὸ — λίποντο I, 399.
Ἀπολείχω. ἀπέλειξε IV, 479.
Ἀπολήγω. ἀπολλήξει I, 1154. IV,
767. ἀπολλήξειν I, 1353.
Ἀπολυμαίνομαι. ἀπολυμαίνονται
IV, 702.
Ἀπολύω. ἀπελύετο III, 1344. ἀπὸ
ἔλυσεν II, 454.
Ἀπόλλων I, 307. 759. II, 502. III,
1181. Ἀπόλλωνος I, 306. 403.
II, 686. IV, 528. 612. 1218.
1548. Ἀπόλλωνι I, 966. 1186.
II, 927. III, 1283. IV, 1714.
Ἀπόλλωνα I, 410. II, 493. 700.
952. IV, 1729.
Ἀπολωφάω. ἀπὸ — λωφήσομεν IV,
1417.
Ἀπομεθίλημι. ἀπὸ — μεθέμεν I, 280.
Ἀπομόργνυμι. ἀπωμόρξαντο II, 86.
IV, 655.
Ἀπονάω. ἀπένασσε IV, 1492.
Ἀπονέω. ἀπὸ — νηήσαντο I, 364.
Ἀπόννημι. ἀπόννητο I, 88. ἀπὸνα-
σθαι II, 196.
Ἀπονίπτω. ἀπονιψαμένους IV, 560.
Ἀπονίσσομαι. ἀπονισόμεθα III, 899.
Ἀπονόσφι III, 9. 911. IV, 735.
Ἀπονόσφίζω. ἀπενόσφισεν IV, 36.
Ἀποπλάω. ἀποπλάγξειν I, 1220.
ἀποπλαγχθεῖς I, 316. ἀποπλαγ-
χθέντες I, 1325. II, 774. 957.
Ἀποπέμπω. ἀπὸ — πέμψεν IV, 685.
Ἀποπνέω. ἀπέπνεε II, 193.

- Ἀποπροβάλλω III, 1311.
 Ἀπόπροθεν I, 39. 1227. 1244. III, 1111. IV, 1675.
 Ἀπόπροθι I, 602. III, 313. 370. 1063. IV, 287. 554. 1635.
 Ἀποπροθρώσκω. ἀποπροθορών III, 1280.
 Ἀποπρολείπω. ἀποπροέλειπον II, 1230. ἀποπρολιπόντες I, 1285. III, 267.
 Ἀποπτύω. ἀπέπτυνεν IV, 925.
 Ἀπόρρητος. ἀπορρήτοιο IV, 1028.
 Ἀπορρύναι. ἀπορρύνεσθαι IV, 631. ἀπορρύνεσθαι I, 800.
 Ἀπορούω, ἀπορούσκειν II, 572. 591.
 Ἀπορρίπτω. ἀπορρίψαντες II, 884.
 Ἀπορρώξ IV, 637.
 Ἀποσκεδάω. ἀπεσκέδασεν III, 214. ἀποσκεδάσειας III, 996.
 Ἀποστείχω. ἀπέστιχε IV, 686. ἀποστείχειν II, 6.
 Ἀποστράπτω. στράπτειν — ἀπο III, 1017.
 Ἀποστρέφω. ἀποστρέψαι I, 1132.
 Ἀποστυγέω. ἀπέστυγον I, 804.
 Ἀποτεκμαίρομαι. ἀπετεκμήραντο IV, 1538.
 Ἀποτέμνω. ἀπὸ — ἔταμεν IV, 985. ἀπὸ — ταμῶν III, 378. ἀποτεμνόμενοι II, 794.
 Ἀποτηλόθι IV, 728. 1188. 1208.
 Ἀποτηλοῦ IV, 1092. 1174.
 Ἀποτίθεμαι. ἀπαθήκατο I, 129.
 Ἀποτίνω. ἀπὸ — τίνετε IV, 1327.
 Ἀποτίω. ἀποτίσαι III, 393.
 Ἀποτμήγω. ἀποτμήξειν IV, 1120. ἀποτμηγέστες IV, 1052.
 Ἀποτμήξω. ἀποτμήγει II, 581.
 Ἀποτρέπω. ἀποτρέποι I, 681. ἀπέτραπεν I, 1088. ἀπέτρεπον IV, 521.
 Ἀποτροπίζω IV, 1504.
 Ἀποτρωπᾶσθαι III, 16.
 Ἀπούρας I, 1212. III, 175. IV, 1433.
 Ἀποφαίνω. ἀπὸ — ἐφαάνθη IV, 1711.
 Ἀποφέρω. ἀποίσεια III, 419.
 Ἀποφθίνω. ἀπέφθισεν IV, 1440. ἀποφθίσειαν IV, 1292. ἀποφθίμενος IV, 1529. ἀποφθιμένον II, 852. ἀποφθιμένην I, 1066.
 Ἀποφθινύθω. ἀποφθινύθωσι I, 683.
 Ἀποφλύζω. ἀποφλύξωσιν III, 583.
 Ἀπρηκτος I, 246.
 Ἀπρόφατοι II, 268. ἀπροφάτους I, 645.
 Ἀπροφάτως I, 1201. II, 62. 580. 1087. III, 1117. IV, 1005.
 Ἀπτερέως IV, 1765.
 Ἀπτῆν. ἀπτῆνες IV, 1299.
 Ἀπτομαι. ἀπτόμενοι II, 717. ἀψαμένη I, 1065. ἤπτοντο I, 999. ἤψασθε III, 377.
 Ἀπύργωτος I, 796.
 Ἀπωθεν I, 583. II, 48. 86. 431. 981. III, 1137. 1191. IV, 323. 443. 954. 1172. 1571.
 Ἀρά. ἀράς III, 712.
 Ἀρ II, 669. 1011. IV, 1076.
 Ἀρα I, 86. 193. 207. 213. 227. 228. 260. 320. 378. 578. 585. 667. 673. 913. II, 468. 537. 748. 1079. αἰ. ἄρα δὲ I, 898. II, 228. III, 1069.
 Ἀραβέω. ἀράβησαν II, 281.
 Ἀραιθυρέηθεν I, 115.
 Ἀραιός. ἀραιός III, 762.
 Ἀράξης. Ἀράξεω IV, 133.
 Ἀράομαι. ἀρήσαιο I, 159. ἡρήσατο I, 386. 1176.
 Ἀράσσω. ἀράσσονται IV, 763. ἀρασσάμενων II, 553.
 Ἀργαλέως. ἀργαλέην IV, 525. ἀργαλέοισιν II, 214. 644. IV, 1374. ἀργαλέησι IV, 501. ἀργαλέας I, 773. III, 996. IV, 587.
 Ἀργανθώνειος. Ἀργανθώνειον I, 1178.
 Ἀργέστης. Ἀργέσταο II, 961. 993. IV, 1628.
 Ἀργινόεις. ἀργινόεντα IV, 1607. ἀργινόεσσαν II, 738.
 Ἀργιόδων II, 820.
 Ἀργόθεν I, 118.
 Ἀργος I, 111. 125. 140. 226. 325. 912. 1119. II, 613. 1122. 1140. 1189. 1199. III, 318. 367. 440. 474. 521. 568. 610. 722. 826. 902. 914. 944. 1200. IV, 80. 256. 1073. Ἀργον I, 367. II, 1281. IV, 122. Ἀργοιο II, 1260. III, 554. Ἀργον I, 19. 321. II, 1156.
 Ἀργος (civitas) Ἀργεῖ I, 1317.
 Ἀργύρεος. ἀργύρεον II, 678. IV, 972.
 Ἀργυφές. ἀργυφῆν III, 835. IV, 475. ἀργυφέας IV, 1407.
 Ἀργῶ I, 4. 386. 525. 633. 953. II, 340. IV, 510. 592. 763. 993. 1473. 1546. Ἀργοῦς I, 591. 724. IV, 1609.
 Ἀργῶος IV, 658. 1620. Ἀργῶης II,

211. IV, 554. Ἀργαῶν I, 319. IV, 938.
- Ἀρδμός. ἀρδμόν IV, 1247.
- Ἀρδω. ἄρδεται IV, 270. ἄρδεσθαι IV, 1735.
- Ἀρείων IV, 1336. ἀρεῖονα III, 438. ἀρεῖω I, 901. ἄρειον I, 665. 676. III, 136. 399. 546. ἀρείονες II, 801.
- Ἀρέσκω. ἄρεσσαν III, 301. ἤρεσαν I, 1110. ἀρέσαντο I, 963. ἀρέσασθαι III, 668. ἀρέσσασθαι III, 187. IV, 246. ἀρέσσάμενος II, 462. III, 846. ἀρεσσάμενοι I, 353.
- Ἀρεστορίδης I, 110. 325.
- Ἀρετή. ἀρετῇ II, 641. IV, 1384.
- Ἀρήγω. ἀρήγει IV, 701. ἄρηγε IV, 815. ἀρήξειν II, 715.
- Ἀρητῖθος ἀρητῖθον I, 1042.
- Ἀρητὸς (nom. propr.) I, 118.
- Ἀρήτιος I, 44. 95. 349. II, 122. III, 1259. ἀρήτιον II, 1033. 1268. III, 409. 495. 1270. ἀρήτιοι I, 1000. II, 397. ἀρήτια I, 266. IV, 206. 1156. ἀρήτiai III, 325.
- Ἀρητῖφιλος. ἀρητῖφιλον III, 1174.
- Ἀρηνηθεν I, 152. 471.
- Ἀρης III, 1227. Ἀρηος II, 385. 870. 1169. 1230. III, 411. 754. 1357. IV, 166. Ἀρεος I, 189. 743. II, 404. 989. 990. III, 1187. 1366. Ἀρηι II, 991. III, 183. 393.
- Ἀρει II, 1205. III, 1282. Ἀρηα II, 797. III, 1385. Ἀρεα I, 1024.
- Ἀρήτειρα I, 312. III, 252.
- Ἀρήτη IV, 1070. 1098. 1221. Ἀρήτης IV, 1013. 1123. Ἀρήτη IV, 1200. Ἀρήτην IV, 1029.
- Ἀρητιάς II, 1046. Ἀρητιάδος II, 1030. Ἀρητιάδε III, 1180. Ἀρητιάδα II, 966.
- Ἀρητος II, 65. 114.
- Ἀρθμέω. ἀρθμηθέντες I, 1344.
- Ἀρθμιος III, 1101.
- Ἀρθμός. ἀρθμόν II, 755.
- Ἀριάδνη III, 998. Ἀριάδνης III, 1003. Ἀριάδνη III, 1107. Ἀριάδνην III, 1097.
- Ἀρίγνωτος. ἀρίγνωτον III, 1075.
- Ἀρίδηλος IV, 727. ἀρίδηλα III, 615.
- Ἀρίζηλος III, 958. ἀρίζηλοι II, 250.
- Ἀριήκοος IV, 1707.
- Ἀριθμέω. ἀριθμήσας III, 155.
- Ἀριπρεπέων IV, 1192.
- Ἀρισταῖος. Ἀρισταίιο IV, 1132.
- Ἀρισταῖον II, 506.
- Ἀριστερός. ἀριστερά II, 1266.
- Ἀριστεύς. ἀριστῆες I, 640. 911. 1082. II, 301. 528. 1157. III, 7. IV, 122. 1288. ἀριστήων I, 61. 109. 302. 1038. 1153. II, 458. 638. 958. III, 21. 1006. IV, 106. 561. 1003. 1030. 1498. 1773. ἀριστήεσσι I, 70. 206. II, 464. 685. III, 504. IV, 850. 1553. ἀριστῆας I, 229.
- Ἀριστος. ἄριστον I, 338. 1285. II, 15. IV, 805. ἀρίστη IV, 1104. ἄριστοι I, 231. 548. IV, 6. 1181. 1307. ἀρίστους I, 1351.
- Ἀριφραδέως III, 315.
- Ἀρκάδες IV, 268. 264.
- Ἀρκαδία. Ἀρκαδίας I, 125. Ἀρκαδίηνδε II, 1052.
- Ἀρκαδίηθεν I, 161.
- Ἀρκέω. ἀρκέσαι II, 1124.
- Ἀρκευθος. ἀρκεύθιο IV, 156.
- Ἀρκιος II, 799.
- Ἄρκτος. ἄρκτον I, 168. II, 120. 368. III, 1195. Ἄρκτων I, 941. 1150.
- Ἀρκτοῦρος. Ἀρκτούριο II, 1099.
- Ἄρμα IV, 1326. 1356. ἄρματος IV, 598. ἄρματι III, 1272. ἄρματα IV, 1370. ἄρμασιν III, 309. 878. 1241.
- Ἀρμαλία. ἀρμαλίην I, 398.
- Ἀρμενος. v. Ἀρω.
- Ἀρμόζω. ἤρμοσε I, 527. IV, 583.
- Ἀρμονία. ἀρμονίας II, 990. IV, 517.
- Ἀρνεῖός. ἀρνειοῦ III, 1208. ἀρνεῖον III, 1033. IV, 1186.
- Ἀροσις. ἄροσιν I, 826. 868.
- Ἀροτήρ. ἀροτῆρι III, 1332. 1343. ἀροτῆρας IV, 1630.
- Ἀράτης. ἀρότην I, 1217.
- Ἄροτος II, 1003.
- Ἀροτρεύς I, 1172.
- Ἄροτρον I, 687. III, 232. 1285. ἀρότρον III, 1333. ἀρότρω I, 1215. III, 412. ἄροτρα III, 1344.
- Ἄρουρα. ἄρουραν II, 662. III, 1354. IV, 285. ἄρουραι I, 451. IV, 271. ἀρούραις I, 686. ἀρούρας I, 628. II, 787. III, 1387.
- Ἀρόω. ἀρώσει I, 796. ἀρόσσης III, 1058. ἀρόσσαι III, 497. ἀρήροτο III, 1343. ἀρηρομένην III, 1336.
- Ἀρπαγδην I, 1017. IV, 876.
- Ἀρπάζω. ἤρπαζον II, 189. ἤρπαξεν III, 1019. ἀρπάξας IV, 569.
- Ἀρπαλέως II, 306. IV, 56.
- Ἀρπη. ἄρπην III, 1388. IV, 987.

- Ἄρπυια. Ἄρπυιαι II, 188. 223.
 298. Ἄρπυιῆσιν II, 264. Ἄρπυιας
 II, 252. 289. 462.
 Ἄρρηκτος I, 63. IV, 1646. ἀρρή-
 κτοις IV, 1205.
 Ἄρρηκτον II, 389. ἀρρήκτους I, 917.
 Ἄρσην. ἄρσενα I, 905. ἄρσεν I,
 618. 825.
 Ἀρτάκης. Ἀρτάχεια I, 1047.
 Ἀρτακίη. ἀρτακίη I, 954.
 Ἀρτεμής. ἀρτεμέεσσιν I, 415.
 Ἀρτεμις. Ἀρτέμιδος I, 312. III,
 773. IV, 350. 453. Ἀρτέμιδι IV,
 471. Ἀρτεμιν I, 571. 1225.
 Ἄρτι I, 1222. II, 607.
 Ἀρτίτομος. ἀρτίτομον IV, 1515.
 Ἀρτύνω. ἀρτύνειας III, 698. ἡρτύ-
 ναντο II, 67. IV, 421. ἀρτύνα-
 σθαι I, 523.
 Ἀρύω, ἀρύσασα III, 1015.
 Ἀρχω. ἀρξωσιν II, 801. ἤρχεν II,
 704. 1180. ἤρχετο II, 612. ἄρχεο
 III, 11. ἀρχόμενος I, 1.
 Ἀρχεύω. ἀρχεύοι I, 347.
 Ἄρω. ἤραρε IV, 99. ἄρηρεν II,
 1076. 1204. ἀρήρει I, 957. III,
 218. ἄρσεται II, 1063. ἀραρυῖαν
 III, 1324. ἀραρυῖαι I, 946. ἀρη-
 ρότα II, 1163. ἡρήρειντο III,
 1398. IV, 947. ἀραροῖατο I, 369.
 ἀρηρεμένον III, 833. ἀρηρεμένους
 IV, 677. ἀρηρεμένας I, 787. ἄρ-
 μενον I, 1290. ἄρμενοι IV, 1461.
 ἄρμενα IV, 237. 889.
 Ἀρωγή. ἀρωγῆς II, 261. 774. 1200.
 III, 722. 781. 990. IV, 490. 1056.
 ἀρωγῇ I, 951. 556. ἀρωγὴν II,
 423. III, 524. 698. 739. 1026.
 IV, 14.
 Ἀρωγός. ἀρωγοὶ IV, 839. ἀρωγούς
 II, 1276.
 Ἀσθμα II, 85. 431. ἄσθματι I,
 1256.
 Ἀσίη. Ἀσίην IV, 273.
 Ἀσίς. Ἀσίδος I, 444. II, 777.
 Ἀσκέω. ἤσκητο I, 742.
 Ἀσκηθῆς II, 573. III, 787. 1081.
 ἀσκηθεῖα II, 690. ἀσκηθεῖς II,
 346. ἀσκηθεῖς II, 176. 603.
 Ἀσπάσιος II, 457. ἀσπάσιον III, 823.
 Ἀσπασίως I, 270. 1173. II, 728.
 III, 301. IV, 67. 996. 1391. 1781.
 Ἀσπαστός. ἀσπαστόν I, 1103. III,
 145. IV, 1450.
 Ἀσπαστῶς II, 415.
 Ἀσπερχές I, 1002.
 Ἀσπετος I, 1285. II, 84. 663. IV,
 1001. 1769. ἄσπετον I, 1142.
 1181. 1183. 1235. 1247. II, 430.
 819. 1095. III, 959. 1399. IV,
 130. 240. 838. 1233. 1248. ἄσπε-
 τα II, 143. 529. 839. IV, 316.
 Ἀσπίς. ἀσπίδι I, 746. III, 1279.
 1288. ἀσπίδα III, 1264. ἀσπίδιν
 II, 1062. 1072. 1076. ἀσπίδας I,
 1026. IV, 201.
 Ἄσσον I, 702. II, 107. III, 253.
 IV, 782. 852.
 Ἀσσυρίη. Ἀσσυρίης II, 946. 964.
 Ἀσταγές III, 805.
 Ἀστεμφής. ἀστεμφεῖ IV, 1375.
 Ἀστέριος I, 176.
 Ἀστερίων I, 35.
 Ἀστερόδεια III, 242.
 Ἀστερόεις III, 1003.
 Ἀστεροπή. ἀστεροπήσιν IV, 510.
 Ἀστήρ I, 1273. III, 141. 1377.
 ἀστέρι I, 108. 774. II, 41. 523.
 ἀστέρες I, 240. III, 1195. ἀστέ-
 ρας III, 745.
 Ἀστός. ἀστοῖσι I, 798.
 Ἀστράγαλος. ἀστραγάλοις III, 117.
 ἀστραγάλους III, 154.
 Ἀστράπτω. ἀστράπτουσα III, 1358.
 Ἀστρον. ἄστρα I, 500. II, 1105.
 III, 533. IV, 1287. 1696.
 Ἄστυ I, 696. 774. 794. 857. 1116.
 1322. 1346. II, 849. 1084. III,
 331. 348. 387. 1095. IV, 1179.
 1472. ἄστεος I, 237. 706. 715.
 782. 965. II, 809. III, 207. 211.
 272. 872. 885. 1271. IV, 48.
 1125. ἄστη IV, 274.
 Ἀστυπάλαια II, 869.
 Ἀσχαλάω. ἀσχαλόωσι II, 883. ἀσχα-
 λόωντος II, 243. ἀσχαλόωντι II,
 489. IV, 1277. 1703. ἀσχαλόων-
 τα III, 433. ἀσχαλόωσα III, 710.
 ἀσχαλόωσαν IV, 108. ἀσχαλόων-
 τες II, 836. III, 448. ἀσχαλό-
 ωντας III, 1117. ἀσχαλόωσαι IV,
 138.
 Ἀσχετος III, 1048. ἄσχετον I,
 1334. III, 1322. IV, 622. 1738.
 ἄσχετα III, 606. IV, 742. 1087.
 Ἀσωπίς. Ἀσωπίδος I, 735. Ἀσω-
 πίδα IV, 567.
 Ἀσωπός. Ἀσωποῖο I, 117. II, 947.
 Ἀταλάντη I, 769.
 Ἀτάλαντος II, 40. ἀτάλαντον II,
 1241. ἀτάλαντοι III, 1395.
 Ἀταλός IV, 461.
 Ἀτάρ I, 204. 302. 589. 698. 749.
 958. 1168. 1359. II, 176. 275. α

Ἀταρβής I, 1012.
 Ἀταρποι I, 1281.
 Ἀτασθαλίη. ἀτασθαλίῃσι IV, 1092.
 Ἀτάσθαλος. ἀτασθάλου I, 815.
 III, 390. ἀτασθάλω I, 1317.
 ἀτάσθαλα I, 480.
 Ἀτε II, 70. III, 118. 1294. 1305.
 IV, 489. 1441.
 Ἀτειρής. ἀτειρέα II, 373. ἀτειρέσιν
 IV, 1375. ἀτειρέας I, 26.
 Ἀτέμβω. ἀτέμβηαι II, 56. ἀτεμ-
 βοίμην III, 99. ἀτεμβόμενος II,
 1199. ἀτεμβομένη III, 938.
 Ἀτερ II, 55. I, 397. II, 1007.
 Ἀτη. ἄτης I, 290. 1037. II, 438.
 III, 262. 798. IV, 4. 62. ἄτη
 I, 274. 1288. III, 56. 306. 470.
 504. 973. IV, 228. 637. 817.
 1528. ἄτην I, 477. 803. 1255.
 II, 153. 623. 889. III, 600. 769.
 IV, 235. 380. 404. 449. 1016.
 1262.
 Ἀτημελές I, 812.
 Ἀτημελίη. ἀτημελίῃ III, 830.
 Ἀτθίς. Ἀτθίδι I, 93.
 Ἀτίζω. ἄτισσε II, 9. ἄτισσαν I,
 615. ἄτισσει III, 181. ἄτίσσαι
 IV, 1100. ἄτίζειν I, 478.
 Ἀτιμάζω. ἀτιμάζοντο I, 809.
 Ἀτιτάλλω. ἀτίταλλε IV, 1739.
 Ἀτλαντίς IV, 575. Ἀτλαντίδος I,
 916.
 Ἀτλας. Ἀτλαντος IV, 1398.
 Ἀτλητος III, 695. ἄτλητον II, 858.
 III, 338. ἀτλήτους II, 627. III,
 578.
 Ἀτμητοι II, 708.
 Ἀτμός. ἀτμόν IV, 600.
 Ἀτραπιτός. ἀτραπιτοῖο IV, 123.
 ἀτραπιτοὶ IV, 1173.
 Ἀτραπός I, 546.
 Ἀτρεκές I, 745. II, 312.
 Ἀτρεκέως I, 661. II, 182. 212.
 1142.
 Ἀτρέμας III, 952.
 Ἀτρεπτος. ἀτρέπτοιο IV, 704.
 Ἀτρομος III, 1257.
 Ἀτροπίη. ἀτροπίης IV, 1047. ἀτρο-
 πίῃ IV, 387. ἀτροπίῃσιν I, 1006.
 Ἀτυζηλός. ἀτυζηλῶ II, 1057.
 Ἀτύζω. ἀτύζει I, 465. ἀτύζομαι
 II, 635. IV, 1032. ἀτύζεται II,
 248. ἀτυζομένη IV, 39. ἀτυζό-
 μενον IV, 1317. ἀτυζομένην III,
 614. ἀτυζόμενοι II, 1024. ἀτυ-
 ζομένοις IV, 1718. ἀτυχθεὶς I,
 1286.

APOLLON. RHOD. II.

Ἀυ I, 43. 118. 135. 211. 253. II,
 30. III, 1300. IV, 366. 1164. δ'
 αὐ I, 65. 359. 402. 947. 1044.
 1123. 1321. II, 20. 273. 394. 927.
 1242. 1268. III, 451. IV, 305.
 624.
 Ἀυάλεος. ἀυαλέη II, 666. ἀυαλέοισι
 I, 1028.
 Ἀυγάζω. ἀυγάζουσα I, 1231. ἀυ-
 γάζεσθαι I, 155. ἀυγάσασθαι
 II, 682.
 Ἀυγή. ἀυγαί IV, 1312. ἀυγὰς I,
 647. IV, 927. 1744.
 Ἀυγείης III, 440. Ἀυγείην III,
 197. 363.
 Ἀυδάω. ηὔδα I, 699. III, 76. 564.
 912. 1078. 1142. IV, 99. 1380.
 1562. αὐδα I, 564. αὐδῆσαι III,
 1158. IV, 250. αὐδηθεῖσαν I,
 624.
 Ἀυδῆ III, 458. αὐδῇ I, 512. IV,
 582. αὐδῆν I, 257. II, 1258.
 IV, 911.
 Ἀυδήεις. αὐδήεσαι IV, 1322.
 Ἀυθέντης. αὐθένται II, 754. αὐ-
 θέντησι IV, 480.
 Ἀυθι I, 11. 56. 115. 198. 303. 315.
 passim.
 Αυθις I, 838. II, 574. III, 654. 741.
 IV, 1418. 1777.
 Ἀυλαξ. αὐλακας III, 1347.
 Ἀυλειος. αὐλείοιο II, 203.
 Ἀυλείτης IV, 1487.
 Ἀυλίζω. ηὔλιζοντο II, 1284. III,
 325. 839. IV, 1689.
 Ἀύλιον nom. pr. II, 910.
 Ἀύλιος IV, 1630. αὐλιον IV, 1249.
 αὐλία II, 142. III, 593.
 Ἀυλὶς II, 1. Ἀύλιν I, 577. 1173.
 IV, 1293. Ἀυλιδα IV, 1779.
 Ἀὔπνος II, 1209. αὐπνοῖσι IV,
 123.
 Ἀὔρη II, 1032. IV, 767. 1627.
 αὔρη II, 962. αὔραι II, 500. 595.
 IV, 556. αὔραις I, 1159. αὔρης
 IV, 994.
 Ἀυσόγιος. Ἀυσονίης IV, 590. 660.
 828. Ἀυσονίην IV, 553. 846.
 Ἀυσταλέος I, 117. II, 200. IV, 1338.
 αὐσταλέας III, 831.
 Ἀυτάγρετος. αὐτάγρετον II, 326.
 IV, 231.
 Ἀὔτανδρος. αὐτανδρον III, 582.
 Ἀντάρ I, 26. 77. 234. 265. 293. 317.
 325. 394. 1082. 1324. II, 1045.
 IV, 696. 1588. passim.
 Ἀντε I, 179. II, 48. 416. 1015. IV,

O

654. 1684. 1688. δ' αὐτε I, 56.
115. 406. 640. 899. II, 65. 241.
885. 943. 1072. III, 165. 361.
827. IV, 311. 511. 632. 1219.
1250.
Αὐτεσίων. Αὐτεσίωνος IV, 1762.
Αὐτέω. αὐτεῖ IV, 1837. 1702.
Αὐτή I, 310. II, 1079. αὐτῆς
I, 1051. III, 184. IV, 641.
αὐτῇ I, 1272. II, 270. αὐτήν
II, 1063. III, 571. IV, 874.
1005.
Αὐτήμαρ I, 244. 605. III, 419. 788.
1050.
Αὐτίκα I, 280. 580. 634. 656. 716.
857. passim.
Αὐτίς I, 698. 807. 888. 1018.
1030. 1088. 1258. II, 575. 851.
IV, 579. 1038. 1418.
Αὐτμή II, 665. 736. III, 326.
αὐτμῆς III, 1301. IV, 776.
αὐτμήν I, 734. III, 531. IV,
929.
Αὐτμήν. αὐτμένα II, 87.
Αὐτόγνος. αὐτόγνον III, 232. 1285.
Αὐτόθεν I, 343. passim.
Αὐτόθι I, 403. 1356. passim.
Αὐτοκασιγνήτη IV, 370. αὐτοκα-
σιγνήτης III, 642. 740. αὐτοκα-
σιγνήτη III, 984. αὐτοκασιγνήτην
III, 647. αὐτοκασιγνήτας IV,
844.
Αὐτοκασίγνητος. αὐτοκασιγνήτοις
III, 442.
Αὐτόλνκος II, 956.
Αὐτόματος. αὐτομάτη I, 1143.
αὐτόματον I, 871. αὐτόματοι I,
686. IV, 41. αὐτομάτοις III,
1152.
Αὐτοσυχή I, 1019. IV, 1130.
Αὐτός I, 130. 142. 347. 349. 414.
passim. αὐτοῦ I, 565. et al. loc.
αὐτοῖο I, 244. passim. αὐτῷ I,
89. 460. 476. 1189. etc. αὐτὸν
I, 80. 175. 232. 262. III, 1209.
etc. αὐτῇ I, 23. 109. III, 524.
654. 732. 896. 920. IV, 755.
passim. αὐτῆς II, 1164. IV, 531.
etc. αὐτῇ I, 342. 675. 840. 1038.
etc. αὐτήν I, 199. 859. 1021.
III, 1113. passim. αὐτοὶ I, 380.
613. 720. 797. 985. 994. etc. αὐ-
τῶν I, 1071. etc. αὐτοῖσι I, 1195.
III, 96. passim. αὐτοῦς I, 551.
706. 715. 849. etc. αὐταὶ I, 1065.
et al. loc. αὐτάων I, 377. passim.
αὐταῖς I, 823. etc. αὐτῇσι I, 502.
801. II, 749. passim. αὐτὸς etc.
de Diis dictum I, 23. 109. 111.
142. II, 948. IV, 1124. 1151. al
pro ὁ αὐτὸς etc. I, 199. 1021.
1038. II, 964. 1259. III, 499.
IV, 1253. 1502. αὐτῷ pro sol
αὐτῷ I, 476. III, 350. αὐτῇσι
*Νύμφησι simul cum Nymphis et
similia* I, 502. 801. 823. 1195.
1204. II, 33. 149. 611. 749. 788.
III, 96. 373. idem addito σὺν I,
1200. IV, 1230. 1591.
Αὐτοσχεδόν I, 12. 35. 594. 1349.
III, 148. 398. IV, 101. 969.
Αὐτοῦ (ibi) I, 329. 1174. etc.
Αὐτόχθων. αὐτόχθονα IV, 548.
Αὐτως I, 400. 692. 745. 794. 811.
877. 890. 1290. 1321. II, 114.
127. 220. 692. 880. 1107. 1108.
1213. III, 53. 123. 129. 185. 386.
423. 451. 769. 773. 805. 962.
1250. IV, 334. 372. 722.
Αὐτως III, 129.
Αὐχὴν. αὐχένος I, 222. 1237. II,
664. IV, 180. 1349. αὐχένι I,
1065. IV, 1606. αὐχένα I, 429.
1268. III, 1261. IV, 307. 1366.
Αὖω. αὖε II, 566. IV, 147. ἦσα
I, 383.
Ἀφαιρέω. ἀπό — ἐλκετο IV, 1040.
Ἀφαντος III, 275. IV, 537. 1590.
ἄφαντοι IV, 1306. 1330.
Ἀφαρ I, 522. 1276. II, 149. 267.
446. 539. 594. 694. III, 109. 128.
198. 320. 373. 532. 572. 617.
1342. IV, 211. 1531. 1771.
Ἀφαρήϊος I, 485. III, 556. 1252.
Ἀφαρητιάδαι I, 151.
Ἀφαρπάζειν. ἀφαρπάξουσιν II, 223.
Ἀφάσσω. ἀφάσσει II, 710. ἄφασσι
IV, 1522. ἀφάσσων IV, 429.
ἀφασσόμενος IV, 181.
Ἀφατος III, 1257. ἄφατον III, 129.
Ἀφανρός II, 453. ἀφανρότερος IV,
1489. ἀφανροτέρη III, 144.
Ἀφειδάντειος. Ἀφειδάντειον I, 162.
Ἀφειδείως III, 897.
Ἀφειδέω. ἀφείδησαν II, 98. ἀφει-
δήσασα III, 630. 1013. ἀφειδή-
σαντες I, 338. III, 527. ἀφειδή-
σαντας II, 869.
Ἀφειδῆς. ἀφειδέες IV, 1252.
Ἀφέται. Ἀφέτας I, 591.
Ἀφθιος. ἀφθίτω I, 730. ἄφθιον
I, 644.
Ἀφθογγος III, 423. ἄφθογγα I,
639.

Ἀφίημι. ἄφες III, 1057.
 Ἀφικάνω. ἀφικάνει I, 680. ἀφίκα-
 νεν II, 488. IV, 849. ἀφίκανον
 I, 177.
 Ἀφικνέομαι. ἀφίκοντο I, 1177. II,
 766. IV, 690.
 Ἀφλαστος. ἀφλάστοιο I, 1089. II,
 601. ἀφλάστω III, 543.
 Ἀφλεκτος. ἄφλεκτα I, 1074.
 Ἀφνειός I, 116. ἀφνειοῦ III, 1073.
 ἀφνειοῖο IV, 35. ἀφνειήν I, 57.
 II, 1186.
 Ἀφνω II, 187. III, 630. 664. 809.
 IV, 580. 1408.
 Ἀφορμάω. ἀφορμήθην IV, 1022.
 ἀφορμήθητε II, 219. ἀφορμηθεῖς
 I, 190. ἀφορμηθέντι III, 1062.
 ἀφορμηθέντα II, 12. ἀφορμη-
 θέντες I, 823. II, 317.
 Ἀφραδέως II, 327. 481. IV, 1450.
 Ἀφραδίη. ἀφραδίη I, 93. ἀφρα-
 δίησιν I, 1332. II, 246. 313.
 Ἀφραστος. ἀφράστοιο II, 224. 824.
 III, 1289.
 Ἀφρέω. ἄφρεεν I, 1327.
 Ἀφρός III, 1352. ἀφρῶ I, 542.
 Ἀφύσσω. ἀφυσσάμενος I, 1209.
 III, 1349. IV, 1768. ἀφύσσα-
 μένη IV, 669. ἀφυσσαμένων I,
 456.
 Ἀχαιῖάδες. Ἀχαιῖάδεσσιν I, 284.
 Ἀχαιῖς. Ἀχαιῖδα II, 599. 637. 772.
 1078. IV, 1329. 1419. Ἀχαιῖδος
 I, 177. IV, 195. 1126.
 Ἀχαιῖνέη. ἀχαιῖνέην IV, 175.
 Ἀχελώϊος IV, 293. Ἀχελώϊω IV,
 895.
 Ἀχελωῖδες IV, 893.
 Ἀχερουσιάς II, 352.
 Ἀχερουσίς. Ἀχερουσίδος II, 728.
 750. 806. 844.
 Ἀχερωῖς. Ἀχερωῖδα IV, 1476.
 Ἀχέρων II, 353. Ἀχέροντος I, 644.
 II, 743. Ἀχέροντα II, 901.
 Ἀχθομαί. ἀχθομένην I, 1191.
 Ἀχέω. ἀχέοντι II, 622. ἀχέουσα
 III, 643. 659. ἀχέουσιν III, 267.
 IV, 1054.
 Ἀχιλεύς. Ἀχιλῆα I, 558.
 Ἀχλύοις IV, 927.
 Ἀχλὺς II, 1103. III, 725. IV, 1361.
 1525.
 Ἀχλύω. ἤχλυσαν III, 953.
 Ἀχνη II, 570. IV, 1238. ἄχνην II,
 984.
 Ἀχυνόμενοι II, 834. ἀχυνόμενος IV,
 1345. 1423.

ἄχος I, 263. 449. 1054. 1257. 1333.
 II, 772. III, 464. 631. 764. IV,
 749. 866. 1245. 1435. ἄχει III,
 446. IV, 920. ἄχων I, 1073.
 III, 616. 784. 836. IV, 1061.
 ἀχέεσσι II, 862. III, 709.
 Ἀχραντος IV, 1025.
 Ἀχρῖς III, 763. 875. 1383. IV,
 1403.
 Ἀψ I, 762. 1022. 1298. 1304. II,
 88. 295. 591. 913. III, 650. 1038.
 1139. 1319. passim.
 Ἀψανστος II, 113.
 Ἀψεγέως II, 1021.
 Ἀψηκτος. ἀψηκτους III, 50.
 Ἀψίδες III, 138.
 Ἀποδόρος. ἀποδόρον I, 892. IV,
 686. ἀποδόροι II, 336. IV, 42.
 Ἀπος. ἄψα II, 199. 676.
 Ἀψυρτεύς. Ἀψυρτεῦσιν IV, 482.
 Ἀψυρτος III, 241. IV, 225. 306.
 314. Ἀψύρτον IV, 737. Ἀψύρ-
 τοιο III, 604. IV, 332. 516. 567.
 587. Ἀψύρτω IV, 400. 423.
 Ἀψυρτον IV, 451. 455.
 Ἀψυχος. ἀψύχοισιν IV, 1280.
 Ἄω. ἄεν I, 605. II, 1230.
 Ἄωτος. ἄωτον IV, 176.

B.

Βάζω. βάσεις III, 1121.
 Βαθυλήϊος I, 830.
 Βαθυπλόκαμος I, 742.
 Βαθυρόρειων. βαθυρόρειοντος II, 795.
 βαθυρόρειοντα II, 659.
 Βαθυρόριζος. βαθυρόριζον I, 1199.
 Βαθύς. βαθύν IV, 290. 627. 1532.
 βαθείης I, 572. IV, 12. βαθείη
 II, 697. βαθείαν I, 453. IV,
 1448. βαθείαις I, 685.
 Βαίνω. βαῖνε III, 1279. βαῖνον I,
 911. 1111. II, 673. IV, 333.
 887. 1183. ἐβαῖνε I, 910. ἐβη I,
 209. II, 773. 1102. IV, 1473.
 ἐβημεν I, 866. III, 558. ἐβητε
 III, 316. 403. ἐβησαν I, 782. 988.
 1018. 1285. II, 930. 961. III,
 472. 870. IV, 114. 1586. ἐβαν
 I, 152. 825. III, 219. IV, 515.
 1214. 1537. βᾶν III, 1176. IV,
 1293. βῆ I, 168. 172. 774.
 843. 1188. 1243. II, 684. III,
 113. 126. 158. 1197. 1288. IV,
 548. 578. βεβάασιν IV, 559. βε-
 βῆκεν III, 41. βεβῆκε III, 450.

- ἐβέβηκει I, 1329. βαίνωμεν II, 630. βαίη IV, 441. βήσομεν IV, 406. βῆναι II, 341. βαινέμεναι I, 523. βήσαντες IV, 104. βάντες I, 528. IV, 1550. βήσατο I, 382. II, 889. 1237. IV, 1663. ἐβήσατο IV, 775. βεβαῶς III, 1312.
 Βαιὸς III, 281. βαιὸν II, 86. βαιή IV, 1711.
 Βάντρον. βάντρο I, 670. II, 198.
 Βακχιάδαι IV, 1212.
 Βάλλω. βάλλει I, 243. II, 401. IV, 289. 326. 632. βάλλε I, 1232. III, 288. 834. 1305. 1336. IV, 960. ἐβαλλε II, 554. III, 1193. IV, 159. 885. 969. βάλλον III, 1023. IV, 79. ἐβαλλον I, 995. βάλε I, 425. 979. 1263. II, 107. 1119. III, 155. 823. 1224. IV, 876. 981. 1746. βάλον IV, 138. 662. 1142. ἐβαλον II, 428. IV, 596. βάλητε IV, 1579. βάλωσιν I, 1004. βάλοις I, 726. βάλοιεν IV, 1693. βάλλων II, 744. 973. βαλὼν IV, 307. 1489. βαλόντι IV, 1750. βαλοῦσα I, 790. III, 1008. 1063. IV, 750. βαλοῦσαν IV, 726. βαλοῦσαι III, 254. βαλόντες II, 924. IV, 649. βαλέειν IV, 602. βαλεῖν I, 596. II, 849. IV, 1467. βάλλοντο I, 737. βέβλητο IV, 125. 1401. βάλετο IV, 1111. βάλονται IV, 237. 484. ἐβάλονται I, 393. 1020. II, 794. IV, 109. 1713. βάλοιο III, 140. βάλοιτο III, 1190. IV, 894. βάλεο II, 256. βάλεν II, 57. βαλέσθαι I, 340. 1218. 1345. IV, 904. 1148. βλήμενος II, 914. 1038. βλήμενον II, 1212.
 Βάξις I, 662. 874. βάξιν I, 8. 124. 767. II, 767. III, 697. IV, 611. 1184.
 Βάπτω. βάπτει I, 183. βάπτουσα IV, 157.
 Βαρέω. βεβαρητότα IV, 1526. βεβαρημένος I, 1256. βεβαρημένοι IV, 1569.
 Βαρύθω. βαρύθεσκε I, 43. βαρύθοιεν II, 47. βαρύθουσιν II, 584. βαρύθοντες IV, 621.
 Βαρύνω. βαρυνθεῖς II, 202.
 Βαρὺς IV, 1040. βαρύν I, 279. II, 1009. III, 580. IV, 392. 585. 600. 741. 958. 1084. βαρεῖν I, 555. 1288. IV, 1339. βαρεῖαν I, 120. II, 91. IV, 380. βαρὺ IV, 1492. βαρεῖς III, 636. βαρεῖαι III, 1404. IV, 1204. βαρεῖαις IV, 1566. βαρεῖας II, 68. IV, 1677.
 Βαρύφρων. βαρύφρονος IV, 731.
 Βασίλεια IV, 1014. βασίλειαι II, 387.
 Βασιλεύς II, 1026. III, 334. βασιλῆος I, 3. 279. 1138. II, 2. 98. 210. 615. III, 390. 419. 431. IV, 872. 1209. βασιλῆϊ I, 362. 889. II, 839. III, 274. IV, 1515. βασιλῆα IV, 558. 1116. βασιλῆων IV, 347. Nomen prope. Βασιλῆα I, 1043.
 Βασιλεύω. βασιλεύσεν III, 1089.
 Βασιλεύτερος IV, 1102.
 Βασιληῖς. βασιληίδος III, 886. βασιληίδα III, 376.
 Βασιλῆϊον I, 853.
 Βάσχω. βάσκει III, 486.
 Βεβρυκή. Βεβρυκῆς II, 136.
 Βέβρυξ. Βέβρυκες II, 98. Βεβρυκῶν II, 2. 70. Βέβρυξι II, 13. 121. 758. 798. Βέβρυκας II, 129. 768.
 Βέλος II, 1038. 1044. III, 153. 286. βελέων IV, 1659. βέλεσσι III, 27. βελέεσσι III, 774.
 Βέλτερον I, 254. II, 338. III, 501. IV, 1255.
 Βένθος I, 1010. IV, 966. 1574. βένθεος IV, 1602. βένθεα I, 922. II, 863.
 Βερέθρα. βερέθρων II, 642. IV, 1698.
 Βέχειρες. Βεχείρων II, 394. 1242.
 Βῆσσαι IV, 1340. βήσσης I, 126.
 Βηταρμός. βηταρμόν I, 1135.
 Βία. βίης III, 84. 399. βίη I, 505. 1157. III, 181. 1332. IV, 273. 1375. 1384. βίην I, 122. 370. II, 23. 110. 785. III, 541.
 Βιάζω. βιαζομένων II, 592.
 Βιάω. ἐβιήσατο IV, 909. βιόοντο I, 751. βιόατο IV, 1236. βεβημένοι III, 1249. IV, 1390. βησομένος III, 351. βησάμενοι I, 1299.
 Βιαντιάδης II, 63. Βιαντιάδας II, 111.
 Βίας. Βίαντος I, 118.
 Βιδυνῆς II, 4. Βιδυνίδι II, 177. Βιδυνίδα II, 619. 730.
 Βιδυνοί. Βιδυνῶν II, 347. 783.
 Βιλλαῖος. Βιλλαίοιο II, 791.
 Βιός IV, 1710. βιοῖο I, 132. βίον II, 678. III, 799.

Βιοτήσιος. βιοτήσιον II, 1006.
 Βίος. βιοτοιο I, 98. 252. 677. II, 472. III, 812. IV, 1037. βιοτον I, 272. IV, 1027.
 Βιστονίη II, 704. Βιστονίην IV, 906.
 Βιστωνίς. Βιστωνίδι I, 34.
 Βλαστάνω. βλάσκειον IV, 1425. ἐβλάστησε I, 1131. IV, 676. ἐβλάστησαν III, 921. IV, 1517.
 Βλέφαρον II, 109. βλεφάρων I, 1067. IV, 34. 606. 728. βλεφάρους III, 1161. IV, 698.
 Βληχὴ IV, 968.
 Βληχρός. βληχροῖσι IV, 152.
 Βλοσυρός. βλοσυρῶ IV, 1437. βλοσυρήν II, 740.
 Βλύζω. ἐβλυσεν IV, 1446.
 Βλωθρός. βλωθρήν IV, 1476.
 Βοάω. βοάσκειν I, 1272. II, 588. IV, 923. ἐβόησαν III, 631. βοήσει III, 792.
 Βόαντα III, 1289.
 Βόειος. βοείαις III, 206. βοείας I, 432. IV, 200.
 Βοή. βοῇ IV, 1000.
 Βόθρος. βόθρῳ III, 1034. βόθρον III, 1032. 1207.
 Βοιωτός. Βοιωτοῖσι II, 846.
 Βολέω. βεβόλησαι IV, 1318. βεβόληται III, 893. βεβολημένος I, 1216. 1269. III, 432. βεβολημένη I, 262. βεβολημένον III, 1310. βεβολημένοι II, 409.
 Βολή. βολάων III, 32. IV, 201. 847. βολαῖς I, 607. IV, 679. βολῆσι II, 943. III, 1389. IV, 113.
 Βομβέω. ἐβόμβειον II, 569.
 Βομβηδὸν II, 133.
 Βοοκτασία. βοοκτασίας IV, 1724.
 Βορέης I, 214. Βορέον II, 288. Βορέας I, 652. 1300. 1308. II, 234. 241. 273. 362. 427. 440. 1097. IV, 289. 1232. 1464. Βορέω II, 308. IV, 1484. Βορέη I, 212.
 Βορήϊοι I, 211. 494.
 Βόσκει. βόσκειται II, 697. βόσκειτο II, 842. βώσεσθε I, 685. βοσκάμενας IV, 975.
 Βόσπορος. Βοσπόρου I, 1114. Βόσπορον II, 168.
 Βοτήρ. βοτήρων III, 592. IV, 1248.
 Βοτρύεις. βοτρύοντες II, 677.
 Βουκόλος. βουκόλοι I, 407. βουκολία I, 627.

Βουλεύω. βούλευον III, 10. IV, 494.
 Βουλή. βουλῆς III, 11. 507. βουλῇ III, 1126. 1162. βουλὴν I, 1315. III, 174. 424. βουλῆσιν I, 1345. II, 154. IV, 241. βουλαῖς IV, 734. βουλάς III, 21. 599. 818. 981. IV, 576. 748. 1123.
 Βούλομαι. βούλεται II, 315.
 Βουλντός. βουλντόν III, 1342.
 Βούπαις I, 760.
 Βουπελάται IV, 1342.
 Βούς. βοός I, 1214. II, 89. III, 1181. 1306. IV, 174. βοῦν I, 1217. βός I, 407. βόες I, 686. II, 668. III, 459. 579. IV, 1541. βοῶν I, 627. 747. II, 1. 58. 554. 1002. 1175. III, 277. 1344. IV, 965. 969. 1080. 1283. 1342. βουσί I, 425. 747. III, 469. 905. 1190. IV, 865. 551. 973. βόεσσι III, 623. βόας I, 356. 1108. III, 417. 508. 626. 1052.
 Βούτης I, 95. IV, 914.
 Βουτυπος II, 91. IV, 468.
 Βράσσω. βρασσόμενον II, 323.
 Βρέμω. βρέμαι I, 1247. II, 323. 666. 732. ἐβρεμεν II, 567. βρέμεται IV, 1302.
 Βρέτας I, 1119.
 Βρέχω. ἐβραχεν I, 1235. II, 573. IV, 642.
 Βριαρός. βριαρόν III, 1248. βριαρήν II, 539. III, 1322.
 Βρίθω. βεβρίθει IV, 177. βρίσαντες I, 384. βριθόμενῳ III, 1398.
 Βριθοσύνη. βριθοσύνη I, 390.
 Βριθύς. βριθύν I, 958.
 Βρίμη. βρίμη IV, 1677.
 Βριμῶ III, 861. 862. 1211.
 Βρομέω. βρομέουσι IV, 787. βρόμεον II, 397.
 Βρόμος III, 1302. 1323.
 Βροντή. βροντή I, 511.
 Βρότεος. βροτέας IV, 869.
 Βροτοί. βροτῶν II, 230.
 Βρόχος. βρόχον I, 1065.
 Βρυγηίδες. Βρυγηίδας IV, 330.
 Βρυγοί IV, 470.
 Βρυχάομαι. βρυχήσατο IV, 19.
 Βρυχή II, 83.
 Βρυχηδόν III, 1374.
 Βρύχιος. βρυχίης I, 1310. βρύχια IV, 946.
 Βρύχω. βέβρυχε IV, 629. βέβρυχώς II, 881.

Βρώμη. βρώμης III, 1058. IV, 619.
 Βρώσις. βρώσιν III, 329.
 Βύζηρες II, 396. Βύζηρας II, 1246.
 Βυθός. βυθοῖο IV, 887. 1237.
 βυθόν IV, 1618.
 Βύκτης. βυκτάων III, 1328.
 Βώλαξ IV, 1734. βώλακι IV, 1562.
 βώλακα IV, 1750. βώλακες III,
 1334.
 Βῶλος. βῶλοιο IV, 1736. βῶλον
 III, 1055. 1336. 1893. IV, 1552.
 1756.
 Βωμός. βωμοῦ I, 408. βωμοῖο IV,
 118. βωμῶ I, 418. II, 699.
 βωμόν I, 359. 403. 538. 966.
 1123. II, 434. 522. 532. 689.
 694. 928. IV, 1715. βωμοί IV,
 651. 1219. 1622.
 Βώσενθς v. βόσκω.

Γ.

Γαῖα I, 496. 762. 1143. II, 1209.
 III, 164. 716. 864. 1085. IV,
 1231. 1408. 1509. γαίης I, 63.
 243. 255. 535. 706. 715. 1131.
 1177. 1200. II, 39. 141. 370.
 418. 536. 794. 1080. 1137. III,
 873. 679. 1367. IV, 293. 307.
 511. 562. 629. 741. 848. 1203.
 1271. 1376. 1416. 1426. 1552.
 1567. γαίη I, 428. 1323. II,
 151. 177. 460. 666. 788. 870.
 1275. III, 204. 856. IV, 107.
 292. 388. 480. 988. 1500. γαίαν
 I, 174. 572. 691. 830. 904. 930.
 1298. 1305. 1348. II, 204. 347.
 375. 499. 525. 619. 637. 690.
 723. 891. 973. 978. 996. 1001.
 1010. 1015. 1243. 1277. III, 589.
 601. 699. 744. 775. 892. 1122.
 1136. 1191. 1359. 1374. IV, 33.
 98. 183. 231. 349. 369. 551. 722.
 1060. 1419. 1474. 1536. 1570.
 1577. 1624. 1779. γῆν II, 352.
 748. IV, 132.
 Γαιηγενής. γαιηγενῆ III, 1186.
 Γάλα III, 1199. γάλακτος IV, 813.
 1735. γάλακτι III, 223. IV, 977.
 1739.
 Γαληναίη. γαληναίη I, 1156.
 Γαλήνη. γαλήνη IV, 1049.
 Γάμος IV, 1143. γάμον IV, 806.
 1202. γάμοιο IV, 1196. γάμον
 II, 529. IV, 1161. γάμων I, 866.
 Γαμφηλαί. γαμφηλῆαι II, 188.

Γαννυμήδης. Γαννυμήδεα III, 115.
 Γάννυμαι. γάννυται I, 778. 881. γά-
 νυσθαι II, 184. IV, 997.
 Γάρ. γάρ δὲ II, 851. 1090. γάρ
 ῥα II, 582. 1162. γάρ τε vid. Τε.
 Γαράμας. Γαράμαντα IV, 1494.
 Γαστήρ. γαστρὶ I, 1176. γαστέρι
 II, 233.
 Γατομέω. γατομέοντες II, 1006.
 Γαυλός. γαυλῶ III, 758.
 Γαῦρος IV, 1606.
 Γάω. γεγάσι II, 1162. III, 336.
 731. γεγαῶτα III, 421. γεγανῖα
 III, 535. γεγανῖαν I, 719. III,
 244. 1075.
 Γε passim. γέ μὲν I, 135. 167. 203.
 284. 353. 1227. II, 102. III,
 487. 1049. 1094. IV, 768. 1092.
 1357. 1387. 1424. 1466. γέ μὴν
 I, 677. II, 248. 812. III, 641.
 IV, 250. 277.
 Γείνομαι. γείνατο I, 36. 143. 232.
 IV, 896. ἐγείνατο II, 237.
 Γειομόρος III, 1387. γειομόροι IV,
 1453.
 Γειοτόμος. γειοτόμον I, 687.
 Γελάω. ἐγέλασεν I, 485. ἐγέλασ-
 σαν IV, 1171.
 Γέλως III, 102. γέλη IV, 1723.
 Γενεῇ IV, 727. γενεῆς IV, 1016.
 γενεῇ III, 605. γενεὴν I, 20.
 203. II, 762. 990. III, 339.
 354. IV, 1212.
 Γενέθλη I, 133. 810. γενέθλης II,
 521. III, 358. 590. γενέθλην I,
 962. II, 1139. IV, 1108.
 Γενέθλιος. Γενεθλίφ II, 3.
 Γενειάδες I, 474.
 Γενηταῖος. Γενηταίου II, 1009.
 Γενηταίην II, 378.
 Γένος I, 618. 824. II, 1150. III,
 402. 920. IV, 262. 614. 992.
 1414. 1517. 1741. 1773.
 Γένυς. γένυν IV, 159. γένυες II,
 83. γενύων III, 498. 1028. 1183.
 γενύεσσι II, 281. IV, 155. γέ-
 νυσσι IV, 830.
 Γεραῖος II, 254. 309. 419. γεραῖη
 I, 311. 315.
 Γεραιστός. Γεραιστόν III, 1244.
 Γεράνδριον I, 1118.
 Γεραρός. γεραροῦ I, 620. γεραραί
 I, 683. γεραρούς IV, 203.
 Γέρας I, 829. II, 249. γεράων I,
 615.
 Γέρων II, 266. 453. 463. γέροντος

- Π, 243. 301. 492. γέροντι Π, 263. γέρον Π, 411.
 Γέφυρον Ι, 1042.
 Γεωμόρος. γεωμόρον Ι, 1214.
 Γῆ. γῆν Π, 352. 748. IV, 132.
 Γηγενής. γηγενέος IV, 151. γηγενέες Ι, 510. 943. 951. 989. III, 1355. γηγενέων Ι, 1000. III, 1048. 1338. 1347. 1391. IV, 1034. γηγενέεσσι III, 1380. IV, 365.
 Γηθέω. γήθει Ι, 436. γήθειον IV, 93. ἐγήθησεν III, 925. γήθησε IV, 1126. γήθησεν Ι, 449. 1329. γεγήθει Ι, 857. γηθήσειν II, 442. γηθήσας IV, 1369. γεγηθώς II, 707. III, 1014.
 Γηθοσύνη. γηθοσύνησιν II, 878.
 Γηθόσυνος Ι, 350. IV, 171. γηθόσυνοι Ι, 1279. II, 435. III, 259. 490. 1171. 1255. IV, 298. 1514. 1726. γηθόσυναι Ι, 784. γηθόσυνας IV, 620.
 Γηραιός II, 1153.
 Γηραλός. γηραλέον Ι, 194.
 Γῆρας Ι, 684. II, 188. 221. IV, 872. γήραος Ι, 98.
 Γηράσκω. γηράσκοντα Ι, 166. γηράσκοντας II, 893.
 Γῆρας Ι, 1244. IV, 1242. γῆραυ IV, 731.
 Γηρύσασθαι II, 845.
 Γίγαντες III, 1054.
 Γίγνομαι. γίγνεται III, 1273. IV, 175. 1510. γένετο Ι, 1103. III, 145. 815. 919. 1196. IV, 1764. γέντο III, 1321. IV, 225. ἐγέντο Ι, 1141. IV, 1427. ἐγένοντο Ι, 502. IV, 1331. 1409. γένοιτο Ι, 900. γένωμαι III, 771. γιγνέσθω IV, 1585. γενέσθαι Ι, 1011. IV, 63.
 Γινώσκω. ἔγνω II, 486. ἔγνω Ι, 1254. IV, 48. 698. γνῶ III, 973. γνώωσι Ι, 661. γνώητε Ι, 797.
 Γλαῦκος Ι, 1310. Γλαῦκοιο Ι, 182. II, 767.
 Γλαφυρός. γλαφυρῆς III, 316. 844. IV, 1609.
 Γλήνη. γλήναις IV, 1093. γλήνας II, 255.
 Γλήνος. γλήνεον IV, 429.
 Γλυκερός. III, 751. γλυκερῶ IV, 1454. γλυκερόν II, 184. III, 121. 1341. IV, 1147. γλυκερῇ III, 290. IV, 1726. γλυκερῇ IV, 468. γλυκεροῖσιν IV, 1039. γλυκερῶσιν Ι, 1239. γλυκερώτεραι IV, 1774.
 Γλυκός. γλυκόν Ι, 850. 881. IV, 430. γλυκίων III, 815.
 Γλυφίς. γλυφίδεσσι III, 218. γλυφίδας III, 282.
 Γλώσσα. γλώσσης III, 684. γλώσσοι Ι, 517. γλώσσας III, 378.
 Γναθμός. γναθμοῖο III, 718.
 Γνάμπτω. γνάμψε III, 1350. γνάμψαν II, 965. IV, 301. γνάμψαι III, 1250. γνάμψαντες II, 350. 944. 1011.
 Γνήσιος. γνήσια Ι, 810.
 Γνῆξ II, 96. III, 1310. IV, 472.
 Γνωτός Ι, 53. 165. III, 359. γνωτοί II, 1162.
 Γοάω. γοάσιν III, 995. γοάσκειν Ι, 264. γοάσκον Ι, 293.
 Γοερός. γοερῇ IV, 19.
 Γόμφος. γόμφοις Ι, 369. II, 79. 614. 1111. III, 343. γόμφους Ι, 1005.
 Γόνος II, 1206. γόνον III, 362.
 Γόνυ II, 94. γονυός II, 94. γούνα II, 202. γούνατα Ι, 1174. 1270. III, 706. 804. 964. 1350. IV, 116. 779. 1048. γούνων III, 817. IV, 82. 1013. γούνασιν III, 1313. IV, 93. 940.
 Γόος. γόον Ι, 275. III, 708. IV, 605. 624. 750. γόοι IV, 447. γόων Ι, 1067. II, 837.
 Γοργώ. Γοργόνος IV, 1515.
 Γονάζομαι. γοναζόμεθα IV, 1668. γονάζετο Ι, 1133. IV, 1029. γονάζοιτο IV, 1053. γονάσσαιο IV, 747. γοναζομένη IV, 1668.
 Γοννοῦμαι IV, 1014. γοννοῦτο IV, 1278. γοννούμενος III, 988.
 Γραπτός. γραπτός IV, 279.
 Γραυκέπιοι IV, 321.
 Γραῦς. γρηῖ III, 72.
 Γύαι. γύας Ι, 796. 1215. II, 810.
 Γυῖον. γυῖα Ι, 44. 1008. II, 1248. IV, 1526. 1585. 1645. γυῖων III, 1262. IV, 1367. γυῖος III, 63.
 Γυμνός II, 707. III, 1282. γυμνή II, 109. γυμνόν Ι, 1254. III, 1381. IV, 466. γυμνοῖσιν IV, 43.
 Γυμνάω. γυμνωθεῖς III, 1043.
 Γυνή Ι, 193. III, 291. IV, 1062. 1736. γυναικας Ι, 247. 292. 653. 683. 783. II, 1011. III, 663. IV, 52. 1112. 1182. 1189. 1728. γυναικῶν Ι, 609. 868. II, 1025.

ΗΙ, 894. γυναιξίν I, 869. 1070.
Π, 764. ΙΙΙ, 488. 558. 1123. γυ-
ναϊκας I, 611.
Γυρτών, Γυρτώνα I, 57.

Δ.

- Δαημοσύνη. δαημοσύνην IV, 1273.
δαημοσύνησι Π, 175. C. Π,
1262.
Δαήμων. δαήμονα I, 80. δαήμο-
νες Π, 874. δαήμονας Π, 887.
Δαί I, 267.
Δαίδαλος. δαίδαλα I, 729. ΙΙΙ, 43.
Δαιδάλεος. δαιδαλή ΙΙΙ, 237. δαι-
δαλήν ΙΙΙ, 1154.
Δαίξω. ἐδάϊξε Π, 7. ἐδάϊξαν I,
1002. Π, 768. δαίξαι I, 62. 758.
Π, 432. ΙΙΙ, 500. 593. δαίξων
ΙΙΙ, 415. δαίξομένην I, 814. δαί-
χθεις IV, 1400.
Δαιμόνιος. δαιμονίη ΙΙΙ, 712. 1120.
IV, 95. 396. 1734. δαιμόνιος I,
476. 1257. δαιμόνιοι I, 865. Π,
880.
Δαίμων I, 1141. Π, 249. 421. ΙΙΙ,
389. IV, 64. 1040. δαίμονος
I, 444. 1119. δαίμονι ΙΙΙ, 539.
δαίμονα Π, 719. δαῖμον IV,
448. 1597. δαίμονες I, 921. Π,
260. IV, 1411. δαίμοσιν IV,
1459. δαίμονας IV, 1316.
Δαίννμαι. δαίννντο Π, 305. δαί-
νυσθαι I, 1187.
Δαῖς (pugna). δαῖ IV, 403.
Δαῖς (taeda). δαῖδων ΙΙΙ, 1216.
Δαῖς (epulum). δαιτός Π, 193. 232.
δαιτὶ I, 458. δαῖτα I, 354. 979.
1150. 1185. Π, 263. 495. 811.
1177. IV, 807.
Δαίτη. δαίτην Π, 761.
Δαιτρεύω. δαίτρευνον I, 433. Π,
1178.
Δαίφρων. δαίφρονος I, 560.
Δαίω. ἔδαιε IV, 869. ἔδαιον IV, 69.
ἔδαιε IV, 989. δάε I, 724. ΙΙΙ,
529. δαῖε ΙΙΙ, 1209. 1147. ἔδάης
ΙΙΙ, 677. ἔδάησαν I, 878. δασίην
Π, 415. δασίη Π, 470. ΙΙΙ, 469.
δαεῖται I, 663. δασόμεσθαι ΙΙΙ, 909.
ἔδάσαντο I, 529. δαήσονται IV,
234. δαῆναι I, 984. Π, 311. IV,
1806. δεδαῆσθαι Π, 1154. δαι-
ομένη ΙΙΙ, 661. δαδομένοις Π, 701.
δεδαημένος I, 200. δεδαημένον
I, 147. δεδαημένοι Π, 278. IV,
1278. δαισάμενοι Π, 496. IV,
884. δαεῖς Π, 57. δαέντες I, 916.
ΙΙΙ, 182. δεδαώς I, 76. 140. 445.
Π, 247. δεδαῶτε I, 52.
Δάκρυον Π, 242. ΙΙΙ, 705. 760. IV,
1064. δάκρυσιν I, 297. ΙΙΙ, 673.
1064. 1077.
Δάκρυον ΙΙΙ, 462. δάκρυα I, 887.
1067. ΙΙΙ, 674. 1119. IV, 34.
612. 625. 1704. δακρύοισι ΙΙΙ,
805.
Δακρυόεις I, 535. IV, 1277. δα-
κρυόεν IV, 1291.
Δακρυχέω. δακρυχέουσα I, 250.
IV, 1029.
Δάκτυλος. δάκτυλοι I, 1129.
Δάκνω. δακῶν ΙΙΙ, 1170. IV, 1521.
Δαλός. δαλοῦ ΙΙΙ, 295. δαλῶ ΙΙΙ,
291. δαλοῖς IV, 1720.
Δάμαρ ΙΙΙ, 269. 922. IV, 369.
959. 1072. δάμαρτι ΙΙΙ, 240.
Δαμάω. δάμασσε Π, 29. 786. 954.
ἔδάμασσε I, 218. Π, 85. IV,
451. 542. 1475. δαμάσσει ΙΙΙ,
353. δαμάσσαι ΙΙΙ, 395. δαμάσ-
σειν IV, 1654. ἔδάμησαν I, 483.
δαμήναι I, 7. Π, 817. ΙΙΙ, 774.
IV, 1658. 1676. δαμήμεναι ΙΙΙ,
480.
Δάμνημι. δαμνᾷ I, 464. δάμνεται
Π, 407. δέδμητο I, 610. δεδμη-
μένον I, 1081. IV, 1649. δμη-
θῆναι ΙΙΙ, 469.
Δανάη IV, 1091.
Δαναῖς I, 137.
Δαναοί. Δαναῶν IV, 262.
Δαναός. Δαναοῖο I, 133.
Δάπεδον. δαπέδοιο Π, 1192. δαπέ-
δω IV, 1526.
Δάπτω. ἔδαπτεν IV, 666.
Δαρδάνιος. Δαρδανίην I, 931.
Δάσκιος. δάσκιον Π, 1283.
Δάσκυλος. Δασκύλον Π, 776.
Δάσκυλον Π, 803.
Δάφνη. δάφνης Π, 166. δάφνη Π,
159.
Δε passim. In apodosis post εἰ I, 681.
post ἐπεὶ I, 318. post ὥς I, 1236.
ΙΙΙ, 552. δέ τε vid. Τε.
Δειδίσκομαι. δειδίσκετο I, 558.
Δειδίσσομαι. δειδίσσεο Π, 1221.
Δείδω ΙΙΙ, 481. δείσαν I, 773. δει-
σάντε IV, 1042. ἔδδεισαν ΙΙΙ, 1293.
δείδωκα IV, 1100. δείδωκα Π, 636.
1205. ΙΙΙ, 637. δειδόμεν ΙΙΙ, 60.
δείδιθι Π, 617. δείδας ΙΙΙ, 1387.

δειδνῖαν III, 758. δειδιότες III, 1329.
 Δειελινός. δειελινόν I, 452.
 Δείελος. δείελον I, 1160. III, 417.
 Δεικανᾶσθαι. ἐδεικανόωντο I, 884.
 Δείκηλον I, 746. δείκηλα IV, 1672.
 Δεικνύω. δείξε III, 1169. IV, 1571.
 δείξης IV, 862. δείξατε IV, 1415.
 δείξειν I, 361.
 Δειλαῖος. δειλαίην III, 464.
 Δειλός. δειλε II, 244. δειλή I, 251.
 279. III, 262. 633. 771.
 Δείμα II, 627. III, 810. IV, 823.
 1169. δείματος IV, 1253. δείμα-
 τι I, 632. II, 434. 535. 1057.
 III, 696. IV, 53. 136. 752. 803.
 1011. 1341. δείματα I, 979. IV,
 685. 735. δείμασιν II, 644.
 Δειμαίνω. δειμαίνουσα IV, 796.
 Δεινός I, 1029. III, 1302. IV, 1506.
 δεινή III, 1213. δεινοῖο III, 414.
 δεινόν I, 543. II, 367. 1070. III,
 231. 1232. 1333. 1366. IV, 17.
 642. 790. δεινήν I, 1102. δειναί
 IV, 787. δεινά III, 557. IV, 230.
 δεινῶν IV, 381.
 Δειράς. δειράδι II, 705.
 Δειρή. δειρήν I, 673. IV, 127.
 Δελφῖνες IV, 933.
 Δελφίνη. δελφίνην II, 706.
 Δέμας I, 204. II, 37. 939. III, 415.
 847. 1043. 1204. 1282. IV, 673.
 862. 871. 877. 977. 1437. 1610.
 1645. 1656.
 Δέμνια I, 978.
 Δέμω. δεῖμεν III, 37. ἔδειμαν IV,
 251. 470. 518. ἐδείματο III, 1088.
 δειμάμενοι II, 928.
 Δενδίλλω. δενδίλλων III, 281.
 Δενδρήεις. δενδρήεντα III, 1244.
 Δένδρον. δένδρεα I, 1142. II, 476.
 δενδρέων III, 207. IV, 1429.
 Δεξιόομαι. δεξιόωντο II, 756. III,
 258.
 Δεξιός. δεξιᾶ I, 301. 930. II, 347.
 IV, 1623.
 Δεξιτερός. δεξιτεροῖο III, 1306.
 δεξιτερῆς I, 313. 842. III, 1068.
 IV, 1579. δεξιτερῇ I, 169. 769.
 1238. II, 108. 599. III, 872. IV,
 45. 1709. δεξιτερῇν I, 344. IV,
 100.
 Δέος I, 639. II, 408. 577. 873. III,
 603. 612. 742. 1221. IV, 584.
 960.
 Δέπας I, 472. δέπαος III, 1036.
 Δέρας IV, 1319.

Δέρη IV, 707.
 Δέρκω. ἔδρακον II, 911. III, 745.
 ἔδρακες IV, 928. ἔδρακεν IV, 867.
 1137. δέρκεαι III, 363. δερκο-
 μένη II, 730. δερκόμενης IV,
 170. δερκόμενοι II, 660. 725.
 IV, 571. 1049.
 Δέρμα I, 324. 1195. 1206. II, 301.
 IV, 1438. δέρματι II, 112.
 Δέρος I, 168. 245. 889. II, 120.
 1207. 1224. III, 88. 180. 374. 404.
 620. IV, 87. 385.
 Δέσμιος. δέσμιος III, 203.
 Δεσμὸς I, 102. δεσμῶν III, 62.
 δεσμοῖς I, 129. δεσμὸν III, 808.
 Δέσποινα. δεσποίνης I, 790. δέ-
 σποιναν IV, 1113.
 Δευκαλῖδαι. Δευκαλίδησιν IV, 266.
 Δευκαλίων. Δευκαλίωνα III, 1087.
 Δεῦρο I, 356. 442. 666. 802. II,
 146. 177. 874. III, 25. 52. 336.
 376. 777. 894. IV, 759. 1433.
 1566.
 Δεύτερος. δεύτερα IV, 775.
 Δεύω. δεῦει IV, 270. δεῦε III, 804.
 1064. ἔδενσαν IV, 1136. δεύετο
 I, 473. 732. 750. ἔδεντο III,
 1138. δεύοιτο II, 974. δευομέ-
 νοις I, 968. 1181. IV, 492. 1488.
 Δέχομαι. δέχεται IV, 790. 951.
 δέχονται IV, 1217. δέκτο I, 1242.
 ἔδεκτο II, 1147. III, 190. 871.
 δείδεχατο I, 319. 1180. IV, 996.
 δέξατο I, 34. III, 234. IV, 1136.
 δέξο I, 420. δέχθε IV, 1554. δε-
 χθαι I, 650. 822. II, 1275. III,
 585. IV, 186. 1210. δέγμενος IV,
 456. δεδεγμένοι I, 1001. III, 944.
 Δέω. δῆσε IV, 880. δῆσαν I, 564.
 III, 1278. ἔδησαν I, 379. IV,
 244. 524. δῆσαντες II, 66. δέ-
 δεται I, 274. δησάμενοι II, 1014.
 Δῆ I, 133. 253. 631. 657. 669. 683.
 694. 1070. II, 179. 209. 284.
 328. 851. III, 104. 477. 637. 719.
 872. 882. 929. 943. 1025. 1027.
 1090. 1170. IV, 272. 325. 334.
 376. 450. 984. 1031. 1040. 1134.
 1264. 1333. 1689. 1759. δῆ post
 pron. relat. I, 172. 621. 993. II,
 137. 209. 606. 1240. III, 500. 731.
 757. IV, 74. 254. 812. 1592. 1718.
 1720. ὅτε δῆ I, 559. 655. 782.
 1012. 1164. II, 549. III, 1163.
 1201. 1278. IV, 522. 685. 939.
 1731. δῆ initio periodi I, 611.
 δῆ τότε I, 237. 522. 1013. 1167.

- II, 166. 472. 555. 691. 720. 1066.
 III, 474. 889. 1029. IV, 610. 718.
 886. 1209. 1400. 1420. 1631. δὴ
 ῥα IV, 327. 523. δὴ ῥα τότε I,
 563. III, 1279. IV, 327. 523.
 1327. δὴ τότε ἄρα II, 1178. δὴ
 τοι III, 958. IV, 179. 285. 801.
 δὴ γάρ I, 804. 969. 996. 1211.
 II, 609. 748. 859. 895. 900. 913.
 949. 990. III, 144. 420. 1068.
 1315. IV, 1558. δὴ γάρ τοι I,
 727. δὴ γάρ ῥα I, 1356. δὴ γάρ
 πον IV, 197. δὴ ποτε I, 892. II,
 477. III, 997. 1095. IV, 988.
 1131. 1419. δὴ νύ ποτε II, 458.
 Δηθᾶ II, 651. 752. III, 571. 1246.
 et passim.
 Δηθεν I, 998. II, 884. 1154. III,
 354. 1119. IV, 62. 1261. 1291.
 Δηθύνω. δηθύνειν II, 75. δηθύ-
 νοντες II, 985.
 Δηϊάω. δηϊάασκον II, 142.
 Δηϊλέων II, 956.
 Δηϊμαχος. Δηϊμάχοιο II, 955.
 Δηϊος. δηϊον II, 1077. δηϊφ II,
 139. δηϊον III, 1304. δηϊοι IV,
 497. δηϊων IV, 201. δηϊοισιν I,
 76. IV, 533. 1109. δηϊα I, 635.
 Δηϊότης. δηϊοτήτος I, 682. 1030.
 III, 1059. IV, 396. 1010. δηϊο-
 τῇτι III, 234. IV, 338. δηϊο-
 τῆτα IV, 421.
 Δηϊόω. δηϊόσαι I, 244. δηϊόων-
 τες IV, 490. δηϊούντες I, 614.
 δηϊώσεσθαι II, 117. δηϊωθῆναι I,
 81. IV, 1044.
 Δηϊω. ἐδηϊον III, 1374.
 Δηλέομαι. δηλήσεται IV, 831. δη-
 λήσαιο IV, 1088.
 Δηλος. δηλον I, 308.
 Δημόθεν I, 7.
 Δήμος I, 141. 609. δήμον I, 310.
 800. III, 472. δήμοιο I, 705.
 714. 1352. IV, 6. δήμω I, 434.
 1029. II, 1019. IV, 539. 544.
 δήμον I, 105. 621. II, 675. III,
 395. 639.
 Δημότερος. δημότεραι I, 738. δη-
 μοτέροισι III, 606.
 Δήν I, 516. II, 135. 331. 409. 794.
 870. III, 503. 648. 681. IV, 390.
 740. 1211. 1540. ἐπὶ δὴν I, 516.
 IV, 740.
 Δηναίος. δηναϊόν I, 334. II, 183.
 III, 590. IV, 1547. δηναιοι IV,
 645. δηναίος III, 53. ἐπὶ δη-
 ναιόν II, 183.
- Δήνεα III, 826. IV, 1. δῆνειν
 III, 661. IV, 193. 559.
 Δηρίαομαι. δηρίααυθον II, 89.
 Δηρίομαι. δηρίσασθαι I, 1343.
 δηρινθῆναι II, 16.
 Δήρις. δῆριν IV, 1767.
 Δηρόν I, 8. 45. 595. 767. 807. 862.
 870. 1072. 1363. II, 449. 517.
 757. 879. 1256. 1285. III, 729.
 811. 950. 1049. 1133. 1268. 1330.
 IV, 1328. 1354. 1680. ἐπὶ δηρόν
 I, 615. 870. 1072. II, 517. 757.
 III, 950. 1049. μετὰ δηρόν II,
 449. III, 956.
 Δήτα II, 232. III, 1243.
 Δηώ IV, 988. Δηοῦς III, 413. IV,
 896. 986.
 Δήω. δῆεις III, 941. δῆουσιν IV,
 591. δῆωμεν IV, 1336. δῆοιμεν
 IV, 1460.
 Διὰ c. gen. I, 237. 377. 777. 789.
 1137. II, 187. 777. III, 141.
 210. 762. 872. 885. 1313. 1358.
 1379. IV, 123. 199. 634. 874.
 915. 968. 1171. 1287. 1460. 1474.
 1545. 1569. c. acc. I, 2. 9. 423.
 518. 651. 922. II, 42. 75. 155.
 420. 727. 1284. III, 709. 1362.
 IV, 70. 272. 290. 306. 646. 649.
 786. 870. 1002. 1071. 1664.
 Διαβαίνω. διαβάς I, 1119. III, 1294.
 Διαγλαύσσω. διαγλαύσσουσι I, 1281.
 Διαδηλέομαι. διεδηλήσαντο II, 284.
 διαδηλήσονται III, 579.
 Διαζάω. διαζώεσκον I, 1074.
 Διακεάζω. διὰ — κεάσσαι IV, 392.
 διὰ — κεάσθη IV, 1267.
 Διακεδάζω. διὰ — κέδασσεν II,
 1191. διὰ — κέδασσαν II, 1126.
 Διακείρω. διέκερσε I, 430.
 Διακριδόν I, 567. 729. IV, 721.
 Διακρίνω. διακρινέει III, 1129.
 διεκρίνοντο IV, 1179. διέκριθεν
 I, 498. διακρινθέντες I, 856.
 Διάκρισις IV, 1169.
 Διαλείπω. διὰ — λιπόντες IV, 1765.
 Διαμάω. διὰ — ἀμῆσαι IV, 374.
 Διαμοιράομαι. διεμοιρήσαντο I,
 395.
 Διαμμοιρηδᾶ III, 1029.
 Διαμπερές II, 319. 599. III, 671.
 IV, 1203. 1253.
 Διάνδιχα I, 934. II, 1108. III, 991.
 IV, 454.
 Διανύω. διήνυσαν I, 935.
 Διαπεράω. διὰ — περόμεν IV, 461.
 διὰ — περήση II, 606.

ειν II, 629.
 IV, 313.
 σιον I, 1273.
 ιέω. διεπτοίησε III, 1345.
 . δια — ἀρόσσης III, 1053.
 ίω. διεόρδαισε IV, 33. διαφ-
 έντας III, 702.
 ίρα. διασκαίροντες I, 574.
 δόν II, 67. IV, 942.
 ύω. δια — τανύσσας IV, 601.
 αίρομαι. διετεκμήραντο IV,
 υω. δια — τέμνων II, 355.
 γω. διέτμαγεν III, 343. II,
 III, 1147. διατμηξίαν III,
 . διατμηξασθαι I, 628.
 ζω. διατριβώμεθα II, 883.
 ρα II, 997.
 ς. διανυγέα II, 1104. διανυ-
 IV, 1575. διανυγέας I, 221.
 νω. διεφαίγετο II, 1246.
 ξω. διαπέφραδα I, 848.
 741.
 . διέχευαν III 320.
 ω. ἐδίδαξε I, 66. 144. II,
 ἐδίδαξαν II, 512.
 ς. διδύμοισιν III, 856.
 . ἔδωκαν III, 329. ἔδοσαν
 96. δόσαν III, 540. 1316. IV,
 441. δῶκα IV, 806. δῶκεν
 59. 968. II, 1168. IV, 63.
 1080. 1221. δώομεν I,
 . δάωσι I, 898. 1293. δώσω
 90. III, 404. IV, 87. δώσει
 1. δοίην II, 420. δοίη III,
 δός III, 391. δοῦναι II,
 . IV, 148. δώσειν III, 498.
 984. δωσέμεν III, 767. δω-
 ναι II, 950.
 ω. διειλυσθεῖσα IV, 35.
 . διειρομένη IV, 730. διει-
 νοισι III, 494.
 ω. διειρύσσουσιν I, 687.
 II, 558. 620. III, 73. 158.
 916. IV, 860. 963.
 ομαι. διέκ — νέεσθαι IV, 409.
 — νέοντο IV, 659.
 ραω. διεξέπερυσαν II, 901.
 — ἐπέρυσαν IV, 304. διέκ —
 ρας IV, 457.
 ραλές III, 73.
 ύω. διέκ — σεῦεν II, 620.
 εύω. διέκ — φυγέειν II, 616.
 I, 1328. II, 351. 642. 744.
 804. IV, 16. 161.
 αύνω. διέξελάσῃσι III, 879.
 — ἐλάσειαν II, 558.

Διεξέρεσθαι I, 327.
 Διερός. διερῆ I, 184. διερῆν II,
 1099. διεροῖς IV, 1457.
 Διέχω. διίσχανεν IV, 1696. δια-
 σχόμενος III, 283.
 Δίζημαι. διζήτο I, 1208. διζήμεθα
 IV, 397. διζήμενος III, 1179.
 IV, 1473. διζημένω IV, 127.
 Δίζομαι. διζέσθαι I, 1303. IV, 508.
 Διη. Διη IV, 425. 434.
 Διηέριος. διηερίην IV, 954. διηέ-
 ρισται II, 227.
 Διήλυσιν IV, 1573.
 Διηνεκές II, 480. 391. IV, 1247.
 Διηνεκέως I, 649. 847. III, 400.
 Διίημι. διαείμενος II, 372.
 Διικνέομαι. διίκεο II, 411.
 Δικάζω. δικάζει II, 1028. δικάσσει
 IV, 1117. δικάσση IV, 376. δι-
 κάσῃσι IV, 347. δικάξέμεν IV,
 1105.
 Δίκαιος. δίκαιοι II, 1180.
 Δικασπόλος. δικασπόλον IV, 1178.
 Δίκη II, 1018. III, 209. IV, 372.
 δίκης I, 1219. IV, 1057. 1201.
 δίκη III, 130. 427. δίκην IV,
 1100. 1104. δίκας II, 1028.
 Δικλῆς. δικλίδες III, 236. δικλίδας
 I, 787. IV, 26.
 Δίκραιρα IV, 1613.
 Δικταῖος. Δικταῖης II, 434. Δι-
 κταῖην IV, 1640. Δικταῖον I, 509.
 1130.
 Δινδύμιος. Δινδυμῖην I, 1125.
 Δινδυμος. Δινδύμον I, 1093. Διν-
 δυμῶν I, 985. 1147.
 Δινέω. ἐδίνεον II, 695. δινηθεῖς
 II, 1045. δινηθέντες I, 1059.
 IV, 1535.
 Δινεύω. δινεύεσκον I, 1184. IV,
 1456. δινεύουσα III, 835. δι-
 νεύοντα IV, 1644. δινεύουσιν I,
 215. δινεύουσαι IV, 1667. δι-
 νεύσας III, 310.
 Δίνη. δίνη I, 935. 1239. δίναις II,
 368. IV, 613. 842. 918. δίνησι
 I, 1327. δίνας I, 645. 1155.
 Δινηείς II, 355. 401. 651. 596. δι-
 νήεντος I, 36. δινήεντα II, 168.
 Δινωτός. δινωτόν III, 44. IV, 222.
 Διόθεν II, 461. 993. IV, 270.
 Διόδα. διίδμεναι IV, 1360.
 Διοράω. διειδσμένη IV, 545.
 Δίος I, 38. δίαν I, 949. 1213. II,
 1037.
 Δίπλαξ. δίπλακα I, 326. 722.
 Διπλόος. διπλόον I, 808. διπλόαι

- III, 138. διπλόα I, 588. II, 536. 699.
 Δίπτυχα II, 32.
 Δίς I, 741. II, 591.
 Δίφρος. δίφρω IV, 219. δίφρον III, 1235. δίφροι I, 752.
 Δίχα I, 1059. II, 36. IV, 501. 949.
 Διχῆ IV, 289.
 Διχθάδιος. διχθαδίην III, 397.
 Διχομήνης I, 1231. διχομήνιδα IV, 167.
 Διχοστασία. διχοστασίης IV, 500.
 Διχόω. διχόωντο IV, 1616.
 Δίψα IV, 1397. δίψη IV, 1442. 1459. 1652. δίψαν III, 1349. IV, 1417.
 Διψακός II, 653.
 Διψάλεος. διψαλέω IV, 678.
 Διψάς. διψάδος I, 1147.
 Δίω. διέν IV, 181. δίηται II, 330. δίσσθαι IV, 498.
 Διωλύγιος. διωλυγίης IV, 1258.
 Διωνύσεος. Διωνύσοιο I, 116. IV, 540. Διωνύσω IV, 424.
 Δμωαί I, 261. III, 254. IV, 1722.
 δμωάων III, 666. δμωῆσιν III, 890. δμωάς IV, 1222.
 Δμῶες I, 261. 305. 355. III, 272. 299. δμώεσσι I, 234. 266.
 Δμῶις I, 285.
 Δνοφερός. δνοφερήν III, 1055.
 Δοάζω. δοάσσαι III, 955. δοάσατο III, 770.
 Δοιάζω. δοιάζεσκεν III, 819. δοιάζοντο IV, 576.
 Δοιάντιος. Δοιάντιον II, 988.
 Δοίας. Δοιαντος II, 373.
 Δοιός. δοιῶ I, 396. 735. II, 426. 490. III, 123. 161. 409. IV, 1483. δοιαί III, 870. IV, 311. δοιάων IV, 1708. δοιάς IV, 330. δοιούς II, 52. IV, 529. δοιά II, 853.
 Δοκεύω. δοκεύσης III, 1056. δοκενέμεν IV, 755. δωκεύων II, 1271.
 Δοκέω II, 1142. III, 548. ἐδόκησε II, 204. III, 619. IV, 1480. δόκων IV, 666. δεδοκημένος II, 406. δεδοκημένοι IV, 1660. δεδοκημέναι IV, 900.
 Δολιόνες I, 947. 952. 961. 1022. 1058. Δολίσιον I, 1018.
 Δολιόνιος. Δολιονίω I, 1029. Δολιονίησι I, 1070. Δολιονίην II, 765.
 Δόλιος. Δολίαισιν IV, 59.
 Δολιχός. δολιχού IV, 1288. δολιχῆς I, 21. δολιχῆν I, 568. III, 602. IV, 150. 838. δολιχῆσιν I, 914.
 Δολόεις. δολόεσσα III, 89. δολόεσαν II, 423.
 Δολοκτασία. δολοκτασίας IV, 480.
 Δολοπήιος I, 585.
 Δολοπηῖς. Δολοπηῖδα I, 68.
 Δολῶ. δολωθεῖς II, 948. IV, 456.
 Δόλος III, 781. δόλω III, 687. δόλον I, 1295. III, 12. 20. 191. 599. 720. IV, 7. 404. 421. 438. 462. δόλοισι III, 373. IV, 343. δόλους I, 52. III, 578. 592.
 Δολοφροσύνη. δολοφροσύνησιν IV, 687.
 Δόρμαιος. δομαίους I, 737.
 Δομή. δομήν III, 1395.
 Δόμος IV, 32. δόμον III, 577. δόμοιο III, 217. 645. IV, 35. 665. 1068. δόμω II, 44. 250. δόμον I, 853. II, 239. III, 533. 609. 622. 723. IV, 348. 1037. δόμοι III, 238. IV, 772. δόμων I, 306. 776. 1212. II, 814. III, 448. 723. IV, 40. 710. δόμοις I, 148. 210. 225. 304. 447. 818. II, 293. 435. 457. 653. 1021. 1153. III, 756. 835. IV, 97. 242. δόμονος I, 244. 695. II, 544. III, 1097. IV, 440.
 Δονακώδης. δονακώδεος II, 818.
 Δόναξ. δονάκων II, 825. δονάκεσσι III, 6. δόνακας III, 198.
 Δονέω. δονέουσιν III, 1377. δονέοντο I, 223. δονεύμενα III, 1295.
 Δορίκτητος. δορικτήτης I, 806.
 Δόρπος. δόρποιο I, 1173. II, 226. 307. 1229. δόρπω III, 301. δόρπον II, 157. 304. IV, 883.
 Δόρυ I, 466. 468. 526. 756. III, 582. 1248. 1250. 1322. IV, 582. δούρατος II, 1111. δούρατι II, 1118. δουρί I, 1033. II, 139. 831. III, 416. 1046. 1187. 1279. 1330. δούρατα I, 370. 1003. 1163. II, 1065. 1126. 1188. IV, 414. 1050. 1156. δούρα II, 79. 597. δούρασι II, 1062. III, 321. 1336. 1348.
 Δοτήρ. δοτήρι I, 89.
 Δούλιος. δούλια IV, 38.
 Δονπέω. δούπαι II, 1056. δειδονπάτας I, 1304. IV, 557.
 Δούπος II, 82. 553. 1036. δούπω

IV, 1688. δοῦπον II, 194. 1067.
III, 954.
Δουράτεος. δουρατέοις II, 381.
Δόχμιος I, 1169.
Δράκων II, 405. IV, 1541. δρά-
κοντος III, 1178. δράκοντες III,
1215.
Δράσσω. δραξαμένη I, 1131.
Δρεπάνη. δρεπάνη IV, 990. δρε-
πάνην IV, 1223.
Δρέπανον II, 982.
Δρήστειρα III, 700.
Δρίον. δρία IV, 970.
Δροσερός. δροσεράς II, 164.
Δροσόεις. δροσόεντα I, 1282.
Δρύϊνος. δρυϊνοισι I, 1124. III,
1215.
Δρυμός. δρυμοῖο IV, 1684. δρυ-
μόν III, 581.
Δρύοπες. Δρυόπεσιν I, 1213.
1218.
Δρύοχος. δρυόχους I, 723.
Δρύπτω. δρύψε II, 109. III, 672.
Δρύς. δρυός II, 479. 1272. IV, 162.
δρύες III, 1376. δρυσίν III, 968.
Δύη. δύης I, 907. IV, 38. δύη
IV, 1649. δύην I, 120. II, 769.
IV, 1387.
Δυηπαθής. δυηπαθέων ἀνθρώπων
IV, 1165.
Δυηπαθίη. δυηπαθίη IV, 1395.
Δύναμαι. δύναται IV, 602. δύνατο
I, 314. IV, 854. ἐδύναντο III,
1249. δύναιτο III, 535.
Δύνω. δύνει III, 764. δύνε I, 195.
263. 638. III, 832. IV, 206.
724. ἔδυνε I, 582. II, 921.
δύνον IV, 967. ἔδυσαν II, 298.
δῦ III, 1256. ἔδυν I, 1195. III,
1407. IV, 771. 1618. 1629. δύη
III, 1144. δύνειν I, 627. δῦσαι
I, 635. δύναι II, 1770. δύντες
I, 1025. IV, 1180. δύνετο I,
581. III, 1191. IV, 1524. ἐδύ-
σατο I, 63. IV, 865. δύνεται
IV, 1545. δυσμένου I, 925.
δυομένησι III, 225.
Δύο I, 185. 945.
Δυοκαίδεκα III, 838. IV, 1386.
Δύπτω. δύπτοντες I, 1008. δύψας
I, 1326.
Δυσάμμορος I, 253. 286. III, 809.
δυσάμμορον II, 218. IV, 83. δυσ-
άμμοροι I, 685.
Δυσάσχετος II, 272.
Δυσανχής. δυσανχές III, 976.
Δύσζηλος. δύσζηλοι IV, 1089.

Δυσήνεμος. δυσήνεμον I, 593.
Δυσηχής. δυσηχέας III, 96.
Δυσίμερος. δυσίμερον III, 961.
IV, 4.
Δύσις I, 1202. δύσιες I, 85.
Δυσκέλαδος IV, 565. δυσκελάδοι-
σιν III, 593.
Δυσμενέω. δυσμενέοντας III, 352.
Δυσμενής. δυσμενέων I, 679. IV,
397. 448. 1157.
Δύσμορος III, 783.
Δυσπαλής. δυσπαλέας IV, 52.
Δύστηνος. δυστήνοιο I, 1069.
Δύσφημος I, 1137.
Δυσχείμερος. δυσχειμέρον I, 213.
Δυσχείμων. δυσχείμονας IV, 635.
Δυσώνυμος II, 258.
Δύω I, 163. 407. 752. 1300. 1806.
II, 241. 273. 318. III, 178. 495.
1174. IV, 81. 1465.
Δυώδεκα I, 1079. 1318. II, 531.
IV, 1221.
Δυωδέκατος. δυωδεκάτῳ II, 899.
Δωδωνίς. Δωδωνίδος I, 527. IV,
583.
Δῶμα III, 36. 640. 679. 796. IV,
1112. δώματος II, 1074. δώματα
I, 94. 785. 849. 974. II, 497.
III, 177. 213. 387. 709. 1072.
1155. IV, 722. 752. 1038. 1118.
δώμασιν IV, 1025.
Δωμάω. δωμήσαντες II, 531.
Δῶρον III, 152. δῶρα I, 419. 657.
675. 768. II, 814. III, 906.
910. 1184. IV, 422. 1420. 1705.
δώροις IV, 416.
Δωτίνη. δωτίνης I, 89. III, 852.

E.

Ἐανός. ἐανῶ IV, 196. ἐανούς IV,
1155. 1189.
Ἐάω. εἶα II, 74. 185. εἶατε I,
873. εἰῶσι IV, 409. ἐάσης IV,
825. ἔα III, 1120.
Ἐβδόματος. ἐβδομάτῳ IV, 1223.
Ἐγγελάω. ἐγγελάσῃ III, 64.
Ἐγγενέτης. ἐγγενέταις IV, 1549.
Ἐγγίγνομαι. ἐγγεγαῶτα IV, 1561.
Ἐγγυαλίζω. ἐγγυάλιξε I, 489. 770.
II, 180. 968. 1148. III, 1016.
1205. IV, 294. 1752. ἐγγυάλι-
ξαν I, 1181. ἐγγυαλίξω II, 55.
ἐγγυαλίξῃ I, 245. III, 1027.
ἐγγυαλίξαι II, 446. IV, 1554.

- Ἐγγύθεν Π, 137. 1121. III, 122. IV, 1423.
 Ἐγγύθει I, 633. II, 35. 264. III, 927. IV, 118. 1074. 1444.
 Ἐγείρω. ἐγείρεν III, 752. ἤγειρε II, 165. ἐγειρομένου III, 1386.
 Ἐγκαταλέγω. ἐγκατέλεκτο IV, 431.
 Ἐγκατανάω. ἐγκατένασεν III, 116.
 Ἐγκλάω. ἐνέκλασεν III, 307.
 Ἐγκλιδόν I, 790. III, 1008.
 Ἐγκλῖναι I, 62.
 Ἐγκονέω. ἐγκονέοντες II, 812. ἐγκονέουσιν IV, 66.
 Ἐγκρύπτω. ἐγκρυψε I, 170.
 Ἐγκτερεῖζω. ἐνεκτερεῖξαν I, 1060.
 Ἐγρήσσω. ἐγρήσσοντες II, 308. ἐγρήσσοντας IV, 1124.
 Ἐγρομαι. ἐγρεσθαι IV, 1352. ἐγρέσθω IV, 666. ἐγρεσθε II, 884. ἐγρομένη III, 294. IV, 671. ἐγρομένοιο I, 1159. ἐγρομένοισιν I, 1105.
 Ἐγχείη. ἐγχείησι I, 1001. II, 1072. ἐγχείας IV, 1055.
 Ἐγχελεῖς. Ἐγχελέεσσιν IV, 518.
 Ἐγχος I, 769. III, 1231. 1286. IV, 223.
 Ἐγὼ I, 20. passim. ἐμεῖο I, 891. II, 317. 487. III, 93. 307. 310. 403. 477. 716. 721. 1112. IV, 383. 743. ἐμέθεν I, 901. III, 352. 904. IV, 30. ἐμεῦ I, 1343. II, 888. III, 1109. μεῦ IV, 1654. μοι I, 703. 902. 904. II, 256. 446. 1137. passim. ἐμοι I, 345. 356. 443. 488. III, 66. 92. 494. 551. 1071. ἐμὲ II, 779. 1156. III, 18. IV, 249. 796. μὲ I, 467. 712. 898. 1333. passim. II, 219. 237. 429. 792. 844. III, 389. 464. 729. 975. 1113. IV, 370. 742. 1014. 1022. 1743.
 Ἐγῶγε I, 345. 840. II, 483. passim.
 Ἐγὼν I, 689. II, 236. 290. passim.
 Ἐδέθλια IV, 630.
 Ἐδεθλον IV, 330.
 Ἐδητύς. ἐδητύος I, 1072. II, 228. 269.
 Ἐδνον. ἐδνοισιν I, 977. II, 239.
 Ἐδος I, 187. 1099. IV, 250. ἐδέων II, 429.
 Ἐδρη. ἔδρης I, 385.
 Ἐδριόω. ἐδριόωντες III, 170. ἐδριόωντο I, 330. 530. 1671. 1844.
 Ἐδω. ἔδων I, 1289. ἔδοντες I, 1074. IV, 265.
 Ἐδωδή. ἐδωδῆς II, 196. 266. 452. ἐδωδῇ II, 1013. ἐδωδῆν II, 221. III, 299.
 Ἐέλωρ I, 282.
 Ἐέρση III, 1020.
 Ἐξομαι. ἔξετο I, 1170. III, 455. 1369. ἔξεσθαι IV, 692. ἔξομενος IV, 200. ἔξομένη III, 796. ἔξομενοι I, 912. II, 305. IV, 493.
 Ἐθειρα. ἔθειραι I, 223. II, 703. ἔθειραις I, 672. ἔθειρας III, 829. IV, 1303.
 Ἐθειλημός II, 656.
 Ἐθέλω. ἐθέλεις I, 890. ἐθέλει IV, 1276. ἐθέλης I, 892. III, 332. ἐθέλησθα II, 55. III, 404. ἐθέλοις I, 828. ἐθέλοις III, 180. ἐθέλων IV, 985. 1103. ἐθέλοντα I, 1217. ἐθέλοντες I, 749. IV, 1566. ἐθέλουσα IV, 1021. ἐθέλουσαι IV, 194.
 Ἐθνος III, 212. IV, 240. ἔθνεα II, 1205. 1225. III, 1275. IV, 5. 646.
 Εἰ c. ind. praes. et fut. I, 663. II, 209. 325. 637. 890. 1154. II, 1224. III, 34. 75. 79. 87. 98. III, 354. 358. 362. 402. 418. 468. 485. 508. 537. 778. 901. IV, 231. 419. 834. 1016. 1109. 1511. 1556. 1560. 1674. c. ind. praeter. I, 493. 863. 1300. II, 126. 286. 865. 993. III, 587. IV, 22. 905. 1562. 1653. c. opt. I, 681. 1343. II, 231. 441. 974. III, 140. 435. IV, 342. 403. 1459. 1511. c. conj. I, 904. III, 61. 1081. εἰ ἂν c. conj. II, 689. c. opt. II, 17. εἰ κε c. ind. praeter. I, 197. 254. III, 377. εἰ κε c. opt. I, 491. 663. 827. II, 642. III, 479. 730. 846. IV, 417. 1057. 1263. εἰ κε c. conj. I, 361. 695. 1319. II, 174. 337. 1050. 1066. III, 153. 642. 909. 1005. 1122. IV, 376. 1418. εἰ an I, 488. II, 413. III, 113. 349. 698. IV, 1169. 1335. εἰ κε an I, 807. II, 696. III, 180. 535. 693. IV, 462. εἰ καὶ I, 689. I, 814. II, 342. 625. III, 1190. καὶ εἰ I, 470. IV, 1655. εἰ μὴ ἄρα II, 286. 865. 993. III, 1142. IV, 905. εἰ οὐ I,

904. III, 511. εἰ δὴ II, 236.
 249. 890. III, 79. IV, 1560.
 1674. εἰ δ' ἄγε I, 657. III,
 131. 897. IV, 758. 1073. εἰ δ'
 ἄγε δὴ II, 686. εἰ δ' ἄγε νῦν
 III, 1.
 Εἰαμενή. εἰαμενή II, 818. εἰαμε-
 νήν III, 1220. εἰαμεναῖς II, 795.
 εἰαμενήσιν III, 1202. IV, 316.
 Εἰαρινός. εἰαρινού IV, 961.
 Εἶβω. εἶβεται II, 664.
 Εἶδαρ. εἶδατα I, 456.
 Εἶδος II, 785. εἶδεα IV, 1193.
 Εἶδω. ἦδειν II, 65. III, 309.
 οἶδα II, 210. 777. οἶσθα IV,
 784. III, 33. οἶδεν II, 212.
 III, 933. ἴδμεν I, 135. IV, 1076.
 1319. 1569. ἴστε II, 1047. ἴσα-
 σι III, 932. ἴστω I, 466. II,
 257. 258. III, 151. 175. 714.
 IV, 1019. 1020. ἴδμεναι II, 11.
 III, 355. IV, 725. εἶδετο II,
 579. εἶδοντο II, 206. εἰσατο
 IV, 522. 855. εἴσατο II, 582.
 III, 399. 502. IV, 145. 1478.
 1589. 1733. εἴσαντο I, 718.
 1024. εἴσεται II, 153. εἰδώς
 I, 508. εἰδυῖα III, 103. εἰδό-
 μεναι IV, 978. ἐειδόμεναι IV,
 1616. ἐειδόμενοι III, 968. ἐει-
 δομένους IV, 221. ἰδεῖν III,
 923. IV, 712. ἰδέειν I, 175.
 ἴδε III, 1201. 1284. ἴδεν I, 520.
 II, 236. III, 253. 673. 828. 1347.
 IV, 475. 1480. ἴδον I, 633. II,
 1253. III, 1167. 1293. ἰδών II,
 606. ἰδόντες II, 1049. III, 258.
 IV, 184. 295. 482. 1619. ἰδόν-
 τας I, 1054. II, 681. ἰδοῦσα
 III, 47. 256. 782. ἰδέσθαι I,
 145. 220. 746. 943. 1062. 1113.
 1193. II, 405. 842. 917. 1104.
 III, 374. 702. 1132. 1245. IV,
 252. 727. 899. 1443. 1480. 1603.
 ἴδοντο II, 429. 560. 1034. III,
 490. IV, 319. 1626. 1721. ἴδῃαι
 IV, 862. ἴδωνται III, 1378.
 ἴδοιο III, 729. ἴδοιτο I, 6.
 ἴδοισθε II, 1145.
 Εἰδωλον. εἰδώλοισιν III, 1004.
 IV, 280.
 Εἰθαρ II, 408. III, 1313. IV, 1606.
 Εἰκάθω. εἰκάθς I, 505. εἰκάθον
 II, 790. εἰκάθοι III, 849.
 Εἰκελος III, 1283. 1351. εἰκελον
 III, 287. IV, 173. εἰκελα I,
 544.

Εἰκω. εἰκον III, 886. εἴξει IV,
 1658. εἴξει II, 338. III, 421.
 εἴξαντες I, 805. 1049. II, 295.
 III, 521. εἴξασα III, 797.
 Εἰλαπίνη. εἰλαπίνης I, 13. εἰλα-
 πίνῃσι I, 819. 857. εἰλαπίνας IV,
 1421.
 Εἰλατίδης I, 41. 1241. 1248. 1347.
 Εἰλατίδην IV, 1470. *
 Εἰλειθυῖα I, 289.
 Εἰλέω. εἴλει II, 571. IV, 181.
 εἰλεῖται IV, 1271. εἰλεῖτο IV,
 1067.
 Εἰλιγγοσ. εἰλιγγοῖσιν IV, 142.
 Εἰλίσσω. εἰλίσσεται II, 981. εἰλίσ-
 σονται III, 138. 1220. IV, 140.
 261. 1281. 1452. εἰλίσσето IV,
 1061. εἰλίσσοντο I, 844. IV,
 937. εἰλίξασαι IV, 949. εἰλι-
 γμένος IV, 1541. εἰλιχθεῖσα III,
 655.
 Εἰλυμα II, 1129.
 Εἰλνός. εἰλνούς I, 1144.
 Εἰλύω. εἰλυμένος III, 296. εἰλυ-
 μένοι II, 861. εἰλυμένα III,
 1291.
 Εἰλω. ἐελμέναι I, 870. IV, 604.
 Εἶμα. εἶματα I, 364. II, 1168.
 III, 932. IV, 671.
 Εἶμι I, 838. 1295. II, 416. 799.
 IV, 30. 1744. εἶσι I, 577. 1172.
 III, 1240. IV, 39. 197. 675. 741.
 ἱᾶσι I, 632. ἦτε I, 141. 741.
 781. III, 456. 1405. IV, 179.
 ἦεν I, 74. IV, 454. ἦεσαν III,
 442. ἦσαν III, 1331. εἴσομαι
 III, 738. ἴεν II, 918. ἴομεν II,
 870. ἴσαν I, 161. 237. III, 112.
 ἴωσι I, 354. ἴοιεν II, 277. ἴων
 I, 1241. 1348. II, 538. III,
 1200. IV, 1117. ἴοντος I, 887.
 II, 107. 803. ἴοντι I, 1210. III,
 166. ἴοντα IV, 1352. ἴοντες I,
 39. II, 760. III, 534. 1145.
 IV, 722. ἴοντων II, 195. ἰοῦ-
 σιν I, 63. 246. 1333. III, 918.
 1176. IV, 533. 644. 1219. 1254.
 1583. ἴοντας I, 650. III, 589.
 IV, 995. ἰοῦσα III, 723. ἰούσης
 I, 554. 934. 1015. ἰούση IV,
 31. 744. 979. ἰοῦσαν I, 712.
 II, 552. III, 884. 915. 1155.
 IV, 866. 1043. 1634. 1664. ἰοῦ-
 σαι I, 653. II, 290. ἰούσας II,
 251. 461. ἴμεν IV, 50. I, 720.
 843. 1188. II, 540. III, 113.
 892. 1176. IV, 198. 849. 878.

1293. *ἔμναι* I, 74. II, 684.
ἔναι III, 1165. 1173. *ἐν* I,
 420. III, 486. 787. 940. *ἐν* IV,
 1414. 1584.
- Εἰμι* II, 343. IV, 1741. *ἐστὶ* I,
 692. 694. 936. 1317. II, 12.
 234. 353. 360. 445. 614. 735.
 III, 160. 205. 546. 716. 927.
 981. 1085. 1085. IV, 259. 282.
 1262. 1655. *εἰμὲν* II, 1150. III,
 393. IV, 1322. *ἐστὲ* II, 252.
 1123. III, 402. IV, 1412. *εἰσὶν*
 I, 271. 307. II, 388. 521. 543.
 979. III, 139. 355. 772. IV,
 630. *ἔασι* I, 442. 479. 1128.
 II, 41. 393. 468. 630. 743. 874.
 882. 886. 982. 1017. III, 173.
 341. 976. 1071. IV, 280. 772.
 823. 992. 1052. 1621. *ἦα* III,
 978. *ἦν* III, 231. 501. IV,
 1226. *ἔην* I, 134. 204. 282. 760.
 763. 969. II, 43. 138. 438. 517.
 1090. III, 361. IV, 176. 1024.
 1312. *ἦεν* I, 79. 142. 205. 253.
 763. 861. 960. 963. 974. 1193.
 1290. II, 167. 196. 198. 294.
 456. 472. 578. 605. 854. 1174.
 1283. III, 239. 273. 319. 749.
 836. 1201. 1245. 1315. 1407. IV,
 51. 106. 262. 297. 362. 451. 455.
 728. 853. 976. 1003. *ἔσαν* I, 730.
 735. 956. II, 1. 53. 409. 990.
 1097. III, 236. 360. IV, 263.
 1151. 1278. 1389. 1429. *ἔσκε* I,
 208. 747. 754. 1117. III, 195.
 1290. IV, 331. 1173. 1646.
ἔσκον IV, 899. *εἶην* III, 704.
 1116. *εἶη* II, 231. III, 144.
 798. 1101. IV, 249. 502. *εἶεν*
 I, 22. II, 9. IV, 1774. *ἔοι* III,
 848. *ἔσομαι* III, 989. *ἔσσει*
 III, 1050. 1124. *ἔσσεται* I, 291.
 663. II, 261. 334. 345. 415.
 891. 1280. III, 93. 350. 407.
 480. 514. 781. 797. 943. 1005.
 1044. IV, 403. 832. 1105. *ἔσται*
 III, 184. 358. *ἔσσομεθα* I, 870.
ἔσσεσθε IV, 390. *ἔσσονται* IV,
 840. *ἔσονται* II, 422. *εἶναι* I,
 1038. II, 22. 31. 39. 887. 1274.
 III, 507. 603. 713. IV, 805.
 1357. *ἔμην* III, 629. *ἔμμεναι*
 I, 173. 232. 1022. 1339. II, 245.
 870. 1074. 1204. 1221. III, 362.
 457. 1107. IV, 239. 377. 684.
 987. 1559. 1643. *ἔσσεσθαι* I,
 469. II, 646. III, 524. 550.
590. IV, 255. *ἔσεσθαι* II, 253.
ἔστω III, 82. 143. 1046. IV, 95.
 372. *ἔων* II, 470. 707. 919. IV,
 545. 1458. 1603. 1676. *ἔόντος*
 I, 779. II, 153. III, 1070. *ἔόντι*
 III, 92. *ἔόντα* I, 99. 135. 991.
 1252. II, 871. III, 130. 403.
 428. 975. 1180. IV, 323. 443.
 1642. *ἔόντες* I, 484. 950. II,
 235. 1109. 1160. IV, 1212. 1560.
ἔούσα III, 1344. IV, 65. 745.
 815. *ἔούσης* IV, 1736. *ἔούσαν*
 I, 602. 702. 1199. II, 539. IV,
 196. 573. 1106. 1118.
- Εἶν* I, 460. IV, 232.
- Εἰνάλιος*. *εἰναλίη* I, 583.
- Εἵνεκα* I, 666. II, 180. 261. III,
 721. IV, 191. 398. 650. 809.
 1099.
- Εἵνεκεν* II, 216. 1130. IV, 1034.
 1716.
- Εἵπερ* II, 442.
- Εἵργω*. *εἵργε* IV, 1639. *ἔεργεις* III,
 427. *ἔεργον* II, 201. *ἔεργειν* IV,
 1208. *ἔεργεται* IV, 309. *ἔεργο-*
μένη III, 649. *ἔεργμένον* II,
 550. *ἔεργμένοι* IV, 1580. *ἔερ-*
γόμεναι I, 775. *ἔεργομένοις*
 III, 184.
- Εἵρεσίη*. *εἵρεσίη* I, 608. 922. 964.
 II, 47. 584. 649. IV, 210. 496.
εἵρεσίην II, 558. *εἵρεσίησιν* I,
 114. 1152. II, 1031. IV, 1587.
- Εἵρομαι*. *εἵρο* III, 982.
- Εἵρω*. *ἔερω* III, 868.
- Εἷς* I, 39. 250. II, 353. 730. III,
 41. IV, 385. *passim*.
- Εἷς* IV, 286. *ἔν* I, 39. II, 322.
 IV, 135. 1335. *ἔνα* II, 604. IV,
 498. *μία* II, 975. IV, 896.
 1016. *μίαν* I, 396. II, 996.
μιῆς I, 732. IV, 1703. *μιῇ* I,
 149. 342. 497. III, 1310.
- Εἶσα*. *εἶσε* III, 49. *εἶσεν* I, 789.
 IV, 719. *εἶσατο* III, 1186. IV,
 119. 550.
- Εἰσάγω*. *εἰσαγάγοιτο* III, 622.
- Εἰσαίτω*. *εἰσαίτων* I, 764. II, 194.
 III, 368. *εἰσαίοντι* I, 1103. III,
 145. *εἰσαίοντες* II, 1085. 1196.
 III, 330. IV, 1184. 1363. *εἰσ-*
αίοντας II, 19. 40. IV, 584.
εἰσαίονσαι III, 903.
- Εἰσαναβαίνω*. *εἰσαναβαίνει* I, 1100.
 II, 938. *εἰσανέβαν* I, 846. 985.
- Εἰσάνειμι*. *εἰσανιόντα* I, 1092.

Εἰσανέχω. εἰσανέχου IV, 1578.
εἰσανέχοντα IV, 291. εἰσανέχου-
σαν I, 1360.

Εἰσαποβαίνω. εἰσαπέβαν IV, 650.
εἰσαπέβητε IV, 1781. εἰσαπέβη-
σαν IV, 627.

Εἰσαῦτις II, 294. εἰσαῦτις II, 1167.

Εἰσαφικάνω. εἰσαφίκανε III, 888.
1179. IV, 540. 614. 773. 777.
εἰσαφίκανον IV, 1761.

Εἰσαφικνέομαι. εἰσαφίκοντο IV,
302. 645. εἰσαφικέσθαι IV, 1215.

Εἰσαφύω. εἰσαφύσαντο IV, 1692.

Εἰσβαίνω. εἰσβαῖνον I, 1276. II,
533. εἰσέβαν IV, 1692. εἰσ-
βαίνειν IV, 1590. εἰσβαίνειν I,
1275. εἰσβάντες IV, 1392. εἰσ-
βήσαντες II, 167. εἰς — βήσαν-
τες IV, 104.

Εἰσβάλλω. εἰσέβαλον I, 928. εἰσ-
βαλέειν IV, 639. εἰσβαλέειν IV,
826. ἐς δ' ἔβαλον IV, 596.

Εἰσδέομαι. v. Ἐσδέομαι.

Εἰσελάω. εἰσελάσαν II, 1265. IV,
635. εἰσελάσαντες II, 672. εἰσε-
λάσαντας II, 1283.

Εἰσερχομαι. εἰσελθοῦσαι III, 39.

Εἰσέτι I, 1354. II, 717. 850. 1145.
III, 203. IV, 1153. passim.

Εἰσνοέω. εἰσενόησε I, 1229. IV,
873. εἰσενόησαν I, 1053. II,
1261. ἐς δ' ἐνόησαν I, 321.

Εἰσόκε I, 820. 1001. IV, 164. c.
conj. I, 873. II, 348. IV, 347.
763.

Εἰσοράω. εἰσορόωσαν IV, 960.
εἰσορόων I, 241. 765. 1176. IV,
729. εἰσορόωντες I, 593. 594.
1166. II, 1037. IV, 660. εἰσο-
ρόωντας IV, 1245. εἰσορόωσα
III, 77. 662. εἰσορόωσαι I, 550.
IV, 1192. εἰσοράαν III, 679.
εἰσορόωνται I, 85. εἰσορόωντο
IV, 975. εἰσοράασθαι II, 37.
III, 815. 960. εἰσορώμενοι II,
563. εἰσίδοιεν II, 696. εἰσίδων
I, 15. II, 777. IV, 875. εἰσ-
ιδούσα IV, 55. εἰσιδόντες I, 322.
II, 269. 581. 921. εἰσιδέειν III,
775. εἰσιδέσθαι I, 1361. III,
958. εἰσόψεσθε II, 403. IV,
1039.

Εἰσώτε II, 857. IV, 800. 1212.

Εἶσω I, 372. II, 95. 186. 579.
736. III, 48. 311. 651. IV, 712.
ἔσω I, 390. II, 73.

Εἰσωπός. εἰσωποί II, 751.

APOLLON. RHOD. II.

Εἶτε II, 46. εἶτε — εἶτε II, 1185.
1279. III, 183. 394. 464. IV,
343. 348. 716. 1598. 1699.

Εἶως καὶ IV, 1658.

Ἐκ I, 804. 1109. II, 165. 166.
196. 224. 424. 430. 606. 993.
passim. pro ὑπό II, 1245. IV,
215.

Ἐκαθεν I, 216. II, 965. IV,
1103.

Ἐκάς I, 84. II, 134. 285. 856.
III, 207. IV, 131. 284. 354.
568. 1651.

Ἐκαστέρω II, 855. IV, 90. 1293.

Ἐκαστος I, 240. 854. II, 152. IV,
185. 682. 1291. ἐκάστων II,
762. IV, 1126. ἐκάστω I, 728.
944. III, 137. Ἐκαστον I, 834.
1153. II, 240. IV, 1030. ἐκά-
στην I, 262. IV, 1147. Ἐκαστος
I, 872. III, 824. Ἐκαστα I, 327.
339. 394. 461. 498. 838. 1097.
II, 212. 391. 633. 974. 1179.
III, 355. 401. 437. 493. 816. 926.
1040. 1144. 1165. 1198. IV, 350.
463. 497. 594. 711. 730. 1319.
1346. 1360. 1471.

Ἐκάτερθεν I, 219. 369. 387. 564.
II, 52. 103. 596. 676. III, 45.
237. 672. 870. 1257. IV, 1574.
1662.

Ἐκάτη III, 529. IV, 829. Ἐκά-
της III, 251. 478. 733. 842. 915.
985. Ἐκάτην III, 1035. 1211.
IV, 247.

Ἐκατόμβη. ἐκατόμβης III, 880.

Ἐκατος. Ἐκάτοιο I, 958. II, 518.
IV, 1747.

Ἐκατὸν II, 974.

Ἐκβαίνω. ἐκ δ' ἄφ' ἔβησαν I,
1018.

Ἐκβάλλω. ἐκβαλε III, 146. 322. ἐκ
δὲ βαλόντες II, 924.

Ἐκβασίς. ἐκβασιν II, 1049.

Ἐκβάσιος. Ἐκβασίω I, 966. 1186.

Ἐκβλύω. ἐκβλύοντα IV, 1417.

Ἐκβοάω. ἐκ δ' ἐβόησαν III, 631.

Ἐκγείνομαι. ἐκγεγάτην I, 56. ἐκ-
γεγάσιν IV, 260. ἐκγεγαώς I,
208. III, 364. ἐκγεγαυία I, 233.
975. ἐκγεγαῶτες I, 952. ἐκγε-
γαῶτας II, 1225.

Ἐκγελάω. ἐκ δ' ἐγέλασαν I, 485.

Ἐκγίνομαι. ἐγγέγοντο I, 157.

Ἐκδαίω. ἐξεδάης IV, 1565.

Ἐκδιδώμι. ἐκδώης IV, 1015. ἐκ-
δώσειν IV, 1119.

- Ἐκηβόλος I, 88. Ἐκηβόλον I, 769.
 Ἐκηβόλε I, 420.
 Ἐκηλος I, 303. Ἐκηλοι III, 969.
 IV, 1778.
 Ἐκητι I, 116. 334. 773. 902. II,
 253. 297. 524. 755. 1153. III,
 266. 621. 1060. IV, 390. 1018.
 1087. 1199.
 Ἐκθρόσκω. ἔκθορον IV, 1365.
 Ἐκκείρω. ἐκ — κείρατε IV, 1033.
 Ἐκκριτος. ἔκκριτον IV, 1185.
 Ἐκκυλίω. ἐξεκκυλίσθη II, 585.
 Ἐκλάμπω. ἐκ — ἐλαμψεν III, 371.
 Ἐκλανθάνω. ἐκλάθετο II, 490. ἐκ-
 λελάθοιο III, 1112.
 Ἐκλαχαίνω. ἐξελάχαινον I, 874.
 IV, 1532.
 Ἐκλείπω. ἐκ δὲ λικόντας IV, 1761.
 Ἐκλύω. ἐκλύσαντες I, 955.
 Ἐκμολεῖν. ἐξέμολεν I, 845.
 Ἐκπαγλος. ἔκπαγλον IV, 1612. ἔκ-
 παγλοι I, 950.
 Ἐκπάγλω III, 60.
 Ἐκπέμπω. ἔκπεμπε II, 814.
 Ἐκπεράω. ἐκ δ' ἐπέρησαν IV, 329.
 Ἐκπίμπλημι. ἐκπλήσσει I, 1318.
 Ἐκπίπτω. ἐκ — ἔπεσον IV, 1018.
 Ἐκπλέω. ἐξέπλωμεν II, 645.
 Ἐκποθεν II, 224. III, 262. 1289.
 Ἐκπροκαλέω. ἐκπροκαλεσσαμένη IV,
 358.
 Ἐκπρομολεῖν IV, 1587. ἐκπρομο-
 λόντες IV, 327.
 Ἐκπτύω. ἐξ — ἔπτυσεν IV, 478.
 Ἐκρέω. ἐκ — ῥέεν IV, 1679.
 Ἐκρύομαι. ἐκ — ῥύσασθε IV, 83.
 Ἐκσώζω. ἐξεσάωσεν I, 10. II,
 748. 1183. ἐξεσάωθεν IV, 639.
 Ἐκσεύω. ἐξέσυστο IV, 40.
 Ἐκτέμνω. ἔκταμον I, 1118.
 Ἐκτελέω. ἐκτελέσθαι I, 1309.
 Ἐκτοθεν I, 1037. III, 1201. IV,
 520.
 Ἐκτοθεῖ I, 243. 659. 793. 833.
 1291. III, 255. 373. 1199. IV,
 47. 1182. 1298. 1548. 1757.
 Ἐκτός IV, 211. 1657.
 Ἐκτοσθε I, 634. II, 892.
 Ἐκυρή IV, 815.
 Ἐκφαίνω. ἐξέφανεν IV, 1430.
 ἐξεφαάνθη I, 1310. III, 855.
 IV, 1001. 1602. ἐκ δὲ φαάνθη
 II, 1041. ἐξεφάνη II, 676.
 Ἐκφεύγω. ἔκφυγε II, 487. ἐκφυ-
 γεῖν IV, 741.
 Ἐκφημι. ἔκφητο I, 439. 1256. II,
 10. 685. 1122. III, 24. 491. 565.
 IV, 354. 410. 494. 1430.
 Ἐκφλύω. ἐκφλύξαι I, 275.
 Ἐκφράζω. ἐκ — πέφραδεν IV, 1125.
 Ἐκφύω. ἐκπεφύασιν III, 201.
 Ἐκχέω. ἐκ δ' ἔχεαν II, 902. ἔχοντο
 II, 97. ἐκχύμεναι I, 880.
 Ἐκών I, 89. 245. 772. 856. II,
 24. 56. III, 389. IV, 1086.
 1506.
 Ἐλαίη. ἐλαίης I, 405. IV, 1133.
 1439.
 Ἐλαιηρός. ἐλαιηραὶ IV, 626.
 Ἐλάρη I, 762.
 Ἐλάτη. ἐλάτην I, 1190. 1263.
 ἐλάτησιν I, 64. 914. II, 661.
 III, 968. IV, 105. 505. 1633.
 Ἐλάνυνω. ἤλαννον II, 944. ἐλαννέ-
 μεν III, 1154. ἐλαννόμενοι IV,
 135. ἐλάω III, 411. ἔλαεν III,
 872. ἐλάασκον I, 733. 1156. II,
 1071. ἤλασε I, 61. 755. II,
 103. 108. 785. 815. 825. III,
 233. 1238. IV, 1377. ἤλασαν
 I, 4. II, 432. ἔλασαν I, 1026.
 ἔλασαν I, 1247. ἐλάσειαν II, 265.
 558. III, 597. IV, 387. ἐλή-
 λατο I, 526. III, 235. ἐλάσιν
 IV, 101. ἐλάσσαι I, 356. II,
 288. III, 333. IV, 211. 1576.
 ἐλάοντες II, 80. 402. ἐλάοντες
 II, 575. ἐλάουσα III, 888. ἐλάσ-
 σας II, 115. ἐλάσασα III, 1183.
 ἐλάσαντες I, 1107. ἐληλάμενον
 II, 231.
 Ἐλδομαι. ἐέλδετο II, 949. III,
 383. 747. 819. IV, 546. ἐλδο-
 μένος III, 1259. IV, 186. ἐλ-
 δομένη III, 956. ἐλδομένω II,
 50. ἐλδομένοιτις I, 110. ἐλδο-
 μένοις I, 984. II, 1093. 1287.
 III, 532. IV, 1415. ἐλδομένους
 III, 601.
 Ἐλεάτω. ἐλεάτην IV, 738. ἐλε-
 ατοῦ IV, 1422. ἐλέτην IV,
 1308. ἐλεάτη IV, 1025.
 Ἐλεγος. ἐλέγοισιν I, 785.
 Ἐλέγχεια. ἐλεγχείας III, 1115.
 Ἐλέγχος. ἐλέγχεα III, 707. IV,
 1304. ἐλέγχεα III, 1118. IV,
 1290. 1594.
 Ἐλεονόμος II, 821. III, 1219.
 Ἐλελίζω. ἐλελίξε IV, 143. ἐλε-
 λισαν IV, 852. ἐλελίξτε III, 761.
 Ἐλεος. ἐλέφ III, 462. 761.
 Ἐλεσπίδες. ἐλεσπίδας I, 1266.

Ἑλίκη. Ἑλίκης Π, 360. ΙΙΙ, 1195.
Ἑλίκην ΙΙΙ, 745.
Ἑλινύω. ἑλινύεσκον Ι, 589.
Ἑλίξ ΙΙΙ, 139. ἑλίκεσσι Ι, 438.
Ἑλίσσω. ἑλίσσεις Ι, 463. ἑλίσσει
ΙV, 1062. ἑλίσσεται ΙΙ, 368.
ἑλίσσονται ΙV, 934. ἑλίξας ΙV,
25. ἑλισσομένοις ΙV, 145. ἑλισ-
σόμενον ΙΙΙ, 1277. ἑλισσόμενα
ΙV, 1198. ἑλιχθεὶς ΙV, 1520.
Ἑλκος ΙΙ, 1040. ΙV, 1522. Ἑλκεα
ΙΙ, 155. ἑλκεσι ΙV, 1405.
Ἑλκω ΙΙ, 221. ἐλκεν ΙΙΙ, 1307.
ἐλκον ΙΙ, 668. ΙV, 388. ἐλ-
κετο Ι, 538. ἐλκομένη Ι, 373.
ΙV, 19.
Ἑλλάς ΙV, 204. Ἑλλάδος ΙΙ, 459.
1141. 1164. ΙΙΙ, 262. 356. 375.
ΙV, 741. Ἑλλάδι ΙΙΙ, 391. 406.
1105. ΙV, 1103. Ἑλλάδα Ι,
336. 416. 904. 1292. ΙΙ, 414.
637. 891. 1192. ΙΙΙ, 13. 29.
339. 993. 1060. 1122. 1134. ΙV,
98. 349. 369.
Ἑλλείπω. ἐνέλλιπε Ι, 515.
Ἑλλη Ι, 1256.
Ἑλλήσποντος. Ἑλλήσποντον Ι, 935.
Ἑλος ΙΙ, 500. 829. 1283. ΙΙΙ, 168.
489. ΙV, 976. ἑλος ΙΙΙ, 575.
Ἑλπίς. ἐλπίδος ΙΙ, 863. ἐλπίδι Ι,
767. ἐλπίδα ΙV, 1272.
Ἑλπω. ἑλπα Ι, 1842. ΙΙ, 147.
ΙΙΙ, 506. 783. ΙV, 1379. ἑλ-
πας ΙΙΙ, 387. ἐώλπει ΙΙΙ, 370.
ΙV, 10. ἑλπομαι ΙΙ, 611. 1048.
ΙV, 498. 740. ἑλπετο ΙΙΙ, 420.
ἐλπόμενος Ι, 766.
Ἑλπωρή ΙΙΙ, 488. ἐλπωρῆσιν ΙΙΙ,
1255.
Ἑλύω. ἐλυοθεὶς Ι, 254. 1034. ΙΙΙ,
231. 1313.
Ἑλωρ Ι, 1251. ΙV, 404.
Ἑλώριον ΙΙ, 264.
Ἑμβάλω. ἐμβεβαίως ΙΙΙ, 1241.
ἐμβεβαῶτες ΙΙ, 1127. ΙV, 999.
ἐν — βῆσατο Ι, 379.
Ἑμβάλλω. ἐμβαλες ΙV, 449. ἐμβα-
λεν Ι, 803. 820. ΙΙ, 865. ΙΙΙ,
1368. ΙV, 11. ἐμβαλέειν ΙΙ,
589. ἐνιβάλλομαι ΙΙΙ, 413. ἐνι-
βάλλω Ι, 295.
Ἑμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν Ι, 173.
798. ἐμβασίλευσε ΙΙ, 358.
Ἑμβάσιος. ἐμβασίσις Ι, 359. 404.
Ἑμμάω. ἐμμεαῶς ΙΙ, 121.
Ἑμᾶς Ι, 798. ΙΙΙ, 1027. ἐμοῖς Ι,
829. ΙΙ, 776. ΙΙΙ, 1076. ἡμῶν

Ι, 907. ΙΙ, 786. ΙΙΙ, 416. ἐμὸν
Ι, 282. 446. 468. ΙΙ, 226. 239.
803. ΙΙΙ, 151. 793. 797. ΙV,
766. 862. ἐμῇ ΙΙΙ, 1091. ΙV, 31.
ἐμῆς Ι, 290. ΙΙΙ, 304. 377. 524.
798. ἐμῇ ΙΙΙ, 786. 1116. ΙV,
867. ἐμῇ ΙΙ, 632. ΙΙΙ, 736.
ἐμῶν ΙΙΙ, 1109. ἐμοῖσιν ΙΙΙ, 63.
ΙV, 96. 418. ἐμονς ΙΙΙ, 779.
ἐμαί ΙV, 386. ἐμαῖς ΙV, 818.
ἐμῇσιν ΙΙ, 14. ΙV, 784. ἐμᾶς
Ι, 490. ΙΙ, 17. 1167. ΙΙΙ, 99.
ΙV, 757. ἐμὰ ΙΙ, 341.
Ἑμπα Ι, 791. ΙΙΙ, 641.
Ἑμπαλιν Ι, 61. 1009. ΙΙΙ, 1394.
ΙV, 106. 466.
Ἑμπεδος ΙV, 372. Ἑμπεδον Ι, 499.
562. 646. 659. 1016. 1076. ΙΙ,
135. 611. 960. 1075. 1180. ΙΙΙ,
713. 773. 1324. ΙV, 163. 277.
343. 652. 854. 1203. 1389. 1429.
Ἑμπεδοι ΙΙ, 644. Ἑμπεδα ΙV,
392. 513.
Ἑμπης Ι, 251. 299. 314. 327. 483.
630. 1159. ΙΙ, 173. 601. 796.
1252. ΙΙΙ, 16. 260. 482. 526.
783. 1061. 1132. ΙV, 64. 153.
737. 799. 880.
Ἑμπλήρημι. ἐμπλήσειας ΙV, 429.
ἐμπλήσατο ΙΙΙ, 1350. ἐν — πλητο
Ι, 697. ΙV, 16.
Ἑμπίπτω. ἔμπεσε ΙΙΙ, 542. ΙV,
842. ἐνιπεπτηνύαν ΙΙΙ, 973. ἐν
— πέσε Ι, 1029.
Ἑμπλήσσω. ἐνέπληξαν ΙΙΙ, 1297.
ἐμπλήξασα Ι, 1203. ἐμπλήξασαι
ΙΙ, 602.
Ἑμπνέω. ἐνέπνευσε ΙΙ, 613.
Ἑμπνοος. ἔμπνοα ΙV, 1509.
Ἑμπροσθε ΙV, 590.
Ἑμπυρος. ἔμπυρα Ι, 145.
Ἑμφέρω. ἐμφέρεται ΙV, 613.
Ἑμφορέω. ἐμφορέοντο ΙV, 626.
1699.
Ἑμφύλιος. ἐμφύλιον Ι, 865. ΙV,
725.
Ἑμφυλος. ἐμφύλω ΙV, 717.
Ἐν passim. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν Ι,
814. ΙV, 1619. cum verbis mo-
tum significantibus Ι, 506. 1027.
1056. 1246. ΙΙ, 107. 233. 1012.
1036. ΙΙΙ, 48. 1303. ΙV, 388.
1292.
Ἐναγίσσω. ἐναγιστράμενος ΙΙΙ, 347.
Ἐναίρω. ἐναίρατο ΙV, 171.
Ἐναίρω. ἐνήρατο Ι, 1040.
Ἐναίσιμος Ι, 717. ΙV, 861. 1592.

- ἐναίσιμον I, 438. 1087. IV, 1122. ἐναίσιμον III, 524. ἐναίσιμα I, 900. 1277.
- Ἐναλίγκιος II, 972. 1237. IV, 1551. ἐναλίγκιον II, 169. IV, 125. ἐναλιγκίη III, 857. ἐναλίγκιοι II, 37. ἐναλίγκιαι IV, 899. 945. ἐναλίγκια IV, 1544.
- Ἐναμοιβὰς I, 380.
- Ἐναντίβιος. ἐναντίβιον III, 1234.
- Ἐναντίος II, 830. ἐναντίον II, 360. III, 565. 1296. ἐναντίοι II, 88. ἐναντία II, 321. 602. ἐναντία I, 875. II, 78.
- Ἐναρίζω. ἐνάριξεν I, 1041.
- Ἐναρίθμιος I, 647. III, 518. ἐναρίθμιον I, 143. ἐναρίθμιοι IV, 1412.
- Ἐναυλος. ἐναύλοισι I, 1226.
- Ἐνδαίω. ἐνεδάλετο III, 286.
- Ἐνδέω. ἐνέδησε III, 1317.
- Ἐνδιος. ἐνδιον I, 603. IV, 1312.
- Ἐνδοθεν I, 274. 368. 929. III, 650. 652.
- Ἐνδοθι I, 235. 936. II, 346. 978. 1262. III, 383. 661. 761. 1009. IV, 333. 508. 1235. 1376. 1385. 1530.
- Ἐνδον I, 906. 991. II, 248. 569. 639. IV, 3.
- Ἐνδυκῆς I, 883.
- Ἐνδυκῆως II, 454.
- Ἐνδυμίω. Ἐνδυμίωσι IV, 58.
- Ἐνεκα quia IV, 1523.
- Ἐνεκεν IV, 364. 1523.
- Ἐνέλδω. ἐνεέλδετο IV, 546.
- Ἐνεοστασίη III, 76.
- Ἐνειμι. ἐνείη IV, 1508.
- Ἐνέπω IV, 985. ἐνέπουσιν I, 26. 1148. II, 905. ἐννεπεν I, 241. IV, 586. 1596. ἐννεπον IV, 1057. 1277. ἐνέποιμι II, 1059. ἐνέποι IV, 1388. ἐννεπς IV, 2. ἐνέπων II, 310. ἐνέποντος II, 771.
- Ἐνερείδω. ἐν — ἐρεισεν I, 1198. ἐνερείσατο I, 428.
- Ἐνερθε I, 10. 532. II, 844. III, 684. 1159. IV, 535. 1446.
- Ἐνερον. ἐνέροισιν III, 862.
- Ἐνετήϊος II, 358.
- Ἐνευδιάω. ἐνευδιάων II, 935.
- Ἐνηῆς. ἐνηέος I, 1338. II, 1197.
- Ἐνθα I, 38. 116. 222. 237. 247. 378. 542. 926. passim. Ἐνθα καὶ Ἐνθα II, 1187. III, 147. 771. IV, 50. 662.
- Ἐνθάδε I, 441. 712. 866. II, 1. 307.
- Ἐνθεν I, 402. 1108. 1138. III, 235. 593. 713. 722. IV, 50. passim.
- Ἐνθρόσκω. Ἐνθρος II, 120. IV, 913.
- Ἐνι I, 1113. 1246. II, 710. III, 49. 278. 305. 397. 852. 859. 977. 1264. IV, 85. 88. 97. 244. 434. 546. 1135. 1162. 1607.
- Ἐνίημι. ἐνέηκαν IV, 357. ἐν — ἔηκε II, 274.
- Ἐνιζεύγνυμι. ἐνιζεύξας IV, 1205. ἐνιζευχθέντες I, 686.
- Ἐνικαταβάλλω. ἐνικάββαλε I, 1239.
- Ἐνικαταθνήσκω. ἐνικάτθανε II, 834.
- Ἐνικαταπίπτω. ἐνικάππεσεν III, 655.
- Ἐνικατατίθημι. ἐνικάτθετο III, 292.
- Ἐνικλείω. ἐνικλείσαντες II, 1029.
- Ἐνικρίνω. ἐνικρινθῆναι I, 48. 227.
- Ἐνιπάλλω. ἐνιπάλλεται III, 776.
- Ἐνιπεύς I, 38.
- Ἐνική. ἐνιπῆς IV, 615. ἐνικήη III, 677. ἐνιπαὶ II, 250. ἐνικας IV, 1209.
- Ἐνίπλεος. ἐνίπλεον III, 119.
- Ἐνιπτάζω. ἐνιπτάζων I, 492. 864.
- Ἐνίπτω. ἐνίπω I, 1257. III, 475. 779. IV, 810. ἐνίφομεν II, 1165. ἡνίκαπε III, 931.
- Ἐνισκίμπτω. ἐνισκίμψης III, 153. ἐνισκίμψωσιν III, 765. ἐνισκίμψασα IV, 113.
- Ἐνίσκω I, 705. IV, 4. ἐνίσκη I, 714. ἐνίσποις II, 57. Ἐνισπι I, 487. 832. III, 1. IV, 1565. ἐνίσπειν I, 1333. III, 686. 917. IV, 736. 783.
- Ἐνίσταμαι. ἐνέσταθεν I, 380. IV, 1778. ἐνεστήσαντο I, 563. ἐνστήσεσθαι IV, 97.
- Ἐνίσχω. ἐνίσχεται IV, 1084. ἐνισχόμενος IV, 359. ἐνισχόμενον I, 11. ἐνισχομένη IV, 993.
- Ἐνιτρέφω. ἐνιτρέφετο III, 528.
- Ἐνιχρίμπτω. ἐνιχρίμψης IV, 1512. ἐνιχρίμψητε II, 398. ἐνιχρίμψατες I, 1259. ἐνιχρίμψεσθαι IV, 989.
- Ἐνναέτης. ἐνναέτην II, 1033. ἐνναέται I, 921. 1048. 1180. II, 1085. IV, 1174. ἐνναέταις II,

1273. ἐννάεττοι II, 517. IV, 410.
 Ἐνναέτης. ἐνναέειν I, 1126.
 Ἐνναίω. ἐνναίουσιν IV, 520. ἐν-
 ναίοντες I, 1076. ἐνὶ — ναῖς I, 94.
 Ἐννάω. ἐννάσθη III, 1181. ἐν-
 νάσαντο IV, 1213. ἐννάσσονται
 IV, 1751.
 Ἐννέα IV, 1233.
 Ἐννεσίη. ἐννεσιῶν III, 1364.
 ἐννεσίηαι I, 7. 956. II, 1109.
 1166. III, 29. 478. 818. 942.
 IV, 646. 747. 1445.
 Ἐννύμι. ἔστο III, 454. IV, 1458.
 ἔστο III, 1225. ἔσατο III, 1205.
 ἔσασθε II, 1166.
 Ἐννύχιος. ἐννυχίη IV, 1063. ἐν-
 νυχίοιο IV, 1732. ἐννύχιοι I,
 600. 929. II, 1260. ἐννυχίοισιν
 III, 846. ἐννυχίησιν I, 1125.
 Ἐνοπή. ἐνοπή I, 27. IV, 147.
 581. ἐνοπήν II, 194. 1206. IV,
 909.
 Ἐνόπλιος. ἐνόπλιον I, 1135.
 Ἐνσκέλλω. ἐνσκληῖται III, 1251.
 Ἐνστηρίζω. ἐνστηρίζατο IV, 1518.
 Ἐνσχερῶ I, 912.
 Ἐντενὲς II, 933.
 Ἐντίθημι. ἐνθεμένη III, 804. ἐν-
 θεμένοι I, 358. ἐνθετο III, 1320.
 Ἐντόμα I, 587. II, 926.
 Ἐντὸς I, 782.
 Ἐντος. ἔντεα I, 169. ἔντεσιν I,
 530. II, 1221. III, 176. IV,
 1124. 1535.
 Ἐντοσθε II, 759. III, 724. 754.
 1131. IV, 1068. 1135. 1780.
 Ἐντροπαλίζεσθαι. ἐντροπαλιζόμε-
 νος III, 1337. ἐντροπαλιζόμενον
 III, 1222.
 Ἐντροφος. ἐντροφον I, 1117.
 Ἐντύνω. ἐντύνεσθε III, 40. ἐν-
 τύνουσα III, 737. ἐντύνονται I,
 235. IV, 1191. ἐντύνάμεθα I,
 354. ἐντύναιο III, 510. ἐντύ-
 ναιτο III, 293. ἐντύνασθαι I,
 1189. ἐντυναμένω I, 396.
 Ἐντυπᾶς I, 264. II, 861.
 Ἐντύω. ἐντυον III, 1194. IV,
 1130. ἐντυς I, 16.
 Ἐνυάλιος. Ἐνυαλίου III, 1366.
 Ἐνυαλίοιο III, 322. 560.
 Ἐνωθέω. ἐνώσσε IV, 1243.
 Ἐνωπαδὶς IV, 354. 720. 1415.
 1507.
 Ἐξ passim.
 Ἐξ I, 944.
 Ἐξάγνυμι. ἐξαγεῖσα IV, 1686.
 Ἐξάγω. ἐξήγε IV, 751.
 Ἐξαίρω. ἐξήειρε I, 1200.
 Ἐξαιρέω. ἐξελε III, 1013. ἐξελέειν
 III, 809. ἐξείλετο III, 844. ἐξέ-
 λετο II, 279. ἐκ — ἤρεον I, 397.
 ἐκ δ' ἔλεν II, 184.
 Ἐξαιτός. ἔξαιτον IV, 1004.
 Ἐξαλέομαι. ἐξαλέοιο I, 490. ἐξα-
 λέασθε II, 339. ἐξαλέασθαι II,
 319. 611. III, 466. 600.
 Ἐξάλλομαι ἐξαλμένοι II, 268.
 Ἐξαναιρέω. ἐξανελούσα III, 867.
 Ἐξανατέλλω. ἐξανέτειλαν IV, 1423.
 Ἐξάνειμι. ἐξανιών III, 69. ἐξανι-
 ούσα III, 757. IV, 142. ἐξα-
 νιούσαν IV, 759. ἐξανιόντα II,
 459. ἐξανιόντες IV, 562. ἐξα-
 νιόντας IV, 318.
 Ἐξανέχω. ἐξανέχει II, 370. IV,
 1570. ἐξανέχουσιν IV, 168.
 Ἐξανίημι. ἐξανίησιν IV, 293. ἐξα-
 νίεσκον IV, 622.
 Ἐξανύω. ἐξανύσῃ I, 1320. ἐξα-
 νύσαιμι I, 897. ἐξανύσειεν III,
 188. 788. ἐξανύσειν III, 1190.
 Ἐξαπαφρίσκω. ἐξαπαφῶν II, 1235.
 Ἐξαποβαίνω. ἐξαπέβησαν III, 199.
 ἐξαποβάντες III, 326. ἐξαπο-
 βάντας IV, 246.
 Ἐξάπτειν III, 207.
 Ἐξάργματα IV, 477.
 Ἐξαρχάω. ἐξήραξε II, 1109.
 Ἐξάρχω. ἐξάρχωμαι I, 362.
 Ἐξαυτίς II, 1159. III, 31. 482.
 573. 1067. 1163. IV, 455.
 Ἐξειμι. ἐξήϊον I, 446. ἐκ δ' ἴσαν
 III, 112.
 Ἐξέγρομαι. ἐξέγροντο IV, 136.
 Ἐξείης I, 30. 445. 742. 1007. II,
 314. 380. 395. 771. III, 201.
 217. IV, 564. 1180. 1231.
 Ἐξεῖπον. ἐξείπω I, 389. ἐξειπόν-
 τος I, 278.
 Ἐξελάνω. ἐξήλασε IV, 1138. ἐξή-
 λασαν I, 987. ἐξηλάσαιμι IV,
 1098. ἐξελάσαντες II, 383. ἐξε-
 λαθέντες IV, 1760.
 Ἐξεναρίζω. ἐξενάριξε II, 706. ἐξε-
 νάριξαν I, 92. ἐξεναρίζοι III,
 398. ἐξεναρίζας III, 1226.
 Ἐξενέπω. ἐξενέποντι I, 764. ἐξε-
 νέποντα II, 391.
 Ἐξερεῖνω. ἐξερέεινεν IV, 721. 1250.
 Ἐξερέομαι. ἐξερέεσθε II, 425. ἐξεί-

- ραι III, 19. ἐκ τ' ἐρέοντο III, 1167.
 Ἐξερέω I, 797. III, 172. 1084. IV, 1558. ἐξερέων II, 149. IV, 1177. 1443. ἐξερέοντα III, 817. ἐξερέουσα IV, 1546. ἐξερέοντες II, 695. ἐξερέοντας I, 711.
 Ἐξερύω. ἐξεύρυσσε II, 1039.
 Ἐξέρχομαι. ἐξήλυθον III, 448. ἐκ δ' ἐλθὼν II, 202.
 Ἐξέτι I, 976. II, 782. IV, 430.
 Ἐξιδύνω. ἐξιδύνου I, 562.
 Ἐξικνέομαι. ἐξίκετο. IV, 1474. ἐκ δ' ἰκόμεσθα III, 311.
 Ἐξοίδα. ἐξίδμεναι III, 332. 1083.
 Ἐξονομαίνω. ἐκ τ' ὀνόμηνεν IV, 1746.
 Ἐξόπιθεν III, 1321.
 Ἐξότε II, 632. III, 67. IV, 867.
 Ἐξόρω. ἐξώρω I, 306.
 Ἐξοχος I, 75. II, 465. ἐξοχον IV, 792. ἐξοχα I, 288. 858.
 Ἐοικα. εἰοικας III, 1006. εἰοικε I, 332. 658. II, 11. III, 16. 172. 476. 570. εἰοικώς I, 461. 739. 764. εἰοικὸς II, 170. εἰοικότες IV, 672. 1280. εἰοικότα I, 1141. III, 594. IV, 375. ἐφκει III, 189. εἶκτο II, 39. IV, 1612.
 Ἐολέω. ἐόλητο III, 471.
 Ἐὸς I, 97. εἰοῦ I, 58. 117. IV, 803. 1004. 1108. 1118. 1209. εἰοῖο I, 667. II, 475. 656. III, 577. 1335. IV, 782. 801. 1162. ἐῆς I, 813. II, 196. 452. 634. 1146. III, 155. 167. 327. IV, 1094. ἐῶ III, 26. IV, 1106. 1739. ἐῆ I, 1176. II, 535. III, 240. 511. 1162. ἐὼν I, 140. 276. 708. II, 31. 226. 470. III, 567. 639. 806. 847. 1369. IV, 26. 804. 1114. 1301. ἐῆν I, 1173. III, 267. 589. 591. 609. 769. 1139. IV, 165. 235. 484. 722. 1163. ἐῶν I, 32. II, 21. 417. 513. 834. III, 822. IV, 10. 1487. εἰοῖς I, 210. II, 653. III, 73. 694. 1041. 1375. IV, 72. 997. 1497. εἰαῖς I, 1113. II, 332. III, 140. IV, 171. 906. ἐῆσι III, 629. IV, 186. ἐῆς IV, 1089. εἰς I, 617. II, 36. III, 256. IV, 203. εἰοὺς II, 14. IV, 1207. εἰὸς pro εἰμὸς II, 226. pro σὸς II, 634. III, 140. 511. 1041. pro ἡμέτερος IV, 203. pro ὑμέτερος II, 332. III, 267. pro σφέτερος I, 617. II, 36. 452. 613. III, 167. 327. 591. 1375. IV, 1113. 1209. 1301.
 Ἐπαγαλούμαι III, 470. ἐπαγαλείτο III, 1262.
 Ἐπάγω. ἐπάγησιν IV, 1286.
 Ἐπαίρω. ἐπαῖραι III, 435. ἐπαίραο III, 734. ἐπήερόθη IV, 67.
 Ἐπαθρέω. ἐπαθρήσαντας IV, 498.
 Ἐπαινέω. ἐπήνεον III, 907. ἐπήνησαν III, 194. 555. ἐπὶ — ἦνεον I, 348. III, 947.
 Ἐπαῖσσω. ἐπαῖξαι I, 75. ἐπαῖσσω IV, 1254. ἐπαῖσσοντι II, 170. ἐπαῖξας I, 1033. IV, 1462. ἐπαῖξασα IV, 830. ἐπαῖξαντες II, 126.
 Ἐπαίτερος I, 414. II, 612.
 Ἐπαῖω. ἐπήϊσεν II, 196. ἐπήϊσαν I, 1023.
 Ἐπακτῆρ. ἐπακτῆρες I, 625.
 Ἐπάντιος. ἐπάντιον I, 359. 403. II, 178. 689. ἐπάντια II, 657.
 Ἐπαλάομαι. ἐπαληθεῖς III, 348.
 Ἐπαλαστῶ. ἐπαλαστήσας III, 369. 557.
 Ἐπαλετρεύω. ἐπαλετρεύουσιν I, 1077.
 Ἐπαλινδέω. ἐπηλίνδηντο IV, 1463.
 Ἐπαμοιβαδῖς IV, 1030.
 Ἐπαμειβὸς II, 1075.
 Ἐπαμύνω. ἐπαμύνεμεν IV, 490. 843. ἐπαμύνετε IV, 202.
 Ἐπανθῶ. ἐπενήνοθεν IV, 276.
 Ἐπανίστημι. ἐπανεῖσταν I, 863.
 Ἐπανθιάω. ἐπανθιόωντας III, 519.
 Ἐπάξιος. ἐπάξια I, 150.
 Ἐπαπειλέω. ἐπηπειλήσας I, 348. III, 97.
 Ἐπαρήγω. ἐπαρήξαι III, 536.
 Ἐπαρήγων. ἐπαρηγόνη IV, 858. ἐπαρηγόνης I, 1039.
 Ἐπαρκέω. ἐπαρκέσσαι II, 1161. ἐπαρκέσσειν II, 1049.
 Ἐπαρτής. ἐπαρτές I, 235. ἐπαρτία I, 234. 333. II, 1177. III, 299.
 Ἐπαρτίζω. ἐπαρτίσσειν I, 1210. ἐπαρτίσσουντο. I, 877.
 Ἐπαρωγή. ἐπαρωγῇ I, 302.
 Ἐπαρωγός. ἐπαρωγὸν I, 32. III, 1211. IV, 196.
 Ἐπασσύτερος I, 579. ἐπασσύνει II, 472. ἐπασσυντέρους I, 994.
 Ἐπανλίζομαι. ἐπηυλίζοντο III, 929.
 Ἐπανυλος. ἐπαύλον I, 800.
 Ἐπαυρεῖν I, 82. ἐπαύρη II, 174. ἐπαυρέσθαι I, 677. 1275. ἐπαυρόμενοι IV, 964.
 Ἐπαφάομαι. ἐπαφήσατο IV, 1480.

Ἐπεὶ quum c. ind. praet. I, 124. 140. 230. 234. 301. 317. 394. II, 67. 304. 307. 333. 487. al. c. ind. fut. I, 296. quoniam I, 614. 662. 676. 794. 902. 1219. 1290. 1294. 1340. II, 172. 276. 421. 489. 617. 971. al. ἐπεὶ κα c. conj. II, 1011. III, 579. 1037.
Ἐπείγω. ἐπειγεν IV, 1796. ἐπείγω III, 512. 1059. ἠπείγοντο III, 1270. ἐπειγομένη I, 953. IV, 226. ἐπειγόμενοι III, 1155. IV, 1225. ἐπειγομένων IV, 105. ἐπειγομένους III, 1385. IV, 1008.
Ἐπειδὴ II, 714.
Ἐπειὴ II, 757.
Ἐπέοικε III, 991. IV, 1104.
Ἐπειμι (accedo). ἐπεισιν III, 895. ἐπιόντα III, 1310. ἐπιόντας III, 1294.
Ἐπειμι (adsum). ἐπεσσι II, 842.
Ἐπειτα I, 265. 352. 408. 598. 668. 828. 1058. 1182. 1190. II, 90. 262. 462. 555. 558. 571. 1045. passim.
Ἐπελαύνω. ἐπήλασαν I, 381. ἐπλάσσαι II, 797.
Ἐπεμβαίνω. ἐπεμβεβαώς II, 1145. IV, 1681.
Ἐπεντύνω. ἐπεντύνοντο I, 720.
Ἐπερείδω. ἐπερείδεται IV, 204.
Ἐπερεύγω. ἐπερεύγεται IV, 631. 1242.
Ἐπερύω. ἐπειρύσσασα III, 149.
Ἐπέρχομαι. ἐπὶ — ἤλυθε IV, 493. ἐπήλυθεν I, 1071. III, 960. IV, 1058. 1289. ἐπήλυθον I, 1145. IV, 1204. ἐπελθέμεν I, 197. ἐπερχόμενον I, 690. ἐπερχομένων I, 239.
Ἐπεσβόλος. ἐπεσβόλον IV, 1727.
Ἐπέτειος. ἐπέτεια IV, 1217.
Ἐπέτις III, 666.
Ἐπευφημέω. ἐπευφήμησεν I, 556. ἐπευφήμησαν IV, 295. ἐπευφημῆσαι IV, 1594.
Ἐπέχω. ἐπέχουσι IV, 496. ἐπέσχον IV, 515. ἐπέσχεθον IV, 1622. 1766. ἐφεξόμεναι III, 995.
Ἐπήβολος I, 694. II, 1280. III, 1272. IV, 1380.
Ἐπηετανός. ἐπηετανόν II, 1178.
Ἐπηλυδες III, 935.
Ἐπημάτιος. ἐπημάτια III, 895.
Ἐπὴν III, 1052.
Ἐπήγορος IV, 142. ἐπήγορον III, 856. ἐπήγορα II, 1065.

Ἐπήρατος. ἐπήρατον III, 5. 1099.
Ἐπηρεφής. ἐπηρεφές I, 1121. II, 736. IV, 177. ἐπηρεφέας IV, 144.
Ἐπητέας II, 987.
Ἐπητεῖη. ἐπητεῖησι III, 1007.
Ἐπητριμος. ἐπητριμοι I, 30. IV, 937. 1455. ἐπητριμα I, 364.
Ἐπὶ c. gen. I, 29. 182. 444. 658. 784. 1237. II, 203. 211. 259. 399. 404. 548. 683. 780. 914. 1056. 1184. 1251. III, 22. 199. 202. 455. 569. 573. 683. 881. 919. 931. IV, 78. 514. 516. 580. 662. 941. 956. 1320. 1332. 1359. 1537. 1578. 1586. c. dat. I, 35. 40. 53. 54. 86. 90. 95. 115. 133. 178. 179. 190. 219. 252. 260. 286. 287. 297. 309. 320. 329. 365. 376. 422. 435. 453. 497. 514. 517. 537. 549. 554. 612. 652. 730. 740. 767. 811. 932. 934. 946. 1004. 1013. 1025. 1046. 1064. 1120. II, 5. 69. 81. 90. 92. 104. 112. 205. 220. 285. 357. 395. 396. 428. 451. 479. 503. 621. 656. 858. 970. 1036. 1042. 1244. 1282. III, 28. 67. 143. 167. 218. 235. 276. 284. 403. 405. 444. 507. 591. 643. 648. 708. 713. 743. 876. 1023. 1034. 1057. 1159. 1160. 1228. 1255. 1261. 1285. 1287. 1352. IV, 7. 8. 44. 85. 124. 172. 251. 366. 411. 447. 448. 462. 523. 547. 566. 607. 617. 693. 695. 719. 904. 940. 954. 957. 973. 979. 996. 997. 1089. 1160. 1175. 1190. 1199. 1227. 1257. 1274. 1276. 1296. 1300. 1307. 1311. 1405. 1406. 1482. 1457. 1497. 1505. 1549. 1557. 1567. 1597. 1606. 1615. 1634. 1660. 1666. 1671. c. acc. I, 424. 523. 605. 631. 744. 793. 832. 849. 872. 910. 925. 930. 1298. II, 71. 295. 347. 371. 675. 929. 973. 1044. 1127. 1266. III, 86. 375. 389. 744. 804. 892. 1055. 1146. 1166. 1319. 1374. IV, 165. 183. 620. 683. 680. 887. 949. 962. 1048. 1108. 1295. 1318. 1320. 1387. 1359. 1403. 1518. 1529. 1547. 1634. 1640. 1763. 1775. sine casu II, 370. III, 516. 517. 1208. 1210.
Ἐπιάχω. ἐπίαχον I, 387.
Ἐπίβαθρον. ἐπίβαθρα I, 421.
Ἐπιβαίνω. ἐπέραινον II, 899. ἐπέρβη II, 221. ἐπέρβημεν IV, 1166.

- ἐπίβαν Π, 946. ἐπιβήσομεν Π, 875. ἐπιβαίην Ι, 446. ἐπιβαίην Ι, 446. ἐπιβαίην ΙV, 915. ἐπεβήσατο ΙΙ, 869. 1152. ΙV, 458. ἐπιβήσεται ΙV, 288. ἐπιβαινέμεν Ι, 707. 716. ἐπιβήμεναι ΙΙ, 556. ΙΙΙ, 1236. ΙV, 86. ἐπιβῆναι ΙV, 1226. ἐπιβάς ΙΙ, 918. ἐπιβάντι Ι, 447. ἐπιβάντες ΙΙ, 1096. ΙV, 504. ἐπιβάντας ΙV, 495. ἐπιβάσα ΙΙ, 538. Ἐπιβάλλω. ἐπέβαλλε Ι, 365. ἐπεβάλλετο Ι, 723. ἐπὶ — βάλεν ΙV, 1746. ἐπὶ — βάλοιτο ΙΙΙ, 1190. ἐπὶ — βαλέσθαι ΙV, 1148. ἔβαλεν ἐπὶ ΙΙΙ, 1193. Ἐπιβλήδην ΙΙ, 80. Ἐπιβλύω. ἐπιβλύει ΙV, 1238. Ἐπιβράχω. ἐπὶ — ἔβραχε ΙV, 642. Ἐπιβρίθω. ἐπιβρίσῃ Ι, 678. ἐπιβρίσωσιν ΙΙΙ, 344. ἐπιβρίσειεν ΙV, 1157. ἐπιβρίσασαι ΙΙ, 126. Ἐπιβρομέω. ἐπιβρομέειν ΙV, 240. ἐπιβρομέων ΙΙΙ, 1371. ἐπιβρομέωνται ΙV, 908. Ἐπιβώμιος. ἐπιβώμια ΙV, 1129. Ἐπιγνάμπτω. ἐπεγνάμπτοντο ΙΙ, 591. Ἐπιγυνίς. ἐπιγυνίδος ΙΙΙ, 875. Ἐπιδέρκω. ἐπιδέρκεται ΙΙ, 1181. Ἐπιδευής. ἐπιδευέα ΙΙ, 315. ἐπιδενέες Ι, 866. Ἐπιδεύω. ἐπιδενόμεθα ΙΙ, 1222. ἐπιδευήσεσθαι ΙΙΙ, 718. Ἐπιδήμιος ΙΙ, 1023. ἐπιδήμιοι Ι, 827. Ἐπιδιοιάζω. ἐπεδοίασα ΙΙΙ, 21. Ἐπιδρομή. ἐπιδρομήσῃ ΙΙΙ, 593. Ἐπιέλδομαι ΙV, 783. Ἐπιέλπομαι ΙΙ, 1227. Ἐπιξαφελόν ΙV, 1672. Ἐπίηρα ΙV, 375. Ἐπιθρώσκω. ἐπιθρώσκει ΙV, 603. Ἐπιθύγω. ἐπιθύνεσκειν ΙΙΙ, 1325. Ἐπιθύω. ἐπιθύεις ΙΙ, 1154. ΙΙΙ, 354. ἐπιθύνουσα Ι, 1238. Ἐπιθωρήσω. ἐπεθωρήσονται Ι, 42. Ἐπίστωρ. ἐπίστορα ΙΙ, 872. ΙV, 1558. ἐπίστορας ΙV, 16. 89. Ἐπικαχλάζω. ἐπικαχλάζεσκειν ΙV, 944. Ἐπίκειμαι. ἐπικείσεται ΙΙΙ, 430. ἐπὶ — ἔκειτο ΙV, 1394. Ἐπικέκλωμαι. ἐπικέκλω ΙΙΙ, 85. ἐπικεκλωμένοι ΙV, 1343. Ἐπικέλλω. ἐπέκλεσαν Ι, 1362. ΙΙΙ, 575. ἐπικέλσεται ΙΙ, 352. 382. ἐπικέλσαι ΙΙ, 1049. Ἐπικεῖθω. ἐπικεύσω ΙΙ, 312. ΙΙΙ, 332. Ἐπικίδναμαι. ἐπικίδνεται ΙΙ, 978. Ἐπικλεῖς ΙV, 1472. Ἐπικλείω. ἐπικλείουσιν Ι, 18. ΙV, 571. 1599. ἐπικλείετε ΙΙ, 1156. ἐπικλείοντες ΙΙ, 700. ΙΙΙ, 553. Ἐπίκλησις. ἐπὶ κλήσιν Ι, 203. Ἐπικλίνω. ἐπικέκλιται ΙΙ, 418. Ἐπικλονέω. ἐπεκλονέεσκον ΙΙΙ, 687. ἐπεκλονέοντο Ι, 783. Ἐπίκλοπος ΙΙΙ, 781. 912. Ἐπικλύζω. ἐπικλύσαι Ι, 257. ἐπέκλυσαι ΙΙΙ, 695. ἐπὶ — κλύζοντο Ι, 541. Ἐπικλυτός ΙΙ, 236. Ἐπικλύω. ἐπέκλυεν Ι, 1240. ΙΙΙ, 598. Ἐπίκουρος. ἐπίκουροι ΙV, 652. Ἐπικραδάω. ἐπικραδάοντας Ι, 552. Ἐπικρατέως Ι, 367. 914. ΙΙΙ, 1307. Ἐπικρέμαμαι. ἐπικρέμαται ΙΙ, 173. ΙΙΙ, 483. Ἐπικριδόν ΙΙ, 302. Ἐπικρίνω. ἐπεκρίνατο ΙV, 1595. Ἐπίκριον ΙΙ, 1262. Ἐπικτυπέω. ἐπέκτυπον Ι, 1136. ΙΙ, 565. 1081. Ἐπικυδιάω. ἐπικυδιάεις ΙV, 383. Ἐπικύρω. ἐπέκυρσε Ι, 1245. ἐπικύρσαμεν ΙΙΙ, 342. ἐπέκυρσαν ΙV, 1451. Ἐπιλαμβάνω. ἐπὶ — λάβεν ΙΙΙ, 751. ΙV, 1065. Ἐπιλάμπω. ἐπέλαμψε ΙΙ, 164. ἐπελάμπετο ΙΙ, 920. Ἐπιλανθάνω. ἐπιλήσεσθαι ΙΙΙ, 1080. Ἐπιλείβω. ἐπιλλείβων Ι, 1133. ἐπιλλείβοντας ΙV, 1721. Ἐπιλλίζω. ἐπιλλίζουσιν ΙΙΙ, 791. ἐπιλλίζων Ι, 486. ἐπιλλίζοντες ΙV, 390. Ἐπιμάλομαι. ἐπιμαίεται ΙΙ, 546. ἐπεμαίετο ΙΙΙ, 816. Ἐπιμάρτυρ. ἐπιμάρτυρας ΙV, 229. Ἐπιμάσσω. ἐπεμάσσατο ΙΙΙ, 106. ΙV, 18. Ἐπιμάστιος ΙV, 1234. Ἐπιμειδιάω. ἐπιμειδιάας ΙΙΙ, 129. Ἐπιμητιάω. ἐπιμητιόωσα ΙΙΙ, 668. Ἐπιμνησκόμαι. ἐπιμνήσασθαι ΙΙ, 877. Ἐπιμίσομαι. ἐπιμίσγεται ΙΙΙ, 658. Ἐπιμύρομαι. ἐπιμύρεται Ι, 939. Ἐπινάστιοι Ι, 795. Ἐπινίσομαι. ἐπινίσσεται ΙV, 817. ἐπινισσομένοι ΙV, 281.

Ἐπιξενόομαι. ἐπιξενούντο II, 764.
 Ἐπιξυνώω. ἐπιξυνώσατο IV, 1162.
 ἐπεξυνώσαντο IV, 436.
 Ἐπίορκος. ἐπίορκον IV, 1086.
 Ἐπιόσσομαι. ἐπὶ δ' ὄσσεται II, 28.
 Ἐπίουρος. ἐπίουρον III, 1180. ἐπίουροι I, 87.
 Ἐπιπαμφαλάω. ἐπιπαμφαλόωντες II, 127.
 Ἐπιπέλομαι. ἐπιπλόμενον I, 465.
 ἐπιπλομένης IV, 670. ἐπιπλομένη I, 1080. II, 1001. 1233. ἐπιπλομένην III, 127. ἐπιπλόμεναι III, 25. ἐπὶ — πέλοι IV, 1656.
 Ἐπιπιέζω. ἐπὶ — πιέσας III, 1335.
 Ἐπιπλάζομαι. ἐπιπλάγξασθαι III, 1066.
 Ἐπιπλήθω. ἐπεπλήθει III, 271.
 ἐπιπλήσει IV, 233.
 Ἐπιπλώω. ἐπέπλωμεν II, 152. ἐπιπλώεσκον I, 549.
 Ἐπιπνέω. ἐπιπνείουσιν III, 937.
 ἐπιπνεύουσιν I, 335. ἐπιπνεύσεις I, 423. ἐπιπνείων I, 1859 ἐπιπνείοντος II, 961. ἐπιπνείοντες III, 1327.
 Ἐπιπρηγνῆς I, 939.
 Ἐπιπρό I, 30. 983. 1156. II, 133. 902. 1244. III, 1338. IV, 141. 296. 595.
 Ἐπιπροέχω. ἐπιπρούχοντο IV, 524.
 Ἐπιπροΐημι. ἐπιπροέηκα III, 379.
 ἐπιπροέηκεν IV, 1185. 1617. ἐπιπροέηκαν I, 406. 1357. ἐπιπροΐεις III, 124.
 Ἐπιπροθέω. ἐπιπροθέοντες I, 582.
 Ἐπιπρομολεῖν. ἐπιπρομολοῦσα III, 665.
 Ἐπιπρονέω. ἐπιπρονέοντο IV, 1588.
 Ἐπιπροπίπτω. ἐπιπροπεσών IV, 1449.
 Ἐπιπροσβάλλω. ἐπιπροσέβαλλον I, 931.
 Ἐπιπροτέρωσσε II, 940.
 Ἐπιπροφαίνομαι. ἐπιπροφανέντας III, 917.
 Ἐπιπροφέρω. ἐπιπροφέρων IV, 1519.
 Ἐπιρρόηδην II, 640. 847.
 Ἐπιρρόη. ἐπιρρόαι IV, 623.
 Ἐπιρρόθος II, 1068. III, 184. ἐπιρρόθον II, 225. 1050. III, 559. IV, 1045. ἐπιρρόθοι II, 1193.
 Ἐπιρρώωννυμι. ἐπερρώοντο II, 661. 677. IV, 504. 1633. ἐπερρώσαντο III, 1258. ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο I, 385.
 Ἐπισεύω. ἐπέσαντο III, 1380. ἐπε-

σέοντο I, 805. ἐπεσσύμενος I, 758. ἐπεσσύμενον II, 103. 868. ἐπεσσύμενοι I, 1020. ἐπεσσυμένους II, 265.
 Ἐπισκάζω. ἐπισκάζουσα I, 669.
 Ἐπισμυγερός. ἐπισμυγερή IV, 1065.
 Ἐπισμυγερῶς I, 616. IV, 1267. 1651.
 Ἐπισπέρχω. ἐπισπέρχουσιν I, 841.
 ἐπισπέρχουσιν III, 346. ἐπισπέρχων I, 1104. ἐπισπέρχουσα I, 525.
 Ἐπισπεύδω. ἐπισπεύδων III, 1389.
 Ἐπισταδόν I, 293. II, 84. IV, 1687.
 Ἐπίσταμαι. ἐπισταμένους II, 1226.
 Ἐπισταχύω. ἐπισταχύεσκον I, 972.
 Ἐπιστοβέω. ἐπιστοβέωσι III, 663.
 ἐπιστοβέεσκον IV, 1725.
 Ἐπίστροφος. ἐπίστροφος II, 979.
 Ἐπισχεδόν II, 490. 604. 1283. IV, 948. 1110. 1187. 1350.
 Ἐπισχερῶ I, 330. 528. III, 170. 1269. IV, 451.
 Ἐπισχίζω. ἐπισχίζοντες II, 662.
 Ἐπίσχω. ἐπίσχει II, 232. ἐπίσχετα IV, 377. ἐπισχέμεν III, 526. ἐπισχόμενος I, 472. IV, 751. 1609. ἐπισχόμενοι II, 274.
 Ἐπιτέλλω. ἐπέτελλεν II, 1051. ἐπέτελλον I, 348. ἐπιτείλας I, 1187. ἐπιτέλλεται IV, 141. ἐπετείλατο II, 1096. III, 264.
 Ἐπιτίθημι. ἐπιθήσομεν I, 418. ἐπὶ — θήσομεν II, 691. ἐφ' ἑσθ' ἄθέντες II, 532. ἐπὶ — θέμεναι IV, 1303. ἐπὶ — ἔθαντο IV, 611. 1536.
 Ἐπιτμήγω. ἐπιτμήγουσα IV, 707.
 Ἐπιτρέπω. ἐπέτρεπον I, 642. ἐπέτρεπον III, 628. ἐπέτρεψαν IV, 1700. ἐπιτρέψηται I, 695. ἐπιτραπόμεσθαι III, 488.
 Ἐπιτρέχω. ἐπέτρεχε II, 594. ἐπέδραμον I, 878. IV, 489. ἐπιδέδρομε I, 645. II, 670. III, 139. ἐπιδραμέσθαι I, 373.
 Ἐπιτροχάω. ἐπιτροχάει IV, 1266. ἐπιτροχάων IV, 1606.
 Ἐπιτροπάω. ἐπιτροπάτε I, 351.
 Ἐπιφαιδρύνω. ἐπιφαιδρύνουσιν IV, 663.
 Ἐπιφλύειν I, 481.
 Ἐπιφραδέως I, 1021. 1336. II, 435. III, 83.
 Ἐπιφράξω. ἐπέφραδεν I, 665. IV, 773. ἐπέφραδον II, 959. ἐπεφράσθησαν IV, 507. ἐπιφραζόμεθα

- Π, 1059. ἐπιφράσασθαι III, 721.
 ἐπιφρασθεις II, 1060. IV, 1445.
 • Επιφροσύνη. ἐπιφροσύνη III, 659.
 ἐπιφροσύνησιν IV, 1115.
 • Επιχάρομαι. ἐπεχάρητο IV, 55.
 • Επιχέω. ἐπὶ — χέον II, 191. ἐπὶ
 — χέσθαι III, 205. ἐπεχέυατο I,
 268.
 • Επιχθόνιος. ἐπιχθονίων IV, 805.
 ἐπιχθονίαισιν II, 250. IV, 1306.
 • Επιχνοάω. ἐπιχνοαούσῃ I, 672.
 • Επιχράω. ἐπέχραεν III, 431. ἐπέ-
 χραον II, 283. 498. IV, 508.
 • Επιχρεμέθω. ἐπιχρεμέθων III, 1260.
 • Επιχρίμπτω. ἐπιχριμψθεις I, 1235.
 • Επιχώννυμι. ἐπεχώσατο III, 367.
 • Επιψεύδομαι. ἐπεψεύσατο III, 381.
 • Επιψύχω. ἐπιψύχουσιν II, 525.
 • Εποίζωμαι. ἐποιζόμενος IV, 275.
 371. ἐποιζάμενον IV, 1243. ἐποι-
 ζόμενοι II, 455. ἐποιζομένους IV,
 1319.
 • Επομαι. ἐσπεται IV, 1607. ἐπον-
 ται III, 58. 881. ἐπετο II, 74.
 ἔσπετο I, 136. 386. εἴπετο I, 71.
 III, 440. 916. 1334. IV, 1486.
 ἐπέσθην II, 275. ἐσπέσθην IV,
 690. ἐπονται I, 574. IV, 652.
 681. ἐπονται III, 935. ἐσποίμην
 III, 85. ἐπασθαι I, 771. II, 802.
 III, 196. IV, 349. 369. 686.
 1221. ἐσπομέναις I, 470. ἐσπόμε-
 νον I, 103. ἐσπομένη III, 615.
 ἐσπομένη IV, 434.
 • Επόμνυμι. ἐπόμνυσαν II, 715.
 • Επορέζω. ἐπορέξατο I, 1313. II,
 1212.
 • Επόρνυμι. ἐπὶ — ὥρσεν I, 850.
 • Επορούω. ἐπορούσας II, 106.
 • Επος I, 277. 665. 699. 705. 714.
 897. 1103. 1587. II, 144. 773.
 III, 35. 81. 145. 194. 384. 522.
 544. 934. 1011. 1078. IV, 103.
 189. 503. 738. 985. 1097. 1111.
 1200. ἐπέσειν I, 1301. II, 712.
 761. III, 185. 474. 610. 1146.
 IV, 1725. 1740. ἐπέσειν I, 294.
 II, 54. 255. 462. 621. 639. 1159.
 1218. III, 14. 78. 179. 303. 433.
 484. 547. 696. 718. 902. 946. 983.
 IV, 108. 394. 418. 1317. 1431.
 • Εποτρύνω. ἐποτρύνεις III, 715.
 ἐποτρύνουσι III, 452. ἐποτρύνειν
 IV, 249. ἐποτρύνων III, 567.
 722. ἐποτρύνουσα I, 656. IV, 756.
 ἐποτρυνέουσα IV, 1115. ἐποτρύ-
 νας II, 466.
 • Επόφιος II, 1182. ἐποφίου II, 1122.
 • Επρά III, 859. IV, 684.
 • Επτάκι III, 860.
 • Επω. εἵπας I, 480. III, 1106. εἴ-
 πεν I, 674. 1091. 1289. II, 144.
 242. 409. 769. 1198. 1276. III,
 90. 455. 505. 686. 729. 889. 938.
 IV, 56. 120. 189. 254. 738. 1097.
 1127. 1201. 1332. εἶπε III, 1074.
 IV, 793. εἶπεν IV, 1457. εἶπε
 III, 131. 699. εἶπατε III, 315.
 εἶπεν III, 26. IV, 1511. εἶπέ-
 μεν IV, 766.
 • Επωλέριος. ἐπωλέριον I, 557.
 • Επωμαδόν I, 738. IV, 1770.
 • Επωνυμία. ἐπωνυμίην II, 910. III,
 245. IV, 658.
 • Επώνυμος. ἐπώνυμον I, 404. 412.
 1346. IV, 1228. ἐπώνυμοι II,
 1017. IV, 515.
 • Εραζε I, 1067. II, 673. III, 850.
 1896. 1399. IV, 606.
 • Ερατός. ἐρατόν I, 1224. III, 934.
 • Ερατῶ III, 1.
 • Εράω. ἐράσασθαι IV, 542.
 • Εργάθω. ἐργάθε III, 1171.
 • Εργατίνης III, 1323, ἐργατίνης II,
 374. 663. III, 1342.
 • Εργίνης I, 187. II, 896. • Εργίνοιο
 I, 217.
 • Εργον I, 863. 551. 662. 721. II,
 884. III, 59. 81. 425. 1162. IV,
 103. 419. 476. 1390. 1461. ἐργοιο
 I, 1073. ἐργω I, 730. ἐργα II,
 374. 989. III, 229. 292. 562. 606.
 615. 1086. 1182. IV, 38. 61. 213.
 742. 794. 1133. 1283. 1321. ἐρ-
 γων I, 629. IV, 229. 928. 1059.
 ἐργοις IV, 412.
 • Ερδω II, 418. ἐρξω III, 728. ἐρ-
 ξομεν III, 506. ἐρξον III, 109.
 ἐρρα IV, 381.
 • Ερεβος IV, 386.
 • Ερεείνω. ἐρεείνεις III, 1099. ἐρέιναι
 II, 1134. III, 302. 1156. ἐρέινον
 I, 709. 980. III, 490. ἐρέινον
 I, 209. ἐρεείνειν IV, 1462.
 • Ερέδω. ἐρέδεσκον III, 618. 1103.
 • Ερείδω. ἐρείδον I, 1010. III, 1022.
 ἐρείσεν I, 1198. 1234. ἐρείσας I,
 784. III, 1287. IV, 957. 1147.
 ἐρήρεινται II, 320. ἡρήρειστο II,
 1106. 1174. ἐρειδομένη I, 670.
 ἐρειδόμενοι III, 1339. ἐρεισάμ-
 νος IV, 160. ἐρεισαμένη III,
 1160.
 • Ερείλω. ἐρείλωτο III, 1331.

Ἐρεῖπω. ἔρειπε I, 431. II, 96. IV, 471.
 Ἐρεμνός. ἔρεμνῃ III, 864. IV, 1289.
 ἔρεμνῃ II, 32. III, 1191. ἔρε-
 μνός I, 219.
 Ἐρέσσω. ἔρέσσετε II, 1062. IV,
 200. ἔρεσσίμεν I, 529. II, 533.
 ἔρεσσίμεναι II, 574. ἔρεσσομένην
 I, 638.
 Ἐρέτης. ἔρέται II, 573. ἔρέτησι II,
 467. 540. 590. IV, 226.
 Ἐρετμόν. Ἐρετμός. ἔρετμόν I, 1168.
 1188. II, 1037. ἔρετμά I, 358.
 378. 392. 523. 552. 911. II, 332.
 668. ἔρετμοῖς I, 540. II, 901.
 944. 1255. 1264. III, 346. 575.
 IV, 77. 1650. 1660. 1692.
 Ἐρενύγω. ἔρενύγονται II, 365. ἔρεν-
 γόμενον IV, 955. ἔρενγομένην IV,
 790.
 Ἐρευθήεις. ἔρευθήεσσα I, 727.
 Ἐρευθός I, 726. III, 122. 298.
 963. IV, 173.
 Ἐρεύθω. ἔρευθεται III, 168. IV,
 126. ἔρευθόμενος I, 778. ἔρευθό-
 μενον I, 1230.
 Ἐρέφω. ἔρεψαν II, 1076.
 Ἐρεχθίδης. Ἐρεχθίδας I, 101.
 Ἐρεχθῆς I, 212.
 Ἐρέω. ἔρέουσι I, 1354.
 Ἐρημαῖος. ἔρημαῖον IV, 322. ἔρη-
 μαίης II, 672. ἔρημαίῃ IV, 1263.
 1719. ἔρημαίῃν II, 385. III, 324.
 1197. IV, 1624. ἔρημαῖοι IV, 1298.
 Ἐρημοσόμοι IV, 1333.
 Ἐρημος. ἔρημους IV, 1384. ἔρημη
 IV, 1257.
 Ἐρητύω. ἔρητύεσκον I, 1301. ἔρη-
 τύσεις I, 296. ἔρητύσεις I, 171.
 ἔρητύσαιμεν II, 251. ἔρητυε IV,
 187. ἔρητύων IV, 1054. ἔρητύ-
 σαι II, 234. ἔρητύοντο II, 835.
 ἔρητύοιτο I, 352. ἔρητύοισθε III,
 380. 525. ἔρητύεσθε II, 331. III,
 561.
 Ἐριβώτης I, 71. 73. II, 1040.
 Ἐριδαίνω. ἐρίδηνε I, 89. II, 60.
 ἐρίδηναν II, 986. ἐρίδαινε III, 109.
 Ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνων III, 94.
 Ἐριδηλῆς. ἐριδηλέα II, 723.
 Ἐριννύς II, 220. III, 704. 776. IV,
 477. Ἐριννύν IV, 1042. Ἐριν-
 νύες IV, 387. Ἐριννύας III, 712.
 IV, 714.
 Ἐρίπνη. ἐρίπνης II, 434. ἐρίπναι
 II, 1249. ἐρίπνας I, 581.
 Ἐρίς I, 1153. ἐρίδες IV, 446. ἐρί-
 δας I, 773.

Ἐρισθενής. ἐρισθενέων I, 41. 543.
 Ἐριώλαι IV, 1778. ἐριώλας I, 1182.
 Ἐρκίον II, 1074.
 Ἐρκος I, 1036. III, 271. ἔρκος III,
 647. ἔρκεα III, 39. 215. IV, 665.
 Ἐρκύνιος. Ἐρκυνίου IV, 640.
 Ἐρμείας II, 1146. IV, 121.
 1137. Ἐρμείας I, 51. 642. III,
 197. 1175. Ἐρμείων III, 588.
 Ἐρνος I, 1192. ἔρνεα III, 1399. IV,
 1425.
 Ἐρομαι. ἐρέσθαι II, 8.
 Ἐρός. ἔρον I, 613.
 Ἐρπετόν IV, 1240. ἔρπετα I, 502.
 Ἐρπύζω. ἔρπύζων III, 447. ἔρπύζον-
 τες IV, 1289.
 Ἐρρόφ. ἔρροφς III, 936. ἔρρόφω III,
 466. 785. 786. ἔρρόφτε III, 562.
 Ἐρρήεις I, 751. 881. IV, 1302. ἔρ-
 σήεντι II, 1004. ἔρσήεντα IV,
 970. ἔρσήεσαι IV, 1172.
 Ἐρυθαίνω. ἐρύθηνε I, 791. III,
 681. IV, 474.
 Ἐρυθηῆς IV, 1427.
 Ἐρύθινος II, 941.
 Ἐρυνάκω. ἐρύνακε II, 432.
 Ἐρύκω II, 336. ἐρύκει III, 98. ἔρνεα
 I, 102. III, 250. 652. ἔρνεον
 I, 1080. 1303. ἔρνεέμεν IV, 1678.
 ἔρνεόμενοι II, 529. IV, 1256.
 Ἐρυνάνθιος. Ἐρυνάνθιον I, 127.
 Ἐρυνός. ἔρυνον II, 514.
 Ἐρυνξ. Ἐρυνκος IV, 917.
 Ἐρύω. ἐρύξω I, 346. εἰρύονται IV,
 1179. εἰρύοιτο IV, 804. εἰρυσαν
 IV, 890. ἐρύσαιμεν I, 357. ἐρύσαι
 I, 382. II, 1284. IV, 932. ἐρύξειν
 IV, 820. ἐρύοντα I, 760. ἐρύσ-
 σας III, 913. 1306. ἐρύσαντες I,
 565. 1277. III, 574. IV, 1129.
 ἐρύξων IV, 197. ἔρυνται II, 1210.
 εἰρυσω IV, 872. ἔρυντο III, 1305.
 εἰρυντο II, 1271. ἔρυντο I, 1083.
 εἰρυντο IV, 335. εἰρύσθαι IV,
 1207. ἐρύσαστο III, 913. 1306.
 ἐρύσαντο I, 407. 623. IV, 1659. εἰ-
 ρύσαντο IV, 237. ἐρύσεται I, 1204.
 ἐρυσάμενος I, 1250. ἐρυσάμενοι
 II, 102. 931. ἐρυσάμεναι IV, 1531.
 ἔρυσθαι I, 401. III, 607. 713.
 Ἐρως I, 22.
 Ἐρχομαι. ἔρχεται IV, 1541. ἤλυθε
 I, 35. 57. 65. 95. 110. 252. II,
 62. 149. 491. 720. 1052. IV, 493.
 1223. 1436. 1441. 1627. 1629.
 ἤλθεν II, 470. 1240. III, 810.
 ἤλυθον I, 119. II, 242. 905. 994.

- IV, 1483. ἦλθον III, 1404. ἐλευ-
σομαι III, 177. ἐλευσόμεθα I,
424. ἔλθοι III, 1111. ἔρχο III,
434. IV, 64. 745. ἐλθεῖν H,
1190. IV, 761. 764. ἐλθέμεν
III, 622. IV, 739. ἐλθών II, 202.
Ἐρωή. ἐρωῆς IV, 1657. ἐρωή I,
384.
Ἐρως III, 120. 275. 297. 1018.
1078. IV, 213. 445. ἔρωτος III,
972. ἔρωτι III, 3. IV, 569. ἔρω-
τες III, 452. 637. 765. 937.
Ἐς passim. Cum hominum nomini-
bus pro πρὸς I, 12. 1330. II,
277. 465. 775. III, 1148. 1173.
IV, 764. 774. 775. 1481.
Ἐσαγείρω. ἐσαγείρατο III, 634.
Ἐσακοῦω. ἐσακουνον IV, 624. ἐσα-
κουνσεν III, 696. 914. ἐσακούνσαι
I, 766.
Ἐσάλλομαι. ἐσήλατο IV, 878.
Ἐσανδρέω. ἐστυνδρώσῃ I, 874.
Ἐσάντα III, 923.
Ἐσάχη I, 604.
Ἐσδέρομαι. ἐσέδρακεν II, 25. IV,
1590. ἐσέδρακον I, 598. II, 1179.
III, 100. IV, 892. 1361.
Ἐσθλός I, 58. 106. 107. 131. III,
917. 918. ἐσθλοῖο II, 174. ἐσθλὴν
IV, 196. ἐσθλά III, 803. ἐσθλοῖς
III, 406.
Ἐσοράω. ἐσορώμενοι II, 523.
Ἐσπέρη IV, 1427.
Ἐσπερίδες IV, 1399. 1406.
Ἐσπέριος III, 1192. ἐσπερίης III,
311. ἐσπερίην II, 42. ἐσπερίοι
I, 586. 915.
Ἐσπερος IV, 1290. ἔσπερον II,
1251.
Ἐσσυμένως I, 789. 1329. II, 533.
894. 1171. 1245. III, 841. IV,
883. 1409. 1533. 1595.
Ἔστε II, 85. IV, 849. ἔστ' ἄν c.
conj. II, 259. IV, 1581. ἔστ'
ἐπὶ II, 789. IV, 1611.
Ἔστιν. ἐστὶν IV, 693.
Ἐσφορέω. ἐσφάρεον IV, 1145.
Ἐσχάρη. ἐσχάρη II, 309. 1170.
1175.
Ἐσχαρόφιν II, 494.
Ἐσχατιή. ἐσχατιῇ I, 213. - ἐσχα-
τίησιν II, 418.
Ἐσχατος. ἐσχατα II, 1261.
Ἐταῖρος. ἐταῖροι I, 318. 493. 856.
II, 101. 435. III, 365. 489. 564.
924. 1248. 1278. 1347. IV, 73.
ἐταίρων I, 1240. 1294. II, 636.
834. 898. III, 1169. IV, 352.
912. ἐταίροις I, 415. 888. II,
1165. IV, 88. 881. ἐταίρους I,
522. 1104. II, 36. 588. III, 178.
IV, 455. 1334. 1458.
Ἐταρος. ἐτάρου I, 1342. ἐτάρου
II, 852. IV, 1343. 1471. Ἐταρον
I, 480. Ἐταροί I, 432. II, 833.
IV, 1527. ἐτάρων I, 429. 1111.
1286. II, 21. 495. 763. III,
782. 908. 913. ἐτάρουσιν I, 832.
1187. II, 417. III, 1041. 1163.
1222. IV, 1369. 1487. ἐτάρους
I, 863. III, 1148. IV, 1012.
1325. 1337. 1481.
Ἐτεός I, 688. IV, 1774. ἐτεόν
I, 154. 763. II, 209. 325. 646.
III, 549. 816. 1080. IV, 292.
Ἐτερος. ἐτέροιο I, 429. ἐτέρω II,
837. Ἐτερον I, 957. II, 421. 646.
ἐτέρη I, 1307. ἐτέρης I, 1115.
ἐτέρη III, 1153. IV, 141. 223.
331. 332. ἐτέρεν IV, 1635. ἐτέ-
ραν I, 259.
Ἐτέρωθεν I, 989.
Ἐτέρωσε IV, 1315. 1581.
Ἐτης. ἔται I, 305. III, 1126.
Ἐτήσιος. ἐτήσιαι II, 498. 525. ἐτή-
σια I, 1075.
Ἐτύτυμος II, 975. IV, 1603. ἐτή-
τυμον I, 142. II, 1137. III, 358.
402. IV, 74. 835.
Ἐτι I, 28. 508. II, 851. 915. passim.
Ἐτοιμος. ἐτοίμη IV, 1745. ἐτοι-
μην I, 1252.
Ἐτος I, 690. IV, 1774.
Ἐτώσιος. ἐτώσιον II, 880. ἐτώσια
II, 893. III, 613. IV, 303.
Ἐϋ I, 76. 199. passim.
Ἐυάγεις II, 699. III, 1204. IV,
1129.
Ἐυαγής. εὐαγγέσειν I, 1140. II, 715.
Ἐυάροτος. εὐαρότοιο II, 810.
Ἐυαρτής. εὐαρτέα IV, 148.
Εὐβοία. Εὐβοίης I, 77. IV, 1135.
1780.
Εὐβοτος III, 1086.
Εὐγναμπος. εὐγνάμπτοις III, 833.
Εὐδικίη. εὐδικίη IV, 342.
Εὐδιάω. εὐδιόωντι II, 369. εὐ-
διόωντες I, 424. II, 903. IV,
933.
Εὐδιος. εὐδιοι I, 521.
Εὐδμητος. εὐδμήτους I, 317. III,
887.
Εὐειδής IV, 583. 895.
Εὐεργές IV, 423.

Εὐεργεσία. εὐεργεσίας II, 469.
 Εὐζυγος. εὐζυγον I, 4.
 Εὐηκής. εὐηκέα II, 101. εὐηκέας IV, 1055.
 Εὐθήμων. εὐθήμονι I, 569.
 Εὐθρονος. εὐθρονον I, 1098.
 Εὐκαμπής. εὐκαμπῇ III, 1388.
 Εὐκηλος I, 1290. III, 769. IV, 61. εὐκήλω IV, 1249. εὐκηλοι I, 568. III, 219. 1172. εὐκήλοισιν II, 935. IV, 390.
 Εὐκήλω II, 861.
 Εὐκλειής. εὐκλειεῖς I, 869.
 Εὐκλείη I, 447. εὐκλείης I, 73. 141. IV, 379.
 Εὐκόσμως I, 530. 1120.
 Εὐκραής II, 1278. IV, 891.
 Εὐκρεκτος. εὐκρέκτον IV, 1194.
 Εὐκτίμενος. εὐκτιμένοις I, 1355.
 Εὐμαρέως II, 638. III, 624.
 Εὐμειδής IV, 715.
 Εὐμμελίας I, 96. 1043.
 Εὐμενέω. εὐμενέοισιν II, 260. εὐμενέειν II, 1124. εὐμενέοντες I, 1335. II, 1136. III, 540. 980. IV, 1421. εὐμενέοντας I, 707. 716. II, 1161. εὐμενέουσα II, 433. III, 87.
 Εὐμενέως II, 1275.
 Εὐνάζομαι. εὐνάζετο II, 908. εὐνάζοντο I, 1081. II, 497.
 Εὐναία. εὐναίης I, 955. εὐναίηδιν II, 1282. εὐναίας I, 1277. III, 514. IV, 888.
 Εὐνάω. εὐνάσεν I, 1155. II, 856. III, 1000. IV, 1060. 1110. εὐνήσασα IV, 87. εὐνήθεν II, 197. εὐνηθῆναι II, 952. εὐνηθέντος II, 727. εὐνηθείσα I, 24. 137. 626. II, 3. 992. IV, 895.
 Εὐνέτις IV, 96.
 Εὐνή. εὐνῆς I, 1104. II, 1023. 1236. III, 1206. IV, 873. εὐνῇ I, 618. II, 1243. IV, 793. εὐνήν IV, 867. 1130. εὐναί IV, 116. εὐνάς IV, 1718.
 Εὐνήτεια IV, 1058.
 Εὐνίδες IV, 501.
 Εὐνομίη. εὐνομίης III, 69.
 Εὐξείνος. εὐξείνοιο III, 378. εὐξείνοισι I, 1018.
 Εὐξείνως I, 963. 1179.
 Εὐξεστός. εὐξέστοις II, 1255. εὐξέστησιν IV, 1633.
 Εὐξοός. εὐξοα I, 561.
 Εὐορμος. εὐόρμον IV, 900.
 Εὐπαλῆς IV, 198.

Εὐπαλής. εὐπαλῆας II, 618.
 Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν I, 570.
 Εὐπειθής. εὐπειθέα IV, 1605.
 Εὐπηγής. εὐπηγέα III, 1235. εὐπηγείς III, 236.
 Εὐπλόκαμος I, 976.
 Εὐποίητος. εὐποίητον III, 871. εὐποίητα I, 393.
 Εὐπολέμεια I, 55.
 Εὐρίσκω. εὔρε III, 114. IV, 851. εὔρεν I, 1190. II, 779. IV, 1124. εὔρομεν III, 326. εὔρον IV, 663. εὔροισιν I, 1350. εὔρόντες IV, 232.
 Εὔρος I, 371. IV, 310.
 Εὐρόρηνος III, 1036. εὐρόρήνεσσαι I, 49.
 Εὐρόριος. εὐρόριων II, 125. εὐρόρινοι III, 1299.
 Εὐρόρος. IV, 269.
 Εὐρυβίης IV, 1552.
 Εὐρυμέδων IV, 1514.
 Εὐρυνόμη I, 503.
 Εὐρύπυλος. Εὐρυπύλον IV, 1561.
 Εὐρυνέω. εὐρυνέοντα II, 1261.
 Εὐρύς IV, 283. εὐρύν II, 401. 701. III, 42. εὐρέα IV, 1604. εὐρείης I, 107. 983. II, 372. εὐρείαν I, 309. 1361. III, 874. 1238. εὐρείας II, 658. III, 216. εὐρύν III, 1311.
 Εὐρυσθέης. Εὐρυσθῆος I, 130. 1347. Εὐρυσθῆι IV, 1317.
 Εὐρυτίδης II, 1043.
 Εὐρυτίων I, 71. 74.
 Εὐρυτος. Εὐρύτου I, 87. 88. II, 114.
 Εὐρύχορος. εὐρυχώροιο IV, 48.
 Εὐρώπη I, 181. Εὐρώπη IV, 1643. Εὐρώπην III, 1179. IV, 273.
 Εὐς II, 703. IV, 912. 1762. εἶος I, 225.
 Εὐσκοπος. εὐσκόπον IV, 1716.
 Εὐσταθής. εὐσταθέος IV, 821.
 Εὐστειρος. εὐστειρῆς I, 401.
 Εὐστιπτος. εὐστιπτον II, 30.
 Εὐστολος I, 603.
 Εὐστρεφής. εὐστρεφεῖ I, 368.
 Εὐσωρος. Εὐσώροιο I, 949.
 Εὐτε c. ind. praes. I, 1201. II, 643. IV, 1542. c. ind. praeter. I, 798. 878. II, 483. 613. 616. 1232. IV, 74. 754. 1137. 1513. c. opt. II, 471. c. conj. II, 801. εὐτ' ἂν c. conj. I, 236. 633. 838. 969. 1075. II, 420. 606. III, 911. 935. 944. 1027. IV, 98. 436. 608. 811. 862. 1325.

- Εὐτρόχαλος.** εὐτροχάλοιο III, 889. IV, 907. εὐτρόχαλον III, 135. εὐτρόχαλοι II, 46. εὐτροχάλοισιν I, 845.
Εὐτροχος. εὐτροχον IV, 1326. 1355.
Εὐτυχτος. εὐτύκτω IV, 219. εὐτύκτοισιν I, 787.
Εὐφεγγής. εὐφεγγέες III, 1195.
Εὐφημος. II, 536. 556. 562. 588. 896. IV, 1466. 1483. 1563. 1732. 1756. Εὐφήμοιο IV, 1758. 1764.
Εὐφρονέω. εὐφρονέων I, 331. II, 437. III, 484. IV, 1586. εὐφρονέουσα III, 998.
Εὐφροσύνη. εὐφροσύνην IV, 1037. εὐφροσύνησι II, 1151. IV, 69. 1167.
Εὐφρων. εὐφρονος II, 718. εὐφρονες IV, 1411.
Εὐφυλλος. εὐφύλλοις IV, 1158.
Εὐχετάομαι. εὐχετόωνται II, 357. εὐχετόωντο I, 189. 231. II, 1178. IV, 1360. εὐχετάσθαι IV, 588.
Εὐχομαι. εὐχεται II, 22. εὐχεται IV, 1251. εὐχόμεθα II, 887. εὐχετο I, 410. εὐχόμενοι IV, 594. εὐχόμεναι I, 249. 885. εὐξαμένοισιν I, 871. II, 804.
Εὐχολή. εὐχολῇ I, 425. εὐχολῇσιν II, 334. IV, 713. 1596. 1601.
Εὐωδής. εὐωδέας IV, 1155.
Εὐώπις. εὐώπιδα IV, 1090.
Ἐφαιρέω. ἐπὶ — εἴλε II, 1216.
Ἐπάλλομαι. ἐπᾶλτο IV, 464.
Ἐφανδάνω. ἐφανδάνει I, 675. 700. III, 34. 485. 537. IV, 419. ἐφήνδανεν III, 950. ἐπιανδάνει III, 171.
Ἐφάπτομαι. ἐφαπτόμεναι III, 873.
Ἐφρίζω. ἐφεζομένη III, 1001.
Ἐφέλκω. ἐφέλκετο I, 1162.
Ἐφέννυμι. ἐπιειμένος IV, 179. ἐπιειμένη III, 45. ἐφέσσατο I, 1336. ἐφέσσεσθαι I, 691.
Ἐφέπω. ἐφέπουσι II, 384. ἐπιέψεται II, 18. ἐφέπονται I, 576. III, 315. ἐπισπόμανοι II, 327. 647.
Ἐφέστιος. I, 417. III, 1117. IV, 747. ἐφέστιον III, 116. 585. ἐφέστιοι I, 909. IV, 518. 703. 723. 1761.
Ἐφετμή. III, 390. ἐφετμῇ II, 21. 519. ἐφετμὴν I, 279. II, 615. ἐφετμάων II, 1152. ἐφετμαῖς III, 574. IV, 688. ἐφετμαῖς I, 981. II, 763. III, 555. IV, 757. 845. 967.
Ἐφευρίσκω. ἐφεύροι III, 113.
Ἐφημοσύνη. ἐφημοσύνη I, 3. III, 602. ἐφημοσύνην IV, 881. ἐφημοσύνησι I, 33. 915. II, 492. 518. III, 263. IV, 818.
Ἐφίημι. ἐφίεμιν II, 329. ἐφίεσαν II, 1088. ἐφίηκα I, 712. ἐφίηκα III, 211. ἐφίετο III, 497. ἐφιέμενοιο II, 624. ἐφείς II, 934.
Ἐφιζάνω. ἐφίζανε I, 667.
Ἐφίστημι. ἐφέστασαν III, 967. ἐφίστηώς III, 121. ἐφεσταότας III, 1276.
Ἐφίμερον. IV, 1399.
Ἐφομαρτέω. ἐφωμάρτησε I, 201. III, 111.
Ἐφοπλίζω. ἐφοπλίζεσκον III, 843. ἐφώπλισαν II, 157. ἐφοπλίσσιναι IV, 1720. ἐφοπλίσσασθαι I, 332.
Ἐφοράω. ἐποφόμεναι IV, 1183.
Ἐφορμάω. ἐφορμηθέντες IV, 513.
Ἐφορμή. ἐφορμῇ IV, 204. ἐφορμῇν IV, 148.
Ἐφυδάτιος. ἐφυδατίη I, 1229.
Ἐφύμνιον. II, 713.
Ἐφύπερθεν. II, 393. III, 834. IV, 176. 1708.
Ἐφύρηθεν. IV, 1212.
Ἐχέτλη. ἐχέτλην III, 1325.
Ἐχετος. IV, 1093.
Ἐχθαίρω. ἐχθήραντες I, 612.
Ἐχθοδοκός. ἐχθοδοποῖσιν IV, 1669.
Ἐχινάδες. Ἐχινάσι IV, 1230.
Ἐχίων. I, 52.
Ἐχμα. IV, 201. ἔχμασι I, 1200.
Ἐχω. ἔχει I, 275. II, 740. III, 464. ἔχουσιν I, 499. II, 375. 1029. ἔχε, ἔχεν I, 98. II, 49. 178. 575. 1254. III, 123. 147. 290. 750. 952. 1011. 1161. 1237. 1312. IV, 594. 960. 1169. 1178. 1205. 1439. 1648. ἔχον I, 287. 391. 504. 612. 924. II, 649. 1266. III, 247. 521. IV, 1540. εἶχεν II, 596. III, 424. ἔχε III, 1236. 1296. ἔχεσθαι I, 673. III, 48. ἔχεσθον II, 898. IV, 1713. σχέθεν I, 512. σχέσις I, 895. σχήσανσι II, 461. ἔχος I, 829. ἔχοι I, 370. ἔχε (Imper.) IV, 831. 863. ἔχετε III, 903. IV, 1657. ἔχων I, 1169. ἔχοντες I, 930. II, 347. IV, 1623. ἔχοντας I, 658. ἔχουσα II, 276.

IV, 1371. ἔχουσαι IV, 526. 1406.
σχήσειν III, 700. ἔχονται II,
397. ἔχετο I, 269. ἔσχετο I,
328. III, 654. 811. ἔσχοντο IV,
776. ἐχοίμεθα I, 334. σχήσο-
μαι III, 514. σχήσεται II, 1201.
σχέο III, 386. σχομένη III, 445.
σχομένοι IV, 920. σχήσεσθαι III,
1268. IV, 1056.
Ἐφιάομαι. ἐφιάωνται I, 459. ἐφιε-
ωντο II, 811. III, 118. ἐφιάα-
σθαι III, 950.
Ἐῶς, ἐῶιος. ἐῶτον II, 686. ἐῶιον
II, 700.
Ἐως III, 98. IV, 302. ἔως κεν II,
398.

Z.

Ζάθρος. ζαθέην I, 933.
Ζαμενής I, 1029.
Ζαχρηής. ζαχρηείς I, 1095. III,
321. IV, 835. ζαχρηέσιν I, 1159.
Ζέλνς. Ζέλνν I, 1042.
Ζεύγλη. ζεύγλη III, 1308.
Ζεύγληθεν III, 1319.
Ζεύγνυμι III, 417. ζεύξης III, 1052.
ζεύξας III, 411. IV, 1205. ζεύ-
ξαι III, 508. 626. ἐξεύξασθε IV,
1033. ξευξάμενος IV, 1739.
Ζεύς I, 468. 508. 1101. II, 275.
948. 1098. 1179. 1234. III, 115.
364. 587. IV, 95. 653. 1276.
Ζηνός I, 150. 997. II, 215. 378.
1123. 1195. III, 193. 328. IV,
577. 585. 651. 700. 1152. Ζηνὶ
I, 731. Ζήνα IV, 229. 558. 209.
Ζεῦ I, 242. IV, 1673. Διός I,
1071. 1188. 1315. 1345. II, 43.
154. 163. 181. 196. 275. 289. 313.
499. 522. 525. 547. 905. 1009.
1120. 1131. 1132. 1211. III, 8.
11. 38. 114. 132. 158. 337. 920.
922. 986. 1399. IV, 2. 96. 185.
334. 358. 381. 520. 753. 793.
959. 967. 1100. 1134. 1224. 1254.
Διὶ I, 511. II, 40. 1147. IV,
119. Δία I, 762. IV, 617. 783.
932.
Ζεφύρος IV, 910. 1627. ζεφύρου
II, 900. IV, 768. 821. 837. ζε-
φύροιο II, 276. IV, 888. 1624.
ζεφύρω II, 721.
Ζέω. ζέεν I, 1262. IV, 955. ζέον
III, 273. ζείονσαν I, 734.
Ζήθος I, 736. 738.
Ζήλος. ζήλοιο I, 616.

Ζήτης I, 211. II, 243. 282. 430.
Ζοφερός. ζοφεροῖο III, 1265.
Ζόφος II, 1105. ζόφον I, 452. II,
921.
Ζύγιος. ζυγίη IV, 96.
Ζυγόν. ζυγοῦ IV, 913. ζυγὰ I,
724. III, 435. 1190. 1193. 1284.
1316.
Ζυγός. ζυγοῦ II, 665.
Ζωή. ζωής III, 785. IV, 1305.
1434. 1648.
Ζώνη. ζώνης I, 29. ζώνην II, 113.
Ζώννυμι. ζώσαν I, 368. ζωσάσθην
I, 426. ζωσμέναι IV, 1348.
Ζωός. ζωοῦ I, 1350. ζωόν I, 59.
126. ζωοῖσι I, 648. III, 813.
IV, 1667.
Ζωρόν I, 477.
Ζωστήρ. ζωστήρα II, 778. 963.
Ζώω. ζώειν IV, 265. ζώων II, 190.
ζώοντα IV, 537. ζώουσιν III,
729. ζώοντων IV, 1509. ζών-
τας I, 908.

H.

Ἡ III, 81. 676. passim. ἡ — ἡ pro
εἰ — ἡ III, 398. IV, 4.
Ἡ IV, 1453. ἡ ἔρα δὴ II, 438.
1168. IV, 1432. ἡ γὰρ III, 570.
1006. IV, 2. 723. 1373. ἡ θαμὰ
δὴ I, 631. III, 954. IV, 59.
901. 1242. ἡ κεν II, 18. ἡ μάλα
δὴ I, 1337. ἡ μέγα δὴ III, 891.
IV, 1673. 1749. ἡ μὲν I, 689.
807. II, 715. III, 152. 466. IV,
96. 1334. ἡ οὐ II, 246. III,
558. IV, 739. ἡ τάχα II, 116.
ἡ τε I, 103. 253. 823. 1302. IV,
916. 1523. ἡ τ' αὖ II, 441. 804.
III, 84. 378. 510. 537. 798. 848.
IV, 835. 1264.
Ἡβείων II, 635. 1024. 1201.
Ἡβῶν. ἡβήσας IV, 546. ἡβήσαντα
I, 906.
Ἡγάθεος. ἡγαθέω III, 981. IV,
1131. ἡγαθέην I, 308. IV, 1329.
Ἡγεμονεύω. ἡγεμονεύει I, 704.
ἡγεμονεύσει II, 421.
Ἡγεμονῆς II, 1194.
Ἡγηλάζω. ἡγηλάζει I, 272.
Ἡδὲ I, 67. 146. 159. II, 770.
passim.
Ἡδὴ I, 43. 165. 194. 261. 853.
453. III, 57. passim.
Ἡδος I, 1294. III, 314.

- Ἦδυμος Π, 407.
 Ἦδύς. ἡδεῖη IV, 147. ἡδεῖαν III, 1018. ἡδεῖησι IV, 893.
 Ἦε I, 17. passim. Pro μήτε Π, 891.
 Ἥλιος I, 450. Π, 164. III, 163. 814. 1191. IV, 221. 1286. 1629. ἡελίου I, 648. II, 1204. III, 362. 756. 1230. IV, 126. 727. 848. 1313. 1745. ἡέλιος I, 84. 172. 432. 500. 607. 924. II, 739. 943. III, 309. 598. 999. 1143. 1390. IV, 591. 598. 679. 928. 965. 971. 1019. 1542. ἡέλιφ I, 108. 544. 1362. II, 1121. III, 233. IV, 607. 1530. ἡέλιον I, 725. IV, 229.
 Ἡερέθομαι. ἡερέθονται I, 944. III, 638. ἡερέθοντο I, 1160. II, 1079. III, 368. 830.
 Ἡέριος III, 417. ἡερίη I, 580. IV, 267. 270. 1239. ἡερίην III, 915.
 Ἡεροειδής. ἡεροειδέα IV, 545.
 Ἡερόεις. ἡερόεν I, 1114.
 Ἡήρ. ἡήρος I, 777. 1137. II, 684. 933. 1034. III, 141. 275. 1358. 1879. IV, 968. 1171. 1287. ἡήρι II, 207. IV, 678. 767. 945. 1246. ἡήρα II, 608. 1079. III, 211. 1383. 1397. IV, 648. 951. 1246. 1667.
 Ἡθεα I, 1177. II, 1238. III, 1122. IV, 512. 741. ἡθῆσιν I, 1211. IV, 812.
 Ἡθεῖος. ἡθεῖς II, 1221. ἡθεῖαι III, 52.
 Ἡιον. ἡῖα I, 659. 1180.
 Ἡιθεος. ἡιθεῖοιο I, 778. ἡιθέφ III, 935. ἡιθεοι I, 536. ἡιθεοισιν II, 784. III, 246.
 Ἡιών. ἡῖονι IV, 1244. ἡῖόνα I, 933. ἡῖόνες IV, 130. 1172. ἡῖόνων IV, 662. ἡῖόνεσσιν III, 995. IV, 904. ἡῖόνας II, 659. 1119. IV, 609.
 Ἡκα I, 674. II, 61. III, 107. 463. 565. IV, 94.
 Ἡλακάτη. ἡλακάτην I, 595.
 Ἡλεῖος. Ἡλεῖοισι I, 173.
 Ἡλέκτρα. Ἡλέκτρης I, 916.
 Ἡλεκτρῖς. Ἡλεκτρίδος IV, 580. Ἡλεκτρίδα IV, 505.
 Ἡλεκτρον. ἡλέκτρον IV, 606.
 Ἡλεκτρούων. Ἡλεκτρούωνος I, 748.
 Ἡλεμάτως IV, 1206.
 Ἡλιάδες IV, 604. Ἡλιάδων IV, 625.
 Ἡλιβάτος Π, 861. ἡλιβάτοις I, 739. IV, 445. ἡλιβάτω II, 169. ἡλιβάτοι II, 1248. ἡλιβάτων III, 162. ἡλιβάτοισιν II, 729.
 Ἡλιθα Π, 283. III, 342. IV, 177. 1265.
 Ἡλιξ. ἡλικος Π, 479. ἡλικες III, 840.
 Ἡλύσιον IV, 811.
 Ἡμαθόεις. ἡμαθόεντος IV, 948. ἡμαθόεσσαν I, 932.
 Ἡμαι. ἡσθε I, 754. IV, 856. ἡνται II, 1085. IV, 1708. ἡστο I, 343. 1288. II, 309. III, 44. 122. 668. 1670. ἡσαι I, 1290. ἡμενον I, 342. ἡμενοι I, 730.
 Ἡμαρ I, 278. 450. 861. 1071. II, 406. 473. 760. 945. 1028. III, 850. 1079. 1407. IV, 1275. 1312. 1505. 1622. 1634. ἡματος I, 651. 861. II, 494. III, 1138. 1340. IV, 961. ἡματι I, 547. II, 124. 176. 451. 473. 631. 661. 797. 900. 945. 954. 1000. 1097. III, 327. 499. 538. 901. 922. IV, 236. 238. 979. 1223. 1286. 1479. 1502. 1634. ἡματα I, 589. 1057. 1079. II, 526. 837. IV, 621. 648. 870. 1234. 1387.
 Ἡμάτιος II, 1100. III, 1199. ἡμάτιοι II, 1032.
 Ἡμεῖς II, 1152. ἡμέων II, 152. ἡμῖν I, 420. 897. II, 414. 616. 787. 882. 1047. 1278. III, 483. 487. 1111. IV, 451. ἡμέας I, 866. II, 439. 612. 1224. III, 328. 995. IV, 499. 1252.
 Ἡμέν—ἡδὲ I, 189. 1000. II, 138. III, 923. 1247. IV, 732.
 Ἡμερίδες III, 220.
 Ἡμέτερος. ἡμετέρον II, 781. ἡμετέροιο I, 412. ἡμέτερον II, 1200. III, 1128. ἡμέτερονδε I, 704. ἡμετέρη I, 664. III, 536. ἡμετέρης IV, 1075. ἡμετέρη III, 265. IV, 204. 292. ἡμετέρην III, 893. 1083. ἡμετέροισιν III, 305. IV, 1276. ἡμετέρους I, 833. III, 1097. ἡμετέρησι II, 324.
 Ἡμί. ἡ I, 363. 425. 472. 512. 702. 708. 842. 910. 1296. 1344. II, 19. 619. 1168. III, 22. 36. 645. 802. 947. IV, 842. 865. 1337. 1461. 1601.
 Ἡμιδάης IV, 598.
 Ἡμιθέος. ἡμιθέων I, 548. ἡμιθῆσιν IV, 1642.

Ἡμιπλήξ. ἡμιπλήγῃ IV, 1683.
 Ἡμισυς. ἡμισέες II, 1061. IV, 201.
 ἡμισέας III, 1383.
 Ἡμος I, 209. II, 164. 720. IV,
 614. 885. 1629. ἡμος ὅτε IV,
 267. 452. 1310. ἡμος—τῆμος
 I, 450. 1172. 1280. II, 516. 669.
 III, 1340. IV, 109.
 Ἡμύω. ἡμυσαν II, 582.
 Ἡν I, 891. 898. 907. II, 228. 329.
 345. 1028. III, 332. 344. 1069.
 Ἡνία II, 906.
 Ἡνιον. ἡνία I, 754. III, 871. 1153.
 IV, 224.
 Ἡνις. ἡνιος IV, 174.
 Ἡνορέη III, 189. IV, 1468. ἡνορέης
 IV, 1052. ἡνορέη I, 1198. III,
 512. 1053. ἡνορέην I, 75. 205.
 483.
 Ἡοῖος. ἡοίην II, 745.
 Ἡπαρ II, 1257. ἡπατι II, 1250.
 Ἡπεδανός. ἡπεδανοῖσιν II, 800.
 ἡπεδανῶν III, 82.
 Ἡπειρος II, 530. ἡπείρου II, 981.
 III, 312. IV, 1569. ἡπείροιο I,
 444. 584. 795. 937. 1164. II,
 392. 399. 629. 752. 777. IV,
 78. 850. 1241. 1258. 1460. 1474.
 1753. ἡπειρον II, 380. 734. 974.
 IV, 636. 1365.
 Ἡπειτα II, 435. 899. 1169. III,
 770. IV, 70. 1393.
 Ἡπεροπενύειν III, 563.
 Ἡπεροπῆτες III, 617.
 Ἡπιος IV, 715. ἡπίη III, 941.
 Ἡπύω. ἡπυσ IV, 71. 230.
 Ἡρα IV, 407.
 Ἡρακλῆς I, 349. 426. 864. 993.
 1040. 1163. II, 967. 1052. IV,
 1459. Ἡρακλῆος I, 122. 197.
 855. 1303. II, 793. 957. IV,
 IV, 1469. Ἡρακλῆι I, 397. 997.
 1253. II, 772. 913. IV, 539.
 1400. Ἡρακλῆα I, 341. 531.
 1242. 1291. 1316. II, 146. III,
 1232. IV, 1477. Ἡρακλῆην II,
 767.
 Ἡρανον II, 513.
 Ἡρέμα III, 170. IV, 1314.
 Ἡρεμέω. ἡρεμίζοντες I, 1514. ἡρε-
 μέουσιν I, 1171.
 Ἡρη I, 997. II, 865. III, 8. 10.
 19. 23. 32. 55. 83. 91. 106. 210.
 214. 250. 1134. IV, 96. 510.
 577. 640. 1187. 1152. 1185. 1199.
 Ἡρης I, 14. 187. 859. II, 214.
 III, 818. 931. IV, 21. 241. 646.
 APOLLON. RHOD. II.

774. 846. Ἡρη IV, 858. Ἡρη
 III, 77. IV, 781.
 Ἡρι I, 601. 929. II, 498. 812.
 1228. III, 41. 737. 1042. IV,
 1625.
 Ἡριγενής II, 450. III, 824. 1224.
 IV, 980.
 Ἡριδανός. Ἡριδανοῖο IV, 506.
 596. 623. Ἡριδανόν IV, 610.
 628.
 Ἡρίον I, 1165.
 Ἡρώϊς. ἡρώϊσι I, 1048.
 Ἡρώς I, 781. 948. 1240. II, 410.
 967. 1042. III, 509. IV, 471.
 477. 550. 750. 784. 1162. 1528.
 1564. Ἡρώ II, 766. Ἡρώες I,
 1000. 1012. 1329. II, 97. 144.
 270. 429. 668. 852. III, 167.
 920. 993. 1194. 1255. 1293. IV,
 69. 77. 251. 254. 485. 515. 522.
 998. 1619. 1690. 1725. Ἡρώων
 I, 21. 124. 196. 243. 397. 970.
 II, 241. 592. 1090. 1274. III,
 348. 465. 688. 994. 1166. 1233.
 IV, 733. 831. 1127. 1192. 1307.
 1728. Ἡρώεσσι I, 100. IV, 1099.
 1226. Ἡρώας II, 552. 1023.
 1054. IV, 595. 682. 1182.
 Ἡρώσσαι IV, 1309. 1323. 1358.
 Ἡτοι I, 72. 427. 980. 1215. II,
 132. 147. III, 59. 171. 239. 523.
 652. 854. 1147. 1203. 1221. IV,
 6. 331. 508. 688. 1645.
 Ἡτορ IV, 169. 1066.
 Ἡυκομος. ἡυκομον IV, 568.
 Ἡύτε I, 269. 1243. II, 45. 88.
 197. 267. 592. 933. III, 446.
 460. 1042. 1197. 1323. 1375.
 1392. IV, 12. 485. 674. 877.
 1349. 1738. c. conj. I, 1049.
 Ἡφαιστος III, 223. 229. IV, 953.
 Ἡφαίστου IV, 929. Ἡφαίστοιο
 I, 203. 851. III, 40. 156. IV,
 761. Ἡφαιστον IV, 775. 818.
 Ἡχῆις III, 750. ἡχῆεντος I, 1308.
 II, 741. ἡχῆεντα I, 1236. ἡχῆεν
 IV, 910.
 Ἡῶθεν I, 594. 1053. II, 727. IV,
 497. 857. 1224.
 Ἡῶς I, 1274. II, 688. ἡῶσι II,
 899. ἡῶσι III, 1021.
 Ἡώς I, 519. 1230. 1363. II, 1007.
 1285. III, 729. 1224. IV, 183.
 885. 981. 1170. 1713. ἡοῦς I,
 1360. III, 1341. IV, 670. ἡοῖ
 I, 651. 985. III, 1172. IV, 244.

ἡδ' I, 1151. III, 820. 828. IV, 1622. 1690.

Θ.

Θαάσσω. θαάσσει III, 659. θαάσειν IV, 1274. θαάσσω I, 1026.
 Θαλαμήιος. θαλαμήιον IV, 1130.
 Θάλαμος. θαλάμον II, 249. 671. θαλάμοιο III, 39. 634. 648. 740. 839. IV, 168. θαλάμω IV, 28. θαλάμον I, 978. III, 9. 249. 450. 671. IV, 867. θάλαμοι III, 236. IV, 665. θαλάμοισιν III, 656. 799. 1128. θαλάμους I, 1031.
 Θάλασσα I, 365. 496. 1098. θαλάσσης I, 114. 553. II, 70. 608. IV, 338. 670. 1379. θαλάσση II, 398. IV, 1617. 1700. θάλασσαν IV, 1625.
 Θαλέθω. θαλέθει II, 843.
 Θαλερός. θαλερῇ III, 114. θαλερόν III, 1127. θαλεροῖσι IV, 1072.
 Θαλλός. θαλλῶ IV, 156.
 Θάλλω. θάλλεν III, 122.
 Θάλπω. θάλπει IV, 1542.
 Θαμὰ I, 631. II, 321. III, 929. 954. IV, 51. 59. 901. 1242.
 Θαμβέω. ἐθάμβεον I, 550. III, 924. IV, 1363. θάμβεν IV, 74. ἐθάμβησαν I, 322. θάμβησαν II, 922. IV, 184. θαμβήσασα III, 670.
 Θάμβος I, 220. 1307. II, 681. IV, 682. 1430. 1673.
 Θαμειός. θαμειαί IV, 524. θαμειάς IV, 1728.
 Θαμιζώ. θάμιζεν III, 250. θάμιζον II, 451.
 Θαμινός. θαμινόν III, 1266.
 Θάμπος. θάμπον I, 1027.
 Θάνατος III, 514. θανάτοιο II, 1113. IV, 1504. 1648. θανάτῳ IV, 1296. θάνατον II, 446. III, 1130. IV, 487.
 Θαρσαλέος. θαρσαλή IV, 836. θαρσαλέον I, 477. θαρσαλέοις II, 639.
 Θαρσαλέως I, 707. 781. II, 336. 877. 1218. III, 425. 505. 1370. IV, 1523.
 Θαρσέω. θάρσει I, 300. II, 421.
 Θάρσος I, 820. II, 641. 866. θάρσει IV, 274.

Θαρσύνω. θαρσύνει I, 480. θαρσύνειν IV, 94. 108. θαρσύνεσκον IV, 1054. θαρσύνεσκον II, 712. θάρσυνον III, 1348. θαρσύνων I, 266.

Θαῦμα I, 943.

Θανμάζω. θανμάσσει III, 1314.

Θεὰ I, 289. 996. 1324. II, 423. 1236. III, 40. 79. 467. 529. 1183. IV, 1. 22. 55. 294. 648. 917. θεᾶς I, 226. 721. 768. 802. 1150. II, 423. III, 147. 940. IV, 436. 643. θεῆς III, 252. IV, 241. θεᾶ IV, 251. θεῇ III, 549. θεᾶν III, 1037. IV, 781. θεᾶ I, 1068. II, 511. III, 100. IV, 425. 551. 1322. 1333. 1417. θεᾶων III, 54. IV, 1347. 1420. 1434. θεῇσιν IV, 1412.

Θεήλατος. θεήλατον II, 487. III, 939.

Θείνω. θείνωσι II, 81. θεινόμενος I, 64.

Θειοδάμας I, 1216. Θειοδάμαντος I, 1213. 1355.

Θεῖος I, 970. θείου II, 1186. θεῖοιο I, 133. 158. θαῖον I, 526. II, 613. 1091. θεῖη I, 259. III, 692. θεῖης IV, 91. 1087. θεῖην III, 731. IV, 1577. θεῖα IV, 1410.

Θέλγω. θέλγεις III, 4. θέλγει I, 777. θέλγε IV, 667. 1665. θέλξον III, 143. θελγέμεν IV, 436. θέλξαι I, 27. III, 28. 86. IV, 147. θέλγουνσαι IV, 894. θέλγετο II, 772. θελγόμενος IV, 150. θελγομένας I, 31.

Θελήμων. θελήμονα II, 557. θελήμονες IV, 1657.

Θελκτήριος. θελκτήριον III, 33. θελκτήρια III, 738. 766. 820. IV, 442. 1079.

Θελκτός. θελκτόν I, 515.

Θέλω. θέλον II, 960.

Θέμεθλα IV, 118.

Θέμις I, 517. 692. 822. 921. 960. 1035. 1061. II, 288. 311. 614. 709. 800. 840. 1019. 1174. III, 205. 981. 991. IV, 373. 387. 479. 800. 1129. 1511. θέμιν III, 193. IV, 700. θέμιστας I, 917. II, 17. 987. IV, 1179. 1207.

Θεμισκύρειον II, 371.

Θεμισκύρειαι II, 995.

Θεμιστένω. θεμιστεύων II, 1028.

Θεμιστοῦχος. θεμιστούχων IV, 347.

Θεόθεν II, 261. III, 1005. IV, 413.
 Θεοπροπέω. Θεοπροπέων II, 922. III, 544.
 Θεοπροπία. Θεοπροπίης I, 448. IV, 1357. Θεοπροπίαις I, 958. Θεοπροπίησιν I, 301. 487. II, 213. IV, 1756. Θεοπροπίας I, 66. 144. 209. 1106. II, 512. 769. IV, 1747.
 Θεός I, 470. 820. 871. 1088. II, 146. 438. 446. 508. 616. III, 323. 691. 776. 1213. Θεοῦ II, 895. 1269. IV, 798. 1445. 1492. Θεοῖο II, 682. Θεῶ II, 1243. Θεὸν I, 1102. II, 756. III, 1124. Θεοὶ I, 298. 888. 898. 903. 1293. III, 540. IV, 1750. Θεῶν I, 440. II, 217. 284. 316. 797. 1110. III, 9. 402. 545. 716. IV, 146. 182. 558. 1043. 1468. Θεοῖς I, 14. 507. II, 253. 312. 1273. IV, 589. Θεοῖσιν II, 291. 809. III, 381. 1045. Θεοὺς I, 478. II, 246. IV, 88. 807. 817.
 Θεουδεία. Θεουδείη III, 586.
 Θεουδής. Θεουδέος II, 849. IV, 1123. Θεουδέες II, 1180.
 Θεράπνη. Θεράπναι I, 786.
 Θεραπναῖος. Θεραπναῖον II, 163.
 Θεράπων II, 51.
 Θερμός. Θερμόν II, 1213. III, 963. Θερμήν IV, 929.
 Θέρμω. Θέρμετο II, 226.
 Θερμώδων. Θερμώδοντος II, 370. 805. 970.
 Θέρος IV, 1083.
 Θέρω. Θέρον IV, 1312.
 Θέσκελος. Θέσκελα II, 229. IV, 657.
 Θέσμιος. Θέσμιον II, 12. Θέσμια II, 1018.
 Θεσμός. Θεσμοῖο III, 209. Θεσμόν II, 5. Θεσμοῖς II, 23. 150. Θεσμούς II, 148.
 Θεσπέσιος. Θεσπέσιον III, 443. 1062. IV, 207. Θεσπεσίην III, 392. Θεσπέσια III, 837. Θεσπεσίους I, 977.
 Θεσπιεῖς. Θεσπιέων I, 106.
 Θεσπίζω. Θεσπίζων I, 491. Θεσπίζουσα I, 1085.
 Θεσσασθαι. Θεσσαμένοι I, 824.
 Θεστιάδης I, 201.
 Θέσφατον II, 196. 234. Θέσφατα II, 186. 315. 341.
 Θέτις IV, 780. 833. 845. 932. 988.

Θέτιδος IV, 881. Θέτιν IV, 759. 773. Θέτι IV, 783.
 Θευμορίη III, 676. Θευμορίη III, 974.
 Θέω. Θέει III, 345. IV, 1017. Θέεν I, 239. 1264. IV, 43. Θείωσι II, 280. ΐθεεν I, 1015. Θέεσκεν I, 182. Θέεσκον IV, 1624. Θεόν I, 568. II, 274. IV, 964. 1225. 1451. ΐθεον IV, 562. Θέειν IV, 1368. Θεουσάν I, 954. II, 1035. IV, 953. Θέοντες I, 600. II, 940. Θεόντων IV, 581. Θεόντας IV, 1694.
 Θήβη I, 736. Θήβης IV, 260. Θήβη III, 1178. Θήβας II, 906.
 Θήγω. Θήγει III, 1352.
 Θηέομαι. Θηεῖτο III, 445. IV, 958. Θηήσαντο I, 776. 986. Θηήσαιο I, 767. Θηεύμενος I, 436. Θηεύμενοι II, 808. IV, 300.
 Θηλέω. ΐθηλέον III, 221.
 Θήλυς. Θήλυν III, 1032. 1193.
 Θηλύτερος. Θηλυτέραις IV, 269. Θηλυτέρησιν IV, 1345. Θηλυτέρας III, 209.
 Θήν I, 1339. II, 915. IV, 389.
 Θήπω. τεθηπότες III, 215.
 Θήρ I, 1243. Θηρός II, 45. IV, 164. Θήρα I, 991. IV, 444. Θήρες I, 1144. 1260. III, 883. IV, 672. Θηρῶν IV, 112. Θήρεσιν I, 1251. IV, 672. Θήρας IV, 317.
 Θήρας nom. propr. IV, 1762.
 Θήρειος. Θηρείην IV, 113.
 Θηρευτής. Θηρευτήσιν III, 1352.
 Θήρη. Θήρης III, 69.
 Θήρης nom. pr. IV, 1763. cf. Θήρας.
 Θηροτρόφος. Θηροτρόφω IV, 1561.
 Θησεύς IV, 433. Θησηῖ III, 1100. Θησηά III, 997. Θησεά I, 101.
 Θήσσαι I, 193.
 Θιγγάνω. Θίγεν I, 842. IV, 931. 1013.
 Θίν. Θίνα I, 967. Θίνας IV, 1384.
 Θνήσκω. Θάνε II, 851. 914. 1151. τεθναίην III, 789. Θανέειν I, 443. II, 854. III, 429. 768. Θανέσθαι II, 626. Θνήσκων II, 1096. III, 264. Θανῶν II, 448. Θανούσα III, 703. Θανόντος I, 1350. II, 783. IV, 477. Θανόντι II, 260. Θανόντες IV, 402. τεθνεώτα III, 461. τεθνεώτων III, 748.

- Θνητός.** *Θνητοῖσι* I, 298. 1036. *Θνητῆσιν* IV, 795.
Θοαντιάς I, 637. 712.
Θόας I, 798. IV, 1666. **Θόαντος** I, 621. 718. 829. **Θόαντι** I, 625. IV, 426.
Θοός. *Θοή* I, 1203. *Θοῆς* II, 1045. III, 869. 1152. IV, 857. *Θοῇ* 962. III, 1318. *Θοῆν* I, 111. II, 71. 533. 895. III, 393. 1303. IV, 101. *Θοῶ* II, 106. 831. *Θοόν* I, 641. 743. IV, 201. 1604. *Θοοί* III, 1373. *Θοῶν* III, 1281. 1321. IV, 86. *Θοοῖς* I, 483. II, 79. 1112. IV, 77. 733. 1683. *Θοοὺς* I, 183. *Θοῆσι* II, 300. *Θοᾶ* I, 1270. IV, 779.
Θούρος. *Θούρον* I, 466.
Θοῶς I, 432. III, 516. IV, 878. *Θοώτερον* III, 1406. IV, 314.
Θρασύς II, 118. III, 653. *Θρασύν* I, 341. 1046. 1316. *Θρασέες* III, 687. *Θρασέεσσι* I, 100.
Θρεπτήρια I, 283.
Θρηῖκιος I, 214. IV, 905. *Θρηῖκίου* II, 427. IV, 1484. *Θρηῖκιοιο* I, 1300. *Θρηῖκιον* I, 1110. *Θρηῖκίη* I, 602. *Θρηῖκίης* I, 29. 795. 799. 826. 1113. *Θρηῖκίην* I, 614. *Θρηῖκίοις* I, 954.
Θρηῖξ I, 678. *Θρηῖκι* I, 24. *Θρηῖκες* I, 632. *Θρηῖκων* IV, 288. *Θρηῖκῶν* I, 821. 923. *Θρηῖξι* IV, 320. *Θρηῖκεσιν* II, 238. *Θρηῖκας* I, 637.
Θρήκη. *Θρήκης* I, 213.
Θριγκός III, 217.
Θρινακίη. *Θρινακίης* IV, 965. 994.
Θρόνος. *Θρόνου* III, 48. 439. 455. *Θρόνον* III, 44. *Θρόνοις* IV, 697. 719.
Θρόος III, 743. IV, 1173. *Θρόου* I, 697.
Θρώσκω. *Θόρε* I, 1296. II, 118. IV, 1310. *Θόρον* IV, 81. *Θορούσα* IV, 770. *Θορόντες* IV, 487.
Θρωσμός. *Θρωσμοῦ* III, 199. *Θρωσμοῦς* II, 824.
Θυάδες *Θυάσιν* I, 636.
Θυγάτηρ. *Θυγατρὸς* I, 813. III, 302. IV, 1094. *Θυγατρὶ* IV, 1297. *Θυγατέρα* II, 947. IV, 897. 1498. *Θύγατρα* IV, 591. *Θύγατερ* III, 11. *Θύγατρες* II, 711. III, 247. IV, 1149. 1323. 1358. 1599. *Θυγατρῶν* I, 230. III, 602. IV, 971. *Θυγατέραν* IV, 10.
Θύελλα IV, 1232. *Θύελλαι* I, 1016. IV, 787. 834. *Θυέλλαις* IV, 1567. *Θυέλλας* I, 107. IV, 586.
Θυηλή. *Θυηλὴν* I, 420. IV, 247. *Θυηλαῖς* I, 361. 1140. IV, 1729. *Θυηλᾶς* II, 156. 527. 1194. III, 191.
Θυηπολίη. *Θυηπολίης* I, 967. 1121. *Θυηπολίην* IV, 702. *Θυηπολίησιν* IV, 995.
Θυιάς. *Θυιάσιν* I, 636.
Θυμαίνω. *Θυμαίνεσκον* III, 1326.
Θυμαλγής. *Θυμαλγέα* III, 337.
Θυμηδής. *Θυμηδέος* I, 836. IV, 806. *Θυμηδέα* IV, 381. *Θυμηδὲς* I, 249. 663. IV, 1600. *Θυμηδεῖς* III, 812.
Θυμῆρες I, 705. 714.
Θυμοβόρος. *Θυμοβόρους* IV, 1666.
Θυμός I, 44. II, 50. 97. 561. 878. III, 383. 396. 511. 515. 520. 688. 724. 948. 1009. 1084. 1131. 1141. IV, 23. 53. 249. 1061. 1126. 1592. *Θυμοῦ* I, 979. II, 253. III, 790. *Θυμῶ* I, 817. II, 1219. III, 451. 551. 700. 787. IV, 1047. 1088. 1111. 1748. *Θυμόν* I, 299. 765. 901. 1233. 1256. 1289. II, 306. 761. 772. 863. III, 21. 98. 234. 290. 301. 612. 634. 695. 866. 897. 1350. IV, 8. 233. 472. 914. 1292. 1628.
Θυμοφθόρος. *Θυμοφθόρον* I, 803. *Θυμοφθόρα* III, 807.
Θυνητῖς. *Θυνητῖδος* II, 350. 548.
Θυνιάς. *Θυνιάδος* II, 485. 673.
Θυνίς. *Θυνίδι* II, 460.
Θυνοί II, 529.
Θύνω. *Θύνον* III, 1155. *Θύνει* II, 327.
Θύος. *Θύη* IV, 1217. *Θύειν* I, 437. II, 717. III, 65. IV, 1188. *Θυέεσσι* I, 353. 860. III, 846. IV, 246.
Θύρα. *Θυράων* II, 44. III, 322. *Θυρέων* IV, 41. *Θύρας* III, 645.
Θύραζε II, 198. 488. 1021. III, 268. 455. 869. IV, 751.
Θύσανον. *Θυσάνων* IV, 1146.
Θύω. *Θύεν* III, 685. *ἔθυεν* III, 755.
Θυώδης. *Θυώδεος* I, 307. III, 839. 1013. *Θυώδει* III, 224. 867.
Θῶκος. *Θῶκον* I, 667. III, 11.
Θώρηξ. *Θώρηκα* III, 1226.
Θωρήσσω. *Θωρήξεσθαι* IV, 1000.

I.

- Ἰαίνω.** *ιαίνων* II, 306. *ιαινεται* II, 739. *ιαινέτο* II, 162. III, 1019. *ιαινόντο* IV, 1096. *ιάνθη* II, 639. IV, 24. 1591. *ιαινομένη* III, 1021. *ιαινομένην* III, 726. *ιαινομένους* IV, 1168. *ιανθείς* IV, 914. 1457. 1756.
- Ἰάλλω.** *ιαλλεν* I, 194. II, 183. IV, 846.
- Ἰάονες** I, 959. 1076.
- Ἰαωλκός** III, 1091. *Ἰαωλκόν* III, 1114.
- Ἰαπετιονίδης** III, 1087.
- Ἰάπετος.** *Ἰαπετοῖο* III, 866.
- Ἰάπτω.** *ιάψει* II, 875.
- Ἰαύω.** *ιαυον* IV, 137. *ιαύειν* IV, 795.
- Ἰάχω.** *ιαχεν* I, 525. 1814. III, 1371. IV, 130. 581. *ιαχον* II, 573. III, 1370. *ιάχησεν* IV, 592. 640. *ιάχησαν* II, 96. IV, 206. *ιάχοντος* I, 1240. 1260.
- Ἰδαῖος.** *Ἰδαίω* III, 134. *Ἰδαίης* I, 1128. *Ἰδαίην* I, 930. *Ἰδαῖοι* I, 1129. *Ἰδαίοισιν* II, 1236.
- Ἰδας** I, 151. 462. 485. 1044. II, 880. III, 516. 556. 1170. 1252.
- Ἰδεω** I, 470.
- Ἰδμων** I, 139. 436. 475. *Ἰδμονος* I, 449. II, 850. *Ἰδμονα* II, 816.
- Ἰδρεία.** *ιδρείη* II, 72.
- Ἰδρις.** *ιδριν* II, 871.
- Ἰδρύω.** *ιδρυον* IV, 1550. *ιδρυσαν* I, 1121. *ιδρύσας* IV, 1346. *ιδρύνθησαν* IV, 723. *ιδρυνθεῖεν* IV, 532. *ιδρύσαντο* I, 959. IV, 1691.
- Ἰδρώς** I, 1261. II, 663. *ιδρῶ* II, 87. IV, 656.
- Ἰδρώω.** *ιδρώοντα* IV, 1284.
- Ἰερεὺς.** *ιερεῖς* II, 526. IV, 259.
- Ἰερεύω.** *ιερευσόμενοι* II, 1170.
- Ἰερόν** I, 960. 1092. II, 653. 807. IV, 1218. *ιερά* II, 486. 523. 532. 1175. IV, 651. *ιεροῖσιν* I, 1133. II, 158.
- Ἰερός** II, 1173. *ιερή* I, 1019. IV, 991. 1268. 1758. *ιερῆς* I, 1109. III, 533. IV, 458. *ιερήν* II, 687. III, 1135. IV, 505. *ιερῶ* II, 699. IV, 1139. *ιερόν* I, 1119. 1282. II, 182. 515. 1016. III, 915. IV, 100. 123. 134. 262. 331. 423. 614. 1019. 1153. 1396. 1414. 1417. 1428. *ιεροὶ* III, 165. *ιερά* I, 433. II, 1268.
- Ἰζάνω.** *ἰζανεν* III, 50. *ἰζανον* I, 532. IV, 694.
- Ἰζω.** *ἰζε* I, 1088. III, 1159. IV, 173. 720. *ἰζον* I, 653. II, 36.
- Ἰήϊος.** *Ἰήϊε* II, 712.
- Ἰήλεμος.** *Ἰήλεμον* IV, 1304.
- Ἰημι.** *ἰησιν* I, 1269. II, 356. 973. III, 141. IV, 290. *ἰει* IV, 634. *ἰεσαν* IV, 729. 903. 911. *ἦκε* I, 622. II, 466. 915. 1036. 1043. III, 284. 587. 959. IV, 79. 874. 1602. 1757. *ἔηκεν* II, 274. *ἰετο* I, 174. 1218. III, 808. IV, 391. 725. *ἰεντ'* (*ἰεντο*) IV, 1005. *ἰεῖς* III, 1210. IV, 634. *ἰεῖσα* IV, 731. *ἰέμενος* III, 333. *ἰεμένον* II, 73. *ἰεμένοιο* III, 371. IV, 793. *ἰέμενον* II, 953. *ἰεμένη* I, 314. III, 890. *ἰεμένην* IV, 1148. *ἰέμενοι* I, 738. 923. III, 1389. *ἰεμένοισι* II, 248. 430.
- Ἰηπαιήων.** *Ἰηπαιήονα* II, 702.
- Ἰησονίη** I, 988. *Ἰησονίης* I, 960. *Ἰησονίην* I, 1148.
- Ἰήσων** I, 8. 349. 409. 534. II, 122. 211. 491. 871. 1158. 1281. III, 2. 66. 439. 556. 1147. 1194. 1246. 1363. IV, 79. 107. 165. 170. 393. 454. 489. 1083. 1331. 1701. *Ἰήσωνι* I, 206. III, 28. 143. IV, 1122. *Ἰήσωνα* I, 232. 1330. III, 357. 474. 922. IV, 63. 352. 1152.
- Ἰθύνω** IV, 1107. *ἰθυνη* I, 753. *ἰθύνειν* II, 868. 897. *ἰθύνοντας* I, 323. *ἰθύνοντο* I, 168. *ἰθύνεσθε* IV, 1580.
- Ἰθυνητήρ** IV, 1260. *ἰθυνητῆρι* IV, 209.
- Ἰθύς** I, 1032. II, 100. 254. III, 283. IV, 698. 1583. *ἰθείης* IV, 1202. *ἰθεῖαν* IV, 1100. *ἰθείας* II, 1027. IV, 1179.
- Ἰθύω.** *ἰθύσειεν* II, 950. III, 629. 652. *ἰθύσαι* III, 1060.
- Ἰκάνω** III, 987. IV, 1775. *ικάνει* I, 1258. III, 721. 1402. *ικάνομεν* II, 1277. III, 84. 387. 980. IV, 1566. *ἰκανεν* I, 40. 115. 179. 318. 785. II, 456. III, 350. *ικάνετον* II, 53. *ικάνειν* I, 639. IV, 347. *ικάνεται* IV, 85.
- Ἰκελος** I, 781. IV, 1368. 1680. *ἰκέλη* II, 600. III, 664. IV, 877. 1737. *ἰκελον* III, 227. 855.

- IV, 185. ἔκελοι I, 1027. Π, 668. IV, 999. 1393. ἔκειλαι I, 636.
- Ἐκεσίη. ἔκεσίην IV, 1043. ἔκεσιάων IV, 709.
- Ἐκέσιος. ἔκεσιον Π, 215. 1132. ἔκεσιοιο IV, 858. 700.
- Ἐκέτης III, 987. ἔκέται Π, 1132. IV, 703. ἔκέτησι III, 987. IV, 694. ἔκέτας Π, 1132.
- Ἐκέτις IV, 743.
- Ἐκμαίνω. ἔκμαίνοντο IV, 1066. ἔκμαίνοιτο III, 847.
- Ἐκμάς. ἔκμάδα III, 858. ἔκμάδας IV, 680.
- Ἐκμαῖος. ἔκμαίοιο Π, 522.
- Ἐκριόφιν I, 566. IV, 80. 1663.
- Ἐκω. ἔξεν III, 275. ἔξον IV, 184. 661. 1396. ἔξεο IV, 1706. ἔξετο I, 12. 709. 1244. Π, 1213. III, 675. 1356. IV, 48. 879. 968. 994. ἔκόμεσθα III, 311. 896. ἔκοντο I, 185. 211. 608. 925. 1298. Π, 549. 728. 1001. 1260. III, 213. 1125. IV, 123. 504. 564. 1234. 1516. ἔξομαι IV, 378. ἔξεαι III, 1073. ἔξηαι III, 944. 1069. 1109. 1122. ἔξηται I, 661. 874. Π, 1201. III, 904. 911. 1135. IV, 243. 436. 811. ἔκώμεσθα IV, 98. 1419. ἔκησθε I, 684. Π, 350. ἔκωνται I, 969. IV, 769. 821. ἔκοίμην Π, 442. III, 537. ἔκοιτο I, 1242. Π, 453. 667. ἔκώμεσθα Π, 1066. ἔκοισθε III, 267. 900. ἔκοιντο I, 823. Π, 1174. ἔκέσθαι I, 892. 904. 1031. Π, 891. 1092. 1141. 1167. III, 339. 775. 908. 1342. IV, 33. 415. 1236. 1570. 1678. 1768.
- Ἐλαδὸν IV, 240.
- Ἐλάομαι. ἔλάεσθαι Π, 847. IV, 479. ἔλάσσηαι III, 1037. Cf. ἔλημι.
- Ἐλάσκομαι. ἔλάσκονται III, 1140. IV, 1730. ἔλάξονται Π, 808. ἔλάξασθαι I, 1093.
- Ἐλήκω. ἔλήκοις Π, 708.
- Ἐλημι. ἔληθι Π, 693. ἔλαθι IV, 1014. 1600. ἔλατε IV, 984. 1333. 1411. 1773.
- Ἐλισσος. ἔλισσον I, 215.
- Ἐλλομαι. ἔλλόμενος Π, 27. 1249. ἔλλόμενον I, 129. ἔλλομένοις I, 329.
- Ἐλνυρικός. ἔλνυρικοιο IV, 516.
- Ἐλύεις. ἔλύεντος Π, 823.
- Ἐλύς. ἔλύος I, 10. IV, 676. ἔλύι Π, 819.
- Ἐμᾶς. ἔμάντεσιν IV, 890. ἔμασι Π, 67. ἔμάντας Π, 52. 63.
- Ἐμάσθλη. ἔμάσθλην III, 871. 1153.
- Ἐμβράσιος. ἔμβρασίης I, 187. ἔμβρασίοισι Π, 866.
- Ἐμβρος. ἔμβρον I, 924.
- Ἐμείρω. ἔμείρουσα I, 779. ἔμερθεῖς Π, 117. IV, 1738.
- Ἐμερόεις. ἔμερόεντα IV, 1197. ἔμερόεσσα IV, 40. ἔμερόεν III, 685. 1024.
- Ἐμερος III, 653. ἔμερον I, 850. IV, 429.
- Ἐμερτός. ἔμερτή IV, 565. ἔμερτήσιν Π, 954. ἔμερτοῖσιν Π, 939.
- Ἐνα conjunctio, c. conj I, 100. 908. II, 56. 316. 1095. III, 608. IV, 60. c. opt. I, 369. 382. 797. 822. II, 190. 265. 558. III, 820. 826. IV, 364. 1291. 1469. c. opt. et conj. I, 659. Adverbium II, 735. 1240. III, 40. 680. 787. 981. 1092. 1290. IV, 115. 517. 574. 655. 1330. 1450. 1751.
- Ἐνδάλλομαι. ἔνδάλλεται Π, 545. ἔνδάλλετο III, 453. ἔνδάλλοτο I, 1297. III, 812.
- Ἐνδοί. ἔνδων Π, 966.
- Ἐνίον III, 763.
- Ἐξίων. ἔξιονα III, 62.
- Ἐξύς. ἔξύος IV, 1349. ἔξύας IV, 949. 1611.
- Ἐοβολέω. ἔοβολήσας IV, 1440.
- Ἐοδόκη. II, 681. ἔοδόκης III, 279. ἔοδόκην III, 156.
- Ἐόνιος. ἔονίοιο IV, 308. 982. ἔονίην IV, 289. 632.
- Ἐὸς IV, 1531. ἔὸν IV, 1508. III, 279. ἔῶ II, 914. ἔοϋς I, 1205. II, 1049. ἔων I, 132.
- Ἐὸς. ἔῆς I, 192. ἔῆ I, 384.
- Ἐότης. ἔότητι I, 130. III, 545. 786. 1116. IV, 360. 1032.
- Ἐουλοί I, 972. ἔούλους Π, 43. 779. III, 519.
- Ἐπνεύς. ἔπήεσσι III, 1274.
- Ἐπποδάμεια I, 754.
- Ἐππολύτη II, 788. 999. ἔππολύτης II, 779.
- Ἐππος III, 1259. IV, 1365. 1377. ἔππων II, 1237. 1240. ἔππον IV, 1604. ἔπποι I, 1158. ἔππων I, 147. III, 1235. IV, 86. 224.

Ἰπποῖς III, 233. 1193. 1243. IV, 220. Ἰππους I, 755. II, 1178.
 Ἰκποτάδης. Ἰκποτάδην IV, 819.
 Ἰκπότης. ἰκπότῳ IV, 778.
 Ἰκπουρίς. ἰκπουρίδες IV, 1712.
 Ἰρά I, 418. ἰροῖς III, 1214.
 Ἰρεύομαι. ἰρεύσαντο II, 302.
 Ἰρίς II, 286. 298. 367. 432. IV, 753. 770. Ἰρίν II, 963. Ἰρί IV, 757.
 Ἰρος. Ἰρον I, 72. 74.
 Ἰρός. ἰρόν IV, 1691. ἰρήν IV, 531.
 Ἰς. ἴνας II, 826. III, 768.
 Ἰσάζω. ἰσαζέμεν III, 1045.
 Ἰσθμῖος. Ἰσθμῖον III, 1240.
 Ἰσθμός I, 938. ἰσθμόν I, 947.
 Ἰσκω. ἰσκειν I, 834. II, 240. 1196. III, 396. 439. 484. 555. 938. IV, 92. 410. 1586. ἰσκον IV, 1718.
 Ἰσμηνός. Ἰσμηνοῖο I, 537.
 Ἰσόθιος IV, 1513.
 Ἰσος I, 774. IV, 1449. ἴσων I, 972. II, 581. III, 345. 735. IV, 384. ἴσην III, 207. ἴσα II, 1255. IV, 1246.
 Ἰσοῦμαι III, 1108.
 Ἰσοφαρίζω. ἰσοφαρίζεις I, 482. ἰσοφαρίζοι II, 1206.
 Ἰσσα IV, 565.
 Ἰστημι. ἰστησιν III, 532. ἵστασαν IV, 1187. εἰστήκει IV, 1681. στή I, 320. 673. στήσαν II, 265. ἕστασαν III, 238. ἕσταν II, 102. III, 40. 215. IV, 1314. 1350. στάν II, 683. στήσαι II, 907. ἕστηώς II, 49. 193. ἕστηώτας III, 1384. ἕστηοῖα III, 878. IV, 163. 959. στάντε II, 86. ἵστατο II, 21. 491. III, 127. ἵσταντο I, 1223. ἕστήσαντο II, 701. 1172. ἕσταθεν IV, 1330. ἵστασε III, 1. στήσασθε II, 16. ἰσταμένος I, 1268. στησάμενοι I, 538. 927. 967.
 Ἰστίον. ἰστία I, 926. II, 1108. 1229. 1262. IV, 1632.
 Ἰστοβοεύς. ἰστοβοῖα III, 1318.
 Ἰστοδόκη. ἰστοδόκης II, 1263.
 Ἰστός. ἰστώ I, 329. ἰστόν I, 392. 563. 1201. II, 1262. IV, 1633.
 Ἰστρος IV, 325. Ἰστροῖο IV, 302.
 Ἰστροφ IV, 309. Ἰστρον IV, 284.
 Ἰστωρ IV, 248. ἰστορε I, 88.
 Ἰσχανάω. ἰσχανόωντο II, 864.
 Ἰσχάνω. ἰσχανε I, 902. III, 612. IV, 108.
 Ἰσχω II, 225. IV, 1357. ἰσχει IV,

1655. ἰσχομέν II, 880. IV, 204. ἰσχε IV, 147. ἰσχειν IV, 1723. ἰσχέμεν II, 390. ἰσχοντα IV, 1536. ἰσχεταί III, 344. ἰσχεο II, 22. IV, 395.
 Ἰτέα. ἰτέης IV, 1428. ἰταί III, 201.
 Ἰτυμονεύς. Ἰτυμονῆα I, 1046. II, 105.
 Ἰτωνίς. Ἰτωνίδος I, 551.
 Ἰφθίμος I, 119. ἰφθίμον I, 225. ἰφθίμην IV, 897. Ἰφθίμοι I, 484.
 Ἰφιάς I, 312.
 Ἰφικλος I, 45. 201. Ἰφίκλοις I, 121.
 Ἰφινόη I, 703. 709. 788. Ἰφινόην I, 702.
 Ἰφικτος I, 86. 207. Ἰφικτον II, 115.
 Ἰχθύες I, 573. ἰχθύει I, 1041.
 Ἰχνεύω. ἰχνεύοντες II, 279.
 Ἰχνία I, 575. 741. III, 447. 1289. IV, 1378. 1463.
 Ἰχνος III, 1263. 1396. ἰχνεσι I, 184.
 Ἰχώρ IV, 1679. ἰχῶρα III, 853.
 Ἰωγή. ἰωγήν IV, 1640.
 Ἰωή I, 1136. III, 708. ἰωῆ IV, 1628. ἰωήν I, 1299.
 Ἰωλκίς. Ἰωλκίδα I, 572.
 Ἰωλκός. Ἰωλκού I, 906. Ἰωλκόν III, 2. 89. 1109. 1135. IV, 1163.

K.

Κάγνανα I, 1182. III, 272.
 Καγχαλάω. καγχαλάσκει IV, 996. καγχαλώων III, 286. καγχαλώοντι III, 124.
 Καδμείας. Καδμείαισιν III, 1095.
 Κάδμος III, 1179. 1186. Κάδμοιο IV, 517.
 Κάζω. ἐκέκαστα I, 101. 153. II, 867. III, 586. κεκάσθαι III, 1007. κεκασμένον II, 816. κεκασμένα IV, 1585.
 Καθάπερ II, 173.
 Καθαρός. καθαρῶσιν III, 1202.
 Καθάριστος. καθάρσιον IV, 708.
 Καθέξομαι. καθέξαι II, 202. III, 566.
 Καθίζω. καθίζον III, 577. καθίσασατο II, 947. IV, 278. 1219.
 Καθύπερθεν I, 405. 924. 928. 1237. 1306. II, 159. III, 581. 1209. IV, 705. 1379.

Καί *passim*. καὶ δὲ I, 185. 706. 715. 720. 849. 881. II, 8. 191. 425. 439. 813. 986. 1017. 1205. III, 18. 66. 392. 697. 900. 1051. 1059. 1256. IV, 720. 766. 998. καὶ δὲ I, 934. 1120. 1161. II, 144. 266. 759. 936. 1030. 1097. 1246. III, 95. 400. 646. IV, 247. 1423. 1588. 1675. καὶ δὲ τοι II, 841. καὶ μὲν IV, 979. καὶ μὴν I, 69. 146. 161. 199. III, 125. καὶ ὅα I, 655. 782. II, 640. 921. III, 119. 223. 448. 606. 1153. 1185. 1217. 1306. IV, 643. 918. 939. 1593. καὶ τε I, 1105. III, 389. 447. 717. III, 815. 1243.

Καίνυμαι. ἐκαίνυντο I, 138.

Καινελίδης I, 58.

Καινεύς. **Καινία** I, 59.

Καίρεδς. **καίρεδν** I, 382.

Καίω. καίον I, 435. II, 700. καῖεν IV, 748. καίειν II, 1275. καίαν I, 588.

Κακείθεν IV, 1731.

Κακείνος IV, 1441. κακείνω I, 972. κακείκους I, 83. κακείνα I, 996.

Κακόμαντις. κακόμαντι III, 936.

Κακοφρέκτης. κακοφρέκτῃσιν III, 605.

Κακός II, 895. κακά I, 1064. 1269.

1337. IV, 450. 1081. κακὸν I,

251. 258. 291. 809. II, 172. 222.

339. 1189. III, 64. 129. 527.

637. 784. 1135. 1162. IV, 242.

739. 744. 1081. 1669. κακὴ I,

661. κακῆς III, 430. κακῇ II,

266. 116. 233. 749. III, 470. 702.

κακῆς I, 279. II, 22. 475. 623.

889. κακά I, 1176. III, 800.

κακῶν I, 82. 255. III, 771. 997.

IV, 229. κακοῖς I, 445. II, 222.

κακάς IV, 414.

Κακότης. κακότητος I, 296. III,

608. 1127. IV, 1259. κακότητι

II, 410. 1131. 1140. III, 95.

423. 476. κακότητα I, 692. 796.

II, 1161. III, 182. IV, 15.

Κακοφραδής. κακοφραδές III, 936.

Κακώτερος. κακώτερον III, 421.

κακώτερον III, 79. 910. 1082.

Κάλαϊς I, 24. II, 282.

Καλαμητόμος. καλαμητόμον IV,

987.

Καλαύρεια. **Καλαυρείαν** III, 1243.

Καλαύραψ. καλαύραψ II, 33. IV,

974.

Καλέω. καλέουσιν I, 941. 1068.

1221. II, 361. 506. 671. 910.

III, 559. 1090. 1341. IV, 175.

312. κάλει IV, 843. ἐκάλει III,

48. κάλεσκε IV, 1514. καλέεσκον

III, 1099. κάλεσσα I, 666. IV,

807. ἐκάλεσαν I, 520. καλέων

IV, 1703. καλέονσα IV, 146.

καλέοντες II, 297. IV, 284. κα-

λέειν I, 713. καλέεσθε IV, 1413.

καλέονται IV, 115. 552. 860. κα-

λέοντο IV, 1149. κεκλήσθαι I,

1128. καλεσσαμένη I, 848. IV,

1114. καλέεσθαι III, 845. IV,

798.

Καλιά. καλιῇ I, 170. IV, 1095.

Καλλίναος. καλλινάοιο I, 1228.

Καλλιόπη I, 24.

Καλλιστος. καλλίστη IV, 1758.

καλλίστην IV, 1763. κάλλισται

II, 41.

Καλλίχορος. καλλιχόροιο II, 904.

καλλίχορον II, 909.

Κάλλος. κάλλεος III, 117. κάλλε

I, 1230. III, 444.

Καλός I, 954. III, 958. 960. κα-

λῶ IV, 58. καλὸν I, 778. II,

702. 713. 869. III, 725. 833.

992. IV, 170. 306. 313. καλὴ

II, 919. καλῆς I, 789. καλὴν I,

825. IV, 892. καλαί IV, 1411.

καλὰ I, 578. 879. II, 682. III,

898. 1105. IV, 45. 431. 1300.

1302.

Κάλπις. κάλπιδι I, 1207. κάλπιν

I, 1234. II, 659.

Καλύβη. καλύβῃσι I, 775.

Καλυδών. **Καλυδῶνος** I, 190.

Καλύπτρη. καλύπτρης I, 760. κα-

λύπτρην III, 445. 834. IV, 473.

Καλύπτω. ἐκάλυπτεν III, 748.

ἐκάλυψεν IV, 1362. ἐκάλυψαν

II, 1072. IV, 1350. καλύψει

II, 892. καλύψει I, 1292. καλύ-

ψας I, 218. καλύψαντες, I, 434.

καλυψάμενος I, 264. καλυψα-

μένη IV, 466. καλυψάμενοι IV,

1294.

Καλυψώ IV, 573.

Κάλως II, 725. κάλωας I, 566.

1277.

Καματηρόν II, 87.

Κάματος. καμάτου III, 274. κα-

μάτοιο I, 104. 1271. 1353. II,

430. IV, 37. 1584. καμάτω II,

47. 673. III, 289. κάματος II,

1008. III, 961. IV, 1. καμά-

των II, 1007. IV, 364. 1820.
1776. καμάταισιν II, 214. IV,
384. 993. 1276. 1374. 1483.
Κάμμορος. κάμμορος IV, 1318.
Κάμνω. ἔκαμεν IV, 1328. 1854.
κάμω I, 111. III, 230. 340. κά-
μου IV, 424. κάμοι II, 471.
κάμοιεν III, 81. κάμῃσιν I, 1247.
καμέειν I, 19. καμόντα I, 1322.
II, 484. καμόντας IV, 655. κα-
μόντων II, 1275. κεκμηότα III,
234. IV, 116. κεκμηότας IV,
1459. κεκμηότες III, 1341. κά-
μεσθε IV, 1321. ἔκαμοντο II,
718. καμέσθαι III, 580.
Κάμπτω. ἔκαμψεν I, 1174. IV,
116.
Κάμπυλα II, 592.
Καναστράνη. Καναστράνην I, 599.
Καναχέω. κανάχησεν IV, 907.
Καναχηδὰ III, 71.
Κάνθος I, 77. IV, 1467. Κάνθον
IV, 1497. Κάνθε IV, 1485.
Κανών. κανόνεσαι I, 724.
Καπνιάω. καπνιάωσιν II, 131.
Καπνός. καπνοῖο IV, 140. καπνῶ
I, 858. II, 134. 1008. III,
1291. IV, 927.
Κάπριος II, 820. καπρίου II, 830.
κάπριον I, 126.
Κάραμβις. κάραμβιν II, 361. 943.
IV, 300.
Κάρη I, 427. 739. 1312. III, 151.
705. IV, 164. 663. 1294. 1543.
Κάρηαρ. κάρηατος I, 1084. III,
1017. IV, 1314. κάρηατι III,
834. κάρηασιν II, 582. III,
1398.
Κάρηνα I, 513. III, 161.
Κάρος II, 203.
Κάρπαθος IV, 1636.
Καρπάλιμος. καρπαλίμοις III,
280.
Καρπαλίμως II, 547. 901. III,
450. 573. IV, 47. 457. 659.
Καρπός. καρποῖο II, 1003. καρ-
πὸν I, 882. 1142.
Καρτερός. καρτερόν II, 784. καρ-
τερά III, 1291.
Κάρτος II, 77. κάρτει II, 334. 559.
III, 507. 520. 850. 1262. IV,
273.
Καρτύνω. καρτύναντες II, 332.
ἔκαρτύναντο I, 510. II, 1087.
Κάρφεα III, 291. 295.
Κάρφω. κάρφεται IV, 1094.

Καρχαίος IV, 1442. καρχαίος.
III, 1058.
Κασιγνήτη II, 326. 817. II, 288. III,
535. κασιγνήτης II, 969. III,
693. IV, 460. 734. κασιγνήτην
I, 46. III, 249. 310. 668. 774.
IV, 684. κασιγνήτησι IV, 824.
κασιγνήτας IV, 780. 839.
Κασιγνήτος IV, 407. κασιγνήτοιο
II, 780. IV, 876. 1478. κασιγνή-
τοι II, 1162. III, 1126. κασιγνή-
των III, 817. 914. κασιγνήτοις
I, 167. 817. IV, 72. κασιγνήτους
III, 825.
Κάσπιος. Κάσπην III, 859.
Κάστωρ II, 62. 102. Κάστορα I, 147.
IV, 589.
Κατὰ α gen. I, 155. 1261. II, 427.
III, 70. 1022. 1265. IV, 158. 315.
444. 510. 640. 656. 842. 913.
1328. 1525. 1596. 1602. 1706. α.
acc. I, 2. 8. 247. 299. 333. 371.
372. 382. 429. 575. 621. 660. 839.
II, 111. 497. 754. 772. 822. 992.
997. 1035. 1159. III, 113. 168.
176. 189. 324. 431. 534. 639. 684.
754. 778. 810. 874. 927. 1054.
1218. 1238. 1241. 1333. 1354.
IV, 360. 363. 414. 473. 839. 966.
970. 1002. 1063. 1218. 1321. 1647.
1771.
Καταβάλλω. κάββαλε II, 34. III,
1308. IV, 188. καδδὲ — βάλε III,
154.
Καταβλώσκω. καταβλώσκοντι IV,
227. καταβλώσκοντας I, 322.
Καταβρώσκω. καταβρώξασαι II,
271.
Κατάγω. κατάγει II, 754. κατή-
γαγε I, 31.
Καταδαρθάνω. κατέδαρθεν II,
1229.
Καταέννυμι. καταειμένος I, 939.
καταειμέναι III, 830.
Καταθνήσκω. κάτθανε II, 834.
III, 796.
Καταιβάτις II, 353. III, 160. 690.
Καταΐγδην I, 64.
Καταΐξ I, 1203. καταΐξες III, 1376.
Καταΐσσω. καταΐσσουσai II, 224.
Κατακλάω. κατὰ — ἐκλασεν IV,
1078.
Κατακλίνω. κατακέκλιται II, 734.
Κατακλύζω. κατὰ — ἐκλυσεν IV,
1283.
Κατακνώσσω. κατακνώσσουντα III,
690.

Κατακταίζω. κατακταίω III, 136.

Κατακτείνω. κατέκτα I, 1043.

Καταλαμβάνω. κατέλλαβε II, 1087.

Καταλέγω. κατέλεξε IV, 730. 800. κατάλεξον II, 1137. καταλέξαι I, 984.

Καταλείπω. κάλλιπεν I, 11. 105.

IV, 5. 29. 434. κάλλικον I, 559.

II, 766. 994. III, 1233. κατὰ — λυπόντες I, 1144.

Καταλώφω. κατελώφεεν III, 616.

Κατανάσσω. κατενάσσατο II, 520. 906. κατένασθεν I, 91.

Κατανίσσομαι. κατανίσσεται II, 976.

Κατέντης. κατέντη I, 876.

Καταντικρόν II, 624.

Καταπέφνω. κατέπεφνε II, 112. IV, 1438.

Κατάπιπτό. κάππευε IV, 1688.

Καταπρέμνω. κατεπρήνεν I, 265.

Καταπρολείπω. καταπρολιπών III, 1164.

Καταπροχέω. καταπροχέουσα III, 1118.

Καταρδέω. κατὰ δ' ἔρρεν IV, 1703.

Καταρδέζω. καταρδέξασα IV, 687.

Καταρρύγω. κατερρύγησεν III, 1132.

Καταρύνω. κατήρυνον I, 932.

Κατασπέρχω. κατασπέρχοντος II, 930.

Καταστάζω. καταστάξαντος III, 851.

Καταστεφής. καταστεφές III, 220.

Κατατίθημι. κάτθετο III, 867.

Καταυγάζομαι. καταυγάζσαντο IV, 1248.

Κατανύθω. I, 1346. II, 16. 776. IV, 1298. 537. 916. 1409.

Καταφαίνομαι. καταφαίνετο IV, 1231.

Καταφέρω. κατένεικεν II, 576.

Καταφθίω. καταφθίσθαι III, 767.

καταφθιμένω I, 718. III, 783. 1273.

Καταφλέγω. καταφλέξαι IV, 392.

Καταχέω. κατὰ — ἔχευα IV, 367.

κατὰ — χεῦεν IV, 33. κατεχεύατο IV, 25.

Καταχείριον I, 1189.

Καταχθόνιος. καταχθονίης IV, 1413.

Καταψήζω. καταψήζων III, 1102.

Κατείβω. κατείβετο III, 290. 1131.

Κατελύω. κατελύσαντε III, 206.

Κάτειμι. κατήϊσαν II, 814.

Κατεναντία II, 1115.

Κατεναντίον II, 350.

Κατερείπω. κατήριπεν IV, 1686.

Κατερέφω. κατερέφεται II, 1074.

Κατερητύω. κατερήτυεν I, 494.

Κατερυκα. κατέρυκε II, 287. III, 682. IV, 1003.

Κατερύω. κάδδ' — ἐρυσοάμενοι II, 931.

Κατέρχομαι. κατήλυθον I, 1274. IV, 329. 1684. κατερχομένοις

IV, 502. κατερχομένους IV, 1640.

Κατευκηλέω. κατευκηλήσε IV, 1059.

Κατευνάζω. κατὰ δ' εἵπασε I, 1155.

Κατεφάλλομαι. καταπάλλμενον II, 583.

Κατέχω. κατὰ — ἔχε II, 740. κατείχετο IV, 1249. κατασχομένη

III, 123.

Κατηλυσίη. κατηλυσίη IV, 886.

Κατημύω. κατημύουσιν III, 1400. κατήμυσαν II, 862.

Κατήορον II, 1040.

Κατηρεφές II, 593.

Κατηφαίη III, 1402. IV, 594. κατηφείην IV, 205.

Κατηφέω. κατηφήσας II, 443. κατηφήσαντες II, 888.

Κατηφής. κατηφές I, 267. III, 504. IV, 1344.

Κατηφιόω. κατηφιόων III, 123. κατηφιόωντι I, 461.

Κατίσχω. κατίσχει II, 232. III, 57.

Κατολισθαίνω. κατόλισθε I, 390.

Κατομματόν IV, 145.

Κατόπισθε II, 273.

Κατουλάς. κατουλάδα IV, 1695.

Κατόψιοι II, 543.

Κατωμαδόν II, 679.

Κανκάσιος. Κανκασίη III, 242. Κανκασίην IV, 135. Κανκασίων

II, 1247. Κανκασίοισιν III, 852.

Κανκάσος. Κανκάσον II, 1210. III, 1234. Κανύκασον II, 1267.

Κανλιακός. Κανλιακοῖο IV, 324.

Κανλός. κανλοῖσι III, 856. Κάφανρος IV, 1490. Κάφανρον IV, 1496.

Καχλάζω. καχλάζων II, 1266. καχλάζοντος II, 170.

Κε c. ind. praet. I, 103. 204. 492. 1157. 1298. II, 145. 275. 284.

864. 985. III, 1015. 1232. 1234. 1366. IV, 20. 338. 443. 636. 639.

927. 1049. 1267. 1305. 1651. c. ind. fut. I, 416. 663. II, 18. III,

793. 1026. c. opt. I, 244. 297. 339. 357. 603. 701. 725. 765. 836.

897. 1220. II, 57. 171. 225. 230.

415. 539. 809. 974. 1145. 1156.
1205. III, 12. 35. 74. 81. 91. 132.
144. 188. 265. 359. 420. 437. 494.
544. 779. 842. 849. 900. 934. 996.
1044. 1265. IV, 238. 381. 401.
429. 501. 824. 997. 1098. 1103.
1256. 1329. 1388. 1768. ὅς κε
etc. c. ind. fut. I, 417. 424. III,
506. c. conj. II, 13. 55. III, 131.
c. opt. I, 159. II, 950. ὡς κε
vid. Ως.
Κεάζω. κεάσσαι IV, 392. κεάσας,
III, 378. κεάσθη II, 104. IV,
1267.
Κεαρ I, 274. II, 231. III, 56. 551.
641. 760. 954.
Κεδάζω. κέδασσεν II, 1189. κέδα-
σαν II, 1126. III, 1360. κεδάσ-
σαι II, 50. κεδόονται IV, 500.
κέδασθεν II, 135. κεδάστο II,
1112. κεδασθέντων IV, 501.
Κεδάιω. κεδαιόμενος II, 626.
Κεῖθεν I, 597. 867. 922. 1357. II,
351. 369. 914. 1242. III, 777.
IV, 1022. 1214. 1765.
Κεῖμαι. κεῖται I, 333. II, 424. 1215.
κεῖνται I, 940. κείνται IV, 482.
κεῖτο I, 255. 737. II, 818. IV,
1403. 1505. ἔκειτο I, 455. III,
803. IV, 1394. ἔκειντο II, 61.
ἐκείατο IV, 1295. κείσθαι IV,
984. 1530.
Κεῖνος I, 182. III, 785. IV, 1400.
1754. κείνον I, 1292. II, 147.
402. 782. IV, 250. 430. κείνοιο
I, 1320. III, 722. κείνω I, 547.
II, 523. 1097. III, 922. IV, 794.
κείνον I, 154. 958. II, 798. IV,
415. κείνη III, 87. IV, 861. 988.
1134. IV, 1573. κείνης I, 28. 112.
986. 1180. II, 752. III, 29. 550.
IV, 652. 760. 809. 1727. κείνη II,
841. IV, 534. κείνην II, 1189. III,
320. 1098. 1219. IV, 1468. κείνο
I, 278. 726. 1070. 1149. II, 760.
1029. III, 133. 850. 1250. IV,
120. 601. 1153. 1577. 1622. 1689.
κείνοι IV, 342. 1388. κείνα I,
920. II, 66. 1021. 1238. III, 1122.
IV, 481. κείνων II, 853. IV, 488.
657. 1428. 1517. κείνοισι I, 1039.
III, 735. IV, 403. 618. κείνους I,
765. κείνας I, 571. II, 227. III,
325. 1346. IV, 333.
Κεῖρω III, 416. κείρει III, 1389.
κείρετε IV, 1034. κείρε III, 1391.
ἔκερσεν II, 826.

Κεῖς I, 305. 416. 442. 955. 1224.
II, 451. 718. 1223. IV, 832. 1217.
1239.
Κέκλωμαι II, 693. III, 908. κέκλε-
ται I, 716. κέκλετο II, 464. III,
838. IV, 230. 1548. κέκλεο I,
707. κεκλόμενος I, 383. κεκλομέ-
νης IV, 163. κεκλόμενοι II, 493.
IV, 1717. κεκλομένων I, 311. II,
640.
Κεκροπῆ. Κεκροπῆν IV, 1779.
Κεκροπῆθεν I, 95. 214.
Κελαδεινός. κελαδεινὰ III, 532.
Κελαδός. κελαδῶ II, 1067.
Κελάδω. κελάδοντες IV, 133. κε-
λάδοντες I, 501.
Κελαινός. κελαινὴ I, 542. II, 1103.
κελαινῆς IV, 608. κελαινῇ II,
1008. IV, 570. 1631. κελαινὴν
III, 858. IV, 1171. 1402. καλαι-
νόν I, 1262. II, 119.
Κέλευθρος II, 353. 544. III, 160.
637. IV, 501. 861. κελεύθου I,
1241. II, 310. 331. III, 308. κε-
λεύθω I, 184. III, 925. IV, 1007.
κελεύθον I, 1263. II, 416. 1096.
IV, 527. 549. 938. κέλευθοι I,
337. 500. 545. II, 543. 979. κε-
λεύθους III, 533. 952. IV, 328.
589. 732. κέλευθα I, 246. 352.
574. II, 628. IV, 1253.
Κελεύω. ἐκέλευσα II, 484. ἐκέλευ-
σεν II, 1282. κέλευεν IV, 691.
ἐκέλευεν I, 348. κελεύοι III, 195.
κελεύων I, 555. κελευόμενοι III,
1330.
Κέλλω. κέλσαν II, 971. ἔκελσαν
I, 586. 915. II, 751. IV, 453.
κέλσαι I, 1024. II, 1091.
Κέλωμαι IV, 495. κέλονται III, 905.
ἐκέλοντο IV, 1351.
Κελτοὶ IV, 611. Κελτῶν IV, 635.
646.
Κεμάς IV, 12. κεμάδων II, 696.
κεμάδεσσι III, 879.
Κενεός. κενεαὶ II, 445. κενεαῖς III,
126. κενεάς II, 254. III, 1120.
κενεοῖσι I, 285.
Κένταυρος. Κενταύροιο IV, 812.
Κενταύροις I, 42. 60.
Κέντρον. κέντρα IV, 1093. κέντροις
IV, 1615.
Κεραίη. κεραίης IV, 890.
Κεραμός. κεράμω II, 1073.
Κεράννυμι. κερασάμενοι I, 516.
IV, 1128.

- Κεράς. κεράους II, 279. κεραῶν II, 691.
 Κέρας III, 1306. κεράεσσιν I, 431. III, 1297. IV, 1616. κεράσει IV, 978.
 Κεράννιος. Κεραυνή IV, 983. Κεραυνία IV, 519. 576. 1214.
 Κεραυνός. κεραυνῶ I, 510. II, 1211. IV, 597. κεραυνόν I, 731. κεραυνοί IV, 520.
 Κεράω. κέρων I, 1185.
 Κερδαλέος. κερδαλέοισιν III, 426.
 Κέρδιον III, 798.
 Κερδοσύνη. κερδοσύνησιν II, 951.
 Κερεαλήης. κερεαλλέα IV, 468.
 Κερκίς. κερκίδι III, 46. κερκίδα IV, 1520.
 Κέρκυρα. Κέρκυραν IV, 566. 568. 571.
 Κερτομέω. κερτομέεις III, 56. κερτομέουσai III, 663.
 Κερτομή IV, 1727. κερτομίας III, 792.
 Κερτόμιος. κερτομίοισιν I, 486.
 Κερωφός. κερωφόν IV, 573.
 Κευθμός. κευθμῶν III, 1213.
 Κευθμών. κευθμῶνος III, 1290. κευθμῶνα II, 299.
 Κεύθω. κεύσω IV, 1105. κεύθε III, 736. κεύθεται IV, 534.
 Κεφαλή. κεφαλῆς II, 103. 280. III, 763. IV, 1310. 1350. κεφαλῆν IV, 154. 1515. κεφαλαῖς IV, 1406. κεφαλῆσιν II, 1061. 1070. IV, 234. κεφαλὰς I, 1008. II, 563.
 Κηδείη. κηδείη I, 1138. II, 836.
 Κηδεμόνες III, 732. 1274. κηδεμόνων IV, 91.
 Κηδεμονῆες I, 271. κηδεμονῆας I, 98.
 Κήδομαι. κήδετο II, 439. κηδομένη III, 795.
 Κῆδος I, 48. II, 240. 858. III, 692. κήδεα II, 245. III, 578. κηδέων I, 280.
 Κηδοσύνη. κηδοσύνησιν I, 277. III, 462. IV, 1473.
 Κηκίω. κήκιε I, 389. 542. 1262. IV, 929. 1188.
 Κηληθμός. κηληθμῶ I, 515.
 Κῆρ I, 477. II, 258. III, 446. 492. κῆρ II, 116. III, 702. κῆρα II, 487. κῆρες I, 690. IV, 1485. κῆρας IV, 1665.
 Κῆρινθος. Κῆρινθον I, 79.
 Κῆρυξ. κῆρυκα I, 641. IV, 1114. κηρύκεσσιν IV, 435. κῆρυκας IV, 417.
 Κῆτος. κήτεος IV, 1614. κήτεσι III, 1395.
 Κηφεύς I, 161.
 Κιανίς. Κιανίδος I, 1177.
 Κιανὸς I, 1354.
 Κίδναμαι. ἐκίδατο IV, 183. κίδνατο II, 1079.
 Κιδάρη. κιδάρη I, 54.
 Κίθαρις. κίθαριν I, 495.
 Κικλήσκω. κικλήσκουσιν I, 591. IV, 1494. 1695. κίκλησκον I, 230. κικλήσκων III, 1211. κικλήσκειται III, 200. κικλήσκονται IV, 519.
 Κινέω. κίνησεν II, 1098. κινῆσουσιν IV, 1301. κινήσας I, 1091. κινήσασα III, 930.
 Κινύμαι. κινύται I, 1308. κινύντο III, 824. IV, 1174. κινυμένοιο IV, 837. κινυμένης IV, 1464. κινύμεναι III, 971. κινυμένων II, 1078.
 Κινύρομαι. κινύρεται IV, 1063. κινύρετο I, 282. III, 664. κινυρόμενη III, 259. κινυρόμεναι I, 883.
 Κινυρός. κινυρόν IV, 605.
 Κίος. Κίοιο I, 1178. 1321.
 Κιρκάιος. Κιρκάιοιο II, 400. Κιρκάιον III, 200.
 Κίρκη IV, 587. 699. Κίρκης IV, 559. 683. 691. 752. Κίρκην III, 311. IV, 590. 662.
 Κίρκος II, 933. III, 543. κίρκιοιο III, 541. κίρκοι IV, 485. κίρκους I, 1049. III, 561.
 Κίρναμαι. κίρνασθαι IV, 1187.
 Κιχάνω. κίχον I, 1158. κιχησέμεν IV, 1432. κιχόντες II, 285. κιχάνεται IV, 760.
 Κίω. κίε I, 53. 77. 131. 133. 207. 310. 553. II, 813. III, 269. 650. 739. 827. 1346. κίον II, 766. 1171. IV, 59. 674. κιών I, 9. 832. 1258. II, 8. III, 1223. 1236. κίοντος II, 466. κίοντι I, 201. 305. II, 677. κιοῦσα III, 869. κιοῦσαν I, 391. κιόντες II, 217. III, 212. IV, 1460. κιόντων I, 260. IV, 692. 1408. κιόντας I, 964. 1179. IV, 754. κιοῦσαι III, 9.
 Κίων. κίονας III, 216.
 Κλαγγή II, 1077. κλαγγῇ II, 296. III, 632. IV, 219.

Κλάζω. κλάζουσι IV, 1299. κλάγ-
ξας II, 827. κεκληγώς I, 1249.
II, 1102. κεκληγῶτα IV, 876.
κεκληγυῖαι II, 712. 1058.
Κλαίω. κλαίει III, 662. κλαίεσκεν
I, 276. κλαίονσα I, 269.
Κλάρος. Κλάρων I, 308.
Κλάω. ἔκλασεν IV, 1078. κλα-
σθέντα 1401.
Κλειοπάτρη II, 239.
Κλείτη I, 976. 1063. **Κλείτην** I,
1069.
Κλείω. κλείουσιν I, 59. 217. III,
277. 357. 1003. IV, 829. 987.
κλείον II, 163. κλείωμεν II, 687.
κλείονται I, 238. κλείεσθαι II,
977.
Κλέος I, 154. II, 754. III, 992.
κλέα I, 1. IV, 361.
Κλέω. ἔκλεον III, 246.
Κληιδών. κληιδόνα III, 392.
Κληίζω. κλήσουσι III, 993. κλητ-
ζεται IV, 1153. κεκληῖσται IV,
618. ἐκληῖσται IV, 990. ἐκληῖστο
IV, 267. 1202.
Κληῖς. κληῖδα I, 399. κληῖσιν III,
1269. κληῖδας I, 358. 395. III,
822. IV, 887. 1664.
Κληῖρος. κληῖρον III, 1403. κληῖρον
I, 162.
Κλιντήρ. κλιντήρος III, 1159.
Κλίνω. κλίναν I, 376. κλίνωσι I,
76. κλίνοντος I, 452. κλίνας IV,
1526. κλίναντες IV, 1632. κέ-
κλιτο II, 205. III, 672. κέκλιντο
I, 455. ἔκλιθεν III, 1196. κλι-
νομένης IV, 1582. κεκλιμένω I,
330. κεκλιμένον I, 1090. κεκλι-
μένη I, 938. κεκλιμένην I, 595.
III, 157. IV, 1626.
Κλισμός. κλισμῶ I, 788. κλισμοῖ-
σιν III, 49.
Κλίττα I, 599.
Κλονέω. κλονέουσιν IV, 487. κλο-
νέοντος IV, 908. κλονέονται II,
183.
Κλύδων. κλύδωνος II, 73.
Κλύζω. κλύζε I, 1170. II, 680.
ἔκλυσε I, 1328. IV, 1283. κλύ-
ζησι IV, 608. κλυζούσης II, 569.
κλύζοντο I, 541. ἐκλύζοντο I,
521.
Κλυμένη. Κλυμένης I, 233.
Κλύτιος I, 86. 1044. II, 1043. **Κλυ-
τίοιο** II, 117.
Κλυτόνης. Κλυτονήον I, 134.
Κλυτός. κλυτόν I, 859. II, 1145.

III, 1175. IV, 661. 778. 1733.
κλυτὰ II, 424. IV, 1775.
Κλύω. ἔκλυεν I, 5. III, 669. 1158.
ἔκλυον I, 963. II, 1217. IV, 131.
1382. κλύθι I, 411. κλύτε II,
209. 311. IV, 1347. κέκλυθι IV,
783. κέκλυθ' II, 11. κέκλυτε IV,
1654.
Κλωπήϊος III, 1197.
Κλωστήρ. κλωστήρι IV, 1062. κλω-
στήρας III, 255.
Κνέφας I, 518. 587. 605. 651. 1186.
1255. II, 155. 407. 727. 1032.
1284. III, 743. 1171. 1362. IV,
70. 437. 591. 1071. 1689.
Κνημός. κνημοῖσι II, 278. 1210.
III, 852.
Κνίσσα. κνίσση II, 692.
Κνισσῆεις. κνισσῆεντι I, 858.
Κνυζηθμός. κνυζηθμῶ III, 884.
Κνωρόθεν IV, 434.
Κνώσσω. κνώσσουσιν IV, 111. κνώ-
σσοντος I, 1096. κνώσσοντας I,
1033.
Κοῖλος. κοίλη II, 735. 745. κοίλης
II, 595. 1262. III, 227. κοίλη I,
622. κοίλην I, 1328. κοίλαι II,
568.
Κοιμάω. κοιμῆσαι IV, 763.
Κοινός. κοινῇν I, 103.
Κοιογένεια II, 710.
Κοιρανέω. κοιρανέεσκεν II, 998.
κοιρανέοντος IV, 547. κοιρανέον-
τα I, 34. III, 406.
Κολεός. κολεοῖο II, 1040. III, 1309.
IV, 207. κολεῶν II, 101. IV,
1056.
Κολούω. κολούσας III, 1040.
Κόλπος. κόλποιο I, 1361. κόλπω
II, 371. 970. III, 155. IV, 1135.
κόλπον I, 982. IV, 290. 308. 633.
638. 949. 1228. 1236. κόλπων
IV, 24. κόλποις III, 542. 707.
IV, 1144. κόλπους III, 804.
Κολχίς II, 417. **Κολχίδος** III, 313.
IV, 2. 485. **Κολχίδα** I, 174. II,
1095. 1277. IV, 33. 132. 689.
731. **Κολχίδες** III, 794.
Κόλχος. Κόλχον IV, 485. **Κόλχοι**
II, 397. III, 1370. IV, 236. 303.
314. 327. 507. 1175. 1206. **Κόλ-
χων** I, 84. 175. II, 1204. 1225.
III, 212. 245. 576. 680. 714.
1245. 1275. IV, 5. 414. 1002.
1003. **Κόλχοισιν** III, 203. 341.
1405. IV, 212. 335. 406. 408.

420. 563. 1014. 1050. 1079. 1117.
 Κόλχους IV, 1099.
 Κολώνη I, 601. κολώνης II, 650.
 789. III, 581. κολῶναι I, 1114.
 κολώνας II, 164. III, 879.
 Κολωνός. κολωνῶ I, 1120. κολωνούς II, 357.
 Κολωός I, 1284. κολωόν II, 1064.
 Κομῶω. κομῶσα III, 928.
 Κομέω. κομέουσι I, 780. II, 1013.
 IV, 813. κομέεσκον II, 455. κομέουσαι II, 1177. κομέεσθαι II, 510.
 Κόμη. κόμας III, 45.
 Κομήτης I, 35.
 Κομιδή. κομιδῆς III, 1140. IV, 1275.
 1337.
 Κομίζω. κομίζεις I, 471. κομίζει III, 52. ἐκόμιζεν III, 310. IV, 1664. κόμισσεν II, 146. ἐκόμισσε IV, 556. 1269. ἐκομίσσαμεν IV, 1568. ἐκόμισσαν II, 303. IV, 1501.
 κομίσσω I, 419. II, 637. κομίσσεας IV, 1448. κομίσειαν I, 889.
 κομιζέμεν IV, 1015. κομίσσαι II, 465. 1129. III, 620. IV, 1106.
 κομίσσειν IV, 1705. κομίζων II, 778. IV, 1515.
 Κόναβος. κόναβον II, 1085.
 Κονίη. κονίησι I, 1056. 1175. II, 107. IV, 1303. 1338.
 Κόνις IV, 1408.
 Κόπτω. κόπτε IV, 943. 1614. κόπτον I, 433. 914. 590. III, 273.
 ἔκοψεν IV, 208. κόψε II, 95. III, 1253. ἔκοψαν II, 571. κόψας I, 429. κεκόφθαι IV, 1272.
 Κορέω. κορέσσωμεν III, 897. κορέσαντο II, 307. ἐκορέσθη IV, 1349.
 κορεσάμενοι II, 1230. κεκορημένα I, 576.
 Κόρη. κόραι I, 811.
 Κορθύνω. κορθύνεται II, 322.
 Κόρυμβα II, 601.
 Κόρυς. κόρυν III, 1228. κορύθεις III, 1356. κόρυθας II, 1070.
 Κορύνη. κορύνη II, 115. κορύνας II, 99.
 Κορύσσω. κορύσσεται I, 1028. II, 71. IV, 215. κορύσσειν IV, 448.
 κεκορυθμένος IV, 209.
 Κορυφή. κορυφῆς I, 1148. II, 1188. IV, 956. κορυφῇ I, 604. κορυφαί III, 162. κορυφῆσιν I, 550.
 κορυφᾶς IV, 1150.
 Κορώνη. κορώνη III, 1318. κορώναι III, 929.
 Κορωνίς IV, 617.
 Κόρωνος I, 57.
 Κοσμέω. κόσμει III, 46. ἐκόσμεον II, 1263.
 Κοσμήτωρ. κοσμήτορα I, 194.
 Κόσμος. κόσμον I, 333. 839. 1210. III, 1041. IV, 360.
 Κοτέω. ποτέει IV, 701. ποτέων III, 1252. ποτέουσα IV, 1672.
 κεκοτηότι IV, 1088. κεκοτήοτι II, 89.
 Κότινος. κοτίνοιο II, 34. 843. 848.
 Κούρη I, 55. 136. 181. 269. 712. 949. II, 547. 937. III, 444. 471. 528. 671. 733. 814. 934. 978. 999. 1025. IV, 20. 40. 114. 145. 248. 350. 368. 465. 493. 732. 1011. 1077. 1132. 1742. κούρης I, 927. III, 760. 826. 886. 1077. 1168. 1305. IV, 1. 72. 163. 193. 725. 814. 1020. 1070. 1099. 1177. 1491.
 κούρη III, 153. 286. 626. IV, 345. 1116. 1130. κούρην I, 772. II, 1150. κούρην I, 772. II, 1150. III, 27. 477. 616. 639. 847. 940. 1074. 1098. 1139. IV, 188. 231. 333. 543. 567. 689. 1738. κούραι I, 818. IV, 603. 859. 930. 1296. 1349. 1534. κούραις I, 801. κούρας II, 991.
 Κουρήτες. Κουρήτεσσι II, 1236.
 Κουρήτις. Κουρήτιν IV, 1229.
 Κουρίδιος. κουρίδιον IV, 1072. κουριδής IV, 1120. κουριδῆν III, 243. 623. IV, 97. 195. 1085. κουριδίοις III, 1128. κουριδίας I, 611. 804.
 Κουρίζω. κουρίζων I, 195. κουρίζοντι III, 134. κουρίζουσα III, 666.
 Κουρίξ IV, 18.
 Κούρος I, 503. II, 707. κούρον I, 1355. κούροι I, 448. III, 118. 304. IV, 1772. κούρων IV, 650.
 Κουρότεροι I, 408. 1107. II, 263. 495.
 Κουρότεραι I, 634.
 Κουροτρόφος. κουροτρόφον III, 861.
 Κούφος. κούφη IV, 12. κούφης II, 539. κούφη IV, 1351. κούφοις IV, 1465. 1771. κούφης IV, 1017. κούφα IV, 601. 771.
 Κόχλος. κόχλω III, 859.
 Κράας. κράατος I, 222. IV, 1611. κρατί III, 1228. κράτα II, 93. κράτα I, 1010. II, 1014. IV, 1153.
 Κραδίη III, 755. 962. II, 1275. IV, 1746. κραδίη III, 265. 287. 296.

- 644, IV, 11. *κραδίην* III, 1103. IV, 352.
- Κραίνω*. *κρανέει* IV, 404. *κεκράνεται* IV, 193. *κρηῖναι* III, 172.
- Κραιπνός*. *κραιπνόν* IV, 907. *κραιπνοῖσι* I, 539. III, 774. *κραιπνούς* II, 428. IV, 79.
- Κραιπνός* II, 924.
- Κραναός*. *κραναῆς* IV, 580. *κραναῖν* I, 608.
- Κράταις*. *Κράταιν* IV, 829.
- Κρατερός*. *κρατερόν* I, 146. 1284. III, 753. IV, 1496. *κρατερῶ* II, 1118. III, 1332. *κρατερῇ* II, 18. *κρατεροῖσιν* III, 1297. IV, 226. *κρατερῆσιν* III, 1251. *κρατερούς* I, 430. 1005. III, 1052.
- Κρατερόφρων*. *κρατερόφρονος* I, 122.
- Κρατερῶς* II, 574.
- Κράτος* I, 504. II, 1213. IV, 804. 1402. *κράτει* I, 384. 1162.
- Κρεγμός*. *κρεγμῶ* IV, 909.
- Κρείουσα* IV, 574.
- Κρείων* III, 240. 1177. IV, 1009. 1069.
- Κρεμάω*. *κρέμαται* II, 222. *κρέμανται* III, 202.
- Κρηθίδης*. *Κρηθίδαο* III, 357.
- Κρηθεύς* II, 1162. III, 360. *Κρηθῆος* II, 1163. III, 358.
- Κρημνός*. *κρημνοῖσιν* II, 729. IV, 945.
- Κρηναῖος*. *κρηναῖαι* III, 1392.
- Κρήνη*. *κρήνης* I, 1208. 1228. *κρήνην* I, 956. 957. III, 1180. *κρήνην* I, 1068. 1149. 1221. 1258. *κρήναι* III, 222.
- Κρηταιέες* I, 1129.
- Κρηταῖος*. *Κρηταῖον* II, 1233. IV, 1697.
- Κρήτη*. *Κρήτης* II, 299. IV, 1578. 1651. *Κρήτη* IV, 1689. *Κρήτην* IV, 1637. 1644.
- Κρητῆρ*. *κρητῆρι* II, 158. *κρητῆρα* IV, 1128. *κρητῆροσι* I, 1188.
- Κρίνω*. *ἐκρίνατο* IV, 1595. *ἐκριθεν* IV, 1462. *κρίθημεναι* II, 148. *κρινθέντες* IV, 455. *κεκριμένοι* II, 997.
- Κριός*. *κριοῦ* I, 764. II, 1144. IV, 115. *κριοῖο* II, 1200. III, 620. *κριῶ* I, 1257. II, 654.
- Κρόκος*. *κρόκω* III, 853.
- Κρονίδης* I, 1101. II, 1083. IV, 1643.
- Κρονίδαο* II, 1211. IV, 520. 753.
- Κρονίδη* II, 525. 1151.
- Κρόνιος*. *Κρονίης* IV, 509. *Κρονίην* IV, 327. 648.
- Κρόνος* II, 1232. IV, 986. *Κρόνη* I, 505.
- Κρόταφος*. *κροτάφων* I, 1261.
- Κροτέω*. *κροτέοντα* IV, 1195. *κροτέονται* IV, 1608.
- Κρούω*. *κρούει* III, 1260. *κρούσας* III, 1309.
- Κρυερός*. *κρυερῇ* III, 390. *κρυερῇ* II, 210.
- Κρυόεις*. *κρυόνετα* II, 628. *κρυόεσαν* I, 918.
- Κρυπτάδιος*. *κρυπταδίους* III, 692.
- Κρυπτός*. *κρυπταί* III, 139.
- Κρύπτω*. *κρύψεν* IV, 480. *κρύπτεσθαι* III, 571.
- Κρύσταλλος*. *κρυστάλλω* III, 227.
- Κρωβιάλος*. *Κρωβιάλον* II, 942.
- Κρώμνη*. *Κρώμναν* II, 942.
- Κτεάνων*. *κτεάνων* II, 1153. III, 266. 334.
- Κτέαρ*. *κτεάτεσσι* I, 1341. III, 591.
- Κτεατίζομαι*. *κτεατίσσατο* II, 788.
- Κτείνω*. *κτάνεν* IV, 697. *κτεῖνε* IV, 420. *ἐκταθεν* I, 1040.
- Κτέρας* III, 186. 389. IV, 1550.
- Κτέρεα*. *κτερέων* I, 691. IV, 1536. *κτερέεσιν* I, 254.
- Κτερεῖζω*. *κτερεῖζεν* II, 857. *ἐκτερεῖζαν* II, 859.
- Κτιμένη*. *Κτιμένην* I, 68.
- Κτίμενος*. *Κτιμένου* I, 67.
- Κτυπέω*. *κτύπεον* II, 88. *ἐκτυπε* II, 1257.
- Κυάνεος*. *κυανέον* IV, 843. 1516. *κυανέοιο* I, 777. *κυάνεον* III, 1205. *κυανέοισι* III, 1031. *κυανέη* III, 140. IV, 977. *κυάνεαι* I, 223. 474. *κυανέας* I, 3. II, 318. 770. IV, 304. 1003.
- Κυβερνητῆρ*. *κυβερνητῆρος* II, 72. 174. *κυβερνητῆρες* II, 882. 886.
- Κυδάζω*. *ἐκυδάσσαο* I, 1337.
- Κυδαίνω*. *κυδαίνουσιν* I, 1048. II, 850. *κυδαίνων* III, 1008. *κυδαίνουσα* IV, 1152. *κυδαίνοντες* I, 587.
- Κυδάλιμος*. *κυδαλλμοῖς* I, 143. IV, 266.
- Κυδιάω*. *κυδιάασκον* IV, 978. *κυδιόων* I, 174. III, 1261.
- Κυδίστος*. *κυδίστοιο* III, 363. *κυδίστην* II, 719.
- Κυδνός*. *κυδναί* IV, 1333.
- Κυδοιμός* I, 1028.

- Κῦδος** I, 206. 287. 345. 351. 467. 511. 1292. IV, 205. 1028. 1749.
Κύζικος I, 949. 962. **Κύζικον** I, 1056. 1076. II, 765.
Κυθήρεια. **Κυθερείη** I, 742. III, 108. **Κυθήρειαν** III, 553.
Κυκάω. **κυκώμενον** I, 1327. IV, 629.
Κυκεών. **κυκεῶνος** IV, 157.
Κύκλα III, 137. IV, 151. 161.
Κύκλος. **κύκλον** IV, 1198. 1604.
Κύκλωπες I, 510. 730.
Κύκνοι IV, 1301.
Κύλινδρος II, 594.
Κυλίνδω. **κυλινδόμενον** II, 732. IV, 125. **κυλινδόμενοι** III, 71.
Κύλληνος. **Κύλληνον** I, 1126.
Κῦμα I, 107. 257. 1326. II, 70. 169. 580. 563. 732. 1101. 1189. III, 322. IV, 153. 910. 943. 1492. **κύματος** I, 554. II, 570. 1118. IV, 836. 941. **κύματι** II, 594. IV, 924. **κύματα** II, 680. 1114. III, 1295. IV, 215. 788. 823. **κύμασι** I, 366. 506. 1106. IV, 954.
Κυμαίνω. **κυμαίνοντι** IV, 611.
Κύνεος. **κύνεον** III, 641. **κυνέη** III, 1349. **κυνέην** III, 1287.
Κύντατος III, 192. IV, 1433. **κύντατον** III, 514. **κύντατα** IV, 1262.
Κύντερος. **κύντερον** I, 1064. II, 474. **κύντερα** IV, 921.
Κυπέλλος. **κυπέλλω** II, 1271.
Κύπρις I, 850. 1233. III, 90. 936. IV, 918. **Κύπριδος** I, 615. 803. II, 424. III, 3. 37. 80. 942. **Κύπριδι** III, 549. **Κύπριν** I, 860. III, 25. 76. 127. 559.
Κύρβις. **κύρβιας** IV, 280.
Κυρήνη II, 500.
Κύρμα I, 1011.
Κυρτός. **κυρτόν** II, 581. **κυρτήν** II, 934.
Κυρτώω. **κυρτώθη** I, 1278.
Κύρω. **κῶρει** II, 363. **κῶρον** IV, 945. **ἐκυρσαν** I, 854. **κῶρσαι** II, 980.
Κυταιεύς. **Κυταιέος** II, 403. III, 228.
Κυταιῖς. **Κυταιῖδος** II, 399. IV, 511. **Κυταιῖδα** II, 1267.
Κυταῖος. **Κυταίου** II, 1094.
Κυτίσσωρος II, 1155.
Κύτωρος. **Κύτωρον** II, 942.
Κυφός. **κυφοῖο** I, 674.
- Κῦω**. **κῦσεν** I, 313. **κῦσσε** III, 150. IV, 26. **κῦσαι** I, 1238.
Κῦων. **κυνός** II, 527. **κύνες** II, 278. III, 1058. 1217. 1373. **κυνῶν** II, 125. III, 749. 1040. IV, 13. **κύνεσσιν** IV, 110. **κυνεῖν** IV, 1393. **κύνας** II, 289.
Κῶας I, 4. 441. 870. II, 211. 404. 871. 1145. 1193. 1198. 1269. III, 2. 13. 29. 58. 339. 375. 419. 1060. IV, 102. 124. 162. 171. 184. 341. 366. 439. 1035. 1050. 1142. **κῶεσιν** I, 1090.
Κῶμα III, 748. IV, 1524. **κῶματι** II, 205.
Κῶπαι II, 591. **κῶπησιν** I, 1362. II, 589.
Κωπήεις. **κωπήεν** IV, 696.
Κωρύκιος. **Κωρυκίω** III, 855. **Κωρύκται** II, 711.
Κωφός. **κωφόν** IV, 153. **κωφή** IV, 1238.
- Δ.
- Λᾶας**. **λᾶαν** III, 1057. **λᾶϊ** IV, 1489.
Λάβρος I, 1359. **λάβρον** I, 541. II, 173. III, 343. 1327. IV, 944. 1243. **λάβρω** II, 594.
Λαγών. **λαγόνων** I, 1010. II, 664. IV, 1613. **λαγόνας** II, 819. III, 1324. 1382.
Λαγχάτω. **ἐλαχεν** II, 258. **λάχον** I, 1226. **ἐλλαχον** II, 881.
Λάδων IV, 1396.
Λάξομαι. **λάξετο** III, 1365. **λάζοντο** I, 911. **λαζόμενοι** III, 1394.
Λαθιφροσύνη. **λαθιφροσύναις** IV, 356.
Λάθρη II, 125. III, 296. 1057. 1369.
Λάιγξ. **λαίγγας** I, 402. IV, 1678.
Λαιμός. **λαιμόν** III, 789. 1208. IV, 374.
Λαιμοτομέω. **λαιμοτόμησαν** II, 840. **λαιμοτομήσας** IV, 1601.
Λάινος. **λάινον** I, 668.
Λαίνεος III, 218. **λαίνεον** II, 386.
Λαιός. **λαιῶ** II, 1036. IV, 179. **λαιόν** I, 1237. IV, 1519. **λαιῆς** III, 120. **λαιῆ** I, 495. II, 678. III, 1160. IV, 44.
Λαῖον III, 1335.
Λαῖτμα I, 1299. IV, 930. 1694.
Λαῖφος I, 690. II, 924. 931. III,

1329. IV, 889. λαίφεα I, 393.
606. II, 1255. λαιφέων II, 980.
λαίφεσιν I, 329. 1015. IV, 299.
596. 1230. 1623.
Λαιψηρός I, 926. λαιψηροῖο IV,
886. λαιψηρὰ IV, 241. 849. λαι-
ψηρῆσι IV, 758.
Λακέρεια. Λακερείη IV, 616.
Λακέρυζαι III, 929.
Λαμβάνω. ἔλλαβε I, 1197. λάβε
III, 76. 284. 631. 742. 751. 1153.
IV, 558. 584. 749. 1065. λάβον
I, 920. λαβὼν III, 1368.
Λαμπεῖης I, 127.
Λαμπετή IV, 973.
Λαμπετάω. λαμπετόωντα III, 1362.
Λαμπρός. λαμπρὰ IV, 1287.
Λάμπω. λάμπον III, 1363. ἔλαμ-
πεν III, 371. λάμπεται I, 1282.
IV, 1545. λαμπόμενον I, 437.
III, 925. IV, 185. λαμπομένην
III, 1229. λαμπομένησιν III, 1356.
λαμπομένης II, 1069.
Λανθάνω. λάθε IV, 49. 737. λά-
θον II, 737. 753. IV, 753. λήσο-
μαι III, 737. λάθοιεν III, 211.
IV, 328. λαθὼν III, 280. λάθε-
σθε IV, 1051. λαθέσθαι I, 280.
λελάθοιμι II, 226. III, 779. λελα-
θέσθαι II, 105.
Λὰξ II, 106. 221. IV, 1446.
Λαοκόων I, 191. 192.
Λαός II, 781. 838. II, 1237. λαῶ
IV, 230. λαὸν I, 893. II, 520. III,
1186. IV, 548. λαοὶ I, 800. 1058.
1137. III, 885. IV, 995. 1178.
λαῶν I, 238. IV, 273. 501. λαοῖσι
II, 1026.
Λαπάρη. λαπάρην II, 111.
Λαπίθαι I, 42. Λαπιθάων I, 41.
Λάρισσα. Λάρισσαν I, 40.
Λάρναξ. λάρνακι I, 622.
Λαρός. λαρόν I, 456. 473. 659.
968. III, 933.
Λάσιος I, 747. λασίης III, 581. IV,
1605. λασίοισιν II, 1145. 1270.
Λάτμιον IV, 57.
Λαυκανίη. λαυκανίης IV, 18.
Λαχαίνω. ἐλάχηνεν III, 222.
Λάχνη IV, 1531. λάχνη I, 325.
Λαχνῆεις. λαχνῆεν I, 1312.
Λάχος III, 1340. I, 1082.
Λέβης. λέβητι III, 757.
Λέγω. λέξασθαι III, 807. IV, 794.
λεξάμεναι III, 899.
Ληλασία. ληλασίης II, 303.

APOLLON. RHOD. II.

Λείβω. λείβεις III, 674. λείβον I,
534. λείβων III, 1036.
Λειμών I, 750. 880. IV, 1301. λει-
μῶνα IV, 965. λειμώνων I, 1183.
Λειμωνιάς II, 655.
Λειμώνιος. λειμώνιον I, 1061. IV,
976.
Λαῖος. λείω I, 365.
Λείπω. λείπεν IV, 166. λείπον II,
963. IV, 816. 752. ἔλλιπεν II,
1038. III, 111. ἔλιπον IV, 1229.
λίπε I, 317. 897. II, 519. III,
887. 1001. 1068. IV, 426. 540.
867. 1470. λίπον I, 1152. II, 721.
832. III, 723. IV, 333. 336. 920.
1223. λίπης IV, 371. λίπωσι II,
228. λίποιμεν IV, 403. λιπεῖν
I, 1291. III, 799. λιπὼν I, 40.
179. 978. II, 906. IV, 615. λι-
πόντος I, 607. IV, 1631. λιποῦ-
σα II, 1238. III, 1136. IV, 30.
780. λιπόντες I, 931. 1111. 1144.
1283. II, 151. 219. III, 260. IV,
298. 654. 1683. 1765. λιπόντων
IV, 1403. λιπόντας IV, 1761.
λείπεται III, 1341. ἐλείπετο II,
189. ἐλείπετο I, 45. 824. IV, 1244.
λίπετο I, 166. 315. ἐλίποντο I,
956. IV, 452. λίποντο I, 399.
III, 1187. ἐλειφθεν I, 1325. λέ-
λειπται IV, 1435. ἐλέλειπετο I, 855.
928. 992. 1063. II, 272. λελεί-
ψομαι I, 285. λίπηται I, 447.
λιπέσθαι III, 441. λειπομένη II,
773.
Λείριον IV, 903. λείρια I, 879.
Λείψανα II, 193.
Λεκτός. λεκτούς IV, 831.
Λέκτρον I, 1031. II, 503. IV, 1107.
1119. 1141. λέκτρον III, 617. λέ-
κτρα III, 840. λέκτρων I, 150.
λέκτροις I, 872. II, 1237. III, 655.
Λελήντο III, 646. 1158. IV, 1009.
λελημμένον I, 78. λελημμένοι I,
1164. 1276. II, 252. 897. IV, 1587.
Λεπτάλεος. λεπταλή III, 709. λε-
πταλέω IV, 169. λεπταλέον II, 31.
λεπταλέους III, 875.
Λεπτός IV, 1648. λεπτόν II, 670.
Λερναῖος. Λερναίης IV, 1404.
Λέρνη. Λέρνης III, 1241.
Λέρνος. Λέρνον I, 135. 202. 203.
Λέρνον I, 135.
Λευγαλέος. λευγαλέω I, 632. λευ-
γαλέοιο I, 619. λευγαλέον III,
874. IV, 1671. λευγαλής II,
439. III, 263. λευγαλέω IV, 338.

R

622. λευγαλέην I, 1219. 1256. III, 598. λευγαλέας I, 295.
 Λευγαλέως II, 129. III, 703.
 Λευκανίη. λευκανίηνδε II, 192.
 Λευκαίνω. ἐλευκαίνοντο I, 545.
 Λευκός. λευκή II, 570. λευκῆς III, 876. λευκαί IV, 1574. λευκῆ-
 σιν I, 672. II, 366. IV, 113.
 1735. λευκοῖσιν III, 45. IV, 940.
 1144.
 Λεύσσω III, 691. IV, 1264. λεῦσ-
 σον I, 547. λεύσσειν I, 1307.
 (ol. λεύσειν) IV, 575. λεύσσον-
 τες III, 561. λεύσσουσα IV, 68.
 Λεχαῖος. λεχαίην I, 1182.
 Λέχος III, 40. 662. 1128. λεχέων
 IV, 1112. λεχέεσσι I, 264. II,
 1013. IV, 1071.
 Λέχρις I, 1235. III, 238. 1160.
 Λεχωῖδες IV, 136.
 Λεχωῖος. λεχωῖα II, 1015.
 Λεωδόκος I, 119.
 Λέων II, 26. IV, 1338. λέοντος I,
 1195. IV, 1438. λέοντες IV, 486.
 Λήγω. λήγουσιν III, 1301. λῆξεν
 II, 1121. IV, 669. ἔλληξαν II,
 84. λῆξαν IV, 882. λήξουσι I,
 1094. IV, 835. λήγοντος II, 751.
 λήξαντος I, 513. IV, 928. λη-
 ξάντων I, 1152.
 Λήδη I, 146.
 Λήθη. I, 645. λήθη III, 836.
 Λήθω. λήθομεν II, 1180. ληθέ-
 μεν IV, 15. λήθοντο II, 534.
 Ληϊάς IV, 36. Ληϊάδεσσι I, 612.
 806. 823.
 Ληϊζώ. ληϊσθεῖσαν IV, 400.
 Ληϊς. ληϊδα I, 695. 801. 1252. II,
 167.
 Ληϊστῆρες I, 1259. ληϊστῆρας III,
 589.
 Ληϊστής. ληϊσταί I, 750.
 Ληϊτιδες I, 818.
 Λημνιάς III, 1205. Λημνιάδες I,
 653. Λημνιάδων II, 32. Λη-
 μνιάδεσιν II, 764.
 Λῆμνος I, 852. Λῆμνοιο I, 868,
 Λῆμνου IV, 1760. Λῆμνον I, 602.
 603. 873. IV, 1759.
 Λῆνος. ληνέων IV, 173. λήνεσιν
 IV, 177.
 Λῆξις. λῆξιν I, 186.
 Λητοῖδης I, 66. 144. 181. II, 698.
 Λητοῖδας I, 439. 484. IV, 612. Λη-
 τοῖδη II, 771. Λητοῖδη IV, 1706.
 Λητώ II, 710. Λητούς II, 213.
 257. 676.
 Λητωῖς II, 938. III, 878. Λητωῖδι
 IV, 346.
 Λιάζομαι. ἐλιάσθη I, 316. III,
 1164. ἐλιάσθεν III, 966. IV, 354.
 1305. λιαζόμενοις IV, 1653. λια-
 σθεις I, 94. III, 827. IV, 306.
 Λιαρός. λιαροῖο II, 1245. λιαρῶ
 IV, 572. λιαρῇ II, 1033. λιαροῖ-
 σιν III, 300. 876. 1064.
 Λιβάδες. λιβάδας IV, 606. λιβά-
 δεσιν IV, 1735.
 Λιβύη IV, 1742. Λιβύης I, 81. IV,
 1227. 1309. 1323. 1358. 1384.
 Λιβύη I, 83. IV, 1485. 1561. Λι-
 βύην II, 505. IV, 1313. 1492.
 1513.
 Λιβυρνίδες IV, 564.
 Λιβυστίς. Λιβυστίδος IV, 1753.
 Λιβυστικόν IV, 1233.
 Λίγα IV, 837. 1159. 1407.
 Λιγαίνω. λιγαίνων I, 740.
 Λιγέως III, 463. IV, 625.
 Λιγνυόεις. λιγνυόεντι II, 133. III,
 1291.
 Λιγνύς I, 389. IV, 1188. λιγνύϊ
 II, 1008. λιγνύν I, 437.
 Λιγυες. Λιγύων IV, 647.
 Λιγυρός. λιγυρῇ I, 1085. IV, 914.
 Λιγύς I, 566. λιγείης II, 704. λι-
 γείη I, 577. λιγαῖαι IV, 892.
 λιγέα IV, 1299.
 Λιγυστίδες. Λιγυστίδας IV, 553.
 Λίην I, 296. II, 669. 1219. III, 54.
 978. 1079. IV, 1089.
 Λίθος II, 1172. λίθον I, 955.
 Λιλαίωμαι. λιλαίει III, 394. λι-
 λαιόμενος IV, 802. λιλαιομένον
 I, 123. λιλαιομένης III, 80. λι-
 λαιομένοις I, 350. IV, 256.
 Λιλυβῆτις. Λιλυβητίδα IV, 919.
 Λιμενήροχος. λιμενήροχον II, 965.
 Λιμὴν I, 524. 954. IV, 658. 1620.
 λιμένος I, 599. 987. 1006. λι-
 μένι I, 965. IV, 1125. λιμένα I,
 1110. II, 672. IV, 661. λιμένων
 IV, 1208. λιμένας IV, 822.
 Λίμνη. λίμνης I, 67. II, 1053.
 1215. IV, 599. 608. 1391. 1444.
 1539. 1546. 1568. 1572. 1537.
 1597. λίμνην II, 724. IV, 1589.
 λίμνας IV, 635.
 Λίμνηθεν IV, 1579.
 Λιμός. λιμῶ I, 1245. II, 1029.
 Λίνα I, 565. 1278. II, 902.
 Λιπαρός. λιπαρῇ IV, 616. λιπ-
 ρὴν I, 868. III, 445. λιπαροῖς
 IV, 691.

Λίπτω. *λίπτοντα* IV, 813.
Λισσάς. *λίσσάδος* IV, 956. *λίσσά-
δα* IV, 1717. *λίσσάδες* II, 781.
Λίσσομαι II, 217. III, 701. *λίσσε-
το* III, 148. *λίσσεσθε* II, 1161.
λίσσεο III, 946. *λίσσεσθαι* II,
 336. III, 611. IV, 1117. *λίσσό-
μενος* III, 487. IV, 1422. *λίσσο-
μένη* IV, 1053. *λίσσομένην* II,
 917.
Λισσός. *λίσση* IV, 922. *λίσση* II,
 382.
Λιταί. *λιτάων* II, 477. *λιταῖς* IV,
 1669. *λιτήσιν* I, 1132. III, 568.
 614. IV, 1410.
Λίψ. *λίβα* IV, 1454.
Λόγος. *λόγοισιν* III, 1141.
Λοετρά II, 1014. III, 273. *λοετροῖς*
 III, 300.
Λοιβή. *λοιβήν* II, 291. *λοιβαῖς* II,
 715. *λοιβῇσι* II, 692. 923. *λοι-
βάς* I, 435. 516. II, 1272. III,
 1210. IV, 1421.
Λοίγιον I, 469.
Λοιμός. *λοιμοῖο* IV, 1282. *λοιμοῦ*
 II, 519.
Λοιπὸν I, 282. IV, 1642.
Λοίσθιον II, 264. 559. III, 523.
Λοκροί. *λοκρῶν* IV, 1780.
Λοξά II, 665. III, 445. *λοξοῖσι* II,
 582.
Λούω. *λοέσσατο* III, 1203. *λοεσσά-
μενος* III, 1210. *λοεσσαμένη* III,
 860. 877.
Λόφος. *λόφω* II, 920. *λόφοι* II,
 1070. *λόφους* II, 1065. III, 1317.
Λοχάω. *ἐλόχησαν* I, 1252. *ἐλοχή-
σατο* II, 967. *λοχώμενοι* I, 991.
ἐλοχημένοι III, 7. 168.
Λοχεύομαι. *ἐλοχεύσατο* I, 762.
Λόχιος. *λοχίης* IV, 706.
Λόχος. *λόχοιο* IV, 464. *λόχον* IV,
 454.
Λυγαῖος. *λυγαίη* III, 323. 863.
 1361. *λυγαίην* II, 1120. IV, 459.
λυγαλοῖς I, 218.
Λυγεύς I, 151. 153. IV, 1466.
 1478.
Λυγρός. *λυγρόν* III, 644. *λυγροί*
 I, 841. *λυγροῖς* IV, 694. *λυ-
γοῦσιν* IV, 863. *λυγρὰ* III, 605.
 691.
Λυκάβας. *λυκάβαντι* I, 610. *λυ-
κάβαντα* I, 198.
Λυκάων. *Λυκάονος* II, 530.
Λυκάστια II, 999.
Λυκία. *Λυκίην* I, 309.

Λυκίηθεν II, 674.
Λυκοόργος I, 164. *Λυκοόργοιο* II,
 118.
Λύκος II, 813. *Λύκοιο* II, 139.
 724. 759. IV, 132. 298. *Λύκω*
 II, 839. *Λύκον* II, 752.
Λύκοι II, 124.
Λυκώρειος. *Λυκωρείοιο* IV, 1490.
Λυκωρεὺς II, 51.
Λύματα IV, 710.
Λύμη. *λύμης* II, 218.
Λύρη II, 929. *λύρην* *ibid.*
Λυρκήϊον I, 125.
Λυσιμελὲς IV, 1525.
Λυσσάλεος. *λυσσαλέοις* IV, 1393.
Λυτήριον IV, 704.
Λύω. *λύς* IV, 1171. *λύεσθε* III,
 822. *έλυσα* I, 288. *έλυσε* I, 708.
 II, 454. *λῦσεν* I, 913. *έλυσαν*
 I, 652. II, 536. IV, 1731. *λύση*
 IV, 1326. *λύσησιν* IV, 1355.
λύσαιμι I, 422. *λύσειαν* I, 903.
λύετε IV, 857. *λύσαι* IV, 1010.
ἐλύσθαι IV, 1371. *λυσάμενος*
 II, 1041. *λυσάμενοι* I, 1014.
 1109. II, 166. IV, 1632. *λυσό-
μενος* III, 62.
Λώβη. *λώβη* IV, 1044. *λώβην* I,
 816. III, 74.
Λωβήεις. *λωβήεντα* III, 801.
Λωβητήρες III, 372.
Λώϊον III, 527. IV, 1102.
Λωίτερος III, 850. *λωίτερον* III,
 187.
Λώπη. *λώπην* II, 32.
Λωφέω. *ἐλώφεεν* IV, 1627. *ἐλώ-
φρον* II, 648. *λωφήσομεν* IV,
 1418. *λωφήσειν* III, 784. IV,
 819.

M.

Μάγνησα I, 584.
Μαγνήτιδες I, 238.
Μαζός. *μαζοῖο* I, 745. *μαζῶ* III,
 119. 734. *μαζοί* IV, 705.
Μαῖα. *Μαίης* IV, 1733.
Μαιμάω. *μαιμῶων* I, 1270. III,
 1351. *μαιμῶωντι* IV, 1544. *μαι-
μῶωντες* IV, 219. *μαιμῶωσαι*,
 II, 269.
Μαινάλιος. *Μαιναλίας* I, 168.
Μαίναλος. *Μαινάλω* I, 770.
Μαίωμαι. *μαίεσθε* IV, 1556. *μαί-
ονται* II, 126. *μαιομένην* IV, 1275.
μαιομένοις II, 1194.

- Μάκαρας** I, 1102. **μακάρων** I, 681. 901. 1094. II, 325. 606. 1223. III, 701. IV, 1592. 1773. **μακάρουσσιν** I, 481. 507. 885. II, 531. III, 381. IV, 1128. 1612.
Μακέλη. **μακέλησιν** IV, 1533.
Μακράλων. **μακράλωνα** II, 509.
Μακριαδες I, 1112.
Μακριδιος. **Μακριδής** IV, 1175.
Μακριεις. **Μακριέων** I, 1025.
Μάκρις IV, 1131. **Μάκριω** IV, 542. **Μάκριδα** IV, 990.
Μακρός. **μακρόν** IV, 27. 1337. **μακροί** IV, 1424. **μακρούς** III, 46. **μακραί** I, 545. IV, 129. **μακρά** I, 1003. II, 1239.
Μάκρωνες II, 394. **Μάκρωνας** II, 1242.
Μάλα I, 230. 248. 330. 383. 387. 606. 655. 836. II, 64. 119. 152. 172. 207. 252. 282. 351. 361. 757. 807. 825. 863. 894. 987. 1097. III, 94. 192. 294. 313. 340. **passim**.
Μαλακός. **μαλακοίς** I, 1090.
Μαλερός. **μαλεροῖο** I, 734. 1297. IV, 834. **μαλεροῦ** III, 291. IV, 393.
Μαυθάνω. **μάθον** IV, 1206. 1499.
Μάλιστα I, 1201. II, 980. III, 60. 91. 369. 1328. IV, 1573.
Μάν I, 869. II, 48. 1207.
Μαντήιον II, 493.
Μάντις III, 932. IV, 258.
Μαντοσύνη. **μαντοσύνης** II, 180. 316. **μαντοσύνη** II, 237. 391. 455. **μαντοσύναι** II, 817. **μαντοσυνάων** I, 80. **μαντοσύναις** IV, 1504. **μαντοσύνησι** II, 208. 816. III, 1182. **μαντοσύνας** II, 247. 258. 1136.
Μάργος III, 120.
Μαργουσύνη. **μαργουσύνης** IV, 1019. **μαργουσύνη** III, 797. **μαργουσύνησι** IV, 375.
Μαριανδυναί. **Μαριανδυκῶν** II, 140. 352. 723. 748. **Μαριανδυνούς** II, 753.
Μαρμάρεος. **μαρμαρέην** IV, 1710.
Μαρμαρυγή. **μαρμαρυγῇ** III, 1379. IV, 173. **μαρμαρυγῇσιν** IV, 728.
Μάρναμαι. **μάρναντο** I, 748. II, 141. **μάρνάμενος** I, 160. **μάρνάμενόν** I, 1039.
Μάρπτω. **μεμαρπώς** I, 756. II, 535. 555. III, 1388. IV, 432. 1663.
Μαστεύω. **μαστεύεσκον** IV, 1894. **μαστεύων** III, 1289. **μαστεύοντες** I, 1353. IV, 303.
Μαστήρ. **μαστήρα** IV, 1482. **μαστήρες** IV, 1003.
Ματέω. **μάτησαν** IV, 1395.
Μάτην II, 281.
Ματίη. **ματίη** I, 805. IV, 367.
Μάω. **μεμάασιν** IV, 399. **μεμαώς** III, 564. IV, 490. **μεμαῶτες** III, 564. IV, 207. 1050. **μεμαόντες** IV, 1588. **μεμαότας** II, 1198. **μεμανῖα** III, 809. **μεμανῖαν** III, 682.
Μεγαβρόντης. **Μεγαβρόντην** I, 1041.
Μεγαίρω III, 405. 485. IV, 419. **έμέγηρε** I, 289. IV, 1670.
Μεγακήτης. **μεγακήτεος** IV, 318.
Μεγαλοσσάκης. **Μεγαλοσσάκηα** I, 1045.
Μεγαλωστὶ II, 838. IV, 557.
Μεγαρῆες II, 747.
Μέγαρον IV, 691. **μεγάροιο** II, 202. 466. III, 158. 285. 442. 534. IV, 754. 878. 1121. 1222. **μεγάρω** II, 1150. **μεγάρων** II, 759. IV, 360. 745. 751. **μεγάροισι** I, 285. 810. 909. II, 304. 776. 1020. III, 228. 251. 305. 528. 585. 1117. IV, 8. 1085. 1162.
Μέγας. I, 38. II, 63. 369. 567. 900. III, 715. IV, 642. **μεγάλοιο** I, 1315. II, 289. **μεγάλου** IV, 227. **μεγάλω** III, 1253. IV, 924. **μέγαν** I, 169. 563. 761. 1100. II, 119. 522. 921. 1267. III, 271. 1350. 1365. IV, 302. 388. 421. 468. 528. 577. 789. 1548. 1589. 1618. **μεγάλη** I, 874. **μεγάλης** II, 356. IV, 1246. **μεγάλη** I, 152. 462. 1272. III, 557. IV, 1702. **μέγα** I, 174. 220. 253. 348. 383. 531. 662. 943. 985. 1036. 1165. 1191. 1250. II, 19. 130. 157. 247. 304. 383. 573. 580. 1206. III, 36. 66. 221. 282. 425. 517. 560. 607. 637. 891. 1044. 1329. 1370. IV, 92. 171. 184. 205. 322. 340. 439. 445. 486. 696. 701. 875. 980. 1031. 1141. 1255. 1341. 1383. 1432. 1673. 1694. 1749. **μεγάλα** I, 1248. II, 732. **μεγάλων** I, 129. **μεγάλοισιν** IV, 1084.
Μεγασθενής. **μεγασθενέος** I, 181.
Μεδέουσα IV, 917.
Μεθέπω. **μεθέπων** IV, 1339. **μεθέποντες** I, 660.
Μεθίημι. **μεθίσκεν** III, 274. IV,

799. μεθέηκε II, 1086. III, 632. IV, 802. μεθέηκαν IV, 122. με-
 θιέμεν III, 476. μεθέμεν I, 280.
 μεθέντες II, 335.
 Μέθυ I, 456. 473. 477. 534. 659.
 968. 1181.
 Μεθύστερον I, 624.
 Μειδάω. μειδῆσε III, 938. 1009.
 μειδῆσαν III, 100. μειδῆσας II,
 61. μειδῆσασα III, 1014.
 Μειδιάω. μειδιῶσα III, 51. 107.
 150. μειδιῶντες III, 1024.
 Μείλικτρα IV, 712.
 Μείλιον III, 135. μέλιν III, 146.
 594. IV, 1190. 1549.
 Μειλίσσω. μειλίσσεν IV, 708. μει-
 λίξω IV, 416. μειλίσσομαι III,
 985. μειλίσσεται III, 531. μει-
 λίσσεται II, 478. IV, 1012. 1665.
 μειλίσσοντο I, 860. μειλίξαιτο
 I, 650. III, 618. μειλίξαντο IV,
 1210. μειλίξομαι III, 105. μει-
 λίσσοιο III, 1035. μειλίσσεο
 IV, 1026. μειλίξασθαι II, 692.
 923.
 Μειλίχιος. μειλιχίη II, 1279. III,
 586. 898. μειλιχίους I, 294. II,
 621. III, 15. 31. 385. 1102. IV,
 394. 1317. 1431. 1740.
 Μειλιχίως II, 467. III, 319. IV, 732.
 Μείλιχος I, 424. III, 550. μελι-
 χον I, 971.
 Μειότερος II, 368.
 Μείρω. ἔμμορες II, 4. IV, 42. ἔμ-
 μορεν III, 208. IV, 1749. μεμό-
 ρηται I, 646. μεμόρητο I, 973.
 μεμορμένον III, 1130.
 Μελάγχριμον IV, 1508.
 Μέλαθρον II, 1087. μελάθρω III,
 789. μέλαθρα II, 1087. μελά-
 θρων I, 804.
 Μελαίνω. μελανεῖ IV, 1574. με-
 λαινομένην III, 749. IV, 569.
 Μελαμβαθής. μελαμβαθέος IV,
 516.
 Μελάμπους I, 121.
 Μελανίπη. Μελανίπην II, 966.
 Μελάντιοι. Μελαντίους IV, 1707.
 Μέλας II, 1172. μέλαιναν II, 349.
 651. IV, 571. μέλαν I, 257. 325.
 II, 119. 791. 921. IV, 153. 437.
 472. 1095. μελάντατον III, 1267.
 Μέλας n. propr. II, 116. Μέλανος
 I, 922.
 Μελέαγρος I, 191.
 Μελέδημα. μελεδήματα III, 751.
 μελεδήμασι III, 4. 471.

Μελεδών. μελεδῶνας II, 627.
 Μελείστι II, 626.
 Μέλεος. μελέη I, 1249. III, 487.
 μέλεοι II, 341. μέλαι I, 616.
 IV, 605.
 Μεληδόνες III, 812.
 Μέλι. μέλιτος IV, 1454. μέλιτι
 IV, 1136.
 Μελία. μελίην III, 1237. μελίας
 I, 1026.
 Μελίβοια. Μελίβοιαν I, 592.
 Μελίζομαι. μελιζόμενος I, 578.
 Μελίη n. pr. II, 4.
 Μεληγενής. μεληγενέων IV, 1641.
 Μεληθής. μεληθεα IV, 901.
 Μελίσσαι I, 879. μελισσάων II,
 130. μελισσέων IV, 1132. με-
 λισσῶν III, 1034.
 Μελισσόκομοι II, 131.
 Μελισταγής. μελισταγέας II, 1272.
 Μελίτη IV, 538. Μελίτην IV, 545.
 572.
 Μελητήιος. Μελητήιον IV, 1150.
 Μελίφρων. μελίφρονος II, 1003.
 IV, 1132. μελίφρονες III, 458.
 Μελιχρός. μελιχραί IV, 360.
 Μέλλω. μέλλετε II, 1051. ἔμελλε
 I, 78. 873. 1030. II, 116. 1092.
 III, 752. 837. 1065. 1133. IV,
 1529. ἤμελλε I, 1309. μέλλεν
 I, 1346. III, 46. IV, 1443. ἔμέλ-
 λετε III, 260. ἔμελλον II, 625.
 747. IV, 638. 904. 939. 1636.
 μέλλον I, 227. 596. III, 972. 1269.
 IV, 1000. 1214. μέλλοντο III,
 1172. μέλλω, cum inf. aor. I,
 227. 1030. 1346. II, 1092. III,
 46. 260. 972. 1065. 1133. IV,
 904. 1214.
 Μέλος, carmen I, 578. IV, 907.
 1301. membrum. μελέων IV, 674.
 μελέεσσιν IV, 677.
 Μέλπω. μέλπειν I, 569. μέλψαν
 II, 714. μέλποντες I, 1151.
 μελομένης III, 949. μελόμε-
 νοι II, 703. μελομένοις II, 163.
 μελόμεναι IV, 898. μέλπεσθαι
 I, 1225.
 Μέλω. μέλε I, 817. 1223. μέμη-
 λεν I, 355. II, 989. III, 292.
 590. IV, 794. μεμήλει II, 989.
 μέλοι III, 640. μεμηλώς II, 226.
 μέλονται I, 1355. II, 374. μέ-
 λοντο I, 819. IV, 491. ἔμέλοντο
 I, 967. 1124. μέλοιτο I, 339.
 III, 437. 562. μελέσθω I, 839.

- μέλεισθαι I, 351. 641. 698. 971.
II, 835. III, 452.
Μέμβλωμαι. μέμβλεσθαι II, 217.
μέμβλετο IV, 1470.
Μενεαίνω. μενεαίνετα I, 1315. με-
νέαινε I, 224. 670. 771. III,
1012. IV, 154. 1161. μενέαινον
II, 262. μενεαίνων IV, 233. με-
νέηνα III, 95. μενέηντας I, 1341.
μενέηντα III, 369.
Μέν passim. μέν δὲ I, 32. 351. 440.
700. II, 1277. III, 1326. IV,
834. 1870. μέν οὖν I, 18. μέν
τε vid. Τε. μέν non sequente δὲ
I, 675. II, 1240. III, 683. εἰ
μέν non sequente δὲ I, 851. ὁ
μέν, ὅς μέν et sim. non seq. δὲ
I, 38. 164. 229. 306. 725. 921.
976. II, 748. 807. 1002. οὐ μέν
non seq. δὲ I, 78. 90. 907. III,
783. IV, 1018. cf. Οὐ. οὐδὲ μέν
non seq. δὲ I, 45. 122. cf. Οὐδέ.
οὐ μέν - ἀλλὰ I, 97. 142. 192.
296. 794. 1015. μὴ μέν II, 253.
293. IV, 1021.
Μενεδήϊος. μενεδήϊον II, 114.
Μενετηΐς. Μενετηΐδες I, 56.
Μενοεικῆς. μενοεικέα I, 657. II,
495. III, 984. IV, 1353.
Μενοινῆ I, 700. μενοινήν I, 894.
III, 397. 901. IV, 355. μενοι-
νάς IV, 21. 413.
Μενοινάω. μενοινώωντας IV, 1255.
Μενοίτιος. Μενοίτιον I, 69.
Μένος I, 548. II, 45. 69. 229. 275.
613. 1098. III, 753. IV, 819.
834. μένεος III, 407. μένει I,
543.
Μέντορες IV, 551.
Μένω. μένει I, 6. IV, 252. 277.
1024. μένεν I, 44. 1016. μείνεν
IV, 302. μένον II, 185. 155. 308.
836. μέμονας III, 434. 509. μέ-
μονεν II, 489. III, 351. μένειν
IV, 1257. μείναι III, 825. μένων
I, 198. μένοντες I, 319. 862.
IV, 856.
Μέρορες. μερόρεσσι IV, 537.
Μέρορ. Μέροπος I, 975.
Μεσαίτατος. μεσαιτάτη IV, 999.
Μεσημβριάω. μεσημβριόωντος II,
739.
Μεσημβρινός. μεσημβρινόν IV,
1505.
Μεσόδμη I, 563.
Μέσος. μέσον I, 1033. II, 620. IV,
375. μέσσον I, 427. μέσφ III,
1002. IV, 1268. μέσφ I, 441.
531. II, 120. IV, 1726. μέσση I,
727. μέση I, 1239. μέσση I,
673. III, 282. μέσσην I, 396.
899. 526. III, 1029. IV, 582.
870. 1519. μέσσοις II, 879. III,
1368. μέσσοισι I, 342. 464. II,
309. μέσσαις II, 595. μέσσησιν.
II, 1022. μέσσας II, 826. III,
1322. μεσσότατον IV, 649.
Μέσσαυλος III, 235.
Μεσσηγὺς III, 1317. IV, 581. 584.
1362. 1575.
Μεσσηγὺς I, 85. II, 51. 270. 337.
1236. III, 307. 441. 665. 723.
930. IV, 525. 602. 882. 1233.
Μεσσόθεν I, 1168.
Μεσσόθι I, 1278. II, 172.
Μέσφα II, 1227. 1258. IV, 337.
Μετὰ c. dat. I, 17. 223. 303. 340.
463. 648. 779. 979. II, 144. 534.
755. 950. III, 18. 90. 331. 505.
544. 629. 890. 892. 909. 1215.
IV, 6. 56. 189. 423. 427. 481.
618. 977. 1104. 1211. 1420. 1467.
1642. μετὰ c. acc. I, 4. 237.
698. 701. 741. 1255. II, 211. 367.
422. 459. 760. 871. 890. 896.
1009. 1093. 1119. 1169. 1185.
III, 13. 25. 58. 331. 434. 447.
619. 915. 952. 1139. 1149. 1188.
IV, 57. 77. 123. 289. 349. 369.
632. 722. 846. 1113. 1213. 1501.
sine casu I, 708. II, 374. 394.
III, 115. 970. IV, 24. 80. 879.
1259. 1590. 1690.
Μεταβαίνω. μετεβήσατο IV, 1176.
Μεταβλέπω. μεταβλέψεαι I, 726.
Μεταδρομάδην I, 755.
Μεταίχδην II, 95.
Μεταίτσω. μεταίτξας I, 1243.
Μετακιάθω. μετεκίαθεν I, 139.
1221. III, 802. IV, 531. 781.
μετεκίαθον I, 90. III, 489. IV,
305.
Μετακλείω. μετακλείουσι II, 296.
Μεταλδήσκω. μεταλδήσκοντας III,
414.
Μεταλήγω. μεταλήγεσκεν III, 951.
μεταλήξει III, 110. μεταλήγων
I, 1271.
Μεταλλάω. μεταλλῆσαι IV, 1471.
Μεταλώφω. μετελώφεον I, 1161.
Μεταμώνιον I, 491. IV, 385. με-
ταμώνια III, 1096. 1121. IV,
1484.
Μετανίσσομαι. μετανίσσεται I, 1245.

- IV, 628. *μετά - νίσσεται* III, 1243.
Μεταπαιφάσσεσθαι III, 1266.
Μεταπρέπω. μετέπρεπεν II, 784. III, 246. 335. 443. IV, 220. *μετέπρεπον* I, 240. *μεταπρέποι* I, 100.
Μεταρίθμιος I, 205.
Μετάρσιος. μετάρσιον III, 1263.
Μετασεύω. μετέσονται IV, 1270.
Μεταστείχω. μετέστιχε III, 451.
Μεταστρέφω. μεταστρέψωσι I, 808. *μεταστρέψαντες* I, 378. *μεταστρεφθῆναι* III, 1039.
Μετατρέπω. μετατρέπη IV, 358. *μετά - ἔτραπεν* III, 261. *μετά δ' ἔτράπετ* III, 649.
Μετατρέφω. μετετρέφετο II, 1236. *μετετρέφη* I, 198.
Μετάρτροπος III, 818.
Μετατρωπάω. μετετρωπάτο III, 297.
Μετανδάω. μετηνῶδα II, 54. 467. 773. IV, 1369.
Μεταῦτις IV, 426.
Μεταφρένον. μεταφρένον I, 674.
Μεταφωνέω. μετεφωνέεν I, 702. 1287. II, 208. 431. 1180. III, 169.
Μεταχάζομαι. μεταχάσσεαι III, 436.
Μεταχθόνιος. μεταχθονίην IV, 1269.
Μεταχρόνιος. μεταχρονίη II, 300. 587. III, 1151. *μεταχρονίην* IV, 952. 1385. 1568.
Μέτειμι (intersum). μετέσσομαι II, 447.
Μέτειμι (adeo). μετιῶν II, 688. III, 509. IV, 459. *μετιόντι* III, 1027. *μετιόντα* IV, 450. *μετιούσα* III, 249. *μετιούσιν* IV, 483. *μετιόντας* III, 181. 187.
Μετείπον. μετέειπεν I, 331. 864. II, 640. III, 522. IV, 881. *μετά - ἔειπεν* II, 1276.
Μετεννέπω. μετέννεπε III, 1168.
Μετίπειτα I, 8. 302. 457. 516. 845. II, 809. 962. 1258. III, 49. 99. 1256. 1330. IV, 502. 1007. *passim*.
Μετέρχομαι. μετήλυθεν I, 710. III, 348. *μετήλυθον* III, 697. *μετελεύσομαι* III, 482. IV, 839. *μετελθέμεν* III, 370. 547. *μετελθεῖν* III, 438.
Μετήορος II, 600. IV, 1366.
Μετοίχομαι. μετοιχομένη IV, 758.
Μετόπιν IV, 1764.
Μετόπισθεν I, 75. 259. 852. 959. 1064. II, 56. 280. 617. III, 709. 873. 990. IV, 1745.
Μέτρα III, 308.
Μετρώω. μέτρεον I, 930. *μετρήσαντες* IV, 1779. *μετρήσασθαι* I, 724.
Μέτωπον. μέτωπον I, 427. IV, 172. 1437. *μέτωπα* II, 159. IV, 44. 695. *μετώπων* II, 86.
Μέχρις IV, 1234.
Μή post verba timendi c. opt. III, 459. 481. 613. 137. IV, 803. *c. conj.* III, 603. 637. 1387. IV, 112. *μή pro ὅπως μή c. ind. praet.* I, 1251. *c. ind. fut.* IV, 831. *c. conj.* III, 663. 904. 1040. 1143. IV, 826. 863. *c. opt.* IV, 328. 467. 1156. *μή c. imper. praes.* I, 295. 345. 1320. II, 256. 331. 341. 344. 873. 1219. III, 82. 109. 978. 1050. 1108. IV, 1584. *c. conj. aor.* I, 1332. II, 326. III, 982. IV, 862. 1014. *c. opt.* I, 141. III, 79. 728. IV, 382. 1079. *c. inf.* I, 468. 1353. II, 6. 253. 293. 479. III, 702. 717. 892. IV, 14. 408. 533. 1481. *ὅτε μή* I, 245. *μή καὶ - ἀλλὰ* II, 192. III, 589.
Μηδὲ I, 304. II, 260. 326. III, 185. 1038. IV, 1116. *c. imper. praes.* II, 22. III, 143. 420. IV, 1324. *c. conj. aor.* IV, 370. 747. 825. *c. opt.* III, 562. 692. 729. IV, 90.
Μήδεα IV, 986. III, 826.
Μήδεια III, 248. 451. 664. 674. 710. 1136. IV, 243. 1164. 1219. 1521. 1653. *Μηδείης* III, 3. 948. 1070. 1246. 1364. IV, 213. 815. 1154. 1677. 1722. *Μηδείη* III, 284. IV, 449. 1222. *Μηδεια* III, 611. 751. IV, 345. 1004.
Μήδομαι. μήδετο I, 150. III, 1134. *μήσαο* IV, 739. *μήσατο* IV, 1090. *ἐμήσατο* III, 229. *μήσεαι* III, 12. *μήδεο* IV, 822. *μηδομένη* IV, 578. *μησαμένη* III, 780.
Μηκέτι I, 352. 821. II, 331. 425. 617. III, 571. IV, 190. 856.
Μήκιστος. μήκιστον I, 82. IV, 1364.
Μήκος I, 1193.
Μηκύνω. μήκυνε IV, 151. *μηκύνεται* IV, 961. *μηκύνετο* IV, 1614.
Μήλα I, 576. 969. 1181. II, 123. 143. 303. 501. 839. 928. 1170.

- IV, 674. 1129. 1434. 1501. μή-
λων I, 587. 1244. 1340. II, 513.
926. 1175. IV, 963. 1186. 1487.
1593. μήλοισι III, 959.
Μήλειον IV, 1401.
Μηλοβοτῆρες II, 130. μηλοβοτῆρας
II, 165.
Μῆν I, 896. II, 813. III, 125.
passim.
Μῆν. μηνί IV, 217.
Μηνή IV, 55. μήνην IV, 1479.
μήνης III, 533. IV, 1616. 1697.
Μηνιάω. μηνιόωσιν II, 247.
Μῆνις. μῆνιν I, 1339. III, 337.
μήνιες IV, 1205.
Μήποτε IV, 798. passim.
Μῆρα I, 433.
Μηρία II, 691. 699.
Μηρός. μηρόν II, 825.
Μηρύω. μηρύοντο IV, 889.
Μῆτε — μηδὲ III, 678. μήτε — ἢ
καὶ II, 890. μήτε c. imper. praes.
III, 512. c. opt. IV, 248. 1086.
Μήτηρ I, 232. 262. 268. III, 481.
536. 716. IV, 268. 1514. μητέ-
ρος I, 1128. μητρὸς I, 193. 813.
III, 155. 524. 735. μητέρι II,
659. IV, 1327. 1353. μητρὶ I,
907. IV, 28. μητέρα I, 761.
1094. 1125. III, 258. 267. 486.
609. 748. 1139. 1375. IV, 1372.
μῆτερ I, 295. IV, 31. μητέρες
I, 812. III, 994.
Μῆτις I, 664. 677. II, 1068. III,
30. 184. 781. 912. IV, 1024.
1336. 1380. μῆτι I, 560. II, 383.
III, 548. μῆτιν I, 423. 463. II,
1050. 1058. III, 475. 603. 720.
IV, 1539. 1661.
Μητιάω. μητιάασκε III, 612. IV,
7. μητιάασκον IV, 492. 526.
1070. μητιόωσα III, 24. 210.
μητιάασθαι II, 1278. III, 506.
743.
Μητίομαι. μῆτισομαι III, 1026.
IV, 744. μῆτισται I, 665. μῆ-
τίσασθαι IV, 412.
Μητρυνιά. μητρυνιῆς I, 815. II, 1182.
III, 191. μητρυνιῇ I, 272.
Μῆτρως I, 46. 199.
Μηχανάω. μηχανόωντες III, 583.
μηχανόωνται II, 1010. ἐμηχα-
νοῶντο IV, 526.
Μῆχος II, 434. IV, 85.
Μιαίνω. μεμιασμένοι IV, 716.
Μίγα IV, 1345.
Μιγάδες IV, 320. μιγάδας III, 1210.
Μίγδην III, 1381.
Μίγνυμι. ἐμίξεν II, 78. ἐμίξατε
IV, 1050. ἐμίξαν II, 985. IV,
1154. μίξαντες IV, 402. ἐμικτο
III, 1163. μίκτο III, 1223. μι-
χθη IV, 1737. μίγη IV, 1495.
μιγῆναι IV, 1115. 1164.
Μικτός. μικτοῖσιν IV, 677.
Μίλητος. Μιλήτοιο I, 186.
Μίμας. Μίμαντα II, 105. III,
1227.
Μιμνάζειν I, 226. II, 960.
Μιμνήσκω. μιμνήσκετο III, 1140.
Μίμνω. μίμνει I, 682. III, 1295.
1390. μίμνεν I, 50. III, 648.
IV, 689. μίμνον I, 51. II, 529.
III, 7. μίμνε (Imp.) I, 304. 833.
μίμνεται III, 176. μίμνοιεν I, 660.
μίμνειν II, 233. μίμνοντες I,
793.
Μιν I, 5. 47. II, 150. IV, 1316.
Μινύας. Μινύας I, 230. Μινύην
III, 1093. 1094. Μινύαι II, 97.
IV, 338. 1456. 1500. Μινύαισι
III, 578. IV, 1364. IV, 1074.
1220. Μινύας I, 229. 709. 1055.
IV, 509. 595.
Μινυήϊος I, 763. Μινυήϊον IV,
117.
Μινυηῖς. Μινυηίδος I, 233.
Μινύθω. μινύθουσα I, 286. μινύ-
θοντας IV, 1308.
Μινυνθα II, 230. IV, 1060.
Μινυνθαδῖος. μινυνθαδίω III, 690.
μινυνθαδίη II, 856.
Μινωῖον IV, 1564.
Μινωῖς III, 998. Μινωίδος II, 299.
IV, 433. 1691. Μινωίδας II, 16.
Μίνως III, 1000. 1100. IV, 1491.
Μίνωος III, 1098. Μίνω III,
1107.
Μιξοδία. μιξοδίησιν IV, 921.
Μίσγω. μίσγονται II, 1025.
Μισθός. μισθόν IV, 527.
Μίτρη IV, 1024. μίτρης III, 1013.
μίτρη III, 156. 867. μίτρην I,
288.
Μνάω. μνήσω III, 1116. ἐμνήσατο
IV, 253. μνήσατο III, 813. 814.
1364. IV, 1732. μνήσάμεθα III,
535. μνήσομαι I, 2. III, 1071.
1111. μνήσώμεθα I, 23. μνή-
σαιο IV, 383. μνήσαιτο IV,
1196. μνήσαιτο IV, 841. μνή-
σασθαι IV, 1023. μνήσάμενοι III,
546. μνήσάμενη IV, 60. μεμνη-
μένος III, 1037. μεμνημένοι II,

1051. *μνώοντο* II, 826. *ἐμνώ-
οντο* I, 518. 1073. *μνώω* I, 896.
III, 1067. 1110.
Μνάσμαι (*mihi despondeo*). *μνάσθω*
III, 639.
Μνημήϊον III, 1206. *μνημηΐα* IV,
28.
Μνηστεύω. *ἐμνήστευσαν* II, 511.
Μνήστις IV, 724. *μνήστιν* I, 643.
III, 290. IV, 1746.
Μνηστός. *μνηστήν* I, 780.
Μνιόεις. *μνιόεντα* IV, 1237.
Μογερός. *μογεροῖο* III, 853. IV, 87.
Μογέω. *μογέουσι* II, 663. *μογέε-
κον* IV, 962. *ἐμόγησε* I, 120.
ἐμόγησαν IV, 733. *μογήσοι* II,
471. *μογήσαι* IV, 1585. *μογέοντι*
I, 739. II, 474. *μογέοντα* I,
1318. *μογέοντες* IV, 1388. *μο-
γέοντας* I, 1162.
Μοῖρα I, 6. 440. 1317. II, 815.
835. III, 660. 779. IV, 1475.
μοῖρα I, 422. III, 754. *μοῖραν*
I, 299. 691. 1035. 1323. II, 452.
1161. *Μοιράων* IV, 1217.
Μοιράομαι. *ἐμοιρήσαντο* IV, 1533.
Μοιρηγέται I, 1127.
Μολεῖν I, 704. II, 1225. IV, 759.
μολεῖν IV, 1433.
Μόλιβος. *μολίβω* IV, 1680.
Μόλις I, 674. 1233. II, 207. 497.
III, 188. 634. 1025.
Μολπή. *μολπῆς* I, 28. IV, 1728.
μολπή III, 897. *μολπήν* III, 950.
μολπήσιν IV, 894.
Μορμύρω. *μορμύρουσιν* IV, 287.
μορμύρουσα I, 543.
Μόρος III, 429. *μόρον* I, 140.
1030. 1350. II, 136. 339. 470.
III, 468. 806. 1080. IV, 1261.
Μόρσιμεν II, 294. 605.
Μορφή. *μορφῆς* III, 1007. *μορφῇ*
I, 497. III, 1141. *μορφάς* IV,
1193.
Μόσων. *μόσωνι* II, 1025. *μόσ-
συνας* II, 1017.
Μοσσύνοικοι II, 377. 1016. 1117.
Μουνογένεια. *μουνογένειαν* III, 847.
Μουνογενής. *μουνογενῇ* III, 1035.
Μοῦνος III, 556. *μούνφ* I, 287.
μούνφον I, 99. 197. 335. 732. 903.
1252. II, 112. 201. 220. III, 908.
313. IV, 352. 824. 1478. 1572.
1674. *μούννη* III, 43. IV, 57.
1654. *μούννην* IV, 371. *μοῦνοι*
I, 1127. IV, 1052.
Μουννόω. *μουννοθεῖσαν* III, 742.

Μοῦσα IV, 2. *Μοῦσαι* I, 22. II,
512. IV, 984. *Μανσάων* IV,
1381. *Μουσέων* II, 845. IV,
896.
Μοχθέω. *μοχθήσαντες* IV, 1484.
Μοχθίζω. *μοχθίζοντες* IV, 192.
1652.
Μόψος I, 65. 1083. 1086. II, 923.
III, 543. 916. 938. IV, 1518.
Μόψοιο I, 1106. *Μόψον* I, 80.
IV, 1520.
Μυδαίνω. *μυδήνας* III, 1041. 1247.
Μυδαλέος. *μυδαλέον* II, 229. *μυ-
δαλήν* II, 191. *μυδαλέοι* II,
1106.
Μυδάω. *μυδόωσα* IV, 1531.
Μυθεόμαι. *μυθεῖτο* II, 763. IV,
1346. *μυθεῖσθε* III, 406. *μυ-
θεῦντο* I, 458. *μυθήσατο* II,
460. 1046. IV, 1481. *μυθησαί-
μην* I, 20. III, 355. *μυθήσομαι*
I, 919. IV, 1335. *μυθεῖσθαι*
III, 103.
Μῦθος I, 698. 717. III, 34. 188.
683. 904. IV, 1381. *μῦθω* I,
1337. II, 478. III, 187. 1067.
1104. IV, 833. *μῦθον* I, 847.
1334. II, 10. 685. 1122. 1276.
III, 24. 259. 463. 491. 565. 670.
726. 780. 907. 974. IV, 354.
410. 494. 498. 773. 782. 810.
1122. 1127. *μῦθοι* I, 479. III,
173. 458. *μῦθων* I, 1294. II,
610. 648. 1179. III, 76. 314.
1157. IV, 89. *μῦθοισι* I, 711.
792. 884. III, 149. 367. 486.
1348. IV, 459. 720. 1072. 1097.
μῦθους I, 648. 838. IV, 435.
Μυῖαι IV, 1405. 1453.
Μυκαί IV, 1285.
Μυκηθμός IV, 969. *μυκηθμός* III,
864. 1297.
Μύκημα I, 1269.
Μυκηναῖοι. *Μυκηναίων* I, 128.
Μύλη. *μύλης* I, 1077.
Μυλήφατος. *μυλήφατον* I, 1073.
Μυρίνη. *μυρίνης* I, 604. 634.
Μυρίος. *μυρίον* II, 1120. III, 212.
IV, 1765. *μυρίοι* II, 1082. *μυ-
ρίαι* I, 844. *μυρία* I, 259. 455.
576. 682. II, 813. IV, 151. 274.
560. 613. 646. 1283. 1420.
Μύρμηκες IV, 1453.
Μυρμιδών. *Μυρμιδόνος* I, 55.
Μυρμιδόνων IV, 1772.
Μύρομαι. *μύρεται* I, 271. II, 370.
III, 657. *μύρονται* IV, 605.

μύρεσθαι IV, 666. μυρομένη III, 463. 1065. μυρομένης IV, 1065. μυρομένην III, 665. IV, 738. μυρόμενοι IV, 1501. 1535. μυρομένησιν IV, 625.
 Μυρτίλος I, 755.
 Μυρτώσιον II, 505.
 Μυσία I, 1115.
 Μυσίς. Μυσίδα I, 1349. II, 766.
 Μυσολ I, 1179. Μυσών I, 1164. 1298. Μυσοῖσι I, 1322. 1345. II, 781. 786. IV, 1472.
 Μύχατος. μύχατον IV, 596. μυχάτης IV, 630. μυχάτη I, 170. II, 398. IV, 1243. μυχάτην IV, 1625. μυχάτων IV, 1698.
 Μύχιος. μυχίησι II, 742.
 Μυχός II, 1246. μυχοῖο II, 737. μυχῶ III, 659. μυχόν III, 42. IV, 1379. 1545.
 Μυών. μυῶνα IV, 1520.
 Μύωψ. μύωπι I, 1265. μύωπα III, 277.
 Μῶλος. μῶλον IV, 415.
 Μωμάσμαι. μωμήσονται III, 794.

N.

Ναλ II, 151. III, 467. IV, 818. 1073.
 Ναιετάω. ναιετάει III, 313. ναιετάουσι I, 799. 826. 831. 942. II, 375. 395. 1017. 1205. III, 1092. IV, 275. 792. ναιετάασκεν I, 68. ναιετάασκον II, 997. III, 977. IV, 1211. ναιετάειν I, 828. 903. III, 680. 1133. ναιετάοντος II, 793. ναιετάοντες IV, 322. ναιετάοντας III, 991.
 Ναίω. νάει IV, 1076. νάειτε III, 1139. νάουσι II, 787. IV, 515. εἶναι I, 116. 398. IV, 540. 1131. νάειν III, 241. νάεισκεν I, 509. III, 240. IV, 575. εἶναιον I, 139. 162. 1219. IV, 1759. νάειν I, 1319. IV, 547. 1744. ναιέμεν IV, 278. 919. 1038. νάων I, 37. 411. νάιοντας I, 868. νάιεται I, 794. νάιηται I, 852.
 Νάπη II, 735.
 Νασάμων. Νασάμωνα IV, 1496.
 Ναυβολίδης. Ναυβολίδαο I, 134.
 Ναυβόλος I, 135. Ναυβόλου I, 208.
 Ναυπλιάδης. Ναυπλιάδαο I, 136.
 Ναύπλιος I, 134. II, 896.

Ναύπορος. ναύπορον IV, 1546.
 Ναῦς. Νηῦς II, 590. IV, 210. 226. 1268. νεῶς IV, 208. νηὸς I, 401. 421. 447. 533. 544. 606. 640. 652. 658. 713. 723. 934. 965. 1013. 1020. 1163. 1276. II, 172. 211. 329. 496. 583. 1045. 1079. 1126. 1168. 1184. 1252. 1275. III, 167. 198. 316. 327. 568. 573. 1000. 1200. 1280. IV, 78. 114. 199. 244. 484. 554. 582. 661. 840. 857. 903. 1245. 1385. 1537. 1548. 1586. 1620. νηῖ I, 304. 319. 333. 855. 1111. II, 344. 397. 606. 611. 750. 873. 931. 960. III, 525. 1072. IV, 85. 283. 457. 649. 851. 938. 1124. νηῶν I, 1358. νῆα I, 18. 111. 237. 357. 367. 415. 523. 548. 590. 701. 833. 911. 988. 1158. 1328. II, 8. 71. 295. 402. 533. 552. 571. 586. 620. 812. 833. 895. 918. 1035. 1062. 1072. 1076. 1095. 1109. 1282. III, 57. 176. 340. 607. 827. 1148. 1166. 1188. 1319. 1346. IV, 101. 105. 165. 232. 392. 484. 495. 504. 755. 831. 837. 860. 891. 910. 934. 953. 963. 1373. 1385. 1568. 1650. 1657. 1660. 1768. νῆες I, 235. III, 341. νηῶν I, 113. 801. II, 872. III, 746. IV, 317. 921. 1278. νηεῖ IV, 237. 453. 1236. νῆεσσι II, 749. νῆας IV, 237. 319. 653. 1208.
 Ναυσίδοος IV, 550. Ναυσιδόοιο IV, 539. 544. 547.
 Ναῦται III, 744. ναύτησι IV, 936.
 Ναυτίλη. ναυτίλης I, 61. 189. 210. 335. 862. 981. II, 9. 310. 413. 837. IV, 492. 532. 653. 1273. ναυτίλην II, 876. IV, 192. 721. ναυτίλησιν IV, 1419.
 Ναυτίλλω. ναυτίλλοντο IV, 299. ναυτίλλοινο I, 918. ναυτίλληται III, 61. ναυτίλλεσθαι I, 236. 1080. II, 855. 1205.
 Ναυτίλοι II, 808. IV, 570.
 Νάω (fluo) νᾶς I, 1146. νᾶεν III, 224. νάοντος IV, 1300.
 Νάω (habitare facio). νάσσατο I, 93. 1356. IV, 275. 567. 988. 1140. εἰνασθεν IV, 513. νάσασθαι II, 747.
 Νεάτος. νεάτω IV, 946. νεάτης II, 166. νεάτη IV, 313. νεάτην II, 320. νεάτας III, 1192.

Νεήνιδες I, 843.
Νεῖατον III, 763.
Νεικέω. νείκεσεν I, 462. 875.
Νεῖκος I, 492. 1284. III, 627. 739. IV, 340. 1103. 1727. *νείκεος* I, 498. *νείκεα* I, 340. IV, 1010.
Νειόθεν I, 385. 1197. 1288. 1313. II, 205. III, 383. 1358.
Νειόθι I, 63. 255. 990. 1098. 1326. II, 353. III, 62. 164. 706. IV, 1615.
Νεῖον I, 125.
Νειός III, 1331. 1343. *νειοῖο* I, 687. 1215. III, 1056. *νειόν* III, 411. 497. 754. 778. 1053. 1284.
Νεκρός. νεκρούς IV, 51.
Νεκταρέη III, 832. *νεκτάρειον* III, 1009.
Νέκταρ. νέκταρι IV, 432.
Νέκυς. νέκυος II, 836. *νέκυν* II, 857. IV, 480. 1499. *νέκυες* III, 202.
Νέμεσις. Νέμεσιν IV, 1043.
Νέμω. νέμονται I, 298. *νέμειν* II, 501. *νέμονται* II, 380. IV, 398. *ἐνέμοντο* II, 505. 513. IV, 132.
Νεόμαι II, 1164. *νεόμεσθα* II, 647. *νεύμεθα* II, 1153. *νέεσθα* III, 306. 376. *νείσθα* III, 373. *νέονται* III, 331. *ἐνέοντο* II, 1095. IV, 315. *νέοντο* I, 1014. II, 175. 552. III, 36. IV, 659. *νέοιτο* I, 70. III, 787. *νέεσθαι* I, 156. 171. 306. 525. 708. 720. 877. 1206. 1250. II, 12. 814. 1187. III, 336. 572. 646. 1062. 1139. 1148. IV, 190. 409. 774. 827. *νείσθαι* II, 1139. III, 431.
Νεόφυγες IV, 1191.
Νεοθηγής. νεοθηγέα III, 1388.
Νεόθρεπτα III, 1400.
Νέον IV, 36. 54.
Νέος I, 1201. *νάω* IV, 1479. *νέον* I, 273. 451. 737. 924. 976. 1003. 1095. 1160. 1228. II, 494. 751. 779. III, 690. 757. 1384. IV, 36. 156. 1092. 1231. 1690. *νέοι* I, 341. 458. 1134. III, 194. 555. IV, 184. 503. *νέους* I, 382. *νέαις* III, 276.
Νεόσσοι IV, 1299.
Νεότης. νεότητος II, 481. *νεότητι* II, 327. IV, 1585.
Νεότημητος. νεοτήμητω III, 857.
Νεπόδες. νεπόδεσιν IV, 1745.
Νέρθε I, 155. 745. III, 287.

Νεσταῖοι. Νεσταίους IV, 1215.
Νεστίς. Νεστίδης IV, 337.
Νευρή. νευρή III, 282.
Νεύω. νεύσε II, 949. III, 441. *νεύοντας* II, 1064. *νεύσαντες* II, 683.
Νεφέλη. νεφέλης II, 538. *νεφέλη* IV, 125. *νεφέλας* III, 1360.
Νέφος II, 173. 259. 566. III, 214. IV, 398. 1262. *νεφών* II, 171. 187. 268. 1084. 1105. 1252. III, 1267. *νεφέεσσι* I, 218. 240. III, 1151.
Νηγάτος. νηγάτεον IV, 188. *νηγατήησιν* I, 775.
Νηδυία. νηδυίων II, 113.
Νηδύς. νηδυός IV, 706. 1328. 1354. 1373. *νηδύν* II, 819. III, 1382. IV, 1449. 1611.
Νηέω. νήεον I, 403. *νήησε* III, 1208. *νηήσαντο* I, 364. *νηήσας* III, 1034.
Νηῖας I, 626. *Νηιάδα* IV, 545. *Νηιάδες* IV, 711. 813.
Νήϊον III, 582. *νηῖον* I, 1089. 1314. II, 843. *νήϊα* II, 79. 597. 726.
Νῆϊς I, 255. II, 417. *νήϊν* III, 130. *νήϊδα* III, 32. *νήϊσιν* II, 417.
Νηίτης. νηίτην IV, 239.
Νηκερδής. νηκερδῆ II, 482.
Νηλεής. νηλεῖς IV, 390.
Νηλεΐδαι I, 959.
Νηλειῆς IV, 476. 1503.
Νηλειῶς I, 610. 1214. II, 626. IV, 986.
Νηλεὺς. Νηληῖος I, 153.
Νηληῖος I, 156.
Νηληῖς I, 120.
Νηλῆς IV, 1438. *νηλέα* IV, 588.
Νήλικος III, 646.
Νηλιτής. νηλιτεῖς IV, 703.
Νήματα III, 255.
Νημερτής IV, 758. *νημερτέα* IV, 810. 1184. *νημερτές* I, 197. 1023. II, 959. IV, 14. 555. 1565.
Νηνεμία. νηνεμία III, 970.
Νήνεμος I, 1155. II, 162. *νήνεμον* II, 661.
Νηός. νηοῦ II, 1171. III, 927. IV, 470. *νηοῖο* I, 307. *νηόν* II, 385. 1169. III, 252. 738. 842. 888. 915. 940. IV, 50. 436. *νηοὺς* III, 1088. IV, 1045.
Νηροσός. νηροσόφ II, 927. *νηροσόν* I, 570.

- Νηπιήζον* I, 1116.
Νηπίαχος. νηπίαχον I, 1212. II, 510. *νηπιαχοῖς* IV, 137.
Νηπιάχω. νηπιάχοντος IV, 868.
Νήπιος IV, 875. *νήπιοι* II, 66. 137. *νήπια* I, 508. III, 134.
Νηπύτιος. νηπυτίης IV, 791. *νηπυτήν* III, 735.
Νηρεύς. Νηρηός I, 1311. IV, 722. 1743. *Νηρηά* IV, 780. 1599.
Νηρηίδες IV, 859. 930. *Νηρηίδας* IV, 844.
Νήριτος IV, 158. *νήριτα* III, 1288.
Νῆσος I, 840. 890. 920. 936. II, 680. 1047. IV, 309. 983. 1712. 1757. *νήσον* I, 633. II, 350. 392. 672. 1030. 1116. 1118. III, 322. 1074. 1093. IV, 458. 580. 1138. 1644. 1712. *νήσοιο* II, 1034. 1097. III, 42. IV, 315. 1075. 1172. *νήσω* I, 93. II, 382. 1080. IV, 434. 452. 546. 1210. 1728. *νήσον* I, 625. 916. 1021. 1152. II, 385. 686. 695. 721. 771. 1066. 1113. 1116. 1232. 1233. III, 324. IV, 505. 521. 540. 655. 769. 891. 1214. 1717. 1751. 1763. *νήσοι* IV, 524. 564. *νήσων* I, 831. IV, 514. 1637. *νήσοισιν* II, 285. *νήσους* II, 297. 516. IV, 330. 333. 336. 553. 650. 1230.
Νήχυτος. νήχυτον III, 530. IV, 1367.
Νήχω. νήχε IV, 915.
Νηφάλιος. νηφαλήσι IV, 712.
Νίκη. νίκης IV, 1772.
Νίπτω. νίψει IV, 588. *νιπόμενος* IV, 543.
Νίσσομαι. νίσσεται III, 1243. *νισσόμεθα* IV, 257. *νίσσας* I, 741. 785. II, 825. *νίσσας* I, 888. III, 1061. *νισσομένοις* II, 199. III, 447. IV, 178. *νισσομένην* IV, 1534. 1618. *νισσομένων* II, 1286. *νισσομένοις* I, 53. 150. 556. 601. II, 726. 971. 1246. III, 210. IV, 648. 981. *νισσομένους* IV, 129.
Νιφετός. νιφετοῖο III, 1358. *νιφετῶ* III, 69.
Νιφόεις. νιφόεντος I, 504. III, 1228. *νιφόει* I, 1099.
Νόέω III, 20. IV, 1334. *ἐνόησα* III, 891. *ἐνόησαν* I, 1021. II, 457. 544. III, 126. 665. 1150. IV, 561. 726. 754. *ἐνόησαν* I, 1283. II, 137. 958. III, 7. IV, 74. 643. *νοήση* III, 1144. *νοῆσαι* III, 943. IV, 1356. *νοήσας* II, 76. *νώσατο* IV, 1409.
Νομεύς. νομήϊ IV, 675. *νομήεις* I, 1246. III, 277. *νομήων* I, 1266. III, 125. *νομήας* I, 751.
Νόμιος. νομίσις IV, 1218. *νόμιον* I, 578. II, 507.
Νομός I, 747. *νομῶ* II, 1005.
Νόος I, 242. II, 212. 248. 1090. III, 52. 328. 446. IV, 3. 620. 1017. *νόοιο* II, 316. 716. 1149. III, 298. *νόω* II, 256. 325. 767. III, 816. 903. 938. IV, 351. 737. 863. *νόον* I, 130. 323. 439. 464. 808. II, 182. 226. 313. III, 174. 471. 567. 826. IV, 102. 766. 1078. 1177. 1669.
Νοστήω. νοστήσομεν I, 417. *νοστήσεις* III, 468. *νοστήσατε* IV, 1329. *νοστήσειν* I, 79. III, 89. IV, 561. *νοστήσας* I, 892. IV, 1163. *νοστήσαντες* II, 352. III, 993. IV, 98. 1035. *νοστήσαντας* III, 596.
Νόστιμος I, 896. *νόστιμον* IV, 1275.
Νόστος I, 836. II, 414. 863. IV, 522. 644. 1235. *νόστοιο* I, 249. IV, 1600. *νόστου* III, 175. IV, 1273. 1473. *νόστω* I, 449. IV, 202. 1333. 1549. *νόστον* I, 17. 556. 885. 1293. II, 690. III, 75. 488. 549. IV, 381. 739. 822. 841. 901. 916. 1701.
Νόσφι. νόσφιν I, 91. 197. 322. 1207. 1294. II, 276. 806. 998. 999. 1182. III, 577. 594. IV, 10. 346. 352. 406. 821. 1296. 1458. 1560.
Νοσφίζω. ἐνόσφισαν II, 793. *νοσφισάμην* IV, 362. *νοσφίσσομαι* IV, 1108. *νοσφίσσεται* IV, 181. *νοσφισθεῖς* I, 187.
Νοτίζω. νοτισθέντα I, 1005.
Νότιος. νοτίσις IV, 1533.
Νοτίς. νοτίδεσσι IV, 663. 670.
Νότος I, 926. *Νότον* IV, 1628.
Νοῦσας II, 856. III, 676. *νοῦσαι* IV, 1674.
Νῦ I, 468. 875. 1290. 1298. II, 213. 245. 284. 333. 458. 698. 855. 864. 880. 985. III, 74. 485. 493. 500. 676. 711. 896. 994. 1015. 1073. IV, 20. 37. 1015. 1305. 1335. 1342. 1423. 1564. 1651. 1727. 1753. 1776.

Ξ.

Νυκτεὺς IV, 1090.
Νυκτιπόλος IV, 829. *νυκτιπόλον* IV, 1020. *νυκτιπόλον* III, 862. IV, 148.
Νύκτωρ III, 293. IV, 101. 495.
Νυμφαίη. *Νυμφαίην* IV, 574.
Νύμφη I, 626. 1129. 1229. 1324. II, 2. 482. 655. III, 242. 656. *νύμφης* I, 978. 1069. II, 477. 485. 991. *νύμφη* IV, 1495. *Νύμφην* II, 508. *Νύμφαι* I, 549. 776. 1066. 1224. II, 711. 821. III, 881. 1219. IV, 1144. 1196. 1398. 1414. *Νυμφέων* IV, 1218. *Νύμφαις* II, 504. *Νύμφησι* I, 502.
Νυμφίδιος. *νυμφίδιον* IV, 809. *νυμφιδίους* I, 1031. *νυμφιδίαις* IV, 1160.
Νῦν I, 20. 284. 353. 644. 664. 689. 1356. IV, 1. *passim*.
Νῦν I, 23. 767. II, 311. *passim*.
Νύξ III, 743. 1192. IV, 1059. 1695. *νυκτὸς* I, 1016. III, 1171. IV, 437. 624. 630. *νυκτὶ* I, 934. 1022. 1038. 1080. 1358. II, 670. 940. 1001. 1102. 1231. III, 323. 799. 863. 1361. IV, 60. 979. 1631. 1684. *νύκτα* II, 42. 631. 660. 945. 1120. III, 1029. IV, 110. 458. 870. 884. 1171. 1286. 1295. 1635. 1696. *νύκτας* I, 1079. II, 908. III, 1079. IV, 1234. 1387.
Νυός. *νυῶ* IV, 815.
Νυσηῖος I, 481. *Νυσηῖον* II, 905. 1216. IV, 1134.
Νύσσα III, 1272.
Νύσσω. *νύσσειν* III, 1323.
Νύχιος. *νυχίων* IV, 685. *νυχίοισιν* IV, 664. 1468.
Νωδής IV, 1506.
Νῶϊ III, 644. *νῶϊν* II, 250. III, 56.
Νωλεμές II, 554. 602. 605. III, 147. IV, 352. 505. 1374.
Νωλεμέως III, 346.
Νωμάω. *νώμα* II, 678. III, 1231. *νωμήσειν* IV, 1006. *νωμήσαντες* IV, 1156.
Νώννυμοι II, 982. IV, 1306.
Νῶτον. *νώτω* III, 1320. *νώτα* I, 758. IV, 1246. 1349. 1611. *νώταν* I, 129. *νώτοις* I, 221. II, 678. IV, 117.

Ξαίνω. *ξαινόμενον* IV, 1266.
Ξάνθος. *Ξάνθοιο* I, 809.
Ξανθός. *ξανθοῖο* I, 1084. III, 1017. *ξανθά* II, 159. *ξανθῶσιν* IV, 172. 1407. *ξανθάς* III, 829. IV, 1303.
Ξεινήιον I, 770. II, 31. IV, 429. 1555. 1752. *ξεινήια* I, 846. II, 529. IV, 422. 1220.
Ξείνια IV, 1553.
Ξείνιος. *ξενίου* II, 1133. III, 193.
Ξεινόω. *ξεινοῦσθαι* I, 849.
Ξείνος I, 208. III, 987. *ξείνω* I, 784. III, 638. 719. IV, 745. *ξείνον* III, 619. 630. 905. *ξείνε* I, 793. III, 401. IV, 33. 89. *ξείνοι* II, 1136. *ξείνων* III, 305. 586. *ξείνοισι* I, 340. 676. 696. II, 5. III, 628. 689. 986. IV, 441. 462. *ξείνους* II, 1131. IV, 667.
Ξερὸν III, 322.
Ξεστός. *ξεστοῖο* IV, 913. *ξεστοῖσιν* IV, 719. *ξεστῆσιν* I, 567. *ξεστάς* I, 375.
Ξίω. *ἔξεσε* I, 1119.
Ξηρός. *ξηρόν* IV, 1136. *ξηρῇ* IV, 1394. *ξηρῆν* IV, 1378.
Ξίφος I, 1254. III, 1047. 1248. 1282. 1381. IV, 207. 465. *ξίφει* II, 117. III, 1258. *ξίφεσσιν* I, 1137. II, 265. 288.
Ξόανα IV, 1284.
Ξύλα I, 1181. III, 272.
Ξύλοχος. *ξυλόχοια* IV, 13. *ξυλόχους* I, 444.
Ξύν III, 1279. IV, 72.
Ξυμβαίνω. *ξυνέβητε* IV, 258. *ξυμβάντε* IV, 421.
Ξυμβάλλω. *ξύμβλητο* I, 311. 1253. *ξύμβλημένος* IV, 121.
Ξυναγείρω. *ξυναγείρει* I, 347.
Ξυναρέσκω. *ξυναρέσασατο* III, 1100.
Ξυνδέω. *ξυνέδησεν* II, 1040.
Ξύνειμι. *ξυνίασι* II, 321. *ξυνίωσι* II, 1078. *ξυνιοῦσαι* II, 565.
Ξυνιάς. *ξυνιάδος* I, 68.
Ξυνός I, 336. III, 483. *ξυνῇ* III, 173. *ξυνῇ* II, 802. 1025. *ξυνολ* III, 173. *ξύναι* I, 337.
Ξυνοχή I, 744. *ξυνοχῇ* I, 160. 1006. IV, 629. *ξυνοχῆσι* II, 318.
Ξυνωθεῖω. *ξυνέωσαν* IV, 1251.
Ξυστός. *ξυστοῖα* II, 1062.

O.

- 'O passim. ὁ I, 265. 293. II, 54. 443. 480. 1096. 1265. III, 154. 432. IV, 127. 539. 629. 696. 853. ὁ pro ὅς I, 621. 643. II, 257. III, 1234. IV, 254. 1487. 1754. ὅ γε I, 30. III, 1317. 1346. Br. IV, 1588. τοῖο I, 334. 1351. II, 637. 785. 1271. III, 621. 1060 et passim. τῷ pro τούτῳ III, 1417. τῷ propterea I, 334. 633. 827. 1025. 1320. II, 15. 175. 183. 247. 324. 389. 799. 873. 979. 1203. 1224. III, 5. 74. 428. 978. 1108. IV, 368. 670. 802. 1104. 1168. τοῖσι I, 40. II, 456. passim. οἷς II, 1284. τοὺς γε I, 710. ἡ I, 1015. 1084. 1140. 1145. II, 103. passim. ἥ γε I, 292. 1236. IV, 24. passim. τῆς γε IV, 1647. τῇ I, 274. τῇ καὶ τῇ I, 160. τῇσιν I, 617. 656. ταῖσι I, 637. τάων II, 319. αἷς I, 1227. ταῖς II, 572. τὰς γε II, 432. τὸ propterea III, 894.
- 'Οαροί. ὀάροισι III, 1102.
- 'Οβριμον III, 1286.
- 'Ογχηστός. 'Ογχηστολό III, 1242.
- 'Οδακτάζω. ὀδακτάζοντι IV, 1608.
- 'Οδαξ III, 1393.
- 'Οδε passim. τοῦδε I, 6. τούσδε II, 1009. τοῖσίδε II, 1163. τόδε III, 679. IV, 345.
- 'Οδεύω. ὀδεύειν IV, 838. ὀδεῦσαι IV, 272. ὀδεύων IV, 1441.
- 'Οδίτης III, 745.
- 'Οδμή II, 270. IV, 158. 430. ὀδμῆς II, 229. ὀδμῇ IV, 622. ὀδμῆν II, 191. IV, 112.
- 'Οδός I, 988. IV, 790. 1576. ὁδοῖο I, 413. III, 1182. IV, 779. ὁδὸν I, 103. 126. 199. 772. 1267. II, 1108. 1259. III, 473. 602. 1176. IV, 525. 690. 1468. ὁδοί IV, 280. ὁδῶν IV, 51.
- 'Οδοῦς. ὀδόντων II, 83. III, 1055. 1281. 1321. IV, 478. ὀδοῦσι III, 1393. IV, 1512. ὀδόντας II, 281. 785. III, 414. 1028. 1177. 1336. 351.
- 'Οδύνη. III, 762. ὀδύνη II, 96. III, 866. ὀδύνησι IV, 1067. 1520.
- 'Οδύρομαι. ὀδύρεται II, 782. ὀδύροτο III, 460. 804. ὀδύροντο IV, 1304. ὀδύραντο I, 1066. ὀδυρομένη II, 478. ὀδυρομένη I, 274. ὀδυρομένων III, 709. IV, 624.
- 'Οζός. ὄζον IV, 1439. ὄζοις I, 1192.
- 'Οθομαι. ὀθεταί I, 1267. III, 94.
- 'Οθι I, 216. II, 766. 1210. III, 1164. IV, 116. 761. 832. 840. 947. 1154. 1235.
- 'Οθυεῖος. ὀθυεῖω IV, 716. ὀθυεῖον III, 389. ὀθυεῖοι II, 235. ὀθυεῖον II, 13. III, 1145. ὀθυεῖοις III, 591. IV, 1041. ὀθυεῖοισιν III, 403. ὀθυεῖται I, 869.
- 'Οθάνη. ὀθόνησι IV, 466.
- 'Οθρως. 'Οθρυν II, 516.
- Οἰαγρός. Οἰάγροιο I, 570. II, 703. IV, 905. 1193. Οἰάγρῳ I, 25.
- Οἰαξίς. Οἰαξίδος I, 1131.
- Οἶγω. ὠῖξε III, 645. οἶγοντο II, 574. οἶγομένας II, 560.
- Οἰδάνω. οἰδάνει I, 478. οἰδάνσκον III, 383.
- Οἶδμα I, 1014. III, 388. IV, 457. 659. 947. 1579. 1765. οἶδματος I, 183. 1167. IV, 915. οἶδματι I, 588. IV, 232.
- Οἰεανός III, 646.
- 'Οἰζυρός. ὀἰζυρούς IV, 1630.
- 'Οἰζύς. ὀἰζύι IV, 192. ὀἰζύν III, 959. IV, 1387.
- 'Οἰζύω. ὀἰζύει IV, 1374. ὀἰζύν IV, 1324.
- Οἰήα I, 401.
- Οἴηες. οἴηεσσι IV, 1274.
- Οἰκάδε I, 1031. 1293. II, 186. 442. III, 468. 900. 1069. 1125. IV, 194. 400.
- Οἰκία II, 381. 1085. IV, 540.
- Οἶκος. οἶκον II, 178. III, 1139.
- Οἰκτεῖρω. οἰκτεῖρων III, 328. οἰκτεῖραντας II, 1130. οἰκτεῖρασα IV, 917.
- Οἰκτιστός. οἰκτίστῳ IV, 1296. οἰκτίστοις II, 782.
- 'Οἰλεὺς I, 74. 'Οἰλήος II, 1036.
- Οἶμη. οἶμη IV 150.
- Οἶμος IV, 1510. οἶμον IV, 296. 644. 838. 1341. οἶμονς IV, 43.
- Οἶμαγή. οἶμαγῇ II, 1260.
- Οἶνείδης I, 190. 1046. III, 518.
- Οἶνεὺς I, 193. 'Οἶνῆος I, 192.
- Οἶνοίη I, 626. Οἶνοίην I, 623.
- Οἶνόμαος. I, 756.
- Οἶνος. οἶνον II, 1272. IV, 1187. οἶνω I, 458. 473. III, 224. IV, 432. οἶνον I, 1185.
- Οἶνοχόος. οἶνοχόων I, 457.

Οἰόθεν I, 270. III, 28. III, 1169.
IV, 418. 1198.

Οἰόθι II, 709. III, 945. IV, 459.
1046. 1272. 1401.

Οἰοπέδιλος. οἰοπέδιλον I, 7.

Οἰοπόλοι IV, 1322. 1413.

Οἶος I, 60. 1240. II, 28. 476. 822.
III, 175. 441. 1031. 1169. 1234.
IV, 286. 912. οἶω IV, 855. οἶον
I, 282. 617. II, 15. 634. III,
115. 782. 975. 1109. IV, 418.
652. 1077. 1316. οἶοισιν I, 399.
III, 379. οἶη I, 618. II, 975.
IV, 58. 362. οἶαι I, 818. II, 139.
IV, 1198.

Οἶος I, 307. II, 919. III, 454.
1240. 1377. IV, 449. 1603. οἶον
II, 774. οἶον I, 489. 834. 1192.
II, 306. 463. 662. 1139. III,
262. 276. 636. 922. 1020. 1106.
1162. 1229. IV, 152. 475. 558.
626. 729. 999. 1062. 1257. 1280.
1389. 1499. 1590. οἶον *quemad-*
modum II, 662. οἶον ὅτε IV,
152. 1062. 1280. οἶόντε II, 306.
cf. Τε. οἶοι III, 976. IV, 263.
οἶοισιν III, 454. οἶη II, 1077.
III, 876. IV, 35. 786. 1065.
οἶη IV, 702. οἶην III, 858. IV,
1191. οἶαι III, 341. IV, 1429.
οἶα I, 315. 458. 658. 991. II,
39. 91. 341. 688. 697. 809. 1110.
III, 381. 455. 618. 711. 814. IV,
52. 195. 317. 386. 400. 460.
499. 1071. 1081. 1090. 1091.
1189. 1556. 1723.

Οἷς. δῖν III, 1199. οἷων II, 465.
οἷων I, 1090.

Οἷστυω. οἷστυων I, 759. οἷστυ-
σας III, 28. 143.

Οἷστοδόκη. οἷστοδόκην I, 1194.

Οἷστός. οἷστῳ II, 600. οἷστῶν IV,
851. 1404. οἷστοῖς I, 483. 1000.
οἷστουὶς III, 96.

Οἷστρος III, 276. οἷστρον I, 1269.

Οἷτος II, 893. οἷτω IV, 1094.
οἷτον II, 172. 226. 482. 881.
III, 64. 527. IV, 699.

Οἷχαλή. Οἷχαλῆς I, 87.

Οἷχομαι. οἷχeto IV, 1435. οἷχοιτο
IV, 385. οἷχομένοις II, 840.
οἷχομένους III, 204.

Οἷω I, 196. 829. III, 441. 1166.
1222. III, 28. 88. 523. IV,
818. οἷομαι I, 690. II, 645. III,
479. 1079. IV, 197. 1654. οἷeto
III, 623. οἷεσθε II, 342. ὠϊσά-

μην I, 291. ὠϊσατο III, 456.
1189. IV, 14. ὠϊόμενον I, 1037.
ὠϊσάμενος II, 1136. III, 926.

Οἷωνός IV, 602. οἷωνοῖο II, 344.
1258. III, 939. οἷωνῳ III, 328.
οἷωνόν II, 1043. III, 552. οἷω-
νῶν I, 66. II, 1079. IV, 239.
οἷωνοῖσιν I, 140. 445. 1011. IV,
898. οἷωνοῦς I, 145. II, 384.
III, 918.

Οἷλαδόν III, 122.

Οἷλαξ III, 1380.

Οἷριόεις. οἷριόεντος I, 1093.

Οἷρυόεις. οἷρυόεντος II, 607. 737.
οἷρυόεντι I, 1120. οἷρυόεσσα
III, 1331.

Οἷβος. ὠβῳ I, 174. II, 237. ὠλ-
βον II, 1095. 1182. IV, 1140.

Οἷεθρος II, 578. III, 483. IV,
1674. ὠλέθρον II, 224. IV, 832.
ὠλέθρον IV, 401. 450. ὠλεθρον
I, 488. II, 1106. IV, 507.

Οἷέκω. ὠλεκον IV, 445. ὠλέκοισιν
III, 1058.

Οἷλγος. ὠλίγοιο III, 294. ὠλίγον
I, 813. 955. II, 1112. ὠλίγης
IV, 1712. 1736. ὠλίγην IV, 1454.
ὠλίγους I, 751.

Οἷλισθαίνω. ὠλισθαίνουσα I, 377.

Οἷκαῖος. ὠκαῖοιο I, 1314.

Οἷκάς I, 603. ὠκάδε IV, 283.

Οἷκήϊον IV, 1609.

Οἷκός IV, 296. ὠκῳ I, 375. ὠκόν
III, 141. 1378. ὠκοῖ III, 1391.
ὠκοῖσιν III, 413. ὠκούς I,
1167.

Οἷλνυμι. ὠλεσσα IV, 1036. ὠλεσε
III, 660. ὠλέσση I, 17. III, 689.
ὠλέσσας III, 125. ὠλετο I, 256.
IV, 20. ὠλόμεθα IV, 1261.
ὠλοντο II, 881. ὠληται II, 337.
ὠλησθε II, 326. ὠλοίμεθα IV,
401. ὠλέσθαι I, 60. III, 778.
IV, 1255.

Οἷολύζω. ὠλόλυξαν III, 1218.

Οἷοός III, 1338. ὠλοοῖο I, 498.
1202. II, 38. 828. 890. IV, 669.
ὠλοῳ I, 244. 263. II, 858. ὠλοόν
II, 820. III, 384. 408. 614. 810.
1301. IV, 543. 559. 584. ὠλοοῖ
III, 618. ὠλοῶν III, 906. 1049.
ὠλοοῦς III, 1028. ὠλοῇ IV, 1232.
ὠλοῇν I, 1053. IV, 1096. ὠλοῇσι
II, 246. 1204. IV, 155. ὠλοῶς
II, 420. ὠλωτάτος IV, 1436.
ὠλωτάτα II, 179.

Οἷοόφρων. ὠλοόφρονος IV, 828.

- Ὀλοφύρομαι. ὀλοφύρετο I, 250.
 IV, 1738. ὀλοφύρατο III, 72.
 IV, 29. ὀλοφρομένης III, 806.
 Ὀλοφώϊον IV, 476. ὀλοφώϊα I, 476.
 Ὀλύμπιος IV, 95.
 Ὀλυμπος. Ὀλύμπω II, 1234.
 Ὀλος. ὄλω IV, 1166. ὄλη II, 680.
 Ομαδῶ. ὀμάδαν III, 1304. ὀμά-
 δησεν I, 474. II, 638. II, 564.
 971. 1254. IV, 1618.
 Ὀμαδος. ὀμάδοια I, 347. II, 1076.
 III, 270. ὀμάδω I, 1051. IV,
 198.
 Ὀμαρτέω. ὠμαρτεῖν I, 579. ὠμαρ-
 τέσουσιν I, 805. ὠμαρτήσαντες
 III, 375.
 Ὀμαρτῇ I, 538.
 Ὀμβρέω. ὀμβρήσαντος III, 1399.
 Ὀμβρος II, 1115. IV, 271. ὀμ-
 βρον III, 1267. IV, 1282.
 Ὀμηγερέες II, 996. ὀμηγερέεσσι II,
 467. IV, 1369.
 Ὀμήθεες III, 118. ὀμήθεως II,
 917.
 Ὀμήλικες III, 732. ὀμήλικας II,
 1129.
 Ὀμηλική. ὀμηλικίης III, 814.
 Ὀμιλαδὸν I, 655. III, 598. IV,
 1181. 1453.
 Ὀμιλέω. ὀμίλεον I, 630.
 Ὀμιλος I, 680. II, 857. IV, 1157.
 ὀμίλον I, 314. 1207. II, 15. 194.
 IV, 75. 346. ὀμίλω I, 48. 227.
 II, 27. 882. ὀμίλον I, 109. 195.
 242. 875. III, 434. 952. 1166.
 IV, 183. 488. 1058.
 Ὀμματά I, 777. II, 49. 664. 682.
 III, 422. 444. 886. 962. 1161.
 IV, 378. 683. ὀμματ' I, 535.
 784. 876. II, 25. III, 22. 371.
 1022. IV, 466. 1315. ὀμμασι IV,
 476. ὀμμασιν I, 154. 519. 631.
 II, 44. III, 93. 1010. IV, 1040.
 1670.
 Ὀμνυμι. ὠμωσεν II, 291. ὠμώσσε
 IV, 797. ὀμώσσης II, 252. ὠμω-
 σον III, 699. ὀμώσσαι III, 714.
 IV, 1086.
 Ὀμόγνιος III, 1076. IV, 743.
 Ὀμόθεν I, 91.
 Ὀμοιος. ὀμοίης IV, 62.
 Ὀμοκλέω. ὀμόκλεον IV, 1006. ὀμο-
 κλήσαντες I, 498.
 Ὀμοκλή II, 20. IV, 13.
 Ὀμόλη. Ὀμόλην I, 594.
 Ὀμός. ὀμόν IV, 673.
 Ὀμόνοια. ὀμονοίης II, 270.
 Ὀμόργνυμι. ὀμορξαμένω II, 242.
 Ὀμόστολος. ὀμόστολον II, 802. ὀμό-
 στολοι III, 558.
 Ὀμοῦ I, 381. 618. 969. 1079. 1205.
 II, 127. 565. 608. 786. 839. 889.
 962. III, 1150. 1166. 1292. IV,
 103. 910. 1331. 1387. 1408.
 1625.
 Ὀμούριος. ὀμούριον III, 1095.
 ὀμούριοι II, 379.
 Ὀμπνιον IV, 989.
 Ὀμοφροσύνη. ὀμοφροσύνησι II,
 716.
 Ὀμφή. ὀμφήν III, 939. IV, 725.
 1382.
 Ὀμώλακες II, 396. ὀμώλακας II,
 787.
 Ὀμῶς I, 89. 321. 475. 514. 896.
 920. 1058. 1193. II, 452. 499.
 636. 660. 945. 1076. III, 174.
 850. 1141. 1184. IV, 256. 642.
 808. 1060. 1148. 1234. 1534.
 Ὀμως I, 99. III, 1050. III, 494.
 IV, 405.
 Ὀναρ. ὀνείρατας IV, 1732. ὀνεί-
 ρατα III, 692. ὀνείρασιν II,
 306. IV, 664.
 Ὀνειαρ II, 388. 1092. III, 507.
 1051. IV, 1432. ὀνείασι II,
 185. III, 900.
 Ὀνειδος. ὀνείδεσιν I, 273.
 Ὀνειρον II, 197. Ὀνειρος III, 446.
 IV, 877. ὀνείρω I, 290. ὄνειροι
 III, 618. 636. ὀνείρων IV, 685.
 723. ὀνείροις IV, 384.
 Ὀνήϊστον II, 335.
 Ὀνήνημι. ὀνήσει III, 20.
 Ὀνομα II, 1138.
 Ὀναμίαι. ὀνόσσαι III, 475. ὀνόσ-
 σθαι I, 205. ὀνόσσεσθαι I, 830.
 ὀνοσάμενοι I, 867.
 Ὀνομαίνω. ὀνόμηνεν IV, 1746.
 ὀνόμηνας III, 1075. ὀνόμηναν
 II, 746.
 Ὀνομαστιά III, 801.
 Ὀνοτός. ὀνοτήν IV, 91.
 Ὄξω. IV, 128. ὄξυν IV, 624. ὄξι
 II, 1253. ὄξειν I, 1027. III,
 1217. IV, 70. ὄξυ I, 262. II,
 827. 1036. III, 253. IV, 475.
 ὄξεται IV, 352. ὄξειν IV, 1067.
 ὄξεινσιν III, 1371. ὄξεα II, 546.
 III, 21. IV, 1466. ὄξύτατον IV,
 1542. ὄξύταται IV, 1312. ὄξ-
 τάται I, 163.
 Ὄπαζω. ὀπάξεις I, 837. ὀπάξει I,
 511. ὀπάζον IV, 920. ὀπάξει I,

614. ὄπασσε II, 32. III, 1182.
 ὄπασσε I, 167. 326. 885. II, 616.
 947. IV, 220. 1220. ὄπασσαν I,
 1351. III, 657. ὄπασσω III, 142.
 ὄπασσω IV, 1109. ὄπασσεις III,
 75. ὄπασσει II, 1224. ὄπασση
 II, 690. III, 909. ὄπασσάμι III,
 132. ὄπασσάις III, 349. ὄπασσειαν
 IV, 1026. ὄπαζε (imp.) IV, 1600.
 ὄπαζέτω I, 345. ὄπάσαι I, 249.
 676. 885. III, 180. ὄπάσας II,
 813.
 Ὀπάων I, 131.
 Ὀπη I, 854. 1344. II, 980. 1185.
 IV, 297. 532. 1470. 1701. ὀπη
 II, 983. III, 316.
 Ὀπηδεύω. ὀπηδεύοντα IV, 675.
 ὀπηδεύουσα IV, 974.
 Ὀπηδός. ὀπηδούς III, 595.
 Ὀπιδνός. ὀπιδνοτάτη II, 292.
 Ὀπίζομαι. ὀπίζετο II, 181. ὀπιζο-
 μένη IV, 700.
 Ὀπιθε IV, 931.
 Ὀπιπτεύω. ὀπιπτεύει II, 406. ὀπι-
 πτεύων IV, 799. ὀπιπτεύουσα
 III, 1137. ὀπιπτεύας I, 469.
 Ὀπισθεν I, 783. IV, 290. 935.
 Ὀπίσω I, 1017. 1298. II, 274.
 446. III, 964. ὀπίσσω I, 5. 336.
 416. 618. 681. 842. 891. passim.
 Ὀπλίξω. ὀπλίζοντο II, 995.
 Ὀπλον. ὀπλῳ I, 368. ὀπλα I, 357.
 II, 726.
 Ὀπλότατον IV, 71.
 Ὀπλότερος, I, 43. ὀπλοτέρη IV,
 971. ὀπλοτέροι IV, 1751. ὀπλο-
 τέρων I, 316. ὀπλοτέροισιν I,
 992. ὀπλοτέρησι I, 693.
 Ὀπόθεν IV, 722.
 Ὀπόσον IV, 1510. ὀπόσα IV, 1359.
 Ὀπότε IV, 288. 933.
 Ὀπότε, ὀπότε c. ind. praet. I,
 42. 83. III, 387. 654. 1052. 1212.
 III, 38. 299. IV, 507. 530. 1720.
 c. ind. fut. I, 632. c. ind. praes.
 III, 1273. c. conj. II, 1078. III,
 764. 1302. c. opt. I, 1242. 1349.
 III, 954. IV, 754. 1665. ὀπότε
 κεν c. conj. IV, 1355.
 Ὀπούς. Ὀπέεντος I, 69.
 Ὀπούντια IV, 1786.
 Ὀπυίω. ὀπυιεν I, 46.
 Ὀπωπή II, 109. ὀπωπαί II, 445.
 ὀπωπᾶς III, 1024. IV, 1670.
 Ὀπως quom II, 429. III, 490.
 1167. 1293. IV, 726. quomodo III,
 APOLLON. RHOD. II.

2. in anastrophe I, 285. c. opt.
 I, 4.
 Ὀράω. ὀρόωσαι IV, 1724. ὀρώ-
 μενοι IV, 935. ὀρόωντο III, 508.
 ὀρόωτο I, 814. ὀψεσθε II, 318.
 ὀπωπα II, 1054.
 Ὀργια I, 920. IV, 1020.
 Ὀργιάζω. ὀργιάσαι II, 907.
 Ὀρέγω. ὀρέξατο II, 828. 878. ὀρέ-
 ξαντο II, 1110. ὀρεξάμενος IV,
 1605. ὀρεξαμένη IV, 852.
 Ὀρείχαλκος. ὀρειχάλκοιο IV, 973.
 Ὀρεχθεῖν. ὀρεχθεῖ I, 275. II, 49.
 Ὀρθια IV, 70.
 Ὀρθός III, 121 IV, 957. ὀρθόν
 III, 1287. ὀρθοῖσιν I, 514. III,
 1261.
 Ὀρθοσταδόν IV, 1426.
 Ὀρθόω. ὀρθωθείς II, 197. ὀρθω-
 θεῖσα III, 645.
 Ὀρίνομαι. ὀρίνετο II, 971. ὀρίν-
 θη III, 515. ὀρινομένης I, 588.
 ὀρινόμενον I, 106. ὀρινομένων
 I, 1086. ὀρινομένους I, 1002.
 III, 1056.
 Ὀριτρεφής. ὀριτρεφές II, 34.
 Ὀρκια I, 1352. II, 289. 433. IV,
 359. 1042.
 Ὀρκιος IV, 95.
 Ὀρκος III, 714. ὄρκῳ II, 295.
 ὄρκον IV, 388. 797. ὄρκοισιν II,
 262. IV, 1084. 1205.
 Ὀρμαίνω. ὄρμαινε III, 452. ὄρμαί-
 νοντι IV, 3. ὄρμαίνοντα III, 620.
 ὄρμαίνουσα III, 697. IV, 724.
 ὄρμαίνουσαν III, 18.
 Ὀρμάομαι. ὄρμηθη I, 131. ὄρμη-
 θησαν IV, 314. 1464. ὄρμηθεις
 III, 398. ὄρμηθέντος II, 829.
 ὄρμηθέντα III, 1093. ὄρμηθεῖσα
 IV, 49. ὄρμηθεῖσαν IV, 90. ὄρ-
 μηθῆναι III, 380. IV, 521. 1253.
 Ὀρμή II, 1117. 1280. ὄρμη II,
 895. III, 1310.
 Ὀρμος. ὄρμον I, 987. ὄρμοιο IV,
 1345. 1640. ὄρμον II, 348. 728.
 IV, 1678.
 Ὀρμις I, 304. III, 553. 1112. ὄρμι-
 θος I, 1087. ὄριν II, 1034. III,
 1121. ὄρμιθες III, 325. ὄρμιθας
 II, 1049. 1054.
 Ὀρνυμι. ὄρνυτε II, 1063. ὄρνυτο
 I, 349. 1104. II, 122. III,
 439. ὄρνυντο II, 897. ὄρνυ-
 θε III, 487. ὄρνύμενον IV, 911.
 ὄρσαν I, 70. 110. 147. 850. 1104.
 II, 922. 1102. III, 197. 390. 961.

- IV, 23. 578. 774. 1151. 1469. ὄρεται II, 1067. ὄρηται III, 1039. ὄρσαι IV, 1352. ὄρσο I, 703. ὄρτο I, 159. 310. 668. 708. 853. 1206. 1250. II, 555. 565. III, 48. 268. 517. 708. 1148. 1165. 1327. IV, 185. 1111. 1368. ὄρω-
ρεν I, 713. 1291. II, 312. III, 59. 203. 314. 487. ὀρώρει II, 473. III, 457. ὀρώρει IV, 1698.
*Ορνυτίδης. *Ορνυτίδαο I, 207.
*Ορνυτος II, 65.
*Οροθύνω. ὀρόθυνεν I, 522. 1153. 1275. ὀρόθυνον II, 877.
*Ορος I, 941. 1178. II, 1014. IV, 323. ὄρεος I, 37. 50. 553. IV, 324. 1150. ὀρέων I, 1100. 1226. II, 400. 976. 1249. ὄρεσαι II, 26. III, 858. IV, 287. 518. 1682.
*Ορούω. ὀρουσαν IV, 1245. ὀρού-
σας IV, 1708.
*Ορπηκας IV, 1425.
*Ορτυλή. *Ορτυλή I, 537. *Ορτυ-
λήν I, 419. IV, 1705.
*Ορυμαγδός IV, 105.
*Ορύσσω. ὀρύξας III, 1207. ὀρύ-
ξασθαι III, 1032.
*Ορφανὰ IV, 1063.
*Ορφεῖος. *Ορφεῖη II, 161.
*Ορφεύς I, 494. II, 685. 928. IV, 905. 1409. 1547. *Ορφῆος I, 23. 540. 915. 1134. IV, 1159. *Ορ-
φέα I, 32.
Ορφναῖος. ὀρφναίη II, 670. ὀρ-
φναίη IV, 1095. ὀρφναίοις III, 863.
*Ορφνη. ὀρφνην III, 750.
*Ορχαμος. ὀρχαμον I, 339.
*Ορχέομαι. ὀρχήσαντο I, 1135.
*Ορχομενός III, 266. *Ορχομενοῖο
II, 654. 1093. 1186. III, 265. 1073. 1094. IV, 349. *Ορχομε-
νόν II, 1153. IV, 257.
*Ὅς I, 41. passim. pro οὗτος I, 134. IV, 278. 1054. οὗ I, 362. 1064. III, 598. 742. οὗ I, 286. 287. 384. 529. 780. II, 132. 559. passim. οὗ I, 35. passim. ἧ I, 1096. II, 258. 291. passim. ἧς II, 217. IV, 1097. ἧ I, 271. passim. ἧ ut I, 517. 692. 960. 1061. II, 840. III, 991. 1062. 1406. IV, 479. 1129. ἧχι III, 162. IV, 925. ἧν I, 18. 177. 1221. II, 75. οὗ passim. pro οὗτοι I, 540. IV, 218. ὧν I, 1307. II, 195. 396. IV, 1354. passim. οἷς I, 1187. passim. οἷαι I, 355. 479. 482. III, 27. 450. 590. 753. IV, 8. οὗς I, 119. 212. 1047. 1129. 1357. II, 210. 382. 887. III, 458. 796. 1328. IV, 220. 278. 455. 1036. αὖ I, 1122. 1160. 1226. ἧ IV, 360. ἧσιν II, 145. 213. 952. IV, 56. αὖ I, 679. passim. ὅς γε IV, 278.
*Ὅς pron. possess. pro ἐμὸς IV, 1015. 1036. pro ὑμέτερος IV, 1384. pro σφέτερος I, 384. II, 132. 559. III, 170. IV, 1071.
*Ὅσος. ὅσος. ὅσση IV, 174. 961. ὅσην II, 167. 1116. ὅσον I, 371. II, 334. 442. 872. 1129. III, 507. 854. ὅσων I, 84. 275. 603. 824. 938. II, 58. 343. 431. 590. 612. III, 63. 716. 1272. 1397. IV, 397. 784. 1271. 1700. ὅσον tantummodo I, 183. II, 112. οὐδ' ὅσον I, 290. 482. II, 181. 190. III, 519. ὅσον σθένος II, 589. 1200. ὅσοι III, 58. 365. 920. 1187. IV, 398. ὅσσοι I, 139. 157. 417. 1128. IV, 6. 1278. ὅσσους II, 791. ὅσαι I, 831. 1067. 1220. IV, 563. ὅσαι I, 114. II, 513. IV, 1516. ὅσα III, 530. 813. 932. IV, 216. 733. 1320. 1359. 1385. 1509. ὅσα I, 21. 235. 332. II, 185. 312. 765. 1019. 1021. III, 452. IV, 214. 247. 358. 1320. 1719.
*Ὅσπερ. τόπερ III, 1098. οἷπερ I, 1325. III, 356. οὗπερ II, 41. τοῦ καὶ περ II, 359. ἧπερ III, 189. τῇπερ III, 292. ἧνπερ I, 988. τοίπερ II, 521. τάπερ II, 11.
*Ὅσα III, 1111. ὅσσης I, 598. ὅ-
σαν I, 1087. 1095.
*Ὅσάτιον I, 372. 468.
*Ὅσα I, 726. 790. 1269. II, 407. III, 673. 951. 1008. 1063. IV, 16. 697. 726. 1437. 1467. 1543.
*Ὅσομαι. ὅσσεται II, 28. ὅσομε-
νοι IV, 318.
*Ὅστε II, 5. 744. IV, 133. 628. 765. 1283. 1630. ἧτε I, 803. 1027. 1096. II, 291. 739. 991. 1171. III, 868. IV, 125. 1637. τότε I, 465. ἧτε IV, 693. ὄντε II, 26. III, 277. τόντε III, 1003. ἧντε IV, 12. 36. 175. τήντε IV, 829. 1683. οἷτε I, 799. II, 461. III, 892. IV, 110. 137. 1461. αἷτε II, 498. 1190. III, 969. IV, 635.

791. 860. 1615. 1707. ἄτε II, 977. IV, 613. τάτε II, 303. IV, 261. οὔτε III, 1328. ἄστε III, 1376.
- *Οστέον I, 1034. ὀστέον II, 826. ὀστέα II, 95. 201. IV, 481.
- *Οστις I, 704. 713. 1154. III, 20. 266. IV, 1655. ὅτω (ῥῥῖνι) I, 466. 412. ὅτινα II, 875. ὄντινα I, 6. II, 781. III, 714. IV, 756. 1053. ἦντινα II, 799. III, 949. IV, 1660. οἷτινες I, 963. II, 1124. III, 315. 335. ὅτι II, 126. ὅττι I, 159. II, 145. III, 131.
- *Οστυγγες I, 1297.
- *Οταν I, 1201. IV, 1284. ὅτε μὲν — ἄλλοτε δὲ IV, 945. ὅτε μὲν — ὅτε δὲ I, 1270. ὅτε μὲν — ὅτ' αὖ III, 1300. ἄλλοτε μὲν — ὅτε δὲ III, 1023.
- *Οτε c. ind. praet. I, 60. 256. 278. 519. 559. 633. 655. 723. 847. 962. 1012. II, 148. 238. 603. 747. 777. 1080. III, 213. 310. 488. passim. ὅτε c. ind. praes. I, 1100. II, 671. 938. III, 785. 1229. IV, 848. 1729. c. ind. fut. I, 335. ὅτε ex quo c. ind. I, 92. II, 644. III, 1233. ὅτε c. conj. I, 76. II, 629. 1200. III, 345. 1109. 1267. IV, 1512. 1579. c. opt. I, 459. II, 277. 1174. III, 652. 788. 1112. IV, 1196. 1236. ὅτε μὴ c. conj. I, 245. IV, 409. c. opt. IV, 587. ὅτε δὴ vid. Δῆ. ὅθ' οὔνεκεν III, 933.
- *Οτις I, 347. II, 22. 215. 453. 465. 1143. III, 192. 195. 239. 905. 1201. IV, 498. 894. 1597.
- *Οτλεύω. ὀτλεύουσι. II, 1009.
- *Οτλέω. ὀτλήσω IV, 382. ὀτλήσειαν IV, 1227. ὀτλησέμεν III, 769.
- *Οτραλέως I, 1210.
- *Οτρηρός. ὀτρηρή II, 387.
- *Οτρύνω. ὀτρύνομεν III, 26. ὀτρύνεσκεν III, 653. ὀτρυνέω II, 803. ὀτρυνέει IV, 499. ὀτρύναιμι I, 701. ὀτρύνει I, 332. ὀτρύνοντος IV, 75.
- Οὐ passim. οὐ μὲν I, 78. 90. 97. 142. 192. 296. 794. 987. II, 311. 870. 915. III, 307. 506. 783. 1133. IV, 537. 1018. 1164. 1489.
- Οὐ. ἔθεν I, 362. II, 973. III, 77. IV, 279. 1084. 1471. 1764. εἶο II, 635. IV, 460. εἶο III, 1065.
1335. IV, 782. εἶο I, 460. 893. III, 99. οἶ I, 705. 1208. εἶ I, 98. 273. 342. 874. 1259. II, 465. 951. III, 596. IV, 774. passim. οὐ ἔθεν I, 362. IV, 1471. εἶο pro οὐ I, 1032. II, 6. III, 1065. IV, 782. εἶο pro ἐμοῦ II, 635. εἶο pro ἐμοί III, 99. εἶο pro σοί I, 893. οἶ pro σοί III, 5.
- Οὔας. οὔατος II, 95. οὔατα II, 554. III, 904. 969. οὔασιν I, 514. III, 457. 1271.
- Οὔδας IV, 1516. οὔδεος III, 22. 1021. IV, 536. 726. οὔδει II, 827. IV, 952.
- Οὔδὲ passim. οὔδὲ μὲν I, 45. 651. II, 953. 1003. III, 388. οὔδὲ μὲν οὔδὲ I, 122. 224. 1063. IV, 673. 1529. οὔδὲ — οὐ III, 749. οὔδὲ — οὔτε III, 936.
- Οὔδεις. οὔδεν III, 403.
- Οὔδος. οὔδοῦ II, 203. οὔδω II, 428. οὔδον III, 219. 280. 647.
- Οὐκ I, 14. passim.
- Οὔκετι IV, 1235. passim.
- Οὔλομενος. οὔλομένον III, 436. οὔλομένοιο II, 1184. IV, 1252. οὔλομένω IV, 1011. οὔλομένης I, 802. οὔλομένην II, 153. III, 677. οὔλομεναι IV, 446. 1485.
- Οὔλοός. οὔλοόν II, 85. III, 1420. IV, 367. 410. 1033. 1204.
- Οὔλος III, 297. 1078.
- Οὔλοχῦτα. οὔλοχῦτας I, 409.
- Οὔλυμπος. Οὔλυποιο I, 504. 598. 1099. II, 113. 159. IV, 770. Οὔλυμπόνδε II, 300. 603. III, 1358. IV, 781.
- Οὐν II, 67. 471. 853. 1279. III, 394. 472. 828. 896. IV, 320. 716. 743. 1086. 1412. 1441. 1472.
- Οὔνεκα conjunctio I, 615. III, 246. 334. 470. 626. 1125. IV, 793. 1032. praepos. c. gen. I, 1325. III, 356. 370.
- Οὔνεκεν III, 334. 470. 626. 933. IV, 793. 1032.
- Οὔνομα I, 20. 1069. II, 762. 929. 1154. 1155. III, 5. 380. 854. 681. 992. 1070. 1092. 1098. IV, 309. 991. 1514. 1763.
- Οὔποθι IV, 1443.
- Οὔποτε II, 487. 740. 1200. IV, 110. 270. 952. 1165. passim.
- Οὔπω I, 509. II, 116. III, 19. 1140. IV, 78. 261. 678. 1225.
- Οὔρα II, 795.

- Οὐραία II, 572.
 Οὐρανίδης II, 1232. Οὐρανίδῃσιν II, 342.
 Οὐράνιος. οὐρανίου IV, 301. οὐρανίῳ IV, 992. οὐρανίῳ II, 40. οὐρανίῃ III, 161. οὐρανίης IV, 297. οὐρανίοισιν III, 1004. οὐρανίαις IV, 1412.
 Οὐρανόθεν I, 547. 1280. II, 287. 516. III, 1196. 1377. IV, 641. 1287. 1697.
 Οὐρανὸς I, 496. III, 715. οὐρανοῦ III, 587. IV, 959. 1706. οὐρανῷ II, 116. IV, 261. οὐρανὸν I, 1100. II, 938. 1108. III, 699. IV, 615. 885.
 Οὐρεῖος. οὐρείης I, 1119.
 Οὐρῇ IV, 1420. οὐρήσι I, 1145.
 Οὐρεὺς. οὐρέας III, 841. 1154.
 Οὐρίαχος. οὐριάχῳ III, 1287. οὐρίαχόν III, 1253.
 Οὐρος. οὐρεος I, 739. 989. 1108. II, 1258. IV, 444. οὐρεῖ II, 169. οὐρεα I, 501. II, 1017. 1089. 1214. 1239. III, 70. IV, 300. 776. 1215. 1340. οὐρέων III, 162. οὐρεσι I, 26. 1150. II, 476. 523. 1100. III, 969. 1082. IV, 265.
 Οὐρος I, 569. 579. 605. II, 900. 1229. IV, 768. 1223. 1769. οὐρφ I, 926. IV, 572.
 Οὐρος (custos). οὐρον IV, 1643.
 Οὐρος (pro ὅρος, finis.) οὐροισιν III, 1386. οὐρους IV, 288.
 Οὐτάζω. οὐτάζων III, 1324. οὐτάζοντες II, 84.
 Οὐτάω. οὐτασε II, 831. οὐτα II, 111. III, 1381. οὐτάμενοι III, 1396. οὐταμένων II, 156.
 Οὐτε passim. οὐτε—οὐδὲ I, 1190. οὐτε—οὐ III, 768.
 Οὕτις II, 261. 875. 972. III, 894. IV, 561. 1590. οὕτινα I, 196. II, 244. III, 16. IV, 1539.
 Οὕτος IV, 377. τοῦτον II, 881. III, 20. IV, 746. τοῦτο III, 467. ταῦτα II, 256. 1135.
 Οὕτω I, 900. οὕτως II, 1219.
 Ὀφείλλω. ὀφείλλει I, 467. ὀφείλλεν III, 466. 678. 712. ὀφείλλειν II, 828.
 Ὀφελον I, 278. III, 773. ὀφειλεν I, 256.
 Ὀφθαλμός. ὀφθαλμῶν II, 184. 259. III, 372. 453. 761. 1019. IV, 109. 158. 1525. ὀφθαλμοῖς I, 814. II, 220. 441. 546. III, 728. 1115. IV, 128. 750. 855. 1147. 1619. ὀφθαλμοῦς III, 1068.
 Ὀφίς II, 1208. 1269. IV, 123. 1398. 1506. ὄφις III, 414. 498. 1028. 1055. ὄφιν IV, 88. 1434.
 Ὀφίων I, 503. IV, 1517.
 Ὀφρα ut c. conj. I, 16. 705. 1292. II, 1064. III, 64. 437. 582. 910. 1115. 1135. 1307. IV, 242. 375. 769. 908. c. opt. I, 70. 166. 563. 916. 985. 1005. 1118. II, 440. 470. III, 210. 596. 622. IV, 101. 399. 713. 806. 871. 915. 1142. c. opt. et conj. I, 446. c. ind. fut. III, 909. IV, 181. 438. 839. c. ind. praet. I, 281. ὄφρα κεν c. conj. I, 851. ὄφρα quamdiu c. ind. I, 503. III, 1346. IV, 778. c. conj. I, 1247. ὄφρα —τόφρα I, 354. ὄφρα donec c. ind. I, 785. 844. 1017. II, 575. 794. III, 736. 1222. IV, 353. 505. 750. 980. 1448. 1451. c. conj. IV, 1545. c. opt. IV, 1227. ὄφρα ποτὶ usque ad II, 805.
 Ὀφρύς. ὀφρύος II, 108. ὀφρύσιν I, 178. III, 371. 1024. IV, 44. 547. 1300.
 Ὀχῆτες IV, 41.
 Ὀχθη. ὀχθης II, 569. ὀχθησιν IV, 67. ὀχθας IV, 218.
 Ὀχλίζω. ὀχλίζων IV, 1678. ὀχλίζοντες I, 402. ὀχλίζουσαι IV, 962.
 Ὀχμάζω. ὀχμάζουσα I, 743.
 Ὀψ. ὀπὶ I, 462. 1085. III, 396. 557. IV, 914. 1422. 1702. ὀπα IV, 72. 903.
 Ὀπὲ I, 251. 808. II, 409. 684. III, 426. 504. 686. 1025. 1142. IV, 489.
 Ὀψίγονος. ὀψιγόνων IV, 653. ὀψιγόνοιςιν I, 1062. II, 746. 842. IV, 252.

Π.

- Παγασαί I, 238. Παγασὰς I, 411.
 Παγασήϊος I, 524.
 Παγασηῖς. Παγασηΐδα I, 318. Παγασηΐδας IV, 1781.
 Πάγκαρπος. πάγκαρπον III, 158.
 Πάγος. πάγδισιν II, 1248.
 Παγχάλκεος. παγχάλκεον IV, 1656.
 Παγχεύσεος. παγχεύσειον IV, 120.
 παγχεύσεια IV, 1397. 144.

- Πάγχυ I, 606. 693. III, 511. 1124. IV, 357. 1356.
 Παιήων IV, 1511.
 Παιπαλόεσσα IV, 1635.
 Παῖς I, 67. 96. 202. 224. 570. II, 703. 1046. III, 241. 361. 866. IV, 460. 905. 912. 1762. παιδός I, 194. III, 127. 304. παιδί I, 268. III, 26. 85. 110. IV, 425. 616. πᾶιν IV, 697. παῖδα I, 167. 276. 905. IV, 298. 778. 802. 874. 1088. παῖδε I, 185. παῖδες I, 316. III, 932. 1125. IV, 1752. παίδων I, 157. 824. III, 688. 721. 730. 746. IV, 71. 543. 1741. 1751. 1758. παίδεσσιν I, 973. παισιν I, 874. III, 369. 644. 667. 678. 703. 739. 1156. IV, 22. 136. 448. 736. 997. 1089. παῖδας I, 1356. IV, 203. 1028.
 Παιφάσσω. παίφασσε IV, 1442.
 Πακτωλός. Πακτωλοῖο IV, 1330.
 Πάλαι I, 283. 366.
 Παλαιγενής. παλαιγενέος II, 848. παλαιγενέων I, 1.
 Παλαιμόνιος I, 202.
 Παλάμη. παλάμη I, 1254. IV, 465. 972. παλάμησιν III, 283. 1250. IV, 1055.
 Παλαμναῖος. παλαμναίων IV, 709.
 Παλάσσω. πεπάλαχθε I, 358. πεπαλαγμένον III, 1046.
 Παλιμπετές II, 1250. III, 285. IV, 1315.
 Παλίμπνοια. παλιμπνοίησιν I, 536.
 Πάλιν I, 418. 586. 825. II, 390. 564. 993. III, 538. 650. 739. 817. 1212. 1346. IV, 1429.
 Παλινάγρετος. παλινάγρετον II, 444.
 Παλινόρσος II, 576. παλινόρσον I, 416.
 Παλίντονον I, 993.
 Παλιντροπάσθαι IV, 165. παλιντροπόωντο IV, 643.
 Παλιντροπίη. παλιντροπίησιν III, 1157.
 Παλιντυπές III, 1253.
 Παλιρρύθιος. παλιρρύθιοι I, 1170.
 Παλίσσυτος I, 1206. IV, 24. 879. παλίσσυτοι III, 112. 306. 373.
 Παλλὰς I, 723. III, 340.
 Παλλήναια I, 599.
 Πάλλω. πάλλεν II, 1257. IV, 974. ἔπαλλε I, 1270. III, 1263. πῆλε II, 45. πάλλων I, 169. πάλλετο IV, 53. παλλομένη III, 633. παλλομένην IV, 752. παλλομένοις IV, 138.
 Πάλος. πάλου II, 55. πάλω I, 395. 400.
 Παλύνω. παλύνετο III, 1256. ἐπαλύνετο III, 69.
 Παμβασίλεια IV, 382.
 Πάμπαν I, 480. 662. III, 119. 460. 1036. IV, 9. 1432.
 Πάμπρωτον I, 368. II, 317. IV, 1424. πάμπρωτα III, 1203. IV, 1134. παμπρώτιστα IV, 1693.
 Πάμπρωτος I, 1257.
 Παμφαίνω. παμφαίνων I, 732. παμφαίνουσα IV, 1310.
 Παμφανάω. παμφανόωντι I, 788. παμφανόωσαν III, 1280.
 Παναίολον II, 968.
 Πανατρεκές IV, 1382.
 Παναχαῖς. Παναχαῖδος I, 243. III, 347.
 Πανδαμάτωρ IV, 475.
 Πάνδημος. πανδήμοιο I, 1077.
 Πανέλληνες. Πανελλήνων II, 209.
 Πανέσχατον IV, 308.
 Πανεύκηλος III, 1196.
 Πανημέριος. πανημερίην I, 1358. πανημέριοι II, 667. IV, 1540.
 Πανήμερος I, 1015. III, 251. πανήμερον I, 873. πανήμεροι II, 811. 1191.
 Παννύχιος IV, 7. παννύχιοι II, 308. IV, 69. 1634. παννύχια IV, 1304.
 Πάννυχος III, 1004.
 Πάνοπλος. πανοπλοτάτην III, 244.
 Πάντη I, 728. 1036. II, 302. 567. 630. 1265. III, 192. 772. IV, 176. 328. 370. 1237.
 Πάντοθεν II, 127. 361. 759. IV, 570. 1265. 1710.
 Παντοῖος. παντοῖη II, 383. III, 548. παντοίοισι III, 610.
 Πάντοσε I, 437.
 Παννύκταται I, 1122.
 Πανύστατος I, 1154. III, 268.
 Παπταίνω. πάπτεινον I, 631. παπτάινεσκε III, 953. πάπτεινε III, 513. πάπτηνε III, 634. πάπτηναν I, 341. παπταίνων I, 1171. παπταίνοντες II, 608. III, 924. IV, 683. παπτήνας III, 1284. IV, 1332. παπτήναντες II, 35.
 Πάρ IV, 223.
 Παρά c. gen. II, 1094. 1188. III, 568. c. dat. I, 319. 455. 458. 530.

694. 855. Π, 158. 809. 501. ΠΙ, 1194. IV, 132. 851. 975. 1124. c. acc. I, 217. 967. Π, 500. 904. 944. 1001. ΠΙ, 445. 486. 613. 1253. 1277. IV, 789. 827. 1580. sine casu Π, 839. παρά pro πάρεστι IV, 1262. 1274.
- Παραβάλλω. παρὰ — βάλλοντο IV, 484.
- Παραβάσχω. παρέβασκεν IV, 210.
- Παραβλήδην I, 835. Π, 60. 448. 621. ΠΙ, 107. 1078. IV, 1563. 1608.
- Παραθρίζω. παρέθρισαν Π, 601.
- Παραί I, 1279. Π, 505. 619. ΠΙ, 38. IV, 566.
- Παραίβασις IV, 832.
- Παραιβάτις I, 754.
- Παραίβιος Π, 456. Παραίβιον Π, 463.
- Παραιθύσσω. παραιθύξας Π, 1253.
- Παραίτσω. παραίτσεσκον Π, 276.
- Παραιφάμενος Π, 876. παραιφάμενη Π, 287. IV, 443. παραιφάμενοι ΠΙ, 14.
- Παραιφασία. παραιφασίησι Π, 324. ΠΙ, 554.
- Παρακατατίθημι. παρακάτθετο Π, 504. παρακάτθεο IV, 1743.
- Παρακέκλωμαι. παρεκέκλωτο IV, 1668.
- Παρακλιδόν I, 315. 757. Π, 1266.
- Παρακλίνω. παρακλίνας Π, 93. παρακλίνουσα ΠΙ, 953. παρακέκλιται Π, 364. IV, 292. 1239.
- Παράκοιτις I, 557. παράκοιτιν ΠΙ, 623.
- Παραλέγομαι. παρελέξατο Π, 1235.
- Παράλιος. παραλίας IV, 1560.
- Παραλιταίνω. παρήλιτες Π, 246. παρήλιτον ΠΙ, 891.
- Παραμετρέω. παρεμέτρεον I, 595. 1166. Π, 937. IV, 218. παρὰ — μετρήσαντες IV, 1779.
- Παραμείβω. παράμειβον Π, 660. 725. IV, 574. 979. παρήμιτον I, 933. παραμείβεται I, 450. παραμειβόμενοι Π, 384.
- Παραμολαίνω. παρμέμβλωνεν IV, 1167.
- Παρανέομαι. παρανεΐσθε Π, 357.
- Παρανηνέω. παρενήνεον I, 1123.
- Παρανίσσομαι. παρανισσόμενοι Π, 1030.
- Παραπαφίσχω. παρήπαφεν Π, 952.
- Παράσσω I, 383. Π, 961. ΠΙ, 17. 125. 969.
- Παραστενάζομαι. παραστενάζοντο IV, 1297.
- Παραστροφάω. παραστροφῶνται Π, 665.
- Παρασχεδόν I, 344. 698. 1091. Π, 10. 859. ΠΙ, 440. 667. IV, 99. 230. 1331.
- Παρατίθημι. πάρθετο Π, 249. παρθέσθαι IV, 345.
- Παρατρέπω. παρατρέπει ΠΙ, 902.
- Παρατρέχω. παραθρέξαντα ΠΙ, 955.
- Παρατροπέω. παρατροπέων ΠΙ, 946.
- Παρολλάδην IV, 936.
- Παρεδριάω. παρεδριῶν Π, 1039.
- Πάρεδροι I, 1127.
- Παρεία. παρειήν ΠΙ, 1160. παρειῶν Π, 676. IV, 1662. παρειῶν ΠΙ, 1118. παρειᾶς Π, 1216. ΠΙ, 121. 149. 297. 461. 672. 953. IV, 1064. 1279.
- Πάρειμι. πάρεστι Π, 688. 1185. παρέσσεται I, 891. παρέμμεναι Π, 489. παρείοντος Π, 147. παρείοντας Π, 429. 1024. ΠΙ, 490.
- Πάρειμι. παριόντας Π, 195.
- Παρεῖσα. παρεῖσε IV, 782.
- Παρέκ I, 130. 323. 1315. IV, 102. παρέξ Π, 272. 341. 344. 973. 1010. 1113. ΠΙ, 195. 237. 743. 1234. IV, 552.
- Παρεκθέω. παρεξέθεον I, 592.
- Παρεκνέομαι. παρεξενέοντο Π, 651. 941. 1242.
- Παρενήνοθε I, 664.
- Παρεννέπω. παρέννεπεν ΠΙ, 367.
- Παρεξαμείβω. παρεξήμειβον I, 581. παρέκ — ἀμείβων Π, 94.
- Παρεξελαύνω. παρεξελάσῃσι IV, 764.
- Παρεξερέσθαι ΠΙ, 979.
- Παρέστιος IV, 713.
- Παρέχω. παρέσχεθον I, 409. παρέχομεν Π, 1136. IV, 1421. παρασχέμεν I, 1217. παρέχομαι ΠΙ, 152.
- Παρηγορέω. παρηγορέεις Π, 622. παρηγορέεσκεν ΠΙ, 610. IV, 1410. 1740. παρηγορέων I, 294. Π, 1196. ΠΙ, 303. παρηγορέοντες Π, 64.
- Παρηγορή. παρηγορήσιν Π, 1281.
- Παρήγοροι I, 479.
- Παρήϊα Π, 82. ΠΙ, 681. IV, 45.
- Παρηΐς. παρηΐδα ΠΙ, 1064. παρηΐδες IV, 1066. παρηΐδας I, 791. Π, 59. ΠΙ, 831. 963. παρηΐαν IV, 172.
- Παρήμαι. παρήμενος ΠΙ, 513.

Παρηγορία. παρηγορίην IV, 948.
Παρθενίη II, 502. III, 640. 682.
 II, 845. IV, 29. παρθενίην II,
 948. 951. Παρθενίην I, 188.
Παρθενική III, 829. 975. 998. IV,
 483. παρθενικῆς IV, 209. 433.
 παρθενικῇ IV, 1737. παρθενικὴν
 III, 547. 1099. IV, 909. 1074.
 1106. 1118. παρθενικαὶ I, 671.
 IV, 949. παρθενικῆς IV, 899.
 1743. παρθενικὰς I, 791. III,
 5. 563.
Παρθένιος. Παρθενίοιο II, 936.
 III, 876.
Πάρθενος I, 256. 779. IV, 167.
 παρθένον III, 86. 142.
Παριάνω. παρίανον I, 806.
Παρίστημι. παρστάλη III, 1239.
 παρὰ θ' Ἰστασο III, 1.
Παρηγός. Παρηγοῖο II, 705.
Πάροιθε I, 1055. II, 89. 52. 652.
 887. πάροιθεν I, 208. 254. 284.
 529. 630. 816. II, 610. 1059.
 1123. III, 324. 473. 526. 895.
 IV, 494. 864. 884.
Παροίτερος. παροιτέρη III, 24. IV,
 982. παροίτερον I, 1146. -III,
 179.
Παροιτέρω III, 686.
Πάρος III, 182. 635. 710. 774. 816.
 978. IV, 319. 667. καὶ πάρος
 I, 476. II, 1142. πάρος c. inf.
 I, 692. III, 660. 1130. c. gen.
 II, 101. III, 22. 422. 1063.
Παράρσιον II, 521.
Πᾶς I, 609. IV, 37. παντὶ III,
 1307. IV, 230. πάντα I, 847.
 IV, 235. 488. πᾶσα I, 1099.
 1112. III, 792. 894. IV, 269.
 727. 997. πάσης II, 583. III,
 195. 509. 1139. πάση I, 1358.
 III, 391. πᾶσαν I, 695. 1796.
 II, 498. 1116. III, 1015. 1052.
 1354. IV, 15. 235. 272. 881.
 1059. 1125. 1272. 1295. 1066.
 πᾶν I, 618. II, 530. III, 270.
 πάντες I, 330. 342. 453. 475.
 514. 547. II, 435. 468. 562.
 807. III, 365. IV, 295. 398.
 401. 642. 1305. 1363. πάντων
 I, 65. 643. II, 179. 698. 1147.
 III, 59. 304. 464. 585. πάντεσ-
 σιν I, 104. 717. II, 10. 292.
 453. 687. 773. 784. 802. 1068.
 III, 103. 335. 483. 502. 1168.
 IV, 1380. πᾶσιν I, 206. 655.
 III, 174. 246. 443. 505. 544. 568.

1198. IV, 189. 212. 256. 1049.
 1104. 1278. πάντας I, 101. 138.
 230. 1001. 1047. 1105. 1318. II,
 36. 578. 588. III, 155. IV, 767.
 808. 826. πᾶσαι II, 543. 1173.
 III, 255. 344. 811. 838. 949.
 966. 1150. IV, 280. 977. 1196.
 1517. πασάων I, 113. 1122. πα-
 σέων I, 620. πάσαις I, 1223. III,
 139. 658. πάσησιν I, 629. 700.
 II, 447. III, 912. πάσας IV, 846.
 1145. 1233. πάντα I, 234. 283.
 333. 357. 434. 502. 900. 1057.
 1068. 1209. II, 154. 271. 311.
 726. 876. 1020. 1126. 1136. 1253.
 III, 42. 69. 146. 295. 453. 697.
 800. 1012. 1096. 1218. 1361. IV,
 25. 85. 234. 261. 392. 610. 648.
 665. 710. 718. 888. 1249. 1386.
Πασιφάη III, 999. Πασιφάης III,
 1076. 1107.
Πασσνδίη I, 323. 634. II, 759.
 1063. 1160. 1169. III, 195. IV,
 859.
Πάσσω. ἔπασσεν IV, 442. ἐπέπαστο
 I, 729.
Παστάς. παστάδος I, 789.
Πάσχω. ἔπαθες III, 675. πάθον
 IV, 387. παθόντα IV, 1534.
Πατέομαι. πάσασθαι I, 1072.
 πασσαμένη III, 790. IV, 21. πά-
 σαντο II, 1177. πάσαιτο III,
 807.
Πατέω. πατέοιτε II, 17.
Πατήρ I, 97. 164. 263. 489. 798.
 813. II, 237. III, 32. 689. 1027.
 1101. IV, 1088. 1558. πατρός
 I, 58. 117. 225. 620. 638. 667.
 829. 891. 976. 1212. II, 475.
 519. 656. 776. 1096. 1153. III,
 191. 264. 309. 598. 602. 614.
 677. 742. 904. 1076. IV, 347.
 378. 615. 735. 746. 801. 985.
 1004. 1024. 1079. 1083. 1092.
 1118. 1162. 1310. πατρὶ I, 13.
 558. 907. II, 786. III, 628.
 IV, 399. 1015. 1106. πατέρα II,
 1181. πάτερ IV, 1673. πατέ-
 ρων IV, 279.
Πάτος. πάτου III, 1201. πάτον
 IV, 1248.
Πάτρη. πάτρης I, 446. 861. II, 856.
 III, 333. IV, 36. 385. πάτρη
 III, 277. πάτρην I, 902. III,
 1001. 1083. IV, 190. 203. 361.
 1036. 1038.
Πάτρηθεν II, 541.

- Πατρίς. πατρίδος I, 535. πατρίδα III, 1136.
 Πατροπάτωρ I, 170. 178.
 Πατρώϊος III, 859. πατρώϊον I, 410. πατρώϊοι II, 1162. πατρώην II, 486.
 Παῦρος. παῦρον IV, 1244. παῦροι I, 856. παύροις I, 573. II, 988. παύρους I, 1319. πανρότεροι IV, 339. πανροτέρους I, 1111.
 Παύω. παῦσε IV, 775. 778. ἔπαυσαν IV, 882. παύσειεν IV, 714. παύομαι III, 418.
 Παφλαγόνες II, 790. Παφλαγόνων II, 358. IV, 245. 300.
 Πάχνη. πάχνην II, 738.
 Παχνόομαι. παχνώθη IV, 1279.
 Πάχος I, 1193.
 Πεδάω. ἐπέδησε III, 533. πέδησεν I, 1038. πεπέδητο II, 597.
 Πέδιλον I, 11. πεδίλω IV, 1195.
 Πεδίον I, 947. 1061. 1116. II, 873. 515. 659. 988. 1216. 1270. 1345. IV, 322. 326. 811. 976. πεδίον III, 916. πεδίοιο I, 546. II, 400. 810. III, 199. 213. 472. 926. 1864. πεδία I, 1282. πεδίων III, 888. IV, 1151. 1173. πεδίοισι III, 1185.
 Πεδόθεν I, 1199. III, 1316.
 Πέδον I, 639. III, 836. 1260. IV, 1195. 1396. πέδω III, 1207. IV, 1447.
 Πέξα IV, 1258. πέξαν IV, 46. πέξας IV, 940.
 Πεξός II, 778. IV, 1441. πεξοῖσι III, 1274.
 Πείθω. ἔπεισε IV, 1022. ἔπειθον I, 964. πεπίθοιμι IV, 417. πεπίθοιμεν III, 479. πεπίθοιεν III, 14. πεπιθεῖν III, 536. πεισέμεν IV, 499. πιθήσας I, 83. πείθεσθε III, 308. πείσομαι I, 346. πίδεσθε II, 324. III, 554. πίθηται III, 26. πίθησθε II, 1128. πίθοιτο III, 91. πειθόμενοι I, 364. II, 413. IV, 858. πέποιθεν III, 511. πεποιθότα IV, 274. πεποιθότε IV, 1465. πεποιθότες IV, 110.
 Πείρα III, 407. πείραν III, 16. πείρης II, 883. III, 476.
 Πειράζω. πείραζεν I, 492. III, 10. πειράζων II, 46.
 Πείρατα I, 413. II, 308. 411. 424. 1261. III, 1189. IV, 280. 1201. 1648. 1775. πείρασι I, 81. II, 865. III, 686. IV, 1175. 1227. 1567. 1597.
 Πειράω. πείρησαν III, 1249. πειρήσω III, 105. 179. πειρήσαι III, 722. πειρήσων III, 539. πεπείρηται I, 1099. IV, 37. ἐπειρήθη III, 654. πείρηθεν III, 1147. πειρήσατο II, 48. IV, 459. πειρήσασθε II, 328. ἐπειρήσαντο I, 114. 1060. πειρηθείην III, 539. πειρήσαιο III, 399. πειρήσομαι III, 642. πειρησόμεθα II, 1279. πειρηθήναι II, 1223. III, 185. πειρήσασθαι II, 6. πειρώμενος II, 638. πειρωμένη III, 693. πειρωμένη III, 68. πειρηθείς III, 405.
 Πειρεσιαί I, 584. Πειρεσιᾶς I, 37.
 Πείριθος. Πειρίθω I, 103.
 Πείρινθος III, 873.
 Πείρω. πείρετε II, 326. 438. 775. πείρε IV, 306. πείρον IV, 980. πεπαρμένον IV, 1067.
 Πείσμα IV, 894. πείσματα I, 423. 534. 652. 1013. 1020. 1109. II, 166. 177. 460. 496. 536. 925. 1275. III, 570. IV, 78. 208. 523. 662. 904. 1639. 1731. πείσασαν III, 1194.
 Πέλαγος I, 923. II, 363. 608. 620. 808. 932. 1090. IV, 633. 768. 1233. 1270. 1538. 1564. 1577. πελάγη III, 349. πελάγεσσι IV, 152. 240.
 Πελάζω. πέλασε I, 994. πέλασσαν II, 439. ἐπέλασσαν I, 1017. (IV, 1407.) πέλασσαν III, 1166. πέλασαν IV, 637. πελάσσης III, 1041. πελάσση II, 13. III, 1307. πελάσσαι I, 692. II, 293. πελάσσας II, 230.
 Πέλανος. πελάνους I, 1077. IV, 712.
 Πέλας I, 737. II, 187. 982. 1047. III, 59. 1074. 1236. IV, 720. 1345.
 Πελασγικόν I, 1024.
 Πελασγίς IV, 265. Πελασγίδος I, 14. 906. Πελασγίδι III, 1324. Πελασγίδα IV, 243.
 Πελασγοί. Πελασγῶν I, 580. II, 1241.
 Πέλεια. πελείης II, 533. πέλειαι I, 1050. πελειῶν IV, 486.
 Πελειᾶς III, 541. 560. πελειάδος II, 572. πελειάδι II, 328. πελειάδα II, 555. 562.

Πέλεκυς. πελέκει I, 430. πέλεκυν I, 169. II, 119. πελέκεσαι I, 1003. IV, 1683.
Πελεμίζω. πελέμιξεν II, 92.
Πελίης I, 5. III, 64. 75. **Πελλίαι** I, 3. 225. 242. 279. 323. 902. 981. 1304. II, 624. 763. IV, 242.
Πελίη III, 1135. **Πελίην** I, 12.
Πελλήνη. Πελλήνης I, 177.
Πέλλης I, 177.
Πελόπεια I, 326.
Πελοπηΐς. Πελοπηΐδα IV, 1570. 1577.
Πελοπήϊοι II, 790. **Πελοπήϊα** I, 758.
Πέλοψ I, 753. II, 359. **Πέλοπος** IV, 1231.
Πέλω. πέλει I, 154. 1192. 1202. II, 311. 929. 1077. 1155. III, 15. 102. 104. 779. IV, 1236. πέλε II, 1171. III, 666. πέλεν I, 629. 728. 1251. II, 436. III, 252. 627. 1271. IV, 103. 118. 345. 480. 927. πέλη II, 344. πέλοι I, 1343. II, 340. IV, 1656. πέλε (imper.) I, 304. πέλειν IV, 1373. 1736. πέλεται II, 670. III, 1302. πέλεσθε II, 643. 1195. III, 911. πέλονται I, 337. 679. III, 813. έπλεν I, 414. IV, 743. έπλετο I, 113. 1012. 1249. 1302. II, 713. 863. 975. III, 63. 856. 1228. IV, 644. 1591. πέλοιτο I, 1118. III, 79. 359. 467. 494. 552. 615. 784. 850. IV, 536. 715. 871. 1142. πιλέσθω I, 1320. II, 873. πέλεσθαι I, 160. III, 599. 700. 733.
Πέλωρ II, 39. IV, 1440.
Πελώριος II, 1101. IV, 1365. πελωρίον II, 111. IV, 1438. πελώριον I, 1242. II, 105. 706. 1067. 1240. IV, 129. 224. 767. πελωρίη IV, 1682.
Πέλωρον IV, 143. **πέλωρα** I, 996.
Πεμπάζω. πεμπάζοι II, 975. πεμπάζων IV, 1748. πεμπάσατο IV, 350.
Πέμπτος IV, 1467.
Πέμπω II, 489. πέμπει III, 336. IV, 951. πέμπεν I, 78. 100. II, 463. IV, 954. έπεμπε I, 164. πέμπον I, 720. III, 1173. πέμψεν II, 969. IV, 685. πέμπωμεν I, 676. πέμπε (Imp.) I, 906. πέμπειν III, 601.
Πένθος II, 880. III, 675.
Πένομαι. πένονται II, 1015.

Πέπλος. πέπλοιο IV, 1662. πέπλον III, 832. IV, 24. 423. 474. 749. 1314. 1351. πέπλοισι IV, 1294.
Πέπρωμαι. πέπρωται I, 444. 904. 1322. IV, 801. πέπρωτο IV, 532. πεπρωμένη II, 815. πεπρωμένον II, 116.
Πέπων. πέπον I, 1337. III, 485.
Περ I, 44. 59. 84. 99. 235. 237. 251. 299. 343. 372. 468. 479. 484. 644. 675. 763. 767. 825. 896. 950. 999. 1061. 1199. 1330. 1354. II, 27. 85. 252. 260. 539. 917. 1214. III, 61. 92. 243. 312. 331. 408. 428. 519. 525. 577. 584. 661. 680. 717. 783. 949. 977. 1093. 1142. 1190. 1250. 1298. 1344. IV, 65. 480. 599. 815. 832. 1060. 1103. 1148. 1168. 1257. 1372. 1529. 1603. 1649. 1676. 1719. 1736.
Περαΐη I, 1112. περαΐης II, 392. IV, 73. 848. περαΐην I, 923. IV, 1213.
Περαϊόθι IV, 71.
Περαϊόω. περαϊώσεσθαι IV, 1636.
Περαϊτέρω II, 425.
Πέρας. περάτων II, 165.
Περάτηθεν IV, 54.
Περάτη. περάτης I, 1281. II, 1089.
Περάω. περόωσιν IV, 462. έπερήσαν IV, 304. 329. 654. 1003. περήσομεν II, 413. περήσεις III, 1072. περάαν IV, 496. περήσαι I, 440. II, 344. III, 388. IV, 257. 283. περόωντι IV, 530. περόωντες IV, 647. 1557. περόωντας IV, 786. περήσας IV, 457.
Πέρην II, 532.
Πέρθω. πέρθεσκον I, 860. πέρθοντο II, 138.
Περὶ c. gen. I, 901. 1342. II, 141. 1129. III, 60. 688. 1058. IV, 1070. 1357. 1487. 1767. 1772. περὶ πάντων *prae omnibus* I, 65. II, 179. III, 304. 585. c. dat. I, 379. 1020. 1340. II, 128. 873. 1248. III, 291. 638. 866. 868. 905. 1020. 1156. 1172. 1225. 1258. 1355. IV, 93. 325. 551. 616. 938. 1456. c. acc. I, 538. 1197. II, 301. III, 216. 1219. IV, 321. 436. 934. 1136. 1198. 1452. 1666. *sine casu* III, 1248. IV, 158. περὶ πάσα III, 792. περὶ παντόθεν IV, 1710. πέρι I, 101. 138. 670. 830. II, 20. 53. 241. IV, 181. 440. 1031. 1383.

- Περιάγνυμαι. περιάγνυται II, 791.
 Περιάλλα II, 217. III, 529.
 Περιβάλλω. περιβάλλετο I, 371.
 Περιβληχρὸν IV, 621.
 Περιβλύω. περιβλύει IV, 788.
 Περιβρέμω. περὶ — βρέμει II, 323.
 Περιβρομέω. περιβρομέουσι I, 879.
 περιβρομέεσκον IV, 17.
 Περιγηθής. περιγηθέος III, 814.
 περιγηθέες IV, 572. 888.
 Περιγνάμπτω. περιγνάμψαντι II, 364.
 περιγνάμψαντες II, 560.
 Περιδαίομαι IV, 58.
 Περιδείδω. περιδείσαντες IV, 1650.
 περιδεΐδια II, 1204.
 Περιδινέω. περὶ — δινηθέντες I, 1059.
 Περίδρομος III, 1085.
 Περίειμι II, 58. III, 408. περίεστι III, 54.
 Περιέχω. περίσχετο III, 706. περισχομένη III, 95. IV, 82.
 Περιηγής. περιηγεί IV, 950. περιηγέα I, 559. II, 994. III, 1032. 1365. περιηγέες III, 138.
 Περιθαμβέες II, 1158. IV, 1528.
 Περιθαρσής. περιθαρσέα I, 195.
 περιθαρσέες I, 152.
 Περικαλλής. περικαλλέα III, 842.
 περικαλλές III, 132.
 Περικαλύπτω. περὶ — ἐκάλυπτεν III, 748. περὶ — καλύψας I, 218.
 Περικαταβάλλω. περικάββαλεν III, 707.
 Περικαταπίπτω. περικάππεσε II, 831. III, 543.
 Περικατατίθημι. περικάτθετο III, 156.
 Περικλαδής. περικλαδέος IV, 216.
 Περικλεις I, 1069. 1322. III, 830.
 Περικλύμενος I, 156.
 Περικτίονες III, 1090. περικτιόνων I, 982. II, 7. περικτιόνεσσι I, 943.
 Περικτίται II, 450.
 Περιμήκης. περιμήκεος II, 1055.
 περιμήκεα IV, 127. 223. 1632.
 περιμήκεες III, 70.
 Περιναίεται I, 1149. 1222. II, 186. IV, 405. 470.
 Περιναιστόντες I, 229. 941. II, 909.
 Πέριξ I, 1097. II, 204. 571. III, 1214. 1291. IV, 272. 281. 1520.
 Περιπέλομαι. περιέπλεο III, 130.
 περιπλομένας III, 1150.
 Περίπλεον I, 858.
 Περιπρό II, 867.
 Περιπτύξαι IV, 155.
 Περίπυστος IV, 213.
 Περιρρήδην IV, 1581.
 Περιρρήδης I, 431.
 Περισκοπέω. περισκοπέων IV, 1265.
 Περισσὸν II, 627.
 Περισταδὸν II, 206. III, 416.
 Περισχίζω. περισχίζονται II, 360.
 Περιτίω. περιτίεται III, 74.
 Περιτρέφω. περιτρέφοι II, 738.
 Περιτρέχω. περιδέδρομεν III, 676.
 Περιτριβής. περιτριβέας I, 1175.
 Πιριτροπάδην II, 143.
 Περίτροχος. περίτροχον II, 1229.
 Περιφείδομαι. περιφείσατο I, 620.
 Περιφραδέως I, 394. III, 947.
 Περιωπή. περιωπής IV, 900.
 Περιώσιος. περιώσιον I, 466. 590. 1307. II, 434. 865. 1063. III, 334. IV, 1430. 1554. περιώσια II, 394. III, 1326. IV, 554.
 Περκώσιος. Περκώσιον I, 975.
 Περκώτη. Περκώτην I, 932.
 Περονάω. περονήσατο I, 722.
 Περόνη. περόνησι I, 567. II, 33. III, 833.
 Περσεύς IV, 1513.
 Πέρση. Πέρσης IV, 591.
 Περσηίς. Περσηίδος III, 478. IV, 1020. Περσηίδα III, 1033. Περσηϊ III, 467.
 Πέσσω I, 283.
 Πέταλον. πετάλοισιν III, 220.
 Πετάννυμι. πέπταται I, 1036. πέπτανται IV, 636. πεπτάμενον II, 405. 1146. 1270. πεπταμένων II, 903. πεπταμένοισιν IV, 299. 1229. 1623.
 Πέτομαι. έπτατο II, 564. παρήνη II, 337.
 Πετραῖος. πετραίω IV, 1679. πετραίη II, 705. IV, 1456. πετραίην IV, 1416.
 Πέτρον I, 741. 1019. II, 1210. III, 1294. IV, 922. 1444. πέτρης I, 880. 913. 990. 1109. II, 134. 593. III, 227. IV, 926. 1298. 1443. πέτρον II, 131. πέτρον I, 216. III, 1244. πέτραν II, 604. 730. IV, 823. 924. πετράων II, 380. 340. 346. 553. 577. 587. 892. 1190. IV, 955. 1254. 1658. πέτρας IV, 944. πέτρησιν II, 736. πέτρας I, 2. 26. 995. II, 317. 412. 420. 558. 616. 644. 770. IV, 304. 787. 860. 963. 1002. 1639. 1706.

Πέτρος. πέτρον III, 1365.
 Πεύθομαι. πεύθετο I, 981. πεν-
 θόμεθα I, 123. πεύθοντο I, 983.
 πεπύθοιτο IV, 1469. πευθόμε-
 νοι II, 186. IV, 1500. πευθο-
 μένοις IV, 263. πευσόμενος IV,
 531.
 Πεύκη IV, 309. 1682. πεύκην IV,
 223. πεῦκαι III, 1375.
 Πῆ II, 1104. III, 424. πῆ ἄλλη
 I, 822.
 Πῆ II, 886. III, 546. 1071. IV,
 1570.
 Πηγῇ II, 975. πηγῆς III, 882. πη-
 γαί IV, 286. Πηγέων I, 1243.
 πηγῆσιν I, 117. πηγὰς I, 1722.
 Πηγνυμι. πῆξε IV, 1094. ἐπῆξεν
 III, 1286. ἐπῆξαν III, 22. πῆξας
 III, 422. IV, 696. πάγη III,
 965.
 Πηγυλῖς II, 737.
 Πηδάλιον. πηδαλίον IV, 931. πη-
 δάλια I, 562.
 Πηδός. πηδοῖσιν IV, 200.
 Πηλείδης. Πηλείδην I, 558.
 Πηλεὺς I, 94. 1042. II, 829. 1217.
 III, 504. IV, 494. 1368. Πη-
 λῆος IV, 853. Πηλῆϊ IV, 816.
 Πηλῆα II, 868.
 Πήληξ II, 920. πῆληκα III, 1281.
 1322.
 Πηλιάς I, 386. 525. Πηλιάδος II,
 1189. Πηλιάδες I, 550. Πηλιά-
 δας I, 581.
 Πῆλιον. Πηλίου I, 520.
 Πῆμα I, 468. 809. II, 138. IV,
 4. 63. 445. πῆματος III, 773. πῆ-
 ματι II, 858. πῆματα I, 298.
 682. II, 179. 454. IV, 1091.
 Πημαίνω. πημανθῆναι II, 1269.
 πημανθέντας IV, 560.
 Πηνειός. Πηνειοῖο I, 48.
 Πηροῦνη I, 48.
 Πηρὼ I, 119.
 Πηρύϊον I, 379. III, 854. 1207.
 IV, 1510.
 Πηχύνω. πηχύνουσα IV, 972.
 Πῆχυς. πῆχυν I, 744. 1237. II, 93.
 πῆχει II, 268.
 Πῖα IV, 1133.
 Πίδαξ. πίδακι IV, 1456. πίδακα
 IV, 1394. 1451.
 Πιέζω. πιέσας III, 1335.
 Πίειρα IV, 983.
 Περιήθεν I, 31.
 Πιέριος. Περίη I, 34.
 Πιερὶς. Πιερίδων IV, 1382.

Πικρός. πικρόν IV, 1404. πικρὴ
 II, 232. IV, 1167. πικρότατον
 II, 222.
 Πιλέω. πιληθεῖσα IV, 678.
 Πίλναμαι. πίλνεται IV, 952.
 Πιμπληῖς. Πιμπλητῖδος I, 25.
 Πιμπλημι. πλῆτο I, 697. 1052.
 IV, 17.
 Πίμπρημι. πιμπρᾶσαι III, 1301.
 Πινόεις. πινόεν II, 301.
 Πινυτός. πινυτῇ IV, 65.
 Πίνος. πίνω II, 200.
 Πίνω. πῖνε I, 473. πῖεν IV, 1448.
 Πίπτω. πῖπτεν I, 758. πῖπτον
 III, 1375. 1393. πέσεν I, 566.
 1029. 1169. 1284. II, 827. 1036.
 1045. III, 962. IV, 216. 598.
 πέσον I, 1051. ἐπεσον I, 506. IV,
 1018. πεσέειν IV, 388. πεσεῖν
 IV, 393. πίπτοντα II, 128. πε-
 σών I, 428. πεσόντος III, 1359.
 πεσοῦσα I, 1028. πεσόντες II,
 860. 1013. IV, 1292. πεπτηῶτα
 I, 1056. II, 832. πεπτηυῖαν II,
 535. IV, 93. πεπτηότες IV, 1298.
 πεπτηότας IV, 1263. πεπτηῶ-
 τας III, 321. 1311. πεπτηυῖαι
 1454.
 Πίσσα I, 1266. III, 1218.
 Πίσυνος I, 1198. III, 181. IV, 1466.
 πίσυνοι I, 1156. II, 559. 902.
 Πίσυρες I, 671. II, 1111. II, 222.
 1367.
 Πιτύεια IV, 564. Πιτύειαν I, 933.
 Πιφάνσχω. πιφάνσκων II, 685.
 πιφάνσκετο III, 606. πιφαν-
 σκόμενος III, 1165. IV, 1346. πι-
 φανσκομένη I, 1097.
 Πίων. πίονας II, 810.
 Πλαγκτός. πλαγκτῆς III, 42. Πλαγ-
 κταί IV, 860. 924. Πλαγκτῆσιν
 IV, 932. 939. Πλαγκτὰς IV, 786.
 Πλαδαρός. πλαδαροῖσι III, 1398.
 Πλαδάω. πλαδόωσαν II, 662.
 Πλάζομαι. πλαζόμεθα II, 542.
 πλάζοιτο I, 1137. πλάζεσθαι III,
 1120. πλάγξασθαι III, 261. πλα-
 ζόμενοι I, 22. IV, 1321. 1396.
 πλαγχθέντας I, 1097.
 Πλαταγή. πλαταγῇ II, 1055.
 Πλαταμών. πλαταμῶνι I, 365.
 Πλατάνιστοι II, 733.
 Πλατὺς II, 579. πλατὺν I, 429.
 631. 1198. 1268. πλατὺ II, 822.
 Πλεῖον I, 472. II, 343. IV, 864.
 Πλείστος. πλείστοιο II, 711. πλεῖ-
 στοι I, 231. πλείστα II, 471.

- Πλέκω. πλέξασθαι III, 47.
 Πλέων. πλεόνεσσιν IV, 339. πλέον II, 888.
 Πλευρά. πλευραῖς I, 946.
 Πλευρόν. πλευροῖς III, 1395.
 Πληγάδες. Πληγάσι II, 596. Πληγάδας II, 645.
 Πληθὺς I, 239. IV, 688. πληθύν I, 310. IV, 332. 336. 998.
 Πλήθω. πλήθοντος III, 67. πλήθοντας IV, 1770. πλήθοντο III, 1392. IV, 564.
 Πληϊάδες. Πληϊάδεσσιν III, 226.
 Πλημμυρὶς II, 576. IV, 1241. 1269.
 Πλημμύρω. πλήμμυρον IV, 706.
 Πλήμνη. πλήμνησι I, 757.
 Πλήσσω. πλήξεν I, 428. 1038. II, 107. 1045. IV, 469. πέπληγον I, 540.
 Πλόκαμος. πλόκαμον IV, 28. πλοκάμοις II, 707. πλοκάμους III, 47. IV, 19. 671.
 Πλόκος. πλόκον IV, 30.
 Πλόος IV, 259. 365. 1570. 1582. πλόου II, 1195. IV, 578. πλόον I, 108. II, 421. 775. 903. 1031. IV, 254. 497.
 Πλοχοὶ III, 677.
 Πλωάδες. πλωάδας II, 1053.
 Πλωτός. πλωτῆς IV, 232. πλωτῆσι II, 285. πλωτὰς II, 297.
 Πλώω. πλώετε II, 348. πλώουσιν IV, 525.
 Πνοιή III, 343. πνοιῆς IV, 286. πνοιῇ I, 652. 1308. II, 168. 725. 934. IV, 609. 877. 1225. 1368. 1624. πνοιαὶ I, 1274. II, 993. IV, 301. πνοιῆς I, 600. 1013. πνοιῆσιν I, 223. 586. II, 742. 1102. III, 972. IV, 221. 443.
 Ποδηγεῖς I, 324.
 Ποδώκης. ποδωκειέστατον I, 180.
 Πόθεν II, 824. III, 262.
 Ποθῆ I, 1320.
 Πόθι I, 242. II, 881. III, 225. 1061. IV, 275. 319. 1251.
 Πόθος IV, 619. πόθοιο III, 33. πόθω I, 286. III, 86. 751. πόθον III, 262. IV, 1147.
 Ποιέω. ποίεον IV, 1716. ποίησε II, 522. III, 133. 1088. ποίησαν II, 386. ποιήσατο I, 1324. II, 508. III, 576. ποιήσαντο I, 1352. II, 597. ποίησαι IV, 90.
 Ποίη. ποίης I, 576. 1143. III, 898. IV, 1424. ποίην IV, 1424.
 Ποιήεις. ποιήεντα IV, 115.
 Ποικίλα IV, 1144.
 Ποιμαίνω. ποιμαίνουσιν II, 1004. ποιμαίνεσθαι IV, 970. ποιμαίνουσαν II, 503.
 Ποιμένες IV, 317.
 Ποίμνη. ποίμνης III, 1199. ποίμνησιν I, 1246. ποίμνας II, 1004.
 Ποίμνηθεν II, 491.
 Ποινῆ. ποινὰς III, 338.
 Ποῖον II, 1093. III, 780.
 Ποιπνύω. ποίπνυνον IV, 1399. ποιπνύουσαι IV, 1113.
 Πολεμήϊα IV, 1180.
 Πολεμίζω. πολέμιζε I, 43. πολέμιζον II, 758.
 Πόλεμος. πόλεμον I, 1218. πολέμοιο I, 160. 1052. II, 912. 1222. III, 1259. 1386. IV, 1008. 1231. πόλεμονδε II, 919.
 Πολίζω. ἐπόλισσεν I, 178. πολιῶσαι III, 1095. πολιῶσας IV, 1472. πολισσάμενος I, 1346.
 Πολιήροχος. πολιήροχον I, 312.
 Πολιήτιδες. πολιήτιδας I, 867.
 Πολιός. πολιού I, 454. πολιού I, 1006. III, 275. πολιῇ I, 554. πολιῇν I, 270. πολιοὶ II, 124. πολιῆσιν IV, 1266.
 Πόλις I, 1052. III, 792. 894. 1091. IV, 997. πόλιος III, 887. πόληος I, 317. 321. 781. 833. III, 1237. IV, 1028. πόλιν I, 411. II, 654. 1164. 1186. III, 213. 265. 1154. IV, 348. 535. πόλεις III, 1088. πόληες II, 373. πολίων I, 894. πόλιας I, 982.
 Πολισσοῦχος. πολισσοῦχον II, 846.
 Πολλάκι III, 188. 685.
 Πολλός I, 760. III, 1352.
 Πόλοι III, 161.
 Πολυβενθῆς. πολυβενθέος IV, 599.
 Πολυδάκρυον II, 916.
 Πολυδευκής. Πολυδεύκης II, 100. Πολυδεύκα I, 146. II, 20. 756. IV, 538.
 Πολυηχής. πολυηχέος IV, 609. πολυηχέας IV, 963.
 Πολυθαρσῆς. πολυθαρσέος II, 912.
 Πολυκερδῆς. πολυκερδέος III, 1364.
 Πολυκηδῆς. πολυκηδέος I, 16. IV, 734. πολυκηδέα IV, 1073.
 Πολύκλυτος. πολυκλύτους III, 777.
 Πολύκλυστος. πολυκλύστους I, 597.
 Πολύκμητος. πολυκμήτοιο IV, 1133. πολυκμήτους IV, 1189.
 Πολύκνιστος. πολυκνίστου III, 880.

Πολυλήϊος I, 580. IV, 267. πολυ-
λήϊον I, 937. πολυλήϊοι I, 51.
II, 507.

Πολύμητις. πολυμήτιος I, 851.
Πολυξώ I, 668.

Πολυπήμων. πολυπήμονι II, 673.
IV, 228. 1044.

Πολυπίδαξ. πολυπίδακας III, 883.

Πολυπότνια IV, 1069. πολυπό-
τνιαν I, 1125. 1151.

Πολύπρεμος. πολυπρέμιοι IV,
161.

Πολύρρηγες II, 377.

Πολύρρινος. πολύρρινον III, 1231.

Πολύς II, 364. IV, 105. πολέος
I, 289. II, 365. III, 1359. πολύν
III, 424. πολλή II, 565. IV,
1525. πολλήν I, 286. πολὺ II,
338. III, 798. πολλόν I, 316. 661.
II, 285. 322. 552. 585. 863. III,
166. 313. 705. 1065. IV, 31. 131.
160. 355. 536. 573. 595. 948.
1269. 1427. πολλοί III, 1396.
πολέες I, 751. II, 883. 982. III,
564. πολεῖς I, 261. 1039. II, 888.
πολέων I, 1127. II, 454. IV, 333.
901. 1336. πολλοῖς I, 1190. πο-
λέσιν IV, 427. πολέεσιν I, 273.
II, 1027. 1216. III, 900. IV,
993. πολέας II, 7. 357. III, 21.
1056. 1382. πολλὰ III, 200. 235.
1092. πολλῶν III, 333. πολλὰ
I, 248. 458. 555. 679. 729. 846.
1132. 1176. II, 64. 127. 541.
697. 711. 1110. III, 348. 451.
752. 802. 1263. IV, 422. 1011.
1012. 1081. 1219. 1220. 1556.
1704. 1705.

Πολύσιον IV, 166.

Πολύστονος. πολύστονον II, 1256.
III, 279. IV, 65.

Πολύτροπος. πολύτροπον III, 600.

Πολυφάρμακος. πολυφαρμάκον IV,
1677. πολυφάρμακον III, 27.

Πολύφημος I, 40. 179. 1241. 1347.

Πολύφημον I, 1321. IV, 1470.

Πολυφράδμων I, 1311.

Πομπή. πομπή III, 1181.

Πομπήες II, 422.

Πονέω. πονέονται II, 667. πονέ-
οντο. I, 1185. III, 1331. πεπο-
νήμεθα II, 1021. πεπονήατο I,
752. II, 263. πονήσατο IV, 718.
πονέεσθε (imp.) II, 335. πονέε-
σθαι I, 1384. III, 624. πονεύ-
μενοι I, 731.

Πόνος I, 246. III, 1401. πόνοιο

III, 434. 509. πόνον II, 651.
πόνους IV, 586.

Πόντιον I, 991.

Πόντος I, 1169. II, 566. 579. 971.

III, 166. 1370. IV, 32. 929.

πόντου I, 182. 541. 922. II, 346.

418. 1246. 1261. IV, 214. 291.

318. 865. 946. 1558. πόντοιο I,

2. II, 271. 741. III, 1113. IV,

304. 308. 570. 843. 1002. 1269.

1573. πόντω I, 16. 595. II,

1124. 1190. III, 744. IV, 771.

913. 1091. 1707. πόντον I, 424.

549. 631. 1155. II, 152. 330.

413. 540. 684. 984. 1102. 1115.

III, 1066. IV, 198. 225. 238.

363. 878. 1321. 1572. 1750.

Πόποι III, 558. IV, 1458. 1749.

Πορθμός. πορθμοῖο IV, 982.

Πόρος. πόρον II, 549. πόροι II,

982. πόροις IV, 1079. πόρους I,

21. 361. 986. IV, 534. 1538. 1556.

Πορσαίνω. πορσαίνεσκον IV, 897.

πορσανέουσιν III, 1124. πορσαί-
νουσιν IV, 1107. 1119. πορσαί-
νοντες II, 719. πορσανέουσα IV,

248.

Πορσύνω. πόρσυνε IV, 549. πόρ-
συνον IV, 711. 967. πορσύνω-
μεν II, 1051. πορσύνουσαι III,

840. πορσυνέεις III, 1129. πορ-
σύνετο I, 802. πορσύνωνται I,

909.

Πόρτις. πόρτιν IV, 1186.

Πορφύρεος II, 204. πορφυρέοιο

IV, 915. 1661. πορφυρέον I,

1328. IV, 424. πορφυρέη I, 728.

πορφυρέην I, 722. πορφυρέαις

I, 438.

Πορφύρεω. πόρφυρεν III, 397. πορ-
φύρεσκεν I, 461. πορφύρων II,

546. III, 1406. πορφύροντα I,

935. πορφύρουσα III, 456. 1161.

πορφύρουσαν IV, 668. πορφύ-
ρουσαι III, 23.

Πόρω. πόρε I, 88. 643. II, 433.

482. 698. 1182. III, 1176. 1184.

1226. IV, 529. 653. 1140. 1643.

1754. έπορεν III, 1188. IV, 427.

πόρον IV, 422. πόροι II, 441.

πόρωμεν I, 657. III, 910. πο-
ρεῖν III, 148. IV, 590.

Ποσειδάων I, 158. III, 1240. IV,

567. 1559. Ποσειδάωνος I, 185.

951. 1158. IV, 1326. 1356. 1370.

1621. Ποσειδάωνι I, 13. 136.

180. II, 3. 867.

- Ποσιδήϊον** I, 1279.
Πόσις III, 37. **πόσιος** I, 1064. IV, 1064. 1108. **πόσιν** I, 1325. II, 198. III, 280. 314. 656. 836. 1107. IV, 805. 814. 1026. 1644.
Ποταμητίδες III, 1219.
Ποταμός IV, 269. 282. **ποταμοῦ** I, 1115. II, 515. 722. 743. 937. IV, 183. 211. 218. 337. 506. 1149. **ποταμοῖο** I, 217. 596. 1346. II, 366. 402. 658. 818. 823. 904. 1265. III, 569. 877. 1030. 1203. 1277. 1348. IV, 67. 130. 198. 227. 245. 329. 516. 544. 975. 1302. **ποταμῶ** II, 503. III, 57. 168. **ποταμόν** II, 349. 650. 909. 953. 963. 1271. IV, 305. **ποταμοί** I, 501. **ποταμῶν** I, 27. 1160. II, 972. III, 165. **ποταμὸς** III, 532.
Ποτὲ I, 770. II, 236. 966. 1006. 1175. III, 190. 309. 597. 735. *passim*.
Ποτέομαι. ποτέονται II, 227. **πεπότηται**. I, 1097. III, 447. 684. 1151. **πεποτημένος** II, 1043. IV, 603. **πεποτημένοι** I, 882.
Ποτῆς. ποτῆτος II, 307. **ποτῆτι** III, 801.
Ποτητὸν IV, 1240.
Ποτὶ I, 23. 177. 684. II, 805. III, 322. 1155. IV, 311. 1118. 1401.
Ποτιδέχομαι. ποτιδέγμενοι IV, 1282.
Ποτιδόρπιον I, 1209.
Ποτίσχομαι. ποτισχομένη III, 150.
Πότμος IV, 1503. **πότμω** III, 800. **πότμον** I, 446. 551. 792.
Πότνα III, 79. 467. IV, 1026.
Ποτὸν I, 1149. **ποτοῖο** II, 862. IV, 619.
Ποῦ forte, fere I, 537. 636. 690. 972. 1023. 1222. II, 607. 1133. 1142. III, 200. 387. 603. 926. 1105. 1283. IV, 557. 1397. 1457. 1564.
Ποῦ *passim*.
Πουλὺς IV, 276. **πουλὺν** II, 479. 944. III, 211. **πουλὺ** II, 351. 902.
Πούς. ποδός III, 955. IV, 1519. **ποδὶ** II, 106. III, 1309. 1335. IV, 1166. 1446. **πόδα** III, 1309. **πόδε** I, 204. **πόδες** III, 651. 1222. IV, 66. 1121. **ποδῶν** I, 219. II, 52. III, 22. 254. 422. 1039. 1063. IV, 178. **πόδεσιν** I, 385. 539. 669. II, 91. 538. III, 379. 1152. IV, 43. 1771. **ποδσιν** I, 9. 533. 694. 1142. II, 61. 679. III, 1385. IV, 1465. 1686. **πόδας** I, 183. 555. 1010. II, 428. 548. 932. III, 965. IV, 79. 1368. 1377. 1483.
Πρακίδες. πρακίδεσιν III, 765.
Πρέμνον II, 479. **πρέμνῳ** III, 157.
Πρέσβειρα IV, 800.
Πρεσβύτατος I, 157.
Πρήθω. πρήθοντος IV, 1537. **πρήσονται** IV, 819.
Πρηγῆς III, 655. **πρηγῆς** III, 1394.
Πρήσσω. πρήσσει I, 1267.
Πρηῦνω. πρηῦνας III, 190.
Πρηῦτατος. πρηῦτάτον II, 937.
Πρὶν *adverb.* I, 1340. II, 251. 336. 458. 754. 1087. III, 66. 250. 420. 943. IV, 51. 112. 1156. 1759. **πρὶν ποτε** I, 137. II, 236. **πρὶν c. inf.** I, 999. II, 6. 14. 1190. III, 185. 243. 339. 374. 775. 801. 1396. IV, 33. 86.
Πριόλας. Πριόλαο II, 780.
Πρίω. πρίεν IV, 1671.
Πρὸ I, 781. 1246. II, 809. 1043. *passim. sine casu* III, 1174. 1198. IV, 84. 560.
Προαλῆς III, 73.
Προβαθὺς IV, 283.
Προβαίνω. προῦβαινε I, 809. III, 686.
Προβάλλω. προβάλλει III, 1082.
Προβλῆς II, 354. **προβλήτος** IV, 1681. **προβλήτι** II, 366.
Προγενέστερος I, 165. III, 319.
Προγίνομαι. προγένοντο III, 1292.
Προδαῆναι I, 106. **προδαέντες** IV, 638.
Πρόδομος. προδόμῳ III, 278. 648. 839. IV, 471.
Προέχω. προῦχοντος IV, 1583. 1626. **προῦχοντα** I, 379. **προῦχουσαν** I, 925. **προῦχοντο** I, 513. **προσχόμενος** II, 120. **προσχομένη** IV, 1662. **προσχόμενοι** IV, 202.
Προθέω. προθέοντος I, 314.
Προθρώσκω. προθοροῦσα IV, 641.
Προϊάλλω. προϊάλλει III, 572. IV, 1672. **προϊάλλον** II, 530.
Προΐημι. προέηκε I, 97. 258. II, 562. **προέηκαν** I, 589. 640.
Προΐσχομαι. προΐσχετο IV, 1553.
Προΐτος. Προΐτον I, 136.

Πρόκα I, 688.
 Προκλίνδω. προκλίνδεται IV, 610.
 Προλείπω. προλιπών I, 57. 1266.
 Πρόμαλοι III, 201.
 Προμεθήμι. προμεθέντες II, 329.
 Προμεύς. Προμέα I, 1044.
 Προμήθειον III, 845.
 Προμηθεύς II, 1249. III, 1086.
 Προμηθεός II, 1257. Προμηθῆος III, 853.
 Προμολεῖν. προμολόντες IV, 523.
 προμολοῦσαν II, 966.
 Προμολή. προμολῇ I, 1174. προμολῆσι I, 260. 320. III, 215. 1161.
 Πρόμος II, 21. πρόμον I, 713. 1047. II, 752.
 Πρόξ. πρόκας II, 279.
 Προοράω. προοιδών IV, 128.
 Πρόπαν II, 947.
 Πρόπαρ I, 455. IV, 1288.
 Προπάροιθε I, 215. 753. II, 68. 170. 527. 860. III, 47. 254. 317. 377. 469. 827. 964. IV, 482. 935. 1477.
 Πρόπολοι IV, 711.
 Προποντίς. Προποντίδος I, 936. 983.
 Προπρό III, 453. 1013. IV, 1235.
 Προπροβιαζόμενοι I, 386.
 Προπροκαταγδην II, 595.
 Προρέω. προρέεσκε III, 225.
 Πρός c. gen. II, 215. III, 985. c. dat. II, 222. c. acc. IV, 597. sine casu III, 232. IV, 527.
 Προσειπεῖν. προσέειπεν I, 294. 835. 899. 1336. II, 419. 437. 443. 621. 868. 885. 1140. III, 17. 55. 101. 107. 128. 319. 400. 1119. IV, 82. 394. 1114. 1563. προσέειπον IV, 1317.
 Προσεννέπω. προσέννεπεν I, 711. 792. III, 51. 78. 433. 474. 710.
 Προσλέγομαι. προσελέξατο III, 428. IV, 833.
 Προσφωνέω. προσεφώνεεν III, 1067.
 Πρόσθε II, 313. 328. III, 1296.
 Πρόσθεν I, 18. 624. II, 451. III, 577. 612. IV, 1359.
 Προσκηδής. προσκηδέος III, 588. προσκηδέες IV, 717.
 Προσπύσσομαι. προσπύσσετο IV, 1072. προσπύξατο I, 1331. III, 1025. 1104. IV, 94. προσπύξομαι III, 782.
 Προσφύω. προσφύς I, 1200.

Πρόσω IV, 1268.
 Προτέμνω. προτάμωνται III, 1387.
 Προτενές I, 756.
 Προτερηγενής. προτερηγενέων IV, 268.
 Πρότερος. προτέρον I, 987. προτέρη III, 11. προτέρης IV, 976. προτέρων III, 919. IV, 985. προτέροις II, 501. III, 125. 1313.
 Προτέρω I, 62. 374. 492. 919. II, 537. 864. 915. 1042. III, 327. 1271. IV, 964. 1225.
 Προτέρωσε I, 306. 391. 964. 1014. 1241. II, 369. 392. 552. 619. III, 1288. IV, 498. 1377. 1610.
 Προτί I, 774. II, 8.
 Προτιβάλλομαι IV, 1046.
 Προτίδημι. προῦθεσαν III, 627. προτεθείμεθα I, 421.
 Προτιμυθέομαι. προτιμυθήσαιο III, 934. 1011. προτιμυθήσασθαι I, 876. III, 923.
 Προτιόσσομαι I, 895. II, 889. IV, 1372. προτιόσσεται III, 552.
 Πρότονοι. προτόνων I, 1204. προτόνοις I, 564.
 Προτύπτω. προῦτυπεν I, 953. προῦτυψαν III, 1397.
 Προφαίνομαι. προῦφαίνετο II, 1112. IV, 922. προφανέντι I, 786.
 Πρόφασις. πρόφασιν I, 1218.
 Προφερής. προφερέστερον III, 730. προφερέστατος III, 465. προφερεστάτη I, 113. προφερέστατοι II, 209.
 Προφέρω. προφέροντος III, 380. προφέρουσα III, 1115.
 Προφεύγω. προφυγών III, 1008. προφυγοῦσαν II, 414.
 Προφθάνω. προφθάμενος IV, 913.
 Προφράζω. προπεφραδμένον III, 1315..
 Πρόφρων I, 771. 898. II, 257. III, 131. 1071. IV, 121. 370. 919. 1562. πρόφρονες III, 393.
 Προφρονέως II, 800. III, 1189.
 Προχέω. προχέουσιν IV, 135. 606. προχέοντο I, 635. 883.
 Πρόχυν I, 1118. II, 249.
 Προχοαί II, 743. IV, 312. προχοαῖς II, 970. προχοαῖσι IV, 271. προχοῆς IV, 617. προχοῆσιν I, 11. 456. 1321. III, 67. IV, 132. προχοῶς I, 1165. 1178. II, 356. 402. 652. 789. 904. IV, 599.
 Πρόχυσις. πρόχυσιν II 964.

Προχύται. προχύτας I, 425.
 Πρυμναῖα IV, 208.
 Πρύμνη. πρύμνης II, 875. IV, 1596. 1602. πρύμνη IV, 188.
 Πρύμνηθεν II, 586.
 Πρυμνήσια 912. 965. II, 160. III, 1278. IV, 244. 840. 857.
 Πρυμνόθεν IV, 911. 1686.
 Πρωθήβης I, 132.
 Πρώρα. πρώρης II, 556. πρώραν I, 372.
 Πρώτος I, 363. II, 102. III, 1088. 1089. πρώτον I, 288. 503. 723. II, 126. III, 1230. IV, 116. πρώτην IV, 773. πρώτης I, 128. 376. III, 163. IV, 1420. πρώτα I, 23. 268. 395. 1212. II, 359. 420. III, 579. IV, 436. 704. 867. 1080. 1508. 1685. πρωτίστην I, 422.
 Πρωτοφυές III, 851.
 Πτελέη IV, 1427.
 Πτερόεις IV, 23. πτερόεντι II, 600. πτερόεν II, 1038.
 Πτερόν II, 1036. πτερά II, 572. 1088. III, 930. IV, 601. 771.
 Πτέρυξ. πτέρυγος IV, 931. πτερύγεσιν II, 300. 330. 561. 935. 1253. IV, 758. 1465. πτέρυγας I, 220. II, 1035.
 Πτήσω. πτήσσοντας III, 571.
 Πτοιέω. έπτοίησεν I, 1232. έπτοίητο IV, 664.
 Πτολεμήϊα III, 562.
 Πτολεμίζω. πτολέμιξα III, 1234. πτολεμίζειν III, 562.
 Πτόλεμος. πτολέμοιο I, 971. πτολέμοισιν I, 467.
 Πτολίεθρον I, 186. 398. 812. 825. 1316. II, 760. 1143. III, 824. 1405.
 Πτόλις III, 1091. πτόλιν I, 247. 653. 838. II, 459. 890. 1093. 1267. III, 578. 621. 679. 749. IV, 1068. 1174. 1281.
 Πτόρθος. πτόρθοισι III, 1215.
 Πτύξ. πτύχα IV, 1661. πτύχας II, 992. III, 113.
 Πτύω. έπτυνσε IV, 478.
 Πυγμαχέω. πυγμαχέοντα II, 783.
 Πυγμαχίη. πυγμαχίης II, 7. πυγμαχίη II, 16. 148. πυγμαχίην II, 77.
 Πυθμήν. πυθμένι IV, 946.
 Πύθω. πύθεσκε IV, 1530. πυθόμενοισιν IV, 1405.

Πυθώ I, 308. IV, 530. Πυθοῖ I, 413. 418. 586. IV, 1704.
 Πυθῶδε I, 209.
 Πύκα I, 434.
 Πυκινός. πυκινόιο II, 72. πυκινού IV, 454. πυκινῶ II, 325. πυκινόν III, 599. IV, 1111. 1200. πυκινή III, 30. πυκινή I, 766. II, 1082. IV, 492. πυκινοῖσιν II, 462. III, 6. 486. 946. πυκιναί III, 289. IV, 1018. πυκινὰ II, 1089.
 Πυκνὰ III, 755. 822. IV, 18.
 Πυλαωρός III, 747.
 Πύλη. πύλαι IV, 630. πύλων I, 844. πυλέων I, 634. 782. πύλας I, 786. 1051. III, 159. 216.
 Πύλος. Πύλω I, 157.
 Πύματον I, 1082.
 Πύρ III, 1210. 1301. IV, 489. πυρός I, 734. 1027. 1297. III, 43. 231. 531. 1292. 1319. 1327. IV, 17. 68. 301. 763. 787. 819. 834. 870. 1137. 1145. 1544. πυρί I, 244. III, 204. 273. 287. 849. IV, 393.
 Πύργος II, 382. 403. πύργον IV, 517. 1045. πύργοις I, 821. II, 379. πύργων I, 659. 793. IV, 47. 1182. πύργους II, 382.
 Πυρήϊα I, 1184.
 Πυριθαλπής. πυριθαλπέος V, 926.
 Πυρκαϊή. πυρκαϊῆς III, 1038. πυρκαϊήν III, 1034.
 Πυρόεις III, 1377.
 Πυροφόρος. πυροφόρους I, 628. 796.
 Πυρρός. πυρροῖο IV, 482.
 Πῶ I, 973. III, 658. IV, 37. 319. 679.
 Πῶς I, 171. II, 146. III, 613. IV, 417.
 Πῶς I, 685. II, 416. IV, 552.
 Πωτάομαι. πωτᾶν I, 1085.
 Πῶν IV, 486. πῶσα II, 657. πῶσι I, 1340. IV, 1486.

P.

'Ρὰ post pron. relat. I, 23. 35. 77. 126. 164. 180. 398. 526. 561. 625. 650. 761. 848. 1122. II, 31. 456. 718. 820. 958. 1035. 1144. III, 115. 233. 408. 498. 580. 845. 1322. IV, 119. 251. 582. 622. 1132. έπεί ῥα I, 317.

III, 252. 1195. IV, 967. γάρ ῥα IV, 853. δὴ ῥα I, 563. καὶ ῥα vid. Καλ. μὲν ῥα I, 1081. III, 448. 817. IV, 183. 222. 424. 453. βῆ ῥα I, 843. 1188. II, 684. III, 113. 1197. IV, 878. ἦ ῥα I, 348. 363. 702. 1344. II, 19. 619. 1168. III, 11. 645. 947. IV, 1601. φῆ ῥα III, 382. 693.
 'Ραδινός. ῥαδινῆς III, 106.
 'Ραῖνω. ῥαῖνε IV, 158.
 'Ραιστήρ III, 1254.
 'Ραιστήρια III, 790. 808. IV, 921.
 'Ραίω. ἐῤῥαῖσαν I, 617. ἐῤῥαῖσθη I, 1034. ῥαῖσθεις II, 1112.
 'Ραφαί III, 139.
 'Ρέα III, 188.
 'Ρέα (nom. pr.). 'Ρέη I, 506. 'Ρείην I, 1139. 1151. II, 1237.
 'Ρέεθρον. ῥέεθρον IV, 227. ῥέεθρα I, 9. 27. 596. 927. II, 724. 729. 1279. IV, 1302.
 'Ρέζω. ῥέζομεν IV, 1082. ῥέζουσι II, 527. 1023. ῥέζε I, 14. IV, 702. ῥέζον II, 594. IV, 1719. ῥεξε III, 189. IV, 1499. ἐῤῥεξεν II, 523. 1148. ἐῤῥεξαμεν I, 662. ἐῤῥεξαν I, 21. II, 145. IV, 475. 558. ῥέξω III, 711. ῥέξομεν II, 688. ῥέξαιμεν IV, 1256. ῥέξαι IV, 1660. ῥέξειν II, 1019. IV, 1719. ῥέξαι II, 485. IV, 1594. ῥέξαντες I, 1186. II, 157. 1177.
 'Ρέθος. ῥεθέων II, 68.
 'Ρεῖα II, 225. IV, 684.
 'Ρέω. ῥέον III, 222. ἐῤῥεεν III, 805. IV, 1513. 1703. ῥέε I, 887. III, 761. 1353. IV, 1680. ῥέη IV, 1284. ῥέοντας III, 532.
 'Ρήβαιον. ῤῥβαῖον II, 789.
 'Ρήβας. ῤῥβαν II, 349. 650.
 'Ρηγμῖν. ῥηγμῖνι I, 1004. II, 532. ῥηγμῖνες IV, 1575. ῥηγμῖνων IV, 1576. ῥηγμῖσι IV, 251. ῥηγμῖνας II, 348.
 'Ρήγνυμι. ῥηγνύμενος IV, 1639. ῥήξεν II, 96. ῥήξαμένη IV, 28. ἐῤῥάγη II, 1116.
 'Ρηῖδιος. ῥηῖδίη IV, 501. ῥηῖδιον II, 1210.
 'Ρηιδίως I, 155. 850. 893. III, 88.
 'Ρηῖτερον I, 104. 629. 725.
 'Ρηκτός III, 843.
 'Ρῆνος. ῥήνεσιν IV, 1497.
 'Ρῆσσω. ῥήσσωσι I, 539.
 'Ριγεδανῆ. IV, 1343.

'Ριγέω. ἐῤῥόλῃσι III, 438.
 'Ρίγιον III, 430. IV, 403.
 'Ρίγιστος II, 215. ῥιγίστη II, 292.
 'Ρίξα III, 857. ῥίξης III, 865. IV, 1642. ῥίξῃσιν II, 320. ῥίξας IV, 52.
 'Ρίξηθεν III, 1401.
 'Ρίζω. ἐῤῥίζωνται II, 731. III, 969. ἐῤῥίζωντο II, 1121. ἐῤῥίζωθεν II, 605.
 'Ρικνός. ῥικνοῖς I, 198. ῥικνοῖσιν I, 669.
 'Ρίμωα I, 387. 1194. II, 1230. III, 1270. 1309. IV, 504. 776. 1367. 1707.
 'Ρινός IV, 174. ῥινοὶ II, 201. ῥινούς II, 58.
 'ΡΙον I, 1224.
 'Ρικαῖος. ῤῥκαῖος IV, 287.
 'Ριπή I, 1016. ῥιπῆς II, 1229. III, 970. ῥιπήν II, 935. ῥιπαί II, 1113. ῥιπήσι IV, 851. 1685.
 'Ροδανός. ῤῥοδανοῖο IV, 627.
 'Ροδέα. ῥοδέησιν III, 1020.
 'Ροῆ. ῥοαί II, 366. ῥοάων III, 1348. ῥοῆσιν I, 54. 309. III, 1030. 1392. ῥοάς II, 936.
 'Ρόθιον. ῥοθίοιο I, 370. ῥόθια I, 541. ῥοθίοισιν IV, 1111.
 'Ροιζέω. ῥοίξει IV, 129.
 'Ροῖζος. ῥοίζω II, 1251. IV, 138. 1543.
 'Ροιτειάς. ῤῥοιτιάδος I, 929.
 'Ρόμβος. ῥόμβω I, 1139.
 'Ρόος I, 1115. II, 552. 571. 596. IV, 943. ῥόφ I, 1234. IV, 611. 1224. ῥόον I, 217. 1208. II, 401. 515. 1265. IV, 134. 302. 311. 325. 596. 627. 634. 1417. ῥόοι III, 165.
 'Ρόπαλον I, 532. 1206. ῥοπάλω I, 427. 1196. II, 150.
 'Ροχθέω. ῥόχθεον IV, 925.
 'Ρύμβων. ῥυμβόνες IV, 144.
 'Ρυνδακίς. ῤῥυνδακίδας I, 1165.
 'Ρύομαι. ῥύετο IV, 1347. ῥύομαι III, 63. ῥύεο IV, 1073. ῥύσασθε II, 218. IV, 83. ῥύσασθαι III, 906. IV, 1703. ῥυομένη I, 572. ῥυσόμεναι IV, 861.
 'Ρύσια I, 1351. 1357.
 'Ρυτήρ. ῥυτήρας III, 1237.
 'Ρωγάς. ῥωγάδος IV, 1448.
 'Ρώννυμι. ῥώοντο IV, 942. ἐῤῥώσαντο I, 385.
 'Ρωχμός. ῥωχμοῖο IV, 1545.

Σ

- Σαγγάριος. Σαγγαρίοιο II, 722.
 Σαίλω. σαίνουσι III, 884. σαί-
 νοντες I, 1145.
 Σάκος I, 748. III, 1046. 1231.
 1247. 1296. 1311. 1320. 1369.
 IV, 222. σάκεα I, 1136. σα-
 κέεσαι II, 1067. 1081. III, 1355.
 Σαλαγκών. Σαλαγκώνος IV, 337.
 Σαλμωνίς. Σαλμωνίδος IV, 1693.
 Σάλος. σάλον I, 1159.
 Σανίς. σανίδεσσιν I, 737.
 Σάπειρες II, 395. Σάπειρας II,
 1243.
 Σαρδόνιον IV, 633.
 Σάρξ. σαρκί III, 857. σάρκα IV,
 1521. σάρκας IV, 869. 1530.
 Σαρπηδόνιος. Σαρπηδονίην I, 216.
 Σαυρομάται. Σαυρομάτας III, 353,
 394.
 Σαώζω. ἐσάωσα IV, 786. σάω-
 σεν III, 323. IV, 918. 1458.
 ἐσάωσαν II, 817. σαώσης III,
 1005. σαωσέμεναι IV, 837. ἐσάω-
 θεν III, 1127. σαωθείς III, 786.
 Σβέννυμι. σβέσεν III, 1849. IV,
 668. σβέσοι III, 644.
 Σειρά. σειρήσιν III, 202.
 Σειρήνες IV, 893. Σειρήνων IV,
 914.
 Σείριος II, 517. III, 957. Σει-
 ρίω II, 524.
 Σείω. σείον I, 220. IV, 1055.
 σείετο II, 680. III, 864. ἐσσει-
 οντο II, 1070. σείόμεναι II, 597.
 σεισάμενος IV, 1367.
 Σέλας I, 436. III, 231. 293. 1216.
 1292. 1327. IV, 68. 170. 482.
 808. 1542.
 Σεληναίη I, 500. 1232. σεληναίης
 IV, 264. σεληναίην IV, 167.
 Σερβωνίς. Σερβωνίδος II, 1215.
 Σεύω. σεύεν II, 620. σεύατο II,
 540. IV, 849. ἐσσεύοντο II,
 121. 268. III, 885. ἐσσυτο I,
 1265. II, 593. 600. 830. 1237.
 III, 670. 1239. IV, 595. 1467.
 σεύεσθαι II, 296. ἐσσυμένοισιν
 I, 1314. IV, 103.
 Σηκός. σηκοῖς IV, 1285.
 Σῆμα I, 1062. II, 842. III, 205.
 540. 545. IV, 1476. σήματα
 I, 28. 145. 1141. II, 853. IV,
 554. 1620.
 Σημαίνω. σημαίνειν I, 343. ση-
 μανέω I, 361. 414. IV, 1379.
 σημαίνων II, 1099.
 Σημαντήρ. σημαντήρος I, 575. ση-
 μακτῆρα III, 1403.
 Σημάντωρ. σημάντορα I, 175. ση-
 μάντορες I, 355.
 Σηπιάς I, 582.
 Σήσαμον II, 941.
 Σθενάρος. σθεναρὸν IV, 543.
 Σθένελος. Σθενέλου II, 911. 925.
 Σθένος I, 531. II, 589. 1200. 1206.
 III, 63. 560. 716. 1044. 1314.
 σθένει III, 1258. 1307.
 Σθένω. ἐσθενε III, 1054. III, 965.
 σθένον I, 62. IV, 1723.
 Σίγα I, 267. II, 48. 256. III,
 123. 174. 422. 662. 903. 1063.
 IV, 73. 1115.
 Σιγαλόεις. σιγαλόεντι IV, 1195.
 Σιγή II, 740. III, 750. σιγή I,
 1170. III, 736. 1138.
 Σίγυνοι IV, 320. σιγύνους II, 99.
 Σιδήρεα II, 376.
 Σιδηρείος. σιδηρείη II, 340. σιδη-
 ρείης I, 733. σιδηρείων IV, 776.
 Σιδηροφόρος. σιδηροφόρου II, 141.
 σιδηροφόρον II, 1005.
 Σίκινος. Σικίνου I, 625. Σίκινον
 I, 624.
 Σιμβλήϊα III, 1036.
 Σιμβληίς. συμβληίδος I, 880.
 Σιμβλον. σίμβλω II, 132.
 Σίνδοι IV, 322.
 Σίνω. σίνονται I, 1260. σίνοντο
 I, 951. IV, 893.
 Σιντηίς. Σιντηίδα I, 608.
 Σιντιάς. Σιντιάδα IV, 1759.
 Σινώπη. Σινώπην II, 946.
 Σίτος. σίτου II, 861.
 Σιφαεύς. Σιφαεία I, 105.
 Σιφλός I, 204.
 Σκαιός. σκαιῆς II, 108. σκαιῇ II,
 120. 599. IV, 222. σκαιὸν I,
 744.
 Σκαίρω. σκαίρεσκεν IV, 1402. σκαί-
 ροντες I, 1135.
 Σκαλμός. σκαλμοῖσιν I, 379. σκαλ-
 μοῖς I, 392.
 Σκάπτω. σκάπτον I, 371.
 Σκαρθμός. σκαρθμῶ III, 1260.
 Σκέλλω. ἐσκήλει II, 201. ἐσκληῶ-
 τες II, 53.
 Σκέπτομαι. σκεπτόμενος II, 198.
 σκεπτομένη III, 823.
 Σκῆπτρον I, 642. III, 198. IV,
 1178. σκῆπτρα I, 891. III, 376.

σκήπτρων ΙΙ, 597. σκήπτροισι ΙΙ, 353. 395.
 Σκηρίπτω. σκηρίπτοντε ΙΙ, 667.
 Σκιάω. σκιάει Ι, 604.
 Σκιάθος Ι, 583.
 Σκιερός. σκιερῶ ΙV, 1715.
 Σκίοεις. σκίοεντα ΙV, 1715. σκίοεν ΙΙ, 404.
 Σκληρός. σκληροῦ ΙV, 788.
 Σκολιός. σκολιοῖο ΙΙ, 549. σκολιήν ΙV, 1541. σκολιοῖς ΙV, 1615.
 Σκόπελος. σκοπέλοιο ΙV, 640. 1638. 1681. σκόπελον ΙΙ, 650. 789. ΙV, 324. 789. σκοπέλων ΙV, 926. σκοπέλοισιν Ι, 451. ΙΙΙ, 1276.
 Σκοπιάζομαι. σκοπιάζετο ΙΙ, 918.
 Σκοπιά. σκοπιῆς Ι, 25. ΙΙ, 1056. σκοπιῇ ΙΙ, 581. σκοπιήν Ι, 5. 999. σκοπιαί Ι, 1112. ΙΙΙ, 70. σκοπιάς Ι, 571. 1226. ΙΙΙ, 883.
 Σκότιος. σκοτίοιο ΙΙΙ, 1379. σκοτίη Ι, 810. ΙV, 1698. σκοτίη ΙV, 60.
 Σκοτόεις ΙΙ, 1105.
 Σκυῖται ΙV, 320. Σκυθίων ΙV, 288.
 Σκύλλα. Σκύλλης ΙV, 789. 827. 828. 922.
 Σμαραγέω. ἐσμαράγευν ΙΙΙ, 1333.
 Σμερδαλέος. σμερδαλέη ΙΙΙ, 1257. σμερδαλέην ΙΙ, 1207. ΙV, 154. 875. σμερδαλέον Ι, 524. ΙΙ, 567. σμερδαλέοι ΙΙΙ, 1213. σμερδαλέοις ΙΙΙ, 433. σμερδαλέησι ΙV, 510. 830. σμερδαλέας ΙV, 714.
 Σμῆνος ΙΙ, 130.
 Σμυγερός. σμυγερώτερον ΙΙ, 244. σμυγερώτατοι ΙΙ, 374.
 Σμυγερός ΙV, 380.
 Σμύχω. σμάχουσα ΙΙΙ, 446. 762.
 Σόλος. σόλοιο ΙΙΙ, 1372. σόλω ΙV, 851. σόλον ΙΙΙ, 1366. σόλοι ΙV, 657.
 Σόος Ι, 490. 1258. ΙV, 364. σόη ΙΙ, 330. σόοι ΙV, 650. Cf. Σωότεροι.
 Σός. σῶ ΙΙΙ, 110. σῆς ΙΙΙ, 730. σῆ ΙΙΙ, 1126. ΙV, 387. σῆν Ι, 423. σῆσι Ι, 487. σῶϊσιν ΙΙΙ, 353. 1117. ΙV, 88. σῶν ΙΙΙ, 731. ΙV, 364.
 Σοωνανύτης. σοωνανύτην ΙΙ, 746.
 Σπαίρω. σπαίροντα ΙV, 874.
 Σπάρτη. Σπάρτην ΙV, 1761. 1762.
 Σπάρτηθεν Ι, 148.

Σπάω. ἐσπασε Ι, 1239. σπάσαν ΙΙ, 924. σπασσάμενος ΙV, 208.
 Σπείρα. σπείρης ΙV, 151.
 Σπείρω. σπείρασθαι ΙΙΙ, 1028. σπειρομένων ΙΙΙ, 1055.
 Σπέος Ι, 509. 1130. ΙΙ, 735.
 Σπέρχομαι. σπερχόμενος ΙΙΙ, 516. σπερχόμενον Ι, 1255. σπερχομένην ΙV, 934. σπερχόμενοι Ι, 878. σπερχομένων ΙV, 211.
 Σπήλυγγες ΙΙ, 568.
 Σπιλάς ΙΙΙ, 1294. σπιλάδων ΙV, 941. σπιλάδεσιν ΙΙ, 550. ΙΙΙ, 1371. ΙV, 788. 932. σπιλάδας ΙΙ, 568.
 Σπινθάρυγες. σπινθαρύγεσαι ΙV, 1544.
 Σπλάγγνα. σπλάγγνοις Ι, 1262. ΙV, 1109.
 Σποράδες. Σποράδων ΙV, 1711.
 Σπόρος. σπόρον ΙΙΙ, 413. 498. 1173.
 Στάγες ΙV, 626. 1516.
 Σταδῖος. σταδίη Ι, 200. στάδιον ΙΙΙ, 1226.
 Στάζω. στάξαι ΙΙ, 1215.
 Σταθερός. σταθερόν Ι, 450.
 Σταθμοί ΙΙ, 1. σταθμών Ι, 355. 1107. ΙV, 675. σταθμοῖσιν Ι, 121. 1246. ΙΙ, 123. ΙV, 487. σταθμούς ΙΙΙ, 142. ΙV, 27.
 Σταλάω. σταλάει ΙV, 1064.
 Στάχυν ΙΙΙ, 1338. στάχυν Ι, 688. ΙΙΙ, 1389. 1391. ΙV, 989.
 Στείβω. στείβε ΙΙΙ, 836.
 Στεινός. στεινόν ΙV, 311. στεινή ΙV, 1576. στεινήν ΙV, 1452. στεινάς ΙV, 43. 1230.
 Στείνω. στείνονται ΙΙ, 128. στεινόμενοι ΙV, 335.
 Στεινωπός. στεινωπῶ ΙΙ, 1191. στεινωπὸν ΙΙ, 333. 549.
 Στείρα. στείρης Ι, 375. στείραν Ι, 527. ΙV, 581.
 Στείχω. ἐστειχέν ΙΙΙ, 1212. στείχοιεν ΙV, 756. στείχοντες ΙV, 1216. στείχοντα ΙV, 1460. 1482.
 Στελεή. στελεῇ ΙV, 957.
 Στέλλω. στέλλη ΙV, 1605. στείλαντες ΙΙ, 1263. στείλαντας ΙΙΙ, 205. στέλλομαι ΙΙ, 1195. ἐστέλλαντο ΙΙΙ, 1329. στέλλομένην ΙΙΙ, 643. στέλλεσθω ΙΙΙ, 569. στέλλεσθε ΙΙ, 338. στέλλεσθαι ΙV, 296. στείλαμένη ΙV, 45.
 Στενάζω. στενάζουσιν ΙΙ, 1013.

- στενάχοντο I, 388. στενάχων I, 1247. στενάχουσα I, 292.
 Στένω. ἔστεινεν I, 1248. III, 865. ἔστεινον IV, 1407.
 Στέρνον I, 1447. στέρνοιο II, 106. στέρνα I, 381. IV, 597. στέρνοις II, 635. IV, 1061.
 Στεροπή III, 1305. στεροπή IV, 185. στεροπήν III, 1266. στεροπαί II, 267.
 Στέρφος. στέρφεσιν IV, 1348.
 Στεῦμαι. στεῦται II, 1204. III, 337. στεῦτο III, 579.
 Στεφάνη. στεφάνης II, 918.
 Στέφανος III, 1003.
 Στεφανόω. ἐστεφάνωντο III, 1214.
 Στέφω. ἐστεμμένοι IV, 1158. στεψάμενοι I, 1124.
 Στήθος I, 1033. III, 684. στήθεος II, 208. στήθεα I, 1008. 1312. IV, 433. στήθεων II, 50. III, 289. 755. 954. 962. 1015. στήθεσι I, 478. III, 397. 760. 868. 1225. IV, 1723.
 Στήλη. στήλας I, 1313.
 Στηρίζω. ἐστήρικται IV, 816.
 Στία. στιάων II, 1172.
 Στιβαρός. στιβαροῦ III, 332. 1285. IV, 1638. στιβαροῖο III, 1372. στιβαρῶ III, 1335. στιβαρόν I, 1117. IV, 1489. στιβαρῆς II, 598. στιβαρῇ I, 388. 1313. στιβαρῶν I, 945. IV, 1392. στιβαροῖς III, 1355. στιβαράς II, 1212. στιβαρῇσι I, 64. IV, 762. στιβαρώτερον III, 1057.
 Στίβος. στίβον I, 781. 1253. III, 534. 927. 1218. IV, 47. 112.
 Στιχάω. σιχόωσιν I, 80. ἐστιχόωντο I, 1227. IV, 1181.
 Στίχες. στίχας IV, 680.
 Στοιχάδες IV, 564. Στοιχάδας IV, 650. 654.
 Στοιχηδόν I, 1004.
 Στόλος I, 970. στόλου I, 704. στόλω III, 318. 386. στόλον I, 962. II, 458. 625. 958. 1092. 1201. III, 175. 1006. IV, 239. 435. 732.
 Στόμα I, 2. 990. 1114. 1238. II, 188. 370. 722. 805. III, 685. IV, 306. 313. 649. 1002. 1346. 1572. στόματος II, 221. III, 793. 1353. στόματι III, 410. 496. ἀνόματα III, 231. στομάτων II, 666. III, 1304. IV, 834. 903. υποάτασαι IV, 1607.
 Στοναχά I, 446.
 Στονόεις. στονόεντος I, 1052. III, 989. στονόεντι IV, 1094. στονόεντα IV, 354. στονόεσσα II, 989. στονόεσσαν II, 631. IV, 1005.
 Στόνυξ. στόνυχι IV, 1679.
 Στορέννυμι. ἐστόρεσεν I, 1155. στόρεσαν I, 405. ἐστόρεσαν IV, 1141. στορέσαντο I, 375.
 Στόρνυμι. στόρνυται II, 174. στόρνυσθαι I, 1184.
 Στράπτω. στράπτει I, 544. III, 1018. 1216.
 Στρατάομαι. στρατόωντο II, 387.
 Στρατός I, 678. IV, 1001.
 Στρεύομαι. στρεύγοντο IV, 621. στρευνόμενος IV, 384. στρευνόμενοις IV, 1058.
 Στρέφω. στρέφει IV, 1543. στρεφθεῖσα III, 650.
 Στρηνές II, 323.
 Στροφάδες. στροφάδας II, 296.
 Στροφάλιγξ. στροφάλιγγι III, 759. στροφάλιγγες IV, 140.
 Στρωφάω. στρωφῶσιν III, 893. στρώφα III, 424. στρωφᾶσθε I, 827.
 Στυγερός. στυγεροῖο III, 810. στυγερῶ IV, 8. 401. στυγερόν I, 684. 1054. 1257. II, 1106. III, 741. IV, 827. 872. 1022. 1435. στυγερῇ I, 6. 1302. III, 704. IV, 1041. στυγερῆς III, 349. στυγερῇ I, 443. στυγερῇν III, 604. IV, 449. στυγεράς II, 412. III, 264. 713.
 Στυγέω. στυγέων II, 628. 629. στυγέεσθαι II, 341. ἐστυγον II, 1196. στύξαν IV, 512.
 Συμφαλῖς. Συμφαλίδας II, 1053.
 Στύξ. Στυγός II, 291. IV, 445.
 Στύπος I, 1117. 1197. IV, 1401. 1428.
 Συμφερίζω. συμφέλιξεν II, 115. ἐσυμφέλιξεν I, 273. συμφέλιξαν I, 384.
 Συμφελός. συμφελῇ II, 323. συμφελῇν II, 1005. III, 411. 1053. συμφελοῖσι II, 1249.
 Σὺ I, 894. 905. II, 633. III, 3. 85. 435. passim. σέο I, 1. 1291. II, 415. III, 688. 701 passim. σεῦ III, 1080. IV, 398. σεῖο I, 286. 1097. II, 636. III, 80. 151. 1110. passim. σέθεν I, 283. 837. II, 244. 438. III, 321. 391.

788. passim. σοί I, 416. 840. III, 84. 703. 1005. σε I, 464. 829. 888. 1092. 1292. 1342. III, 985. passim.
Συγκρίνω. συγκρίνας IV, 681.
Συγκτερεῖζω. συνεκτερεῖς II, 838.
Συγχέω. σύν — χύτο II, 561.
Συμμήστορες I, 228.
Συμμιγέες IV, 674.
Σύμπας. σύμπασαν IV, 1037. συμπάντων I, 1094.
Συμφέρω. συμφέρεται IV, 184. συνοισόμεθα III, 183.
Συμφορέω. συμφορέονται I, 39.
Συμφράζω. συμφράσσεται III, 87. IV, 438. συμφράσσαιο III, 698.
Σύν c. dat. I, 70. 111. 131. 241. 263. 415. 512. 617. 756. 869. 992. 1059. 1200. 1207. II, 122. 305. 703. 813. 826. 1067. 1118. 1163. 1188. 1221. III, 126. 176. 240. 450. 539. 689. 703. 840. 863. 1001. 1165. 1198. 1239. 1288. IV, 22. 736. 795. 824. 863. 1007. 1041. 1098. 1107. 1119. 1124. 1154. 1535. sine casu I, 74. 156. 202. 938. III, 518. 700. 1175. IV, 253. 1166. 1183.
Συναγείρω. συναγείρατο I, 1233.
Συναίσσω. συνήϊξαν IV, 1112.
Συναινέω. συνήνεον IV, 463.
Συναμαθύνω. σύν — ἀμαθύνει III, 295.
Συναμάομαι. συναμήσατο III, 154.
Συνάμψω IV, 134.
Συνανδάνω. συνεύαδε III, 30.
Συνανέρχομαι. συνανήλυθον II, 913.
Συναντάω. συνήντεες IV, 1486.
Συναράσσω. συνάρασσε II, 614. III, 1318.
Συναρέσκω. συναρέσσαμεν IV, 373. συναρέσσετε III, 901.
Συναρθμέω. συναρθμήσαι IV, 418.
Συναρτύνω. συναρτύναντες II, 1076. συναρτύνεσθε IV, 355.
Συνάρω. συναρηγότα I, 497. II, 1112.
Σύνδρομα II, 346.
Συνεδριάζομαι. συνεδριάζασθαι I, 328.
Σύνειμι. συνίλασι II, 1191.
Συνελαύνω. σύν δ' ἔλασαν I, 1026.
Συνέπομαι. συνέπονται III, 365.
Συνέργω. σύν — ἔργον II, 201.
Συνέριθος III, 942.

Συνέστιος. συνέστιον I, 1319.
Συνεχῆς II, 738.
Συνεχέως I, 1271. II, 189.
Συνηβολή. συνηβολή II, 1157.
Συνήμονες. συνήμονας IV, 1210.
Συνημοσύνη. συνημοσύνησιν I, 300.
Συνίημι. συνέηκε I, 1086.
Συνθεσίη IV, 404. συνθεσίη IV, 340. 437. 453. συνθεσιάων IV, 390. συνθεσίησι III, 821. IV, 1176. συνθεσίας I, 340. 378. 1042.
Συνναίω. συνναίεσκεν II, 657.
Σύννομος. σύννομον IV, 1339.
Συνοίμιος. συνοίμιον II, 161.
Συνοπηδός IV, 745.
Συνορίνω. συνορίνεται III, 56.
Συνορούω. συνόρουσαν II, 88.
Συντεκταίνομαι. συνετεκτήναντο I, 1295.
Σύριγξ IV, 1647. σύριγγι I, 577.
Σύρις. Σύριτιν IV, 1235.
Σύς. σὺς IV, 705. συτ III, 1351. σύς II, 1023.
Σφάζω. σφάξε IV, 1596. σφάξαν I, 432. σφάζειν III, 1033.
Σφαίρα. σφαίρη IV, 950. σφαῖραν III, 135.
Σφάλλω. σφῆλε III, 1310.
Σφω III, 48. 327. 370. 689. 702. IV, 328. passim. σφέων I, 980. III, 230. σφέων I, 766. III, 966. σφι IV, 930. 1410. 1653. σφιν I, 515. 639. 697. 803. 878. 926. 1012. passim. σφίσι I, 455. 777. 912. 1025. 1105. 1223. passim. σφέας I, 60. passim. σφᾶς II, 959.
Σφέλας. σφέλαι III, 1159.
Σφέος. σφέα I, 849. 872.
Σφέτερος. σφετέρου II, 1040. σφετέρου III, 186. 622. σφετέρης III, 302. σφετέρη IV, 1327. 1353. σφετέρην IV, 1493. σφετέρων III, 817. σφετέροισι I, 167. 530. III, 643. IV, 1294. σφέτερος pro ὅς I, 167. II, 1040. III, 186. 302. 622. 643. 817. IV, 1493. pro ἡμέτερος IV, 1353. pro ὑμέτερος. IV, 1327.
Σφήν. σφήνεσιν I, 1304.
Σφόδρις. Σφόδριν I, 1041.
Σφός. σφοῖσιν I, 909.
Σφριγᾶω. σφριγώσσαι III, 1258.
Σφύρα. σφυρησιν I, 734. II, 81.
Σφυρός. σφυρόν IV, 1674. 1679.
Σφωίτερος. σφωίτερης III, 600.

σφωιτέρη III, 335. σφωιτέροιο I, 648. σφωιτέρον I, 1286. II, 465. 763. IV, 274. σφωιτέροισιν III, 395. σφωιτέρους II, 544. III, 625. σφωιτέραις IV, 454. σφωιτέρης III, 1227. σφωιτέρος pro ὅς I, 648. II, 465. 547. 763. III, 335. 600. 625. 1227. IV, 274. pro σός III, 395. Σχεδόθεν II, 873. IV, 662. 1081. Σχεδόν I, 402. 403. 671. 1229. 1243. II, 242. 282. 426. 1030. 1097. 1190. 1223. 1252. III, 947. 1073. 1149. IV, 469. 506. 1076. 1125. 1313. 1591. 1744. Σχέτλιος II, 1028. IV, 916. 1524. σχετλή III, 1133. IV, 376. 739. σχέτλιε IV, 445. σχέτλιον I, 807. σχέτλιοι I, 1302. IV, 1047. Σχίζα. σχίζησιν I, 435. σχίζας III, 1208. Σχίζω. σχίζων IV, 325. σχίζονται IV, 312. σχιζόμενος IV, 291. σχιζομένη III, 1332. Σωότεροι I, 918. Σώω. σώετε IV, 197. σώοντο II, 1011. σώεσθαι II, 610. σωομένοις III, 307.

T.

Ταινάριος. Ταιναρίην I, 102. Ταίναρος. Ταίναρον I, 179. III, 1241. Ταλαεργός IV, 1062. Ταλαός I, 118. II, 63. Ταλαοῖο II, 111. Ταλασήϊα III, 292. Τάλως IV, 1638. Τάλω IV, 1670. Ταναός. ταναῆς I, 1192. ταναῆσιν IV, 604. ταναόν IV, 30. Τανύω. τανύσας I, 993. III, 278. IV, 601. 906. τανύσαντες IV, 890. τανύοντο II, 931. τανύσατο I, 344. II, 91. III, 1209. IV, 1571. τετάνυσται IV, 1583. τετάνυστο I, 606. II, 679. IV, 161. 224. τανυσσαμένη IV, 771. τανυσσάμενοι I, 564. 590. Ταρβέω. τάρβει III, 459. IV, 16. Τάρβος I, 465. II, 643. III, 479. IV, 1022. 1203. Ταρρός. ταρρόν II, 934. IV, 1519. Τάρφεα IV, 1195. 1238. τάρφεισιν IV, 13. Ταρχύω. ταρχύουσι III, 208. τάρ-

χυν III, 838. ταρχύσας I, 281. ταρχύσαντο I, 83. IV, 1500. Ταῦρος I, 1265. ταύροιο I, 324. ταῦρον III, 272. IV, 468. ταύρω II, 88. III, 410. 496. ταύρων I, 417. III, 738. 753. 766. 1049. 1284. 1288. 1332. ταύρους III, 230. IV, 1033. Ταφήϊα II, 840. Τάφιοι I, 750. Τάφον II, 207. 1040. Τάφος. τάφον II, 911. 925. IV, 1532. Τάχα II, 116. 1120. III, 539. IV, 741. Ταχινός. ταχινόν II, 1045. Ταχύς II, 934. IV, 1377. 1433. ταχεῖαι III, 1113. τάχιστα IV, 1243. Τὲ passim. Cum relativis junctum: τῷ πέρ τε I, 641. II, 521. IV, 519. 644. 697. 1695. ὃν ῥα τε I, 775. 1122. 1244. II, 912. III, 37. 999. 1351. IV, 68. 1338. οἷός τε etc. I, 458. 658. 991. II, 306. 541. 697. 1111. III, 276. 618. 814. 976. 1020. 1229. IV, 195. 317. 400. 702. 729. 999. 1081. 1191. 1556. ὅσων τε, ὅσα τε I, 84. 332. 938. II, 334. 872. 1129. III, 452. 507. 1272. ἥχι τε III, 162. ὅθι τε IV, 761. τόθι πέρ τε IV, 772. ἵνα τε II, 735. III, 981. 1290. IV, 630. ὡς ὅτε τίς τε I, 1265. ὡς τίς τε III, 756. 1323. IV, 1479. 1682. ἥντε τίς τε II, 933. γάρ τε I, 293. 666. II, 320. III, 209. 1198. IV, 84. 817. 1241. δέ τε I, 274. 577. 778. 1175. II, 843. 1155. III, 173. IV, 1338. 1717. ἢ τε vid. Ἡ. καί τε vid. Καί μέν τε I, 327. II, 385. 411. 658. 729. 976. 1054. III, 1022. 1300. IV, 607. 631. 1149. Τέγγω. τέγγε I, 555. IV, 707. τεγγόμενος I, 184. Τεγέη. Τεγέης I, 398. Τεγέην I, 162. Τέγος. τεγέων II, 1085. Τείνω. τείνει II, 352. ἔτεινεν IV, 107. τείνῃσι IV, 1581. τείνονσαν IV, 1049. τείνεται II, 1230. IV, 127. τείνατο II, 1043. τέταντο I, 1006. τειναμένη IV, 705. τεινάμεναι IV, 1155. τεινάμενοι I, 369. 1009. Τείρω. τείρε III, 762. ἔτειρε IV,

1523. τειρόμενοι I, 1161. II, 1127.
 Τείρεα III, 1362. IV, 261.
 Τείως I, 359. 406. 640. II, 132. III, 965. 1314. IV, 76. 285. 821. 1588. 1617. 1687. τείως κεν c. conj. IV, 821.
 Τεκμαίρομαι. τεκμαίρετο IV, 73. τεκμήρατο IV, 559. τεκμήραιτο IV, 217. τεκμήρασθαι I, 108.
 Τέκμαρ I, 499. II, 412. IV, 483.
 Τέκμωρ III, 493. 1002. IV, 1335.
 Τέκνον I, 282. II, 256. τέκνα I, 809. II, 1012. IV, 807. 1068.
 Τέκος II, 39. 422. IV, 2. 705. τεκέεσσιν II, 483. III, 694.
 Τεκταίνω. τεκταινέμεν III, 592. τεκτήναντες II, 379.
 Τελαμών I, 93. 1043. 1330. III, 363. 440. Τελαμώνι III, 515.
 Τελαμώννα I, 1289. II, 1041. III, 196. 1174.
 Τελέθω. τελέθει IV, 1576.
 Τελεσφορή. τελεσφορήσι I, 917.
 Τελεσφόρος. τελεσφόρον IV, 1027.
 Τελέω. τελέουσιν I, 488. ἐτέλεσας I, 252. IV, 757. τελέσας IV, 742. ἐτέλεσαν II, 765. τελέσειεν IV, 382. τελέσεις III, 418. τέλεσον III, 131. τελέσαι III, 801. IV, 1161. 1276. τελέοιτο IV, 1169. τελέεσθαι II, 618. 1135. IV, 10. τελεῖσθαι I, 895. τετελεσμένος III, 1407.
 Τελέων. Τελέοντος I, 72. 73. 96. IV, 912.
 Τέλλω. τέλλεται III, 277. τελλομένον I, 688. τελλομένης I, 1360. τελλομένην II, 820. τελλομένους III, 1324.
 Τέλος I, 104. 249. 834. II, 221. 314. III, 172. IV, 1202. 1282. 1600.
 Τέλσον III, 412.
 Τέμενος III, 1357. IV, 1715.
 Τέμνω. τέμνε IV, 771. τέμνεσκεν I, 1215. ἔτεμνον II, 1244. τέμνον II, 903. 1032. ἔταμνε IV, 225. τάμνε IV, 477. ἔταμα IV, 986. τάμε II, 1189. III, 1208. τέμνεται (imp.) II, 833. ταμέειν II, 479. τέμνων II, 355. 476. ταμών III, 378. 412. τετμηότι IV, 156. τέμνεται IV, 285. ἀτάμοντό I, 433. II, 148. IV, 430. ταμοίην II, 810. ταμέσθαι I, 868. II, 58. τεμνομένης III, 865.

Τένανος IV, 1237.
 Τεναγώδης. τεναγώδεια IV, 1264.
 Τενών. τενόντος IV, 1646. τενόντας I, 430.
 Τεός I, 489. III, 1101. IV, 811. τεοῦ II, 615. IV, 813. τεῷ III, 734. τεόν I, 464. III, 331. 348. 387. 1043. IV, 1026. τεῇ IV, 369. τεῆς III, 722. τεῇν I, 8. III, 486. τεῶν I, 1295. III, 85. 89. τεοῖς III, 4. IV, 1745. τεοῦς III, 713. τεῇσι I, 281. τεᾶς IV, 415.
 Τέρας I, 258. 1146. II, 405. 820. III, 1378. IV, 120. 147. 294. 1598. 1619. τέρα IV, 1410. τεράων IV, 1364.
 Τέρην. τερείνης I, 1143. III, 898. τέρεν I, 1238. III, 461. 1204. IV, 871.
 Τέρμα. τέρματι I, 729.
 Τερπνός. τερπνόν III, 727. τερπνών III, 813. τερπνοῖς III, 982. Τερπνῶς I, 459.
 Τερπωλή. τερπωλῆς IV, 1166.
 Τέρπω. τέρπετο III, 1140. τέροντο II, 761. τερπομένους IV, 852. ταρπήμεναι III, 660.
 Τερσαίνω. τερσαίνοντα IV, 607. τερσαίνοντο IV, 1405.
 Τέρσομαι. τερσήμεναι III, 1390.
 Τερψιχόρη IV, 896.
 Τεσσαράκοντα II, 526.
 Τέσσαρες I, 946.
 Τέττω. τέττω II, 1238. τέττων III, 1275. IV, 537. τέτμη I, 980.
 Τετράγνος III, 1344. τετράγνον III, 412. 497.
 Τετράκτις II, 974.
 Τέτραταν III, 654.
 Τετραφάληρον III, 1221.
 Τετραφάλος II, 920.
 Τευχηστής. τευχηστήσι III, 415.
 Τεύχος. τεύχεα I, 266. 545. 628. 635. 1025. IV, 206. 657. 1180. τευχέων III, 1249. τεύχεσιν I, 241. 638. 1059. III, 499. IV, 214. 1098.
 Τεύχω. τεύξεν I, 112. II, 1191. ἔτενξεν I, 1306. τεύξαν I, 1068. τεύξουσι IV, 1750. τεύχων III, 578. 992. τετύνκοντο II, 694. τέτυκται II, 292. 717. 1018. 1133. III, 89. 209. 545. 727. IV, 61. 84. 407. 651. 694. 936. 1476. τετεύχεται III, 137. τέτυκτο I,

234. 727. II, 154. III, 237. IV, 1489. 1645. ἐτέτυκτο I, 732. 759. IV, 213. 255. ἐτύχθη I, 492. 834. IV, 296. 366. 1216. 1342. 1364. 1777. τετύχθαι III, 605.
- Τεχνάομαι. τεχνήσατο II, 1187. τεχνήσαιο IV, 462. τεχνήσασθαι III, 529.
- Τεχνήεις III, 229.
- Τεχνηέντως I, 561.
- Τέως I, 507. 517. III, 844. 1326. IV, 1474.
- Τηθύς. Τηθύς III, 244.
- Τηκεδών. τηκεδόνι IV, 902.
- Τήκω. τήκεται III, 1021. τηκομένη III, 1020. τηκομένω IV, 1680.
- Τήλε I, 1272. 1278. II, 272. 609. 675. III, 1234. 1335. IV, 1265. 1291. 1474.
- Τηλεβόαι I, 748.
- Τηλεθάω. τηλεθάοντα IV, 1425. τηλεθόωσαν I, 1191. τηλεθόωσαι I, 29.
- Τηλεκλειτός. τηλεκλειτήν III, 1097.
- Τηλεκλής. Τηλεκλήα I, 1040.
- Τηλόθεν II, 400. 440. 504. III, 880. 1368. IV, 316. 1139.
- Τηλόθι I, 444. II, 586. 793. 807. III, 98. 261. 639. IV, 362. 563. 728. 1340.
- Τηλόσσε III, 953.
- Τηλοῦ I, 905. 1220. II, 192. 683. 1057. III, 792. 1061. IV, 529. 1092. 1174. 1247. 1466. 1478.
- Τηλουρός II, 543.
- Τηλύγετος. τηλύγετον I, 99. τηλυγέτην I, 719. τηλυγέτους I, 149.
- Τήμος I, 453. 685. 1177. 1283. II, 139. 518. 672. 957. III, 1171. 1343. IV, 20. 114. 252. 1400.
- Τήμόςδε II, 957.
- Τηνίκα I, 799.
- Τήνος. Τήνω I, 1305.
- Τηῦσιν III, 651.
- Τιβαρηνίς. Τιβαρηνίδα II, 1010.
- Τιβαρηνοί II, 877.
- Τίη I, 793. II, 890. III, 1096.
- Τίθημι. ἔθηκε II, 5. 1144. III, 65. θήκας IV, 1199. θήκε I, 1140. 1146. 1194. II, 52. 548. 929. III, 922. IV, 160. 1559. θήκαν III, 299. θέσαν I, 966. 1150. II, 513. III, 709. IV, 1890. θήσομεν II, 691. θείομεν I, 360. θείης IV, 91. 1087. θείη I, 259. III, 693. τίθενται III, 1274. θέτο I, 532. II, 30. III, 1228. ἔθεντο I, 104. II, 304. 755. 1069. IV, 611. 1536. θέσθαι IV, 1085. θέσθαι II, 233. III, 243. IV, 1549. θεμένη III, 641. IV, 695. 1669. θέμεναι IV, 1303. θέντες II, 532.
- Τιθήνη. τιθήνην IV, 540.
- Τίτω. τίτε II, 3. 40. 655. 867. IV, 1494. έτικτεν III, 364. IV, 617. έτεκεν I, 761. τέκεν I, 55. 119. 137. 149. 181. 193. 212. 626. 949. II, 506. 991. 1241. III, 32. 242. 999. 1087. IV, 538. 545. 828. 1496. τεκεῖν IV, 802. τέκηαι I, 905. τέκωνται II, 1011. τεκέσθαι I, 25. 898.
- Τίλλω. τίλλοντο I, 1057.
- Τιμή. τιμῆς I, 505. III, 596. IV, 809. τιμήν III, 376. τιμαῖς I, 1048.
- Τιμήεις IV, 1143. τιμήεσσα III, 1123.
- Τιμήορος. τιμήορον IV, 709. 1730. τιμήοροι IV, 1309. 1323. 1358.
- Τινάσσω. τινάσσει II, 934. ετινασσε I, 1163. II, 1100. ετιναξε II, 1253. τινάσσων I, 753. II, 1055. III, 1264. τινάξας I, 1196. τινάσσεται III, 759. IV, 1685. τινάσσετο II, 726. ετιναχθεν IV, 641. τινασσομένης I, 521. τινασσομένην II, 1108. τινασσομένων II, 742. τινάξαμενος II, 1035.
- Τίνω. τίνετε IV, 1327. τίνεσκεν II, 475. ετισα III, 305. τίσαιμι III, 990. τίσειεν III, 75. τίσειαν I, 619. τίσω II, 800. τίνων III, 233. τίσαι II, 799. IV, 1353. τίσειν III, 351. 594. τισαίην I, 568. τίσασθαι IV, 234. τισόμενος IV, 742.
- Τίπτει I, 1315. III, 129. 464. 675. 975. IV, 1318.
- Τίς I, 345. 665. 677. 678. 820. 875. 936. 1021. 1072. passim. τι I, 468. 648. 662. 1117. 1294. II, 316. 333. 444. passim. τίνα I, 463. 619. 766. II, 6. 12. 157. 225. 319. 696. 1034. 1060. 1059. 1081. 1142. III, 12. 83. 289. 362. 874. 894. 456. 477. passim. τίς IV, 556.
- Τίσις I, 1302. τίσιν II, 796. IV, 579.
- Τιταινόμενοι II, 280.
- Τιταρήσιος I, 65.

Τιτῆνες. Τιτῆνων II, 1233. Τι-
τῆσιν I, 507. Τιτῆνας IV, 989.
Τιτηνίς IV, 54. Τιτηνίδος III, 865.
IV, 131.
Τιτίης. Τιτίην I, 1126. II, 783.
Τιτυός. Τιτυοῖο I, 181. Τιτυόν
I, 761.
Τιτύσκομαι. τιτύσκετο IV, 248.
Τίφυς I, 105. 381. 522. 1274. II,
574. 584. 610. Τίφυος I, 561.
956. II, 175. 557. Τίφυν I, 401.
1296. II, 854. Τίφυν II, 622.
Τίω. τίεται IV, 784. τίονσα II,
988. τετιημένος III, 491. IV,
1250. τετιημένοι II, 864.
Τλάω. ἔτλης IV, 793. ἔτλη I, 204.
875. 1072. II, 191. 681. ἔτλημεν
IV, 192. 1252. 1360. ἐτέτλαμεν
I, 807. τλήσομαι III, 429. τλαίης
III, 719. τλαίη III, 389. τλήθι
I, 300. τλήτε II, 341. 344. τέ-
τλαθι IV, 64. τετληότες II, 542.
Τλητόν II, 229.
Τμήγω. ἐτμηξεν II, 481.
Τόθεν I, 1078. II, 531. IV, 627.
639.
Τόθι I, 210. II, 404. 1248. 1269.
III, 577. IV, 550. 772. 1131. 1475.
Τοί I, 712. 727. 1342. II, 841.
III, 188. 407. 427. 976. IV, 402.
Τοῖος I, 310. II, 43. 470. 919.
1208. III, 296. 919. 1017. 1049.
1106. 1245. 1262. 1380. IV, 1608.
τοίω III, 520. IV, 833. τοῖον I,
32. 277. 471. 488. 515. 639. pas-
sim. τοιόνδε I, 1343. II, 646.
τοίη I, 664. II, 1079. IV, 40.
τοιῇδε II, 499. τοίην I, 5. 8. 1095.
II, 1058. III, 340. τοίων II, 648.
τοίοισιν I, 864. 1211. III, 55.
303. 1025. τοίους IV, 676. τοῖαι
IV, 1429. τοῖα I, 350. 481. 768. II,
287. III, 18. 51. 228. 317. 367. 418.
687. 690. 696. 743. 890. IV, 56.
893. 442. 1029. 1030. 1563. 1728.
Τοίχος. τοίχοιο II, 78. τοίχων
IV, 27. τοίχους II, 199. III, 216.
633.
Τοίως III, 1399.
Τοκεύς. τοκήος I, 412. 643. το-
κήες III, 657. IV, 1089. 1742.
τοκήων III, 630. 640. 678. 701.
985. 1110. τοκήας III, 625. 736.
779. 796. IV, 203. 361. 1036.
1039.
Τόπος. τόκοιο I, 289.
Τόξον I, 88. 994. III, 157. IV,

1709. τόξα I, 1205. II, 592.
1043. III, 278. IV, 1440. τόξοι-
σιν I, 1195. II, 706. 1054. III, 96.
Τόσος. Τόσος. τόσον I, 468.
731. II, 333. III, 388. 795. 975.
IV, 679. τόσων I, 84. 242. 275.
602. II, 842. 591. 775. 871. 1049.
III, 1006. 1146. 1271. 1397. IV,
176. 239. 555. 1318. τόσση I,
741. 1193. τόσσην II, 416. τόσσοι
I, 228. τόσα II, 245. τόσσα II,
973. IV, 1234. τόσων I, 417.
Τοσσάτιον IV, 962.
Τότε I, 237. II, 998. IV, 1477.
passim.
Τοῦνεκα I, 204. 338. II, 642. 1129.
IV, 1272.
Τοῦνεκεν I, 1354. IV, 534.
Τόφρα I, 357. 1207. II, 301. III,
275. 609. 1246. IV, 780. 1580.
1711. pro ὄφρα c. opt. III, 807.
IV, 1487. τόφρα — τείως IV,
1617.
Τράπεζα. τραπέζης III, 377.
Τραῦμα. τραύματος IV, 600.
Τραφερός. τραφερή II, 845. τρα-
φερῆς IV, 281.
Τρεῖς IV, 1347. τρία I, 1057. II,
837.
Τρέμω. τρέμε II, 199. ἔτρεμε III,
1218.
Τρέπω. ἔτρεπον I, 400. ἔτραπεν
III, 261. ἐτρέπετο II, 895. III,
649. τράπετο I, 363. III, 948.
IV, 620. τρέψαιο IV, 824. τέ-
τραμμένη II, 363. τετραμμένον
I, 1032.
Τρέφω. τρέφει I, 996. τρέφον IV,
791. θρέψε I, 762.
Τρέχω. ἔδραμον III, 256.
Τρέω. τρέσσειν IV, 12. ἔτρεσαν
IV, 1422.
Τρήρων III, 541. τρήρωνος II, 534.
Τρητός. τρητοῖσιν III, 1299.
Τρηχίν. Τρηχίνος I, 1356.
Τρηχύνω. τρηχύνει IV, 768.
Τρηχύς. τρηχύν I, 613. τρηχύ II,
71. τρηχέης II, 550. τρηχεῖαν
II, 33. τρηχεῖην II, 875. τρη-
χεῖαι I, 1078. II, 1126. τρηχείας
II, 568.
Τρηχῶ. τετρήχασι IV, 447. τε-
τρηχῶς III, 276. τετρηχότος I,
1167. τετρηχότα III, 1393.
Τρίβω. τρίβεσκε II, 480. τριβόμε-
ναι I, 889.
Τριγλῶχιν IV, 310.

- Τρικαῖος.** Τρικαλοιο II, 955.
Τρινάκριος. Τρινακρίον IV, 291.
Τρίπους. τρίποδι IV, 1591. τρί-
 ποδα IV, 528. 1548. 1589. τρί-
 ποδας IV, 529.
Τρίς I, 1059. II, 342. III, 654.
 IV, 75. 478. 1535. 1644. 1668.
 1669.
Τρισσός. τρισσαί II, 374.
Τρίτατος I, 53. 163. τριτάτω I,
 589. τρίτατον II, 720. III, 1340.
 τριτάτη III, 224. τριτάτη IV,
 244.
Τρίτος I, 74. III, 516. τρίτον IV,
 777.
Τρίτων IV, 1552. 1589. 1598. 1742.
 1752. Τρίτωνος IV, 269. 1311.
 1621. 1741.
Τριτωνίς I, 109. III, 1188. Τρι-
 τωνίδος I, 721. 768. IV, 260.
 1391. 1444. 1539. Τριτωνίδι IV,
 1495.
Τρομέω. τρομέοντες II, 1106. τρο-
 μέοντας IV, 1209.
Τρομερός. τρομερῶ IV, 53.
Τρόμος II, 575.
Τρόπις I, 533. τρόπιος IV, 1244.
 τρόπιδι I, 388. τρόπιν II, 585.
Τροφός I, 668. III, 133. IV, 991.
 1741. 1758. τροφὸν I, 270. IV,
 965.
Τρυφάλεια. τρυφαλείας II, 1060.
Τρύφος I, 1168..
Τρύχω. τρύχεσεν II, 473.
Τρύω. τετρυνμένα I, 1174.
Τρωχάω. τρώχων III, 874.
Τυγχάνω. τεύξεσθαι II, 1197.
Τυκτός. τυκτῆν III, 1325.
Τύμβος I, 585. II, 843. IV, 517.
 τύμβον II, 918. τύμβω I, 1061.
 τύμβον II, 852.
Τυνδαρεος. Τυνδαρεοιο I, 148. III,
 517.
Τυνδαρίδης II, 30. 41. Τυνδαρί-
 δην II, 74. Τυνδαρίδη II, 798.
 Τυνδαρίδαι I, 1045. III, 1315.
 IV, 593. Τυνδαρίδεις II, 806.
Τύνη I, 908. II, 615. III, 508.
 1109. IV, 88. 414. 1706.
Τυπάνον. τυπάνω I, 1339.
Τυπή. τυπήσιν III, 848. IV, 1674.
Τυπίς. τυπίδος IV, 957. τυπί-
 δων IV, 776. τυπίδεσιν IV, 762.
Τύπτω. έτυψα II, 29. IV, 862.
 τύψεν II, 20. IV, 1446. τετυμ-
 μένος I, 1265. II, 26. τυπσις
 IV, 597. τυπέντος II, 827. τυ-
 πέντα I, 1003.
Τυρηνίς. Τυρηνίδος III, 312.
 IV, 850. Τυρηνίσιν IV, 856.
 Τυρηνίδας IV, 660.
Τυρσηνοί. Τυρσηνοῖσι IV, 1760.
Τυτθός IV, 545. τυτθῇ III, 93.
 IV, 832. τυτθὸν I, 937. 1166.
 1359. II, 71. 94. 190. 228. 280.
 846. 873. 917. 1101. III, 526.
 575. 603. 1250. 1298. 1337. IV,
 1257. 1477. 1529.
Τυφάων. Τυφάονα II, 1213.
Τυφαόνιος. Τυφασινή II, 1210.
Τύφω. τυφομένου IV, 623. τυ-
 φομένης IV, 139. τυφόμεναι II,
 134.
Τυφωεύς. Τυφωεύς II, 38.
Τώς II, 345. 709. III, 629. IV,
 681. 1479.

Τ.

- Τάκινθος.** τάκινθον I, 1044.
Τάντιος. Ταντίον III, 1242.
Τβρίς I, 459. II, 655. 989. ἔβρω
 III, 583. IV, 1436.
Τβριστής IV, 1093. ὑβρισταί I,
 942.
Τγρός. ὑγρὸν IV, 481. ὑγρῇ II,
 545. ὑγρῆς IV, 281. ὑγρῆν IV,
 1320. 1359. ὑγραί I, 574. III,
 1161.
Τδέω. ὑδέονται II, 528. IV, 264.
Τδρα. ὑδρῆς IV, 1404.
Τδρεία. ὑδρείης IV, 1767.
Τδωρ I, 541. 914. 1007. 1208.
 1235. 1327. II, 322. 590. 1120.
 III, 73. 198. 225. 343. 530. 1242.
 IV, 290. 601. 628. 955. 1265.
 1443. 1446. 1615. 1692. 1721.
Ἔδατος I, 940. III, 757. IV, 840.
 1238. 1416. ἔδατι I, 1146. II,
 1099. III, 1349. ἔδατα IV, 608.
 1601. ὑδάτῃσιν II, 939. III,
 860. ἔδασιν I, 36. 537. II, 656.
 866. 1215. III, 876. IV, 626. 975.
 1244. 1311. 1391. 1699.
Τετός. ἔτεοῦ II, 1074.
Τίος I, 331. 899. 948. 1183. 1336.
 II, 43. 118. 257. 410. 674. 885.
 1134. III, 443. 1389. IV, 811.
 υῖον III, 357. IV, 1194. υῖός III,
 604. υῖος IV, 742. υῖέα II,
 803. IV, 1493. υῖα I, 69. 859.
 1055. II, 114. 163. 509. 653.

814. 905. III, 1175. IV, 117.
1134. 1738. *νίε* I, 735. II,
426. *νίε* I, 118. 163. II, 214.
1114. IV, 81. 1465. 1483. *νίε*
I, 52. 748. *νίε* II, 288. *νίε*
I, 72. 87. 176. 211. 1300. II,
273. 440. 492. 956. III, 245.
360. 366. 517. IV, 1383. *νίε*
II, 1093. 1107. IV, 441. *νίε*
III, 692. *νίε* III, 450. *νίε*
I, 1352. II, 235. 308. *νίε* I,
98. 482. II, 241. III, 178. 776.
νίε II, 1119. III, 196. 256.
303. 595. 713.
νίε II, 1163. IV, 1490. *νίε*
III, 366. IV, 277.
νίε III, 749. 1040. *νίε* III,
1217.
νίε I, 131. 1207. 1258. *νίε* I,
1350. *νίε* I, 1324. 1354.
νίε I, 1117. *νίε* IV, 139. 161.
216. *νίε* II, 697. 736. IV, 570.
νίε I, 1188. IV, 1338.
νίε. *νίε* II, 942. *νίε*-
σαν II, 379.
νίε II, 80.
νίε I, 1227.
νίε IV, 527. *νίε* IV, 524.
νίε. *νίε* IV, 562. *νίε*-
ληϊδα IV, 535.
νίε. *νίε* IV, 1125.
νίε. *νίε* IV, 538. 545.
νίε I, 1004. IV, 1684.
νίε I, 827. II, 210. 212. *νίε*
I, 665. II, 796. IV, 1331. *νίε*
I, 339. II, 1139. III, 92. 989.
IV, 196. *νίε* I, 440. *νίε* II,
1181. *νίε* II, 1128. 1185. III,
261. IV, 84. 1046. 1352. 1383.
νίε. *νίε* IV, 1160. 1197.
νίε. *νίε* IV, 293. *νίε*-
τέρη II, 641. IV, 292. *νίε*-
τέρη I, 696. *νίε* IV, 1320. 1776.
νίε IV, 1032. 1432.
νίε IV, 1648.
νίε IV, 195. *νίε* I, 677. 686.
II, 311. III, 91. 104. 172. 494.
545. 562. 727. IV, 257. 861.
1038. 1654. *νίε* II, 11. 388.
802. III, 314. 524. IV, 366.
1582. 1776. *νίε* IV, 1328.
νίε. *νίε* II, 161.
νίε I, 538. II, 1229. III, 970.
IV, 1159. 1194. 1613. 1646. 1735.
νίε II, 735.
νίε. *νίε* III, 169.
νίε IV, 1381.
νίε. *νίε* IV, 1082.
νίε II, 603. *νίε* III,
386.
νίε IV, 1261.
νίε. *νίε* I, 553. *νίε*
I, 222. II, 207. IV, 180. 1348.
1610. *νίε* IV, 146. 282.
νίε IV, 503. *νίε* III, 1312.
νίε. *νίε* III, 1378.
νίε. *νίε* II, 590. *νίε*-
καθον IV, 339. *νίε* II,
1266. *νίε* IV, 1676. *νίε*-
ξαν IV, 41. *νίε* IV, 408.
νίε II, 23.
νίε. *νίε* III, 1077.
νίε I, 236. 918. II, 1138. III,
1072. IV, 299.
νίε. *νίε* IV, 947.
νίε II, 369. III, 239.
νίε I, 596. 913. 1166. 1204. III,
608. 1183. 1319. IV, 1224. 1613.
1659. *νίε* II, 668. III, 575.
IV, 933. 951.
νίε IV, 225.
νίε. *νίε* IV,
937.
νίε. *νίε* I, 1264.
νίε. *νίε* III, 705.
νίε I, 945. II, 259. 551.
III, 715. 864. 965. 1210.
νίε. *νίε* III, 551.
νίε. *νίε* II, 983.
νίε. *νίε* II, 1183.
νίε c. gen. I, 776. 940. 1084. II,
95. 103. 108. 171. 271. 362. 396.
578. 583. 634. 1085. III, 701.
739. 1113. 1363. IV, 139. 286.
380. 406. 531. 1177. 1271. 1350.
1426. 1578. 1626. 1693. c. acc. I,
568. 599. 1030. II, 378. III, 198.
219. 1192. IV, 307. 1254. 1694.
νίε. *νίε* III, 978.
νίε. *νίε* I, 176.
νίε. *νίε* IV, 602.
νίε II, 792. *νίε* I,
609. II, 9.
νίε I, 151. 188. 426. III,
714. *νίε* I, 820. IV, 1523.
νίε I, 944. II, 468. 1117.
νίε III, 583. IV, 735. 823.
1010. 1321.
νίε. *νίε* II, 675.
IV, 614.
νίε. *νίε* II, 984.
νίε. *νίε* I, 1273.
IV, 1562.
νίε I, 534. 1008. 1088. 1096.

- II, 323. 732. 1065. III, 854.
 1223. 1260. passim.
 Ὑπερήνωρ. ὑπερήνορι IV, 212. 1051.
 Ὑπερηνορέη. ὑπερηνορέη III, 65.
 Ὑπερίπταμαι. ὑπερέπτατο IV, 1513.
 ὑπερπτάμενον II, 1252.
 Ὑπερίσταμαι. ὑπερίστασο IV, 370.
 Ὑπερίσχω. ὑπερίσχει III, 986.
 Ὑπέρμορον IV, 20.
 Ὑπέροπλος II, 110. ὑπεροπληέστα-
 τον II, 4.
 Ὑπερπέλομαι. ὑπερέπλετο IV, 1637.
 Ὑπέρτατα IV, 362.
 Ὑπερτείνω. ὑπερτείνοντα IV, 1247.
 Ὑπέρτερος III, 989. ὑπέρτερον I,
 196. ὑπέρτερα I, 682.
 Ὑπερφιάλος III, 15. ὑπερφιάλοιο
 IV, 1083. ὑπερφιάλον I, 1334.
 III, 428. ὑπερφιάλοισι II, 54.
 758. ὑπερφιάλους II, 229. 1245.
 Ὑπεύδιος I, 584. III, 1202. ὑπεύ-
 δια IV, 1731.
 Ὑπέχομαι. ὑπέσχετο IV, 1704.
 Ὑπηρίος. ὑπηρίον IV, 1577.
 Ὑπηῶι IV, 841.
 Ὑπιος. Ὑπίοιο II, 795.
 Ὑπίσχομαι II, 24. ὑποίσχεται IV,
 169. ὑποίσχετο IV, 473.
 Ὑπνος II, 157. 407. III, 616. 682.
 751. 1061. 1111. ὕπνου I, 518.
 ὕπνοιο III, 746. ὕπνω I, 1082.
 III, 690. ὕπνον IV, 109. 146.
 159.
 Ὑπὸ c. gen. I, 10. II, 106. 665.
 845. III, 970. 1396. IV, 643. c.
 dat. I, 7. 116. 263. 272. 388.
 443. 540. 544. 794. 815. 956.
 1022. 1038. 1262. 1303. 1308. II,
 117. 139. 510. 556. 584. 679.
 705. 725. 781. 786. 795. 1011.
 1057. 1084. 1107. 1119. 1166. III,
 3. 39. 119. 221. 287. 296. 321.
 323. 353. 371. 395. 416. 469.
 702. 972. 1024. 1184. 1227. 1330.
 1343. 1361. 1375. IV, 53. 137.
 193. 269. 313. 569. 678. 767.
 924. 946. 984. 1011. 1178. 1263.
 1371. 1400. 1524. 1530. 1684.
 1760. c. acc. I, 50. 102. 302.
 452. 509. 587. 1160. 1186. II,
 112. 371. 561. 585. 1032. 1120.
 1233. III, 278. 288. 675. 763.
 1322. 1369. 1404. IV, 39. 458.
 592. 1476.
 Ὑποβλήδην I, 699. III, 400. 1119.
 Ὑποβρύχιος II, 1215. ὑποβρυχίην
 IV, 1757.
 Ὑποδείδω. ὑπεδείδισαν II, 321.
 ὑποδδείσαις III, 435. ὑποδδεί-
 σαις III, 318. IV, 394.
 Ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο I, 210. 360.
 954. II, 653. 894. III, 580. 1014.
 IV, 1635. ὑποδέχθαι III, 425.
 ὑποδέγμενοι IV, 235.
 Ὑποδρῆσσω. ὑποδρῆσων III, 274.
 Ὑποδύω. ὑπέδυσαν II, 433. ὑπο-
 δύσεται IV, 1378.
 Ὑπόεργος I, 226.
 Ὑποξενύξασθαι III, 841.
 Ὑποθημοσύνη. ὑποθημοσύνης I,
 19. 112. 367. II, 1148. 1246.
 Ὑποῖσχάνω. ὑποῖσχανε III, 120.
 Ὑποκλύζω. ὑπεκλύσθη I, 533.
 Ὑποκλύω. ὑπέκλυες III, 477.
 Ὑποκρίνομαι. ὑποκρίνασθαι III,
 546.
 Ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν IV, 1755.
 Ὑπολάμπω. ὑπέλαμπε IV, 1437.
 ὑπολάμπεται I, 1280.
 Ὑπολείπω. ὑπελείπετο II, 109.
 Ὑπολύω. ὑπελύσατο III, 997.
 Ὑποσαίνω. ὑποσάινων III, 396.
 974. IV, 410.
 Ὑποσκιάω. ὑποσκιόωνται I, 451.
 Ὑποσμύχω. ὑποσμύχονται II, 445.
 Ὑποστένω. ὑποστένει II, 741.
 Ὑποστρέφω. ὑπέστρεφον II, 295.
 Ὑποσχεσίη. ὑποσχεσίην III, 510.
 ὑποσχεσίαι IV, 359. ὑποσχεσίης
 III, 625. ὑποσχεσίησι II, 943.
 IV, 456.
 Ὑπόσχεσις. ὑπόσχεσιν III, 737.
 Ὑποτελλω. ὑπετέλλετο II, 83.
 Ὑποτίθημι. ὑποθήσομαι III, 1051.
 Ὑποτμήγω. ὑπετμήξαντο IV, 323.
 Ὑποτρέω. ὑπέτρεσαν I, 1049.
 ὑποτρέσσωσι I, 1050. ὑποτρέ-
 σαντος IV, 1507.
 Ὑποτρομέω. ὑποτρομέουσιν IV,
 1340. ὑποτρομέοντες III, 884.
 Ὑποτροπή. ὑποτροπή I, 1052.
 Ὑπότροπος I, 79. 838. II, 442.
 III, 1069. 1405. IV, 439. 1163.
 ὑπότροπον I, 1293. IV, 400.
 ὑπότροποι I, 998. III, 1125. IV,
 639.
 Ὑποφήτης I, 1311.
 Ὑποφήτορες I, 22.
 Ὑποφθάνω. ὑπέφθη IV, 307. ὑπο-
 φθάμενον III, 1144.
 Ὑποφράζω. ὑποφρασθῆις I, 462.
 Ὑποχάζομαι. ὑποχάζεται I, 1101.
 Ὑποχθόνιος. ὑποχθονίοις I, 647.
 Ὑπώρεια. ὑπώρειας. II, 380.

Ἐπωρόφιος. Ἐπωρόφιον II, 293.
IV, 168.
Ἐσμίνη. Ἐσμίνην II, 986.
Ἐστατίος I, 139.
Ἐστατος. Ἐστατον I, 228. IV, 866.
511. Ἐστατα II, 66.
Ἐστερον III, 380. IV, 1685. 1688.
Ἐπίστημι. Ἐποέστην III, 501. Ἐπέ-
στης I, 412. III, 983. IV, 89.
Ἐπέστη II, 92. III, 905. 1232.
IV, 841. Ἐπέστην IV, 1389.
Ἐποσταλή III, 481. Ἐφεστάμενα
III, 519.
Ἐπι I, 378. 1276. 1312. II, 825.
1089. IV, 889. 952.
Ἐπιπύλεια I, 621. 637. 654. 848.
Ἐπιπυλείης IV, 424. Ἐπιπυλείη
I, 675. IV, 426.
Ἐπιπύλη I, 699. 713. 836. 886.
900. III, 1206. Ἐπιπύλης I,
786. 853. 873. 897. Ἐπιπύλην
I, 650. 718.
Ἐπιστος. Ἐπίστω II, 1026.
Ἐπόθεν I, 1203. II, 806. III, 542.
IV, 168. 1376.
Ἐπόθι I, 590. II, 854. 569. 933.
1079. 1282. IV, 46. 848. 926.
1424. 1682. 1709.
Ἐπόροφος. Ἐπορόφοιο III, 285.
Ἐπόσε III, 957.
Ἐποῦ II, 587. III, 221. 257. 368.
931. IV, 80. 134. 315. 941.

Φ.

Φαέθων III, 1236. IV, 598. Φαέ-
θοντος IV, 623. Φαέδαντα III,
245.
Φαέθουσα IV, 971. Φαέθουσαν IV,
1690.
Φαεινός. φαεινοῦ IV, 973. φαεινῶ
I, 774. III, 154. φαεινῇ I, 1282.
IV, 1287. φαεινοί I, 239. φα-
εινοῖς I, 519. φαεινάς IV, 605.
Φαείνω. φαείνοι III, 728. φαει-
νομένου II, 42. φαεινομένην III,
828. φαεινομένης IV, 1362.
Φαεσφόρος IV, 885.
Φαιδρός II, 44. φαιδροῖς IV, 416.
φαιδρῆσιν III, 1024.
Φαιδρύνω. φαιδρύνεσκε IV, 671.
φαιδρυνε III, 1043. φαιδρύνετο
III, 832. ἔφαιδρύναντο III, 300.
Φαίηκες IV, 992. Φαίηκων IV,
540. 549. 822. 991. 1139. 1181.
Φαίηκεσι IV, 1211.

Φαιηκίς. Φαιηκίδα IV, 769. Φαιη-
κίδες IV, 1722. Φαιηκίδας IV,
1222.
Φαίλω. φαῖνε IV, 784. φαίνοισεν
IV, 1274. φαῖνε (imp.) II, 23.
φαίνειν II, 315. φαίνεται II,
853. φαίνεται I, 583. 746. 1114.
II, 1104. III, 165. 425. φαίνοντο
I, 583. ἑφαάνθη II, 449. III,
956. IV, 1711. φαάνθη II, 687.
1042. 1285. III, 1361. φαάν-
θης IV, 1597. φανῆναι III, 819.
φανείσαι IV, 1415. φανθεις II,
693. III, 961.
Φάλαγξ II, 843. φάλαγγα II, 848.
φάλαγγες I, 388. II, 1078. φά-
λαγγιν I, 376. φάλαγγας I, 76.
375.
Φάληρος I, 96.
Φαντάζομαι. φαντάζονται IV,
1285.
Φάος II, 184. 333. 671. 722. III,
1243. IV, 111. 1019. 1296. φαέ-
εσιν III, 1021. IV, 1170.
Φάραγξ II, 745. φάραγγος II, 356.
φάραγγας I, 597.
Φαρέτη. φαρέτην I, 1194.
Φαρμακίδες IV, 53.
Φάρμακον III, 845. 911. 1014. 1042.
1169. φαρμάκον IV, 159. φαρ-
μάκω IV, 164. φάρμακα III, 530.
738. 766. 768. 780. 790. 803. 807.
821. 984. 1247. 1305. IV, 21. 25.
157. 442. 666. 1081.
Φαρμάσσω. φαρμάσσης IV, 61.
φαρμάσση IV, 1512. φαρμάσσειν
III, 478. φαρμάσσεσθαι III, 859.
Φᾶρος II, 30. III, 1204. IV, 187.
φάρεσιν III, 454. 1031. φάρεσι
III, 863.
Φάσανον I, 1250. IV, 696. φασ-
γάνω IV, 874. φάσανα II, 101.
274. IV, 1056.
Φᾶσις II, 401. Φάσιδος II, 1278.
III, 1220. Φάσιδι III, 75. IV,
134. Φᾶσιν II, 1261.
Φατίζω. φατίζεται I, 24. 1019.
πεφάτισται IV, 658.
Φάτις I, 172. 481. 969. II, 834.
III, 1094. IV, 984. φάτιν I,
5. IV, 1334.
Φέβω. φέβοντο II, 1056. φέβε-
σθαι III, 1345. IV, 22.
Φίγγος II, 671. III, 823. 1229. IV,
981. 1146.
Φένω. ἔπεφνε II, 798. ἔπεφνεν I,
1044. 1213. IV, 1497. ἔπεφνον

- IV, 550. *πέφνεν* I, 1305. III, 1180.
- Φεραί*. *Φεραῖς* I, 49.
- Φέρβω*. *ἔφερβε* I, 1211. *φέρβε* II, 1250. *φέρβων* II, 657. *φέρβεαι* IV, 1016. *φέρβετο* I, 127. *φέρβονται* II, 393. *φερβομένοισι* IV, 1486.
- Φερέσβιος* III, 164. IV, 1509.
- Φέριστος*, *φέριστον* III, 347.
- Φερσεφόνη* II, 916.
- Φέρτατος*. *φέρτατον* IV, 1593. *φέρτατοι* IV, 1031. 1383.
- Φέρω*. *φέρει* IV, 1109. *φέρειν* I, 579. III, 73. IV, 1137. *φέρει* I, 126. 1358. II, 535. III, 1381. IV, 637. 891. 910. 1234. *φέρων* I, 1017. 1183. II, 69. 833. 1113. III, 651. IV, 66. 1121. 1189. 1392. *ἤνεικε* III, 1200. *ἐνεικεν* I, 535. II, 509. IV, 466. 1315. *ἐνεικαν* IV, 710. *οἶσω* III, 392. *οἶσομεν* IV, 1377. *οἶσαι* III, 1061. *φέρη* III, 637. *φέρησιν* IV, 826. *φέρου* II, 539. IV, 1701. *φέρουεν* III, 1113. IV, 406. *φέρειν* I, 300. II, 814. IV, 1386. *φέρων* I, 1170. III, 910. IV, 1074. 1099. *φέρουσα* IV, 1328. 1354. 1373. *φέρουσαν* IV, 1492. *φέρουσαι* I, 846. *φέρεται* II, 934. *φέροντο* II, 271. 1107. *φέρωμαι* IV, 375. *φέρεσθαι* I, 622. II, 204. 599. III, 1188. IV, 427. *οἶσομένη* III, 739.
- Φεύγω*. *φεύγεν* II, 654. IV, 1714. *φύγε* IV, 488. 1503. *φύγον* II, 770. *φεύξομαι* III, 1081. *φεύγωμεν* IV, 86. *φύγης* II, 420. *φύγη* I, 623. *φύγητε* II, 343. *φεύγοντα* III, 191. *φεύγουσα* III, 541. *φυγών* III, 468. *φυγοῦσαν* III, 800. *πεφυγμένον* III, 1116. *πεφυγότες* II, 1082. *φεύξασθαι* II, 172. *φυγέιν* II, 616.
- Φηγός*. *φηγοῖο* II, 405. *φηγοῦ* I, 527. III, 858. IV, 583. *φηγόν* IV, 124. 265. *φηγοῖ* I, 28. *φηγοῖσιν* I, 1121.
- Φηλόω*. *φηλώσης* III, 983.
- Φημι* II, 244. 319. 796. III, 733. IV, 368. 1272. 1370. *φασίν* II, 977. 1211. III, 845. IV, 272. *φῆ* III, 154. 369. 382. 495. 693. 718. 766. *ἔφη* I, 448. 667. 717. II, 154. 408. 694. 1068. 1216. III, 30. 90. 422. 502. 572. 705. 1063. 1118. IV, 34. 66. 1110. 1121. 1259. 1571. *ἔφην* II, 1199. IV, 1330. I, 636. IV, 1357. *φάσαν* I, II, 609. IV, 684. *φαίην* 836. *φαίης* II, 171. III, 1044. 1265. IV, 238. 997. I, 1338. *φάτο* I, 277. 341. 1261. II, 25. 254. 419. 426. 618. 638. 648. 878. 1157. III, 100. 106. 145. 194. 259. 540. 594. 681. 724. 943. 1008. 1077. 1102. 1131. IV, 331. 749. 833. 1053. 1277. 1450. *ἔφατο* I, 485. 697. 60. 443. 894. 1281. III, 83. 489. 515. IV, 236. 503. 770. 1363. 1755. *πέφαται* I, 988. 500. IV, 555. *φαμένη* II, IV, 779. *φάσθαι* I, 313. 384. 979. IV, 1200.
- Φθάνω*. *ἔφθη* II, 584. *φθαί* 1189. 1209. IV, 1768.
- Φθέγγομαι*. *φθέγγασθαι* III, 1. *Φθιάς* I, 55.
- Φθίη*. *Φθίης* II, 514. *Φθίη* 94. *Φπίην* II, 520.
- Φθινύθω*. *φθινύθουσαι* IV, 9.
- Φθίνω*. *φθίσεται* III, 465. *φθισειν* III, 460. *φθίσθω* III, 7. *φθίσθαι* III, 754. *φθιμένη* I, 791. *φθιμένοιο* I, 1063. *φθιμένοισι* II, 889.
- Φθισίμβροτος*. *φθισιμβρότον* I, 1357.
- Φθογγή* III, 686. *φθογγή* III, 13. 1340. *φθογγήν* IV, 585.
- Φιλέω*. *φιλέοντες* III, 937.
- Φίλημι*. *φίλατο* III, 66. *φίλει* III, 1002. *φιλαμένη* IV, 990.
- Φιλλυρίδης* I, 554.
- Φιλοξενίη*. *φιλοξενίην* III, 1108.
- Φιλοπτόλεμος*. *φιλοπτολέμοιο* 778. *φιλοπτολέμους* I, 993.
- Φίλος* IV, 1073. *φίλω* I, 558. *φίλον* I, 890. II, 312. 1185. I, 104. 151. 492. 727. 787. 91. 1062. IV, 874. *φίλε* IV, 108. 1741. *φίλη* I, 668. III, 133. I, 757. *φίλης* IV, 1371. *φίλην* I, 203. *φίλοι* (nom.) III, 732. *φίλοι* (voc.) I, 336. II, 423. 464. 774. 1202. III, 171. 452. 523. 545. 553. IV, 83. 190. 134. 1554. *φίλοις* III, 703. *φίλαι* 657. III, 891. *φίλαις* I, 2.

Π, 710. φίλος IV, 1343. φίλα II, 389. 540. Π, 210. IV, 61.
 Φιλότης. φιλόπητος I, 773. II, 949. III, 1129. IV, 60. 1120.
 φιλότητι I, 961. 1179. 1324. II, 508. 760. 1025. 1224. III, 180. IV, 1168. 1737.
 Φίλτατος II, 457.
 Φίλυρες II, 393. Φιλύρων ibid.
 Φιλύρη II, 1239. Φιλύρη II, 1232.
 Φίλυρης. Φίλυρηδα II, 1231.
 Φινεύς II, 178. 236. 305. 436. 618. III, 549. 943. Φινῆος II, 277. 294. 647. 769. 1051. 1090. 1135. III, 555. IV, 254. Φινῆι II, 530. Φινῆα II, 277. Φινεῦ II, 438.
 Φιτροί. φιτρούς I, 405. III, 1209.
 Φιτύω. φιτύσαιο. IV, 807.
 Φλεγέθω. φλεγέθοντα III, 141.
 Φλεγραῖος. Φλεγραῖον III, 1227.
 Φλεγραῖη III, 234.
 Φλέγω. φλέγει III, 773. ἔφλεγε II, 516. ἔφλεγον II, 928. φλέγειν III, 582.
 Φλίς I, 115.
 Φλιή. φλιήν III, 278.
 Φλιουντίς. Φλιουντίδος IV, 568.
 Φλογερός. φλογεῖσθαι IV, 126.
 Φλόγιος II, 956. Φλόγιον I, 1045.
 Φλογμός. φλογμῶ IV, 603. 870.
 Φλόξ III, 1049. IV, 666. 925. φλογός III, 1318. IV, 874. φλογί I, 544. III, 287. IV, 173. φλόγα III, 410. 496. 1018. 1303.
 Φοβέω. ἐφόβει IV, 1695. ἐφόβησεν IV, 18. ἐφόβησαν II, 123. 129. III, 636. φοβέων II, 74. φοβέονται II, 1064. πεφοβημένος IV, 149. πεφοβημένη III, 542. πεφοβημένοι II, 176.
 Φόβος. φόβοι II, 607. IV, 669. φόβω II, 552. III, 633. IV, 48. 317. 641. φόβον II, 646. IV, 11.
 Φοιβάω. φοιβήσαντες II, 302.
 Φοῖβος I, 301. 759. II, 847. IV, 529. 1718. Φοῖβου II, 216. IV, 1550. Φοῖβοιο IV, 1490. Φοῖβω I, 536. II, 506. 713. IV, 1493. Φοῖβον I, 353. II, 702. IV, 1702. 1717. Φοῖβε I, 1.
 Φοινίκεος II, 1071.
 Φοῖνιξ. Φοῖνικι II, 920.
 Φοίνιος. φοίνιον IV, 1522.
 Φοινίσσω. φοινίχθη III, 725.
 Φοιταῖος. φοιταῖον IV, 55.
 Φοιτάω. φοίτα I, 1249.
 Φοιτίζω. φοιτίζουσαι III, 54.

APOLLON. RHOD. II.

Φολλίς. φολλίδεσσι I, 221. IV, 144.
 Φονεύς. φονῆι III, 1184.
 Φόνιος. φονίω IV, 668.
 Φόνος. φόνοιο I, 999. II, 1181. IV, 699. 704. φόνον I, 619. 834. IV, 478. φόνον II, 1213. IV, 467. 543. 587. 736. 742.
 Φορβάς. φορβάδος II, 89. φορβάδι IV, 1449. φορβάδες II, 1024. φορβάσιν III, 276.
 Φορβή. φορβῆς II, 189.
 Φορεύς I, 132.
 Φορέω. φορέεσθαι II, 34. φορέων IV, 117. φορέουσα I, 557. φορέουσαι III, 793. φορέοντες II, 452. φορεῦμαι IV, 363. φορέονται II, 46. φορέοντο I, 1279. III, 71. IV, 579. 1540. πεφορητο I, 184. II, 587. 932. φορέοιτο I, 377. φορέεσθαι II, 73. φορεύμενος II, 192. φορεύμενον I, 1236. φορεύμενοι II, 1245. πεφορημένοι II, 962.
 Φόρκος. Φόρκω IV, 828.
 Φόρκυς. Φόρκυν IV, 1598.
 Φόρμιγξ IV, 909. φόρμιγγος I, 538. IV, 1194. φόρμιγγι I, 31. 740. II, 161. 704. φόρμιγγα I, 512. IV, 906.
 Φορμίζω. φορμίζων I, 569. φορμίζουτος IV, 1159.
 Φόως II, 441. III, 1223.
 Φραδμοσύνη. φραδμοσύνη I, 560. II, 647. φραδμοσύνησιν IV, 122.
 Φράζω. ἐφράσατο IV, 50. 577. ἐφράσσατο I, 15. φρασόμεθα III, 183. φράζονται III, 826. φράσσονται III, 604. φράζεο I, 490. III, 1676. IV, 411. φράζεσθε II, 145. 423. πέφραδεν I, 267. II, 768. III, 550. IV, 754. 1126. 1450. πέφραδον IV, 260. φραζόμενος II, 633. φραζόμενον III, 400. φραζομένοις IV, 494. φρασάμενοι I, 1362. φράζεσθαι I, 693. φράσσασθαι III, 20. 501. 933.
 Φράσσω. φράξαν I, 990.
 Φρήν. φρένα I, 1140. φρένες III, 289. 368. 382. 638. 772. IV, 92. 1018. 1096. φρεσί I, 463. 508. II, 950. III, 18. 629. IV, 23. 56. 449. 784. 796. 1199. 1673. φρένας I, 1232. II, 639. III, 673. 810. 1019. 1404. IV, 724. 880.
 Φρίξος I, 291. 763. II, 1153. III,

U

361. IV, 119. Φρίξον III, 196.
 IV, 81. Φρίξοιο II, 1093. 1107.
 1119. 1195. III, 178. 263. 304.
 380. 838. 595. IV, 22. 71. 441.
 736. Φρίξον I, 256. II, 1141.
 1143. III, 190. 374. 584.
 Φρίσσω. φρίσσουσι IV, 1575. φρί-
 ξεν III, 1355. πεφρίκασι IV, 1341.
 I, 689.
 Φρονέω. φρονέεις I, 476. III, 509.
 φρονέεσθε IV, 1164. φρονέοιεν
 I, 822. φρονέων I, 348. II, 19.
 391. III, 517. φρονέουσα I, 710.
 II, 540.
 Φρόντις II, 1155. IV, 76. 80. Φρόν-
 τιν IV, 72.
 Φρουρός. φρουρόν IV, 88. 1434.
 Φρύγες I, 1139. Φρύγας II, 787.
 Φρυγίη. Φρυγίης I, 937. 1126.
 1166.
 Φυγας. φυγάδα II, 829.
 Φυγή. φυγῆς IV, 1023.
 Φῦζα. φῦζαν IV, 5.
 Φυή. φυήν II, 37. 1238. 1254.
 IV, 681. 983. 1612.
 Φυκτὰ I, 246.
 Φυλάκη. φυλάκη I, 45.
 Φυλακῆς. Φυλακηίδα I, 47.
 Φύλακος I, 132.
 Φυλακτήρ. φυλακτήρων IV, 49.
 Φυλάσσω II, 631. φυλάξας III,
 1029. πεφυλαγμένος III, 510.
 1142. πεφυλαγμένη III, 449. πε-
 φυλαγμένοι II, 348. IV, 332.
 Φυλλάς. φυλλάδα I, 454. 1183.
 Φυλληῆς. Φυλληῆδας II, 652.
 Φυλληῖος. Φυλληῖτου I, 37.
 Φύλλον. φύλλα II, 1099. IV, 246.
 φύλλον II, 742. φύλλος I, 1123.
 II, 843. φύλλοισιν III, 928.
 Φυλλοχόος. φυλλοχόω IV, 217.
 Φῦλον. φῦλα II, 394. 788. 906.
 997. IV, 486. 1165.
 Φύξις. φύξιν IV, 748.
 Φύξις. φυξίω II, 1147. φύξιον
 IV, 699.
 Φύρω. φύρσαι II, 59. πεφυρμένα
 III, 673.
 Φῦσαι III, 1300. φύσας IV, 763.
 Φυσιάω. φυσιόωτε II, 87. III,
 410. 496. φυσιόωτες III, 1303.
 Φυταλή II, 1008. φυταλή III,
 1400.
 Φυτοσκάφος I, 1172.
 Φυτοτρόφος. φυτοτρόφον III, 1403.
 Φύω. φύει III, 530. φύει I, 1143.
 πεφύασι II, 783.

Φωνῆς. Φωνῆων I, 207.
 Φῶκος. Φῶκον I, 92.
 Φωνέω. φώνησεν I, 344. 1331. II,
 21. 1218. III, 557. 673. 770.
 IV, 855. 1553. 1748. φωνήσας
 IV, 1572.
 Φωνή I, 1249. φωνῇ IV, 29. 70.
 φωνήν III, 635.
 Φῶρ III, 1197.
 Φωριαμός. φωριαμοῖο III, 808. 844.
 IV, 25. φωριαμόν II, 802.
 Φῶς. φωτός I, 1342. II, 774.
 φῶτα III, 438. φωτῶν I, 1.

X.

Χάζομαι I, 841. χάζεσθην III,
 1320. χάζο III, 1051. χάζεσθε
 IV, 190.
 Χαῖον IV, 972.
 Χαίρω. χαίρει IV, 170. χαίροις
 IV, 31. 32. κεχάροντο II, 1157.
 IV, 988. 1628. κεχάροιτο I, 920.
 κεχαρημένος I, 1104. κεχαρμένος
 III, 1148. κεχαρμένοι IV, 980.
 1451. κεχαρμέναι I, 844.
 Χαίτη. χαίτης IV, 1605. χაίταις
 IV, 1366. χάιτας I, 1057. III,
 50. IV, 1533.
 Χαίτηεις. χαιτήεντι II, 1237.
 Χάλαζα. χάλαζαν II, 1083.
 Χαλάω. κεχάλαστο I, 744. χάλ-
 ασαντο II, 1264.
 Χαλεπός. χαλεποῖσιν I, 1301. χα-
 λεπούς III, 1177. χαλεπῶν IV,
 1006. χαλεπῶς IV, 39. 1498.
 Χαλέπτω. χαλέπτει IV, 1675. χα-
 λέψαι IV, 1506. χαλέπτεο III,
 109. χαλεψθεῖς III, 97. χαλε-
 ψάμενος I, 1341. III, 382.
 Χαθησιαί II, 1000.
 Χαλίρητον I, 473.
 Χαλινὰ IV, 1607.
 Χάλκειος IV, 1638. 1676. χαλ-
 κείοιο IV, 1670. χαλκείω I, 430.
 χαλκείης IV, 1641. χαλκείη I,
 746. III, 1308. χαλκείην II,
 1055. III, 1264. 1281. χαλκείοι
 IV, 762. χαλκείοις I, 1059. III,
 499. IV, 1644. χαλκείης IV,
 1641. χαλκείας II, 1070. χαλ-
 κεία I, 627.
 Χάλκεος IV, 1646. χάλκεον III,
 1309. 1318. χαλκῇ I, 1207. χαλ-
 κέω III, 62. χαλκήσει II, 1249.

ΗΙ, 218. *χάλκα* ΙΗ, 230. 1284.
 IV, 1093.
Χαλκεύω. χάλκευε ΙΙ, 43.
Χαλκεών. χαλκεῶνα ΙΙ, 41.
Χαλκήες. χαλκήων ΙΙ, 1800.
Χαλκίοπη ΙΙ, 248. 254. 449. 688.
 718. 727. 903. 1156. IV, 32.
Χαλκίοπης ΙΙ, 270. 370. 605.
 776. *Χαλκίοπη* ΙΙ, 667. *Χαλ-
 κίοπην* ΙΙ, 1149.
Χαλκοβαρής. χαλκοβαρεῖ Ι, 1196.
Χαλκόπους. χαλκόποδε ΙΙ, 410.
 496. *χαλκόποδας* ΙΙ, 230.
Χαλκός ΙΙ, 113. *χαλκοῖο* ΙΙ, 848.
χαλκῶ ΙΙ, 1187. ΙΙ, 272. *χαλ-
 κόν* Ι, 1236. IV, 1095.
Χαλκωδόνιος. Χαλκωδονίοιο Ι, 50.
Χάλυβες ΙΙ, 373. *Χαλύβων* Ι, 1323.
 ΙΙ, 1004. IV, 1475.
Χαμῆδις Ι, 1268. ΙΙ, 785. 882.
 1025. ΙΙ, 1311. 1353. IV, 81.
 876.
Χαμᾶς IV, 216.
Χαμεύνη. χαμεύνας ΙΙ, 1193. IV,
 883.
Χαράδρα. χαράδρης IV, 461.
Χαράττω. χάραξεν IV, 1521.
Χαρίζομαι. χαρίζομενοι ΙΙ, 530.
Χάρις ΙΙ, 82. 144. 1004. *χάριν* Ι,
 421. 851. ΙΙ, 213. 632. 799. ΙΙ,
 233. 891. 736. 990. IV, 1074.
 1099.
Χάριτες IV, 425. *Χαρίτεις* Ι,
 1230. ΙΙ, 444. 925.
Χάρμα IV, 936. *χάρματι* ΙΙ, 257.
 724.
Χαροπή Ι, 1280.
Χάρυβδις IV, 923. *Χάρυβδι* IV,
 789. 825.
Χατέω. χατέουσιν IV, 1557. *χα-
 τέωσι* ΙΙ, 316. *χατέοντι* ΙΙ, 719.
 1016. *χατέοντα* ΙΙ, 584. *χατέ-
 οντας* ΙΙ, 1167. IV, 1431. *χα-
 τέουσιν* Ι, 837. ΙΙ, 1124. *χατέ-
 ονσαι* ΙΙ, 84.
Χατίζω. χατίζων Ι, 1178.
Χεῖλος ΙΙ, 1277. IV, 1136. *χείλεα*
 Ι, 474. *χείλεσιν* IV, 1457.
Χεῖμα. χεῖματος ΙΙ, 1086. 1184.
Χεῖμαρροι ΙΙ, 71.
Χειμέριος. χειμερίοιο Ι, 9. IV,
 215. *χειμερίω* ΙΙ, 124. *χειμερίη*
 Ι, 866. 1202. *χειμερίης* IV, 461.
χειμερίην ΙΙ, 1266. *χειμερίας*
 ΙΙ, 1360.
Χείρ. χειρός Ι, 313. 842. ΙΙ, 106.
 120. 1067. IV, 751. 1578. 1663.

χειρός IV, 852. *χειρὶ* Ι, 555. 756.
 1239. 1313. 1330. ΙΙ, 57. 108.
 535. 555. ΙΙ, 1153. 1160. IV,
 99. 222. 687. 1177. 1663. *χερὶ*
 ΙΙ, 243. IV, 44. 1351. *χείρα* Ι,
 344. 1330. ΙΙ, 92. 243. ΙΙ, 591.
 986. 1868. IV, 99. 1148. 1571.
χείρας ΙΙ, 378. IV, 1447. *χεροῖν*
 ΙΙ, 50. 408. 1014. 1237. IV,
 225. 1290. *χείρες* Ι, 944. 1171.
 ΙΙ, 1258. *χέρεις* ΙΙ, 81. *χειρῶν*
 Ι, 1162. ΙΙ, 188. 1268. ΙΙ, 84.
 136. 570. *χείρεσσιν* Ι, 373. 552.
 ΙΙ, 14. 834. IV, 695. 808. *χερ-
 σιν* Ι, 281. 505. 561. 815. 884.
 911. 1113. 1169. 1197. 1303. ΙΙ,
 78. 283. 832. 710. 1037. 1055.
 ΙΙ, 126. 140. 351. 706. 829.
 1053. 1227. 1264. 1388. IV, 27.
 171. 186. 202. 472. 669. 906. 1012.
 1155. 1314. 1371. *χείρας* Ι, 248.
 381. 490. 886. 1025. 1175. ΙΙ,
 14. 45. 69. 78. 1167. 1212. ΙΙ,
 98. 257. IV, 39. 107. 138. 228.
 402. 415. 593. 706. 716. 1043.
 1048. 1406. 1498. 1562. 1702.
χέρας IV, 960.
Χείρων Ι, 554. ΙΙ, 334. *Χειρω-
 νος* Ι, 33. 510. IV, 812. *Χεί-
 ρωνα* ΙΙ, 1240.
Χεράς. χεράδος Ι, 1123.
Χερείων ΙΙ, 77. ΙΙ, 465. *χέρης*
 ΙΙ, 403. *χερείους* ΙΙ, 1220.
Χερμάς. χερμάσιν ΙΙ, 695.
Χερνήσος. χερνήσδιο IV, 1175.
Χερνήτες ΙΙ, 292.
Χερνίψ. χερνίβα Ι, 409.
Χερώνησος. Χερώνησον Ι, 925.
Χερσόθεν IV, 1264.
Χέρσος. χέρσον IV, 1268. 1649.
χέρσοιο IV, 1582. *χέρσον* ΙΙ,
 199. IV, 1580. *χέρσω* Ι, 939.
 1009. ΙΙ, 680. ΙΙ, 575. IV, 79.
Χεῦμα IV, 1242. 1569.
Χέω. χέε Ι, 435. ΙΙ, 1272. ΙΙ,
 1210. IV, 750. *χέον* Ι, 1142.
 ΙΙ, 191. *χεῦον* Ι, 565. *έχεαν*
 ΙΙ, 902. *έχενα* IV, 368. *χεῦεν*
 IV, 34. 613. 648. *έχευαν* ΙΙ,
 851. *χεῦαν* Ι, 1067. *χέετο* IV,
 1525. *έχέοντο* Ι, 638. *χέοντο*
 Ι, 517. *χέοντο* ΙΙ, 926. *χέων-
 και* Ι, 1075. *κέχυνται* IV, 656.
χύτο ΙΙ, 561. IV, 1279. *χέυατο*
 ΙΙ, 291. *χευάμενοι* Ι, 454.
έχυνθη ΙΙ, 1009. *χέεσθαι* ΙΙ,
 205.

Χηλή. χηλήσιν III, 1339. χηλᾶς II, 667.

Χῆραι I, 811.

Χηραμός. χηραμοῦ IV, 1299. χηραμόν IV, 1452.

Χῆρος. χῆρον III, 662.

Χηροσύνη. χηροσύνη IV, 1064.

Χῆτος. χῆτει I, 887. IV, 91.

Χθαμαλός. χθαμαλῆς II, 981. χθαμαλῶ III, 1159. χθαμαλώτερον I, 374.

Χθιζός IV, 1436. χθιζόν IV, 1397.

Χθόνιος IV, 1398. χθονίου III, 1290. χθονίης IV, 987. χθονίην III, 862. IV, 148. χθόνιοι III, 1217. χθόνια IV, 1322. χθονίης II, 504.

Χθών I, 1098. III, 208. IV, 177. 266. 677. 1251. χθονός I, 155. 784. 1180. 1360. II, 683. 946. 964. III, 162. 311. 569. 1863. 1396. IV, 52. 104. 532. 887. 1246. 1320. 1332. 1359. 1423. 1478. χθονί I, 994. 1194. II, 841. III, 1308. IV, 523. 696. 1550. 1639. χθόνα I, 102. 923. II, 1005. III, 208. IV, 399. 1229. 1441.

Χιονώδης. χιονώδεια I, 826.

Χιτών. χιτώνος I, 744. III, 146. IV, 46. χιτώνας III, 874.

Χλεύη. χλεύη IV, 1726.

Χλοερός. χλοεροῖο I, 546. χλοεροῖσι III, 220.

Χλούς II, 1216. IV, 1279. χλόον III, 298.

Χνοάω. χνοάοντα II, 43. χνοάοντα II, 779.

Χόανον. χόανοισι III, 1299.

Χολόω. ἐχόλωσας IV, 864. χολώσης IV, 863. χολώσεται I, 1332. κεχόλωται III, 493. κεχόλωτο III, 124. κεχολωμένος IV, 9. χολωσαμένη IV, 1138.

Χόλος I, 614. 1289. II, 20. 261. IV, 558. 816. χόλοιο IV, 713. χόλον II, 1195. III, 338. 449. 614. 1000. 1170. IV, 235. 391. 512. 577. 585. 740. 1083. 1404. 1671. χόλω III, 368.

Χόρεια. χορείη II, 714.

Χορός. χορῶ I, 215. χορόν I, 536. II, 701. χοροί I, 1223. χοροῖς I, 819. 857. χορούς II, 907.

Χραισμέω. χραισμετε II, 218. χραισμεῖν II, 249. III, 643. χραισμήσειν II, 1225.

Χρᾶω. ἐχραῖν II, 454. IV, 257. Χρεῖος I, 710.

Χρεῖω. χρεῖων II, 182. 314. χρεομένω I, 418.

Χρεῖω I, 440. 491. 649. 660. 1092. II, 8. 390. 845. 1201. III, 33. 52. 173. 332. 500. 599. IV, 191. 348. 412. 555. 721. 760. 814. 1769. Χρεῖοι III, 988. IV, 359.

Χρεῖων I, 360.

Χρεός I, 236. II, 1127. 1138. III, 12. 108. 131. 189. IV, 530. 889.

Χρεῶ II, 167. 817. IV, 1164.

Χρή III, 102. ἐχρη I, 302. χρεῖν II, 624.

Χρηός. χρήσσει III, 1198.

Χρημοσύνη II, 473. χρημοσύνης I, 837.

Χρίμπτω. χρίμψε III, 1286. IV, 1679. χρίμψουσιν II, 290. χρίμψαντες II, 1081. IV, 1367. χρίμψαντας II, 749.

Χρίω. χρίσκε IV, 871.

Χροῖα. χροῖῃ III, 122. 855. IV, 656.

Χρόνος. χρόνον I, 793. 1309. III, 424. 811. IV, 962. 1213. 1257. 1547.

Χροῖς. χροός II, 1129. III, 762. IV, 1531. χροῖ IV, 872. 1524. χροῖα III, 725. 832.

Χρυσάορος. χρυσάορον III, 1283.

Χρύσειος et Χρύσεος. χρυσεῖον II, 1271. χρυσεῖν I, 740. III, 156. χρυσεῖν III, 46. χρυσεῖν IV, 729. χρυσεῖν III, 1228. χρύσειον III, 13. IV, 176. 1142. 1319. χρύσειον I, 4. 889. II, 1144. 1193. 1224. III, 88. 180. 404. IV, 87. 162. 341. 439. 1035. 1709. χρύσειος II, 676. χρυσεῖον IV, 1146. χρυσεῖος IV, 978. χρυσεῖος III, 118. 878. χρυσεῖος IV, 1366. χρυσεῖος I, 221. χρύσεια III, 137.

Χρυσός. χρυσοῖο IV, 1178. 1190.

Χρῶς II, 200.

Χύσις. χύσιν IV, 1416.

Χύττω I, 1075. χύττων II, 927. χύττοις IV, 708.

Χυτλώω. χυτλώσαντο IV, 1311.

Χυτός. χυτοῦ I, 987. 990. χυτῖν IV, 1536.

Χώρα. χώρα III, 170. 1164. IV, 159. χώραν II, 1117.

Χώρας I, 871. χώρα I, 529. II, 929. III, 945. 981. IV, 1398.

χῶρον I, 1248. II, 35. 604.
1238. III, 1201. IV, 115. 1361.
1442.

Χώω. χῶετο I, 492. χῶόμενος I,
1263. III, 566. 607. IV, 616.
χῶόμενοι III, 1353. χῶομένη
II, 40. III, 110. χῶόμενοι III,
632. χῶσαμένη IV, 868. 879.

ψ.

Ψάμαθος. ψαμάθοισι I, 453. 1010.
1034. II, 36. IV, 607. 1266.
1292. 1505.

Ψαμαθώδης. ψαμαθώδεις IV, 1376.
Ψάω. ἔψαυεν II, 266. ψαῦσαι
IV, 186.

Ψάω. ἔψησε III, 831.

Ψεύδομαι. ψεύδοιο I, 765.

Ψηφίς. ψηφίσιν IV, 655.

Ψήχω. ἔψηχεν IV, 164.

Ψυχή III, 1151. ψυχῆς II, 634.
ψυχὴν I, 280. 645. II, 916. III,
1016. ψυχαῖς II, 1273.

Ψυχορράγειω. ψυχορράγοντα II,
833.

Ψύχω. ψύχετο IV, 1527. ψυχό-
μας II, 819.

Ω.

Ω passim.

Ωγύγιος. ὠγγίη III, 1178.

Ωδε I, 240. 296. 445. 674. 870.
895. passim.

Ωδίν. ὠδίνι I, 149. ὠδίνων I,
975.

Ωθέω. ὠσε II, 599. ἔωσαν IV,
104. ὠσασθαι II, 1054.

Ωιμοί I, 290. III, 674.

Ωκα I, 404. 710. 719. 1274. 1163.
II, 436. 493. 876. 904. 1264. III,
213. 278. 489. 543. 1052. IV,
964.

Ωκεανίς I, 504. II, 1239.

Ωκεανός. ὠκεανοῦ III, 244. IV,
632. ὠκεανοῖο I, 506. III, 957.
1230. IV, 282. 638. 1414.

Ωκυπέτης. ὠκυπέτας I, 1050.

Ωκύπους. ὠκυπόδων I, 147. III,
1235.

Ωκύπτερα II, 1258.

Ωκυρόης. ὠκυρόην II, 349. 650.

Ωκός. ὠκείη III, 759. ὠκείαις III,

879. IV, 42. ὠκείας IV, 820.
ὠκέα II, 286. ὠκυτέρη IV, 847.
ὠκυτάτος IV, 1017. ὠκιστα IV,
242.

Ωλένιος. Ωλενίοιο I, 202.

Ωλκας. ὠλκας III, 1054. 1333.

Ωλλοί (οἱ ἄλλοι) I, 998. 1081.
III, 176. 356. 365. IV, 253.

Ωμηστής. ὠμηστέω III, 852. ὠμη-
στήν II, 1259. ὠμησθήσιν IV,
672.

Ωμοβόρος. ὠμοβόροις I, 636.

Ωμοθεῖσαι III, 1033.

Ωμος. ὦμον I, 743. ὦμον II, 93.
1036. IV, 179. ὦμον I, 1198.
III, 1389. IV, 937. 1439. ὦμων
I, 945. III, 1384. IV, 1392.
ὦμοις I, 324. 721. II, 104. III,
45. 73. 1282. IV, 1375. 1386.
ὦμους II, 53.

Ωνος. ὠνον II, 1006.

Ωπή. ὠπήν III, 821. 908.

Ωραῖος. ὠραίην III, 1390.

Ωρείδης II, 110.

Ωρεΐθυια I, 212.

Ωρη II, 1086. 1278. III, 506. 1138.
1143. IV, 838. ὠρην III, 417.
899.

Ωρικόν IV, 1215.

Ωρίων. Ωρίωνος I, 1202. III, 745.

Ωρύω. ὠρύεται IV, 1339.

Ως quom I, 1234. II, 206. III,
673. IV, 1299. ὡς quemadmo-
dum I, 44. 529. II, 130. III,
291. ὡς — ὡς I, 267. II, 1181.
III, 551. 727. IV, 167. 1392.
ὡς ὅτε c. ind. I, 879. 1265. II,
123. 541. 1073. III, 656. 1259.
1299. 1370. IV, 139. 1298. c.
conj. I, 1003. II, 79. 278. IV,
1604. ὡς ὅταν I, 1201. ὡς
ὅποτε I, 575. II, 1083. III,
1359. 1386. IV, 1452. ὡς ὅπο-
ταν IV, 938. ὡς quandoquidem
I, 82. ὡς κε c. conj. II, 345.
III, 350. c. opt. I, 258. 377. 618.
1136. 1188. 1208. III, 293. 380.
588. 629. 1238. IV, 438. 536.
766. 841. 1122. 1692. ὡς pro
pron. rel. I, 348. II, 23. ὡς
ποθι II, 1137.

Ωστε ita, ut I, 346. II, 1220. quem-
admodum II, 26. 594. 756. III,
1058. 1254. 1373. IV, 468. 948.
c. conj. I, 536.

Ωτειλή. ὠτειλήν IV, 473.

INDEX SCRIPTORUM IN SCHOLIIS CITATORUM.

A.

Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὁπομνήμασι
IV, 761.

ἐν ἐβδόμῳ ibid.

Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ πόντου περί-
πλῳ II, 1015.

Ἀγροίτας ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν II,
498.

ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν IV, 1396.

ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκύθι-
κῶν II, 1248.

Ἀθηνίων I, 917.

Αἰνεσίδημος ἐν Τηνιακοῖς I, 1300.

Ἀλοχύλος I, (f. 105.) 473. 636. IV,
269. 1348.

ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ IV, 284.

ἐν Τυσιπύλῃ I, 773.

ἐν Ψευδαγοῖς III, 847.

Ἀνακρίων II, 168.

Ἀνέσανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Κυρή-
νης IV, 1561. 1750.

Ἀνέστωρ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης II,
498.

Ἀνουσίλαος II, 1123. IV, 57. 828.
992.

ἐν τῇ γ' IV, 992.

ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν IV,
1147.

Ἀλέξανδρος IV, 1515.

ὁ περὶ Καρίας γράψας I, 925.

ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνη-
μάτων I, 551.

ἐν πρώτῳ Κρητικῶν IV, 1492.

Ἀλκαῖος I, 957. IV, 992.

Ἀλκμάν IV, 972.

Ἀμερίας II, 192. IV, 972.

ἐν γλώσσαις II, 382. 1280.

Ἀνακρέων I, 789. II, 127. III,
106. 120.

Ἀναξαγόρας I, 498. IV, 269. 815.

Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ περί-
πλῳ τῆς Προποντίδος II, 159.

Ἀνδρων II, 705. ὁ Τήσιος II, 946.

ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν

I, 46.

ἐν τῷ περίπλῳ II, 354.

ἐν τῷ περὶ πόντου II, 946.

Ἀντιλείδης ἐν Δηλιακοῖς I, 1207.

ἐν δευτέρῳ Δηλιακῶν I, 1290.

Ἀντίμαχος I, 211. 1008. II, 178.
296. IV, 156.

ἐν τῇ Λύδῃ I, 1290. II, 297.

III, 409. IV, 259. 1153.

Ἀντιμενίδης ἐν πρώτῳ I, 741. (I
I, 551.)

Ἀντιπάτηρ ἐν τῷ περὶ ζώων II, 89.

Ἀντισθένης II, 569.

Ἀπίων I, 292.

Ἀπολλόδορος I, 292. 599. 1063.
1116. III, 281. IV, 280.

ἐν τῷ περὶ Θεῶν III, 541.

ἐν γ' περὶ Θεῶν I, 1124.

ἐν νεῶν καταλόγῳ III, 1090.

ἐν τῷ α' τῶν Ποντικῶν II, 159.

Ἀπολλωνίδης II, 964.

ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης
IV, 983. 1174.

Ἀπολλώνιος ἐν α' τῶν ὑπομνη-
των I, 430.

ἐν ταῖς λέξεσι I, 1089.

Ἀραῖθος II, 500.

Ἀρατος I, 1. II, 498. 1099. III,
997.

Ἀρίσταρχος I, 299. οἱ Ἀριστάρχου
I, 769. III, 37.

Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος II, 77.
ἐν Ἀρκαδικοῖς III, 1087.

Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαίων
ἐπιγραμμάτων II, 904.

Ἀριστόκριτος I, 186.

Ἀριστομένης I, 164.

Ἀριστοτέλης I, 188. 1050. II, 28.
328. 946.

περὶ Εὐβολίας πεπραγματευμέ-
νος I, 558.

ἐν Κερκυραίων πολιτείᾳ IV,
988.

ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ I, 1177.

ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ I,
917.

ἐν τῇ Τεγαυῶν πολιτείᾳ IV,
264.

ἐν τελευταῖς I, 972.

Ἀριστοφάνης I, 918. IV, 280.

Ἀριστοφάνης (grammaticus) IV, 972.

Ἀρίστων ὁ Χίος I, 269.

ἐν ταῖς θέσεσι IV, 204.

Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαίοις I, 551.

Ἀρτεμίδωρος II, 946. 963. ὁ Ἐφέ-
σιος IV, 259.

ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν γεωγραφου-
μένων III, 859.

Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς μετωνυμίαις IV,
262.

Ἀρχίλοχος I, 824. 1212.

Ἀσκληπιάδης I, 23. 156. II, 178.
ὁ Μυρλεανὸς I, 624. II, 722.

ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν II, 789.

Ἀσκληπιάδης ἐν τραγωδουμένοις II,
328.

ἐν β' τραγωδουμένων II, 562.

Ἀτρόμητος III, 1179.

B.

Βακχυλίδης I, 1165. II, 498. III,
467. IV, 972.

Δ.

Δαίμαχος I, 558.

Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν II,
789.

Δηῖλοχος I, 139. 961. 966. 976.
989. 1007. 1037. 1061. 1063.
1065.

ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου II, 98.

Δηῖραχος I, 558.

Δημάγητος I, 224.

Δημάρατος I, 45. 1290.

Δημήτριος ὁ Κνίδιος I, 1165.

Δημήτριος ὁ Σιέψιος I, 230. 238.
1123. 1165. III, 184.

ἐν τῷ διακόσμῳ I, 1165.

Δημόκριτος ὁ φυσικός IV, 269.

ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας II,
1099.

Δημοσθένης II, 259.

ἐν τοῖς λιμέσιν II, 297. (v.
Τιμοσθένης.)

Δηριχίδας I, 118. (fals.)

Δίδυμος I, 972. 1139. IV, 1058.

Δισυχίδας I, 118.

ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I, 517.

Δικαιάρχος ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ
Ἑλληνικοῦ βίου IV, 272.

Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης IV, 269.

Διονύσιος I, 54. II, 904. III, 530.

ἐν β' I, 256. II, 965.

Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κη-
στει II, 279.

Διονύσιος ὁ Ἀλβιανὸς II, 658.

Διονύσιος ὁ Μιλήσιος I, 3. 1116.
III, 242. IV, 223. 228.

ἐν τοῖς Ἀργοναύταις II, 207.
1144.

ἐν α' τῶν Ἀργοναυτικῶν III,
200. IV, 119.

ἐν β' IV, 1153.

Διονύσιος ὁ Μυτιληναῖος I, 1290.
IV, 177.

Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς I, 558.
1024.

ἐν πρώτῳ κτίσεων IV, 264.

Διονυσόδωρος I, 917.

Διονυσοφάνης I, 826.

Διοσκωρίδης I, 741.

Δίσχηλος I, 105.

Δούρις I, 211. 501. II, 1249.

ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν
Μακεδονικῶν IV, 264.

E.

Εἰρηναῖος II, 127. 904. 992. 1015.

ἐν α' Ἀπολλωνίου I, 1299.

Ἐκαταῖος I, 256. II, 675. 946. 999.
IV, 259. 266. 284.

ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν I,
551.

περὶ τῶν Τπερβορέων II, 677.

Ἑλλάνικος I, 49. 131. 146. 608.
769. 916. 1129. 1207. II, 178.

201. 404. 713. 1054. 1056. 1144.

III, 265. 335. 1085. 1186.

ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας I, 162.

ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίδας
 III, 1086.
 ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν IV, 321.
 ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I, 916.
 ἐν πρώτῳ Φορωνίδος III, 1179.
 Ἐμπεδοκλῆς I, 498.
 Ἐπιμενίδης II, 1123. III, 242. IV,
 57.
 Ἐπίχαρμος II, 98.
 Ἐρατοσθένης I, 482. 565. 972. II,
 43. 399. 1247. IV, 280.
 ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ I, 567.
 III, 232.
 ἐν γεωγραφίᾳ IV, 131.
 ἐν τρίτῳ γεωγραφικῶν ἢ γεω-
 γραφουμένων IV, 259. 284.
 310. 1215.
 ἐν τῷ Ἑρμῇ I, 972. III, 802.
 Ἑρμῆς IV, 269.
 Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ Φρυγίας II,
 722.
 Ἑρῆιος II, 127.
 Εὐάνθης ἐν τοῖς μυθικοῖς I, 1063.
 1065.
 Εὐδοξος ἐν τῇ περιόδῳ IV, 264.
 ἐν δ' τῆς περιόδου I, 922.
 Εὐμηλος II, 946. III, 1372. IV,
 1212.
 ἐν Κορινθιακοῖς I, 146.
 ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ I, 1165.
 Εὐμόλπος I, 696.
 Εὐπολις IV, 144.
 ἐν Βάπτει I, 1139.
 Εὐριπίδης I, 498. 1079. 1266. 1281.
 II, 235. 253. 908. III, 62. 1621.
 IV, 71. 269.
 ἐν Βάκχαις I, 636.
 ἐν Ὀρέστη I, 1077.
 ἐν Πειρίδῳ IV, 144.
 ἐν Φοινίσσαις IV, 808.
 ἐν Φρίξῳ II, 381.
 Εὐφορίων I, 40. 156. 181. 1063.
 1119. II, 352. 354. 359. IV, 55.
 ἐν Ἀπολλοδώρῳ I, 1063.
 Ἐφορος I, 976. 1037. 1277. II,
 168. 360. 1030. IV, 269.
 ἐν πρώτῳ I, 1168.
 ἐν τετάρτῳ II, 360.
 ἐν πέμπτῳ I, 1290. II, 845.
 ἐν τῇ ἐννάτῃ I, 1037. II, 965.

Z.

Ζηνόδοτος I, 1081.
 ἐν γλώσσαις II, 1005.

Ζηνόθεμις II, 965.
 Ζήνων I, 498.

H.

Ἡγησίπραστος ὁ Ἐφέσιος II, 399.
 Ἡρακλέων III, 37.
 ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος I, 769.
 Ἡρωδιανὸς I, 132. II, 399. 1270.
 ἐν τῇ καθόλου II, 401.
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου
 I, 1297.
 ἐν πρῶτῳ τ. κ. I, 785. 1047.
 II, 17. 110.
 ἐν τῷ πέμπτῳ τ. κ. II, 791.
 ἐν τῷ ἕκτῳ τ. κ. II, 1056.
 1058. IV, 321.
 ἐν τῇ η' τ. κ. I, 54.
 ἐν δεκάτῳ IV, 1309.
 ἐν τῷ εἰκοστῷ I, 1294.
 Ἡρόδοτος I, 23. 31. 46. 123. 139.
 211. 747. 1024. 1290. II, 354.
 532. 684. 752. 848. 854. 895.
 1123. 1144. 1211. 1248. IV, 86.
 789.
 ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς I, 71.
 773. 943. II, 901. III, 594.
 IV, 259.
 ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας II, 815.
 Ἡρόδοτος II, 675. III, 1085. IV,
 262. 269. 272. 277.
 ἐν β' I, 1024.
 Ἡσαγόρας ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I,
 212.
 Ἡσίοδος I, 45. 156. 430. 456. 482.
 498. 730. 747. 757. 824. 859.
 1165. II, 65. 178. 187. 276. 296.
 297. 438. 1249. III, 26. 52. 200.
 242. 311. 1035. IV, 54. 57. 259.
 266. 284. 892. 1396.
 ἐν μεγάλαις Ἠοίαις II, 118.
 181. 1123. IV, 57. 828.
 ἐν α' καταλόγῳ III, 1086.
 ἐν τῷ γ' καταλόγῳ II, 131.
 ἐν τῷ Κήνκος γάμῳ I, 1290.

Θ.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος IV, 269.
 Θεόδωρος ἐν εἰκοστῷ ἐννάτῳ IV,
 264.
 Θεόκριτος I, 151. 955. 1077. 1289.
 II, 8. IV, 57.
 ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἐν τῷ Τλα
 ἐπιγεγραφομένῳ I, 1236.

Θεόλυτος I, 623.
 Θεόπομπος ἐν α' I, 308. IV, 1187.
 ἐν γ' IV, 272.
 ἐν κα' IV, 808.
 ἐν κς' IV, 972.
 ἐν ἐποποιοῖς IV, 57.
 Θεοφάνης I, 1125. II, 1252.
 Θεόφραστος II, 1248. IV, 200.
 ἐν ιστορικοῖς ὑπομνήμασι IV, 834.
 ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ I, 972.
 ἐν τῷ περὶ φυτῶν I, 879.
 Θεόχρηστος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν IV, 1750.

I.

*Ιβυκος I, 146. 285. II, 778. III, 26. 106. IV, 815. 1348.
 ἐν α' IV, 57. 814.
 ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ III, 158.
 *Ιδας I, 57.
 *Ιδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I, 916.
 *Ιππίας ὁ Δῆλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις III, 1179.
 *Ιππύς IV, 262.
 *Ιππῶναξ II, 127. IV, 321.
 *Ισοκράτης I, 40. 485. 881.
 *Ιστρος II, 207.
 *Ἴων ἐν διδυράμβῳ I, 1165.

K.

Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγα-
 θακλέα III, 41.
 Καλλίμαχος I, 117. 187. 509. 670.
 761. 957. 996. 1008. 1019. 1162.
 1207. 1212. 1243. 1309. 1323.
 1353. II, 4. 375. 706. 866. 904.
 1172. III, 41. 133. 1150. 1226.
 1323. IV, 284. 303. 426. 972.
 983. 1322. 1561. 1614.
 ἐν Ἑκάλῃ I, 1116.
 περὶ ὄρνέων I, 1049.
 ἐν τοῖς περὶ τῶν κατ' Ἀσίαν
 ποταμῶν I, 1165.
 ἐν ὑπομνήμασιν I, 1116.
 Καλλισθένης I, 212. II, 936.
 ἐν τῷ περίπλῳ II, 672.
 ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου I,
 1037.
 Καλλίστρατος II, 780.

ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν κατ' Ἡρα-
 κλείαν I, 1126.
 Κιναιίδων ἐν Ἡρακλείᾳ I, 1357.
 Κλεινίας II, 1086.
 Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάν-
 δρου ἱστορίαις II, 904.
 Κλέων ὁ Κουριεὺς I, 77. 624.
 ἐν πρώτῳ Ἀργοναυτικῶν I, 587.
 Κνωσσὸς ἐν α' γεωγραφικῶν τῆς
 Ἀσίας IV, 262.
 Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ I, 1165.
 ἐν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς νη-
 σιάδος I, 1165.
 Κορίννα III, 1178.
 Κόσμης ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν IV,
 262.
 Κράτης II, 1088.
 Κτησίας α' περιόδων II, 1017. β'
 II, 399.

A.

Λέανδρος II, 706.
 Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μη-
 τέρα IV, 262.
 ἐν περίπλῳ II, 297.
 Λουκιανὸς II, 329.
 Λυκόφρων II, 285.
 Λυσίμαχος ἐν α' τῶν Θηβαίων III,
 1179.
 ἐν β' τῶν Νόστων I, 558.
 Λύσιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 ἀσεβῶν καταλόγῳ IV, 1093.

M.

Μένανδρος I, 721. 1126. II, 121.
 III, 294.
 Μητρόδορος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστο-
 ρίας IV, 834.
 ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τυγράνην
 IV, 133.
 Μνασέας I, 131. 917. II, 498. 675.
 1054. IV, 264.
 α' περὶ Ἀσίας I, 1129.
 Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης II, 477.
 ἐν διακόμοις IV, 1412.
 ἐν α' περὶ Σκυθῶν II, 1015.
 Μοῖρις II, 789.
 Μουσαῖος III, 467. 1035. 1378.
 ἐν τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερο-
 μένοις III, 1.
 ἐν γ' τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφε-
 ρομένων IV, 156.
 ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων III, 1240.

ἐν γ' τῆς Τριτογραφίας III,
1179.
Μύλος ὁ Νεαπολίτης IV, 1405.
Μύλας IV, 965.
Μυρλεανός II, 722.
Μυρτίλος ἐν α' Δαδριακῶν I, 615.

N.

Νέαρχος I, 808.
Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναυπακτικά
ποιήσας II, 299.
Νικαγόρας IV, 269.
Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος I, 29.
II, 130.
ἐν β' Αἰτωλικῶν IV, 57. ἐν γ'
I, 419.
ἐν β' ἑτεροιοιμένων I, 1236.
ἐν β' Εὐρώπης IV, 57.
ἐν α' τῶν Οἰταϊκῶν I, 1304.
Νικανωρ IV, 262.
Νικοκράτης I, 831.
Νύμφης II, 168. 672. 780. 785.
854.
ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας II, 650.
815.
ἐν α' περὶ Ἡρακλείας II, 729.
752.
ἐν ε' περὶ Ἡρακλείας IV, 247.
Νυμφόδωρος II, 1030. III, 202.
IV, 1470.
ἐν τοῖς Νόμοις II, 1010.

Ξ.

Ξάνθος II, 722.
Ξεναγόρας I, 624. IV, 264.
ἐν α' χρόνων IV, 262.

O.

Ὅμηρος I, 5. 11. 14. 40. 57. 67.
69. 136. 149. 151. 156. 164. 176.
179. 181. 184. 202. 204. 224. 262.
264. 269. 272. 275. 284. 296. 303.
304. 305. 306. 322. 408. 413. 431.
436. 441. 468. 482. 498. 517. 537.
558. 587. 608. 631. 650. 665. 669.
723. 735. 760. 761. 783. 794. 831.
834. 851. 859. 862. 870. 893. 904.
910. 919. 922. 923. 932. 933. 949.
955. 977. 1016. 1026. 1035. 1049.
1062. 1079. 1081. 1089. 1115.
1123. 1141. 1146. 1166. 1180.
1207. 1300. 1309. 1310. 1334.

1348. 1350. 1354. 1355. II, 42.
49. 79. 106. 115. 123. 128. 257.
259. 260. 263. 276. 285. 326. 358.
398. 542. 628. 631. 777. 941. 942.
1054. 1088. 1282. III, 37. 52.
53. 115. 120. 146. 233. 257. 281.
291. 453. 762. 775. 807. 861. 876.
899. 997. 1007. 1018. 1020. 1156.
1169. 1242. 1390. IV, 14. 111.
175. 565. 765. 828. 974. 992.
1093. 1329. 1404. 1558. 1614.
1636. 1659.

ἐν τῇ Βοιωτίᾳ I, 884.
ἐν Καταλόγῳ I, 977.
ἐν Ὀδυσσεΐᾳ II, 438. 875.
Ὀνασος ἐν τῷ α' τῶν Ἀμαζονικῶν
I, 1207. 1236.
Ὀρφικά II, 948. III, 1. 26. 467.

Π.

Παλαμήδης I, 704. III, 106. IV,
1563.
Πανύσις IV, 1149.
Πανσανίας IV, 1187.
Πείσανδρος I, 151. 471. 1196. II,
98. 1089. IV, 57. 1396.
Πεισίστρατος ὁ Λιπαράιος IV, 786.
Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλδαί-
κῆς III, 1378.
Πίνδαρος I, 57. 411. 752. 1037.
1289. II, 477. III, 1244. IV,
1562. 1750.
ἐκ Παιάνων I, 1086.
ἐν Πυθιονίκαις II, 498. IV,
259. 1551. 1750.

Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ
Σικελικῶν IV, 324.

Πολύγνωστος ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου
I, 995.

Ποσειδίππος ὁ ἐπιγραμματογράφος
I, 1290.

Ποσειδώνιος II, 106. 675.

Προμαθίδας ἐν τοῖς περὶ Ἡρα-
κλείας I, 1125. II, 815. 845.
911. 929.

Πρόξενος I, 97.

Πυθαγόρας I, 645.

Πυθαίετος ἐν α' περὶ Αἰγύπτου IV,
1712.

Πυθέας ἐν γῆς περιόδῳ IV, 761.

P.

Ῥιανός III, 1. 1090.

Σ.

Σαπφώ I, 727. 1123. III, 26. IV, 57.
 Σέλεκτος ἐν συμμίκτοις II, 1054.
 Σειληνὸς ἐν Γλώσσαις I, 1299.
 Σῆμος I, 1304.
 Σιμωνίδης I, 212. 583. III, 26. 814. IV, 177. 815.
     ὁ γενεαλόγος II, 866.
     ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I, 212.
     ἐν συμμίκτοις I, 763.
 Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς I, 1177. IV, 1215.
 Σκύμνος IV, 254.
     ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας IV, 277.
     ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης IV, 284.
 Σουῖδας περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένος I, 558.
     ἐν Θεσσαλικοῖς I, 554.
     ἐν α' Θεσσαλικῶν II, 1231. ἐν β' II, 1015. ἐν γ' IV, 816.
 Σοφοκλῆς I, 1079. 1125. II, 125. 178. III, 242. 281. 1371. IV, 269.
     ἐν Αἰαντι μαστιγοφόρῳ I, 1337.
     ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς IV, 816.
     ἐν Ἰνᾷ I, 580.
     ἐν Ἰξίονι IV, 14.
     ἐν Κολχίᾳ III, 1040. 1372. IV, 228.
     ἐν Κωφοῖς σατύροις I, 972. 1129.
     ἐν Λημνίαις I, 773.
     ἐν Ναυπλίῳ IV, 1695.
     ἐν Πολυξένῃ II, 1121.
     ἐν Ριζοτόμοις III, 1213.
     ἐν Σκύνθαις IV, 223. 284.
     ἐν Τάλῳ IV, 1638.
     ἐν Φινεῖ II, 178.
 Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης I, 580.
     ἐν γ' τῶν περὶ Θεσσαλίαν IV, 816.
 Στησίμβροτος I, 1129. 1304.
 Στησίχορος I, 230. III, 106. IV, 972. 1310.
     ἐν τῇ Γηρυονίδι I, 212.
     ἐν τῇ Σκύλλῃ IV, 828.
 Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις II, 942.
 Σωκράτης IV, 972.
     ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον I, 1207.
     ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι I, 966.
 Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ III, 533.
 Σώστρατος ἐν δ' περὶ ζώων I, 1265.

Τ.

Ταρδαῖος I, 187. 1040. 1083. 1165.
 Τιμάγητος II, 1032. IV, 284.
 Τιμαῖος II, 400. IV, 786. 965. 983. 1153. 1216. 1217.
 Τιμοσθένης II, 297. 517. 526. 532. IV, 1712.
     ἐν τῷ ἐξηγητικῷ III, 847.
 Τιμόναξ ἐν α' τῶν Σικελικῶν IV, 1217.
     ἐν α' περὶ Σκυθῶν IV, 321.
     ἐν β' Σκυθικῶν III, 1236.
 Τρύφων I, 907.

Φ.

Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς I, 419.
     ἐν α' Δηλιακῶν I, 211.
 Φερεκύδης I, 4. 45. 46. 105. 139. 151. 212. 230. 411. 645. 735. 752. 760. 831. 1129. 1290. II, 178. 373. 498. 990. 1054. 1231. III, 62. 230. 467. 1087. 1093. IV, 57.
     ἐν τῇ α' IV, 1091.
     ἐν τῇ β' I, 146. 1212. II, 992. 1248. IV, 1515.
     ἐν τῇ γ' I, 1212.
     ἐν τῇ δ' III, 1186.
     ἐν τῇ ε' III, 1179.
     ἐν τῇ ς' I, 23. II, 181. 271. 299. 1149. III, 412.
     ἐν τῇ ζ' IV, 156. 223. 228.
     ἐν τῇ η' I, 188.
     ἐν τῇ θ' I, 102.
     ἐν ι' ἱστορίᾳ I, 741. IV, 1396.
     ἐν ιβ' IV, 1091.
     ἐν τῇ Θεογονίᾳ II, 1210.
 Φιλάμμων I, 23.
 Φιλητᾶς I, 1297. II, 279.
     ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις IV, 989.
     ἐν Τηλέφῳ IV, 1141.
 Φιλοστέφανος I, 985. 1024. II, 704. 946. III, 1242.
     ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν II, 124.
 Φιλόχορος I, 645.
     ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν I, 517.
 Φίλων III, 118.
 Φύλαρχος II, 498.
     ἐν ζ' IV, 1561.

X.

Χαμαιλέον I, 139.
 ἐν ε' περὶ Ἰλιάδος II, 904.
 Χάρης ἐν α' χρόνων IV, 1470.
 Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς II, 2. 477.

Χάρων ἐν τῷ περὶ Ἱστοριῶν τοῦ
 Ἀπολλωνίου II, 1054.
 Χοιρίλος I, 212.

SCRIPTORES ANONYMI.

Ὁ τὸν Αἰγύμιον ποιήσας III, 587.
 ἐν δευτέρῳ IV, 816.
 Ὁ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας I, 554.
 Οἱ γλωσσογράφοι I, 402. 436.
 Ὁ ἱστορικὸς IV, 1174.
 Οἱ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες I, 308.
 Κωμικὴ λέξις ἢ σύμμικτος IV, 972.
 1614.

Οἱ γεγραφότες περὶ Κύπρου καὶ
 Λιβύης IV, 1551.
 Ὁ τὰ Νανπακτικὰ πεποιηκὼς III,
 242. 513. IV, 59. 86. 87.
 Οἱ σχολιογράφοι III, 357.
 Ὁ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς I, 1129.
 Ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας
 I, 558.

INDEX IN NOTAS.

α et εν confusa II, 148.
 Adverbia in —ες et —εως conf.
 I, 883.
 ἀθεσφάρτη e lexicis tollendum IV, 636.
 αἶ κε I, 623.
 ἀδήλος et ἀρίδης confusa IV,
 1157.
 Αἰόλος. De accentu IV, 764.
 Accusativus substantivorum in ὡς
 desinentium IV, 1723.
 ἄκρη et ἀκτὴ confusa. II, 349.
 ἄλλος alter IV, 1697. — abundans
 IV, 1521. — ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι
 I, 910.
 ἄλλοτε semel positum III, 296. —
 ἄλλοτε ἄλλος I, 881.
 ἀμφοδίη nihil est II, 1019.
 ἀμφοδῆμας et ἰσφιδῆμας confusa
 I, 161.
 ἀν — et ἐν — confusa IV, 1771.
 ἄν omissum apud infinitivum I, 197.
 — omissum apud optativum I,
 480. — cum futuri indicativo I,
 416. — cum imperfecti indicativo
 II, 590.
 ἀνακλήω vi transitiva IV, 600.
 ἀναπλῆσαι et ἀνατλήναι confusa.
 IV, 1388.
 ἀνεπάλμνος IV, 873.
 ἀνερχόμενος prima producta I, 821.
 ἀνὴρ et φῶς confusa I, 1.
 ἀνώγει et ἀρώγη confusa II, 499.
 Aoristi infinitivus. post verba spe-
 randi I, 1343.
 Ἀπὶς i. q. Ἀπία IV, 1564.
 ἀπτερέως IV, 1765.
 ἀργύρεος et ἀργυρέος confusa IV,
 474.
 ἀρηγεμένος I, 787.
 Ἄρης prima producta in thesi IV, 290.
 ἀσπὴρ meteoron igneum III, 1377.
 ἀτίζειν et ἀτύζειν confusa I, 478.
 αὐ et αὐτε pro δέ II, 1015.
 Augmentum omissum in pede quinto
 praecedente vocali II, 1072. —
 in formis — σκον I, 1074.
 αὐτὶν ἄρα I, 656.
 αὐτός. Casus obliquus omisso prono-
 mine substantivo I, 476.

βείομαι I, 285.
 βλαστέω IV, 1425.
 βῶλος, ὁ et ἡ III, 1393.
 γὰρ tertio loco positum I, 1036.
 γὰρ iteratum I, 285.
 δακρυὶν prima brevi III, 805.
 δέ in apodosi comparationis III, 552.
 — in apodosi post relativum I, 8.
 δῆμος domicilium, terra I, 800.
 δὴ τοι III, 958.
 διέτμαγεν II, 298.
 δύομαι prima producta III, 225.
 ἐελέμενος et ἐλιγμένος confusa IV,
 604.
 ἐθέλειν I, 706.
 εἰ cum conjunctivo I, 905. — cum
 futuri indicativo, in apodosi se-
 quente optativo III, 75. — εἴ κε
 vi deliberandi I, 623. — cum con-
 junctivo II, 1066.
 ἐλλυμένος et ἐλλημένος confusa II,
 861.
 εἰσάμην putavi I, 718.
 ἐλυσθεις et ἐλισθεις confusa I, 254.
 ἐν — et ἀν — confusa IV, 1771.
 ἐν et ἐνὶ II, 710.
 ἔνεκα quia IV, 1523.
 ἐοῖο pro οὖ I, 1032.
 ἐπαθρεῖν injuria suspectum IV, 497.
 ἐριώλη I, 1132.
 Ἑρμείας II, 1145.
 εν et α confusa II, 548.
 εὐκήλη delendum in lexicis II, 935.
 Εὐφημος et Πολύφημος confusa I,
 179.
 ζέειν vi activa I, 734.
 ἦδὲ et ἦθ confusa IV, 834.
 — ηἶ et — οἶσι confusa III, 1020.
 θέλειν et ἐθέλειν I, 706.
 Hiatus ante ἐκρη I, 334. ante ἡματι
 II, 660. — ante ἔσχα IV, 680. —
 in quinto pede II, 779. — post
 ἔπειτα, μάλιστα et similia I, 302.
 — post iota dativi I, 332. — post
 ὁ IV, 873. — post — οὐσα III, 737.

ἱ subscriptum et ῥ confusa II, 86.
ῥμας. De quantitate prioris syllabae II, 63.

Imperfectum cum aoristo junctum IV, 1422.

Ἰφιδάμας et Ἀμφιδάμας confusa I, 161.

καί productum ante vocalem in thesi I, 20. II, 762.

καί et κέ confusa I, 663.

καλαῦρον IV, 974.

Canes deorum II, 289.

καρχαλέος et καρφαλέος IV, 1442.

καταντικρὺ ultima producta II, 624.

κατόμματα IV, 145.

κῆ cum futuri indicativo I, 416.

Conjunctivus et optativus simul ab ἵνα vel ὅφρα pendens I, 660.

Conjunctivus post particulas consilium indicantes praecedente praeterito I, 17.

Correptio vocalis ante πρῶτα II, 126.

λάβρος et λαῦρος confusa II, 594.

λαῖον pars aratri III, 1335.

λν et μ confusa II, 673.

μ et λν confusa II, 673.

μάλιστα pro μάλλον III, 91.

Melia, Nympha II, 4.

μὲν et μὴν confusa IV, 1489.

μεταποιπνύειν delendum in lexicis IV, 1113.

μεταχρόνιος et μεταχθόνιος confusa II, 300.

ρόλις et μόγις I, 1233.

νάσσασθαι vi transitiva I, 1356.

νωλεμές II, 605.

ὄδε locum significans IV, 1444.

οἷδα et ὕδα confusa IV, 1391.

οἶον tantum I, 617.

οἶος pro ὥς IV, 786.

—οισι et ησι confusa III, 1020.

οἶστο ἴσος, οἶστοῦ θάσσον II, 600.

Optativus et conjunctivus simul ab ἵνα vel ὅφρα pendens I, 660. — post conjunctiones finales praecedente praesente I, 17.

ὀρνυμαι. De ejus augmento II, 897.

ὄς pro ἐμός II, 226.

ὄσος cum singulari verbi IV, 17.

ὄρε cum indicativo praesentis I, 1100. II, 938.

οὔτε — οὐδέ II, 1180.

ὄφρα cum conjunctivo, praecedente praeterito I, 17.

παῖς et παῖς I, 202.

παράλλη prima producta IV, 1560.

Parataxis I, 8.

παρηΐς IV, 172.

περιηγής II, 994.

Περνώτη et Περνώπη I, 932.

πλατάγη et πλαταγή II, 1055.

πληθύν. De quantitate ultimae syllabae I, 239.

πλημυρίς media correpta IV, 1269.

Pluralis verbi cum substantivo plurali neutrius generis IV, 608.

πολλές pro πολλὰ III, 21.

Πολύφημος et Εὐφημος confusa I, 179.

πορσαινέσκω lexicis addendum IV, 897.

ποταμήτις lexicis addendum III, 1219.

Praepositio substantivo postposita non debet caesura ab eo disjungi II, 834.

Praesens pro futuro III, 548.

Productio syllabae brevis in thesi ante ὀ I, 267. — ante μέσος I, 464. — neglecta ante pronomem οἱ I, 643.

Pronomen substantivum apud αὐτός omissum I, 476. — abundans sequente nomine IV, 1086. — Pronomina substantiva cumulata IV, 385.

Repetitio ejusdem vocabuli negligentior I, 234.

σένομαι et σώομαι confusa II, 296.

Spondaeus in pede quarto ex positione natus III, 517.

στυγερός et σμυγερός confusa II, 244.

σύν adverbii loco positum III, 700.

σφαίτερος suus I, 643.

σχήσομαι cum gen. II, 1200.

τὲ antepositum vocabulo, cui postponendum erat IV, 796.

τόθι post syllabam longam consona terminatam IV, 1475.

τούσος et τούσος confusa III, 500.

τόφρα pro ὅφρα III, 807.

Transitus ab imperativo ad futurum II, 1062.

ὕδατα et οἷδα confusa IV, 1391.

ὕδωρ prima in thesi producta IV, 290.

ὕπαι ante liquidas II, 1229. IV, 1159.

ὕπερ et ὑπέκ confusa III, 608.

ὕπερμαζον lexicis addendum I, 745.

φώς et ἀνήρ confusa I, 1.

χρηῶ pro χρηή et χρηναί III, 599.

ὠκύν pro ὀκύν IV, 42.

ὥς loco pronominis relativi II, 1051.

A D D E N D A.

Quam prius hujus libri volumen jam typis expressum esset, nactus sum editionis Brubachianae exemplar, quod ex libris fuit Erasmi Schmidtii, professoris olim Vitebergensis, in cujus margine ipsius illius Schmidtii manu ad primum Argonauticorum librum cum correctiones quaedam adscriptae sunt, quibus aut vitia illius editionis typographica emendantur aut aliae res levioris momenti, quas deinde eodem modo emendavit Brunckius, tum variae etiam lectiones ex libro manuscripto nescio quo excerptae, quae a correctionibus illis distinguuntur praefixis litteris MS. Codex ille qualis fuerit aut ubi asservatus, ne verbo quidem monuit Schmidtus, sed nondum a quoquam collatum esse inspectis ejus lectionibus intellexi; cum nullo enim eorum, quorum apud me est varia lectio, plane consentit. Medium fere tenet locum inter Vratislaviensem et Guelpherbytanum, quorum mox huic mox illi adstipulatur; novi, quod quidem alicujus momenti sit, nihil fere praebet, sed bonas lectiones aliunde cognitae plerumque confirmat. Itaque melioribus libris adnumerandus est et non ultra librum primum in eo conferendo progressum esse Schmidtium dolendum est. His igitur lectionibus quam carere lectorem nollem, hic in libri calce eas adjeci, ut a Schmidtio exhibitae sunt. Tenendum est codicem cum editione Brubachiana collatum esse.

V. 8. al. τοῖν*). 15. τὸν γ'. 19. καμῆν. 23. πρῶτα νῦν. 29. θρηϊκῆς. — ἐπιτηλεθόωσαι. 33. ἐφημοσύνη πιθήσας. 38. Ἀπίδανος. 39. συμφέρονται. 41. ὅς deest. 42. ἐπιθωρήσονται. 44. πᾶρος περ. 45. ἐνι. 48. κῦδος suprascr. ἦ. 52. εὐρυτος. 53. νισσομένοισιν. 71. εὐρυβώτης. 72. ἔλου. 73. εὐρυβώτης. 74. ἔλου. 76. ὅτε κλίνωσι. 82. ὥς. — ἐπαυρεῖν. 83. ἐνι. 84. ὅσον. 93. νήσω. 94. ἐνι. 95. τοῖα δ' ἐπὶ. 96. ἐὺμελής. 99. κοῦρον. al. μεῦνον. 134. ὅς γὰρ. 136. καυπλίδας. 141. μή οἱ ὁ δῆμος. 148. ἐνι. 149. ἀπίθησε. 150. νεισομένοις. 175. αὐτὸν δ'. 179. εὐφημος. 180. ποδωκνέστατον. 191. ἀλκήεις. 204. οὐκέτις. 207. ὀρνυτίδας. 209. πυθώδε. 215. ἐνι. 217. παραι. 218. περινεφέεσι. 221. χρυσαίαις. 225. ἐνι. 229. περιναιετάοντες. 244. αὐτῆμάρ κε δόμους. 250. δάκρυ χέουσα. 252. ἐν ἀγλαίῃ. 253. δὴ τοι**). 268. ἐπεχεύετο. 272. ἡγηγάξει. 273. ὀνειδέσιν. 281. τάρχυσας. 286. 7. ἐπὶ. 305. γρ. κίουση. 310. αὐτμή. γρ. αὐτή. 312. πολιήχου. γρ. πο-

*) Videtur igitur haec lectio ut Vratislaviensis ita et hujus libri margini adscripta esse, unde nova ei accedit auctoritas.

***) Ad v. 267 Schmidtii, ut videtur, manu adscripta est emendatio οἱ δὲ τὰ σίγα.

λιούχου. 313. φᾶσθαι. 316. ἀπὸ πλαγχθείς. 324. ἀμφ' ἔχει. 354. ἐντυνώμεθα. — ἴασιν. 356. ἐνκρίναντες. 365. τοῦ οὐκ. 367. ἐπὶ κρατέως. 372. ἔσω. 382. βήσατ'. 384. κάρτει. — βρίσαντες μὴ*). 393. ἐβάλλοντο. 419. ὀρτυγύην. 425. εὐχολῆς. 428. ἀθρόως. 433. μῆρ'. 439. λητοιῖδάω. 471. ἀρήρηθεν. 472. ἀμφοτέρησι. 475. ἀγόρευε. 478. ἀνήηκεν ἀτίζειν. 480. θαρσύνου. — ἀτάσταλα. 481. σῆσι θεοπροπίησι^ο ἐνισπε. 493. ὁμιχλήσαντες. 515. θέλκτιν ἀοιδῆς. 523. ἀρτύνασθαι δ' ἐρετμᾶ. 536. ὡς ἦλθεοι. 537. ὀρτυγύη. 541. λαῦρον. — ἐπι. 544. ἀεράπτετο δ' ἡελίω φλογὶ ἔκελα. 547. λεῦσον. 551. τριτωνίδος. 557. σὺν δέ οἱ. 572. τοὶ δὲ βαθείης. 581. πηληιάδας. 582. σιπιᾶς. 586. παλιμπνοιῆσιν. 600. πνοιῆ. 603. ἐσένδιον. 604. ἐς ἄχρῳ. 612. ἐχθήραντες. 613. ἀγίνεον. 615. ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν. 624. αὐδηθεῖσαν. 635. ἐπ' αἰγιαλὸν. 637. τῆσι. 656. τῆσιν. 661. οὐδ' ἔτι. 668. λαῖνον. 669. ὅ' ἱκνοῖσιν. 670. πέρι. 674. μετὰ φρένον. 679. πέλονται. 689. εἰ καὶ ἐν μετὰ νῦν. — πεφρίκασσι. 691. ἀπο. 697. ἀγορῇ. 698. τήν γε. 705. θυμηδές. in marg. γρ. θυμηῆρες. 706. αἴ κ' ἐθέλωσι. 711. πασσυδίη. 714. τέλος. in marg. ἔπος. 720. ἐπεντύναντα. 727. ἐρευνθήσασα. 741. μετ' ἔχνηα. 755. μετὰ ἰδρόμαδην. 763. ὅ' om. 776. ὑπὲρ ἀντέλλοντα. 778. γάννυται. 787. δικλίδας. — εὐτύκτοι^{αις}ν postremae syllabae suprascr. τῆσιν. 796. γύας. 800. ἐναύλους. 805. ἡματίη. 806. δορικηταῖς. 817. κασιγνήτοισι. 827. αὐθις. 830. ὀνόσσεσθαι. 833. αὐτῆς. — ἐκάστω. 840. αὐτῇ. 856. διακρινθέντες. 858. κνισσῆεντι. 862. ἀνέλινον. 881. ἄλλοτε ἄλλον. 893. ἐῆ. in marg. ἐοῖ. — ἀγείρας. 896. ὁμῶς. 907. μητρὶ. 909. σφοῖσιν. 911. λάζοντό τε. 917. ἀρρήκτους, sed κ puncto supposito notatum. 923. θρηκῶν. 930. ἰδαίαν. 931. ἐπιπροσέβαλλον. 946. πλευρῆς. 958. θεοπροπίαις. 960. ἰησονίης ἐν ἀθήνῃς. 969. ἔνην. 973. οὐδὲν ὑπωπαίδεσιν. 979. βάλεν. 986. ἐνθ' ἄρα. 1020. πέρι. — ἐβάλλοντο. 1034. ἐρράισθη, sed i erasum. 1036. πάντη περὶ γὰρ. 1059. σὺν τεύχεσι. 1064. κακὸν suprascr. ὦ. 1068. πάντα γε. 1072. ἐδητύος. 1079. καταῦθι. 1094. σὺν πάντων. 1103. τὸ δ' ἀπαστὸν. 1105. σφισιν. 1106. ἀμπυκίδου. — ἀγόρευσεν. 1111. ἐτάρους. 1113. προφαίνετ'. 1115. ἐτέρης. 1117. ὕλης, sed ultimae litterae suppositum punctum et suprascriptum ν. 1133. ἐπὶ λαίβων. 1144. καταξολόχους. 1150. ἄρκτων. 1154. ἀπολήξειε. 1157. οὔτι pro οὐ κε. 1162. ἐφέκλετο. 1174. τετρομμένα. 1178. ἀργαθώνειον. 1181. ἐγγυάλιξεν. 1201. ὅτ' ἀναπροφάτως. 1202. χειμερίης. 1207. χαλκείη. 1208. ὡς κε**). 1210. ἐπαρτύσσειεν. 1218. πόρπασιν. 1224. ρίον. 1235. πέρι. 1238. κῦσσαι. 1253. καταστείβων. 1257. πᾶμπρωτος. 1261. τῷδ' om. 1266. πείσεά τε. 1267. ἀλλὰ τότε ἄπανστος. 1268. αἰράς^{ων}. 1271. συνέχεως. 1282. φαινῇ. 1284. πέλεν. 1290. ἐκηλος. 1299. ἄληκτον. 1302. ἔσσετ', sed in marg. ἐπλετ'. 1310. τοῖσιν. 1314. ὀλνέοιο. 1317. ἀργεῖοι. 1325. ἐλειφθεν. 1331. προσπτύξατο. 1332. μὴ μήτι. 1333. ἦεν. 1342. δέ τοι. 1343. ποτὲ δηρίσασθαι. 1349. ἀναστήσειν. 1353. μαστεύοντες ἀπολήξειν. 1355. μέλοντο. 1360. τελλομένης. 1361. εὐρείην.

*) Emendationem ἢ Brunckio praecepit Schmidtus.

**) Ita in textu etiam dare volui, ubi mea nescio an typothetae culpa exaratum est κεν, quod corrigat velim lector benevolus.

1000

